BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLIII
G
29
NAPOLI

R. 150. 142.

Digitized by Google

Digitized by Google

BENEDICTI
AVERANII
OPERA.

Digitized by Google

[illegible] Google

BENEDICTI AVERANII FLORENTINI

IN PISANO LYCEO

Litterarum Humaniorum Professoris

ORATIONES EPISTOLÆ FAMILIARES, ET CARMINA

TOMUS TERTIUS.

FLORENTIÆ MDCCXVII.

TYPIS REGIÆ CELSITUDINIS

Sumptibus CAJETANI TARTINII, & SANCTIS FRANCHII.

SUPERIORUM APPROBATIONE.

BENEDICTI AVERANII ORATIONES TRIGINTA.

ORATIO I.

HABITA PISIS ANNO 1676.

De Græcæ Linguæ Præſtantiâ.

A QUum mihi in mentem
venit, Auditores or-
natiſſimi, & qua de re,
& quibus audientibus,
hodierno die ſim ver-
ba facturus, magnâ
cum ſpe aggredior ad
dicendum, planèque
confido non injucun-
dam vobis omnino futuram Orationem
meam. Non enim apud Barbaros, quibus
æternum cum Græcis litteris bellum, ſed
B in cœtu doctiſſimorum hominum, hu-
maniſſimorum adoleſcentium de Græcæ
Linguæ ſtudio mihi ſermo habendus eſt;
quorum alteri omnem pæne doctrinæ co-
piam, qua mirabiliter abundant, e Græ-
cis fontibus hauſtam a ſe meminerint;
alteri ſibi hauriendam eſſe planè intelli-
gant, & ingenuè fateantur. Quare non
vereor, ne, ſi quid ſplendidius de Græcæ
Linguæ laudibus, magnificentiuſque di-
xero, a vobis improbetur, aut minus æ-
C quis animis accipiatur Oratio mea; illud
vereor, Auditores, ne propter ingenii te-
nuitatem, inſolentiamque dicendi materiæ
parem Orationem invenire non poſſim, &
veſtras, Adoleſcentes optimi, mentes ad
Græcarum ſtudium litterarum ſuſciplen-
dum quantum cupio, quantumque res po- D
ſtulat, commovere. Neque enim, quod
nonnulli opinantur, linguarum ſtudium le-
ve quiddam, & puerile eſt exiſtimandum;
quum verbis animi ſententiam declare-
mus; qua re præcipuè mutis animantibus
præſtamus, & inter homines humanæ vitæ
ſocietatem tuemur. Nec verò clariſſimi
viri, & omnium ſæculorum incredibili re-
rum ſcientiâ principes, inprimiſque Ro-
manorum facilè doctiſſimus Marcus Var-
ro, & tota propemodum Stoicorum ma- E
nus, & apex ille humanæ ſapientiæ Plato,
de vocabulorum origine, deque rectâ no-
minum ratione tam multa ſcripſiſſent; ſi
linguarum cognitionem, loquendique pe-
ritiam humile quiddam, & non ſatis di-
gnum ingenio ſuo maximo, & præſtantiſ-
ſimo judicaſſent. Quod ſi ita eſſet, quid
cauſæ tandem poſſet afferri, cur veteres Ro-
mani Hermodoro Epheſio ob leges duo-
decim tabularum latinâ linguâ donatas, ra- F
ro per ea tempora honoris genere, ſtatuam
in Comitio poſuerint; aut cur Amphictyo-
nes, hoc eſt ampliſſimus, & graviſſimus
Græciæ Magiſtratus, Apollodorum ob ar-
tis grammaticæ præſtantiam ampliſſimis ho-
noribus affecerint; aut cur denique apud
antiquos, quemadmodum quodam loco
teſtatur Galenus, magnæ admirationi fue-
rint homines, qui duabus linguis non in-
ſcienter prorſus, abſurdeque loquerentur?
Quocirca non ſine cauſâ Ennius graviſſi- G
mus poëtarum gloriari frequenter, & præ-
ſeferre magnificè ſolebat, tria ſe habere
corda, quod Oſcam, Græcam, Latinam
lin-

linguam teneret , Eſt enim profectò , eſt
A omnium linguarum non indigna ſapiente
cognitio, quæ jure magno in pretio ſem-
per ſuit, nec verò laudari ſatis unquam po-
tuit; Græci verò ſermonis tanta eſt utili-
tas, tanta ubertas, lepor, gloria, dignitas,
amplitudo, ut ceteræ linguæ cum eo, ne-
que copiâ, & proprietate verborum, ne-
que lepore quodam, & pulchritudine ora-
tionis, neque Auctorum nobilitate, & præ-
ſtantiâ poſſint ullo modo comparari. Quæ
quum ita ſint, Auditores, non ſine cau-
B sâ initio dicendi vehementiſſimè commo-
veor, maximeque perturbor, quòd me neu-
tiquam poſſe video propter magnitudinem
rei, Græcæ Linguæ laudes æquare dicen-
do, & ſatisfacere muneri meo, Adoleſcen-
tes ornatiſſimos, qui ad me audiendum
humaniſſimè convenerunt, ad Græcarum
ſtudium litterarum ſatis eloquenter, copio-
ſeque adhortando. Sed in his tamen dif-
ficultatibus, illa me res maximè conſola-
tur, inprimiſque confirmat, quòd video
C vos, Adoleſcentes, veſtra ſponte inflam-
matos amore quodam, ſtudioque incre-
dibili ſapientiæ; quocirca ſi breviter vo-
bis oſtendero id, quod difficile factu nun
eſt, Græcas litteras magno eſſe ad omnem
ſapientiam comparandam adjumento, res
ipſa vos adhortabitur, ut ad earum ſtudium
toto pectore incumbatis. Quapropter ade-
ſte animis, Adoleſcentes, utiliſſimum, ju-
cundiſſimum, pulcherrimum Græcæ Lin-
guæ ſtudium vobis ego ſuadeo; ad Græ-
D cos Auctores legendos, a quibus omnis
humanitas dimanavit, invito; non erit inu-
tilis profectò vobis Oratio mea; non enim
hodierno die rivulos conſectari vos ju-
beo; ſed ad ipſos omnium diſciplinarum
fontes digitum quodammodo intendo; &
unde aureum eloquentiæ flumen, unde
incredibilem rerum varietatem, & copiam,
unde ingenuam etiam animi voluptatem
haurire poſſitis, oſtendo, & explere tan-
dem ſitim diuturnam ſapientiæ.

E Atque, ut ab eo primùm, quod maximè
rem, cauſamque continet, proficiſcatur o-
ratio; quum duæ ſint omnino viæ, ratio-
neſque diſcendi, quibus utuntur omnes
neceſſariò, qui ad aliquam ſapientiæ lau-
dem pervenire contendunt; altera, quam
ingredimur, quum ad alicujus præſtantis
doctrinâ viri conſuetudinem nos applica-
mus, & ipſum de facultate, quam profite-
tur, differentem quotidie diligenter audi-
mus; altera, quam inſiſtimus, quum Au-
F ctorum libros, qui principes habentur ejus
doctrinæ, quam aſſequi concupiſcimus, aſ-
ſiduè, ſtudioſeque verſamus; vos etiam,
Adoleſcentes induſtrii, ſi dignos ingenio
veſtro progreſſus in litterarum ſtudiis e-
ſtis habituri, utramque viam inſiſtatis, &
ea, quæ accepiſtis a præceptoribus veſtris
recolatis, & optimorum Auctorum frequen-
ti, & aſſiduâ lectione augeatis neceſſe eſt. G
Neque enim id oneris, credo, imponitis
doctiſſimis viris, in quorum vos diſciplinam
tradidiſtis, ut ea, quæ diſcenda ſunt a li-
bris, vobis explicent univerſa. Sunt illi
quidem tantâ rerum ſcientiâ, nihil ut om-
nino ſit, quod non ingenio penitus per-
ſpexerint; humanitate verò tantâ, ut deeſ-
ſe vobis numquam velint; ſed neque oc-
cupationes, quibus diſtinentur, ſinunt,
nec pudor fortaſſe veſter permittit, nec
rerum natura ipſa patitur, ut omnia, quæ H
percipi debent (ſunt autem innumerabi-
lia) ab ipſis quærere ſingillatim, & audire
diligenter poſſitis. Satis illi vobis præſta-
bunt, ſi pulcherrimarum artium ſemina
tradent, ſi profanorum vulgo, ut ita di-
cam, exemptos Muſarum ſacris initiabunt;
ſi denique ad illum ſapientum chorum,
ſapientiamque ipſam quaſi manuducent;
accipiet illa vos, accipiet aliquando, in
alto, & pleno lucis, & tranquillitatis ju-
cundiſſimæ loco, & ab amiciſſimis viris I
commendatos ſuis cultoribus tradet ex-
colendos. Illic ſapientiſſimus Plato, do-
ctiſſimus Ariſtoteles, divinâ facundiâ
Theophraſtus: illic magnus Hippocra-
tes, eloquentiâ, & arte clariſſimus Ga-
lenus: illic Mathematicorum principes
Euclides, Archimedes, Apollonius, Pto-
lemæus; Oratorum lumina Cicero, De-
moſthenes, Andocides, Hyperides, Iſæus,
Iſocrates: illic denique poetarum chorus,
theologorum conſeſſus, Juriſconſultorum K
quaſi quidam Senatus. O præclarum cœ-
tum! o vos beatiſſimos! ſi virorum in
omni doctrinæ genere admirabilium vo-
ces audire, præcepta condiſcere, frui ſa-
pientiâ vobis licuerit. Etenim ſi vir ſa-
pientiſſimus omnium Socrates mortem bea-
tiſſimam arbitrabatur, ut eſt in Apologiâ
ſcriptum a Platone, quòd quum exceſſiſſet
e vita, ſe ad illum felicium animarum cœ-
tum migraturum, & cum Orpheo, cum
Muſæo, cum Homero, cum Heſiodo collo- L
cuturum ſuſpicaretur; vos vitam beatam
non putabitis, in qua non ſapientis alicu-
jus dictum excipere, aut quotidianam o-
rationem audire poſſitis; ſed quidquid tot
ſæculis homines omnium doctiſſimi, aut
excogitarunt acutè, aut eleganter locuti
ſunt, contemplari? Vos verò, ſi ſapitis,
nullam huic felicitatem anteponetis, &
quamprimum ſapientiæ vos excolendos
tradetis, & cœtum ſequemini, quem mo-
dò Oratione meâ deſcribebam, ſapien- M
tium virorum; cum illis aſſiduè loque-
mini, cum illis vivetis, cum illis phi-
loſophabimini. Veruntamen, quid agi-
tis, quæ mens veſtra eſt quod conſi-
lium, Adoleſcentes? cum his aſſiduè lo-
qui, horum fieri ſapientiâ doctiores, hos
vobis

Digitized by Google

vobis eſſe vultis quàm familiariſſimos, quo-
A rum ſermonem penitus non intelligitis?
Illi, quos modò nominavi, ſapientiæ prin-
cipes, omnes propemodum Græcè loquun-
tur, Latinè neſciunt; ſi veras audire vul-
tis Platonis, ceterorumque ſapientium vo-
ces, Græcam Linguam condiſcatis, neceſſe
eſt. Num piget aliquantum laboris impen-
dere, & in eo ſermone diſcendo nonnul-
lam operam, ſtudiumque conſumere, quo
cognito omnium ſapientiæ principum di-
cta intelligatis? Themiſtoclem ferunt, ut
B ſemel cum Magno Perſarum Rege loque-
retur, Perſicam linguam ſibi diſcendam e-
xiſtimaſſe; quod ille fecit, ut barbarum
hominem barbarâ linguâ appellaret, vobis
non faciendum putabitis, ut viros omni
humanitate, politiſſimaque doctrinâ præ-
ditos eo ſermone loquentes, qui eſt om-
nium jucundiſſimus, audiatis? Sed quid
Themiſtoclem loquor virum pæne divi-
num, & totius Græciæ, meo quidem ju-
dicio, principem? imperiti homines, &
C a litteris alieni, quum ad aliquam regio-
nem longinquam profecturi ſunt, nihil
antiquius habent, quàm ut linguam con-
diſcant illius, ad quam proficiſci cogitant,
nationis; intelligunt nimirum etiam indo-
ctiſſimi, ſe cum hominibus, quorum lin-
guam ignorent, commodè non poſſe ver-
ſari. Nam hominem eſſe homini vident
animantis mutæ loco, quîcum linguæ com-
mercio non conjungitur; quapropter, etſi
abhorrent a ſtudio, nec ferre conſueve-
D runt diſcendi laborem, tamen utilitatis
gratiâ, ne quotieſcumque cum alienige-
nis loquendum eſt, interpretem ſemper
deſiderent, peregrini ſermonis, & ſæpè
barbari ſcientiam ſibi putant aſſumendam.
Nolite exiſtimare, Juvenes ornatiſſimi,
quemquam negotiationis, & commutan-
darum mercium cauſâ tam longinquam
peregrinationem ſuſcepiſſe, quàm eſt ſuſ-
cepta a vobis, quum ſordidis curis rel-
ictis, ad ſapientiæ ſtudia animum appuli-
E ſtis; neque enim tantum a Gadibus Gan-
ges, quantum a ſapientiâ diſtat inſcitia;
præclara peregrinatio, & laudabilior illâ,
quam Pythagoras, Democritus, Plato, &
Apollonius ſuſceperunt; illi enim, ut Æ-
gyptios tantummodo Sacerdotes, vel Ita-
licos Philoſophos, vel Perſarum Magos,
Indorumque ſapientes audirent; vos, ut
ad ſapientiam ipſam perveniretis, vobis la-
borandum putaviſtis. Veruntamen, quod
faceretis omnino, ſi ad aliquam regionem
F longinquam veniſſetis, in qua vobis eſſet
neceſſe diutiùs commorari, ut, ſi non an-
tea licuiſſet, in eo ipſo loco ſaltem gen-
tis illius linguam diſceretis; idem vobis
cenſeo faciendum hoc tempore, quo ad
hoc ſapientiæ regnum veniſtis, ut Græ-
cas litteras condiſcatis. Hic enim patrius
eſt ſapientum, ſapientiæque ſermo; niſi
verò in eruditione Græcâ, hoc eſt in maxi- G
mâ, præſtantiſſimaque litterarum parte ſem-
per hoſpites eſſe vultis, & peregrini; nam
animadvertite, quæſo, quantâ cum ſtu-
diorum jacturâ Græcæ litteræ ignorentur.
Latinam linguam ſiquis neſciat, habetur
indoctus, & meritò; ſi quidem eum mul-
tis in rebus eſſe rudem, & magnæ ſuavi-
tatis expertem neceſſe eſt, quæ ex lectio-
ne percipitur Latinorum. Equidem lati-
nas litteras, pro eo ac debeo, ſemper plu-
rimi feci; ſed tamen dicam quod ſentio, H
& quod mecum ſentiunt eruditi; Græcæ
litteræ plus ad doctrinam conferunt, quàm
Latinæ; quum omnia a Græcis Auctoribus
& explicata ſint diligentiùs, & diſputata
ſubtiliùs.

Quis enim medendi vias, plantarum,
animalium, lapidum medicas poteſtates tra-
didit accuratius? quis terrarum ſitum de-
ſcripſit elegantiùs? aſtrorum motum tam
varium, tamque mirabilem ſolertiùs ex-
plicavit? geometricas rationes excogita- I
vit acutiùs, quàm Græci ſapientes? quis
denique de rerum naturâ doctiùs, de mo-
ribus graviùs, de differendi ratione ſubti-
liùs, de Deo ipſo, rebuſque divinis divi-
niùs diſputavit? Adde infinitum hiſtori-
corum numerum, oratorum, poëtarum:
adde grammaticos: adde philologos: adde
Auctores ambigui tituli: adde juriſconſul-
tos, & Græcorum Principum ſanctiones;
jam Græcam Linguam bonis Auctoribus
longè ditiorem, quàm Latinam, & diſcen- K
tibus utiliorem fateberis. Atque hoc non
ſolùm docti, verùm etiam indocti vident;
ſed neſcio quonam fato litteris pernicioſo,
atque infeſto inolevit animis hominum,
atque inveteravit opinio quædam; quæ
niſi e ſtudioſorum mentibus evellitur, a-
ctum eſt de litteris non ſolùm Græcis, ve-
rùm etiam Latinis, atque adeo de omni
humanitate, atque elegantiore doctrinâ;
& ad antiquam barbariem, & inſcitiam
brevi revolvamur, neceſſe eſt. Putant ho- L
mines imperiti, nihil eſſe cauſæ, cur tan-
tum operæ, tantum temporis in Græcis lit-
teris conſumamus; quum omnes ferè Græ-
cos Auctores non in latinum modò ſer-
monem, ſed in hunc noſtrum vernacu-
lum ab eruditis viris converſos eſſe videa-
mus. Quod quum diſputant homines, ne
quid gravius in eos dicam, veritatis igna-
ri non animadvertunt, ne Latinam qui-
dem linguam magnopere neceſſariam fu-
turam, ſi interpretum laboribus contenti M
eſſe poſſemus. Sed mihi credite, Audito-
res, ſi veram, ſolidamque, non fucatam
ſapientiam affectamus, nullo modo poſſu-
mus. Interpretibus ego credam? inter-
pretum ſcriptis ego contentus eſſe poſſim?
ſcilicet numquam fallunt, numquam al-

lucinantur, ſemper accuratiſſimè, & ſum-
A mâ cum fide bonorum Auctorum ſcripta
convertunt: crederem; ſed interpretum
doctiſſimos animadverto ſæpenumero Au-
ctorum non eſſe mentem aſſecutos. Quem
enim Angelo Politiano Græcæ Linguæ
peritiorem, omni eloquentiæ genere cla-
riorem, eminentioremque in ſtudiis litte-
rarum poſſumus nominare? atque is ta-
men vir tantus in Herodiani verſione pul-
cherrimâ multa non ſatis diligenter ex-
preſſit, & ab Auctoris mente nonnumquam
B aberravit. Quid Eraſmo Rotherodamo
quemquam ad Græcos interpretandos pu-
tamus vel ingenio majore, vel Græcarum
ſcientiâ litterarum, vel multiplici rerum
cognitione inſtructiorem acceſſiſſe? Quan-
tum autem ejus interpretationibus tribu-
endum ſit, illi viderint, qui tamquam Si-
byllæ foliis, aut Hammonis oraculo, fidem
adhibent interpretum auctoritati; mihi cer-
tè videtur interdum imperitos Græcæ lit-
teraturæ neglexiſſe; neque magnopere ca-
C vendum ſibi, ne ipſos in errorem induce-
ret, cenſuiſſe; qui, ut uno ſim interea
contentus exemplo ad id, quod mihi pro-
poſui oſtendendum, maximè accommo-
dato, in verſione libelli, quem de tuendâ
valetudine Plutarchus conſcripſit, tradere
non dubitaverit, phœnicis avis unicæ, &
fabuloſæ cerebrum ſuave quidem eſſe gu-
ſtatu, ſed capitis dolores ciere; quum Plu-
tarchus hæc de palmæ ſcripſerit medullâ,
quæ cerebrum tam a Græcis, quàm a La-
D tinis appellatur. Atque eodem in loco Plu-
tarchi eodem errore labitur Xilander. I-
ta unius voculæ ambigua ſignificatio duo-
bus eruditiſſimis viris tenebras offudit;
quibus tamen concedendum eſt minùs ac-
curatè Græca vertentibus; quum Cicero-
nem ipſum, cujus eruditione, & eloquen-
tiâ inſolentis Græciæ faſtum retundimus,
animadverterint eruditi in Græcorum ſen-
tentiis interpretandis non ſemper diligen-
ter, & ſincerâ fide eſſe verſatum. Invitus
E in hac Orationis parte verſor, Auditores,
qua mihi de clariſſimorum, doctiſſimorum-
que hominum negligentiâ video eſſe di-
cendum, ſed veniam dabitis Orationi meæ;
non enim ad hanc ſtudio, atque libidine
de cujuſquam laude quidquam detrahen-
di, ſed neceſſitate delati ſumus; quum vel-
lemus intelligi ſæpenumero interpretum
vulgus falli; quum eorum principes non-
nunquam decipiantur. Quid enim, inquit
Horatius:

F *Cæcilio, Plautoque dabit Romanus adem-*
ptum
Virgilio, Varoque?......

At ego non dico, quid Cæcilio, Plauto-
que doctiſſimis viris, elegantiſſimiſque poë-
tis; ſed quid mediocriter eruditis homini-
bus tribuemus, quod Angelus Politianus,
Eraſmus Rotherodamus, Cicero ipſe non
ſit conſequutus? nam utinam Politiano, G
aut Eraſmo ſimiles interpretes haberemus!
præclarè nobiſcum, præclarè cum Græcis
Auctoribus ageretur. Nunc autem illud e-
tiam perincommodè cecidit, ut interpre-
tandi munus, provinciamque difficilli-
mam ſuſcipiant interdum homines, qui,
quum nominis celebritatem aliâ ratione
conſequi non poſſint, ſe ſe ad illud ſtudio-
rum genus potiſſimùm conferunt, quo ver-
tendis illuſtrium Auctorum ſcriptis ex alie-
no ſplendore nonnihil obſcuriſſimo nomi- H
ni ſuo claritatis aſpergant; & quemadmo-
dum arbores illæ, quæ ſatis validis radici-
bus, & trunci firmitate nituntur, non
ipſæ modò ſe, &, ut Poëta Latinus ait,
ingentem ſuſtinent umbram, verùm etiam,
ſi quid oneris accedat, ſi qua vis major
incumbat extrinſecus, ferunt; neque um-
quam ponderis magnitudine opprimuntur;
at illæ plantæ, quæ radicibus hærent inva-
lidis, neque ſatis firmæ ſuapte naturâ
ſunt, ſe ſe ad alias applicant robuſtiores, I
quibus adhæreſcant, & adversùs injuriam
tempeſtatum, & ventorum impetum de-
fendantur; ita ſæpenumero uſuvenit, ut
qui ingenio maximè valent, & altiores,
ut ita dicam, radices egerunt eruditionis,
atque doctrinæ, ſuis inventis, ſuâ gloriâ
nitantur; qui verò & ingenio, & rerum
ſcientiâ deſtituuntur, aliorum ſcriptis,
tamquam hederæ parietibus, adhæreſcant,
& his emendandis, an depravandis? ver-
tendis, an pervertendis? eruditi nomen K
tueri, exiſtimationemque quoquo modo
ſuſtinere conentur; magno mehercule,
vel potiùs maximo cum ſtudioſorum de-
trimento; non enim ſolùm bonos Aucto-
res plurimis, atque pudendis erroribus re-
ferſerunt, ſed etiam, quum eloquentiâ pa-
rum valerent, adeo inſcienter, atque ille-
pidè tranſtulerunt, ut propter obſcuritatem,
abſurditatemque ſermonis, eorum lectio
ab omnibus propemodum negligatur.
Nam ita naturâ comparatum eſt, ut om- L
nis verſionum pulchritudo ex interpre-
tum oriatur facultate, non Auctorum;
quam profectò ob cauſam, ſicut animad-
verti facilè poteſt, ea, quæ ex aliâ linguâ
converſa leguntur, Auctorum ſuorum glo-
riæ ſæpenumero non reſpondent; pluri-
mùmque ab eorum virtutibus, elegantiâ,
nitore, copiâ, gravitate deſciſcunt; &
quemadmodum plantæ, quæ propriæ ſunt
alicujus regionis, in alienum ſolum tran-
ſlatæ degenerant, ita Auctorum ſcripta in
peregrinum converſa ſermonem, quidquid M
elegantiæ, virium, nativi ſplendoris ha-
buerunt, amittunt. Quamobrem, niſi illa
interpretis divina quædam, admirabiliſque
facultas illuminet, & exornet, jaceant Au-
ctores boni, & contemnantur, neceſſe eſt;

nec

nec ſanè multum a malis diſcrepare vide-
A antur. Vidit hoc prudentiſſimè Indus ille
Mandanes gymnoſophiſtarum ſui tempo-
ris clariſſimus; quapropter quum Alexan-
dri Magni rogatu de bene, beateque vi-
vendi ratione ſermonem eſſet habiturus,
orationis initio permoleſtè ſe, graviterque
ferre dixit; quod, quum interprete uti
propter ignorantiam Græcæ Linguæ co-
geretur, provideret futurum, ut ipſius o-
ratio non multum prodeſſe audientibus
poſſet, & ab imperitorum ſermone nihil pro-
B pemodum diſcreparet. Præclara verò, &
digna Indorum ſapientium principe vox!
nam quum, ut doctiſſimis viris placuiſſe
video, verba ſint notæ, & ſimulacra quæ-
dam eorum, quæ cogitantur, indiſertus
interpres cogitata ſapientum, non meliùs
expreſſerit, quàm pulchram faciem impe-
ritus pingendi; & quemadmodum Coæ Ve-
neris, & Olympici Jovis pulchritudinem,
majeſtatemque nemo ſatis commodè poſſit
imitari, niſi qui par Apelli, Phidiæque fue-
C rit, aut ad eorum artificium, atque inge-
nium immortale, ac pæne divinum proxi-
mè acceſſerit; ſic præcellentiſſimorum ho-
minum ſententias nemo, niſi, qui eorum
doctrinam ſingularem fuerit, & eloquen-
tiam conſecutus, dignè reddiderit, atque
expreſſerit interpretando. Quod nemini,
vel paucis contigiſſe, quid attinet dicere?
non enim tam eſſent admirabiles illi, qui
doctrinæ, & eloquentiæ principes haben-
tur, ſi multi pares, aut ſimiles eorum paſ-
D ſim invenirentur. Sed ſi qui tamen præ-
ter Græcos hujus excellentiſſimæ laudis,
& ſummæ gloriæ compotes fuerunt; illi
certè non fuerunt, qui laboris, & indu-
ſtriæ laude contenti, omne ſuum ſtudium
ad Auctores interpretandos contulerunt.
Quis enim, quum Auctor, inventorque re-
rum præclarus inprimis eſſe poſſit, alieni
operis interpres eſſe dumtaxat non con-
temnendus velit; & quum ei liceat prin-
cipem locum obtinere, & ad ſummam in-
E genii laudem pervenire, extremam, & te-
nuiſſimam concupiſcat? Interpretes ergo
hi ſunt habendi vobis, Adoleſcentes or-
natiſſimi [ad vos enim omnis mea perti-
net, & ſpectat Oratio] qui illuſtrium Au-
ctorum, & ſapientiæ principum, vim, gra-
vitatem, elegantiam nullo modo conſe-
quantur; qui ſæpenumero vos in erro-
rem inducant; qui clariſſimis auctorum lo-
cis multum caliginis afferant, & obſcurita-
tis; qui ſuæ orationis ineleganti ſtructurâ
ſcriptoribus longè ſuaviſſimis multum in-
F ſuavitatis aſpergant; qui vos denique ſic
accipiant, ut, quum omnia ſumma fe-
ceritis, tantum tamen ab eorum, qui ſa-
pientiæ ſtudium cum Græcis litteris co-
njunxerunt, induſtriâ vincamini, quan-
tum interpretes a præſtantiſſimorum Au-
ctorum doctrinâ, & eloquentiâ abfue-
runt? Quæ ſi gravia ſunt, & ingenioſis G
adoleſcentibus haudquaquam ferenda; ex-
pergiſcimini aliquando, & dum otio a-
bundatis, negotium Græcæ litteraturæ, ne,
quæſo, inſuper habetote; ne vos olim ſe-
rò neglexiſſe pæniteat, quod fuerat didi-
ciſſe pulcherrimum. Quò enim longiùs in
ſapientiæ ſtudio proceſſeritis, clariùs, & a-
pertiùs vobis apparebit, eam viam, qua pleri-
que ſine Græcæ Linguæ cognitione ſapien-
tiam petunt, faciliorem quidem, pronio-
remque principio videri, progredientibus H
autem aſperiorem, & multis laboribus,
& difficultatibus obſitam, & refertam; eam
autem, quam admodum pauci ingrediun-
tur, ſubſidio ſibi Græcam litteraturam com-
parantes, perſimilem eſſe Virtutis viæ,
quam Prodicus ille ſapiens, Heſiodusque
deſcripſit; nam habet quidem primò non-
nihil aſperitatis, ſed qui modicum labo-
rem conſtanter pertulerit, facilem, pro-
nam, & amœniſſimam experitur. Nam præ-
terquam quòd omnia jucundiùs e puriſſi- I
mis Græcorum fontibus hauriuntur; & ſi-
ve fructus doctrinæ, ſive flores eloquentiæ
deſideres, magis juvat intactos, illibatoſ-
que decerpere; ſic omnes diſciplinæ ex
Græcis litteris aptæ ſunt, cum iiſque con-
junctæ, atque connexæ, ut ne nominari
quidem niſi Græcè poſſint; nec ſolùm no-
mina diſciplinarum, ſed etiam res, quæ
diſciplinis continentur, Græcis nomini-
bus appellentur. Nihil enim propemo-
dum eſt in mathematicis, nihil in planta- K
rum hiſtoriâ, nihil in eâ, quam anato-
men Græci dicunt, nihil in medendi ar-
te, Muſicâ, Architecturâ, quod, etiamſi
aliâ linguâ loqui velis, Græcis vocabulis
non ſit neceſſariò nominandum. Ipſa ju-
riſprudentia, ipſa liberaliſſimarum artium
regina philoſophia, humanæque litteræ, &
divinæ Græcis vocibus inprimis abundant;
adeo ut, quod nuper ſignificavi, ſapientia
alio ſermone loqui neſcire, quàm Græco,
& ceteræ Linguæ, quum ab hac unâ diſ- L
ceſſeris, in ſtudiis litterarum mutæ prope-
modum, & ut ita dicam, elingues eſſe vi-
deantur. O præclaram igitur Græcæ Lin-
guæ cognitionem! o beatam Grajorum co-
piam! o Græcas litteras omnibus litterarum
ſtudioſis addiſcendas! quid enim aliud a-
gemus? an innumerabilium, quæ in om-
omnibus reperiuntur facultatibus, vocabu-
lorum vim, proprietatemque penitus igno-
rabimus? at his non intellectis, ne res ipſæ
quidem intelligi poſſunt: an eorum ſigni-
ficatum, quum res erunt addiſcendæ, quæ- M
remus? at eſt hoc incommodum, & la-
borioſum; deinde ſine Græcæ Linguæ
ſcientiâ ne fieri quidem ſatis exactè po-
teſt. Quamobrem ſæpiùs propemodum ac-
cidit, ut imperitus rerum, linguæ peritus

ex vi,

ex vi, & proprietate vocis, rei naturam
A cognoſcat, quàm ut ignarus linguæ ex
cognitione rerum, quæ ſit vocabulorum
vis, proprietas, origo, perfectè, planeque
intelligat. Quàm autem cavendum nobis,
ne quum artem profiteamur, quid ejus no-
men propriè ſignificet, ignoremus, innu-
merabilium præterea vocum, quæ ad ean-
dem pertinent, ſignificatum neſciamus?
Niſi verò, quemadmodum Demoſthenem
accepimus, quum primùm animum appu-
lit ad ſtudium dicendi, Rhetoricæ nomen
rectè pronunciare non potuiſſe, ita nos
facultatis nomen, cui ſtudemus, innume-
raque præterea, quæ in eâ ſunt, vocabula
haudquaquam pudebit exponere non poſ-
ſe, & enarrare; & quum ille exercitatio-
ne aſſiduâ, labore improbo, linguæ vitium
correxerit, nos mentis inſcitiæ medendum
non putabimus. Præſertim quum hic la-
bor a nobis in Græcâ Linguâ diſcendâ ſu-
ſceptus, non ad hanc rem modò ſit nobis,
ſed ad alias res plurimas profuturus; In-
C credibile eſt enim quantum vel hoc nomi-
ne, quòd rerum cognitione digniſſimarum
nomina Græcarum ſcientiâ litterarum in-
telliguntur, earum ſtudium & varietatis
habeat, & eruditionis. Sed ut de aliis in-
terim ſileamus, Latinæ certè litteræ ſine
Græcis videntur quodammodo claudicare:
jam omnis hiſtoriæ, omnis rerum huma-
narum cognitio quantum Græcarum be-
neficio litterarum & ornetur, & augeatur,
ſi perſequi diligenter velimus, & pruden-
D tiæ veſtræ, Auditores, & eruditionis obli-
ti eſſe videamur. Quòd ſi voluptatem ſpe-
ctemus, quæ cum honeſtate conjuncta plu-
rimi certè facienda eſt; quanto amore, &
ſtudio Græcarum litterarum tandem inflam-
mari debemus? nihil enim ſuavius, amœ-
nius, dulcius, jucundius omnino poteſt
inveniri. Nam ut omittam illam, quæ
propriè ex Linguæ ſono percipitur, ſuavi-
tatem, quam ipſi Latini, & Quinctilianus
gravis inprimis Auctor longè majorem in
E Græcâ, quàm in Latinâ eſſe linguâ tradi-
derunt; ut nihil dicam de ornamentis,
quibus longè Græcam, quàm Latinam o-
rationem ditiorem eſſe Cicero judicavit;
ob eamque cauſam, quum in dicendi ar-
te ſe ſe exerceret, ferè ſemper Græcè di-
citur declamaſſe; ut ſileam de multitudi-
ne Auctorum, & varietate; prætеream mi-
rificam quandam animi delectationem, quæ
ex multiplici rerum cognitione percipitur;
quid Græcorum carminum teneritudine
F mollius, jucunditate dulcius, majeſtate ſu-
blimius? quid pedeſtris orationis numeris
abſolutius, gravitate præſtantius, omni e-
legantiâ, & lepore conditius? Jam illa
quantâ cum delectatione cognoſcimus, &
admiramur, ſublimitatem, latitudinemque
Platonis, Xenophontis inaffectatam jucun-
ditatem, magniloquentiam Pindari, maje-
ſtatem, & affectus Homeri, Demoſthenis G
nervos, Lyſiæ ſubtilitatem, Iſocratis orna-
menta, Herodoti ſuavitatem, Thucydidis
prudentiam, & verborum, ſententiarum-
que gravitatem? Quid, quum Græcæ prin-
cipes eloquentiæ cum Latinis, qui ſunt
eorum ſimillimi, cœpimus comparare, &
Latium cum Græciâ non de imperii glo-
riâ, ſed de ingenii principatu cogimus de-
certare? quantâ cum animi voluptate Home-
rum, & Virgilium; Demoſthenem, & Cice-
ronem; Thucydidem, & Salluſtium; Hero- H
dotum, & Livium; Xenophontem, & Cæſa-
rem duos clariſſimos duces, præſtantiſſimoſ-
que ſcriptores committimus? Verumtamē,
quantam ex Græcis litteris percipiamus vo-
luptatem, facilius intelligitur experiendo,
quàm exprimitur eloquendo. Maximam
verò percipi non uno, ſed innumerabili-
bus teſtimoniis poſſumus confirmare; te-
ſtis eſt enim omnis antiquitas, omnes pro-
pemodum eruditi, teſtes innumeræ natio-
nes, teſtes locupletiſſimi, graviſſimique Ma- I
jores noſtri, qui numquam tam cupidè
Græcas litteras appetiviſſent; neque in
Græcis exemplaribus verſandis tam inſa-
tiabili ſtudio aſſent, & tantâ aſſiduitate ver-
ſati, niſi incredibili animi voluptate du-
cerentur. Fuit enim, fuit tempus illud,
quum Italia univerſa, & inprimis Etruria
ingenti Græcarum ſtudio litterarum accen-
ſa exteras etiam nationes eadem cupidi-
tate ſapientiæ inflammavit. Nimirum ſa-
pientiſſimi homines Majores noſtri, quò K
propiùs aberant ab illo calamitoſiſſimo
tempore, quo ab extremis, atque incogni-
tis terrarum oris effuſa barbaries, & Italiæ,
aliiſque provinciis torrentis modo ſuper-
fuſa, omnem Græcarum ſplendorem litte-
rarum, omne humanitatis lumen extinxe-
rat, eo majore ſtudio, & vehementiore a-
nimi contentione ad Græcas litteras in-
cumbendum arbitrabantur. Nam quum
ipſi viderent, & a patribus accepiſſent,
quantas ignoratio Græcæ litteraturæ inge- L
niis tenebras attuliſſet, committendum ſi-
bi non putabant, ut ſæculum ſuum, cujus
erant ipſi, præcipua ornamenta, & lumi-
na, in tantâ verſari ignorantiæ caligine
paterentur. Quapropter Italia eâ tempeſta-
te, cum ceteris artibus liberaliſſimis, at-
que doctrinis, tum maximè Græcâ erudi-
tione florebat. Nunc autem, quamquam
hæc magnorum virorum, atque clarorum
mater excellentiſſimis ingeniis abundat, &
otio, & diuturnâ pace floret, in hac qui- M
dem Græcæ litteraturæ laude non ſatis an-
tiquorum gloriæ reſpondet; & quaſi ſimus
obliti id, quod millies legimus, & a do-
ctiſſimis viris dictum accepimus, omnem
liberalem doctrinam, omnem elegantiam,
humanitatemque Græcis litteris contine-
ri; ne-

ri; neque aliâ de causâ tum, quum il-
A la barbaries in Italiæ viſceribus verſare-
tur, tantopere ingenia, arteſque præcla-
ras jacuiſſe, quàm quòd Græcarum ſtu-
dia litterarum negligerenrur; nullum om-
nino laborem ſuſcipiendum putamus,
ut earum ſcientiam maximè neceſſariam
comparemus; tantumque a Majorum no-
ſtrorum induſtriâ abſumus, ut illi jacenres
nimiùm diu bonas litteras erexerinr, &
afflictas excitarint; nos ad ſummum glo-
riæ faſtigium evectas propemodum af-
B flixerimus: illi pulcherrimam nobis lau-
dem pepererint; nos partam tueri non poſ-
ſimus: illi exemplo fuerint exteris natio-
nibus; nos earumdem exemplo ad præ-
clara ſtudia capeſſenda non incitemur.
Nam hoc etiam uſuvenire videmus; quòd,
niſi jaceret induſtria, & vetus Italorum
gloria propemodum obſoleviſſet, ſtimulos
nobis quam acerrimos addere, & ingeniis
quaſdam quaſi faces admovere deberet;
ceteræ nationes, in quibus eſt aliquid hu-
C manitatis, in Græcsrum ſtudiis litterarum
magno cum labore, majore cum doctrinæ,
& induſtriæ laude verſantur, & quæ olim
barbaræ habebantur, nobis, nobis, in-
quam, in Principe terrarum provinciâ na-
tis, doctrinæ gloriâ comparantur; & quan-
tum naturalibus bonis Italorum, ingenio,
prudentiaque vincuntur, tantum induſtriâ,
labore, ſtudio, & hac præcipuè Græcæ lit-
teraturæ laude ſe ſe nobis anteponunt; ut
jam verendum nobis eſſe videatur, ne il-
D læ omni humanitate politiſſimæ, nos con-
tra barbari habeamor; qui genus illud lit-
terarum, a quo omnis eloquentia, omniſ-
que doctrina profluxit, repodiemus. Quod
omnibus quidem, qui gloriæ ſtudent Ita-
lorum, ne meritò dici poſſit, optandum;
ſed vobis, Adoleſcentes, ne accidat ma-
gnopere providendum eſt. Vos, qui non
ſolùm ingenio, ſed otio quoque abunda-
tis, reſtituere Italiæ priſcum litterarum de-
cus, imitari Majorum induſtriam, nec ob-
E ſoleſcere pati debetis, quam illi ſibi, & vo-
bis gloriam ſummo cum labore pepere-
runt. Equidem, quum ad veſtrum, Juve-
nes ornatiſſimi, cœtum mihi multò jucun-
diſſimom oculos, cogitationemque con-
verti, certiſſimam ſpem concipio futurum
brevi, ut hanc Italiæ laudem prope jam
ſeneſcentem, ac pæne intermortuam ab
interitu vindicetis. Hìc enim video colle-
ctum Etruſcæ juventutis florem, ex aliis
præterea Italiæ populis lectiſſimos juvenes,
F ingenioſiſſimoſque video; ſi bene veſtram
indolem præſtantem, atque præclaram, ſi
laudabiles impetus animorum novi, non
eritis profectò in ſtudiis litterarum vulgari
viâ contenti; ſed aliam magis reconditam,
altioremque quæretis, & omnem doctri-
nam, elegantiamque e puriſſimis, & liqui-

diſſimis Græciæ fontibus hauriendam vo-
bis putabitis. Quid enim timeam, ne quod G
inter omnes conſtare video, id vos, Juve-
nes ingenioſiſſimi, non videatis? quare
non debeo, Auditores ornatiſſimi, quod
ceteros oratores in orationis extremo fa-
cere animadverti, argumenta breviter enu-
merare, quæ ad id oſtendendum, quod
propoſueram, aptiſſima judicavi. Occur-
runt illa per ſe, nec Oratoris operam,
nec magnopere auditorum diligentiam de-
ſiderant; tot enim ſunt, quot Auctores om-
ni laude digniſſimi Græco ſermone ſcri- H
pſerunt; tam autem perſpicua, quàm per-
ſpicuum eſt Græcos omnium artium libe-
ralium vias, nobiliſſimarumque diſciplina-
rum tradidiſſe. Hebraicam linguam non-
nulli diſcunt propter ſacras litteras; Ara-
bicam non pauci propter nonnullos Au-
ctores, qui eo ſermone medicinæ præce-
pta litteris mandaverunt; Græcorum Lingua
dumtaxat a ſtudioſis omnibus addiſcenda
eſt; quum non modò ſacræ, ſed aliæ litte-
ræ omnes e Græcis fontibus hauriantur. I
An illud poteſt eſſe dubium, quin inter-
pretum ſubſidio uti qui cogitur, non ſuâ
culpâ, ſed alienâ frequenter errare co-
gatur; & illâ voluptate, fructuque maxi-
mo, quæ ex Græcorum lectione perci-
piuntur, carere; quum interpretes obſcu-
rè non pauca, perperam multa, plurima
non ſatis diligenter, omnia ferè multo de-
teriùs, inelegantiuſque & vertiſſe conſtet,
& expreſſiſſe? An illud ignoramus, in om-
nibus diſciplinis innumerabiles eſſe vo- K
ces, quæ ab imperitis Græcæ Linguæ in-
telligi ſine magno labore non poſſint? An
illud, quod, quia notiſſimum videbatur,
breviter, & quaſi aliud agentes attigimus;
ad plenam videlicet, perfectiſſimamque La-
tinæ linguæ cognitionem non utilem mo-
dò, ſed etiam neceſſariam eſſe Græcarum
ſcientiam litterarum; antiquitatis autem
memoriam, rerum humanarum ſtudia,
iiſdem magnâ ex parte contineri? Acce-
dit eodem eximia quædam gloria, & laus L
haudquaquam vulgaris, quæ ſequitur ejus
linguæ ſtudioſos; quæ quo rarior eſt in
hoc quidem tempore, eo major, præcla-
riorque cenſenda eſt: accedit incredibi-
lis delectatio cum ſummâ utilitate conjun-
cta, quæ ex Græcæ litteraturæ cognitione,
ſtudioque percipitur: accedunt denique
exempla omnium propemodum nationum;
nam & quum Græcia rerum geſtarum glo-
ria florebat, Græcæ Linguæ fines latiſſimè
patuerunt; & poſtesquam vetus belli vir- M
tus Græcorum penitus obſolevit, & Ro-
mani omnium gentium domitores victri-
cia arma per Orbem terrarum circumtu-
lerunt; nulla fuit neque tam barbara,
neque tam inconditis moribus, neque
tam a litteris aliena natio, quæ Græca-
rum

rum ſtudia litteratum non celebrarit; ot
A Romanl videtentur, non tam imperii ſui,
quàm Græcæ Linguæ terminos protuliſſe.
Ipſi verò ſic eadem ſtudia coluerunt, ut
eorum non pauci ſuaviſſimè loquerentut,
& Græco ſermone elegantiſſimè ſcribe-
rent; & poſt illam caliginem temporum,
quibus incondita, & efferata barbaries col-
luvione fœdiſſimâ omnem litterarum ſplen-
dotem penitus inquinarat, ubi primùm bo-
narum artium ſtudia poſt longum poſtlimi-
nium ſunt revocata, Græcæ litteræ ab uni-
B vetſis gentibus, quæ ab humanitate, & do-
ctrinâ non abhorretent, coli ſtudioſiſſimè
cœperunt, & hoc tempote ſatis coluntur.
Quæ quidem univerſa non mediocriter
commovere nos debent; ſed omnium ma-
ximè apud nos Majorum noſtrorum vale-
re debet auctoritas. Non enim in barbarâ
Scythiâ, ſed in Etruriâ ſumus; ubi do-
ctiſſimi homines pæne innumerabiles Græ-
cæ litteraturæ gloriâ floruerunt; ubi pri-
mùm Græcæ litteræ a ſquallore, & ſenio,
C & turpi barbarorum ſervitio virorum prin-
cipum beneficio vindicatæ antiquum de-
cus, & priſtinam dignitatem recuperatunt.
Hìc Laurentes illi magni, hìc Coſmi, hìc
alii Auguſtæ Mediceorum domus proceres
cum aliis, tum hoc ſtudiorum genus beni-
gniſſimè, liberaliſſimeque ſoverunt: illi a-
doleſcentium ingenia ad laudem excita-
runt: illi doctiſſimos viros præmiis, & ho-
notibus affecetunt: illi Græcos codices in
ſitu, & tenebris deliteſcentes regiis im-
D penſis undique compararunt; illi rem lit-
terariam afflictam, & graviſſimo caſu pro-
ſtratam erexerunt: illi Græcorum erudi-
tiſſimis immanem illam fugientibus tem-
peſtatem, quæ barbarorum armis concita-
ta Imperii Græci ſedem perculerat, atque
everterat, ipſumque Imperium proſtrave-
rat, portus, & perfugium tutiſſimum exti-
terunt; & quum auctoritate, conſilio, re-
buſque geſtis ſuæ principes ætatis eſſent,
hac laude Græcæ Linguæ promovendi ſtu-
E dia omnium ſæculorum eſſe voluerunt.
Nec mirum, ſi quum heroicâ animi ma-
gnitudine, excellentiaque præſtarent, eam
Linguam ornandam ſibi maximè potave-
runt, qua heroum virtutes digniſſimè or-
nari laudibus, & illuſtrari videbant. Quo-
rum veſtigiis inſiſtens ex illorum familiâ
ortus, illorum virtutis æmulus, pietatis,
religionis, clementiæ laudibus clariſſimus
Princeps Coſmus III. Magnus Etruriæ
Dux, ut omnia egregia, & præclara, ſic
F litteras amat, & litteratos benigniſſimè ſo-
vet, & Græcarum litterarum ſtudia præci-
puè cupit inſtaurari. Quod cum ex mul-
tis, de quibus mihi dicere non eſt neceſ-
ſe, tum ex hoc, qood in me contulit, be-
neficio videor animadvertere; neque e-
nim hanc exoptatiſſimam provinciam mi-
hi demandaſſet; & hunc locum longo tem-
pore vacuum ab his, qui Græcam Linguam G
profiterentur, implere voluiſſet, niſi Ma-
jorum ſuorum exempla ſequutus, & hæc
ſtudia probaſſet inptimis, & ad ea incum-
bendi ſtudioſis omnibus occaſionem præ-
bendam cenſuiſſet. Quæ quum tanta ma-
ximi, præſtantiſſimique Principis extiterit
ſignificatio voluntatis, jam jam mihi, qui-
bus argumentis, Juvenes ornatiſſimi, vo-
bis hæc ſtudia perſuadeam, haudquaquam
video laborandum, & dicendi finem cen-
ſeo faciendum. Nam quod argumentum H
efficacius, aut cujus auctoritatem graviorem
reperturum me eſſe confidam, quàm Coſmi
Magni Etruriæ Ducis voluntatem?

ORATIO II.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1678.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

De Gloriâ Litterarum.

MAgnum mihi dicendi munus
injunctum eſt, magna, ac per-
difficilis omnino provincia de-
mandata, excellentiſſimi Pa-
tres, Auditores ornatiſſimi,
quom eorum auctotitate, quibus obſequi I
nobis neceſſe eſt, ſum coactus hodierno
die verba facere de ſtudiis omnium doctri-
narum, quibus hoc ſapientiæ theatrum
celebratur; & littetarios hujus anni labo-
res, quamvis & ſcientiâ rerum poſtremus,
& eloquentiâ, princeps auſpicari. Tanta eſt
enim earum facultatum, quas ex hoc loco
laudare veteri inſtituto jubeor, gloria, di-
gnitas, amplitudo, majeſtas, ut ſingulas
exornare magni ſit ingenii, magnæque
doctrinæ; univerſas autem oratione com- K
plecti, & ſapientiæ laudes amplificare di-
cendo, eximiæ cujuſdam, & divinæ, atque
inuſitatæ eloquentiæ. Quo magis ego, Au-
ditores, qui & ingenio utor infirmo, &
uſu, & exercitatione dicendi parom va-
leo, & naturali quodam pudore impedior,
vehementer perturbor; & quid agam, &
quo me vertam, aut quam omnino viam
inſiſtam, neſcio; ita ſe multæ nobis in
omnes partes oſtendunt, afferuntque an-
cipitem curam deliberandi. Omnes ego lit- L
terarum laudes conet amplecti, & com-
moda, qoibus augent vitam, & ſplendo-
rem, & gloriam, quam afferunt, & volu-
ptatem, qua nos afficiunt, & alias earum
dotes innumerabiles, ac pæne divinas re-
cenſere contendam? infinita omnino ora-
tio.

tio ; aliquam ex his præcellentem, exi-
A miamque celebrandam mihi, exornandam-
que proponam? difficilis planè electio.
Quam enim, quæſo, ſapientiæ laudem,
tamquam leviorem præterire, aut quam
eligere tamquam graviorem, & præſtantio-
rem poſſumus; quum omnes inter ſe qua-
ſi certent de principatu, & oratoria ani-
mum eximio quodam ſplendore perſtrin-
gant, & certatim ad ſe rapiant? Comme-
morem utilitates, quibus litterarum bene-
ficio privatæ res augentur? vocant ad ſe,
B nec ſe relinqui patiuntur publicæ: publi-
cas utilitates, ut æquum eſt, anteponam?
ſed utilitati gloria, & dignitas antecellit:
gloriæ, laudum, dignitatis habeam ratio-
nem? ſed honeſtas, & virtus, quibus lit-
teræ animos exornant ſtudioſorum, quo-
modo prætermitti ſine piaculo poſſunt?
honeſtatem prædicem? eſt illa quidem au-
guſta, glorioſa, ac maximè prædicanda;
ſed amara per ſe, atque aſpera, fit neſcio
quo pacto ſtudiorum voluptate jucundior.
C Quæ mihi deliberatio longè eſſet diffici-
lior, Auditores, niſi, quos adhortandos
ad ſtudia litterarum ſuſcepiſſem, cogitarem;
ſed quum veſtram, Juvenes, indolem, ve-
ſtra præclara ſtudia intueor, veſtrum ani-
mum ad altiſſima quæque concupiſcenda
erectum, & incitatum contemplor, intelli-
go vos omnia egregia, & præclara ſpectan-
tes nullâ aliâ re magis, quàm gloriæ, &
dignitatis cupiditate, qua optimus quiſque
incenditur, commoveri. Quamobrem ni-
hil alienum ſtudiis veſtris, nihil indignum
D gravitate doctiſſimorum Patrum, nihil a-
bhorrens ab hujus loci amplitudine, ac di-
gnitate me facturum eſſe confido; ſi quan-
tæ laudes excitentur, quanta his præclaris
artibus, liberaliſſimiſque doctrinis orna-
menta dignitatis, & gloriæ comparentur,
oſtendam. Quæ mea Oratio vobis erit, niſi
fallor, non injucunda; nam & vos, Ado-
leſcentes ornatiſſimi, ſpes veſtras mecum
recognoſcetis; & vos, Patres ampliſſimi, ta-
citi reputabitis, in quanto vos faſtigio ve-
E ſtri labores collocarint. Neque enim vos
ejus gloriæ compotes demonſtrabo, quam
vulgi plauſibus inhiantem, omneſque po-
pularis auras levitatis captantem, & ex
leviſſimorum hominum opinione penden-
tem graviſſimus quiſque contemnit, & pro
nihilo putat; ſed ejus, quæ judicio nixa
prudentium, & in clariſſimâ luce colloca-
ta ſplendet ipſa per ſe, neque ullis un-
quam vulgi ſordibus obſoleſcit; quam a vir-
tute profectam, & cum virtute conjun-
F ctam, etiam ſapientes diligunt, admiran-
tur, appetunt; eſt enim verè lumen vitæ,
calcar virtutis, magiſtra officiorum, comes
honeſtatis, præmium rectè factorum.
Hanc ergo gloriam, & dignitatem a lit-
teris, tamquam a puriſſimis fontibus du-
ci, & derivari dum oſtendo, vos oro, ob-
teſtorque, ut me, ſicuti facitis, benignè, G
attenteque audiatis.

Age verò, quanta dignitas, quantuſque
ſplendor eſt ſapientiæ! quàm illa excelſo
in loco poſita eſt, & quàm præclarâ in lu-
ce verſatur! Non ego hîc dicam, quod
verè dici poſſit, omnia parere ſapienti, il-
lum ſolùm verè divitem, verè liberum,
verè honoratum, verè felicem, verè etiam
eſſe Regem; illum humanis affectibus im-
perare, non iracundiâ vinci, non invidiâ
tangi, non libidine ferri, non avaritiâ cor- H
rumpi, non timori cedere, non animi an-
xietate cruciari, non triſtitiâ, non mœro-
re, non luctu contabeſcere; omnia hu-
mana infra ſe poſita putare, fortunæ num-
quam ſuccumbere, ſideribus ipſis, Cœlo-
que dominari; quæ quum a doctiſſimis
hominibus diſputantur, momenta ratio-
num perpendenti magis admirabiliter di-
ci, quàm non verè videntur; ſed illud di-
cam, quod eſt proprium magis litterarum,
quodque a Platone in Lyſide firmiſſimis I
argumentis confirmatur, eam eſſe vim ſa-
pientiæ, ut ceteris homines inviti ſer-
viant, huic autem dumtaxat faſces ultro
ſubmittan, & parere libentiùs velint,
quàm ipſi aliis imperare. Quid enim eſt,
cur imperatores exercitu, copiis, igni,
ferro, fame, vi gentes in ſuam redigant
poteſtatem, & ſervitutem perferre cogant;
nemo autem invitus pareat, vel navis gu-
bernatori in tempeſtate ſævâ, vel medico
in affectâ valetudine, vel architecto in do- K
mo extruendâ, vel agricolæ in ſeminibus
terræ committendis, niſi quòd hos, quum
plus ſciant, juſtè, & legitimè imperare
homines arbitrantur; illos verò libidinis
causâ velle aliis importare ſervitutem, ut
ipſi magni, & clari habeantur? Eſt igitur
Sapientia regale quiddam naturâ, quæ non
admoto exercitu, non caſtris poſitis, non
terrore belli circumlato homines dicto au-
dientes eſſe cogit; ſed quod eſt multo fir-
miſſimum impetium obtinet, quo ſubjecti L
lætantur, & ſervitutem, quam ſapientiæ
præſtant, inconſultæ libertati anteponunt;
contra verò ſtultitia ſervile quiddam, &
abjectum, & ſordidum, quæ non modò
non aliis facienda præſcribere, ſed ne re-
bus quidem ſuis præeſſe, aut ſibi ipſi poſſit
imperare. Quapropter & furioſos propin-
quis conſtringendos tradimus; & quos
propter ætatem non ſatis mente valere ar-
bitramur, eos, eorumve rem alicujus pru-
dentis viri tutelæ, curæve committimus; M
& quos naturâ ſtultos judicamus, eorum
bona aliis adminiſtranda mandamus. At-
que hoc initium fuiſſe Regnorum, hinc o-
riginem duxiſſe ſanctiſſimum Regum no-
men, & poteſtatem accepimus; nam quum
ſemper exiſteret aliquis in civitatibus, qui

ſapientiâ ceteris antecelleret; alia multi-
A tudo eum, quem admirabatur, tam de pa-
ce, quàm de bello conſulebat, & ejus
conſilio non vi, ſed voluntate regebatur.
Sic Evander in Latio imperium tenuit au-
ctoritate, quam ſibi apud rudes populos
conciliaverat miraculo litterarum: ſic ille
Neſtor, cujus ex ore melle dulcior fluebat
oratio, Pyliis imperavit; quem, ut, quibus
artibus Regnum fuerit conſequutus, Ho-
merus oſtendat, frequentiſſimè non Re-
gem, ſed oratorem vocat Pyliorum. Nec
B verò Ulyſſem, cujus oratio nimbis, & ni-
vibus hibernis comparatur, nec Zoroa-
ſtrem, qui jura Bactrianis dedit, nec Mi-
noëm, qui Cretenſibus, nec Numam, qui
Romanis leges condidit, aliâ ratione, quàm
ſapientiâ crediderim potitos eſſe Regno;
nam quid de Ægyptiis Regibus dicam,
quos omnes e numero ſapientum ſapien-
tiſſima illa natio eligebat? O præclaram i-
gitur, o eximiam, o ſingularem ſapientiæ
dignitatem! Abeant, ac faceſſant vulgares
C litterarum laudes; nihil humile, nihil ab-
jectum cogito; regnum, ac diademata
molior, & doctorum hominum capiti cir-
cumdo; non enim alia vis eſt ſapientiæ,
alia litterarum; nam quæ ſapientiæ pars non
litteris continetur? Litteræ docent, quo
pacto leges condendæ, adminiſtrandæ Reſ-
publicæ, reique privatæ; quid æquum,
quid iniquum, quid utile, quid honeſtum
definiunt; de re militari, de nauticâ mul-
ta præcipiunt; medendi vias, rationemque
D monſtrant; de ſiderum motu, de rerum
naturâ, de omnium auctore Deo ſubtiliſſi-
mè diſputant; dicendi leges tradunt, &
oratoris linguam expoliunt, pectus explent
rerum ſcientiâ maximarum; agriculturam,
& omnes artes, quæ minùs liberales ha-
bentur, inſtruunt, & ornant; &, ut bre-
vi omnia comprehendam, omnem ſa-
pientiam complectuntur. Quare ſi ineſt in
ſapientiâ auguſtum quidquam, quod emi-
neat, quod excellat, quod animum ad pa-
E rendum ſibi ſponte invitet, quid dubita-
mus hanc omnem litteris dignitatem attri-
buere? Hinc illa nimirum doctorum ho-
minum admiratio, & fama, quæ iiſdem,
quibus Orbis terrarum, finibus contine-
tur: hinc omnium, in quibus modò eſt
aliquid humanitatis, adeo propenſa in lit-
teratos voluntas; ut eos non modò præ-
ſentes amicitiâ complecti præclarum pu-
tent; verùm etiam abſentium nomina ve-
nerentur, iiſque ſe notos eſſe, quamvis
nullâ ſpe utilitatis propoſitâ, cupiant; &
F in beneficii loco ponant, ſi ab iis non in-
digni mutuâ benevolentiâ exiſtimentur;
quidam verò ſic fuerint incenſi cupiditate
doctorum hominum, ut eorum videndo-
rum causâ quam maximè longinquas pe-
regrinationes ſuſcipere non dubitarint;
quod nulli præterea hominum generi ar-
bitror contigiſſe. Quis enim ut nobilem G
virum, quamvis genus ab Inacho duceret;
quis ut divitem quamvis divitiis Crœſum,
Craſſumque ſuperaret; quis ut fortuna-
tum, quamvis Syllâ feliciorem videret, iter
ſuſcipiendum ſibi eſſe duxit? Ne ad Re-
ges quidem proficiſcimur, niſi ut magni-
ficum aulæ apparatum, ſplendidum comi-
tatum, magnificentiam, ſplendoremque
Regiæ, fortunæ magnitudinem, opes, co-
pias, potentiam contemplemur; ut ipſum
autem videret, nemo ad Regem profectus H
eſt, niſi ſapientem; ſed quàm multi, ut
doctos homines aſpicerent, & alloqueren-
tur, Patriam, larem familiarem, æqualium
cœtum reliquerunt? Anacharſis e Scythiâ
in Græciam venit, e Græciâ, ubi ſummâ
gloriâ florebat; Plato in Ægyptum ad Æ-
gyptios Sacerdotes, & in Italiam ad pytha-
goricos philoſophos navigavit. Quæ au-
tem regio fuit, aut tam remota, aut tam
barbara, aut tam inhoſpitalis, quam non
Pythagoras, Democritus, Apollonius pera- I
grarint; ut, quorum ſapientiam admira-
bantur, eorum aſpectu, & alloquio frue-
rentur? Mitto alia exempla, ſunt enim
innumerabilia, quum ſemper id factum ſit,
& quotidie fieri videamus; unum præter-
mittendum non arbitror; eſt enim maxi-
mè illuſtre, atque præclarum, & quo haud
ſcio an ullum majus commemorare poſſit
antiquitas. Gaditanum hominem ferunt
Titi Livii rerum conditoris celeberrimi
famâ excitatum, Gadibus profectum veniſ- K
ſe Romam, ut rerum Romanarum ſcripto-
rem videret; quo viſo nihil alia curantem,
voti compotem, & lætum in Patriam re-
vertiſſe. O Sapientia, o litteræ, quàm ma-
gnum eſt veſtrum numen, & quantam in
hominum animis admirationem veſtri, &
quàm incredibilem amorem excitatis! Pe-
regrinus homo atque alienigena, & barba-
rus non e propinquâ Italiæ regione, ſed
ex ultimis terrarum oris, ex inſulâ a no-
ſtro orbe diviſâ Romam venit; non ut au- L
reum Capitolium, non ut magnificentiſ-
ſima theatra, porticus, thermas, amphi-
theatra, Deorum templa auguſta; non ut
civium domos in urbium modum extru-
ctas, non ut urbem videret, in qua col-
lectum terrarum Orbem videre poterat;
non ut populum cognoſceret omnium po-
pulorum victorem; non ut Senatum illum
ſpectaret, quem qui e Regibus conſtare
dixit, unus veram cepit ſpeciem Romani
Senatus; non denique, ut Principem
ipſum intueretur, cujus nomen horrebant M
Indorum Reges, & Bactrianorum, cui Ru-
brum mare, atque Atlanticum, cui Nilus,
Danubiuſque parebant; hæc omnia ille
deſpexit, vel certè neglexit; lacteam Titi
Livii ubertatem duntaxat admiratus eſt;
non

non temerè meâ quidem ſententiâ, neque
A ſtultè; intelligebat enim illa, quamvis ma-
gna, eſſe mortalia, ingenii autem opera
ſempiterna; & Romanum quidem Princi-
pem exiguum tempus imperaturum, Ro-
manum autem Scriptorem ſemper in do-
ctorum animis regnaturum; & illius inte-
ritum potentiæ finem, hujus autem gloriæ
mortem incrementum allaturam. Num au-
tem a veritate aberravit, num deceptus eſt
vir prudentiſſimus? non ſolùm Cæſar il-
le, qui tum imperabat, extinctus eſt, ſed
B etiam illa urbs, quæ æterna vocabatur, e-
verſa; Livii ſcripta tot ſæculis poſt Impe-
rii Romani interitum immortali gloriâ ef-
floreſcunt; jacent dirutæ moles, & con-
ſepultæ, quæ propter ſtabilitatem ſuam æ-
ternitati ſacræ videbantur; Livii ſcripta
nunc maximè vigent, atque omnium lau-
dibus in Cœlum extolluntur; & Roma-
num quidem nomen etiam, non modò
Imperium, quum vigeret, quemadmodum
Macrobius teſtatur, Caucaſum, Gangem-
C que non tranſcendit; Livii ſcripta etiam
Oceanum transfretarunt, & apud innume-
rabiles nationes, quibus ignotum nomen
Romanum fuit, habentur in pretio, & in
dies magis, ac magis celebrantur. Eſt e-
nim hoc etiam non in ultimis laudibus lit-
terarum; ceteris affert oblivionem vetu-
ſtas, doctorum hominum fama creſcit æ-
vo, & vetuſtate corroboratur. Homeri no-
men, dum viveret, etiam Græcia pæne
ignorabat; extincti poëmata poſt multas
D ætates ab Indis quoque canebantur; &
gentes illæ, apud quas latent quædam ſide-
ra nobis illuſtria, Homeri carmen, tam-
quam ſideribus clarius & noverant, & ce-
lebrabant; cujus in poëmatis explicandis,
recitandis, canendis tantus grammatico-
rum numerus, & rhapſodorum cum tan-
to ſucceſſu artis, & quæſtu elaborabat; ut,
quod Regibus eſt magnificum, atque præ-
clarum poſſe facere, dum vivunt, Home-
rus poſt mortem permulta hominum mil-
E lia alere diceretur. Quid Ariſtoteles? quan-
tâ gloria, quum viveret, floruit? quàm au-
tem ea nulla eſt, ſi cum gloriâ compare-
tur, quam eſt poſt interitum conſequu-
tus? qui vel unus mihi videtur, quantum
ſit litterarum decus, & quàm longè ſa-
pientia humanis omnibus præſtet, oſten-
dere. Non enim Perſarum Magni Reges,
non Alexander ipſe Macedo, non Roma-
ni Principes tot hominum millibus impe-
rarunt, quot Ariſtotelem, tanquam exi-
F mium ſapientiæ numen, venerati ſunt;
neque verò ullus Rex, aut ullus tyrannus
tam ſubjectos habuit ſuos populares, quàm
animos Ariſtoteles omnium ſtudioſorum;
nam tyrannos, quotum imperium violen-
tiſſimum eſt, etſi palam veneramur, de i-
pſis tamen, tamquam de belluis, de feris;
de monſtris quibusdam immanibus cogita-
mus, & clam ab ipſis acerbiſſimo odio diſ- G
ſidemus; at Ariſtoteli non modò nefas ar-
bitrabantur apertè repugnare, verùm etiam
ab eo tacitis cogitationibus diſſentire. Quam
ego conſuetudinem, & inſtitutum (quam-
quam Ariſtotelem admiror propter incre-
dibilem quamdam, excellentemque doctri-
nam, & multiplicem rerum varietatem, &
copiam) etſi non probo; neque enim in
ſtudio præſertim indagandæ veritatis cu-
juſquam tanta eſſe debet auctoritas, ut lu-
minibus, ut ita dicam, obſtruat rationis; H
tamen, quoniam Ariſtoteli, tamquam per-
fectè docto, pleneque ſapienti, eum ho-
norem deferebant, id oſtendit, quod ini-
tio dicebamus, regnum eſſe quoddam ſa-
pientum; & litterarum, atque doctrinæ
majeſtatem omnibus rebus anteponendam.
Atque hoc non ſolùm intelligunt eruditi,
quibus notus eſt litterarum ſplendor, at-
que amplitudo; ſed etiam vulgus homi-
num, & magni ſæpe Duces, Regeſque vi-
derunt. Vidit Siciliæ tyrannus Dionyſius, I
qui, quum Plato curru veheretur, aurigæ
miniſterio fungi ſibi glorioſum putavit:
vidit Magnus ille Pompejus, qui trium
terræ partium victores faſces Poſſidonio
clariſſimo ſapientiæ auctori ſubmiſit: vidit
ejus æmulus Cæſar, qui, quum Ciceronem
miraretur, dixit majus eſſe ingenii, & lin-
guæ Romanæ terminos, quàm Imperii fi-
nes protuliſſe: vidit denique populus Ro-
manus, qui Virgilii carminibus in thea-
tro recitatis, abſenti Virgilio, tamquam K
præſenti Auguſto, univerſus aſſurrexit.
Ceſſerunt igitur judicio maximæ civitatis,
ac maximorum Ducum imperii majeſtas,
reſque bello præclarè geſtæ gloriæ, & di-
gnitati litterarum. Et quidni cederent,
quum bellicæ laudes, præclariſſimi trium-
phi, omne regnorum decus, omniſque
majeſtas, & præſentis ævi claritatem, &
poſteritatis memoriam ſe litteris debere
profiteantur. Sunt enim litteræ fontes
quidam inexhauſti dignitatis, & gloriæ L
ſempiternæ: hinc ſplendorem ſuum hau-
riunt clariſſimi Duces, hinc fortiſſimi bel-
latores, hinc prudentiſſimi Rerumpublica-
rum moderatores, hinc artifices præſtan-
tiſſimi, hinc denique omnes, qui vel cor-
poris, vel ingenii dotibus floruerunt; &
quemadmodum a Sole Mundus univerſus,
& ſidera lumen accipiunt, ipſe verò Sol a
nullo ſidere illuſtratur; & ſicut ab Ocea-
no omnes amnes, omneſque fontes, ma-
ria, lacus, paludes oriuntur; ipſe verò O- M
ceanus, quum tot flumina, quum tanta vis
aquarum in eum effundatur, non creſcit,
neqne alienis copiis, ſed ſuis magnus, ad-
mirandusque eſt; ita litteræ a nullâ vel ar-
te, vel ſtudio gloriam, ſplendoremque mu-
tuantur; ipſæ omnibus impertiuntur. Nam

quæ facultas magna in Rempublicam me-
A rita obliterari non ſinit? litteræ: quæ lau-
dabiles actiones memoriæ commendat Po-
ſterorum? litteræ: quæ civitates illuſtres
fortunæ injuriâ deletas ex hominum me-
moriâ deleri funditus prohibet? litteræ:
quæ conſilia prudentium, dicta clarorum
virorum, leges civitatum, mores populo-
rum ſilentio involvi non permittit? eædem
ſanè litteræ. Litterarum eſt beneficium,
quòd Cyri potentia, quòd Alexandri ma-
gnitudo, quòd Romanorum virtus cele-
B bratur: litteris Nirei pulchritudinem, A-
chillis robur, Ulyſſis calliditatem, ſapien-
tiam Palamedis cognoſcimus: litteris de-
bemus, quòd etiam minores artifices non
ignoramus. Quis enim Apellem pictorem,
Dinocratem architectum, muſicum Lam-
prum, Timotheum, Terpandrum, Euno-
mum noſſet, niſi litteræ eorum nomina
ab interitu vindicaſſent? Phidias ipſe, ipſe
Praxiteles, tota illa ſculptorum manus, quæ
materiæ firmitate immortalitati commen-
C data videtur, ſilerentur, niſi eos doctorum
hominum vigiliæ e tenebris eruiſſent; nam
Phidiæ, ceterorumque artificum præclaro-
rum ſigna, ſi qua extant, quamquam ſpi-
rant quodammodo, & loquuntur, aucto-
rum certè nomen tacent; quod eloquen-
tium monimentis vivit ſempiternum. Sed
quum omnes omnia litteris, tum præci-
puè viri fortes plurimum debent; jaceant
ingenia, jacebunt & fortium virorum fa-
cta: tollantur e vitâ litteræ, tolletur & cla-
D riſſimorum Ducum memoria; neque illos,
aut ſua trophæa, aut ſigna, aut arcus tri-
umphales multum adjuvabunt; quæ tem-
poris diuturnitate, & fortunæ injuriâ ever-
tuntur, & uno in loco manent; &, ut me-
moriam præclarè factorum quoquo modo
repræſentent, conſilia ſacientium, animi
virtutem, rationem, celeritatemque ſacien-
di explicare non poſſunt. Neque verò il-
lud jure dici poteſt viciſſim clarorum du-
cum virtutem ſegetem eſſe, ac materiem
E gloriæ litteratorum; neque illa reponi com-
modè poſſunt; quieſcant bella, quieſcet
& doctorum labor: conticeſcant tubæ,
conticeſcent & doctorum voces; immo
verò clariùs loquentur, frequentiùs cele-
brabuntur, belliſque ſublatis omnes ad ſtu-
dia litterarum convertentur. An verò, ni-
ſi docti viri Philippi, aut Alexandri latro-
cinia enarrare potuerunt, obmuteſcent? non
erit, in quo elaborent, in quo eloquen-
tiam, & ingenii vires exerceant? Non o-
F pera Dei, quàm facta hominum, naturæ
vis univerſæ, quàm viri unius virtus, di-
vini Numinis potentia, quàm Regis ali-
cujus opes pulchriorem, benignioremque
dicendi materiam ſuppeditabunt? non hic
admirabilis ornatus Univerſi, concentuſque
naturæ, tanta ſiderum magnitudo, tantus
ordo, tanta pulchritudo, tam incredibilis
celeritas, tam innumerabilis multitudo ca- G
netur ab ipſis, & ſummis laudibus effere-
tur? non denique ſine armorum ſtrepitu
philoſophabuntur, non ſiderum motum,
numerorumque doctrinam explicabunt,
non in illo mathematicorum pulvere de-
ſudabunt? Deerit illis, credo, materies
ingenii exercendi, ſi divinis illis omiſſis
humana velint pertractare; non leges con-
dent, non conditas interpretabuntur, de
moribus diſputabunt; quid ſit faciendum,
non faciendumque præſcribent; cauſas a- H
gent, innocentes defendent, fraudulentos
redarguent, impios accuſabunt? Et ſunt,
qui bellicas laudes gloriæ litterarum præ-
ferant, & cruentam illam, ſordidamque Mar-
tia lauream puræ, & innocenti Muſarum
anteponant; quum ſine litteris jaceat res
militaris, ſine re militari litteræ pulchriùs
effloreſcant? Quorum tamen exemplum
vos, Adoleſcentes optimi, ad capeſſenda
cupidè ſtudia litterarum, vel maximè de-
bet commovere; non unus, aut alter, ſed I
legiones univerſæ hominum plerumque
ruſticanorum gloriæ cupidine incenſæ nul-
lum omnino laborem detrectant, nullum
periculum ſubterfugiunt, & ſæpe mortem
glorioſam ingloriæ vitæ anteponunt; vos
hac indole præditi, his Majoribus orti, his
artibus inſtituti modicum laborem præſer-
tim periculo vacuum, quo longè majorem
conſequamini gloriam, non perferetis?
Illi ſub pellibus agunt, hiemem ſæviſſimam
tolerant, æſtus intolerabiles perferunt; vos K
in umbrâ, ſub tecto, omnibus abundan-
tes, quibus homines uti commodis poſ-
ſunt, incumbere ad laudem recuſabitis?
illi noctes inquietas, dies exercitos, ævum
formidinis, terrorumque pleniſſimum exi-
gunt; vos, ut aliquantulum vigiletis, ut
non omnia ſocordiæ, & voluptati conce-
datis, ut vitam ducatis placidam, & tran-
quillam, & honeſtiſſimi otii plenam, in a-
nimum non inducetis? Videte, quæſo, ne
tantus hic gloriæ contemptus animi ſit ab- L
jecti, ſordidi, illiberalis, animi virtutem
contemnentis, lucem, ſplendoremque fu-
gientis, & in omnem quandoque turpitu-
dinem, ac flagitia erupturi. Nam quemad-
modum gentes illæ, quæ lucem Solis ode-
runt, Solem execrantur, ita, qui gloriam
quaſi quoddam lumen virtutis non diligit,
virtutem ipſam odit, atque adverſatur;
nullus autem excellenti vir ingenio glo-
riam contempſit rectè factorum; nullus
præſtans in Republicâ civis non pro eâ
vel mortem ſibi duxit oppetendam. Quam, M
ſi vos indolis veſtræ, Majorumque veſtro-
rum memores eſſe vultis, quamvis indota-
tam, omni ornamento ſpoliatam, incomi-
tatam, ab utilitate deſtitutam, commodis
omnibus, & voluptati, & divitiis antepo-
netis

netis. Quamquam, quid ego tandiu ſic a-
A go, tamquam ſolam gloriam ſitis litterarum
ſtudio conſequuturi? non dico tantas in
Rempublicam utilitates a litteris proficiſci;
ut illi tyranni, qui populis irrogare gra-
viſſimas pœnas voluerunt, ne litteras di-
ſcerent, edicto vetuerint? non dico ami-
citias, clientelas, potentium familiaritates,
firmiſſima præſidia adverſæ fortunæ, orna-
menta ſecundæ litteris comparari? non dico
honeſtis rationibus augeri rem familiarem?
non dico ſic animum componi, atque fingi
B ſtudioſorum, ut a vitiis abhorreat, virtutem
vel ſolam, vel inprimis conſectetur? non
dico quantum præclararum artium tracta-
tione de cupiditatibus, quæ miſerè animum
diſtrahunt, detrahatur? non dico, quanta
ſit felicitas, atque tranquillitas animi ſibi
vacantis, & Muſis; quanta ſapientiæ pul-
chritudo, quanta ſtudiorum voluptas, qua
nihil omnino dulcius, nihil animo bene a
naturâ informato jucundius reperiri po-
teſt, nihil, quod propiùs accedat ad cœle-
C ſtem illam felicitatem beatarum mentium?
Neque enim vos, Adoleſcentes optimi,
velim ſuſpicari, aſperam eſſe, & ſentibus
obſitam, ſaxis obſtructam, anguſtiis impe-
ditam viam, ad quam ingrediendam ſa-
pientia vos cohortatur; ſed tantas habet
illecebras honeſtiſſimæ voluptatis, ut qui
eas vel primoribus, ut dicitur, labris de-
guſtarint, omnes alias contemnant, atque
obliviſcantur. Quod ego dicere non aude-
rem, niſi in conventu dicerem doctiſſimo-
D rum virorum, qui mihi teſtes eſſe poſſunt
nullam voluptatem cum eâ, quæ ex co-
gnitione veritatis percipitur, eſſe ullo mo-
do comparandam. Quod & vos ipſi intel-
ligetis, ſi cogitaveritis omnes alias maturâ
ſatietate finiri; hanc autem dumtaxat ſem-
per augeri, ſemper in animis hominum
majorem ſui cupiditatem excitare; &, ſi
animo repetetis exempla ſapientum, qui-
bus adeo blandita eſt delectatio, quam co-
gnoſcendâ veritate capiebant, ut nonnulli
rem familiarem abjecerint, omnibus aliis
E voluptatibus renunciarint, quum littera-
rum ſtudio immorerentur. Memoriæ pro-
ditum eſt Chryſippum nobilem philoſo-
phum tantâ dulcedine affici ſolitum in ver-
ſandis mente, agitandiſque rationibus, ut
eum cibi, & potionis caperet oblivio. Ar-
chimedes autem, quum lavaret, & quip-
piam, quod diu quæſiverat, inveniſſet, nu-
dus exiluit e balneo, & mente alienatâ gau-
dio per urbem inceſſit clamans: inveni,
inveni. Quæ exempla quid aliud vobis eſ-
F ſe debent, quàm incitamenta maxima ad
virtutis viam capeſſendam? Sapientia cun-
cta vobis pollicetur, quæ vel ignaviſſimos
poſſint excitare, & ad quidlibet perferen-
dum allicere; unus eſt labor, qui vos for-
taſſe deterreat, & remoretur; hic autem
tantâ voluptate conjunctus oſtenditur, ut
vel ſuaviſſimus eſſe videatur. Quid ergo G
cunctamini, quid dubitatis, quid hæretis?
quin inſiſtitis viam? an expectatis, dum
virtus ipſa vos cohortetur? Numquam ea
ſe vobis oſtendet, qualis a Xenophonte
deſcribitur, matronæ ſpecie, candidâ ve-
ſte indutæ, decore plenæ, & verecundiâ;
neque enim oculorum acie, ſed mentis o-
culis cernitur, neque auribus a vobis ejus
percipietur oratio; veſtro in animo ea eſt,
& veſtro cum animo ipſa loquitur, & vo-
bis regnum, & diadema tutum pollicetur, H
& defert ad ſapientiam contento ſtudio
properantibus; oſtendit autem contra ſtul-
titiam miſerrimam ſervitutem vobis allatu-
ram, impoſituramque jugum, quo preſſi in
ſummâ turpitudine ævum exigatis; quod
eſt indignum veſtro genere, indignum ſtu-
diis, quibus a pueris dediti fuiſtis, indi-
gnum ingenio; quod vos, quæſo, divinum
donum nolite contemnere, neque volu-
ptati, & deſidiæ conſtringendum, obteren-
dumque tradere, atque proſternere. Præ- I
ſertim quum eadem virtus eum ſtimulum
vobis admoveat, quo præſtantibus ingeniis
nullus eſt major; confirmat enim ſe glo-
riam ſummam vobis parituram, & nomen
veſtrum in clariſſimâ luce collocaturam.
Deſtituitur aliquis generis claritate? hunc
adeo nobilitabit ſapientia, ut eos ipſos vin-
cat, qui Majorum imaginibus gloriantur:
eſt alius nobilitate ſanguinis conſpicuus?
non ſolum alieno, ſed ſuo ſplendore ful-
gebit, & partum a Majoribus decus novâ K
laude cumulabit; erit enim apud viros
principes gratioſus, apud exteras gentes
glorioſus, utilis amicis, ſuis civibus carus,
omnibus admirandus; neque verò nomen
ejus morte extinguetur, neque vetuſtate
gloria obſoleſcet; quæ citiùs mehercule al-
tiſſimas moles, firmiſſimaſque conſumet,
urbeſque præclaras evertet funditus, at-
que obruet, quàm litteratorum nomen ob-
ſcurabit. Atque hoc tantum decus, quo
genus, amicos, Patriam, omnes homines L
ornare poſſitis, non ſolùm vobis parituram
ſpondet, & recipit virtus; ſed honeſtas
divitias, amicorum copiam, cetera fortu-
næ bona, animi tranquillitatem, vitiorum
vacuitatem, cupiditatum modum, denique
honeſtiſſimam quamdam mentis oblectatio-
nem. Quæ promiſſa virtutis, & ſapientiæ,
niſi vos ipſos negligitis, ne, quæſo, con-
temnatis; neve committatis, ut optimo-
rum parentum, cognatorumque conſilium,
qui vos litteris vacare voluerunt, ſtultum M
videatur; abjicite omnem animi mollitiem,
incumbite ad laudem, ad ſapientiam ple-
no gradu contendite. Hoc vos amici ro-
gant: hoc poſtulat Patria, parentes & mo-
nent, & jubent, doctiſſimi patres exhor-
tantur: locus ipſe invitat, qui tot ſapien-

tum

tum repræſentat memoriam mortuorum,
A vivorum vocibus perſonat: auctor eſt de-
nique laudis, & ſtudiorum Maximus Prin-
ceps, qui regiis impenſis hæc gymnaſia
tuetur, ornat, auget, amplificat. Quæ tan-
tæ auctoritates quum vos incitent ad ſtu-
dia litterarum, nihil opus eſt verbis meis;
aut enim eæ vos movebunt, aut nullius
oratio umquam commovebit.

ORATIO III.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1679.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

De Utilitate Litterarum.

B QUamquam mihi nihil jucundius
potuit evenire, Patres ampliſſi-
mi, quàm ut in hac doctiſſimo-
rum hominum coronâ, hac tan-
tâ diei celebritate, & loci oc-
caſio daretur de laudibus dicendi earum
facultatum, quibus adeo a pueris dediti
fuimus, ut ſine his vitam eſſe acerbam pu-
taremus; quòd ita naturâ comparatum eſt,
ut ea quiſque libentiſſimè ornet, quæ fla-
grantiſſimè diligit; tamen, quum me re-
puto anno ſuperiore doctrinæ laudes ex
C hoc ipſo loco perſequutum, vereor, ut
poſſim hodierno die, & muneri meo, &
expectationi veſtræ ſatisfacere. Nam egre-
gios illos impetus, quos conceperam, con-
ſumptos eſſe video priore conatu; neque
ſanè multum virium mihi nunc ſupereſſe
ad tantum onus, ac tanto meis viribus ma-
jus ſuſtinendum. Quamobrem, ne quod
olim imperitis athletis uſuvenire ſolebat,
id mihi ſit eventurum hodierno die non
mediocriter pertimeſco; nam, quum illi
D non prudenter ſuas vires diſpenſarent, ſed
inconſultè univerſas in primo ſtatim con-
greſſu effunderent, fracti deinde nimio
conatu, ac debilitati facilem adverſario
victoriam relinquebant; ego autem, quum
ingenii viribus anno ſuperiore non peper-
cerim, ſed quantum dicendo conſequi po-
teram, tantum contenderim, vereor, Au-
ditores, ne primo certamine, tamquam
rudis athleta, defatigatus, deinde ſuccum-
bam labori, & magnitudine vincar deman-
E datæ mihi provinciæ. Et ſanè, quum im-
menſum quoddam eloquentiæ flumen ad
ſapientiæ decus celebrandum requiratur,
quod rem tantam, tamque ſublimem bea-
ta dicendi copia circumfluat, & quaſi ſu-
perfundatur; quo pacto ſufficere poſſe
confidam ingenii mei venam tenuem, &
arentem; præſertim quum exhauſta ſit ſa- F
pientiæ laudibus alio tempore celebrandis?
Quare conciderem mehercule animo, ac
deficerem, Auditores; ſed præterquam
quod recreor, & reficior aurâ ſperatâ ve-
ſtræ benignitatis, ipſe argumenti ſplendor,
ipſa laudum multitudo, quibus affici ſtudia
litterarum poſſunt, animum timidum, at-
que diſſidentem confirmat, ac certiſſimam
ſpem oſtendit ſapientiæ ornandæ quan-
tumvis ornatam, & uberem Orationem
mihi non defuturam. Nam, quum memo- G
riâ repeto, quiſnam fuerit anno jam ela-
pſo meus de hac ipsâ re ſermo, animadver-
to me tunc ſplendore captum litterarum,
earumque externo lumine circumfuſum,
ſtupentemque a propoſito argumento aber-
raſſe, & non litteras ipſas, ſed litterarum
gloriam ſuſpexiſſe; & quemadmodum illi,
qui Solem aſpiciunt, ob immodicam ſplen-
didiſſimi luminis copiam, & claritatem
non ipſum ferè Solem, ſed ipſius radios
intuentur; ita me nobiliſſimarum faculta- H
tum pulchritudinem contemplantem ab-
ſtraxit a verâ ſpecie earum conſpiciendâ
immortalis quidam gloriæ ſplendor; qui
ſe ſe clarius objiciebat animo, quo illæ om-
nibus meritò commendantur. Quid igitur
metuam, ne mihi deſit Oratio de præſtan-
tiâ litterarum verba facienti, quum infini-
ta ſit copia laudum ampliſſimarum; & ego
ferè nullam attigerim, & ornamenta qui-
dem ſapientiæ miratus fuerim, ipſam au-
tem ſapientiam neglexerim; cujus augu- I
ſtiſſimam ego ſpeciem hodierno die con-
templabor vobiſque contemplandam pro-
ponam? Hactenus, Auditores, perinde
feci, ac ſiquis ad magnificam, & auguſtam
ædem ſpectandam, venerandumque nu-
men invitatus, externam templi faciem,
veſtibula, porticus, faſtigium, gradus, po-
ſtes diligentiſſimè contempletur; Dei ve-
rò ſimulacrum non adoret, aut aſpiciat, ac
ne ipſum quidem templum ingrediatur;
nunc adyta ſapientiæ mihi perluſtranda, K
recludenda penetralia, ipſius Deæ ſpectan-
da pulchritudo, ac veſtris etiam animis,
ac ſenſibus exponenda. Nam quibus or-
namentis, quibuſque virtutibus doctrinæ
ſtudia ornent, & forment animos bene a
naturâ informatos, breviter demonſtrabo;
ſpeciemque quamdam perfectæ ſapientiæ
vobis ponam ob oculos, atque exemplar
verè docti hominis, & litterati. Quod
quum fecero, Auditores, non dubito, quin
ſatis magnificè, ſatiſque præclarè a me lau- L
data doctrinæ ſtudia videantur; quod enim
genus præſtantiſſimæ laudis cadere in ho-
minem poteſt, quod in deſcribendâ huma-
næ ſapientiæ formâ jure non aſſumatur? E-
quidem animadverto non corporis venu-
ſtatem, non robur, aut celeritatem, non
excel-

excellentes opes, non potentiam, non ge-
A neris claritatem a ſapientiſſimis viris in
laude poni; ſed duo tantùm virtutum ge-
nera, quorum alterum in contemplando,
alterum in agendo verſatur; nec aſſirmare
dubitem utrumque ad ſingularem docto-
rum hominum gloriam pertinere; & illud
quidem genus, quod ſitum eſt in indagan-
dâ naturâ, & in perſpicientiâ ve i, totum
eſt litterarum. Hîc ego quid prædicem,
quanta ſit ubertas omnium doctrinarum,
quanta varietas, quantæque divitiæ ſapien-
B tiæ, quantam meus ille ſapiens operam,
ſtudiumque ſit in omnibus rebus cognitio-
ne dignis collocaturus; neque enim inve-
ſtigandâ veritate unquam defatigabitur,
neque ullam diſciplinam prætermittet, cu-
jus fieri ſcientiâ doctior, aut prudentior
poſsit? ſed & diſſerendi vias, rationemque
cognoſcet, nec illud nobile Dialecticorum
acumen deſpiciet; & quid ex quoque effi-
ciatur, quid ſit cuique contentaneum,
quid repugnans, quæ ſit definiendi, divi-
C. dendi, argumentandi ratio, diligenter te-
nebit. Eſt enim omnino hæc facultas, quæ
veri, falſique judicium profitetur, non in-
digna ſtudio ſapientis, miraque eſt in eâ
& inveniendi ſolertia, & inventa judican-
di prudentia, & falſa refellendi ſcientia.
Nec ſine causâ doctiſsimi viri eam reliquæ
ſapientiæ firmamentum eſſe voluerunt; &
Poſsidonius præclarus inprimis auctor in-
telligendi, quum philoſophiam animanti
compararet, animæ doctrinam morum;
D partem, quæ de naturâ diſputat, ſanguini,
& carnibus; Dialecticam oſſibus contulit.
Quam hujus artis præſtantiam admirati ſum-
mâ doctrinâ homines, ac ſummis ingeniis
præditi Euxenus, Pantædes, Eubulides,
Briſon, Euthydemus ætatem in eo ſtudio
conſumpſerunt; & Chryſippus, qui fulci-
re dicitur porticum Stoicorum tam multos
libros de eâ facultate conſcripſit, ut ei
dumtaxat operam dediſſe videatur. Tanta
eſt in omni ſtudiorum parte jucunditas, ut
E illa ipſa diſciplina, quæ plurimum mole-
ſtiæ, minimum delectationis habere puta-
tur, quorumdam animos tantis illecebris
devinxerit, ut ab eâ divelli nullo modo
potuerint; quid voluptatis afferre dicemus
amœniſsimos rhetorum campos omnibus
deliciis affluentes, philoſophorum hortos,
quum dumeta dialecticorum tantopere de-
lectent? Nec ego, pace dixerim tantorum
virorum, hujuſmodi inſtitutum probo in
Dialecticæ ſtudiis conſeneſcentium; quod
F enim iſtud eſt conſilium, quæ mens, quæ
cogitatio? tu, quum animum tuum ad ſe
vocet rerum cura maximarum; quum ad
ſe contemplandum invitet aſpectus hic Uni-
verſi pulcherrimus, & admirandus; tu,
quum tibi vacare debeas, quum animum
componere, excindere vitia, reſecare cu-
piditates, in ſyllogiſmorum laqueis necten-
dis, & in ceratinis, & crocodilinis diſſol- G
vendis ætatem conteras? & hujuſmodi nu-
gas rebus omnium graviſſimis anteponas?
Enimvero, qui ſic agit parum abeſſe mihi
videtur a dementiâ Principis Domitiani;
cui quum eſſet cura commiſſa terrarum,
quum tantis negotiis diſtineretur, in ca-
piendis, necandiſque muſcis non parvam
dici partem inſumpſiſſe dicitur. Non igi-
tur ſapiens in hiſce ſtudiorum anguſtiis
diutiùs, quàm neceſſe eſt, immorabitur;
ſed illud Poëtæ maximi uſurpabit: H

.... Major rerum mihi naſcitur ordo,
Majus opus moveo......

& ad illa, a quibus animum ſuum profectum
eſſe intelliget, verè magna, & divina pro-
perabit; ſed aſſumet comitem unam om-
nium pulcherrimam facultatem, cœleſtium
indagatricem, mentis humanæ lucem, pa-
rentem diſciplinarum, filiam veritatis, geo-
metriam, inquam, aſſumet comitem, vel I
potiùs ducem. Ac, ne quis veſtrûm fortè
miretur, quòd eam diſciplinam, quæ ter-
ræ metiendæ nata eſt, & a terrâ nomen
accepit, non ad hæc tantùm humilia, &
terrena, ſed ad Cœlum ipſum, divinam-
que naturam contemplandam, futuram
eſſe confirmem ducem, paulìſper mecum
hujus excellentiam, ſubtilitatem, magni-
tudinem, varietatemque conſideret. Quid
enim, quæſo, illâ ſubtilius excogitari po-
teſt; cui quum parva quædam dictu con- K
ceſſeris, nec enim ullo modo negari poſ-
ſunt, ea fateri cogit, quæ nulla umquam
ingenii acies conſequeretur? quid autem
majus illâ, quæ Orbis terrarum ambitum,
& profunditatem, quæ magnitudinem pæ-
ne infinitam, & intervalla aſtrorum, Cœli-
que metitur? Nec verò de aliâ ullâ facul-
tate veriùs dici, quàm de geometriâ poteſt,
quod ad exprimendam magnitudinem fa-
mæ Virgilius dixit:

Ingrediturque ſolo, & caput inter nubila L
condit.

Illa verò non inter nubila, ſed inter ſide-
ra in clariſſimâ luce verſatur; quorum in-
credibiles, admirandoſque curſus numeris
explicat, & conſtantiſſimos eſſe docet,
quamvis inconſtantiſſimi videantur; quum
interea originis haudquaquam immemor
omnes terrarum oras, omneſque tractus
percurrat, & diligentiſſimè perluſtret.
Nam de varietate quid attinet dicere e- M
jus diſciplinæ, quæ quum in nume-
ros, & formas dividatur, omnibus pæne
artibus, omnibuſque doctrinis plurimum
adjumenti attulit, ac multas, nec ignobi-
les ex ſe ſe ipſa procreavit; quæ nec par-
va deſpicit, nec magna reformidat; nec
humi-

humilibus obſoleſcit, nec ſublimibus de-
A terretur? Quàm longè verò præſtet aliis
diſciplinis, declarat ſermo græcus, qui
geometriam ſolam, a geometriaque pro-
fectas facultates proprio diſciplinarum no-
mine appellavit. Et certè, ſi ceteræ cum
hac unâ comparentur, vix hac appellatio-
ne dignæ videantur; hæc enim ſemper
verum, illæ nonnumquam imaginem veri
conſectantur: hæc dubitandi locum nul-
lum relinquit, illæ ſæpe dubitandi cauſam
afferunt: hæc tranquillitate ſummâ fruitur,
B illæ plenæ ſunt doctorum hominum con-
tentionibus: hæc denique veritatem nu-
dam, & in puriſſimâ luce collocatam vi-
det, illæ involutam, & caligine, & tene-
bris circumſemptam vix intuentur. Jam
verò ſeries illa rationum, ille ordo mira-
bilis geometriæ qua, Deus immortalis,
prædicatione, qua laude, qua admiratione
cenſebitur! Sic enim omnia inter ſe apta,
ita connexa, & colligata cohærent, ut ſi
quippiam quantumlibet parvum commove-
C ris, tota diſciplina labefactata corruat. Sed
neque commoveri geometricæ rationes,
neque concuti poſſunt, & firmioribus vin-
culis, quàm adamantinis vinciuntur. At-
que utinam reliquæ facultates hac firmita-
te rationum, hac perſpicoitate rerum me-
ritò poſſent gloriari; nihil nobis deeſſet ad
ſummam felicitatem, &, quod Empedo-
cles in carminibus de ſe magnificentiùs,
quàm veriùs jactat, ſe in cognoſcendâ naturâ
ex homine fieri Deom, id liceret de no-
D bis verâ cum gloriâ prædicare. Quàm e-
nim eſſet magnificum, quàm præclarum,
quàm beatum, ac pæne divinum, perſpi-
cere divini operis formam univerſam, om-
nium cauſas, progreſſiones, ortus videre;
falli, decipi, labi, errare non poſſe! Quum
verò mentis aciem altiùs tolleremus, & in
ipſum Auctorem Mundi, & rerum Patrem
defigeremus; quid cauſæ poſſet afferri, cur
intelligendo tam perſpicuè ſummo bono,
quàm illa, quæ geometricis rationibus ex-
E plicantur, non ipſius amore, qoam flagran-
tiſſimo ineenderemur, & ipſi, quoad ejus
fieri poteſt, ſimiles evaderemus? Sed quo-
niam tantâ felicitate Mortales frui rerum
natura non patitur, quod proximum eſt,
conabitur ſapiens; ut, quantum homini li-
cet, exactam rerum altiſſimarum ſcientiam
conſequatur; ac propterea ad illa verè ma-
gna, & divina perſpicienda ſubſidio ſibi
geometriam comparabit; ut hujus perſpi-
cuis, numquamque fallentibus exercitatus
rationibus minùs in ceteris erret. Nec il-
F lum ſui conſilii, aut laboris pænitebit; nam
ſi tantam percipimus voluptatem, quum
oculos paſcimus rerum varietate ſpectandâ;
ſi delectatione ſatiari non poſſumus, quum
ſpeciem excellentis polchritudinis intue-
mur; quo gaudio affici ſapientem neceſſe
eſt, qui non oculorum, ſed mentis acie infi-
nitam rerum varietatem, ordinem incredibi- G
lem, pulchritudinem admirandam videt?
& non unius regionis amœnitatem, ſed
univerſæ natoræ ſpeciem contemplatur;
qua conſpiciendâ numquam ſatiatur ani-
mus; quia reficitur ſemper novarum ſpe-
ctaculo rerum, nec extinguitur unquam
ardor ille, ſtudiumque ſpectandi; quia ex-
cellentibus ingeniis hanc maximè naturæ
cupiditatem ingeneravit; & hoc ſpectacu-
lum nobis Deus, & nos viciſſim huic ſpe-
ctaculo procreavit. Quapropter in hoc H
præſtantes animi ſolùm acquieſcunt, nec
interit umquam eorum gaudium, quia non
eſt mortale, quod contemplantur; ac ſi o-
peribus excellentium artificum eo diutiùs,
atque impenſiùs delectamur, quo ſunt illa
abſolutiora; quid mirum philoſophus per-
petuâ voluptate affici, vehementiſſimeque
lætari; qui ſuoimâ intelligentiâ conſiderant
opus, quod artifex ille divinus eſt abſolutiſ-
ſimum fabricatus; cujus eximia pulchritudo
pulchritudini ceterorum operum infinitis I
partibus antecellit; præſertim quum ex hac
naturæ contemplatione non ſolam animi
voluptatem petant, ſed alia multo majora,
& diviniora? Incredibile eſt enim dictu,
quantum verè philoſuphantibus proſit hoc
ſpectandi ſtudium Univerſi; ingenerat præ-
ſtantem virtutis indolem, ingenerat animi
magnitudinem, ingenerat contemptum re-
rum humanarum, ingenerat mentis placi-
diſſimam tranquillitatem. Sed cum aliis de
cauſis prodeſt, tum vel illâ maximè, quòd K
quemadmodum, quum aliquod opus admi-
ramur artificis ingenio perfectum ſingula-
ri, cupiditate incendimur auctoris cogno-
ſcendi; ita, quum admirabilem Univerſi
molem divini conditoris ingenio confor-
matam ſtudiosè contemplamur, ad aſpi-
ciendam ipſius, colendamque naturam a-
nimus vehementiſſimè excitatur; eoque
magis fertur, quòd omnes duce naturâ ve-
himur ad contemplationem divinæ pul-
chritudinis, & bonitatis. Quo ſtudio in- L
flammatus ille ſapiens, quem Oratione
jamdudum effingo, faciliùs ad tantam feli-
citatem enitetur, quòd & a naturæ cogni-
tione ad auctorem naturæ cognoſcendum
inflammatâ mente rapiatur; & quòd a geo-
metriâ didicerit corporeæ concretionis ex-
pertes, a materiaque ſecretas formas co-
gitare; his duabus diſciplinis, tamquam a-
lis quibusdam ſubnixus, ad altiſſimam ar-
cem ſapientiæ evolabit. Nec verò conſi-
lium mihi eſt dicendo perſequi, quid ſit in M
illo omnium rerum fonte ſpectaturus; qua
luce compleri ſit neceſſe, quo gaudio effer-
ri, qua ſapientiæ ubertate ſatiari; nec ſum
adeo meæ tenuitatis ignarus, ut me verbis
amplificare poſſe confidam laudes præcla-
riſſimæ facultatis; quam interpretem Dei,
con-

conſciam diviniorum meritò licet appellare;
A nam illæ ingenii culpâ deteri poſſunt; or-
nari, augeri, tolli nullius eloquentiâ poſ-
ſunt. Quare utar nobili Timanthis artificio;
quæ exprimi non poſſe intelligo, ea ſilen-
tio occultabo; unum tantùm dicam, feli-
ces illos mihi videri, qui in contempla-
tione beatiſſimæ naturæ ſunt occupati.
Nam quomodo propiùs ad immortale bea-
tarum mentium gaudium poſſunt accedere,
quàm in eodem principe rerum cogno-
ſcendo? aut qua aliâ re contenti eſſe po-
B terunt, ſi in ſummo bono non acquieſcunt?
quàm verò neceſſe eſt eos humiles curas,
& humana contemnere, qui ſemper in di-
vinis perſpiciendis immorantur; & ex tam
alto ſapientiæ faſtigio ridere ſtultitiam ho-
minum, qui leviſſimarum ſtudio rerum mi-
ſerrimè inter ſe colliduntur! quàm autem
lætari, quum fluctus humanæ vitæ, procel-
laſque deſpiciant, & ſummâ ipſi tranquil-
litate potiantur! Nec verò hæc eo dico,
quòd putem ſapientem virum Dei contem-
C platorem Mortalium curâ ſe penitus abdi-
caturum, nec humano generi, & Reipu-
blicæ proſpecturum; ille verò habebit e-
xemplum, eumdem, quem contemplatur,
Deum; qui, quum ſui ſpectaculo beatus,
& plenus fruatur immenſo gaudio, & fe-
licitate ſempiternâ, tamen & ab initio om-
nia condidit, & ſemper omnia tuetur, &
conſulit univerſis; nec dedignabitur ali-
quando e Cœlo in terras devocari; non
enim, quia divina quandoque perſpexit,
D humanitatem exuit; nec ideo, quia Cœ-
lum eſt ingenio perſcrutatus, in terrâ na-
tum ſe, & inter homines oblitus eſt. At-
que hic ad alteram orationis partem dela-
tum me eſſe video, qua mihi oſtendendum
eſt etiam earum virtutum laudibus, quæ in
actione cernuntur, litteras abundare. Ne-
que hoc in loco prætermittendum, duas
eſſe diſciplinas, a quibus haudquaquam ſa-
piens abhorrebit; quarum ſi alterutram ſi-
bi adjunxerit, magna & agendi inſtrumen-
E ta, & laudis ornamenta comparabit; me-
dicinam dico, & juriſprudentiam; quas a
ſuperioribus non ideo ſeparavi, quòd lau-
dibus carere putem ſuperiorum, neque in
perſpiciendâ veritate verſari. Quid enim
utraque ſubtilius, quid ingenioſius, ube-
rius, elegantius? quantam autem utraque
doctrinæ copiam, ingenii ſolertiam, indu-
ſtriam, laborem, ſtudium deſiderat? Sed
hoc loco laudandas eſſe cenſui, quòd ad
agendum maximè pertinerent, & Rebus
eſſent publicis non modò utiles, verùm e-
F tiam neceſſariæ. Nam medicina ſalubritati
corporum conſulit, benefica, & mitis fa-
cultas; quæ tot morbis obnoxios homi-
nes, ſi natura pateretur, immortales eſſe
vellet; in eoque laborat maximè, & om-
ne ſtudium collocat, ut jucundiſſimâ lucis
uſurâ quàm diutiſſimè fruamur; & ſani-
tatem, qua nullum corporis bonum pre- G
tioſius, vel reſtituit hominibus, vel tuetur.
O facultatem humano generi ſalutarem,
quæ ſervat homines! o homines hujus fa-
cultatis cupidos immortalitate dignos, qui
ſæpe morti reſiſtunt. Quàm ſapienter an-
tiqui Reges hanc artem condiſcebant! ſi-
quidem ſervare, quàm occidere, & vitam
dare, quàm eripere magis regium eſt. Ju-
riſprudentia verò legibus fundat urbes, &
animis quamdam adhibet medicinam; dum
corrigit depravatos civium mores, eorum- H
que diſcordias componit, & vim ſublato
jure valituram coërcet. Quid hac faculta-
te præſtantius, qua generis humani ſocie-
tas continetur; cui debemus omnino, quòd
non Cyclopum more vivimus cædibus
paſſim hominum ſævientes, & humanum
ſanguinem avidiſſimè exorbentes? Quòd
fruimur pace tranquillâ, quòd noſtra poſ-
ſidemus, quòd aliquis eſt rapinarum, ſtu-
prorum, incendiorum, ſcelerum modus,
totum legum eſt, & juriſprudentiæ mu- I
nus. Itaque ceteræ facultates nobis præ-
ſtant, ut excellentiùs, quàm alii homines,
agamus; juriſprudentia verò, ut homines
omnino ſimus; & illis quidem ſublatis, ta-
men ſtare civitates, adminiſtrarique quo-
quo modo Reſpublicæ poſſunt; hac om-
nino neglectâ nulli publici conventus in-
telligi poſſunt; qui legibus, tamquam ani-
mâ corpus animantium, continentur. Qua-
re, ſi eſt publicis rebus conſulere ſapien-
tis, juriſprudentiam a ſe alienam ſapiens K
non arbitrabitur. Sin autem juriſprudentiæ
ſtudia non attigerit, neque Juſtiniani le-
ges cognoverit, non idcirco legem illam
ignorabit, quam Pindarus omnium Morta-
lium, & Immortalium reginam non mi-
nùs eleganter, quàm verè nominavit; &,
ſi juris non erit, erit certè juſtitiæ conſul-
tus; cujus ille ſcientiam aliunde, quàm ex
juriſconſultorum libris petet; imitabitur-
que Solones illos, & Lycurgos, & Zaleu-
cos, & Charondas, & Numas Pompilios L
philoſophos præſtantiſſimos; qui non in-
terpretes legum, ſed conditores fuerunt.
An verò ille tantis ingenii præſidiis inſtru-
ctus, tantâ doctrinæ copiâ, tantâ cogni-
tione antiquitatis, legum vetuſtarum, e-
xemplorum, rerum publicarum, tantâ de-
nique notitiâ ſapientiæ præceptorum, na-
tionum, Regum, Ducum, non quid opti-
mum factu ſit providebit, & ſummâ cum
laude hominum cœtibus præerit? Felices
verò populi, felices Reſpublicæ, quæ tan-
tum rectorem ſortientur; quem tamquam M
e Cœlo delapſum, & Deum quemdam in-
ter homines intuebuntur. Sin autem vel
injuriâ fortunæ, vel quòd deplorati civita-
tis mores medicinam reſpuant, ad Rem-
publicam adminiſtrandam non acceſſerit,

non ideo ſibi minùs veræ, ſolidæque lau-
A dis comparabit; &, ſi ejus virtutes publi-
co theatro caruerint, ſibi ipſi erit ſatis ma-
gnum theatrum; nam poſitis vitiis, injecto
cupiditatibus freno, nullum genus excel-
lentiſſimæ virtutis non exercebit. Nec ve-
reor, Auditores, ne quum de cupiditati-
bus loquor doctrinæ beneficio minuendis,
in hac præſertim doctiſſimorum hominum
frequentiâ, nimium tribuere videar ſtudio
litterarum; nam cui poteſt eſſe dubium,
quin ingenium, quod litteris excolitur,
B ratio, quæ doctrinâ perficitur, multum de-
trahat de his animi motibus cæcis, & in-
conſultis, qui perturbationes appellantur?
Quotus enim quiſque non videt mutas ani-
mantes præcipites cupiditate ferri, vehe-
mentiſſimeque perturbari, quòd freno ra-
tionis earum impetus non retundantur; ho-
mines autem, & moderatiûs commoveri,
& conſultiùs voluptatibus indulgere, & ſe
ſe aliquo modo ſemper continere? Quod
non aliâ de causâ certum eſt evenire, quàm
C quòd mentis imperio homines coërcen-
tur; quamobrem in pueris, quibus infir-
ma ratio, eadem ferè, quæ in brutis in-
temperantia voluptatum, eadem perturba-
tionum magnitudo. Hæc duo quippe in-
ter ſe inimica Deus procreavit, talemque
diſcordibus naturam dedit, ut alterius al-
terum damnis invaleſcat. Viget mens? va-
let ratio? jacent omnino cupiditates: au-
gentur cupiditates? ratio minuatur, neceſſe
eſt. Eſt enim ratio divina lux quædam, &
D immortalis; caligo animorum, tenebræque
ſunt perturbationes; quemadmodum ergo
tenebræ interitu lucis oriuntur, ſic extin-
ctio rationis perturbationum affert incre-
mentum. Atqui nemo eſt tam a litteris a-
lienus, quin ſicut alia omnia curâ excolun-
tur, & creſcunt, ali doctrinâ ingenium, &
perfici rationem fateatur. Quo probè con-
ſtituto magnam afferre levationem cupidi-
tatum, & interitum vitiorum litterss ne-
gare non poſſumus. Quod ni ita eſſet,
E quid præcepta morum, quid exempla vir-
tutum, quid innumerabiles, exquiſitæque
rationes, quæ a philoſophis afferuntur, ad
bene, beateque vivendum homines adju-
varent? Inanis ergo doctrina morum, ina-
nis omnis educatio puerorum, inaniſſima
ſtudia ſapientum, qui tantum operæ in hac
philoſophiæ parte poſuerunt: ſtultus De-
mocritus, inſanus Plato, dementiſſimus
omnium Socrates, natura ipſa maximè re-
prehendenda; quæ corporis morbis ali-
F quam medicinam eſſe voluit, animi autem
morbis nullum remedium procreavit. Sin
& illi Mortalium ſapientiſſimi, & natura
nunquam reprehendenda; quid dubitamus,
quin ille verè doctus, & litteratus, quem
ſapientem hactenus appellavimus, qui non
ore tenus philoſophatur, qui præcepta ſa-
pientiæ altiſſimè in animum demittit, qui
non ducitur opinione vulgi, unde omnis G
error in hominum vitam promanavit, li-
beram pæne a perturbationum fluctibus,
& tranquillam, atque adeo beatiſſimam vi-
tam ſit conſecuturus? Ergo ille non pro-
ſperis inſoleſcet, non frangetur adverſis,
contemnet fortunæ minas, mortis ipſius
metu non magnopere commovebitur: non
illum tyrannorum immanitas, non populi
concitati vis, non tormenta, non ignes ad-
moti de recto mentis propoſito dimove-
bunt. Blandimenta verò, illecebraſque H
furtunæ ſic admittet, ut labefactari nullo
modo poſſit; divitias non quidem ille abji-
ciet, ſed diliget, tamquam inſtrumenta vir-
tutis, non tamquam irritamenta libidinis;
non alieni appetens, non ſui profuſus,
non ſordidè parcus, ſed prudenter, &
ſplendidè liberalis; & tamen ita amabit di-
vitias, ut alienas eſſe meminerit, & dona
fortunæ; voluptates eas amplectetur, quas
nullam pænitentiam conſecuturam ſciat;
nec plus illis tribuet, quàm quantum ho- I
neſtatis ratio patiatur. Amicos eliget, quos
amicitiam ſuam virtutibus meritos judica-
bit; cum iis jucundiſſimè vivet, & pro iis
mori, ſi tempora eorum tulerint, non re-
cuſabit; ſed quum amicitiæ latè patere non
poſſint, non amicitiæ finibus benignitatem
ſuam coërcebit; ſed & civibus ſuis, & pro-
pinquis præcipuè conſulet, nec aliis Mor-
talibus lucem ingenii, lucem auxilii, lu-
cem prudentiæ ſuæ denegabit, omneſque
ſibi vel beneficio, vel gratiâ concilisbit. K
Non enim triſtitiam vitæ ſequetur, nec ri-
gorem quemdam intractabilem, torvitatem-
que naturæ virtutem appellabit; ſed leni-
tudinem ſeveritate, lætitiam gravitate, gra-
vitatem jucunditate miſcebit; omnibus a-
mabilis, carus, ſuo contentus, lætus, pla-
cidus, tranquillus, ſacer, admirandus. Ex-
poſui ferme ſapientiæ formam, Auditores,
poſuique vobis ante oculos ejus quaſi quod-
dam ſimulacrum; quod ſi vellem ſuis or-
namentis honeſtare, & quemadmodum ſi- L
mulacris Deorum Antiqui ſolebant dona
quam ampliſſima dedicare, & ſpolia capta
ex hoſtibus templo ſuſpendere; ſic addere
ſapientiæ extrinſecùs accedentem quem-
dam ſplendorem, poſſem Alexandri Magni
triumphos trophæa eſſe dicere ſapientiæ;
poſſem Philippi, poſſem Epaminondæ res
geſtas attribuere doctrinæ, quam a Lyſide
præceptore acceperant; citareturque ſtu-
dioſus litterarum Themiſtocles clariſſimæ
auctor victoriæ; nec ſileretur Pericles A-
thenienſis Anaxagoræ, nec Dio Syracuſa- M
nus Platonis auditor; quorum alter Athe-
nienſium Reipublicæ per annos ferme qua-
draginta ſummâ cum laude præfuit; al-
ter immaniſſimi tyranni Dionyſii regnum,
quod vinciri dicebatur adamante, diſſol-
vit.

vit. Jam ſi commemorare liberet illa A Romani Imperii lumina, Africanos, Marcellos, Catones, Lælios, Lucullos, Catulos, Cæſares, Cicerones, qui non minùs litterarum, quàm Reipublicæ adminiſtrandæ gloriâ floruerunt; ſi Romanos Principes recenſere vellem, quorum doctiſſimi etiam regendi Imperii laudibus præſtiterunt; quas ego ſapienti coronas imponerem, quæ trophæa erigerem, quæ ſpolia gentium devictarum ſapientiæ templo ſuſpenderem? Sed quoniam rerum præclarè geſtarum partem B ſibi fortuna vindicat, quæ ſemper inimica ſapientiæ eſt, non laudabo ita ſapientiam, ut ei quidquam cum fortunâ commune eſſe videatur. Nudam ego, & omni ornamento ſpoliatam ipſius pulchritudinem ſpectari volo; nec vereor, Adoleſcentes optimi, ne propter hanc cauſam cupidine ejus conſequendæ minùs accendamini. Nam quæ ſpecies pulchrior, aut admirabilior excogitari poteſt? quid autem vobis magis exoptandum, quàm quum om- C nes ingenii gloriam maximè omnium expetant, ingenium ſic augere doctrinâ, ut quantum pæne homines mutis animantibus antecellunt, tantum ceteris hominibus præſtare videamini? Quæ verò dulcedo percipitur ex cognitione rerum, tantâ præſertim varietate conditâ litterarum, quibus non eſt divitiis, & regnis anteponenda? ut autem ſtultitiam penitus exuatis, ut mores emendetis, ut aliquando e perturbationum fluctibus emergatis, ut felicitatis D humanæ portum quietis pleniſſimum teneatis, quo conatu, quo labore, quibus vigiliis non eſt vobis enitendum? Quòd ſi vos rebus externis magis crederem commoveri, non deeſſet mihi campus, in quo expatiari poſſet oratio; contenderem nihil eſſe eorum, quæ prima Mortales putant, quod non a litteris abunde ſuppeditetur: uterer exemplis cum antiquis, tum recentibus plurimorum, qui ſummis opibus, honoribus, gloriâ floruerunt: commemorarem Demoſthenis in Athenienſi E Republicâ, Ciceronis in Romanâ potentiam: Pythagoræ authoritatem, Hippocratis divinos honores, Homeri famam, Platonis gloriam, Senecæ divitias recenſerem: his ipſis temporibus multos nominare poſſem, qui doctrinæ beneficio ſummam dignitatem, excellentem potentiam, gloriam ſunt immortalem conſequuti; ſed vereor, ne ſit perabſurdum vos his commodis amplificandis ad ſapientiam cohortari, quorum ipſa contemptum, vel certè negligentiam quamdam profitetur.

ORATIO IV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1680.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

De Jucunditate Litterarum.

SÆpenumero mecum ego, Patres ampliſſimi, tacitus cogitavi, quid eſſet, quod, quum tanta ſit dignitas litterarum, tanta litteris juvenum F deditorum multitudo, tam ampla ſtudioſis præmia a Majoribus conſtituta; pauci tamen invenirentur præſtanti indole adoleſcentes, qui ſapientiæ pulchritudine inflammati raperentur, & ad aliquam præclaram, & excellentem doctrinæ laudem pervenirent. Nam licet non ignorarem, cum egregiarum omnium rerum, tum inprimis aſſequendæ ſapientiæ plenam difficultatum eſſe rationem; tamen, quum & G ingenia noſtrorum hominum contemplarer, quæ naturali ſolertiâ longè ceteris antecellunt, & mentis humanæ vim, præſtantemque naturam, quæ modò ſtudium adhibeat, & induſtriam, nihil eſt, quod non aſſequi poſſe videatur; aliam cauſam, quam rei difficultatem, quærendam eſſe cenſebam tantæ litteratorum hominum paucitatis. Non enim facilè inducebar, ut crederem, parentis optimæ naturæ tantam fuiſſe malignitatem, ut quum omnes ad rerum pulcherrimarum ſtudium mirificè H excitaret, pauciſſimis tribueret veritatis indagandæ facultatem; tantam autem multitudinem carere fructu cogeret exoptatiſſimæ, atque honeſtiſſimæ voluptatis. Quare mihi compertum, Auditores, non imbecillitate humani ingenii, non vitio naturæ ſuas opes nobis avarè, & illiberaliter ſuppeditantis; ſed hominum culpâ fieri, ut artes bonæ non tamquam difficiles relinquantur, ſed tamquam moleſtæ, graves, injucundæ repudientur. Eſt enim pervulgatum eos, I qui ſe doctrinæ penitus dediderunt, carere ſenſu communi, voluptatibus nullis frui, non æqualium cœtus jucundiſſimos celebrare, non intereſſe conviviis, non ludis publicis, non jocis ullis, non ullis avocamentis animum relaxare; ſed vitam agere duram, auſteram, triſtem, ærumnoſam, plenam curarum, plenam laborum, plenam moleſtiæ, &, ut ita dicam, morti propiorem, quàm vitæ. His vocibus imperitorum facilè commoventur adoleſcentes; & partim a ſtudiis prorſus deterrentur, partim ancipiti curâ diſtrahuntur: cupiunt illi quidem

ſapientiæ lumen, & veritstis, ſed tenebras
A tam reconditæ, atque abſtruſæ vitæ perhor-
reſcunt: incitantur ad ſtudia capeſſenda
cupiditste diſcendi; odio curarum, & mo-
leſtiæ metu ad ignaviam revocantur: invi-
tantur illecebris gloriæ, laudis, amplitudi-
nis; fugâ ſolitudinis, tædio laboris aver-
tuntur. Ita, dum timidè sttingunt ſtudia
litterarum juvenes, dignos ingenio ſuo
progreſſus non faciunt; & dum ſapientiam
tamquam nimis auſteram plerique reformi-
dant, pauci conſequuntur. Huic autem
B malo mederi non eſt mesrum virium, Au-
ditores; majus ingenium, majus eloquen-
tiæ flumen res tanta deſiderat. Quis enim,
niſi ſummâ facultate dicendi præditus, poſ-
ſit evellere ex animis adeo veterem, cor-
roboratamque, atque infixam opinionem,
quæ multorum eſt de triſtitiâ vitæ ſtudio-
ſorum. Sed tamen & muneris mei ratio,
& auſpex hic ſtudiorum dies, & concurſus
frequens Adoleſcentium doctrinæ cupido-
rum poſtulant, ut, ſi quld e Republicâ lit-
C terariâ ducam, ſi non ornatè, graviter, e-
loquenter, ſaltem verè, candidè, ſimplici-
ter admonere non refugiam; nihil autem
litteris utilius, nihil conducibilius ratio-
nibus veſtris, Juvenes, quàm ſi litterarum
ſtudia, non ſolùm tamquam utilia, ſed e-
tiam tamquam jucunda complectamini. Id
igitur dicendum mihi, & conſtanter aſſe-
verandum; lætam, jucundam, tranquillam
eſſe vitam, quæ in otio litterarum placidè
traducitur. Quod ni ita eſſet, Adoleſcen-
D tes, haud ſcio, an ad hanc vitæ rationem
tantopere mihi eſſetis adhortandi. An ego,
qui pro benevolentiâ erga vos meâ, pro-
que publico munere, quod mihi injun-
ctum eſt, veſtris commodis inſervire de-
beam, vobis auctor eſſem, ut iſtam lætiſſi-
mam indolem, iſtum ætatis florem triſtiſſi-
mâ vitæ ratione, & labore ingratiſſimo
contereretis? & quum videam etiam a na-
turâ magnam habitam voluptatis eſſe ratio-
nem, quæ quantumvis utilia, & neceſſaria
E cum jucundis conjungit, & miſcet, ſuade-
rem vobis, ut omnem jucunditatem aſper-
naremini? Enimvero abſtinerem ab hoc
orationis genere, abſtinerem, & orationem
potiùs aliò derivarem; neque falſa pro ve-
ris vobis obtruderem; & nunc ego non
peto, ut mihi fidem habeatis, niſi clariùs
luce videritis eſſe in litteratâ vitâ ſuas de-
licias, & oblectationes.

Et quoniam duo poſſunt deſiderari ge-
nera voluptatum, alterum quod e rebus
externis percipiatur; alterum, quod in ipſis
F litteris inſit; oſtendam litteras impedimen-
to non eſſe, quominus hilariter vivere, &
animum relaxare jucundè, & oblectare poſ-
ſimus; tum ex ipsâ tractatione ſtudiorum,
& cognitione veri multo maximam, mul-
toque dulciſſimam animo percipi delecta-
tionem. Sed quum dico ſtudia voluptate
non impediri; non illam intelligo volu- G
ptatem, quam ſapientum decretis jugula-
tam, legum freno conſtrictam, pœnarum
metu coërcitam coërcere vix poſſumus fu-
rentem, & exultantem; quominus cuncta
præclara corrumpat, labefactet, evertat.
Hanc non dico laudatarum artium choro
miſceri oportere; quid enim dicere abſur-
dius poſſem? An ego perniciem animo-
rum, labem virtutum omnium, ſcelerum
hortatricem, peſtem pudoris, & honeſta-
tis cum ullâ præclarâ facultate conjungerem? H
an virtutem omnium caſtiſſimam, quæ in
veri perſpicientiâ verſatur, turpi volupta-
ti quaſi virginem incorruptam impuræ me-
retrici conciliarem; & illius impudentiam
cum hujus pudore, illius furorem cum hu-
jus prudentiâ, illius fœditatem cum hujus
pulchritudine copularem? Ego verò mo-
neo, & meo quodam jure præcipio vobis;
ut hujuſmodi voluptates tamquam ſirenum
ſcopulos, multorum exitio infames vitetis,
e quibus ſi qui aliquando incolumes ena- I
vigarunt, & ad ſapientiæ portum perfuge-
runt; non ideo cum tanto rei noſtræ pe-
riculo turpiſſimis cupiditatibus, quaſi fœ-
diſſimis tempeſtatibus nos committemus.
Nec moleſtè feretis abduci vos a libidine
beneficio litterarum; immo ſtudiis veſtris
gratias agetis, ſi vos a turpi voluptate tam-
quam a domino agreſti, & furioſo libera-
rint. Nec verò laus eſt ulla major littera-
rum, quàm quòd earum ſtudia ſeriò culta
minuunt ardorem libidinum, faceſque re- K
ſtinguunt cupiditatum; nec ideo tamen
vereri vos, Adoleſcentes, velim, ne quòd
animus doctrinæ ſtudiis occupatus reſpue-
re dulcedinem obſcenarum voluptatum
videatur, idcirco etiam honeſtas oblectatio-
nes repudiet. Mirum eſt quantum iſta di-
ſtent, Auditores, quantumque doctrina li-
bidinem aſpernetur, caſta verò oblecta-
menta deſideret, & amplectatur. Siquidem
honeſtarum artium tractatio incredibiles
excitat amores honeſtatis; quibus incen- L
ſus animus prava reſpuit, oditque vitia,
quamvis jucunditatis illecebris, & ſpecie
blandiantur; contra verò licitis voluptati-
bus gaudet. Et quidni gaudeat curarum le-
vamentis, quibus reficitur, alitur, excita-
tur? Nam quo pacto creditis poſſe men-
tem tanta moliri, humana omnia cogno-
ſcere, Univerſum cogitatione complecti, al-
tiſſimam Dei naturam perſcrutari, niſi lu-
binde recreetur; & labores quiete, con-
tentionem relaxatione, curas voluptate di-
ſtinguat. Eſt illa quidem per ſe indefeſſa, M
immortalis, incorrupta; ſed utitur corpo-
re fragili, mortali, caduco; ea verò con-
ditio eſt Mortalium, ut quietem deſiderent,
& perpetuis laboribus opprimantur; ne-
que aſſiduum torporem, neque agitationem
fe-

fetant ſempiternam. Immortalibus illis,
A & divinis a naturâ datum eſt, ut ſemper
moveantur, numquam defatigentur; non
intermittit ſuos curſus Cœlum, non con-
ſiſtunt umquam ſidera; Sol ne puncto qui-
dem temporis conquieſcit. Quidquid in
terrâ gignitur, quidquid in hoc Orbe mu-
tationibus obnoxio continetur, laſſitudi-
nem ſentit, & quiete reſovetur, & redin-
tegratur. Non eſt neceſſe exemplis uti,
quum ubique occurrant innumerabilia;
aſpicite plantas, animalia, terram, ele-
B menta; nonne ea declarant, quæ diximus
a vero non abhorrere? nonne vocem mit-
tunt teſtem veritatis? Ceſſant hieme a fe-
tibus plantæ producendis, ut deinde læ-
tiùs floribus, & frondibus veſtiantur, ube-
riuſque gravventur fructibus; nox, & ſom-
nus a naturâ animantibus attributi ſunt,
ad vires quiete reficiendas. Quo terra diu-
tiùs inarata requievit, ſegetem feliciùs gi-
gnit; & cetera elementa lætari videntur
tranquillitate, & ſentire quietis bona.
C Nec alia conditio eſt mentis humanæ, quan-
diu contagione corporis, legibus rerum
caducarum tenetur; vires quieſcendo re-
ſumit, & dum remittitur, invaleſcit; nec
ſemper agitare rationes rerum poteſt, nec
ſemper in contemplandâ veritate verſari; &
quemadmodum oculi, quum in alicujus rei
ſpectaculum diutiùs, quàm oportet, & in-
tentiùs defiguntur, hebetantur, & obortâ
caligine offunduntur; ita mentis acies in
aliquod ſtudium ſemper intenta defatiga-
D tur, hebetiuſque, atque obtuſiùs videt.
Quum autem quies animo ſit neceſſaria,
nec ſine intermiſſione laboris litterarum
ſtudia eſſe poſſint; quis erit tam ferreus,
tam ſeverus, immo tam ineptus, & ſtultus
rerum æſtimator, qui non licere putet lit-
teratis hominibus, quantum temporis do-
ctrinæ ſtudiis tribuere non poſſunt, conceſ-
ſis voluptatibus dare? Quæ invidia homi-
num, quæ lex tam infeſta litteris, qui mos,
quæ conſuetudo vetat? An ipſi docti viri
E triſtitiâ quadam vitæ, & importunâ ſeve-
ritate nolent animum remittere, nolent a
ſtudiis gravioribus ad lætitiam, hilaritatem-
que aliquando revocare? Immo verò ſa-
pientiæ cupidi præceptis parebunt ſapien-
tum, exempla ſequentur præſtantium do-
ctrinâ virorum, qui a voluptate, quæ tur-
pitudine careret, numquam refugerunt.
Admonebit eos Iſocrates aucupandas eſſe
voluptates cum honeſtate conjunctas; nec
Platonem exiſtimabunt Xenocrati modò,
F ſed omnibus præcepiſſe, quum præſtantiſ-
ſimus philoſophorum præſtantem Philoſo-
phum admonebat, ut ſacrificaret Gratiis,
hoc eſt, ut ſeveritatis multum, triſtitiam
prorſus omnem deponeret; non enim
contractione frontis, & auſteritate morum
ſapientia metienda eſt. Declarat id acta ju-

cundè vita doctorum hominum, & ſapien- G
tum; quis enim doctrinæ cupidior Plato-
ne, qui cupiditate diſcendi diverſas linguâ
nationes, barbaris incolis terras, infeſta
prædonibus maria, poſſeſſas a tyrannis re-
giones peragravit? quantâ verò comitate,
quantâ jucunditate fuerit, cum multa de-
clarant, tum illud inprimis, quod, quum
iter faceret, & in homines incidiſſet, qui
famâ Platonis exciti Athenas, ut Plato-
nem viſerent, petebant; & quum, ut aſ-
ſolet, ſe ſe iis Philoſophus comitem adjun-
xiſſet, tantâ humanitate, tanto lepore cum H
hoſpitibus verſatus eſſe fertur; ut illi Pla-
tonem ignotum, non tamquam graviſſi-
mum Philoſophum, ſed tamquam comem,
hilarem, jucundum comitem vehementiſ-
ſimè diligerent, & amplecterentur. Non
enim ille de Socrate, & Academiâ verba
fecit; non de rerum naturâ, non de mo-
ribus, non de ullis philoſophorum placi-
tis diſputavit; ſed uſus eſt ſermonibus ju-
cundis, quibus tædium viæ levaretur, ta-
liſque comes fuit, qualem Publius in Mi- I
mis eſſe dicit in viâ pro vehiculo. Non li-
bet hoc loco exemplum afferre Ariſtippi
philoſophi nobilis (nomen illud volupta-
tis, quam ille ſummum bonum eſſe cen-
ſuit, tanti viri auctoritatem elevet) ſed ta-
men eâ doctrinæ laude præſtitit, adeo co-
mis, & urbanus fuit, tam jucundè, & ele-
ganter vitam egit; ut teſtis eſſe locupletiſſi-
mus poſſit, non cogi litterarum ſtudioſos
homines cunctis voluptatibus nuncium re-
mittere. Sed quid Ariſtippum loquor? Stoici K
ipſi, qui nimis præfractè voluptatem aſper-
nari videntur, nonne plurimum tribuerunt
honeſtis oblectationibus? Certè Zenonem
conſtat principem Stoicorum, conviviis
frequentibus, & epulari lætitiâ delectatum;
quem imitati feruntur major, & minor Ca-
to, qui quaſi quidam librorum helluo ha-
bebatur. Supervacuum reor, Auditores,
quum philoſophos, quorum vita, & ratio
videtur eſſe auſterior, & eos philoſophos,
qui omnium ſeveriſſimi fuiſſe dicuntur, L
oſtenderim frequenter animum voluptati-
bus refeciſſe, aliorum, qui in ſtudiis levio-
ribus verſati ſunt, exempla memorare.
Sed ne philoſphis tantùm conceſſum, &
datum putetis, ut poſſent litteris, & vo-
luptatibus indulgere; non omittendus ille
Porcius nobilis declamator; quem neque,
quum ſtuderet, aſſiduitate, labore, vigiliis,
neque quum animum remitteret, hilarita-
te, lætitiâ, luſibus, jocis quiſquam ſupe-
ravit; nec illa duo togæ, militiæque, & M
ſtudiorum lumina Lælius, & Africanus;
quos principes ejus ætatis oratorum, &
principes Romani Senatus, quum in otium
ſeceſſiſſent, incredibiliter tradunt ſolitos
repuaſcere; & tamen hi clariſſimi viri, qui
conchas in Lucrino legebant, aliiſque luſi-
bus

bus obleſtabantur, pulcherrimas leges, Rei-
A publicæ adminiſtrandæ, Orbis terrarum
moderandi rationem, excidia Carthaginis,
Numantiæque moliebantur. Vobis, Juve-
nes ornatiſſimi, numquam tanta rerum mo-
les incumbet, quanta principibus illis Ro-
manæ Reipublicæ; quibus tot hoſtes erant
debellandi, & innumerabilium populorum
ſaluti conſulendum; ſi igitur illis tantum
otii fuit, ut quum res maximas gererent,
in litteris excellerent, & animos in om-
nem luſum effunderent; vobis non licebit
B eſſe aliquando otioſis, a quibus tantummo-
do ſtudium litterarum poſtulatur? Nolite
enim exiſtimare a vobis exigi, ut Chryſip-
pi illius, aut Didymi grammatici in litteris
laborem imitemini; quorum alterum ſe-
ptingentos libros, alterum tr a millia li-
brorum tradunt conſcripſiſſe; ſatis magnos
profectus facietis, ſi quantum temporis iſti
otioſi, qui ſibi lauti, & beati videntur, o-
ſcitantur, pandiculantur, ſibi ipſis diſpli-
cent; & in quo otium ignaviſſimum con-
C ſumant, non reperiunt, tantum litteris,
& bonæ menti tribuatis. Num vos alicu-
jus tetrici, triſtis auſteri hominis reſpicere
diſciplinam volo? aſotorum vitam jubeo
intueri. Quamdiu illi, demerſi vino, diſten-
ti epulis, immodico ſomno marcentes,
pridianâ crapulâ graves, morbis ex intem-
perantiâ libidinum laborantes, & volupta-
tum quoque tædio de temporis tarditate
querentes uſum vitæ prorſus amittunt, vel
acerbiſſimis doloribus cruciantur; ſi id om-
D ne tempus in litterarum ſtudia conferatis,
quanto autem illi ſpatio ſuis voluptatibus
perfruuntur, tanto vos veſtris honeſtiori-
bus perfruamini, incredibile eſt, quantam
vos putem rerum ſcientiam conſecuturos.
Et veremini adhoc, ne ſtudium vos abdu-
cat a voluptatibus, quum tantum tempo-
ris his indulgere poſſitis, quantum illi,
qui omne tempus vitæ tranſmittendum vo-
luptatibus putaverunt? & nondum ſtatui-
tis jucundiſſimè poſſe vivi in otio littera-
E to; quum liqueat cuilibet jucunditati pa-
res a doctis viris percipi voluptates? pares
dico? o inertiam Orationis meæ! multo
plures, multoque majores percipiuntur.
Quid enim tam dulce, tam ſuave, tam ju-
cundum, quàm conſuetudines amicorum?
quæ vita, licet affluat voluptatibus, ſine
amicorum ſuavitate non eſt injucunda?
Quemadmodum poëtæ ferunt, ne Venerem
quidem ſatis eſſe venuſtam, ſi careat illo
cingulo, quo omnes gratiæ, omnes cupi-
F dines continentur; ſic nulla jucunditas
non injucunda, ſi careat amicitiæ nexu,
qui unus omnes jucunditates complecti-
tur; amicitiæ verò, quæ cauſa eſt major,
quàm ſtudium ſapientiæ? Percurrite, quæ-
ſo, Auditores, monumenta rerum geſta-
rum, revolvite memoriam omnium ſæcu-

lorum; vix duo amicorum paria inter in-
doctos, ſed in Pythagoræ, in Epicuri, in G
reliquorum philoſophorum familiis ma-
gnos amicorum greges fuiſſe reperietis;
qui vitam profundere, quum tempora a-
micorum poſcerent, non recuſarent; qui
nefas eſſe ducerent habere quidquam, quod
cum amico non communicarent. Magnum
videlicet eſt, & firmiſſimum amicitiæ vin-
culum eaſdem colere Muſas, ejuſdem amo-
re doctrinæ a pueritiâ teneri, iiſdem litte-
rarum ſacris initiari. Jam illa celebritas
nominis, quæ ſtudiis comparatur; illa ad- H
miratio virtutis, & ingenii quàm multos
bonos conciliat, quam dulces amicitiarum
efficit ſuavitates! Ergo, ſi nihil in vitâ
jucundiùs amicitiâ, præſtant autem littera-
ti homines amicitiis, & jucunditate vitæ
præſtare fateamur, neceſſe eſt. Accedit eo-
dem lepor quidam, facetiæque, & erudita
ſermonis quotidiani ſuavitas, quibus om-
nes doctorum congreſſus jucundiſſimè con-
diuntur; quæ quum aliquando guſtaſſet a
Platone invitatus ad cenam Timotheus il- I
le celebris imperator Athenienſium dixit,
Platonis cenas poſtridie etiam delectare;
frugale nimirum convivium ſcitâ ſermo-
nis jucunditate refertum regalium menſa-
rum voluptatibus antecellit; nec poſſunt
inſuaves eſſe illæ dapes, ubi non intempe-
rantia, & libido, ſed Gratiæ, & Muſæ, &
philoſophia leges diſcumbentibus ponunt.
Atque id cerni potuit in omnibus convi-
viis eruditorum, quæ adeo epulari lætitiâ,
& ſermonibus memoriâ dignis, & jocis K
convivalibus redundarunt; ut a Lyſima-
cho, aliiſque Regibus cupidè congrega-
rentur, & a præclaris Auctoribus memoriæ
proderentur; nec ſine cauſâ etiam a ſa-
pientibus fuerint comprobata. Quàm enim
jucundè, quàm temperanter arbitramur
Platonicos Platonis, & Plotini natales dies,
Epicuri memoriam ejus philoſophi ſecta-
tores conviviis celebraſſe? quæ ibi audie-
bantur? quæ dicebantur? quibus illæ ce-
næ ſalibus aſpergebantur? nec tàm corpo- L
ra epulis, quàm animi dictis feſtiviſſimis,
atque doctiſſimis alebantur. Quàm autem
mirabiliter temperantia cum voluptate,
cum letitiâ verecundia, cum gravitate fe-
ſtivitas, cum epulis, vinoque ſobrietas jun-
gebatur! Conferte nunc adeo lætis, & mo-
deratis conviviis epulas reliquorum ho-
minum, & præcipuè aſotorum. Quæ ibi
verborum turpitudo, quæ rerum fœdi-
tas, quæ intemperantia, quæ turbæ! na-
tant vino pavimenta, inconditis clamo- M
ribus ædes perſonant, omnia miſcentur
tumultu, ubique laſcivia, ubique licen-
tia, ubique immoderatio, temulentia, ne-
quitia menſis inerrant; jam convivarum
fœdus aſpectus, non lætantur illi, ſed
bacchantur, non edunt, ſed ingurgitant
ſe

Digitized by Google

ſe cibis, non bibunt, ſed obruunt vino.
A Alii inter ſervorum manus efferuntur;
alii tamquam mortui jacentes relinquun-
tur; alii cibo graves, vino madidi, titu-
banteſque vix e convivio abeunt. Mit-
to convicia, mitto vulnera, & cædes, qui
exitus interdum imperitorum voluptates
conſequuntur. Quæ reputanti mihi, tran-
quillitatemque vitæ, qua ſtudioſi fruun-
tur, animo revolventi, multo juſtiùs de
ſapientiâ poſſe dici videtur, quod de bono
imperatore Paulus Æmylius pronunciavit;
B ille enim ejusdem putabat eſſe imperato-
ris invictam aciem, & optimum convivium
inſtruere; ego autem ejusdem eſſe arbi-
tror ſapientiæ, res graves adminiſtrare, &
præeſſe voluptatibus; nec minùs has auge-
ri prudentiâ, quàm illæ conſilio dirigun-
tur. Sed non has externas oblectationes
ſapientia maximè amplectitur; ſuis illa frui-
tur internis gaudiis, quæ quo minùs appa-
rent, eo ſunt beatiora; & quemadmodum
Aſpendium ferunt nobilem Cytharœdum
C ſibi, & Muſis intus jucundiùs ceciniſſe; ſic
neſcio quo pacto, quod intus canitur, ju-
cundius eſt carmen ſapientiæ. Atque uti-
nam, Auditores, verbis exprimi poſſet il-
la ſuavitas incredibilis, quæ percipitur ex
cognitione rerum, non a vulgo, ſed ab
his, qui ſacra litterarum dignè colunt;
profectò me conſiderem non mediocrem
in animis veſtris, Juvenes, amorem ſapien-
tiæ excitaturum. Sed latent deliciæ litte-
rarum, & tamquam ſanctiora ſacra ab om-
D nibus aſpici, & attingi non poſſunt; &
tamen, quæ gaudia experiendo ſolùm co-
gnoſcuntur. conjecturâ quoquo modo
poſſumus æſtimare. Nam, ſi tam dulces
corpore percipiuntur voluptates, quo no-
bilior eſt animus, eo neceſſe eſt animo
percipi ſuaviores; quî enim convenit di-
cere abjectiſſimi mancipii, quàm ſplendidiſ-
ſimi domini delicias eſſe majores? &, ſi
animus corpori cauſa eſt expetitis volupta-
tibus perfruendi, omniſque dulcedo, qua
E perfunditur corpus, ab animo, tamquam
a fonte, proficiſcitur; quippe corpus bru-
tum per ſe eſt, animus viget, animus ſen-
tit, animus gaudet; cujus beneficio cor-
pus tam jucundè movetur, ipſum jucun-
diùs affici conſonum veritati eſt; & ſicut
fontis aquæ ſunt puriores, ita ſinceriores
eſſe animi voluptates. Quæ verò voluptas
alia propria eſt mentis, niſi cognitio re-
rum? ut ſenſuum in ſentiendo, ſic mentis,
& intelligentiæ in intelligendo omnis ju-
cunditas collocata eſt. Ceteræ externæ
F ſunt, leves, alienæ a ſplendore virtutis,
& ſæpe animo pernicioſæ; hanc unam a-
nimus amplectitur, hanc in deliciis habet,
hac paſcitur, hac augetur, triumphat, exul-
tat; maximam igitur voluptatem ex rerum
ſcientiâ proficiſci fatendum eſt. Siquidem,

quemadmodum Solis umbræ ſunt aliorum
luminum radiis clariores; ſic voluptas ani- G
mi major eſt, quàm corporis, quum ſit
umbra quædam, & ſimulacrum divini illius
gaudii, quo fruuntur mentes, quum e cor-
poris vinculis evolarunt. Jacet in hoc cor-
pore animus, tamquam in antro cæco, &
tenebroſo; quocumque ſe converterit, ni-
hil videt præter caliginem, & umbras, &
tenebras, & horrorem; ipſe e lucidiſſimâ
regione profectus eſt, tacitoque naturæ nu-
tu cognatam lucem deſiderat, quamvis eam
aſpicere propter obſcuritatem carceris non H
poſſit; oſtendunt litteræ tenue veſtigium
veritatis, oſtendunt ſcintillam luminis,
quod mentibus illis beatiſſimis immenſum,
atque puriſſimum lucet. Hanc ille non a-
met, ad hanc non ſe cupidiſſimè convertat,
& qualemcumque ſplendorem tenebris den-
ſiſſimis anteponat? non uſque adeo origi-
nis noſtræ obliti ſumus, ut non reſpicia-
mus aliquando lucem, denſiſſimamque ca-
liginem, qua circumfundimur, diſſipemus.
Perturbamur quidem, & caligamus ad aſ- I
pectum primum veritatis, ut inſueti; ſed
ubi pulcherrimum ſplendorem ferre con-
ſuevimus, in eo contemplando jucundiſſi-
mè acquieſcimus, & hanc voluptatem om-
nibus longè anteponimus. Non utar hoc
loco exemplorum copiâ, non Cleanthem
commemorabo, quem tantopere cognitio
rerum delectavit, ut nullus labor, nulla
paupertas averterit a ſtudio philoſophiæ:
non Solonem, qui quum animam ageret,
& aſſidentes lectulo amici de re quapiam K
demiſsè diſputarent, rogavit, ut clariùs lo-
querentur, ſe quippe cupere aliquid di-
ſcentem mori: non Archimedem Syracu-
ſanum, quem non captæ ruina Patriæ, non
cadentium tectorum fragor, non militum
totâ urbe diſcurſus, non imminentis mor-
tis terror a contentiſſimo ſtudio potuit di-
movere: non alios innumerabiles, quos
conſtat diſcendi voluptates omnibus præ-
tuliſſe. Unus mihi teſtis veritatis prodeat
Epicurus; non poteſt in hoc genere ullius L
auctoritas eſſe gravior, quàm Epicuri; non
aliquem voluptatis oſorem, non Antiſthe-
nem, qui furere præoptabat, quàm delecta-
ri; non Xenocratem, quem ferreum fuiſſe
conſtat, & invictum adversùs illecebras
voluptatis; ſed Epicurum cito, qui ſum-
mum bonum in voluptate collocavit. Pu-
tes hunc ſemper in roſâ accubuiſſe, ſem-
per unguentis, vino conviviis delectatum,
ſemper amores, ſemper delicias cogitaſſe;
in his enim ſummam eſſe jucunditatem M
vulgus arbitratur; ſed quàm diſcrepat ju-
dicium vulgi a judicio ſummi viri! nemi-
nem ferunt majore ſtudio fuiſſe, neminem
plura ſcripſiſſe, quàm Epicurum. Ubi ſunt
illi, qui negant ſuaviſſimum eſſe littera-
rum ſtudium? quid cauſæ poſſunt afferre,
cur

cur ſapiens inprimis Ppiloſophus relictis
A omnibus aliis voluptatibus, omnem vitam
in litteris contriverit? An contemnendam
putabat voluptatem? non fuiſſet ille ſanus,
ſi, quod eſſe ſummum bonum cenſebat,
id pro nihilo duceret: an cupiditate glo-
riæ ducebatur? quis illo magis contempſit
gloriam, qui ne virtutem quidem propter
ſe putavit expetendam? an voluptatis na-
turam ignoravit, ideo falſam jucunditatem
eſt amplexatus? quid illâ clarius, quid illâ
notius, qua magis etiam, quàm oportet,
B ſenſus omnes titillantur? Certè ſi is, qui
voluptatem ſolam eſſe duxit expetendam,
doctrinam maximè omnium expetivit, ſum-
mam eſſe jucunditatem in doctrinâ perci-
piendâ judicavit. At, qui vir? qui Orbem
terrarum ſapientiæ famâ complevit: quem
omnes nationes, omnes ætates, omnes
pæne ſapientes propter excellens inge-
nium, & ſcientiam rerum ſingularem ſunt
admirati; qui denique, ſi in aliis eſſet le-
vis, in hac re graviſſimus auctor eſſe debe-
C ret. Is quum exemplo docuerit, quanta
ſit in cognitione rerum ſuavitas, non u-
tar pluribus argumentis, neque magnope-
re laborabo, ut vos horter ad ſapientiam;
ipſa voluptas vos cohortetur, quæ ſi tantum
valet cum vitio, turpitudine, dedecore,
infamiâ, probro copulata, ut præcipites a-
nimos agat in manifeſtum exitium; quan-
tum valere debet cum gloriâ, cum immor-
talitate nominis, utilitate, virtute conjun-
cta? Si vos ad litteras cohortarer, dicerem-
D que omnes voluptates relinquendas, ſuſci-
piendos labores pæne intolerabiles, colen-
dam ſeveriſſimam, atque aſperrimam diſci-
plinam; tamen quum oſtenderem, quanta
ſit in ſtudiis dignitas, & amplitudo, quan-
tum ſapientiæ lumen, & ſplendor, quan-
ta vis in hominum moribus componendis,
animos bene a naturâ informatos Oratio
mea forſitan commoveret; nunc verò non
id dico, nec verè poſſum dicere, ſed con-
tra affirmo conceſſis voluptatibus indul-
E gendum, temporis multum dandum animi
remiſſioni, non ſeverè, non anxiè, non
auſterè, ſed ſuaviter, tranquillè, hilariter,
jucundeque vivendum; oſtendo præterea
in excolendâ ſapientiâ animum expleri ju-
cunditate ſuaviſſimâ; quid deſideratis am-
plius? quæ id alia facultas præter litteras
præſtat? An putatis opifices, quum in o-
pere faciendo ſunt occupati, an mercato-
res, quum illitteratiſſimas litteras confi-
ciunt delectari? an milites, quum aſper-
rimas hiemes, æſtus graviſſimos, duriſſi-
F mam diſciplinam, famem, & ſitim perfe-
runt, lætari, aut ullam partem capere vo-
luptatis, quum in ſtrage cadaverum, in-
ter hoſtium tela verſantur, & ſuo, & ho-
ſtium cruore obliti deſæviunt? Hæc verò
ſunt ipſis longè moleſtiſſima; ſed lucro,
gloriâ, victoriæ ſpe, ac dulcedine compen-
ſantur; vobis tantummodo licet non ſo- G
lùm præmiis operum majoribus, verùm e-
tiam ipſo opere lætari; vobis beatis licet
eſſe, vereque felicibus; quorum commodo
res diverſiſſimæ conjunguntur, quibuſque
ſapientia laborem cum voluptate, otium
cum dignitate, negotium ſine periculo
pollicetur.

ORATIO V.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1681.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Studiis Litterarum deditos homines mediocri laude contentos eſſe non oportere.

QUamquam mihi ſapienter inſti-
tutum videbatur, Auditores, H
ut, qui primus hodierno die
vertentis anni ſtudia auſpicare-
tur, litterarum laudes quàm or-
natiſſimè celebraret; neque ullum ſplen-
didius, aut animo meo gratius, neque do-
ctiſſimorum Patrum ſapientiæ, neque opti-
morum Adoleſcentum ſtudiis aptius occur-
rebat argumentum; tamen ab hac ornatiſ-
ſimâ ratione dicendi, qua fueram tribus
his annis proximis libenter uſus, multæ I
me, graviſſimæque rationes invitum avo-
carunt. Nam & ſapientiæ laudes tam altas,
& exaggeratas eſſe videbam, ut nullius au-
geri eloquentiâ poſſent; & occurrendum
ſatietati cenſebam, quam toties idem argu-
mentum pertractando creare vobis potue-
ram; & ſupervacaneum arbitrabar in tan-
tâ ingeniorum luce, in hoc tam amplo,
ac tam aperto ſapientiæ theatro velle ſplen-
dorem litterarum, & gloriæ lumen, quo K
ſapientes fruuntur, quaſi obſcurum, aut
abditum demonſtrare. Quis enim ex hu-
maniſſimis adoleſcentibus, qui ſacra litte-
rarum colunt, quorum præcipuè causâ hic
a me ſuſcipitur labor, non videt amplitu-
dinem præclararum facultatum, doctos vi-
ros deſpicit, ſapientiam contemnendam pu-
tat? Barbarus ille eſt, immo potiùs bellua
quædam ſtupida, & ſtipes inanimus, atque
truncus, qui ſapientiæ ſpecie non com-
movetur; qui non ſentit, quàm præcla- L
rum ſit præſtare ceteris ingenio, qui do-
ctrinæ laudem nullo modo putat expeten-
dam. Omnibus, Auditores, omnibus inſi-

ta eſt, atque innata diſcendi cupiditas;
A omnes, quamvis a litteris alieni, bonarum
artium pulchritudine capiuntur. Et que-
madmodum lux occurrit ſponte oculis, &
ſpeciem ſui clariſſimam exhibet nobis, e-
tiam ſi aliò, quàm ubi lumen poſitum eſt,
aciem intendamus oculorum; ita ſapien-
tiæ ſplendor etiam aliud agentibus, alio-
que mentis oculos cenvertentibus, apparet
ultro, ſeſeque ita prodit omnibus, ut om-
nibus admirabilis, & expetendus videatur.
Quare nemo eſt, qui litteras negligat, quia
B contemnat; nemo qui ſtudia ſeriò non co-
lat, quia ſeriò colenda non exiſtimet. Sed
magna pars hominum errore communi la-
bitur, Auditores; nimia anguſtos ingenio
terminos circumſcribit, nimis humilem,
vulgaremque proponit ſibi finem ſtudio-
rum; & mediocritate quadam contenta lau-
dis, nihil altum meditatur, nihil excellens,
aut arduum concupiſcit. Itaque ſapien-
tiam in excelſo, atque abrupto loco poſi-
tam dum quærit in plano, fruſtra laborat;
C neque ſapientiam, ſed ipſius umbram te-
nuem, & non expreſſam imaginem con-
ſectatur. Id perniciofum adoleſcentibus,
qui, dum modicâ laude contenti nihil am-
pliùs quærunt, ne illam quidem, quam ſibi
propoſuerunt, mediocritatem conſequun-
tur: id prohibet illos alta ſpectare, id in-
dolem generoſam, id ſpiritus excelſos, id
robur omne, vireſque virtutis enervat, in-
fringit, deprimit. Quapropter id mihi ar-
gumentum ſapientiæ laudibus hodierno
D die prævertendum eſt: id quàm clariſſimè
potero, vobis oſtendendum, ſtudiis litte-
rarum deditos homines, mediocri laude
contentos eſſe non oportere; ſed præſtan-
tiſſimam, altiſſimamque ſapientiæ formam
eſſe quærendam; & eam toto animo, cun-
ctiſque viribus, omnique conatu, labore,
vigiliis, induſtriâ petendam, & aſciſcen-
dam; quod cum aliis omnibus, tum potiſ-
ſimùm vobis, Juvenes, convenire conten-
dam; neque abhorrebit a cœtu lectiſſimo-
E rum adoleſcentum, neque a conſenſu Pa-
trum ampliſſimorum, excellentiſſimam do-
ctrinam conſectari jubentis Oratio; quo-
rum alteros propter eximium ingenium,
eximiam ſapientiam conſequuturos non
fruſtra ſperamus; alteros jam conſequutos
eſſe planè videmus.

Et quoniam clarorum hominum vita
propoſita nobis eſt quaſi quoddam ſpecu-
lum; quod inſpicientes diligenter animum
componamus, & ad eorum exemplar opti-
F mum, & pulcherrimum vitam inſtituamus,
operæpretium eſt in præſtantiſſimos viros,
ac præſtantiſſimis ingeniis præditos intue-
ri; faciliùs in hac re quoque quomodo ſit
nobis dirigendus curſus, & gubernanda
ratio ſtudiorum, cognoſcemus. Nam ſi a-
nimo repetere memoriam vetuſtatis, & in-
ſtituta ſummorum hominum libeat reputa-
re, neminem eorum fuiſſe reperiemus, G
qui non in ſuâ facultate, quam præſtantiſ-
ſimum ſe eſſe voluerit. Niſi verò Demo-
ſthenem putatis, quum domi incluſus ra-
sâ parte capitis, ut puderet exire, men-
ſes totos aſſiduè meditabatur, & mirâ arte,
ac labore naturæ vitia, hæſitantiam linguæ,
ſpiritus anguſtiam emendabat, mediocrem,
& pervulgatam eloquentiæ ſpectaſſe lau-
dem, & non ſummam, & ſingularem; aut
Ciceronem creditis, quum jam ſummus
orator, non contentus facultate, quam ſi- H
bi paraverat, Græciam, & Aſiam peragra-
bat, ut eloquentiſſimos ejus ætatis viros
audiret, & Antiocho philoſopho præſtan-
tiſſimo, & Apollonio Moloni egregio di-
cendi magiſtro operam daret, non altiſſi-
mum locum inter oratores omnium ſæcu-
lorum occupare voluiſſe. Quid autem de
Platone dicam? qui quum ejus doctrinâ
Græciæ gymnaſia perſonarent, in longin-
quas regiones proficiſci, & externorum
ſapientum auditor eſſe maluit, quàm ipſe I
in Patriâ ſapientiæ princeps haberi; vide-
tur ne vobis modico ſtudio fuiſſe captus
loci principis occupandi? ego verò neque
minores artifices arbitror non exarſiſſe cu-
piditate ſummæ gloriæ. Cur enim, quum
Myronis, & Polycleti ſigna probarentur,
& tantorum artificum ingeniis perfecta ſta-
tuaria videretur, eorum inventis Pythago-
ras, & Leontius non acquieverunt; ſed &
capillum diligentiùs fecerunt, & mores,
& animum expreſſere ſolertiùs? cur hos K
ipſos vicit Lyſippus argutiis operum, & fin-
gendo molliùs capillos, excogitatâ etiam
ratione, qua ſtatuæ proceriores videren-
tur? cur Protogenes in canis, Nealces in
ſpumâ equi reddendâ iraſcebantur arti,
quaſi parum conceptæ animo imagini re-
ſponderet? niſi quòd in ſummâ artificii
præſtantiâ mentis aciem defixerant, & non-
niſi perfectiſſimis acquieſcebant? Licet i-
dem de reliquorum artificum præſtantibus
ingeniis dicere; ſed redeo ad ſummos vi- L
ros. Themiſtocles Miltiadis trophæo ex-
citabatur: Alexander Herculis, & Liberi
triumphis commovebatur: Scipionem Fa-
bii Maximi urebat gloria, Fabium Maxi-
mum Scipionis. Cæſar, quum in Hiſpa-
niam veniſſet, & Alexandri Magni ſtatuam
aſpexiſſet, ubertim fleviſſe dicitur; quòd
qua ætate ſummus ille Regum triumphis,
& rerum geſtarum gloriâ Orbem terrarum
impleviſſet, ipſe nihil geſſiſſet, quod poſ-
ſet cum Alexandri geſtis comparari. Non M
ergo ille ſolùm excellentem gloriam ſibi
proponebat, ſed planè ſingularem; ſiqui-
dem non ardorem Marcelli, non Fabii
maturitatem, non celeritatem Scipionis,
non vim Marii, non Syllæ felicitatem, ſed
Alexandri magnitudinem ſpectabat; quem

omnes omnium gentium duces virtute,
A fortunaque ſupergreſſum eſſe conſtabat.
Eadem cupido ſummæ gloriæ Thucydidi
lacrymas expreſſit lectis Herodoti Muſis;
nec ante ſummus Auctor modum ſtatuit
induſtriæ ſuæ, aut pepercit labori, quàm
earum cantum, & ſuavitatem ſententia-
rum pondere, & eloquentiæ gravitate, &
cothurno ſuperavit. Quod autem littera-
rum genus non attigit, quam artem ne-
glexit, quem recuſavit laborem, quam re-
gionem non perluſtravit, ubi proficere
B poſſet, Hippocrates? Quid Galenus? quan-
to ſtudio fuit, quantâ cupiditate diſcendi,
quantâ varietate doctrinæ, quantâ ſolertiâ?
quid veteres juriſconſulti? non philoſo-
phorum, aut oratorum, aut medicorum,
aut ullius denique artificis induſtriæ con-
ceſſerunt. Illi jura Majorum, illi cogni-
tionem vetuſtatis, illi grammaticæ, illi dia-
lecticæ, illi philoſophiæ ſtudia, illi ratio-
nem civitatum regendarum, illi denique
rerum divinarum ſcientiam aſſumendam
C ſibi putaverunt. Quæ ſtudis, quos labo-
res, quam rerum varietatem, & copiam
numquam prudentiſſimi viri ſuſcepiſſent,
hauſiſſent, appetiſſent, ſi tantummodo cla-
matores odioſi, aucupes ſyllabarum, can-
tores formularum, & non auctores pru-
dentiæ, & principes juris eſſe voluiſſent.
Ergo illis ſuperfuit gloria, ſuperſuit am-
plitudo, ſuperſuit potentia; divitiæ quo-
que, & honores, & omnia, quæ prima
Mortales putant, ſuperſuerunt. His e-
D xemplis commoveri, hæc ſpectare adole-
ſcentes oportet, hæc loqui ſemper, hæc
imitari; & non eorum ſupinam, oſcitan-
temque ſtultitiam (ſtultitiam dicam? an
ſtuporem animi, & tarditatem, an verò
aliquid gravius?) qui vocibus imperitiſſi-
mis adoleſcentes a ſtudio ſummæ laudis
avertunt, quos audire jam videor obſtre-
pentes Orationi meæ. Quos tu nobis, in-
quiunt, Hippocrates, quos Platones, quos
Galenos, Catones, Sulpicios, Ulpianos lo-
E queris nimis avidos gloriæ viros; minùs
autem, quàm oportet, voluptati, minùs com-
modis, & valetudini conſulentes? Nobis
non opus eſt iſtâ præclarâ ſapientiâ, quam
tantopere laudas; doctrinæ præſtantiam
non conſectamur, aureâ mediocritate con-
tenti ſumus; nolumus digito monſtrari,
nolumus haberi ſapientes, ne, quòd ſape-
re videamur cum paucis, vulgo ſimus odio-
ſi. Doctrinæ tantum ſatis eſt, quantum ſa-
tis eſt quærendæ pecuniæ; hanc unam
ſpectamus, hanc amplectimur, hanc etiam
F veneramur; &, ſi fuerit opus, aris, & tem-
plo, quibus immerito caret, augendam pe-
cuniam, tanquam unicam Deam arbitra-
mur; quam quum rabulas multos, mul-
tos circumforaneos medicos abunde aſſe-
qui, & cumulare, & congerere videamus,
eximiam Papiniani, vel Hippocratis gloriam
non affectamus. Quæ voces cavete, ne G
vos infatuent, Adoleſcentes, cavete quid-
quam antiquius litterarum præſtantiâ judi-
cetis. Nam quæ, malum! dementia eſt,
quum huic litterariæ militiæ nomen dede-
ritis, victoriam ſibi non proponere, aſper-
nari triumphum, quam poteſtis conſequi,
palmam recuſare? Quem putatis athletam,
quem gladiatorem in arenam deſcendiſſe,
qui victoriæ compos eſſe nollet, qui ſatis
haberet, ſi non ultimus omnium habere-
tur? Vos autem, quibus propoſita eſt diu- H
turnior gloria, certamen illuſtrius, coro-
na præſtantior, non primam laudem pe-
tetis; ſed præclarè vobiſcum actum puta-
bitis, ſi non in poſtremis eritis? Mutæ ani-
mantes & ipſæ dulcedinem ſummæ gloriæ
ſentiunt; nonne videtis generoſos equos,
quum ad certamen curſus inſtruuntur, in-
credibili alacritate, ſtudio, ardore incitari?
ut illi hinnitu impetum animi declarant!
ut præcipites ire geſtiunt! ut pedibus pul-
ſant repagula! ut exilire nituntur vi! ut I
fremunt, calcitrant, ferociunt, ſæviunt,
teneri non poſſunt! ubi verò ſignum tubâ
datum eſt, qua celeritate, quo impetu, quo
turbine præcipites carceribus ſe effundunt;
non ſolùm æmulos antevolare, ſed calci-
bus, morſuque repellere, & retardare, &
omni modo ſuperare contendunt? qua i-
gitur beſtiæ cupiditate primi loci occupan-
di incitantur, homines ratione præditi
non incitabuntur? Themiſtoclem ferunt,
quum in exercitu gallos gallinaceos aſpe- K
xiſſet inter ſe acriter dimicantes, oſtendiſ-
ſe militibus; & eo exemplo cohortatum
homines ad vincendi ſtudium, & Patriam
impendentibus periculis liberandam. Me
verò pudeat his ingeniis præditos adole-
ſcentes exemplo mutarum animantium ad
laudem incitare; ſed tamen, quo mentis
acie eſtis acriore, eo magis vobis providen-
dum eſt, ne quid committatis, quod ſtoli-
dum, brutumve eſſe videatur. Veniſtis ad
ſapientiæ celeberrimos ludos certaturi, in L
curriculo eſtis hoc ſtudiorum, præmia lau-
dis, atque amplitudinis magna proponun-
tur; hodierno die ſignum meâ voce datur
futuri crrtaminis, omnium voces, omnium
plauſus, omnium cohortationes vos incitant
ad principem laudem capeſſendam; quin
imitamini generoſos equos, qui non quar-
ti, non tertii, non ſecundi, ſed primi
volunt ad metam pervenire? niſi verò e-
quis ipſis imprudentiores, & hebetiores
eſſe vultis. Nam illud arbitrari ſtultiſſimum
eſt, quamvis minùs prompti ſitis, ac minore M
ſtudio certetis, poſſe ſapientiæ præmiis,
aut ſapientiâ ipsâ potiri; non mediocrem
ea res animi contentionem deſiderat, non
humilia ſpectantem, non vulgaribus, non
obviis acquieſcentem oportet ad ſapientiam
per-

pervenire; ut omnium præclarorum, ita
A ſapientiæ in arduo poſita poſſeſſio eſt; nihil agit, qui illam in altiſſimo loco habitantem in humili quærit; & imaginem veritatis pro ipſâ veritate complectitur. Herculem poëtæ ferunt in Cœlo verſari cum Superis immortalitatis præmia conſequutum; ejus umbram apud Inferos inter alias umbras volitare. Eadem eſt natura ſapientiæ; ipſa quidem in ſublimi ſede, ut Hercules in Cœlo, collocata eſt; in humili, & quaſi apud Inferos verſatur ejus umbra
B tenuis, & evanida; qui repunt humi, qui alta non ſuſpiciunt, qui ſumma non conſectantur, veram, ſolidamque ſapientiam non apprehendunt; ſed larvas, & ſimulacra perſequuntur, Virgiliano Æneæ, aut Ulyſſi Homerico pares, quorum

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

An verò non umbram ſapientiæ pro ſapientiâ tenere dicemus eos, qui bonis arti-
C bus non penitus imbuti, ſed tincti leviter, non planè docti, ſed modicè eruditi, non certi rerum, ſed dubii, & hæſitantes opinionem pro ſcientiâ, levem conjecturam pro firmâ, ſtabilique ratione, veriſimilitudinem pro veritate complectuntur? Enimvero genus hoc hominum ſtultius planè imperitis, & Reipublicæ inutilius eſſe contenderim; nam imperiti quidem, etſi nihil ipſi poſſunt excogitare ſapienter, aliorum ſapienter cogitatis obtemperare non
D dedignantur; mediocriter docti, neque ad parendum ſatis idonei ſunt, neque ad imperandum; propterea quod ipſi imperare non poſſunt propter inſcitiam, parere aliis detrectant propter opinionem ſapientiæ; & imperiti quidem ſe neſcire, quæ neſciunt, intelligunt, mediocriter docti multa, quæ ignorant, ſe planè ſcire arbitrantur; quorum alterum ſapientiæ eſt, alterum extremæ cujuſdam, & deploratæ ſtultitiæ. Idcirco dicitur Socrates oraculi
E voce ſapientiſſimus appellatus, quòd ab ignoratione ſui longiſſimè aberat, & quæ neſciebat, ignorare ſe non ignorabat; idem prorſus indoctos numquam refutavit, mediocriter doctos ſemper eſt inſectatus; hos in ſummo errore verſari; hos ineptiſſimos Mortalium, hos inutiles eſſe Reipublicæ convincebat. Et ſanè hujuſmodi homines ſequitur elatio, & ſtulta ſui fiducia, ſequitur audacia, & temeritas, ſequitur contumacia, ſequitur contemptus aliorum; ni-
F hil in illis integrum, nihil ſincerum, nihil aptum naturæ, effuſa loquacitas, effrenata maledicentia, odioſa jactantia, ſubdoli mores, vera vitia, ſimulatæ virtutes. Quare ſapienter Homerus, ut alia omnia, Therſitem, quem ſtultiſſimum intelligi volebat, non prorſus imperitum, non infantem facit; ſed perperam multa loqui ſolitum, multa noviſſe confirmat; hi ſcilicet ubique G
damnoſi, qui norunt quidem artem, ſed non optimè norunt. Non occidit ægrotos, qui medicæ facultatis eſt expers; ille languentes jugulat, artemque humano generi ſalutarem in hominum perniciem convertit, qui medendi vias quidem cognoſcit, ſed non perfectè cognoſcit: non perdit navem, qui neſcit omnino rationem gubernandi (neque enim penitus imperito gubernaculum committitur) ille ſcopulis illiditur, ille fluctibus, & procellis H
tranſverſus agitur, qui ſcientiam rei nauticæ profitetur; ſed non omnes rationes tenet fluctuum, & ventorum impetus declinandi. Quid rectores civitatum, qui non minoribus interdum in fluctibus, & procellis verſantur, nonne Reipublicæ navem ſepiſſime perdiderunt, ſi mediocri regendi ſcientiâ præditi in maximis tempeſtatibus civitatis gubernacula attigerunt? Non erat imperitus omnino Reipublicæ Cleon, non ineptus regendo populo, non I
hebes, non indiſertus; & tamen, quia deerat illi ſumma ſcientia civitatis adminiſtrandæ, exitium ſibi, Athenienſium Reipublicæ ſummas attulit calamitates. Non Perſeus Macedoniæ Rex ignorabat artem regnandi, bellorumque gerendorum, inter maxima bella educatus, & a patre prudentiſſimo Rege inſtitutus; cur ergo tam multa peccavit? quia in turbidis temporibus excellenti prudentiâ, & ſummâ illâ rei militaris peritiâ deſtituebatur. Non Claudius K
Pulcher, non Flaminius, non Varro Punicis bellis exercitus amiſerunt, quia numquam aciem vidiſſent, numquam claſſicum audiſſent (neque enim in tanto Reipublicæ terrore populus Romanus ducibus inexpertis claſſes, exercituſque commiſiſſet) ſed mediocritas illa ſcientiæ militaris hominibus non prudentiſſimis attulit inconſultam, & cæcam temeritatem; hæc eadem mediocritas in ceteris negotiis cum privatim, tum publicè plus, quàm imperitia ſemper obfuit. O inanes igitur noſtros L
labores in inſtituendâ juventute ſuſceptos! o ſpes irritas parentum veſtrorum! o ſtulta conſilia! o futiles veſtras cogitationes! ſi dumtaxat petitis mediocrem laudatarum artium ſcientiam. Ideo ne ſapientiam colitis, ut ſtultiores evadatis? ideo virtuti ſtudetis, ut vitiis affluatis? ideo Patriam reliquiſtis, ut deteriores in ipſam revertamini? Cui deinde poteritis opem ferre laboranti, quem eloquentiâ tueri, quem M
auctoritate, quem conſilio, quem operâ adjuvare? An vobis ipſis utiles fore confiditis? vobis excellentem gratiam, præſtantem dignitatis gradum, inſignes divitias eſſe paraturos? erratis, Adoleſcentes, erratis; hæc præmia numquam tribuunt homi-

homines, niſi ei, qui Reipublicæ proſit; A prodeſſe autem in hoc genere nemo poteſt, qui mediocrem fuerit doctrinam conſequutus. Quapropter hæc omnia egregiis viris egregiam navantibus operam ſapientiæ ſapientia pollicetur; hos benignè fovet, amanter amplectitur, conſtanter tuetur, opibus, amplitudine, honoribus, gloriâ cohoneſtat; ignavos, & nihil ſplendidum, & ſublime cogitantes, tamquam aquila fetus adulterinos, ſpernit, ſegregatque a ſe, & fortunæ relinquit obnoxios libidini incon- B ſtantiſſimæ dominæ. Itaque raro videmus excellenti ſapientiâ viros non haberi in pretio, non coli, diligi, ornari, aliquo præmio affici, his ipſis rebus augeri, quæ videntur dona fortunæ; contra verò mediocriter homines eruditos aliquando quidem, ſed raro fortunæ beneficiis prodigè cumulari; frequentiſſimè verò jacere, contemni, deſpici, carere præſidiis vitæ neceſſariis. Scilicet quanto quiſque minus habet ſapientiæ, tanto magis eſt fortunæ ſu- C bjectus; ea porro ſicut incertiſſima eſt, ita eſt incerta proſperitas non ſapientum, Sapientes autem non fortunæ, ſed ſapientiæ famulantur; ideo certis præmiis laborum perfruuntur, neque indigent malâ conciliatrice fortunâ; quum ipſos omnibus ingenii lumen, ſplendorque virtutis ultro commendent. Ergo proponitur vobis optio ſapientiæ, an fortunæ ſubjecti eſſe malitis; hoc eſt regnare velitis, an ſervire miſerrimam ſervitutem; nam ſi ma- D gnos in litteris progreſſus facietis, imperio ſapientiæ, ſin autem mediocres, libidini fortunæ vos magis committetis. Et dubitatis, Adoleſcentes, utri ſerviatis? & hæſitatis adhuc incerti? & nondum ſtatuitis cupidè ſapientiam conſectandam, fortunam velis, remiſque fugiendam? nam altera fidelis eſt, & ſemper conſtans; altera perfidioſa, & numquam ſtabilis: altera plena conſilii, plena prudentiæ; altera temeritatis, & furoris, & inſaniæ: altera compoſita, placida, tranquilla; altera in- E quies, turbulenta, tumultuoſa: alterius comites pudor, probitas, honeſtiſſimus virtutum chorus; alterius impudentia, improbitas, examen turpe vitiorum: alteram docti viri, prudentes, glorioſi, comes, placidi ſubſequuntur; alteram imperiti, imprudentes, inglorii, inſuaves, turbidi, inurbani. Cui porro violentum fortunæ regnum probari poteſt? quàm illa ſæviter ludit! quàm immaniter ſævit! cui parcit bono? quem ſemper fovet? Aſpicite ever- F ſa regna terrarum, aſpicite deſolatas provincias, aſpicite nobiliſſimas urbes dirutas, & ſuis ruinis conſepultas, aſpicite Regum multiplices, acerboſque caſus, aſpicite potentiſſimorum quondam populorum miſeras, horribileſque clades; quid aliud in his, quàm fortunæ flagitia, & ſcelera agnoſcetis? Non libet hoc loco tantas tragœdias G excitare; ad minora veniamus, & privata vulnera. Plena eſt querelis vita Mortalium, plena lacrymis miſerorum, plena caſibus acerbiſſimis innocentum; quis hos luctus excitavit? fortuna: lugent homines, recidere in irritum ſpes certiſſimas, non reſpondere ſuis laboribus fructus, non manere diu, quæ ſtabiliſſima videbantur; quis tantas mutationes, abſurditateſque molitur? eadem fortuna; neminem ea ſublevavit, quem non afflixerit: neminem or- H navit, quem non dedecorarit: neminem fovit, quem non abjecerit. Quis tam incoſtans Euripus? quod mare tam inſtabile, quæ tam incerta aura ventorum, quàm eſt incerta, inſtabiliſque fortuna? Philoſophus nobilis mercatorũ fortunam haudquaquam probabat, & rudentibus aptam eſſe dicebat; non ſolùm mercatorum fortuna, ſed omnium, non rudentibus apta, ſed tenuiore ſuſpenſa filo eſt, quàm enſis ille Syracuſanus; nec minore cum periculo noſtris I cervicibus imminet, niſi ſapientiæ armis nos muniamus. Hanc ergo tam levem, tamque mutabilem, vobis tantummodo propriam, ſtabilemque futuram ne cenſeatis; neve fortunam omnium convicìis proſciſſam, criminibus accuſatam, ſententiis damnatam ſapientiæ anteponatis; anteponetis autem ſi videri ſapientes, quàm eſſe malueritis; nam erit in poteſtate fortunæ vos eruditos leviter quaſi plenè ſapientes hominibus commendare; & falſam K docti viri perſonam imponet vobis fortuna, non veram ſpeciem induet ſapientia. Quamquam ego ſum reprehendendus, qui tamdiu ſic egerim, quaſi omnia ſint votis reſponſura, & nihil impedimento futurum, quominus illam, quam ſpectatis, mediocritatem aſſequamini. Id autem longè aliter ſe habet; rarò ad eum, quem nobis proponimus, finem pervenimus; propterea quòd in omni negotio multa ſe nobis opponunt, quæ inſtitutum curſum remorentur, L & animi impetum retardent, atque imminuant; in hac autem ratione ſtudiorum longè plura ſunt, quàm in aliis; rei difficultas, exempla malorum, odium laboris, & curæ, voces imperitorum, oblectationes, ludus, joci, conſuetudines æqualium, theatra, convivia, commeſſationes; quibus deliniti multum de illa mediocritate ſtudii, quam initio probaviſtis, paulatim remittetis. Sed ut alia vos nihil impediant, voluptati quomodo reſiſtetis? cogitate M quantæ ſint voluptatis vires, quantæ amorum illecebræ, quantæ corruptelæ juventutis; quàm iſta veſtra ætas facilè capiatur, quàm incitata libidine geſtiat, & extra officii fines præceps ferri ſoleat. Hunc autem ætatis ardorem inflammabunt ubique cor-

rupti

rupti hominum mores, permiſſa paſſim ef-
A frenæ cupiditati licentia; nihil occluſum
libidini, nullus locus eſt, ubi non occur-
rant exempla nequitiæ; nullum tempus,
quo non voluptas nobis blandiatur, & a
ſtudiis avocet, & ad ſe vocet. His ille-
cebris opponamus, oportet, animum hu-
milia reſpuentem, dies, ac noctes de lau-
de cogitantem, amore ſapientiæ vehemen-
ter incenſum, & inflammatum; ex hoc
ſummo ſtudio ſiquid voluptas decerpſerit,
tempus imminuerit, ſodalium pravitas de-
B traxerit; nihilo tamen ſeciùs tenere pote-
ritis locum dignum ingenio, dignum Ma-
joribus veſtris; ſin autem modica ſpectan-
tes mediocrem concipietis amorem ſa-
pientiæ; ex hoc quantulumcumque fuerit
delibatum, exiguum relinquetur, & ne
modicos quidem profectus habebitis, ſed
in poſtremis eritis. Quod omnibus turpe
eſt, vobis verò turpiſſimum; in eo quip-
pe natali ſolo eſtis editi, his Majoribus or-
ti, ut a vobis præſtantiſſima quæque expe-
C ctentur. Nam vobis ferè omnibus mater
Etruria eſt; ea verò provincia (abſit invi-
dia verò) inter alias univerſas præſtan-
tium ingeniorum proventu beatiſſima eſt.
Nam, ut hoc loco prætermittam, quæ de
noſtrorum hominum acumine Veteres præ-
dicarunt, poſteaquam occaſu Romani Im-
perii artes bonæ funditus occiderunt, hæc
una provincia innumerabiles viros procre-
avit, qui extinctas in lucem revocarunt;
& ſtudioſis lucidiſſimam ingenii facem præ-
D tulerunt. Hìc ab Inferis excitata, & per-
fecta pictura eſt: hìc architectura barbara
ante, & rudis in antiquam elegantiam, ni-
toremque priſtinum reſtituta: hìc ingeniis
Etruſcorum inſtaurata primùm, & ad ſom-
mam artis excellentiam perducta ſculptu-
ra. Etruſci muſicam, Etruſci diſciplinam
militarem, Etruſci Juriſprudentiam, Etru-
ſci litteras Latinas, Etruſci litteras Græcas
ab interitu vindicarunt. Italicam verò,
quam vocant linguam rudem priùs, & in-
E conditam, & obſcuram non alia natio pul-
chriùs polivit, certis legibus adſtrinxit, e-
loquentiæ luminibus illuſtravit; ſiquidem
principes oratorum, principes lyricorum
poëtarum, principes Hiſtoricorum Etruſci
fuerunt. Non eſſet cognita Latinis homi-
nibus Platonis admirabilis, & divina ſa-
pientia, niſi in eâ cognoſcendâ Etruſci ho-
mines elaboraſſent: non Democriti inge-
nioſiſſima philoſophandi ratio illuſtrata,
niſi principes illuſtraſſent Etruſci: non tot
F in philoſophiâ, reliquiſque diſciplinis in-
venta præclarè, niſi ceteris ad invenien-
dum Etruſci duces extitiſſent. Mitto ſin-
gularem gentis induſtriam; prætereo ele-
gantiam, urbanitatem, ſolertiam; non
commemoro nitorem oppidorum, agro-
rum cultum, villarum pulchritudinem;

nihil dico de ceteris artibus liberalibus,
deque his, quæ minùs liberales habentur; G
non recenſeo innumerabiles viros morum
ſanctitate, pacis, bellique ſtudiis clariſſi-
mos; florem ipſum hominum, rerumque
delibo. Duos Etruria produxit viros, qui-
bus haud ſcio, an univerſus Orbis pares
umquam tulerit; quorum alter quartæ ter-
rarum parti a ſe repertæ nomen dedit; al-
ter magnam Cœli partem detexit, innu-
meraſque ſtellas priùs incognitas oſtendit
Mortalibus; & ne ſuum nomen interiret,
tot illud ſiderum novis nominibus cele- H
bravit; neve fama ſui poſſet obſcurari, in-
numerabilium ſtellarum lumen adinvenit;
quibus exemplis nihil arbitror poſſe magni-
ficentius excogitari. Dinocrates ille mon-
tem Atho in effigiem fingere Magni Alexan-
dri cogitavit; ut vaſta illa ſimulacri magni-
tudo Regis invicti magnitudinem repræ-
ſentaret. Quanto præclarius eſt, quanto-
que admirabilius non montem aliquem,
ſed Cœlum ipſum, partemque terrarum
maximam conſtituere ſuæ virtutis, & ſa- I
pientiæ immortale monumentum; ut ne-
mo terram aſpiceret, Cœlumve ſuſpice-
ret, qui illorum ingenii, Tuſcorumque
ſolertiæ non admoneretur. Cujus & vos
admoniti exiſtimare turpiſſimum debetis,
quum ſingularem vobis natura Cœli, ſoli-
que largita fuerit ingenii præſtantiam, non
ſingularem quoque ſapientiæ laudem con-
cupiſcere, & indignos Majorum loco Po-
ſteros inveniri; præſertim in tanto otio,
ac tranquillitate rerum, ſub tali Principe; K
cujus inter egregias, regaleſque virtutes
hæc etiam non ultima recenſetur, quòd
traditum a Majoribus morem, litteras, &
ingenia diligendi, fovendi, amplificandi
conſtantiſſimè tuetur, & ſervat. Quem æ-
quiſſimum ingeniorum judicem, acerrimum
virtutis æſtimatorem, beneficentiſſimum ſa-
pientiæ fautorem habituri; eximium quod-
dam, & ſingulare laudis genus concupi-
ſcatis, oportet; ut dignum aliquid tanto
Principe elaboretis, cui non niſi egregia, L
alta, excelſa, ac pene divina debentur.
Quare agite, mei Juvenes, abjicite plebe-
jas, & vulgares opiniones, concipite ſpi-
ritus altos, & generoſos: proponite vobis
ad imitandum exempla clarorum virorum:
audite vocem naturæ, quæ cunctis homi-
nibus, ac nonnullis etiam mutis animan-
tibus ingeneravit cupiditatem ſummæ glo-
riæ: cogitate vos relictâ Patriâ, relictâ do-
mo paternâ profectos eſſe ad hoc empo-
rium nobiliſſimum clararum facultatum, M
ut ſapientiam vobis, & ſapientiæ præmia
compararetis; ea verò non emi, niſi ab
iis, qui excellentiſſimæ laudis cupiditatem
attulerant: conſulite Reipublicæ, cui non
opus eſt mediocri doctrinâ: conſulite vo-
bis, qui nihil eſtis alioquin tantis impen-
ſis,

ſis, tantoque labore præter arrogantiam,
A & inanem ſapientiæ umbram, & dedecus
reportaturi: reſpuite felicitatem in orbe
volubili fortunæ non in ſapientiæ gremio
collocatam: opponite voluptati, quæ vos,
niſi caveritis, tranſverſos, præcipiteſque
aget, animum ſummi loci ſtudioſum, &
ſublimium appetentem. Magnum vobis o-
nus imponit Patria præſtantium ingenio-
rum ferax; magnum veſtri cives, quibus
tam ingenioſis, tamque acutis difficile eſt
ſatisfacere; magnum tranquillitas ſæculi;
B magnum Principis magnitudo, cui debetis
hoc quaſi tributum induſtriæ ſummæ, at-
que ſolertiæ. Quòd ſi nihil excellentius
animo concipietis, mediocremque dumta-
xat eruditionem ſpectabitis; nemini magis
veſtrum conſilium, quàm vobis, qui ſe-
quuti fueritis, diſplicebit.

ORATIO VI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1683.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Adoleſcentiæ tempus idoneum maximè Studiis eſſe.

QUum anno, qui proximè revolu-
tus eſt, Auditores ornatiſſimi,
C adversâ valetudine conflictarer,
vobis quidem non defuit, qui
meas partes impleret; & muneri, quo fun-
gimur hodierno die, quum præclarè ſa-
tisfaceret, animos veſtros & dicendi copiâ
commoveret, & abunde etiam exquiſitâ e-
ruditione, & orationis cultu delectaret;
mihi verò acerbum fuit carere conſpectu
veſtro, quo recreor, & reficior; carere hu-
jus auctoritate loci, quam ſemper exiſtima-
vi ſummam; carere ſtudiis litterarum, a
quibus divelli ſine magno dolore non poſ-
D ſum. Verumtamen in hac moleſtiâ, quæ
corpus, animumque annum pæne integrum
occupavit, aliquid ſum frequenter medita-
tus, quod cogitatum mihi documento, pro-
latum vobis, Adoleſcentes, magno uſui
eſſe poſſet. Nam quum ingenii, corporiſ-
que vires concuſſas, & labefactatas cernerem
ſtudiorum labores abnuere, & reformida-
re, mihi veniebat in mentem animum quam-
vis cœleſtem, & immortalem, & conta-
gione terreni corporis defatigari, nec pe-
rinde proceſſu ætatis, atque ineunte ado-
leſcentiâ vigere; vel certè multa evenire,
quibus egregii illi impetus, quos concepi-
mus, retardentur. Quare ſtatuebam cupi- E
dis litterarum eſſe properandum ad bonam
mentem, neque expectandum, dum infrin-
gatur corporis valetudo, animi ardor ex-
tinguatur, relangueſcat ingenii vis; ſed
illum ætatis florem Muſis præcipuè dican-
dum, illud eſſe tempus aptiſſimum litteris,
illo potiſſimùm decus, & gloriam, illo ado-
leſcentiæ commendationem, firmatæ jam
ætati auctoritatem, viatica ſenectuti, & ho-
neſtum otium eſſe comparanda. Quam co-
gitationem meam, Adoleſcentes, ad utilita- F
tem veſtram hodierno die repetam, &
quàm pauciſſimis potero vobis oſtendam,
iſtud ineuntis ætatis tempus idoneum ma-
ximè ſtudiis eſſe, floremque dumtaxat pri-
mæ juventutis excultum in uberrimam ſa-
pientiæ meſſem adoleſcere; & hanc occa-
ſionem, quæ vobis datur proficiendi, eſſe il-
lum articulum opportunitatis, quo neglecto
fruſtra meliores annos, & ereptam diſcen-
di facultatem requiretis. Ac ſi, quod Pitta-
cus ille, qui fuit unus e ſeptem Sapienti- G
bus admonebat, caput eſt rerum agenda-
rum tempus opportunum, eoque omnia
continentur; quum opportunitas omnem
ſtudiorum rationem, ſpemque veſtri profe-
ctus complectatur; non abhorrebit ab uti-
litate veſtrâ opportunitatem ſtudiorum de-
monſtrantis Oratio. Quæ ſi minùs digna
videbitur auribus veſtris, Auditores, igno-
ſcitote mihi jam quintùm de eadem re ver-
ba facienti, infirmaque inſuper valetudi-
ne laboranti; nam & ſæpius de eadem re H
ornatè, copioſeque dicere difficile eſt, &
quum utaris afflictâ valetudine, difficilli-
mum.

Ac mihi quidem, Auditores nobiliſſimi,
tria rerum genera videntur deſiderari in
eo, qui nonnullam ſit in litteris præſtan-
tiam conſecuturus; corporis valetudo, non
illa, qua gloriabantur athletæ, quæ in ro-
bore virium, & membrorum, lacertorum-
que mole cernebatur; ſed inoffenſa cor-
poris, & nullâ infecta morborum labe ſa- I
lubritas; ingenium acre, ac vegetum, quo
nomine etiam memoriæ vim, tenacitatem-
que intelligi volo; externa omnis, quibus
aluntur ſtudia litterarum, quo in genere
collocantur otium, doctorum hominum
copia, locus litteris opportunus, propoſi-
ta ſpes præmiorum, & laudis, atque am-
plitudinis. Nam quamquam Platonem fe-
runt divinâ ſapientiâ virum, quò philoſo-
phiæ impenſiùs operam daret, inſalubrius
Academiæ cœlum elegiſſe; nemo mihi K
quantumvis prudens auctor perſuaſerit,
non conferre plurimum ad ſapientiam,
animique ſanitatem, bonam corporis va-
letudinem. Quin & Platonem ipſum pu-
taverim, in Academiam migraſſe, non ſa-
nitatis cauſâ deterendæ; ſed ut corporis
habi-

Google

habitudinem nimis plenam, & exuberan-
A tem, ob eamque cauſam rationi fortaſſe re-
luctantem carperet, & mentis imperiis red-
deret obſequentem; quum ipſum accipia-
mus alioquin corporis curam cum animi
cultu ſemper conjunxiſſe; neque enim
perturbato corpore conſtare mentis tran-
quillitas poteſt litterarum ſtudiis neceſſa-
ria; neque in ægris membris animus quid-
piam, niſi ægrum, & intermortuum cogi-
tare; & ſicut artifex nequit inſtrumento
corrupto ſuum opus laudabiliter elabora-
B re; ſic animus depravato corpore, quo ad
omnia utitur inſtrumento, non eſt aptus
ad exequendum ſuum munus; & quemad-
modum Sol inter nubes obſcurius lucet,
ſic in adverſâ valetudine ingenii lumen
hebetatur. Sed ſi corporis invaletudo pluri-
mum officit mentis claritati; quid mentis
ipſius infirmitas? ſi hebes, & cauſarium cor-
pus diſcentibus eſt impedimento, quanto
magis hebes ingenium? Alias artes, niſi pla-
nè ſtipes quidam fueris, exercitatione diu-
C turnâ conſequi poſſis; non requiritur ignea
mentis celeritas, non innumerabilium re-
rum perceptio, non memoriæ tenacitas,
non ingenii ſolertia, non eloquendi facul-
tas, quæ niſi ſaltem mediocria ad doctrinæ
ſtudium attuleris, fruſtra laborabis. Jam
illa externa, quæ diximus, quantopere de-
ſiderari putamus in homine ſtudioſo litte-
rarum? an dubitamus, quin otio litteratos
oporteat abundare? poteſt ne quiſquam
occupatus, & aliud agens earum rerum
D ſcientiam conſequi, quam ſummis inge-
niis præditi homines, quum totâ vitâ ni-
hil aliud egiſſent, vix aſſequi potuerunt?
Quid initæ cum doctis hominibus familia-
ritates, colloquia, præcepta, ſermones,
quàm ſunt diſcentibus neceſſaria? vix u-
num, aut alterum in totâ antiquitate re-
perias, qui ſine his adjumentis naturâ du-
ce profecerit. Manlius ille Romanus cun-
ctis diſciplinis nullo doctore nobilis præ-
dicatur; rarum id exemplum, ac pæne u-
E nicum, ceteri omnes deſiderant hæc adju-
menta doctrinæ. Socrates certè, quum
more ab antiquis philoſophis uſurpato in
ſolitudines aliquando ſeceſſiſſet, traditur
in urbem maturè ſe recepiſſe; quum dice-
ret in ſolis nemoribus, inter arbores, trun-
coſque, & ſaxa verſantem ſe nihilo fieri
doctiorem; ſed cum hominum eruditorum
conſuetudines plurimùm proſunt, tum i-
pſe locus, in quo agimus. Si Themiſtocles
natus fuiſſet Seriphi, non talem ſe futu-
F rum fuiſſe dicebat; ego verò non magis
natalem, quàm ſedes, in quibus quiſque
commoratur, ſpectandas eſſe arbitror. A-
thenæ, quamvis Athenienſium doctrina de-
feciſſet jampridem, tamquam nutrices lit-
terarum perhibentur. Eſt nimirum genius
quidam locorum, & quemadmodum non
omnes terræ ferre poſſunt omnia, ita non
omnis locus eſt aptus ad ingenia nutrien- G
da; ideo Athenis eloquentes, Thebis lu-
ctatores, Lacedæmone fortes, Rhodi na-
vium gubernatores proveniebant. Sed om-
nia, quibus ad ſpem magni profectus alun-
tur ingenia, vincit ſpes præmiorum, &
honores, quibus ornantur ſtudioſi; nam
pauci pulchritudine ſapientiæ commoven-
tur, plerique gloriâ, vel utilitate ducun-
tur. Quibus probè conſtitutis, quæ infir-
mari nullius eloquentiâ poſſunt, ſi hæc,
quæ prima diximus nos augere doctrinâ, H
adeſſe vobis, Adoleſcentes, oſtenderimus
univerſa, ac numquam æquè aliàs, atque
in præſentiâ adſunt, affutura; ſi nunc ma-
ximè proſperam valetudinem, ingenium
velox, otium, reliquas opportunitates vos
invitare; quid reliquum eſt, quid conſe-
quens, niſi ut hanc occaſionem, quæ vo-
bis offertur hoc tempore, numquam po-
ſtea redituram arripiendam ſtatim omni
contentione ſtatuatis? Vereor, Auditores,
ne, dum ſingula, quæ propoſui, argumen- I
tis confirmare contendo, abuti videar pa-
tientiâ veſtrâ, & rebus clariſſimis afferre
conari lucem; quod non minùs ineptum
eſt, quàm ſi quis omnibus apparentem ve-
ritatem obſcurare dicendo moliatur. Quid
enim clarius, quàm pleraque adoleſcenti-
bus eſſe ad diſcendum opportuna, quæ
procedente ætate pereant, vel ſaltem mi-
nuantur? nam cui poteſt eſſe dubium,
quin præcipua dos adoleſcentiæ ſit vale-
tudo?

Optima quæque dies miſeris Mortalibus ævi K
Prima fugit, ſubeunt morbi ......

cecinit ille tamquam ex cortinâ Deus
poëtarum. Quo longiùs progreditur ætas,
eo magis flos ille ſanguinis, quo viget ado-
leſcentia, defloreſcit; minuitur vigor; non
alacritas eadem, non laborum patientia,
non corporis firmitas, non ſalubritas; ma-
jor incommodorum ſenſus, major amor
quietis, major ad ſtudium non percepta- L
rum facultatum cunctatio, & exercendi in-
genii ſubrepit quædam detrectatio. Neque
hæc incommoda ſunt tantùm ſenectutis,
verùm etiam ultimæ juventutis, quæ com-
parata cum adoleſcentiâ ſenectus quædam
eſt. Veriſſimè Romanus ille Philoſophus
dixit, nos quotidie mori? veriùs dixerim
primo pubertatis flore langueſcente, & de-
ciduo, nos quotidie ſeneſcere, & deterio-
re uti valetudine; veſtra verò ætas, Ado-
leſcentes, exactis pueritiæ, quæ jure in-
firmior judicatur, ſpatiis, quàm robuſta eſt, M
quàm vegeta, quàm integris ſenſibus, quàm
illibatâ fruitur valetudine, qua mentis hila-
ritate, quo vigore corporis, quàm impigrâ,
& inconcuſsâ virium firmitate! Quæ do-
na immortalis Dei non ideo ſunt vobis
data,

data, ut in turpes voluptates effuſiùs rua-
A tis, & pulcherrimam ævi partem per lu-
xum atque ſocordiam tranſigatis; ſed pri-
mordia juventutis robuſta eſſe voluit ſum-
mus Auctor, ut ſufficere corpus perferen-
dis laboribus poſſet, quos artium honeſta-
rum ſtudia poſtulant; quibus aucti utiles
Reipublicæ, vobis fructuoſi eſſe poſſitis.
Idcirco valido corpori adjunxit ingenium
ad doctrinarum fœtus accipiendos maximè
opportunum; neque enim eſt, cur adole-
ſcentiæ corporis quidem robur attribu-
B tum, ingenii vim denegatam exiſtimetis;
immo verò ea ætas præ ceteris pollet inge-
nio, & ſicut animi culturam inprimis deſi-
derat, ſic ad excolendum animum eſt aptiſ-
ſima. Atque ut, quod eleganter Poëta ce-
cinit:

*Vere tument terræ, & genitalia ſemina po-
ſcunt;*

ſic in illo verò ineuntis ætatis, ſe ſe effert
ingenii quædam feracitas, & ut ita dicam,
luxuries, quæ doctrinarum ſemina avidiſſimè
C arripit, arrepta nutrit, nutrita propagat in
opimam ſapientiæ meſſem; qui ingenii im-
petus in alio citiùs, in alio ſeriùs elan-
gueſcunt; in omnibus certè magis in ado-
leſcentiâ, quàm reliquis ætatibus vigent.
Quapropter abundat exemplis eorum hi-
ſtoria, qui adoleſcentes rebus geſtis, & in-
genii gloriâ floruerunt, adultâ jam ætate
adoleſcentiæ laudibus non reſponderunt.
Pompejum magnum ex ephebis vix egreſ-
ſum Italia civili bello liberata; adoleſcen-
D tem Hiſpaniæ perdomitæ, ſubacta Africa;
juvenem piraticum bellum mirâ celeritate
confectum, Mithridates debellatus, victus,
ſupplexque Tigranes, Aſia perſgrata victo-
riis, tremefacta Parthorum potentia, tot
ferociſſimæ nationes, tot invicti Reges
bello ſuperati cohoneſtant; verùm ambi-
tio, & nimia dominandi cupiditas; ſenem
fuga, & accepta a Cæſare clades, & Phar-
ſaliæ campi Romano ſanguine redundantes
dehoneſtant. Quid alterum liberæ urbis lu-
E men Africanus ille ſuperior? nonne quam
ſibi pepercrat adoleſcens gloriam, maturâ
jam ætate non adæquavit? qui puer patrem
ab hoſtibus circumventum periculo libe-
ravit, relinqui Patriam a conterritis Can-
nenſi clade civibus vetuit; mox viginti
quatuor natus annos Hiſpaniæ provinciam
amiſſis ducibus, cæſis exercitibus fluctuan-
tem ſuſcepit, & trepidam in eâ Romanam
rem, nutantemque confirmavit; Carthagi-
nem novam munitiſſimam urbem uno die
F cepit; quatuor punicos exercitus victoriâ
exultantes cecîdit; Hiſpanos toties rebel-
lantes contudit, Hiſpaniamque univerſam
a Pyrenæis montibus ad mare, & Oceanum
populo Romano ſubjecit; deinde Conſul
creatus ætate minimè conſulari, cujus non
viri gloriam obſcuravit? Concuſſa bello A-
frica, deletæ ſæpiùs Numidarum, Pœno-
rumque copiæ, Syphax captus, Hannibal G
ſuperatus, devicta Carthago trophæa ſunt
adoleſcentiæ Scipionis. Sed idem vir ſe-
cundum Conſulatum nullâ re memorabi-
lem geſſit; ſenex Linterni exilium, ut Pa-
triæ pudendum, ita inglorium ſibi pertulit.
Et, ne Romanos dumtaxat nominem, A-
lexander ille Macedo pæne puer, quum
duces omnes priùs genitos magnitudine
rerum geſtarum, continentiâ, liberalitate,
conſilio, clementiâ ſuperaſſet; ætate pro-
cedente partam gloriam ſuperbiâ, temulen- H
tiâ, cædibus amicorum decoloravit. Mitto
alios duces, quorum adoleſcentia maximis
laudibus floruit, reliquum tempus ævi ſi-
lentio, vel acceptis cladibus obſolevit;
nam, quum de litteris agatur, aptius eſt e-
xempla doctorum afferre, quàm fortium;
hîc verò clariùs probare poſſumus, inge-
nium in adoleſcentiâ potiſſimùm eminere.
Hermogenem quemdam perhibent, quum
decimumquintum ætatis ageret annum,
tantis eloquentiæ laudibus præſtitiſſe, ut I
omnes in admirationem ſui traheret, om-
nes eximia ſibi de eo pollicerentur, &
tamquam Cœlo delapſum aſpicerent; ſed
ea ſpes ſefellit homines; nam caducus fuit
flos ille præcoquis ingenii, neque ſperatos
protulit fructus. Nimirum quod nonnulli
ſerò patiuntur, citò paſſus eſt Hermoge-
nes; detrivit ætas ingenium, &, qui puer
principem inter oratores locum occupa-
bat, juvenis ne mediocrem quidem elo-
quentiæ laudem eſt conſequutus. Sed & K
Hortenſius Romanus orator ſimul atque a-
doleſcens forum attigit, ſummis oratori-
bus palmam abſtulit; proceſſu ætatis, quam
ſibi pepererat dicendi gloriam, vix reti-
nuit, & ingenium corpore ſeneſcente con-
ſenuit. Contra verò neminem reperias eo-
rum, qui in magnos viros fuerant evaſu-
ri, qui ineunte adoleſcentiâ ſenectutis glo-
riæ non præluxerit. Demoſthenis prima
dicendi rudimenta perfectis aliorum operi-
bus anteponimus: Platonis dialogos, quos L
adoleſcens compoſuit, admiramur: Cicero-
nis orationem eam, quam vigeſimotertio,
vel, ut alii tradunt, vigeſimoſeptimo ætatis
anno dixit, non multum diſtare fatemur ab
ejuſdem Oratoris eloquentiâ jam caneſcen-
te: Tibulli verſibus, qui præmaturâ morte
præreptus eſt, nihil elegantius fieri poſſe
credimus: Lucani tot poëmata ſuſpexit
antiquitas, quum ipſum ſciamus a Nerone
ſublatum, quum trigeſimum annum non-
dum attigiſſet. Ingens hîc exemplorum
copia ſe undique offert; latiſſimus dicenti M
campus aperitur; ſed non excurram lon-
giùs, & moderabor Orationi meæ; ex his
quippe, quæ protulimus, exemplis facilè
percipi poteſt, quod volebamus intelligi.
Nam ſi longa ætas, diuturnum ſtudium,
expe-

Digitized by Google

experientia rerum, prudentia, quæ comes
A eſſe creditur ævi robuſtioris, & ſeneſcen-
tis, magno ſunt adjumento diſciplinarum
præſtantiam affectantibus; & tamen ea ef-
ficere non poſſunt, ut ſerior ætas longè
vincat adoleſcentiam; immo in nonnullis
adoleſcentia reliquis ætatibus præſtitit;
quam hujus rei cauſam putamus, niſi in-
genium, quod maximè floret in adoleſcen-
tibus? Nimirum, quemadmodum tellus,
quæ antea virgultis obſita, ſilvis denſa, pri-
mùm vomere proſcinditur, & ſemen acci-
B pit, uberiorem ſegetem reddit, quàm ea,
quæ ſeritur quotannis; ita ingenium ado-
leſcentium, quod recens animi culturam
accipit, uberius, fecundiuſque doctrinæ
frugem producit, quàm ingenium viro-
rum, quod jam ſubactum eſt, & diuturni-
tate temporis, & ſtudiorum defatigatum.
Nempe in adoleſcentibus rerum ſpecies
faciliùs imprimuntur, altiùs defiguntur, te-
naciùs hærent; quum eorum animus mol-
lis, nec tamen imbecillis, & fluxus ha-
C beatur, pateatque rebus percipiendis, quum
multitudine perceptarum haudquaquam la-
boret; & ut promptiùs quolibet colore ve-
ſtis inficitur, quæ nullum habuit; ſic ani-
mus adoleſcentium, quum nullo ſit imbu-
tus, faciliùs quemlibet ſapientiæ ducit co-
lorem. Jam quum ingenium nihil aliud
eſſe conſtet, quàm animi quoſdam celeres
motus ad excogitandum ſolertes, ad inda-
gandum ſagaces, ad percipiendum acutos;
quis neget adoleſcentum mentes quum i-
D gneâ mobilitate vigeant, his motibus con-
cipiendis eſſe præcipuè idoneas? Neque
enim, ut in pueris, agitatio materiæ ni-
mis, humorumque copia perturbat, & de-
mergit *divinæ particulam auræ*, & mentis
obeſt claritati; quò fit, ut in pueris cor-
poris motus vigeant, ingenii ſint hebetio-
res; nam omne animans, ſimul atque na-
tum eſt, vehementiſſimè cietur; hinc in
illâ tenerâ ætate quietis impatiens geſtit,
ludit, expatiatur, excurrit. Idcirco concin-
E nè de brutis Poëta philoſophus cecinit:

...... teneras laſciva per herbas
Ludit lacte novo mentes perculsa novellas.

Sed, ut corpus agile eſt in pueris, ita in-
genium corporis motione vehementi per-
turbatur, quaſi lumen, quod ventis agita-
tum minùs clarè vicina colluſtrat. Succe-
dit adoleſcentia pueritiæ, & quidquid ſu-
perfluit ex motu, detrahit, æſtumque mate-
riæ fluctuantis, & inquietæ paulatim ſedat.
F Tunc emergit ingenium, cujus velocitati
corporis mobilitas obſecundat: tunc in a-
nimo molli, nec tam perturbato memoria
viget; quod munus Deorum ſtudiis litte-
rarum apprime neceſſarium adoleſcentiæ
peculiare eſt, annis labentibus celerrimè
præterfluit; ut enim in corpore pulchri-
tudo, ſic in animo memoria quàm citiſſi- G
mè exoleſcit; reliquæ verò ætates com-
preſſo juventutis impetu, animoque com-
poſito, rerum experientiâ condocefactæ
prudentiam ſibi vindicant. Sed prudentia
rebus agendis, ingenium contemplandis
cernitur; ex quibus efficitur pueritiam in
corporis curâ, adoleſcentiam in animo ex-
colendo, reliquas ætates in agendo magis
occupatas eſſe oportere. Ergo vobis adeſt
tempus, Adoleſcentes, opportunum, ſup-
petit valetudo, abundat ingenium, ſuper- H
fluit otium; nihil enim curæ rei familiaris
procuratio ſibi vindicat, nihil amici po-
ſtulant, nihil ad corporis cultum, victum-
que neceſſaria comparandi cura decerpit.
Dei benignitate, Principis beneficio, Ma-
jorum virtute vobis otium partum eſt, quo
majus neque ipſi a Superis optare poſſitis;
id per ignaviam corrumpatis, an per bo-
nas artes honeſtetis in manu veſtrâ eſt.
Cleanthes fertur, quum inopiâ laboraret,
& philoſophiæ ſtudiis operam navare per- I
cuperet, induſtriâ fuiſſe tantâ, ut die qui-
dem hauriendis aquis victum quæreret,
noctem ſomno eriperet, & in rerum con-
templatione conſumeret. Si hujus laborio-
ſiſſima ſtudiorum vobis ratio proponere-
tur, veniâ digni videremini, ſi deſiſtere-
tis, eximiâ laude, ſi perſeveraretis. Nunc
autem, quum ea conditio proponatur, ut
facili negotio magnam gloriam compare-
tis, cur deteriora ſequamini, relictis me-
lioribus? Atque eo magis vobis properan- K
dum, quòd reliqua fortaſſe contingent e-
tiam alio tempore; otium tantum, quanto
nunc abundatis, poſtea numquam ſuppe-
tet; ſubibit rei domeſticæ cura, ſtrepitus
fori, negotiorum turba; diſcendi occaſio-
nes agendi tempus occupabit; tunc fru-
ſtra, ſi nunc ceſſaveritis, mederi inſcitiæ
veſtræ concupiſcetis; animo enim vacuo, &
ſoluto curis, & libero negotiis opus eſt ad
litteras. Sed fingite vobis otium non de-
futurum; unde eam facultatem habebitis, L
quæ datur hoc tempore, tot doctiſſimos vi-
ros audiendi, conſulendi, interrogandi?
tunc multa pudebit diſcere, ne ignorare
videamini; multa quærere aut ætatis, aut
dignitatis veſtræ ratio non patietur; mul-
ta ſcitari non poteritis, quia qui doceat,
non aderit; nunc ætati veſtræ inſcitiam
non diſſimulare fructuoſum, interrogare
laudabile, diſcere pulcherrimum eſt. Adeſt
præterea ingens doctorum hominum co-
pia, quibus Piſana Gymnaſia illuminan- M
tur; qui beneficii loco ſunt habituri, ſi ab
ipſis quàm doctiſſimi diſceſſeritis. Itaque
vobis, ingenioſiſſimi Juvenes, tam prom-
ptum eſt, quam vultis doctrinæ copiam
comparare, quàm homini copioſo in ce-
leberrimo mercatu, & omnibus rebus af-

ſluenti, quam velit mercem coëmere; at-
A que eo magis, quòd in hoc nobiliſſimo do-
ctrinarum emporio non venales, ut in
multis Europæ Gymnaſiis fieri audio, ſed
gratuitæ ſapientiæ merces exponuntur;
quas graviſſimi viri vel vitæ periculo quæ-
rendas exiſtimarunt. Euclides ille philoſo-
phus Megarenſis, quum Athenis lex eſſet,
quæ capitis pœnâ ſanciebat, ne quis Me-
garis natus Atticæ fines ingrederetur, quo-
tidie Megaris Athenas ad Socratem veſte
mutatâ ventitabat; quò philoſophiæ pa-
B rentem audiret de moribus diſceptantem,
& ſe præſtanti vir ingenio præſentiſſimo
mortis periculo objiciebat non, ut alii, ad
augendas opes, aut explendas voluptates,
ſed ad ſapientiam ex illo philoſophiæ fon-
te manantem uberiùs hauriendam. O vi-
rum immortalitate digniſſimum, qui mor-
tem contempſerit, quò rectiùs vivere con-
diſceret! ſed miſerum (ſi cadit hoc verbum
in tantam ſapientiam) qui animi cultum
cum tanto corporis incommodo quærere
C cogeretur! vos autem fortunatos, quibus
in ſummâ rerum tranquillitate non unum,
aut alterum, ſed multos, neque de unâ
dumtaxat facultate, ſed de omnibus do-
ctiſſimos viros diſſerentes audire contin-
git! Non vos ab Ægyptiis geometriam,
& aſtrorum ſcientiam, ab Italis doctrinam
rerum divinarum, a Cretenſibus leges, a
Græcis philoſophiam, & medicinam, quod
Platonem feciſſe accepimus, cognoſcetis.
In hoc uno ſapientiæ templo omnium do-
D ctrinarum adyta penetrare, omnibus inte-
reſſe Muſarum ſacris licebit; quidquid au-
guſtum divinæ litteræ, quidquid recondi-
tum philoſophus, quidquid argutum Dia-
lecticus, quidquid geometra ſolers, & in-
genioſum, Juriſconſultus æquum, ſalubre
Medicus excogitavit, quoad libebit, &
quantum libebit, percipietis. Non antiqui-
tatis cognitio, non herbarum poteſtates,
non ſiderum ſcientia, non humani cor-
poris hiſtoria, non eloquendi facultas, non
E præcepta morum vobis deerunt. Hîc non,
ut in aliis Italiæ Gymnaſiis, interpreta-
menta ſolùm Ariſtotelis, & Peripateti co-
rum ſcita, præclara illa quidem, ſed haud-
quaquam unica, verùm etiam aliorum phi-
loſophorum placita non contemptim, ſed
ſeriò explicata; præterea, ſi quid ſuperio-
re ſæculo eſt adinventum (inventa ſunt
autem non pauca, eaque non contemnen-
da) tum in medicinâ, & corporum diſſe-
ctione, quæ priſcis ignota fuerunt, & in-
credibili ſolertiâ ætatis noſtræ patefacta
F ſunt, audietis. Jam in juriſprudentiâ le-
gum cognitionem non ex incultâ ſequio-
ris ævi barbarie, ſed ex eruditâ recentio-
rum doctrinâ, & veterum fontibus haurie-
tis. Quid verò dicam, quàm aſſiduè præ
ceteris hoc Athenæum doctiſſimis exerci-
tationibus celebretur? quanto ſtudio ve-
ſtri profectus ardeant, qui in hoc litteras G
profitentur, quàm libenter ab ipſis, &
quàm ſedulò ſuſcipiantur labores; quæ ſi-
tis exempla viſuri, quæ documenta audi-
turi, quas voces, quas cohortationes? Non
hîc doctrinæ profeſſores adoleſcentes tan-
tummodo cohortantur ad exercenda litte-
rariis concertationibus ingenia, ipſi ab hu-
juſmodi famæ diſcrimine ſe ſe abſtinent
more ignavorum ducum, qui contenti in-
ſtruxiſſe aciem, milites ad prœlium accen-
diſſe dicendo, ipſi numquam prœliantur, H
numquam comminus cum hoſte congreſſi
labantem aciem reſtituunt; ſed exemplo
vobis monſtrant viam, in arenam deſcen-
dunt, inter ſe doctiſſimi viri congrediun-
tur; præterea e ſublimi loco, e plano, pu-
blicè, privatim, domi, foris præcepta vo-
lentibus tradunt omnium diſciplinarum.
Non difficiles aditus, non ſeveritas ni-
mia, non ſuperbia, non faſtus a doctorum
hominum congreſſibus vos arcent; quo-
minus ubique poſſitis, & quotieſcumque I
vultis, eorum fieri ſcientiâ doctiores. Jam
urbs ipſa priſcâ ſeveritate, nun illecebris
plena, non campanis deliciis affluens, non
referta voluptatibus, non diſſoluta vos a-
vocat a ſtudio litterarum; ſed plena bonis
exemplis, plena doctorum monumentis,
ſapientum impreſſa veſtigiis animum quan-
tumvis jacentem, & ſegnem ad ſtudium
ſummæ gloriæ poteſt excitare. Quid illud,
quod poſuimus extremum litteratorum in-
citamentum, quantam vim habet animos K
commovendi? quod addere calcar ingeniis,
quos ignes accendere poteſt honeſtæ cupi-
ditatis propoſita ſpes laudis, & præmio-
rum? Aſpicite, in quantâ ingeniorum lu-
ce verſemini; concipite animo juvenum
ſtudioſorum multitudinem ex tot oppidis,
urbibuſque mox affuturam; omnium ani-
mos in vos eſſe converſos cogitate; ſi lau-
dabiliter, ſi præclarè ſtudiorum tirocinium
poſueritis, & fundamenta jeceritis veſtræ
laudis, non in hac urbe tantùm, ſed in L
omnibus, unde profecta eſt adoleſcentium
multitudo, nomen veſtrum celebrabitur.
Herodotum Lucianus tradit, quum glo-
riam ſuam per univerſam Græciam cupe-
ret propagare, neque id aliter, niſi longo
temporis intervallo conſequi poſſet, ad
olympicam veniſſe ludorum celebritatem,
ad quam ex omnibus Græciæ populis mul-
ti confluebant, & hiſtoriam recitaſſe, quam
in novem libros diſtributam novem Mu-
ſarum nominibus appellavit; atque eâ ra- M
tione Græciam impleviſſe gloriâ ſui nomi-
nis. Nam ludis ex more perfectis, quum
unuſquiſque in Patriam reverti ſſet, Herodo-
tum apud populares ſummis in cœlum lau-
dibus extulit. Quod Herodoto contigit,
id, *ſi parva licet*, ut ait ille, *magnis compo-*

nere,

Digitized by Google

nere, vobis contingent, Adoleſcentes, hoc
A tempore, ſi laudi, atque gloriæ ſtudueritis.
Piſas conveniſtis non olympicos ludos ſpe-
ctaturi, ſed in ſapientiæ ſtadio certaturi;
continuò hîc aderunt ex totâ Etruriâ, aliiſ-
que regionibus juvenes ornatiſſimi; qui, ſi
coronam fueritis in hoc litterario certami-
ne conſequuti, in Patriam reverſi veſtras
laudes non ſunt obliteraturi ſilentio; ita
in unâ urbe edetis ingenii ſpecimen, in
pluribus innoteſcetis, quod alibi poſtea non
facilè conſequemini. Hîc eſt enim ſapien-
B tiæ ludus celeberrimus, ampliſſimum in-
geniorum theatrum, ſtudioſorum curricu-
lum, ut dicam, quod ſentio, totius Italiæ
nobiliſſimum: hîc ingenia proferre, hîc
auram gloriæ aucupari, hîc quærere inſe-
quentis ævi ornamenta debetis; non enim
ſolùm partum in adoleſcentiâ decus ad fa-
mam vobis proderit, ſed etiam ad præmia
virtutibus debita conſequenda. Permagni
intereſt, utrum quis ineunte ætate, an jam
firmatâ inceperit ad gloriam virtutis viâ graſ-
C ſari; quem a teneris unguiculis homines
ſunt admirati, faciliùs, quàm alios virum
ſuſpiciunt, & omnibus præmiis putant di-
gniorem; & quemadmodum curſores illi,
qui e carcere emiſſi lentiùs procurrunt,
etiamſi in medio ſtadio ſeſe incitaverint,
rarò coronam conſequuntur; ſed ille co-
ronatur, qui eodem tenore ſummâ celeri-
tate totum curriculum confecerit; ita qui
ſunt in adoleſcentiâ ſegniores, licet mu-
tatâ deinde voluntate ſolertiam ſibi adſci-
D ſcant, viri difficiliùs præmiis afficiuntur,
quàm ii, qui cum adoleſcentiam, tum re-
liquas ætates in ſtudio ſummæ laudis col-
locarunt. Quæ quum ita ſe habeant, jam
perorabo, Auditores; quid enim mihi præ-
termiſſum? quid non argumentis confir-
matum? quid cauſari poſſunt adoleſcentes,
cur aliud tempus expectent, cur opportu-
nitatem tantam prætervehi ſinant? quan-
do majorem corporis vigorem, acrius acu-
men mentis, tranquillius otium ſunt habi-
E turi? quando par dabitur facultas doctiſſi-
mos homines conſulendi? quando autem
majus gloriæ theatrum ipſis patebit? tanta
ingeniorum lux obverſabitur? tam gravem
urbem, tam ſtudiis opportunam, tam ce-
lebrem, tam idoneum tempus ſuis emolu-
mentis conſulendi nanciſcentur? Atqui
his rebus diſcendi opportunitatem conti-
neri, & nos oſtendimus, & res ipſa clamat;
opportunitatem verò prætermittere quàm
omnibus turpe eſt, quàm omni negotio
damnoſum? quid enim commodius oppor-
F tunitate? non mare nautis patet, niſi adſit
opportunitas navigandi: non terra produ-
cit fruges, ſi maturum tempus arandi, ſeren-
di, ſartiendi agricolæ prætermittant: non
Cœlum terræ fetus educat, niſi opportu-
na tempeſtas hominum laboribus obſecun-
det: omnes artes moderatur opportunitas:
omnium hominum acta, reſque geſtæ ſunt G
irrita, niſi opportunitate adjuventur; op-
portunitas prætermiſſa ſemper hominibus
calamitates attulit. Prætermiſit Archias
tempus opportunum conjuratos opprimen-
di; ideo, quum res ſerias in craſtinum
diſtuliſſet, a conjuratis eadem nocte eſt in-
teremptus: prætermiſerunt Perſæ locum
opportunum Macedonum copiis obruen-
dis; ideo, quum Tauri montis anguſtias
non inſediſſent, ab Alexandro Rege ſu-
perati ſunt: non vidit Hannibal occaſio- H
nem capiendi urbem Cannenſi clade tre-
pidantem; ideo retractus in Africam ca-
ſtris exutus a Scipione eſt: non Pompe-
jus Cæſaris exercitum fame ſubigendi, aut,
ſi vidit, ſuorum precibus fatigatus neglexit;
eâ de causâ commiſſo prœlio Pharſaliæ cam-
pos nobilitavit clade Romanâ. Quid plu-
ra perſequar, quid evolvam Veterum mo-
nimenta? plena ſunt fora, plenæ domus,
plena omnia vocibus miſerorum occaſio-
nem ſibi e manibus elapſam fruſtra queren- I
tium; ea eſt enim ipſius natura, ut non ap-
prehenſa prætervolet, præterita non revoce-
tur, amiſſa non reperiatur. Quò magis con-
venit adoleſcentes oblatam diſcendi occa-
ſionem avidè arripere, reſpuere voluptates
a bonis artibus avocantes, incumbere ad
laudem; hujus rei causâ Patriam, paternæ
domus commoda, veſtrorum conſpectum
reliquiſtis. In hac autem urbe verſari ni-
hil agentes ſerium, nihil addiſcentes præ-
clarum, inertes, ignavos, turbidos, diſſo- K
lutos eſt fruſtrari parentum, cognatorum-
que vota, amicorum deſideria, expectatio-
nem civium, ingenium, indolem, ætatem
veſtram peſſumdare. Quæ damna, quam-
vis inpoſterum reparaveritis, quæ repa-
rari fortaſſe nullo modo poſſunt; tamen
haudquaquam decorum eſt, quum huc
ſtudiorum causâ veneritis, domum redire
nihilo ſapientiores; nam, quod Græcis a-
pud Homerum dicebat Agamemnon, id
vobis, Adoleſcentes, dici poteſt:

Turpe manere diu vobis, vacuiſque reverti.

ORATIO VII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1684.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Ex liberaliſſimis doctrinæ ſtudiis plurimum utilitatis, & incrementi ſuſcepiſſe rem militarem.

COgitanti mihi, Auditores ornatiſ-
ſimi, qua potiſſimum ratione do-
ctrinæ ſtudia celebrarem, & mi-
A tiores laudes mitiſſimis diſciplinis
tribuere meditanti ingens hic ar-
morum motus, quo cum Orbe Chriſtiano
Orientis Regna concurrunt, hujuſmodi
mentem, conſiliumque excuſſit; & ad a-
liud laudationis genus convertere Oratio-
nem coëgit. Nam in mentem veniebat eſ-
ſe quosdam, qui licèt hæc ſtudia tranquil-
lis Reipublicæ temporibus non inutilia,
certè non indecora eſſe fateantur; ſimu-
latque claſſicum cecinit, non ſolùm inter
B arma ſilere Muſas; verùm etiam earum in-
venta publicæ diſciplinæ damnoſa putent
inveniri. His enim ſtudiis, hoc otio ju-
venum litteris deditorum effeminari ani-
mos, infringi ſpiritus martiales, omnes
nervos virtutis elidi; nihil autem utilita-
tis ex hac Muſarum palæſtrâ ad illum Mar-
tis pulverem non indecorum proficiſci,
aut eſſe umquàm profectum. Quare con-
ſultiùs feciſſe barbaras nationes; quæ,
quùm animadverterent armis bene geſtâ
C Republicâ tranquillam pacem, & otium
cum dignitate, atque adeo publicam feli-
citatem comparari, omne ſuum ſtudium ad
bellicas artes contulerunt; hæc erudita
pacis ornamenta, & otii oblectamenta ne-
glexerunt. Quæ me litteras accuſantium
eo magis movit oratio, quòd videbam tem-
pora incidiſſe Marti aptiora, quàm Muſis;
nam ſuſceptum adversùs Barbaros bellum,
in quo pro gloriâ, pro imperio, pro avi-
tâ religione, pro aris, ac focis dimicatur,
D cujus non animum curâ ſollicitat, quem
omittere non cogit alias cogitationes, & ad
publicam cauſam ſtudium convertere, quæ
bello feliciter adminiſtrando continetur?
Enimvero abjiciendum otium, excutienda
omnis ignavia, indicendum etiam videtur ju-
ſtitium bonis artibus, ſi ullum rei bellicæ
detrimentum ſunt allaturæ. Verumtamen
præclarè naturâ comparatum eſt, ut, quæ
diſciplinæ pacem ornant, bellum inſtruant;
& quæ otium oblectant, negotio ſint adju-
mento; quod Orationi meæ præbebit ar-
gumentum hodierno die; quo propoſitum E
eſt mihi oſtendere, ex liberaliſſimis doctri-
næ ſtudiis plurimum utilitatis, & incre-
menti ſuſcepiſſe rem militarem. Nec, o-
pinor, ab hoc tempore, quo bello concu-
titur Orbis terrarum, diſſidebit Oratio; &
ſimul illud intelligetur, quantum pacis
tempora debeant his diſciplinis, quibus bel-
li tempora ſe multum debere fateantur.
Atque utinam in hac re minùs laudare poſ-
ſemus inventa ſapientum, minùs ratio, &
litteræ hominum ſævitiam, & ferociam ad- F
juviſſent! non tot clades illatas humano
generi doleremus, non tot clariſſimarum
urbium excidia lugeremus; ſæviret quidem
hæc rabies ferri, ſæviret hæc ſanguinis ſi-
tis, quæ, dum homines erunt, ſemper e-
xardeſcet, ſed ab ingenio deſtituta leviùs,
innocentiuſque ſæviret. Quid opus fuerat
tot inſtrumenta nocendi, tot belli machi-
nas invenire; quid mitiſſimas artes ad ſa-
lutem repertas ad hominum armare perni-
ciem? ſed facilis, & expedita ſapientium G
defenſio eſt; nam quemadmodum bonus il-
le Poëta Romanus excuſat artificem, qui

> ...... *eſt auſus funeſtum primus fabricarier enſem*,

quum dicat nihil illum meruiſſe, ſed nos
ad mala noſtra, quod ille contra feras in-
venerat, convertiſſe; ſic præſtanti ingenio
viros, quum ſuis inventis rem bellicam
ornarunt, & inſtruxerunt, non hominum
cædes, non urbium excidia, non regno-
rum vaſtitatem expetiviſſe dicemus; ſed H
ad Patriam tuendam tradidiſſe civibus ar-
tes, quibus uterentur in Barbaros; ſed im-
manem habendi plura libidinem, quod il-
li dederant in Barbaros, ad innocentium
populorum damna convertiſſe. Nam quum
initio gentes moribus efferatæ, & robore
corporis ſtolidè feroces, quæ jus in armis
collocabant, rebus ſuis non acquieſcerent;
ſed finitimos invaderent, & omnia cædi-
bus, ruinâ, ſcelere, ſtrage miſcerent; ex-
titere ſapientes viri, qui vim inconſultam, I
& temerariam arte retundarent, & pluri-
ma excogitarent, quibus imbecilliores in-
ſtructi fortiorum robur, ferociamque non
pertimeſcerent; ſic militia ſapientum ma-
gis ingenio, quam fortium virtute perfecta
eſt. Quare quum bellum ſit numquam o-
ptandum, ſæpe autem neceſſarium, non
accuſandi ſapientes, qui neceſſitati proſpe-
xerunt; ſed hominum cupiditas, quæ fre-
quenter bella non modò non neceſſaria, ſed
ſcelerata ſuſcepit. Atque ego dum viros, K
qui doctrinâ ſuâ auxere ſcientiam rei mili-
taris, a crimine cupio vindicare, fundamen-
ta jeciſſe videor laudationis meæ, quæ tum
firmiter nixa credam, quum ingenium in
bello plurimum poſſe conſtabit; quæ ne
cujuſquam oratione convellantur, agedum
homi-

hominum naturam diligenter attendamus.
A Eſt ne ullum imbellius homine in terris animal? non comparo hominem cum tigribus, cum pantheris, cum leonibus, aut elephantis, cum imbecillioribus, aut mitioribus comparo. Ceteras animantes unguibus, roſtro, dentibus, ungulis, cornu, tergoris duritiâ, pedum pernicitate natura munivit; hominem dumtaxat inermem, & nudum in nudâ humo deſtituit, & ut ait ille

...... *abjecit ad luctum, atque ploratum.*

B Qua ergo vi, quibus armis ille nudus, ille inermis, ille imbecillus ferociſſimarum ſævitiam belluarum domat, & omnium victor omnibus imperat, lateque dominatur? certè liquet reliquas animantes valere naturâ hominem ingenio ſupereſſe. Quis autem dubitet, quin eodem ingenio, quo belluarum armatam a naturâ feritatem naturalibus armis deſtitutus vincit, & exarmat, etiam hominum inermium victor evadat; eo magis quòd homines ab ingenio,
C belluæ a naturâ datis armis prœliantur? Eſt nimirum ingenium vis illa domina rerum, cui cuncta cedunt, quæ omnia moderatur, quæ perrumpit obſtantia, dura mollit, rigida flectit, rerum naturam habet in poteſtate. Huic nihil arduum eſt, nihil prorſus invictum, venti famulantur, turbines, tempeſtateſque obſecundant: hoc maria peragrantur, perfodiuntur montes, rupes domantur, deprimuntur altitudines, humilia attolluntur: huic denique terra ipſa parens,
D quaſi famula domino, quidquid imperatur, miniſtrat; & miramur homines ab eo ſuperari, cui faſces rerum natura ſubmittit? Atqui ſi vincit ingenium omnia, & præcipuè homines, quibus ratio ab Auctore ſummo quaſi domina eſt attributa; quis neget triumphum decernendum nobiliſſimis diſciplinis, quibus excolitur, alitur, augetur, armatur ingenium? Nonne ſine his homines rudes, rerum imperiti, ad excogitandum habetes tam longè vincuntur a doctis,
E quàm ipſi mutis animantibus antecellunt? Neque hæc eò dixi, quòd putem ſingulis, qui rem tractant militarem, opus eſſe doctrinâ; ſcio hoſtem ferire, ſervare ordines, agnoſcere ſigna, dicto imperatoris eſſe audientes, indoctos quoque ſolere; nec mihi videtur promptius horridam illam Martis aleam ſubiturus eloquens, aut rerum naturæ peritus,

Quàm bellicoſi maſcula militis
Proles Sabellis docta ligonibus
F *Verſare glebas, & ſeveræ*
Matris ad arbitrium receſſos
Portare fuſtes......

Sed illud ego conſtanter contenderim, ex his diſciplinis, quibus adoleſcentes erudiuntur ad laudem, quoddam lumen diffundi; quo res bellicæ illuſtrentur, quod prudentiſſimis imperatoribus exercitus, claſſeſque ductantibus luceat; hoc eſſe aſtrum, ad G
quod, non ſecus, ac nautæ quondam ad clariſſimos Septentriones, in turbidâ belli tempeſtate duces convertantur. Id verò quis prudens rerum judex audeat negare? quàm multa geometræ docent, quæ ad bellicos uſus transferantur? metiendæ ſunt altitudines, metienda locorum, quæ adiri non poſſunt, intervalla, arcis alicujus forma deſcribenda, bellica tormenta libranda, exploranda capacitas locorum, acies inſtruendæ; tam multa, tam varia, tam cre- H
bri uſus, cujus artis beneficio, niſi geometriæ, militares viri pulcherrimè conſequuntur? Jam in pontibus ad trajiciendas copias conſtruendis, fluminibus aliò derivandis, arcibus muniendis, caſtris eleganter ponendis, machinis novis excogitandis, quanta ejus doctrinæ ſolertia, quanta utilitas in bellicis rebus elucet? Quid autem de re nauticâ dicam, qua pars altera militarium rerum continetur; quæ niſi Mathematicorum nitatur inventis, & diſciplinis, I
incertiùs navibus, quas moderatur, natet, & fluctuetur? Atque ego in hac re plura ſciens prætermitto; quis enim omnia perſequatur? nec verò neceſſe eſt, quum exempla ſpectantibus conſtet plus pæne opis in hac parte ſtudiorum, quàm in fortiſſimorum militum dextris, & virtute collocari. Plus nimirum Archimedis ingenium in defendendâ Patriâ civibus profuiſſe accepimus, quàm omnium Siculorum conſpirantem audaciam; quem virum Sy- K
racuſani, ut cum Poëtâ loquar,

......*unum omnia contra Tela Latinorum*

opponebant; nec umquam Marcellus Archimede propugnante cepiſſet Syracuſas, niſi longæ obſidionis tædio, & diſcordiâ civium ad deditionem compuliſſet. Plus Periclis doctrina ad bellum gerendum juvit Athenienſes, quàm omnes alii imperatores; qui Anaxagoræ ſtudia æmulatus, & omnibus imbutus diſciplinis, & rei mili- L
taris peritiſſimus machinas quatiendis mœnibus urbium princeps apud Græcos dicitur inveniſſe; nec eloquentiâ, qua *tonare, & fulminare, & permiſcere Græciam* dictus eſt, potentiùs civium animos, quàm bellicis machinamentis hoſtium urbes expugnaſſe. Eant nunc ſapientiæ contemptores, & negent hanc plurimum adjumenti militaribus viris attuliſſe; quum duos doctiſſimos homines oppugnandarum urbium, & propugnandarum artem reperiſſe, M
& perfeciſſe intelligant. Nolo diutiùs in hac parte verſari, ne videar inopiâ ceterarum in unius diſciplinæ laudibus immorari; nec verò omnia, quæ de reliquis dici poſſunt, attingam, ne in immenſum creſcat Oratio; nam quis erit dicendi modus,

dus, ſi omnes utilitates, quas bellatoribus
A aliæ facultates afferunt, velim recenſere? Hiſtoriæ meherculè ſola cognitio ſi quantum conſiliorum, quantum ſolertiæ, quantum artis in arte bellandi pepererit, exponere inſtituam, numquam exitum reperiet Oratio. Evolve monimenta ſcriptorum, omnis ævi memoriam contemplare; videbis conſilia, aſtus, calliditates ducum ſuperiorum poſteriores ſemper imitatos de hoſtibus magnificè triumphaſſe; quod aſſequi numquam illi potuiſſent, niſi vete-
B rum ducum res geſtas hiſtoriâ teſte cognoviſſent. Doleo vehementer, Auditores, me anguſtiis temporis impediri, quominus illuſtrium imperatorum facta commemorem; & quibus exemplis antiquorum recentiorum quiſque profecerit, vobis exponam. Evincerem profectò hiſtoriam eſſe lucem rei militaris; ſed quoniam longiùs evagari non licet; quod ducum geſta non poſſum, ratio coget fateri. Profectò conſtat inter omnes experientiâ rerum plurimùm adju-
C vari prudentiam militarem; experientia verò humanæ vitæ terminis anguſtis ſanè concluditur, neceſſe eſt; ſed hiſtoriæ cognitio non unius ætatis, verùm omnium ſæculorum notitiam complectitur; non in uno tantùm loco, ſed in toto Orbe terrarum res geſtas explorat; conſilia non unius, aut alterius, ſed omnium omnis ætatis imperatorum videt; Auctorum præterea ſapientium judicia, ac præcepta comprehendit. Quum autem experientiâ multùm pro-
D fici concedamus; hiſtoriæ cognitione, quæ tantis rebus vincit experientiam, nihil proficí concedemus? certè Reipublicæ adminiſtrandæ prudentiam plerique omnes augeri rerum geſtarum lectione conſentiunt. Quod prudentiæ civili confert, cur negemus conferre militari? præſertim quum hiſtoria clamet, litteræ omnes teſtentur, ſapientum ſcripta confirment, magnis ducibus plurimùm ſæpenumero profuiſſe. Lucullum Cicero narrat, qui vitam ejus viri,
E utpote ſummâ familiaritate ſibi conjuncti, optimè noſſet, quum res bellicas numquam attigiſſet, hiſtoriâ cognoſcendâ tantùm profeciſſe, ut ad Mithridaticum bellum miſſus a Senatu in Aſiam venerit factus imperator. At qualis imperator? qui Mithridatem, Tigranemque duos maximos totius Aſiæ Reges, potentiſſimoſque devicit, eorumque ſæpe innumerabiles copias parvâ manu fudit, fugavitque; navalibuſque victoriis, urbibuſque expugnandis, & omni
F ratione belli gerendi ingentem duorum Regum potentiam, non ſolùm Imperii magnitudine, ſed rebus geſtis, & virtute terribilium attrivit, comminuit, diſſipavit, evertit; ac niſi militum contumacia ſummum imperatorem in medio victoriarum curſu deſtituiſſet, non Mithridatis, non Tigranis acciſæ jam opes, non intacta, ſed diſcors Parthorum vis impedimento fuiſſent, G
quominus Lucullus omnium interjectarum gentium victor Imperii terminos trans Bactra, Indumque proferret. Plus hoc exemplo, quàm volumus, efficitur; ſatis eſt nobis docere clariſſimos duces hiſtoriæ notitiâ aliquantum promovere; Lucullus oſtendit fieri perfectum poſſe imperatorem. Quid pluribus utar exemplis, Auditores; quum nihil hoc reperiri præclarius poſſit? me tamen dulcedo quædam memoriæ Scipionis cogit ejus viri prudentiam non prætermit- H
tere; qui, quum hiſtoriâ magiſtrâ in rebus maximis, quas geſſit, uteretur, Polybium ejus auctorem graviſſimum, veterumque rerum peritiſſimum conſilio ſemper adhibuit; nec puduit doctiſſimi viri ſtudio videri profeciſſe Carthaginis, & Numantiæ everſorem. Nec omittendus Alexander ille Severus, qui non unum, ut Scipio, ſed multos hiſtoriarum homines ſcientiſſimos fertur habuiſſe ſecum, quorum conſilio pacem, & bellum adminiſtraret. Ergo ille I
potentiſſimum Regem Artaxerxem cum infinitâ manu Romanis Provinciis imminentem profligavit, clariſſimamque de Perſis victoriam acceptam retulit memoriæ rerum geſtarum. Sed quid ego de hiſtoriâ plura diſputo? eſt ne ullum doctorum genus, quod a bello magis abhorrere videatur, quàm poëtarum? eſt ne ulla Muſis cum Marte conjunctio? & tamen commemorare poſſim duces, qui ex poëtis multum hauſere ſcientiæ militaris. Nec immerito K
Lacon ille videtur affirmaſſe, Homerum eſſe poëtam Spartanorum; quòd quum Lacedæmonii omnes artes aſpernarentur, quæ ad res bellicas nihil conducerent, Homerum intelligeret omnes bellorum vias oſtendiſſe, & præcepta militaris artis prudentiſſimè tradidiſſe. Certè Philippus ille Magni Alexandri pater, filio non deterior, Homeri præceptis admonitus Macedonicam phalangem inſtituit, quam quis neget Macedonum rebus, & ſalutis, & omnium vi- L
ctoriarum cauſam extitiſſe? ut non temerè Alexander Homerum ſuſpexerit, & ſtudioſiſſimè lectitarit; a quo videret multa ſe didiciſſe, ejuſque ſapientiæ deberi Imperium Perſarum deletum, & Indiam victoriis peragratam. Et quoniam Philippi facta mentio eſt, non ſolùm fortiſſimi, ſed & eloquentiſſimi Regis; admoneor hujus ingenio, quod pæne exciderat, inter militares artes litteratorum maximum decus eloquentiam recenſere. Hac enim fretus Phi- M
lippus, quum Macedonum rem trepidam, & labantem, afflictum ab Illyriis horribili ruinâ, & clade Regnum ſuſcepiſſet, ad ſpem meliorem milites excitavit; quum aſſiduas conciones haberet, exercitum eloquentiſſimis orationibus ad priſtinum de-

cus

cus recuperandum hortaretur. Nec verò
A aſſentior Demoſtheni tanti Regis inimico;
qui, quum Philippi eloquentia laudaretur,
affirmavit rhetoris virtutem eſſe, non Re-
gis; illa verò Regis eſt virtus, & quidem
præcipua, ſiquidem imperatoriæ laudes ad
Regem pertinent. Nam militum animos
ad prœlium inflammare dicendo, erigere
abjectos, flectere contumaces, excitare lan-
guentes, ſceluſque, & cædem anhelantes
componere, cujus eſt, niſi eloquentis, &
imperatoris? Accepimus Lacedæmonios
B Tyrtæi verſibus incitatos, nobiliſſimam de
Meſſeniis victoriam conſequutos: accepi-
mus militum rabiem Xenophontis oratio-
ne compreſſam in excidium Byzantii jam
erumpentem; & audebimus affirmare ni-
hil ad imperatorias laudes eloquentiam per-
tinere? Ego verò non hanc modò facul-
tatem, quam hominum reginam Euripides
vocat, regendis militum animis arbitror
pernéceſſariam; ſed illas reconditas, & ab
hominum cœtu quodammodo ſeparatas,
C cognitas ducibus profuiſſe, ignoratas ma-
ximarum cladium cauſas extitiſſe. Nicias
Athenienſis imperator, quum profecturum
Solis defectus terruiſſet, arbitratus oſten-
tum, quod naturæ lege accidebat, profe-
ctionem diſtulit; eâ morâ interjectâ hoſtes
cunctantem aſſecuti Athenienſium exerci-
tum internecione deleverunt; qua clade flo-
rentiſſimæ civitatis vires conciderunt, quam
infelici imperatori ignoratio philoſophiæ
attulit, abditarumque cauſarum; nec illi
D profuit peritia rei militaris, quæ abunde
aderat, quum abeſſet eruditio. Non ita
Paulus Æmylius cum Perſe Macedonum
Rege ſignis collatis dimicaturus ejusdem
ſideris defectione perterrefactus eſt; habe-
bat quippe in exercitu Gallum Sulpicium
eximium Cœli ſpectatorem; qui quum ha-
bitâ concione futuram clariſſimi ſideris ob-
ſcurationem prædixiſſet, Romanos immi-
nenti metu liberavit; quo oppreſſi Mace-
dones timidiùs prœlium commiſerunt. Ita
E Romani partam de Macedonibus victoriam
non tam Pauli Æmylii virtuti, quàm Gal-
li Sulpicii ſapientiæ debuerunt, & Græcos
ipſos Græcâ doctrinâ ſuperarunt. Quæ duo
exempla ſola commemoravi, quum innu-
meris abundet hiſtoria; genus ipſum atti-
giſſe contenti fuimus; vobiſcum ipſi cetera
cogitate; non dubito, quin in clariſſimâ veri-
tatis luce verſari putetis Orationem meam;
eſt enim id in perſpicuis philoſophiæ lau-
dibus; vanos ex ſuperſtitione metus demit,
F qui perſæpe militibus ſubitos terrores obje-
cere; quæ ergo facultas horum ſtirpes,
radiceſque evellit ex animis, hanc utilem
militiæ, & ſalutarem fateamur, neceſſe eſt.
Quod ſi illa diſciplina, quæ cupida ſolitu-
dinis, inimica turbarum, a vulgo diſſita
quàm longiſſimè inter aſtra, atque in ab-
dito rerum naturæ ſinu, latebriſque ſem-
per habitavit, in aciem aliquando deſcen- G
dit, trepidoſque nonnumquam bellatorum
animos confirmavit; quid de morum mo-
deratrice philoſophiæ parte dicemus, quæ
in mediis urbibus, in hominum cœtu, &
publicâ luce verſatur? Quàm multa dicun-
tur a philoſophis de amore Patriæ, de for-
titudine, de honeſtate, de contemnendâ
morte; quæ ex anguſtiis gymnaſiorum e-
greſſa quum in vulgus emanaverint, ad
ſubeunda pro Patriâ fortiter pericula, mor-
temque honeſtè oppetendam homines co- H
hortentur? Atque hac arte quondam arbi-
tror fortiſſimos populos adoleſcentibus
paulatim inſtillaſſe virtutem. Nec verò in
illis tanta honeſti cupiditas, tantuſque mor-
tis contemptus extitiſſet, niſi a teneris un-
guiculis cives honeſtiſſimis documentis, &
rationibus imbuerentur; ſed me de inſti-
tutione bellicoſiſſimarum gentium dicere
incipientem tempus admonet ea refellere,
quæ ab adverſariis contra diſputantur. Ef-
feminari putant animos adoleſcentium, I
molliores que effici ſtudio ſapientiæ, & in-
ſtituta nobis opponunt Barbarorum; qui mi-
nimum doctrinæ, plurimum roboris in ar-
mis habuerunt. Romanos etiam, ſi Diis
placet, advocant teſtes, quos ajunt, dum
viris viguit Reſpublica, litterarum ſtudia
repudiaſſe; quum arma, non libros tracta-
rent; non in gymnaſiis, ſed in caſtris ver-
ſarentur; non qui eloquenter dicerent,
ſed qui fortiter facerent, cogitarent; quæ
ſtultiſſimè dici, ineptiſſimeque contende- K
rim. Nam quid ineptius, quàm putare ef-
feminari animos ſapientiâ, effici ſtultitiâ for-
tiores? Quod ſi ita eſſet, numquam eæ
gentes, quæ ſapientiam coluiſſent, quid-
quam bello præclarum geſſiſſent; nam ſtu-
dia bellicis virtutibus adverſa illarum ro-
bur enervaſſent; quemadmodum populos,
qui alias artes mollientes animum, virtu-
temque frangentes exercuerunt, accepi-
mus enervaſſe. Lydos ferociſſimam Aſiæ
nationem, quum Cyrus cuperet ad obſe- L
quium ſervile rebellantes compellere, omiſ-
ſis prioribus inſtitutis coëgit artibus operam
dare, quæ viriles animos effeminant. Num-
quam poſtea Lydi priſtinam virtutem re-
cuperarunt, numquam Lydia protulit vi-
rum bellicâ laude memorandum; omnes
imbelles, ignavi, meticuloſi, qualibet fe-
minâ molliores extiterunt; &, qui forti-
tudinis exemplum fuerant, deliciarum fue-
runt, & intemperantiæ; idem Xenophon
Babyloniis tradit accidiſſe. Quod Lydis, & M
Babyloniis, & aliis omnibus, qui ſtudiis
enervantibus virtutem ſe ſe dediderunt,
uſuvenit, uſuveniſſet & populis litteratis,
& ſapientiæ ſtudioſis, ſi litterarum ſtudium
in numero artium animos emollientium
poneretur; nunc autem contra accidit.
Nam

Nam eæ ferè gentes belli gloriâ, quæ ſa- A pientiæ, ceteris præſtiterunt; non igitur fortitudo mollitur ſtudio doctrinæ, ſed corroboratur; quod intellexerunt Mitylenæi, qui populos a ſe domitos, ne rebellarent, vacare litteris vetuerunt. Quod autem de totis populis diximus, de ſingulis hominibus poſſumus dicere; nam ſi rimidos, molles, imbelles, ignavos litteræ faciunt, timidus Alcibiades, mollis Epsminondas, Cæſar imbellis, Pompejus ignavus; quando illi viri non minùs pæne ſapientiæ ſtudiis, B & eloquenriæ, quàm bellicis floruerunt. Atque hoc in loco omnis antiquitas teſtis citarur, omnes ferè clariſſimi duces, qui cum Marte Minervæ ſtudia conjunxerunt, appellantur: appellatur Cyrus ille ſuperior victor Orientis, quem ſtudioſiſſimum fuiſſe Perſarum monimenta prodiderunt: appellarur Philippus Macedonum Rex, qui e Lyſidia Pyrhagoræi ſcholâ prodiit clariſſimus imperaror: appellarur Magnus Alexander, qui Ariſtotelis præceptis inſtructus Perſas, C Indoſque profligavit; a Platone eruditus Dio, qui Regis opulentiſſimi Dionyſii regnum privatus evertit; Timotheus ab Iſocrate doctus Athenienſium ductor eximius; a Socrare Xenophon inſtitutus elegantiſſimus ſcriptor, doctiſſimus philoſophus, & ſolertiſſimus imperaror; Ptolemæus Alexandri Magni ſucceſſor, auctor hiſtoriæ luculentus, egregiuſque bellator. Commemoratur Meliſſus philoſophus aliquot victoriis navalibus inſignis, commemoratur Archytas cau- D tiſſimus imperator. Jam illa belli fulmina Marcellus, duo Scipiones, duo Catones, Lucullus, Catulus, Auguſtus ipſe, Tiberius, Germanicus, Antoninus Philoſopus, nonne cuilibet Græcorum litterarum gloriâ comparantur? Quid alios commemorem pæne innumerabiles? rem brevi conficiam, vix unum, aut alterum in totâ antiquitate reperias magnum imperatorem, qui a litteris prorſus alienus haberetur. Ubi ſunt ergo ſapientiæ oſores? prodeant, E emergant a gurguſtio, atque luſtris, perfricent frontem, audeant negare, quod lucet, liquet, patet, in promptu eſt; numquam tamen auctorirati tantorum ducum reſiſtent. Nam, ſi nemo ferè imperatoriss artes cum laude tractavit, qui doctrinæ ſtudia non fuerir amplexatus, non modò efficitur non obeſſe rei militari ſtudia, ſed etiam prodeſſe, nec prodeſſe tantùm, ſed eſſe ferè neceſſaria. Sed quoniam hi barbari hoſtes litterarum magis Barbarorum, quàm doctiſſi- F morum hominum nominibus, & auctoritate lætanrur, quid Barbarorum probent exempla, videamus. Inrer Barbaros Aſſyrios, & Perſas omnes ferè conſentiunt, rerum geſtarum gloriâ præſtiriſſe; certè Imperii fines latiſſimè protulerunt. Nam Medi, & ſi multis magniſque in Oriente nationibus imperarunt, tamen, quum Arba- G cis conjuratione Sardanapalus cecidiſſet, longâ deſidiâ, luxuque marcentibus Aſſyriis, Imperium ad ſe nullo ferè negotio tranſtulerunt. Aſſyrii verò, Perſæque numquam a ſapienriæ ſtudiis abhorruerunt; nam apud alteros Chaldæi, apud alteros Magi ſapientiæ gloriâ floruerunt, quorum conſilio pleraque gerebantur; quin & Aſſyrium fuiſſe Pythagoræ ſapientiſſimi viri doctorem accepimus. Non hîc ego dicam apud Gallos Druydas, Samanæos apud Bactrianos, apud Indos Gymnoſophiſtas, Sa- H cerdotes apud Ægyptios eſſe philoſophatos; Arabaſque, & Scythas doctrinæ laude non caruiſſe, quod Anacharſis declarat Græcorum admiratione celebratus; ex quibus conſtat ne barbariem quidem ipſam barbaram omnino fuiſſe, immoderatamque in armis ferociam litteris temperaſſe. Sed fuerint Barbari indocti, incultique, nihil prorſus litteris, nihil ſapientiæ debuerint; equidem exiſtimo tantam in re bellicâ gloriam fuiſſe Græcorum, ut ſuſpicari nemo I poſſit bonarum artium ſtudio diminutam. Quæ, Deus immortalis, magnorum ducum copia, quæ virorum virtutes, quæ belli robora, quæ militiæ ratio, quæ diſciplina, quæ res geſtæ Græcorum! vix annalibus credimus Athenienſium novem millia Miltiadis ductu trecentis millibus Perſarum obſtitiſſe; obſtitiſſe dico? pauci, inquam, Athenienſes Medorum exercitum immenſum occidione delerunt. Vix credimus Xerxem, quum terram exercitibus, maria K claſſibus compleſſet, ab Athenienſibus, & Lacedæmoniis, paucis præterea Græciæ populis victum, exutum claſſe, amiſſo exercitu trepidantem cum unâ dumtaxat navi profugiſſe; conſtratam Perſarum cadaveribus Græciam, infecta maria, & referta naufragiis, & ſtrage inauditâ, virorum robora, imperatorum præclara conſilia quum audimus, nonne obſtupeſcimus miraculo rerum a Græcis geſtarum? Vix credimus Ageſilaum, quum parvâ manu fretus in A- L ſiam trajeciſſet, eò Perſas redegiſſe, ut deſperare de ſuis rebus cogerenrur; illos, inquam, Perſas, qui a mari Mediterraneo, Marmaricæque, & Cyrenaicæ finibus ad Indum uſque nationes, quantumque incluſâ caloribus, & frigoribus ſempiternis Mundi plagâ comprehenditur, imperio complectebantur. Nam de Alexandro Macedone, qui potentiam Perſarum evertit, Indoſque ſubegit, & incognitas antea terras, & maria aperuit victoriis, *ſatiùs tacere* M *puto*, ut Salluſtii verbis utar, *quàm parum loqui*. Quòd ſi Græci ſtudiis maximè deditì litterarum Barbaros omnes, quibuscum bella geſſerunt, & eorum generoſiſſimos Perſas profligarunt, apparet a litteris non ignaviam hauſiſſe, ſed virtutem. Non enim

Digitized by Google

nim multitudine, non ferociâ, non robo-
A re Scythas, Pæonas, Illyrios, Thracas, A-
mazonas, Gallos, Aſiam denique univer-
ſam, & Ægyptum, ſed doctrinâ, & inge-
nio, & arte vicerunt. Jam Romanos ve-
teres, qui indoctos fuiſſe putat, indoctiſſi-
mus habeatur, neceſſe eſt; nam & Romu-
lum Urbis conditorem bonis artibus inſti-
tutum graviſſimi Auctores prodiderunt; &
Numam de philoſophiâ libros conſcripſiſſe
memoriæ proditum eſt; & Cicero eloquen-
tiæ Romanæ ſtudia ab ipſis pæne repetit
B Urbis incunabulis; & juris civilis ſcientia
Romam ſimul cum legibus venit; hiſto-
riamque, & poëticam Romanos attigiſſe de-
clarant Fabius, & Livius vetuſtiſſimi ſcri-
ptores, qui adoleſcente Republicâ floruε-
runt. Quin & Mechanicen calluiſſe com-
perias ex eo, quòd machinas oppugnandis
urbibus priùs, quàm Græci repererunt;
quare non video, quo ore audeant aſſirma-
re, aliquando Romanos litteras contem-
pſiſſe. Illud autem impudentiſſimè, quod
C ajunt, ſimulatque ſtudia Romam e Græciâ
commigrarunt, bellicam Romanorum vir-
tutem concidiſſe; quo nihil ſtultius, ine-
ptius, imperitius, indoctius dici poteſt.
Nam etſi litteras numquam Romani deſpe-
xerant, circa belli Punici ſecundi tempo-
ra vehementiùs ſeſe doctrinæ ſtudiis dedi-
derunt; qua tempeſtate viguit ipſum robur
Imperii, tantoque illa ætas bellicis laudi-
bus vicit ſuperiores, quanto ingeniorum
cultu anteceſſit. Conſequutæ ſunt multæ
D ætates, nullum veſtigium corruptæ diſci-
plinæ militaris, multa etiam inventa præ-
clarè, aut in melius mutata; omninoque
Romani a bello Punico ſecundo uſque ad
Auguſti Cæſaris ætatem ad ſummum po-
tentiæ, & ſapientiæ, eloquentiæque faſti-
gium pervenere; adeo litteræ, quas im-
penſiùs coluerunt, belli ſtudia non retar-
darunt, ſed incitarunt; non detriverunt,
ſed auxerunt; non obſcurarunt, ſed illu-
ſtrarunt. Cujus argumentum rei illud eſt
multò certiſſimum, quòd ducentis annis
E Orbem terrarum domuerunt, quum antea
quingentis vix totam Italiam ſubegiſſent.
Ætas verò Cæſaris, & Pompeji, & Augu-
ſti, qua plures Imperio ſunt adjectæ pro-
vinciæ, quàm reliquis univerſis, ac, niſi
bella civilia extitiſſent, nulla natio Roma-
nis armis reſtitiſſet, doctorum hominum
proventu ceteris antecelluit. Quòd ſi ali-
quando Romanæ virtutis obſcuratus eſt il-
le ſplendor, infractum robur, diſſoluta di-
F ſciplina, extincta ſeveritas, ne litterarum
ſtudia iniquè redarguant; accuſent luxum,
accuſent affluentes opes, accuſent volu-
ptates, quibus animorum rigor, velut fer-
rum igne, mollitur; accuſent denique in-
ſtabilitatem rerum humanarum, in quibus
nihil permanet ſempiternum; his enim

fontibus derivata in potentiſſimum in ter-
ris populum vitia profluxerunt. Quare a- G
beant, ac faceſſant laudatores indoctarum
nationum; nihil exempla Barbarorum mo-
ramur; Romanos cum in omni, tum in
bellicâ virtute principes ſapientiæ, & ſtu-
diorum habemus auctores: habemus Græ-
cos cunctis, præterquam Romanis, an-
teponendos: habemus omnes ferè popu-
los, qui rerum geſtarum gloriâ præfulſe-
runt. Rationem ipſam clariſſimam verita-
tis facem intuemur, quæ oſtendit ingenio-
rum cultu nos ad bello parandas opes in- H
digere; quum ingenio vincantur omnia,
& ingenio homines natura dumtaxat arma-
verit. Eademque ratio nobis demonſtravit,
quantum ex quaque facultate militares viri
profecerint. Hiſtoriam denique teſtem ap-
pellamus, teſtamur exempla ducum maxi-
morum, teſtamur exempla nationum bellico-
ſiſſimarum, quibus omnibus admonemur;
ut in illo rerum Principe ſumma potentia,
cum ſummâ ſapientiâ copulata eſt, ita in-
ter homines potentiam, & fortitudinem a
ſapientiâ proficiſci.

ORATIO VIII.

HABITA PISIS XIV. KAL. QUINCT. ANNO 1685.

Quum ſuos Fratres Juriſconſultorum ornamentis inſigniret.

QUæ duæ res diſertiſſimis homi-
nibus, qui ex hoc loco dicunt, I
orationum argumenta ſuppedi-
tant, Laudatio, & Exhortatio,
eæ ſunt ambæ nobis hodierno
die prætermittendæ; quòd earum altera
mihi verba facturo, altera adoleſcentibus
his Fratribus meis, de quibus habenda eſt
oratio, minimè accommodatæ eſſe videan-
tur. Nam & Fratrum laudes magnificè
prædicare haudquaquam pudori meo con-
ſentaneum; & per ſe accenſos ad ſtudia,
& inflammatos inflammare dicendo ſuper- K
vacaneum. Quamquam enim addere cal-
caria ſponte currenti, vetere proverbio
admonemur; tantum tamen ardorem eſſe
video horum Adoleſcentium, tantamque,
ac tam incredibilem diſcendi cupiditatem;
ut, quod de Theopompo ſummus dicendi
auctor Iſocrates ajebat, freno potiùs aliquo
ſint coërcendi, quàm ullo ſtimulo incitan-
di. Quare vereor, ne ſit ineptum, quo-
rum animum cupidine laudis vehementiùs

etiam effervescentem, quàm tutum ſit va- A letudini, reprimere cupiam, & ſalubri temperamento moderari, his tamquam ignavis, & jacentibus Orationis meæ quaſi quaſdam faces admovero. Quò me igitur vertam, quam inſiſtam viam, quum quæ aliis patere ſolent, mihi uni præcluſas, & obſæptas eſſe intelligam? Conſilium capiam neque alienum a me, neque ab his, quibus juriſprudentum ornamenta decreviſtis; & quoniam Adoleſcentes hi non in hoc ſolùm juriſprudentiæ pulvere deſu- B darunt, ſed ad ſummam aliarum facultatum gloriam, quantum in ipſis fuit, contenderunt; occurram tacitæ quorumdam ſuſpicioni, qui fortaſſe, quum ſciant in multitudine, ac varietate artium maximarum eſſe verſatos, non tantum temporis, quantum oportebat, in juriſprudentiæ ſtudiis poſuiſſe arbitrabuntur. Sic eadem operâ, & Fratres defendam, quod ad officium meum pertinet; & veſtrum, Patres ampliſſimi, judicium, qui eos ornandos C eſſe cenſuiſtis, auctoritatemque tuebor. Nec ſanè difficilis mihi defenſionis ratio proponitur; non enim in longinquo, aut obſcuro loco eorum ſtudia tenebris, & ignoratione ſepulta jacuerunt; ſed primùm Florentiæ, deinde Piſis per quadriennium in hac publicâ luce, in tantâ juvenum ſtudioſorum frequentiâ ſe protulerunt. Nego eſſe quemquam, cui noti planè ſint, qui jure poſſit eorum in diſcendo jure diligentiam requirere: nego cuiquam æqua- D lium vel ingenii ſolertiâ, vel acumine diſſerendi, vel intelligentiâ legum conceſſiſſe: nego quidquam ab iis eſſe prætermiſſum, quod a ſtudioſâ legum juventute uſurpari ſoleat. Nam & publicè, & privatim de jure civili diſputarunt; & domi juriſconſultorum libris legendis partam in ſcholis aluerunt ſcientiam; & in ſtudioſorum conventibus, quos Academias vocant, exercuerunt ingenium. Quid autem hîc ego prædicem, quàm frequentes do- E ctiſſimorum hominum prælectionibus interfuerint; quàm avidè, quàm aſſiduè legum interpretamenta acceperint, accepta memoriæ mandaverint, memoriæ mandata commentando, meditandoque recoluerint? Quæ ſtudia certè fuiſſent illuſtriora, niſi ingenuus quidam pudor, & naturalis modeſtia obſtitiſſet; quæ, ut ornat ingenium adoleſcentum, ſic occultat interdum; nec ſe multitudini ſinit venditare; & quemadmodum ſanctiora ſacra, myſticæque F religiones adytis incluſa, ſipariis obducta, oculos profanorum latebant; ita pudore ſæpitur ingenium, & quaſi ſanctiore quodam ſacrario a vulgo ſegregatur; nec obſcuritate viteſcit, ſed evadit auguſtius. Atque hac tamen modeſtiâ præditi, quum popularem auram numquam ſint aucupati, ſatis magnam ſibi famam compararunt. Ex quo intelligi poteſt, quanta fuerit virtus, G quæ occultata ſe proderet, & depreſſa emineret; neque enim, qui eſt virtutis fructus ampliſſimus, eorum præclari conatus optimo cuique obſcuri eſſe potuerunt. Teſtor ego adoleſcentes humaniſſimos, quibus uſi ſunt familiariter: teſtor omnem ſtudioſæ juventutis multitudinem: teſtor denique Patres ampliſſimos, a quibus juris civilis doctrinam acceperunt; quos ego, ſi mentirer, præſentes impudentiæ meæ teſtes reformidarem. Sed neque ego men- H tior, & ab iis ea, quæ dico, probari ſcio; neque eos umquam, aut horum induſtriam deſideraſſe, aut in jure civili profectum requiſiviſſe. Qua ergo ratione dixerit quiſpiam, quum tantum in aliis diſciplinis profecerint, in juriſprudentiæ quoque ſtudio tantum elaborarunt? Id ne quis fortè miretur, quo pacto ſint aſſequuti, ego deinceps explicabo. Principio qua ætate ceteri apud Grammaticos adhuc detinentur, in eadem palæſtrâ porro diu luctaturi, hi I gravioribus diſciplinis operam dabant. Nondum primos pubertatis annos attigerant, & jam decurſis rhetorum ſpatiis, in philoſophorum campo, & geometrarum pulvere ſe exercebant; Græcæ etiam literaturæ, antiquitatiſque ſtudium ceteris diſciplinis adjunxerant. Pervenerunt ergo ad juriſprudentiam jam his artibus imbuti, quas cum juriſprudentiâ conjunxiſſe miramur; deinde quo tempore hæc juſtitiæ ſacra, quorum Sacerdotes vos eſtis, K coluerunt, ita ſunt his operati, ut Muſarum ſacra non omitterent, quibus celebrandis otium illis haudquaquam deſuiſſe ne miremini; ea eſt enim temporis natura, ut latiſſimè pateat, niſi culpâ noſtrâ contrahatur. Cogitate, quantum temporis adoleſcentes etiam hi, qui ſtudioſi videntur, impendant ſpectaculis, voluptati tribuant, nugis, ludo, aucupio, venatione, conviviis, & compotationibus conterant; & tam, cur aliis ad unam faculta- L tem colendam deſit, quàm, cur his ad multas celebrandas otium ſuperfuerit, intelligetis. Non enim de eorum ſtudio quidquam voluptas, non ignavia, non ſomnus, non deliciæ ſibi decerpſerunt; idcirco, quum juriſprudentiæ quantum par erat, impenderent curæ, rerum præterea multarum cognitionem adſciſcere potuerunt. Itaque non video, in quo poſſint reprehendi, aut cur aliæ facultates juriſprudentiæ ſtudiis impedimento fuiſſe credantur; M quum quidquid operæ in alias diſciplinas contulerunt, id non juriſprudentiæ, ſed ignaviæ, ludo, voluptati, honeſtis etiam animi remiſſionibus detraxerint. Niſi verò aleæ, quàm libris; Veneri, quàm Minervæ; ſomno, quàm vigilantiæ; iner-

tiæ,

tiæ, quàm labori deditum eſſe juriſpruden-
A tiæ ſtudiis utilius exiſtimamus. Quum con-
tra reputantibus omnes facultates inter ſe
aptas, connexaſque eſſe conſtet, & aliam
ab aliâ lumen mutuari; & juriſprudentiam
præcipuè ali, augeri, ornari ſcientiâ rerum
plurimarum. Id autem exempla docent ve-
terum juriſconſultorum, qui hanc artem
boni, & æqui, quum eſſent nullius præcla-
ræ artis expertes, condiderunt. Docent
exempla eorum, qui ſuperiore ſæculo flo-
ruerunt, quorum doctiſſimus quiſque, &
B eruditiſſimus, juris etiam habetur conſul-
tiſſimus. Docet denique ratio, quæ hanc
juris diſciplinam, quum a philoſophiæ fon-
te profluxerit, a philoſophiâ divelli ægre
poſſe confirmat; & quum in mediâ anti-
quitate verſetur, cognitione potiſſimùm an-
tiquitatis adjuvari; quumque moderatrix,
& quaſi regina Rerumpublicarum habeatur,
inopem, nudam, bonarum artium præſidio
deſtitutam eſſe non oportere declarat. Quo
probè conſtituto, jam audacter fateor,
C meos Candidatos, & eloquentiæ ſtudiis ita
deditos fuiſſe, ut & carmen condere non
abſurdè, & orationem componere poſſint
non ineleganter; & in hiſtoriâ, atque an-
tiquitate cognoſcendâ plurimum temporis
conſumpſiſſe; &, quum viderent Latinas
litteras ſine Græcia quodammodo claudi-
care, aſſumendam ſibi Græcæ linguæ co-
gnitionem cenſuiſſe; quo in ſtudio mirifi-
cos profectus habuere. Dicam ego quod
ſentio, & dicam non augendi causâ, ſed
D quòd ita ſe rem habere certò ſciam; pau-
cos arbitror hoc tempore adoleſcentes tan-
tam eſſe Latini ſermonis, quantam hi Græ-
ci ſunt, ſcientiam conſequutos. Quotus
enim quiſque in hac tenerâ ætate præci-
puos latinitatis auctores ſtudioſè lectitavit,
aut commodè poteſt aliis, & ſcienter ex-
plicare? at hi non principes modò Græci
ſermonis Auctores, ſed multos alios aſſiduâ
lectione contriverunt, & ſtudioſis adole-
ſcentibus interpretantur; docendique lit-
E teras Græcas munere eâ ætate fuoguntur,
qua ſi diſcerent, non vulgarem laudem a-
depti, putarentur. Jam in philoſophiâ ar-
tium parente, magiſtrâ vitæ, luce verita-
tis, quantum profecerint, ſi dicere inſti-
tuam, vereor, ne oblitus propoſiti mei vi-
dear horum laudes exaggerare velle dicen-
do. Sed, ut volet, quiſque exiſtimet, ego
verum non occultabo; omnia hi veterum
philoſophorum placita, omnes rationes,
omnes indagandæ veritatis vias tenent. Ad
F hæc quæcunque ſunt recentiorum ingeniis
inventa præclarè; animo, & cogitatione
comprehenderunt; &, aut me amor fallit,
aut nemo æqualium his eſt, vel in diſſe-
rendo ſubtilior, vel in excogitando acu-
tior, vel in colligendo ſolertior. Quid au-
tem de Mathematicis dicam? non elemen-
ta geometriæ ſolùm, ſed arcana magis re-
condita; Apollonii doctrinam, admirabi- G
lem, Archimedis inventa divina; aliorum
præterea cum veterum, tum recentium ha-
bent cognita, & pertractata. Qua freti
ſcientiâ & a geometris propoſitas ſolvere
quæſtiones, & multa ſuo marte poſſunt,
eaque non contemnenda ſagaciter inveni-
re. Quid quòd in illam ſiderum altitudi-
nem animum cœleſtium capacem ſubdu-
xerunt, multiplicesque, & inenarrabiles
aſtrorum vias modò ſe humiliùs circuma-
gentium, modò in immenſam altitudinem
ſubeuntium, retrogradientium, ſuos cur- H
ſus retardantium, accelerantium, conſi-
ſtentium, & eorum ortus, obituſque, & la-
titudines, & longitudines, & intervalla, &
magnitudines cognoverunt? & Ptolemæ-
um clariſſimum Cœli interpretem, ſed cu-
jus libri in magnâ rerum, & orationis ob-
ſcuritate verſantur, inter ſidera ſpatian-
tem, & abditiſſima naturæ arcana riman-
tem, & permeantem per ſe nullo duce ſunt
aſſecuti; quod, quantum ſit opus, expli-
carem, niſi adeſſe viderem doctiſſimos vi-
ros, qui experiundo didicerunt. Quæ tan- I
ta ingenii, eloquentiæ, doctrinæ ornamen-
ta, his præſertim moribus, integritate vi-
tæ, modeſtiâ, gravitate, continentiâ illu-
ſtrata, quum ad noſtrum jus civile contu-
lerint, lætandum nobis eſſe duco: ſpero
enim haud exiguum olim, quum ſe con-
firmaverint, juriſprudentiæ lumen allatu-
ros. Sed, ut ornabunt hi juriſprudentiam,
ita par eſt, ut ab ipſâ interim juriſpruden-
tum ornentur inſignibus; quapropter ipſis
ea lætus, lubenſque vobis, Patres, decer-
nentibus trado. Accipite ergo, Adoleſcen-
tes, decreto Patrum ampliſſimorum delata
vobis ornamenta doctrinæ, quibus ipſis
vos aliquando ſperamus ornamento fu-
turos.

ORATIO IX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1685.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Quantum Litteræ in pace, & tranquillitate Reipublicæ proſint.

COnſtitueram, Auditores, quum
A toties aggreſſus fuiſſem ornare di-
cendo facultates, quas profite-
mur, nec laudum ſeges minui,
ſed dum colligitur, magis, magiſ-
que ſubcreſcere, uberiuſque abundare vi-
deretur; omiſſo laudandi ſtudio, alia quæ-
rere argumenta, quibus tractandis, & me-
um munus implerem, & adoleſcentes, qui
me audiunt, ad diſcendi cupiditatem ve-
hementiùs excitarem. Sed bellum grave,
quo provinciæ commotæ ſunt Orientis,
Pannoniæque, & alia Septentrionis Regna
B uruntur, me etiam quaſi armorum ſtrepitu,
tubarumque clangore commotum anno ſu-
periore bellicum quodammodo canere, &
fortiores laudes meditari litterarum coëgit.
Quapropter ad alias laudes, quibus ornan-
da doctrinæ ſtudia putaveramus, bellicas
etiam adjunximus; nec degenerare virtu-
tem bellatorum, ſi doctorum præceptis im-
buatur; ſed in ſinu Muſarum Martis alum-
nos rectiſſimè educari, ſapientiamque, &
bonas artes ad fortitudinem prodeſſe ve-
hementer contendimus; ne ſi virtus effe-
C minari ingenii cultu crederetur, in diffi-
cillimis hiſce temporibus peſſimè noſtro
ſtudio Reipublicæ conſulere videremur.
Nunc ipſe rerum ordo, ipſa dicendorum
ſeries exigit, Auditores, ut, quoniam quan-
tum belli tempus pulcherrimarum ſcientiâ
facultatum adjuvetur, oſtendimus, quan-
tum pacis tempus ab his diſciplinis & or-
namenti, & utilitatis accipiat, demonſtre-
mus. Nam fuerit prorſus abſurdum, ſi,
quum laudare velis has artes filias pacis,
alumnas otii, tranquillitatis comites, non
D utiles paci, a qua aluntur, non quieti de-
coras, a qua foventur; ſed bello, quod
perhorreſcunt, ſed armis, a quibus abhor-
rent, accommodatas eſſe dumtaxat affir-
mes. Malè mehercule de optimis diſcipli-
nis mererer, ſi docuiſſe oſtenderem, quo-
modo urbes everterentur, non dicerem o-
ſtendiſſe, quomodo conderentur; affirma-
rem rationem tradidiſſe, non qua, pace flo-
rerent, ſed qua bello miſerrimè vexaren-
tur; non qua homines bene, beateque vi-
verent, ſed qua crudeliùs trucidarentur.
Enimvero illa inventa ſævitiæ, illa inſtru- E
menta nocendi, quæ doctiſſimi homines
excogitarunt, neceſſitati; quæ verò ad pa-
cem colendam, humanitatem alendam re-
pererunt, tribuenda ſunt voluntati. Hæ
propriæ, & penitus inſitæ laudes hominum
litteris deditorum, juvare Mortales man-
ſuetudine, conſilio, probitate, juſtitiâ ce-
teris antecellere; illæ verò, quas recen-
ſuimus anno ſuperiore, circumvenire ho-
ſtes, bellica machinamenta moliri, accen-
dere ad prœlium milites, malo domare bar- F
baras nationes, adventitiæ quodammodo,
& peregrinæ. Id ergo erit argumentum do-
ctorum ingeniis haud paulo accomodatius,
quod hodierno die mihi propoſui; quo
quantum litteræ in pace, & tranquillitate
Reipublicæ proſint, explicabo; ſic utrique
tempori pacis, & belli doctorum labores
utiles oſtendentur. Ac, ſi geometras imi-
tari velim, qui ubi quippiam alio in loco
probaverunt, ad alia progrediuntur, eo au-
tem pro conceſſo, & omnium conſenſu G
comprobato utuntur, nihil eſſet, cur labo-
rarem, ut planum vobis facerem ſummam
utilitatem a liberaliſſimis his diſciplinis in
tranquillas, & pace ſecurâ fruentes civita-
tes proficiſci. Nam, quum argumentis ni-
hil dubii relinquentibus rem belli docto-
rum hominum inventis plurimum profe-
ciſſe oſtenderim, cui poteſt eſſe dubium,
quin eorumdem beneficio pulcherrimè pax
adminiſtretur? Niſi verò ſapientia, quæ his
artibus continetur, plus in bello, ubi te- H
meritas, & fortuna dominatur, quàm in
pace pollet, ubi conſilio, & prudentiâ ple-
raque conficiuntur: magis audire vacat
vocem ſapientiæ inter lituorum, tubarum-
que clangorem, & clamorem inconditum
prœliantium, quàm in otio, & tranquillitate,
quum pax, compreſſo bellorum tumultu,
eruditorum ſermonibus aures patefecit.
Certè non omnia in bello ſibi vindicat ſa-
pientia; militum virtuti, hoſtium ignaviæ,
imperatorum audaciæ præclarè geſtorum I
pars magna debetur; in pace non lacerti
militum, ſed ingenii vires cuncta aſſequun-
tur. Si itaque ſapientum monita ducibus
in bello rei bene gerendæ viam monſtrant,
multo magis Reipublicæ cum laude admi-
niſtrandæ rationem in pace monſtrabunt;
nam, quemadmodum nubilo Cœlo Sol he-
betiùs, puro, ſerenoque clariùs lucet; ita in
turbidis Reipublicæ temporibus obſcuriùs,
tranquillis lucidiùs ſapientiæ lumen efful-
get, & illuminat civitates. Eſſet igitur a me K
peroratum, ſi neceſſariis dumtaxat argu-
mentis uti velim; ſed nolo agere anguſtiùs;
rem totam latiùs explicabo.

Non diu fuit obſcurum, Auditores, quan-
tum doctrinæ ſtudia prodeſſent Rebuſpubli-
cis; in ipſo ſtatim ortu civitatum ſapien-

tiæ

tiæ eluxit opportunitas; neque enim urbes
A alii, quàm ſapientes, neque aliâ arte, quàm
ſapientiâ condiderunt. Atque utinam pri-
ma illa tempora non jacerent denſiſſimis
occultata, & circumfuſâ tenebris vetuſta-
tis! teſtarer humanæ ſapientiæ lumina vi-
ros, quibus auctoribus diſperſi homines,
& in ſilvis ferarum more degentes, in ur-
bes ſunt congregati; & hiſtoriâ teſte vin-
cerem tantam rem, & ſcientiâ rerum, &
dicendi copiâ conſequutos. Sed quod cla-
riſſimè liqueret extantibus monumentis
B ultimæ vetuſtatis, id in tantâ caligine
temporum, & obſcuritate rerum aſſequi
conjecturis licet. Nam qua de causâ pu-
tamus in fabulis eſſe, Thebarum muros
ab Amphione lyræ cantu conſtitutos; Or-
phei carminibus delinitas feras immanita-
tem exuiſſe, fluvios conſtitiſſe, ventorum
impetus concidiſſe, arboreſque, & lapides,
& montes dulciſſimam vocem inſequutos?
Non alios certè cogitare debemus Amphio-
nem, & Orpheum, quàm ſapientes, quum
C antiquitus iidem vates, & ſapientes habe-
rentur. Hi autem non lyræ ſonitu motis
lapidibus Thebarum muros excitarunt:
non permulſere carminibus feras: non
ſenſum inanimis, non immotis motum,
non quietem mobilibus indiderunt; ſed
movere eloquio contumaces, ſtupidos, &
non intelligentes bona ſocietatis acuerunt;
levioribus, quàm ut certas leges ferre poſ-
ſent, gravitatem addiderunt; homines a-
greſtes, & feros perſuadendo, monendo,
D docendo feritatem deponere, amicitias in-
ter ſe jungere, ſervare fidem, ſocietatem
ſanctam habere, urbes condere perpule-
runt. Sunt ergo civitates inventa ſapien-
tum, quod alio commento rurſus antiqui-
tas declaravit; nam præſidem litterarum
Deam Athenis, quam primam in terris ur-
bem tradunt extitiſſe, & nomen, & origi-
nem præbuiſſe teſtatur. Sed quid ego fa-
bulas conſector? quas tamen tamquam ve-
ſtigia quædam, & notas veritatis exole-
E ſcentis jam vetuſtate, non tamquam men-
dacia poëtarum arbitror intuendas; tamen
nihil opus eſt fabulis, quum idem certio-
ribus argumentis poſſit oſtendi. Nam civi-
tatum non illi conditores, qui domos ex-
truxere, ſæpiri mœnibus domos, mœnia foſsâ,
valloque circumdari imperarunt (quam-
quam, & hæc arbitror opera ſapientum)
ſed illi, qui leges condiderunt. Quum e-
nim civitates intelligantur eſſe hominum
juſtitiæ fruendæ causâ congregata mul-
titudo; juſtitiâ verò nemo frui ſine legi-
F bus poſſit, efficitur, ut ſine legibus civi-
tas non conſtet; hæ ſunt vincula ſo-
cietatis, fundamenta publicæ felicitatis,
mens, & animus civitatum; qui ergo le-
ges primi condiderunt, & urbium dici de-
bent conditores. Nam, quemadmodum is

animans dicitur genuiſſe, qui principium,
& originem præbuit animæ procreandæ; ſic G
is habendus urbium conditor, qui leges tu-
lit, quaſi animam civitatis; non diu eſt er-
go quærendum, a doctrinæ ſtudiis alieni,
an doctiſſimi fuerint urbium conditores.
Quis enim eſt adeo vetuſtatis ignarus, ut ne-
ſciat, omnes legumlatores, quorum anti-
quitas gloriam prædicat, doctrinæ laudibus
præſtitiſſe? quis non audivit Moſen le-
gumlatorum, quos fando accepimus, ve-
tuſtiſſimum, Ægyptiorum litteris eruditum,
philoſophiam, aſtronomiam, medicinam, H
geometriam, muſicen, omnemque doctri-
nam calluiſſe, grammatices etiam apud
Hebræos dici repertorem? quis ignorat
Mercurium, qui leges Ægyptiis condidit,
ingenii, & doctrinæ magnitudine *ter ma-
ximi* cognomen eſſe conſequutum? Eſt
omnium litteris pervulgatum Zoroaſtrem,
qui Bactrianos, Perſaſque legibus conditis
temperavit, & ſummum ſiderum ſpectato-
rem fuiſſe, & maximum Dei, divinarum-
que rerum contemplatorem; Minoëm, qui I
Cretenſibus jura deſcripſit, ea fuiſſe ſcien-
tiæ copiâ, ut non ab hominibus doctus,
ſed divinitus inſtitutus videretur; cujus rei
teſtis appellatur maximus poëtarum, qui
ipſum vocat *auditorem Jovis*; Lycurgum
omnes fatentur & ipſum ſapientem fuiſſe,
& in condendis legibus uſum adjutore
Thalete poëtâ lyrico, docto homine, & e-
rudito; Auctores autem graviſſimi prodi-
derunt & in Indiam, & in Ægyptum, &
Hiſpaniam ſcientiæ causâ peregrinatum; K
Solonem Athenienſium legumlatorem in-
ter ſeptem ſapientes ob doctrinæ præſtan-
tiam eſſe numeratum; Zamolxin, qui Scy-
thas legibus latis formavit, a Pythagora non-
nulli ferunt inſtitutum. Mitto Zaleucum,
quem Locrenſibus, mitto Numam, quem
Romanis, mitto Protagoram, quem Thu-
riis, mitto Platonem, quem Siculis, & Ma-
gneſiis tradunt leges condidiſſe: mitto a-
lios auctores legum ſaluberrimarum, a
quibus, tamquam fontibus, leges, qui- L
bus uſus eſt, & utitur Orbis terrarum,
profluxerunt; quos omnes inſitam animo
a naturâ prudentiæ vim ſingulari ſtudio,
doctrinaque promoviſſe accepimus. Ha-
bent ergo hoc primum a litteris benefi-
cium Mortales, quòd leges acceperunt, &
legum munere conditas civitates; quo
haud ſcio, an ullum præſtantius eſſe poſſit.
Quid enim eſſet humanum genus, niſi eſ-
ſent urbes conſtitutæ, ornamenta Orbis
terrarum, arces ſecuritatis, propugnacula
libertatis, domicilia virtutis, & artium, & M
humanitatis; ſi legis expers, humanæ ſo-
cietatis ignarum, inops auxilii, opportunum
injuriæ, agreſte, ferum, ac barbarum in
ſpeluncis degeret, in ſilvis, & agris deſer-
tis, & horridis vagaretur? nonne venerem
incer-

Digitized by Google

incertam raperet more belluarum? non e-
A ditam prolem fugâ laboris negligeret? non
deſereret invalidam parentum ſenectutem?
non fas, piumque proculcaret, & in om-
ne ſcelus rueret? non divinum Numen con-
temneret, aut ignoraret? non denique fe-
ris æquaretur? æquaretur dico? deteriore
loco, & conditione eſſet, quàm feræ. Nam
feras Deus naturalibus armis communivit;
homines inermes eſſe voluit, & imbecil-
los: *feræ, niſi in diſpar genus*, ut ait ille,
non ſæviunt; homines inter ſe crudeliſſimè
B dimicarent: feris aliquod natura tutamen
largita eſt adversùs inclementiam Cœli, &
injurias tempeſtatum; homines nudos pro-
creatos omne præſidium ab induſtriâ pete-
re cenſuit oportere. Cernitis animo, Au-
ditores, quàm latè pateat hoc beneficium
litterarum, quàm copiosè poſſit a me verbis
dilatari. Cogitate vobiſcum ipſi quæcum-
que præclara, decora, laudabilia, admiran-
da homines umquam invenerunt; hæc om-
nia reperto jure, ſocietate conſtitutâ, con-
C ditis urbibus, accepta referri debere do-
ctis, & ſapientibus viris haud injuriâ con-
tendere potuiſſem. Sed nolo in eadem re
diutiùs immorari; ut in opiparo, & multis
ferculis inſtructo convivio ſolemus appoſi-
tos cibos, quamvis jucundos, atque ſuaves,
non avidè abſumere, ſed leviter delibare;
ut multitudini, ac varietati ſufficere poſſi-
mus epularum; ſic in tam amplâ, ubere,
copioſâ, affluente materiâ perſtringenda
ſunt leviter laudum argumenta; non exhau-
D rienda omnis dicendi copia, ut alia, quæ
ſuperſunt, majora non defatigatus, ſed re-
cens viribus exequi poſſit orator. Nam ſa-
nè magnum eſt legibus conſtitutis civitates
condidiſſe, majus conditas conſervare, con-
ſervatas felicitate donare; quod excellen-
tiſſimum bonorum omnium, non niſi lit-
terarum beneficio contingere poſſe Re-
buſpublicis haud immerito confirmaverim;
nec longè petenda ſunt argumenta. Dixi-
mus doctorum hominum, & ſapientum
E munus fuiſſe civitates; qua in re totius te-
ſtimonio ſumus uſi vetuſtatis; nunc dubi-
tabimus, an iiſdem artibus, quibus initio
fundatæ ſunt Reſpublicæ, & conſerventur,
& floreant, & augeantur, & compotes feli-
citatis evadant? Litterati homines initia, &
ortum urbibus præbuerunt; eaſdem auge-
ſcere, alique doctrinâ litteratorum homi-
num, qui non videt, is nihil planè videt;
quum ipſius pæne voce naturæ moneamur,
cuncta iiſdem adoleſcere elementis, qui-
F bus orta ſunt, & procreata. Sic quæ terra
edit, aut edita ſuſcipit, eadem terra nutrit,
& fovet: ſic terreſtres animantes, plantæ,
lapides metalla aluntur, & educantur: ſic
piſces, &, ut cum Poëtâ loquar,

...... genus omne natantum,

Et quæ marmoreo fert monſtra ſub æquore
pontus, G
eodem mari, quo nata ſunt, adoleſcunt,
in alienam ſedem tranſlata ſtatim extin-
guuntur, omninoque ſemper cognata ſunt
origini alimenta; & ne a naturâ petita lon-
giùs exempla duci videantur; id in vitâ ma-
ximè cerni, rebusque civilibus poteſt. Im-
perium iiſdem artibus retinetur, quibus ab
initio partum eſt; beneficio junguntur a-
micitiæ, beneficio amicitiæ conſervantur;
mutua utilitas junxit homines ad vitæ ſo-
cietatem; tolle mutuam utilitatem, tolle- H
tur e vitâ hominum ſocietas; rerum ſcien-
tia ſtudio comparatur, ſublato ſtudio obli-
vione ſcientia ſepelitur. Quid plura con-
gero, quaſi verò non cuivis exempla ſint in
promptu rerum naturam, & hominum vi-
tam intuenti; quibus magiſtris docemur
univerſa iiſdem rebus, & creſcere, & bene
ſe habere, a quibus originem acceperunt?
Quo probè conſtituto, quis nobis non da-
bit, quum doctiſſimorum hominum ſcientiâ
legibus conſtitutis ſint natæ, eadem ſcientiâ I
& conſervari, & felices eſſe Reſpublicas,
eaque ſublatâ rurſus interituras? Nec me
exempla movent Barbarorum; qui, quum
a doctrinæ ſtudiis abhorrere videantur, ta-
men & colunt, & coluerunt civitates, &
ſtatum Reipublicæ inconcuſſum utcumque
conſervant. Hoc enim tuum eſt, o magi-
ſtra vitæ eruditio, decus, tuum, ſapientia,
munus, regina mentium quantumvis agre-
ſtium, tuæ laudes, doctrina, lux Orbis ter-
rarum: tu Barbaris etiam legumlatoribus K
tuum lumen oſtendiſti: tu a te alieniſſimas
gentes tuo ſplendore colluſtraſti: tu nul-
lam partem terrarum inſcitiæ tenebris in-
volvi penitus permiſiſti. Namquemadmo-
dum Sol etiam hieme ſubjectas polo ter-
ras, extremoſque Mundi cardines, etſi non
clarâ, perſpicuaque, aliquâ tamen incertâ,
tenui, obſcurâ luce perfundit; ſic nulla
eſt tam immanis, aut barbara, aut a do-
ctrinæ ſtudiis remota natio, quæ non a-
liquod ſapientiæ lumen acceperit. Non L
pervenit ad Barbaros perfecta quædam, &
abſoluta cognitio litterarum; pervenit ta-
men aliqua quaſi umbra doctrinæ. Hac illi
duce reguntur, & Rempublicam admini-
ſtrant; nec tamen aut Reges eorum, aut
ipſi felicitatis ullam partem aſſequuntur.
Nam Reges ſuis cupiditatibus miſere ſer-
viunt, tranſverſique aguntur libidine, cru-
delitate, ſuperbiâ; ipſi autem intolerando
Regum dominatu vexantur, & mancipio-
rum loco habentur, nec ullam lucem li- M
bertatis aſpiciunt. Idque illis idcirco ac-
cidit, quod mores imperantium cogni-
tione rerum, ſuique minimè temperati in-
ſolentiâ efferantur, inſcitiâ peſſumdentur,
neceſſe eſt; qui autem reguntur, quum
nihil altum, præclarumque cognoverint,
nihil

nihil etiam niſi humile, demiſſum, abje-
A ctum, ſervile cogitant; nec ſe homines
eſſe meminerunt inimicum ſervituti genus,
quum his artibus careant, quibus homines
ceteris animantibus antecellunt. Agite
nunc conferte cum tam infelici condi-
tione Barbarorum Rempublicam, in qua
ſummus honos optimis diſciplinis habea-
tur, & ejus rectores tantum hauſerint do-
ctrinæ, quantum ſatis eſt bono publico
imperaturis. Quàm hæc, Deus bone, ab
illâ barbarâ dominandi ratione diſſidebit!
B in qua Rex, aut magiſtratus a cognitione
ſui rerum ſcientiam auſpicatus, non faſtu,
non arrogantiâ, non elatione animi, pro-
priis inſcitiæ vitiis intumeſcet; nec domi-
nationem, & ſervos, ſed rectorem, & cives
cogitabit; nec, ut barbari Principes, &
ſtulti ſe humanum exceſſiſſe faſtigium,
quòd opibus, & luxu diffluat, opinabitur;
ſed iiſdem, quibus ceteri conſtare elemen-
tis, iisdem rebus ali, iisdem & gaudere,
& offendi, eundem ſibi exitum ſciet immi-
C nere. Ergo ſe tunc inter Mortales emine-
re arbitrabitur, quum virtute, clementiâ,
conſilio, animi magnitudine benefacien-
di ſtudio aliis anteceſſerit: & Homeri di-
ctum ſemper habebit in promptu, quo ma-
ximus ille vates in Ulyſſis perſonâ docet,
*Regem erga ſuos populares, tamquam patrem
mitem, & beneficum eſſe oportere*. Jam in
conſiliis capiendis, adminiſtrandâ Republi-
câ, quam longè ſtulto ſapiens, doctus in-
docto Princeps antecellet? alter utetur
D conſilio ſtultorum, ut plus ceteris ſape-
re videatur; alter ſapientes, & ſui ſimiles
viros adhibebit: alter, etſi fuerit in conſi-
liariis eligendis felicior, tamen eos habebit,
qui gratiâ moveantur, qui recta conſilia
adulatione depravent, qui ſapientiam ple-
rumque diſſimulent, ne Regi ſtultitiam ex-
probrare videantur; alter, etſi omnes de-
fecerint, libros conſulet, qui nihil tribuunt
amicitiæ, non veritatem adulatione cor-
rumpunt, non timent, non verentur, non,
E quò privatæ rei provideant, publicæ ſunt
incurioſi. His auctoribus, & quidem opti-
mis [optimos enim eliget Princeps libera-
liſſimis ſtudiis inſtitutus] quæ præcepta
non hauriet, quæ exempla virtutis, quas
voces doctiſſimorum hominum, & omnis
atis in Republicâ adminiſtrandâ princi-
pum non accipiet? Plena ſunt his poëta-
rum carmina, plena Hiſtoricorum moni-
menta, pleni philoſophorum libri, plenæ
rhetorum orationes. An verò Medicus, a-
F liarumque diſciplinarum ſtudioſi in arte
ſuâ ex præſtantium Auctorum lectione mul-
tum proficiunt, nec omnia experientiæ de-
bent; Principes verò in ſanandis vitiis æ-
græ civitatis, in ſalute Reipublicæ procu-
randâ nihil; & hæc ars omnium maxima
nihil omnino doctrinâ promovebit? De ſi-
derum motu, rebuſque divinis multa ab Au-
ctoribus præclariſſimè diſputata, veriſſime- G
que dicta proferuntur; in rebus civilibus
nihil vitæ conducibile, nihil, quod Prin-
cipem poſſit erudire, tot ſæculis a ſummis
viris dictum confirmabimus? immo verò
in his, quàm in illis ingenia feliciùs, &
utiliùs arbitror eſſe verſata; quòd illæ ſu-
pra hominem poſitæ, & immenſo diſſitæ
intervallo vix ullius poſſunt ingenio com-
prehendi; hæ verò in medio ſitæ, & ho-
minum propriæ ſunt. Quid enim tam ho-
mini proprium, quàm imperare, quum & H
omnibus imperet, & ſolus ex animantibus
hujus rei particeps cenſeatur? Jure igitur
maximi Principes, quem generi humano re-
ctorem imponerent, bonis artibus inſtitu-
tum eſſe cenſebant oportere. Auguſtus,
cujus Imperii magnitudo omnium Regum
potentiam, Imperii magnitudinem felici-
tas, virtus felicitatem ſuperavit, nepotem
unicum Agrippam, cui jure ſanguinis Im-
perium debebatur, quum ætate florenti,
viribus validus, nullius eſſet affinis culpæ, I
quòd rudis bonarum artium haberetur, in-
dignum Imperio judicavit. Idemque judi-
cium aliorum Imperatorum fuit; ſiquidem
omnes optimarum facultatum ſtudio ad
ſummum faſtigium ſibi viam muniebant;
quocirca Domitianus, ut dignus Imperio
videretur, Poëticæ ſtudium ſimulavit. Nec
immerito doctrinam in Principe ſapientiſ-
ſimi Principes, populuſque prudentiſſimus
requirebant; innumeris quippe cum Græ-
corum, tum Romanorum exemplis doce- K
bantur, beatas fuiſſe Reſpublicas, quum
doctorum hominum conſilio regerentur:
acceperant Chilonis doctiſſimi viri ſapien-
tiam Lacedæmoniis plurimùm profuiſſe;
Mitylenæis Pittacum, Rhodiis Cleobulum,
Joniæ Rebuſpublicis Biantis, & Thaletis
prudentiam multum ad felicitatem contu-
liſſe; Periclem quadraginta annos Athe-
nienſium civitatem ſummâ cum laude re-
xiſſe; Italiæ partem, quæ magna Græcia
eſt appellata, Pythagoreis gubernantibus L
ad ſummum apicem felicitatis evectam; e
philoſophorum ſcholis prodiiſſe præſtantiſ-
ſimos rectores, & principes civitatum;
Phocionem Athenienſium Rempublicam
ruentem, præcipitemque ſuſtinuiſſe, & vul-
nera afflictæ civitatis opportunâ pace reſo-
viſſe; Demetrium Phalereum Athenienſium
rebus ad multa ſe utilem præbuiſſe non
ignorabant. Par etiam apud Romanos oc-
currebat exemplorum copia; Numa, quem
philoſophum fuiſſe poſt multas ætates re- M
perti ejus libri declarant, pace conſtitutâ
Romuli partam bellis gloriam adæquavit:
Lælii doctiſſimi viri ſapientia Scipionis vi-
ctorias propemodum utilitate Reipublicæ
vicit: parem bellicis Pompeii laudibus lau-
dem in togâ Cicero ſibi comparavit. Uti-
nam

Digitized by Google

nam Catonem philoſophiæ ſtudio excel-
A lentem populus Romanus eſſet ſecutus vin-
dicem libertatis! non, qui univerſis gen-
tibus imperabat, indignam tantis rebus ge-
ſtis ſervitutem pertuliſſet. Quid autem de
Auguſto, Tito generis humani deliciis;
quid de Hadriano, Antonino Pio, Antoni-
no Philoſopho doctiſſimis Principibus di-
cam? quid de aliis omni laude digniſſimis,
qui omnes aut doctrinæ gloriâ cenſentur,
aut doctos homines impensè coluerunt?
His tot exemplis, etſi alia argumenta deeſ-
B ſent, quæ abunde ſuppetunt, admonemur
Principem omnibus numeris abſolutum
deberi ſtudio litterarum; quo bono nul-
lum majus, nullum præſtabilius Mortalibus
Deus bonorum fons inexhauſtus elargitur.
Nam ſub bono Principe pax, otium, ſe-
curitas, tranquillitas, gaudium, divitiæ,
bene temperati mores, omnia, quibus fe-
licitas continetur, abunde contingunt.

Tutus bos etenim rura perambulat;
C *Nutrit rura Ceres, almaque Fauſtitas;*
Culpari metuit Fides;
Nullis polluitur caſta domus ſtupris;
Mos, & lex maculoſum edomuit nefas;

Quare vereor, ne ſit ineptum, quum di-
xerim bonos Principes beneficio littera-
rum plerumque Mortalibus contingere, a-
liquid ad hanc laudem conari addere; &
tamen, quum cogito adhuc plura, nec mi-
nora ſupereſſe, hanc ineptiarum notam
D haudquaquam reformido. Nam ut Princi-
pes, & magiſtratus doctrinâ magiſtrâ bene
imperare docentur; ſic cives eadem ſua-
dente ad parendi honeſtum obſequium, le-
gumque jugum perferendum compellun-
tur. Rudes quippe gentes aut juſti etiam
imperii frena detrectant, & immodicâ li-
bertate efferentur; quod olim Galliæ, Ger-
maniæ, Sarmatiæ, Scythiæ populis ferunt
accidiſſe; aut ad omnem ſervitutem pro-
jectæ parendi conſuetudine effeminantur,
E & omnem indolem virtutis amittunt; quo
vitio ſemper Orientis regna laborarunt.
Quorum utrumque fugiendum; neque e-
nim in turpi ſervitute, neque in effuſâ li-
centiâ eſſe felicitas poteſt; ac pariter mi-
ſerrimi ſint illi, neceſſe eſt, in quos illud
Tiberii convenit: *o homines ad ſervitutem
paratos!* & in quos illud Homeri de Cyclopi-
bus dictum: *neque judicia, neque leges cogno-
verunt.* Solis autem populis doctrinâ per-
politis contingit legum metu, & imperan-
F tium reverentiâ temperata libertas; quod
Græcos, & Romanos eruditiſſimas gentes
abunde oſtendiſſe cenſeo. Jam verò pri-
vatæ rei quantum doctrina profuerit, &
proſit, non ſatis, dicendum mihi ſit, an
tacendum, ſtatuo. Nam, ſi dicam, immen-
ſus orationi campus aperitur; ſi taceam,

maximam partem laudum, quibus affici
litteræ poſſunt, prætermittam; ſed mediam G
quamdam inſiſtam viam; & nota præteri-
bo, & breviter dicenda perſtringam. Nec
enim, ut opinor, expectatis, Auditores,
ut quantum vel medicina, vel juriſpruden-
tia proſit, accuratè perſequar. Quis enim
neſcit alteram eſſe corpori, alteram civium
rei ſalutem? quis, ubi ſanitas labefactari
cœpit, non Medicum conſulit, non in eo
ſpem ſitam reſtituendæ valetudinis arbitra-
tur? quam quum omnes pretioſſimam eſ-
ſe fateantur; medicinam ejus conſervatri- H
cem nemo non utiliſſimam eſſe intelligit.
Eodemque modo, quum rei quiſque ſuæ
perſequendæ, aut retinendæ in legibus
ſpem videat eſſe collocatam, legum cuſto-
des, & interpretes Juriſconſulti, quaſi ora-
cula quædam civitatis ab omnibus conſu-
luntur; nec quiſquam ad aram legum, niſi
his ducentibus, confugiendum ſibi eſſe
ducit; & quum omnes leges rei ſuæ cu-
ſtodes eſſe conſentiant, nemo earum ad-
miniſtros Juriſconſultos, non quaſi præ- I
ſidia ſui juris, intuetur. Illud etiam potiùs
indicandum, quàm verbis exaggerandum
beneficium litterarum; quòd linguam ex-
poliunt, verburum flumine, ſententiarum
pondere nos inſtruunt. Nam, quum om-
nia, quæ homines inter ſe agunt, oratio-
ne, quaſi miniſtrâ conficiantur, nec ferè
moveri homines, nec doceri, nec perſua-
dendo in eam, quam volumus, opinionem
induci, niſi verborum beneficio poſſint;
quis non videt eas artes, quæ orationis u- K
bertatem, dicendi vim nobis tradunt, ma-
gna inſtrumenta agendi, magnam tradere
facultatem a ceteris quidlibet impetrandi.
Nec quemquam arbitror latere, niſi Gigan-
tum, aut Cyclopum more inſaniat, divi-
numque Numen contemnat, aut eſſe non
putet, Dei contemplatricem facultatem,
quam theologiam vocant, quantum & ad
præſentis ævi, & ad futuri felicitatem no-
bis conferat. Hæc enim in hoc turbido,
& ſcopuloſo, & pleno fluctibus, procelliſ- L
que rerum humanarum pelago naviganti-
bus oſtendit non illum *Mundi verticem*,
quem ſpectant nautæ, qui *ſemper nobis ſubli-
mis*; ſed illum celſiorem, a quo pendent
univerſa, & ad quem univerſa convertun-
tur; quem ſpectantes ad portum veræ fe-
licitatis enavigamus. Hujus beneficio er-
rorum nubes diſcutiuntur, perturbationum
tempeſtates componuntur, vitiorum ſco-
puli vitantur, ſuperſtitionum monſtra con-
teruntur, vera tranquillitas, gaudium, ſe-
renitas, lux mentis, hilaritaſque nobis af- M
fulget. Quæ ſi velim latiùs explicare; quàm
copiosè poſſim dicere, quàm elatè extol-
lere, quàm ornare luculenter! Quid enim
optabilius, quàm valetudinem conſervare?
quid conducibilius, quàm rem adverſus
calum-

calumniantium fraudes tueri? quid poten-
A tius, quàm homines dicendo permovere,
& in quam velis, ſententiam impellere?
quid divinius, quàm ad Dei, divinarum-
que rerum contemplationem mentem at-
tollere? Sed hæc, quia obvia ſunt, & per-
vulgata, & quia temporis anguſtiis impe-
dior, prætermittam; ſunt alia magis re-
condita, quæ Oratione meâ debent illu-
ſtrari. Poſſidonius præclarus inprimis au-
ctor ſapientiæ artes non eas modò, quæ di-
cuntur liberales, ſed omnes a philoſophis
B inventas, in lucemque prolatas exiſtimat;
idque Cicero ſæpe confirmat, qui philo-
ſophiam toties appellat artium inventri-
cem. Nec ſanè dubium, quin artium in-
ventores, aut philoſophi fuerint, aut alio
doctrinæ genere excellentes; neque enim
rudis eſt ingenii, aut in exercitati inco-
gnitam ſæculis omnibus artem reperire;
ſed & ſolertis, & rerum naturam acutè cer-
nentis, & in effectibus animadvertendis,
cauſiſque verſati; nec minimam partem
C inventionis artium Mathematicorum ſibi
vindicant diſciplinæ, & ea, quæ Mechani-
ce dicitur, mater artium meritò poteſt ap-
pellari. Quot enim inſtrumenta, quæ pon-
derum rationes, quæ machinæ ab ipsâ re-
pertæ ſunt, & excogitatæ? Quod ſi vellem
hiſtoriâ teſte confirmare, non hujus rei
plurima deeſſent argumenta; quandoqui-
dem & doctiſſimos illos Curetas, quos *di-
vini intelligendi principes* Salluſtius putat
extitiſſe, ferrum inveniſſe ſcriptorum mo-
D nimenta teſtantur, & textrinam Minervam,
& Cadmum, qui litteras in Græciam pri-
mus invexit, auri conflaturam; & menſu-
ras, & pondera eum, qui Græcorum do-
ctiſſimus habitus eſt, Palamedem; & Atlas
eximius cœleſtium contemplator navim
princeps dicitur compegiſſe. Nolo ire per
ſingulos artium inventores, ne longiùs pro-
ducatur Oratio, & ſimul pleraque fretus in-
telligentiâ veſtrâ relinquo; & mihi ſatis eſt
apud tam peritos Auditores digitum, ut
E ajunt, ad fontes intendiſſe. Jam enim vi-
detis, quantæ laudes litterarum poſſint ex
hoc capite accerſiri; quæ enim utilitas non
artibus inventis continetur? *Quæ homines
arant, navigant, ædificant*, ut Salluſtii verbis
utar, *quæ agunt, omnia opera ſunt artium, &
fructus*; ſine artibus jaceret vita, ſqualle-
ret Orbis terrarum, homo divinum animal,
nihil ſimile origini ſuæ præſeferret. Idcir-
co Prometheus, qui fertur ignem artium
inſtrumentum inveniſſe, hominem e luto
effinxiſſe dicitur; quo commento quid a-
F liud oſtendit antiquitas, quàm eos, qui ar-
tium in vitam lumen intulerunt, ad Cœ-
lum ex humo hominem extuliſſe? Artibus
quippe non tantùm ſupra ceteras animan-
tes attollitur, ſed naturæ æmulus, atque
ipſius pæne divinitatis evadit; has autem

non Prometheus aliquis, ſed doctrina, &
litteræ nobis tradiderunt. Quod etiam ex G
eo intelligi poteſt, quòd ubi jacent litte-
ræ, etiam aliæ artes obſoleſcunt; ubi ve-
rò hæ florent, illæ quoque perfectæ haben-
tur, & abſolutæ; & quotidie a doctiſſimis
viris multa excogitari videmus, quibus ar-
tes proficiant, & augeantur. O inſigne be-
neficium litterarum! o divinum munus, &
prædicandum! o laudem incredibilem, &
ſingularem! quid poſſum addere amplius?
Addam tamen aliquid majus; nam parum
fuerat artes inveniſſe, niſi artem multo ma- H
ximam diſciplinam morum litterati homi-
nes repeIiſſent. Clemens Alexandrinus
philoſophiam Mortalibus divinitus datam
cenſet, ut quæ gentes legem a Deo non
accepiſſent, eâ tamen, quaſi divinâ lege,
regerentur, & ad omnem virtutem forma-
rentur. Quod eſſe conſentaneum veritati
philoſophorum incredibiles virtutes decla-
rarunt; quis enim poſſit admirari ſatis Py-
thagoreorum amicitiam, & animum divi-
nis rebus addictum; Socratis æquam in u- I
traque fortunâ mentem, Diogenis liberta-
tem, Platonis verecundiam, & moderatio-
nem, & quamdam animi divinitatem, Xe-
nocratis temperantiam, Epicuri lætam pau-
pertatem, Zenonis inconcuſſam animi fir-
mitatem, Cleanthis proficiendi ſtudium, la-
borumque tolerantiam, Epicteti morum in-
credibilem ſanctitatem? Quòd ſi veteres il-
li philoſophi, qui a veræ lumine religionis
longiſſimè abfuerunt, perfectam prope,
conſummatamque virtutem doctrinæ ſtu- K
dio ſunt aſſequuti; quantum credibile eſt
nos, quibus demiſſa Cœlo lux veritatis pra-
vum divini Numinis cultum, ignoratio-
nemque diſcuſſit, dummodo non ad ina-
nem loquacitatem, ſed ad componendos
mores ingenium exerceamus, ejuſdem do-
ctrinæ beneficio profecturos? Sunt igitur
litteræ fontes, a quibus & civitatum con-
dendarum, & Reipublicæ adminiſtrandæ, &
honeſti obſequii, & rectè imperandi ratio,
& diſciplina, & omnis utilitas, quæ a bo- L
no Principe, & legitimè parentibus popu-
lis proficiſcitur; & valetudinis tuendæ be-
neficium, & reos defendendi, remque a
fraudulentis civibus vindicandi, & perſua-
dendi, diſſuadendique, & cognoſcendæ di-
vinitatis doctrina, & artium inventio, ab-
ſolutioque, & morum diſciplina manavit.
Quæ præſtantia litterarum tantorum, tam-
que admirabilium fecunda bonorum niſi
vos movet (dicam quod ſentio) ferrei pla-
nè eſtis, Adoleſcentes; ac niſi, ut aliquam
ex his partem in alios conferre poſſitis, vo- M
bis laborandum putatis, inhumani. Neque
enim vobis dumtaxat eſtis procreati; ſed,
ut eſt a Platone præclariſſimè dictum, par-
tem ortus veſtri Patria, partem amici, par-
tem cognati, parenteſque ſibi vindicant.

His autem non voluptas veſtra, non deli-
A ciæ, non luxus, non ignavia, ſed labor,
vigilantia, ſtudium adjumento eſſe poſſunt.
Excitate ergo vos aliquando, proſpicite
veſtræ gloriæ, languoremque, & ſomnum,
& inertiam abjicite, ac vos fingite utiles
Reipublicæ; & quum aliis quàm plurimùm
proderitis, tum vobis ipſis putate quàm
maximè profuturos.

ORATIO X.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1686.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

De Victoriis Chriſtianorum.

B LÆtitia, Patres ampliſſimi, Audito-
res ornatiſſimi, qua devictis ho-
ſtibus immaniſſimis, gentis invi-
ctæ bello tremefactâ potentiâ, ca-
ptâ urbe prope inexpugnabili,
quæ arx, & propugnaculum Imperii Bar-
barorum habebatur, magnâ Pannoniæ, &
Dalmatiæ, & Epiri, & Peloponeſi parte in
ditionem redactâ, tot jam partis, aut ſpe-
ratis victoriis Chriſtianus Orbis univerſus
exultat, ac triumphat; me etiam inſolito
C gaudio geſtientem inſolita quærere argu-
menta dicendi, præſcriptumque egredi gy-
rum, nec præſtantiam litterarum, ſed for-
tiſſimorum ducum, nec otium ſapientum,
ſed negotium bellatorum laudibus ferre co-
git; qui tantum boni, quantum vix auſi
eſſemus optare, laboribus, ac periculis, &
ſanguine ſuo nobis pepererunt. Quam-
quam ea eſt, Auditores, hujus natura vi-
ctoriæ, ut, quum de eâ dicam, a laudatio-
D ne ſapientiæ non longè videar aberrare;
&, ſi eſt uſquam celebrandæ bellatorum
virtuti locus accommodatus, hic eſt aptiſſi-
mus; in quo mihi ſtudioſi Juvenes ad bonas
artes adhortandi, quæ tantæ victoriæ benefi-
cio a Barbarorum immanitate defenſæ magis,
ac magis in dies efflorеſcent. Eſt enim tri-
umphus hic quodammodo ſapientiæ; nec
tam de hoſtibus, quàm de barbarie, de con-
temptu doctrinæ, de neglectu ingeniorum,
E de artium deſpicientiâ, quæ ad animum
pertinent excolendum, trophæa ſunt a no-
ſtris conſtituta. In hoc bello doctrina cum
inſcitiâ, cultus ingenii cum efferatâ barba-
rie, ſapientia cum inconſultâ ferocitate
certavit: victi ſunt hoſtes litterarum, victi
ſtudiorum contemptores, victa barbaries:
depulſa eſt atrox illa tempeſtas, quæ bonis
artibus imminebat: diſcuſſa caligo, quæ
quum Germaniam quadam belli nube ope- F
ruiſſet, æternas Orbi terrarum ignorantiæ
tenebras allatura videbatur. Cui magis læ-
tandum, quàm ſtudioſis litterarum, aut cui
cupidius laudes fortiſſimorum virorum ca-
nendæ, quàm alumnis Muſarum, & ſapien-
tiæ; qui, ne timerent interitum diſciplina-
rum, perniciem ingeniorum, everſionem
quietis, eorum victoriâ ſunt conſequuti?
Quando verò aptiùs, quàm hoc auſpice ſtu-
diorum die convenit gratulari attritas opes
nationis, quæ ſi, quod moliebatur, Euro- G
pam univerſam imperio adjeciſſet, omnia
ſtudia miſerrimâ clade concidiſſent; & ne
exilio quidem litteratorum locus ullus re-
linqueretur? His ergo potiſſimùm voces
doctorum ſerviant, quorum operâ ab æter-
no ſilentio ſunt vindicatæ; nec verò vi-
deo, qua ratione cupidos litterarum ado-
leſcentes ad ſtudia capeſſenda acriùs poſ-
ſim incitare, quàm ſi oſtendero ſtudiis par-
tam ſecuritatem, jacere potentiam Barba-
rorum; nec ſolùm eſſe priſtinam littera- H
rum dignitatem, cujus interitus timebatur,
conſtitutam, ſed ſpem eſſe certiſſimam e-
jus augendæ, & ſapientiæ fines latiùs pro-
ferendi.

Atque, ut perſpiciatis, Auditores, quan-
tum omnes, qui ſacra Muſarum colimus,
prudentiſſimorum ducum virtuti, & for-
tiſſimorum militum dextris debeamus, re-
cordamini ſuperiorum temporum timo-
rem; quum ſuperbiſſima natio, nata exci-
dio Orbis terrarum, contemptrix omnis I
humani, divinique juris, non fidei, non
fœderum memor bellum adversùs clemen-
tiſſimum Cæſarem ſummâ ope compararet;
quis non impendentem Chriſtianæ Reipu-
blicæ tempeſtatem exhorruit? quis non
ſummum periculum bonis artibus, urbium
ruinam, regnorum vaſtitatem, cladem, ex-
cidiumque Germaniæ faſſus eſt imminere?
Quum verò Barbari pacis conditionibus re-
pudiatis, contemptis juſtiſſimis Cæſaris pre-
cibus bellum non jam minarentur, ſed
gererent, & Europæ vires, & Orientis in K
excidium utriuſque Pannoniæ, Germaniæ-
que intuliſſent; quis non actum de Impe-
rio, de legibus, de omni laudabili ſtudio,
ipſam avitam religionem, araſque, & focos
in ſummum diſcrimen adductos judicabat?
Innumerabilis exercitus, robur Barbaro-
rum, a potentiſſimo Rege tot annorum ſpa-
tio per otium coactus ad exeindendam Im-
perii ſedem ferebatur; apud noſtros nihil
parati; ſpes pacis belli apparatus eluſerat. L
Jam immenſa hoſtium multitudo ſeſe utri-
que Pannoniæ, & Marcomannorum campis
torrentis modo ſuperfuderat: agri vaſtaban-
tur, excindebantur oppida, templa incende-
bantur: nihil ſanctum, nihil intactum, nihil
inviolatum Barbarorum furori, omnia incen-
dio,

dio, ſtrage, cædibus, ruinâ miſcebantur:
A non ætas cuiquam, non ſexus, non digni-
tas, non divini Numinis cultus proderat:
pecudum more jugulati ſenes, juvenes tru-
cidati, in ſervitium abducti puerorum, &
virginum greges, fœdata patrum delubra,
& aræ ſanguine ſacerdotum. Quis clades
illius temporis, quis terrorem, quis luctum
explicet? & tamen, quæ ſumma videban-
tur mala, uno belli impetu ferro, igni-
que populati agri, capta oppida, deſolatæ
provinciæ, temporis momento perculſa,
B atque proſtrata omnia, malorum initia, &
quaſi rudimenta quædam extiterunt. Nam,
quum Barbaris non locus aſper, non ſil-
væ, non flumina moram objeciſſent, ce-
dere coactis noſtrorum copiis, Narabone
trajecto, quem propter difficultates loco-
rum, violentumque curſum hoſtium duces
ſemper exhorruerant, Juliobona Cæſarum
ſedes, arx Imperii jam obſidebatur: coa-
ctus Cæſar caput rerum, quò ſervaret, ſu-
bitò relinquere, tutiùs abſenti majeſtate,
C quàm præſenti Regiam ſuam defenſurus:
ſequuta Cæſarem imbellis ætas, & quibus
animus invalidus ad obſidionis mala perfe-
renda, extorris, & miſerabilis multitudo.
Nolo faciem trepidæ fugæ, nolo confuſæ
urbis aſpectum, nolo mæſtitiam, & lachry-
mas abeuntium, & patrios lares, & cariſſi-
ma pignora in hoſtium, ut putabant, mox
futura poteſtate relinquentium ob oculos
vobis ponere, Auditores; ne triſtitiam præ-
teriti temporis præſentis letitiæ miſceam.
D Ignoſcendum tamen de ſummâ rerum de-
ſperantibus, ignoſcendum, non, ut ait
Poeta bonus, *Pompejo fugiente*, ſed Cæſare
pertimeſcebant; quem quum ex illâ flam-
mâ pæne ambuſtum vix eripi, ereptumque
ſummum adire diſcrimen cernerent; quis
ullam ſalutem ſupereſſe confideret, quum
illud caput periclitaretur, quo publica ſa-
lus continebatur? Hoc certè nuncio ac-
cepto Germania terrore concuſſa eſt, Ita-
lia trepidavit, Occidenſque univerſus con-
E tremuit; quid illis animi fuiſſe cenſetis,
qui non procul impendentem tempeſtatem
proſpiciebant, ſed in medio belli turbine
verſabantur? Si tantus Romanis omnium
gentium victoribus fuiſſe terror dicitur,
quum Cimbrorum, & Ambronum, & Teu-
tonum immanis multitudo e penitiſſimis
Germaniæ oris excita, finitimis provinciis
devaſtatis, Galliis miſerandâ ſtrage proſtra-
tis, Italiæ jam immineret; quanto magis
formidandus exercitus illius nationis, quæ
F Aſiam, Africam, Europam victoriis pera-
gratas imperio occupavit? quum non una,
aut altera gens barbara, ſed Ægyptiorum
multitudo, Aſiæ florentiſſimæ copiæ, Scy-
tharum equitatus, Græciæ, Thraciæque,
& Illyrii, & Mœſiæ, & Daciæ robur ur-
bem Imperii domicilium non bello pete-

rent, ſed jam obſidione cinctam oppugna-
rent. Sed præclarius nobiſcum actum, quàm G
cum Romanis; non enim ad ruinas labantis
Reipublicæ fulciendas ab Arpinati agro Ma-
rium accerſivimus, hominem libertati gravẽ,
& Barbaros ipſos, quos bello vicit, inſigni
crudelitate ſuperantem; ſed præſto fuit mi-
tiſſimus generis humani Princeps INNO-
CENTIUS hujus nominis undecimus; qui
quum ad Chriſtiani Orbis gubernacula ſede-
ret, & illos teterrimos fluctus, & procellas di-
ſcordiâ Principum concitandas multo ante
proſpexiſſet, numquam auctoritate, conſilio, H
monitis ſalutaribus, precibus apud Deum
(quando homines parum movebantur) co-
nari deſtiterat nubem illam atrociſſimi belli
declinare, & Reipublicæ navem in quietis,
& tranquillitatis portu ſalvam collocare;
cujus conſilium, auctoritaſque ſi valuiſſent,
vel bellum nullum habuiſſemus, vel tan-
to in metu, & calamitate non fuiſſemus.
Verumtamen divinâ providentiâ factum,
ut Sanctiſſimi Senis vota non exaudiren-
tur, quò facta innoteſcerent; conſilia re- I
pudiarentur, ut deſiderata gentibus virtus
eluceret. Paravit hoc ſibi ſpectaculum Deus,
virum concuſſi Orbis ruinæ parem, totam-
que Rempublicam Chriſtianam ſuis hume-
ris ſuſtinentem. An verò non ſuſtinuit,
Auditores? quem ergo alium auctorem ſa-
lutis reſpeximus? quem tanto oneri ſuc-
cedentem ſumus admirati? quis Germa-
niam ardentem inteſtinis diſcordiis paca-
vit, & ad communem cauſam traduxit?
quis Galliam tumentem bello, & afflictis K
Germaniæ rebus imminentem ſuæ virtutis
admiratione compreſſit? quis potentiſſimo
Regi Sarmatarum cum Cæſare perpetuum
fœdus inire perſuaſit, & duas ferociſſimas
nationes vetuſto inter ſe odio diffidentes
mirâ conjunctione devinxit? quis opulen-
tiſſimam Venetorum civitatem eodem fœ-
dere illigavit, ut terrâ, marique hoſtis ur-
geretur? quis Principes ferè univerſos ad
opem ferendam labanti Reipublicæ horta-
tu, exemplo, auctoritate commovit? Quan- L
do tantum omnium nationum conſenſum
ad hanc imperiorum peſtem extinguen-
dam fuiſſe accepimus; aut unde hic ex-
titit, niſi a ſummo gentium Moderatore?
Nuper etiam, qui de Religione idem ſen-
tiebant, armis inter ſe crudeliſſimè dimica-
bant; & quos debebant fraterno amore
complecti, bello appetebant, communem
hoſtem vicinorum ruinis creſcere patie-
bantur; nunc illi quoque, qui in quibuſ-
dam a nobis de Religione diſſentiunt, Chri- M
ſtianæ Religionis hoſtes bello perſequen-
dos conſentiunt. Nec verò neceſſe eſt ſin-
gulas gentes recenſere; unam appello te-
ſtem Moſchorum nationem latè Aſiæ, Eu-
ropæ latiſſimè imperantem, quæ nobiſcum
ſocia arma junxit, & ad evertendum Tur-

carum Imperium conſpiravit; adeo nihil
A diſcors, nihil non pacatum ſub tali ſacro-
rum Principe; nec mirum membra Chri-
ſtianæ Reipublicæ concordare, quum capiti
tanta ſit concordia, concentuſque virtu-
tum omnium. Hunc enim quaſi præſentem
quemdam Deum intuemur, invictum rebus
adverſis, invictum cupiditatibus, immotum
affectibus, & magno animo humana calcan-
tem; nec tam mortale faſtigium exceſſiſſe ex
altiſſimo dignitatis gradu, in quo Deus illum
collocavit, quàm ex immortali, ac divinâ
B virtute, qua præditus eſt cognoſcimus:
hunc ſecurum ſui, dies, ac noctes de ſa-
lute publicâ cogitantem, gentes omnes pa-
ternâ caritate complexum, exemplo, ju-
ſtitiâ, ſeveritate ſæculi mores corrigentem,
& tollentem funditus vitia admiramur.
Ergo creſcit in dies amor obſequii, nec ei
parere homines dedignantur, quem ſupra
hominem a virtute ſentiunt collocatum.
Hæc ſolùm cauſa disjuncta connectit, con-
ciliat inter ſe diſcordia, turbata componit,
C exulcerata ſanat, in amorem odia, in man-
ſuetudinem contumaciam, ferocitatem-
que convertit. Teſtis Britannia, quæ non
tam a noſtro Orbe, quod ait Poëta, diviſa,
quàm a religionis integritate, nec tam a ſum-
mo veritatis Magiſtro, quàm a ſuis ipſa er-
roribus diſſidebat; nunc, dum ad obſe-
quium erga Romanum Pontificem ſub re-
ligioſiſſimo Rege paulatim redit, excuſſo
vitiorum jugo, ſe ſe in veram vindicat li-
bertatem. Ipſe autem e ſummo faſtigio, in
D quo eſt divinitus conſtitutus, proſpicit
humani generis pericula, allevat calami-
tates, errores diſcutit, cunctis lucem pru-
dentiæ, lucem doctrinæ, lucem auxilii
tendit, ac porrigit; tamquam Sol, qui lu-
mine complexus Mundum nihil patitur,
aut frigoribus torpeſcere, aut tenebris o-
brui ſempiternis; ſed cuncta fovet, ani-
mat, recreat, & ſalutari luce colluſtrat.
Amorem illum cœleſtem philoſophi no-
biles inprimis tradiderunt duabus aliis
E ingentibus Ortum, Occaſumque tege-
re, & inumbrare; his omnia nutriri, &
confoveri; extremis media, mediis extre-
ma conjungi. Quod eſt amoris divini
proprium, id ejus inſtinctus afflatu huma-
ni generis Princeps imitatur; gentes ſibi
commiſſas tutelâ ſuâ fovet, ſuo favore com-
plectitur Univerſum, ſub ejus umbrâ Chri-
ſtiana libertas, & Reſpublica deliteſcit.
Quod cum aliàs experti ſumus, tum in hoc
periculoſiſſimo bello, in quo, niſi talem
ducem habuiſſet, Chriſtianum nomen fun-
F ditus concidiſſet; quod enim genus auxi-
lii Reſpublica requiſivit, quod non ab eo
profectum ſit, & quotidie proficiſcatur?
Nihil jam de prudentiâ loquor, qua quid
hoſtes maximè læderet, quid noſtris expe-
diret, unus omnium maximè vidit: nihil
dico de auctoritate, qua non unam gen-
tem, ſed Europam commovit univerſam: G
prætermitto conſtantiam, quæ nullâ diffi-
cultate ab incepto potuit deterreri; quod
tam perenne flumen, quod mare tam in-
exhauſtum, qui tam vaſtus, aut profundus
Oceanus, ut poſſit cum liberalitate Beatiſ-
ſimi Senis comparari? Vetus oratoris di-
ſertiſſimi dictum eſt, *ad dimenſum alimentis
tributis non paſti bellum*; id maximus Prin-
ceps prudentiſſimè comprobavit, qui nul-
lum ſumptibus, quos in hoc bello fecit,
modum ſtatuendum eſt arbitratus. Quan- H
tum ille auri, quantum opum, quantum
copiarum profudit? quos exercitus aluit?
quas gentes præmiis ad arma concitavit?
Senſerunt Mundi extrema ſui Principis
largitatem, Orbiſque terrarum ſacris opi-
bus redundavit; nec hoſtes minùs ejus au-
rum, quàm armatarum ferrum legionum
horruerunt. Exhauſtam tantis impenſis li-
beralitatem non defeciſſe miraremur, niſi
ſciremus aliarum quoque virtutum benefi-
cio abundare. Nam parcimonia ſuperva- I
cuos amputat ſumptus; continentia non
deſiderat, niſi neceſſarios; moderatio, quas
opes alius ad oſtentandam potentiam pro-
degiſſet, condidit, & ad meliores uſus re-
ſervavit. Hæ perennes liberalitati ſuppedi-
tant copias, quæ niſi difficillimis hiſce tem-
poribus Rempublicam ſuſtentaſſent, num-
quam devictis perduellibus Chriſtiana Reli-
gio triumphaſſet. Verumtamen hæc liberali-
tatis dona, quæ palam in commune bonum
contulit, quamvis maxima, quamvis Chri- K
ſtiano nomini ſalutaria, cum his non arbi-
tror comparanda, quæ ſenſibus occulta, in-
tellectu deprehenſa nobis a divinâ benefi-
centiâ impetravit. Te, ſumme rerum Mode-
rator, Te, domitor ſuperborum, Te, domi-
ne exercituum Deus, teſtor, plus in hoc bel-
lo auxilium tuum a ſacrorum Principe im-
ploratum, quàm ullas humanas opes valuiſſe;
Tu Sanctiſſimi Senis pietatem reſpexiſti:
Tu vota rata eſſe voluiſti: Tu noſtris auda-
ciam addidiſti: Tu hoſtibus terrorem, & L
metum, & fugam injeciſti: Tu eorum con-
tumaciam, ſuperbiamque contriviſti: tuâ
virtute jacet cæſus ingens exercitus Bar-
barorum; urbs Imperii caput obſidione li-
berata reſpiravit; aliis ſuper alias victoriis
Chriſtianorum virtus honeſtatur. An verò
non omnia ſic in hoc bello geſta ſunt, Au-
ditores, ut divinum Numen Chriſtianis
affuiſſe tantùm non oculis cerneremus?
Operæ pretium eſt ad tempus illud fune-
ſtum, & luctuoſum, quo obſidione Julio-
bona premebatur, iterum animum, cogi- M
tationemque convertere. Quàm arctæ res
noſtræ, & impeditæ, quàm humanis opibus
expediri non poſſe videbantur? brevi ſpa-
tio cogendus exercitus, qui innumerabiles
copias Barbarorum intra vallum aggredi,
& exi-

Digitized by Google

& eximere urbem obſeſſione poſſet; &,
A quoniam Germanorum copiis tam brevi
comparatis parum fidebamus, accerſendus
cum invicto exercitu fortiſſimus Rex Sar-
matarum; cujus quamquam egregia volun-
tas, animuſque in Rempublicam ſingularis,
tamen, ut Sarmatiæ procerum ſtudia ferè
ſemper diſcordiâ ſui Regis conſiliis obſe-
cundarent, verebamur; quæ ſi ex voto ſuc-
ceſſiſſent, tam invictam in obſeſſis fortitu-
dinem, ut tanto periculo circumventi num-
quam animum ad molliora conſilia flecte-
B rent, futuram ſperare vix audebamus. Hîc
primùm defenſoribus Deus periculorum, &
vulnerum, & mortis contemptricem men-
tem dedit; nam divinam virtutem qui poſ-
ſumus arbitrari non divinitus extitiſſe?
Non illos diſiecta latè munimenta, non re-
pletæ foſſæ, non murorum ruinæ, non
grandinis inſtar ſagittæ incidentes, non te-
la, quæ ut a tantâ multitudine conferta fe-
rebantur, non impetus hoſtium aſſidui,
transgreſſioneſque mœnium terruerunt.
C Oppoſuere pro dirutis munimentis incon-
cuſſa metu pectora; & virtutem civium
urbium eſſe monimentum firmiſſimum o-
ſtendarunt; & pauci multos, & integros
viribus defatigati cum ingenti clade ſæpiſ-
ſime repulerant. O virtutem monimentis
omnibus celebrandam! o viros immortali-
tate digniſſimos! vos primum belli turbi-
nem excepiſtis; vos furorem hoſtium pri-
mi infregiſtis: vos rebus afflictis lucem at-
tuliſtis: in veſtris dextris Deus nominis
D Chriſtiani gloriam, Imperii decus, Germa-
niæ libertatem, Italiæ ſalutem collocavit;
neque enim unam urbem, ſed pene cun-
ctam Europam a ferro, a flammâ, a vaſti-
tate, a colluvione Barbarorum, & miſer-
rimâ ſervitute defendiſtis. Dum quippe in
unius urbis obſidione tamdiu hoſtis deti-
netur, jam contractæ Cæſaris copiæ ad o-
pem obſeſſis ferendam magnis itineribus
advenerabant: jam Heros ille ſummus, vel
potiùs noſtræ ſalutis, ut ita dicam, Deus,
E Joannes Rex fortiſſimus Sarmatarum Regni
ſui vires cum Germanorum exercitu con-
junxerat. Hîc ego mihi temperare non
poſſum, quominus in laudes invictiſſimi
Regis excurram; nec a tanto Duce par-
vâ manu deletas ingentes copias Barbaro-
rum, neque contectos cædibus campos,
infecta flumina prædicabo; nec dicam
hunc non jure ſanguinis, non adoptione,
ſed meritis eximiis, & immortalibus, quum
privatus eſſet, ad regnum perveniſſe; nec
F electum, qui fortunæ bonis, qui formâ,
qui robore corporis, qui nobilitate, ſed
qui rebus geſtis, animi magnitudine, ſcien-
tiâ rei militaris, prudentiâ cæteros anteiret;
hunc Regem fuiſſe naturâ, antequam re-
giam eſſet fortunam conſequutus; ſiquidem
ſola virtus regium quiddam eſt, & omni-
bus naturâ imperat; nec reliquas artes re-
gnandi, nec pietatem, nec religionem G
tanti Regis commemorabo; unum hoc di-
vinum, & immortale factum rapit ad ſeſe, &
quodammodo abſorbet Orationem meam;
quum frui poſſet pace tranquillâ, quum
virtute partis Regni bonis acquieſcere; ſu-
ſcipere bellum grave, periculoſumque ma-
luit, nec dubitavit formidabilem bello na-
tionem, & magnæ terrarum parti imperan-
tem laceſſere, quò Chriſtianæ Reipublicæ
laboranti ſubveniret. Id bellum ſi per ſuos
duces adminiſtraſſet, rarum, & memorabi- H
le exemplum fortitudinis, & pietatis edi-
diſſet; is enim metus jam animos Princi-
pum multa ſæcula occuparat, ut ſatis ha-
berent, ſi a vi potentiſſimæ nationis im-
perii fines tuerentur; ipſam verò priores
aggredi, aut bellum inceptare periculoſæ
plenum opus aleæ eſſe cenſerent; itaque
connivebant in ruinis vicinorum, quaſi eæ
non ad ſe pertinerent; & illud incendium
extinguendum, niſi ad ſe perveniret, non
judicabant; timendumque numquam; ut ti- I
mere deſinerent, conſequebantur. Plena
eſt exemplis hiſtoria, quæ declarant Prin-
cipes Chriſtianos auſos numquam obviam
ire potentiæ Barbarorum; ſed illud unum
memorandum inprimis. Quum Byzantium
alterius Imperii caput innumerabilia Tur-
carum exercitus obſideret, oratoreſque
Græci Imperatoris omnes Principes, &
Reges Europæ ſupplices adiſſent, & auxi-
lium adverſus hoſtem communem infimis
precibus imploraſſent, nemo aggreſſus eſt K
caſurum Imperium ſuſtentare; paſſique
ſunt urbem Orientis reginam, lumen Eu-
ropæ, decus, & ornamentum Reipublicæ
Chriſtianæ in ſæviſſimæ gentis venire po-
teſtatem; qua clade nullam Sol triſtiorem,
acerbioremque conſpexit. Et quid ego lon-
ginqua, quid vetuſta perſequor? quoties no-
ſtra, quoties patrum noſtrorum vidit ætas
ipſum Regis invictiſſimi, qui ſuppetias no-
bis tulit, Regnum ab eodem hoſte bello pe-
titum in ſummum periculum devenire; L
quum populi, Regeſque finitimi nihil ami-
corum diſcrimine moverentur? Quare ma-
gnum fuiſſet aliquid auxilii Germaniæ pe-
riclitanti ſubmittere, & offendere animum
barbari Regis, iramque terribilem exci-
dio magnarum nationum in ſe convertere;
ſed maximo Regi non fuit id ſatis; tamquam
ſua res non Cæſaris ageretur, ſuos popu-
lares oblitos æmulationis, & odii ad opem
Germanis ferendam commovit, Procerum
voluntates abhorrentes a cauſâ delinivit; M
quàm maximas potuit, brevi copias contra-
xit, Regnum ſuum infeſtiſſimis cinctum na-
tionibus, ut ſervaret alienum, reliquit;
oppoſuit barbaro Duci magni exercitus
inſtar præſentiæ ſuæ majeſtatem, filiumque
adoleſcentem (o exemplum pietatis admi-
ran-

randum!) filium, inquam, adoleſcentem
A paternæ virtutis imaginem, regiæ indolis
unicum exemplar ſecum adduxit, ut to-
tius florentiſſimæ domus periculo labentem
Auguſti Regiam ſuſtentaret. Credent ne
Poſteri tantum in Rege pietatem valuiſſe,
ut Chriſtianæ religionis damnum, cladem
ſuam duceret, & Deo, non ſibi militaret?
& qua tempeſtate Reges, quò ſua ipſi re-
gna conſervent, objicere caput periculis,
& ſuo ductu gerere bella non audent, ſe,
domumque, & Regnum in manifeſtum di-
B ſcrimen offerret, quò finitimi Principis Im-
perium tueretur? Imitatus eſt Rex belli-
coſiſſimus vetuſtos illos Principes, quorum
gloriam nulla umquam conſequentium ſæ-
culorum obſcurabit oblivio, Cyros, Phi-
lippos, Alexandros, Cæſares, Auguſtos,
Trajanos, Alexandros Severos, Antoni-
nos; qui bella non ſuis ducibus demanda-
bant, ſed ipſi ductabant exercitus, & e-
xemplo milites ad prœlium accendebant.
Sed eorum virtutem fortitudine adæquavit,
C pietate vicit; quod ergo illi virtute conſe-
quebantur, inſignis victoriæ decus eſt con-
ſequutus; pietati verò tribuit aliud præ-
mium Deus eximium, & ſingulare; ut ſui
terrore nominis vinceret, & ſine clade
ſuorum aſpectu pæne ipſo fugatas ingen-
tes Barbarorum copias diſſiparet. Deus e-
nim, Deus incuſſit hoſtibus terribilem
metum, Deus barbari Ducis mentem tan-
ti Regis adventu perterritam obſtupefecit.
Nam qua de cauſâ factum arbitrer, ut,
D quum inter hoſtium caſtra, & noſtrorum
exercitum Danubius interflueret ille flu-
viorum maximus, limes ille quondam Im-
perii Romani; qui quaſi foſſa quædam in-
ſuperabilis, objectus ferociſſimis nationibus
earum immanes impetus coërcebat, poſ-
ſetque parvâ manu tranſitu noſtros, vel
omnino prohibere, vel ſaltem aliquandiu
retardare, non cepit id conſilium, quod
obſeſſam urbem in extremum periculum
adducebat? Cur montem caſtris imminen-
tem, qui noſtris, ut ad urbem pervenirent,
E neceſſariò ſuperandus, quum infinitâ mul-
titudine abundaret, ſatis valido præſidio
non occupavit? an fiduciâ ſuarum virium?
an hoſtium contemptu? an ullo conſilio
militari? minimè gentium; ſed omne con-
ſilium Deus ultor excuſſerat: agebant in
exitium violati fœderis furiæ: mentem oc-
cæcabat ſubitò circumfuſus terror, quem
ex adventu lectiſſimarum legionum, invi-
ctiſſimi Regis, præſtantiſſimi Ducis conce-
perat. Declaravit eventus; vix occupato
F monte omnia noſtrorum copiis teneban-
tur, vix tela caſtris incidebant, vix hoſtis
aſpectu milites accenſi clamorem ſuſtule-
rant, nec dum primum agmen invaſerat
vallum; quum apud Barbaros omnia plena
terroris, formidinis, tumultus, trepidatio-
nis cernebantur. Dux ipſe non animo,
non auribus, non linguâ competere, nihil G
attonitus expedire, non ſuos ad prœlium
cohortari, non inſtruere aciem, non præi-
re exemplo, non ullo ducis, aut militis
officio fungi, ſed circumſpicere locum fu-
gæ, & ſuo flagitio imperator exercitum pu-
dore flagitii ſolvere. Arſiſſe quondam Ro-
manis, quum prœliarentur, ora, viſoſque
furentes, veſanoſque vultus hoſtibus fuiſ-
ſe terrori Veterum monimenta memoriæ
prodiderunt; parem in noſtro milite ardu-
rem divinitus extitiſſe, majoreſque, & nu- H
mero plures viros, & ferociâ terribiliores
crediderim apparuiſſe. Viſi ſunt profectò,
viſi ex illâ montis altitudine quaſi Cœlo
demitti contempti Numinis vindices, Chri-
ſtianæ libertatis aſſertores, ultoreſque tem-
plorum profanatorum, everſores barbaræ
crudelitatis. Nec aberrata conjecturâ ſen-
tentia; inſolitum quidpiam, inauditum,
horrendum ſpectaculum ducenta bellato-
rum millia tanto metu perculit; ut vix ex-
pectatâ pugnâ ſe ſe turpiſſimæ fugæ com- I
mitterent; avariſſima natio partam ingen-
tem prædam, opulentiam Aſiæ, divitias Eu-
ropæ, urbem omnibus copiis affluentem
pæne captam relinqueret. Ubi gentis illa
vetus gloria militaris? ubi celebrata no-
ſtris cladibus virtus? ubi mortis ille con-
temptus, cupiditaſque pro ſui Regis Im-
perio ſe ſe devovendi? Uno eodemque
temporis momento commiſſum prœlium;
urbs, de qua armis certabatur, obſidione li-
berata; fuſus, fugatuſque ingens exerci- K
tus; qui noſtros ipsâ multitudine obtritu-
rus videbatur, non ora pugnæ, ſed cædi
terga præbebat. Dux, qui everſionem Im-
perii, noſtri nominis excidium, ingentem
potentiam, & lucrum ſpe devorarat, im-
mixtus fugientium multitudini, oblitus
imperatorii decoris, quàm citatiſſimo equo
ferebatur. Quid cædem fugientium, quid
confuſam ſtragem non tam cæſorum a no-
ſtro milite, quàm a ſuâ multitudine, equi-
ſque conſternatis obtritorum, quid ſan- L
guinem rivis fluentem, quid altum pul-
verem, quid aliena tormenta, quid capta
ſigna militaria, quid direpta caſtra, quid
infinitam prædam commemorem? O diem
felicem, & ſæculis omnibus prædicandum,
qui Chriſtianæ Reipublicæ lucem attulit
ſempiternam, qui primus oſtendit horre-
re nos vanas umbras, quum vim Barba-
rorum pertimeſcimus! Dolebat noſtrorum
virtus, quæ duris gaudere conſuevit, tam
facilem ſibi conceſſam victoriam; hoſtium M
copias internecione deletas non eſſe que-
rebatur; fortium bellatorum votis Deus
obſecundavit. Hoſtilem exercitum ex diſ-
ſipatâ fugâ rurſus congregavit, ut auderent
prœlium committere, perculſos animos
erexit in ſpem victoriæ; tum ſignis colla-
tis

Digitized by Google

tis acerrimè dimicatum, datus bellicoſiſſi-
A mo Regi, datus fortiſſimo Duci, datus in-
victis legionibus periculo quærendi glo-
riam locus. Teſtes campi Strigonii, qui
incredibilem noſtrorum virtutem aſpexe-
runt, qui altiſſimâ cæde contecti Barbaro-
rum ſanguine redundarunt. Quid hîc e-
go dicam hujus victoriæ fructum Strigo-
nium regalem quondam urbem, & opi-
bus affluentem receptam? quid reliquias
tanti exercitus ferro, fame, itinerum lon-
ginquitate prorſus deletas eſſe commemo-
B rem? qua clade ſucciſos nervos potentiæ
Barbarorum & ſperamus, & exemplo ſatis
idoneo admonemur. Quum Xerxes ille,
qui ad oſtentandam potentiam Athonem
montem perfodit, & Helleſpontum ponte
conjunxit, terramque navigavit, & pedi-
bus maria peragravit, amiſſis ingentibus co-
piis, quæ flumina exhauſiſſe dicuntur, vi-
ctus e Græciâ, ſuperatuſque diſceſſiſſet,
numquam poſtea Perſarum Reges tantâ ſuo-
rum clade funeſtam Græciam tentarunt
C invadere; ſed contra Græci Helleſponto
trajecto Perſarum opes attriverunt; & ad
extremum Alexander Dario profligato Im-
perium potentiſſimæ gentis funditus ever-
tit. Quàm ſimilis in hac expeditione Xer-
xi Regi ſuperbiſſimo ſuperbiſſimus hoſtium
imperator? ille quinque ferè annis vaſtiſſi-
mi vires Imperii, opulentiſſimique contra-
xit; hic pari ferè temporis intervallo, pa-
rique conatu copias comparavit: ille non
ſolùm hominibus veniebat infeſtus, verùm
D etiam Diis, & ritibus, templiſque Græco-
rum; hic furore magis deteſtabili pios
Chriſtianorum cultus deleturus, incenſu-
rus templa, everſurus aras videbatur: ille
duobus prœliis ingentibus, altero mariti-
mo, altero terreſtri ſuperatus eſt; hic dua-
bus itidem pugnis ingenti ruinâ corruit.
Majores omnino copiæ antiquo illi Xerxi,
quàm noſtro huic perierunt; ſed major e-
tiam illius, quàm hujus potentia; ille quip-
pe florentiſſimis provinciis imperabat; hic
E intolerandâ ſervitute preſſis, & ſæviſſimo
imperio pæne deſolatis. Animoſior Xer-
xes, qui pugnæ interfuit, nec adire cum
ſuis periculum detrectavit; hic timidior,
indignorque regio faſtigio, qui non eſt au-
ſus exemplo Majorum ſuis copiis præeſſe,
& inter hoſtium tela verſari; ſed Tauruni
longè remotus a diſcrimine belli exitum
expectabat. Quod autem Græcis beatiſſi-
mum contigit, videre Xerxem fugientem,
id nobis haudquaquam fortuna denegavit;
F & quem degener metus periculo exemerat,
non exemit fugæ turpitudini. Quum enim
infelicis pugnæ eventum trepidi nuncii at-
tuliſſent, quaſi hoſtis inſtaret a tergo, &
non tanto locorum intervallo dirimeretur,
terras, quas triumphantis modo paulo an-
te lætiſſimus peragrarat, dolens, gemen-
ſque trepidâ fugâ remenſus eſt, nullo in-
ſequente, quum ſuam ipſe, quemadmodum G
dici ſolet, umbram formidaret. O ſpe-
ctaculum felix, & bonis omnibus lætiſſi-
mum? quàm vellem Majoribus noſtris lucis
hujus uſuram pauliſper fata conceſſiſſent,
dum aſpicerent hoſtium Regem turpiter fu-
gientem; qui Principes Barbarorum auctos
imperio, ovantes victoriâ, Europæ, Aſiæ-
que ſpoliis onuſtos, inſignes titulis capta-
rum urbium, gentium devictarum magno
cum animi dolore ſpectare conſueverant.
O Unniadum, o Alexandri Epirotæ, o E- H
truſci Philippi manes, qui toties campos
Barbarorum cædibus contexiſtis, eorum-
que potentiam, velut Hydram ſecto cor-
pore, creſcere cladibus doluiſtis, quàm vo-
bis jucundum fuiſſet Regem ita debilitatum
metu, Gentis infractas vires intueri; ut e-
jus Imperium propediem occaſurum eſſe
videatur. Quod enim cum Perſarum for-
tunâ fortunam hoſtium comparavi; victo-
riæ noſtræ magnitudinem parum pro rei
dignitate concepi; nam illi poſt acceptas I
ad Salamina, Plateaſque clades diu felices,
opulentique regnarunt: donec Ageſilaus
eorum potentiam labefactaret, Alexander
prorſus everteret; nobis non expectandum
eſt, donec aliquis Ageſilaus, aliquis oria-
tur Alexander; noſtros jam Ageſilaos, no-
ſtros Alexandros habemus; qui a metu re-
ſpirare Barbaros non ſinant, qui perpetuis
cladibus conterant, opprimant, profligent,
exterminent. Jam exactum triennium eſt,
quum urbium captarum nominibus, no- K
viſque ſubinde victoriis omnium aures ce-
lebrantur; quoties a noſtris proſpere di-
micatum? quæ hoſtium editæ cædes? quem
gurgitem, aut quæ flumina eorum clades
non infecerunt? quot urbes, quàm vali-
das, quàm munitas, quantiſque firmatas
præſidiis Barbarorum expugnavimus? Ne-
ceſſe non eſt ſingulis enumerandis immo-
rari; nec tamen prætermitti debet urbs,
quam anno, qui proximè hunc feliciſſi-
mum anteceſſit, virtute ſummâ noſtrorum, L
hoſtium clade maximâ cepimus; ea fir-
miſſimum Imperii præſidium a Cæſaribus
condita, quò Barbarorum furorem inun-
dantem, quaſi agger quidam, reprimeret,
& coërceret, Patrum noſtrorum memoriâ
in eorum, quibus objecta fuerat, venerat
poteſtatem. Nihil eâ validius, nihil arte
munitius, nihil expugnatu difficilius ex-
cogitari poteſt; quæ tam brevi ſpatio, tam
facilè propemodum incruentâ victoriâ,
quum ab eo præſidio, quod mori, quàm M
urbem dedere præoptavit, defenderetur;
a noſtris recepta, nihil arduum, nihil in-
expugnabile victoribus umquam futurum
eſſe declarat. Obruor magnitudine rerum,
obruor, Auditores; nam ſi mihi anguſtior,
& ſterilior materia dicendi contigiſſet,
quàm

quàm magnificè, qua copiâ, quo ornatu
A vel hujus expugnationem urbis poſſem ex-
plicare; quæ, quum ab hoſtibus oppu-
gnaretur, ingentem exercitum deſatigavit.
Quid? quod anno ſuperiore additamen-
tum hujus victoriæ fuit, quam ornatè di-
cerem, quàm ſplendidè ornarem, quàm e-
latè extollerem bellum adversùs eos, qui
a Cæſare deſciverant, proſpere geſtum;
contuſam pervicaciam ſceleratæ factionis,
Ducemque toties pulſum, toties exutum e-
xercitu, qui periculoſiſſimum toti Germa-
B niæ, funeſtiſſimum ſibi bellum ſuis furiis
concitavit? Jam ejus tot urbes receptas,
tantum virium Cæſaris Imperio adjectum,
quantumlibet copioſè, quantumlibet or-
natè poſſem prædicare. Quid enim magni-
ficentius Cæſari potuit contingere, quàm
eum, qui ipſius ruinâ, totiuſque Reipu-
blicæ Chriſtianæ ſuum Regnum fundare,
ac ſtabilire inſano prorſus conatu fuerat
aggreſſus, extorrem, inopem, omni præſi-
dio deſtitutum, hos ipſos, quos tamquam
C ſui furoris adjutores acciverat, acerbiſſi-
mos hoſtes expertum e totâ pæne Panno-
niâ exterminaſſe; tantumque incendium
ejus ipſius ruinâ, qui conflavit incendium,
extinxiſſe? Verumtamen hæc, quæ ſatis
laudibus ferri non poſſunt, quaſi levia de-
libabo; me enim vocat maximum operum,
quod a noſtris confectum nuperrimè om-
ni prædicatione excellentius, omni admi-
ratione majus, omni eloquentiâ ſublimius
debet judicari. Qua in re capiam idem
D conſilium, quod Trojani belli ſcriptorem
cepiſſe video; qui quum in eâ expeditio-
ne Græcorum multas urbes captas, pro-
vinciam cum primis Aſiæ opulentam ſu-
bactam eſſe conſtet, reliqua contentus in-
dicaſſe, in unius obſidione Trojæ expli-
candâ immoratur; ſic ego ceteris carptim
perſtrictis, ad unius regiæ urbis, quam
priſco vocabulo Curtam vocant, novo Bu-
dam, obſidionem, expugnationemque pro-
perabo. Sed quibus verbis operis magni-
E tudinem coner adæquare, non reperio;
vix enim quidquam in omni ſæculorum
memoriâ præclarius geſtum animadverto.
Nam ſive rei geſtæ magnitudo ſpectatur
ex magnitudine utilitatum, quæ rem ge-
ſtam conſequuntur; quid hujus urbis expu-
gnatione majus, qua captâ opulentiſſimum
Regnum, de quo tot bellis per annos fer-
me ducentos, & tam cruento marte certa-
vimus, pæne captum eſt? nudatum verò
firmiſſimo præſidio latus vaſtiſſimi Imperii
F Barbarorum ipſa viſcera, ipſumque caput
victricibus noſtrorum armis pateſecit; ſive
ex difficultate; quid difficilius? An obli-
ti ſumus hanc animis nonnullorum opi-
nionem penitus inhæſiſſe, tampus a noſtris
incaſſum teri, aggreſſos rem pæne inſupe-
rabilem; vix humanis viribus, vix ullâ ar-
te poſſe Curtam expugnari; eam ſemper
fuiſſe buſtum noſtrorum legionum, fune- G
ſtum tot cladibus Chriſtianorum, ſepties
a noſtris ducibus tentatam noſtræ militiæ
florem extinxiſſe? Quæ opinio erat ſpe-
ctantium rei difficultatem, non erat ſpe-
ctantium invicti Ducis, exercituſque vir-
tutem; nec fallebatur ſanè; quæ enim ſin-
gula tueri ſolent urbes, inexpugnabileſque
præſtare, ea huic urbi aderant univerſa.
Alexander ille Magnus non Perſarum mo-
dò, Indorumque, ſed ipſius naturæ victor,
quum Barbaris, qui præruptam, editam- H
que rupem, quæ Petra vocabatur, inſede-
rant, minaretur, ludibrio habitus dicitur,
ipſis percontantibus; an alas eſſent Mace-
dones habituri. Et profectò, niſi aſtu mi-
litari providiſſet Macedo, victoriarum ille
curſus, quibus Orbem terrarum ſubege-
rat, ad illam petram, tamquam ad ſcopu-
lum adhæſiſſet. Hæc autem difficultas, quæ
Herculem vicit, Alexandrum pæne deter-
ruit, quæ provenit ex præalti, & præci-
pitis loci naturâ, hanc urbem munitam, I
inacceſſamque reddebat; quum ejus mœnia
in altâ, & præcipiti, & aſperâ ſaxis ingen-
tibus rupe ſint collocata. Cum loci verò
naturâ certavit artis ingenium; quæ vali-
diſſimis propugnaculis, triplicique, & pæ-
ne impenetrabili muro, & arce muniriſſi-
mâ vallavit oppidum, firmavitque. Poetæ,
quum Ditis urbem inſuperabilem, inexpu-
gnabilemque vellent oſtendere, triplici mu-
ro cinctam eſſe dixerunt. Quæ poeticis de-
cora fabulis urbis munitiſſimæ ſpeciem re- K
præſentant, ea in urbe Pannoniæ princi-
pe revera ſpectabantur; tres urbes capien-
dæ, tres muri ſuperandi, vel potiùs qua-
tuor (nam & oppidum vetus, quod in pla-
no jacet, ſæpitur mœnibus) antequam Cur-
ta caperetur. Geryonem, Herillumque,
quò pæne invictos deſcriberent, ter vin-
cendos fuiſſe, quum tergemino corpore
eſſent præditi, fabulæ prodiderunt; ea mon-
ſtra Curta vicit, quæ quater vincenda, qua-
terque fuit expugnanda. Jam validius nul- L
lum urbium munimentum eſſe virtute bella-
torum, qui vincere, aut mori animis obſtina-
rint, quis rerum prudens æſtimator non in-
telligit? quum Lacedæmon nullis mœnibus
cingeretur, ſtetit per multas ætates invicta
ſemper, tutioremque Spartam præſtitit ci-
vium fortitudo, quàm vaſta mœnium alti-
tudo, latitudoque Babylonem. Quum ve-
rò Epaminondas Leuctrico prœlio victor
ad oppugnandam Spartam formidabilem
recenti clade Spartanorum duxiſſet exerci- M
tum, memoriæ proditum eſt feminas, &
pueros, & ſenes invalidos urbem non foſ-
ſâ, non aggere, non vallo circumdatam de-
fendiſſe; tantum in virtute civium, mor-
tiſque contemptu, præſidium eſt urbibus
conſtitutum; quod genus munimenti non
te-

Digitized by Google

temere allam urbem firmius tutatum eſſe
A fertur. Quindecim millia fuere lectiſſimo-
rum militum numerus, qui vel aperto mar-
te magni exercitus impetum ſuſtinere po-
tuiſſet; ea vero virtus, ea animorum ob-
ſtinatio, is mortis contemptus, ut nullo
periculo terrerentur, nullas dedendæ ur-
bis conditiones acciperent, oblatam ultro
victorum clementiam toties repudiarent;
plerique verò in eodem veſtigio, in quo
ſteterant pugnantes, fuerint trucidati; &
ad extremum urbem jam captam, qua ca-
B riſſima pignora continebantur, incende-
rint; pares conſtantiâ Saguntinis, ſi pro
meliore causâ cecidiſſent. Adde fluminis
opportunitatem; adde commeatuum co-
piam, adde tormentorum omnis generis
incredibilem apparatum, adde reliquo-
rum, quæ obſidioni tolerandæ, hoſtibuſque
propulſandis ſunt opportuna, quibus ea
urbs præter ceteras egregiè abundabat;
duorum menſium intervallo expugnatam
mirari numquam deſines, numquamque
C noſtrorum laudes prædicare; quibus per-
vicax hoſtium virtus, & potentia, & ars,
& natura ceſſerunt; quæ victoria exer-
citus gloria quò major eſſet, ingentes
Barbarorum copiæ, quaſi teſtes tantæ vir-
tutis, obſeſſis auxilio advenere. Quibus
hîc ego laudibus, Auditores, prudentiſ-
ſimi Ducis vigilantiam, ſcientiam rei mi-
litaris, conſtantiam, animique magnitu-
dinem ornare conabor? Cæſar ille om-
nis ætatis imperatorum facilè princeps,
D quum Alexiam munitiſſimum oppidum ob-
ſideret; ad opem obſeſſis ferendam ingens
Barbarorum exercitus adventavit; quum
ancipiti marte à fronte, & a tergo urgere-
tur, hinc erumpentibus oppidanis, inde
exercitu caſtra oppugnante, utroſque vi-
cit, repreſſit oppidanos, exercitum dele-
vit, oppidum expugnavit. Id Cæſaris faci-
nus omnis ætas meritò admirata eſt, &
præ ceteris ejus rebus geſtis divinis, & im-
mortalibus celebravit. Par extitit in expu-
E gnandâ Curtâ invictiſſimi Ducis gloria;
hinc crebræ obſeſſorum eruptiones com-
primendæ: hinc hoſtes caſtra continenter
aſſultantes, & in urbem quovis periculo
penetrare contendentes repellendi; non
minore cum laude utroſque ſuperavit, com-
plevit Barbarorum cædibus campos, & in
oculis, in oculis, inquam, tanti exercitus,
qui ſuppetias laturus aderat, urbem expu-
gnavit. Dux hoſtium, quaſi non ad ſuos
calamitate liberandos, ſed ad ſpectandam
F calamitatem eſſet accerſitus, amiſſâ nequid-
quam magnâ parte copiarum, vidit urbem
captam, vidit everſam fortunam ſui Regis, vi-
dit ovantes victoriâ noſtros, vidit ſtragem
inauditam amicorum, vidit fumantem ar-
cem Imperii, extinctamque gloriam ſuæ na-
tionis; audivit gemitum morientium, eju-
latum feminarum, puerorumque ploratum;
omnia cædibus, horrore, luctu, ruinâ, G
flammâ compleri ſpectator infelix indoluit.
Ergo ſi tantum gloriæ Scipio ille Africa-
nus, qui Charthaginem, Numantiamque
delevit, ſibi apud Poſteros comparavit; ſi
Mummius exciſâ Corintho ſempiternum
decus eſt conſequutus; ſi Marcellus captis
Syracuſis immortalem ſui nominis famam
reliquit, nulla umquam ætas de tuis laudi-
bus, Carole imperator invictiſſime, conti-
ceſcet; qui Chriſtianum nomen eâ gloriâ,
quæ ex tantis victoriis proficiſcitur, locu- H
pletaſti; qui magnam Pannoniæ partem
ſubegiſti; qui urbem firmiſſimo præſidio,
& ad moriendum paratiſſimo, naturâ, arte
munitiſſimam, & omnibus copiis refertiſſi-
mam in hoſtilis exercitus conſpectu cepiſti.
Tu formidabilem olim Chriſtianæ Reipu-
blicæ barbari Regis potentiam primus re-
preſſiſti: tu primus vinci poſſe, quaſi Mar-
cellus alter, docuiſti: tu non hoſtes mo-
dò, ſed fortunam ipſam virtute viciſti; qui
ejus injuriâ privatus avito ſolio in Panno- I
niæ ſolio victorem Cæſarem collocaſti; &
quod magnificentius eſt, quàm accipere,
te poſſe Regnum dare quodammodo oſten-
diſti: tu defenſor nominis Chriſtiani, tu
pietatis vindex, tu libertatis aſſertor, tu
Germaniæ ſalus, tu Italiæ propugnator,
auctor, & parens noſtræ ſecuritatis; quem
ſemper in ore habebimus, nec perinde,
ac meritus es, umquam celebrabimus. Nec
ferè minor gloria te conſequetur, Maxi-
miliane Princeps fortiſſime; qui tam præ- K
clarum militiæ tyrocinium poſuiſti, ut ve-
terum gloriam imperatorum adæquaris;
qui tam acerbâ ætate maturum tuæ pieta-
tis fructum es conſequutus; macte juvenis
virtute præſtantiſſimâ, & immortali; qui
non florentiſſimæ Regiæ commodis, non
illecebris voluptatis, non amore novæ nu-
ptæ, quam Cæſare ortam excellenti formâ
tibi copulaſti, delinitus, lectiſſimas copias
tuas ad bellum ducere, ſub pellibus eſſe,
adire quotidie pro Republicâ pericula non L
recuſaſti; tantumque ſpecimen veræ virtu-
tis edidiſti, ut tibi non exigua pars hujus
victoriæ debeatur. Quem te futurum arbi-
trer ætate jam confirmatâ, quantumque
bellatorem, quàm acrem hoſtem Barbaro-
rum, vindicem pietatis, impietatis extin-
ctorem, qui te, ineunte pæne adoleſcen-
tiâ, talem, tantumque ducem, ac tam in-
victum Chriſtiani nominis defenſorem præ-
buiſti? Iſtâ ætate Africanus ille ſuperior,
quum Hiſpaniam debellaſſet, devictâ vir M
Africâ triumphavit; & te victorem hoſtis
immaniſſimi alii majores triumphi manent,
alia major gloria conſequetur. O felicem
tanto genero, felicem tantis ducibus, feli-
cem ſuâ pietate Cæſarem; qui potentiſſi-
mum hoſtem perdomitum vidit, fractam,

& abjectam contumacem rebellium factio-
A nem, ſuo conſilio captam urbem, opulen-
tiſſimam, tantum terrarum ſubactum, ſuæ
cauſæ Europam univerſam militantem!
cujus afflicta fortuna aliorum proſperitatem
ſuperavit, qui victus vicit, depreſſus emi-
nuit, fractus invaluit, triumphatus trium-
phavit cauſâ omnium triumphorum, quos
Chriſtiana religio ducit, & ducet, verè
Pius, verè Felix, verè Auguſtus; qui
cum toto Orbe Chriſtiano fortunam ſuam
communicavit; & ſicut antea ejus pericu-
B lum commune periculum videbatur, ita
nunc ejus felicitas omnes felicitate dona-
vit. Neque enim in Pannoniâ tantùm, ſed
ubique gentium res proſpere geſtæ; hinc
Daciam ferè univerſam invictis copiis,
præſidiiſque Sarmatiæ Rex occupavit, ar-
morumque ſuorum terrorem Byzantium uſ-
que intulit; inde Moſchorum Princeps a
Palude Mæoticâ, Tanaique, & Mari Ca-
ſpio in exitium Barbarorum Europæ, Aſiæ-
que extrema commoverunt. Tenetur un-
C dique communis hoſtis, quaſi bellua quæ-
dam immanis cincta venatorum telis, vi-
ctricibus noſtrorum armis circumventus;
in Dalmatiâ verò, & Epiro, Peloponeſo-
que qua felicitate, quo impetu, qua cele-
ritate bellum geſſimus? Omnia ſuccum-
bunt armis Chriſtianorum; hoſtes noſtri
nominis terrore ſubegimus; at quàm bre-
vi, quantaque cum gloriâ? Vix curſum
victoriarum noſtræ claſſis curſus eſt aſſequu-
tus; teſtor Leucadem: teſtor Actiacam Ni-
D copolim: teſtor Coronen, Methonenque,
& Pylum antiquam, & novam, Naupliam-
que, & tot alias urbes, arceſque, quas
biennio vix exacto cepimus: teſtor deni-
que Dalmatiam: teſtor Epirum: teſtor Pe-
loponeſum ferè totam, quæ in noſtrorum
venit poteſtatem; quam arma Barbarorum
vix multis ætatibus domuerunt. Quæ no-
bis eo majore lætitiâ victoria celebranda
eſt, quòd invictis triremibus tuis, & lectiſ-
ſimæ legioni ejus pars magna debetur, ſan-
E ctiſſime Principum Coſme; qui ab Impe-
rio Barbarorum tanto diſſitus intervallo,
tamen in ejus viſcera penetraſti, veterem-
que gloriam, terroremque tuæ claſſis auxi-
ſti. Quàm implacabilis hoſtis, quamque
eſſes Barbaro metuendus, ſi tibi fortuna
propinquius regnum tribuiſſet; qui tam
longè remotus ad tantam victoriam pluri-
mum contuliſti? Sic & reliquos oportebat
Reipublicæ Chriſtianæ proceres in com-
mune conſulere, nec ſuſcipere bellum,
F niſi publicæ cauſæ expediret. Quod con-
ſilium eſt optimi Principis, qui, quum
ſtudioſus inprimis pacis neminem laceſſat,
cunctiſque mitem ſeſe, tranquillumque
præbeat, dumtaxat eſt hoſtis infeſtiſſimus
impiæ nationis. Eſt ergo pietatis fautor
Deus, & morem gerit fortuna tanti Prin-
cipis voluntati; quod bene magnis cladi-
bus Regnum emiſſemus, ſine luctu, ſine G
jacturâ exercitus Imperio adjecimus. In-
gens illa peninſula omnium rerum copiâ
beatiſſima, nobilitate omnibus præſtans,
bellicoſiſſimarum olim gentium nutrix, in
noſtram redacta eſt poteſtatem. Jam Græ-
cia diuturno jugo preſſa Barbarorum ſpe-
rare incipit priſtinam libertatem: jam lit-
teræ in ea loca, in quibus natæ, in quibus
altæ ſunt, longo quaſi poſtliminio reverten-
tur. Florebit pax, & tranquillitas, flore- H
bunt artes, florebit ſapientia, ejus nutrice
Græciâ liberatâ. Juvabit regiones poëta-
rum carminibus nobiles, & veterum mo-
nimentis illuſtribus celebratas contempla-
ri; eæ nobis ad colenda ſtudia litterarum
magno incitamento eſſe debebunt, Audi-
tores, & clarorum ſcriptorum memoria,
qui ſapientiæ, & eloquentiæ principes, &
inventores extiterunt; & quòd ſervitio
longè graviſſimo liberatæ nos admonebunt I
depulſum periculum ſempiternum, quod
noſtris cervicibus imminebat; non enim
ſine cauſâ, ne Italiæ accideret, quod acci-
dit Græciæ, timebamus. Nunc parta ſe-
curitas, quæ ſolet eſſe altrix ingeniorum,
quemvis quantumlibet hebetem ad amo-
rem ſtudiorum inflammabit; nec deerit
aut eloquentibus materia victorum laudes
celebrandi, aut ſapientibus tot urbes, &
provincias, quæ in mores Barbarorum a-
bierunt, legibus, & præclaris inſtitutis
componendi.

ORATIO XI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1687.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Litteras veriſſimam pacem animo largiri.

QUum meæ ſint partes, Auditores K
ornatiſſimi, quotannis hodier-
næ lucis celebritate recurrente,
celebrandis litterarum laudibus
adoleſcentes ad ſtudia ſapientiæ
cohortari; exequenti mihi ſedulò munus
injunctum idem, quod his, qui in vaſto
mari navigant, aut in camporum immen-
ſâ planitie peregrinantur, uſuvenit. Nam
quemadmodum illis, quum ad id pervene-
runt, quod oculis extremum, Cœloque
terminari videbatur, alia ſe rurſus aperiunt
ma-

maris, atque camporum intervalla, quibus A peragratis alia ſubinde, atque alia, novuſque de integro labor exantlandus, nec ullus errorum finis deſatigatis oſtenditur; ita mihi per ſapientiæ laudes ire conanti, & infinita ſpatia, quibus illæ patent, oratione metiri, quum eò, quò intenderam, deſeſſus acceſsi, nova ſubinde materia ſuboritur, nova exiſtunt argumenta, novuſque ſeſe dicendi campus oſtendit, in quo expatiari, & exultare poſsit Oratio. Nec tam arbor illa Poëtæ ſummi carminibus B nobilis aureis fecunda ramis eſſe fertur, quorum

...... uno avulſo non deficit alter
Aureus, & ſimili frondeſcit virga metallo,

quàm eſt fecunda laudum ſapientia; quarum ſeges decerpta numquam deficit, ſed beatiùs exuberat, & meliori fruge ſemper auget colligentem; & quum ad laudandum ea putes elegiſſe, quæ ceteris antecellunt, & a laudationis munere te cenſeas abſolutum, vix ad finem, quem propoſueras, C perveniſti, quum ſuccreviſſe videtur nova, & intacta materia laudum; quæ pulchritudine ſuâ animum ſic allicit, & ad ſeſe rapit; ut te laboris exhauſti pœniteat, & ſemper his, que ornanda cenſueris, potiora, quæ ſuperſunt, arbitreris. Quod ſum equidem, Auditores, in præſtantiâ litterarum laudandâ ſemper expertus; nam quum initio gloriam, & ſplendorem, & dignitatem honeſtiſſimarum artium vobis ob oculos poſuiſſem; deinde ſapientiæ formam præclaD ram, & excellentem deſcripſiſſem, & qui fructus ex eâ perciperentur, oſtendiſſem; tum voluptatem, qua fruuntur ſapientes, eſſem dicendo perſequutus; quum tres fontes, ex quibus laus omnis duci ſolet, quæ vel in honeſtate, vel utilitate, vel jucunditate quadam cernitur, depleviſſem, mihi meum munus perfectè, cumulateque videbar impleviſſe; quum bella, quibus ardet Orbis terrarum, mihi facem ad alias litterarum laudes indagandas prætulerunt; E & utiles eſſe fortiſſimis viris doctorum labores, & Muſarum lauro Martis illam coronam triumphalem virere lætiùs mihi perſuaſi, &, ut vobis perſuaderem, laboravi; quo argumento nullum ſplendidius, nullum magnificentius poſſe putabam inveniri, quum ſapientiam auxiſſem palmis, & trophæis, & titulis gentium devictarum, & Muſas Parnaſſo deductas in Capitolio quaſi triumphantes collocaſſem. Sed quum viderem pacis artes bellicis antecellere, & togæ ſemper arma conceſſiſſe; pacem ipſam F litterarum ſtudiis carentem eſſe impacatam, & turbidam tranquillitatem, nec ullâ re magis augeri, ornari, conſervarique otium Rerumpublicarum, quàm otio ſapientum graviter, vereque contendi. Hoc laudum confecto curriculo, quis ullum ſpatium decurrendum ſupereſſe putaviſſet? & tamen, quantum mihi reſtat adhuc pe- G ragrandum! quàm ſpatioſus Orationi meæ campus aperitur! quod extremum laudum videbatur, gradus eſt aliarum laudum; quas a carceribus ad calcem ſi velim percurrere, infinita planè ſuſcipiatur oratio. Nam quum tranquilla Reipublicæ tempora florere litteris dixerim; nonne conſequens eſt, ut dicam easdem afferre privatim animis tranquillitatem? Aurea tranquillitas animi, quam omnes expetunt, etiam hi, qui in turbulentiſſimâ vitæ ratione verſan- H tur, donum eſt litterarum; litteræ, ubi ſemotam a ceteris curis mentem ſibi vendicaverunt, veriſſimam pacem animo largiuntur. Quod ego, dum probare conor, Auditores, vos, quæſo, vacuam, & ſolutam curis mentem dictioni meæ paulisper advertite.

Eſt omnium ſermonibus celebratum in animo noſtro duas eſſe partes, quarum alteram communem cum Superis, alteram cum brutis habeamus. Altera ſemper pla- I cida, ſemper tranquilla, ſemper, niſi quantùm alterius caligine offuſcatur, in puriſſimâ luce collocata eſt; altera inquies, turbulenta ſemper, a ſeipſa diſcors, niſi quantùm alterius radiis illuſtratur, denſiſſimis tenebris obſidetur: in alterâ ſita eſt ratio, ſita ſcientia, ſita virtus domina rerum, & generis humani princeps, & moderatrix; in alterâ falſæ opiniones, iræ, cupiditates, odia, ambitio, livor, invidentia, omnes denique perturbationes animi peſtes teter- K rimæ: altera ſuis contenta bonis vero gaudio fruitur, nec alienis inhiat, nec extra ſe poſita conſectatur; altera lætitiâ geſtiente exultat, & effertur, immoderata, inexplebilis, in longinqua ſemper imminens odio præſentium, immodica, turpia, exitium allatura interdum concupiſcit. Harum partium quum ad alterutram ſeſe animus converterit, & applicarit, ejus naturam induat neceſſe eſt; placet hanc ſpectare ſeditioſam, inconſtantem, temerariam, L cæcam, inquietam? Iisdem vitiis inquinabitur, a ſeipſo diſſidebit, levi momento huc illuc impelletur, temeritate, & cæco quodam impetu feretur, nec ullo temporis puncto conquieſcet; ad illam divinam, tranquillam, perſpicacem, luculentam, quietam mavult adhærere? ducet ab ipſâ ſplendorem, totus clariſſimâ luce complebitur, expers tumultus, expers cupiditatum, quietus, purus, tranquillus evadet. Et quemadmodum oculus, qui tenebras in- M tuetur, accipit vim, naturamque tenebrarum, qui verò lucem, lucis ipſius dotibus explendeſcit; ſic animus, qui ad partem ſui tenebricoſam, & turbulentam ſeſe applicat, impletur eadem perturbatione, & cæcitate; qui autem ad intellectum locem

ſui convertitur, illius virtutibus pollet,
A & illuſtratur, & ſicut, qui tumultuoſum
ducem ſequitur, tumultuetur, neceſſe eſt,
qui pacatum, quietumque, pace ſummâ,
& tranquillitate perfruatur; ita qui in
partem ſui rationis expertem, & perpe-
tuis motibus agitatam deſcendit, num-
quam acquieſcit; qui aſſurgit in mentem,
haud paulo meliorem ducem nactus in
placidiſſimâ vitæ ratione verſatur; ut, qui
Olympum aſcenderunt, nullis nubibus con-
triſtantur, nullis turbinibus, & procellis,
B & imbribus offenduntur. Quo probè con-
ſtituto, cui poteſt eſſe dubium, quin ho-
minum generi ferè nulli, præterquam ſtu-
dioſis litterarum, inoffenſa quies, & tran-
quillitas animi ſumma contingat? Quod
enim aliud genus in mentem convertitur,
ſolas agitat rationes, & in excolendâ ſui
præſtantiſſimâ parte verſatur, niſi ſtudioſi
litterarum? quid aliud agunt doctorum la-
bores, quid ſibi volunt, quid moliuntur,
niſi ut in mente abditas, & involutas ex-
C cutiant, & explicent rerum notiones; quas
quum explicaverunt, præclarum illum or-
bem conficiunt rationis, & ex cognitis, &
exploratis ad ignota progrediuntur, eaque
referunt ad illa, quæ primitus in mente
fuerant contemplati? Sic animus in ratio-
nem, ratio in mentem convertitur, ubi ſim-
plicem, & nudam, & non fucatam verita-
tem contuetur; a ſequiore verò parte, quæ
extrinſecùs temere pellitur, & multis erro-
ribus implicatur, dum ſe abducunt, & quàm
D longiſſimè fugiunt, eam ipſam fugiendo
cohoneſtant, & negligendo colunt; ut om-
ni temeritate depoſitâ ad mentis ipſius e-
xemplar quodammodo componatur. Cujus
rei te appello teſtem, divine Plato; tua
præclara vox audiatur; tu dicere ſolebas
mori ſapientem oportere; quod quid aliud
eſt, quàm relicto, quoad ejus fieri poteſt,
corpote mentem conſectari cupidirates, &
ſenſus, & perturbationes omnes deſeren-
tem? Ergo animum excogitandis rationi-
bus, & excutiendâ intelligentiâ occuparum
E minimè mirum eſt in ſincerâ tranquillita-
te verſari. Polypi ferunt (ut a parvis ma-
gnarum exempla rerum petamus) eam eſſe
naturam, ut a rebus, quibus adhæſerit, co-
lorem, & ſimilitudinem duest; eadem eſt
animi vis, qui Polypo quovis magis eſt
multiplex; niſi rationis beneficio diffinga-
tur, ab iis, in quibus frequenter verſari
ſolet, inficitur, & conformatur. Nonne
videmus eos, qui ſe cumulandis opibus
dediderunt, avaritiæ ſordibus inquinari?
F præcipites iracundiâ ferri, & eſſe quodam-
modo efferatos, qui in caſtris, & prœliis
ætatem exegerunt? ambitione tranſverſos
agi, qui ab ineunte adoleſcentiâ comitia,
& forum, & populi ſtudia ſpectaverunt?
diffluere luxu, qui vitam voluptatibus re-
fertam ſunt conſecuti? qui ſomno dediti
a labore omni refugerunt, eorum mentem G
ignaviâ obtorpuiſſe? qui parce, ac duri-
ter vitam coluerunt, animo eſſe ad quidli-
bet perferendum patientiſſimo? Quum au-
tem a ſtudiis, quibus diſtinemur, plerum-
que fingamur, moreſque ducamus, quales
occupationes nobis indiderunt, res eſt du-
bia, credo, qualis eorum ſit animus eva-
ſurus, qui ſeſe in litteras otii comites, &
pacis, & tranquillitatis alumnas penitus
abdiderunt; quaſi verò neſciamus adeo
tranquillum eſſe viſum negotium littera- H
rum, ut loca ipſa, in quibus eæ diſcun-
tur, otii, & ludi nomine ab Antiquis fue-
rint appellata; perinde ac ſi, qui ſtudia
colunt, nihil aliud, quàm otium colant,
& conſectentur; quæ ſunt adeo cum tran-
quillitate conjuncta, ut ab eorum ſacris
turbidi, & inquieti, & gravibus curis obru-
ti, velut profani a myſticis cæremoniis ar-
ceantur. Hinc illæ frequentes hominum
occupatorum, & in mærore, luctuque ja-
centium voces, deeſſe otium ſibi, deeſſe I
animi tranquillitatem ad præclaras artes
celebrandas querentium. Non illi quidem
omnino ineptè litteras rem ſacram, & pu-
ram inprimis, quum mente ſint perturba-
tâ, tamquam impuri, attingere reformi-
dant; nam vident tam acerbum diſſidium
inter litteras, & quidquid eſt in rebus hu-
manis turbulentum, intereſſe, ut ſemper
in otio floreant, in omni rerum perturba-
tione, & tumultu obſoleſcant. Quapropter
ubi arma increpuerunt, ſapientum voces K
conticeſcunt; & clangor tubarum poëta-
rum cantibus, & actionibus oratorum, &
legibus ipſis indicit ſilentium; ex eaque
urbe primæ omnium exulant Muſæ, quæ
diſcordiarum fluctibus, & civilium tempe-
ſtate bellorum commovetur. Non igitur
ſine causâ a ſtudiis, quæ publicos tumul-
tus fugiunt, quum perturbationibus pri-
vatis agitentur, putant abſtinendum; ſed
tamen fugit eos ratio. Cur enim medici-
nam, quum ægri ſint, reformidant? cur, L
quum fluctibus jactentur, tutiſſimum por-
tum ſubire detrectant? ſunt enim ſtudia
ſapientiæ medicina curarum; ſunt portus,
ubi a civilibus undis jactatus animus ac-
quieſcit; nec aliud poëtarum voces, Hi-
ſtoricorum exempla, præcepta ſapientum
perſuadent, quàm ut animi tranquillitate
nihil antiquius habeamus; perturbationes
beatæ vitæ peſtes eſſe teterrimas arbitre-
mur; a miſerâ ambitione refugiamus; ve-
ras divitias non in infinitâ rerum poſſeſ-
ſione, verùm in animo paucis contento M
collocemus; voluptates non inexplebili
cupiditate, ſed naturæ deſideriis explendis
finiamus. Quæ monita ſalutaria influunt
paulatim in animum, fluctuantemque com-
ponunt, & in tranquillo collocant. Jam
al-

altum otium, jam ſeceſſus, jam ſilentium
A litteris debitum, jam abducta mens a rebus
externis, ubi tumultus, & in naturæ con-
templatione defixa, quantum non ad con-
ſervandam modò, ſed ad parandam quie-
tem afferunt adjumenti? Atque hoc do-
ctiſſimi viri oſtenderunt, qui e miſerâ ja-
ctatione, quum in Muſarum ſinum con-
fugiſſent, ærumnarum finem, acerbitatum
lenimen, curarum levamentum reperc-
runt. Tullius Catilinæ, & Clodii furori-
bus vexatus, & in exilium actus, quum
B diſtrictos in Reipublicæ perniciem in ſuum
jugulum gladios convertiſſet, inter Cæſa-
ris, & Pompeji arma jactatus, acerbiſſimæ
fugæ, everſæ rei privatæ, ruentis publicæ,
libertatis amiſſæ ſolatia e philoſophiæ com-
plexu petivit; tantumque a publicis ma-
lis, quantum ſapientiæ ſtuduit, reſpiravit.
Rutilium, convulſâ Republicâ, ejectum
Patriâ, in gymnaſiis Græcorum philoſo-
phia conſolata eſt; tantumque in atrociſſi-
mâ tempeſtate fortunæ tranquillitatis inve-
C nit, ut non ampliùs Romanas opes deſide-
rarit; & deſideratus a civibus, revocatus a
Syllâ exilio ſuo cives, a quibus fuerat dam-
natus, Romamque damnaverit. Boëthium
ultimum Romanæ virtutis lumen, quem
Tyranni immanitas extorrem egerat, ſa-
pientiæ ſtudia receperunt; & dignitatis a-
miſſæ, & bonorum deſiderium, & immi-
nentis mortis terrorem leniverunt. Quid
Græcos commemorem, quorum quanto
exarſit acriùs amor litterarum, tanto ſunt
D exempla frequentiora? quid Socratem di-
cam, oppreſſâ Republicâ crudelitate trigin-
ta tyrannorum, numquam e ſtatu mentis
dejectum, ſed eumdem ſemper ſervaſſe vul-
tum, eamdemque tranquillitatem in car-
cerem intuliſſe, &, quum mortiferum po-
culum eſſet hauſturus, divinitus philoſo-
phatum? quid cynico Diogeni ſecuritatis
tantum ſuperfuiſſe, ut, quum Corintho
Philippus cum exercitu immineret, trepi-
dantibus aliis, & ſuis bonis ab hoſte ſer-
E vandis, & defendendæ urbi ſe ſe paranti-
bus, dolium ſuum ludibundus verſaret, ne
in publicâ trepidatione nihil agere videre-
tur? quid Zenonem naufragum, amiſſis
opibus in philoſophiæ portum confugiſſe,
ubi veras opes, adeoque tranquillam, ſe-
curamque ſtationem reperit; ut ab Anti-
gono Rege accerſitus regias preces, & di-
vitias repudiarit; ne aulæ tumultu, ſtre-
pituque animi quies turbaretur? Quid au-
tem ego philoſophos, & ſummos viros te-
ſtes cito; quando ipſe Dionyſius dejectus
F ex altitudine regiæ dignitatis, & interro-
gatus, qoid ipſi Plato, & litteræ profuiſſent,
reſpondiſſe fertur: ut opulentiſſimi Regni
jacturam, atrocitatem fortunæ, exiliumque
miſerandum placidè, tranquilleque perfer-
rem. Quod ſi tyranni, quorum animos fu-
riarum tædis ardentibus agitari, & verbe-
ribus crudeliſſimè lancinari ſapientes pro- G
diderunt, tantum a ſtudio tranquillitatis
hauſerunt, ut aſperrima rerum æquo ani-
mo tolerarent; jam minimè miror Anaxa-
goram, & Dionem, & Xenophontem in
acerbiſſimis filiorum funeribus nihil eſſe
commotos; Polemonem in urbis tumultu,
Pyrrhonem in tempeſtate ſæviſſimâ imper-
territum extitiſſe; Archimedem Syracuſis
captis, graſſante latè victorum ferociâ, &
urbe cædibus plenâ, & ruinis, gemituque,
ululatuque perſonante, formis in pulvere H
deſcribendis intentum occidiſſe; Stilpo-
nem Megaris occupatis nihil ſtrage Patriæ
eſſe perturbatum; &, quum alii pretioſiſ-
ſima quæque ſecum auferre, & moliri, &
occultare conarentur, omnia reliquiſſe; &
Antigono Rege, qui tanti philoſophi glo-
riâ commotus, & ejus domum, & cuncta
bona ſervari juſſerat, percontante, num-
quid rerum amiſiſſet? reſpondiſſe: nihil;
nam eruditionem, & doctrinam mihi ab-
ſtulit nemo. O animi miram æquitatem! I
o philoſophi mentem in tempeſtate ſævâ
quietam! o. nullis obnoxiam caſibus con-
ſtantiam! Externa putavit nihil ad ſe per-
tinere, nec eſſe bona, quæ vulgus exiſti-
mat, quæ poſſunt adimi, quæ in fortunæ
poſita ſunt poteſtate; ſed rerum ſcientiam,
ſed eruditionem, ſed bonam mentem ve-
riſſimas eſſe doctorum poſſeſſiones, non
civium furore, non hoſtium victoriâ no-
bis, non ullâ fortunæ vi auferendas. Cu-
jus philoſophi præclara vox me admonet K
præcipuam eſſe cauſam, cur hominum lit-
teris deditorum vita quiete, & animi tran-
quillitate ceteris præſtet; quòd hi ingenii
cultum, perſpicientiam veri, eloquentiæ
copiam, non extra ſe collocata poſſideant;
illi externa, & quæ in aliorum ſunt manu,
conſectentur. Quum itaque ſuis hi bonis
gaudeant, illi inhient alienis, aut ſi potiti
ſint, amittendi metu crucientur; quis mi-
rum arbitretur hos quadam ſerenitate men-
tis frui, illos vitam agere ſemper trepidam, L
& inquietam? An verò ego exiſtimem, qui
mercaturis rem quærunt tranquilliùs vive-
re; qui ex alienâ fide pendent; quorum
eſt ex ventorum, & maris inconſtantiâ, &
ex navium rudentibus, veliſque ſuſpenſa
felicitas? An milites in illo rerum tumul-
tu, in illo bellorum turbine, in illâ trepi-
datione, inter ſtrages, & cæſorum acervos,
quum ubique terror, ubique vulnera, ubi-
que mors impendeat, & ex levitate fortu-
næ, & ipſorum vita, & eventus pendeant M
prœliorum, ullam partem veræ tranquilli-
tatis obtinere? An ambitioſos, qui populi
favorem aucupantur, qui honores appetunt
in arbitrio leviſſimi vulgi poſitos, aut in a-
licujus præpotentis hominis voluntate;
quorum bene fundatas, & conſtabilitas o-

pes

pes parva interdum aura rumoris evertit?
A Sed horum in confeſſo miſeria eſt; quid illi, qui ſibi lauti, ac beati videntur, qui inertiam amplexantur, qui deliciis affluunt, qui incedunt unguentis delibuti, calamiſtris inuſtâ comâ, veſtitu parum virili, luxuriâ languidi, ſomno, vinoque marcentes; quàm minime, quæ ſequuntur, otium, & quietem, & voluptatem aſſequuntur? Nam, quum hominem ad præclara quædam natura genuerit, ipſi verò nihil ſplendidum moliantur, & tenebras vitæ ſplen-
B dori virtutis præponant, neceſſe eſt ſibi ipſis diſplicere, & fruſtrari, & angi, dum explere geſtiunt voluptatem, quæ frequentiſſimè eſt alienæ poteſtatis. Ipſi agricolæ, quorum tranquillitatem procul a negotiis viventium tantopere poëtæ prædicant, & admirantur;

...... *quibus ipſa procul diſcordibus armis*
Fundit humo facilem victum juſtiſſima tellus;

nonne ſunt obnoxii fortunæ, quæ in incertâ
C ratione tempeſtatum, & imbrium collocata eſt? Non enim ſuus illis jucundus labor, ſed perceptio fructuum, qui vel fluminis inundantis, vel grandinis ingruentis, vel æſtus immodici, vel furentium ventorum vi momento temporis intercipiuntur; quorum ſollicitudinem, terroremque, & metum Poëta ſummus his verſibus eleganter expreſſit.

Qualis ubi ad terras abrupto ſidere nimbus
It mare per medium; miſeris heu præſcia
D *longè*
Horreſcunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, ſtragemque ſatis; ruet omnia latè.

At litteratos homines delectat operis ipſa tractatio; excogitandis rationibus quaſi ambroſiâ quadam paſcuntur; cujus rei tanta dulcedo eſt, ut Epicurus acerbiſſimos, eoſdemque mortiferos dolores ſuorum inventorum memoriâ leniverit; & Polemon voluptati nuncium remiſerit Xenocratis ſer-
E monibus delinitus. Quum ergo ſapientes non aliunde quærant ſuum bonum, ſed ex parte ſui petant humanis caſibus altiore; tanto eorum tranquillitas tranquillitati reliquorum antecellit, quanto ſapientiæ gravitas fortunæ levitate conſtantior. Atque ego illud aureum ſæculum a poëtis tantopere celebratum, quo Saturno Rege ſumma ſecuritas, altiſſima pax, & quies Mortalibus dicitur contigiſſe, non hominibus fuiſſe commune, ſed eſſe proprium ſapientum exiſtimarim. Neque enim umquam
F crediderim fluxiſſe paſſim lactis rivos, & ex arboribus mella diſtillaſſe, & perpetuo vere terram floruiſſe, & ſponte ſua fructus uberrimos, & ſuaviſsimos protuliſſe; nec umquam fuiſſe tempus, quo nihil fortunæ licuerit, & omnia Mortalium felicitati ob-
ſecundarint. Sed hoc poëtarum commento ſignificari contenderim beatiſsimam vivendi G
rationem, qua ſapientes perfruuntur; qui ſub Saturno Rege vivunt, hoc eſt intellectu reguntur, & imperio mentis obtemperant; nam intellectus a doctiſſimis viris nomine Saturni eſt appellatus. Hi igitur, ut illi priſci finguntur Mortales, vitam colunt plenam tranquillitatis, plenam jucundiſſimæ quietis, plenam placidiſſimæ voluptatis; a qua abeſt ira, abeſt ambitio, abeſt ſuperbia ſtultitiæ comes, ingluvies, libido, avaritia, temeritas. Sed me de ſa- H
pientum felicitate dicentem videntur interpellare nonnulli, qui litteratos homines aliis quidem vitiis, aut omnino carere, aut mediocriter laborare concedent; invidiam verò, & nimiam gloriæ cupiditatem effugere non poſſe contendent; quæ duæ perturbationes maximos poſſunt in eorum animis fluctus excitare; qui parum attendunt, quid & ipſi doctiſſimis viris tribuerint, & omnium ferè conceſſu tribuatur. Nam, quum ſedatas eſſe eorum cupidita- I
tes omnes conſentiant, & invidiâ carere omnibus concedendum eſt; his enim rebus invidemus, quarum quum ſimus expertes, magnâ cupiditate incendimur. Et verò quibus bonis docti homines invidebunt? potentiæ? at nullam putant animi impotentiam, & alieni a ſapientiâ: an divitiis? at divitias non magnopere ducunt expetendas: an honoribus? at veros honores non opinione populi, ſed virtutis auctoritate metiuntur: an voluptati? at K
ſciunt exitus eſſe triſtes voluptatis: an corporis bonis? at bona ſua non in corpore, ſed in animis collocarunt. Supereſt ergo, ut alter alterius invideat ſapientiæ; quo quid abſurdius, quum ſit commune bonum ſapientia? neque enim, ut, qui divitias congerunt, condunt, ita ſuos occultant theſauros ſapientes; ſed in medium proferunt, tam cuivis licet eorum inventis frui, quàm illis ipſis, qui invenerunt; qui igitur triſtatur aliorum ſapientiâ, ſuis bonis triſtatur, & mæret. Quòd ſi quis alienæ L
gloriæ lumine offenditur, hunc in ſummis inſcitiæ tenebris verſari neceſſe eſt; ut, qui infirmâ ſunt acie oculorum, lucem Solis intueri ſine moleſtiâ non poſſunt, ita, qui animo utuntur imbecillo, nominis alieni ſplendore læduntur; de his autem non loquor, nec his auctoritatem ſapientis circumdo, quorum mentis anguſtiæ amplitudinem ſapientiæ non capiunt; qui malevoli, obtrectatores, queruli, quum ſe dumtaxat ament ſine rivali, ut ſoli ſapere M
videantur, omne lumen virtutis extinctum volunt. Hunc ſapientem deſcribit Oratio mea, qui, quum ſuis bonis abundet, non livet alienis; huic ſi candorem animi tribuendum inter ceteras animi dotes affirma-

maro, quis mentitum redarguat? nam ſi
A Apellem ferunt æmulos non tam arte, quàm
benignitate ſuperaſſe; & Protogenem ſordentem
ſuis ad ſummam famæ claritudinem
evexiſſe, quum ejus opera quinquagenis
talentis empturum, uſurumque pro
ſuis confirmaſſet; quæ fuit artificis virtus,
eam ſapientis eſſe pernegemus? quaſi verò
doctorum hominum exempla deſint, qui
ab omni obtrectatione longiſſimè abſuerunt.
Meliſſus Heraclitum, quum ab Epheſiis
ignoraretur, tantis laudibus vexit, ut cla-
B riſſimum Heracliti nomen evaſerit: Democritum
Hippocrates, quum ſuis civibus
furere videretur, tantâ auxit nominis claritate,
ut non ſapiens modò pro inſano,
ſed pro ſapiente ſapientia diceretur: Ariſtippus
Æſchinem philoſophum ita Dionyſio
Regi commendavit, ut inſolitum, ſuſpiciendumque
ſpectaculum, in aulâ candorem
Sicilia ſit admirata: Plato eadem æmulantium
ſtudia memoriam immortalitati
ſcriptorum ſuorum mandavit: Polemon
C Xenocratis nomen ſemper in ore fertur
habuiſſe, & ſic ejus eſſe gloriâ delectatus,
ut amore ſummi viri quodammodo
inſanire videretur: Virgilius aliorum ſapienter
inventis non minùs lætatus eſſe
fertur, quàm ſuis. Et quid ſingulos colligo?
Pythagoreorum tota familia numquam
tantâ amicitiâ, tantâ conjunctione, tantâ
concordiâ floruiſſet, nec tot amicorum
paria in ſolâ Epicuri ſcholâ cenſerentur,
ſi ulla obtrectatio, & livor inter doctiſſimos
D homines interceſſiſſet. Ac ne gloriæ quidem
cupiditas, quæ in altiſſimis animis,
ſplendidiſsimiſque exiſtit ingeniis, tranquillitatem
doctorum hominum perturbarit.
Neque hîc ego dicam doctiſsimos quoſque
gloriam contempſiſſe; quod ni ita eſſet,
numquam Homerus in tot millibus
verſuum nomen ſuum, Patriæque ſiluiſſet;
& divina ingenii monimenta indigeſta, diſſipata,
in exiguas diſcerpta partes reliquiſſet;
nec Democritus, quum Athenas ve-
E niſſet, gloriatus eſſet ſeſe in illo ingeniorum
Theatro latuiſſe; nec Pythagoras,
quum divitias orationis, & arcanæ ſapientiæ
theſauros poſsideret, nihil umquam edidiſſet;
quod conſilium fuit omnium veterum
philoſophorum; quum Alcmæon
princeps dicatur librum divulgaſſe; nec
Epaminondas doctiſsimus, fortiſsimuſque
Thebanorum uſque ad annum quadrageſimum
ætatis in ſummâ obſcuritate vixiſſet;
nec Epicurus præcepiſſet vitæ ſilentium gloriæ
anteponendum. Sed hæc, & alia mul-
F ta, quæ poſſent afferri, bonitati cauſæ confiſus
exempla prætermitto, nolo omnia ad
vivum reſecare; concedam ineſſe aliquam
doctis hominibus gloriæ cupiditatem; ſed
eam quieti, qua perfruuntur alioquin perniciem
afferre pernegabo; nam quibus rebus
gloria comparatur, eæ poſitæ ſunt in
ſapientum poteſtate. Angebatur Cæſar, G
quòd ætate jam firmatâ nihil ferè præclarè
geſſiſſet, quum ad ſummam nominis claritatem
niteretur, & jure angebatur; niſi
enim fortuna votis annuiſſet, numquam
eſſet tantam rei militaris gloriam conſequutus;
at vivere eleganter, excogitare
multa ſapienter, cogitata eloquenter exponere
non ſunt fortunæ dona, ſed ingenii,
quo abundant ſapientes. Quare ſequitur
eos gloria etiam aliud cogitantes, plerumque
major, quàm ipſi putaviſſent; er- H
go, quum aliud agentibus hæc qualiſcumque
cupiditas expleatur, non habet ea ſollicitos,
non trepidos; non anxios, non
inquietos. Quæ quum ita ſint, Adoleſcentes
(vos enim extrema jam appellat Oratio)
equidem non laboro, quomodo poſſim
veſtras mentes ad ſtudia litterarum incitare;
ipſa res abunde vos cohortabitur.
Cogitate, quantum ſit animi tranquillitas
bonum, quàm expetenda quies, quàm otium
exoptandum; non divitiæ, non po- I
tentia, non honores, non dignitates, non
gloria, non triumphi ſunt cum felicitate,
qua fruitur animus tranquillus, & curis vacuus,
comparandi. Auguſtus Imperio terrarum
potitus, perduellibus profligatis,
tot præclariſſimis triumphis actis, perdomitis
ferociſſimis nationibus, Orbe pacato,
maximam ſecundum Deorum opes potentiam
adeptus his omnibus antepoſuit tranquillitatem;
quàm ſibi deeſſe frequenter
conqueſtus, niſi publicam quietem ſuæ præ- K
poſuiſſet, Imperium reſignaſſet, ut otio,
quod Mortalibus fecerat, frueretur. Quod
autem Auguſtus cogitarat, Diocletianus
privatam vitam triumphis, & opibus, &
honoribus, & gloriæ, & altiſſimæ fortunæ
prætulit, & otioſus maluit ſervire cum ceteris,
quàm occupatus omnibus imperare.
Nec ſanè judicium maximi Principis reprehendendum;
nam animi tranquillitas,
quam ille appetivit, aut ipſa felicitas eſt;
quod doctiſſimis viris video placuiſſe, aut
felicitati proxima. Atque utinam poſſim, L
Auditores, tranquillitatis bona, pro rei dignitate
ſatis luculenter explicare; efficerem
profectò, ut quoniam a litteris petendam
eſſe demonſtravi, litteras omnibus anteponendas
putaretis. Sed quando animi bona
meliùs experiundo cognoſcuntur, quàm
exprimuntur eloquendo; utar imagine
quadam ad id, quod volo, explicandum
accommodatâ. Concipite animo Rempublicam
diſcordiis civilibus agitatam, &, ne
quid perturbationis deſit, externis etiam M
bellis involutam; quid eſt fœdius? trepidi
cives, mæſta curia, ſilens forum, juſtitium
indictum bonis artibus, oppreſſæ virtutes,
jus datum ſceleri, exulante juſtitiâ, crudelitate
dominante, permiſsâ libidini licentiâ,

tiâ, jam agri devaſtati, exciſa oppida, fu-
A mantes villæ, ubique terror, ubique lu-
ctus, ubique trepidatio, fames, inopia, ci-
vium proſcriptiones, fuga, vaſtitas, & ex-
tremum malorum inſolens victoria domi-
natus nonne afflictæ civilibus, & externis
bellis impendent civitati? Contra verò,
quàm huic diſſimilis Reſpublica, in qua
pax vigeat; & civium concordia? omnia
hic legibus temperantur; mos, & Majorum
diſciplina ſervatur; florent artes, florent
ſtudia, florent virtutes, juſtitia dominatur,
B tranquilla ſecuritas, lætum otium, affluen-
tes opes omnes beant; fortuna urbis, & læ-
titia ludis, & ſpectaculis publicis, & ma-
gnificentiâ civium declaratur; nitent op-
pida, ipſa pacis bonis terra lætatur; fru-
giferis arboribus conſiti, & veſtiti vitibus
colles, frugibus abundantes campi, amœ-
nis ornatæ nemoribus villæ pulcherrimum
ſpectaculum præbent. Quod eſt urbibus
bellum, & diſcordia, idem animis pertur-
batio; quod eſt Rebuſpublicis pax, & con-
C cordia, idem privatis otium, & tranquilli-
tas. Perturbato animo nihil miſerius, ni-
hil tetrius, nihil perverſius; pars noſtri di-
vinior turpiſſimam perfert ſervitutem, quæ
ſervitio nata eſt, dominatur; exterminan-
tur virtutes, regnant cupiditates, diſtrahi-
tur animus in curas, affligitur, diripitur,
differtur, lancinatur; idem, tranquillus
& virtutibus floret, & vitiorum ſervitio li-
beratur, & honeſtiſſimâ voluptate perfun-
ditur, & clariſſimâ luce mentis illuſtratur.
D Ad hæc divina bona vos, Adoleſcentes,
voco, quum ad ſtudia litterarum voco.
Excitate vos ad cultum præſtantiſſimæ par-
tis; in eâ portum curarum, metam labo-
rum, perturbationum remedium, gaudium,
lætitiam, pacem, tranquillitatem reperie-
tis. Confugite in ſinum Muſarum; eæ ad
omnem humanitatem, manſuetudinem,
moderationem, lenitatem, virtutem ani-
mum fingent, & conformabunt. Quod ſi
urbes, & nationes totæ magnis impenſis,
magnis periculis, magnis etiam cladibus
petunt, quanto magis vobis exiguo labore
petendum eſt otium cum dignitate?

ORATIO XII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1688.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

DE NUPTIIS SEREN. FERDINANDI
Principis Etruriæ, &
SERENISS. VIOLANTIS BEATRICIS
Vindelicorum Principis

*Sereniſſ. MASSIMILIANI Vindeli-
ciæ Ducis, & Sac. Rom. Imperii
Septemviri Sororis.*

ETſi ratio mei muneris poſtulare
videtur, Auditores ornatiſſimi, E
ut hoc auſpice ſtudiorum die de
ſtudiis litterarum verba faciam;
& eorum amplitudine, ſuavitate,
commodis proponendis, adoleſcentes ad
hoc, quod ingrediuntur, laudis curricu-
lum ſtrenuè conficiendum adhorter; ſpes
tamen Domus regnatricis nuptiis floren-
tiſſimi Juvenis propagandæ, populorum vo-
ta, Italiæ plauſus, Etruriæ geſtientis gau-
dium ita blandiuntur animo lætitiæ magni-
tudinem vix continenti, ut in hac unâ cu- F
râ defixus alias omittere, & ad publicam
felicitatem Orationem quoque meam co-
gar accommodare. Atque illud inprimis mi-
hi lætandum jure eſſe video, quod quum
de uſitatâ viâ deflectendum fortuna gauden-
tis Reipublicæ, ſtudiumque meum ſuadeat,
hujuſmodi argumentum proponitur, quo
perſequendo mea dictio & communi ci-
vium lætitiæ, & plauſibus conſonabit, &
a priſtinâ ratione dicendi meâ non abhor-
rebit. Laudes enim auguſtæ Medicûm fa- G
miliæ, quas meditor in his nuptiis cele-
brandis attingere, conjunctæ ſunt, & co-
hærent cum laudibus litterarum, quas ve-
tere inſtituto jubeor prædicare. Nam
quum omnium artium laudatarum, quæ
multa ſæcula extinctæ Barbarorum armis,
& conſepultæ in tenebris, & ſitu, & an-
tiquitatis miſerandâ ſtrage jacuerant, initia,
& incrementa Mediceæ gentis Heroibus
ex magnâ parte debeantur; certè laudan-
dis auctoribus ipſorum beneficio quaſi re-
natæ facultates laudantur. Et quemadmo- H
dum, qui Romulum Urbis conditorem lau-
dibus vehit, ipſam Romam quodammodo
laudibus ferre cenſetur; & qui Mercu-
rium palæſtræ, Apollinem Muſicæ, Æſcu-
lapium Medicinæ repertores laudat, ipſi pa-
læſtræ, ipſique Muſicæ, & Medicinæ non-
nihil

nihil afferre ſplendoris, & ornamenti vi-
A detur; quòd inventorum gloria ad laudem
rerum inventarum pertinet; ita qui Medi-
ceæ gentis Heroës ornat, ipſas præclaras
artes, ipſamque ornat ſapientiam; hi quip-
pe & artium, & ſapientiæ conditores, &
quaſi numina quædam extiterunt. Atque
ita connexus eſt cum ſplendore clariſſimi
generis ſplendor litterarum, ut viciſſim ce-
lebrare litteras nemo poſſit, quin eadem
operâ Medicûm laudes perſequi videatur;
quorum munere ab interitu vindicata, &
B aucta eſt omnis artis amplitudo, omniſque
doctrinæ. Quare neque hodierno die tem-
pus opportunius, neque locus ullus aptior
ad dicendum de heroicâ, ac pæne divinâ
ſtirpe Regum Etruſcorum, quàm hic, qui
celebrandis laudibus litterarum eſt dedica-
tus. Nuptiæ verò Ferdinandi Principis ju-
ventutis, quæ nobis hanc ingeniorum al-
tricem, nobiliſſimarum facultatum paren-
tem, ſapientiæ cultricem domum ſpondent
fore ſempiternam; quibus admonemur
C florere, ſoſpitari, beatam eſſe gentem, qua
vigente, ac felici interitum litterarum,
aut calamitatem ullam timere non poſſu-
mus; nonne incitamento eſſe debent ad
ingenuas artes acriori ſtudio, ac majore a-
nimo, quàm antea capeſſendas? Non igi-
tur officio meo deſum ſtudioſos juvenes
adhortandi, non ſapientiæ pro virili parte
colendæ muneri deſum, quum domus
Etruſcæ magnitudinem laudibus effero;
quæ declarat, in quàm alto faſtigio culta ſa-
D pientia, & ornatæ nobiles diſciplinæ poſ-
ſint homines collocare. Quid verò magis
aptum, fauſtum, lætum, auſpicatum, quàm
ſtudia vertentis anni a laudibus tantorum
Principum inchoari; & dum hoc ſapien-
tiæ theatrum aperitur, his nuptiis primùm
plaudi, in quibus pronubam ſapientiam eſ-
ſe, & Apollinem, & Muſas Hymenæum
canere, ut in nuptiis Deorum fertur, con-
veniret?

Atque utinam mihi tantus orationis ni-
E tor, tam divina dicendi facultas, eloquii
tanta vis, tantaque copia contigiſſet; ut
digna hujus amplitudine loci, digna Medi-
cûm divinâ ſtirpe, digna Regalium ſplen-
dore nuptiarum mea dictio videretur! Sed
hoc ego tenuitatem meam conſolabor, quòd,
quum de Etruſcâ domo propter ejus cel-
ſitudinem, eximiamque dignitatem dignè
nemo dixerit, in eorum innumerabili, ea-
que non obſcurâ turbâ, qui tantas laudes
non ſunt aſſequuti, me quoque numerari
non pudeat. Nam quæ Medicûm genti par
F oratio poteſt inveniri? nec mihi conſilium
eſt excutere vetuſtatem, & antiquas incly-
tæ famâ gentis origines indagare; non ea
eſt Medicûm claritudo, ut ab oſcurâ ob
vetuſtatem gloriâ obſoleſcentem quemdam
ſplendorem debeat mutuari. Eſt ita naturâ
comparatum, ut rerum admiratione di-
gnarum lateant plerumque primordia, quæ G
aliquando ſolet & clararum urbium origi-
nes, & magnorum fluminum fontes occul-
tare; ad majeſtatem tanti nominis perti-
net principia ignorari, ut excelſum quid-
dam, auguſtum, majus mortali faſtigio ſuſ-
picari poſſimus. Nam ſi ex his, quæ fan-
do audivimus, incognita, & caligine qua-
dam condita vetuſtatis conjecturâ conſe-
qui licet, cujus gentis originem prope con-
ſecrare, & ad heroës auctores referre ma-
gis par eſt, quàm ejus, cui perpetuam, in- H
ſitam, propriam heroicam virtutem fuiſſe
cernimus? Quot enim illa viros, quanto
ſplendore, quàm divinâ ſapientiâ, quàm
admirabili magnitudine animi procreavit?
quæ non, ut ceteræ fortunæ quodam tur-
bine, ſed meritis eximiis, & immortalibus
principatum adepta eſt, & imperio digna
eſt viſa, antequam imperaret. Nec brevi
experimento compertum eſt, hanc eſſe al-
tiſſimæ fortunæ parem; multis ætatibus
cognitum eſt, nihil eſſe in rebus humanis I
exaggeratum, altum, ſublime, ſplendidum,
quod Medicûm virtutibus non deberetur;
in aſperrimis rerum, in ſecundis, in pace,
in bello Regum majeſtatem privata virtus
adæquavit; nec adverſitate fortunæ depreſ-
ſa, nec proſperitate corrupta eſt. Gloriari
licet nullum umquam populum in legen-
dâ gente regnaturâ cautiorem fuiſſe, quàm
noſtrum. Propter nonnullas Piſiſtrati vir-
tutes paſſa eſt Athenienſium civitas Piſiſtra-
tidas imperare: Gelonis fraudibus deceptæ K
Syracuſæ libertatem amiſerunt: Julii Cæ-
ſaris virtus cauſa fuit, ut & ipſe pleriſque
Romanorum volentibus Imperium obtine-
ret, & Juliæ genti diu populus ille dominus
rerum ſponte pareret; Medicûm verò genti
antequam Patriæ Regnum deferretur, in-
numerabiles Heroës omni regiâ virtute præ-
diti floruerunt. Sed immenſum eſt omnes
viros, qui Etruriæ principem domum glo-
riâ in Cœlum extulerunt, recenſere; quis
tamen virtutis admirator indictum velit L
Coſmum illum decreto publico Patriæ Pa-
trem appellatum? quem divinâ providen-
tiâ in eâ urbe natum eſſe conſtat, quæ ma-
ximè omnium ſemper acerrimis ingeniis
abundavit; ut his fovendis, ornandis, alen-
dis intermortuas litteras excitaret; additæ
ſunt viro ejuſdem conſilio Numinis ingen-
tes opes, quibus ad Regum fortunam pro-
ximè accederet, & quod Reges neglexe-
rant, & negligebant, bonas artes inſtaura-
ret; addita auctoritas, qua Mortalium ne- M
mo potuit cum eo comparari; additum acer-
rimum judicium, quo quantum eſſet in
quoque facultatis, & ingenii ad ſapientiæ
ſtudium celebrandum, promovendumque
dignoſceret. Quibus ille Dei muneribus
fretus rem ſeculis omnibus inauditam, in-

tentatamque perfecit; ut ars eſſet nulla, quæ
A homine libero digna cenſeretur, quin ab
eo ad vitam extincta revocaretur, aut lu-
men, incrementumque ſuſciperet. Neque
ego hæc ornandi viri cauſâ ignota profero,
& incerta pro certis affirmo; teſtem cito
cunctam Europam, teſtes omnes prope na-
tiones, omneſque ſcriptores, teſtes clariſ-
ſimos viros, qui ex ejus domo litterarum
Principes, tamquam ex equo Trojano Gra-
jorum proceres, prodierunt; qui ab eo bo-
nas artes reſtitutas & a barbarie ſæculum
B vindicatum unâ voce conſentiunt. Deus
immortalis! poteſt ne quidquam dici ma-
gnificentius excelſius, admirabilius, quàm
ab uno homine ſapientiam non afflictam,
ſed prorſus everſam, præclaras diſciplinas
non jacentes, ſed intermortuas, eloquii
ſplendorem non obſcuratum, ſed extin-
ctum revocatum eſſe, & in antiquam di-
gnitatem, nitoremque reſtitutum? Quo ore
te laudem, aut quid omnino loquar, &
quo nomine appellem te, Coſme, neſcio;
C non eſt hoc tuum mortale factum, non
humanum conſilium. Veteres illi, qui ſin-
gulas artes licèt ignobiles, & minùs libe-
rales in lucem protuliſſent, eos opinio-
ne, & famâ in Cœlum ſuſtulerunt, & di-
vinis honoribus conſecrarunt; ita Mi-
nervam textrinæ, Vulcanum fabricæ, Ce-
rerem agriculturæ inventricem templis,
& aris auxit antiquitas, & omnium gen-
tium conſenſu Deos appellavit; tuo mu-
nere non una, eaque ſervilis facultas, ſed
D omnes artes liberales, atque ipſa regina
Mortalium eloquentia, ipſa domina re-
rum, & artium mater, principeſque ſa-
pientia, quæ aut inter Mortales eſſe deſi-
erat, aut parum colebatur, e tenebris e-
rutæ, & cœptæ ſunt celebrari; & te aucto-
rem tanti muneris non ſupra omnes homi-
nes efferemus, & non quantum piè poſ-
ſumus divinâ ſtirpe natum prædicabimus?
Hieronem Siciliæ Regem, quòd ejus aula
doctis viris patuerit, laudibus ferunt: in-
E ter Archelai Macedoniæ Regis egregias ar-
tes, & immortalitate digniſſimas, quibus
auxit Regnum, & Poſteris tam validum re-
liquit, ut ex eo profectus Alexander Or-
bem terrarum pæne ſubegerit univerſum,
liberalitas in poëtas recenſetur, & Euripi-
di auctori ſummo tragœdiarum familiaris
fuiſſe dicitur: nec in poſtremis Alexandri
Magni laudibus ponitur, quòd litteratos
homines benignè fuerit complexus, & eo-
rum ſermonibus delectatus: Auguſtus,
F quem vivum, præſentemque conditis aris,
templiſque Romani coluerunt, licèt in-
gentibus bellis geſtis, licèt hoſtibus toties
triumphatis, terrarum Orbe pacato, egre-
giè Republicâ conſtitutâ clariſſimus; ta-
men hac laude potiſſimùm eminet, & præ
ceteris prædicatur, quòd litteras foverit,
quòd ejus beneficio nobiles artes, & libe-
ralitate floruerint. Sed, ut de aliis interim G
ſileam, quos nominavi, pace dixerim tan-
ti Principis, ſi fulgore nominum, & alti-
tudine Romanæ fortunæ detractis, rem i-
pſam perpendere, & nudam veritatem in-
tueri licet, Auguſtus nullo modo eſt cum
Coſmo comparandus. Nam ille nixus Ro-
manâ potentiâ nihil aliud præſtitit, quàm
ut bonas artes Reipublicæ libertate floren-
tes in Imperio conſervaret; hic privatus,
privatus, inquam, non opibus Orbis ter-
rarum, ſed ſuis non conſervavit, ſed pe- H
perit; non florentes accepit, ſed reliquit;
non aluit, ſed ab Inferis litteras excitavit:
illi ſæculum ſapientiæ luce clariſſimum ca-
liginem, quam ſolet altitudo fortunæ af-
ferre, diſcuſſit; hic ſæculo profundis in-
ſcitiæ tenebris involuto ſplendorem attu-
lit ſempiternum. Atque hunc verum di-
xeris Prometheum, qui divinâ providen-
tiâ non ignem a Sole raptum artium ad-
miniſtrum, ſed e mente ſuâ promptum lu-
men artium laudatarum, lumen elegantiæ, I
lumen ſapientiæ excitarit, attuleritque Mor-
talibus. Quæ gloria quò major eſſet, pro-
poſuit ſummo viro magnum cum Barbaris
fortuna certamen; nam quo tempore Ita-
liam, atque adeo cunctam Europam a bar-
barie Coſmus vindicabat, immaniſſimus
Turcarum Tyrannus in Aſiam univerſam,
& Græciam barbararum gentium colluvio-
nem invehebat; & omnes reliquias vetu-
ſtatis, omnia ſapientum monimenta ex-
cindere moliebatur; duo everſa Imperia, K
duodecim capta Regna Chriſtianorum, du-
centæ urbes expugnatæ. Hac tantâ clade
terrarum ſpes omnis, & fortuna Republi-
cæ litterariæ occidiſſet, Græciâ omni, ubi
ſcintillæ quædam ſapientiæ, & ut ita di-
cam, ſemivivum lumen eloquentiæ ſupe-
rerant, in Barbarorum poteſtatem redactâ,
niſi lucem Coſmus afflictis rebus attuliſſet.
Ille vetuſtos codices barbaræ gentis inju-
riâ perituros Byzantio uſque in Etruriam
advectos publicavit: ille Grajos ad inſti- L
tuendam Græcis litteris Etruſcam juven-
tutem accerſivit: ille doctis viris barba-
riem, quaſi calamitoſam quamdam nubem,
ſeſe Europæ ſuperfundentem fugientibus
& ſtabilem, certamque ſedem præbuit, &
acerbiſſimæ fugæ ſolatia non pœnitenda.
Nec ſenſit litteratorum Reſpublica amiſſæ
Græciæ damnum, quum Athenæ Floren-
tiam commigraſſent; & fuit potentior Coſ-
mus, qui pari jure cum ceteris civibus
cenſebatur, in bonis artibus reſtituendis, M
quàm innumerarum gentium ſuccinctus
copiis Barbarus in evertendis. Nam Bar-
barus non florentem ſtudiis Græciam, ſed
rudem, & pæne omnis oblitam diſciplinæ
inductâ barbarie penitus efferavit; Coſmus
non modò reliquias priſcæ ſapientiæ ab il-
lo op-

lo oppreſſas conſervavit, ſed fovit, auxit,
A ornavit, & priſtinam ſpeciem recuperare,
nitoremque coëgit: Barbarus in exiguâ Eu-
ropæ parte interitum litteris prope jam ſe-
nio confectis, & vetuſtate labefactatis at-
tulit; Coſmus in Europam ferè univer-
ſam reviviſcentium ſuo munere nobiliſſi-
marum facultatum lumen diffudit. Vicit
ergo Coſmus privatus Tyrannum Aſiæ,
Europæque victorem; & victoriæ fructus
eſt, quem non ad breve tempus Orbis ter-
rarum, ſed multis jam ſæculis percepit,
B porroque percipiet Italia, & ceteræ pro-
vinciæ omni humanitate perpolitæ. Huic
Poſteri debent, quòd non in rerum maxi-
marum ignoratione verſantur; debent do-
cti viri, quòd ceteris gloriâ, & ingenii do-
tibus præſtantiſſimis antecellunt; debent
duces, quòd eorum res præclarè geſtæ ma-
ximo verborum, & ſententiarum ſplendo-
re celebrantur; debet Italia, aliæque pro-
vinciæ, quòd ſplendidiſſimis ædificiis exur-
gunt, pulcherrimis ornamentis nitent.
C Nam ab eo nobiles architecti, & ſculpto-
res, & ſtatuarii, pictoreſque ad ſummam
artis præſtantiam quærendam ſunt præmiis
invitati; quem morem & Poſteri ejus re-
tinentes, & Patriam pulcherrimam urbium
effecerunt, & Italiam univerſam, & Euro-
pam mirabiliter exornarunt. Sed cum om-
nes plurimùm debent, tum illi ſapientiæ
principes, & eloquentiæ, quorum moni-
menta tenebris damnata ſempiternis ab o-
blivione, & interitu vindicavit; qui im-
D mortalitatem, quam ſcriptis meruerant, e-
jus beneficio ſunt aſſequuti. Atque uti-
nam illi reviviſcerent eloquentium pro-
ceres, ut vindicem ſuum, ut parentem me-
ritis laudibus prædicarent! Eorum certè
eloquentiâ eſſes, Coſme, celebrandus, quo-
rum ingeniis æternam vitam, æternamque
gloriam peperiſti; fortaſſe quum omnes
Græci, omneſque Latini ad tuas virtutes
canendas conſpiraſſent, dignum aliquid di-
vinis tuis, & immortalibus meritis protu-
E liſſent; nobis infirmum ingenium ad par-
tem aliquam tantarum laudum attingen-
dam. Nam qua dicendi facultate aſſequi
poſſumus tuam illam animi moderationem,
qua, quum eſſes non modò civium, ſed &
omnium tuæ ætatis Mortalium omni vir-
tute princeps, non inſolentiùs te effere-
bas, non proſpero fortunæ flatu ferebaris;
ſed pari jure cum civibus agebas, & altiſ-
ſimum faſtigium tantæ virtutis legibus, &
Patriæ liberæ ſubmittebas? Quo ore cele-
F bremus beneficentiam in cives, qua in-
genti opum vi profusâ omnes indigentes
opis, auxiliique tui ſublevaſti; regalem in
Patriam munificentiam, qua difficillimis
Reipublicæ temporibus tuæ civitati ſubve-
niſti, urbemque pulcherrimam magnifi-
centiſſimè extructis publicis ædificiis de-

coraſti; pietatem in Deum, qua tot, ac
tam ſplendida templa conſtruxiſti; quæ G
non potuit Italiæ finibus contineri, ubi
tam clara ejus monumenta cernuntur; ſed
Italiam quoque egreſſa in Aſiam ſe ſe dif-
fudit, & in urbe Dei veſtigiis conſecratâ
recipiendis, alendiſque iis, qui ad invi-
ſendum, adorandumque Chriſti Liberato-
ris immortale monumentum proficiſceren-
tur, extruxit domum, & latiſſimi agri pro-
ventibus locupletavit? Quis hoc umquam
non modò privatus, ſed Rex potentiſſimus,
non dico, effecit, ſed cogitavit ab occaſu H
Solis ad ortum ſuæ pietatis, & liberalitatis
dexteram protendere, & in regione bar-
barâ, & inhoſpitali hoſpitalem munificen-
tiam exercere? Ratis illi commendantur,
quorum domus hoſpitibus liberaliter, &
perbenignè patet. Hac laude præſtantem
Cimonem Athenienſem, hac Agrigenti-
num Gilliam Græci mirificè prædicarunt;
ſed, ut in extremis terrarum oris humani-
ter omnes exciperentur, unius Coſmi li-
beralitate, quam Europa non capiebat, ef- I
fectum eſt; at quanto cum pietatis Chri-
ſtianæ bono! Antea qui ſacram illam, ac
venerabilem urnam venerari conſtituiſſent,
poſt tot exantlatos labores, poſt immenſum
terrarum ſpatium peragratum, poſt exhau-
ſta maris, ac terræ pericula locum, in quo
conſiſterent, non habebant, & alimenta
quomodo expedirent, inter oſores nomi-
nis Chriſtiani vix reperiebant; tunc bene-
ficio Coſmi tamquam in domo propriâ ver-
ſari licuit, & afflictas longitudine viarum, K
& incommodo vires recreare, & in unam
curam animum expiandi, & ad divinum
convertendi Numen incumbere. Quàm
multos putatis exemplo tantæ pietatis in-
citatos, vel Coſmi liberalitate invitatos
iter illud ſalutare ſuſcepiſſe, quum ere-
ptum quodammodo Barbaris Chriſti Sepul-
crum videretur; quando qui ipſum inviſe-
rent, tam humano hoſpitio, tam pio exci-
piebantur? Jam prudentiam tanti viri ve-
nerabundo potiùs, & attonito quodam ſi- L
lentio, quàm ullâ dicendi copiâ proſequen-
dam cenſeo; quam unam Coſmi virtutem
eâ tempeſtate admiratione defixiſſe Morta-
les puto. Quod enim tam certum oracu-
lum eſt umquam habitum, quàm in expli-
cando conſilio Coſmi ſapientia? cujus rei,
quum multa, atque præclara argumenta af-
ferre poſſimus; ne vos pluribus oneremus,
unum, quod eſt mirandum maximè, & ſin-
gulare, proferemus. Animadvertunt rerum
geſtarum periti, diſſidentium, inter ſeque M
bellantium Principum ad quorum partes
ſeſe Coſmus adjunxiſſet, quos conſilio ju-
viſſet, quorum opes foviſſet, eos proſpe-
ros rerum eventus habuiſſe, & de hoſtibus
magnificè triumphaſſe; tantum fuit in
Coſmi prudentiâ momentum, ut opes,

exercitus, claſſes eâ præponderarentur.
A Critolaus philoſophus non ignobilis, ut
quanti eſſet facienda virtus, & quàm im-
menſo intervallo præſtaret ceteris bonis,
oſtenderet, affirmavit; ſi in alterâ libræ
lance ponatur, quidquid eſt aut in corpo-
re, aut in fortunâ expetendum, in alterâ
dumtaxat una virtus, eam maria, ac terras
eſſe depreſſuram. Quod eſt de omni virtu-
te a philoſopho dictum, id de unâ Coſmi
prudentiâ poſſumus affirmare; ad quam-
cumque ſe illa partem applicuiſſet, tantum
B ponderis habuiſſe, ut omnia ſtatim incli-
naret, & imperia, dignitas, amplitudo, for-
tuna, bellica virtus, copiæ militares ab eâ
traherentur. Et miramur hunc virum tan-
tùm auctoritate valuiſſe, ut Reges ipſos fa-
mâ, & ſplendore quodam nominis priva-
tus adæquaret? ego potiùs mirer non om-
nibus imperaſſe Mortalibus, quum tam cla-
ris documentis appareret ejus prudentiam
tantopere his, quibus conſuleret, profutu-
ram. Quamquam, ſi verè a ſapientiſſimis
C viris dicitur tunc eſſe dumtaxat verum,
juſtum, ac legitimum imperium, quum,
qui imperat, ſapientiâ ceteris præſtat, &
utilia ſponte parentibus præcipit; quis ne-
get Coſmum Regibus, nedum privatis, im-
peraſſe, quum ejus conſilio principes civi-
tatum, Regeſque parerent? O dignum im-
perio virum, qui, quum ſuos cives liberos
eſſe pateretur, tyrannis, & Regibus leges
dabat, eoſque obnoxios habebat ſuæ volun-
tati! Quam Coſmi virtutem reputanti Coſ-
D mi potentiam, & facta quædam, quæ per
ſe magna, & admirabilia viderentur, mi-
nùs mirari ſubit. Nam potentiſſimum Bri-
tanniæ Regem Edoardum ejectum Regno
Coſmi opibus adjutum, devictis hoſtibus
in avitum Regnum magnâ eum laude reſti-
tutum; Inſubrum Ducem ab opulentiſſimâ
Venetorum Republicâ, & Neapolitano Re-
ge atrociſſimo bello oppugnatum, jamjam
nutantem, & ruinâ ſuâ tracturum Italiæ li-
bertatem, Coſmi auxilio ſuſtentatum, &
E imperium adeptum, & formidabiles hoſtium
conatus mirâ felicitate repreſſiſſe, cui non
eſſe mirandum videatur? ſed cogitanti Co-
ſmi prudentiam ſolam tantùm valuiſſe, ut,
qui ejus conſilio regerentur, adverſos for-
tunæ caſus non pertimeſcerent, cauſa ad-
mirandi non erit, ſi quos non ſolùm con-
ſilio, ſed etiam opibus juviſſet, extra om-
nem aleam periculorum eſſent quodam-
modo collocati. O dominam rerum virtu-
tem, quæ fortunam haberet in ſuâ poteſta-
F te! o divinum conſilium, quod in maxi-
mis rebus decipi numquam eſt deprehen-
ſum! Sed quid ego tamdiu in unius viri
commemorandâ virtute verſor? quaſi ve-
rò non alii Mediceæ gentis heroës dicen-
di ſuperſint; quibus neque immatura mors
impedimento fuit, quominus memoriam
ſui nominis immortalem relinquerent; ne-
que adverſitas fortunæ, quominus ad ſum- G
mam virtutis gloriam efflorefcerent; ne-
que imbecillitas virium, quominus mentis
invicto robore immanes adverſariorum im-
petus retunderent. Sed, quum undique
ſeſe mihi offerant Mediceæ gentis lumi-
na, quæ mentis aciem perſtringunt, & ad
ſuas laudes celebrandas invitant, animum
ad ſeſe præcipuè rapit Laurentius ille ma-
gnus, ille Regibus venerandus, & Superis
acceptiſſimus, divini Numinis munere Mor-
talibus datus; quò reviviſcentes Coſmi be- H
neficio litteras, & nobiles facultates ad ab-
ſolutam præſtantiam, perfectionemque pro-
veheret, & in altiſſimo laudis, & dignitatis
gradu collocaret. Nec mirum tantum do-
ctrinæ ſplendorem attuliſſe; quum ipſe,
qui prudentiâ, magnitudine animi, libera-
litate, fortunâ, auctoritate, clementiâ Ita-
liæ ſplendor eſſet, doctiſſimus haberetur.
Exemplo ſcilicet non minùs, quàm præ-
miis ingenioſos homines incitabat; quum
viderent ipſum in tantâ rerum mole, quum I
Reipublicæ adminiſtrandæ, & librandæ
Italorum Principum potentiæ, & concor-
diæ tuendæ, & ab Italiâ exteros hoſtes ar-
cendi curis ingentibus diſtineretur, mul-
tum operæ, multum temporis in ſtudiis
conſumere. Huc acceſſit acerrimum judi-
cium, quo aptiſſimum quemque ſeligeret,
& ad colenda artium præclararum ſtudia
liberalitate planè regiâ invitaret. Itaque
adnotatum eſt ex magno agmine eorum,
qui ſub Laurentii umbrâ in ſpem præſtan- K
tiſſimæ laudis alti fuerant, & educati, ne-
minem extitiſſe, qui non ad excellentiſſi-
mam artis gloriam pervenerit. His autem
quum ſeſe adjungeret & regalis munificen-
tia, & prolixus in doctos homines, artifi-
ceſque præclaros favor, & honores habiti
litteris, & ſtudium vetuſtos codices com-
parandi, & antiquitatis reliquias, & ut ita
dicam, pretioſa naufragia colligendi, &
undique claros doctrinâ viros accerſendi,
in omni laudabili facultate tam multi, & L
tam præſtanti ſcientiâ floruerunt; ut ſæ-
culo illi nihil ad ſummam eruditionis, &
elegantiæ laudem deeſſe videretur. Cujus
rei tu mihi teſtis, Florentia urbium elegan-
tiſſima; ſemper tu quidem fuiſti felicium
ingeniorum proventu beatiſſima, numquam
tamen, quàm Laurentii auſpiciis beatior.
Quot enim viros, & quàm excellenti in
ſtudiis gloriâ procreaſti? quot aluiſti? quot
ad te, velut ad præclariſſimum ingenuarum
artium ſeminarium, & ſapientiæ Regem M
venientes excepiſti? Sed illud tibi maximè
optandum, & glorioſum contigit, quòd in
tuo ſinu vidiſti Platonis divinam ſapien-
tiam renaſcentem. Nam, quòd Coſmus in-
choarat, Laurentii virtute perfectum eſt,
ut admirabilis ille ſplendor philoſopho-
rum,

rum, ejuſque ſectatores e tenebris eruti
A cæcas, & cœleſtium inanes hominum men-
tes illuſtrarent; & ſacer ille ex Academiâ
Cycnus, quum e gremio Laurentii evo-
laſſet, Orbem terrarum ſuaviſſimâ, & Im-
mortali voce compleret. Debuit nimirum
divinus Plato divini viri beneficio quo-
dammodo reviviſcere, & noſtræ immorta-
litatis aſſertor ab eo, qui maximè omnium
immortalitatem ſpectabat, hac vitâ dona-
ri, qua in memoriâ vivimus Poſterorum.
Nec verò Platonem Laurentius in lucem
B protolit, ſed non & moribus, & vitâ præ-
cepta Platonis, & ſapientiam expreſſit; im-
mo verò certiùs nemo principis philoſo-
phi dicta affirmavit, quum, qui Reipubli-
cæ ſummâ cum gloriâ præeſſet, legitimè
philoſopharetur. Nam in eo tanta clemen-
tia, ut in beneficii loco poneret ſibi occa-
ſionem dari ignoſcendi, & iis gratias age-
ret, quibus monentibus, acerbiſſimis ini-
micis peperciſſet. Quamquam nec moni-
torum, nec hortatorum Laurentii manſue-
C tudo indigebat; ſua ſponte miſeris occur-
rebat. Quoties illum ſcimus in patris vi-
ctoriâ patris iræ moderatum veniam victis
impetraſſe? quoties in ſuâ nobiliſſimos ci-
ves ab eo conſervatos, & acerrimos ini-
micos in Patriam reſtitutos? Jam pietas,
& religio a teneris unguiculis culta, quo-
minus illuſtris eſſet apud Poſteros nec præ-
ſenti invidiâ, nec malevolorom ſcriptis
mordaciſſimis potuit obſcurari. Jam con-
tinentiam in tantâ poteſtate, in ingenii
D ſummâ celeritate conſilii maturitatem, in
tam multiplici varietate fortunæ magnitu-
dinem animi ſemper inconcuſſam, ſapien-
tiam non fortunæ rationem ſubmittentem,
ſed fortunam ratione moderantem, comi-
tatem gravitati non officientem, ſed gra-
vitatis temperamento jucundiorem, mo-
deſtiam in magnâ potentiâ Patriæ liberæ
ſemper. & magiſtratibus obſequentem;
magnificentiam non in luxu, & opibus
profundendis, ſed in hominibus demeren-
E dis eminentem quis dignè laudibus poſſit
efferre, aut tacitâ veneratione ſatis admi-
rari? Certè his virtutibus Laurentios ad-
mirationem non modò civium, ſed & ex-
terorum, & totius Orbis terrarum excita-
vit; neminem umquam in liberâ civitate
tam acceptum fuiſſe plebi, tam gratum Pa-
tribus, tam nobilitati, quæ modò rectè de
Republicâ ſentiret, probatum ferunt; ne-
minem ſummis juxta, atque infimis æquè
amabilem, venerabilemque ſeſe præſtitiſſe.
F Qui conſenſus amoris in eum, qui in li-
berâ civitate rerum potiretur, cui non ad-
mirabilis, & ab excellentiſſimâ virtute pro-
fectus videatur? Sed ſi quis reputet homi-
nem, qui hoſtili odio imbutus ad res no-
vas in Etruriâ moliendas ab hoſtibus miſſus
Legati ſpecie venerat, adeo Laurentii co-
mitate, & virtutibus in uno congreſſu de-
linitum, ut inimicum animum deponeret,
& a patrandâ Laurentii cæde abhorreret,
minùs mirabitur cives in eo amando, ſu-
ſpiciendoque tantâ conſpirstione volunta-
tum conſenſiſſe; exteri verò admiratione
tantarum virtutum ſtupefacti quo longiùs
aberant ab invidiâ, eo vehementiùs in ejus
amorem, cultumque ferebantur. Et quid
de populis Italiæ dicam, qui Laurentium
Imperio Orbis terrarum dignum uno ore
prædicabant? ipſi Barbari, quibus ignota
ſpecies veræ magnitudinis, magnitudine
viri movebantur. Ægyptiorum ergo po-
tentiſſimum Regem miſiſſe cum ſplendi-
diſſimis donis oratores ad Laurentium ejus
gloriâ commotum, in ejus amicitiâ ma-
gnum putantem Regno ſuo præſidium con-
ſtitutum ſcriptores inprimis graves memo-
riæ prodiderunt; quod nemini privato de-
cus arbitror contigiſſe. Vix Barbarorum
ſuperbia pari faſtigio Reges, aut etiam al-
tiore colendos donis, & legatis ambiendos
exiſtimat, nedum homini privato faſces
quodammodo ſubmittere non dedignetur;
quod obſequium quum Rex barbarus, qui
florentiſſimo Regno, ac tot provinciis im-
perabat, Laurentio præſtiterit, nonne vi-
detur Laurentium virtus ſupra homines,
ſupraque Reges extuliſſe? Verumtamen il-
le quamvis Barbarus, quamvis ingenti ſub-
nixus potentiâ, non tamen infenſus cla-
riſſimo viro hoſtili in ipſum odio fereba-
tur. Ferdinandum verò Neapolitanum Re-
gem, qui incenſus irâ ad evertendas Lau-
rentii opes cum Summo Pontifice conſpi-
rarat, nonne ejus congreſſu delinitum, e-
loquentiâ permulſum, rationibus victum
iram, & belli conſilia poſuiſſe accepimus?
quod iter ad inimicum Regem ſummus il-
le vir ſponte ſuſcepit, ut ſuo periculo Pa-
triam maximis circumventam periculis li-
beraret. In quo quid priùs mirer? pieta-
temne inimico homini, & externæ fidei,
ut Patriæ laboranti ſubveniret, ſponte ſe
committentis? an animi magnitudinem om-
nia ſuæ civitatis, & ſui præſidia in ſe, &
prudentiâ ſuâ collocantis? an conficiendi
negotii dexteritatem, qua Regem ſuis re-
bus infeſtum, & ingentem irarum molem
animo volventem placavit, & a ſocietate
Pontificis alienavit, & ad ſuam cauſam tra-
duxit? Itaque tantum fuit in Laurentii vir-
tute momentum, ut is aptior eſſet ora-
tor ad Regis animum leniendum, cui Rex
iraſcebatur, quàm alii omnes, quibuſcum
aut amicitiæ, aut nullæ ſimultatis cauſæ Re-
gi intercedebant. Sedatam Xenophontis
oratione militum ſeditionem ad diripien-
dum, excindendumque Byzantium inflam-
matam, & jam ruentem miramur; ſed vul-
gus levi momento huc illuc impellitur, &
ſæpe gravis pietate viri aſpectu ipſo a ſce-
lere

hic deterretur; quanto magis admirandus
A Laurentius, cui Rex inimicus e conſtanti
ſententiâ dimovendus; & a bello, quod
non impetu animi, ſed ratione ſuſcepe-
rat, erat deterrendus, avertenduſque a ſo-
cietate maximi Principis, quem Regibus
ipſis venerandum cum humana, tum divi-
na jura faciebant; ille denique erat aucto-
ritate privati civis commovendus, qui pro-
pter fortunam regiam, & opinionem quam-
dam ſapientiæ omnes homines infra ſe po-
ſitos arbitrabatur? Africanum ſuperiorem
B celebrant, quòd Syphacis Numidarum o-
pulentiſſimi Regis animum, quum ad eum
veniſſet, & hoſpitio regali eſſet exceptus,
adeo ſibi devinxerit, ut ad feriendum cum
Romanis fœdus impelleret; ſed ille ad Re-
gem nec ſibi, nec Romanis iratum veniebat;
veniebat adverſus Carthaginienſes antiquos
Regis hoſtes, novos ſocios, numquam fidos,
quorum felicitati Syphax maximè invide-
bat; Laurentius ad eum, qui non ſuæ mo-
dò civitati, verùm etiam ſibi magnopere
C ſuccenſebat; qui nihil habebat cauſæ, cur
a ſocietate Pontificia deſciſceret, & novam
Florentini populi gratiam amicitiæ veteri
Maximi Principis præoptaret; quum au-
tem in tantâ difficultate rerum Laurentius
idem, quod Scipio, fuerit conſequutus,
quis neget Laurentium Scipioni hoc qui-
dem nomine anteponendum? Sed mira-
bilior fuit Laurentii virtus in referendâ
Regi gratiâ, quàm in hoſte placando;
quum enim Ferdinandus amiſſo exerci-
D tu, Regni Principibus rebellantibus, po-
pularibus ad defectionem concitatis, vi-
ctricibus hoſtium copiis urgentibus, &
extremam ruinam, excidiumque afflicto
Regi minantibus, Regnum amiſſurus vi-
deretur, unius ope Laurentii acciſæ opes
Ferdinandi ſunt reſtitutæ. Quid hîc ego
prædicem, quàm ſagaci conſilio Pontificem
a belli conſiliis deterritum ad ſtudium pa-
cis revocarit; quantâ ſolertiâ Ferdinandi
hoſtes ad ejus partes traduxerit; quantis au-
E xiliis labantem Regis fortunam ſuſtentarit;
& quod maximum eſt, quum Pontificia
hoſtem tueretur, & ab eo ſocius Regulos
abalienaret, his ipſis, quæ adverſus ejus di-
gnitatem facta videbantur, arctiſſimo fœ-
dere amicitiæ Pontificis voluntatem ſibi de-
vinxerit, ut in beneficii loco haberet,
quòd a Laurentio prohibitus eſſet magni-
ficam de hoſte victoriam reportare? O di-
vinum ingenium, o prudentiam ſingula-
rem, o verè arbitrum Regum Laurentium;
F qui & quibus conſulebat, & quibus ob-
ſiſtebat, habebat obnoxios, & pari bene-
ficio affeciſſe videbatur! Nec pœnituit ſum-
mum Sacerdotem tanti viri conſiliis obtem-
peraſſe; nam quum Auximum a Pontifi-
ce rebellaſſet, & ejus exemplum civitatis
eſſet tracturum ceteras civitates, defectio-
nis auctorem, ſceleſtum hominem, ac ne-
farium, & impietate quadam immani, & G
inauditâ, qui ad Barbaros in Italiam accer-
ſendos, dedendamque Turcis urbem le-
gatos miſerat, quem nec æquata Superis
Pontificis poteſtas, nec noſtræ religionis
reſpectus, nec divini Numinis metus,
nec execrandi ſceleris horror, nec exci-
dium, & vaſtitas Italiæ imminens mo-
verat, Laurentii movit auctoritas; ut Pa-
triam ad obſequium erga Pontificem redi-
re pateretur, & exilium Imperio ſuæ civi-
tatis præoptaret. Conſervata eſt igitur om- H
nium ſalus Laurentii beneficio, Italiæ tran-
quilla pax reddita, & quies, quanta vix
umquam contigerat. Ut corpus animan-
tium, quod ex tam diverſis, inter ſeque pu-
gnantibus conſtat elementis, donec animâ,
quaſi vinculo, continetur, non diſſolvitur,
& diſſidentes naturæ mirabili quadam con-
cordia colligantur; ubi verò extincta eſt,
aut e corpore evolavit vis illa cœleſtis, a-
nimantis conſervatrix, in priſtinam diſcor-
diam redeunt elementa, & eorum diſcidio I
labefactatum corpus diſſolvitur; ſic Italia
ex tam diſcordibus conflata membris, tot
complexa Principum, & Rerumpublicarum
diverſa ingenia, & inter ſe diſſentientes
voluntates donec Laurentii virtute, quaſi
animâ regebatur, mirâ conſenſione ad tu-
endam publicam quietem conſpirabat; flo-
rebat pax, florebant ſtudia, florebant opes
Italorum, vigebant Principum vires exte-
ris formidandæ; extincto Laurentio con-
cordia omnis diſſoluta eſt; extincta gloria K
principis terrarum provinciæ; ad laceran-
dum Italiæ cadaver, quaſi famelicæ canes,
aut avidi vultures, barbaræ gentes convo-
larunt, & reginam Orbis terrarum ſuam
prædam putaverunt. In exilium acti no-
biliſſimi Reges, in carcerem conjecti opu-
lentiſſimi olim Principes; everſæ urbes
præclaræ, ſervire coactæ ſunt liberæ civi-
tates; quas clades, quas direptiones, ex-
cidia, ruinas, vaſtitates vidit Italia! quo-
ties Italo, quoties exterorum ſanguine re- L
dundavit! Ut Alexandro Magno defuncto,
quaſi ejus funus celebratura commiſit for-
tuna Reges, & cruento nimium ludo tan-
ti bellatoris exequias honoravit; ſic extin-
cto Laurentio non Italiæ ſolùm, ſed totius
Orbis Chriſtiani ſanguine parentatum eſt:
Sed quæ conſequuta ſunt viri mortem, fa-
ciliùs deplorari poſſunt, quàm recenſeri;
quæ verò calamitates miſeræ, & perditæ
Italiæ, & Europæ afflictæ poſt obitum Lau-
rentii acciderunt, quæ, incolumi eo, pa- M
ce tranquillâ, & felicitate ſummâ frueban-
tur, omnium ſalutem in eo poſitam, &
felicitatem fuiſſe declarant; nec a veritate
aberraturum, ſi quis dixerit, Coſmum Pa-
triæ, Laurentium Europæ, & præcipuè I-
taliæ patrem poſſe meritò nuncupari; quo

illæ

illæ orbæ in tanto, & tam diuturno ſunt
A luctu, & mærore verſatæ. Atque hi duo
viri, ſi nullum aliud Mediceæ gentis de-
cus extitiſſet, clariſſimum genus tam inſi-
gne reddidiſſent, ut nulli ſecundum ha-
beretur. Nam ſi Hercules ille tantum He-
raclidarum generi peperit dignitatis, ut e-
jus Poſteri exules Peloponeſo imperarent;
ſi Furiæ genti Camillus, & ipſius filius tan-
tum ſplendoris attulerunt, ut licèt Poſteri
a laude bellicâ longiſſimè abfuerint, Ro-
mæ clariſſima Furiorum domus putaretur;
B ſi Cæſar, & Auguſtus in tantâ nequitiâ, &
malefactis Poſterorum ſui nominis gloriâ
Juliam gentem in Cœlum extulerunt; non
deeſſet Mediceo nomini decus ingens, de-
cus eximium, & ſingulare, & ſempiter-
num, ſi Coſmi, & Laurentii dumtaxat lau-
dibus niteretur; ſed quot præterea decora
in unam domum confluxerunt? Mitto con-
geſtos honores, inſulas, imperia, ſceptra,
coronas, opes: non dico tot ſacris Prin-
cipibus Romani Senatus effulſiſſe: non u-
C nius ferè ſæculi intervallo toties tenuiſſe
altiſſimum inter homines gradum dignita-
tis, & Deo proximam poteſtatem: non
commemoro affinitates cum Regibus, &
Principibus potentiſſimis etiam in privatâ
fortunâ contractas; quæ tam latè patent,
ut nulla ferè ſit, aut longo intervallo fue-
rit domus in Europâ dominatrix, cujus
affinitate Etruſca domus non attingatur.
Hæc, quæ ſola plerumque ſolent clariſſi-
mas gentes illuſtrare, commemorandis vi-
D rorum virtutibus occupatus prætermitto.
Sed doleo, Auditores, vehementer doleo,
quòd, quum de multis Mediceæ gentis he-
roibus, qui ante magnum illum Coſmum,
vel ejus ætate, vel magni Laurentii incre-
dibili virtute, & rerum geſtarum gloriâ flo-
ruerunt, nihil anguſtiis temporis impedi-
tus dixerim, multo plures adhuc cogar
præterire; neque enim poſſunt omnium
virtutes oratione comprehendi; tam fe-
rax fuit heroicæ laudis Medicûm domus,
E ut nullam copiam dicendi non ſit exhau-
ſtura. Sed, quoniam de duobus viris ver-
ba feci, quorum toga omnium paludamen-
ta, & palmatas obſcuravit, non poſſum
mihi temperare, quominus illud columen
bellicæ laudis, illud militiæ lumen, illud
belli fulmen Joannem Medicem, ſi exor-
nare non poſſum, certè commemorem.
Nec ab eo Gallos, Hiſpanos, Rhætos, Ger-
manos profligatos prædicabo, quæ ſolæ in
aliis ducibus laudari ſolent; quia earum ſi-
F bi fortuna vindicat partem, res proſpere
geſtas omittam; ſingularem verò ſcientiam
rei militaris, qua omnium judicio cum cla-
riſſimis omnis ævi ducibus eſt comparan-
dus, quis non eſſe celebrandam arbitre-
tur? Nemo illo vel ad amorem militum,
venerationemque ſibi conciliandam, vel
ad ſocios in fide continendos aptior, vel
ad hoſtem fallendum ſagacior, vel in inſi- G
diis vitandis cautior, vel acrior in urbibus
oppugnandis, manu promptior, conſilio
tectior, iis, quæ ſecunda ſuis, adverſa ho-
ſti eligendis, explorandis, prævidendis a-
cutior. Quibus artibus adeo ſemper obſe-
quentem fortunam ſibi concinnavit, ut In-
victi cognomen multorum conſenſu mere-
retur; tantumque viro ſuperfuit bellicæ
ſolertiæ, ut animadverterint eruditi nemi-
nem fuiſſe, qui ejus fieri diſciplinâ doctior
potuiſſet, quin ad ſummam artis imperato- H
riæ gloriam pervenerit. Atque utinam Mars,
qui fortiſſimum quemque ex acie pignera-
ri ſolet, tantum virum florentibus annis
non extinxiſſet! Italiam gentium imma-
nium, & exterarum oppreſſam armis in li-
bertatem vindicaſſet. Et erat ſanè conſen-
taneum eam provinciam, quæ tamdiu im-
pendentem externorum bellorum tempe-
ſtatem, & ſervitutem Laurentii magni pru-
dentiâ vitaverat, Joannis Invicti bellicâ vir-
tute liberari; ſed invidit fortuna Italiæ fe- I
licitati;

...... nimiùm vobis Romana propago
Viſa potens, Superi, propria hæc ſi dona fuiſ-
ſent.

Jam Leonem hujus numinis Decimum
Principem ſacrorum præterire ſine piacu-
lo non poſſum; quo regnante Romæ Au-
guſti ſæculum reſtitutum videbatur; qui
graviſſimos bellorum tumultus compreſſit,
Italiam pace donavit, Urbem ſplendidiſſi-
mis ædificiis auguſtiorem, pulchrioremque- K
que reddidit, Chriſtianos Principes ad bel-
lum adverſùs Barbaros numquam deſtitit
concitare; cui viro lætam gravitatem, &
ſine triſtitiâ virtutem contigiſſe verè poſ-
ſumus affirmare, nec ullius Romam fuiſſe
beatiorem, lætioremque principatu. Non
illo quiſquam liberaliùs litteras fovit, a-
mantiùs complexus eſt artes liberales, lar-
giùs divitiis, & honoribus auxit homines
litteratos; quorum incredibilis multitudo
quum Leonis liberalitati, & exemplo, quo L
ipſe liberaliſſimis doctrinis cultus inprimis
alios accendebat ad capeſſenda ſtudia, de-
beatur, veterem opinionem affirmavit,
Reipublicæ litterariæ bono Medicûm gen-
tem eſſe natam, nec eâ incolumi interire,
nec florente non florere litteras poſſe. Jam
viros, & feminas vitæ ſanctitate præcla-
ros, quos in numerum Cœleſtium Chriſtia-
na pietas referendos putavit, nec ornare
dignâ meritis oratione valemus, & de his
omnino tacere nefas arbitramur; quos M
quum pauciſſimis ætatibus in Mediceâ do-
mo tres extitiſſe cogitamus, nullum genus
eſſe excellentiſſimæ virtutis, quod in eâ,
tamquam in ſeminario quodam heroum,
uberrimè non provenerit, omnibus explo-
ratum, compertumque eſſe cenſemus. Jam

quum

quum dicendo feſſum ad ſeſe rapiant Hip-
A polytus ille bellicoſus, ille Julianus, qui ob
heroicum vitæ ſplendorem ab Italiâ cunctâ
Magnificus eſt appellatus, in eorum laudibus
immorari majorum rerum curæ non patiun-
tur. Nam principatu conſtituto Medicûm
virtus velut patentiorem nacta campum ad
inauditum decus, & dignitatem, ſplendo-
remque contendit. Nec libet in hoc loco
omnes Etruriæ Principes laudare, & eorum
facta ſingillatim, virtuteſque divinas, &
immortales recenſere, quum uni celebran-
B do non mea, quæ nulla eſt, ſed cujuſlibet
oratoris eloquentia ſuffectura non eſſe vi-
deatur. Eſt hoc in laudibus Principum E-
truſcorum, quòd eorum laudes a nemine
ſatis poſſunt prædicari; & quòd, quantum-
vis eximiè de illis, & præclarè ſentias, om-
nem cogitationem ſuperat earum magni-
tudo; quæ tamen ſi non omnino percipi,
aliquo tamen modo concipi poteſt; ſi co-
gitemus, quum Coſmus ille magnus, quo
melius nemo fertur omnes artes regnandi
C tenuiſſe, Patrum auctoritate delatum ſibi
Regnum fundaverit, & Rempublicam di-
ſcordiis civilibus agitatam conſtituerit, ad
illud unicum exemplar imperandi omnes
Etruriæ Principes reſpexiſſe, & eodem
Rempublicam tenore adminiſtraſſe; ut quot
rerum in Etruriâ potiti ſunt, tot Coſmi
fuiſſe videantur. Hinc Etruſcorum felici-
tas attigit Cœlum; his enim regnantibus
extincta ſemina, & evulſæ penitus radices
diſcordiarum, bellorumque civilium, quæ
D miſeram provinciam tot ſæculis acerbiſſi-
mè, crudeliſſimeque vexerant; imperii fi-
nes latiſſimè propagati; ejecta Coſmi au-
ſpiciis Turcarum immaniſſima natio, quæ
Etruriæ portus inſederat, & noſtris cervi-
cibus imminebat; magnificentiſſimis ædi-
ficiis cum publicis, tum privatis, urbes e-
xornatæ; in Ilvâ inſulâ condita urbs fir-
miſſimum Etruriæ propugnaculum, & a
conditoris nomine appellata; portus,
quem quidam Labronem vocant, tantis
E operibus munitus, extructa urbs, quæ ſtra-
tis viarum, & nitore, ædificiorum elegan-
tiâ, incolarum frequentiâ, divitiis, mer-
cium copiâ, navium appulſu non in ulti-
mis Italiæ numeranda eſt; Piſanæ urbis no-
biliſſimæ, vetuſtiſſimæque pulchritudini,
frequentiæ, ſalubritatique conſultum; tot
firmiſſimis munimentis Etruriæ vallata ſe-
curitas; obviam itum peſtilentiæ graſſanti,
& ſuperata natura morbi providentiâ, con-
ſilio, curâ, periculo Principum Etruſco-
rum, & quaſi de morte trophæum conſti-
F tutum eſt; proſpectum Italiæ paci; iiſdem
arbitris diſcordiæ Principum opulentiſſi-
morum mirâ felicitate ſedatæ; adjuti opi-
bus potentiſſimi Reges; adverſus injuriam
validiorum imbecilliores defenſi Principes;
diffuſa latè majeſtas, & ſplendor Etruſci
nominis, & ad colendos miſſis legatis E-
truriæ Principes extremi Orbis Reges bar- G
bari excitati. Hæc ſunt opera Medicûm ob-
tinentium principatum; quæ ſi velim exag-
gerare verbis, aut pro dignitate rerum ſa-
tis ornatè explicare, quis orationis modus,
quæ dicendi finis inveniretur? ſed longè
maximum eſt opus tutela pacis tot ætati-
bus in Etruriâ conſervatæ. Miris laudibus
antiqui ſcriptores Numam Pompilium præ-
dicant, quòd annos quadraginta populum
bellicoſum in diuturnâ pace rexerit; Etru-
riæ pax annos centum quinquaginta vix H
ullo belli tumultu eſt interpellata; ſex ha-
buimus Numas Pompilios Romanorum ſan-
ctiſſimo regi pietate, juſtitiâ pares, aut e-
tiam ſuperiores. Gloriari licet nulli popu-
lo diuturnius otium, aut majori cum digni-
tate, ac tam mirificam pacem contigiſſe;
arſit Orbis terrarum, arſit Europa, arſit Ita-
lia bello, arſerunt finitimæ civitates, Etru-
ria ſola proximo, & communi incendio
numquam conflagravit. Vidimus pæne un-
dantem ſanguine Italiam, devaſtatos agros, I
incenſas villas, direptas urbes; audivimus
armorum fragorem, tonitrumque horren-
dum bellicorum tormentorum, & altiſſi-
mum ſonitum Italiæ ruinarum; & fuimus
expertes malorum, quæ tot ætates vide-
runt, nec afflati ſumus ullo turbine atro-
ciſſimæ tempeſtatis. Ut Elyſios campos, &
ſedes beatorum poëtæ ferunt nec imbribus
perfundi, nec grandine verberari, nec ni-
vibus operiri, nec ventis infeſtari, ſed tran-
quillitate perpetuâ frui, & lumine puriſſi- K
mo, & ſempiterno: ut ſacer eſt, nec ullâ
perturbatione Æther attingitur ſequioris
elementi, ſubjectique ſunt illi cœleſti, al-
tiſſimæque naturæ venti, procellæ, typho-
nes, turbines, imbres, tempeſtates, nubes,
& fulmina,

.. ... *& humanas motura tonitrua mentes*;

ſic Etruria, quæ cœleſti mente Regum
Etruſcorum regebatur, ſacra exteris gen-
tibus fuit, nec ullâ bellorum tempeſtate
concuſſa eſt; nec fuit id fortunæ donum, L
fuit divinæ prudentiæ, fuit altiſſimi con-
ſilii, quo præditi ſunt Etruſci Principes,
beneficium; fuit excellentiſſimæ virtutis
admiranda felicitas. Non illos finium i-
njuſtè proferendorum, non inanis gloriæ
præceps, & temeraria cupiditas, non in-
vidia livens, & inquies bonis vicinorum,
non juſtitiæ contemptus in præcipitem
martis aleam, ancipiteſque fortunæ caſus
impulit; ſed certa ratio, ſtabiliſque ſen-
tentia rexit, ſemperque moderata eſt; &
quum omne Chriſtianum nomen in partes M
diſtraheretur, & duos inter ſe diſſidentes
opulentiſſimos Reges ferme ſequeretur,
non deſcendit in partes Etruſcorum Prin-
cipum prudentia; & quod difficillimum eſt
in ſtudiis tam diſcordibus, quum præcipuè
neu-

neutrum amplecteretur, & foveret, neutrum
A offendit, & utrique fuit gratioſa, & inpri-
mis veneranda; & inter Scyllam, & Ca-
rybdim, quum Reipublicæ gubernacula re-
xerit, tutiſſima, medium tenuit curſum, &
ad portum pacis, & tranquillitatis enavi-
gavit. Itaque, quod mirari numquam deſi-
nent ſapientes, illa ipſa provincia, quæ tam
levibus momentis in partes trahebatur,
cujus non modò urbes inter ſe collidaban-
tur, ſed a ſe urbes, & parva oppida hoſti-
li odio diſſidebant, nunc rectorum pru-
B dentiâ ſingulari egregiè concors, & tran-
quilla tamdiu manſit, & in totius Orbis
terrarum motu ſemper immota conquievit.
Jam verò pacem cum omni Chriſtiano
nomine perſanctè colere, ejuſque Proce-
res miro ſtudio, & fraterno amore com-
plecti, nec deponere conſilia belli adver-
sùs Barbaros quantæ pietatis fuit, quan-
tæque religionis, & quàm ea laus propria
Principum Etruſcorum? Quid hîc ego di-
cam, quum Summus Pontifex, & Rex Hi-
C ſpaniarum, Venetique contra Barbaros vi-
ctoriis jam inſoleſcentes, & Europæ extre-
ma minitantes conſpiraſſent, Cosmum illum
magnum ornatiſſimam, inſtructiſſimamque
miſiſſe claſſem, quæ ad victoriam de hoſte
pariendam magno Chriſtianis fuerit adju-
mento; quid in Cretam auxilia toties miſ-
ſa Venetis? quid nunc a maximo, & re-
ligioſiſſimo Principe tantis opibus adjutum
nomen Chriſtianum prædicem; quid in-
victas triremes, claſſemque, & non con-
D temnendam militum fortiſſimorum ma-
num in viſceribus Imperii Barbarorum
cum tanto ſucceſſu, & tantâ hoſtium cla-
de verſari; quid nullam prætermiſſam oc-
caſionem, quoties Chriſtiani Principes a
Barbaris bello peterentur, publicam cau-
ſam tuendi, & communem hoſtem coër-
cendi? Perpetuum bellum cum Turcis geſ-
ſimus, numquam Etruſca claſſis conquie-
vit, tot urbes eorum quoque florente for-
tunâ occupatæ, tot captæ, depreſſæque na-
E ves, tantum prædarum abactum, tantum
congeſtum ſpoliorum eſt, tantum Græciæ,
Libyæque terroris allatum; quod beatiſſi-
mum eſt, pacis fructus percepimus, & ju-
ſtiſſimi belli gloriam ſumus conſequuti.
Nec interea pacis artes, quum altiſſimo
otio frueremur, non præcipuè floruerunt;
non oblita eſt Medicûm virtus in tantâ
rerum mole, tantaque altitudine, & ſplen-
dore fortunæ, tantaque gloriâ veteris in-
ſtituti; patuit ſemper Etruſca aula doctis
F hominibus, & ingeniis artificum præcla-
rorum, & in eâ, tamquam in ſuâ Regiâ,
ſedem Muſæ collocarunt. Et quidni ex u-
niverſo Orbe terrarum bellis, quæ ex aliis
alia oriebantur, expulſæ eò confugerent
mitiſſimæ diſciplinæ, ubi nullum atrox,
ac violentum factum virorum Principum;
nullæ cædes innocentium cernebantur;
ubi juſtitia, & fides, & manſuetudo, & G
pax alta regnabant; ubi regium patroci-
nium, & liberalitas nobiles diſciplinas ab
invidiâ, & inopiâ teterrimis peſtibus litte-
rarum tuebatur; ubi tot exempla præclara
cernebant, propenſæ in doctos homines
Principum voluntatis? Cujus rei teſtis e-
rant locupletes officinæ Arabicis Aucto-
ribus imprimendis inſtitutæ, hæc gymna-
ſia regalibus impenſis inſtaurata, doctiſſimi
homines magnis præmiis propoſitis ad e-
rudiendos juvenes acceſſiti, ſtudioſæ ju- H
ventutis Collegia conſtituta, doctorum vi-
rorum conſeſſus, quos Academias vo-
cant, congregati, Bibliotheca vetuſtis co-
dicibus refertiſſima, & ornata luculenter,
& ſtudioſorum bono publico dedicata, in
ipsâ aulâ philoſophiæ ſtudia culta vehemen-
tiùs, & ad ſolertiùs indagandam rerum
naturam ingenia excitata. Hinc tot in-
venta præclarè, patefacta Priſcis ignota ar-
cana tam multa ſapientiæ illuſtratæ vetu-
ſtæ ſapientum ſententiæ, ingeniis inſcitiæ I
diſcuſſa caligo, & allata ſcientiæ lux Orbi
terrarum Cœlum ipſum cœleſtibus auſpiciis
noſtrorum Principum maximi Philoſophi
ingenio admotum oculis Mortalium, & il-
luſtratum eſt. Quæ beneficia quum a Me-
diceis Heroibus litteræ accepiſſent, regali
munificentiæ non vulgarem gratiam retu-
lerunt. Nam, præterquam quod Medicûm
res geſtas rerum conditores certatim me-
moriæ prodiderunt, poëtæ carminibus ce-
lebrarunt, rhetores oratione ſolutâ numeris K
ornatiſſimè perſecuti ſunt, Sapientes vir-
tutes eorum monimentis illuſtribus man-
daverunt, nec ullum ferè per Orbem ter-
rarum doctiſſimorum hominum ſcriptis no-
men celebratius; clariſſimus noſtri ævi
Philoſophus Mediceam gentem, quantum
homini licuit, intulit Cœlo, & aſtris in-
clytum nomen inſcripſit; quum ſidera,
quæ circa Jovem feruntur, a ſe primùm
animadverſa, & oſtenſa Mortalibus Medi-
cea nuncupavit; & quum Orbem terrarum L
Medicûm famâ plenum videret, etiam Cœ-
lum eorum gloriæ patefecit. O divinum
inventum, quo cœleſtibus viris Cœlum
reſeratum eſt! Hac decuit Jovem ambien-
tium ſiderum coronâ Mediceum genus co-
ronari, cujus munificentia, & ſplendor na-
turam Jovis imitatur; non enim civica,
non triumphalis, non regia corona ſatis
tantorum Principum digna virtutibus, niſi
e ſtellis contextum immortale ſertum ac-
ceſſiſſet. Quæ corona, Beatrix Auguſta, nu- M
ptias tuas illuſtrabit; non tu ſolùm gemmis
cincta lucidiſſimis effulgebis, verùm etiam
ſtellis ardentibus exornaberis; & quemad-
modum poëtæ ferunt Ariadnæ Cretenſium
Regis filiæ Bacchum Orientis domitorem co-
ronam e ſtellis clariſſimis conſtantem, conju-

gate donum, nuptiarum illuſtre monimen-
A tum conſecraſſe; ſic tibi hoc gentile ſide-
rum decus, quaſi nuptiale munus, egregiâ
formâ juvenis, egregio ingenio, egregiis
Majoribus dedicat Ferdinandus. O fortu-
nata inprimis virgo, & omnis ævi nupta-
rum beatiſſima, quæ ab etruſcâ domo tan-
tum ſplendorem accipis, tantumque ipſi es
allatura! Tu vetuſtiſſimam generis clarita-
tam, tu Majorum triumphos, tu ſceptra,
faſces, coronas, tu nobiliſſimorum ducum
gloriam, tu Romanorum Imperatorum au-
B guſtiſſimam majeſtatem, tu heroicarum vir-
tutum decus ad priſtinas Mediceæ gentis
laudes es additura; in tuo conjugio duas
domos conjunctas videmus, in quarum al-
terâ Pontificum ſanctitatem, in alterâ Cæ-
ſarum majeſtatem veneramur; nec tu ſo-
lùm vetuſtâ Majorum gloriâ, verùm etiam
Maximiliani Fratris tui Ducis invicti recen-
tibus factis, eximiis, & immortalitate di-
gniſſimis multo præclarius Etruriæ affers
ornamentum. Hic enim eſt Adoleſcens il-
C le fortiſſimus cuilibet veteri duci rebus
geſtis conferendus, pietate anteponendus;
qui ſextum jam annum bellum cum Bar-
baris gerit, & tantâ cum gloriâ gerit, ut
illius virtuti magnam partem victoriarum,
quas Chriſtiani pepererunt, acceptam refer-
re debeamus. Non ille ſui Regni fines pro-
ferendi, non augendæ potentiæ, non ſuos
hoſtes ulciſcendi, ſed Imperii Chriſtiano-
rum defendendi, religionis propagandæ,
pietatis in libertatem aſſerendæ cauſâ mi-
D litavit. Induit pæne puero arma divini
Numinis reverentia, ſtudium virtutis; ju-
ſtitia, ſanctitas, deſiderium triumphi, non
caduci, ſed illius immortalis, quo pii du-
ces in Cœlum victores invehuntur. At
quo ardore, qua prudentiâ, quo ſucceſſu
pro Chriſtiani nominis gloriâ, pro liberta-
te Germaniæ, pro omnium ſecuritate ſum-
pta arma tractavit? Imperii clariſſimum ca-
put innumeris cinctum Barbarorum copiis
arctâ obſidione liberatum, toties hoſtes pro-
E fligari, contecti cædibus campi, Barbaro-
rum ſanguine Pannoniæ redundantes, tot
urbes captæ, tot arces expugnatæ moni-
menta tantæ virtutis erunt ſempiterna. In
obſidendâ verò, expugnandaque urbe Pan-
noniæ principe quis illo acrior, quis ter-
ribilior Barbaris, quis noſtris admirabilior?
Ejus exemplo caput objicientis quotidie
periculis accenſæ legiones ejus invictæ ſu-
ſtineri non potuerunt; ſcandentem ruinas
murorum, per altam cæſorum ſtragem ru-
F entem, ſuos hortantem, hoſtes dejicien-
tem ſecutæ noſtris urbem patefecerunt,
quæ nullâ vi poſſe capi videbatur. Nuper
autem tanti imperatoris ductu urbem Tau-
runum expugnavimus; revulſa Pannoniæ
ſunt clauſtra, immo imperii Barbarorum,
quibus occupatis tot urbes, tot provinciæ
in noſtrorum ditionem, poteſtatemque ve-
nerunt; hoſtes jugum accepere, Byzantio G
jam imminemus, nec alia res ulla ruinam
formidabilis olim Imperii, quàm locorum
intervalla remorantur. Hanc verò tantam
victoriam non ſolùm conſilio, ductuque
invicti Juvenis, verùm etiam virtute, for-
tiſque operâ adepti ſumus; quem haud mi-
nùs acerrimi bellatoris, quàm egregii du-
cis munia obeuntem neque objecta foſſæ
altitudo, neque conferti hoſtes murorum
ſtragem inſidentes, neque ulla pericula ter-
ruerunt; per æqua, per iniqua vadentem H
ſecutus ardor militum irrupit, & cepit ur-
bem, qua Barbarorum duces antequam po-
tirentur, pæne cum ſui nominis exitio to-
ties pugnarunt, toties ingenti cum clade
repulſi fuerunt; ut Duci non modò trium-
phalis, ſed muralis quoque corona debea-
tur. Sed, ut Maximilianus viris omnibus,
ita tu, Beatrix Auguſta, feminis antecel-
lis; cujus eximia corporis pulchritudo ani-
mi pulchritudinem oſtendit, non æquat;
cujus acerbam ætatem matura virtus ador- I
nat; qua dote Felix, & Ferdinandum vi-
rum pari præſtantiâ, & tuis moribus con-
ſentaneâ virtute præditum, & Etruriam u-
niverſam beabis; quæ te, quum adveneris,
colet, quaſi præſentem Deam, & nunc ex-
pectatione tui tota commota eſt; &, ut ob-
viam tibi prodeat, ſuis e ſedibus exilire ge-
ſtit, nec ferre poteſt adventus tui dilatio-
nem. Ex te enim prolem ſperat in lucem
prodituram, quæ referat paternum, refe-
rat maternum genus, & virtute præſtantiſ- K
ſimâ, & immortali Majorum claritatem
vel æquet, vel ſi fieri poteſt, vincat. Nec
fruſtra ſperat; quum enim utrique genti
tam propria, tam inſita, perpetuaque fue-
rit virtus eximia, & ſingularis, cur futu-
ram in Poſteris non arbitretur? Sed cum
omnes incredibili gaudio propter nuptias
tuas afficiuntur, tum qui litteris dediti ſu-
mus, penitus triumphamus. Nam Medi-
cûm genti prorſus inſitum in bonas artes
amorem tuam prolem relaturam confidi-
mus; nec qua arte Majores tantam ſunt
apud omnes gentes gloriam conſequuti, eâ
ſe carere Poſteros æquo animo laturos eſ-
ſe cenſemus.

ORA-

ORATIO XIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1689.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Litteratis hominibus omnem terram Patriam eſſe.

QUum ad bonas artes lectiſſimus
hic Adoleſcentium cœtus do-
A ctrinæ cupidorum ſit adhortan-
dus, excellentiſſimi Patres, Au-
ditores humaniſſimi, & quidquid
ad hanc rem pertinere videbatur, non e-
xiguo volumine hactenus collegerim, de-
cretum mihi eſt hodie navos, & induſtrios
agricolas imitari, qui meſſe factâ ſpicas quo-
que relictas incuriâ meſſorum accuratè le-
gendas arbitrantur. Quapropter uberiore
laudum ſegete, quam adhuc non attigi,
prætermiſsâ, quibus affluunt ſtudia litte-
B rarum, placet hic inſiſtere, & diligenter
animadvertere, an pleraque perſequutus,
quæ ad animos amore ſapientiæ inflam-
mandos pertinent; aliquid tamquam ſpicam
ex magnâ meſſe reliquerim, quod a me le-
ctum, Juvenes, vobis fructuoſum eſſe poſſit;
Atque illud inprimis occurrit artium præ-
clararum decus eximium, & prædicandum;
quod earum ſtudiis homines deditos non in
Patriâ ſolùm tuentur, augent, illuſtrant,
ſed ubique gentium omni honoris genere
C promovent, & ad gloriam, & ſplendorem,
dignitatemque producunt; ut ceteris qui-
dem ſolum, in quo quiſque natus eſt, Sa-
pientibus autem Orbis terrarum univerſus
Patria eſſe videatur. Sapientia nimirum
peregrinantibus eſt amplum, ac ſplendi-
dum viaticum, nullis obnoxium fortunæ
injuriis, exulum patrimonium, dux fidiſſi-
ma, comeſque aſſidua, & dulcis errantibus.
Habet id quidem commune ſapientia cum
ceteris artibus, quas in omni terrâ artifi-
D ces alere Græco proverbio admonemur.
Quo circa Nero Claudius Cæſar, quum ob
Chaldæorum prædictiones, ac multo etiam
magis ob animos Romanorum ipſius cru-
delitate jam exacerbatos, & tumentes for-
tunæ ſuæ diffideret, citharœdicæ arti ſtu-
duiſſe impenſiùs dicitur, quòd eam ſubſi-
dium calamitatis, comitem fugæ ſibi com-
pararet. Tantum eſt in quavis arte præſi-
dium artificibus conſtitutum, ut ille Do-
minus rerum non opibus Imperii, quas
habebat in poteſtate, non armis legionum,
quæ pro ſalute ejus excubabant; ſed arti,
eique leviſſimæ fideret, cujus auxilium ſi-
bi, quum cetera defeciſſent, non defutu- E.
rum exiſtimabat. Sed quanto artibus uni-
verſis excellentior eſt ſapientia, tanto ma-
jora affert Patriâ pulſis, aut egreſſis orna-
menta. Hæc ſola efficit, ut ſapientem ſi-
bi natum omnes Mortales arbitrentur: hæc
ita commendat exteris claros viros, ut eo-
rum plurimi, qui exilii causâ ſolum verte-
runt, Themiſtoclis dictum uſurpare potue-
rint: perieramus, niſi periiſſemus: hæc ſuos
cultores non unâ civitate, ſed omnibus
donat; nec ſine causâ ille Mortalium ſa- F
pientiſſimus non unius civitatis civem, ſed
Mundi ſe eſſe prædicabat. Quare videte,
quantis ex anguſtiis vos eductura ſit Ora-
tio mea, qui ſapientiam omnibus rebus
prætermiſſis conſectandam eſſe cenſuiſtis.
Vobis natura dedit patrium ſolum, quod
urbis alicujus, oppidive mœnibus, aut re-
gionis finibus circumſcribitur; ego terram
univerſam, ego hanc immenſitatem Mun-
di veſtrum municipium eſſe demonſtrabo;
quocumque vos voluntas, quocumque ca- G
ſus tulerit, ſapientiam effecturam, ut ibi
non minùs commodè agatis, quàm in Pa-
triâ, nec minore in pretio eſſe poſſitis, o-
ſtendam.

Ac ne generis claritatem, aut inſignes
divitias idem præſtare poſſe cenſeatis, per-
multos licet nominare, qui claris Majori-
bus orti, & fortunæ bonis in Patriâ abun-
dantes, quum ad exteras gentes veniſſent,
non ſolùm honoribus, quibus antea auge-
bantur, caruerunt, ſed deſpecti, ignoratī- H
que in tenebris obſcuriſſimæ vitæ jacue-
runt. Tarquinius Demarati Corinthii fi-
lius, quamvis oriundus e Bacchiadum gen-
te clariſſimâ divitiis afflueret, quum Tar-
quiniis conſediſſet, indignus honoribus ha-
bebatur; & ejus deſpecta novitas erat Tar-
quinienſi populo, qui cum quovis Italo-
rum ſplendore ſanguinis, & generis anti-
quitate poterat comparari. Polynices or-
tus e Rege Thebano ſe multas ærumnas in
exilio pertuliſſe queritur apud Euripidem I
in Phœniſſis, nec ſibi quidquam regium
genus, non ad honores modò tantæ nobi-
litati debitos conſequendos, verùm etiam
ad alimenta quærenda profuiſſe. Quid au-
tem exitus Tyrannorum, Regumque recen-
ſeam, quibus nec ſplendor fortunæ priſti-
nus, nec exaggeratæ opes, nec regale fa-
ſtigium in externo ſolo degentibus opitu-
lata ſunt? Quid Dionyſium dicam exutum
opulentiſſimo Regno Corinthi inopiâ ſum-
mâ laboraſſe? quid Tarquinium Super- K
bum ſpoliatum regiâ fortunâ, extorrem
Patriâ apud Ariſtodemum Tyrannum in
extremâ calamitate, & miſeriâ conſenuiſ-
ſe? quid Artabanum Regem Parthorum
in Scythiæ ſolitudines pulſum alimenta
venatu arcu expedire? Exemplis abuti

plu-

pluribus in re clarâ ſuperſedeo; quis enim
A ignorat nobilitatem inane quiddam eſſe,
nihil habere ſolidi, nihil expreſſi, nec poſ-
ſe homines ad ſui cultum ſuâ ſpecie com-
movere? quid ergo mirum, ſi ea in alie-
no ſolo contemnitur, quum in Patriâ ipsâ
opibus, & ſplendore fortunæ deſtituta con-
temnatur? neque enim apud omnes gen-
tes eadem generis claritas habetur. Scy-
thæ, qui ſe Mortalium vetuſtiſſimos, ob
eamque cauſam nobiliſſimos prædicabant,
Athenis, & in Græciâ ignobiles putaban-
B tur; ideo Anacharſin; quum in Græciâ
verſaretur, non regium genus, a quo du-
cebat originem, ſed virtus, & ſapientia a
contemptu vindicavit. Thraces apud Græ-
cos deſpiciebantur; idcirco Antiſthenes,
quòd e Threſſâ matre natus eſſet, ab invi-
dis mordebatur, quibus ille reſpondebat,
& Matrem Deorum eſſe Phrygiam. Num
putamus in Thraciâ non multos nobilita-
te præſtitiſſe? Judæorum gens, cui non
erat antiquorum deſpectui, quum tamen
C & vetuſtate, & divini Numinis cultu cun-
ctis Mortalibus antecelleret? Æthiopes i-
gnobiliſſimos Græcia exiſtimavit; at hi
ſuorum multos non modò nobiles, verùm
etiam Deos opinabantur. Quid Romæ?
Ægyptiorum, Arabum, Cappadocum, My-
ſorum, Phrygum nobilitatem in pretio fuiſſe
cenſemus, quos Romani contemptiſſimos
Mortalium judicabant? Et ne pluribus vos
morer, quum in unaquaque civitate alii aliis
nobiliores non naturâ, ſed legibus haben-
D tur, ubi leges illæ nullam vim habent, nullam
vim eſſe nobilitatis neceſſe eſt; quæ, quum
antiquâ generis claritate definiatur, in qua
quiſque civitate novus homo eſt, conſen-
taneum rationi eſt eum ignobilem exiſti-
mari. Opes verò, quas latè potentes Pin-
darus appellat, quid in externâ regione
verſari coactis poſſunt afferre ſplendoris,
quum plerumque Patriâ pulſis auferantur?
ac ſi maneant, minùs tamen apud exteros,
quàm in Patriâ valent, ubi non amicitiæ,
E non clientelæ, non Majorum in Rempu-
blicam merita, non honores geſti, non ma-
giſtratus divitibus adjumento eſſe poſſunt.
At verò ſapientia, at artes præclaræ ſoli-
dum quiddam ſunt, non adumbratum, ne-
que ſuam claritatem anguſtis Patriæ termi-
nis definiunt; & naturâ, non legibus vi-
gent, neque poſſunt adimi, neque alienis
opibus explendeſcunt. Non igitur in Pa-
triâ magis nitent, quàm ubi ſunt peregri-
næ; & quemadmodum fluvii, quo longiùs
F a fontibus recedunt, eo ſunt ampliores,
majoremque vim aquarum vehunt; ita
ſplendor artium optimarum, quo a Patriâ,
tanquam a fonte, longiùs profluit, eo la-
tiùs patet, & majori luce illuſtratur; ut
quædam nubes iis, qui verſantur in ipſis,
obſcuræ videntur, ex intervallo ſpectatæ
lucidæ conſpiciuntur. Eſt quidem ſapien-
tia ubique præclara, ubique Mortalium G
mentes pulchritudine ſuâ, & ſplendore
commovet, & incredibilem excitat amo-
rem ſui; ſed in natali ſolo, ubi alta eſt,
ubi aucta, neſcio quo pacto minùs lucu-
lenter effulget; eſt obnoxia invidiæ, ob-
noxia malevolentiæ, quæ creſcentem tabi-
bifico quodam turbine, peſtilentique per-
cellunt, & quaſi nubes quædam caliginoſæ
longè radios porrigere, lucemque non pa-
tiuntur. Sed maximè Virorum ſapientum
in Patriâ degentium gloriæ eſt impedimen- H
to genus hominum, quod ſtultiſſimum,
ineptiſſimumque Pindarus vocat, quod,
quum ſuſpiciat, & admiretur externa, pro-
ximam virtutem aut deſpicit, aut non cer-
nit. Hinc illud effatum Scriptoris Mimo-
rum e tripode, cortinaque prolatum vi-
detur:

Aliena nobis, noſtra plus aliis placent.

An verò non hæc querela eſt omnium fe-
rè Sapientum? Theognis ille Megarenſis I
non poëta magis gravis, quàm morum Do-
ctor luculentus, quum apud omnes homi-
nes jactet ſe famâ celebrari, quibusdam ci-
vibus queritur diſplicere. Quid Heſiodum
putamus tam contumelioſè Patriam fuiſſe
appellaturum, ſi debita ſapientiæ, debita
ingenio a ſuis civibus præmia accepiſſet?
Democritus Abderitanis inſanire videbatur,
cujus altiſſimum animum, ſapientiamque
præſtantem gentes omnes, populique ſunt
admirati. Athenienſes Cyttieum Zenonem K
magnum quidem virum, ſed haudqua-
quam Socrati comparandum aureâ coronâ
donaverunt; Socratem Athenienſem phi-
loſophiæ parentem veneno ſuſtulerunt, &
eo ſe parricidio impiarunt, quod omnes
ætates, omnia ſcriptorum monumenta ſunt
execrata. Pythagoras autem Samius, quum
in Patriam reverti ſſet, & ſi omni honoris
genere affectus eſt a ſuis, nemini tamen
Samiorem potuit præcepta tradere ſapien-
tiæ excepto Pythagora, quem ſibi cogno- L
minem, quum inopiâ premeretur, allexit
ad ſe audiendum mercede; & ſolus in
ſcholâ relictus eſt a ſuis civibus princeps
ille ſapientum, ad quem ex ultimis terris
ingens doctorum hominum multitudo ſa-
pientiæ cupida confluebat; nec hunc ſum-
mo Viro urbem, quæ ipſum genuerat, a-
luerat, educarat, doctrinæ quaſi præbitis
alimentis remunerari. Quæ exempla quum
reputo non extorres Patriâ eſſe jubeo Sa-
pientes, nec ut a complexu amicorum a- M
vellantur, æqualium cœtum relinquant,
ſuadeo; non hanc ſuis cultoribus irro-
gat pœnam ſapientia, ut qui ejus artes appe-
tiverunt, in exilium abire cogantur; mul-
ti, & magni viri in ſuâ civitate, & exi-
miis honoribus, & benevolentiâ civium,

&

& gloriâ floruerunt; ſed auctor ſum om-
A nibus, qui ſtudia litterarum colunt, ne ſe
tanquam plantas infixos natali ſolo putent,
quæ tamen ipſæ in humum peregrinam
tranſlatæ interdum lætiùs adoleſcunt; ſed
illud præcipuum decus artium optima-
rum, quòd Patriam, qua nihil dulcius, ni-
hil amabilius eſt hominum generi a natu-
râ tributum, ubique nobis reſtituunt, &
repræſentent, eſſe contendo. Hujus au-
tem rei teſtem babeo omnem antiquita-
tem, teſtes clariſſimos viros, quorum ple-
B rique Patriâ relictâ majore cum gloriâ apud
exteros, quàm apud ſuos ætatem exege-
runt. Nec in boc loco utar exemplis Ar-
chelai, qui, quum Mileſius eſſet, Atbenis
magnâ eſt cum laude philoſophatus; nec
Xenocratis, qui Chalcedone natus eadem
in urbe tantam eſt auctoritatem aſſequutus,
ut Judices teſtem productum jurare vetue-
rint, injuratum arbitrantes, quàm alios ju-
ratos, fide digniorem; quem invictum ab
auro Philippi, Alexandri, Antipatri Athe-
C nienſes legatum de maximis rebus miſe-
runt; nec Ariſtotelis, nec Theophraſti,
quorum alter Stagirites, alter Epheſius A-
thenas eloquentiâ ſuâ, & doctrinâ exorna-
runt, nec ab ipſis minora laudis, & famæ,
& honoris ornamenta acceperunt; nec
Phædonis Elienſis, nec Triaſii Cratetis,
nec Solenſis Crantoris, nec Arceſilai Pi-
tanæi, nec Bionis Boriſthenitæ, nec Car-
neadis Cyrenæi, nec Tarſenſis Chryſippi,
nec aliorum innumerabilium libet exem-
D pla commemorare, qui, quum urbem Græ-
ciæ principem Patriæ prætuliſſent, in illo
ſapientiæ theatro beatiſſimè, tranquilliſſi-
meque ævum cum inſigni laude tranſege-
runt. Fuerit id fatum Athenarum, ut eſ-
ſet ea urbs ingeniorum altrix, philoſophiæ
Regia, ingenuarum artium clariſſimum pry-
taneum. Nec Romæ quidem ſummos vi-
ros egreſſos Patriâ jucundiſſimè vixiſſe, &
auctos opibus, & honoribus prædicabo;
non Arpinatem Ciceronem eloquentiæ
E beneficio principem in Republicâ locum
occupaſſe; non Virgilium rure Mantuano
profectum ampliſſimis opibus, & Auguſti
familiaritate floruiſſe; non Hiſpanum Se-
necam invidioſas divitias ter millies ſeſ-
tertiûm Neronis liberalitate congeſſiſſe;
non Dionem Chryſoſtomum Pruſienſem,
quem Trajani Cæſaris amicitia tam altè ex-
tulit, ut eodem cum Cæſare curru vebere-
tur; non Apollonium Chalcedonium, cu-
jus domum Antoninus Philoſopbus fre-
F quentabat, ut audiret Philoſophum de mo-
ribus, & rerum naturâ diſſerentem, Mi-
nùs mirum eſt Romæ, quæ omnium Pa-
tria communis habebatur, litteratos homi-
nes libenter, & magnâ cum gloriâ eſſe ver-
ſatos, & digna ſuis ingeniis præſtantiſſimis,
& virtutibus præmia conſequutos. Quam
autem urbem, quam regionem poſſumus
nominare, ubi Sapientum felix non fue- G
rit hoſpitium, & peregrinatio? quando
Lacedæmon ipſa, quæ ſtudio rei militaris
accenſa nullam artem, niſi bellicam bono-
rabat, Alcmanem poëtam civem aſcivit,
Xenophontem philoſophum eſt admirata:
Thebæ, quæ robuſtos magis luctatores,
quàm doctos viros coluerunt, Lyſidem Py-
thagoreum Epaminondæ, & Philippi Re-
gis Doctorem babuere. Quid hîc ego di-
cam Simonidem, & Pindarum Syracuſis a-
pud Hieronem Regem, Anacreontem a- H
pud Sami Tyrannum Polycratem gratiâ
plurimum potuiſſe; Euripidem Archelai
Macedoniæ Regis animum benevolentiâ
ſibi devinxiſſe; Ariſtippum, & Æſchinem
Dionyſii junioris amicitiâ floruiſſe; Xeno-
phanem Colophonium Catanenſes, Zan-
dæoſque ſuſpexiſſe; Diodorum, qui Cro-
nos eſt appellatus, Alexandriæ conſenuiſ-
ſe; nullam certam ſedem habuiſſe Home-
rum, Democritum, Gorgiam Leontinum,
Protagoram Abderitanum, Hippiam Eleum I
plurimarum urbium civem omnium ali-
quando inquilinum, quos peregrinantes
omne ferè tempus vitæ accepimus con-
ſumpſiſſe? Dies me deficiet, Auditores, ſi
præſtantes doctrinâ viros velim recenſere,
qui, quum ſedem mutaſſent, excepti ſunt
ab alienigenis tantâ benignitate, tantis præ-
miis affecti, tantis opibus, tantis laudibus
cumulati, ut terra, quæ ipſos genuerat,
noverca, quæ exceperat, mater eſſe vide-
retur. Habet nimirum ſapientia quiddam K
ſplendidum, quod ſicut oculos civium a-
liquando perſtringit; ſic exteros allicit, ne-
que ſolùm gentes omni humanitate perpo-
litas, verum etiam barbaras capit. Hæc
Apollonium ad Indos, & Aſiæ extrema
tendentem, & Æthiopiam peragrantem
inter populos efferatos, & inhoſpitales re-
giones defendit, & venerabilem Barbaris
fecit: hæc Heraclitum tanto ſplendore
gloriæ circumfudit, ut a magno Rege Per-
ſarum ingentibus præmiis propoſitis acer- L
ſiretur: hæc Hippocratem adeo populis
univerſis commendavit, ut ejus famâ Ec-
batana perlatâ ab Artaxerxe potentiſſimo
Rege Perſarum acciretur: hæc Democe-
dem Crotonienſem abductum in ſervitu-
tem vinculis liberavit, & tantâ apud Per-
ſas gloriâ honeſtavit, ut Darii Regis con-
ſiliis intimus ejus menſæ conviva quoti-
dianus accumberet: hæc Pythagoræ phi-
loſophorum principis famam tam longè,
lateque diffudit, ut Italiâ, & Græciâ, & M
Ægypto, & Oriente toto peragrato etiam
Scythiam penetrarit, ut Scythis Pythago-
ras Apollo Hyperboreus eſſe videretur. O
felices ætates, quæ tanti fecerunt ſapien-
tiam! o Barbaros non barbaros, qui litte-
rarum tantum eſſe numen putaverunt! U-
tinam

tinam hac tempeſtate populi, qui a ſapien-
A tiæ ſtudiis creduntur non abhorrere, tan-
tum doctis hominibus honorem deferrent,
quantum eo tempore barbaræ gentes, at-
que immanes detulerunt! Sed nunc, ut om-
nis diſciplina morum, omniſque ſplendor
virtutis obſolevit, ita colendi litteras, &
ornandi ſapientes viros mos inveteravit,
& in nobiliſſimarum facultatum locum lu-
dicræ, & contemnendæ pervenerunt; nec
iis, qui rerum potiuntur, cura eſt littera-
tos homines conciliandi ſibi; quia, quum
B laudanda facere deſierint, rectè factorum
præcones minimè deſiderant; & quum à
ſapientiæ præceptis deſciverint, ſapien-
tiam eſſe non putant expetendam. Neque
tamen diffidendum ſatis magnam laudem,
& ſplendorem, dignitatemque nobis affer-
re litteras poſſe. Nam quemadmodum So-
lis in occaſum præcipitis, & ſi non tantus
eſt ſplendor, quantus eſt, quum altiſſimus
fertur, tamen adeo clara lux oculis obver-
ſatur, ut omnium ſiderum lumen occul-
C tet; ita ſapientiæ prope jam culpâ homi-
num occidentis ampliſſima dignitas alia-
rum rerum ſplendori, & gloriæ antecellit.
Quantumlibet inſcitia ætatis litteris tene-
bras conetur afferre; quantumlibet invidia
ſæviat, ignavia mentes occupet, ſtultitia
dominetur, ubicumque aliqua ſignificatio
ſapientiæ elucebit, homines ad ſui cultum
excitabit. Ne quis igitur, quòd temporum
mutata ſit ratio, conetur infirmare, & con-
vellere orationem meam, & exempla, quæ
D protulimus, antiquorum ad rem minimè
putet pertinere. Etſi enim ætas noſtra mi-
nùs gloriæ ſtudet, minùs amplectitur bo-
nas artes, quàm vetuſta; non idcirco nulla
eſt dignitas litterarum, quam ſi quibuſdam
in Patriâ ſummam & hiſce temporibus
cernimus contigiſſe, quin procul a Patriâ
longè major contingat, non dubitamus;
neque enim hominum immutata natura
eſt, nec ſi antiquitus gratior, & honoratior
in advenâ, quàm in cive, ſapientia habe-
E batur, non idem mos nunc viget, immo
eo amplius, quòd nos inanibus magis,
quàm Antiqui commovemur. Atque ad id
oſtendendum recentium exemplorum co-
pia non defuiſſet, ſed nos priſcis, utpote
illuſtrioribus delectati ſumus; nec verò o-
pus eſt exemplis, quum idem certa, & per-
ſpicua ratio declaret. Nonne videmus nos
peregrinis omnibus magis affici, & com-
moveri, quàm noſtris? hinc Arabiæ, In-
diæque merces, & novi Orbis magno e-
F mimus, & vitæ diſcrimine petimus, quum
iis, quæ fert Italia omnium, quæ ad hu-
manos uſus pertinent, feraciſſima, conten-
ti eſſe poſſimus, quibuſcum illa, quæ ad-
miramur, quibus attoniti inhiamus, quo-
rum cauſâ divitias miſerè concupiſcimus,
& quærimus, nec utilitate, nec præſtantiâ
poſſint ullo modo comparari? Quum igitur
omnia peregrina in honore eſſe videamus, G
& noſtratibus anteponi, & ſapientiam pere-
grinam, atque advenam indigenæ præferri
neceſſe eſt. Quapropter noſtris hominibus;
qui non expertes artium laudatarum ſunt,
patere Orbem terrarum videmus, & ubique
ſapientiam eorum tantis affici præmiis, &
honoribus, ut, qui Patriâ fruimur, cum
ipſis collati exules eſſe videamur. O exi-
miam vim litterarum! o præclarum Sapien-
tiæ munus! o artium optimarum præſtan-
tiam ſingularem! Hercules interrogatus H
Argivus eſſet, an Thebanus, reſpondiſſe
fertur: mihi verò Patria eſt Græcia uni-
verſa; magnificè dixiſſe creditur, qui non
unam civitatem, ſed nobiliſſimam Provin-
ciam ſuam eſſe Patriam cogitavit; quanto
magnificentiùs, qui ingenuas artes profi-
tentur, non unam Provinciam, ſed Or-
bem terrarum univerſum Patriam ſibi eſſe
verè poſſunt prædicare? Athenienſes ve-
teres Demoſthenes tanti ſuæ civitatis jus
feciſſe teſtatur, ut Alexandro Macedoniæ I
Regi pro magnis in Rempublicam meritis
non civitatem, ſed hoſpitium decreverint:
Corinthios ferunt nemini externo, niſi
Herculi Thebano, & Alexandro Magno
civitatem eſſe largitos. Si tam præclarum
munus a ſapientiſſimis populis eſt judica-
tum adſciſcere exteros in unam civita-
tem, quanto præclarius eſt ſapientiæ do-
num, quod non unius urbis, ſed omnium
nos efficit cives? An verò non id ita ſe
habere cenſendum eſt? quid eſt aliud K
conſequi civitatem, niſi in eâ poſſe hono-
res adipiſci? qua re, quæſo, advena, &
inquilinus a cive differunt, niſi quod illi
deteriore ſunt loco, & conditione, carent
clientelis: carent amicitiis: carent Repu-
blica; hic autem his omnibus fruitur, inter-
dumque Rempublicam adminiſtrat. Quum
autem Sapientes in quamcumque urbem
devenerint, ſummis honoribus afficiantur,
abundent amicitiis, abundent clientelis,
Reipublicæ adminiſtratio ſæpe ipſis deman- L
detur, omnes eos populi non tamquam a-
lienos, ſed tamquam ſuos complectantur;
quis ipſos hoſpites, non cives omnium
civitatum eſſe arbitretur? Hoc autem quid
aliud eſt, quàm habere fortunam in pote-
ſtate? Nam cujus opes ullo loco conti-
nentur, facilè his omnibus exui poteſt;
cujus verò fortunæ tam latè patent, ut Or-
bis terrarum finibus terminentur, cur ul-
los fortunæ impetus pertimeſcat? Sed
quid ego in his anguſtiis orationis tamdiu
ſum immoratus? quid Orbem terrarum lo- M
quor? quin ex hoc quaſi gurguſtio edu-
ctum in poſſeſſione veræ Patriæ Sapien-
tem colloco? Illa Mundi immenſa moles;
ille aëri circumfuſus Æther, pulcherrimis
ornatus, diſtinctuſque ſignis, illi orbes
cœle-

cœleſtes vaſtiſſimi, admirabiles, & ſempiter-
A ni, qui tam incredibili celeritate convol-
vuntur, tam purâ, tam jucundâ luce col-
lucent, Patria ſunt Sapienti. Nec aliò ſpe-
ctare dixerim, quod doctiſſimi viri prodi-
derunt, cum Mundum Deorum, atque ho-
minum civitatem appellarunt; non me-
hercole illorum hominum, qui proni in
terram, & cœleſtium inanes nihil altum
ſuſpiciunt, nihil ſplendidum concupiſcunt;
ſed illorum, qui hanc altitudinem ſiderum,
hunc admirabilem Mundi ornatum, hunc
B immenſum, immortalemque ſplendorem ad
ſe putant pertinere. Nam ſtulti in hac pul-
cherrimâ Univerſi civitate ſemper hoſpi-
tes verſantur, & peregrini; non diſcunt,
quibus legibus omnia temperentur; non
ſeſe altiùs tollunt, & voluptatum quaſi qui-
buſdam clavis corpori affiguntur, & in in-
fimam ſedem detruſi in eâ hærent, ejus
aſpectu, & amore capiuntur; externa ſunt
ipſis ea omnia, quibus hic Mundus orna-
tiſſimus, admirandusque cenſetur; terram
C ſpectant, terreſtribus paſcuntur, & dele-
ctantur, terreſtribus opibus inhiant; has ex-
petunt, has admirantur, in his felicitatem
ſuam collocatam eſſe cenſent. At Sapientes
tamquam boni cives primùm ſibi leges Uni-
verſi putant cognoſcendas, his obtempe-
rant, his dulciſſimâ cum animi voluptate
perfruuntur; quæ ſit rerum materia, quæ
coagmentatio tam ſtabilis, quæ cauſa fuerit
Conditori tam præclara moliendi, quibus
elementa numeris colligarit, quo ſpiritu
D alat hanc molem pæne infinitam, atque a-
gitet, & nectat, inquirunt; tum anima-
lium, lapidum, plantarumque naturam con-
templantur; humani corporis admirabilem,
divinamque fabricam, uſum partium, a-
nimi vim, facultateſque rimantur; quæ-
que ſublimia aſpiciuntur, & implent ad-
miratione Mortales, quibus cauſis orian-
tur, & in qua regione verſentur, inveſti-
gant; denique nullius naturæ partis ha-
bentur expertes. Sed maximè cœleſtium
E avidi Cœli contemplatione paſcuntur, il-
lam ſiderum pulchritudinem, illum ordi-
nem, illam in tantâ Mundi vertigine con-
ſtantiam admirantur; eorum magnitudines
metiuntur, latitudines intervalla, longitu-
dines, ortus, occaſuſque ſcrutantur; quæ
cauſa eorum motus acceleret, quæ retar-
det, quæ remoretur, ut interdum inſiſte-
re videantur, quæ regredi cogat, quæ oc-
cultet; cur in immenſam altitudinem ſu-
beant, cur aliquando deprimantur, explo-
F rant, in Cœlo habitant, in Cœlo verſantur;
nec impedit eos corpus terrenum, & ca-
ducum, quominus divini Numinis con-
ſiliis quodammodo interſint, & in con-
ſortium veniant Deorum, interpretes na-
turæ, conſcii divinitatis, æternarum men-
tium aſſeclæ, comites Numinum, teſtes
magnitudinis, & ſapientiæ ſui Conditoris.
Quare quum ſoli Mortalium Sapientes hac G
maximâ, præſtantiſſimaque civitate per-
fruantur; ſoli ejus leges ad ſe pertinere
cenſeant, contemptaque terrâ ſoli ani-
mos in Cœlum ſubducant, in eoque habi-
tent, & commorentur, ſolos Mundi cives
verè eſſe conſtat; quo quid præclarius di-
ci poteſt? Romanam civitatem qui fuerat
conſequutus, in ultimis quoque terris la-
cer, & venerabilis habebatur; nec ullam
fuiſſe barbariam tam efferatam, quæ Civi
Romano inferre auderet injuriam, luculen- H
tiſſimus Auctor Cicero memoriæ pro-
didit. Teſtatur Scriptor non omnino con-
temnendus, qui Brachmanum mores lit-
teris conſignavit, in inſulâ Taprobanâ,
quæ Indico Oceano cingitur, Regulum
quemdam a maximo Rege ejus Inſulæ im-
mani ſupplicii genere juſſum interfici pel-
le detractâ, quod Civem Romanum in car-
cerem, & vincla conjeciſſet. Si tanta fuit
vel in extremâ, ſævaque Barbariâ Civium
Romanorum veneratio, quanta eſſe debet I
Sapientum, qui Mundi Cives eſſe perhiben-
tur, cum quo comparata inſtar eſt puncti
terra, cujus partem Imperio Romani ob-
tinebant? Enimvero glorientur, magnifi-
ceque ſe circumſpiciant Reges, quòd latè
ſui Regni fines propagarint, jactent ſcep-
tra, jactent coronas, jactent opes, habeant
ſibi terram vel univerſam, pro cujus parti-
culâ cum exitio generis humani inter ſe
concurrunt; ego præclarius dixerim Mun-
di eſſe civem, quàm non uni modò, ſed K
cunctis gentibus imperare. Vos autem,
Adoleſcentes humaniſſimi, cogitate quan-
tum vobis decus, quàm amplum præmium
Sapientia meâ voce promittat, & ad ſuſci-
piendos ejus causâ labores veſtros animos
excitate. Hannibal Carthagínienſis cum e-
xercitu Romano ſignis collatis dimicatu-
rus, ut Afros ad prœlium accenderet, pol-
licitus eſt eos re bene geſtâ in ſuam ſe ci-
vitatem adſcripturum; eo præmio propoſi-
to milites immemores periculorum, im- L
memores vulnerum, immemores mortis
conflixerunt, victamque aciem Romano-
rum, Italumque robur profligarunt. Ego
vos non hortor, ut cæci in exitium rua-
tis, ut inſuperabilem bello gentem laceſ-
ſatis, ſed ut modicum, nec vobis inju-
cundum laborem gloriæ causâ ſubeatis;
hujus autem præmium vobis propono non
Carthaginienſem Civitatem, quæ quantum-
libet magna, tamen & erat peritura, & ab
hominibus fuerat conſtituta; ſed hanc im- M
mortalem a Deo conditam, a Deo ſemper
adminiſtratam, omnium præterea civita-
tum, quaſcumque Sol aſpicit, jus quodam-
modo polliceor vobis, Orbem terrarum Sa-
pientiam pateſacturam eſſe confirmo; &
in hanc non toto pectore incumbetis, non
abji-

abjicietis ignaviam, non ad laudem magno
A impetu connitemini? Vobis quidem in
Patriâ ſub tali Principe, cui patrium eſt
litteras tueri, copiæ, honores non arbi-
tror Sapientiæ beneficio defuturos; ve-
rumtamen ſi vel voluntas, vel fortuna in
alias urbes tulerit, magnum eſt habere
quiddam, quod auferri non poſſit, quo
exteris commendati potentium familiari-
tates, nominis claritatem, divitias honeſtâ
ratione partas compareti, Patriamque a-
miſſam, vel relictam a vobis non ſentiatis;
ut quod aliis initium ſolet eſſe maximarum
calamitatum carere natali ſolo, vobis in-
crementum gloriæ, principium felicitatis
eſſe videatur.

ORATIO XIV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1690.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Glorioſos eſſe, qui Sapientes colunt; ignominioſos, qui deſpiciunt.

ET ſplendor litterarum tantus eſt,
B excellentiſſimi Patres, Auditores humaniſſimi, ut perſtringat
oculos mentis quantumlibet per-
ſpicacis, & abundantiâ quadam
clariſſimæ lucis victos obtundat, hebetet,
defatiget; & ingenii mei acies infirmior,
quàm ut frequentiùs ferre poſſit tantam
luminis claritatem. Quapropter, niſi me
fallit opinio, nemo prudens rerum æſti-
mator conſilium improbabit, quo ſum ali-
quoties uſus, quum, quò reficeretur animus
C varietate laboris, & acutiùs deinde poſſet
lucem illam immenſam dignitatis, & glo-
riæ, qua Sapientia circumfunditur, pervi-
dere, a laudibus litterarum, atque ampli-
tudine contemplandâ ſum tempeſtivè di-
greſſus ad alia, quæ mihi ſe fortè fortunâ
offerebant, nec ab inſtituto meo, & mu-
nere abhorrere videbantur. Sed tamen,
quum hac ratione imbecillitatem meam
ſublevare conatus ſim, imparem me fuiſſe
video perſpiciendo in ipſo fonte ſplendo-
ri Sapientiæ, nec animo, & cogitatione
D tantam majeſtatem attingere hactenus po-
tuiſſe. Quare ſtatui in præſentiâ aliam in-
gredi viam, aliam rationem inire ſpectan-
dæ tam eximiæ claritatis; & ut illi, qui
Solis radios propter exuperantem luminis
copiam aſpicere non poſſunt, & tamen cu-
piunt contemplari, aciem oculorum aliò E
convertunt, ubi illi reflectuntur, & vel in
aquâ, vel in alio quopiam liquore ſplen-
didiſſimi formam Sideris contuentur; ſic
ego, quum aſpiciendo Sapientiæ fulgore
caliget victa mens, conſtitui aliò flectere
obtutum animi tam auguſtam ſpeciem vi-
dere cupientis, & non in ipſâ luce littera-
rum, ſed in iis, quæ a litteris illuſtrantur,
& enitent, earum quaſi reflexâ, & reper-
cuſſâ luce defigere. Nam hodierno die de-
monſtrabo, quantâ in laude verſentur, &
quàm immortalem ſui nominis memoriam F
conſequantur, qui ſapientes viros colunt,
diligunt, amplectuntur; & quantis in te-
nebris, & obſcuritate jaceant, quamque
contemni ſoleant, qui litteras odere, con-
temnunt, gloriæ luce ſpoliatas cupiunt;
poſtremoſque Mortalium ſemper habitos,
qui præſenti potentiâ freti ſeſe volunt Sa-
pientibus anteponi. Quod quum fuero
conſequutus, vobis, ut opinor, ſatis litte-
rarum ſplendor apparebit, & digna Sapien-
tiæ præſtantiâ ſpecies veſtris animis obver- G
ſabitur. Nam quemadmodum qui cogitat
tot ſidera, tam vaſtæ magnitudinis, tanto
intervallo remota ab uno Sole tam purâ,
tam clarâ, tam ſplendidâ luce compleri;
qui immenſam Univerſi molem ejus radiis
colluſtrari; & denſiſſimis tenebris, & altiſ-
ſimâ caligine obſideri, quidquid eſt expers
omnino radiorum, qui ab illo inexhauſto
lucis fonte promanant; tantam concipit a-
nimo ſplendoris eximii magnitudinem,
quantam oculis non perciperet, ſi in illud H
luminis principium aciem intenderet; ita
qui tot Reges, tot clariſſimos Duces, tantâ
imperii magnitudine, tantis rebus geſtis,
tanto intervallo temporis ab ætate noſtrâ di-
ſjunctos tam præclarum, tam immortale a lit-
teris gloriæ lumen accepiſſe reputat; qui om-
nes homines, omnes nationes, omneſque
virtutes animadvertit profundâ caligine o-
blivionis, æternaque nocte ſepeliri, ſi ca-
ruerint hac luce litterarum, vel ſplendorem
Sapientiæ deſpexerint; veram ſpeciem I
tantæ claritatis animo complectatur, neceſ-
ſe eſt, Sapientiamque eſſe arbitretur quod-
dam beneficum, & ſalutare ſidus, quod
eos, quos benigno lumine aſpexerit ex al-
to ſuæ felicitatis vertice, fortunet, illu-
ſtret, augeat, ad Deos immortales quodam-
modo vehat; quibus verò depreſſum adſit,
aut omnino non adſit, ii miſeri, atque i-
gnoti vitæ perpetuis tenebris, & quaſi Cim-
meriâ nocte obruuntur.

Atque ego dum aggredior, Auditores, ad K
oſtendendum honores, quibus Viri ſapien-
tes afficiuntur; & contemptum, & contume-
lias, quibus eorum gloriam obſcurare cona-
tur inſcitia, in auctores cumulatiſſimè re-
dundare, non vereor, ne mihi deſit ad fa-
ciendam fidem argumentorum copia; ſed
ve-

vereor, ne quod per ſe lucet, Orationis meæ
A tenui, & incertâ luce velle ineptiſſimè vi-
dear illuſtrare. Quid enim clarius, quid a-
pertius, quid vel imperitiſſimis notius,
quàm auguſtum quiddam, & venerandum,
& divinum, & immortale eſſe in homine
rationem; eam dumtaxat imperio natam,
non obnoxiam fortunæ, omnium rerum
humanarum principem, moderatricemque
eſſe, & divinarum interpretem, & con-
templatricem? Quis verò non videt, ſi hæc
divinitas, & præſtantia rationi omnium
B conceſſu tribuatur, ſapientiæ multo magis
eſſe tribuendam? eſt enim ſapientia, re-
rumque ſcientia perfectio quædam ratio-
nis; perfectio autem cujuſque eo ipſo præ-
ſtantior, & divinior habetur. Niſi verò
perfectionem minùs perfectam eo, quod
perficit, arbitramur; quo quid abſurdius?
eadem quippe ratione, & quod illuminat,
obſcurius, quàm res illuminata; & qui
calefacit ignis, minùs calidus, quàm cor-
pus, quod igne concaleſcit; & qui hume-
C ctat humor, minùs humidus, quàm illa,
quæ humore aſperſa perfunduntur; quæ
ſi a veritate immane quantum abhorrent,
& ſapientiam, quæ rationi addit cumulum
quemdam præſtantiæ, præſtantiorem eſſe, di-
vinioremque ipsâ ratione cogimur confiteri.
Quod poetæ veteres commento non ine-
leganti docuerunt, qui Minervam ſapien-
tiæ Deam e Jovis capite ferunt exiiſſe.
Quid enim aliud Juppiter, niſi divina ra-
tio? ex eo igitur non alio Deo, Deave na-
D ta ſapientia, & nata non ex aliâ niſi præ-
ſtantiſſimâ parte, maximeque divinâ dici-
tur; ut intelligamus mentis eſſe præſtan-
tiſſimæ fetum ſapientiam, & quaſi florem
quemdam, excellentiamque divinæ, im-
mortaliſque naturæ. Ergo meritò ſacri,
venerabileſque cenſentur litterarum ſtudiis
imbuti homines, liberaliſſimiſque doctri-
nis; in quibus elucent, & ſeſe efferunt
ſcintillæ quædam luminis illius immenſi,
quo ſuperæ mentes illuſtrantur; nec ſine
E cauſa pleræque gentes eoſdem & Deorum
immortalium religionibus operari, & co-
lere litterarum ſacra voluerunt. Sic apud
Ægyptios iidem & Sapientes habebantur,
& Sacerdotes: ſic apud Perſas Magi & ſa-
pientiæ gloriâ, & divini Numinis cultu ex-
cellere putabantur: ſic apud Gallos Druy-
dæ, & rerum ſcientiæ dabant operam, &
divinas res procurabant. Nam quum ſimi-
le amicum ſimili, eoque maximè delectari
crederent, non aliorum precibus, & ſacris
F magis gaudere Deos arbitrabantur, quàm
Sapientum, in quibus tantam, quanta ho-
mini poteſt contingere, divinitatem ineſſe
judicabant; mentemque luſtratam littera-
rum ſacris, & ſapientiæ myſteriis initiatam
ſolam conjungi cum mentibus illis divinis
poſſe cenſebant, quibus ineſt naturâ, non
extrinſecùs accedit ſapientia; cujus cul-
tores tanquam inter homines, Deoſque G
gratiſſimos, utriſque internuncios, & ſalu-
tares genios intuebantur. Nec alia fuit
opinio ceterorum; neque enim tantâ ap-
probatione omnium princeps poëtarum ſa-
pientiſſimam Deam juſſo, & ſapienti Viro
gravisam eſſe dixiſſet; aut Romanus ille
Philoſophus litterarum ſtudia doctis homi-
nibus eſſe pro infulis affirmaſſet; niſi om-
nes lætari Deos hominum ſapientiâ, & li-
beralibus diſciplinis eruditos quoddam ge-
rere non Pontificum ſuffragio, ſed aucto- H
ritate naturæ delatum ſacerdotium credi-
diſſent. Quum autem ſapientia quiddam
excelsum, & auguſtum, & divinum ſit, &
ipsâ rerum moderatrice ratione præſtan-
tiùs; & litterarum ſtudiis homines dediti
ſacri, & veneratione digniſſimi, acceptiſſi-
mique Superis haberi debeant; quis non
intelligit omni laude cumulandos, plauſu
excipiendos, honoribus, gloriâ, litteris, mo-
numentiſque decorandos, qui doctrinæ ſtu-
diis favent, qui ſapientiam honorant, ve- I
nerantur, ornamentis, quibus poſſunt, do-
ctos viros augent, & inſigni benevolentiâ
complectuntur? Eſt enim ita naturâ com-
paratum, ut qui res veneratione, & laude
dignas colunt, atque ſuſpiciunt, magni,
& præclari viri habeantur; qui verò hu-
miles, & abjectas, & ſordidas admirantur,
& putant expetendas non modò laude ca-
reant, ſed etiam omnium maledictis, &
probris, & irriſione digni, & his ipſis re-
bus, quas cupiunt, viliores, contemptio- K
reſque eſſe exiſtimentur. Quis enim Xer-
xem laudat, aut potiùs quis non reprehen-
dit, qui non contentus deliciis, quas illi
cuncta Aſia largiter ſuppeditabat, ampliſſi-
mum præmium propoſuit iis, qui novam
aliquam voluptatem inveniſſent, quaſi in
eo Perſarum ſalus verteretur? quis Craſ-
ſum non odit, non calamitate, qua affli-
ctus eſt, dignum putat, qui, quum ditiſ-
ſimus eſſet Romanorum, adeo divitias ap-
petivit, ut, quò Parthorum auro potiretur, L
maximum exercitum coëgerit, expeditio-
nem pararit, qua & ſeſe peſſumdedit, &
Rempublicam in magnum diſcrimen ad-
duxit? quis non Apicium contemnit, qui
in Africam dicitur navigaſſe, quò locuſtis,
quas in Libyco Mari capi maximas au-
diverat, veſceretur? quis Heliogabalum
non execratur, qui ſaltatores, aurigas,
muliones, alioſque ſordidiſſimos artifi-
ces, & ſibi turpiſſimâ voluptate com-
mendatos homines ampliſſimis honoribus,
& magiſtratibus affecit, ornavit? Cur ita? M
quia hi res, & homines honorarunt, &
magno conatu appetiverunt, quos haud-
quaquam tanti facere, aut omnino con-
temnere oportebat. At verò Tiberium lau-
damus, qui majeſtatem ſuam Romano Se-

natui ſubmittebat: Hadrianum probamus,
A qui Orbem terrarum peragravit, ut ea, quæ de naturâ locorum ſcriptores prodiderunt, præſens recognoſceret: Antoninum admiramur, qui Claudio Pompejano Equitis Romani filio virtute præſtanti, ſed generis claritate deſtituto filiam in matrimonium collocavit; ejuſque gravitatem, integritatemque morum, innocentiam vitæ, juſtitiam, fidem, prudentiam aliorum imaginibus divitiis honoribus geſtis anteponendam putavit. Sed cum omnes, qui vel ex-
B petunt, vel colunt ſtudio res dignas, & præclaras, in laude ponimus, tum maximè eos, qui rationem omnibus anteponunt, jure miramur; neque enim virtus ulla conſtare, aut prorſus intelligi ratione contemptâ poteſt, quum aliud nihil, quàm rationi parere virtutem eſſe dicamus. Qui enim fortes appellantur, niſi qui in terribilibus rationi, non timori obtemperant? qui temperantes, niſi, qui in jucundis rationis imperio obſequuntur? qui juſti, niſi qui in
C hominum ſocietate tuendâ eundem ſequuntur ducem? qui liberales, niſi qui eandem pecuniæ, & opibus anteponunt? qui prudentes, niſi qui fugiunt ea, quæ ratio fugienda præcipit, eaque appetunt, quæ appetenda præſcribit? Atqui ſi rationi parentes homines, eamque aliis omnibus antiquiorem ducentes laudibus in Cœlum vehimus; non minore gloriâ dignos putare debemus eos, qui obſequuntur, faſceſque ſubmittunt ſapientiæ, quæ apex
D eſt quidam perfectæ, & omnibus numeris abſolutæ rationis. Quod ſi homines quanto ſunt ad divina colenda propenſiores, tanto ceteris antecellere, & eſſe Deo ſimiliores arbitramur; certè laudibus ferre, & admirari decet eos, qui excellenti doctrinâ homines venerantur; quum in his colendis honor Sapientiæ, qua nihil eſt divinius, habeatur. An verò nos ignoramus, quod graviſſimorum hominum ſcriptis eſt celebratum; bonas artes, & philo-
E ſophiam eſſe divini Numinis excellentiſſimum donum Mortalibus datum, quo mentes a vitiis vindicarent, & ad altitudinem cœleſtis originis tollerent? hoc eſſe verum palladium æternæ Sapientiæ delapſum Cœlo ſimulacrum, fatale pignus imperii, quo Sapientes rudibus ingeniis moderantur; quod conſervat urbes, quod fidem facit divinæ erga humanum genus benevolentiæ; quod a profanis aſpici, colique magis eſt nefas, quàm illud, quod in ſecretâ
F Veſtæ Æde antiquitus aſſervabatur. Hoc qui nihili pendunt, qui abjiciunt, conculcant, obterunt, nonne impii, nonne ſacrilegi, nonne omni diritate, atque immanitate tæterrimi? qui verò colunt, extollunt, ornant, adorant, nonne munerum divinorum memores, virtutis amato-
res, publico bono nati, cultoreſque pie- G
tatis meritò judicentur? Clemens Alexandrinus Auctor cum paucis comparandus, & ſacrarum ſcientiâ litterarum, & eruditione, ſapientiaque præclarus doctrinam gentibus, quæ legem a Deo non accepiſſent, quaſi alteram legem conceſſam arbitratur. Hanc ergo qui contemnit, divinam legem contemnit, contemnit lucem ab ipſo lucis æternæ fonte manantem, contemnit egregium mentis humanæ decus, & animi ſui turpitudine, atque obſcuritate lætatur; qui verò ſuſpicit auctorem tanti boni ſuſ- H
picit, gaudet ejus inventis, divinâ munificentiâ delectatur. O præclaram laudem doctrinæ ſtudiis faventium, admirantiumque ſapientiam; noſſe cœleſtis doni magnitudinem; venerari legem ſui Conditoris, introſpicere latentem in mentibus pulchritudinem, habere cognitam, atque perſpectam pauciſſimis notam excellentiſſimæ virtutis præſtantiam; neque his, quorum ſplendore vulgus obſtupeſcit, commoveri, ſed verâ, ſolidaque laude duci, & divinis bonis in- I
hiare! Et ſunt adhuc quædam animæ pronæ in terram, & cœleſtium inanes, quæ detractum de ſuâ dignitate putant, quidquid honori doctorum hominum conceſſerint, quæ extinctum volunt omne lumen ingenii, depreſſam omnem excellentiam ſapientiæ; nec intelligunt miſeræ obſequium, cultumque, qui litteris præſtatur, in ejus, qui præſtat, decus verti, ſuamque ſe famam obſcurare, dum obſcuratum eunt doctrinæ claritatem? Quæ ſi non perſpiciunt ar- K
gumentis, quantum ſapientiæ tribuendum ſit, quia ſunt hebetiores ad perſpicientiam veri; cur exemplis, quæ ſtultos etiam ſolent erudire, non commoventur; quæ docent præſtantiſſimos quoſque Mortalium faviſſe gloriæ litterarum? Quis enim non audivit Philippum Regem, quocum animi magnitudine, & bellicis laudibus, & omni regiâ virtute pauci ſunt comparandi; Athenienſibus victis, quibus acerbiſſimis hoſtibus fuerat ſemper uſus, civitati pepercíſ- L
ſe, quòd ea viros in omni doctrinæ genere eminentes extuliſſet; & quum amici ſuaderent, ut in Athenienſes exempla ederet, Urbemque Macedonum nomini infeſtiſſimam excinderet; abſurdum eſſe dixiſſe ſeſe gloriæ ſtudio cuncta facientem gloriæ Theatrum evertere; eundem Ariſtotelem tanti feciſſe, ut Alexandro filio ſibi nato non tam gaudere ſe, quòd filium hæredem Regni ſuſcepiſſet, quàm quòd eo tempore ſuſcepiſſet, quo Ariſtotelem præ- M
ceptorem eſſet habiturus, præſeferret? Quis Alexandrum belli fulmen, & Regum fumen ignorat nulli hominum generi benigniorem fuiſſe, quàm doctis viris; qui Ariſtoteli, quò animalium hiſtoriam conſcriberet, octingenta talenta ſit elargitus, &

vel

vel Chœrilum poëtam non admodum præ-
A ſtantem regiâ liberalitate ditaverit? Anti-
gonum Demetrii filium inſignem pietate
Regem, qui patre ab hoſtibus capto relicto
regno ſeſe in hoſtium tradidit poteſtatem,
quò parentem aſſereret in libertatem; cum
Sapientes omnes, tum præcipuè Zenonem
Cyttieom incredibili ſemper benevolentiâ
proſequutum; nec dubitaſſe depoſito re-
gali faſtu Philoſophi domum frequentiſſi-
mè celebrare, & ingentibus donis Virum,
& beneficiis affeciſſe; eoque defuncto do-
B lentiùs ingemuiſſe, queſtumque ſeſe ma-
gnum theatrum gloriæ amiſiſſe? Non ſin-
gulos recenſebo Græciæ, aliarumque na-
tionum clariſſimos Reges, qui ceteris lau-
dibus hanc etiam colendi, ornandique lit-
teratos homines laudem adjecerunt; ad
Romanos feſtinat oratio Sed quis erit di-
cendi modus, ſi omnes velim enumerare
illius maximæ Civitatis Proceres, qui, quum
ad altiſſimum virtutis apicem perveniſſent,
bac etiam gloriâ ſeſe altiùs extulerunt? Nam
C mihi ſe quaſi catervatim offerunt, Scipiones,
Marcelli, Fulvii, Metelli, Catuli, Marii, Lu-
culli, Lælii, Pompeji, Bruti, totus ille cho-
rus fortiſſimorum ducum: occurrunt animo
Martis manubiæ Muſis conſecratæ, ſtatua En-
nii Scipionum impoſita monumento, tem-
plorum aditus Attii carminibus exornati,
ſubmiſſi Poſidonii doctiſſimi viri januæ vi-
ctores Orbis terrarum faſces laureati, ſer-
vari juſſus in direptione Syracuſarum edi-
cto Marcelli ſolus Archimedes, qui ſolus
D plura, quàm alii omnes damna Romanis
intulerat, florens Lælii, & Scipionis fa-
miliaritate Terentius, coltus ab omni no-
bilitate Romanâ Carneades, Theophanes
Mitylenæus in concione militum civitate
donatus, Fulvio comes Ennius expeditio-
nis Ætolicæ, Panætius, & Polybius parti-
cipes, & ſocii gloriæ Africani: occurrunt
quotquot onquam Romani Principes im-
perio digni extiterunt: occurrit Cæſar,
occurrit Auguſtus Jani templo clauſo, Mu-
E ſarum penetralibus reſeratis clariſſimus: oc-
currit Veſpaſianus in doctos viros inſigni
liberalitate celebratus, deliciæ generis hu-
mani Titus eloquentiâ, ingenioque præ-
cellens, Trajanus, quo imperante non
magis Romana Reſpublica, quàm litteræ
priſtinam dignitatem receperunt, Anto-
ninus Pius, qui per omnes provincias phi-
loſophos, & rhetores honoribus extulit,
pecuniâ locupletavit, Antoninus Philoſo-
phus, quem omnes, & præcipuè litterati
F indulgentiſſimum parentem agnovere, A-
lexander Severus, qui nihil niſi ex docto-
rum hominum ſententiâ geſſit. Nec de-
ſunt etiam ſæculis recentioribus Reges, &
Principes laudatiſſimi, & invictiſſimi Im-
peratores, qui ſuæ majeſtatis faſtigium do-
ctrinæ ſubmiſerunt, qui doctorum homi-

num amplitudinem ſuam gloriam ſunt ar-
bitrati. Sed quis omnes perſequatur? vo- G
biſcum ipſi præſtantium virorum memo-
riam recolatis, adeo omnes reperietis hac
laude præſtitiſſe, ut anguſto eſſe, & abje-
cto, & vitiis inquinato animo, quicumque
litteris non favet, ſitis exiſtimaturi. Quo
major eſt habenda gloria amplitudini ſa-
pientiæ ſtudentium, majuſque dedecus con-
temnentium nobiles diſciplinas, quòd al-
teri dum ſtudent, non hac ſolùm virtute,
ſed aliis præditos eſſe, alteri dum contem-
nunt, non hoc tantum vitio, ſed pleriſ- H
que ſeſe laborare; nequiſſimoſque Morta-
lium eſſe declarant. Quem enim fugit ma-
lis odio eſſe litterarum gloriâ florentes ho-
mines, quorum eloquentiâ poſſe vident
infamiam ſui nominis, nequitiæ, ſtuporis,
tarditatis memoriam propagari; magno in-
genio, & excellenti virtute viros iiſdem
delectari, quia ſperant eorum ſe beneficio
immortalem gloriam conſequuturos. Et
quid ni ſperent? quum videant eos quo-
que, qui nihil magnopere laudandum geſ- I
ſerunt, doctorum hominum amicitiâ Po-
ſteris commendatos? Quid enim dignum
laude fecit Mæcenas voluptatibus diffluens,
& vitâ otioſâ, molli, & delicatâ, & a vir-
tute, cujus eſt luxuria peſtis, alienâ? ni-
hilo tamen ſecius, quia Muſarum cultores
coluit, fovit ingenia, amplexus eſt bonas
artes, tantum adeptus eſt claritatis, ut vi-
vat adhuc in ſcriptis excellentium poëta-
rum, ejuſque memoriam nulla ſit unquam
obſcuratura oblivio Poſterorum; nomen- K
que Mæcenatis, quaſi quoddam doctorum
hominum propitium numen habeatur. Qui
verò factis nominis æternitatem meruerunt,
litterarum beneficio, & Sapientum præco-
nio ad eam, qua digni fuerant, gloriam per-
venerunt. Tolle Herodoti Muſas, tolle hi-
ſtoriam Thucydidis, non tantus erit Mil-
tiades, non tantus Themiſtocles; Alcibia-
dis res geſtæ non prædicabuntur: ſi Xeno-
phontis eloquentia omni Attico lepore con-
ſperſa, & ſuavitate condita ſiluiſſet; ſilere- L
tur Ageſilaus, Epaminondæ famam, cum
quo Thebarum gloria floruit, & extincta
eſt, extinxiſſet oblivio; nec Cyrus ille ſu-
perior in tantâ laude verſaretur; nec po-
ſterior ſuarum virtutum præmium æternam
eſſet gloriam conſequutus. Quid Cincin-
natos, Curios, Camillos, Fabricios, Ma-
ximos, Africanos, Marcellos, Æmylios,
Flaminios, Lucullos, Pompejos, Metellos,
Cæſares; alios innumerabiles viros? non-
ne ſempiternum ſilentium obruiſſet, niſi M
Livii, & aliorum ſcriptorum, & poëtarum
ingenia eorum famam ab interitu vindicaſ-
ſent? Contra verò quibus Muſæ bellum in-
dixerunt, ii quantâ dedecoris, & infamiæ
labe ſunt aſperſi, quàm jacent, quàm con-
temnuntur! Therſiten Libanius non con-

temnendis argumentis docet fuiſſe virum
A graveın, & publici boni ſtudipſum, & im-
pigrum bello, & oſorem vitiorum, quæ ſo-
lent omnia in laude poni; ſed, quia Ho-
mero viſum eſt hominem probroſis carmi-
nibus notare, Therſitæ nomeo in igno-
miniâ ſummâ, contemptuque verſatur: Me-
deam tanquam veneficiis infamem, & im-
piâ filiorum cæde commaculatam, licet in-
nocentem, omnes execrantur; hanc autem
tragici poëtæ notis infamiæ ſempiternis
inuſſeruot, Corynthiis interfectoribus pue-
B rorum morem gerentes, qui tanti criminis
invidiam in inſontem matrem tranſtule-
runt. Nollem injuriam factam a Muſis Di-
doni Reginæ pudiciſſimæ; ſed tamen ejus
calamites oſtendit, quanta ſit vis eloquen-
tiæ, quum ea, quæ vitam profundere,
quàm caſtitatis jacturam facere prroptavit,
omnium conſenſu arguatur impatientiâ a-
moris impudici ſibi necem conſciviſſe:
nollem juſtiſſimum Regem, & Legumlato-
rem ſapientiſſimum Minoëm tanquam om-
C nis humani juris expertem Tyrannum re-
prehendi; ſed ille ſuum nomen eâ labe
conſperſit, quum bellum Athenienſibus in-
tulit; qui quòd ingenio excellebant, ab eo
affecti damno non diuturno ſempiternum
ipſi damnum attulerunt. Idcirco præcla-
rè Plato ſummopere præcipit omnibus,
quibus cordi eſt ſui nominis claritudo,
ne præſtantibus ingeniis facere conen-
tur injuriam; ea quibus iraſcuntur non
in præſens modò, ſed in æternum obfue-
D runt. Sed quid dico his iratis uti eſſe fu-
giendum? fugiendum eſt etiam uti minus
faventibus; quando etiam ſilendo clariſſi-
mis, & immortalibus factis ſempiternas te-
nebras offuderunt. Miſeret me ejus ætatis,
qua nondum erat inſtitutum memoriam
clarorum virorum, atque magnorum litte-
ris conſignare; quot præſtantiſſimi duces,
quot fortiſſimi bellatores, quot pacis arti-
bus inſignes viri, quot rerum utilium re-
pertores præmio laudis, & nominis im-
E mortalitate caruerunt? & ut apud Inferos
memorant inter opulentum, atque ino-
pem, formoſum, atque deformem, obſcu-
rum, illuſtremque nullum eſſe diſcrimen;
ſic in illâ temporum caligine, &, ut ita di-
cam, Erebo æternæ oblivionis juſti ab in-
juſtis, fortes a timidis, ſapientes a ſtultis,
mites a ſæviſſimis non diſcernuntur. Sed
non me miſeret eorum, qui, quum ſibi
poſſent doctos viros beneficiis devincire,
quum habeodo litteris honore poſſent æ-
F ternam ſibi laudem comparare, his con-
temnendis contemptum ſibi, & infamiam
quærere maluerunt: execror Dionyſium
juniorem, qui, quum expertus eſſet, quan-
tum gloriæ fructum percepiſſet, quum vit-
tatam navem Platoni obviam miſit, deinde
mutatâ voluntate injurioſè tractavit Virum,
quem ab omni Græciâ prope Deorum im-
mortalium honoribus affectum eſſe cerne- G
bat; quæ res ipſi & infamiam attulit ſem-
piternam, & causa fuit, ut Regno, & om-
nibus vitæ commodis exueretur: delen-
dum ex hominum memoriâ Caligulæ no-
men puto, qui Homeri carmina abolere,
Livii ſcripta, Virgiliique, & imagines ex
omnibus bibliothecis amovere conatus eſt;
ut Mortalium tæterrimus clariſſima omnium
ingenia obſcuraret: vexandum omni con-
tumeliâ Neronem cenſeo, qui, quum vi-
deret, quanto honori fuiſſet Agrippinæ ma- H
tri Senecam ab exilio revocaſſe; & Luca-
num, & Senecam; & tot doctiſſimos viros
de medio ſuſtulit, ipſamque virtutem Thra-
ſea interfecto excindendam putavit: Do-
mitianum deteſtor, qui, quum ſapientiam
omnem e pectore exterminaſſet, philoſo-
phos ejecit ex Urbe, ut eſſet eadem in Civi-
tate Romanâ, quæ in ejus animo erat, inopia
Sapientiæ. Vos quidem ſceleſtiſſimi Morta-
lium contemptæ doctrinæ pœnam pertuli-
ſtis; vel quòd ita vixiſtis, ut mors vitæ tam I
turpiter actæ ſit anteponenda, vel quòd ſce-
lerum veſtrorum furiis immanibus eſtis agi-
tati, vel quòd vos omnes acerbiſſimo odio,
& execratione ſunt inſectati, vel quòd
mortem inquinatiſſimâ vitâ digniſſimam
oppetiſtis, vel quòd doctorum hominum
ſcriptis infamia veſtri nominis ad æter-
num tempus propagata eſt; miror tamen
& fuiſſe, & eſſe nonnullos, qui vos in con-
temptione hominum litteratorum imitari,
quàm optimos quoſque Mortalium, & ma- K
luerint, & malint; qui ab inſectatione Sa-
pientum exemplo veſtro non deterreantur,
velintque creſcere ex contumeliâ littera-
rum, nec honorem ſtudiis honeſtiſſimis ha-
bitum, ſed aliquid cupiant de eorum di-
gnitate detractum; qui non animadvertunt,
quantam ſuo nomini faciant injuriam,
quàm malè conſulant famæ, quantam in-
ferant labem exiſtimationi ſuæ. Etenim ſi
a nobis tot allatis exemplis veriſſimè pro-
batum eſt eos, qui nominis claritate ceteris L
præſtitere, benevolentiâ, qua Sapientes
complexi ſunt, tantam ſibi famam colle-
giſſe; eos verò, qui iiſdem inimicis, infe-
ſtiſque ſunt uſi, quamvis virtute laudem
meruiſſent, tamen infamiâ, & contemptu
apud Poſteros laboraſſe; qui verò his æta-
tibus extiterunt, quibus nondum præclari
viri ſcriptis illuſtrabantur, vel nondum
ſtudia litterarum florebant, eos nullam ſui
nominis famam reliquiſſe; peſſimos verò
Mortalium, qui Sapientes odere, omnium
odio, omnium maledictis, omnium inſecta- M
tione fuiſſe digniſſimos; nonne conſequens
eſt a litteris omnem gloriam proficiſci, præ-
ſertim eam, quæ in memoriâ vivit Poſtero-
rum; in doctorum hominum manu poſitum,
quantum quiſque famæ, quantum laudis
con-

conſequatur? Quemadmodum ergo ſi eſſet
A aliquis, cui Superi conceſſiſſent, ut omnes
opes, omneſque divitias haberet in poteſta-
te, qualis a poëtis fingitur Plutus; qui ei
honorem haberent, qui obſequio, cultu-
que, & omni ratione ſibi eum conjunge-
rent, eos conſentaneum rationi eſt omni-
bus copiis abundaturos; qui verò contu-
meliis laceſſerent, contemnerent, parum
colerent, eo amico non uterentur, in ſum-
mâ inopiâ, atque egeſtate vitam traductu-
ros; ita quum in Sapientum manu ſiti ſint
B omnes gloriæ theſauri, quis non videt eos,
qui Sapientes omni officio, beneficiis, ho-
noribus, benevolentiâ ſibi devinciunt,
fore gloriæ compotes, quam ſolæ litteræ
impertiuntur; qui verò negligunt eorum
gratiam, qui habent deſpicatos Viros, qui
injuriâ, damno affecerunt, futuros eſſe in-
glorios, & inhonoratos, & in præſens, &
in futurum omni laudis luce carituros? Ex
quo efficitur id, quod initio dicebamus,
honorem, qui Sapientiæ habetur, ejus ip-
C ſius, qui habet, eſſe decus, & amplitudi-
nem; injurias, quæ ſapientiæ inferuntur,
in inferentium dedecus, probrum, igno-
miniam redundare. Et quiſquam non co-
lit ſapientiam, & quiſquam doctis viris vult
anteponi; quum quanto cum his ambitio-
ſiùs contenderit, tanto ſibi majus dedecus
ſit quæſiturus; quum obſequi, non adver-
ſari ſapientiæ in laude ponatur? Nec ve-
rò quiſquam eſt tantis opibus præditus,
aut in tam alto dignitatis gradu collocatus,
D qui ſibi concedendum excellentibus in-
geniis, artibuſque præclaris jure indigne-
tur. Alexander Macedo, qui Magni co-
gnomen rebus geſtis, potentiâ, virtute,
gloriâ adæquavit, quum intellexiſſet A-
pellem puellam, quam ipſe diligebat, de-
perire, ſuos amores egregio Pictori dono
dedit; ingenio præſtantis artificis cede-
re pulchrum putavit ille, cui ceſſerat Or-
bis terrarum; qui Reges omnes priùs ge-
nitos, futuroſque poſtea cunctis laudibus
E anteceſſit. Qui mutam artem tanto ho-
nore impertivit, quid hic feciſſet Sapien-
tiæ, quid Oratori, aut Poëtæ, aut Hiſtori-
co eloquenti? Quum verò ingenia, præcla-
raſque facultates magnitudini ſuæ prępo-
ſuerit Alexander, quis eſt tam illuſtris,
tam opulentus, tam fortunæ muneribus
potens, ut ſibi turpe ducat, quod Alexan-
dro perhonorificum fuit? Et verò ſi rerum
naturam contemplari velimus, nihil eſt
tam magnum, nihil tam excelſum, nihil
tam eximium, quod non ingenio jure tri-
F buatur; neque enim fortuna, neque ex-
cellentes opes, neque ulla dignitas, aut
amplitudo cum ingenio poſſunt ullo mo-
do comparari. Nam ea omnia, quibus im-
periti elati faſtu intumeſcunt, externa ſunt,
nec habent quidquam veri, quidquam inte-
rioris boni; ingenium verò intimum eſt ani-
mi, & præſtantiſſimum bonum, cui cuncta G
humana cedunt, quod nos cum Deorum im-
mortalium præſtantiâ, naturaque conjun-
git; id proprium eſt hominis bonum, pro-
pria dos, propria virtus, qua mutis animan-
tibus antecellimus. Ut Leo, & Equus il-
le eſt præſtantiſſimus, qui propria Leonis,
& Equi virtute ceteris eſt anteponendus;
ita homo præſtantiſſimus ille eſt, qui inge-
nio propriâ hominis virtute præcellit. Fre-
mant omnes licèt, dicam quod ſentio, mi-
hi videntur nobilitas, opes, dignitates, H
principatus infinitis partibus ab ingenii
dignitate ſuperari; quibus qui gloriantur,
non intelligunt hæc ipſa, quæ magna pu-
tant, quæ admirantur, quibuſque ſeſe ef-
ferunt, & jactant, ſi ingenio omnino care-
rent, quo hæc animadvertunt, ſibi non ma-
gis profutura, quàm Caligulæ equo marmo-
reum equile, & eburneum præſepe, & fa-
milia, & ſupellex pretioſa, & conſulatus
deſtinatus profuerunt. Sed ſunt nonnulli
anguſti animi, demiſſi, opinionibus vulgi
obcæcati, ingenio utuntur exiguo, & im-
becillo; ideo non perſpiciunt ingenii di-
gnitatem, non cernunt latentem in men-
tibus lucem divinam, non capiunt ampli-
tudinem Sapientiæ, ad contemplationem
veritatis, quaſi claudi ad curſum non exci-
tantur; quos ut aliquando miſſos faciamus,
& ad vos, Adoleſcentes, convertatur ora-
tio, reputate vobiſcum, quanta ſit docto-
rum hominum dignitas, & amplitudo. Re-
gibus ipſis, qui ſunt in altiſſimo humana- K
rum dignitatum faſtigio collocati, amplum,
& glorioſum fuit litterarum gloriâ floren-
tes venerari, omni obſequio demereri. Si
tantus eſt ſplendor, tanta excelſitas, tanta
majeſtas eorum, qui obſequuntur, quanta
erit eorum, qui obſequio, cultuque di-
gniſſimi judicantur? ſi tanti cultores ha-
bentur, quàm ampli erunt docti viri, qui
coluntur? Nihil Antiqui majus ad maje-
ſtatem Deorum declarandam excogitare
potuerunt, quàm ut Reges juberent ea, L
quæ ad Numinis cultum pertinent, admi-
niſtrare; ego quod majus afferre poſſum
argumentum doctorum hominum dignita-
tis, quàm quo ſum uſus, quum oſtendi Re-
ges Regum præſtantiſſimos eorum cultores
haberi voluiſſe, & hac ratione immortale
ſibi decus, & gloriam paraviſſe? Hoc quum
cogitaveritis, & quum vobis quoque pate-
re ad tantam altitudinem viam cognoveri-
tis, non dubito, quin omnem laborem ſitis
perlaturi, omnes moleſtias, omnes acerbi- M
tates, ſi quæ ſunt ſubeundæ, æquo animo
devoraturi, quò tandem omnibus difficul-
tatibus, anguſtiiſque ſuperatis, Sapientiæ
compotes, & gloriæ, quæ ex eâ profici-
ſcitur, evadatis.

O R A-

ORATIO XV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1691.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Sapientia Fortunæ victrix.

Quum decimuſquartus hic annus,
excellentiſſimi Patres, Audito-
res ornatiſſimi, ad litterarum
laudes celebrandas me vocet,
A quanto longiùs progredior in
dicendo, tanto certioribus argumentis in-
telligo nullum eſſe lumen ingenii, nullum
flumen eloquentiæ tantum, tantamque co-
piam, quæ non modò Sapientiæ pulchri-
tudinem, majeſtatem, amplitudinem exor-
nare, ſed multitudinem ornamentorum,
quibus ea illuſtratur, & ſplendet, poſſit re-
cenſere. Nam quum jam toties verba fe-
cerim ex hoc loco de præſtantiâ littera-
rum; tamen adhuc tam multa, ac tam va-
B ria, tamque ſplendida ſe ſe offerunt oratio-
nis argumenta, ut non invenire quid di-
cam, ſed eligere quid potiſſimum dicen-
dum ſit, mihi difficile inprimis eſſe videa-
tur; ſed in tantâ rerum copiâ, quæ animum
dubium, & hæſitantem in varias, diverſaſ-
que partes trahit, unum occurrit Sapien-
tiæ decus ceteris præferendum, quod ve-
reor, ne tot annis pæne turpiter præter-
miſerim. Nam hactenus, Auditores, perin-
de poſſim reprehendi, atque ille, qui Han-
C nibalis, vel alterius alicujus Imperatoris
laudandi ſuſceptâ provinciâ, ſolertiam du-
cis, animi magnitudinem, ſtudium rei mi-
litaris, audaciam, prudentiam laudibus fe-
rat; quæ ille geſſit adversùs hoſtes, quæ
trophæa conſtituit, quas victorias eſt con-
ſequutus, non exequatur: non dicat Sagun-
tum expugnatam, pacatas Hiſpanias, pa-
tefactum per Alpes iter nulli Mortalium
antea pervium: non commemoret Italiam
belli terrore concuſſam, & horribili pro-
D cellâ perculſam, & labefactatam: non præ-
dicet Ticinum, Trebiam, Thraſymenum,
Cannas Romanis cladibus nobilitatos: non
tot urbes captas, aut in deditionem acce-
ptas, non admotum obſidionis terrorem,
& periculum ſervitutis Urbi gentium Regi-
næ dicendo perſequatur. Ego quippe Sa-
pientiam vitæ ducem ornandi laudibus o-
bire munus coactus, multas ejus, præcla-
raſque dotes percenſui multas utilitates ab
eâ partas humano generi, conſtitutaſque
numeravi, multa ornamenta, quibus ejus
munere honeſtatur hominum vita, collegi;
maximum opus, Auditores, maximum,
præſtantiſſimumque prætermiſi; bellum, E
quod adversùs infeſtiſſimam hoſtem For-
tunam ingenti cum gloriâ gerit; triùm-
phos, quos de cæcâ, & temerariâ Deâ
ſplendidiſſimè ducit, enarrare ſuperſedi.
Fortuna, quam omnipotentem quidam ap-
pellarunt, quæ Regna ſubvertit, quæ po-
tentiſſimos Reges e ſummo faſtigio dejectos
in ludum litterarium compulit; quæ for-
tiſſimos duces inſignes trophæis gentium
devictarum, ſpoliatos donis, quæ ipſa con-
geſſerat, affectos atroci calamitate coëgit o- F
ſtiatim ſtipem mendicare; quæ opulentiſ-
ſimas urbes momento temporis hauſit, pro-
ſtravit, obruit, ſuis ruinis conſepultas;
quæ denique Orbem terrarum arbitratu
ſuo miſcet, & ſummis ima commutat,
ſemper incerta, ſemper inſtabilis, fautrix
improborum, virtutis hoſtis, rectè factorum
adverſatrix, fidentium ſibi pernicies, atque
labes, regnum quoque Sapientiæ tranquil-
lum, felix, excelſum, inconcuſſum perturba-
re conatur, & quum blanditur, & quum ſæ- G
vit, æquè metuenda ejus firmitatem nititur
convellere, & labefactare; id difficillimum
certamen ſapientiæ proponitur; cetera e-
nim omnia Sapientiæ parent, & obſequun-
tur; Fortuna dumtaxat adverſatur, & re-
ſiſtat; & hujus temeritas cum illius pruden-
tiâ, inconſtantia cum ſtabilitate, cum mo-
deratione libido, levitas cum gravitate con-
fligit. Cum hac hoſte congredi, hanc om-
nia vincentem ſuperare, hanc Regibus il-
ludentem irridere, hujus inſidias vitare, H
blanditias aſpernari, pervicaciam contunde-
re Sapientiæ præclariſſimam eſſe laudem
ſtatuerim. Quæ ne temere a me, quum
alia multa ejus decora collegerim, omitta-
tur, hodierno die mihi propoſui demon-
ſtrandum Sapientiæ beneficio id aſſequi ex-
cellenti doctrinâ viros, ut tam adverſam,
quàm proſperam fortunam moderatè fer-
re poſſint.

Atque ego non vereor, Auditores, ne
quis veſtrûm, quum videat res Mortalium I
univerſas fortunæ quaſi tyranni cujuſdam
immanis, & impotentis imperio ſubjectas
in hoc regno, ubi temeritas tanta, caſuſ-
que verſatur, hoſpitem, & peregrinam ſa-
pientiam ſervitii communis expertem, &
lege, qua tenentur cetera, ſolutam eſſe dif-
fidat. Nam licèt in hunc Orbem, in quo
fortuna dominatur, delapſa Cœlo Sapien-
tia ad tyrannum ſe contuliſſe, & ſervire
cum ceteris quodammodo videatur, quum
Sophocles veriſſimè dixerit: K

Quicumque verò ſe ad tyrannum contulit,
Servus tyranni eſt, liber etſi venerit;

tamen ea eſt natura Sapientiæ, ut & in
tenebris luceat, & libera ſit in ſervitute, &
regnet in tyrannide; & quemadmodum lux

in

in lutulentum locum demiſſa non inqui-
A natur; ita Sapientiæ claritas, quamvis in
ſervitutis quaſi quibusdam ſordibus verſe-
tur, non obſoleſcit. Declarant id exempla
Sapientum, quorum in Patriâ ſerviente non
eſt labefactata libertas: declarat Solon, qui
Piſiſtrato injuſtè Regnum Athenis occu-
pante ſuis civibus documenta dedit & a-
nimi magnitudinis, & libertatis: declarat
Socrates, quem triginta Virorum tyranni-
de conſtitutâ non vultus, aut minæ tot in-
ſtantium tyrannorum perpulerunt, ut con-
B tra jus, faſque eorum decreta comproba-
ret: declarat Cato, qui Cæſaris armis op-
preſsâ Republicâ vitam priùs amiſit, quàm
libertatem: declarat Thraſeas, qui Nero-
nis imperio ſævo, & deteſtabili fractâ jam
virtute priſtinâ Romanorum, nihil indi-
gnum homine libero, nihil alienum Sa-
pientis gravitate, & conſtantiâ dicitur ad-
miſiſſe. Et ſanè quis eſt, cui ſervire Sa-
pientia jure non indignetur? quæ filia men-
tis æternæ ſuper altitudinem Cœli, ſide-
C rumque, ente ævi, temporumque ortum
genita cunctas complexa partes Univerſi in
Sole domicilium ſuum collocavit; & quum
altiſſima quæque, ſplendidiſſimaque maxi-
mè perluſtret, & cohoneſtet, hanc infimam
ſedem non aſpernatur; ſed permeat, & il-
luſtrat omnia, & præcipuè mentes huma-
nas; quas, ubi ſuæ claritatis invenit cape-
ces, mirificè diligit, ad ſeque convertit,
& aſſerit in libertatem ſimiles Deo quo-
dammodo factas, amore ſummi boni de-
D flagrantes, operum divinorum indagatri-
ces, memores præſtantiæ ſuæ, & dignita-
tis, cœleſtium cupidas, rerum humanarum
contemptrices. Fortunæ verò minimè Sa-
pientia ancillatur, Fortunæ, inquam, quæ
fetus eſt quidam cæcus, & temerarius ma-
teriæ fluctuantis, & a ratione deſciſcentis,
& artificem fingentem propter impoten-
tiam fruſtrantis, & regi neſcientis; quæ
in Orbe terrarum tanquam in gurguſtio
quodam verſatur, nec attingit cœleſtia, nec
E miſcetur immortalibus, & exiguam partem
ſibi vindicat rerum caducarum. Hanc in-
conſultis motibus agitatam, modò huc,
modò illuc volitantem, & volubili globo,
& fallente veſtigium inſiſtentem, nec ve-
ris inſtructam viribus, ſed inani ſpecie,
larviſque terrentem, illudentemque Mor-
tales, nec animos veris præmiis allicien-
tem, ſed imagine boni fictâ, ſimulataque
mentes improvidas ineſcantem, illecebris
falſarum voluptatum, falſæ magnitudinis,
F falſæ potentiæ, falſæ felicitatis omnibus
imponentem Sapientia contemptrix, ina-
nium, & falli neſcia diligat, admiretur,
aut pertimeſcat? huic ſerviat, ab hac pen-
deat, huic ſe tradat conſtringendam? Bar-
deſanes ille Syrus Auctor inſignis ex eorum
numero, qui fatum in ſiderum poſitu, mo-
tuque conſiſtere, eoque omnia putant eve-
nire, cuncta quidem, quæ ſub orbe Lunæ G
continentur, fati legem ſequi, & ejus ine-
nodabili nexu vinciri aſſeverat; animorum
putat eſſe vim tantam, tantamque dignita-
tem, ut fato non alligentur: Stoici, qui
ex altioribus cauſis pendere fatum, eoque
omnia fieri arbitrantur; tamen aliquid lo-
ci libertati relinquunt animorum. Si tan-
tam illi, qui fati quadam catenâ revinciunt
univerſa, volunt animorum eſſe præſtan-
tiam, ut fato non famulentur; ego arbi-
trer famulari fortunæ, quæ quaſi quædam H
famula fati a philoſophia inducitur? At-
qui ſi ullâ arte poſſunt animi in libertatem
ſe vindicare, & excutere fortunæ jugum,
ſapientiâ certè poſſunt; quæ fortuita con-
temnere, nec ſecundis rebus efferri, nec
adverſis deprimi, & perturbari docet. At-
que utinam minùs homines externis du-
cerentur, nec ſe, quum libertate omnes
natura donaverit, ſponte, dum vel opes,
vel voluptates, vel honores conſectantur,
fortunæ, cujus hæc in manu videntur eſ- I
ſe, ſeſe turpiter addictos mancipàrent, om-
nes impotentis dominæ ſervitio vacaremus;
nec animus ille excelſus, & immortalis
pulcherrimum ſimulacrum ſui Conditoris
in tantâ turpitudine verſaretur, ut arbi-
trio fortunæ leviſſimæ rei, vel mærore,
luctuque tabeſceret, & mutis animanti-
bus invideret, vel lætitiâ geſtiente effer-
retur, & immodicè exultaret. Sed quo-
niam corporis commoda nimium homi-
nes amplectuntur, & ſpecie quadam ina- K
ni terribilium commoventur; ſequantur
ſanè fortunam ducem imperiti, ſuæ liber-
tatis immemores duriſſimum jugum ac-
cipiant; vincula, quibus aſtringuntur, e-
xoſculentur; ſit illa ſtultitia generis huma-
ni præpotens, & præclara, Deorum immor-
talium honoribus, cultuque mactetur; du-
cat quaſi in triumpho captivos Reges, du-
cat Imperatores; circumfundatur ſpoliis
gentium, quas in Cœlum evectas ipſe, quæ
ſuſtulerat, impulit, dejecit, deturbavit, af- L
flixit; innumerabili hominum turbâ par-
tim ejulantium, partim geſtientium, par-
tim admirantium, partim plaudentium,
partim muneribus ejus, & miſſilibus inhi-
antium triumphalis cæcæ Deæ pompa ce-
lebretur. Ab hoc tamen cœtu liceat abeſ-
ſe illi ſacro, & venerabili choro Sapien-
tum; qui non fortunam, ſed Minervam
colunt, qui non in corpora, ſed in animo
felicitatem collocarunt. Nam quàm abſur-
dum, Deus immortalis, & quàm turpe M
ſpectaculum videretur! ſi Crœſus ille, qui
ſe, quia purpurâ, auroque fulgeret, ingen-
teſque theſauros congeſſiſſet, Mortalium
beatiſſimum exiſtimabat, eadem catenâ,
qua Antiſthenes, qui attritâ laceraque ve-
ſte, & paupertate gloriabatur, vinctus tra-
here-

heretur: ſi mancipium turpiſſimarum volu-
A ptatum Sardanapalus, qui ventre, & ob-
ſcenis cupiditatibus explendis felicitatem
metiebatur, cum Xenocrate victore libidi-
nis, opum contemptore, de rebus huma-
nis triumphantis ſortunæ currum ſeque-
retur: ſi Epicurus, qui hortuli proventu
contentus Regum opes non requirebat, ſi
Crates, qui luculentiſſimum patrimonium
ſuis civibus eſt elargitus, quò ſapientiam
magis liber, expeditusque ſequeretur, cum
Craſſo, qui, quum ampliſſimis divitiis non
B acquieſceret, totum Parthorum aurum con-
cupivit, cum Apicio, qui quum ferè mil-
lies ſeſtertiûm profundâ ingluvie abſum-
pſiſſet, centies ſeſtertiûm, quod ſupererat,
voluntariâ morte, quaſi egeſtatem ſummam
effugit, jungarentur: ſi denique Polycra-
tes Tyrannus infelix in ſecundâ fortunâ,
in adverſâ miſerrimus, & Pythagoras tran-
quillitate vitæ cum Superis, ut ita dicam,
comparandus, ſi Xerxes inſanus, & ſapiens
Democritus, ſi teterrimus Dionyſius, &
C divinus Plato, ſi Cleon improbus, & ex-
cellenti Pericles probitate, Hyperbolus
nequam, & Demoſthenes præſtantiſſimus,
Catilina Reipublicæ pernicies, & Cicero
Patriæ pater eodem jugo premerentur; &
in eadem turbâ fortunam in Cœlum feren-
tium, fortunam adorantium, fortunam ex-
horreſcentium optimi, deterrimique Mor-
talium conſpicerentur. Veruntamen mul-
to aliter ſe res habet; non tam malè agi-
tur cum rebus humanis, ut nihil cognitio
D rerum imprudentiæ, doctrina inſcientiæ,
ſapientia ſtultitiæ anteeellat. Nam primùm
omnium docti, & ſapientes viri ſævientis
fortunæ faciliùs tela vitant, pauciores pla-
gas accipiunt, quàm imperiti; ut enim Pla-
to præclarè dixit, aureis ſapientiæ armis
cum fortunâ prœliantur, multa, quæ ſunt
caſura, prævident, ea, ſi declinari poſſunt
ullâ arte, declinant; ſin verò non poſſunt,
animo paratiore, ob eamque cauſam æquio-
re, quum prævideri, patiuntur. Et que-
E madmodum excellenti ſcientiâ rei milita-
ris Imperatores in rebus aſperis conſtituti
minore cum clade periculis defunguntur,
& ſæpenumero bene conſulendo adverſa
corrigunt, & emendant; nec tam de ho-
ſtibus, quàm de malignitate fortunæ ma-
gnificè ſolent interdum triumphare; ita Sa-
pientes in rebus turbidis minùs læduntur,
multo minoribus damnis afficiuntur, & ar-
tificio quodam vitæ regendæ, fortunæ fe-
rociter inſultantis impetus eludunt, eaque
F invitâ rerum proſperos exitus conſequun-
tur. Deinde quamvis interdum ita ſæviat
fortunâ, ut ejus impetus nullâ ratione pro-
videri, nullo conſilio vitari, nullâ arte, nul-
laque vi comprimi poſſint, & retardari;
multo leviùs tamen Sapientum animi, quàm
ſtultorum percelluntur, quod ad fortunæ

fluctus, tempeſtateſque ſuſtinendas a do-
ctrinâ ſunt firmiores. Et ſicut turbido Cœ- G
lo, ac minaci, ingruentibus nimbis, fu-
rentibus ventis, mari tumente, fluctibus,
ac procellis, turbinibuſque agitato, & ſæ-
viente, navis carie putria, infirmis late-
rum compagibus, armamentis, & bono
gubernatore deſtituta hauritur undis, aut
dehiſcit, aut impingitur ſcopulis, aut va-
dis illiditur; contra validum navigium pe-
riti rectoris induſtriâ moderante, nauticis
armis inſtructum probè minùs periclitatur,
& maris, Cœlique ſævitie contemptâ ſal- H
vum in portu collocatur; ita in hoc vitæ
ſalo difficili, & ſcopuloſo, multorumque
naufragiis infami, aliquo adverſæ fortunæ
turbine excitato animi imperitorum, quum
ſint infirmiores, & a ratione quaſi perito
gubernatore non regantur, careant autem
rerum ſcientiâ, careant bonis artibus tan-
quam armamentis, calamitatum fluctibus
obruuntur; animi verò doctorum his om-
nibus inſtructi ad portum veræ tranquilli-
tatis enavigant. Etſi enim demerſi ſunt in I
hoc corpore, quod eſt fortunæ obnoxium,
& fortuitis patet; doctrinæ tamen benefi-
cio ſegregant ſe a corpore, & contempla-
tione rerum aſſurgunt in altitudinem ſuæ
naturæ, quæ non poteſt a fortunâ vulne-
rari. Multa præterea docti viri petunt a
tractatione pulcherrimarum artium ſolatia,
quarum jucunditate doloris omnis amari-
tudo, acerbitaſque lenitur; nec ſine cauſâ
Epicurus prædicavit ſe in acerbiſſimis cor-
poris cruciatibus memoriâ inventorum ſuo- K
rum ſublevaſſe. Multa ſuppeditant litteræ
exempla fortitudinis, quibus ad aſperrima
quæque perferenda mirum in modum ani-
mus confirmatur. Jam defixa mens in per-
ſpiciendâ veritate quantum a ſenſu malo-
rum avertitur? quam longè a cogitatione
triſtium avocatur? Protogenem ferunt,
quum in Rhodi ſuburbiis Jalyſum pinge-
ret, oppugnante urbem Demetrio tantâ
dulcedine captum ſuæ facultatis, ac tam
intentum operi fuiſſe; ut quum omnia cir- L
cum belli incendio arderent, quum vaſta-
rentur agri, fumarent villæ, mare claſſe
infeſtâ, terra peditum, equitumque diſcur-
ſu perſonaret, inter hoſtium tela, inter cla-
morem inconditum prœliantium, cædeſ-
que, & vulnera, quum trepidæ urbi ma-
chinæ admoverentur, quum muros aries
hoſtilis quaſſaret, magnitudinem præſentis
periculi non expaverit, & pulcherrimum
ingenii monumentum in medio Martis tu-
multu elaborarit. Quod operis artifex fra- M
gilis, & caduci eſt conſequutus, id Sa-
piens non conſequetur, quum opus non
fluxum, & interiturum, ſed immortale
molitur, ut abducat animum a turbâ cir-
cuſtantium malorum, & circumfuſos for-
tunæ terrores, ſtrepituſque, & minas aſ-
per-

A perneretur? Sed cur ego parva conſector?
cur colligo remedia adverſæ fortunæ, tan-
quam ea poſſit nocere Sapienti? cur non
fortiùs ago? non dico ſortunam ina-
nes larvas circumferentem, vanas præ ſe
agentem formidines, imperitos, tanquam
pueros in tenebris trepidantes, quibusdam
ſpectris, umbriſque territare, & terribiles
illas ſormas egeſtatis, & laboris, & mortis
non ſuapte naturâ, ſed, ut ait Poëta, viſu
eſſe metuendas, quæ, ubi Sapientiæ lux
affulſit animis, detractâ ſpecie ſalſi mali,
B diſcuſſaque erroris caligine minimè perti-
meſcendæ eſſe videantur? Neque enim ea,
quibus adverſa fortuna intoleranda nobis
apparet, ſuâ vi mentes commovent, &
metum, terroremque incutiunt Mortali-
bus. Nam ſi mors, exilium, paupertas, a-
miſſio Liberorum, ceteraque Fortunæ vul-
nera ſuâ naturâ non ſunt ferenda; cur E-
paminondas in acie lætus moritur? Canius
ludens, illudenſque Tyranno ad ſuppli-
cium proficiſcitur? cur in exilio jucundiſ-
C ſimè vivit Rutilius? cur ſe in acerbiſſimis
doloribus beatiſſimum prædicat Epicurus?
cur Anaxarchus in mortarium conjectus, &
ferreis pilis cõtuſus inſultat tyranno, crucia-
tuſque ſævos, intolerandoſque deridet? cur
Diogenes in ſummâ paupertate tam ſibi pla-
cet, & beatus videtur, ut ſe magno Regi
Perſarum comparet? cur Demoſthenes ex-
tinctâ filiâ domeſtico luctu antiquius ducens
publicum gaudium ex Philippi morte per-
ceptum prodit in publicum coronatus? alii
D autem in levioribus malis conſtituti eju-
lant, conflictantur, triſtitiâ, luctuque con-
tabeſcunt, jacent in ſordibus, & ſqualło-
re, ut ille apud Homerum Priamus lugens
in fimo volutatur; incuſant homines, Deoſ-
que, & ſe gravia pati, infanda, inſolita,
non ferenda conqueruntur? Non rerum
diverſitas diſcrimen facit, ſed animorum;
animi ubi ſe ſapientiæ præceptis tanquam
vulcaniis armis muniverunt, fortunæ telis
eorum levitate perſpectâ non ſauciantur;
E quia ea non valent naturâ, ſed opinione,
& nocere deſinunt, quum timeri deſierunt.
Non igitur inimicam fortunam ſapientiæ
ſtudiis homines dediti magnopere perti-
meſcunt, non franguntur adverſis, non a-
bjiciuntur ad luctum, quum ſciant ejus i-
ctus ad animum non pervenire; eo autem
ſalvo, & incolumi levem corporis, & ad
corpus pertinentium rerum jacturam arbi-
trentur. Eſt enim ita naturâ comparatum,
ut qui acerrimo ſtudio alicujus rei ſunt ac-
cenſi, rerum aliarum damnis haudquaquam
F moveantur; dum eo, quod diligunt, quod
amplectuntur, quod primum putant, non
ſpolientur. Spartana mulier ex acie hoſpi-
tem redeuntem percontata eſt, quo res lo-
co verterentur; quum reſponſum acce-
piſſet quinque ejus filios prœliantes vulne-
ribus confectos occidiſſe; non id, inquit, in-
terrogo, ſed quæ fortuna ſit Patriæ; quum G
viciſſe Patriam cognoviſſet, æquo animo ſe
ferre dixit mortem fillorum, præſertim cum
tantâ laude conjunctam. Quod maximè om-
nium Patriam diligebat Spartana, ea victo-
riam conſequuta cariſſimorum pignorum ne-
cem nihil ad ſe putavit pertinere; eodem
modo Sapientes, quum animi curam præci-
puam gerant, quum in eo excolendo ſint oc-
cupati, minùs moleſtè ferunt rerum externa-
rum jacturam, minùs anguntur corporis dam-
nis, quæ a Fortunâ invehuntur; quum eam H
ſciant nihil habere juris in animo, nec poſſe
tanto apparatu terribilium, tanto agmine ca-
lamitatum ad mẽtis arcem inexpugnabilem,
invictam, inacceſſam occupandam, niſi nobis
annuentibus, aſpirare; eâ ſalvâ, ſalva om-
nia eſſe arbitrantur, & ut olim Palladio ſer-
vato non poſſe expugnari Ilium videbatur;
ſic incolumi ſapientiâ homines in ſervitu-
tem redigi non poſſe intelligunt. Ergo do-
ctrinæ ſtudiis excellentes viri in quolibet
Fortunæ turbine, & procellâ inconcuſſi I
manent, manent imperterriti; & quum, ut
ait Poëta Lyricus, virtute ſuâ ſe involvant,
fortuitis non patent, contemnunt Fortu-
næ minas, non animum timore demittunt,
non ad miſeras preces deſcendunt, non
immodicè mærent, aut perturbantur; &
in quantumvis humilem detruſi locum ſuæ
magnitudinis meminerunt, quæ non re-
bus externis, non pompâ magnæ fortu-
næ, non ſanguinis claritate, non dignita-
tis gradu; ſed rerum ſcientiâ, ſed ingenii K
bonis, ſed virtutis excellentiâ metienda
eſt. An verò non exempla Sapientum de-
clarant hanc adversùs omnem Fortunæ co-
natum, omnemque rerum aſperarum in-
curſum Sapientiæ fuiſſe firmitatem? Non
hic ego commemorabo Platonis conſtan-
tiam, qui non elatior fuiſſe dicitur, quum
a Dionyſio regali pompâ exciperetur, &
quum ab eodem exutus omni dignitate
indignè ſervituti addiceretur: non Dioge-
nis animi magnitudinem, qui quum ſervus L
eſſet, adeo non eſt a Fortunâ dejectus, ut
cenſeret æquum ſe liberis, & dominis im-
perare: non Polemonis animi firmitatem,
qui numquam in triſtibus rebus vultum di-
citur contraxiſſe: non Epicteti magnani-
mitatem, qui quum conditione ſervili eſ-
ſet, & corpore mutilo, & ſummâ inopiâ
premeretur, tanto animo adverſa pertulit,
ut nihil unquam, niſi excelſum cogitaret,
& Sapientem ſolum eſſe Regem, eſſe feli-
cem, & divitem exemplo confirmaret. No- M
lo philoſophorum in adverſitate fortunæ
virtute laudandâ conciliare fidem orationi
meæ; id enim eſſet infinitum; duorum
ego oratorum, quos minùs fortes fuiſſe
nonnulli exiſtimant, utar exemplis. De-
moſthenes, fractâ jam Macedonum armis

Athenienſium potentiâ, quum in exilium a pulſus in Neptuni templum confugiſſet, tantâ mentis tranquillitate, tantâ conſtantiâ neceſſitatem ultimam tulit; ut, quum ſibi necem inferre conſtituiſſet, incluſumque calamo venenum ori admoveret, non vultus mutatione, non vocis, non ullo trepidationis indicio animum proderet mori obſtinatum; & Archiam ab Antipatro miſſum falleret, tamquam calamum ſumeret ſcripturus ad ſuos, non ſibi mortem conſciturus. Tantum illi ſtudia litterarum firb mitatis addiderunt, ut qui naturâ mollior habebatur, ob eamque cauſam malè audiverat, mortem, quod extremum, quod ſæviſſimum, quod maximè violentum, & formidoloſum intorquet Fortuna telum, contempſerit. Quid Cicero, quàm præſenti mente, quàm conſtanti Antonii gladio cervicem præbuit? ipſos inimicos animi magnitudo, quam in morte præſetulit, ad exitum vitæ tam præclari viri laudibus ferendum incitavit; & qui ejus eloquentiæ, c rebuſque geſtis invidebant, morti laudem invidere non potuerunt. Quod ſi Cicero, quem ad perferendas Fortunæ injurias animo parum firmo fuiſſe nonnulli putaverunt, non leve aliquod a Fortunâ vulnus inflictum, ſed ipſam mortem fortiſſimè pertulit; quid utar exemplorum copiâ? quid fortiſſimos viros Sapientiæ præſidio munitos humanæ vitæ caſus atroces, horribileſque non reformidaſſe prædicem? Ac ne quidem, ut probem d Fortunæ blandientis alleceebris non capi, non inneſcari, non deliniri, non perſuadari Sapientem, mihi video laborandum. An verò ego vereor, ne quis veſtrûm exiſtimet, quum Sapientiam conſtet in turbido, & procelloſo mari tutiſſimè navigare, non poſſe in tranquillo ſecundâ aurâ leniter aſpirante proſperè velificari, & ad portum incolumem pervenire? illa verò ludum putat, quum Fortunæ impetus refutarit, inſidias declinare; quum tela retuderit, e blanditias aſpernari; quum ſævitiam deſpexerit, delinimenta contemnere; & ne a ſtultâ, & cæcâ duce ſui cultores capiantur, cavere; cujus fraudes nemo Sapiens non vidit, non deprehendit, non irriſit. Vos appello teſtes, clariſſimi viri, ſapientum proceres, qui Fortunæ laqueis non eſtis irretiti, nec inſidiis decepti, nec dolis circumventi: vos Pythagoricæ diſciplinæ doctiſſimi ſectatores, teſtes cito; qui quum in opulentiſſimâ Italiæ parte principes eſſetis f veſtrarum civitatum, nec proſperè fluentibus Patriæ rebus, nec vaſtris deliniti a ſeveritate morum, quam ab illo philoſophiæ principe acceperatis, deſciviſtis; tantumque abfuit, ut Fortunæ donis ipſi corrumperemini, ut veſtros etiam cives regionum, Cœlique naturâ ad luxum, ſuperbiamque pronos, quamdiu Rebuspublicis præfuiſtis, in eadem diſciplinæ ſeveritate contineretis: [g] vos quum univerſos poſſim habere ſententiæ meæ teſtes, quid ſingulis commemorandis immorer? quid Platonem dicam Siculis deliciis, & Dionyſii benevolentiâ nihil eſſe mutatum? Quid Zenonem tantis honoribus populi Athenienſis affectum, quum apud Macedonum Regem excellentiſſimâ gratiâ floreret, nihil ex virtute priſtinâ remiſiſſe? quid Diogenem, Alexandro Magno magna offerente, Regis, & Fortunæ dona aſpernatum? quid Senecam in tantis opibus, & potentiâ tantâ [h] continentiâ egiſſe prædicem, ut ſe ſponte fortunâ ſuâ abdicaret, victumque tenuem, & frugalem, humilemque veſtem, & parabilem divitum menſis, & conchyliis anteponeret? Non eſt neceſſe recenſere ſingulos, quum conſtet omnes ferè, qui litterarum, & ſapientiæ amore vehementius exarſerunt, indulgentiâ Fortunæ non actos eſſe tranſverſos, & elegantiâ vitæ ceteris præſtitiſſe? Unum tamen Antoninum [i] Philoſophum præterire ſine piaculo non poſſum: qui quum in faſtigio, cui nullum par unquam fuit, eſſet a Fortunâ collocatus, quum rebus adverſus Barbaros geſtis Principum ſuperiorum gloriam adæquaſſet, fortunam ſummam cum ſummâ modeſtiæ laude conjunxit. Non virum egregium Imperii magnitudo, non bellicæ laudes, non poteſtas, quæ proximè ad Deorum immortalium numen accedere putabatur, inflarunt; non abundantes voluptates, quæ [k] undique circumfuſæ Cæſarum domum obſidebant, molliverunt; non opes immenſæ a ſeveritate priſtinâ vitæ ad luxum, ignaviamque deflexerunt; qui dignitate par Superis videbatur, moderatione vitæ par infimis fuit; qui potentiâ omnes anteibat, licentiæ ſibi minimum inter omnes permiſit; qui Mortalibus univerſis imperabat, ſapientiæ præceptis ſemper obtemperavit integer, caſtus, incorruptus, excelſus, juſtiſſimus, idemque clementiſſimus, non ſe- [l] veritate puniendi, ſed manſuetudine imperandi, & caritate erga cives, omnes ad obſequium ſui, virtutiſque compellens; omnium libertatis aſſertor, non ſervitutis exactor; omnium cuſtos, non imperator; omnium pater, non Princeps. Atque hæc tanta virtus, tanta in altiſſimâ fortunâ moderatio tuum fuit, o philoſophia, donum; veſtrûm, litteræ, beneficium; nihil ille, niſi ex veſtrâ diſciplinâ, præceptiſque veſtris egit; quum veſtro munere contigiſſet, [m] ut qui ſuæ ætatis doctiſſimus haberetur, eſſet idem ſanctiſſimus, & in ſummâ poteſtate, fortunaque modeſtiſſimus. Nec in hoc ſolo doctrina quid poſſet, oſtendit, ſed in omnibus Romanæ Reipublicæ rectoribus; quorum ſtudioſiſſimi quique litera-

terarum modeſtiſſimè magnitudinem For-
A tunæ tulerunt. Nec id mirum videri re-
rum naturam contemplantibus debet; nam
quibus de cauſis beneficio litterarum do-
cemur adverſam Fortunam ferre modera-
tè, iisdem & ſecundæ moderari conſueſci-
mus; & ſicut in rebus aſperis ea, quæ vi-
dentur formidoloſa, contemnimus, quum
ſpecie magis eſſe terribilis, quàm re, de-
tractaque inani larvâ facilè poſſe tolerari a
philoſophiâ didicerimus; ita in proſperis,
atque prolixis non inſoleſcimus, quum ea,
B per quæ nobis Fortuna blanditur, quorum
ſplendor oculos Mortalium perſtringit, fu-
tilia eſſe, nec habere quidquam ſolidi, aut
perpetui boni eadem magiſtrâ cognoveri-
mus. Jam animus in ſpectandâ pulchritu-
dine virtutis occupatus minùs capitur ſplen-
dore Fortunæ, minùs liqueſcit voluptate
pulcherrimis diſciplinis exercitus: jam ipſe
labor, qui ſuſcipitur in colendâ ſapien-
tiâ, nonne contrahit, & adſtringit animum
rebus lætis nimium diffluentem? jam in-
C tenta mens veris bonis contemplandis non-
ne oblatâ falſorum ſpecie minùs moveatur,
minùs geſtiet, efferaturque poſſeſſione fal-
ſæ felicitatis, neceſſe eſt? Multum præterea
proſunt exempla moderationis, quæ ubi-
que occurrunt ſtudioſis litterarum; mul-
tum præcepta Sapientiæ, rationes philoſo-
phorum, poëtarum voces, rhetorum ſen-
tentiæ; quibus eruditi, quàm parum fiden-
dum ſit rebus humanis, quanta ſit in for-
tunâ levitas, quàm flagitioſum ſit credere
D fallaciſſimæ rei, quàm pulchrum ſpem ſuam
in ſtabilitate Sapientiæ collocare, cogno-
ſcimus; his rebus efficitur, ut ſecundas
res facilius regamus, quàm adverſis re-
luctemur. Eſt igitur Sapientia victrix utri-
uſque Fortunæ, qua laude nulla præclarior
inveniri poteſt. Nam quum in rebus hu-
manis omnia Fortuna moderetur, qui ani-
mus fortunam domat, eum humanis caſi-
bus altiorem, cœleſtemque, ac pæne divi-
num eſſe fateamur, neceſſe eſt; ſicut enim
E in Cœlo non habere fortuita locum ſapien-
tiſſimi viri tradiderunt; ſic in eo nihil For-
tuna poteſt, ſed omnia ſapientiæ nutu gu-
bernantur. Quo fit, ut omni temeritate,
caſuque remoto rationis imperio dumtaxat
obſequamur; & quod ultimum bonorum
eſſe clariſſimi Auctores affirmarunt, Deum
ducem conſequamur.

ORATIO XVI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1692.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

De Otio litterato.

NOvam, & inauditam Sapientiæ
laudem videor hodierno die tri- F
buturus, ampliſſimi Patres, Au-
ditores humaniſſimi, quum per-
vulgatâ laudationis viâ relictâ, &
ceteris ornamentis, quibus abundant litte-
rarum ſtudia, prætermiſſis, otium Sapien-
tis, & quaſi feriatam virtutem exornan-
dam, celebrandamque ſuſceperim. Atque
ego non dubito, quin, ut Ulyſſes Home-
ricus Demodocum præſtantiſſimum vatem
monuit, quum Phæacum otioſis auribus
accommodatum carmen cecinisſet, ut tam G
futile argumentum gravi commutaret, &
excidium, occaſumque Trojæ, & celeberri-
mum Græcorum facinus verſibus comple-
cteretur; ita me pleríque veſtrùm putent ad-
monendum, ut abjiciam conſilium, nihil a-
gentem, oſcitantemque Sapientiam prædi-
candi, eamque potiùs ſtudioſam, potiùs in ma-
ximis rebus gerendis occupatam mihi laudi-
bus ferendam eſſe præſcribant. Quis enim
non irrideat oratorem, qui Achillis lau-
dandi ſuſceptâ provinciâ, non ipſius res H
geſtas, non virtutem, non audaciam ſin-
gularem, non ipſo arma reſumente con-
verſum in hoſtes belli terrorem, non Tro-
jæ campos immensâ Barbarorum ſtrage cu-
mulatos, non Scamandrum cæſorum cor-
porum acervis compreſſo curſu retro agen-
tem undas, & intumeſcentem, non Ilien-
ſium animos, & Ilii muros Herois terribi-
li virtute tremefactos, & Hectoris morte
everſam funditus, & extinctam ſpem Tro-
janorum: ſed amotis intemperantiam ob
ereptam puellam ingemiſcentis, ſed imbel- I
le otium in tentorio deſidentis, & citharâ
curas componentis admiretur? quis non
reprehendat eum, qui exilium Scipionis
malit celebrare, quàm Hiſpanias quadrien-
nio ſubactas, quàm tot exercitus Pœno-
rum, Hiſpanorumque deletos, quàm ſeda-
tam admirabili prudentiâ, & auctoritate mi-
litum ſeditionem, quàm bis caſtris exutum,
ſpoliatumque Regno, & captum Syphe-
cem, omnes Carthaginienſium duces pul-
ſos, Italiam diuturno bello liberatam, re-
tractum in Africam Hannibalem, & magnâ
pugnâ ſuperatum, & parere coactam Car-
thaginem Romæ? quis laude dignum putet

Luculli laudatorem, qui Cyzici ſolutam A obſidionem, qui trecenta Barbarorum millia fame, ferroque deleta, qui præclaram pugnam navalem, qui Mithridatem toties bellum inſtaurantem, toties Pontum, & Scythiæ efferas nationes, & ultimum Septemtrionem in Romanos cientem fractum, & abjectum, qui Tigranem potentiſſimum Regem cum infinitis copiis auxilium ferentem Mithridati parvâ manu profligatum, expugnata Cabira, Sinopen, Niſibim, Tigranocerta, Aſiamque totam ſa- B luberrimis legibus, & inſtitutis temperatam, illatum Parthis Romani exercitus terrorem prætermittat; cenas in Apolline, amœnos hortos, inſanas ſubſtructiones, perfoſſos montes; quibus vir ille maximus malè audivit, & Xerxes togatus eſt appellatus, ornanda laudibus, & prædicatione, & gloria arbitretur? In hanc reprehenſionem nonnullis videbor incurriſſe, qui ſilentio præteream hodierno die tot opera Sapientiæ, tantam opportunita- C tem in bello, tantam in pace rei privatæ, publicæque adminiſtrandæ laudem; in otio quieſcentis extollendo verſer, & ex latiſſimo campo gloriam Sapientis in angulum anguſtiſſimum, receſſumque abditum, obſcurumque compellam. Ego verò ſummum decus hoc eſſe duco Sapientiæ, quod non ſicut ceteræ virtutes in negotio, & rebus aſperis eniteſcit, in otio, & rerum tranquillitate languet, & quaſi conſeneſcit; ſed alitur quiete, ſumitque vires, & ado- D leſcit; & quum videtur otium ſequi, maximè actuoſa eſt, & quum tenebras vitæ conſectatur, maximè ſplendet, & inclareſcit; & quum ſe a Republicâ abdicavit, tum verò uberrimos Reipublicæ fructus producit. Ac ſi præclariſſimè a Catone dictum accepimus, magnorum virorum, atque clarorum non ſolùm negotii, ſed etiam otii extare rationem oportere; hanc laudem propriam Sapientis eſſe contendo, qui, ut de ſe dicere ſuperior Africanus ſolebat, nun- E quam minùs otioſus eſt, quàm quum otioſus videtur. Quare mihi dabitis hanc, Auditores, veniam, ut de laudibus otii litterati dicam; & in ipsâ quiete Sapientis celebrandâ poſt tot labores ex laudatione Sapientiæ ſuſceptos hodierno die quodammodo acquieſcam.

Atque hîc ego non dicam maximas virtutes, quæ in contemplatione cernuntur, otio Sapientia contineri: non dicam in otio, tanquam in Cœlo ſereno, & puro Solem, clariùs mentibus lumen affulgere F veritatis: non dicam quanto ſeſe altiùs efferat ſolutus animus curis rerum externarum, quæ ſpectacula videat, quantâ veri perſpiciendi voluptate perfundatur: non dicam otium eſſe portum, in quem quum ſe receperint Sapientes, fortunæ fluctus, tempeſtateſque non pertimeſcant, eſſe altiſſimam arcem, unde Mortalium res miſeras, caſuſque deſpiciant, eſſe tutiſſimum receſſum, ubi ſtudioſi litterarum cum imperitâ multitudine non miſceantur, non hæreant in turbâ, non conflictentur, non fortunæ ludibriis attingantur, eſſe denique veram libertatem. Neque enim aſſentior Laconis dicto, qui cujuſvis otium putavit eſſe libertatem; qui quum Athenis audiſſet quemdam otii judicio damnatum, ſibi hominem juſſit oſtendi, qui libertatis pœoam ſufferret; nam imperiti, etſi in otio multis curis liberantur, ſe ſe tamen tradunt ignaviæ conſtringendos, nihil animo libero dignum, nihil excelſum moliuntur. Infinitam laudum ſegetem, quibus otium litteratorum poſſit efferri non decerpam, non delibabo, non attingam; illud tantummodo dicam, quæ ceteri homines Rempublicam adminiſtrantes, quotidie caput objicientes periculis, fortunæ fluctus, procellaſque ſubeuntes conſequuntur, litteratos otio fruentes, & in maximâ vitæ tranquillitate poſitos adipiſci: & quemadmodum cetera metalla rubiginem, ſqualloremque ducunt, niſi uſu frequenter atterantur, aurum dumtaxat nullis ſordibus inquinatur; ita aliorum ſplendorem obſoleſcere, niſi niteat uſu rerum maximarum; doctorum hominum gloriam ſemper augeri, ſemper explendeſcere etiam agendi opportunitate deſtitutam. Quid enim eſſent illi, quorum res geſtæ famâ celebrantur, niſi fortuna ſummos viros difficillimis Reipublicæ temporibus, bellis, periculis, laboribus exercuiſſet? quid immortali laude Miltiadem decoravit, niſi trepidæ res Athenienſium, & Darii innumerabiles copiæ, quaſi diluvio quodam armorum Atticam operturæ? quid Themiſtoclem in tanto gloriæ lumine collocavit, niſi Xerxes ad Græciæ vires obterendas Perſarum cladibus excitatus? quid Ageſilaum, niſi Lacedæmoniorum cupiditas Aſiæ ſubigendæ, & civitates Græciæ rebellantes? quid Alcibiadem, niſi perniciali bello Græcia implicata, & Athenienſes Græcorum ſimul, Barbarorumque Imperium affectantes? Tolle Carthaginem quamvis victam Romanis victoribus pertimeſcendam; tolle Numantinos terrores, quid erit Africanus? tolle Jugurtam, & Cimbrorum, & Teutonum, & Ambronum minas tot cæſis Romanorum millibus Italiæ imminentium, jam Marii virtus jacebit, & in ſummâ obſcuritate verſabitur: tolle Italiæ tu- M multus, Africæ bella, Sertorii concitantis Hiſpaniam formidabiles motus: tolle piratas, Mithridatem, Tigranem; Pompeji Magni laudem, & gloriam tolles: tolle Catilinæ furorem, & ſeditioſos tribunos legis agrariæ ſpe imperitam multitudinem

ine-

ineſcantes; jam Tullii bene geſtæ, ſerva-
a tæque Reipublicæ laudes obmuteſcent.
Quid enim bellica virtus, aut regendæ
ſcientia civitatis prodeſt otioſa? nonne vi-
demus præſtantiſſimos viros, quamdiu in
otio, & rerum tranquillitate vixerunt, om-
ni gloriæ luce caruiſſe? Epaminondas il-
lud clariſſimum Græciæ lumen, donec The-
bæ Lacedæmoni ſervientes nullam homi-
ni materiem oſtendendæ virtutis præbue-
runt, quadraginta annos ignotus exegit:
Cimon antequam ad Rempublicam acce-
b deret, etiam adverſâ famâ fuit: idem acci-
dit Themiſtocli, quem otio languentem,
& longæ deſidiæ indormientem Miltiadis
trophæum excitavit. Cur ita? quia otium,
& quies ut ſunt animis voluptati, ita ple-
riſque virtutibus perniciem afferunt, & in-
teritum; & quemadmodum Chalybs, ut
vulnus, & cædem inferat, aſperrimâ cote
eſt atterendus; ita fortium virorum inge-
nia ad bellicas virtutes negotio, & rebus
aſperis acuuntur. Idcirco Alexander Ma-
c cedo, quum ex ephebis nondum exceſſiſ-
ſet, Philippi patris victoriis indoluiſſe fer-
tur, & cum æqualibus queri ſolitus, quòd
pater omnie vincendo, nihil ſibi, in quo
magnus eſſe poſſet, relinqueret; tantum
detractum gloriæ ſuæ ratus, quantum eſſet
detractum negotii; & quum Oriente toto
jam debellato ſeſe paucis annis reliquum
Orbem terrarum ſubacturum eſſe confide-
ret, angebatur animo, quòd nihil, quod
vinceret, eſſet ſuperfuturum, & otium,
d tanquam ſui nominis labem, atque peſtem
exhorreſcebat. At otium Sapientis ipſius
claritati non affert obſcuritatem; nec, quod
de ſe Themiſtocles ille magnus dicebat,
Sapiens verè dixerit, ſe ſe quercubus eſſe
perſimilem; ad quas homines in turbidâ
tempeſtate confugiunt, ut ramis earum eb
injuriâ Cœli defendantur; imbre autem
depulso, & aëris arridente ſerenitate eas
vellicant, corticemque detrahunt, ramoſ-
que defringunt. Nam in otio, tranquilliſ-
e que rebus collocatos non ita Mortales con-
temnunt Sapientes; immo eorum quies a
Rebuſpublicis venerabilis, eorum otium
omnibus negotiis anteponendum eſt; &
quemadmodum ſepoſitas eras, & a tumul-
tu, turbaque templa remota magis venera-
mur, ipſoque ſilentio augetur Numinis cul-
tus, & veneratio; ſic a ſtrepitu rerum, &
perturbatione ſemotam Sapientiam, nec ſe
ſe miſcentem vulgo, & muneribus publicis
abſtinentem magis admiramur. Teſtor ego
f illos Muſarum, & ſapientiæ ſacros, invio-
latoſque receſſus, illa nemora poëtarum,
illa adyta liberaliſſimarum facultatum, illos
amœniſſimos hortos philoſophorum, ubi
clariſſimi viri otio abondantes non mino-
re gloriâ, & auctoritate floruerunt, quàm
illi, qui iiſdem doctrinæ præſidiis inſtructi
ſe ſe totos Reipublicæ dedidiſſent. Num
enim obſcurior fuit Mileſius Thales, num g
minùs acceptus ſuis, qui vix unquam at-
tigit gubernacula civitatis, & in altiſſimo
otio conſenuit, quàm aut Periander Co-
rinthius, aut Solon Athenienſis, qui ſem-
per in Republicâ adminiſtrandâ verſati
ſunt? ille verò clarior, certè gratior om-
nibus vixit. Nam ut de Periandro nihil
dicam, quem quum tyrannum appellarint
populares, conſtat improbaſſe; Solon,
quum ut ære alieno demerſam plebem ſub-
levaret, tabulas novas proferret, animos h
nobilitatis offendit; quum leges agrarias a
plebe expectatas, exoptataſque non tuliſ-
ſet, animos a ſe plebis alienavit. Num Py-
thagoras minorem laudem eſt conſequutus,
quum in contemplatione rerum verſare-
tur, quàm quum Rempublicam tractaret;
cujus otioſam ſapientiam adeo populi ſu-
ſpexerunt, ut Pythagoram Deorum vocem
appellarent; & illi ſe felices, & magnum
aliquid exiſtimarent adeptos, quibus ejus
aſpectu frui contigiſſet; fundantem verò i
legibus urbes, mores corrigentem, popu-
larem licentiam frenantem tantopere ſunt
adverſati, ut virum excellenti, ac pæne
divinâ ſapientiâ ad mortem compellerent;
ejus auditores incenſis ædibus, in quibus
incluſi de Republicâ conſultabant, ſcele-
rata conjuratio extinxerit? Num Thucy-
dides major, quum duxit exercitum, quum
bella geſſit, quum hoſtium conatus eluſit,
quàm quum abjectâ Reipublicæ curâ ſe ſe
ad ſcribendas res geſtas contulit; quem k
imperatorem in exilium ejecerunt Athe-
nienſes, rerum ſcriptorem ab exilio re-
vocarunt? Quæ reputanti mihi cum in ce-
teris, tum in hac re potiſſimùm videtur ſa-
pientia eſſe quædam Dei ſimilitudo. Nam,
ut Deus non erat minor, quum Univerſum
nondum condidiſſet, nondum conditum
gubernaret, &, ut ita dicam, otio illo
beatiſſimo, & æterno frueretur, quàm quum
rerum naturâ conſtitutâ, Immortalibus, &
Mortalibus procreatis omnia adminiſtrat, l
omnibus conſulit, omnium ſalutem, vitam-
que conſervat; ita Sapiens non eſt major,
quum urbes conſtituit, legibus temperat,
moribus inſtituit, bellum gerit, pacem tue-
tur, quàm quum adminiſtratione rerum va-
lere juſsâ in otium ſe abdidit, fruiturque in-
genii bonis, & in altiſſimâ rerum contem-
platione verſatur. Atque, ut perſpicere
poſſitis, quàm ſit otium litteratorum præ-
clarum, quàm ſacrum, quàm venerandum;
ad illud hominum doctorum genus mihi m
convertenda eſt oratio, quod maximè ab-
horret a curia, maximè ſeceſſu gaudet, &
otio, maximè tractationem Reipublicæ re-
formidat; ad poëtas, inquam, mihi con-
vertenda eſt oratio. Quam putatis laudem,
quam venerationem populorum conſequu-
tos

eos homines alienos a bello, alienos a cu-
A riâ, alienos a foro, ubi viros effici præ-
claros Homerus affirmat, ſibi ſolis vacan-
tes, & Muſis? Quem ſplendorem, quam
dignitatem Pindari fuiſſe cenſetis, qui, dum
vixit, a Regibus appetitus, a Diis immor-
talibus dilectus eſſe fertur, & poſt mortem
hominum opinione prope conſecratus;
quandoquidem Alexander quum Thebas
everteret, a Pindari domo ferrum, ignemque
milites juſſit abſtinere; & illæ faces, quæ
Deorum immortalium templis fortaſſe non
B pepercerunt, Pindari vatis ædibus peper-
cerunt. Hunc honorem non habuit ille
Pelopidæ, non Epaminondæ fortiſſimorum
ducum, clariſſimorumqne virorum memo-
riæ, quorum domus cum ceteris conflagra-
runt; ut conſtaret & ſommum Bellatorem
otium poëtarum imperatorum rebus geſtis
anteponendum cenſuiſſe. Quid Sophoclem
quanto in pretio, & honore viventem,
& theatra, quaſi quodam carminum mel-
le mulcentem, & detinentem fuiſſe arbi-
C tramur; cujus etiam mortui Cœleſtes fu-
nus procuraiſe dicuntur, & ſepulturæ cu-
ram habuiſſe? O poëtarum otium glorio-
ſum! o ſacras curas, quæ Diis quoque
cordi fuiſſe narrantur! o Muſarum receſ-
ſus, qui quanto eſtis a vulgo remotiores,
tanto propiùs veſtros cultores divinis ho-
noribus admovetis! Vos quum in tantâ
gloriâ videam collocatos, tantâ famæ cla-
ritate circomfuſos, jam non vereor, ne cui-
quam generi litterarum otium afferre poſ-
D ſit obſcuritatem. Nam & ſi nulla ſapien-
tiæ pars non otiis eſt habenda; tamen poë-
tarum ſtudia quum voluptatem dumtaxat
pleriſque ſpectare videantur, minùs putan-
tur eſſe Reipublicæ fructuoſa; quo nomi-
ne otium reprehendendum, & ignobile
exiſtimatur. Nam quum, ut Sapientibus pla-
cet, non ſolis nobis nati ſimus, ſed ortus
noſtri partem ſibi vindicet Patria, partem
amici, partem ceteri Mortales; qui otium
conſectatur, ſibi ſoli vacat, ſuæ voluptati
E ſervit, aliorum utilitatem relinquit. A qua
reprehenſione longiſſimè abeſt otium Sa-
pientis; in quo illud maximè mirum, &
laudandum, & præſeferendum eſt, quod
non minùs Reipublicæ prodeſt otioſus,
quàm occupatus; ab otio quippe Sapien-
tis, tanquam a tranquilliſſimo fonte, pro-
fluunt, & derivantur tot ſaluberrima do-
cumenta, tot præcepta morum, tot præ-
clara conſilia; quibus utuntur civitatum
Rectores ad commonem ſalutem, & pu-
blicam felicitatem; Sapiens unus, & quum
F agit nihil, agit negotium publicum: Sa-
pientis doctrinâ, tanquam boni guberna-
toris arte, qui ſedens in puppi,

Clavoque affixus, & hærens

plus tamen confert ad navis proſperum
curſum, quàm aliorum trepidatio, & ſedu-
litas, & labor vel impellentium remos, G
vel pedem facientium, vel vela ſubducen-
tium, vel in malum aſcendentium; Rei-
publicæ navis inter fluctus, & procellas,
& reflantes ventos dirigitur, & guberna-
tur, & in portu ſalva collocatur. Atque
in eo quidem Deum, quem ſolum habet
auctorem, & magiſtrum, & rerum agenda-
rum pulcherrimum exemplar, imitatur;
ut enim ille immotus, & quietus omnibus
motum, & ſalutem impertitur; ita Sapiens
otioſus Rerumpublicarum moderatores mo- H
vet, excitat, regit, & ad rem ſalutariter
gerendam impellit. An verò quiſquam eſt
tam imperitus rerum exiſtimator, qui id
audeat negare? unde igitur emanavit ea
facultas, quæ civilis appellatur, & habetur
ſcientia civitatum regendarum; quos ha-
bet fontes, ex quibus præceptis conflata
eſt? nonne conſtat omnia e Sapientum di-
ctis, qui otium ſuum ad communem vi-
tam illuſtrandam, erudiendamque contu-
lerunt? Hiſtoricorum libris, philoſopho- I
rum quaſi quibusdam oraculis, rhetorum
ſententiis, poetarum dictis omnis ea facul-
tas continetur; qua ſi omnes utuntur ad
Rempublicam adminiſtrandam duce, fa-
teamur, neceſſe eſt omnem Reipublicæ ad-
miniſtrationem rectam Sapientum eſſe mu-
nus, qui in ſuis cogitatis poſteritati tra-
dendis otium conſumpſerunt. Quid ars
vitæ tanta, ac tam latè patens, quos au-
ctores habet? quid ceteræ facultates, qui-
bus hominum vita inſtruitur, ornatur, ex- K
colitur; quorum hominum beneficio ſunt
inventæ, auctæ, perfectæ, perpolitæ, niſi
Sapientum, qui otio abundantes aliorum
laboribus, & induſtriæ lucem attulerunt?
Quid quòd Sapientes, etſi abſtinent a Re-
publicâ, tamen ſæpe mittont ad Rempu-
blicam viros, quos ad omnem laudem ſuis
præceptis informarunt? Non acceſſit ad
Rempublicam Socrates, ſed innumeri ex
ejus ſinu quum prodiiſſent excellenti in-
genio viri, belli, paciſque artibus præſti- L
terunt: non acceſſit Plato; ſed quàm mul-
ti Platonis auditores utilitatem ſuis Rebuſ-
poblicis, aut ſalutem, & libertatem attu-
lerunt? non acceſſit Iſocrates; miſit ta-
men ad Rempublicam diſcipulos, qui ejus
otium non eſſe infructuoſum civitati re-
bus geſtis oſtenderent: non acceſſit Ari-
ſtoteles; ſed plus humano generi profuit,
quàm ſi acceſſiſſet; quanto enim ejus præ-
ceptis mitiorem, quanto temperantiorem
factum putamus Alexandrum; qui ſi fuiſ- M
ſet immitior, ſi paulo cupidior, ſi pronus
in avaritiam, ſi magis in iram præceps,
quis non videt ejus vim, qua pleraſque
gentes, & Regna perdomuit, funeſtiſſimas
fuiſſe clades Orbi terrarum allaturam? non
acceſſerunt Xenocrates, Zeno, Theophra-
ſtus;

ſtus; nihilo ſecius eorum ſapientiâ beatio-
A res fuerunt Græciæ civitates, quum ab
ipſis omni laude præſtantiſſimos Reipubli-
cæ moderatores, duceſque fortiſſimos ac-
cepiſſent; multum ſcilicet diſciplina pro-
deſt, multum præcepta ſapientiæ, multum
exempla virtutis etiam otioſæ; unum con-
ſilium ſapiens multorum manus utilitate
Reipublicæ ſuperavit. Expers erat Reipu-
blicæ Polybius, quum Scipionem ſeque-
retur; ejus tamen conſiliis tantam laudem
conſequutus dicitur Africanus. Arius, &
B Athenodorus Græci ſenes, & otioſi recto-
rem Orbis terrarum Auguſtum regebant;
eorum conſilio Principum ille maximus ea
gerebat, quorum admiratione Reges Indo-
3 rum, & quidquid Romanis non parebat,
ſponte faſces Cæſari ſubmittebant. Con-
tigit ergo felicitas Orbi terrarum benefi-
cio Sapientiæ, quæ otioſa Principi in hu-
mani generis tutelâ occupato facem præ-
tulit, & otii jucunditatem cum bene ge-
ſtæ Reipublicæ utilitate conjunxit. Quam
C ego Sapientiæ laudem ſtatuo ſummam,
quòd, ut lumen quo minus agitatur, &
eſt immotius, eo clarius, & certius lu-
cet, hominumque labores, & opera mo-
3 deratur; ita Sapientia, quo magis abun-
dat otio, & eſt tranquillior, conſilia cer-
tius dirigit, atque acta gubernat hominum
occupatorum. O miram vim Sapientiæ, o
virtutem inauditam, o felicitatis effectri-
cem quietem! Otium omnes homines con-
cupiſcunt, otii causâ bella ſuſcipiuntur,
D propter otium dolores hauriuntur, labores
exantlantur, capiuntur moleſtiæ; otio ſtu-
dent etiam illi, qui in turbulentiſſimâ vi-
tæ ratione verſantur:

Otium Divos rogat in patenti
Prenſus Ægeo, ſimul atra nubes
Condidit Lunam, neque certa fulgent
Sidera nautis:
Otium bello furioſa Thrace,
Otium Medi pharetrâ decori,

E In otio poſitam felicitatem videri Ariſto-
teles affirmavit, qui vitam beatam in actio-
ne ſecundùm virtutem non impeditâ col-
1 locavit; qui inimiciſſimi videntur otio, la-
borant, ut in otio tandem eſſe poſſint. I-
deo Thraces eos, qui otium ampleƈtun-
tur, honeſtiſſimos arbitrabantur; & Livius
Druſus, qui a teneris, ut Græci ajunt, un-
guiculis id egiſſe videbatur, ut ſibi, cæte-
riſque civibus moleſtiam crearet; quum
tranquillitatis, & quietis bona admiraretur,
F queſtus eſt ſibi ne puero quidem ferias con-
tigiſſe; ſcilicet hominem tædebat laborum,
quos ad eam diem intolerabiles, infinitos,
quos ſuſceperat, & quietis, & tranquillita-
tis portum quaſi ex magnâ jactatione appe-
tebat. Sed habet otium cæterorum ſuas
calamitates; nam & corrumpit animos,
qui a naturâ ſunt ad aliquid præclarum a- G
gendum procreati; & hominum ſocieta-
tem deſerit, cujus inprimis habendam eſ-
ſe rationem ſapientia, & natura perſcri-
bunt; & quum omnes avidi laudis, & glo-
riæ ſimus appetentes, hanc animis protſus
inſitam, atque innatam cupiditatem elu-
dit, quum laus nulla nihil agentem conſe-
quatur. His vitiis detractis equidem ſum-
mum, & præſtantiſſimum, & extremum
bonorum otium eſſe non dubitem affir-
mare; quum & ab omnibus propter ſe ex- H
peti, & omnium actionum humanarum fi-
nem, extremumque eſſe videamus. Quam
detractionem vitiorum efficit Sapientia, cu-
jus beneficio non effeminat animos otium,
ſed corroborat; non dejicit, ſed extollit;
non ignaviâ, quaſi tabe conſumit, ſed
contemplatione rerum, quaſi cœleſti am-
broſiâ nutrit. Jam verò tam utile, tam fru-
giferum eſt rebus humanis, ut clariſſimo-
rum ducum, & prudentiſſimorum homi-
num in adminiſtrandâ Republicâ ſuſce- 3
ptis laboribus anteponatur. Neque enim
uni populo, ſed univerſis; non in præſens
tantum, ſed in omne tempus prodeſt; nec
in tenebris vitæ, & obſcuritate deliteſcit;
nec morte ſplendor ejus extinguitur, ſed
affert nominis immortalitatem, & claritu-
dinem tantam, quantam Sapientes vide-
mus in otio, & tranquillitate vitæ ſummâ
ſibi comparaſſe. Quare præſtantiſſimum
hujus vitæ bonum, & ultimum experen-
dorum in otio Sapientis poſitum jure con- K
tenderim; nec nihil vidiſſe Herillum præ-
ſtanti virum ingenio, & ſapientiâ ſingula-
ri, qui vitam beatam in perſpicientiâ veri,
& contemplatione rerum ſitam confirma-
vit. Quo conſtituto minimè mihi videor
in otio ſapientis exornando eſſe laboran-
dum; nam ut Porus ille, qui eſt ab Ale-
xandro Magno victus, quidquid eſt præcla-
rum, magnificum, excelſum, optandum Re-
gis nomine putabat contineri; ſic in no-
mine ſummi boni omnes laudes eſſe arbi- L
tror comprehenſas. Quæ quum ita ſe ha-
beant, Auditores, quis non Sapientiam
omnibus putet anteponendam? illæ ipſæ
virtutes, quæ videntur eſſe clariſſimæ, ſi
otio langueant, ſi deſit ipſis materia laudis,
niſi in publicâ luce ponantur, non ſplen-
dent ipſæ per ſe, non exercent vim ſuam,
non utiles Reipublicæ habentur. In rebus
trepidis cernitur fortitudo, in arduis ani-
mi excelſi magnitudo, virtus militaris in
bello, juſtitia in adminiſtrandâ Repubu- M
blicâ ſe potiſſimùm profert, in contemnen-
dis voluptatibus temperantia ſpectatur, in
rebus agendis prudentia; nulla eſt virtus,
quæ non otio corrumpatur, & quaſi con-
tabeſcat; ſola Sapientia gignit ſibi ipſa per
ſe materiem laudis, & rebus externis de-
ſtitu-

ſtituta magna eſt, atque admirabilis, & o-
A tio convaleſcit; & quum Rempublicam re-
liquerit, non deeſt commodis, & utilitati
civium, nec ullum ſplendorem deſiderat
extrinſecùs accedentem; ut ceteras virtu-
tes luminibus illis Cœli, quæ externâ lu-
ce illuſtrantur; ſapientiam Soli poſſis com-
parare, qui ſolus omnibus lumen, quod
non aliunde accepit, impertitur. Hæc igi-
tur vobis, Adoleſcentes, amplectenda, hæc
omni animi ardore appetenda, in hanc to-
tis viribus, omnibuſque ingenii nervis in-
B cumbendum eſt. Non omnes poſſumus
Reipublicæ gubernaculis admoveri, non
omnes ducere exercitum, urbes expugna-
re, bello decus, & gloriam quærere: non
omnibus fortuna præbitura eſt facultatem
per præclara facinora inclareſcendi; ſed
in quocunque rerum ſtatu vos fortuna col-
locarit, Sapientia vobis afferet claritatem;
ſive laborioſam vitam, & diſcriminum ple-
nam vobis propoſuerit Deus, ſive jucun-
dam, & otioſam, & ad labores perferendos,
C & ad otium cum laude conſumendum peten-
da ſunt vobis a Sapientiâ præſidia. Atque
haud ſcio, an adjumenta doctrinæ magis ex-
petenda ſint in otio, quàm in negotio; nam
in negotio ipſa rerum difficultas eſt magi-
ſtra virtutis, eſt non contemnenda diſci-
plina ipſa neceſſitas laboris obeundi; otium
niſi bonis artibus excolatur, quid aliud eſt,
quàm peſtis, exitiumque virtutis, quàm
caligo, tenebræque vitæ, quàm quoddam
vitiorum turpe ſeminarium, quod ut fu-
D gerent nonnulli, Rempublicam perturbari
voluerunt: voluerunt in perpetuis peri-
culis, & moleſtiis, ærumniſque verſari.
Hoc autem otium, quod eſt quaſi ſcopu-
lus quidam, ad quem virtus omnis alliſa
profundâ ignaviâ obruitur; Sapientia vo-
bis voluit eſſe portum, ubi ſecura virtus
conquieſcat, & altiſſimâ tranquillitate per-
fruatur. Quàm igitur vobis appetenda ſa-
pientia eſt, quæ quieſcentibus in portu
bona eſt abunde præbitura, quæ ab aliis
longâ navigatione, & magnâ jactatione
quæruntur?

ORATIO XVII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1693.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Litteras eſſe vitiorum emendatrices, commendatriceſque virtutum.

HIc fauſtiſſimus, & ſemper lætus
Chriſtianæ Reipublicæ, ſemper E
honoratus dies, omniũ, qui Cœ-
litum ſedes, & honores virtute
meruerunt, triumpho conſecra-
tus me cohortatur, ampliſſimi Patres, Au-
ditores ornatiſſimi, ut in celebrandis laudi-
bus litterarum virtutem, cujus illæ ſe ma-
giſtras profitentur, ceteris earum dotibus,
ceteris ornamentis præclariſſimis, & im-
mortalibus anteponam. Quis enim, quum
innumerabilibus exemplis admoneatur præ-
ſtantiam morum eſſe certiſſimam ad Cœlum F
ducem, non maximam laudem liberalium
facultatum putet, quòd ad emendandam
vitam plurimùm conferunt, eamque vel
ſolam, vel inprimis non exiſtimet prædi-
candam? Quapropter ego non vereor, ne
temere, ſed ne timidè ad hoc laudationis
genus, & cunctanter acceſſerim: non ve-
reor, ne reprehendar, quod nimis par-
va conſecter, ſed quod minora perſequu-
tus ea, quæ ſunt verè magna, verè laudan-
da prætermiſerim; neque cur hoc potiſſi-
mum orationis argumentum propoſuerim,
ſed cur tandiu diſtulerim, video mihi red-
dendam eſſe rationem. Sed antea quidem,
Auditores, quum animadverterem virtu-
tem morum, quamvis inſpecta penitus ad-
mirabiles amores ſui in humanis pectori-
bus poſſit excitare; tamen vulgo inſua-
vem, injucundamque videri, nec habere
ſatis magnam vim animos hominum, eo-
rum præſertim, qui cupidi ſunt voluptatis,
ad ſe alliciendi; timebam, ne ſi ſtudia co-
gnitionis eo nomine extuliſſem, quòd ad
virtutem munite viam viderentur, ado-
leſcentes, qui plerumque jucunditatem vi-
tæ amplectuntur, ad expetendas nobiliſſi-
mas diſciplinas parum poſſem commove-
re; idcirco quum alia argumenta conqui-
rerem; ab hac ornatiſſimâ ratione dicendi
abſtinebam. Nunc autem mihi veſtra, Ju-
venes, indoles, veſtra ad omnem honeſta-
tem propenſa voluntas, veſtra præclara ſtu-
dia ſaudia antea quidem cognita, & per-
ſpecta, sed in præſentiâ conſiderata dili-
gentiùs animos addiderunt, ut audeam
vos

vos ad curam pulcherrimarum artium ca-
A peſſendam non aliâ laboris mercede pro-
poſitâ, quàm ſpe morum componendorum
cohortari, voſque ipſam virtutem (videte
quantum tribuam gravitati veſtræ) ſubla-
tis etiam præmiis amplexuros eſſe confi-
dam. Tanta enim ſapientiæ veſtræ mihi
lux oboritur, tanta ſpecies probitatis obver-
ſatur, ut non modò virtutis fructus, ve-
rùm etiam radices dulces vos exiſtimem
arbitrari. Quare adeſte animis, Auditores,
adeſte; ſi quid unquam ſplendidum, ſubli-
B me, magnificum, glorioſum de præſtantiâ
litterarum eſt a nobis dictum, aut cogita-
tum; ſi quæ ſtudiis laudatiſſimis laudes e-
ximiæ, & ſingulares attributæ, argumen-
ti, quod aggredior, amplitudini cedant, o-
portet. Nam ſi tantus eſt in virtute ſplen-
dor, ut omnia, quæ inter homines expe-
tuntur, in virtutis lumine collocata, tam-
quam in Sole poſita parva ſcintilla, obſcu-
rentur, quidquid hactenus eſt a nobis al-
latum ad exaggerandam litterarum digni-
C tatem cum eo, quod hodierno die ſumus
allaturi, comparari nullo modo poteſt. Ex
litterarum quippe ſtudiis quaſi fontibus om-
nem honeſtatem, laudemque morum ema-
nare; litteras virtutis parentes, & procrea-
trices quaſdam, expultriceſque vitiorum eſ-
ſe contendam. Quod ego dum conor oſten-
dere, ſi ullus eſt apud vos virtutis honos,
Adoleſcentes, ſi ulla Sapientiæ cupiditas, aut
ullus amor bonarum artium, quibus vos
dedidiſtis, mea verba, quæſo, benignè, at-
D tenteque audiatis.

Atque ego, quò probem, Auditores, mul-
tum eſſe in liberaliſſimis diſciplinis ad virtu-
tem conſequendam præſidii, non utar exem-
plis virorum ſapientum, qui tantum in mo-
rum diſciplinâ ingenuarum artium benefi-
cio profecerunt; ut quantum rerum ſcien-
tiâ præſtitere, tantum integritate vitæ, &
amplitudine omnium laudum præſtitiſſe vi-
deantur. Non ſum eò deſcenſurus, unde
exitum invenire non poſſit oratio; in hoc
E immenſo, & nullis litoribus incluſo, nul-
lis terminis circumſcripto mari non vela
pandam, non in altum provehar, non aurâ
ſecundâ veſtræ benignitatis utar, ne obruar
copiâ rerum, ne infinito errore jactatus nun-
quam in portum poſſim pervenire. Nam
quis eſſet dicendi modus, ſi quæ doctiſſimi
viri domi, militiæque præclarè geſſerunt,
velim recenſere; ſi quantum humana con-
tempſerint, divina concupiverint, quantâ
caſtitate vitæ, quantâ continentiâ egerint,
F quantâ animi magnitudine, quantâ conſtan-
tiâ cupiam explicare? Nec judicio quidem,
& auctoritate duarum prudentiſſimarum in
terris nationum Græcæ, Romanæque abu-
tar; quæ numquam tam impensâ curâ litte-
rarum ſtudia coluiſſent, aut tantis honori-
bus extuliſſent, ſi nihil ad virtutem, nihil
ad agendam eleganter, & cum laude vitam, G
quibus illæ rebus unicè ſtudebant, condu-
cere putaviſſent: nec teſtes appellabo ſa-
pientiſſimos viros, qui orationi meæ poſ-
ſent afferre fidem, & auctoritatem; quo-
rum dictis cujus, quæſo, non celebrantur
aures affirmantium ſine his adminiculis
doctrinæ mancam eſſe virtutem, infirmum
ingenium, omnem naturæ præſtantiam
quodammodo claudicare? non agam vo-
biſcum oratorum more: non aliorum te-
ſtimoniis, ſed ſuis argumentorum momen-
tis nitetur oratio: non poſtulabo, ut mihi H
fidem habeatis, niſi ratio convincet, ratio ex-
torquebit id eſſe veriſſimum, quod omnium
teſtata litteris, omnium ſæculorum conſen-
ſu comprobata vobis perſuaderet opinio.
Nec verò veritas tenebris involuta, & in
profundo, ut ait Democritus, demerſa ex-
quiſitis, & reconditis quibuſdam rationibus
illuſtranda, & eruenda eſt; ſed in promptu
eſt, & omnibus occurrit, & lucet, & in
pervagato omnium ſermone hujus rei ar-
gumenta verſantur. Nam duæ ſunt in a- I
nimo principes facultates, a quibus om-
nis vita gubernatur, in quarum alterâ ineſt
intelligendi, in alterâ appetendi vis; & al-
tera quidem verum, altera bonum aſſequu-
ta impletur, & ut ita dicam, ſatiatur: in
alterâ ingenii lumen effulget, in alterâ de-
ſiderii ardor efferveſcit: alterius ductu, al-
terius imperio vita hominum regitur, &
adminiſtratur: alteram virtutes ornant, quæ
in ſcientiâ rerum, alteram eæ, quæ in a-
gendo cernuntur. Sed ea facultas, a qua K
omnis honeſtas morum, omniſque appe-
tendi, averſandique impetus proficiſcitur,
quam voluntatem appellamus, niſi alterius
facultatis, quam intellectum dicimus, lu-
mine illuſtretur, cæca eſt, temereque fer-
tur, & aberrat a bono, quod ſequitur, &
in malum ruit, quod averſatur, & potiùs
inconſultus quidam animi motus, quàm
voluntas debet nominari; neque enim ſi-
ne ratione extare poteſt munus, & natu-
ra voluntatis. Idcirco Stoicis non obſcu- L
ris auctoribus veritatis, & naturæ placuit
in ſolo Sapiente eſſe voluntatem; neque
enim rationem, niſi rectam, rationem du-
cebant, eamque in Sapiente dumtaxat eſ-
ſe judicabant. Sed nobis ea, quæ omnium
philoſophorum conſenſu confirmatur, ſen-
tentia ſedeat; eam quæ cum rectâ ratione
conjuncta eſt, rectam, quæ pravæ adhære-
ſcit, pravam eſſe voluntatem. Ex quibus
perſpici poteſt, quo majus eſt intelligentiæ
lumen, acrior acies ad perſpicientiam bo- M
ni, ſpeciemque pulcherrimam virtutis per-
videndam, eo longiùs a pravitate abfutu-
ram, minùs a bono aberraturam, minùs ab
honeſtate deſcituram voluntatem. Atque
utinam ut Lynceus ille dicitur acie tam
perſpicaci uſus oculorum, ut opaciſſimo-

rum corporum ſoliditatem viſa pervaderet,
A & penetraret; ſic eâ intelligentiæ acie præditi eſſemus, ut craſſam, & concretam errorum caliginem nobis circumfuſam perrumperemus, & in clariſſimâ luce poſitam, nullo fuco oblitam, nullis præſtigiis tectam, nullis involucris obductam, nullis latebris abditam veritatem videremus, numquam a recto voluntas declinaret, numquam non bonum amplecteretur! Nam quî poſſet illa, quod expetit, averſari; quod quærit, inventum contemnere; quod
B diligit repudiare, & nolle ſibi contingere, quod ipſum in veræ felicitatis poſſeſſione poſitum eſt? Itaque omnes ad virtutem pleno gradu contenderemus, nec unquam boni ſpecie decepti voluptatem, aut divitias, aut honores, aut gloriam, aut potentiam nocituram ſequeremur. Sed quoniam mentis acies infirmior eſt naturâ, & veritas plerumque denſiſſimis tenebris circumſepta deliteſcit; vigilandum nobis eſt, excutienda omnis animi molli-
C ties, ingenii præſidia undique conquirenda; ut quod nobis natura denegavit, induſtriâ conſequamur, doctrinæ ſtudio conſequamur, bonis artibus conſequamur. Nec eſt cur dubitemus, quin multum proficí poſſit; nam ſi tantum lumen afferunt animo, tantâ mentem ſapientiæ luce perfundunt, tantâ rerum ſcientiâ, perſpicientiaque veritatis augent intelligentiam nobiliſſimæ diſciplinæ, quantâ doctum indocto, eruditum rudi, ſapientem ſtulto cer-
D nimus antecellere; cui poteſt eſſe dubium, quin, quæ artes illuminant intellectum, eædem regant, & moderentur voluntatem, impellantque ad honeſti appetitum? Siquidem verè eſt a nobis dictum, quo clarius eſt in intellectu lumen veritatis, eo certius dirigi, ad bonumque pervenire appetendi facultatem; quum ſit ita naturâ comparatum, ut quemadmodum lucem ferè ſemper ſequitur calor; ſic in animo e ſcientiæ luce veritatis amor exardeſcat. An ve-
E rò nobis retexenda eſt oratio? an falsò affirmavimus ex errore mentis, & animi cæcitate, ex ignoratione veri boni oriri omnem pravitatem, & vitium voluntatis? Atqui nemo eſt tam ignarus humanæ naturæ, tam imperitus rerum, tam ſapientiæ expers, qui id audeat negare; quare conſtituamus, oportet, regimen voluntatis, depulſionemque vitiorum munus eſſe pulcherrimarum facultatum, quæ intelligentiæ monſtrant viam, quæ diſcutiunt inſci-
F tiæ nubem, quæ facem præferunt veritatis. Intellectus eſt vitæ dux, & moderator, is ubi non aberrat a vero, nec a bono poteſt voluntas declinare; quæ igitur artes aperiunt ipſi, nudantque latentem, & involutam veritatem, nonne ad bonum, ipſamque virtutem certiſſimas duces eſſe fateamur? Xantippus ille, qui Pœnorum ducibus, quo pacto Romanos poſſent vin- G
cere, demonſtravit, auctor fuiſſe victoriæ dicitur, quam Pœni de Romanis pepererunt; eadem ſanè ratione ingenuæ diſciplinæ, quæ animum vitæ Mortalium imperatorem docent, quo pacto vitia conterantur, cupiditates perdomentur, ignaviæ peſtis, perniciesque virtutis extinguatur, victoriæ cauſæ ſunt habendæ, qua de internis hoſtibus triumphamus. Quod ſi tam præclarè nobiſcum ageretur, ut ratio nullâ extrinſecus accedente erroris nebulâ, H
pura, integra, incorrupta permaneret; tamen propter imbecillitatem humani ingenii, obſcuritatemque veritatis, tenuique diſcrimine ſpeciem boni, malique diſcretam quærenda eſſent adjumenta doctrinæ. Nunc autem inficimur opinionibus vulgi, exemplis malorum, quaſi cæno inquinamur, in ſcelus impellentium turbâ collidimur, voluptate tanquam peſtilenti quodam vento virtutis igniculi extinguuntur, a teneris unguiculis imperitorum vocibus I
aures quotidie perſonant; divitias etiam malâ fraude partas honeſtæ paupertati anteponi videmus, virtutis præmia vitium occupare, religionem obtentui eſſe, haberi ſapientiæ loco verſutam malitiam, morum probitatem ſtultitiam duci, mutari nomina rerum, & felix vitium virtutem appellari, diligi ſcelus, & ludibrio eſſe pietatem, amicitiam, fidem, Patriæ caritatem, recti reverentiam vana nomina, fictaſque fabulas judicari, felicitatem in K
omnibus aliis, quàm in veris bonis, animoque conſtitui. Quum tot ea eſſe comperiamus, quæ rectam rationem depravent; nihil ne putamus eſſe, quod depravatam corrigat? quum tot erroribus involvamur, quum tam pravis magiſtris utamur vulgo, malâ conſuetudine, cupiditate, libidine; nullum ne præſidium doctrinæ contra tot animi peſtes comparabimus, nihilque in tantis vitæ tenebris litterarum ſtudia prodeſſe credemus; quæ ambigua diſtinguant, ob- L
ſcuris afferant lucem, vera ſeparent a falſis, acuant intelligentiam, explicent involutam in animo veri boni notionem, aſſuefaciant voluntatem honeſto ſtudio, & delectatione lætari? malam diſciplinam tantum obeſſe virtuti videmus; bonas artes nihil afferre adjumenti arbitramur? Quæ ſi nihil ad vitia depellenda conferunt, quò nos convertemus? quam humanam opem nobis profuturam confidemus? An imitabimur ignavos agricolas, qui quum negli- M
genter terram coluerint, ſtercorandi, fodiendi, ſerendi, ſarriendi laborem ſubterfugerint, tamen ſedentes a Deo uberem meſſem impudenter deprecantur; & ſine cultu animum poſſe virtutum ſegetem ſatis liberalem ferre cenſebimus, expectabimuſ-

que

quæ dum delapſa Cœlo Sapientia oſcitanti-
A bus nobis mentibus noſtris illabatur? Eſt
illa quidem Divini Numinis donum; ſed
nec etiam parva, nedum magna ſine no-
ſtrâ curâ, labore, ſtudio Superi nobis lar-
giuntur. Præparandus eſt animus, & di-
vino muneri ſuſcipiendo reddendus eſt i-
doneus, diſcutienda caligo inſcientiæ, quæ
noſtras mentes occupavit; nam quemad-
modum corpora, quæ multum terrenæ fæ-
cis habent, Solis radiis non patent; ita
pravis opinionibus imbutæ mentes divinæ
B Sapientiæ luce non colluſtrantur. Hanc
autem caliginem animis, hanc opinionum
pravitatem, hanc vitiorum labem non
ullâ aliâ humanâ arte, quàm doctrinæ ſtu-
dio poſſumus depellere; neque enim ſo-
lùm, quod eſt hactenus a nobis demon-
ſtratum, doctrina affert intelligentiæ lu-
cem, intelligentia autem illuſtrata ad vir-
tutis amorem excitat, & ducit ad ſummum
bonum voluntatem; ſed etiam animi par-
tem, quam quum brùtis communem ha-
C bemus, reddit dociliorem, & minùs im-
perio mentis reluctantem; nec ſinit con-
vulsam, & labefactatam ignobilioris natu-
ræ vi tranſverſam agi voluntatem, & de-
teriora conſectari, quum meliora appro-
barit. Unuſquiſque noſtrûm, Auditores,
niſi innumerabiles animi peſtes ratione
compreſſerit, extinxerit, amputarit, Ty-
phone magis eſt multiplex; & quemadmo-
dum Scyllam poëtæ eſſe ferunt

*Candida ſuccinctam latrantibus inguina mon-
ſtris;*

D ſic animi noſtri pars inferior multis, atque
ſæviſſimis, iisdemque fœdiſſimis, nec unius
generis monſtris obſidetur; latrant, fremunt,
ferociunt, ſæviunt cupiditates, & Gigan-
tum more, qui conati ſunt Superos cœle-
ſti regno exturbare, cœleſtem animi partem
aggrediuntur, ejuſque juſtum, & legitimum
imperium conantur evertere. Nec ſolùm
cum ratione bellum gerunt, ſed etiam multo
acriùs inter ſe diſſident, & differunt ani-
E mum, & quaſi quibusdam furiarum tædis
ardentibus agitant, turbant, vexant, inſti-
gant, & in diverſas partes tractum lanci-
nant perturbationes: pugnat cum avari-
tiâ luxuria, cum ſuperſtitione ſceleris per-
petrandi libido, cum ambitione turpium
facinorum appetitio: inſurgit adversùs me-
tum temeritas, geſtiens, & immoderata læ-
titia cum mærore confligit: ſanguinem
crudelitas lambit, inhiat cædibus iracun-
dia, animi mollitia femineis ejulatibus
F gaudet, ignavia labores etiam neceſſarios
reformidat, inanium rerum cupiditas ſu-
pervacuis exercetur; quibus diſcidiis di-
ſtractus animus nec rationi conſonat, nec
ſuis ipſe cupiditatibus. Harum agreſtem
impetum, exultantemque ferociam miſcen-
tem terrena cœleſtibus, & omnia pertur-
bantem coërcent mitiſſimæ diſciplinæ, &
coërcendo paulatim frangunt, & frangen- G
do mitigant, & placant, & ad obſequium
erga rationem compellunt. Nec ego de eâ
philoſophiæ parte ſolùm loquor, quæ ſpe-
ctat ad mores; quæ quum doceat eſſe levia,
& contemnenda pleraque eorum, quæ pri-
ma Mortales putant, nihilque eſſe in rebus
humanis, præter virtutem, magnopere expe-
tendum, amputat, & circumcidit omnem
materiam, & ſilvam cupiditatum; ſed de om-
nibus diſciplinis loquor, quæ in indagandâ
veritate verſantur. Dum enim animus in- H
tentus earum ſtudio perpetuis laboribus e-
xercetur, exuit paulatim vehementes illos
metus, quibus ciebatur, & perdomatur;
carpitur enim, infringiturque contempla-
tione rerum vis illa perturbationum, quæ
minùs eſt obſequens rationi; & quum pars
animi ſuperior benigniùs alatur, debilitatur
inferior, & quaſi contabeſcit. Jam cura,
quæ transfertur in mentem, avertit cogi-
tationem a curis rerum externarum, ut mi-
nùs earum cupiditate incendamur; & ſi- I
cut amoris ardorem levari, vel extingui
penitus tradunt animo aliarum rerum cu-
ris vehementer occupato; ſic omnis cupi-
ditas ad ſtudia cognitionis conversâ mente
reſtinguitur. Sed cum omne vitium hone-
ſtiſſimarum facultatum tractatione minui-
tur, & reſecatur, tum maximè omnium
immanitas morum, contumacia, ferocitas
non modò mitigatur, ſed etiam funditus
tollitur. Non mihi eſt conſilium, quò de-
monſtrem, quantum manſuetudinis, & hu- K
manitatis afferant animo humaniſſimæ di-
ſciplinæ, ſingulorum exempla Sapientum
memorare; Gentium univerſarum mores,
& inſtituta reputate; non vobis mirum vi-
debitur litterarum ſtudiis hominum dedi-
torum ab omni ſævitiâ, & feritate mentes
abhorrere, & ingenii lenitate ceteris ante-
cellere; quum eas nationes, quæ bonas ar-
tes in pretio habuerunt, præditas huma-
nitate ſingulari, quæ contempſerunt, im-
mites, & immanes fuiſſe videatis. Poly- L
bius non ſolùm rerum conditor luculen-
tus, verùm etiam ſapientiæ auctor inſignis
Cynæthenſes ideo tradidit omnium Arca-
dum ſæviſſimos extitiſſe, quòd minimè om-
nium muſicis cantibus, & fidium concen-
tibus uterentur; nos quanto veriùs poſſu-
mus affirmare nationes, quæ præſtantio-
re Sapientiæ concentu, muſicaque non
mulcerentur, in inconditam moribus,
efferatamque barbariem eſſe prolapſas. Li-
cet peragrare dicendo omnes oras, om- M
neſque regiones Barbarorum; quam ibi
ſævitiam, quam animi feritatem, aſperi-
tatemque morum fuiſſe accepimus? Quis
non fando audivit ultimæ Scythiæ inco-
las hominum, quos paſſim trucidabant,
viſceribus, carnibuſque menſas oneraſſe?

Eſſedones in fruſta conciſos extinctos pa-
A rentes comediſſe? Scythiæ nonnullos po-
pulos ejus, quem primum intermiſſent,
manantem e vulneribus cruorem ebibiſſe?
Derbices ſenio confectos viros immolaſſe,
feminas intercluſo ſpiritu peremiſſe? Cel-
tas ne ullius rei formidinem præſeferrent,
in extremâ litorum orâ conſtitiſſe, donec
Oceani æſtu ſe ſuperfudente terris obrue-
rentur? Gelonos pellibus hoſtium inte-
remptorum ſeque, & equos contexiſſe?
vaſtitatem circa ſe facere Suevos, & om-
B nia evertere præclarum ſibi, & glorioſum
eſſe arbitratos? Gallorum fuiſſe morem
vivos homines, quandoque innocentes in
ingentia ſimulacra e viminibus contexta
conjectos ſubjectis ignibus concremare?
Sardos conſueviſſe ætate graves parentes fu-
ſtibus enecare? Piget omnes barbararum
gentium ritus inſigni crudelitate deteſtan-
dos, & ferocitate memorabiles recenſere;
nec verò neceſſe eſt, quum illud ſatis fue-
rit oſtendiſſe, quæ gentes doctrinæ cultu
C caruerunt, eas omni prorſus humanitate
caruiſſe, quod argumento eſt ad ingenii
manſuetudinem, lenitatemque morum ſtu-
dia plurimum ſemper profuiſſe. Quid e-
nim cauſæ poſſit afferri, cur populi, qui
bonas artes amplexi litterarum gloriâ flo-
ruerunt, ab immanitate Barbarorum ſem-
per abhorruerint; cur apud eos ipſos tan-
diu mores ab humanitate non alieni vi-
guerint, quandiu litterarum ſtudia vigue-
runt? Idcirco Thucydides gravis inprimis
D Auctor aſſeverat Græciam antiquam, ante-
quam ſe prorſus his artibus dedidiſſet, a Bar-
barorum moribus non admodum diſcrepaſ-
ſe. Atque ego Herculem illum, quem ter-
ras peragrantem, ubique feros ritus, &
barbaros ferunt ſuſtuliſſe, non arma, &
exercitus reor, ſed doctrinæ lumen infe-
rentem, & eloquentiâ animos demulcen-
tem atrocitatem animi deponere populos
coëgiſſe; nam & dicendi vi, & plurima-
rum artium ſcientiâ dicitur præſtitiſſe, &
E in Mauritaniam uſque ad cognoſcendam
doctrinam ſiderum perveniſſe; nec Orphe-
um cantu, fidibuſque feras, & lapides com-
moviſſe, & inſitâ feritate, & duritiâ exuiſ-
ſe; ſed homines agreſtes, & feros, & ſtu-
pidos eloquentiæ ſuavitate flexiſſe, & ad
ingenii cultum capiendum, & manſuetu-
dinem morum aſſumendam tradendis diſci-
plinis paulatim compuliſſe. Sed quid ego
conjecturis utor, quid fabulas conſector,
quid Herculem, quid Orpheum loquor?
F Nonne conſtat Romanos poſtquam perdo-
mito Orbe terrarum gentibus univerſis im-
perarunt, non tam armis populos pacaviſ-
ſe, quàm invectis liberalium artium, & do-
ctrinæ ſtudiis mitigaſſe? Quod connubia
ferarum ritu promiſcua apud quoſdam ha-
beri deſierunt; quod nonnulli populi ſem-
per in armis eſſe, & ſævire ſempiternis cæ-
dibus deſtiterunt; quod ab humanis hoſtiis G
immolandis ceperunt abhorrere; quod u-
bique pulchri, & honeſti ſenſus invaluit,
acceptæ ſunt leges humanitatis, & pudo-
ris; quod ubique morum aſperitas molliore
cultu mutata eſt, & haberi pro virtute in-
tractabilis naturæ torvitas deſiit, referri
debet acceptum litterarum ſtudiis, quæ cum
Romani Imperii terminis uſque ad extre-
mas oras terrarum ſunt propagata. Ea res
Galliam ſtolidâ ferocitate ſævientem leni-
vit, & mitigavit, compeſcuit Hiſpaniam H
ſemper rebellantem, Germaniam docuit
non armis, & vi, ſed æquitate jus conti-
neri, Afrorum perfidiam, & calliditatem
ad meliores artes prudentiæ, ſapientiæque
traduxit: ea denique res, ne ulla ferè gens
verè barbara dici poſſet, effecit. Sed quan-
tum ſtudiis pulcherrimis debeamus, non
alia natio melius, quàm ea, quæ ſtudiorum,
omniſque doctrinæ habetur inventrix, o-
ſtenderit. Tu mihi, Græcia altrix ingenio-
rum, ad declarandam Sapientiæ præſtantiam I
teſtis es adhibenda; tu cum florebas glo-
riâ litterarum, legum, & juris parens ha-
bebaris: tu omnis humanitatis magiſtra, tu
ſeminarium virtutis, tu morum ſanctitatis;
ex tuo ſinu innumerabiles viri, qui fue-
runt exemplum fortitudinis, clementiæ,
juſtitiæ, moderationis prodierunt: tuis
præceptis ad omnem laudem ſunt inſtituti
Sapientiæ principes, qui ſuis ſcriptis divi-
nis, & immortalibus Orbi terrarum lu-
cem attulerunt: tuis legibus Reſpublicæ K
conſtitutæ omnes oras, omneſque tractus
virtutis famâ, & rerum geſtarum gloriâ
impleverunt. Sed ubi litteræ, quarum diu
Regia, & ſacrarium fueras, te reliquerunt,
earum diſceſſu a te virtutes omnes diſceſ-
ſerunt. Quàm ſunt immutati mores, quàm
corrupta diſciplina! in fidei locum perfi-
dia immigravit, juſtitiæ ſucceſſit iniquitas,
avaritia liberalitati, religioni contemptus
Divini Numinis, manſuetudini crudelitas;
pro humanitate feritas, pro prudentiâ frau- L
des, & doli, pro generis humani caritate
in omnes Mortales odium, pro fortitudi-
ne metus, levitas pro conſtantiâ, pro amo-
re virtutis omnium vitiorum cupiditates
tuorum incolarum mentibus inſederunt;
nec ulla ferè natio bonis exemplis ditior
fuit, quàm Græca, dum honeſtiſſimis eſt
exculta diſciplinis, nec ulla malorum fera-
cior, ubi deſidia, & pravæ cupiditates bo-
narum artium lumen extinxerunt. O do-
ctrinæ ſtudia omnibus appetenda! o me- M
tuendum omnibus interitum litterarum;
quibus e medio ſublatis moribus extrema
labes, perniciesque virtutibus importatur!
Id videlicet pertimeſcebant ſanctiſſimi illi
Proceres Reipublicæ Chriſtianæ, quum Ju-
lianus Imperator hoſtis veræ Religionis ini-

quiſ-

quiſſimo edicto profanas litteras diſcendi
A jus, & facultatem Chriſtianis ademiſſet.
Quapropter non aliàs vehementiùs indoluiſ-
ſe, non acerbiùs conqueſtos eſſe conſtat,
non aliam cladem graviùs deploraſſe; non
quum Amphitheatra Chriſtianorum ſan-
guine redundarent; non quum candentes
laminæ veræ pietatis cultoribus admove-
rentur; non quum tormentorum genera
inuſitata excogitarentur; non quum om-
nes terrarum tractus eorum ſuppliciis inau-
ditis, & cædibus, & exiliis implerentur;
B graviorem putabant doctrinæ jacturam,
quàm corporis cruciatus, quòd illa radices
virtutis prorſus excinderet, hi ad omnem
honeſtatem fortiſſimorum hominum indo-
lem exercerent; & illa quidem animo, hi
corpori perniciem afferre viderentur. Et
ſanè litterarum ſtudia fuiſſe Chriſtianæ ru-
dimenta virtutis vel illud argumento eſt,
quod omnes prope veteres Chriſtiani no-
minis propugnatores, qui doctrinæ gloriâ
floruerunt, & inſigni morum ſanctitate, &
C pietate erga Deum floruerunt. E Muſarum
umbraculis, e Sapientiæ palæſtris illa ſcien-
tiæ, & pietatis lumina prodierunt; Dio-
nyſii, Clementes, Juſtini, Baſilii, Grego-
rii, Athanaſii, Cyrilli, Chryſoſtomi, Cy-
priani, Auguſtini, Ambroſii, Hieronymi;
totus ille divinorum hominum chorus,
quorum ingenium admiramur in ſcriptis,
virtutem veneramur in templis. Quorum
exemplis tenebriones quidam, oſores lit-
terarum deberent admoneri, ne tam tur-
D piter, & flagitioſè litterarum ſtudia in-
ſectentur; qui quum e vitâ doctrinæ lu-
cem tollere moliuntur, e Cœlo Solem vi-
dentur tollere; qui diſputant ad mores
componendos non prodeſſe, vel etiam
obeſſe rerum ſcientiam, & ingenuas di-
ſciplinas; quaſi verò virtus vitæ lux a-
nimi ſit cæci, rudis, inculti, impoliti,
ſummis inſcitiæ tenebris involuti; & que-
madmodum ab aratro dictatorem Romani
antiquitus interdum accerſebant; ſic ab
E incultâ vitâ, atque experte bonarum artium
virtus hominum moderatrix, & domina
rerum ſit accerſenda; qui quum propter
ingenii tarditatem, & vitæ ignaviam ſint
indocti, hebetes, imperiti, omni barba-
rie inquinati, mihi videntur damnare, quod
aſſequi non potuerunt. Horum vocibus
non debetis, Adoleſcentes, commoveri,
ſed exempla ſpectare Sapientum, auctori-
tatem ſequi omnium nationum, quæ bo-
nis artibus, & virtute morum ceteris præ-
F ſtiterunt; & in hoc ſtadio, quod eſtis in-
greſſi, ſtrenuè conficere curriculum laudis,
atque gloriæ. Non veteri more vobis hu-
jus certaminis præmium tripodem, aut le-
betem, ſed ipſam virtutem proponimus;
qua pretioſior, aut firmior nulla poſſeſſio
eſt; quam ſi fueritis adepti omnia eritis
conſequuti. Emergetis e fluctibus pertur-
bationum, caliginem mentis exuetis, per- G
petuo gaudio perfruemini, laudem, & glo-
riam parabitis, in ſummâ tranquillitate vi-
vetis, felicitatis, quanta poteſt homini con-
tingere, compotes evadetis. Nec præterea
vobis deerunt præmia, quæ tribui virtuti
ſumma ſolent; quæ ſi fortè malignitas for-
tunæ, vel iniquitas temporum vobis de-
traxerit, pulcherrimum certè virtutis præ-
mium, ut docemur exemplo tot heroum,
quorum hodierno die ſacra inſtauramus,
immortalitatem cœleſtis, & beatiſſimæ vi-
tæ Deus non denegabit.

ORATIO XVIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1694.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Sapientia victrix Voluptatis.

CUm ſemper aliàs, Patres am-
pliſſimi, Auditores præſtantiſ- H
ſimi, ad dicendum ex hoc lo-
co timidè, & diffidenter acceſ-
ſi, tum hodierno die mihi ver-
ba facturo inſolitus quidam metus animum
percepit, & occupavit. Quum enim nihil
ſit oratori magis adverſum, quàm eos a
causâ alienos habere, quibus eſt aliquid
perſuaſurus, vereor, ne Juvenes argumen-
ti ſeveritate offendat Oratio mea, quos ad
Sapientiæ ſtudium debet cohortari. Nam
accuſandam mihi video Voluptatem, quum I
aggrediar ad dicendum, quibus Sapientiæ
præſidiis ejus viribus cuncta vincentibus
reſiſtatur. Hæc autem Oratio quàm eſt
conſentanea veritati, tam abhorret ab in-
genio adoleſcentium, qui libidinis illece-
bris plerumque ducuntur. Quare metuo,
ne explodatur prorſus Orator, qui dulce-
dinem Voluptatis aſpernandam ſuadeat,
auſteritatem Sapientiæ conſectandam; ne-
ve, quæ mihi maxima videtur hortandi,
ſit cauſa maxima adoleſcentes a ſtudio lau- K
dis deterrendi; &, ſi pulchrè Socrates di-
cere ſolebat, facile eſſe in Athenienſium
concione ornare laudibus res geſtas Athe-
nienſium, quòd ea, quæ quiſque diligit,
laudari facillimè patitur, ne ſit arduum
audientibus vobis, Adoleſcentes, convi-
tium facere Voluptati, non mediocriter
pertimeſco. Quid ergo, dicet aliquis, hoc
potiſſimum argumentum perſequi malui-
ſti?

ſti? quod conſilium ſuit, quum in Sſpien-
A tiæ laudes tam lata pateant, ac tam amœ-
na ſpatia, in hæc dumeta, ſalebraſque cor-
repere, ex quibus te non facilè poſſis ex-
pedire? Noluimus, Auditores, quam Sa-
pientiæ laudem præclaram inprimis duce-
bamus, prætermittere: noluimus miſſam
facere occaſionem tam opportunam in a-
cerrimam virtutis hoſtem Voluptatem de-
clamandi. Et quum ab hinc biennium Sa-
pientiam utriuſque fortunæ eſſe victricem
demonſtrarim, placuit in præſentiâ victri-
B cem Voluptatis oſtendere; ut liqueat Sa-
pientiam de fortuna, & voluptate, quæ
duæ res in rebus humanis dominantur, &
omnia vincunt, magnificè triumphare.
Freti præterea ſumus indole veſtrâ, Juve-
nes, quibus facilè perſuaſuri videmur, ut
honeſta jucundis anteponatis: freti aucto-
ritate doctiſſimorum Patrum, a quorum
gravitate ſeveritas Orationis meæ non ab-
horrebit: freti denique hujus amplitudine
loci, qui litterarum ſtudiis dedicatus ho-
C neſtiſſimis debet vocibus perſonare. Ac-
cedit eodem, quod non ita ſumus aſper-
naturi Voluptatem, ut voluptatis hoſtes eſ-
ſe videamur; ſed utemur præſidiis hone-
ſtæ jucunditatis, qua Sapientiæ beneficio
perfundimur, ad obterendas vires, incon-
ceſſæ voluptatis, & illius pulchritudinem
hujus fœditati, illius puram, liquidamque
dulcedinem hujus turbidæ, &, ut ita di-
cam, luculentæ ſuavitati, illius tranquilli-
tatem hujus turbulentiſſimis motibus op-
D ponemus. Quapropter non eſt nobis de-
ſperandum probari poſſe adoleſcentibus O-
rationem meam, qua conabor oſtendere,
Auditores, hanc eſſe præcipuam laudem
litterarum, quòd earum ſtudiis deditæ men-
tes, nullius ferè illecebris corruptelæ mol-
liuntur, & Volupeati, qua veſtra ætas, Ado-
leſcentes, præcipuè capitur, & tranſverſa
agitur, Sapientiæ armis reſiſtendum.

Nec ſanè quærendum eſt mihi diu, quo
pacto id poſſit oſtendi; nam ea eſt natura
E Voluptatis, ut ubi animum otioſum, & ni-
hil agentem ſerium illecebris delinitum in
ſuam redegit poteſtatem, torrentis more
peſſumdet, & rapiat in præcepa impulſum
cæcâ vi, & qua jure, quaque injuriâ ſuas
cupiditates explere properantem nullis le-
gibus coërcitum, nullo pudore deterritum,
nullo metu repreſſum, nullâ religione re-
frenatum, atque ipſis etiam obſtaculis com-
motum vehementiùs, & irritatum; ſed u-
bi hic animi impetus in alias curas con-
F vertitur, & a libidine avocatur, penitus
relangueſcit, & minore vi cupiditatis inci-
tatur. Et quemadmodum fluvii quum im-
bribus turgidi, nivibuſque ſolutis aucti, &
ſupra ripas elati, & cuncta ſecum rapien-
tes feruntur, ubi in alios, atque alios ri-
vos derivantur, paulatim intra ripas coër-
centur, & ſedato curſû dilabuntur; ſic ani-
mi motus quum a ſtudio Voluptatis, ad alias G
curas traducitur, & quaſi derivatur, jam non
agitur præceps, jam tenere modum didicit,
jam parere legibus præclarum putat, jam
ſedatas habet cupiditates. Nonne videmus
homines, qui ſtudio incenduntur acriore
alicujus boni conſequendi, quàm minimè
voluptatibus indulgere? avaros licet intue-
ri, qui in congerendâ pecuniâ ſuas omnes
curas collocarunt; quàm illi abhorrent ab
omni voluptate, quàm pro nihilo ducunt
omnem corporis, vel animi oblectationem; H
qui, tantum abeſt, ut ſuavitatis alicujus
illecebris teneantur, ut etiam quæ ad vi-
tandas moleſtias, & corporis cultum per-
tinent, prætermittant! ut illi ſquallidi, ſor-
dibus obſiti, macie confecti, & quaſi re-
torridi curis, & triſtes agunt! ut omnia
præter lucrum negligunt! ut nihil laxamen-
ti animum habere patiuntur; ſemper in ra-
tionibus ſubducendis, in pecuniâ bene col-
locandâ, vel abſtrudendâ, in lucris captan-
dis occupati, nec famis, nec ſitis memo- I
res, dum unam expleant auri, quæ nun-
quam ſatiatur, famem! Sed hi miſere vi-
vunt, dum beati eſſe volunt, qui non ſo-
lùm turpes, verùm etiam honeſtas volu-
ptates aſpernantur; quid hi, qui ad melio-
res artes, potioreſque curas animum appu-
lerunt, num ſunt procliviores ad libidi-
nem? illi verò vel omnium minimè inſer-
viunt cupiditati. Hippolytum certè fabu-
læ ferunt, quòd acerrimo venandi ſtudio
teneretur; tam alienum fuiſſe ab omni Ve- K
neris delinimento, ut ejus nimius animi
rigor, ſeveritaſque reprehenderetur. Eſt
nimirum omnis occupatio inimica blandi-
mentis voluptatis; nec eſt cur arbitremi-
ni poſſe quemquam explendæ libidinis cu-
piditate magnopere commoveri, quem ma-
jorum rerum curæ ſibi vindicarunt. Niſi
verò putatis Alexandrum Macedonem in
procinctu, & jam ſignis collatis cum Dario
dimicaturum, quum & periculi magnitudo,
& ſpes ingentium præmiorum, & Imperium L
Aſiæ, & gloria, quantam nullus antea Rex
fuerat conſequutus, obverſaretur animo;
aut Scipionem Africanum excindendæ Car-
thaginis conſilia agitantem, & cum Hanni-
bale jam congreſſurum, & vel Imperium
Orbis terrarum Carthaginienſibus conceſ-
ſurum, vel Romanis vindicaturum de ſuis
voluptatibus multum cogitaſſe? illi verò
nihil poſterius libidine habuerunt; quorum
alter uxorem Darii omnes Aſiæ feminas
pulchritudine ſuperantem captam, & ſuæ M
jam poteſtatis ne videre quidem ſuſtinuit;
alter puellsm eximiâ, & ſingulari venuſta-
te adductam in conſpectum ſuum reſtituit
inviolatam ſuis; adeo ne in ſummâ qui-
dem licentiâ quidlibet agendi indulgere
genio magnarum rerum curæl patiuntur.

Quod

Quod ſi ullum ſtudium, aut ullæ curæ eji-
A ciunt ex animo, & excutiunt omnem ap-
petitionem turpis voluptatis; profectò ſtu-
dia liberalium facultatum omnem libidi-
nem e pectoribus prorſus exterminant.
Nam aliæ cogitationes tantum detrahunt
ex ardore cupiditatum, quantum occupatâ
mente non ſinunt ab his animum poſ-
ſideri; & quemadmodum clavus clavo tru-
ditur, ita quælibet intentior cura exturbat
ex animo vehementem amorem Voluptatis;
ceterùm pleræque earum terrena ſpectant,
B caduca, mortalia, nec abducunt animum
a regione, in qua cupidorum oblectamen-
ta verſantur, ſed affigunt corpori, immer-
guntque in materiam, quæ fons eſt, & o-
rigo cupidinum. At ſtudia litterarum non
ſolùm avertunt a libidine, quia mentem
curis aliis implent, nec relinquunt locum
appetentiæ Voluptatum; ſed etiam quia ex-
ſecant radices, ſtirpeſque nequitiæ, quia
convertunt animum ad altiora, quia ſegre-
gant a ſenſibus, quia ingenerant contem-
C ptum corporearum voluptatum, quia diſcuſ-
ſis tenebris inſcientiæ, qua ſpeciem falſæ
felicitatis conſectamur, oſtendunt nobis
lucem veritatis. Hinc illa mors exiſtit qua-
libet vitâ beatior, quam verè philoſophan-
tibus contingere ſapientiæ ſummus auctor
velut e cortinâ pronunciat; nam relin-
quunt quodammodo corpus, qui in animo
pulcherrimis ſtudiis excolendo ſunt occu-
pati. Et verò quàm longè divertunt docto-
rum hominum curæ a turpi voluptate? il-
D læ acuunt mentem, hæc corpus enervat;
illæ honeſtiſſimis diſciplinis continentur;
hæc in omni rerum fœditate verſatur: il-
læ ornant divinam noſtri partem, hæc bru-
tam reddit nequiorem. Quare quum aliæ
curæ, quæ non tam pugnare videntur cum
Voluptate, ubi ſunt vehementiores, ab e-
jus illecebris avocent animos, & efficiant
firmiores, quanto magis litterarum ſtudia,
quæ tam ab eâ diſſident, tam longè rece-
dunt, extinguere cupiditatem Voluptatis, &
E nos ejus dominatu liberare fateamur, ne-
ceſſe eſt? Præterea alia ſtudia non omnem
vitæ noſtræ partem ſibi vindicant, non
ſemper nos detinent, aliquando intermit-
tuntur. Neque enim ſemper venator po-
teſt obſidere ſaltus, aut exercitum ducere
imperator, aut honores petere ambitioſus,
aut avarus incubare pecuniæ, aut civitatis
rector adminiſtrare Rempublicam; hæ ve-
rò artes, quibus ingenia ad omnem humani-
tatem excoluntur, nos nunquam deſerunt;
F nobiſcum peregrinantur, nobiſcum navi-
gant, nobiſcum exercentur, nobiſcum i-
neunt convivia, nobiſcum ruſticantur; in
otio, in negotio, in ſecundâ, in adverſâ
fortunâ fidiſſimæ comites nunquam ſegre-
gant ſe a nobis; quando & Socratem in
carcerem, & in latomias Philoxenum, &
Rutilium in exilium ſunt comitatæ. Qua-
propter nunquam non tecti ſumus earum G
præſidio adversùs inſidias Voluptatis; ne-
que enim unquam vacuam mentem ſinunt
ita eſſe, ut illecebris ejus poſſit occupari;
ſemper agitat quippe aliquid intentus ani-
mus indagandæ veritati. Cujus rei quid
teſtes citem; quum innumerabiles viri me-
morentur, qui omnibus publicis, privatiſ-
que negotiis prætermiſſis ætatem in ſtudiis
contriverunt; qui illud ipſum tempus, quod
corporis curæ tribuebant, vacare litteris
noluerunt? Quid verò dicam, quantum ho- H
neſti ſermones, quibus Doctorum aures a
teneris unguiculis aſſueverunt, efficiant
contemptum Voluptatis? Cujus rei quan-
ta vis eſſet, oſtendit ille Polemo ex aſo-
to adoleſcente virtutis aſſectator unâ Xe-
nocratis oratione repente factus. Is quum
ebrius e convivio ſurrexiſſet, in Acade-
miam fortè venit, & ingreſſus eſt ſcho-
lam, quo tempore Philoſophus de graviſſi-
mis rebus diſputabat. Nihil eo juvene pro-
cacius; is erat ornatus, ut ad obſidendum I
ſtuprum, non ad audiendum philoſophum
veniſſe videretur: illita fuco facies viſeba-
tur: ſtillabat unguento calamiſtris inuſta
coma: hærebat capiti nexa e floribus co-
rona: titubabat greſſus, vini plenus, & ſtu-
pri protervè oculos circumferebat, ex o-
re laſcivia, & impudentia eminebat. Au-
ditoris tam petulantis adventu nihil Xeno-
crates commovetur, ſed ut inſtituerat, per-
git ſplendorem virtutis, & excellentiam
prædicare; obterere verbis Voluptatem, K
fontem malorum, animi labem, perni-
ciem, peſtemque corporis dicere, miſerri-
mam oſtendere vitam Aſotorum. His vo-
cibus Polemo, qui forſitan venerat, ut ſan-
ctiſſimum virtutis præceptorem irrideret,
permotus dicentem non contemptim, ut
antea, ſed ſeriò cœpit audire, dejecit ocu-
los, contraxit frontem, depoſuit, vel po-
tiùs abjecit coronam, ad modeſtiam com-
poſuit vultum, habitumque corporis; tan-
tumque eo ſermone profecit, ut qui ſe in L
omnem libidinem altiſſimè ingurgitarat, ad
omnem continentiam, ſeveritatemque ani-
mum conformarit; & qui aſotus venerat,
philoſophus factus diſceſſerit, nec eo quiſ-
quam gravior, ſeverior, temperantior fuiſ-
ſe dicatur. O miram vim honeſtæ oratio-
nis! o potentiam Sapientiæ ſingularem!
quæ Circe, quæ Medea ſic humani cor-
poris formam in ferinam immutavit, ut ani-
mi ſpeciem jam deformatam repente muta-
vit, effecitque divinam Sapientia? Quod ſi M
una oratio doctiſſimi hominis tantum potuit,
ut momento temporis adoleſcens effuſus in
libidinem Voluptatis contemptor evaderet,
oſorque vitiorum; nullam ne medicinam
cupiditatibus noſtris afferent, nullumque
virtutis amorem, odiumque ſolutæ luxuriâ
vitæ,

vitæ, ac diffluentis iogenerabunt tot exem-
A pla, tot voces, tot ſententiæ, quibus au-
res noſtræ quotidie celebrantur, quibus a
teneris unguiculis innutrimur; quum non
ſermonem unius tantùm docti hominis au-
diamus, ſed ipſius pæne Sapientiæ, quæ
tot eruditiſſimorum hominum libris, atque
ſermonibus nos ab intemperantiâ ad hone-
ſtatem vitæ revocat? Sed nullâ re validiùs
infringit, & obterit Sapientia libidinis, &
incontinentiæ vires, quàm ſuavitate ſtudio-
rum, & contra Voluptatem pugnat aliâ vo-
B luptate. Mira eſt, Auditores, in ſtudiis lit-
terarum jucunditas, mira dulcedo Sapien-
tiæ, qua de re uberiùs dicerem, niſi dixiſ-
ſem aliàs copioſè. Quanta autem ſit in co-
gnitione rerum ſuavitas, vel a naturâ ipſâ
docemur, quæ omnes homines diſcendi
cupidos, ut auctor eſt Ariſtoteles, procrea-
vit. Quæ cupiditas quum beneficio doctri-
næ expleatur, quis neget e ſtudio littera-
rum maximam percipi ſuavitatem? Decla-
rant id exempla tot Sapientum, qui & rem
C familiarem diſcendi cupidine abjecerunt,
& aſpernati ſunt omnes voluptates, & æ-
rumnas intolerabiles exantlarunt, ut Sapien-
tiæ ſuavitate fruerentur; quos diſcentes
priùs vita, quàm ſcientiæ cupiditas defe-
cit. Hæc autem voluptas, quæ percipitur
ex cognitione veritatis, & ſtudiorum ele-
gantiâ, & varietate, quum illabatur animis,
eoſque ſuis illecebris devinciat, non ſinit
irretiri mentes amore turpis voluptatis; &
ſicut illi, qui vehementer amant, non fa-
D cilè novis amoribus capiuntur, nec admit-
tunt animo illecebras novæ pulchritudinis;
ita qui capti ſunt dulcedine Sapientiæ, re-
ſpuunt omnem quaſi titillationem alterius
voluptatis. Quid enim jucunditati, qua
mente veſcuntur, jucunditatem corporis
anteponant; quum altera nullius admix-
tione moleſtiæ perturbetur, alteram ferè
ſemper dolores conſequantur; alteram
cum Superis, alteram cum belluis commu-
nem habeamus; altera ſit pura, integra,
E incorrupta, tranquilla, ſine metu, expers
omnium malorum, altera turbida, inqui-
nata, non ſine magnâ mercede contingat
ſollicitudinis, & mæroris, & omnium fe-
rè calamitatum; altera conjuncta ſit cum
gloriâ, cum immortalitate nominis, cum
ſplendore, cum amplitudine, altera cum
dedecore, cum infamiâ, cum obſcuritate
vitæ, cum naufragio rei familiaris? E-
nimvero ſicut illi, qui puriſſimi fontis a-
quas haurire conſueverunt, fæculenti gur-
F gitis hauſtum reformidant; ita qui caſto
gaudio mentis, & oblectatione ſtudiorum
paſci ſolent, non libenter hauriunt a cor-
pore profectam impuram, & quaſi fæcu-
lentam voluptatem, ſed ab eâ refugiunt,
eamque miris modis habent deſpicatam.
Atque hoc poëtæ viderunt, qui Minervam
ſapientiæ Deam veneris expertem eſſe vo- G
luerunt: vidit maximus poetarum, qui ne-
minem alium, quàm ſapientiſſimum Græ-
corum Sirenes, hoc eſt corruptelas volupta-
tis effugiſſe memoriæ prodidit; quapro-
pter apud eundem Achilles bellator acer-
rimus, rei militaris peritiſſimus dux Aga-
memnon pro leviſſimâ voluptate inter ſe
litigant, jurgantur, inſaniunt; ſapiens U-
lyſſes nihil hujuſmodi nugis commovetur;
quem neque Circe, neque Calypſo ſuis ve-
neficiis, blanditiiſque capere, aut delinire
potuerunt. Quod eſſe fictum a Poëtâ ſa- H
pienter declarant omnes, qui doctrinæ cu-
piditate vehementiùs exarſerunt; neque e-
nim unquam videmus præcipites libidine
ferri, & ardere cupiditatibus eos, qui ſe
litterarum ſtudiis penitus dediderunt. Eſt
igitur Sapientiæ donum temperantia, con-
temptuſque turpium voluptatum; quod
munus hodierno die me Sapientia vobis
jubet polliceri, &, ut ait Poëta,

Pretium dicere muneri. I

Id amplectendum in primis putatote, ac
ne vulgare Sapieotiæ beneficium cenſea-
tis, quàm agreſtis, & ſævus voluptatum ſit
dominatus cogitate, non minùs vos de-
bere Sapientiæ intelligetis, quàm ſuis li-
beratoribus illi debeant, qui ab immani,
& importuno tyranno ſunt in libertatem
vindicati. Sophocles quidem, quum quæ-
ſiiſſet ex eo quidam, an venereis volupta-
tibus adhuc uteretur, dixiſſe fertur, ſe ve-
rò ab his tanquam ab agreſti, & furioſo K
domino profugiſſe. Et ſanè animus domi-
nante libidine premitur intolerandâ ſervi-
tute; pars illa noſtri, per quam ſimiles Nu-
mini divino ſumus, quam nobis dedit Deus
moderatricem cupiditatum, lumen animi,
facem veritatis, reginam generis humani,
famula ſit voluptatis; quæ tanquam ſatelli-
tibus circumfuſa cupiditatibus divinæ fa-
cultati imperat. At quàm ſæva imperat,
quàm pudenda, quàm intoleranda? Ro-
manæ plebi regnante Tarquinio, cui Su- L
perbo nomen eſt inditum, nihil indignius
videbatur, quàm quòd a bellicis laboribus
traducta ad foſſas, & cloacas exhauriendas
in terram demergeretur; eandem perfert
indignitatem non plebeja, ſed nobiliſſima
pars animi, ubi pernicioſa libido domina-
tur. Eſſet indignum rationem dominam
rerum voluptati nequiſſimæ famulari, etiam
ſi nihil ſordidum, nihil abjectum voluptas
imperaret; nunc autem quanto eſt indi-
gnius, quod eadem nata imperio divina M
ratio demergitur in cœnum, deprimitur
in terram, & quaſi quoddam vile manci-
pium ſordidiſſimis miniſteriis inquinatur.
Mitto curas, quibus animi cupidorum la-
cerantur: mitto mærores, metus, ſollici-
tudines, anxietates: mitto furias, ardo-
reſ-

reſque, & faces: mitto acerbiſſimas pœ-
A nas cupiditatum, quibus cruciantur. Tan-
tali ſaxum, Ixionis rota, Siſyphi labor,
Tityi vultur ſunt fabulæ, & commenta
poëtarum; ſed in animo voluptati homi-
num deditorum ea omnia ſupplicia verè
cernuntur. At enim, credo, animum ma-
lè habet Voluptas, corpori parcit, corpus
fovet, alit, corroborat, juvat? immo ve-
rò corpori, quàm animo propemodum eſt
pernicioſior. Quam enim Iliadem malo-
rum non invehunt corpori voluptates?
B non vires enervantur, niſi enervent volu-
ptates? non ſpecies oris defloreſcit, niſi
pulchritudinis florem carpant voluptates:
non præmatura ſenectus extinguit vigo-
rem juventutis, niſi attulerint ſeneſcendi
cauſam voluptates: non morbis valetudo
tentatur, niſi corporis ſalubritatem cor-
rumpant nimiæ voluptates. Pandoram
poëtæ ferunt, quum incredibili vi, & fa-
cultate præſtaret hominum mentes deli-
niendi, omnia morborum genera, omnes
C calamitates invexiſſe Mortalibus. Quod de
Pandorâ poëtæ dixerunt, id verè dici po-
teſt de Voluptate, quæ quum miris modis
alliciat, ad ſeſeque convertat animos, al-
lectos innumerabili malorum turbâ cir-
cumvenit, pluresque Mortales ſuis blan-
ditiis enecavit, quàm omnes feræ, omneſ-
que immanitates, & tormenta omnia, &
furores tyrannorum. Jam verò, quæ fa-
mæ vulnera, quæ naufragia rei familiaris,
quas everſiones fortunarum libidines at-
D tulerunt? Non ulli ſcopuli, non voragi-
nes ullæ, non Syrtes, non Scylla, non
Charybdis tam infeſtæ nautis unquam ex-
titerunt, quàm eſt inimica fortunis om-
nium libido. & quàm cito intemperan-
tium opes abſorbent voluptates. Sed ego
parva conqueror, privatorum damna com-
memoro, publicas clades non attingo;
quam Rempublicam, quod Regnum, quod
Imperium non evertit intemperantia? Hinc
Troja æquata ſolo eſt, Sybaris exciſa, Mi-
E letus magnis affecta cladibus, everſa Colo-
phon, capta Capua, afflicta fortuna Samio-
rum. Revolvite animo clades tyrannorum,
circumſpicite Regna terrarum, nullum lo-
cum reperietis, ubi peſtis hæc humani ge-
neris non ſit debacchata, neminem fuiſſe
cognoſcetis, cui hæc excetra pepercerit,
quem addictum ſibi non labefactarit, non
proſtrarit, non afflixerit. Aſſyriorum Im-
perium, quod primum in Orbe terrarum
fuit, quum multa ſæcula ſtetiſſet florens,
F & invictum, Sardanapali libidines perdide-
runt; earum quippe pertæſus Arbaces bel-
lum adverſus impuriſſimum Regem con-
flavit; cujus incendio Aſſyriorum extin-
cta potentia eſt, & Sardanapalus ipſe unà
cum ſuis opibus, ſuiſque voluptatibus con-
flagravit: eadem cauſa Medorum, Perſa-
rumque opes, antequam ex nationes vin-
cerentur, attrivit: Philippi Macedonis Re- G
giam pulcherrimo faſtigio conſurgentem
impulit, & labefactavit intemperantia vo-
luptatis, qua Philippus Cleopatræ nuptias
concupivit, ipſumque Regem Pauſanias e-
jus exoletus in curſu rerum maximarum
obtruncavit. Tarquinium Superbum Re-
gno non crudelitas, non facta uxoris im-
pia, non intoleranda ſuperbia, & faſtus,
non odium civium; ſed filii voluptates
exegerunt. Quid Decemviros legibus fe-
rendis poteſtate privavit, niſi Appii cupi- H
ditas; Appii parum memor civium liberta-
tis voluptas? quid Hannibalem, quem
nullæ acies vicerant, vicit, niſi luxuria,
& circumfuſæ deliciæ Campanorum? Hæc
una cauſa vitam implevit tragœdiis; Her-
culis domus confuſa eſt propter Joles Eu-
ryti filiæ pellicatum, Theſei propter Phæ-
dræ matrimonium, Atamantis ob amorem
Themiſtonis, Jaſonis ob Glaucen Creon-
tis filiam, Agamemnonis ob Caſſandram
Priami; nec ullus tyrannus periit, quem I
non ſuæ peſſumdederint voluptates. Piſi-
ſtratidas Athenienſes facilè patiebantur im-
perare, niſi de ſtupro Harmodius appellatus
tyrannis molitus eſſet exitium: Archiam,
ſociosque Thebani diu pertuliſſent, niſi
Archias explendæ libidinis cupiditate, &
ſtudio voluptatis opportunum ſe conjura-
tis præbuiſſet: Dionyſium juniorem non
avaritia, crudelitas, Deorum contemptus,
omni vitiorum importunitate maculoſi mo-
res magis, quàm voluptatum ſitis, & effu- K
ſæ libidines pulcherrimo Siciliæ Regno e-
jecerunt. Quid plura congero, quaſi ve-
rò ſit obſcurum id, quod excellenti ſa-
pientiâ viri confirmarunt, eſcam eſſe ma-
lorum Voluptatem? Ea Mortales quaſi qui-
buſdam præſtigiis decipit, deceptos alli-
cit, allectos inſidiis circumvenit, circum-
ventos omni clade premit, omni miſeriâ
obruit vera non ficta Circe, quæ ſæviſſi-
mo veneficio non corpus, ſed animum
transformat; non ſpoliat libertate, ſed vi- L
tâ; non formam ſolùm dedecorat, ſed ni-
hil relinquit intactum animo, corpori,
fortunis, famæ, ſibi ipſi tandem exitiabi-
lis; nam ubi excedit modum in dolorem
convertitur, & eſt quaſi finitima ægritudi-
ni. Hanc autem multorum capitum bel-
luam, hanc peſtem virtutis, hanc flam-
mam communi incendio omnia involven-
tem, omnibus exitium afferentem, omnia
corripientem, ſacra profanis, cœleſtia ter-
renis, ferinis vitiis divina polluentem, in M
omnes quidem debacchantem, ſed vobis
potiſſimum, Adoleſcentes, imminentem,
& pertimeſcendam, veſtris commodis, ve-
ſtræ felicitati, veſtræ vitæ infeſtam, atque
inimicam nonne remis, ut ajunt, velisque
fugietis? nonne omnem laborem perfe-
ren-

rendum putabitis, quò vos in eum locum
A recipiatis, ubi ejus ardores, ejus fauces, ejus impetus, & furorem vitare poſſitis? Atqui nullus præſentius remedium, nullum tanti mali perfugium tutius, quàm quod Sapientia vobis pollicetur; hæc aperit Aſylum adoleſcentiæ veſtræ: hæc tranquilliſſimum portum parat, ubi libidinum gurgites, & voragines haudquaquam pertimeſcatis. Quin ergo ad Sapientiam contenditis? an mavultis in cœno voluptatum turpiſſimarum volutari pulcherrimam
B veſtri partem deturpantes, & in humum deprimentes; & quum immortalitatem ſpectare debeatis, in tenebris verſari, & intermortuas oblectationes conſectari præoptatis? certè id de indole veſtrâ, de ingenio, de moribus non licet ſuſpicari. Cogitate igitur, quàm ſit veſtra ætas lubrica, quàm proclivis ad libidinem, quæ adoleſcentiam veſtram circumſtent pericula; & in ea ne incidatis, & capiamini inſidiis voluptatum, ſubſidio ſapientiam vobis comparate. Non ea triſtem, auſteramque vitam proponit; ſed vobis honeſtis voluptatibus non interdicit, præterea alias puriores, & ſinceras magis ipſa molitur; ad hæc animi libertatem pollicetur, nam iſta ætas, ubi non ſervit libidini, omni vitiorum jugo liberatur.

ORATIO XIX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1695.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Litterarum peſtem eſſe Superbiam.

D MUlta, Patres ampliſſimi, Auditores ornatiſſimi, hactenus diximus de laudibus litterarum; multa, quibus adoleſcentes ad eximiam Sapientiæ pulchritudinem conſectandam excitarentur, multa; ſed quamvis jam ſexdecim bene longis orationibus laudatoris munus, & hortatoris expleverim, non tamen inopiâ laudum, quarum fontes nunquam exhauriam, non orationis ad ſtudia incitantis penuriâ, quæ mihi in hac quidem re deeſſe nunquam poſſit; ſed conſilio, ſed certâ quadam ratione ab uſitatâ dicendi viâ mihi video paulliſper hodierno die deflectendum. Quum enim eâ mente ſtudioſi Juvenes, relictâ Patriâ, relicto æqualium cœtu, relictis paternis laribus in hanc urbem, quæ Muſarum habetur domicilium, veneritis, ut ad Sapientiam pleno gradu contendatis; non E
tam mihi eſtis adhortandi, quàm regendi, neque tam excitandi, quàm monendi, qua ratione eò, quò curſum intendiſtis, pervenire poſſitis. Nam quemadmodum viatores, & nautas jam vela facientes non ad iter ſuſcipiendum, & ad navigandum cohortamur; ſed potiùs, ni ſimus ignari, docemus, quam inſiſtant viam, quò dirigant curſum, quo pacto pericula vitent, & ſcopulos, & prædones, & turbines, & tempeſtates; ita quum vos videam paratos ad F
ingrediendam viam, quæ ducit ad Sapientiam, non tam cogitare debeo, quibus argumentis inflammem jam incenſos ad laudem, & incitatos, quàm demonſtrare vobis viam, qua declinetis ea, quæ tendentibus ad ſummam, excellentiſſimamque doctrinæ gloriam impedimento eſſe poſſint. Neque enim eſt cur putetis, Auditores, in infeſtâ latrociniis regione, vel procelloſo mari, ſcopuliſque, & ſyrtibus obſito plures eſſe peſtes, graviora pericula, majora impedimenta, quæ viatores, & nautas G
remorentur, lædant, terreant, urgeant, premant, in ſummum diſcrimen adducant, quàm ea, quæ ſunt vobis ineuntibus viam Sapientiæ pertimeſcenda. Obſident hanc quaſi monſtra quædam vitia, obſæpiunt difficultates voluptatum blandimenta circumſtant, implicant errores pæne inextricabiles. Hæc omnia quomodo fugiatis, vobis oportet oſtendam, ne quis veſtrum vel a Sapientiæ ſtudio deterreatur, vel induca- H
tur in errorem, vel ad voluptates, tanquam ad Sirenum ſcopulos adhæreſcat. Nec verò mihi conſilium eſt hodierno die omnia perſequi, quæ ſunt ſtudioſis litterarum adoleſcentibus declinanda; nam & de eadem re mihi video ſæpe eſſe dicendum, & vereor, ne, ſi complecti velim univerſa, quæ ſunt incommoda ſtudiis veſtris, infinita ſuſcipiatur oratio; ſed unum ex multis eligam vitium, quod velis, remiſque, ut eſt in proverbio, fugiendum eſſe præſcribam; I
quo nulla major peſtis, nulla pernicioſior labes, nullum præſentius venenum Sapientiæ eſt; ſuperbiam dico, & vanam animi elationem opinione doctrinæ ſibi blandientis, & magnificè ſe circumſpicientis, & ineptiſſimè venditantis; hanc inimicam eſſe virtuti, infeſtam ſapientiæ. doctrinæ ſtudiis exitiabilem; hanc eſſe ingeniorum ſcopulum, bonarum artium buſtum, intelligentiæ cæcitatem, mentium caliginem, & tenebras; nec quidquam magis cupidis litterarum hominibus eſſe metuendum, fugiendum, deteſtandum, quàm ſuperbiam, falſoque conceptam opinionem de ſuo ingenio, & ſcientiâ demonſtrabo. Quæ oratio ad laudem, quoque litterarum quodammodo pertinebit, quum contemptricem

cem Dei, & divinitatis hoſtem ſuper-
A biam docebit hoſtem etiam eſſe littera-
rum. Atque, ut intelligatis, Auditores,
nullum eſſe lumen ingenii tantum, nul-
lamque mentis aciem tam perſpicacem,
quæ non caliget in luce, non denſiſſimis
tenebris circumfundatur, ubi elata vano
faſtu intumeſcit; non ad fabulas Græco-
rum, nec ad hiſtorias, de quarum fide du-
bitari quoquo modo poſſit, ſed ad divina
monumenta, quorum veritas Deo teſte
confirmatur, vobis cogitatio convertenda
B eſt. Nonne ſacris litteris proditum eſt men-
tes illas cœleſtes, & immortales, quum eſ-
ſent a ſummo rerum Auctore conditæ om-
ni luce plenæ, omni ſcientiâ illuſtres, om-
ni dote cumulatæ; quum propter excellen-
tiam naturæ ex contemplatione ſui arro-
gantiâ, & ſuperbiâ ſeſe extuliſſent, in tan-
tam veniſſe inſaniam, tantos furores Con-
cepiſſe, adeo eſſe obcæcatas, ut a ſuo con-
ditore deſciſcerent, & ſe ei pares futuras
eſſe confiderent, cujus operâ quod erant,
C quibus gloriabantur dotibus, excellebant:
O ſuperbia deteſtabilis, cujus initium fuit
exitium Sapientiæ! o infelix ortus arrogan-
tiæ, qui Cœlum ipſum tantâ clade pertur-
bavit! o ſtulta fiducia ſui, in quantas te-
nebras, in quantos errores, in quod ſtul-
titiæ, atque inſcientiæ barathrum conji-
cis mentes! Quem Mortalium non infa-
tues, non obcæces, non prorſus agas tran-
ſverſum, quum ipſos Deos in illâ beatiſſi-
mâ luce, quæ manat a fonte luminum, col-
D locatos in tantam ſtultitiam; & cimmerias
mentis tenebras detruſerint tuæ præſtigiæ,
tuæ fraudes, tuæ inſanæ cogitationes? Si
divinæ illæ, immortaleſque naturæ ab om-
ni corporeâ concretione ſecretæ, quum eſ-
ſent præditæ ſummâ ſapientiâ, quum Deo
proximæ haberentur, cujus luce complen-
tur omnia; tamen elatione mentis depra-
vatæ in immenſam ignorantiæ caliginem,
& horrendam noctem inciderunt; nos ho-
munculi, e cæno concreti, in hunc cæcum,
E tenebroſumque carcerem conjecti, multis
erroribus circumfuſi, a divino lumine re-
moti quàm longiſſimè, in hunc infimum
Mundi locum, quaſi in exilium amandā-
ti, ſi tumefacti fuerimus vanâ fiduciâ no-
ſtri, non ad ſummam inſcitiam prolabe-
mur, non omnem ſapientiam prorſus e-
xuemus? Enimvero ſi conſtat ſuperbiam,
ſimul atque nata eſt, mentibus offeciſſe,
extinxiſſe lumen intelligentiæ, ſempiter-
nas tenebras attuliſſe; nunc etiam, quum
adulta eſt, in eadem naturæ pravitate ver-
F ſabitur, & ſi tantum valuit in Cœlo, vale-
bit in terrâ; & ſi Immortalium mentes de-
pravavit, depravabit & Mortalium. Non
enim corpori eſt inimica, ſed menti: non
in materiâ verſatur, ſed in experte ma-
teriæ naturâ viget, & dominatur: nec
mortalem noſtri partem lædit, ſed immor-
talem. Et ſicut fumus alia membra non of- G
fendit, ſed oculos; ita ſuperbia non aliam
partem, ſed animi oculum infeſtat intel-
ligentiam. Declarat id ejus ortus; cetera
vitia cum corporibus, ſuperbia cum men-
tibus nata eſt, & obcæcandis mentibus a-
dolevit. Nec verò in Cœlo, quàm in ter-
ris ea peſtis damnoſior menti, atque intel-
ligentiæ; in ipſo Mundi naſcentis exordio
vix primo homine procreato quantam ca-
liginem offunderet animis, declaravit. Te
appello teſtem, non tam noſtri generis, H
quàm noſtræ cladis auctor, qui ante ho-
minum parricida, quàm parens extitiſti.
Quæ tantæ tenebræ tuam mentem occu-
parunt, tuam, inquam, mentem perfectiſ-
ſimum Dei ſimulacrum, plenam ſcientiæ
claritate, plenam luce veritatis, ut mal-
les auctorem inſipientiæ ſequi, quàm fon-
tem Sapientiæ; malles tæterrimi, & falla-
ciſſimi hoſtis vocibus, quàm divini paren-
tis præceptis obtemperare; malles amator
eſſe tenebrarum, ſectatorque mendacii, I
quàm lucis aſſecla, & diſcipulus veritatis?
Nonne ſtulta mentis elatio, qua te æquari
poſſe Deo credidiſti, incautum fefellit, dece-
pit, induxit, & in omnem errorem, turpitu-
dinem, calamitatemque conjecit? His ini-
tiis ortam ſuperbiam, quum ſapientiſſimas
mentes, & ſapientiſſimum hominem ad ſum-
mam inſaniam adegerit; quis credat a ſuâ de-
generaſſe naturâ, & oblitam originis habere
quidquam commune cum Sapientiâ, quam
ſemper exagitavit, evertit, oppreſſit? quis K
arbitretur eam, quæ omnibus numeris ab-
ſolutam rerum ſcientiam in ſtultitiam mi-
ſerabilem, furoremque convertit, non poſ-
ſe impedimento eſſe nobis, quominus ſa-
pientiam, a qua longè abſumus, conſequa-
mur? Erramus, Auditores, vehementer,
erramus, ſi hanc omnium vitiorum ma-
trem cum Sapientiâ parente virtutis, hanc
intelligentiæ caliginem cum lumine ſcien-
tiæ, hunc turbinem, hanc animi furiam
cum tranquillitate Sapientiæ conjungi poſ- L
ſe arbitramur. Quemadmodum corpora,
quæ præter naturam tument, ſanitatem
conſequi non poſſunt, niſi detumeſcant;
ſic animus inflatus inani perſuaſione ſcien-
tiæ non poteſt ad Sapientiam, quaſi ad ſa-
nitatem quandam pervenire. Quàm enim
pugnat error cum ſcientiâ, levitas, & va-
nitas cum conſtantiâ, falſitas cum veritate,
tam eſt inimica ſuperbia Sapientiæ; nam
ſuperbia mendacio nititur, Sapientia veri-
tate ſuſtentatur. Atque id Ægyptiorum M
myſteriis declaratum eſt, quæ Typhonem
Iſidis inimicum eſſe prodiderunt, Deam-
que ſemper inſectari, ſemper ejus exitium
moliri, ſemper cum eâ inexpiabile bellum
gerere, eaque victoriam conſequutâ, at-
que dominante Typhonis opes concidiſſe;

Ty-

Typho quippe nihil aliud eſt, quàm Super-
A bia, ut ejus indicat nomen; Iſis autem Sa-
pientia, ſicut Auctores graviſſimi ſcriptum
reliquerunt. Jure igitur hæc duo Numina
inter ſe adverſa finguntur, & alterius cladi-
bus invaleſcere: jure Iſide dominante Ty-
phonem jacere, contemni, exulare, cre-
ditum eſt; quia Sapientia cum faſtu bellum
gerit ſempiternum, ſemperque hæc duo
inter ſe diſſident, ſeſeque invicem premunt,
& regnante Sapientiâ non eſt Superbiæ lo-
cus. An verò non exemplis docemur, u-
B bi plurimum ſuperbiæ eſt, plurimum repe-
riri ſemper inſaniæ; ubi verò Sapientiæ
plurimum, minimum ſuperbiæ? Superbi-
vit Xerxes Imperii magnitudine, & opibus
infinitis, ſed elationem animi quis neget
cum furore fuiſſe conjunctam, quo conci-
tatus, & bellum intulit elementis, & ver-
bera incuſſit mari, & compedes injecit
Helleſponto? ſuperbivit Darius multitudi-
ne copiarum, ſed eam ſuperbiam quanta
ſtatim ſtultitia conſequuta eſt! cujus im-
C pulſu Charidemum ſuadentem ſalutaria e
medio tolli juſſit, cujus uti conſilio ſi vo-
luiſſet, impendentem ſibi, & Regno ſuo
tempeſtatem vitare potuiſſet: ſuperbivit
Hieronymus florentiſſimo Siciliæ Regno,
qui elatus arrogantiâ alborum equorum
quadrigis, quaſi Solis æmulus in Regiam
vehebatur; ſed ille faſtus habuit comi-
tem imprudentiam, & inſaniam, qua a po-
puli Romani ſocietate deſcivit, qua in om-
nes Mortales crudeliſſimè eſt debacchatus,
D acerbiſſimis inimicis habuit fidem, fidiſſi-
mos amicos immaniſſimè trucidavit: ſuper-
bivit aliquantùm magnitudine rerum geſta-
rum Pompejus, licèt alioquin animi mo-
deratione laudandus, quum, quamvis im-
paratus bellum civile ſuſciperet, ubi ſup-
ploſiſſet pedem, legiones e terrâ, ut olim
Cadmo ferunt, erupturas gloriatus eſt; ſed
tanquam ea jactantia repentinas menti tene-
bras offudiſſet, & oblivionem rei militaris
attuliſſet, tantus ille vir nullus poſtea fuit
E imperator; tam multa peccavit, ut tres a-
cti de tribus terrarum partibus triumphi
fabulæ viderentur. Prætermitto ceteros,
quorum inſignis arrogantia conjuncta ſtul-
titiæ declarat quoddam eſſe fœdus inſaniæ
cum ſuperbiâ; contra verò ſapientiſſi-
mum quemque modeſtiſſimum fuiſſe repe-
riemus. Non utar exemplis, Auditores,
niſi eorum, qui tenuiſſe dicuntur ſapien-
tiæ principatum, nam infinitum eſſet enu-
merare Sapientes, qui modeſtiâ præſtiterunt.
F Septem illi, qui ſoli ax Mortalibus toto
Orbe terrarum habiti ſunt Sapientes, tanti
nominis gloriam modeſtiæ laude ſupera-
runt. Teſtis eſt ille tripus aureus, qui quum
oraculi monitu ſapientiſſimo deberetur,
Thaleti Mileſio, qui omnium conſenſu
primas ferebat, attributus, eoque non a-
gnoſcente in ſe tantam ſapientiam, & ad
alium e ſeptem Sapientibus mittente, a quo G
ad alium delatus, & exinde rurſus ad alium
miſſus ivit, velut in orbem, ad omnes cun-
ctis recuſantibus pulcherrimum, & omnium
beatiſſimum ſapientiæ principatum, do-
nec ad Thaletem rurſus referretur, qui A-
pollini Didymæo conſecravit ſolum Deum
eo dono, quod Sapientiæ debebatur, di-
gnum arbitratus. Ubi ſunt illi, quorum
ſpiritus ne mancipia quidem empta de ca-
taſtâ ferre poſſint, qui ſe amant ſine rivali,
ſe admirantur ſine ſocio; qui quum vix H
primoribus labris aliquam facultatem de-
guſtarint, elati faſtu incedunt, & in om-
nibus primas deferri ſibi poſtulant, nec
quemquam æquum putant ſibi comparari?
Audiant exemplum, ex quo diſcant ſe tan-
tum abeſſe a Sapientiâ, quantum abſunt a
modeſtiâ, tantumque infra infimos eſſe,
quantum ſibi videntur inter ceteros emi-
nere. Illi verè ſapientes honores etiam
ultro delatos reſpuebant, omneſque ſibi,
qui eadem ſapientiæ gloriâ florerent, præ- I
ferebant, tantumque aberat, ut propter ſa-
pientis nomen, quod Orbis terrarum con-
ſenſu fuerant conſequuti, ſibi placerent,
& ſe inſolentiùs efferrent, ut eo Deum
dumtaxat dignum judicarent. Id imitatus
eſt ille Pythagoras, quem Romani meritò
fuiſſe Mortalium ſapientiſſimum cenſue-
runt, qui nomen Sapientis multo magis,
quàm regium appetendum, quum eo om-
nium judicio digniſſimus videretur, primus
repudiavit, quum diceret Deo ſolùm con- K
venire; ſibi futurum ſatis ad gloriam, &
nominis claritatem, ſi amator ſapientiæ, &
ſtudioſus veritatis haberetur. Ita qui prin-
ceps, quoad homini licuit, omnibus nu-
meris abſolutam ſapientiam eſt adeptus,
princeps noluit Sapiens appellari, ut appa-
reret eum omnes priùs genitos viciſſe mo-
deſtiâ, qui viceras ſapientiâ. Quid Socra-
tes ille, qui philoſophiæ quaſi quidam pa-
rens habetur, num ſibi placuit, num ſe
extulit inſolentiùs, num ſibi quidquam ar-
rogavit? immo verò neſcias utrum mode- L
ſtiâ major fuerit, an ſapientiâ, qui quàm
libenter alii de ſuâ ſcientiâ gloriantur, tam
libenter nihil ſeſe ſcire prædicabat; qui
contemptu ſui clarior fuit, quàm alii om-
nes auras gloriæ, omnes rumuſculos aucu-
pando. Jure igitur oraculi voce Morta-
lium ſapientiſſimus eſt appellatus, qui ab
hoſte Sapientiæ, & pernicie doctrinæ ſu-
perbiâ plurimum abhorrebat. Nolo diu-
tiùs exemplis ferendis immorari, ne quem
videar Socrate locupletiorem teſtem ora- M
tionis meæ requirere; quum neque mode-
ſtiorem, neque ſapientiorem quemquam,
neque ſanctiorem poſſim nominare; & mi-
hi non difficile ſit ex his, quæ dixi, ar-
gumentum ratione concludere. Si enim
con-

conſtat omnes ferè, qui tumefacti faſtu,
A ſuperbè ſeſe, inſolenterque jactarunt, a
ſtultitiâ, ne dicam ab inſaniâ, non abfuiſ-
ſe; qui verò ſapientiâ præſtiterunt, adjun-
ctam habuiſſe parem modeſtiam; quis non
videt in eumdem hominem non poſſe ca-
dere ſuperbiam, & ſapientiam; quum ſu-
perbiæ ſtultitia, & furor, ſapientiæ mode-
ſtia comes eſſe videatur. Et ſanè qui ſibi
nimiùm confidit, ſeſeque plus æquo mi-
ratur, & ſuis bonis inſoleſcit, nihil aliud
eſt, quàm adulator ſui, tanto gravior adu-
B lator, quanto quiſque ſibi plus habet fidei,
quàm aliis; & quòd ab aliis adulatoribus
interdum abſumus, a ſe ipſo nunquam di-
ſcedere quiſquam poteſt; dubitabitis er-
go, quin nequeat Sapientia Superbiæ co-
njuncta reperiri? Cogitate quantos obji-
ciat errores, quantas Mortalibus tenebras
offundat adulatio; non ferè quiſquam in-
ſanivit, quin adulatoribus aures præbue-
rit, nec aures præbuit, quin inſaniverit.
Non loquor ſolùm de mediocriter pruden-
C tibus viris, ſed de ſummâ prudentiâ præ-
ditis loquor. Quid enim Phalaridem effe-
ravit, niſi adulatorum voces, qui crudeli-
tatem ipſius odium malorum appellabant?
quid ſeniorem Dionyſium irridendum Græ-
ciæ univerſæ præbuit, quum adulatoribus
credens optimus poëta ſibi videretur, &
abſurda carmina in olympicâ ludorum ce-
lebritate recitanda curaret? quid Junio-
rem ad omnem nequitiam, improbitatem-
que convertit, nonne adulatorum artes,
D quos circa ſe plurimos conſtat habuiſſe,
qui quantum ei ſe ad omne obſequium
ſubmittebant, tantum hominem ad om-
nem vitiorum humilitatem deprimebant?
Sed hi tyranni; num reliquis quantumvis
laudatis viris unquam pepercit adulatio?
ut Alexander Jovis filius dici vellet, cau-
ſa fuit adulatio: ut Demetrius inſaniret,
& ſtultè ſibi divinos honores depoſceret;
perſuaſit adulatio: ut Ptolemæus regiæ di-
gnitatis oblitus ſacrificuli vatis ritu bac-
E charetur, aſſentatorum ſuperſtitionem Re-
gis Deorum cultum appellantium fecit a-
dulatio: ut tota civitas Athenienſium de-
liraret, Cleonis, & aliorum rhetorum per-
fecit adulatio: illi deniquè ſoli ſtultitiâ ca-
ruerunt, qui ab adulatoribus cavere po-
tuerunt, quos nunqam vitavit ſuperbia, quæ
quum aliis difficilem ſe ſe præbeat, & inac-
ceſſam, adulationi tantùm patet; & quum
ceteros a ſe longè ſegreget, ſpernatque, a-
dulatores duntaxat invitat, amplectitur,
F exoſculatur. Quamquam licèt ſuperbo
deſint adulatores, ipſe maximus eſt adula-
tor ſui, ſe miratur, ſibi blanditur, ſibi aſſen-
tatur; & idcirco non ſtultiſſimus eſſe ne-
quit, quia cum adulatore vivat, adulato-
rem diligat, adulatori credat, neceſſe eſt.
Sed fortaſſe dixerit, quiſpiam veſtrûm: tu
quidem excellentiam animi, quæ genera-
tim, univerſeque ſapientia dicitur, oſten- G
diſti, non poſſe cum ſuperbiâ copulari;
ſed his diſciplinis, quarum ſtudio dediti
ſumus, tantum eſſe diſſidium cum Super-
biâ non oſtendiſti. Quaſi verò non laudata-
rum artium fructus eſſe debeat Sapientia, &
nobiles diſciplinæ non Sapientiæ partes ha-
beantur, quæ divinarum, humanarumque,
rerum cognitione continetur; aut alia
poſſit eſſe natura Sapientiæ, & artium, ex
quibus conſtat Sapientia. Quid quod ſtul-
titiam, animi cæcitatem, mentis errorem, H
inſcientiam a ſuperbiâ naſci eſt a nobis de-
monſtratum? hæc autem cum honeſtiſſi-
mis diſcipilinis conjungi non poſſunt, quæ
ingenii aciem, ſolertiam mentis, lucem ve-
ritatis deſiderant. Non eſt itaque dubitan-
dum, quin ea, quæ de Sapientiæ, Super-
biæque inſociabili diſcordiâ dicuntur, con-
veniant in omnes nobiles diſciplinas; ſed
tamen agam preſſiùs, propiuſque congre-
diar, Auditores. Quis veſtrûm non fa-
teatur, ſtudiis eſſe impedimento Super- I
biam, quum Superbia fiduciam ſui, fidu-
cia ſui negligentiam ſtudiorum, negligen-
tia ſtudiorum inſcitiam pariat? Qui ſupi-
nus incedit tanquam dicturus:

En impero Argis, ſceptra mihi liquit Pe-
lops:

qui altum ſpirat, & ſcientiæ fiduciâ ſub-
nixus ambulat, qui tanquam e concilio
Deorum prodierit, & cum Minervâ ſermo-
nem contulerit, omnes deſpicit, omnes K
putat delirare, omnes præ ſe cœnum exiſti-
mat, neceſse eſt ad ſummam facultatis,
quam appetivit, excellentiam ſibi perveniſ-
ſe videatur; quum ergo ſe putet altiſſimum
doctrinæ faſtigium attigiſſe, nihil ſibi di-
ſcendum, nihil quærendum arbitrabitur;
aut ſi quippiam ſe ignorare, aut parum aſ-
ſequi animadverterit, alium percontari, al-
terius doctrinâ uti flagitium ducet; neque
enim quemquam ſe dignum diſcipulum,
nedum præceptorem opinatur. Hac igitur L
opinione inflatus, quum nihil ſibi magno-
pere diſcendum arbitretur, & ex alio, quæ
non intelligit, ſcitari pudeat, in ſum-
mâ rerum ignoratione verſabitur. Neque
enim eſt cur putetis, Adoleſcentes, tan-
to eſſe quemquam ingenio, ut ſine ſtudio
non vulgari, & doctorum hominum fami-
liaritate diuturnâ excellentem doctrinam
aſſequatur; quod in ſummis ingeniis præ-
ditos viros intuentes poſſumus cognoſce-
re. Septemdecim annos auctori ſummo in- M
telligendi, eloquendique Platoni operam
dedit Ariſtoteles, num cenſetis aliquem
paucis menſibus, aut levi operâ compotem
fieri poſſe doctrinæ, quum ſeptemdecim
annos docente Platone ſibi ad diſcendum
neceſſarios duxerit Ariſtoteles? Theophra-
ſtus

ſtus ſemper in ſtudiis vixit, & quum no-
A nageſimum ætatis annum expleviſſet, ac-
cuſavit naturam, quòd eo tempore extin-
gueretur, quo quandam incertam lucem
veritaris, quaſi per nebulam videre cœpiſ-
ſet; quum ſolertiſſimo vir ingenio ferè no-
naginta annos in ſtudiis conſumpſiſſet, ſibi
non ſaris profeciſſe videbatur; en cur ar-
gutuli quidam, & loquaces, ludo dediri,
& ventri, atque peni ſe brevi ſpatio nullo
ſtudio tanrum adeptos doctrinæ putent, ut
ſibi ſamiliam ducere videantur. Archime-
B des autem tantâ in ſtudiis aſſiduitate fuiſ-
ſe fertur, ut ipſum Patriæ ruina oppreſſe-
rit in pulvere formas deſcribentem: Di-
dymus propter indefeſſum in ſcribendo,
legendoque laborem Chalcenteros, quod
cognomen aheneis viſceribus hominem
præditum ſonat: Origines ob eandem cau-
ſam Adamantius, quaſi indomitus eſt ap-
pellatus. Quos non imitantur illi, qui ſu-
perbiam, faſtidium, arrogantiam habent pro
virtute; hi enim nihil ſibi opus eſſe labo-
C re, nihil ſtudio arbitrantur, & quemadmo-
dum eſt a poëtis proditum, Pandoræ om-
nes Deos ultro ſua munera largè, effuſeque
donaſſe; ita ſibi omnes virtutes, omnia bo-
na, & præcipuè Sapientiam Deum, melio-
remque naruram exiſtimant aliud agenti-
bus conceſſiſſe; ſtultiſſimi homines, & ine-
ptiſſimi, qui putenr nullo negorio ſe quid-
quam præclarum adipiſci poſſe, quum e-
tiam parva dictu non ſine curâ, & labore
homines aſſequantur. Sed hi, velut utres
D inflati ſpiritu, contentique vehementiùs li-
quorem, quem infundas, non facilè reci-
piunt, inanitate, faſtuque pleni ſolidam do-
ctrinam, ſcienriamque non admittunt. I-
deo nihil accomodatius ad ingenii cultum,
quàm modeſtia; quia ſicut ſubactum ſo-
lum ad mandanda terræ ſemina agricultura
deſiderat; ita Sapientia ſubactum, & do-
mitum modeſtiâ animum, & non ſuperbiâ
contumacem requirit. Quocirca ſapienter
Socrates adoleſcentes, quibuſcum verſaba-
E tur, antequam inſtitueret, nihil ſcire con-
vincebat, & a cognitione ſuæ ſtultitiæ Sa-
pientiæ ſtudia cogebat auſpicari. Alcibia-
dem igitur tumentem generis claritate, æ-
tate, formâ, divitiis florentem, elatum in-
genio, & ſcientiâ Reipublicæ adminiſtran-
dæ, inaniter gloriantem eâ dictorum ſeve-
ritate compreſſit, ita confutavit, ita quaſi
equum exultantem ferocitate perdomuit,
ut ille alacer, ille ferox, ille glorioſus a-
nimum mærore demitteret, & ſe nihili eſ-
F ſe fateretur, lacrymaſque deplorans inſci-
tiam ſuam ubertim effunderet. Sed illæ la-
crymæ quaſi fontes fuerunt Sapientiæ;
nam Alcibiades abjecto faſtu, quum eum
inſcitiæ ſuæ tæderet, pigeretque, tanto a-
nimi ardore ſapientiam appetivit, ut talis
evaderet, qualem ſe eſſe, antequam So-
cratem audiret, ſibi falsò perſuaſerat. Tan-
tam habet modeſtia vim ad animos amore G
Sapientiæ incendendos; quæ omnibus qui-
dem, ſed præcipuè vobis, Adoleſcentes,
appetenda eſt, eſt enim proprium adole-
ſcentiæ lumen, virtutis ornamentum, in-
dex probiraris, orarionis, vitæ, omnium
factorum grariſſimum condimentum. Quo
minùs in ſtudiis proficere per ætatem po-
tuiſtis, eo magis fugienda Superbia, quæ
minuat diſcendi cupiditatem, quæ reſtin-
guat amorem Sapientiæ, quum vobis ea,
quæ neſcitis, ſcire vos perſuadeat. Hanc H
opinionem, quæſo deteſtamini; eſt enim
everſio omnis diſciplinæ, pernicieſque ſtu-
diorum; nolite credere eorum vocibus,
qui vobis blandiuntur, qui vos propter in-
genii præſtantiam poſſe prædicant non ma-
gno negorio ad ſummam Sapientiæ lau-
dem pervenire. Vigilandum, laborandum,
toto animi impetu connitendum, repudian-
dæ interdum voluptates, ludo, commeſſa-
tionibus, & hujuſmodi nugis abſtinendum;
nec tamen, quum omnia laudis causâ fe- I
ceritis, inflandus eſt animus opinione ſcien-
tiæ, ſed modeſtiâ temperandus; nec vobis
adoleſcentibus credendum eſt eam rerum
ſcientiam contigiſſe, quam acerrimis in-
geniis homines, quum ætatem in ſtudiis
contriviſſent, aſſequi non potuerunt. Præ-
clarè Plaro cum his actum putat, quibus non
ſcientia, ſed rectæ opiniones in ſenecture
contigerunt; quum ſenibus vix rectæ o-
piniones Deûm benignitate rribuantur,
vobis tam amicum, tam propitium fuiſſe K
Numen putabitis, ut ſcientiam pæne pue-
ris, & ſolidam doctrinam conceſſerit? Ne
vobis igitur nimiùm placeatis; multum re-
ſtat adhuc ad Sapientiam contendentibus
viæ, magnum maris æquor arandum; ca-
vete ne aſſentatorum voces a curſu vos,
tanquam Sirenum blandimenta deflectant;
Superbiam verò, ranquam atrociſſimam
tempeſtatem devitate, inviſam Deo, odio-
ſam hominibus, everſionem vitæ, hoſtem
veritatis, calamitatem Sapientiæ, mon-
ſtrum, atque portentum putatote; atque
illud ſæpiſſimè cogitate; modeſtiâ etiam
vitia commendari, ſuperbiâ odioſas eſſe vir-
tutes.

ORATIO XX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1696.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Sapientiam ſine magno Sapientiæ amore non comparari.

SI quantum mihi ſtudium fuit, am-
A plissimi Patres, Auditores huma-
niſſimi, laudibus ornandæ Sapien-
tiæ, tanta fuiſſet dicendi facultas,
& tanta vis animos commovendi;
hoc uti orationis argumento, quo ſum u-
ſurus hodierno die, non ſupervacuum mo-
dò, ſed & ineptum planè videretur. Quum
enim in laudandâ ſpecie Sapientiæ ætatem
pæne conſumpſerim, tantos in veſtris pe-
ctoribus ejus amores excitaſſem, ut non
quomodo vos languentes inflammarem,
B ſed quomodo reſtinguerem accenſos, mi-
hi eſſet cogitandum. Sed quoniam nec e-
loquentiæ meæ, quæ nulla eſt, nec inge-
nio, quo utor infirmo, ſatis confido, ad-
monendi mihi eſtis, Adoleſcentes, ut quem
amoris ardorem erga nobiles diſciplinas,
pulchritudine Sapientiæ proponendâ ac-
cendere in animis veſtris fortaſſe non po-
tui, per vos ipſi concipiatis. Amorem ſci-
licet Sapientiæ vobis adſciſcendum, cupi-
ditatem honeſtiſſimarum artium aſſumen-
C dam docebo, & fungar hodie monitoris
officio, non hortatoris; vos, quo præſta-
tis, ingenio, quum egregias artes ardenter
appetendas, non oſcitanter tractandas eſſe
didiceritis, ſubjiciendo animis earum præ-
ſtantiam eas faces vobis admovebitis, quas
Oratio mea fruſtra admovere tentaſſet; &
meliores apud vos eritis oratores, quàm
ipſe fuerim, qui toties mentes veſtras com-
movere conatus, non ſatis mihi videor
promoviſſe. Et profectò peropportunè,
D quum proximè habitâ ex hoc loco oratio-
ne quid fugiendum eſſet, oſtenderim, quid
ſequendum ſit, hodie demonſtrabo. Supe-
riore nimirum anno, ut inanem animi ela-
tionem ob opinionem ſapientiæ ſtultè ſibi
placentis vitaretis, admonui; nunc ut a-
morem litterarum toto pectore amplecta-
mini vobis auctor, Adoleſcentes, ero. Qua
quidem in re bonos agitatores imitabor;
nam ut illi modò frenis, modò verberibus
utuntur, & non ſolùm coërcent, & regunt
generoſos equos, ſed & increpant, inſtigant,
inflammant; ſic ego vos non modò a fu-
giendis deterrebo, ſed etiam ad ea, quæ
ſunt ſequenda incitabo. Agite igitur, præ-
ſtantiſſimi Juvenes, alacri animo, & erecto E
deſcendite in curriculum ſtudiorum, quo-
rum initium ab amore ducitur, qui & æta-
ti veſtræ eſt aptiſſimus, & principiis rerum
maximè felix, & auſpicatus. Hunc impul-
ſorem vobis dabo, quo ad Sapientiam acer-
rimo ſtudio contendatis, hunc hortatorem
pulcherrimorum operum, hunc auſpicem,
ducem, auctorem, facem ſtudiorum, labo-
rumque veſtrorum. Et ſicut antiqui illi
curſores, qui in honorem Promethei, qui
ſapientiæ, & conſilii Deus quidam habe- F
batur, lampadum ludum celebrabant, ab
Amoris arâ facem accendebant; ita vos,
qui ſapientiæ hoc ſtudium eſtis inituri,
curſumque præſentis anni cum laude con-
fecturi, ut amoris flammâ lumen ingenii,
lumen gloriæ veſtræ accendatis, admone-
bo. Nam iis, qui magnum in ſtudiis de-
cus petunt, aſſumendum ardorem quen-
dam amoris, nec ſine vehementiſſimâ cu-
piditate ſapientiæ, quidquam effici poſſe
egregium, quidquam præclarum conabor G
oſtendere.

Quanto verò mentis impetu, & quàm
inflammatâ voluntate ſint appetendæ facul-
tates, quarum ſtudium ſuſcepiſtis, non a-
liâ ratione clariùs, Auditores, pervidere poſ-
ſitis, quàm reputando, quàm ardua ſit via,
qua ad earum excellentiam pervenitur;
cogitate quàm excelſo in loco Sapientia
collocata ſit, qua arte poſſit inveniri con-
diſcetis, ex altitudine Sapientiæ metienda
eſt amoris magnitudo, quo ea comparatur. H
Homines omnium ſæculorum ingenio prin-
cipes, quum totâ vitâ nihil aliud egiſſent,
quum incredibili arderent amore cogno-
ſcendæ veritatis, quum perpetuis laboribus,
vigiliiſque ætatem contriviſſent, vix illum
apicem aſcenderunt, vix in ſummo faſti-
gio conſtiterunt, vix a primo limine Sa-
pientiam ſalutarunt; nos, qui ab eorum
præſtanti naturâ longè abſumus, quibus
viribus in tantam altitudinem connitemur?
quis humi ſtratos eriget, quis ad altiſſima I
coget aſpirare, niſi amor? cui meritò Vete-
res alas affinxerunt, quia nulla eſt tanta ſu-
blimitas, tam præruptus, & inacceſſus locus,
ad quem non poſſit evolare. Hunc niſi du-
cem aſſumpſeritis, quàm citò vos laboris tæ-
debit, quem aſſiduum, & haudquaquam le-
vem in indagandâ veritate ſubeatis, neceſſe
eſt? quam brevi mentis intentionem ignavia
ſolvet, aut relaxabit? quàm facilè vos vo-
luptas a ſeveritate ſtudiorum avocabit, &
in otium tradet? quibus peſtibus inge- K
nii ſolius amoris beneficio reſiſtetis; nam
ſolus amor non defatigatur, non laborem
ſentit, non ullâ rerum difficultate deter-
retur, non ullis illecebris voluptatis aver-
titur ab expetiti boni ſuavitate quærendâ.
Hic quidquid eſt arduum, planum facit,
quid-

quidquid inſuave, jucundum, quidquid
A onerosum, leve, quidquid aſperum, ſuave,
quidquid amarum, dulce, amabile, quid-
quid odioſum. O igitur amorem ſocium
adjungendum ad Sapientiæ faſtigium con-
tendentibus! nam qua aliâ ratione pul-
cherrimam ſcientiæ laudem conſequi poſſe
confidamus? non diuturnus, credo, labor,
non aſſidua cogitatio, non ſtudium con-
tumax, non pervigiles curæ in diſcenti-
bus requiruntur; ut quædam plantæ radi-
ces habent amaras, fructus verò ſuaves
B procreant; ita Sapientiæ principia ſunt
plena moleſtiæ, extrema referta jucundi-
tate. Hanc autem amaritiem, quæ ſtudiis
admiſcetur, non languor animi, & oſci-
tantia, ſed amor ſolus poteſt devorare, qui
delicias invenit in tormentis. Et ſanè ſi
doctiſſimorum hominum vitam, & facta
reputemus, amore Sapientiæ flagraſſe, &
quaſi quodam furore correptos fuiſſe re-
periemus; niſi fortè arbitramur Indorum
Sapientes, quum Caucaſi nives, & in-
C tolerandos Solis ardores nudi perfere-
bant, quò ſuæ diſciplinæ præceptis ob-
temperarent, animo languente, & remiſ-
ſo, & ignavo in eâ philoſophandi ratio-
ne eſſe verſatos. Sed hi barbari, & non
ſatis culti fortaſſe exceſſerint modum; quid
in mediâ Græciâ doctiſſimi viri non æſtu
quodam amoris abrepti ad Sapientiam, &
bonas artes animum appulerunt? Non ar-
debat ſtudio ſcientiæ Democritus, quum
ampliſſimum patrimonium fratribus divi-
D debat, ſibi quod ſatis eſſet viatici ad ulti-
mas oras diſciplinæ causâ peragrandas re-
ſervabat? non Socrates incendebatur amo-
re Sapientiæ, quem, quum ad orientem
Solem ſalutandi ſideris causâ mane ſe con-
vertiſſet, & ad contemplationem ſummi
boni animum erexiſſet, in eodem veſtigio
defixum Sol occidens, & rurſus oriens de-
prehendebat? non incitabatur acerrimè ad
ſtudium cognoſcendæ veritatis Diogenes,
qui quominus Antiſthenem ſummum vir-
E tutis præceptorem ſectaretur, audiretque
de moribus, & rerum naturâ diſputantem,
nec aſperitate verborum, nec verberum
contumeliâ potuit deterreri? Dies me de-
ficiet recenſentem excellenti doctrinâ vi-
ros, quorum ſummus amor extitit diſcipli-
narum, quas appetendas putaverant. An-
tiſthenes iter quinque millium, quo inter-
vallo Piræeum, ubi habitabat, aberat a do-
mo Socratis, quotidie bis pedibus dicitur
confeciſſe, ut Socraticis ſermonibus inte-
F reſſet: Demoſthenes in dicendi ſtudio tan-
to eſt animi ardore, & tantâ aſſiduitate
verſatus, ut nunquam opificum anteluca-
nâ induſtriâ vinceretur: Euripides civium
cœtus, omneſque voluptates relinquebat,
& quum in antrum horridum, obſcurum,
remotum a veſtigiis hominum ſeceſſiſſet,
ibi divinas tragœdias elaborabat, & pul-
chritudine dumtaxat operum animum o- G
blectabat: Plinius, quò Veſuvii montis
naturam cognoſceret, exundantis ardoris
vapore conſumptus eſt. Negate, ſi pote-
ſtis, Auditores, hos arſiſſe deſiderio artium
optimarum, qui ſummos labores, & in-
commoda, & contumelias earum causâ per-
tulerunt; qui divitias, & rem familiarem
propter ſcientiæ ſtudium neglexerunt; qui
alienatâ a ſenſibus mente operam dederunt
Sapientiæ; qui hominum cœtus, omnem-
que jucunditatem, & ſeipſos reliquerunt; H
qui mortis periculum amore cognoſcen-
dæ veritatis adire non recuſarunt. Quid,
rogo, vos, Auditores, niſi amor, & amor
acerrimus appellari debet ardor ille tam
fervens, qui adeo in excellentibus viris
exarſit, ut nullis rebus adverſis, nullis pro-
ſperis, nullâ temporum diuturnitate, nul-
lâ ſenectute poſſet extingui? Democritus
centeſimum nonum ætatis explevit annum
ſemper in indagandâ veritate inſatiabili
ſtudio occupatus: Iſocrates nonaginta con- I
fecit annos, centum octo Gorgias Leon-
tinus, Pythagoras, & Protagoras nonagin-
ta; & tamen quum ad extremam ſenectu-
tem perveniſſent, diſcentes prius vita de-
ſeruit, quàm ſtudium facultatum, cui ſe
ineunte ætate dediderant. Quæ fuit tan-
ta amoris magnitudo, quis ardor ille tam
vehemens, quem tam longa ætas non re-
frigeravit? Nulla profecto cupiditas vo-
luptatum tanto intervallo temporis non
eſſet expleta, nulla deliciarum ſitis non K
extincta, nulla delectationis jucunditas
non ſatietate exoleviſſet; ſolus in egre-
giis pectoribus tamdiu permanſit amor Sa-
pientiæ. Quod ſi doctiſſimos viros conſtat
amorem diſciplinarum non mediocrem,
ſed pæne immenſum, ad eam, quam con-
ſequuti ſunt doctrinam, ducem habuiſſe,
quis eundem omnibus aſſumendum, qui
eandem doctrinæ gloriam appetunt, non
fateatur? Ut qui picturæ dant operam,
quid ſummi artifices in pingendo obſerva- L
verint ſpectant; & qui rei militari ſtudent,
quid maximi imperatores in adminiſtran-
do bello ſequuti ſint, animadvertunt; &
qui agriculturæ ſunt ſtudioſi, quod optimi
agricolæ faciunt, ad agri colendi rationem
putant pertinere; & qui ſe venandi ſtudio
dediderunt, quod præſtantiſſimi venatores
uſurpare ſolent in venando, æmulandum
ſibi arbitrantur; ita nos, qui ſtudia littera-
rum colimus, quem in ſummis viris amo-
ris ardorem fuiſſe intelligimus, hunc uti- M
lem, hunc in ratione ſtudiorum neceſſa-
rium, hunc imitandum nobis exiſtimare
debemus. Sed quid ego ſic argumentor,
quid ſic ago, tanquam ab ultimâ vetuſtate
ſint exempla repetenda; quum poſita ſint
ante oculos veſtros hujus rei multa, & præ-
clara

clara documenta? Convertite, Auditores,
A animum ad cœtus hominum litteris dedi-
torum, contemplamini vitam, mores, &
inſtituta cognoſcite, omnes ardere, & con-
fici deſiderio Sapientiæ, omnes quàm ſimilli-
mos eſſe amatoribus intelligetis. Nam ama-
tores ex deſiderio laborant, & quaſi con-
tabeſcunt; pallorem, & maciem e ſtudiis
contrahunt litterati: amatores carere ſuis
deliciis non poſſunt; ſine jucunditate ſtu-
diorum vitam ſibi acerbam putant littera-
ti: amatores vigiliis, & nocturnis excubiis
B amores ſuos ſibi demerentur; e ſomno ex-
citantur, & de multâ nocte vigilant amo-
re ſapientiæ litterati: amatores licèt abſint
a formâ, quam depereunt, licèt aliam in-
tueantur, tamen ad abſentem animo con-
vertuntur, eamque ſibi præſentem conſti-
tuunt, & ſolam ſemper admirantur; quam-
vis a ſtudiis abſint, quamvis aliis negotiis
diſtineantur, aliis voluptatibus afficiantur,
tamen animum ad ſolitas artes referunt, &
ſemper aliquid de doctrinâ, quam profi-
C tentur, cogitant litterati. Ubi amor men-
tem occupavit, non ferè locum relinquit
aliis cupiditatibus, & Dictatoris imperio
comparatur; quia quemadmodum creato
Dictatore omnes aliæ poteſtates diſſolvun-
tur; ita amore dominante omnes alias cu-
ras, omnia ſtudia, omnem cupidinem ne-
ceſſe eſt ex animo exulare; ſtudium litte-
rarum, in quibus exiſtit vehementius, ii
non ferè aliarum ſtudio rerum commo-
ventur; nec avaritiâ fervent, nec ſunt ad
D libidinem proclives, nec effuſi in volupta-
tes; ſed omnes animi motus ratione com-
preſſos delectatio diſcendi ſola moderatur;
non levius denique vulnus infligit animo
ſtudium litterarum, quàm amor corporeæ
pulchritudinis perfruendæ. Plato certè ſa-
pientiæ princeps in convivio ſtudioſos in-
quirendæ veritatis cum vulneratis morſu
viperæ comparavit, quòd utrique vehe-
mentiſſimè, alteri dolore, alteri ſcientiæ
cupidine torqueantur. Quis igitur inficias
E ibit, cupidos artium præclararum veros
eſſe amatores, & omnes numeros amoris
habere ſtudium litterarum, quum omnia,
quæ conveniunt in amantes, conveniant
in ſtudioſos nobilium facultatum? Immo
ſi quis amoris naturam diligenter contem-
pletur, acriorem eſſe vim in ſtudio littera-
rum, quàm in illo ardore, qui a corporis
formâ excitatur, animadvertet. Quid enim
aliud eſt amor, quàm deſiderium pulchri-
tudinis? pulchritudo eſt amoris alimen-
F tum, pulchritudo mater, & nutrix, pul-
chritudini ſervit amor, pulchritudinem
ſolam colit, ſolam diligit, ſolam conſecta-
tur; nihil amat indecorum, nihil incon-
cinnum, nihil abſonum, aut abſurdum,
ab omni turpitudine refugit, turpitudinem
omnem averſatur. Quum igitur in appe-

titione corporeæ pulchritudinis vel inſit
turpitudo, vel ſuſpicio quædam turpitudi- G
nis, in eâ concupiſcendâ amor quodam-
modo claudicare, & ſuæ naturæ cogitur
oblivíſci. Et ſicut fabulæ ferunt Vulca-
num, quum Cœlo dejectus eſſet in terras,
claudum eſſe factum, nec ſe poſſe vi ſuâ
ſubſtinere; ita verè cœleſtis ignis amor,
quum in terram, hoc eſt ad mortales for-
mas delabitur, debilitatur, amittitque vim
ſuam, & ab ingenitâ nobilitate deſciſcit,
nec eſt verus amor, quia non ſolâ pulchri
ſpecie commovetur; quemadmodum ignis H
hic, quo utimur, non eſt verus ignis, quia
plurimum materiæ habet ſemper admix-
tum. At ſtudium litterarum, quum ſit ho-
neſtiſſimum, quum pulchritudo Sapientiæ,
quam appetit, ſit pura, ſit ſimplex, & om-
nibus numeris abſoluta, & longè mortali-
bus formis antecellat, nec habeat adjun-
ctam ullam notam turpitudinis, eſt nimi-
rum verus amor, qui nullis materiæ ſordi-
bus inhæreſcit, & implicatur; ſed liberè
volat, nec eſt ſollicitus, nec ſe revocat, I
& ſuis viribus moderatur; ſed toto niſu
contendit ad expetiti boni poſſeſſionem.
Quis igitur neget ſtudioſis eſſe neceſſa-
rium ardorem quendam amoris, quum i-
pſum ſtudium litterarum, ſerium dico, &
non vulgare, amor, & quidem flagrantiſ-
ſimus habeatur? Ac mirum profectò, mi-
rum videretur, ſi præclariſſimarum facul-
tatum ſtudioſi ad earum ſcientiam compa-
randam amore non indigerent. Quid enim
eſt in vitâ egregium, quid præclarum, quid K
expetendum, quod ab amore non profi-
ciſcatur? Quemadmodum ignis in univer-
ſâ rerum naturâ movendi vim obtinet, &
ſine eo immobilis materia, & bruta torpe-
ret; neque hic admirabilis Mundi ornatus
extitiſſet, nec animantes ad ſobolem ſimi-
lem ſibi procreandam impellerentur, nec
plantæ frondes, fructuſque profunderent,
nec terra tantâ varietate pingeretur, ſed
informis, & quaſi concreta, & cæca re-
rum moles conſiſteret; ſic amor in Mor- L
talium vitâ eſt cauſa, qua cientur animi,
& aguntur, & ad omnem laudem excitan-
tur; nec ſine eo quidquam laudandum,
mirabile, pulchrum, glorioſum extitiſſet;
ſed homines inculti, inertes, ignavi age-
rent, & inornata eſſet vita, & parum a
belluarum feritate diſſideret; nec quiſquam
vir egregius, & memorandus quidquam
magnâ laude dignum, niſi ſtimulis amoris
fuiſſet impulſus, appetiviſſet. An verò pu-
tamus Alexandrum Macedonem tantas res M
geſturum fuiſſe, tantum terrarum victoriis
peragraturum, immanes, & barbaros gen-
tium mores ſublaturum, Europam cum ex-
tremâ Aſiâ legibus, & connubiis, & inſti-
tutis conjuncturum, niſi amore gloriæ, a-
more pulcherrimorum operum, amore vir-

tutis exarſiſſet. Licebat otioſo frui Macedo-
A niæ Regno, quod ipſi pater opulentiſſimum
reliquerat, licebat frui Græciæ Principatu
Philippi virtute parto, & ſuâ rurſus con-
ſtituto; cur ſub pellibus eſſe maluit, cur
aſperrimos montes ſuperare, obire deſer-
tas Aſiæ regiones, tempeſtates, frigora, æ-
ſtus, labores, ſitim ferre, toties acie çon-
fligere, inter hoſtium tela verſari, vulne-
ribus confodi, urgeri, collidi, conflictari,
toties de gloriâ, de Regno, de vitâ dimi-
care, Indos, & inauditas ad eam diem gen-
B tes laceſſere, apud Mal.os extremum adi-
re diſcrimen, numquam quieſcere, num-
quam Orbem terrarum quietum eſſe pati?
num ſine animi ardore, ſine mentis im-
petu, ſine deſiderio excellentis alicujus
boni eſt tanta molitus? Quid Codrum,
quid Decios arbitramur, quum pro Patriâ,
pro ſalute legionum ſe devoverunt? non
vi amoris erga Rempublicam in manife-
ſtum exitium præcipites irruiſſe? Licèt eo-
dem modo ſummos imperatores nomina-
C re; quippe nec Miltiadem, nec Themi-
ſtoclem, nec Cimonem, nec Epaminon-
dam, nec Pelopidam, nec Cononem, nec
Ageſilaum; nec Romanos Camillum, Cu-
rium, Fabricium, Marcellum, Fabium Ma-
ximum, duos Scipiones, Marium, Lucul-
lum, Pompejum, Cæſarem crediderim ſi-
ne amoris impulſu, quo vel Patriam pro-
ſequebantur, vel ſuam ipſi gloriam, vel
potentiam appetebant, tantas res geſſiſſe,
tantos labores pertuliſſe, tantis periculis
D caput objeciſſe. Sed hi licèt amoris ſuro-
re pulchro, & laudabili non incitarentur,
ut revera incitabantur, poterant furore
Martis ad tantam rerum geſtarum magni-
tudinem excitari; excellentes autem viri
vel condendarum legum laude, vel Rei-
publicæ adminiſtrandæ, niſi amoris quo-
dam, ut ita dicam, incendio exarſiſſent,
nunquam tantas ſollicitudines, tantos do-
lores, tantas acerbitates, & injurias exhau-
ſiſſent. Lycurgus ut ſaluberrimis legibus
E luxu diffluentem, & ſolutâ diſciplinâ flu-
ctuantem Spartanorum civitatem conſti-
tueret, inter populi concitati minas, ſuro-
remque jactatus eſt, ſeditioſorum contu-
melias pertulit, capitis diſcrimen adiit, o-
culum amiſit, ne legum præſidio Reſpu-
blica orbaretur; & ad extremum exceſſit
ex urbe, legeſque, quas tulerat, ne poſſent
abrogari, ſancivit exilio. Quis unquam,
ut ſuis deliciis potiretur, tam multa perpeſ-
ſus eſt, tandiu peregrinatus, quàm Solon
F ille celeberrimus Athenienſium legumla-
tor, qui, quò ſapientiùs Rempublicam tem-
peraret, omnes urbes, omneſque regiones
adivit, quæ aliquâ laude florebant Reipu-
blicæ bene conſtitutæ, ut populorum mo-
res, & inſtituta cognoſceret? Quid alii
legum conditores? quid reliqui, qui Rei-
publicæ clavum tenuerunt, quantum ani-
mi ardorem præſetuierunt? Non libet re- G
ferre Phocionis ærumnas, & calamitatem;
non quas pertulerit Cato tempeſtates, & pro-
cellas, ut libertatem Pat.iæ tueretur; non
clades Ciceronis, quem neque Catilinæ fa-
ces, neque Clodii ſurores, neque Anto-
nii minæ, & crudelitas a Reipublicæ præ-
ſidio dejecerunt. Quæ omnia ſi a clariſſi-
mis viris potuiſſe exantlari, potuiſſe perfi-
ci ſine amuris iuſtinctu creditis, vehemen-
ter erratis; neque tanta vis aſperrima quæ-
que tolerandi, & pulcherrima perficiendi H
in alio, quàm in amore poteſt inveniri, ne-
que frigidus, aut tepens ad tanta munia obe-
unda eſt idoneus. Sed hactenus, Auditores,
vos argumentis ex humano ingenio, ex
humanâ ſapientiâ petitis docere tentavi;
nunc majus quiddam molior, excellentius
genus rationum requiro, ad altiora men-
tem converto; non humanæ ſapientiæ, ſed
Divinæ facta perſcrutor. Quum ille rerum
Conditor, & Mundi architectus Deus ex
informi, cæcaque materiâ fabricatus eſt I
Univerſum, Artifici Divino ſocium, & im-
pulſorem tanti operis fuiſſe amorem do-
ctiſſimi viri prodiderunt; hunc in ſinu con-
fuſæ molis illius eſſe verſatum, quò rerum
ſilvam lucis, & decoris omnis expertem ad
ſummi boni lucem converteret; hunc in
mente Divinâ exţitiſſe, qui eliceret fontem
luminis ſempiterni, & ad omnia illuſtran-
da, formanda, perficienda deduceret; hunc
duabus alis ingentibus ab ortu, occaſuque
complexum eſſe Mundum, quibus cuncta K
foveantur, animentur, protegantur. Ergo
Divina Sapientia, quum admirabili ordine
cuncta diſtribueret, quum elementa com-
poneret, quum Cœlum ſignis fulgentibus
ornaret, terram Oceano circumfunderet,
& tantâ multitudine lapidum, metallo-
rum, animantium, plantarumque com-
pleret, Amorem habuit adminiſtrum, co-
mitem, ducem, adjutorem. Et quærimus
adhuc, quid humanæ ſapientiæ ſit neceſ-
ſarium, quid aſſumendum? & non in illum L
rerum Auctorem intuemur, & quoad homi-
ni licet, mentem illam ſupremam omni
conatu, & niſu mentis imitamur? Amor
affuit Divinæ Sapientiæ, quum maximum,
excellentiſſimum, pulcherrimum opus mo-
liretur, cur noſtræ non adſit, quum quidpiam
molitur excelſum, egregium, præclarum,
prædicandum? An Artificis æterni ſapien-
tiâ, quæ non impeditur, quæ non eſt ul-
lius rei indiga, cui quàm pronum eſt vel-
le, tam facile, quidquid voluit, expedi-
re, ad agendum amore debuit excitari, M
noſtra non debet? quæ tam infirma eſt,
tam iners, tam inops, tam impedita, cui
tenebras offundunt voluptates, quam e-
nervat otium, quam corporis, & ſenſuum
præſtigiæ a veritate cogunt aberrare; immo

verò

verò ſolus amor hanc poteſt commovere, A ſolus poteſt hanc errantem in viam deducere. Nam ſi ardor ille, qui ab aſpectabili pulchritudine accenditur, nonnullos doctrinæ compotes fecit, & artium maximarum; ex quo illud manavit contritum vetuſtate proverbium, Muſicam docet amor, quanto magis faciet ipſius amor ſapientiæ? Hic vobis, Adoleſcentes, conſectandus, aſſumendus, amplectendus; ceteros amores damnoſos, futiles, leves, fugiendos, fallaces re ipſâ experimini; ſolum ætati veſtræ B conducibilem, ſtabilem, firmum, appetendum, vereque amabilem amorem virtutis, & Sapientiæ experiundo cognoſcetis. Non debeo, Auditores, tentare quonam modo vos ad amorem Sapientiæ poſſim excitare, quum initio dicendi me imparem eſſe tantæ rei ſim faſſus; ipſe mihi amor, ut vos inflammet, eſt invocandus. Tu menrium dominator, & victor, tu ſuaſor omnis honeſtatis, depulſor ignaviæ, tu ſolertiæ ſtimulator, ingeniorum lumen, ſtudiorum fax, C incitamentum virtutis, amor, incende mentes omnium ad Sapientiæ pulchritudinem amplectendam: tu, cui nihil arduum eſt, nihil inacceſſum, aut inſuperabile, ſi quæ anguſtiæ nos prement in ſuſceptâ ratione ſtudiorum, ſi quæ difficultates deterrebunt, eas faciles reddes, & expeditas: tu, qui omnem acerbitatem, & amaritiem ſuavem, & dulcem facis, ſi quid amari, ſi quid aſperi habebunt principia Sapientiæ, mitigabis: tu, qui omnes doctiſſimos viros ad D apicem, excellentiamque doctrinæ extuliſti, nos etiam, quamvis ab illis multum diſtemus extolles: tu, qui tam conjunctus es cum ſtudio litterarum, ut idem eſſe videaris, litterarum ſtudia colenres ne deſeras: tu omnium auctor, quæ laudantur in vitâ, ad excellentiſſimam doctrinæ laudem contendentibus eſto nobis incitamento; tu Divinæ Sapientiæ comes, & adminiſter, humanam regere, augere, & excitare ne dedignetis. Quod ſi noſtros conatus adju- E veris, nobiſque benignus aſpiraveris, non ut veteres Athenienſes in celeberrimo Orbis terrarum gymnaſio tuum ſimulacrum dedicabimus, ſed in pectoribus noſtris, in intimis animis tuum venerandum numen conſecratum geſtabimus.

ORATIO XXI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1697.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Studioſis adoleſcentibus vitia eſſe fugienda.

INdoles veſtra, Juvenes ornatiſſimi, veſtra, Patres ampliſſimi, dignitas, gravitas, virtus me cohortantur, ut ea quæram argumenta dicendi, quæ cum honeſtate maximè conjuncta videantur. Nec vereor, ne ſi minus mollem, & delicatam viam, quæ ducit ad Sapientiam, demonſtrato, Adoleſcentes, qui ad me audiendum frequentes convenerunt, a doctrinæ ſtudiis deterreantur. Quin etiam cauſæ magnopere confido, vehementerque lætor, Auditores, quod, quò ad ſummam rerum ſcientiam pervenire poſſitis, ea vobis conſectanda, ea fugienda proponam, quæ eſſent conſectanda, eſſent omnino fugienda, etiam ſi ad aliud vitæ inſtitutum animum appuliſſetis. Quo faciliorem mihi ſpero futuram perſuadendi eſſe rationem; nam quemadmodum Socrates ille philoſophiam ad mores componendos tranſtulit, & in mediis hominum cœtibus collocavit; ita hodierno die mores ad philoſophiam, & ſtudia litterarum excitanda, alenda, promovenda ſum devocaturus, & od um viriorum in mentibus veſtris defixurus. Quare vos oraros velim, Adoleſcentes, qui ſtudiorum curriculum eſtis ingreſſuti, ut, ſi quando aliàs, orationi meæ aures, quàm attentiſſimas præbeatis. Non enim agitur de re levi, & quæ animos prætervehi debeat; ſed agitur de eo, in quo progreſſus veſtri ſumma conſiſtit: agitur de animis ad Sapientiam præparandis: agitur de ſtultitiâ prorſus exuendâ: agitur de jaciendis veræ laudis, & gloriæ fundamentis. Anno ſuperiore, quid amare deberetis, oſtendi, nunc, quid odiſſe debeatis, oſtendam: oſtendam Sapientiæ pulchritudinem appetentibus vitiorum turpitudinem eſſe fugiendam, animum ad omnem honeſtatem componendum, odio habendas pravas cupiditates, quibus ætas veſtra ſolet interdum, Adoleſcentes, inflammari. Quod odium niſi aſſumpſeritis, nihil vobis ingenium proderit, nihil indoles, qua præſtatis, nihil Sapienriæ cupiditas, qua flagratis, nihil excellentium diſciplina Præceptorum, quibus vos dedidiſtis. Nam ſicut illa ſacra, quæ

(margin letters beside the right column: F at "ſtra, Patres", G at "rum ſcientiam", H at "viriorum")

quæ myſteria antiquitus vocabantur, nemo
A ſpectabat, niſi qui longâ corporis caſtimo-
niâ, & diuturnâ initiorum religione ani-
mum ad ſpectaculum præparaſſet; ita ad
Sapientiam nemo poteſt aſpirare, nemo e-
jus arcanam ſpeciem poteſt intueri, niſi
qui vitiis depoſitis mentem idoneam red-
didit ſpectaculo tantæ pulchritudinis, &
claritatis; nec illotis, ut ajunt, manibus
litterarum ſacra tractantur. Sunt enim vi-
tia ad egregiam doctrinæ laudem viam af-
fectantibus magno impedimento; ea cæ-
B cant animos, nec ſinunt unquam in purâ
veritatis luce verſari, quod erit argumen-
tum hujus meæ dictionis.

Ac mihi primùm occurrendum eſt, A-
doleſcentes, tacitæ veſtræ reprehenſioni;
nam ſi quis veſtrûm fortè miretur, eoque
me redarguendum putet, quod ex hoc ipſo
loco pollicitus aliquando litterarum ſtudia
animis medicinam allatura, & ad emendan-
dos mores plurimum profutura; nunc an-
tequam eam medicinam adhibeatis, ante-
C quam ſtudia veſtra inchoëtis, vos, quaſi ea
nihil proſint, jubeam ad animi ſanitatem
pervenire, quæ cernitur in vitiis depellen-
dis; reſpondebo me præſtantiſſimos Medi-
cos imitari. Nam ſicut illi priuſquam di-
ſcutere morbos remediorum ſalubritate co-
nentur, imperant abſtinentiam, arcent a
voluptatibus, quibus valetudo labefactatur,
præſcribunt corporis quietem, animique
tranquillitatem; neque enim aliter conci-
pi venis medicamenta, & corpora perdu-
D ci poſſunt ad ſanitatem; ita ego vobis an-
tequam Sapientiæ ſtudium, quod eſt ani-
mi vera medicina, ſuſcipiatis, præcipio a
vitiis abſtinendum, modum ſtatuendum
cupiditatibus, adhibendum delectum volu-
ptatum, humiles, & ſordidas curas aſper-
nandas; ſic enim animo conſtituto influent
ſalubriter præcepta Sapientiæ, & documen-
ta virtutis altiùs inhærebunt. Non jubeo
vos, antequam in doctrinæ ſtudiis longiùs
procedatis, ad excellentiſſimam virtutem
E pervenire; non jubeo aſcendere illam edi-
tam arcem Sapientiæ, quam doctiſſimi vi-
ri vix aſcenderunt: non jubeo vacare om-
nibus animi morbis, & perfectiſſimâ frui
ſanitate mentis, quæ bona nemini ſine al-
tiſſimâ doctrinâ, vel ſingulari divini Nu-
minis beneficio contigerunt. Sed jubeo
melioribus curis aſſueſcere: jubeo virtutis
amorem in animis excitare, totoque niſu
mentis, quæ prima ſapientia eſt, vitium
fugere, & quæ pars magna ſanitatis eſt,
F velle ſanari; nam pertorbato animo, & ad
explendam libidinem hiante, & imminen-
te, & cupiditatibus obcæcato numquam
poteritis veritatis, & Sapientiæ lucem per-
videre. Quod cum ex multis, quæ vobis
in mentem venire poſſunt, Auditores, tum
ex his, quæ dicam facillimè cognoſcetis.

Duo ſunt, quæ requiruntur in eo, qui in
ſtudiis litterarum operæpretium facturus eſ- G
ſe videatur, intelligendi ſolertia, & volun-
tas incenſa ſtudio diſcendi, percipiendæ-
que veritatis; ſtatui verò non poteſt, utra
magis deſit iis, qui in aliquâ morum fœ-
ditate verſantur. Mens illa perſpicax, illa
rerum naturæ capax non cadit in homi-
nem, qui relictâ ſui parte divinâ, & im-
mortali, & ad corpus, materiamque con-
verſus immerſit ſe ſe in altiſſimum gurgi-
tem cupiditatum. Quis enim neſcit ani-
mum, quo magis corporeas voluptates am- H
plexatur, quo magis cupiditatum flammis
incenditur, eo magis immiſcere ſe corpo-
ri, magis adhæreſcere, infigique materiæ;
ſic autem infixum corpori induere quodam-
modo naturam corporis, & ejus contagio-
ne fieri, ut ita dicam, craſſiorem, quum
craſſæ, concretæque naturæ magis, ac ma-
gis miſceatur; ex quo mentis acies hebe-
tatur, perit illa ſubtilitas, quæ pervadit om-
nia, quæ omnia penetrat, inſinuatque ſe ſe
in abditos ſinus, latebraſque naturæ, & I
Univerſum ſuâ luce colluſtrat? & quid
ni pereat? Eſt a doctiſſimis viris proditum
animum impreſſas habere omnium rerum
notiones, vigere ſenſu præſtantiſſimo, ni-
hil omnino reperiri, quod non intellectu
conſequatur, & ſi corporis vinculis libe-
retur, nihil indigare diſciplinâ. Quo tem-
pore igitur obliviſcitur ſcientiæ, & ut
poëtæ loquuntur, lethæum flumen bibit?
quum deſcendit in corpus, quum corpo-
ri conjungitur, tunc materiæ temere flu- K
ctuantis impetu agitatus, & attonitus in
ſummâ rerum ignoratione verſatur. Et
quod de priſcis illis hominibus, qui re-
centi Mundo ævum agitabant, Æſchylus
dixit, videns nihil videt, & audiens nihil
audit; nec ante deponit hunc ſtuporem,
hanc mentis tarditatem, quàm tempore
procedente paulum compreſſo materiæ mo-
tu, quo pellitur, & agitatur, & admoni-
tus a ſenſibus, & diſciplinâ eruditus ad
memoriam rerum, quas viderat, & quas L
mente comprehenderat, excitatur. Quod
maximè contingit, quum ſe ſe maximè
abducit a rebus externis, & in ſe ipſum
recedit, & corpus relinquit; tunc inſitas
rerum notiones contemplatur, & aliquâ
veritatis luce perfunditur. Nec tamen po-
teſt, dum in his tenebris, & cæco carcere
commoratur, lumen illud, quod in ſe con-
tinet, clarè pervidere; tantumque obſcu-
ratio, quam corpus affert, valet, ut quum
omnium rerum formas complectatur, num- M
quam tamen eas, niſi velut per nebulam,
& caliginem cernat, & interdum aberret
a vero, & in magno errore verſetur; quam-
vis in intimâ ſui parte inſitam gerat, &
prorſus attingat inhærentem ipſam verita-
tem. Quod ſi corpus tantas tenebras affert
ani-

animo etiam Sapientum, qui avocant co-
A gitationem a ſenſibus, qui in mentem co-
nantur aſſurgere, qui ſe abducunt quàm
longiſſimè a corpore, & corpori non ſamu-
lantur; quantas afferet his, qui libidinum
laqueis irretiti ſe ſe corpori penitus dedi-
derunt? Nonne neceſſe eſt ipſos nihil, ni-
ſi corporeum cogitare, habere mentem
craſsâ, & concretâ caligine circumfuſam,
plenos eſſe inſcitiæ, & ſtuporis, non poſſe
rerum incluſam animo, & involutam pe-
nitus notionem explicare, eorumque a-
B nimum ad corporis, cujus amore teneatur,
naturam, & ſimilitudinem proximè acce-
dere, ob eamque cauſam eſſe brutum, &
ineptum percipiendis diſciplinis? Enim-
vero tam perſpicuum eſt animos, qui ſe
conſtringendos dederunt voluptati, & cor-
poris delinimentis capiuntur, dum hujus
quaſi cuſtodiâ attinentur, non poſſe altiùs
evolare, non poſſe perrumpere craſſam er-
roris, & inſcitiæ nebulam, quæ circum-
funditur, & ad lucem ſcientiæ, & verita-
C tis emergere; ut ſummi auctores intelli-
gendi putaverint, etiam poſt obitum a cor-
pore ſeparatos humi volutari, & amo-
re materiæ, cui cupidiùs inhæſerunt, cor-
poribus aſſidere, & concretam labem ſecum
trahentes, & ſtupidos, & tenebricoſos in
hac aëris infimâ regione verſari; atque hos
eſſe eos, qui in ſepulcris habitent, & ta-
bo cadaverum delectentur, & ſpectris hor-
rificis terreant imperitos. Si animi, qui
corpus reliquerunt, tamen corporeis pe-
D ſtibus, quibus aſſueverunt, tenentur, quid
quum in ipſo corpore commorantur? ſi lu-
cem non vident, quum e tenebris emerſe-
runt, quid quum denſiſſimis tenebris cir-
cumfunduntur? ſi libertatem conſequi non
poſſunt, quum e carcere educti ſunt, quid
quum arctiſſimis vinculis adſtringuntur?
Præclarè Plato dixit in Phædro animos
alis quibusdam niti, quibus ad ſpectandam
Divini luminis claritatem attollantur; ſed
eas amittere, & in hanc regionem præci-
E pites ferri, quum deſiderio corporis capiun-
tur; nec ante recuperare, quàm divinæ
pulchritudinis recordatione excitentur, &
amore lucis illius beatiſſimæ accendantur.
Quum igitur animus amore corporis de-
preſſus fuerit, & tenacitate materiæ; quaſi
viſco implicitus amiſerit ad ſuperiora ten-
dendi facultatem, quanto magis deprime-
tur; quanto magis gravabitur, ſi hauriet a-
vidiſſimè obſcœnas voluptates, ſi gutturi,
& ventri turpiſſimè ſerviet, ſi ardebit ira-
F cundiâ, ſi ceteris cupiditatibus tranſver-
ſus agetur? Eſt quidem animus cœleſtis i-
gnis, eſt divini luminis quaſi quidam ra-
dius immortalis; ſed ut ignis extinguitur
humoris copiâ largè ſuperfuſâ; ſicut lux
quum terrenis corporibus hæret, & impli-
catur, non ſplendet; ſic igneus animi vi-
gor prorſus elangueſcit, prorſus obſcu-
ratur, quum voluptatum ſtudio ſe ſe in G
materiæ flumen immergit, & habentibus
multum terrenæ fæcis affectibus irreti-
tur. Sunt igitur vitia doctrinæ ſtudioſis
exuenda, nam ingenii acumen obtun-
dunt; & quemadmodum non eſt aptus o-
culus ad acutè cernendum, qui vitioſo hu-
more ſuffunditur; ita mentis acies ratio-
nes rerum abditas, & involutas pervidere
non poteſt pravis cupiditatibus obcæcata.
Et ſanè ſi quis animadvertat, quàm inter
ſe pugnent, & quàm in diverſas partes a- H
nimum trahant vitia, & ſtudium littera-
rum, non poſſe inter ſe convenire pror-
ſus intelliget. Doctrina mentem attollit;
vitia deprimunt: doctrina animum in men-
tem erigit; vitia convertunt ad corpus:
doctrina Mortales excitat ad honeſtatem;
vitia ad omnem turpitudinem rapiunt: il-
la animi tranquillitatem deſiderat; hæc per-
turbationibus aluntur, & gaudent, & ef-
feruntur: illa in æternorum contemplatio-
ne libenter acquieſcit; hæc ſpectant cadu- I
ca, & fluxa conſectantur: illa rationem ſe-
quitur; hæc rationem averſantur, & teme-
ritate reguntur: illa promovet inſitam vim,
& animum virtute cohoneſtat; hæc pror-
ſus extinguunt, & corpus, animumque de-
pravant. Quæ quum tam ſint pugnantia,
quis non videt iis, qui ſe vitiis dedide-
runt, percipiendæ omnis doctrinæ deeſſe
facultatem, ac multo etiam magis deeſſe
voluntatem, quod ſecundo loco mihi pro-
poſui oſtendendum? An putatis, Audito- K
res, amorem Sapientiæ poſſe coniungi cum
ſtudio voluptatis, cum pravarum ardore
cupiditatum? faciliùs mehercule aquam,
ignemque miſcebitis, faciliùs hominis na-
turam cum immani quapiam belluâ co-
pulabitis, quàm ardorem libidinis cum ſtu-
dio litterarum. Ubi voluptas animis illa-
bitur, ubi prava cupiditas occupat men-
tem, totum animum poſſidet, nullum lo-
cum relinquit ſtudio Sapientiæ. Lotos illa
Homeri carminibus nobilis, cujus fructu L
qui veſcebantur, deſiderio Patriæ, & ca-
riſſimarum rerum non ampliùs teneban-
tur, nec ab eo loco divelli poterant, ubi
tantam ſuavitatem guſtaverant, non ar-
bor fuit, fuit voluptas, fuit dulcedo per-
verſa vitiorum; quam qui vel primoribus
labris attigerunt, immemores fiunt om-
nium, ad quæ naturâ duce vehebantur;
nec ab eâ poſſunt ullo modo dimoveri.
Sed cum omnium rerum honeſtarum,
tum Sapientiæ maximè ſtudium excutiunt
malæ voluptates. Nam quum, ut ait Poë- M
ta comicus, ingenium hominum ſit pro-
clive ad libidinem, facilè trahimur a vo-
luptate; & ita capimur, & irretimur, ut a
litterarum ſtudiis refugiamus, quæ totum
animum ſibi vindicant. Cogitate igitur,
quæ

quæ poſſit eſſe concordia inter amorem Sa-
A pientiæ, & pravarum ſtudium voluptatum;
quæ poteſt eſſe inter duos dominos, qui
cuncta ad ſe trahant, & ſoli velint impe-
rare: quæ poteſt eſſe inter juſtum, mitem,
placidum, & temperatum Regem; & agre-
ſtem, ferum, immanemque tyrannum, qui
imperium obtineant ejusdem civitatis. I-
mago digna rei magnitudine mihi defuit,
Auditores, quum quamlibet animi libi-
dinem cum tyranno comparavi. Nullus
unquam tyrannus tam ſæva, tam iniqua
B imperavit, tam acri ſervitio ſuos popula-
res preſſit, vexavit, oppreſſit, quàm ſæva,
quàm iniqua imperat animis libido, quàm
acriter aſtringit voluptas omnium volunta-
tes. Quis enim tyrannus unquam eò re-
degit ſuos populos, ut ſuis commodis non
inſervirent, non amarent libertatem, odio
haberent, quidquid profuturum, pernicio-
ſa appeterent, & ſectarentur, ſalutem ſpon-
te contemnerent? At prava cupiditas quæ-
cumque naturâ expetuntur, cogit repu-
C diare: jubet valetudinis curam inſuper ha-
bere; parendum eſt: imperat opes profun-
dere, aſpernari potentiam, gloriam, decus;
obſequendum eſt: ſuadet adire pericula,
in exitium manifeſtum, & mortem ruere;
non recuſandum eſt: præſcribit nobis, ut
virtutem oderimus, ut amicos inſectemur;
ut Deum contemnamus, ut nobis ipſis ini-
mici ſimus, & nocitura appetamus; obtem-
perandum eſt. Jam verò quas animis faces
admovet, quas furias, quos affert laniatus,
D quàm immaniter debacchatur? non turbi-
nes, non procellæ, non tempeſtates ita
maris, & Cœli tranquillitatem perturbant,
ut animum pervertunt pravæ cupiditates.
Nonne videmus ora ipſa cupidorum vehe-
mentiſſimè commoveri, agitari corpus, nec
poſſe conſiſtere; non colorem, non vul-
tum, non oculorum conjectum eundem
manere, labefactari valetudinem, concuti
vires, membra debilitari? Quanto magis
putamus animum, unde hæc peſtis profi-
E ciſcitur, & in quo inſidet, & hæret altiùs,
rapi, diſtrahi, percelli, vexari, diſtorque-
ri? His autem furiis animus agitatus po-
teſt ne incendi amore Sapientiæ, poteſt
non omnem diſciplinam aſpernari, quem
juvat inſanire, furere, debacchari; quum
animi vitia id habeant vel perniciosiſſi-
mum, & eo potiſſimùm corporis morbis
antecellant, quod ii, quos occuparunt,
nolint ad ſanitatem pervenire, & oderint,
& averſentur omnia, quibus eæ peſtes de-
F pelluntur? Quid; quod vitia ſtudium in-
vehunt voluptatis, ſtudia voluptatis fugam
laboris, fuga laboris ignaviam, ignavia tor-
porem animis affert, & odium rerum ho-
neſtarum, quæ per laborem comparantur?
Aſpera, Auditores, eſt via, quæ ducit ad
Sapientiam, quamvis ea aſperitas jucun-
diſſimâ voluptate leniatur; idcirco poëtæ
Muſas in amœniſſimo quidem monte, ſed G
qui præruptis rupibus adiretur, habitare
dixerunt. Quidquid autem in ſtudio litte-
rarum ſuave eſt, atque jucundum non cer-
nunt, neque ſentiunt hi, qui vitiorum
dulcedine, & ſuavitate capiuntur; contra
vident curas Doctorum, vident labores,
vident vigilias, vident gravitatem, quam
triſtitiam interpretantur: non ignorant
quantum ſit ſtudiis inſudandum: exemplis
admonentur pallorem, & maciem contra-
hendam, abſtinendum multis voluptati- H
bus. Quid mirum, ſi acerbam vitam ho-
minum litteris deditorum arbitrantur, ſi
tanquam amaram, inſuavem, gravem, hor-
ridam, ærumnoſam reformidant? Atque
eo magis a ſtudiis deterrentur, & laborem
prorſus refugiunt, quod ipſis calcar deeſt,
quo omnes ad aſperrima quæque perferen-
da incitantur, deeſt gloriæ, laudis, ampli-
tudinis cupiditas. Nam quomodo poſſunt
duci gloriæ dulcedine, qui vitia ample-
ctuntur, quum flagitium, probrum, dede- I
cus non reformident? quomodo alta ſpe-
ctare, quum nihil, niſi abjectum, humile,
ſordidum concupiſcant? quomodò Sapien-
tiæ laudem expetendam putare, quum ſtul-
titiâ ſuâ, & nequitiâ glorientur? Jacent i-
gitur in ſuis flagitiis vitioſi, nullo ſtimulo
ad doctrinæ ſtudium incitantur; oderunt
Sapientiæ gravitatem, quia nugis delectan-
tur; lucem reformidant, quia tenebras vi-
tæ conſectantur; deliciis fracti non poſ-
ſunt, voluptatibus illaqueati non volunt K
ad Sapientiam pervenire. Quæ ſi minùs
perſpicua exiſtimarem, uterer exemplorum
copiâ, quibus omnino vincerem vitiis æ-
gras mentes a ſalubribus litterarum ſtudiis
abhorrere. Quid enim cauſæ putatis eſſe
cur, quum Dionyſius ille Junior Platonis fa-
mâ excitatus (tanta eſt enim Sapientiæ
pulchritudo, ut interdum vitiis etiam cæ-
catos animos poſſit commovere) ad ſe Phi-
loſophum accerſivit, parum, aut nihil pro-
fecerit? quia nimirum vitia, quæ Platonis L
adventu quaſi conterrita ſeſe in intimas a-
nimi latebras abdiderant, rurſus emerſe-
runt, & tanquam obſcenæ canes longo je-
junio irritatæ philoſophiam oblatrarunt, &
ad omnem furorem Tyrannum rurſus in-
citaverunt. Ergo ille, quem accerſiverat,
contumelioſè ejecit, quem dilexerat, eſt
acerbè inſectatus, quem ſuſpexerat, con-
tempſit, quem tanquam Deum coluerat,
omni ignominiâ afficiendum curavit. Cur
Nero a Senecâ inſtitutus tam eximio ſa- M
pientiæ præceptore, ingenio præditus ad-
modum eleganti maximè omnium Princi-
pum inſcitiâ laboravit? quia pravæ cupi-
ditates, quæ ſolent eſſe comites magnæ
fortunæ, hominem doctiſſimi Præceptoris
voces audire vetuerunt; & indolem Prin-

cipis

cipis ad magna ſurgentem in omne flagi-
A tium præcipitem ferri coëgerunt: cur Com-
modus patre ſapientiſſimo natus, doctiſſi-
morum hominum turbâ circumfuſus a pue-
ro, qui ejus aures honſtiſſimis ſermonibus
perſonarent, eò ſtultitiæ, & vecordiæ pro-
ceſſit, ut non doctiſſimi, & divinâ virtute
prædici Cæſaris, ſed gladiatoris impuriſſimi
filius videretur? Poſſem eodem modo, niſi
cauſæ conſiderem, teſtes appellare omnes,
quorum mentibus in magnâ facultate ſa-
pientiæ comparandæ vitia offecerunt; pro-
B fectò quod ratio perſuadet, exemplis effi-
cerem, cogeremque nihil eſſe magis im-
pedimento doctrinæ ſtudiis, quàm tur-
pitudinem vitiorum. Non enim Diogenes
unquam ſapientiæ gloriâ præſtitiſſet, ni-
ſi immodicum pecuniæ ſtudium, quo te-
nebatur, exuiſſet: non Socrates Morta-
lium ſapientiſſimus evaſiſſet, niſi vitium
mulieroſitatis, quo laborabat, ratione ſuſtu-
liſſet: non Stilpo inter philoſophiæ Pro-
ceres numeraretur, niſi vini, & mulierum
C nimiam cupiditatem, ad quam naturâ fe-
rebatur, longâ diſciplinâ compreſſiſſet: non
Zeno graviſſimæ ſectæ princeps extitiſſet,
niſi naufragio amiſſis bonis, & a fortunâ
avaritiam dedoctus, & tranquillitatem men-
tis inveniſſet, & ſe in philoſophiæ portu
collocaſſet: non Polemo tantam eſſet re-
rum ſcientiam conſequutus, niſi Xenocra-
tis oratione permotus a libidine, & licen-
tiâ mentem revocaſſet, & ad Sapientiæ ſtu-
dium animum appuliſſet. Sed exemplis,
D quæ innumerabilia poſſent afferri, ſuperſe-
deo; nam audire videor nonnullos oratio-
ni meæ obſtrepentes, qui me conantur iiſ-
dem armis, quibus utor, oppugnare. An
tu, inquiunt, tam hoſpes, & peregrinus es
in ſtudio litterarum, ut neſcias multos do-
ctrinæ laude clariſſimos viros, qui vitiis af-
fluerent extitiſſe? an ignoras Phalaridem,
& eloquentiâ præſtitiſſe, & ſcientiâ rerum
plurimarum; & tamen quum fuerit imma-
niſſimus tyrannorum, vitiis ingentibus la-
E boraſſe? Critiam ſocraticis imbutum ſer-
monibus fuiſſe ſæviſſimum tyrannorum,
qui eâ tempeſtate Athenienſium Rempu-
blicam occuparunt? Athenionem Epicuri
diſciplinâ eruditum tyrannos omnes im-
manitate, & morum pravitate ſuperaſſe? A-
nacreontem elegantiſſimum poëtam Vene-
ris, & vini voluptatibus intẽperanter indul-
ſiſſe? Horatium unicum apud Latinos ly-
rici carminis lumen fœdis moribus poëti-
cæ gloriam obſcuraſſe? Salluſtium hiſtori-
corum Principem in adulterio deprehen-
F ſum? multos, qui ſanctiſſimum philoſophi
nomen ſibi arrogabant, vitiis intercutibus
maduiſſe? Non igitur vitia ſunt impedi-
mento, quominus præſtantem rerum ſcien-
tiam conſequamur; quum tot doctiſſimos
viros videamus, & vitiis abundaſſe, & do-
ctrinâ præſtitiſſe. Quibus ego ſi responde-
rem, pauciſſimos excellenti quadam, & inu- G
ſitatâ ingenii magnitudine potuiſſe, quum
vitiis affluerent, florere gloriâ litterarum;
non idcirco tamen ſtudia pravis cupiditati-
bus non impediri; quia quibusdam, quod
libido detraxit, ſupplevit ingenii magnitu-
do; facilè vobis perſuaderem non eſſe ni-
miùm ingenio confidendum, nec ſperan-
dum multis poſſe contingere, quod pau-
ciſſimi in omni ævo ſunt aſſequuti. Sed
nolo ullam ſpem nequitiæ relinquere; nam
eos, qui memorantur doctrinam cum ali- H
quâ flagitiorum turpitudine conjunxiſſe,
dicam partim non tam fuiſſe eruditos, par-
tim non tam libidini deditos, quàm credun-
tur, partim quum in adoleſcentiâ caſtè, &
temperanter egiſſent, & eâ ætate magnos
in ſtudiis litterarum progreſſus habuiſſent,
vel vi dominationis convulſos, vel illece-
bris voluptatis delinitos, vel impetu natu-
ræ, vel aliis cauſis gravioribus compulſos,
in eam morum pravitatem eſſe delapſos.
Non nego interdum doctrinæ ſtudioſos I
poſſe labi, poſſe a virtutis viâ declinare;
nam ipſi Stoici, qui dicunt nunquam pec-
care Sapientem, de eo Sapiente loquuntur,
quem nec invenerunt, nec unquam volunt
extitiſſe; ſed nego libidinoſos, avaros, in-
vidos, malevolos, crudeles, immanes, le-
ves, aliiſque vitiis laborantes, dum his ani-
mi morbis conflictantur, eximiam conſe-
qui poſſe, excellentemque doctrinam. Quis
enim credat eos, qui vino, & epulis ob-
ruunt mentem, qui ſummum bonum ob- K
ſcenis voluptatibus metiuntur, qui in ga-
neis, & luſtris habitant, qui invidiæ ſtimu-
lis acrioribus incitantur, nec unquam con-
quieſcunt; quorum ſcelere mens obſtricta
internis furiis agitatur, & perterretur, quo-
rum animus avaritiæ ſordibus obſoleſcit,
qui odio incenduntur, & alterius exitio
imminent turbidi, inquieti, truculenti;
qui levitatibus amatoriis dediti ſemper ar-
dent, æſtuant, fluctuant animo, & intabe-
ſcunt, poſſe in ſtudiis, quæ animi tran-
quillitatem, & aliis curis vacuam mentem
deſiderant, cum laude verſari? Enimverò
tam his neceſſe eſt deeſſe intelligendi ſo-
lertiam, quàm proficiendi voluntatem;
quod quum abunde probaverim, Adole-
ſcentes optimi, jam perorabo, vel potiùs
pro me Sapientia ipſa perorabit; quæ vos
ex alto, & pleno lucis, & tranquillitatis
jucundiſſimæ loco ad ſe vocat, & his vo-
cibus cohortatur. Non ego vos, inquit,
Adoleſcentes mei, jubeo, quæ vobis pro- M
futura, quæ vobis opes, gloriam, poten-
tiam allatura; ſed jubeo ea, quæ pernicio-
ſa, turpia, & rem veſtram familiarem diſ-
ſipatura ſunt, relinquere: jubeo carere vi-
tiis: jubeo turpes voluptates aſpernari:
jubeo pravis cupiditatibus nuncium re-
mit-

quæ poſſit eſſe concordia inter amorem Sa-
A pientiæ, & pravarum ſtudium voluptatum;
quæ poteſt eſſe inter duos dominos, qui
cuncta ad ſe trahant, & ſoli velint impe-
rare: quæ poteſt eſſe inter juſtum, mitem,
placidum, & temperatum Regem; & agre-
ſtem, ferum, immanemque tyrannum, qui
imperium obtineant ejuſdem civitatis. I-
mago digna rei magnitudine mihi deſuit,
Auditores, quum quamlibet animi libi-
dinem cum tyranno comparavi. Nullus
unquam tyrannus tam ſæva, tam iniqua
B imperavit, tam acri ſervitio ſuos popula-
res preſſit, vexavit, oppreſſit, quàm ſæva,
quàm iniqua imperat animis libido, quàm
acriter aſtringit voluptas omnium volunta-
tes. Quis enim tyrannus unquam eò re-
degit ſuos populos, ut ſuis commodis non
inſervirent, non amarent libertatem, odio
haberent, quidquid profuturum, pernicio-
ſa appeterent, & ſectarentur, ſalutem ſpon-
te contemnerent? At prava cupiditas quæ-
cumque naturâ expetuntur, cogit repu-
C diare: jubet valetudinis curam inſuper ha-
bere; parendum eſt: imperat opes profun-
dere, aſpernari potentiam, gloriam, decus;
obſequendum eſt: ſuadet adire pericula,
in exitium manifeſtum, & mortem ruere;
non recuſandum eſt: præſcribit nobis, ut
virtutem oderimus, ut amicos inſectemur,
ut Deum contemnamus, ut nobis ipſis ini-
mici ſimus, & nocitura appetamus; obtem-
perandum eſt. Jam verò quas animis faces
admovet, quas furias, quos affert laniatus,
D quàm immaniter debacchatur? non turbi-
nes, non procellæ, non tempeſtates ita
maris, & Cœli tranquillitatem perturbant,
ut animum pervertunt pravæ cupiditates.
Nonne videmus ora ipſa cupidorum vehe-
mentiſſimè commoveri, agitari corpus, nec
poſſe conſiſtere; non colorem, non vul-
tum, non oculorum conjectum eundem
manere, labefactari valetudinem, concuti
vires, membra debilitari? Quanto magis
putamus animum, unde hæc peſtis profi-
E ciſcitur, & in quo inſidet, & hæret altiùs,
rapi, diſtrahi, percelli, vexari, diſtorque-
ri? His autem furiis animus agitatus po-
teſt ne incendi amore Sapientiæ, poteſt
non omnem diſciplinam aſpernari, quem
juvat inſanire, furere, debacchari; quum
animi vitia id habeant vel pernicioſiſſi-
mum, & eo potiſſimùm corporis morbis
antecellant, quod ii, quos occuparunt,
nolint ad ſanitatem pervenire, & oderint,
& averſentur omnia, quibus eæ peſtes de-
F pelluntur? Quid; quod vitia ſtudium in-
vehunt voluptatis, ſtudia voluptatis fugam
laboris, fuga laboris ignaviam, ignavia tor-
porem animis affert, & odium rerum ho-
neſtarum, quæ per laborem comparantur?
Aſpera, Auditores, eſt via, quæ ducit ad
Sapientiam, quamvis ea aſperitas jucun-
diſſimâ voluptate leniatur; idcirco poëtæ
Muſas in amœniſſimo quidem monte, ſed G
qui præruptis rupibus adiretur, habitare
dixerunt. Quidquid autem in ſtudio litte-
rarum ſuave eſt, atque jucundum non cer-
nunt, neque ſentiunt hi, qui vitiorum
dulcedine, & ſuavitate capiuntur; contra
vident curas Doctorum, vident labores,
vident vigilias, vident gravitatem, quam
triſtitiam interpretantur: non ignorant
quantum ſit ſtudiis inſudandum: exemplis
admonentur pallorem, & maciem contra-
hendam, abſtinendum multis voluptati- H
bus. Quid mirum, ſi acerbam vitam ho-
minum litteris deditorum arbitrantur, ſi
tanquam amaram, inſuavem, gravem, hor-
ridam, ærumnoſam reformidant? Atque
eo magis a ſtudiis deterrentur, & laborem
prorſus refugiunt, quod ipſis calcar deeſt,
quo omnes ad aſperrima quæque perferen-
da incitantur, deeſt gloriæ, laudis, ampli-
tudinis cupiditas. Nam quomodo poſſint
duci gloriæ dulcedine, qui vitia ample-
ctuntur, quum flagitium, probrum, dede- I
cus non reformident? quomodo alta ſpe-
ctare, quum nihil, niſi abjectum, humile,
ſordidum concupiſcant? quomodo Sapien-
tiæ laudem expetendam putare, quum ſtul-
titiâ ſuâ, & nequitiâ glorientur? Jacent i-
gitur in ſuis flagitiis vitioſi, nullo ſtimulo
ad doctrinæ ſtudium incitantur; oderunt
Sapientiæ gravitatem, quia nugis delectan-
tur; lucem reformidant, quia tenebras vi-
tæ conſectantur; deliciis fracti non poſ-
ſunt, voluptatibus illaqueati non volunt K
ad Sapientiam pervenire. Quæ ſi minùs
perſpicua exiſtimarem, uterer exemplorum
copiâ, quibus omnino vincerem vitiis æ-
gras mentes a ſalubribus litterarum ſtudiis
abhorrere. Quid enim cauſæ putatis eſſe
cur, quum Dionyſius ille Junior Platonis fa-
mâ excitatus (tanta eſt enim Sapientiæ
pulchritudo, ut interdum vitiis etiam cæ-
catos animos poſſit commovere) ad ſe Phi-
loſophum accerſivit, parum, aut nihil pro-
fecerit? quia nimirum vitia, quæ Platonis L
adventu quaſi conterrita ſeſe in intimas a-
nimi latebras abdiderant, rurſus emerſe-
runt, & tanquam obſcenæ canes longo je-
junio irritatæ philoſophiam oblatrarunt, &
ad omnem furorem Tyrannum rurſus in-
citaverunt. Ergo ille, quem accerſiverat,
contumelioſè ejecit, quem dilexerat, eſt
acerbè inſectatus, quem ſuſpexerat, con-
tempſit, quem tanquam Deum coluerat,
omni ignominiâ afficiendum curavit. Cur
Nero a Senecâ inſtitutus tam eximio ſa- M
pientiæ præceptore, ingenio præditus ad-
modum eleganti maximè omnium Princi-
pum inſcitiâ laboravit? quia pravæ cupi-
ditates, quæ ſolent eſſe comites magnæ
fortunæ, hominem doctiſſimi Præceptoris
voces audire vetuerunt; & indolem Prin-
cipis

cipis ad magna ſurgentem in omne flagi-
A tium præcipitem ferti coëgerunt: cut Com-
modus patre ſapientiſſimo natus, doctiſſi-
morum hominum turbâ circumfuſus a pue-
ro, qui ejus aures honſtiſſimis ſermonibus
perſonarent, eò ſtultitiæ, & vecordiæ pro-
ceſſit, ut non doctiſſimi, & divinâ virtute
præditi Cæſaris, ſed gladiatoris impuriſſimi
filius videtetur? Poſſem eodem modo, niſi
cauſæ confideterm, teſtes appellare omnes,
quorum mentibus in magnâ facultate ſa-
pientiæ comparandæ vitia offecerunt; pro-
B fectò quod ratio perſuadet, exemplis effi-
cerem, cogeremque nihil eſſe magis im-
pedimento doctrinæ ſtudiis, quàm tur-
pitudinem vitiorum. Non enim Diogenes
unquam ſapientiæ gloriâ præſtitiſſet, ni-
ſi immodicum pecuniæ ſtudium, quo te-
nebatur, exuiſſet: non Soctates Morta-
lium ſapientiſſimus evaſiſſet, niſi vitium
mulieroſitatis, quo laborabat, ratione ſuſtu-
liſſet: non Stilpo intet philoſophiæ Pro-
ceres numeraretur, niſi vini, & mulierum
C nimiam cupiditatem, ad quam naturâ fe-
rebatut, longâ diſciplinâ compreſſiſſet: non
Zeno gtaviſſimæ ſectæ ptinceps extitiſſet;
niſi naufragio amiſſis bonis, & a fortunâ
avaritiam dedoctus, & tranquillitatem men-
tis inveniſſet, & ſe in philoſophiæ portu
collocaſſet: non Polemo tantam eſſet re-
rum ſcientiam conſequutus, niſi Xenocra-
tis oratione permotus a libidine, & licen-
tiâ mentem revocaſſet, & ad Sapientiæ ſtu-
dium animum appuliſſet. Sed exemplis,
D quæ innumetabilia poſſent affetri, ſuperſe-
deo; nam audire videor nonnullos oratio-
ni meæ obſtrepentes, qui me conantut iiſ-
dem armis, quibus utor, oppugnare. An
tu, inquiunt, tam hoſpes, & petegrinus es
in ſtudio litterarum, ut neſcias multos do-
ctrinæ laude clariſſimos viros, qui vitiis af-
fluetent extitiſſe? an ignoras Phalaridem,
& eloquentiâ præſtitiſſe, & ſcientiâ terum
plurimarum; & tamen quum fuetit imma-
niſſimus tyrannorum, vitiis ingentibus la-
E boraſſe? Critiam ſocraticis imbutum ſet-
monibus fuiſſe ſæviſſimum tyrannorum,
qui eâ tempeſtate Athenienſium Rempu-
blicam occuparunt? Athenionem Epicuri
diſciplinâ eruditum tyrannos omnes im-
manitate, & morum pravitate ſuperaſſe? A-
nacreontem elegantiſſimum poëtam Vene-
ris, & vini voluptatibus intẽperantet indul-
ſiſſe? Horatium unicum apud Latinos ly-
rici carminis lumen fœdis moribus poëti-
cæ glotiam obſcuraſſe? Salluſtium hiſtori-
F corum Principem in adulterio deprehen-
ſum? multos, qui ſanctiſſimum philoſophi
nomen ſibi arrogabant, vitiis intetcutibus
maduiſſe? Non igitut vitia ſunt impedi-
mento, quominus præſtantem retum ſcien-
tiam conſequamur; quum tot doctiſſimos
vitos videamus, & vitiis abundaſſe, & do-
ctrinâ præſtitiſſe. Quibus ego ſi reſponde-
rem, pauciſſimos excellenti quadam, & inu- G
ſitatâ ingenii magnitudine potuiſſe, quum
vitiis affluerent, florete gloriâ litterarum;
non idcirco tamen ſtudia pravis cupiditati-
bus non impediti; quia quibusdam, quod
libido detraxit, ſupplevit ingenii magnitu-
do; facilè vobis perſuaderem non eſſe ni-
miùm ingenio confidendum, nec ſpetan-
dum multis poſſe contingere, quod pau-
ciſſimi in omni ævo ſunt aſſequuti. Sed
nolo ullam ſpem nequitiæ relinquete; nam
eos, qui memorantut doctrinam cum ali- H
quâ flagitiorum turpitudine conjunxiſſe,
dicam partim non tam fuiſſe etuditos, par-
tim non tam libidini deditos, quàm credun-
tut, partim quum in adoleſcentiâ caſtè, &
temperanter egiſſent, & eâ ætate magnos
in ſtudiis litterarum progreſſus habuiſſent,
vel vi dominationis convulſos, vel illece-
bris voluptatis delinitos, vel impetu natu-
ræ, vel aliis cauſis gravioribus compulſos,
in eam morum pravitatem eſſe delapſos.
Non nego interdum doctrinæ ſtudioſos I
poſſe labi, poſſe a virtutis viâ declinare;
nam ipſi Stoici, qui dicunt nunquam pec-
care Sapientem; de eo Sapiente loquuntur,
quem nec invenerunt, nec unquam volunt
extitiſſe; ſed nego libidinoſos, avaros, in-
vidos, malevolos, crudeles, immanes, le-
ves, aliiſque vitiis laborantes, dum his ani-
mi motbis conflictantur, eximiam conſe-
qui poſſe, excellentemque doctrinam. Quis
enim credat eos, qui vino, & epulis ob-
ruunt mentem, qui ſummum bonum ob- K
ſcenis voluptatibus metiuntur, qui in ga-
neis, & luſtris habitant, qui invidiæ ſtimu-
lis acriotibus incitantur, nec unquam con-
quieſcunt; quorum ſcelere mens obſtricta
intetnis furiis agitatur, & perterretur, quo-
rum animus avaritiæ ſordibus obſoleſcit,
qui odio incenduntut, & alterius exitio
imminent tutbidi, inquieti, truculenti;
qui levitatibus amatoriis dediti ſemper ar-
dent, æſtuant, fluctuant animo, & intabe-
ſcunt, poſſe in ſtudiis, quæ animi tran-
quillitatem, & aliis curis vacuam mentem
deſiderant, cum laude verſari? Enimverò
tam his neceſſe eſt deeſſe intelligendi ſo-
lertiam, quàm ptoficiendi voluntatem; L
quod quum abunde probaverim, Adole-
ſcentes optimi, jam perorabo, vel potiùs
pro me Sapientia ipſa perorabit; quæ vos
ex alto, & pleno lucis, & tranquillitatis
jucundiſſimæ loco ad ſe vocat, & his vo-
cibus cohortatur. Non ego vos, inquit,
Adoleſcentes mei, jubeo, quæ vobis pro- M
futura, quæ vobis opes, gloriam, poten-
tiam allatura; ſed jubeo ea, quæ petnicio-
ſa, turpia, & tem veſtram familiarem diſ-
ſipatuta ſunt, telinquete: jubeo carere vi-
tiis: jubeo turpes voluptates aſpernari:
jubeo ptavis cupiditatibus nuncium re-

mis-

mittere: jubeo bonam mentem conſecta-
A ri. Quin paretia præceptis meis grsnde
operæ pretium facturi, ſi quæ beneficii lo-
co a vobis poſtulo, facere non recuſetis.
Mecum virtus, mecum dignitas, mecum
gloria, mecum amplitudo eſt; ne putetis
hss cum morum pravitate, cum dedeco-
re, cum infamiâ, cum flagitio, cum tur-
pitudine, cum abjectiſſimis cupiditatibus
poſſe conjungi. Circumſpicite chorum,
quo circumdor, præſtantium doctrinâ vi-
rorum; videbitis Pythagorss, Democritos,
B Hippocrates, Platones, Xenophontes, Ze-
nones, Catones, Tullios, Papiniſnos, qui
non minùs integritate vitæ, quàm ſapien-
tiæ gloriâ præſtiterunt: videbitis Chriſtia-
næ Reipublicæ lumina Chryſoſtomos, Ba-
ſilios, Ambroſios, Auguſtinos, Hierony-
mos, qui morum ſanctitatem cum ſummâ
doctrinæ laude conjunxerunt. In hunc
recipi vos poſſe ne cenſeatis, niſi omnem
animi turpitudinem abjeceritis, & quorum
doctrinam concupiſcitis, eorum mores i-
C mitemini. Excitate vos ad lsudem, mo-
res componite, litterarum ſacra purâ men-
te ſuſcipite; hæc una via eſt, quæ ducit
ad eximiam, altiſſimamque doctrinam; hsc
principes ivere litterarum, hac non ad re-
rum ſcientiam ſolùm, ſed ad decus, ad
gloriam, ad opes, ad felicitstem perveni-
tur.

ORATIO XXII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1698.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Nemo ſine ingenti labore ad ſummam doctrinam poteſt pervenire.

ET monere debeo, Patres ampliſſi-
D mi, Auditores ornstiſſimi, & ve-
hementer hortari Adoleſcentes,
qui ad hoc celeberrimum Gymna-
ſium diſciplinæ causâ conveniunt;
ut caveant pravss opiniones, quibus animi
a ſtudio laudis avertuntur, & omnes inge-
nii nervos contendant, quò ſummam ſs-
pientiæ gloriam conſequantur. Sed exhor-
tatio nihil habet offenſionis; admonitio
nonnullis videtur acerbior. Quis enim,
niſi planè ſit hoſtis litterarum, moleſtè fe-
rat earum præſtsntiam magnificè prædics-
ri? quis indignetur ſe ſe ad ingenii cultum
capiendum Orstoris voce invitari? At ubi
monere inſtitutas auditores, ubi vitia csſti-
gare dicendo, ubi penitus inſitas opinio- E
nes ex animis evellere, plerique contrahunt
frontem, adducunt ſupercilium, & quam-
vis utilia, & ſalutaria præcipientem aver-
ſantur; propterea quod ea, quæ probsve-
runt, reprehendi, ea, quæ amplexantur,
extorqueri ſibi non facilè patiuntur. Non
tamen cunctandum mihi, qui propter injun-
ctum munus hodierno die verba faciendi
graviſſimam perſonam cogor ſuſtinere; ſed
utendum, ſicut hactenus feci, libertate di-
cendi, obviam eundum ignaviæ blandi- F
mentis, aperiendæ inſidiæ ſubdolè irrepen-
tis animo voluptatis, erroribus, quibus im-
plicantur, ſtudioſorum mentes liberandæ.
Atque ego haud ſcio, an ulla peſtis major
ingenia unquam invsſerit, quàm opinio
quædam, quæ & antiquitus fortaſſe per-
crebuit, & nunc pleroſque tranſverſos a-
git, quam hodierno die ſum confutaturus.
Plato princeps litterarum in Theæteto con-
firmat adoleſcentes, qui ingenio plurimum
valent, interdum ſolere diſcendi laborem G
reformidare. Quod idcirco arbitror uſu-
venire, quia ſibi perſuaſerunt facilem eſſe
viam diſciplinæ, menteſque acres, & ad
percipiendum acutas nullo prope negotio
ad Sapientiam pervenire. Quæ opinio, ni-
ſi refellitur, obtundat aciem ingeniorum,
infringat induſtriæ nervos, præclaros ad
laudem impetus retsrdet, florem juventu-
tis a labore, & ſtudio ad libidinem, igna-
visnque convertat, neceſſe eſt. Nam ſi
cupidi litterarum adoleſcentes in animum H
ſibi induxerint hebetis eſſe ingenii multum
temporis in diſciplinarum ſtudio conſume-
re, poſſe quemlibet, dummodo ſolertiâ
mentis non ſit deſtitutus, non admodum
difficulter eximiam conſequi, ſingularem-
que doctrinam; ingenioſiſſimus quiſque
ſupervacuum laborem, inanes vigilias ar-
bitrabitur, nec ſeriò in litteras incumben-
dum, nec ſtudio vires atterendas cenſebit;
deinde paulatim ſubrepente diſciplinæ tæ-
dio, blandiente voluptate, ignsviâ lenoci- I
nante aliquid de illo modico labore detra-
het, donec a litteris penitus abducatur.
Quod omnibus quidem, ſed præcipuè no-
bis, Patres ampliſſimi grsviter, & iniquo
animo ferendum, & ne accidat, providen-
dum eſt. Nam ſicut imperator meritò
ſuccenſeat, ſi fortiſſimus quiſque avertatur
a ſtudio rei militaris; ita nos, qui ad præ-
claras artes nos duces profitemur, iraſci
debemus, quod ingenioſiſſimus quiſque a
litteris avocetur. Extorquenda igitur ex a-
nimis opinio tsm ſtulta, tam pernicioſa K
juventuti, quod & vos credo, Patres aſſi-
duè facitis, & ego hodierno die faciendum
eſſe duxi. Nam breviter demonſtrabo non
tam eſſe pronam, quàm nonnulli opinan-
tur viam, qua ad excellentem gloriam graſ-

ſamur ; ingeniis etiam præclariſſimis o-
A pus eſſe multo labore, ſi ad non vulgare
doctrinæ decus volunt aſpirare.

Et ſanè ita naturâ comparatum eſt, ut
viliſſima ſint in promptu, & omnibus pa-
teant; pretioſiſſima quæque, & maximè
profutura maximo ſtudio, curâ, ſudore
Mortales aſſequantur. Inutiles herbæ ſpon-
te naſcuntur; quò frumenta proveniant,
exercendum frequenter ſolum, & arvis, ut
Poëtæ verbis utar, improbo labore impe-
randum: frugiferæ arbores agricolarum cu-
B ram deſiderant; quæ victum ceteris ani-
mantibus præbent, nullo negotio procrean-
tur, & adoleſcunt: viles lapides ubique cal-
cantur, & ſi quando his indigamus, ubi-
que colliguntur; gemmæ ſummis labori-
bus, longinquis itineribus, & vitæ diſcri-
mine conquiruntur: demerguntur profun-
do mari, ut uniones eruant urinatores;
aliæ gemmæ ex inviis, & inaceeſſis rupi-
bus decuti, aliæ a pendentibus eximi, a-
liæ inter peſtiferos dirorum anguium affla-
C tus repertæ dicuntur: aurum, quod om-
nium maximè hominom avaritia concupi-
ſcit, quàm laborioſè eruitur, quantis æ-
rumnis purgatur, & perpolitur? perfo-
diuntur altiſſimi montes, franguntur duriſſi-
mæ rupes, terræ viſcera penetrantur, inſanis
molitionibus gigantum opera vincontur,
ingens hominum multitudo abdicatâ luce
continuos menſes prope in manium ſede
verſatur, & ſuſpenſorum montium ſubſi-
dente mole miſeri foſſores interdum o-
D bruuntur, nec cœlo, unde hauſerunt,
ſuum ſpiritum reddunt. Quos autem labo-
res eoguntur ſuſtinere, qui erutum jam au-
rum a materiâ, eum qua naſcitur, ſeparant,
quorum vitam qualibet morte miſeriorem
Diodorus Siculus eo loco, quo deſcribit
Ægyptiorum aurifodinas, eſſe aſſeverat?
Quod ſi opes natura tam voluit eſſe abdi-
tas, & abſtruſas ac tantis difficultatibos in-
veniri, quis credat Sapientiæ theſauros om-
nibus gemmis, omnibus divitiis pretioſio-
E res, & pulchriores obvios eſſe, & per lu-
dum, ac jocum comparari, non induſtriam,
non curam, non ſtudium requirere? Quis
eſt ille tam felix, cui liceat non laboranti,
non agenti quippiam ſerium, quum ſatias
eum cepit voluptatum, dumtaxat aliquid
temporis litterarum ſtudiis tribuenti arca-
na ſapientiæ contemplari, & inter homi-
nes eminere, & immortalitatem, quam
ſtudia pollicentur, adipiſci inſtar Helenæ,
quam voluptatibus deditam propter formæ
F dignitatem easdem Immortalium ſedes,
quas Hercules laboribus, rebuſque geſtis
aſcenderat, fabulæ ferunt aſſequutam? A-
deone ſuos theſauros contemnit Sapientia?
adeone nihil pretioſum, reconditum eſſe
patitur? adeo a conſilio naturæ diſcrepat,
quæ pulcherrima quæque conceſſit indu-
ſtriæ, ignaviæ denegavit? Sed ne quis pu-
tet præclariſſimas diſciplinas potiùs cum a- G
liis artibus, aut inſtitutis, quam cum opi-
bus, & iis, quæ rara, & otiis natura pro-
creat, conferendas, operæ pretium eſt vi-
dere, & conſiderare diligenter, an aliqua
facultas, aut artis excellentia oſcitantibus
nobis, otioſiſque contingat. Virtus proprium
hominis bonum, ad quam non minus
quàm equi ad curſum, ad arandum boves,
canes ad venandum, cameli ad onera fe-
renda, ſumus a naturâ procreati, magno ſtu-
dio, magno labore nobis acquiritur. Quod H
ni ita eſſet, numquam eum omnium aſſen-
ſu dixiſſet Heſiodus; ante virtutem ſudo-
rem Deos poſuiſſe, & arduam aſcenſu, &
aſperam eſſe viam, qua ad eam contendi-
mus; nec quiſquam prudens rerum æſti-
mator poëtam mentitum redarguet; quis
enim non videt, quantum ſit in ſtudio vir-
tutis laborandum? Ætatem contrivit in
quærendâ virtute Socrates: Antiſthenes,
& Diogenes Herculis labores exantlarunt,
quum omnes alias curas, alias cogitationes, I
alia negotia omiſiſſent. Semper eſt enim a-
nimus intendendus, ſemper in nos ani-
madvertendum ſeverè, ſemper cavendum,
ne quid iracundè, ne quid inhumaniter,
ne quid imprudenter, ne quid libidino-
sè, diſſoluteque faciamus; voluptati reſiſten-
dum, cum qua bellum gerimus inexpiabile,
& ſempiternum componendæ perturbatio-
nes, eradenda cupiditatum elementa, vitandæ
pravorum hominum familiaritates, optimis
exemplis aſſueſcendum, ex malis etiam u- K
tilitas capienda; qood Platoni fuit familia-
re, qui quotieſcumque in aliquem incidiſ-
ſet, cujus mores non probaret, cujus in
facto, vel dicto vitium animadvertiſſet;
numqoid ego talis, ajebat: repudiandæ o-
piniones, quibus a pueris innutrimur, præ-
parandus animus ad aſperrima quæque per-
ferenda, docendus moderatè ſecundam fer-
re fortunam, ad cœleſtium contemplatio-
nem erigendus: Hiſtòricorum, poëtarum,
rhetorum, philoſophorum dicta pulcher- L
rima deeerpenda, & animo altiùs infigen-
da, & factis exprimenda, ab omnibus, quæ-
cumque accidunt, ducenda virtutis docu-
menta; quod Braſidas egregiè eſt aſſequu-
tus, qui a mure, quem comprehenderat
manu, cepit exemplum fortitudinis; nam
ejus morſu appetitus dimiſit mordentem;
& hercules, inquit, nihil eſt tam exiguum,
aut infirmum, quod ſe tueri non poſſit,
ſi vitam audeat defendere; & Diogenes,
qui mure cenæ reliquias, quas ipſe proje- M
cerat, arrodente didicit paucis eſſe con-
tentus. Quid autem de artibus dicam? num
putatis Philippum, aut Alexandrum inge-
nii ſolùm magnitudine, & non diuturno ſtu-
dio, & diſciplinâ tantos repente bellatores
extitiſſe? Illi verò nihil unquam præter-

miſerunt, quod ad ſummam ſcientiam rei
A militaris conducere videretur; quorum al-
ter Epaminonda præceptore clariſſimo om-
nium Græcorum duce, cujus domi adole-
vit, omnes belli gerendi vias, rationeſque
cognovit, & ex Lyſidis Pythagorei diſci-
plinâ avidiſſimè hauſit quæcumque ad re-
gias artes, & bellicas pertinerent; alter
Philippi præceptis eruditus, prœliis, quæ
patria ductu committebantur, ab ineunte
ætate exercitus nullum ſtudiorum genus
non appetivit, quod conferret futuro ma-
B gno imperatori; adeout Homerum, quòd
optimum bellicæ virtutis magiſtrum arbi-
traretur, e manibus nunquam dimitteret,
Philopœmen ſeneſcentis in Græciâ gloriæ
militaris ultimum, ſed clariſſimum lumen
tanto ſtudio fuiſſe fertur, ut nullo non
tempore de ratione belli adminiſtrandi co-
gitaret; itaque & quum iter faceret, &
quum animi causâ ambularet, ut in quem-
que locum venerat, ejus naturam contem-
plari, & vel a peritis quærere, vel ſecum
C meditari ſolebat; ſi in eo loco ab hoſtibus
deprehenderetur, quomodo eſſet acies di-
rigenda; hoſtiles impetus ſuſtinendi, angu-
ſtiæ ſuperandæ, inſidiæ cavendæ, ubi equi-
tatus, ubi ſubſidia collocanda; ita omnes
bellorum caſus multo antea proviſos, &
meditatos habebat, nec unquam in hoſtes
imparatus ad pugnam incidebat. Non com-
memoro alios duces, non Miltiadem, non
Themiſtoclem, non Cimonem, non Alci-
biadem, non Cononem, non Epaminon-
D dam, non Camillum. Fabios duos, Papi-
rium Curſorem, Marcellum, Scipiones,
Marium, Syllam, Cæſarem, Pompejum;
quos omnes probare poſſem non ſine ſtu-
dio ſummo tantam ſcientiam rei militaris
conſequutos. Sed quid ego de bellatoribus
diſputo? illæ ipſæ artes, quibus in ludis
Veteres corporis vires, & celeritatem o-
ſtentabant, magno ſtudio parabantur.

Qui cupit, inquit Horatius, *optatam cur-*
E *ſu contingere metam,*
Multa tulit, fecitque puer, ſudavit, & al-
ſit,
Abſtinuit venere, & vino.....

Vix ullus Philoſophus tantum in animi
cultu, quantum athletæ in corporis curâ
laborarunt; qui aſſiduè in palæſtris exerce-
bantur, intolerandos labores, pulverem So-
lem, famem, ſitim perferebant, voluptati-
bus, quæ corporis robur enervant, abſtine-
F bant, cibis non jucundiſſimis, ſed ad fir-
mandas vires aptiſſimis veſcebantur; nec
quiſquam fuit tam validis viribus naturâ
præditus, tam compoſitus, & aptus ad cer-
tandum, quin eosdem labores toleraret, ea-
dem ratione victus uteretur. Ipſe Croto-
nienſis Milo, ipſe Euthymus pugil, & qui-
cumque alii celebrantur, non magis natu-
râ ceteros, quam exercitatione ſuperarunt. G
Ad Olympicos verò ludos quum athletæ
veniſſent, & nomina profiterentur, jure ju-
rando affirmare cogebantur ſeſe omnem
operam, ſtudiumque poſuiſſe decem conti-
nuos menſes, ut ſe optimè ad futurum
certamen compararent. Ergo illi corporis
motus, & ludos tantâ diligentiâ procura-
bant; nos ingenii motus, & ferias diſci-
plinas nullâ pene curâ indigere putabimus?
Referre libet Barbari cujuſdam factum, quo
admonemur, quantum etiam in parvis e- H
xercitationis, & ſtudii requiratur: is quum
tantâ arte ſagittam mitteret, ut per anulum
ſuſpenſum e ſatis magno intervallo, anu-
lo non tacto dexterâ nunquam fallente tran-
ſmitteret, captus eſt ab exercitu Magni Ale-
xandri; qui cupidus rei cognoſcendæ juſ-
ſit hominem ſpecimen artis dare, ſed Bar-
barus recuſavit; Rex incenſus irâ, cujus
erat alioquin impotens, ad capitale ſuppli-
cium duci hominem imperavit; quærenti-
bus iis, qui aderant, cur mori mallet, quàm I
Regis morem gerere voluntati, reſpondit
ſeſe veritum, ne ſucceſſu artis careret,
quia ſe aliquot dies non exercuiſſet; ad-
miratus Alexander animi magnitudinem
ſupplicio virum liberavit, quòd exiſtima-
tionem vitæ prætuliſſet. Barbarus homo
non confiſus eſt arti ſuæ, quam a puero
ſummopere elaborarat, quia exercitationem
aliquantulum intermiſerat; & putamus ma-
ximas artes perfici poſſe eorum ingeniis,
qui non intermiſerunt aliquandiu ſtudium, K
ſed nunquam ſeriò ſuſceperunt? Apel-
les ille, cujus arte vinci naturam Vete-
res crediderunt, excellentiam, qua vicit
omnes, acceptum referebat, induſtriæ, qua
nunquam tam occupatam diem egiſſet, quin
lineam ducendo manum exerceret; quod
Apellis dictum proverbii loco poſtea eſt u-
ſurpatum: Protogenes alterum vetuſtæ pi-
cturæ lumen omnium diligentiam, ſtudium-
que ſuperavit; cujus quantus fuerit in ar-
te labor cum multa declarant, tum illud, L
quod quum Jalyſum pingeret, ne cibo
mentis aciem hebetaret, madidis lupinis
victitavit, nec breviore, quàm ſeptem an-
norum, intervallo illud opus confecit; cui
hoſtes pepercerunt, quod immortalitas
conſequuta eſt. Verumtamen picturæ ſum-
ma eſt difficultas, cui propoſitum eſt falſo
verum indiſcretâ ſimilitudine repræſenta-
re; num aliæ artes faciliores ingeniis dum-
taxat artificum contentæ non deſiderant
longam diſciplinam, diuturnum ſtudium,
aſſiduam meditationem? Immo verò nul- M
lam videmus artem tam tenuem, & exi-
guam, neque tam humilem, & contem-
nendam, cujus excellentia artificum in-
genio ſoli debeatur; omnes præter inge-
nii ſolertiam, induſtriam, laborem, cu-
ram

ram non modicam requirunt, nec in aliis
A animum occupari facilè patiuntur. Idcir-
co Citharœdus ille nobilis Philippum de
ratione fidium pulſandarum diſſerentem,
& nonnulla emendare conantem memo-
rabili dicto refutavit, quum diceret: illud
avertat Juppiter, ut tu, Rex, melius de iis,
quàm ego, poſſis judicare. Putavit nimirum
citharœdi artem tantum ſtudium poſtula-
re, ut nemo, poſſit & Rempublicam excel-
lenter adminiſtrare, & in eâ multum pro-
feciſſe. Et Plato quum Annicerin ſpectaſ-
B ſet agitantem mirabili artificio currum, ne-
gavit poſſe in magnis excellere, qui tan-
tum curæ in parvis, contemnendiſque po-
ſuiſſet. Quod ſi omnes artes quantumvis
leves, ſi ludicræ corporis exercitationes,
ſi res bellicæ, ſi virtus ipſa, quæ Dei do-
num videtur, magno ſtudio comparantur,
& labore venales, ut ita dicam, reperiun-
tur; nonne ſummæ dementiæ eſt arbitra-
ri diſciplinas reconditas, artesque pulcher-
rimas, quarum ſtudia ſuſcepiſtis, Adole-
C ſcentes, nihil habere difficultatis, poſſe
cujuſquam ingenio ſine impensâ operâ com-
prehendi, poſſe perfici, & perpoliri, poſ-
ſe novis inventis augeri, & amplificari?
Quid afferre cauſæ poſſunt hujus opinio-
nis auctores, cur aliæ artes vigilantibus,
induſtriis, laborantibus pateant, ſtudia lit-
terarum ingenio ſolùm, non etiam indu-
ſtriâ ſummâ elaborentur? An ſunt illæ diſ-
ficiliores? at nihil difficilius rerum ſcien-
tiâ: an magis reconditæ? at nihil magis
D reconditum veritate, quam eruunt ſtudia
litterarum: an pulchriores, & admirabi-
liores? at quid pulchrius, quid admirabi-
lius ſapientiâ? an latius patent? at ne ſunt
quidem cum doctrinæ ſtudiis magnitudine
comparandæ. Cogitate quanta ſit cujuſque
diſciplinæ magnitudo, quàm latè diffunda-
tur, ex quàm multis libris liberalium ar-
tium ſingularum ſcientia hauriatur; quàm
multa percipi debeant, quàm multa exco-
gitari, quàm multa perpendi, & dijudica-
E ri, in quantâ varietate verſari, & rerum
obſcuritate cogamur; quantis tenebris ve-
ritas circumfundatur, quot ſit controver-
ſiis, & erroribus implicata; quàm abdita,
quàm recondita, & ab oculis vulgi remo-
ta arcana Sapientiæ. Plato cum iis præ-
clarè actum putavit, quibus in ſenectute
non ſcientia, ſed opiniones rectæ conti-
gerunt: Hippocrates queritur vitam eſſe
brevem, nec ſufficere ſatis ad ea, quæ ad
artem medendi pertinent, cognoſcenda:
quæ fuit etiam querela Theophraſti; qui
F quum nonageſimum ætatis annum exceſ-
ſiſſet, eo ſe tempore, quo veritatis lumen
quaſi per nebulam videre cœpiſſet, extin-
gui querebatur. Tanta eſt in liberaliſſimis
diſciplinis magnitudo, ut longiſſimis ho-
minum ætatibus, acerrimis ſtudiis non poſ-
ſint comprehendi. Nemo putat artificem, G
qui pervenit ad ſummam ſenectutem, non
ſatis ad proficiendum in arte ſuâ tempo-
ris habuiſſe; in ſtudiis litterarum quælibet
ætas anguſta cenſetur, quodlibet ſpatium
breve ad quamlibet diſciplinam penitus
cognoſcendam. Accedit eodem, quod a-
liæ artes ſuis quæque finibus includuntur,
aliarum cognitione haudquaquam indigent;
at liberales diſciplinæ ita inter ſe aptæ ſunt,
ita affinitate quadam conjunguntur, ut qui
unam expetit, aliarum quoque cognitionem
cogatur aſſumere. En cur confidamus in- H
genio, cur ſubſidio nobis diligentiam non
comparemus; cur voces audiamus imperito-
rum, qui putant non multum laboris eſſe
litteris impendendum. Singularum diſci-
plinarum tanta eſt magnitudo, ut ingenio-
ſiſſimorum hominum ætates contriverit;
& non ſingulæ ſunt, ſed pleræque iis, qui
in unâ qualibet præſtare volunt, addiſcen-
dæ. Quod ſi magnos in ſtudiis habere pro-
greſſus poſſumus nullam omittentes volu-
ptatem, ludo, & nugis dediti, non mul- I
tum laboris adhibentes; & ut Ægyptius
canis currens e Nilo metu ſerpentum bi-
bit, ſapientiam curſim moleſtiæ fugâ deli-
bantes, miſeret me tui, Plato; cur non
contentus doctrinâ, quam ex Græcis Do-
ctoribus hauſeras, intolerandos labores,
itinera longinqua ſuſcepiſti? cur in Ægy-
ptum, cur in Italiam profectus es, ut Æ-
gyptios ſacerdotes, & Italicos philoſophos
audires? cur quum octogeſimum primum,
eumdemque vitæ ſupremum ageres annum, K
adhuc in indagandâ veritate aſſiduè verſa-
baris? miſeret, Ariſtoteles, tui, miſeret,
Theophraſte; cur plura ſcripſiſti, quàm
plerique legerunt, plura legiſti, quàm ple-
rique eſſe legenda ſint ſuſpicati, plura in-
veniſti, quàm plerique conquiſiverint? non
didiceras iſtam præclaram ſapientiam, non
acceperas horum præcepta, non guſtaras
doctrinam; qui ſomniculoſis, delicatis, i-
nertibus, aleatoribus, ventri, penique dedi-
tis hominibus voluit patere Sapientiam; L
cur enim laborabas, cur dies noctibus jun-
gebas; ſi nihil proderat labor, nihil vigi-
liæ; ſi poteras omnis expers incommodi,
ſine magno ſtudio; deliciis affluens, & vo-
luptatibus ad ſummum philoſophiæ faſti-
gium pervenire? Quid autem de Chryſip-
po dicam ingenioſiſſimo, acutiſſimo, acer-
rimo Stoicorum philoſopho, qui tam ve-
hementer in ſtudia incumbebat, ut inten-
tum animum ad curam corporis non re-
flecteret, & immemor cibi, & potionis a- M
lienis manibus ad vires alimento reficien-
das indigeret; qui ſeptingentos libros di-
citur edidiſſe ita ſententiis nobilium au-
ctorum, & exemplorum copiâ refertos; ut
appareret non plus in ſcribendo tempo-
ris, quàm in legendo conſumpſiſſe? quid

de Epicuro, quo nemo fertur plura con-
A ſcripſiſſe? quid de Carneade, qui tantâ eſt
in ſtudiis aſſiduitate verſatus, ut negligeret
corporis cultum; nec unquam ſecaret un-
gues, nec capillum, barbamque tonderet,
ne quid tempori detraheret, quod erat con-
templationi rerum tribuendum? Et ne phi-
loſophorum dumtaxat teſtimoniis utar, ce-
lebre eſt Archimedis in geometriâ, cele-
bre Euripidis in poëticâ ſtudium; quem
hominum conſuetudine repudiatâ in ſpe-
luncas ferunt ſeſe abdidiſſe, & divinas tra-
B gœdias elaboraſſe: celebre Demoſthenis in
oratoriâ facultate, qui totos menſes inclu-
ſus domi meditatione eloquentiam, ſcri-
ptione ſtylum, exercitatione memoriam, &
actionem excolebat: Cicero ſic philoſo-
phiæ, & liberaliſſimis artibus operam de-
dit, ut iis dumtaxat ſtuduiſſe, tantum in
eloquentiâ elaboravit, ut alias diſciplinas
neglexiſſe videatur: Galenus quanto ſtu-
dio fuerit, declaravit operum magnitudi-
ne, & multitudine, qua vicit omnes, qui
C bus philoſophiam, & medicinam illuſtra-
vit. Mitto alios innumerabiles, quorum
quanto fuit excellentius ingenium, tanto
ſtudium acrius extitit, tanto major indu-
ſtria, & labor in ſapientiâ, & clariſſimis
artibus excolendis. His exemplis commo-
veri debetis, Adoleſcentes, & non eorum
vocibus, qui vobis blandiuntur, qui igna-
viæ lenocinantur, qui incendunt cupidi-
tatem, qui vobis perſuadent non opus eſ-
ſe multo labore, liberaliſſimas diſciplinas
D ingenio, non ſtudio; felicitate naturæ,
non laboris diuturnitate cognoſci; licere
acutis, & ſagacibus impunè feriari, impu-
nè marceſcere deſidiâ, & otio, impunè in-
dulgere voluptati; eorum quippe oratio
ipſius auctoritate naturæ, quæ nihil præ-
clarum, & pretioſum facile, & parabile
eſſe voluit, confutatur: confutatur exem-
plis aliarum facultatum, & artium, & inſti-
tutorum, quæ ſummum ſtudium, diligen-
tiamque deſiderant: denique locupletiſſimis
E teſtibus viris in omni doctrinâ principibus
confutatur; qui ſi præſtare ſcientiâ ſe non
poſſe putaverunt, niſi ingenium cupiditate
diſcendi, cupiditatem diſcendi labore, labo-
rem animi contentione ſuperaſſent; quis eſt
tam arrogans, tam mirator ſui, qui facilio-
rem ſibi doctrinæ viam fore arbitretur, quàm
fuit illis litterarum proceribus, & ingenio
principibus omnium ſæculorum? Eſt igi-
tur etiam excellentibus ingeniis vehemen-
ter in litteras incumbendum, atque omni
ope enitendum, ne præſtantiæ naturæ de-
F fuiſſe, ne expectationem hominum feſel-
liſſe videantur. Atque ego haud ſcio, an
quo quiſque magis mentis acumine excel-
lit, eo magis debeat in ſtudiis elaborare;
nam ſicut ager ubertatis nunquam effetæ,
niſi agricolarum induſtriâ frequenter exer-

ceatur, ſolet faciliùs, quàm ſterilis, malas
herbas procreare, lappiſque, & tribulis, & G
ſpinis obſideri; ita ingenia, quo ſunt fe-
liciora, & igneâ mobilitate magis excitan-
tur, niſi bonarum artium ſtudiis diligen-
tius excolantur, ingenerant promptiùs pra-
vas opiniones, ingenerant ſtultam fidu-
ciam ſui, ingenerant arrogantiam, contu-
maciam, contemptum diſciplinæ, petulan-
tiam, protervitatem, cupiditatibus, qua-
ſi ſilveſtribus quibusdam ſtirpibus, obſo-
leſcunt. His malis adhibenda cultura lit-
terarum, exeindenda ſtultitia, errorum ſtir- H
pes radicitus evellendæ, implendus animus
fruge Sapientiæ. Quo magis ingenio præſta-
tis, eo magis ingenii quærenda ſunt ornamē-
ta; feminæ quanto ſunt pulchriores, tanto
ſtudioſius in excolendâ formâ ſunt occu-
patæ, tanto exquiſitiore corporis cultu de-
lectantur; quia pulchram faciem exquiſi-
tus ornatus decet, turpem dehoneſtat; quod
in ceteris animantibus etiam obſervamus.
Equus excepto homine omnium pulcher-
rimus diligentiſſimè comitur, inſternitur I
ſtragulâ veſte pretioſâ, aureis frenis, ar-
genteis phaleris, aureis monilibus, gem-
matis frontalibus exornatur; ſimiam tur-
piſſimam beſtiarum nemo niſi ridiculi cau-
ſâ ſtudioſius compſit, & excoluit ornamen-
tis. Eodem ſanè modo, qui animi pulchri-
tudine antecellit, intentius debet in ani-
mi cultu elaborare, ut augeat, & ornet
dona naturæ, nec per ſocordiam, igna-
viamque obſoleſcere patiatur. Atque eo
magis præſtanti ingenio adoleſcentibus im- K
pendendus labor, quo majora ſunt ipſis
propoſita præmia; propoſita eſt nominis
immortalitas, propoſita præſentis ævi glo-
ria, propoſita dignitas, & amplitudo; quæ
excellentibus ingeniis, ſi laboris onus non
detractarint, multo major, quàm aliis, con-
tingat, neceſſe eſt. Cogitate in quanto fa-
ſtigio Homerum, Hippocratem, Platonem,
Demoſthenem, Ariſtotelem, Archimedem,
Ciceronem, Virgilium, Ptolemæum, ve-
teres Juriſconſultos, & Theologos doctri- L
na, & eloquentia collocarit; eorum gloriam
nulla vetuſtas temporum obſcuravit: eorum
voces, tanquam oraculorum effata, audimus:
in eorum ſcriptis evolvendis, illuſtrandis,
interpretandis doctiſſimi homines ſummâ
cum laude verſantur. Ad eorum gloriam vo-
bis licet aſpirare, ſi ingenii præſtantiam, quæ
vobis a naturâ tributa eſt, pari induſtriâ, pari
ſtudio putabitis excolendam. Neque enim
illi immortales, niſi famâ, fuerunt, ſed eadem
naturâ, qua vos, præditi, nec aliâ re, quàm
ſtudio, & ingenii dotibus, præſtiterunt. Nec M
vos laborem exhorreatis; ſuavis eſt labor,
qui in rerum cognitione ſuſcipitur, quem
ſi pauliſper guſtaveritis, ſi paulatim ſtudiis
aſſueveritis, nullam aliam voluptatem requi-
retis; paſcitur enim animus rerum ſcien-
tiâ

tiâ, tanquam proprio alimento, & in eâ li-
A bentiſſimè acquieſcit. Quæ non eo dico, quo vobis carendum putem omni laboris laxamento, nunquam animum remittendum, numquam oblectationibus, quæ aliunde, quàm ex litteris petuntur, indulgendum; diſtinguendus quietis intervallis labor, neque animus nimis onerandus; ſed curis avocamenta, ludo ſtudium, intentio remiſſione miſcenda eſt; ita vobis accidet & poſt laborem voluptas gratior, & labor poſt voluptatem tolerabilior. Nam qui in ani-
B mo excolendo ita ſunt occupati, ut non reſpiciant corpus, præſtantiſſimam quidem ſui partem colunt, & jucundiſſimâ, dum vigent vires, voluptate perfruuntur; ſed interdum, oppreſſo corpore, animi deliciis, quas adamarunt, carere coguntur; & nec animo, nec corpori ſe proſpexiſſe ſerò intelligunt. Sed ut hi fortaſſe reprehendendi, ita nullo modo ferendi, qui ingenii fiduciâ elati, quæ plerumque falſa eſt, & oritur ex errore animi ſibi nimium blandien-
C tis, putant ſe, quum nihil, aut parum laboris impenderint, quum litteras oſcitanter attigerint, quum omnes cupiditates expleverint, excellentem doctrinam conſequutos. Nam ne ipſi quidem Jovi nectar ſine magno labore parari poëtæ voluerunt; quapropter a columbis duabus per ſymplegadas petras portari ſuaviſſimam illam potionem tradiderunt. Nectar eſt animi ſapientia; eâ porro quò perfruamur, licèt ingenio divino ſimus, ingentes difficulta-
D tes ſuperandæ, ingentes labores exhauriendi, & velut per ſymplegadas petras tranſeundum. Sed vos nolite defatigari, nolite animum deſpondere, nolite facilia, & inhonora arduis, ſed æternam gloriam allaturis anteponere; & ſi quando ſubrepet animo laboris tædium, ſi quando voluptas a ſtudio dehortabitur, ſi quando mentem deſperatio occupabit; imitamini Hannibalem illum Pœnum, qui quum milites alpium aſcenſu defeſſos, & ſuis rebus deſperantes
E videret, oſtendit illis ſubjectos Italiæ campos uberrimos, amœniſſimos, pulcherrimos, & eâ ſpecie labantes confirmavit, erexit; deſiderio beatiſſimæ regionis excitavit: ſubjicite cogitationibus veſtris non Italiam, ſed illam Sapientiæ Regiam immortalem, ubi non opes fluxas, ſed æternas eſtis poſſeſſuri, non obnoxiam fortunæ, ſed humanis caſibus altiorem felicitatem adepturi, non de Romanis, ſed de vitiis triumphaturi. Vos reficiet ea ſpecies, mihi cre-
F dite, & recreabit; nam ibi, quidquid eſt expetendum, videbitis; eò intuentes & qui ingenio ſunt acriore, exemplis præſtantiſſimorum hominum, qui ingenium ſummum cum ſtudio ſummo conjunxerunt, ad ſuſcipiendum laborem commovebuntur; & qui ſunt hebetiore Xenocratis, & Cleanthis exemplo, qui quum eſſent tardiores, tamen labore, & induſtriâ ſempiternam ſibi gloriam pepererunt, ad bene ſperandum de ſe excitabuntur. His cogitationibus immorari, hæc vobiſcum meditari vos volo, hæc animo volutare; & quemadmodum Socrates formoſis in eo laborandum cenſebat, ne formam corporis animi turpitudine inquinarent; turpibus autem, ut deformitatem oris virtute decorarent; ſic ego ingenioſos cavere, ne Dei donum corrumpant ignaviâ; eos, qui paulo ſunt hebetiores vigilantiâ, induſtriâ, labore naturæ vitium jubeo emendare. G

ORATIO XXIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1699.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

In Studiis litterarum opus eſſe perſeverantiâ.

EST ſanè laudandum, ampliſſimi Patres, Auditores ornatiſſimi, conſilium Juvenum optimorum, qui ad animum liberalibus diſciplinis excolendum ſuaviſſimas amicorum, cognatorumque conſuetudines, delicias Patriæ, qua nihil dulcius, paternæ domus commoda reliquerunt; & in hanc urbem bonarum artium altricem, & magiſtram, in hanc Sapientiæ Regiam, in hoc auguſtiſſimum Muſarum templum frequentes convenerunt. Quid enim pulchrius, quid laudabilius, quàm animi cultum omnibus corporis oblectamentis, omnibus commodis, omnibus illecebris voluptatum anteponere; nec itinera longinqua, nec diuturnum laborem doctrinæ causâ reformidare? Paruerunt adoleſcentes egregii Iſocratis eloquentiſſimi viri, ſapientiſſimique præcepto, qui longam viam ingredi non cunctanter cenſet oportere; ut eos, qui ſe quidpiam utile docturos eſſe profitentur, audiamus: venerunt ad doctiſſimorum hominum cœtum, quo Piſana Gymnaſia celebrantur, ut eorum ſapientiâ doctiores, exemplo meliores, conſilio prudentiores evaderent: non refugerunt laborem, non tædium viæ exhorruerunt, dulcedinem ſoli natalis præ Sapientiæ dulcedine ſunt aſpernati. Quis eorum conſilium non laudet, conatum non exoſculetur, præclararum rerum ſtudium non admire-

miretur? Sed quanto pulchrius eſt vobis,
A Adoleſcentes, & ad laudem præclarius,
ad rationem diſcendi conducibilius, eam
urbem Patriæ prætuliſſe, ubi domicilium
Muſæ collocarunt; tanto magis cavendum
eſt, ne quod conſilium vobis æquum eſt
eſſe glorioſum, dedecoris cauſam afferat;
unde alii laudem ſempiternam ſibi compa-
rarunt, ex eo turpitudinis aliqua labes aſ-
pergatur; unde ſapientiam haurire debe-
tis, ſtultitiæ culpam contrahatis. Nam ni-
ſi propoſitum acriter urgebitis, vertetur in
B probrum inceptum ſuapte naturâ laudabi-
le, & prædicandum; & fruſtra tantum la-
borem ſuſcepiſſe, fruſtra tantas feciſſe im-
penſas redarguemini; & non ſtultitiæ ſo-
lùm, verùm etiam inconſtantiæ crimen ſu-
bibitis. Id ne accidat, Adoleſcentes, ego,
qui pro virili parte debeo, quæ vobis pro
futura arbitror, ſubjicere cogitationibus
veſtris; hodierno die quàm breviſſimè de-
monſtrabo, quàm turpe ſit vobis, quàm
flagitioſum, quàm fugiendum in hac ur-
C be verſari, & propter ignaviam, propter
cupidinem voluptatum in ſtudiis parum
promovere, & Venerem Minervæ, Sire-
nas Muſis, gravitati nugas anteponere.
Quod argumentum orationis meæ ad per-
ſeverantiam cohortantis erit dignum indo-
le veſtrâ, Adoleſcentes, dignum ampliſſi-
morum Patrum conſeſſu, dignum ſplendi-
diſſimâ Auditorum coronâ, dignum hujus
auctoritate loci, & diei tantâ lætitiâ, & ce-
lebritate; nam cum in omnibus conſtan-
D tia laudabilis, tum in his præcipuè ſtudiis,
quæ maximam omnium judicio laudem
promerentur.

Et ſanè quàm pulchrum eſt mutare con-
ſilium non rectè initum, abſiſtere incepto
turpi, aut periculoſo, tam turpe eſt in eo
non perſeverare, quod rectum, quod ho-
neſtum, quod laudandum, quod profutu-
rum eſt. Quapropter apud Homerum lau-
datur Agamemnon, quòd quum Achillem
offendiſſet, & Achillis ira maximas Græcis
E clades attuliſſet, mutatâ voluntate non ſolùm
ad Achillem placandum principes exercitus
viros mittit oratores; verùm etiam infini-
tam munerum multitudinem ſe daturum
pollicetur. At contra Ulyſſes commenda-
tur, quod ab incepto nullis laboribus,
nullis incommodis, nullis periculis deter-
retur; non blanditiis flectitur, non volu-
ptate delinitur, non longinquitate itine-
rum commovetur; & reditum in Patriam
ad parentem ſenem, ad uxorem pudiciſſi-
F mam, ad amantiſſimum filium immortali-
tati, & Deæ nuptiis anteponit. Et ut fa-
bulas omittamus, fuit glorioſum Themi-
ſtocli, fuit Cimoni præſtantiſſimis impera-
toribus, quum ineunte ætate vitam deſidem,
& otioſam, & deliciis affluentem ſequuti
eſſent, repente tanquam e ſomno gravi, &
perniciali ad Rempoblicam capeſſendam
excitari, colere ſtudia rei militaris, labore, G
& induſtriâ certare cum æqualibus, cum
majoribus natu continentiâ, & gravitate
vitæ contendere; & non ſolùm eorum,
qui tum vivebant, ſed etiam Antiquorum
gloriam æmulari; atque ea mutatio morum
infamiam vitæ ſuperioris obruit laudibus
conſequentis, ut in utroque initium ado-
leſcentiæ taceatur; media, & extrema, &
totius ferè vitæ curſus omnium ſcriptorum
eloquentiâ celebrentur; nec in iis potue-
rit deſidiæ crimen hærere, nec anteactæ H
vitæ obſcuritas accuſari, quos omnes vi-
derunt ſemper arma tractantes, inſignes tro-
phæis, Barbarorum ſpoliis onuſtos in tantâ
rerum geſtarum luce verſari. Sed in Lucul-
lo clariſſimo imperatorum, quod mediis
extrema diſcreparunt, vix laudes juventu-
tis, tot exhauſti labores, tot de Barbaris
trophæa conſtituta ſenectutis otium, & de-
licias, & luxum a dedecore, atque infamiâ
defenderunt; & Mithridatem ſecundùm
Alexandrum maximum Regum profliga- I
tum, fractum, atque abjectum opulentiſſi-
mum Tigranem, capta Tigranocerta, tot
urbes expugnatas, tantas hoſtium clades,
prolatum longiùs Romani exercitus terro-
rem, quàm quiſquam ſuperiorum protule-
rat, florentem Aſiam Luculli legibus, & in-
ſtitutis cenæ in Apolline, amœnitas hor-
torum, deliciæ, & magnificentia villæ Tu-
ſculanæ, & in Campano litore immiſſum
terris mare, perfoſſi montes propemodum
obſcurarunt. Nec tota vivendi ratio repente K
immutata ſolùm, ſed unus vitæ actus mul-
tis rebus præclarè geſtis obſcuritatem attu-
lit, aut certè multum detraxit de gloriâ ex-
cellentium virorum. Antiochus ille Ma-
gnus, quum Græciam in ſuam poteſtatem
redacturus, & Romanis, qui Græcorum
libertatem tuebantur, bellum illaturus in
Europam ex Aſiâ exercitum trajeciſſet,
& Chalcide hibernaret, amore captus eſt
pulcherrimæ virginis Chalcidenſis; quam
ſibi privatam indecoro tanto Regi matri- L
monio conjunxit, & totam hiemem non
in apparatu belli, ſed in deliciis conqui-
rendis, atque explendâ cupiditate conſum-
pſit. Ea res Antiochi famam penitus de-
decoravit, & in contemptum nomen ad-
duxit, & univerſam belli gerendi rationem
pervertit; nec illi res geſtæ profuerunt,
nec Imperii magnitudo, quibus Magni co-
gnomen invenerat; quæ omnia hac unâ
intemperantiæ infamiâ conciderunt. Si
magnis exemplis in modicis uti licet, ea-
dem turpitudo, quæ Antiochum ſequuta M
eſt, vobis dedecoris notas inuret; quæ non
facilè delebuntur, niſi in incepto conſtan-
ter perſiſtatis. Veniſtis in hanc urbem non
Græciam ſubacturi, ſed iis, quæ Græcis æ-
ternum decus attulerunt, potituri; non
cum

cum Romanis bellum geſturi, ſed cum a-
A nimi mollitie, quibus obnoxia eſt ætas ve-
ſtra, certaturi; ſi in ipſo curriculo ſtudio-
rum tranſverſos egerint cupiditates, ſi di-
ſcendi tempus ludus, & deſidia occupabit;
quis dubitet, quin ejuſdem culpæ affines
vos omnes ſint judicaturi? Atque eo ma-
gis, quod ille hiemem, qua tempeſtate bel-
la terrâ, marique conquieſcunt, contrivit
in otio, contrivit in voluptate; & tunc
ceſſavit a bello, quum etiam ſtrenuiſſimos
ceſſare cogit natura, & tempeſtatum ma-
B gnitudo; vos tempus illud, quod ſtudiis
aptiſſimum eſt, in inertiâ, in deliciis, in
voluptatibus traducetis; & ille quidem
anteactæ vitæ laudibus, multiſque rebus
præclarè geſtis exigui temporis infamiam,
& non diuturnæ ſegnitiæ crimen depreca-
batur; vos autem ſi hic paululum offende-
ritis, quum propter ætatem nondum no-
minis claritatem conſequi potueritis, præ-
ſentis temporis culpam nullâ præteriti lau-
de redimetis. Hoc enim mihi credite, A-
C doleſcentes, initium veſtræ gloriæ eſt: hic
fundamenta jacienda laudis, quibus futu-
ram amplitudinem extruatis; hactenus in-
duſtria veſtra publicâ luce caruit, in um-
brâ ferè latuit veſter labor; nunc in hoc
celeberrimo ingenioſorum Theatro ſtudia in
Solem vobis proferenda; permagni verò
intereſt ad famam nominis veſtri initia ve-
ſtræ exiſtimationis eſſe quàm præclariſſi-
ma. Nam ſi principium cujuſque rei eſſe
dimidium verè poëta ſapientiſſimus He-
D ſiodus aſſirmavit; ſi graviſſimus Auctor non
ſolùm dimidium, ſed prope etiam totum
principio dixit contineri; cogitate quan-
tum laboris, quantum curæ ſit vobis im-
pendendum, ut hæc initia curriculi veſtri
a laude, & præclarâ hominum exiſtima-
tione proficiſcantur, a quibus ferè pendet
& tota ratio ſtudiorum, & futura nominis
veſtri claritudo. Hic enim gloriæ funda-
mentis pulcherrimè jactis facillimè tueri
poteritis famam, quam ineunte ætate vo-
E bis comparaſtis; ſin autem, quòd Deus o-
men avertat, in hac urbe præclararum ar-
tium ſede, & officinâ Sapientiæ nihil pro-
feceritis, in vobis perpetua, aut certè diu-
turna valebit opinio tarditatis; quod inge-
nioſis adoleſcentibus, quales vos eſtis, ma-
gnopere fugiendum eſt; quum omnes in-
genii gloriam appetant, &, ut ait Poëta
non ignobilis, nemo ſit, qui cuiquam ve-
lit ingenii laude concedere. Quis enim
vos tam incogitantes, tam ſtultos fuiſſe
F credet, ut, quum tot annos in ſtudiis, quæ
nihil habent, aut parum jucunditatis, la-
boris, & moleſtiæ plurimum, contriveri-
tis, quò aliquando poſſitis in hac urbe ju-
cundiſſimis diſciplinis, & iis, quæ fructus
uberrimos ferre poſſunt, operam dare, &
diuturnam ſitim explere Sapientiæ, & or-
namenta conſequi, quæ ampliſſima ſtudio-
ſis hæc gymnaſia pollicentur, præſente jam G
occaſione diſcendi voluntatem abjeceritis,
& ad inertiam, ad nugas, ad leviſſimas vo-
luptates animum converteritis, quo quid
dici turpius, aut flagitioſius poteſt? An
putatis ullum athletam fuiſſe tam igna-
vum, tam turpem, tam ſui decoris obli-
tum, tam diſſolutum, ut quum diuturnâ
exercitatione corpus firmaſſet, & intole-
randis laboribus ad certamen ſe compa-
raſſet, & ad Olympicam, aut Iſthmiam,
aut aliam ludorum celebritatem certandi H
causâ veniſſet, in ipſo ſtadio, circumfusâ
innumerabili ſpectatorum multitudine cer-
tamen detrectaverit, coronam non appeti-
vit, quieſcere, quàm cum adverſario con-
gredi maluerit? Fuſtuarium milites me-
rentur, qui deſerunt ſigna, qui non ſer-
vant ordinem, qui in ipsâ acie non præ-
lium ineunt, ſed locum fugæ circumſpi-
ciunt; non minor eſt turpitudo adoleſcen-
tium, qui in hoc Sapientiæ curriculo igna-
viam pro labore, ludum pro ſtudio, turpes I
corporis voluptates pro honeſtiſſimis, & ju-
cundiſſimis animi oblectationibus conſe-
ctantur. Siquidem nemini athletarum ita
convenit exercere corpus, ita ad certa-
men parari, ut ſtudioſis adoleſcentibus
mentem eruditis exercitationibus perpo-
lire, & alacri animo, & erecto conten-
dere cum æqualibus de ſcientiæ princi-
patu, & ad præcellentium in ſuâ faculta-
te virorum gloriam aſpirare: nemo bel-
latorum ita audacter debet inire prœlium, K
ferire hoſtem, ſubire pericula, loco non
pelli, ut cupidi litterarum juvenes cum
ignaviâ, cum libidine teterrimis animi
monſtris colluctari, & a laudabili incepto
nullis illecebris, & delinimentis avocari.
Atque ego haud ſcio, an ſit turpius vobis,
Adoleſcentes, in hoc pulvere non deſuda-
re, quàm athletæ, quum in ſtadium certan-
di causâ venerit, quieſcere, aut bellatori,
quum in aciem proceſſerit, pugnâ abſtine-
re. Nam & athletæ poſſunt adverſarii vir- L
tute, & inuſitatis viribus deterreri, & bel-
lator poteſt circumfuſo terrore perculſus
exire de poteſtate; vos nulla res deterret,
multæ invitant, multæ cohortantur, ſed
præcipuè ſtudiorum voluptas, & varietas, &
diſciplinarum, quæ in his gymnaſiis expli-
cantur, pulchritudo. Quidquid aut men-
tem erudit, aut linguam perpolit, aut mo-
res format, hic conſequi intellectu po-
teſtis: in hoc clariſſimo diſciplinarum em-
porio omnigenæ ſapientiæ merces non ve- M
nales, ſed quò vos magis invitent, gratui-
tæ exponuntur: earum tanta copia, tanta
varietas, & ſplendor, tanta pulchritudo,
ut quemlibet non protſus hebetem, non
ab humanitate penitus abhorrentem com-
moveat, alliciat, irretiat, incendat cupidi-
tate

tate diſcendi. Socrates quum in mercatu
A celebri, & copioſo expoſitas merces vide-
ret, quæ ad luxum, delicias, voluptatem,
ornamentum corporis, inſtruendam ma-
gnificè domum pertinerent, dixiſſe fertur:
quàm multa non deſidero! Quàm laudan-
dus ille eſt, quia comtempſit res leves, &
quæ ad inanem oblectationem, ad faſtum,
non ad uſum vitæ, non ad mores compo-
nendos, non ad bene, beateque vivendum
ſpectarent; tam vos eritis reprehendendi, ſi
in hoc quaſi mercatu Sapientiæ graviſſimas
B diſciplinas, quæ ad ornandam orationem,
ad ingenium expoliendum, ad inſtruen-
dam beatam vitam conſerunt, contemne-
tis. Nam ſi unum, aut alterum doctrinæ
genus non magnopere concupiſceretis, poſ-
ſet, qui vellet, hanc inertiam veſtram in
mitiorem partem interpretari; ſiquidem non
omnia omnes movent, atque delectant, non
omnibus omnes apti, & nati ſumus; om-
nem verò doctrinam aſpernari, cunctam-
que Sapientiæ ſupellectilem nihili pen-
C dere eſt animi ſtolidi, & pulcherrima quæ-
que negligentis, & invalidi, & ægroti, &
nunquam ad ſanitatem perventuri; quemad-
modum ſani quoque ſolent interdum non-
nullos cibos averſari; faſtidientis, & ægri
ſtomachi eſt ab omnibus abhorrere. Niſi
igitur ad aliquam ex multis, quæ in his,
ut ita dicam, Sapientiæ nundinis non a-
lio, quàm laboris, pretio addicuntur, atque
traduntur, facultatem animum appuleritis,
eamque qua vis induſtriæ mercede com-
D parandam vobis putaveritis; ingenii ſtoli-
di, & ſtultitiæ deploratæ vobis fama ſu-
beunda eſt, ſed maximè levitatis crimen
pertimeſcendum eſt. Ingenioſus, & face-
tus poëta irridet hominem ſeveriſſimum,
quem Catonem appellat, quod quum ſci-
ret in theatro Floræ ludos celebrari, in
theatrum venerat, & ſtatim ludis non ſpe-
ctatis exceſſerat; adeo levitas irridenda eſt,
ut qui ad turpe ſpectaculum acceſſiſſet, &
ſpectare diutiùs non ſuſtinuiſſet, propter
E levitatem, qua tam citò ſententiam muta-
verat, irriſione dignus eſſe videretur; & ne
rectè quidem facta eum levitate conjuncta
laudentur. Vos non veniſtis ad Floræ ludos
nequitiæ ſpurciſſimæ plenos, ſed ad caſtiſ-
ſimum Sapientiæ ludum; veniſtis in thea-
trum artium laudatarum; ſi ex eo ſtatim ex-
ceſſeritis, ſi non ſpectabitis ludos, quam
irriſionem, quem contemptum veſtræ levi-
tatis futurum arbitramini? Excedetis au-
tem, nec ſpectabitis ludos, ſi diſcendi ſtu-
F dium abjeceritis; his quippe Sapientiæ lu-
dis non corpore, ſed animo interſumus,
id ſpectaculum non oculis, ſed mente con-
templamur. At quam oblectationem, quod
gaudium, quam animi voluptatem, quam
nominis claritatem vobis feret id ſpectacu-
lum? Videbitis retectam mentibus veſtris
naturæ majeſtatem, rerumque cauſas abdi-
tas, & involutas è ſuis latebris, & tenebris G
evolvetis: divini Artificis opera, quibus
nihil pulchrius, nihil admirabilius, aſſiduè
ſpectabitis: omnes inveniendæ veritatis
vias, & rationes indagabitis: herbarum po-
teſtates, uſumque medendi cognoſcetis:
Cœlum ipſum innocenti audaciâ aſcende-
tis, ejuſque motus tam varios, tamque mul-
tiplices, & immenſam magnitudinem geo-
metricis rationibus deprehendetis: dicendi
artes, & comendæ rationem orationis per-
videbitis, & ſirenis illius, qam ſuadam La- H
tini dicunt, cantu, & ſuavitate gaudebitis:
memoriam vetuſtatis, monumenta rerum
geſtarum pernoſcetis, poëtarum flores de-
cerpetis: juſtitiæ præcepta vobis patebunt,
ejuſque ſpeciem auguſtam, & regiam ma-
jeſtatem pervidebitis, juriſque civilis fontes
recluſos, & apertos haurietis: rationem
bene, beateque vivendi, morumque leges
condiſcetis, & virtutis formam, & admi-
randam pulchritudinem mentis oculis u-
ſurpabitis: Deum ipſum, quoad homini li- I
cet, immortaleſque naturas contemplatio-
ne attingetis. O veſtram, Juvenes, inſci-
tiam ſingularem! o levitatem veſtram non
ferendam! ſi eo ſpectaculo, cujus causâ ve-
niſtis in hoc ingeniorum theatrum, ſpon-
te carueritis. Quare mihi eſtis, Adole-
ſcentes, ultimo loco admonendi, ne tan-
tam felicitatem contemnatis, ne putetis a
vobis alienam ullam facultatem, quam per-
tinere cognoſcitis ad animum excolen-
dum, augendumque doctrinâ; ignaviam K
quaſi tæterrimam peſtem averſamini: vo-
luptates, quæ ſunt cum dedecore conjun-
ctæ, odio habetote: delicias veſtras in Sa-
pientiæ ſtudio poſitas eſſe exiſtimate, vo-
biſque perſuadete veriſſimum eſſe, quod
dixit Plato, Sirenibus Muſas eſſe longè
ſuaviores: ne putetis, quod a parentibus
veſtris, & majoribus natu cognatis eſtis
longo locorum intervallo disjuncti, ideo
conceſſam vobis vitæ liberioris licentiam;
quin eos adeſſe, & præſentes monſtrare, L
quæ recta ſunt, putatote. Auctor graviſſi-
mus morum, quum quid agendum eſt,
quid egiſſet in eâ re Socrates, quid Pla-
to, quid Ariſtoteles, jubet nos cogitare;
ego quid veſtri parentes, quid præcepto-
res, omneſque, qui vos caros habent, in
hoc ſtudiorum curriculo vos facere velint,
jubeo cogitare; eorum obſequi voluntati,
eorum auctoritatem maximam arbitrari,
qui licet abſentes vos ad ſuſceptum lau-
dis, atque gloriæ curſum videntur cobor-
tari; & ne committatis, ut fruſtra tantos M
faciant ſumptus, fruſtra contabeſcant deſi-
derio veſtri, deprecari. Sed maximè Pa-
triæ ſanctiſſimis vocibus æquum eſt ob-
temperare, quæ ſupplices tendit manus,
& vos videtur his dictis ad ſtudium laudis
accen-

accendere. Ego vos, Adoleſcentes, ge-
A nui, alui, educavi, & legibus inſtitui, quas ad componendos civium mores aptiſſimas judicavi; vobis parentes, vobis præceptores, vobis cognatos, & affines, vobis jucundiſſimas amicorum familiaritates, vobis opes, vobis etiam delicias præbui; & quia vos eſſe volebam quàm doctiſſimos, & omni laude ornatiſſimos, ad eam urbem miſi, quæ gymnaſiis celeberrimis floret, floret doctorum hominum copiâ, floret omnibus diſciplinis. Et nunc pro tot, ac tantis mu-
B neribus peto, ut incumbatis ad laudem, ne gloriam meam obſoleſcere patiamini; ut ita vos comparetis, ut mihi, & Majoribus, & Poſteris veſtris ornamento eſſe poſſitis. Non enim tam urbes ornat murorum firmitas, & altitudo, non ſplendidiſſimæ, & pulcherrimæ procerum domus, non viarum nitor, & latitudo, non templa auguſta, & artificio mirabili, & pretioſâ materiâ conſtructa; non porticus, non theatra, non divitiæ, non potentia, quàm copia ci-
C vium optimorum, & pulcherrimis artibus præcellentium, quales vos eſſe cupio. Nolite degenerare a Majoribus veſtris, qui me laude cumularunt: nolite fruſtrari hominum de indole veſtrâ expectationem, parentum vota, ſpes meas. Mihi ad hoc temporis non defuerunt, qui me gloriâ decorarent; ut ea laus propria, perpetuaque ſit, nec unquam obſoleſcat in veſtrâ manu eſt; nolite committere, ut in vos illud Horatii dictum poſſit convenire:

D *Ætas parentum pejor avis tulit*
Vos nequiores mox daturos
Progeniem vitioſiorem,

ſed illa uti Steneli apud Homerum gloriatione poſſitis:

Id decus eſt noſtrum meliores patribus eſſe.

His vocibus, vos Patria cohortatur, quibus nihil addendum eſſe cenſeo; nam cujus oratione ſperem poſſe vos commoveri, ſi Patriæ ſanctiſſima, & graviſſima auctoritas non commoverit?

ORATIO XXIV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1700.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Ignaviam perniciem eſſe litterarum.

SI minùs multæ forent illecebræ voluptatis, ampliſſimi Patres, Audito- E res humaniſſimi; ſi non tam facilè ſubreperet animis adoleſcentium ignavia, & occulto quodam, & illabente ſenſim corpore improvidas mentes occuparet, & quaſi Circæis poculis deliniret; ſupervacaneum judicarem Juvenes optimos, qui in hæc gymnaſia diſciplinæ causâ frequentes convenerunt, ne deſidiâ langueant, ne otio torpeſcant, ne ſe voluptati dedant corrumpendos, admonere.
F Quid enim minùs conveniret, quàm in eo laborare, ut Etruſcam juventutem ab inertiâ deterrerem; quum Tuſcis a naturâ inſitam ſolertiam, & hanc eſſe virtutem hujus inclytæ nationis propriam omnes prorſus conſentiant? Enimverò nec indoles veſtra, Juvenes, nec ingenium alacre, & vividum hujus generis orationem deſiderare videretur; ſed quoniam omnes homines laborem facilè reformidant, induſtriam aversantur, a ſtudio laudis nequitiâ blandiente avertontur; faciendum eſſe duxi, G ut hodierno die, quo vertentis anni curriculum inchoamus, & quaſi ſignum mea voce datur futuri certaminis, quanta ſit ingeniorum peſtis ignavia, & quàm aliena ab humani generis excellentiâ, quod ad magna quædam, & ſublimia Deus procreavit, & quàm cum honeſtate conjunctus labor ſit appetendus, exponam. Cavete enim credatis ullam perniciem eſſe majorem, ullum turpius monſtrum, & ætati veſtræ magis H metuendum, quàm pigritiam. Ea malis quibuſdam venenis imbuta, tanquam Aſpis, quæ perniciali ſomno admorſos necat, quos afflavit peſtifero veterno, conficit; nec tam corpori peſtem affert, quàm animo, cujus indolem, quaſi quadam tabe conſumit; & quemadmodum Lamias ferunt corpora formoſorum, quos cupidè appetiverunt, quos ad libidinem illexerunt, devorare; ita quos præſtigiis decepit, quos I blanditiis induxit, eorum omnem ingenii florem depaſcitur, omnem virtutis pulchritudinem, omne animi lumen extinguit. Atque hæc peſtis, quò capitalior fiat, quò blandiùs animis illabatur, & potentiùs dominetur, aſſumit comitem omnem turbam

vitiorum, aſſumit voluptatem, cui nemo po-
A teſt reſiſtere, niſi Sapientiæ armis muniatur. His malis animus obſidetur, his premitur, his urgetur, qui turpi otio delectatur; mors eſt ingenii ſegnities, mors virtutis, mors artium laudatarum, caligo vitæ, gloriæ buſtum, venenum famæ, ſcopulus honeſtatis. Facturus igitur operæ pretium videor, Auditores, ſi ignaviam hodierno die deteſtatus fuero; ſi vos quantum dicendo conſequi potero, ab inertiâ deterruero, & ad innatam generi veſtro ſoler-
B tiam, & induſtriam excitaro. Quod ego dum conor, quæſo vos, ut non ignavè, & oſcitanter, ſed diligenter, attenteque mea verba, immo vocem Naturæ, vocem Divini Conditoris audiatis. Non enim oratio mea ſolùm, quæ a veritate poteſt aberrare, deſidiam execratur; ſed ipſe Mundus, & Mundi Architectus Deus, qui fallere, & falli neſcit, vos ab inerti otio dehortatur. Nam ſi in ipſam rerum naturam animum intendatis, & ad veram rationem adhibea-
C tis, voſque ipſos, Deumque, qui vobiſcum tacitus quodammodo loquitur, conſulatis, omnia clamare intelligetis, nihil magis adverſum eſſe Naturæ, nihil ab hominis præſtantiâ magis abhorrere, quàm ignaviam. Summus ille videlicet rerum moderator, quum hominem ad vitæ ſocietatem procrearet, quum in medio Univerſi quaſi regem conſtitueret, cujus curæ, tutelæque & hominum cœtus communem utilitatem continentes, quos civitates appellamus, &
D omnes animantes, & cuncta inanima committeret, noluit eſſe otioſum, noluit nimis delicatum, noluit torpere ſomno, ſed ad agendum voluit tacito quodam Naturæ nutu excitari. Siquidem oportet, ut ait Græcorum Princeps Poëtarum, eſſe vigilantem eum, cujus conſilio multa gubernantur, cui Reſpublica committitur, cujus curâ tam magna adminiſtrantur; itaque ingeneravit animis quendam appetitum rerum gerendarum, qui nos indormi-
E re deſidiæ non patitur, nec ſinit deliciis ignavis acquieſcere. Niſi verò putamus aut Sybaritam illum, quem epulantem folium roſæ, tanquam ſtimulus ferreus offendebat; aut Mycerinum Ægyptium, qui, ut oraculi ſortem eluderet ſibi vitæ brevitatem prædicentis, omiſſis omnibus curis dies, ac noctes perputationibus, & inertiſſimis voluptatibus indulgebat; aut Nyſæum Dionyſii Tyranni filium, qui tanquam paucos dies victurus in omnem libidinem effuſus,
F omnibus gaudiis delibutus vitam, quum Syracuſis regnaret, egit; nec unquam ſuſcepit Regni curas, nec ullum Reipublicæ laborem impendit, ignaviæ ſuæ, ſuis deliciis acquieviſſe, aut ullam partem eſſe veræ tranquillitatis aſſequutos. Illi verò ſuis deliciis, quaſi acerrimis tortoribus, cruciabantur, nunquam contenti præſentibus,
ſemper futuris imminentes, & dum vivere G
properant, miſerrimâ peſte pereuntes; qui ſatietate voluptatum voluptates aſpernabantur, nec ab illis divelli poterant, & doloris, qui conſequitur, ſenſum percipiebant, non percipiebant voluptatis, quem longâ aſſuetudine amiſerant. Atque hujus rei appello teſtem non aliquem e ſeveriſſimis illis philoſophis, qui nunqam id vitæ genus deguſtarunt; appello teſtem Tiberium Cæſarem, qui quantum eſſet miſeriæ in otio
delicato, declaravit. Is quum abdicatâ cu- H
râ terrarum in illo Caprearum ſeceſſu famâ celebrato degeret; & hauriret ex toto Orbe terrarum accerſitas voluptates, & nihil ſuis cupiditatibus denegaret; ſeſe ignaviſſimâ illâ quiete miſerrimè torqueri, angi, perire fatebatur; quod miſſis ad Patres Conſcriptos litteris teſtatus eſt, quibus & ſummam deſperationem rerum ſuarum, & ſummam animi perturbationem præſeferebat. Ergo ille, cujus otium immenſæ
opes, infinita poteſtas, obſequia populorum, I
& Regum, undique conquiſitæ jucunditates oblectabant, agitabatur animo, & quaſi furiis quibusdam vexabatur, & ceſſationem, quam tanquam portum curarum expetiverat, tempeſtatum pleniſſimam experiebatur; cur putemus eos, qui longè paucioribus otii oblectamentis utuntur, quorum cupiditates ferè nunquam optata conſequuntur, ſuâ deſidiâ eſſe contentos? Sed quid ego antiqua commemoro? nonne vi-
demus eos, qui ſibi lauti, ac beati viden- K
tur, dum otio marceſcunt, ſibi ipſis diſplicere? quoties illi rem velociſſimam tempus tardè labi queruntur? quoties æſtuant tædio voluptatum, quoties deliciis ipſis læduntur, & qui maximè omnium quietem amplecti videntur, maximè inquietantur? Nec mirum; a ſuâ ipſi naturâ deſciverunt; ut piſces ad natandum, aves ad volandum, ita homines ad agendum natura procreavit; & ut piſces, ſi nandi, aves, ſi volandi
facultate ſpolientur, ita homines ab agen- L
do aliquid ſerium remoti contenti eſſe non poſſunt; ideo ſapientiſſimi viri in actione ſecundùm virtutem non impeditâ beatam vitam collocarunt. En cur ignavi ſperent ſe vero gaudio frui poſſe, ad veram felicitatem pervenire; felicitas in agendo cernitur; illi torpent ignavia: felicitas in virtute conſiſtit; illi vitiis intercutibus madent. Quantum igitur a Gadibus Ganges, tantum a beatâ vitâ remoti reperiuntur;
ex quo conſequens eſt eos, dum beati M
eſſe volunt, in miſeriâ ſummâ, & calamitate verſari, quum a felicitate quàm longiſſimè disjungantur. Atque utinam animum ſuum ipſi introſpicerent! quæ ulcera ibi viderent, quas ſordes, quam maciem, quam deformitatem, quàm eos igna-

viæ

viæ ſuæ, quam felicitatis effectricem pu-
A ſant, pœniteret? Sed animi turpitudinem,
morboſque videre non poſſumus; poſſu-
mus tamen conjecturâ conſequi, quantùm
ignaviâ animi depraventur, ſi in rerum
naturam mentis aciem defigamus; omnia
quippe motu convaleſcere, pigritiâ defor-
mari, confici, interire cognoſcemus. Niſi
moveantur aquæ corrumpuntur: niſi ven-
tis agitetur aër, nebulis obſidetur, & peſti-
lentes halitus colligit: ſi tollatur motus,
quo cietur ignis extinguitur: terra, quæ
B non vomere proſcinditur, non raſtris fran-
gitur, ſterileſcit, horret ſentibus, fœda eſt
aquis ſtagnantibus, ſqualet ſitu, & indu-
reſcit: Cœlum ipſum, & illi ſempiterni i-
gnes aſtrorum ſi paululum conſiſtant, om-
nium rerum interitus conſequatur. Nihil
ignavâ mole torpet, omnia fluunt, & quid-
quid fluit conſervatur, & viget; & quid-
quid torpet, interit. Torpeat ſanguis in
venis, qui in reſpirando ſpiritus recipro-
catur, conſiſtat, momento temporis vita ex-
C tinguetur: areſcent plantæ, niſi fluat, &
per occultos meatus aſſiduè feratur humor,
quo nutriuntur: nihil denique ſine præ-
ſenti interitu voluit Mundi opifex Deus
omnino quieſcere. Idcirco præclarè Plato
docet eum, qui nomina rebus princeps im-
poſuit, quidquid ſalutare, pulchrum, lauda-
bile, expetendum eſt, a libero motu, quid-
quid contra peſtiferum, turpe, vitioſum
eſt, ab impedito appellaſſe; ignaviam nimi-
rum, deſidiam, torporem fontem malorum,
D laborem, agitationem, motum bonorum
judicavit; nec a conjecturâ Vir ſapientiſſi-
mus aberravit. Nam, ut omittamus exter-
na perſcrutari, nonne videmus in nobis
ignaviâ corpus hebetari, & maturâ confici
ſenectute; labore firmari, & diuturnâ ju-
ventute pubeſcere. Quod & vos vidiſtis,
prudentiſſimi Græciæ Legumlatores; vos
enim rem ſaluberrimam corporibus palæ-
ſtras inſtituiſtis: vos non paſſi eſtis in ipſo
otio cives otiari: vos luctâ, pancratio, cur-
E ſu, diſco, ſaltu, cæſtu quotidie exercuiſtis:
vos innumera laborum, & exercitationum
genera excogitaſtis. Hoc ergo conſilio,
& valetudinem corporum confirmaſtis, &
Rempublicam ſtabiliſtis; nam & veſtri ci-
ves plerumque ad extremam ſenectutem
pervenerunt, & Reſpublica fortiſſimis viris
abundavit. Hinc illi bellatores acerrimi ex-
titerunt, qui in Marathoniis campis con-
greſſi pauci cum infinitâ Perſarum manu
hoſtium copias deleverunt, & clariſſimo
post homines natos tropheo Græciam ho-
F neſtarunt; qui ad Thermopylas magis cæ-
dendo feſſi, quàm hoſtili ferro cæſi ſuper
ingentem ſtragem Barbarorum ceciderunt;
qui ad Salamina victores innumerabili claſ-
ſe deletâ Perſarum inaudita clade maria
eruentarunt; qui mox Plateas memorabi-
li prœlio nobilitarunt, & Perſarum cada-
veribus Græciam conſtraverunt; qui cir- G
cumjectam barbariem aut bello ſubege-
runt, aut metu ſuæ virtutis coërcitam re-
preſſerunt; & in extremas terrarum oras
colonias, quæ teſtes eſſent, omnes ferè
gentes ceſſiſſe Græcorum potentiæ, dedu-
xerunt: hinc toties eorumdem armis con-
cuſſa Aſia, & tremefacta Regum Perſarum
magnitudo: hinc denique invicta Mace-
donum virtus effulſit, & ille par Orbi ter-
rarum animus Alexandri; qui Herculis, &
Liberi Patris res geſtas æquavit, treſque H
Orbis partes triumpho, victoriaque co-
njunxit. Quam virtutem, qua Græci Bar-
baris præſtiterunt, non aliunde magis, quàm
ex laboribus, quibus juvenes corrobora-
bantur in palæſtris produxiſſe declaravit
Ageſilaus; qui, ut ſuis militibus oſtende-
ret, quàm facilè poſſet Imperium Perſarum
everti, nudos in concionem produxit, quos
ceperat, Perſas, & eorum corpora non co-
lorata, non expreſſa toris, non compacta
nervis, non valida lacertis, ut Græcorum, I
qui palæſtris utebantur; ſed candida, flu-
xa, mollia demonſtravit, utpote quæ num-
quam Solem, laborem, pulverem pertuliſ-
ſent; eoque argumento in contemptum ad-
duxit Barbaros, qui inexercitati exercitatis
pares eſſe non poſſent. Quid autem de Ro-
manis dicam? illi quidem non tam umbra-
tili pugnâ, quàm verâ; nec in palæſtris po-
tiùs, quàm in acie, nec diſcis, quàm pilis
torquendis juventutem exercebant; quæ
non minore quàm viginti annorum ſpatio K
militiâ attinebatur. Sed tamen, ſi quando
otium daretur a bellis, nunquam juvenes
ceſſare patiebantur; ſed equitando, curſu,
natatu, gradu militari, palum tamquam ho-
ſtem feriendo campeſtribus armis detine-
bant; & aut bellis, aut meditatione bello-
rum occupatos habebant. Quibus rebus ef-
fectum eſt, ut Romani ferociſſimis natio-
nibus, & inclementiâ ſui cœli duratis ro-
bore corporis pares eſſent; animi virtute
præſtarent, & Imperium iiſdem, quibus L
Orbis terrarum, terminis definirent; tan-
tùm labor vincit ignaviam, tantùm vires
exercitatione convaleſcunt, tantum decus
induſtriâ comparatur. Quod ſi corpus, quod
ſuapte naturâ brutum eſt, quod ignavum,
quod moventi reluctatur, labore gaudet,
motu viget, otio languet, & interdum mi-
ſerrimâ peſte conficitur; quid animo eve-
nire credendum eſt? An putamus vim e-
jus acerrimam, & immortalem inertiâ qua-
ſi ſepeliri convenire? & non timemus, M
ne deſidiâ corrumpatur, ne torpore hebe-
tetur, ne ſocordiâ, ut ita dicam, contabe-
ſcat? Enimvero quanto mobilior eſt ani-
mus corpore, quanto magis abhorret ab a-
nimi, quàm a corporis naturâ torpor, &
languor, tanto majorem animo, quàm cor-

pori peſtem ab ignaviâ invehi putandum
A eſt. Nolite enim exiſtimare aut ignem le-
viſſimum corporum, aut lucem mobiliſſi-
mam mobiliorem eſſe, aut motu magis gau-
dere, quàm animum, a quo motus omnis,
tamquam a fonte, manat. Ut igitur, & i-
gnis extinguitur, & lux non illuminat, ſi
motu prohibeatur; ita animus, qui deſidiâ
torpet, non ille quidem extinguitur (ne-
que enim id animi natura patitur cœleſtis,
& immortalis) ſed multum priſtini vigo-
ris, multum dignitatis, multum ſplendoris
B amittit, & qua unâ poteſt, vitiorum tabe
conſumitur. Quum enim conſiſtere ne-
queat, quum ſemper aliquid agitare coga-
tur; niſi honeſtis cogitationibus immore-
tur, niſi ad altiores ſubinde curas excite-
tur, ſe ſe ad humiles, pravaſque convertit,
& in profundiſſimum barathrum libidinum,
& voraginem cupiditatum delabitur. Sic
pro prudentiâ malitioſam aſtutiam, pro
ſapientiâ ſtultas opiniones, pro gaudio
mentis turpiſſimas corporis voluptates,
C pro veritate mendacium conſectatur; &
quum vacuum a bonis artibus reperiant,
earum occupant locum avaritia, vel ni-
mia profundendi libido, prava ambi-
tio, præceps iracundia, efferata crude-
litas. O miſeram vitam, o turpem condi-
tionem eorum, qui deſidiæ tamquam viſco
tenaci adhæreſcunt! Quàm benè proditum
eſt fabulis poëtarum, Jovem, quum Saturno
pulſo regnare cœpiſſet, fluentia rivis mella
repreſſiſſe, terram ſine agricolarum indu-
D ſtriâ fruges ferre vetuiſſe, ſerpentibus vi-
rus addidiſſe, juſſiſſe prædari lupos, agros,
qui communes erant, dividi, terminiſque
ſignari, ſæpiri muris oppida, moveri na-
vibus mare, ver, quo perpetuo Mortales
fruebantur, contraxiſſe, & quatuor ſpatiis
annum diſtinxiſſe, & algere brumâ homi-
nes, & æſtuare Solis ardore, & immodicis
imbribus, & injuriis tempeſtatum vexari
voluiſſe; ut condocefacti malis ad excogi-
tandas artes acuerentur, & ignaviam, qua
E in illâ beatiſſimâ omnium rerum affluentiâ
utebantur, prorſus deponerent. Tantum
ſcilicet mali in inertiâ eſſe voluerunt, ut
ne eum aureo quidem ſæculo conjunctam
cenſuerint expetendam; quod ſummum
Deorum, cujus judicium errare non po-
teſt, judicaſſe tradiderunt; qui quum ho-
minibus conſuleret, maluit humanum ge-
nus tot malis conflictari, quàm veſci para-
tis voluptatibus, tranquillitate ſummâ frui,
ſed ignaviâ torpeſcere. Majus igitur ma-
F lum ſocordia, quàm bellum, quàm pauper-
tas, quàm naufragia, quàm excidia urbium,
diſcordia civium, fames, morbi, lites, om-
ne genus calamitatum, incommodorum,
curarum, ſollicitudinum, quibus hominum
vita vexatur. Et ſanè ſi non ignaviam om-
nis vitiorum, & ſcelerum turba ſequeretur,
ut argumentis nihil dubii relinquentibus
oſtendimus, Auditores; tamen tantus eſt G
ignavorum ſtupor, tanta ignoratio ſui, ut
vel hoc nomine deterrima omnium malo-
rum eſſe videatur. Neque enim Margites
ille, quem tam ſtolidum fuiſſe ferunt, ut
toto vitæ ſpatio nunquam ultra quinque
numerare didicerit; & in nuptiali thalamo
cum novâ nuptâ collocatum puellam non
attigiſſe, propterea quòd, ne ſibi mater con-
vicium faceret, ſeque vehementer objur-
garet, verebatur, tantâ ſtultitiâ laboravit,
quantâ interdum ignavi laborant. Quis e- H
nim ſenis illius otioſi, &, ut ſibi videba-
tur, beati, cujus meminit Seneca, ſtupo-
rem æquaverit; qui quum ſervorum mani-
bus eſſet in ſellâ poſitus (eſt enim id igna-
vorum proprium, uſum corporis partium
amiſerunt, alienis manibus cibum capiunt,
alienis pedibus ambulant, alienâ operâ ſe-
dent, cubant, e ſtrato ſurgunt, & erigun-
tur) jamne ſederet, ſervos interrogabat?
Nec eſt, quòd putetis hunc accepiſſe, non
feciſſe ſtultum ignaviam, quum etiam pru- I
dentiſſimos, & acerrimo ingenio præditos
infatuet. Lucullus ille, quo nemo pruden-
tior, nemo ſolertior, nemo eloquentior,
aut doctior inter Duces Romanos fuit, qui
tot urbes, tot populos, tot nationes opti-
mis & legibus, & inſtitutis, & diſciplinâ
temperavit, poſteaquam Reipublicæ curam
abjecit, & ſe otio penitus dedidit, tantum
repente mutatus eſt; ut qui regendo Orbi
terrarum idoneus habebatur, ſeipſum rege-
re non poſſet, & Calliſtheni liberto ſeque, K
remque familiarem committeret; qui qui-
buſdam, ut ita dicam, veneficiis captum, &
delinitum habebat obnoxium. Ita qui con-
ſueverat Regibus ipſis imperare, imperio
liberti regebatur, vel potius ad perniciem
trahebatur; ea quippe res in magnum ho-
minis malum evaſiſſet, niſi fratris pietas
fratri ſubveniſſet; quæ liberto amandato
Luculli curam ſuſcepit, & ſenem triumpha-
lem repueraſcentem otio, & ſuis deliciis
uſque ad extremum vitæ ſpatium pæda- L
gogi more moderata eſt. O ignavia, quan-
ta vis eſt tui torporis ad homines immu-
tandos? quando ille acerrimus urbium ex-
pugnator, regum debellator, hoſtium ex-
tinctor, civitatum, provinciarumque re-
ctor ſapientiſſimus in ſtipitem, atque trun-
cum tuis venenis transformatus eſt. Non
Meduſa, quæ dicitur aſpectu homines in
lapides convertiſſe, pernicioſior peſtis fuit;
nam illa terribilis viſu, & horrendis impli-
cata ſerpentibus a ſe ſpectatorum oculos
avertebat; tu ſpecie tranquillitatis allicis, M
tu blanditiis invitas; & quos allicis, per-
dis, & quos invitas, decipis: tu volupta-
tem polliceris, & cruciatum paras: tu pa-
cem promittis, & bellum moliris: tu re-
quiem præ te fers, & invehis tumultum,

&

& tempeſtatem: tu felicitatem oſtentas, &
A miſeriam ſummam creas: o omnium ſen-
tina vitiorum, o animi peſtis, o vitæ ſum-
ma calamitas! Huic, Adoleſcentes, mon-
ſtro (ad vos enim extrema jam ſpectat o-
ratio) ne, quæſo, confidatis, neve inge-
nium ſocordiæ corrumpendum dedatis.
Non eſt illa ſalutaris quædam tranquillitas,
quam ignavia pollicetur; eſt pernicioſa ma-
lacia, qua dum detinemur, numquam ad
felicitatis portum poſſumus pervenire, ſed
miſerrimo exitio pereamus, neceſſe eſt.
B Vos quidem optimè rebus veſtris conſului-
ſtis; quum duo ſint artium genera, quorum
altero animus, altero corpus exercetur;
vos illud genus elegiſtis, quod in animo
excolendo verſatur: noluiſtis rem augere
mercaturâ, ne divitias fluxas, & caducas
Sapientiæ opibus numquam perituris ante-
ponere videremini: noluiſtis rem colere
militarem, ne potiùs hominibus trucidan-
dis, quàm donandis immortali gloriâ ſtu-
deretis: noluiſtis alio genere laboris, quo
C corpus perficitur, eſſe occupati; ne corpus
animo, terreſtre cœleſti, æterno mortale
præferretis: confugiſtis in ſinum Muſarum,
ut a turbâ, a tumultu, a vitiis quàm lon-
giſſimè recederetis. Veruntamen quò ve-
ſtrum laudabilius eſt inceptum, eo magis
cavendum eſt, ne a ſummâ laude excidatis,
& in Sapientum reprehenſionem incurratis.
Nam quanto tranquilliora ſunt, & otio ſi-
miliora ſtudia litterarum, tanto facilius ea-
rum ſtudioſi ad inertiam delabuntur; quod
D vobis, Adoleſcentes, magnopere fugiendum,
ac ſumma ope enitendum, ne vitam ſilentio
tranſigatis. Non inglorius vobis proponitur
labor, proponitur plenus gloriæ, plenus cla-
ritatis, plenus exiſtimationis, & qui viven-
tes ornet, & mortuis pariat laudem ſempi-
ternam. Si veſtra ſtudia in tenebris, & ob-
ſcuritate jacuerint, omnes vos credent non
amore otii litterati, ſed ignaviâ id vitæ ge-
nus appetiviſſe, & turpiſſimos arbitrabun-
tur; quod dedecus ut fugiatis, impenden-
E dus vobis labor, animus ad laudem exci-
tandus, abjicienda ſegnities. Cogitate ni-
hil eſſe in rebus humanis, quod non la-
bore comparetur; labore maria peragran-
tur, & merces ex alio Orbe advehuntur:
labore terræ fecunditas conſtat, & alimen-
ta Mortalibus procreantur: labore divitiæ
congeruntur: labore coluntur artes uni-
verſæ: labore quæſitæ voluptates exiſtunt
ſuaviores: labor eſt felicitatis effector, fons
gloriæ, pretium omnium expetendorum:
induſtriâ vincuntur hoſtes, & clari duces
F in curru triumphali collocantur: induſtriâ
Reſpublicæ præclarè adminiſtrantur: in-
duſtria eſt, quæ latentia deprehendit, ob-
ſcura profert, occulta cognoſcit, tot uti-
lia, vel jucunda vitæ inventa demonſtrat;
nec ullâ aliâ re magis, quàm induſtriâ ho-
minum vita belluarum vitæ antecellit; qua-
re hominibus labor appetendus, eſt enim G
vitæ ornamentum. Atque eo magis vobis,
quòd qui in aliis rebus labor ſuſcipitur,
eſt ferè injucundus; qui autem in litteris ju-
cundiſſimâ voluptate conditur; nam ani-
mus ipſo opere paſcitur, & ut ita dicam,
venatione veritatis oblectatur, quæ eſt ve-
rum nectar animorum. Sed ut eſt dulcis,
pulcher, glorioſus, appetendus labor; ita
ignavia turpis, moleſta, inquies, deteſtan-
da; quam ita demum eo, quo par eſt, im-
petu, conatuque fugietis, ſi id, quod ve-
riſſimè dicitur, altiſſimè in animo defigetis,
identidemque reputabitis hominem igna-
vum nihil a ſepulto diſcrepare.

ORATIO XXV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1701.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

In dirigendo ſtudiorum curſu conſectanda Sapientum exempla; non imperitæ multitudini obtemperandum.

MUlta ſunt, ampliſſimi Patres,
Auditores humaniſſimi, quæ H
juvenes a rectâ illâ ſtudiorum
ratione deflectant; multa, quæ
a litteris prorſus deterreant,
& ad ignaviam convertant; ſed nihil magis
animos ad magna tendentes remoratur, &
ab amore laudis avertit, quàm vulgi opi-
niones, quàm voces imperitorum; quibus
quotidie uniuſcujuſque noſtrûm perſonant
aures, quibus mentes aſſiduè delinitæ mul-
tis erroribus implicantur. His obſiſtere,
has aſpernari, & veritatem potiùs paucis I
teſtibus fretam, quàm mendaclum multo-
rum teſtimonio, & patrocinio ſubnixum
comprobare magni animi eſt, magnæ con-
ſtantiæ, magnæ cujuſdam conſummatæque
ſapientiæ. Nam ſi Ulyſſem poëtæ laudibus
ferunt, & ſapientiſſimum prædicant, quod
Sirenum voces, quæ unum ſcopulum ma-
ris obſidebant, contempſerit, & unum lo-
cum multorum clade terribilem incolumis
fuerit cum ſociis prætervectus; quanto ma-
gis laudandus eſt ille, & Sapiens judican-
dus, qui vulgi ſermonibus aures non pa-
tefe-

tefecerit? qui ſtultorum, quibus aſſueſci-
A mus, quibus innutrimur, dicta repudiarit,
quæ non uno in loco, ſed ubique, ſemper-
que nos circumſonant; præſertim quum
inertiæ delinimenta, quum illecebræ vo-
luptatum Sirenum cantu ſuaviores non
deſint, quæ populi opinionibus lenocinan-
tur, ſuadentque nobis, ut viam, quam ple-
rique omnes ineunt, pronam, facilem, a-
mœnam, deliciis affluentem inſiſtamus; il-
lam alteram paucorum tritam veſtigiis, ar-
duam, aſperam, confragoſam, dumis ob-
B ſeptam relinquamus. Quare vereor, Audi-
tores, ne durem nimis dicendi provinciam
videar ſuſcepiſſe, quum mihi propoſui A-
doleſcentes, qui me audiunt, adhortandos
ad eam rationem ſtudiorum conſectandam,
quam paucorum, eorumdemque Sapientum
præceptis, exemplisque vident comproba-
tam; non ad eam, quam imperita multi-
tudo, & ſimilis imperitæ multitudini me-
diocriter eruditorum hominum turba com-
mendavit. Nam quo pacto tam brevi tem-
C poris intervallo, tam tenui, qua utor, fa-
cultate dicendi, ingenio tam infirmo labe-
factare ſententiam me poſſe confidam, quàm
pæne omnium conſenſus corroboravit;
quæ ſi non valet auctoritate teſtium, non
valet ratione; valet numero, valet exem-
plorum copiâ, valet inſitâ pleriſque libidi-
ne non optimum quemque, ſed multitu-
dinem conſequendi? qua ratione ſperem
ita orationem meam in animis defigere, ut
numquam evellatur, nunquam ſuadentium
D diverſis vocibus obruatur, nunquam lon-
ginquitate temporis excidat, nunquam de-
leatur; quum ſint numquam defuturi, qui
ea, quæ hodierno die dixero, tamquam a-
niles fabulas irrideant, vellicent, carpant;
qui hanc viam, quam demonſtraro, deſer-
tam oſtendant, illam alteram omni ſtudio-
ſorum frequentiâ celebrari? Sum ne ego
tantus ingenio, tantus eloquentiâ, ut ob-
viam ire poſſim contra nitenti multitudi-
ni, & mecum impellere animos Auditorum
E mihi potiùs, quàm pæne omnium ſermo-
nibus credituros? Enimvero temerarium
meum inceptum faterer, niſi mihi veſtra,
Patres ampliſſimi, lux affulgeret, veſtra,
Juvenes ornatiſſimi, indoles aſpiraret; quo-
rum alteri exemplo ad id orationis genus
me invitaſtis; alteri propter ingenium non
vulgare dicturo ſpem præbuiſtis orationem
non vulgaria ſpectare jubentis veſtris inge-
niis, veſtriſque ſtudiis fore accommodatam,
nec difficilem perſuadendi rationem. Non
F enim omnes iiſdem rebus commoventur,
& alia apud alios habenda eſt oratio; ita
Spartanos propoſitâ ſpe victoriæ, & ſpecie
honeſtatis, Romanos gloriæ, amplitudinis,
& imperii, Ætolos prædæ, & rapinarum,
Sybaritas voluptatis, & deliciarum ad quid-
libet audendum perpuliſſes. Vos quoque,
Adoleſcentes, quorum pleroſque altâ in-
dole præditos video, ingenio egregio ad G
profanum vulgus contemnendum, exem-
pla magnorum virorum, atque clarorum
intuenda, reconditam ſtudiorum viam in-
grediendam non eloquentiæ meæ vi, quæ
nulla eſt, ſed animi propenſione, ſed bo-
nitate naturæ facilè excitari poſſe confido.
Non abhorrebit igitur a vobis oratio, qua
ſum hodierno die oſtenſurus, non ita in-
ſtituenda ſtudia, quemadmodum vulgo pla-
cet, in quo non ratio, non diſcrimen eſt;
ſed quemadmodum doctiſſimos viros, & H
omnium ſeculorum ingenio, ſapientiâ, glo-
riâ principes inſtituiſſe accepimus; eoque
ſtudiorum curſum dirigendum, quò præ-
cepta Sapientum vocant, non quò multitu-
do hominum imperitorum, aut ſimilium
imperitis putat dirigendum.

Et ſanè quis non videt paucorum judi-
cium multorum opinionibus ubique ſa-
pienter anteponi; immo in rebus maxi-
mis, & graviſſimis quibus multorum ſalus
continetur, unius hominis nutum ſpecta- I
re, unius ſententiam ſequi, unius conſilio
regi? Quis enim in navi vel tranquillo,
vel horrente fluctibus mari vectores, vel
nauticam turbam putat audiendam? unius
gubernatoris imperio omnes obſequuntur,
unum intuentur, uni parent, unius ſcien-
tiam præſtare multorum ſententiis arbitran-
tur: quis in affectâ valetudine conſulit
vulgus? nemo eſt, quin aliorum conſiliis
repudiatis unius aut paucorum medendi
arte præcellentium præceptis obtemperet; K
paucis auctoribus perpetimur ſitim, inediâ
corpus maceramus, torquemur, urimur, ſe-
camur, ab omni voluptate, licèt multis
jucundiora ſuadentibus, abſtinemus: quis
in bello, quid ſentiant milites, putat in-
quirendum? unius imperatoris conſiliores
omnes adminiſtrantur; ſive ille prædatum
mittat, prædæ ſunt agendæ; ſive concla-
mari vaſa jubeat, movenda ſunt caſtra;
ſive dimicandum putet, in aciem exeun-
dum; ſive caſtris militem continendum, in- L
tra vallum permanendum; ſive trahi cun-
ctatione bellum velit, prœlio eſt abſtinen-
dum; peſſimoque exemplo, quod multis
ſæpe cladibus expiatum eſt, non exercitus
imperatoris, ſed imperator exercitus ſe-
quitur voluntatem. Ita Pompejus quum
ſignis collatis non dimicare, ſed Cæſaris
copias fame, qua jam laborabant, urgere,
& ſedendo bellum conficere ſtatuiſſet, quo
conſilio, haud dubiè hoſtes funditus dele-
viſſet, conſenſu Procerum, qui tam lon- M
gam militiam gravabantur, impetu militum
pugnam poſcentium victus eduxit in aciem
copias, & Theſſaliæ campos nobilitavit
clade Pharſalicâ. Sed quid majora perſe-
quor? etiam in parvis multorum ſenten-
tia unius, aut paucorum conſilio prapon-
dera-

doratur. Non in palæſtrâ ſuo arbitratu e-
A xercentur; ſed unius gymnaſii principis
nutu reguntur palæſtritæ: non in choro
quid ſentiat multitudo, ſpectatur; ſed om-
nia unius, qui chori magiſter eſt, ſcientia
moderatur: non in ſcholâ turba diſcen-
tium præceptorem, ſed turbam præceptor
inſtituit, & regit; & ſi quid geometricum
eſt addiſcendum, non populus, ſed geo-
metræ; & ſi quid grammaticum, Gramma-
tici; & ſi quid dialecticum, Dialectici; &
ſi quid phyſicum, aut quod ad mores per-
B tineat, philoſophi; & ſi quid muſicum,
Muſici conſuluntur. Nec quo tempore ſit
opportunum mandare terræ ſemina, agros
incendere, aut ſtercorare, vites, aut arbo-
res ponere, quid quæque regio ferat, &
quid recuſet, multitudo meliùs, quàm pe-
ritus agricola præceperit: nec quo modo
ædificanda domus, templum extruendum,
condendum oppidum, vulgus potiùs, quàm
architectus docuerit: nec qua ratione ci-
vium mores oporteat temperare, quæ inji-
C cienda populari licentiæ frena, quibus præ-
miis virtus excitanda, quibus vitia ſuppli-
ciis excindenda, certiùs omnes alii, quàm
legumlator oſtenderit: in omnibus deni-
que multorum judicia repudiantur, pauco-
rum Sapientum, aut unius comprobantur;
nec tam quàm multi ſint, qui præcipiunt,
quàm quantâ ſcientiâ præditi, ſolemus at-
tendere. Quod ſi etiam in rebus non ad-
modum reconditis, de quibus aliquid vul-
gus poteſt judicare, tamen paucorum, non
D vulgi judicio ſtamus; quid in iis artibus,
quæ reconditis ferè, atque abditis e fonti-
bus hauriuntur, quid in ratione ſtudiorum
moderandâ faciendum eſt? An putatis in
ſapientiâ ipsâ comparandâ Sapientum ju-
dicio imperitæ multitudinis opiniones an-
teponendas? quid ſoli vos ignoratis vulgus
eſſe belluam multorum capitum ſine men-
te, ſine ratione, cæcam, & veritatis lumen
averſantem, ſe regere neſcientem, & regi-
men prudentium reſpuentem; quæ impetu
E temerario fertur, & levibus momentis huc
illuc impellitur, numquam ſtabilis, num-
quam certa, ſemper avida rumorum, ſem-
per præceps, ſemper inconſulta? Huic
monſtro credetis? hoc duce quidquam e-
gregium, quidquam laudabile vos conſe-
quuturos eſſe ſperabitis? An neſcitis gra-
viſſimos, & ſapientiſſimos viros, ſi quid a
vulgo probaretur, id non carere culpâ ſu-
ſpicatos fuiſſe? Antiſthenes philoſopho-
rum ſeveriſſimus, quum quidam ex ami-
cis affirmaret, ipſum in ore omnium eſ-
F ſe, ab omnibus laudari; numquid, reſpon-
dit, turpe perpetravi? Phocion ille, quo
nemo eâ ætate melior, nemo prudentior in
Athenienſium Republicâ fuit, quum ſen-
tentiam in concione dixiſſet, & multitu-
dinem oratione commotam videret, & ne-
minem eſſe ex tanto populo, qui dicta non
comprobaret, concione dimiſſâ converſus G
ad amicos: numquid, inquit, mihi pravum
excidit inſcienti. Vix putabat Vir ſapiens,
& altâ quadam mente præditus poſſe quid-
quam eſſe rectum, quod a vulgo probaretur.
Idem, quum oraculum monuiſſet, eſſe vi-
rum in civitate, qui omnium ſententiis
adverſaretur, cui, quæ ſciret populus, om-
nia, & quæ publicè gererentur, diſplice-
rent, clamantibus cunctis, & hominem in-
quiri jubentibus, proceſſit in publicum,
ſeque eum eſſe profeſſus eſt, qui quæcum- H
que populus ageret, aut loqueretur, im-
probaret. Adeo ille præſeferebat, & ma-
gnificè gloriabatur, ſua conſilia ab opinio-
ne multorum diſſidere; quibus conſiliis,
quantum in illâ converſione rerum, & ini-
quitate temporum fieri potuit, Reſpublica
ſuſtentata eſt. Pudet poſt Phocionem quem-
quam inſcientiæ multorum teſtem adhibe-
re; nam cujus auctoritas major, aut gra-
vior, quàm illius, qui propter integerri-
mos mores, gravitatemque vitæ vel iniquo- I
rum judicio boni cognomen eſt conſequu-
tus? Nihilo tamen ſecius non abs re fue-
rit exemplum afferre, quo quantum po-
pulus aberret a veritate in iis quoque,
quæ ad populi judicium videntur per-
tinere, declaratur. Hippomachus inſi-
gnis palæſtræ magiſter, quum athleta co-
ram populo exerceretur, & ejus artem
multitudo ingenti plauſu comprobaſſet;
hominem virgâ percuſſit, et ſi, inquit, ex
arte certaſſes, non tantum vulgi plauſum K
excitaſſes. Eadem ſententia fuit Hippo-
machi tibicinis, qui diſcipulum virgâ ca-
ſtigavit; quòd quum tibiâ ceciniſſet, cir-
cumfuſa populi corona canentem mirifi-
cis laudibus extuliſſet. Exiſtimarunt ni-
mirum homines haudquaquam hebetes ma-
gnos artifices non plauſu multitudinis du-
ci; ſed approbatione paucorum, qui ex
artificio judicent, contentos eſſe oporte-
re. Quod enim in vulgo judicium eſt,
quæ veri perſpicientia, quæ certa ſenten- L
tia eſt? unus mehercule, unus, cui cor
ſapiat, plus interdum videt, quàm multi-
tudo hominum non dico imperitorum,
ſed eorum, qui non omnino ſunt rerum
ſcientiâ deſtituti. Vidit unus ex omni A-
thenienſium multitudine Themiſtocles in-
gruente Perſici belli tempeſtate, & Aſiâ u-
niversâ cum magnis minis in Europam ſe
ſe effundente, urbem relinquendam, con-
ſcendendas naves, maritimo prœlio de-
cernendum; & quod vidit unus Themi- M
ſtocles Athenienſibus attulit ſalutem, Græ-
ciæ libertatem, Themiſtocli gloriam ſem-
piternam: vidit unus in anguſtiis maris,
quod Eubœam, & Atticam interfluit, cum
Barbaris confligendum, nec ad ſua tuenda
diſcedere, & claſſem diſſipare Græcos o-
por-

portere; & quod vidit unus Themiſtocles,
A multis repugnantibus, & ratio, & eventus
comprobavit: vidit unus Alcibiades, quum
in exilium ab ingratis civibus pulſus ad
Spartanos ſeſe contuliſſet, Lacedæmoniis
Deceliam eſſe muniendam; & unius Alci-
biadis conſilium Athenienſes in eas an-
guſtias redegit, ut ad eam diem victores de
ſuis rebus pæne deſperarent: vidit unus e
Samnitibus Herennius Pontius, quum Ro-
manus exercitus Caudinis ſaltibus inter-
cluſus teneretur, Romanos omnes extem-
B plo eſſe incolumes ſine ignominiâ dimit-
tendos, vel omnes trucidandos; irriſere
ceteri conſilium Senis, & delirum putave-
runt; ſed negotio, & clade Samnitium
compertum eſt Herennium Pontium vi-
diſſe plurimum; ceteros, inprimiſque
Ducem deliraſſe; vidit unus Fabius Ma-
ximus urente Pœno Italiam bello, prœlio
eſſe abſtinendum; ut Romani tot cladibus
feſſi reſpirarent, & Hannibalis exercitus
paſtus Italiæ cladibus omnium rerum ino-
C piâ premeretur; itaque contentus Hanni-
balem ab effuſâ populatione prohibere,
contentus tegere oppida Sociorum inſti-
tuit Pœnos modò inſequi, modò antece-
dere, modò in ſummis jugis montium
apparere, numquam æquo ſe campo com-
mittere, modò in tuto poſitus extremum
hoſtium agmen carpere, modò palantes
opprimere, modò anguſtias ingreſſos ur-
gere, omnique bellandi arte hoſtes elu-
dere; plerique omnes Fabium contem-
D nebant, mordebant, cavillabantur Hanni-
balis Pædagogum appellantes; ſed expe-
rientia docuit unum Fabium inveniſſe ra-
tionem Pœnos debellandi; ceteros omnes,
qui Fabium carpebant, eſſe in magno er-
rore verſatos; niſi enim importuna pu-
gnandi libido, & mutatus imperator occa-
ſionem rei gerendæ Pœnis præbuiſſet, Han-
nibal Italiæ poſſeſſione excidiſſet; nec illi
Ticinus, Trebia, Thraſymenus Romano-
rum ſanguine redundantes, profuiſſent;
E ſed fatum fuit, ut Cannenſis clades alias,
quas Romanis intulerat Hannibal, magni-
tudine ſuâ obſcuraret, & poſt Fabium im-
peratorem Italia quatuordecim ferè annis
Afrorum bello peſſumdaretur. Dies me de-
ficiet exempla congerentem, quibus decla-
ratur in iis etiam rebus, quæ non prorſus
intelligentiam multitudinis fugiunt, vulgi
judicium contemnendum, paucorum com-
probandum, & unum hominem omnes alios
prudentiâ ſæpenumero præſtitiſſe. Atqui
F ſi quid eſt in rebus humanis, quod non
populari trutinâ, ſed artificis ſtaterâ ſit ex-
pendendum, & paucorum conſilio, non
vulgi temeritate moderandum; id eſt ma-
ximè ſtudium Sapientiæ, & omnium libe-
ralium diſciplinarum; quid enim populo
cum Sapientiâ, quid cum liberaliſſimis di-
ſciplinis? in altero nihil eſt, niſi temera-
rium; in alteris nihil ſine ſummâ ratione: G
in altero levitas; in alteris gravitas, & con-
ſtantia: alter ſequitur, quod eſt maximè
pervulgatum; alteræ quod maximè eſt ab o-
pinione populari, intelligentiaque disjun-
ctum. Ideo fabulis proditum Muſas non
in populi cœtu, frequentiaque verſari; ſed
in altiſſimis rupibus, in ſemotis receſſi-
bus, atque in ſpeluncis, & ſilvis habitare lon-
giſſimè a contagione vulgi ſeparatas. Nec
defuerunt, qui in Cœlo ſtudiorum præſi-
des Deas collocarent, & cœleſtes Orbes H
dicerent ſuavitate vocis moderari; quaſi
tantum a vulgo litterati debeant diſſidere,
quanto Cœlum a terrâ diſtat intervallo; &
poëtæ ſeſe profanum vulgus odiſſe profi-
tentur; nec alia, niſi ſtudioſis Pythagoras
præcepit populares vias eſſe fugiendas;
nam ſi populum ſequamur auctorem, nul-
lam ſapientis viri ſimilitudinem aſſequemur.
Polycletum ferunt ſtatuarium cumprimis
nobilem duo ſigna feciſſe; alterum ex ar-
tis præceptis, alterum ſecundùm judicium I
populi elaboratum; nam omnibus viſere
cupientibus oſtendebat, & quod quiſque
mutandum, addendum, detrahendum cen-
ſuiſſet, mutabat, addebat, detrahebat;
quum utrumque abſolviſſet, alterum ipſius
populi judicio ita probatum eſt, ut non
humano, ſed divino artificio perfectum
crederetur; alterum ita rude, ita pravum,
abſurdumque omnibus viſum eſt, ut ſpe-
ctatum admiſſi riſum tenere non poſſent.
Tum Artifex; atqui, inquit, quod laudibus K
in cœlum fertis, quod admiramini, ego,
quod contemnitis, & irridetis, ipſi feciſtis.
Quod Polycleti ſtatuis accidit, idem acci-
det nobis, Auditores, qui volumus ani-
mum nobiliſſimis diſciplinis conformare,
& ad illud exemplar Sapientiæ divinum,
& immortale quàm proximè accedere; ſi
præcepta Sapientum audiemus, ſi ratione
ſtudia noſtra moderabimur, non contem-
nendam Sapientiæ formam exprimemus;
ſin autem multorum judicia ſpectabimus, L
& vulgo placere concupiſcemus, nullam
Sapientiæ ſpeciem referemus, & ipſi vul-
go, cujus præceptis uſi fuerimus, ridiculi,
& contemnendi videbimur. Cogitate, quàm
variæ ſint populi opiniones, quàm abſur-
dæ, quàm leves, quàm inter ſe diſcrepan-
tes; his credere, his regi, & ſtudiorum
ſuorum curriculum gubernare nihil aliud
eſt, quàm Olympiæ ſtadium ingredi certatu-
rum curru, qui ferocientibus equis, & ju-
gum detrectantibus, excuſſo rectore temere M
feratur; aut diſcordibus ventis agitato ma-
ri, & huc, illuc volvente fluctus navim ſi-
ne gubernatore, ſine gubernaculo com-
mittere. Neque enim minor in populo te-
meritas, quàm in curru, qui aurigam ami-
ſerit, aut in navi, quæ turbato mari flu-
ctuet,

ſtuet gubernatore, & neceſſariis armamen-
A tis deſtituta. Nam alii vos illuc impellent, quò vocant cupiditates, & animum jubebunt non aliquando remittere, ſed deliciis prorſus reſolvere, ſtudia verò leviter, & aliud agentes delibare: alii lucrum ſpectare dumtaxat, tamquam ſellularios opifices, aut non magni nominis mercatores: alii laborem aſpernari, ingenii bonitati confidere: alii mediocritate contentos eſſe, quæ quàm in morum diſciplinâ, & in animi motibus temperandis probatur, tam
B in ſcientiâ rerum, quæ quo major eſt, eo melior habetur, laudari non ſolet: alii triſtitiam vitæ, & animum numquam vacuum, numquam curas remittentem, ſemper intentum, demiſſum, mæſtum probabunt. Quàm multos reperietis, qui vos videri doctos, quàm eſſe malint; quàm multos, qui relictis fontibus diſciplinarum rivulos jubeant conſectari; quàm multos, qui ab optimorum Auctorum lectione deterreant, & corruptiſſimum quemque vobis propo-
C nant ad imitandum; quàm multos, qui non ſatis doctrinis perpolitos, & prorſus rudes ad agendas cauſas compellant, & de ſcientiâ rerum ſollicitos eſſe nolint; ſed tantummodo volubilitatem linguæ, profluentiamque verborum velint incitare; quàm multos, qui non ſummos viros; ſed rabulas, ſed circumforaneos medicos cenſeant imitandos, inanes rerum, ſtultitiâ plenos, omni barbarie inquinatos? Horum voces aſpernari, horum inſcitiam irridere
D non ego jubeo, ſed jubet ratio, jubet Sapientia, jubet indoles veſtra, Adoleſcentes; quæ nec humilia ſpectare, nec leviſſimi cujuſque ſermones in aures demittere, nec mediocritate laudis, & ſcientiæ contenta eſſe debet. Proponite vobis animo, non quid volgus, quem peſſimum veritatis interpretem Seneca jure appellat, exiſtimet, ſed quid doctiſſimus quiſque judicet; nec modò quid doctiſſimus quiſque eorum quos audire poteſtis, judicet; ſed quid do-
E ctiſſimi eorum, qui ſæculis elapſis floruerunt, judicarint; nec ſolùm quid doctiſſimi Veterum judicarint, ſed quid mens, & ratio judicet. Excutite intelligentiam, & explicate involutam animo Sapientiæ notionem; majus illa quiddam, & auguſtius vobis apparebit, quàm ut a volgo ſpecies ejus perſpici poſſit, aut quo pacto ad eam perveniamus, oſtendi. Non ſunt arcana Sapientiæ nota vulgo; citiùs mehercule aliquis e turbâ profanorum myſticas cære-
F moniæ cognoverit, quàm ſacra Sapientiæ vulgus indoctum, aut mediocriter eruditum. Circumfunditur illa immensâ luce, cujus magnitudine oculi minùs perſpicaces obruuntur, nec ſuſtinent tantam claritatem; in qua ſi paruмper mentis aciem intenderetis, irridebitis impudentiam eorum, qui ſapientiæ prorſus expertes, aut litteris tincti leviter ſeſe vobis ad eam contendan- G
tibus duces futuros, & quam numquam noverunt, viam oſtenſuros eſſe profitentur; & alios vobis auctores quærendos eſſe cenſebitis. Hi verò vobis numquam deerunt, ſi ad illum doctiſſimorum hominum chorum, quos præteritæ ætates extulerunt, animum convertetis. Plerique morum præceptores, quum quid, quod animadverſione, curaque non vulgari ſit dignum, eſt agendum, quid egiſſet in eâ re Plato, quid Socrates, quid Epaminondas, quid Ariſti- H
des, quid Cato, jubent cogitare; ego verò vos non jubeo divinare, quid facturi fuiſſent; ſed animadvertete, quid fecerint illi Sapientiæ proceres, illa lumina litterarum. Veniat vobis in mentem magni illius Hippocratis, veniat eruditiſſimi, atque eloquentiſſimi Galeni, veniat ceterorum, qui medicinam ſcriptis pulcherrimis, & immortalibus illuſtrarunt, ſi ad medendi artem animum appuliſtis; ſin autem juriſprudentiæ ſtudium ſuſcepiſtis, cum veteres il- I
los juriſconſultos, quorum prudentiâ jus civile conſtitutum eſt, tum doctiſſimos viros, qui reſponſa eorum luculentiſſimè explicarunt, in oculis habetote. Si verò vobis in animo eſt rerum naturam contemplari, aut divinitatis inveſtigatio, aut cognitio vetuſtatis, aut eloquentiæ ſtudia placuerunt; illos clariſſimos auctores intelligendi, & Sapientiæ principes Pythagoras, Democritos, Platones, Ariſtoteles, Theophraſtos; illos auguſtiſſimos, & ſanctiſſi- K
mos divinitatis interpretes Gregorios, Chryſoſtomos, Auguſtinos, Ambroſios, Hieronymos; illos apices prudentiæ civilis, illos uberrimos eloquentiæ fontes, illos omnium elegantiarum Patres Homeros, Herodotos, Thucydides, Iſocrates, Demoſthenes, Cicerones, Saluſtios, Virgilios, Livios cogitate. Quàm latè patuit eorum ſcientia, quantum fuit acumen diſſerendi, quanta vis eloquendi, quanta ubertas orationis, quanta rerum copia? Num Hip- L
pocratem creditis aliquid ignoraſſe, quod eâ poſſet tempeſtate cognoſci, & ad rem medicam pertineret? ille verò etiam alias artes, quibus ornari, augeri hanc ſalutarem facultatem poſſe cenſebat, ad excellentiſſimam medendi ſcientiam adjunxit, & in Rhetoricis uſus eſt Gorgiâ Leontino, in philoſophiâ Democrito præceptore; idcirco & tantâ rerum copiâ exuberat, & orationis elegantiâ floret. Nam quid de Galeno dicam, qui non contentus medicinam M
doctiſſimis commentariis illuſtrare, Dialecticam, geometriam, Grammaticam, philoſophiam luculentiſſimis libris editis explicavit; jam verò tantus in eloquentiâ eſt, ut ejus ubertatem, latitudinemque orationis, & perſpicuitatem, & ornatum, & vim

diſſerendi, qui non admiretur, nihil prorſus intelligat.
A Quid de antiquis juriſconſultis? num putatis illos, ut ajunt, manibus juriſprudentiam attigiſſe? erratis; illi grammaticen, illi dialecticen, illi reliquas philoſophiæ partes, Stoicos in primis auctores ſequuti, illi rationem civitatum regendarum, illi cognitionem vetuſtatis, & rerum Romanarum ad ſtudium juris adſciverunt. Quid de illis eruditiſſimis juris interpretibus, qui paucis ab hinc ætatibus floruerunt; quorum tanta fuit eruditio, tan-
B ta interpretandi ſolertia, tam preſſum, tam ſubtile, tam elegans dicendi genus, ut ad veterum Juriſconſultorum gloriam proximè accederent? Jam philoſophos antiquos quis jure non admiretur? quod enim doctrinæ genus non penitus cognoverunt, quam rerum naturæ partem indictam reliquerunt? Num quia ſunt in Phyſicis tam accuratè, diligenterque verſari, ut ad minima quæque deſcenderent, & omnium animalium, lapidum, plantarumque naturas,
C hiſtoriam, cauſaſque enarrarent, dialectica neglexerunt? num quia in Dialecticorum laqueis enodandis, & in reperiendis argumentorum fontibus elaborarunt, morum diſciplinam, rationem adminiſtrandæ Reipublicæ, reique privatæ non attigerunt? an quia hæc omnia ſunt diligentiſſimè perſequuti, aſtrorum motus, geometriam, muſicen ignorarunt, quas artes philoſophiæ anſas appellabant? an quia rerum omnium ſcientiam ſunt mente com-
D plexi, ſermonis elegantiam, eloquentiæ copiam, antiquitatis memoriam, poëticæ ſtudium ſunt aſpernati? qui & dicendo tantùm valuerunt, ut alii ab orationis divinitate nomen invenerint, alii Muſarum ore loqui, alii oratione, quæ Jovem deceret, uti dicerentur; alii veteres dicendi magiſtros relictâ ſcholâ admiratione eloquentiæ ſuos eſſe auditores coëgerint; & omnem antiquitatem cognoverunt, reſque geſtas litteris mandarunt, & poëticæ
E leges condiderunt. Jam ſanctiſſimos divinitatis Interpretes nulla pro dignitate exornare poſſit oratio; non illi, quod quidam faciunt, rerum divinarum ſplendorem, quas profitebantur, horridâ, rudi, incomptâ oratione, & barbarie verborum obſcurarunt, inquinarunt, & quaſi quadam teterrimâ caligine involverunt; nec ad illam diſciplinam, quæ ſapientiæ eſt apex, non per aliarum diſciplinarum gradus aſcenderunt; nec illa ſanctiſſima myſteria
F non initiari litterarum ſacris aſpexerunt; ſed oratione uſi ſunt, quæ altitudinem rerum, & majeſtatem non dedeceret; in pleriſque verò ea fuit eloquentiæ copia, tantum verborum flumen, tantus ornatus, ut de rebus divinis divinitus loquuti videantur; in diſciplinis verò, quibus omnis humanitas continetur, tantùm profecerunt, ut nemo queri poſſit hanc diſci- G
plinarum quaſi reginam reliquarum facultatum comitatu eſſe deſtitutam. Jam in eloquentiſſimis viris, qui vel cauſas orarunt, vel res geſtas condiderunt, vel muſas amœniores ſequuti poëticæ ſtudio floruerunt, quanta cognitio fuit rerum maximarum? vix quemquam e doctiſſimis philoſophis magnitudine ſcientiæ illis anteponas; idcirco non inani verborum ſonitu delectantur, nec tantummodo ſunt in eloquentiæ floſculis colligendis occupati; ſed H
eorum mirabiliter aſſurgit oratio, & ſcientia rerum cum eloquutionis nitore certat, & copia verborum, & venuſtas, & ornatus gravitate ſententiarum, & pondere ſuperatur. Hos vobis proponatis oportet ad imitandum, quos nemo Sapiens non imitandos eſſe fateatur: hos duces habeatis, & non vulgus, aut eos, qui non multum diſcrepant a vulgo, quum a vulgi judicio pendeant, & inflentur inani opinione ſapientiæ. Zeno Cyttieus, quum oraculum I
conſuluiſſet, quo pacto vitam poſſet optimè traducere, reſponſum accepit; vitam optimè tracturum, ſi cum mortuis verſaretur, cum mortuis iniret ſocietatem; mortuos appellabat oraculum libros, & in eorum lectione philoſophum jubebat otium conſumere. Idem vobis conſilium capiendum; mortuis iis, qui præſtantiſſimâ gloriâ floruerunt, adhærere cenſeo vos oportere; quod non eò ſolùm ſpectat, ut eorum monumenta aſſiduâ lectione conte- K
ratis; ſed ut eorum inſtituta, & doctrinæ magnitudinem æmulari contendatis. Quod ſi cui, quominus in omnes partes, latiſſimèque fuſam Veterum ſapientiam, & omnium ferè diſciplinarum complexum imitetur,

Frigidus obſtiterit circum præcordia ſanguis.

At licebit ex illâ copiâ, quantum cuique videbitur, circumcidere, & amputare; dum ad præclariſſimas diſciplinas prorſus L
non rudis, non barbarus, non indoctus accedat, & ſacra litterarum illotis manibus audeat attrectare: at licebit Veterum inſtituta æmulari, licebit eorum exempla ſemper intueri, legemque, quam ſervare perpetuò debeat, vitam arbitrari. Non illi ſapientiæ lucrum anteponebant; ſed putabant, ſi quàm plurimum ſcientiæ eſſent conſequuti, & honeſtas divitias, & famam, & gloriam, & omnia, quæ prima Mortales putant, ſequutura; itaque ad illam excel- M
lentiſſimam doctrinæ laudem animum ſemper intentum, tamquam arcum habebant; nec ſi aliquantum in ſtudiis profeciſſent, magnificè ſe circumſpiciebant, & inani faſtu efferebantur; nec ſtudiorum ſucceſſu ad remittenda, ſed ad intendenda ſtudia

mo-

movebantur; nec longam ingredi viam A detrectabant, ut Sapientum colloquiis fruerentur præceptis erudirentur, exemplo meliores evaderent. Quapropter nonnullos ad Indos, & Æthiopas uſque, quò fierent eorum ſapientiâ doctiores, contendiſſe accepimus; nec levitate mentis adducti ſe facilè præceptoribus anteponebant; ſed ætatem in his audiendis conterebant, eorum lateri adhærebant, eos parentum loco obſervabant, colebant, mirabantur; nec intererant ſolùm publicis eo- B rum ſermonibus, ſed & in privatis colloquiis ſi quid memoriâ dignum excideret, adnotabant, excerpebant; & quum jam tantum in ſtudiis proceſſerant, ut alios docere poſſent, ſi quem excellenti ſcientiâ virum cognoverant, ejus auditores, quàm aliorum præceptores eſſe malebant. Ita Plato quum admiratione ſuæ doctrinæ Græciam impleviſſet, ad Italicos philoſophos, Ægyptioſque Sacerdotes audiendos navigavit: ita Clitomachus, quum Carthagine, ubi natus C erat, ſcholæ præfuiſſet, Carneadi philoſopho ſummo, atque eloquentiſſimo ſe ſe in diſciplinam tradidit; nec erubuit quadraginta natus annos inter ſtudioſos philoſophiæ adoleſcentes ſedere; & qui in Patriâ familiam duxerat, Athenis ſectator alterius eſſe: ita Cicero quum Romæ regnum fori poſſet obtinere, ſe ſe Rhodienſibus dicendi magiſtris reformandum, ac velut recoquendum dedit. Quæ ſummorum virorum inſtituta, tamquam certiſſimas diſcen- D di leges obſervantibus vobis ad non mediocrem ſapientiæ laudem aſpirare, & multitudini, cujus opiniones fueritis aſpernati, eſſe admirationi licebit; alia via non datur ad aliquam ſcientiæ, virtutiſque præſtantiam pervenire. Nam quemadmodum navigantes non ad ea ſigna, quæ latiùs vagantur, ſed ad illam parvulam Cynoſuram,

Quæ curſu interiore brevi convertitur orbe,

E vel potiùs ad immotum Mundi cardinem dirigunt curſum; ita cupidis litterarum, non ad errantes multorum opiniones, ſed ad conſtantem paucorum ſententiam, ſapientiamque curſus eſt dirigendus; pauci ſunt habendi auctores doctrinæ. Nam in vulgo quid non vulgare, quid non contritum, atque plebejum? Hoc igitur duce uti vultis, a quo nihil excellens, nihil egregium vobis commonſtretur? Quid proderit vobis indoles, quid ingenium eximium, & ſingulare, ſi nihil, niſi vulgare, concupi- F ſcetis? Erigite igitur mentem ad altiora, excellentem laudem cogitate, & Sapientiam Sapientum conſilio conſectamini; nec magis idoneum ad Sapientiam ducem populum, qui eam nec novit, nec quæſivit, quàm tot doctiſſimos viros, qui ſummo ſtudio quæſiverunt, & inventam numquam dimiſerunt, putatote.

ORATIO XXVI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1702.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Publica Gymnaſia maximos alunt profectus in litteris.

MAximè vellem, Patres ampliſſimi, Auditores ornatiſſimi, ut G mihi liceret ſemper hoc tam celebri, tam læto die, quo noſtros litterarios labores inſtauramus, in celebrandis potiùs laudibus litterarum, quàm in pravis nonnullorum opinionibus confutandis operam, & ſtudium meum collocare. Nam & Sapientiæ ſplendorem, qui lucet in tenebris, aliquid orationi meæ lucis allaturum eſſe confiderem; & non dubitarem, quin hujus diei celebritati magis laudatio pulcherrimarum H artium, quàm ulla contentio, & opinionum diſſenſio conveniret. Sed quoniam gliſcit quotidie, & invaleſcit opinionum perverſitas, quibus tanquam nocentibus herbis fruges obruuntur; ita in animis juvenum omnia virtutis ubertas extinguitur, omnis doctrinæ ſeges ſuffocatur; evellendæ ſunt inſcitiæ ſtirpes, eruendæ ſtultitiæ radices, ignaviæ ſemina extinguenda, omnique ratione pugnandum, ne mentes adoleſcentium, qui ad ingenii cultum capien- I dum in hos amœniſſimos hortos Muſarum convenerunt, amiſsâ virtutis indole ſterileſcant; ne malis erroribus implicentur, ne opinionum pravitate obſoleſcant; ſed ad Sapientiæ ſatus accipiendos præparentur. Inter omnes autem opiniones, quibus juvenes ab hoc curriculo laudis, & doctrinæ deflectuntur, haud ſcio, an ulla ſit pernicioſior eâ, quæ nuper increbuit; quæ niſi evellitur ex animis, fruſtra fuerit Majorum conſilium, qui hæc gymnaſia ſtu- K dioſorum induſtriæ patere voluerunt: incaſſum ceciderit omnis labor, quem, Patres ampliſſimi, in erudiendâ juventute ſuſcepiſtis. Diſputant homines imperiti in publicis gymnaſiis tempus nequidquam teri; ſcientiam juris non eſſe e puriſſimis Juriſprudentiæ fontibus hauriendam; nec in explicandis veterum Jureconſultorum reſponſis, Prætorum edictis, Cæſarum placi-

tis elaborandum; ſed adhærendum alicu-
A jus celebris cauſidici lateri, ejus domum fre-
quentandam, uſum forenſem ſtatim diſcen-
dum; infinita illa concertationumque, &
opinionum inter ſe diſcrepantium plena
pragmaticorum volumina pervolutanda,
premendum forum, in Curiâ prope habi-
tandum; ac ne medendi quidem artem ex
clariſſimorum Auctorum libris ediſcendam;
nec philoſophiam, nec ceteras diſciplinas,
quæ ſaluberrimæ facultati quaſi facem præ-
ferunt, eſſumendas; ſed his artibus ne a
B primo quidem limine ſalutatis, aliquem ex
iis, qui medicinam faciunt, conſectandum,
& miſerorum periculo artem, quæ ſe mor-
tis pericula depellere profitetur, cognoſcen-
dam; publica verò gymnaſia, quia lex co-
git, non quia proſint, celebranda. His vo-
cibus adoleſcentes a labore deterrentur,
ab induſtriâ deducuntur, a rectâ diſcendi
viâ coguntur aberrare; & quia inanem pu-
tant omnem operam, quam in præclara-
rum artium doctoribus audiendis conſum-
C pſerint, ſupervaceneum exiſtimant in hoc
erudito pulvere deſudare, ſupervacaneum
veſtris, Patres, diſputationibus intereſſe,
ſupervacaneum, quæ a vobis didicerunt,
memoriâ recolere, & in evolvendis Vete-
rum monimentis elaborare. Ita ingenia re-
langueſcunt, intenduntur cupiditates, &
in hac urbe plerique verſantur, tanquam
non ad percipiendas diſciplinas, ſed ad ex-
plendas venerint voluptates; non ad ani-
mum bonis artibus excolendum, ſed igna-
D viâ, ludo, omni denique ratione relaxan-
dum, & corrumpendum. Quod quis, qui
litteras amet, qui mores adoleſcentum quàm
optimè formari velit, æquo animo ferat?
Cum hac igitur opinione confligendum
nobis, & quaſi pro aris, & focis dimican-
dum: conſtituenda majeſtas Gymnaſiorum,
quæ ad imbuendam bonis artibus non u-
nius urbis, ſed pæne Orbis juventutem
Majores inſtituerunt; quod aptiſſimè co-
nari poſſe videor, ſi vobis hodierno die
E oſtendero, quantum in his gymnaſiis inge-
nia acuantur, & excitentur ad laudem, &
quantæ fruges, & quanta ſapientiæ ubertas
iis, qui ſeriò volunt in ſtudiis artium ma-
ximarum, & rerum cognitione verſari, ſo-
leant provenire. Quod argumenti genus
& veſtræ, Patres ampliſſimi, dignitati, &
veſtræ, Juvenes ornatiſſimi, utilitati, &
ſtudiis erit accommodatum; nam alteri,
dum gymnaſiorum, in quibus, & ingenii,
& doctrinæ laude fulgetis, utilitas, & ſplen-
F dor oſtenditur, quanta ſit veſtra dignitas,
& quantum veſtri labores proſint, recogno-
ſcetis; alteri, dum, quàm præclara detur oc-
caſio proficiendi, proponitur vobis, ad ca-
peſſendam rei litterariæ curâ incendemini;
& ſi quam huc attuliſtis pernicioſam ſtudiis
veſtris opinionem, forſitan deponetis.

Quo igitur pacto poſſim vobis, Adole-
ſcentes, demonſtrare, non ſtultum fuiſſe G
parentum veſtrorum conſilium; qui non
contenti progreſſu, quem in Patriâ feci-
ſtis, vos in hanc urbem Muſarum altri-
cem, præclararum facultatum parentem,
Sapientiæ Regiam, ingeniorum theatrum
cum rei familiaris diſpendio miſerunt, ut
doctrinæ compendia quæreretis? Equidem
nullum hujs rei majus argumentum poſ-
ſum invenire, quàm conſenſum omnium
ſæculorum; nam ſi tantum unius viri gra-
vis, & ſapientis auctoritati tribuimus, ut H
ejus conſilio res maximas adminiſtremus,
quibus & noſtra, & multorum ſalus con-
tinetur, quantum judicio unius ætatis tri-
buemus, qua innumeri ſapientes viri flo-
ruerunt; & ſi judicium unius ætatis ipſius
vocem veritatis arbitramur, immenſum eſt
id, quod omnium ſæculorum judicio tri-
buendum eſt. Enimvero teſtimonium om-
nium ſæculorum ipſius judicium naturæ,
ipſius veritatis oraculum, ipſius Numinis
vocem putare debemus. Quid autem con- I
ſenſus omnium ſæculorum magis confir-
mavit, quàm hos doctorum hominum cœ-
tus, hæc emporia nobiliſſimarum faculta-
tum auctoritate Principum, vel liberarum
civitatum conſtituta; ad quæ ex omnibus
terris adoleſcentes litterarum ſtudioſi di-
ſciplinæ causâ confluunt, conferre pluri-
mum ad excellentiſſimam ſapientiæ laudem
comparandam, eſſe ornamenta Reipubli-
cæ, eſſe lucem Orbis terrarum, eſſe virtu-
tis, & Sapientiæ officinas? quod ni ita eſ- K
ſet, numquam publicorum gymnaſiorum or-
tus ab ultimâ antiquitate repeteretur. Vix
Græcia parens diſciplinarum ad cognitio-
nem rerum fuerat excitata; vix artes in-
venerat, quibus homines ad omnem hu-
manitatem informantur; quum Athenis in
urbe celeberrimâ gymnaſia ſunt inſtituta,
ad quæ ſtudioſa juventus ex remotiſſimis
terris confluebat. Quæ fuit ibi doctiſſimo-
rum hominum copia, quæ dignitas, &
ſplendor litteris deditæ multitudinis? L
Ex omnibus populis, quibus aliqua Sa-
pientiæ lux effulſerat, homines doctrinæ
cupidi omiſſis aliis negotiis, relictâ Patriâ
ſeſe Athenas conferebant. Non Eleuſi-
nem illam ſanctam, & auguſtam, ubi Poë-
tâ vetuſto teſte initiabantur gentes orarum
ultimæ, ad ſacra ſuſcipienda major multi-
tudo frequentabat, quàm Athenarum gy-
mnaſia, non ut myſticis cæremoniis, ſed ut
Sapientiæ ſacris initiaretur. Quid autem
dixi initiaretur? non ſolùm qui primori-
bus, ut ajunt, labris diſciplinas degusta- M
rant; ſed etiam qui in ſtudiis multùm pro-
ceſſerant, & in aliis urbibus ingenuarum
artium doctores eruditiſſimi, eloquentiſſi-
mique habebantur, Athenas, non ut tra-
derent, ſed ut acciperent ſcientiam rerum

ex

Digitized by Google

ex tranſmarinis, & longinquis regionibus
A commeabant. Clitomachus, qui patriâ lin-
guâ Asdrubal dicebatur, quadraginta natus
annos, quum Carthagine, ubi natus erat,
ſcholæ diu præfuiſſet, ſummamque ſapien-
tiæ laudem eſſet in Patriâ conſequutus, A-
thenas migravit, & Carneadem acerri-
mum, & eloquentiſsimum novæ Acade-
miæ propugnatorem audivit; & inter ejus
diſcipulos diu ſedit, qui Carthagine philo-
ſophiæ præceptor acutiſsimus, & vivendi
magiſter graviſsimus cenſebatur: Crantor,
B quum Patriam ſapientiæ ſuæ admiratione
compleſſet, Athenas navigavit, & Xeno-
crati auctori ſummo intelligendi ſeſe in
diſciplinam tradidit, & Athenis diſcere,
quàm in Patriâ docere maluit, & ſapien-
tiæ principatum obtinere. Sed quid exem-
pla colligo; id non fuiſſe novum, ſed
tranſlatitium, & uſitatum declarat ſenten-
tia, qua Veteres aſſirmabant eos, qui in
alus urbibus præclari diſciplinarum Do-
ctores judicabantur, vix dignos inveniri,
C qui Athenis diſcipuli dicerentur. Illi ipſi
rerum domini Romani, qoi urbem habe-
bant, ubi quidquid egregium in Orbe ter-
rarum prænitebat, imperii fortuna, & in-
duſtria civium collocarat; non adoleſcen-
tuli modò, ſed viri omni humanitate per-
politi, eloquentiâ florentes, & uſu rerum
maximarum, tamen ad animum ſapientiâ
excolendum Athenas proficiſcebantur.
Quod quum illi faciebant, nihil aliud ju-
dicabant, quàm id, quod nobis propoſui-
D mus oſtendendum; ad ingenii cultum
permagni intereſſe, in quibus quis gymna-
ſiis exerceatur; utrum in iis, quæ Orbis
terrarum admiratione celebrentur, an in
iis, quorum fama urbis unius terminis an-
guſtis ſanè includatur. An enim Romæ
deerat illis Præceptorum copia? at habe-
bant non ſolùm in urbe, ſed etiam domi
doctiſſimos: an faſtidio, ut fieri ſolet, re-
rum domeſticarum externa domeſticis,
longinqua præſentibus anteponebant? at
E nullam urbem putabant cum Româ com-
parandam, nullius populi prudentiam Ro-
manis ingeniis præferebant: an ſcientiam
adminiſtrandæ Reipublicæ ſe magis Athe-
nis aſſequi, quàm Romæ poſſe cenſebant?
at nullum erat imperium, nulla niſi Romæ
Reſpublica. Profectò Gymnaſiorum aucto-
ritas homines commovebat, ſpes conſe-
quendæ ſapientiæ in tantâ doctrinæ luce
ad Patriam clariſſimam relinquendam; quam
qui cœleſtem urbem, Orbis terrarum com-
F pendium dixit, a veritate non aberravit,
incitabat. Quanquam autem Athenæ litte-
rarum principatum ſibi jure vindicabant;
non tamen ſoli Athenienſes ad publicam
humani generis utilitatem ſapientiæ ludum
aperire voluerunt; ſed & Macedones, ubi
rerum potiti ſunt, Alexandriæ in urbe cla-
riſſimâ, & propter ſplendorem, & magni-
tudinem, pulchritudinemque Alexandro G
conditore digniſſimâ undique doctiſſimis
viris accerſitis Sapientiæ domicilium col-
locarunt. Conſequi dicendo non poſſum
quantâ magnificentiâ Reges illi opulentiſ-
ſimi, liberaliſſimique gymnaſia inſtruxerint,
auxerint, ornarint; quot, & quales viros
ad docendi munus, & quantis impenſis
invitarint. Illud haudquaquam prætermit-
tendum, quò nihil ſtudioſorum induſtriæ
deeſſet, bibliothecam tantâ librorum copiâ
referſiſſe, ut quum ea Alexandrino bello H
eſſet incenſa, quadringenta, vel, ut alii tra-
dunt, ſeptingenta librorum millia conſla-
grarint. Quid Rhodienſes, nonne & ſa-
pientiæ, & artium liberalium, & præcipuè
eloquentiæ celeberrimos Doctores magnis
impenſis aluerunt; ad quos non ſolùm di-
cendi rudes, verùm etiam doctiſſimi qui-
que, & ipſe Cæſar, ipſe Cicero, quum
jam regnum fori prope obtineret, diſcen-
di causâ commearunt? Qui profectò nun-
quam illud iter ſuſcepiſſent, niſi magnum I
in celebritate loci, & Doctorum ad ſtudia
adjumentum eſſe cenſuiſſent. Jam Roma-
ni pace conſtitutâ, & pacato Orbe terrarum
nihil antiquius habuerunt, quàm ut Ro-
mæ quoque quaſi quaſdam ſapientiæ nun-
dinas publicæ ſtudioſorum utilitati propo-
nerent; ad quas ex toto Orbe juvenes
convenirent, & Athenas in Latium trans-
ferrent; neo eo contenti Carthagine ce-
leberrimam ſapientiæ officinam, & lauda-
tarum artium emporium eſſe voluerunt; K
ut illa imperii æmula non ſolùm vetuſtâ
gloriâ rei militaris, verùm etiam doctrinæ
laude cenſeretur, & exutâ barbarie do-
ctiſſimas urbes provocaret; & in omni-
bus ferè provinciis gymnaſia erudiendæ
juventuti conſtituerunt, quod Juvenalis
non tacuit, qui dixit:

Jam totus Grajas, noſtraſque habet Orbis
Athenas,
Gallia Cauſidicos docuit facunda Britannos, L
De conducendo loquitur jam Rhetore Thule.

Ipſi Barbari in tantis inſcientiæ tenebris
hanc lucem veritatis non ignorarunt;
nam Indorum Bracmanes, & Gymnoſo-
phiſtæ, Ægyptiorum Sacerdotes, Perſarum
Magi, Æthiopum alii Gymnoſophiſtæ,
quid aliud fuerunt, quàm publici ſapien-
tiæ Profeſſores; ad quos ex ipſa Græciâ
ſuperbâ repertis, & perfectis diſciplinis
doctiſſimos viros ad augendas Barbarorum M
ſcientiâ grajas artes profectos fuiſſe accepi-
mus. Jam verò poſteaquam omnis e ſedi-
bus ſuis excita barbaria populis univerſis
magnâ clade vexatis, everſis clariſſimis ur-
bibus, deletis gymnaſiis, incenſis bibliothe-
cis omne literarum lumen extinxerat, to-
tique

tique Europæ, atque adeo Orbi terrarum
A inſcientiæ tenebras, & ſtultitiæ caliginem
ſuperfuderat; non defuerunt Reges, & pru-
dentiſſimi civitatum Rectores, qui ſarcire
Sapientiæ detrimentum magnis ſumptibus
niterentur. Itaque & Lutetiæ Pariſiorum,
& Bononiæ, & Ticini gymnaſia ſunt in-
ſtituta, quæ incredibili juvenum litteris
deditorum ex totâ Europâ confluentium
multitudine floruerunt; quorum ſtudiis
litteraria Reſpublica reſpirare viſa eſt, &
paulatim quaſi refocillari; donec majori-
B bus fomentis recreata priſtinum robur,
ſplendoremque recuperavit. Nam ubique
terrarum ædificatæ litteratorum palæſtræ, &
doctorum hominum cœtus magnis impenſis
congregati, qui non unius urbis, ſed to-
tiùs Orbis commodis inſervirent; & nunc
publicis gymnaſiis floret Italia, floret Gal-
lia, florent Hiſpaniæ, floret Britannia, flo-
ret Germania, floret finitima Germaniæ re-
gio Sarmatarum; quæ ſapientiæ arces, ſpe-
culæ perſpiciendæ veritati, Reipublicæ lit-
C terariæ propugnacula, emporia nobiliſſima-
rum facultatum, & habita ſunt, & haben-
tur. Quæ Majores tanto ſtudio coluerunt,
ut iis augendis, ornandis, & omni ratio-
ne celebrandis præcipuam curam impen-
derent; omneſque, qui ad aliquam doctri-
næ laudem cuperent pervenire, in iis diu,
& diligentiſſimè verſarentur. Conſenſe-
runt igitur omnes ætates, conſenſerunt
omnes nationes, conſenſerunt Sapientes,
conſenſit vulgus imperitum, omnes cujuſ-
D cumque generis homines conſenſerunt
nullam aliam eſſe viam, quæ ducat ad do-
ctrinæ gloriam eximiam, & ſingularem,
quàm hujuſmodi gymnaſia, quibus uniuſ-
cujuſque ſtudia in clariſſimâ luce collo-
locentur; Reges denique, & Rerumpu-
blicarum Principes conſenſerunt, qui
numquam tantam auri vim profudiſſent,
nunquam inter publicas curas hanc non
poſtremam duxiſſent, niſi in his gymnaſiis
utilitatem ſummam eſſe perſpexiſſent. Quos
E igitur alios teſtes deſideratis, Auditores?
paucis teſtibus in judiciis rerum maxima-
rum credimus, paucis teſtibus maximæ
controverſiæ tranſiguntur; vos non cre-
detis teſtimonio omnium ſæculorum, non
credetis, quum omnes Mortales, qui um-
quam fuerunt, teſtes adhibeamus? Quod
ſi vos magis exempla, quàm teſtes mo-
vent, poſſum uti exemplorum copiâ;
ſed non aliorum rhetorum more colligam
pauca, aut rurſus omnia ſingillatim, quæ
F proferri poſſunt, exempla recenſebo; ne-
que enim unquam exitum inveniret oratio;
rem paucis comprehendam; omnes ferme,
qui artis alicujus liberalis, aut diſciplinæ
gloriâ floruerunt, ex his fontibus ad ho-
minum famam, ad ſummam ſcientiæ lau-
dem profluxerunt. Nam & ex Veteribus
illis, quorum ſapientiam, & doctrinæ ma-
gnitudinem, & varietatem, & copiam ad- G
miramur, neminem reperiemus, qui non
Athenis, aut in alio celebri gymnaſio pro-
feſſus fuerit ſapientiam; aut certè ſummo
ſtudio, magno temporis intervallo egregios
auctores & dicendi, & intelligendi audi-
verit, ſectatus fuerit, omni ratione colue-
rit, & obſervarit. Et ſi recentioribus e-
xemplis magis delectamur, omnes ferè de-
prehendemus, quorum auctoritate nititur
Jureconſultorum ſcientia; omnes, qui in
cauſis agendis, & judiciis exercendis olim H
floruerunt; omnes, qui medendi arte ce-
lebres, clarique extiterunt; omnes, qui
philoſophiæ ſtudio, vel aliarum facultatum
præſtiterunt, in aliquo gymnaſio principe
ſummos habitos eſſe juris Interpretes, alia-
rumque diſciplinarum doctores clariſſimos,
vel ſummâ cum induſtriæ, & acuminis
laude ingenium diu, multumque exer-
cuiſſe. Nuper iſthæc præclara ſapientia
magno cum malo ſtudioſæ juventutis exor-
ta eſt, quæ non jactis fundamentis putat I
inædificari poſſe exaggeratam doctrinæ al-
titudinem; nec ſinit adoleſcentes per gra-
dus ad ſummum faſtigium pervenire; ſed
imperitos rerum, expertes bonarum ar-
tium, omni barbarie inquinatos propellit
in forum; aut ægris jubet non cognitâ
rerum naturâ, non perſpectis morborum
cauſis, non exploratis herbarum poteſtatibus
carnifices dicam, an medicas manus ad-
movere? Idcirco laudatiſſimæ diſciplinæ
contemnuntur, negliguntur que, gymnaſia K
non eâ, qua ſolebant, juvenum multitudi-
ne, & ſplendore calebrantur; veſtri, Pa-
tres ampliſſimi, doctiſſimi, diſertiſſimique
ſermones oſcitanter audiuntur; juventus
a labore ad inertiam, a libris ad aleam, a
curis ad voluptates, a Minervâ ad Vene-
rem defluit; tantuſque ſtupor mentes oc-
cupavit, ut rabulis, & circumforaneis me-
dicis, & imperitiſſimis quibuſque fides ha-
beatur; judicia omnium ſæculorum, om-
nium nationum, Sapientium exempla, Majo- L
rum inſtituta repudientur. Quam ſtultitiam
nolite, Adoleſcentes, amplexari, contem-
nite voces indoctorum, judicia Sapientum
vulgi opinionibus anteponite; & quoniam
tam præclara vobis offertur occaſio profi-
ciendi, eam ne prætervehi ſinatis, ne poſt-
modum fruſtra pæniteat omiſiſſe. Niſi e-
nim in hac ingeniorum luce aliquam do-
ctrinæ lucem perſpexeritis; quum juris ob-
ſcuritates, & legum ænigmata vobis erunt
interpretanda, aut de rerum naturâ, cauſiſ- M
que morborum diſſerendum, & de rebus
occultis explicanda ſententia, quanta vo-
bis caligo offundetur? quàm hæſitabitis?
quàm hæc, quæ neglexiſtis, adjumenta
ſcientiæ requiretis? quàm vos pudebit i-
gnorare ejus, in qua magni haberi vole-
tis,

tis, elementa diſciplinæ? Quod profectò
A vobis accidet; qui enim fontibus relictis
rivulos conſectatur, turbidam hauriat a-
quam, & interdum lutulentam, neceſſe
eſt. In omnibus rebus, Auditores, conſi-
derare etiam, atque etiam oportet, quid
rei natura poſtulet, antequam ad agendum
accedamus; veriſſimèque Saluſtius dixit:
priuſquam incipias conſulto, poſtquam
conſulueris, maturè facto opus eſt. Ita le-
ges antiquitus non ſanciebantur, niſi tri-
nis nundinis populo conſiderandæ priùs
B proponerentur: ita non bellum aggredi-
mur, antequam de bello conſultemus: non
pacem componimus, niſi, an ea expediat,
etiam, atque etiam deliberemus: nihil de-
nique publici, privatique negotii gerimus,
niſi prius diu, multumque momenta ratio-
num perpendamus, omninoque ſemper in
omnibus contemplatio actionem antece-
dit. Hæc ſtudia, quæ ſuſcepiſtis, tota in
contemplatione verſantur; quæ ſuſcepturi
eſtis, poſteaquam in hac palæſtrâ ſatis in-
C genium exercueritis, ad agendum perti-
nent; hæc igitur antecedant, illa conſe-
quantur, neceſſe eſt. His nunc, dum o-
tium eſt, dum fert ætas, immorari, hæc
feriò colere, ad hæc toto pectore oportet
incumbere; ne imprudentium more, quum
erit agendum, diſcendi tempus fruſtra re-
quiratis; quod, ſi præſentem occaſionem
de manibus elabi paſſi fueritis, numquam
revertetur. Hæc enim ætas percipiendis
apta diſciplinis, hæc doctorum hominum
D copia, hæc ſtudioſorum frequentia, quâ
ſtudia incenduntur, hæc gymnaſia, quæ
tantâ ſemper litterarum claritate fulſerunt,
ſola vobis diſcendi ſunt opportunitatem
præbitura. Jmperatores Græci, Romanique
licèt adoleſcentes diu militaſſent, licèt au-
dire poſſent rei bellicæ peritiſſimos viros;
tamen antequam ad rem gerendam profi-
ciſcerentur, antequam ducerent exercitus
de inſtruendâ acie, de ratione caſtra me-
tandi, de totâ arte militari diſertiſſimos
E viros diſputantes diligenter audiebant; li-
bros imperatoriæ artis præcepta continen-
tes accuratè lectitabant; in rebus geſtis le-
gendis, & conſiliis ducum cognoſcendis
multum temporis conſumebant. Vos, qui
militiam fori meditamini, non ſcientiam
juris ex ipſis fontibus priùs haurietis, non
legum latebras, & abditos juriſprudentiæ
receſſus penitus peragrabitis? non doctiſ-
ſimos viros ſubtiliſſimæ facultatis nodos
quotidie ſolventes, ambigua explicantes,
F obſcuris lucem afferentes attentè, ſtu-
dioſeque audietis? non in eorum fami-
liaritatem vos inſinuabitis, non quotidia-
næ quoque conſuetudinis, & ſermonum
ſitis expertes? Sed hæc gymnaſia tan-
quam Sirenum ſcopolos, occluſis auribus
prætervecti in alicujus Pragmatici diſcipli-
nam vos tradetis; qui de jure vobiſcum
raro colloquatur, nullas explicet leges, G
nulla det præcepta diſcendi, & intentus
Clientium negotiis progreſſum in ſtudiis
veſtrum non magis curet, quàm ea, quæ
nihil ad ſe putat pertinere. Cogitate quàm
vobis hæc futura ſit difficilis, & impedita
ratio ſtudiorum; niſi vobis hìc ſubſidio di-
ligentiam comparetis, & præſenti ſtudio
ad futurum quaſi aditum, & januam reclu-
datis: cogitate hanc rationem tanto illi
præſtare vel celebritate, vel fructu, vel ju-
cunditate, quanto claritas obſcuritati, lux H
tenebris, frequentia ſolitudini antecellit.
Hìc enim quantum in animis ardorem pu-
tatis excitari exemplis, & multitudine a-
doleſcentium eadem ſtudia colentium?
quantas in pectoribus flammas alere æmu-
lationem; quum omnes quibus ingenium
non hebes, non languidum natura largita
eſt, ſeſe ab æqualibus vinci, & in hoc cur-
riculo, tanquam in ſacro certamine non
coronari moleſtiſſimè patiantur? quantum
animos accendi, quantum ſtudia promo- I
veri; dum quotidie inter ſtudioſos oriun-
tur de graviſſimis rebus quæſtiones; de-
que iis, quæ pertinent ad diſciplinas, quas
quiſque ſibi expetivit, contentio, & con-
certatio excitatur? quàm verò lætus aſpe-
ctus in unum locum congregatæ juventutis?
quanta jucunditas, ubertaſque Sapientiæ
naſcitur ex varietate diſciplinarum, quæ
in his gymnaſiis explicantur? quantum a-
lacritatis affert hic ſplendor, hæc amplitu-
do loci, hæc Profeſſorum gravitas, hæc K
multitudo, hæ ſcholæ doctiſſimorum ho-
minum vocibus perſonantes? quantum
ingenia acuuntur, quòd in celeberrimo
theatro Muſarum, nec cujuſquam latere
poteſt acumen, & induſtria, nec tarditas,
& ſtultitia ignorari; quòd ex multis oppi-
dis, urbibuſque, & longinquis regionibus
confluunt adoleſcentes cupidi litterarum;
quorum ingeniis augetur ſolertia, prædica-
tione fama ad exteras gentes propagatur?
ipſa memoria clarorum virorum, atque ma- L
gnorum, qui hæc gymnaſia ingenii magni-
tudine, & ſcriptorum immortalitate illu-
ſtrarunt, ingens eſt calcar, acerque ſtimu-
lus ad laudem; Præclarè Cicero de fini-
bus bonorum animadvertit, non tam ſum-
morum virorum imaginibus, non tam ſcri-
ptis, aut rebus geſtis legendis, quàm locis
in quibus nati, verſatique, aut artes præ-
claras profeſſi fuerunt, nos commoveri.
Quod ſi non abhorret a veritate; quantum
ſtudium laudis, quantam doctrinæ cupidi-
tatem in his gymnaſiis, in hac graviſſimâ M
civitate, neceſſe eſt commoveri? ubi tot
præſtantiſsimi viri floruerunt, ubi, quo-
cumque te converteris, impreſſa cernas
veſtigia præcellentium in omni doctrinæ
genere Profeſſorum, qui Orbem terrarum
inge-

ingenii gloriâ compleverunt. Atque hæc
A Piſanum Athenæum habet cum ceteris for-
taſſe communie; illa verò ſunt hujus pro-
pria gymnaſii; eorum, qui diſciplinas pro-
fitentur, comitas, quæ neminem aditu, ne-
minem congreſſu prohibet; licet ſtudioſis
adoleſcentibus, quotieſcumque voluerint,
eorum doctrinâ frui, privatis colloquiis
intereſſe, uti familiaritate; non ſeveritate
nimiâ, non ſupercilio deterrentur, quo-
minus percontari poſſint, & quærere, ſi
quid parum intellexerunt. Accedunt eo-
B dem veſtri, Patres ampliſsimi, labores,
quibus litteris deditam juventutem exer-
cetis; de ſuperiore loco, de plano doctiſ-
ſimas quæſtiones explicatis, privatim, &
publicè docendi munus expletis: domum
veſtram juvenes de graviſsimis, atque al-
tiſsimis rebus diſputaturos congregatis:
hexedras in quas litterarium initura cer-
tamen ſtudioſa juventus convenit, non
ſolùm præſentiâ veſtrâ honeſtatis; verùm
etiam ejus concertationibus præſidetis, &
C ingenii veſtri, veſtræ doctrinæ lumen adhi-
betis: ipſi in aciem deſcenditis, in diſcri-
men venitis, & de famâ, de exiſtimatione
veſtrâ cum Collegis quotidie dimicatis;
& eudientium circumfuſa corona periculo
veſtro diſcit, quomodo poſsint acutè dicta
refelli, ambigua diſtingui, obſcuris lumen
afferri, argumenta confutari; firmiſsimis
rationibus nixæ convelli, labefactarique
ſententiæ, labefactatæ confirmeri, & gra-
viſsimè, copioſiſsimeque explicari. Acce-
D dit elegentia ſermonis, perſpicuitas ora-
tionis, & lucidus ordo, & concinnitas, &
non barbara loquutio, quibus & aures e-
ruditæ delectantur, & delicatæ non offen-
duntur, nec a ſtudio deterrentur: omnia
denique ſunt plena dignitatis, plena gra-
viſſimæ diſciplinæ, plena doctarum exer-
citationum: ubique calent ſtudia, ubique
voces diſputantium audiuntur, ubique fer-
vent certamina ſtudioſæ juventutis, ubique
impigris, & non jacentibus animis offer-
tur occaſio proficiendi. Cur ergo, dixerit
E quiſpiam, plerique in hac Officina Sapien-
tiæ, & litterarum minùs elaborant, minùs
laudi ſtudent, minùs ad ſublimia erigun-
tur? cur progreſſus in ſtudiis non reſpon-
det hujus amplitudini loci, & doctiſſimo-
rum hominum laboribus, & Gymnaſii Pi-
ſani præſtantiæ famâ per terrarum Orbem
celebratæ? quia plerique adoleſcentium
huc præjudicatam opinionem attulerunt,
quâ in animum induxerunt inanes omnes
F eſſe, qui hic ſuſcipiuntur, labores; quia
libenter auditur, quæ ignaviæ lenocinatur,
oratio, quam vos, Adoleſcentes, quæſo,
repudiate. Moveamini conſenſu omnium
ſæculorum, omnium auctoritate populo-
rum, omnium exemplo Sapientium: ne
properetis ad vota, antequam ea, quibus
votorum compotes fieri poteſtis, comple-
tis, & ad exitum perducatis: ne ſperetis G
quidquam præclarum vos aſſequuturos,
niſi fundamenta jeceritis, quibus impoſte-
rum veſtra leus innitatur, & ad ſummam
doctrinam per hos gradus aſcendite, ſine
quibus nemo poteſt ne ad mediocrem qui-
dem rerum ſcientiam pervenire: hæc ve-
rò adjumenta doctrinæ, hæc incitamenta
ſtudiorum, hanc alacritatem, quam vobis
hæc gymnaſia ſunt allatura, ne contemna-
tis. Veniet illa dies, qua veſtrorum labo-
rum fructum colligetis, & eò, quò tendi- H
tis, tandem aliquando pervenietis; ſed ne
progreſſum veſtrum feſtinatione corrumpa-
tis. Hic priùs deſudandum, hic cum iner-
tiâ, cum voluptate, cum ceteris delinimen-
tis, quibus ætas veſtra capitur, certamen
ineundum: in hæc ſtudia ſeriò incumben-
dum, quæ ſi non ſunt vobis profutura,
cur ego tamdiu ad hæc alacriter excolen-
da vos hortor? cur hodierno die hæc gym-
naſia aperiuntur? cur adſunt doctiſſimi
viri, cur veſtris commodis inſerviunt, cur I
laborant, ut ſuo muneri ſatisfaciant? cur
impenſis regiis aluntur? cur alii ſubinde,
atque alii ad docendi munus invitantur?
cur edicto Principis jubentur adoleſcentes,
antequam ſummum in juriſprudentiâ, vel
in medendi arte, vel in rerum divinarum
ſcientiâ gradum conſequantur, quinquen-
nium in hac Muſarum palæſtrâ exerceri?
cur denique juſſu parentum veſtrorum in
hanc urbem conveniſtis? Videte nedum
hanc ſtudiorum rationem contemnitis,
Majores noſtros, qui ſtudiis veſtris his con-
ditis gymnaſiis proſpexerunt, ineptiarum;
parentes, & cognatos, qui vos huc miſe-
runt, inſcitiæ; Principes ipſos, qui hæc
ſtudia promovent, ſtultitiæ condemnare
videamini.

ORATIO XXVII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1703.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Scientiam artium maximarum cum elegantiâ doctrinæ conjungendam.

A QUum optimorum Adoleſcentium
ſtudia contemplor, ampliſſimi
Patres, Auditores humaniſſimi,
qui ad hæc Gymnaſia ſe ſe di-
ſciplinæ causâ contulerunt; mi-
hi temperare non poſſum, quin eorum lau-
dem voluntatem, præclaros ad laudem im-
petus mirer, plenam dignitatis, & gloriæ
provinciam prædicem ſuſcepiſſe. Nam eo-
rum alios ad jus civile, & æquitatis, & ju-
ſtitiæ præcepta cognoſcenda, alios ad me-
dendi vias indagandas, alios ad rerum di-
vinarum ſcientiam video animum appuliſ-
B ſe. Quid autem, quæſo, præſtantius, quid
conducibilius, quàm eſſe quaſi quemdam
Juſtitiæ ſecerdotem, & civitatis oraculum,
legeſque noſſe, quibus Reipublicæ ſalus
continetur? quid præclarius, & magnifi-
centius, quàm habere cognitam rationem
vel tuendæ, vel reſtituendæ ſanitatis; &
ſæpenumero, quod cujuſdam divinitatis
eſſe videtur, ingruenti fato reſiſtere? quid
excelſius, auguſtius, divinius, quàm omiſ-
ſis omnibus curis in divini Numinis con-
C templatione verſari, & in terris beatarum
mentium gaudia, quoad homini licet, de-
libare? Enimvero tribus his diſciplinis &
ſocietas hominum ſarta, tecta, inviolata
ſervatur, & ſingulorum bona ab injuriâ
defenduntur; & vita feliciter traducitur
ſalubritate corporum conſtitutâ; & perſpi-
ciendis rebus divinis, & ſpe futuræ felici-
tatis ad virtutem mentes accenduntur; pau-
cæque omnino ex liberaliſſimis doctrinis
cum his poſſunt vel dignitate, vel fructu,
D vel excellentiâ, vel gravitate comparari.
Auguſtæ ſunt, humano generi ſalutares,
multarum artium, & diſciplinarum Regi-
næ; & cum publicè mirum in modum
proſunt, tum privatim homines vel ad o-
pes, vel ad potentiam promovent, & in
altiſſimo dignitatis gradu collocant, vel
tantam ſuis cultoribus venerationem con-
ciliant, ut non mortalem inter Mortales,
ſed cœleſtem vitam ducere videantur. Sed
quo ſunt eæ pulchriores, & in majori lu-
ce verſantur, eo magis verendum vobis,
Adoleſcentes, ne barbari, indocti, inculti-
que earum ſtudium attingatis. Qui ſunt E
ſacra facturi puro fonte ſe abluunt; qui
Myſteria Cereris erant inſpecturi, quin-
quennium inſtituebantur, antequam ſacrum
illud arcanum contemplarentur; vos illo-
tis, ut ajunt, manibus ad ſacerrimas diſci-
plinas accedetis, & animo non præparato
Eleuſiniis auguſtiora ſacra ſpectabitis? Vi-
dete, quæſo, ne quemadmodum ii, qui e
profundis tenebris, in quibus diu verſati
ſunt, prodierunt; niſi priùs dubiæ, he-
betiorique luci paulatim aſſueverint, cla- F
riſſimo Solis lumine offenduntur, & Side-
ris lucidiſſimi ſplendorem ferre non poſ-
ſunt, & in mediâ luce caligant; ita vos e
denſiſſimis inſcitiæ tenebris emergentes,
inſueti lumen veritatis intueri, ſi ingenii
aciem ad præſtantiſſimarum facultatum
ſplendorem repentè converteritis, inſoli-
tâ claritate obruamini, & in clariſſimâ luce
lucem videre nequeatis. Quid igitur fa-
ciendum vobis cenſeo, quomodo expiatos
hæc myſteria Sapientiæ contemplari jubeo? G
non jubeo perfundi vivo flumine, non
ablui marinis aquis; non ſulfure, oviſ-
que, non ramo lauri, tædiſque luſtrari;
non ſi quid aliud ad expiandum corpus
pertinet, adhibere; ſed jubeo mentem e-
legantiſſimarum artium, & diſciplinarum
ſcientiâ colluſtrare: jubeo exuere omnem
barbariem: jubeo graviſſimis doctrinis, qui-
bus vos dedidiſtis, eruditionis, & elegantiæ
lumen adhibere. Quocirca id erit argu-
mentum hodiernæ orationis meæ; vobis H
conabor, Adoleſcentes, oſtendere ſcien-
tiam rerum, quarum ſtudium ſuſcepiſtis,
cum ſtudiis humanitatis, & elegantiore do-
ctrinâ eſſe conjungendam.

Elegantia doctrinæ, & ſermonis ubertas,
& nitor, & cognitio vetuſtatis eodem mo-
do ceteras diſciplinas commendant, exor-
nant, illuſtrant, quo animantium corpo-
ra, vel artificum opera, aliaſque res ina-
nimas concinnitas, amœnitas, jucunditas,
pulchritudo; ſunt igitur omnibus littera- I
rum ſtudioſis aſciſcendæ. Circumſpicite,
Auditores, Cœlum, terras, maria: circum-
ſpicite omnia opera naturæ: circumſpici-
te omnia hominum inventa, omnes arti-
ficum labores; in his omnibus utilitatem
cum venuſtate ſummâ, & jucunditate con-
junctam eſſe intelligetis. Solis obliquus
curſus multis terrarum partibus, multiſ-
que Mortalibus ſalutem præſtat, & vitam,
& ſalubritatem, qui vel intolerabili frigo-
re torpeſcerent, vel immodicis ardoribus K
torrerentur; idem efficit temporum varie-
tatem, & veris, & æſtatis, & autumni, &
hiemis gratas viciſſitudines, quibus nihil
pulchrius poteſt, nihil jucundius inveni-
ri. Illi ſtellarum collucentes oculi, quos
Cœlo diſſeminavit omnipotentis Artificis
ma-

manus, noctem illuminant, dirigunt na-
A vigantium curſum, ſignificant agricolis a-
randi, ſerendi, metendi tempora, ſignificant
nautis vel tranquillitatem maris, vel hor-
ribiles ventos, & tempeſtates; multa præ-
terea vel animantibus, vel univerſæ natu-
ræ commoda præbent, & opportunitates,
quas fortaſſe nos humi ſtrati, & circumfuſi
craſſâ inſcitiæ caligine ingoramus; neque
enim mihi perſuadeo tot, ac tantos aſtrorum
ignes eſſe penitus otioſos. At quàm jucundo
ſpectaculo oculos reficiunt! quàm pulchrâ,
B quàm admirabili varietate Cœlum diſtin-
guunt? ſatiari delectatione non poſſunt
animi Sapientum, quum eorum motus tam
certos, tam ſtatos, tam varios contemplan-
tur. Atque hæc eſt illa ſuaviſſima ſiderum
muſica, jucundiſſimus ille concentus, quem
Pythagoras Cœleſtium orbium circumactu
cieri eſt arbitratus. Sed conſequi dicendo
non poſſumus, quàm multa ſint in Cœlo,
quæ ſummam habent utilitatem cum in-
credibili pulchritudine, & jucunditate co-
C njunctam; e Cœlo in hunc orbem, qui e
terrâ, & mari conſtat, deſcendamus. In-
ſulæ in mari & navibus præbent appul-
ſum, & multas commoditates naviganti-
bus; & ornant maris faciem, quæ multo
pulchrior apparet, ubi crebris terris diſtin-
guitur, quàm ubi in immenſum, & inter-
minatum pelagus diffunditur, & eos, qui
prætervehuntur, aſpectus varietate dele-
ctant; quod qui in Ægæo navigant, expe-
riuntur, quo ſpecies nulla jucundior pro-
D pter inſularum frequentiam, & amœnita-
tem. In terris verò ſtagna, lacus, fluvii,
fontes, nemora, montes incredibiles hu-
mano generi afferunt utilitates; nam &
montes multa producunt, quæ alibi fruſtra
requiruntur, & oppoſiti ventorum impetus
frangunt; & lacus, & ſtagna ſuppeditant
nobis piſcium copiam, & multis in locis
fluvios navigabiles fundunt; & fontes
ſunt quaſi quædam magnæ matris ubera,
quæ animantibus potum ſaluberrimum præ-
E bent, & multis morbis medentur; & flu-
minibus quaſi quibusdam venis terra irri-
gatur, & quæ ad uſus vitæ pertinent, fa-
cilè convehuntur; in nonnullis autem re-
gionibus fluminibus agrorum debetur uber-
tas; ita Ægyptus Nilo, Meſopotamia Eu-
phrate, India Gange inundante ſecunda-
tur; & ſilvæ nobis materiam præbent, qua
naves ædificantur, & ædificia conſtruun-
tur, & multa, quæ partim ſpectant ad uſus
hominum, partim ad voluptates conficiun-
F tur; & ignis alitur tum ad cibum calore co-
quendum, atque molliendum, tum ad frigora
depellenda, tum ad pleraſque artium exer-
cendas neceſſarius. Quantam verò hæc vel
ipſo aſpectu pariunt voluptatem? quàm e-
nim jucundum videre terram, quæ alibi
aſſurgit in montes, alibi ſinuatur in valles,
alibi magnis curvatur anfractibus, alibi in G
immenſa camporum æquora dilatatur, ali-
bi præruptis rupibus coarctatur; horreſcit
cautibus, diſtinguitur fluviis, fontibus ſca-
tet, rivis irrigatur, pratorum viriditate ve-
ſtitur, riparum amœnitate luxuriat, ſtagno-
rum perſpicuitate collucet, nemorum opa-
citate inumbratur? Quæ quanto ſunt ju-
cundiora, quàm ſi una eſſet terrarum fa-
cies, quæ tota in vaſtam planitiem effun-
deretur? Nec verò in magnis utile dulci
natura miſcet; & non in parvis etiam utili-
tatem copulat cum elegantiâ, & venuſtate, H
ſed ubique eadem arte utitur, ubique pro-
deſt, & delectat. Infinitum eſt ire per ſin-
gula; licet tamen paucis exemplis artifi-
cium naturæ, quod in omnibus lucet, de-
clarare. Arboribus frondes a naturâ tri-
buuntur, ut Solis nimios defendant ardo-
res, ne immodico fructus calore corrum-
pantur; ſi tollas ex arboribus frondes, om-
nem pæne ſuſtuleris arborum decorem, &
venuſtatem; quod hieme cernitur maxi-
mè, quum illæ ſpoliatæ foliis, omni de- I
core nudatæ mærere quodammodo viden-
tur, & contriſtari; ex quo quæ ſemper vi-
rent, in deliciis habentur, & licèt infru-
ctuoſæ frugiferis anteponuntur. Animanti-
bus autem natura dedit cutem, corium,
villos, plumam, vellera ad frigus arcen-
dum, ad tutelam corporis, ne quolibet
levi ictu ſaucientur, atque lædantur; ſi hæc
animantibus detraxeris, omnem pulchritu-
dinem extinxeris; nec Helena fuerit He-
cubâ jam anu pulchrior, nec Achilles, aut K
Nireus Therſite, nec Socrate Alcibiades
formoſior. Quid autem aut in homine co-
loris illâ ſuavitate, illis extremis lineamen-
tis, quæ cute continentur, & abſolvuntur,
jucundius; aut in ceteris animalibus ſpe-
cioſius villis, velleribus, plumis, quæ tan-
tâ colorum varietate pinguntur, tantam
habent venuſtatem, ut pulchritudinis dum-
taxat habuiſſe rationem natura videatur?
Video in quam uberem, & ſpatioſum di-
cendi campum orationem demiſerim: vi- L
deo nullum finem, nullum ſermonis exi-
tum me reperturum, ſi velim ſingula re-
cenſere, quæ in animalibus cum ad uti-
litatem, tum ad ſpeciem, elegantiamque
natura machinata eſt. Itaque non abutar
diutiùs patientiâ veſtrâ, Auditores, rem
verbo abſolvam; nullum eſt in animanti-
bus membrum, quod non & deceat, &
proſit, quo detracto non ſumma deformi-
tas conſequatur. Nec de cibis dicam, quos,
quum ſint ad vitam ſuſtentandam neceſſa- M
rii, incredibili jucunditate natura condivit;
nec perſequar cetera, quæ ſunt innume-
rabilia; ab artificiis naturæ ad hominum
artes venio, quæ in hoc vel maximè na-
turæ ſolertiam imitantur. Veſtis frigoris
depellendi, & pudoris causâ reperta eſt;

,num

num autem id ſolùm in veſte requiritur?
A immo multo magis elegantia, concinnitas,
ornatus, nitor; nec ulla res magis formæ
lenocinatur, quàm veſtis, & quæ pudoris
ergo inventa eſt, ad impudentiam plerum-
que ſolet homines incitare. Architectura
molita eſt domos, ut nos a Solis ardori-
bus, a vi ventorum, & tempeſtatum, ab
inclementiâ cœli tuerentur; num autem
id tantummodo ſpectat, & nihil ampliùs
deſiderat architectura? num contenta eſt
arcere Solem, arcere frigus, arcere vim
B imbrium, & ventorum impetum, & pro-
cellarum? immo nihil habet antiquius,
quàm ut elegantiam operum conſectetur,
quàm ut quæ conſtruit ædificia amplitu-
dine, magnificentiâ, decore, aptâ partium
compoſitione oculos teneant, & admira-
tione defigant; nec quiſquam architectum
jure miretur, qui tantùm ſciat, qua ratio-
ne frigus, aut æſtus, aut pluviæ arcean-
tur; nihil de ædificii venuſtate cogitet,
pulchritudinem operis ad artem non pu-
C tet pertinere. Omnes denique artifices id
habent propoſitum, & in eo maximè ela-
borant, ut uſum cum jucunditate, com-
moditatem cum venuſtate, opportunitatem
cum decore conjungant; & viliſſimi quo-
que opifices elegantiâ ſuorum operum ma-
ximè gloriantur. Et quid ni glorientur?
ſequuntur naturam ducem, quam omnes
artifices debent pro virili parte conſecta-
ri. Quam & nos, qui non opus manufa-
ctum, ſed ingenio elaboratum omnibus
D numeris abſolvendum ſuſcepimus, debe-
mus æmulari; nec elegantiam doctrinæ,
nec dicendi leporem, nec quæ ex hiſtoriâ
petuntur documenta rerum, nec poeta-
rum veneres aſpernari; his enim artibus
omnis ars liberalis, & diſciplina condi-
tur. Quàm enim turpe nobis, qui altiſſi-
mas diſciplinas profitemur, qui legum in-
terpretes eſſe volumus, qui divinitatis in-
dagatores, qui valetudine corporum pro-
curandâ Regibus ipſis imperare medita-
E mur; fabrorum, ſutorumque, & ſellula-
riorum opificum prudentiâ, induſtriaque
ſuperari? qui ſe muneri ſuo non putant ſa-
tisfeciſſe; niſi utilitatis, & elegantiæ, & ve-
nuſtatis omnes numeros expleverint. Litte-
ratorum hominum labores apum laboribus
nonnulli meritò compararunt; quemadmo-
dum ergo illæ non utiliſſimum vitæ ſolùm,
& ſaluberrimum, ſed etiam dulciſsimum,
jucundiſſimumque ſuccum elaborant; ita
nos ſi modò litterati hominis gloriam tue-
F ri, & perſonam volumus ſuſtinere, non
ſolùm contendemus, ut noſtri labores pro-
ſint, ſed etiam, quadam venuſtate floreant,
& jucunditate commendentur; nec tantùm
pectus implebimus ſcientiâ rerum maxi-
marum; ſed etiam linguam excolemus, &
elegantiam, & nitorem quemdam conſecta-

bimur; nec ſolùm Minervæ, ſed gratiis
quoque, quod Xenocrati Plato præcipie- G
bat, ſacrificabimus. Quod præceptum tan-
quam ex oraculo miſſum venerari, & ſe-
qui debetis, Adoleſcentes; nec eorum e-
xemplis, & vocibus commoveri, qui om-
nem elegantiam doctrinæ aſpernantur, qui
in omni barbarie, tanquam ſues in luto,
libentiſſimè volutantur; ac ſummâ ope ni-
ti vos decet, ut non ſolùm mentem uti-
liſſimis, graviſſimiſque doctrinis inſtruatis,
verùm etiam ornetis pulcherrimis, & ju-
cundiſſimis; cujus rei præſens occaſio ſum- H
mam vobis præbet facultatem. Veniſtis in
hoc Sapientiæ ſacrarium Minervæ, & Mu-
ſis operaturi; ubi omnium artium libera-
liſſimarum doctores quidquid frugiferum,
quidquid elegans, & ſuave eſt, atque ju-
cundum in ſtudiis litterarum, pro ſummâ
ſcientiâ, qua abundant, vobis exhibent,
& quaſi quodam apparatiſſimo vos exci-
piunt epulo Sapientiæ. Licet, vos ingurgi-
tetis in omnem, quæ vobis apponitur, co-
piam: licet, & quæ utilia putabitis, avido I
animo hauriatis, & quæ jucunda, quantum
videbitur, delibetis; nec ſolùm frugiferas
diſciplinas, verùm etiam pulcherrimas ap-
petatis. Videte, ne ſit ſummi, intoleran-
dique faſtidii: videte, ne ineptum, & ſtul-
tum habeatur, omnem elegantiam aſper-
nari, omnem, quæ percipitur ex cogni-
tione rerum pulcherrimarum, voluptatem,
omnes Muſarum delicias repudiare. Nam
quemadmodum, ſi quis exceptus opiparo,
lautoque convivio ſit; ubi conquiſitiſſimis K
extructa ſit menſa dapibus, abundet ſuaviſ-
ſimis vinis, abundet unguentis pretioſis, &
odoribus, abundet ſcitamentis, cupediis,
bellariis, irritamentis gulæ univerſis; &
omnes delicias reſpuat, aquam potet, ac
ſolo pane veſcatur; ruſticus, abſurdus,
injurius quodammodo in convivatorem ju-
dicetur; ita vos agreſtis cujuſdam, & barba-
ræ ſtultitiæ notâ non vacabitis, & Sapien-
tiæ facietis injuriam, quæ tantam vobis
copiam comparavit; ſi omnibus ingenii L
deliciis faſtiditis ea dumtaxat, quæ neceſ-
ſaria creditis, appetetis. Atque eo magis in
reprehenſionem hominum incurretis, quòd
ingluvies, liguritio, cupedia ſolent repre-
hendi; cupiditas diſcendi in laude poni-
tur; quocirca Cato librorum helluo non
a reprehenſoribus, ſed a laudatoribus di-
cebatur; & quòd qui in ſplendido con-
vivio omni lautitiâ abſtinet, præſenti dum-
taxat caret voluptate, & a convivis fortaſ-
ſe irridetur, jociſque perſtringitur; nihil M
ſibi impoſterum nocet, nec ob eam rem
ſit imbecillior, aut contemptior; at ſi in
præſentiâ ab omni ſtudio elegantioris Mu-
ſæ abhorrebitis; hærebit in vobis opinio
ſtultitiæ ſempiterna; rudes eritis, & impe-
riti artium cognitione digniſſimarum; ir-

ridebitur a vulgo, ſi quid indoctè, ſtulte-
A que dixeritis. Nam quod Quinctilianus
graviſſimus Auctor de ſæculo ſuo dixit, id
etiam de noſtro verè poſſumus affirmare:
ruſticani etiam homines quædam, quæ a
philoſophis traduntur, hac ætate non igno-
rant: etiam patres familias a litteris alie-
ni, & in re ſuâ occupati, etiam cerdo-
nes, & propolæ multa ex rerum geſtarum
petita monimentis, multa a poëtis elegan-
ter, ſciteque dicta cognoverunt; quibus,
niſi mentem multâ, variaque eruditione
B compleveritis, quum ea, quæ plerique
ſciunt, neſcire vos deprehendent, riſum
movebitis. In quàm multos ego incidi,
qui graviſſimam perſonam ſuſtinebant, &
ſapientes ſibi videbantur; qui quum cœ-
perant loqui de ſtudiis humanitatis, ea ef-
futiebant, quæ Craſſo, qui numquam ri-
ſiſſe dicitur, riſum excuſſiſſent; quorum
nec ſermo cohærebat, nec ullum præfere-
bat indicium hominis liberaliter inſtituti.
Quàm autem pudendum altiſſimarum di-
C ſciplinarum magiſtrum ſe ferre, & Sapien-
tis gloriam ſibi vindicare, & ab imperitiſ-
ſimo quoque contemni, ac propter inſci-
tiam irrideri; reconditas artes ſcire ſe pro-
fiteri, & res cognitu dignas notiſſimas vul-
go ignorare; ſcientiam divinorum ſibi aſ-
ſumere, & in ſummâ rerum humanarum
ignoratione verſari; habere ſe mentem
graviſſimis diſciplinis excultam gloriari,
ſermonem præſeferre rudem, incitum,
inconditum, barbarum, & non cohæren-
D tem? Non ita veteres illi Juriſconſulti,
quorum prudentiſſima reſponſa legum,
pondus habuerunt; ſed & linguam exco-
lebant, & eloquentiſſimi habebantur, &
cognitione vetuſtatis, & dialecticis diſci-
plinis, & philoſophorum præceptis pectus
implebant: non ita principes illi Medico-
rum, in quorum ſcriptis interpretandis,
vertendis, illuſtrandis omnis poſteritas e-
laboravit; ſed & dicendi copiam, & ora-
tionis elegantiam aſſumendam ſibi putave-
E runt; & plantarum, & lapidum poteſtates
indagarunt, & rerum naturam ſtudioſiſſi-
mè perſpexerunt. Quod ni ita eſſet, num-
quam Hippocrates ab auctore clariſſimo fa-
cundiâ, & arte inſignis diceretur: num-
quam idem, quum ſummâ artis gloriâ flo-
reret, Democrito auctori maximo naturæ,
verique ſeſe expoliendum tradidiſſet; nec
Galenus tantâ ſuavitate ſermonis afflueret,
tanto rerum, & verborum flumine redun-
daret; nec, ut doctiſſimi Auctores prodide-
F runt, tot ſcripſiſſet volumina, quæ ad ſtu-
dia humanitatis, & philoſophiam pertine-
bant; nec quidam non poſtremi Medico-
rum tantum Muſis tribuiſſent, ut meden-
di artem elegantiſſimis, & doctiſſimis ver-
ſibus exponerent: qui verè Apollinis cul-
tores dici potuerunt, quoniam utramque
Apollinis artem ſunt aſſequuti. Quid au- G
tem dicam de divinis illis viris, qui nobis
divinitatis arcana reſerarunt? quantam il-
li, & quàm admirabilem humanarum litte-
rarum doctrinam cum divinarum ſcientiâ
conjunxerunt? quod ex eorum ſcriptis
adhuc animadverti poteſt. Quis enim Pla-
tonicorum ſermonum peritior Auguſtino,
major in omni genere ſapientiæ Baſilio,
eloquentior Chryſoſtomo, eruditior Cle-
mente Alexandrino? Fuit id quondam,
fuit pulcherrimum doctorum hominum in-
ſtitutum, quam quiſque coleret artem, ab H
aliis diſciplinis ornatu ſumpto quàm ma-
ximè honeſtare. Plato ſummus auctor in-
telligendi & geometricis diſciplinis, & mu-
ſicis præſtitit, & tantus in arte poeticâ fuit,
ut Homero par eſſe potuiſſe videatur; tan-
tus in eloquentiâ, ut judicio Criticorum
Demoſthenem ipſum compoſitione verbo-
rum vicerit, vel æquaverit; atque harum
omnium artium luminibus immortales il-
los, atque divinos de philoſophiâ dialogos
illuſtravit: Ariſtoteles orationis flumen au- I
reum fundit, cujus opera omnium diſci-
plinarum fruge referta, & omnigenæ eru-
ditionis conſperſa floribus omnis ætas ad-
mirata eſt: Theophraſtus a divinitate lo-
quendi nomen invenit, qui non minùs,
quàm ſuperiores, hæc aliunde acceſſita do-
ctrinæ ornamenta quæſivit. Stoici prope-
modum ſoli e philoſophis dicendi copiâ,
& ſermonis lepore, & dulcedine carue-
runt; tamen Zeno eorum princeps multa
conſcripſit, quibus Homerum illuſtravit, K
& poëticæ flores cum philoſophiæ fruge
miſcuit; & Chryſippi opera poëtarum te-
ſtimoniis redundabant. Qua quidem in re
jocus celebratur cujuſdam hominis haud-
quaquam inficeti, qui quum Chryſippi li-
brum legeret; in quo Philoſophus crebris
petitis ex Euripidis Medeâ ſententiis ute-
batur, totamque pæne eam tragœdiam tran-
ſcripſerat, quid legeret interrogatus, lege-
re ſe Chryſippi Medeam argutè reſpondit.
Videbant nimirum ſapientiſſimi viri gra- L
viſſimas diſciplinas amœnitate ſtudiorum
eſſe condiendas; quæ tum demum placere
poſſunt, quum ſeveritatem cum jucundi-
tate conjunxerint. Apelles ille, in quo
quantum poſſet ars, & ingenium declara-
vit, a præcellentiſſimis pictoribus, qui eâ
ætate florebant, ſe ceteris rebus vel æquari,
vel vinci fatebatur; venuſtate artis neminem
ſibi parem eſſe prædicabat; hac ſolâ puta-
bat cujuſvis quantumlibet egregii artificis
poſſe virtutes, artemque ſuperari. Id Apel- M
lis dictum convenit in ceteras diſciplinas;
qui elegantiam doctrinæ magnitudini adjun-
xerunt, ii jure magni habentur, ii princi-
pes, ii longè omnibus antecellunt. An
verò non Aſclepiades ætate Magni Pom-
peji, quum ad medendi artem animum ap-
pulíſ-

puliſſet, propter elegantiam orationis, &
A dicendi flumen omnes, qui in medicinæ
ſtudio ætatem contriverant, ipſe in rhe-
torum ſcholis educatus, & hoſpes in eâ
facultate, quam profitebatur, anteceſſit;
potuitque novam medendi rationem inve-
nire, & plurimos habere ſectatores, Ur-
bemque totam urbium principem, & pa-
rentem, Orbemque terrarum in ſe con-
vertere? Sed quid ſingulos commemorem;
quum omnes Veteres, qui dederunt ope-
ram & orationis nitori, & elegantiæ do-
B ctrinæ, poſſim audacter affirmare hac arte
ceteris præſtitiſſe, & eorum ſcripta ſem-
piternæ gloriæ fuiſſe commendata? Epi-
cureos Cicero teſtatur, qui omnem ſer-
monis venuſtatem, omnem eruditionis lau-
dem contemnebant, ab iis tantùm legi ſo-
litos, qui Epicuri placita comprobabant,
a ceteris ne attingi quidem; ſed alios, quo-
rum comptior oratio, quorum multiplex
eruditio, quorum elegantior doctrina, e-
tiam eorum manibus teri, qui eorum ſen-
C tentiis non aſſentiebantur. Quid ergo mi-
rum ſi poſteaquam Epicureorum decreta
probari deſierunt, tot illa volumina Epi-
curi, & Metrodori, & omnis illius gregis
vetuſtas funditus abolevit; Platonis, Ari-
ſtotelis, aliorumque eloquentium, & om-
ni doctrinæ copiâ affluentium Auctorum
libri

Caneſcunt ſeclis innumerabilibus.

Quamquam Epicurus, ejuſque ſectatores
non barbarè, non inquinatè loquebantur;
D quo vitio nonnulli hodie laborant; qui mihi
videntur injuriam ſummam facere nobiliſ-
ſimis diſciplinis, quas profitentur. Nam
quemadmodum injurius eſſe videatur ille,
qui nobili matronæ ſubtraheret omnem
mundum muliebrem, & cogeret in publi-
co verſari ſordidam, & ſordidatam, & la-
ceris amictam pannis, non veſte pretioſâ
(nam matronarum forma meretriciis mun-
ditiis coli non debet; nec tamen omnino
inornata eſſe debet; ac multo minùs ſor-
E dibus inquinari) ita qui graviſſimas diſci-
plinas ab omni elegantiâ doctrinæ ſejun-
gunt, rudique ſermone, & indocto, & bar-
baro de rebus altiſſimis balbutientes diſpu-
tant, cum illas dedecore ſummo afficiunt,
tum ſeipſos populo præbent irridendos.
Hippocrates in Medico veſtis habitum ele-
gantem deſiderat, deſiderat munditiem non
exquiſitam, deſiderat odorem non inſua-
vem; quantò magis in omnibus doctis vi-
ris deſiderandus orationis ornatus, deſide-
F randa cognitio rerum plurimarum, deſide-
randus animus his artibus perpolitus, qui-
bus ad omnem humanitatem informamur?
Non habeat ſermo viri de graviſſimis rebus
diſſerentis nimis conquiſitas argutias, ca-
reat fuco, careat calamiſtri veſtigiis, non
præſeferat eruditionis affectationem pane-
gyricam, & theatralem; ſed non ſit rudis,
non barbarus, non horridus, non incon- G
ditus, non inconcinnus; nec ea, quæ de-
cent, negligat ornamenta, & quadam non
incultâ gravitate commendetur, & erudi-
tionis gloriam, quamvis non appetat, aſſe-
quatur. Quamquam quid ego tamdiu ſic a-
go, tanquam ſtudiorum amœnitas, & co-
gnitio politioris doctrinæ vobis dumtaxat
futura ſit ornamento, & non dico futuram
adiumento, & propemodum ſtudiis ve-
ſtris eſſe neceſſariam? Nam & cognitâ phi-
loſophiâ, quæ pertinet ad mores, & ad H
adminiſtrandam Rempublicam, fundamen-
ta juris civilis cognoſcuntur; & ſcientia
latini ſermonis non vulgaris, ſed perfecta,
& exquiſita, & antiquitatis cognitio ad
perſpiciendam veterum Juriſconſultorum
mentem, & interpretandas leges non ſo-
lùm plurimùm prodeſt, ſed eſt etiam ap-
primè neceſſaria; ſine quibus Juriſconſul-
tum, tamquam in tenebris ſine facibus am-
bulantem ſæpius offendere, & labi neceſſe
eſt, & a rectâ viâ aberrare. His artibus e- I
ruditiſſimi viri, qui ſuperiore ſæculo, aut
paulo ante floruerunt, multa vetuſtiorum
errata interpretum, qui his præſidiis cul-
pâ temporum deſtituti ad jus civile expli-
candum acceſſerant, multam inſcitiam de-
prehenderunt, & legum ſtudioſis clariſſi-
mam facem prætulerunt. Jam verò quis
prudens rerum æſtimator audeat pernegare
rerum naturæ ſcientiam, geometricas di-
ſciplinas, & notitiam Græci ſermonis me-
dicinæ ſtudioſis afferre plurimum adjumen- K
ti; quibus & humani corporis fabricam, &
herbarum, fruticum, plantarum, lapidum
formas, & poteſtatem, quibus omnis ar-
tis medicæ materia continetur, ignorare,
neminem, cui cor ſapiat, arbitror conceſ-
ſurum. Quid illi, qui in altiſſimâ Sapien-
tiæ parte verſantur, & divina ſcrutari o-
miſſis humanis concupiſcunt, nonne ad
tantam altitudinem debent gradibus qui-
buſdam aſcendere? Nam quum cogno-
ſcendis operibus Dei ad cognoſcendam illam L
divinam, immortalemque naturam eveha-
mur; perſpectaque hac pulcherrimâ, &
admirabili Mundi mole, ad perſpiciendum
artificem, qui latet, accendimur; cui po-
teſt eſſe dubium, quin divinorum contem-
plator priùs debeat rerum naturam con-
templari; noſſe quibus cauſis quæque effi-
ciantur, animadvertere, & diligenter con-
ſiderare pulchritudinem Univerſi, ordinem
rerum, nec eſſe rudis in doctrinâ morum,
nec in dialecticis, quibus vera a falſis diju- M
dicantur; his enim ſubnixus artibus ad
omnium altiſſimam diſcipilinam poteſt per-
venire? Illud verò quis non fateatur di-
vinitatis interpretem ſacræ, profanæque
hiſtoriæ peritiſſimum eſſe oportere; ut ſciat
quibus incrementis Chriſtiana religio ado-
leve-

leverit, qoibus Patrum ſit conſtabilita de-
A cretis, quibus, & quo tempore agitata tur-
binibus, & tempeſtatibus clariùs effulſetit,
& de ſuis hoſtibus divinitus triumpharit?
At enim dixerit quiſpiam: tu nimis ma-
gnom onus imponis litterarum ſtudioſæ
juventuti; verendum eſt, ne multitudi-
ne, ac magnitudine rerum obtuamur; non
vacar & maximas artes condiſcere, & hæc
doctrinæ ornamenta conquirere. Quem
cgo ſermonem ſtultiſſimum judico; vaca-
vit Hannibali in medio cutſu retum maxi-
B marum, in tutbulentiſſimâ illâ belli pu-
nici tempeſtate, ttepidiſque rebus audire So-
ſilum Græcarum litterarum doctotem, &
nonnullos libros gtajo ſermone accuratè,
ſcienterque conſcribete: vacavit Cæſari,
quum, Galliam, Germaniamque bello con-
cutetet, & Britanniam Romanis ducibus
patefaceret, quum civilium atmorum tetro-
re citcumfundeterur, Ægyprum in ſuam re-
digetet poreſtatem, Pharnacemque Magni
Mithridatis filium prœlio victum ſuperaret,
C & tot inſoper negotiis publicis, & con-
cuſſam, diſtractamque Imperii molem com-
ponendi, conſtituendique curâ diſtinere-
tur, operam navare Muſis, & elegantiſſi-
mos rerum a ſe geſtatum commentarios,
& alia monumenta complura mandare lit-
tetis, & memoriæ Poſterorum: vacavit Ci-
cetoni inret Catilinæ ſicas, inrer tribuni-
tios Clodii furores, quum Cæſaris, & Pom-
peji primùm infidâ ſocietate, ac mox apet-
tis diſcidiis jactaretur, quum diſtrictus eſ-
D ſet adminiſtrandæ Reipublicæ cutâ, diſtri-
ctus cauſis agendis, tantum operæ manſue-
tioribus Muſis impendere; ut & attem di-
cendi luculentiſſimis libris traderet, & poë-
mata condetet, & philoſophiam pæne uni-
verſam eloquentiſſimè, copioſiſſimeque ex-
plicaret; non vacabit Adoleſcentibus otio-
ſis rudimenta jutiſprudentiæ, aut medicæ
facultatis addiſcere, aut de divinitate ſet-
mones attingere, & aliquid temporis in
ſtudiis lætioribus conſumere? Tempus,
E quod nobis a naturâ datum eſt, licèt exi-
guum videatur, latiſſimè patet, niſi ipſum
ſtultitiâ noſtrâ conttahamus; verùm ubi
per luxum, atque ſocordiam ætatem tran-
ſegimus, de brevitate temporis quetimur.
Cererùm nemo eſt adeo occupatus, quin
ſucciſivis temporibus in diſciplinis, qui-
bus animus perpolitur, multum operæ poſ-
ſit, & ſtudii collocare; in qoas & vobis,
Adoleſcentes, quamvis aliò induſtriæ ve-
ſtræ curſum contendatis, cenſeo incum-
bendum; nam eæ vobis & ornamento eſſe
F poſſunt, & adjumento. Quæ ſi a vobis ne-
gligantur, ceteriſque, qui diſciplinas co-
lunt magis ad quæſtum, & opes, & digni-
tatem accommodatas, deſertæ omnino ja-
ceant, & nos ad antiquam barbariem re-
volvamur, neceſſe eſt. Avaritia ſæculi, &
luxus, & abundantes voluptates effecerunt,
ut nemo eloquentiam, nemo ſtudia huma- G
nitatis, nemo philoſophiam, nemo mathe-
maticas diſciplinas pet ſe putet expeten-
das. Si a vobis eæ, veſtrique ſimilibus re-
pudientut; quis in ſtudiis terum pulcher-
rimarum verſabitur? Has omnes manus ad
vos tendete ſupplices, & ne ſe deſeratis
orare, & his vocibus uti putatote. Nos,
Adoleſcentes, quæ olim aliatum faculta-
tum principes habebamur; nunc veſtris
inſervite ſtudiis, & diſciplinarum, quas
appetiſtis, adjutrices, & comites eſſe, & H
quaſi pediſſequæ non tecuſamus; ac tan-
tummodo a vobis petimus, ne ſpretas om-
nino, & abjectas relinquatis. Nos Græcos,
nos Latinos immortali gloriâ affecimus, &
eorum res geſtas in Cœlo collocavimus:
nos ſolæ, ut utraque natio Batbaria longè
præſtare videretur, effecimus. Nam & Bar-
bati leges, & legum interptetes, & aliquam
medendi rationem, & ſacrorum antiſtites,
qui de cultu Deorum, & naturâ diſſere-
rent, habuetunt; ſed quia noſtris orna- I
mentis, noſtris præſidiis deſtituebantur,
vix habiti ſunt in hominum numero, &
eorum facta in tenebris jacuerunt; & po-
ſteaquam Græciæ, Latiique gloria exole-
vit, & tertis inſuſa barbaries nos ab omni-
bus regionibus exterminavit; nobiſcum
omnis humanitas, omnis ingenii cultus
exulavit, jacuitque gloria litterarum, &
fortium virorum laudes tenebris obrutæ
ſempiternis; quamvis nec Juriſconſulti,
nec Medici deeſſent, nec qui de rebus di- K
vinis loquerentur; ubi vetò ſummorum
virorum beneficio, & ingeniis fuimus ab
interitu vindicatæ, nobiſcum revixit hu-
manitas, revixit doctrinæ ſplendor, & ni-
tor; Vetetum denique præclata facinora
revixerunt, & recentiorum hetoum virtu-
tes dignos præcones invenerunt; & ſæcu-
lum novâ luce Sapientiæ colluſtratum eſt.
Quam ergo ſæculo gloriam peperimus, ſin-
gulis vobis pollicemor, pollicemur animi
cultum, pollicemut honeſtiſſimam volupta- L
tem. Nos exilii fidæ comites, otioſæ vitæ
oblectamenta, occupatæ levamenta: nos
in advetsâ fottunâ ſolatia, in ſecundâ ſu-
mus otnamenta; cum ruſticis ruſticamur,
cum peregtinis petegtinamur, cum luden-
tibus ludimus, convivia ipſa jucundiſſimis
ſalibus, & ſermonum ſuavitate condimus;
exercemus pueritiam, regimus juventu-
tem, ſenectutem ornamus, & poſt mortem
lucis hujus jacturam immortalitate nomi-
nis compenſamus. Hæc vobiſcum pulcher- M
rimas diſciplinas loqui creditote; quibus
niſi moveamini, ſcitote vos utilitati veſtræ
parum commodè, voluptati non rectè, glo-
riæ, & elegantiæ ſtudiorum peſſimè con-
ſulturos.

O R A-

ORATIO XXVIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1704.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Studioſos adoleſcentes doctrinâ, quam a Præceptoribus acceperunt, contentos eſſe non oportere.

ANimadverti, Præſul ampliſſime,
præſtantiſſimi Patres, Auditores
humaniſſimi, duas eſſe vias, ra-
A tioneſque dicendi, quæ nobis
ex hoc loco, hoc tam celebri,
tam læto die verba facturis proponuntur;
alteram planam, amœnam, ſpatioſam, ju-
cunditatis uberrimæ plenam, quam ingre-
dimur, quum Sapientiæ laudibus celebran-
dis litterarum ſtudioſos adoleſcentes ad lau-
dem excitamus; alteram magis arduam, &
paulo aſperiorem, & fortaſſe non nihil of-
fenſionis habituram, ſed frugiferam, & ſa-
lutarem; qua utimur, quum & vitia re-
B prehendimus, & oratione ſeverâ eosdem
admonemus, & quid fugiendum ſit, aut
conſectandum, oſtendimus. Ego autem, qui
vicies quinquies in ſolemni inſtauratione
Studiorum habui orationem, & hodierno
die ſum habiturus, utramque rationem u-
ſurpavi; nam & doctrinæ laudes, & ſi non
pro rei dignitate, tamen pro eâ, qua utor,
ingenii tenuitate, & mediocri exercitatio-
ne dicendi ſum copioſè, & ſplendidè ſatis
perſequutus; & ſi quod ſalubre præceptum
C videbatur, in medium afferre non deſtiti;
non deſtiti monſtrare viam, quæ ducit ad al-
tiſſimum ſcientiæ, & gloriæ faſtigium: non
deſtiti caſtigare quorumdam ignaviam, evel-
lere ex animis pravas opiniones, quæ ſege-
tem virtutis omnem, & Sapientiæ ſuffocant.
Quo genere orationis quum uterer, Au-
ditores, facilè perſpexi id eſſe aptiſſimum,
& muneri meo maximè accommodatum, &
hodiernæ celebritati, qua ſtudia vertentis
anni inchoamus, inprimis convenire.
D Nam quemadmodum ruſticæ rei ſcientes,
& navi, & induſtrii agricolæ, qui incul-
tum, & ſilveſtre ſolum colendum ſuſcepe-
runt, antequam ligonibus frangant, ara-
tro proſcindant terram, ſemenque proſciſ-
ſæ comittant, excindunt vepres, & dumos,
& innata humo virgulta, ſtirpeſque noxias
tollunt, agrumque ab herbis nocentibus
purgant; ne lætæ ſegetes, ne fecundæ vi-
tes, ne frugiferæ arbores ſilveſtrium germi-
num exuberante luxuriâ, vel crebris radi-
cum fibris lædantur, opprimantur, enecen-
tur; ita nos, qui adoleſcentes harum ar- E
tium rudes, quæ in hoc gymnaſio addi-
ſcuntur, ad accipiendum ingenii cultum
oratione non inſalubri præparamus, extir-
pare radices vitiorum, delere ex animis
inſcientiæ errores, inertiæ ſtirpes radicitus
execare debemus; ne ſurgentem virtutis,
& Sapientiæ meſſem ſtrangulent, & cogant
interire. Atque utinam ea omnia proferre,
quæ pertinent ad animos adoleſcentium er-
roribus liberandos, & ad ſtudia litterarum
acuendos, & præparandos, me temporis an- F
guſtiæ paterentur; efficerem profectò, ut ne
cupidis litterarum aut monitor fidelis, aut
diligens recti monſtrator, aut acer objur-
gator defuiſſe, nihilque a me, quod ſpe-
ctet ad mentes rectis opinionibus imbuen-
das, prætermiſſum eſſe videretur. Sed quo-
niam ſtatuendus eſt ſermoni modus, nec
aures auditorum infinitâ oratione ſunt o-
nerandæ; unum e multis eligam vitium,
quo pleroſque ſtudioſorum video laborare;
id carpam, id reprehendam, id ut fu- G
giant adoleſcentes, etiam, atque etiam ho-
dierno die monebo. Sunt enim multi, qui
ſuos præceptores nec indiligenter in ſcho-
lis audiunt, nec infrequenter; & fortaſſe
domi audita recolunt, & memoriâ repe-
tunt; ſed nihil ipſi comminiſcuntur, &
tanquam hirundinum pulli ſemper hiantes
ea, quæ acceperunt, tranſmittunt, & ſi ve-
rum fateri oportet, non ſatis concoquunt,
quorum in auribus, non in mente habi-
tat ſapientia: nihil illis cum libris com- H
mercii eſt: aliquid per ſe conari, & exco-
gitare, ſermones inter ſe ſerere de eâ facul-
tate, quam profiteri volunt, alias artes vel
a primo limine ſalutare flagitium putant,
& quum hæc gymnaſia ſilent, prorſus otian-
tur; nec unam, aut alteram diem ſine lineâ,
ſed menſes totos præterfluere patiuntur.
Horum ego languorem, & deſidiam exci-
tare conabor, oſtendamque eorum ineptiſ-
ſimam ſtudendi eſſe rationem; nec eâ quid-
quam præclarum effici, aut ad aliquam Sa- I
pientiæ laudem poſſe perveniri; nec ſolùm
præceptores aſſiduè, & diligenter audien-
dos, ſed multa privato ſtudio meditando,
legendo, commentando, aliorum ſenten-
tiam inquirendo, diſputando, ſcribendo
eſſe addiſcenda; ſi modò volumus, quam
appetivimus, doctrinæ gloriam nobis com-
parare. Nec me præterit, Auditores, tene-
ras adhuc adoleſcentium mentes, quæ non-
dum ſtudiis inſueverunt, præceptoris ope
& præſidio ſemper indigere, nec quidquam K
poſſe conari ejus auxilio deſtitutas; & que-
madmodum ſatæ recens arbuſculæ, niſi pe-
damento fulciantur, rectæ ſtare non poſ-
ſunt, & inclinantur, & diſtorquentur, &
ventorum turbinibus convelluntur; ita a-
nimus adoleſcentis, qui prima doctrinæ ru-
dimen-

dimenta ponit, nec dum ſe confirmavit;
A niſi alicujus docti viri diſciplinæ adhæreſcat,
& præceptis innitatur, non poteſt ad ma-
gna ſurgere, non poteſt a recto non aber-
rare; ſed falſis opinionibus imbuatur, vel
rerum difficultate a ſtudio deterreatur, ne-
ceſſe eſt. Non igitur jubeo Juvenes, an-
tequam initia artis, quam diſcendam ſuſce-
perunt, & fundamenta cognoverint, ſta-
tim ſuis viribus fidere, & legendis Au-
ctoribus ejus, quam ne primoribus quidem
labris deguſtarint, diſciplinæ latebras, &
B penetralia perſcrutari; tunc enim ſuſci-
peretur omnis incaſſum labor, ipſique in
magnis verſarentur erroribus, & non co-
gnitis principiis extrema conſequi non poſ-
ſent; ſed ubi paululum ſe corroborarunt,
tum verò auctor ſum majora tentandi, nec
iis eſſe contentos volo, quæ a præcepto-
ribus acceperunt. Nec (mihi credite, A-
doleſcentes) diu vobis tam molli, tam i-
gnavâ ratione, ut nihil niſi mollitum, ſu-
bactumque a præceptore in animum admit-
C tatis; alenda ſapientia eſt, & ingenii vires
nutriendæ; niſi ſemper infirmis uti viri-
bus, ſemper tyrones eſſe vultis. Infantes
lacte nutrimus, quod genus alimenti leniſ-
ſimum animantibus ferè univerſis natura
comparavit, & ſi quid teneris ingerimus
cibi, manſum damus. Veruntamen non
longum tempus hoc genere victus eorum
vitam ſuſtentamus; ſed ubi paulum adole-
verunt, firmioribus uti cogimus alimentis,
& quæ majores vires deſiderent; ut natu-
D ra conſueſcat etiam difficiliora concoctu
in vitalem ſuccum, nutrimentumque con-
vertere. Eodem planè modo ſuadeo vobis,
Adoleſcentes, qui ad juriſprudentiæ, vel
philoſophiæ, vel medicæ facultatis, vel re-
rum divinarum ſtudium novi prorſus, &
rudes acceſſiſtis; ut principio utamini ve-
lut molliore cibo ſapientiæ, & nihil aſſu-
matis, quod non præceptorum induſtriâ,
& labore digeſtum vobis offeratur, & id
diligenti meditatione, ac ſummo ſtudio con-
E coquatis; ſed poſt breve tempus, quum in-
genii vires paulum ſuſceperint incremen-
ti (nam citiùs, & faciliùs, ubi non deeſt
diſciplina, animi robur, quàm corporis
convaleſcit) non vos quidem ea, quæ a
præceptoribus traduntur, negligatis, aut
relinquatis, volo; ſed inſuper adjungatis
aſſiduam lectionem Auctorum præſtantiſſi-
morum, & commentandi, & differendi la-
borem, & multa veſtro marte reperiendi;
& velut validioribus alimentis, quam per-
F cepiſtis, doctrinæ copiam nutriatis, atque
augeatis. Nihil quippe ignavius, nihil tur-
pius, nihil homine indignius, quàm non
poſſe quidquam condiſcere, niſi a præce-
ptore ſæpius traditum, vel potius diù, mul-
tumque inculcatum; nam mutæ quoque
animantes, quibus deeſt intelligendi ſoler-
tia, monſtrantibus magiſtris multa diſcunt,
quæ ab hominibus percipi, niſi longo ſtu- G
dio, & exercitatione non poſſunt. Ele-
phantos inter ſe gladiatorum more con-
curriſſe, & Pyrrhicam ſaltationem edidiſ-
ſe, & inceſſiſſe per ſunes Auctores non
contemnendi memoriæ prodiderunt, u-
numque ex his Græcarum litterarum ductus
didiciſſe: Sybaritas accepimus ita equos in-
ſtituiſſe, ut ad tibiarum, fidiumque can-
tum, quàm optimè ſaltitarent, quæ res e-
xitio Sybaritis fuit. Nam quum bellum ge-
rerent adversùs Crotonienſes, & cum ho- H
ſtibus dimicaturi in aciem copias eduxiſ-
ſent; Crotonienſes hujus rei non ignari
juſſere tibicines, & citharœdos, quos de-
ditâ operâ in aciem ſecum duxerant, in-
cinere modos, quibus hoſtium equos ad
ducendos choros incitari ſciebant; quibus
illi auditis ad ſaltandum, tripudiandumque
converſi in Crotonienſes dirigi non potue-
runt, ſed dominos hoſtibus trucidandos
præbuerunt; ita Sybaritæ luxus immodici,
& deliciarum graviſſimam pœnam depen- I
derunt. Jam luſcinias audire magiſtras a-
ves, & earum cantum æmulari, & intelli-
gi profectum diſcentis, & docentis repre-
henſionem pervulgatum eſt, eaſdem & hu-
manum ſermonem doceri; & ne ſuos In-
dia pſittacos admiretur, omnes ferè aves,
quæ didicerant, verba reddidiſſe notum eſt
eruditis; nam & corvos, & turdos, &
ſturnos, & cornices dociles ad loquen-
dum eſſe Veteres teſtatum reliquerunt. O
miram igitur veſtram ſolertiam, o inge- K
nium ſagax, o induſtriam ſingularem, qua
nihilo præſtantiores eritis mutis animan-
tibus, quæ natura projecit ad paſtum, at-
que libidinem; ſi nihil præter ea, quæ a
præceptore tanto labore, tantaque curâ tra-
duntur, addiſcetis! Eſt verò cur glorie-
mini, cur vos glorioſè jactetis, cur ma-
gnificè circumſpiciatis, quod non multo
beſtiis ingenio, & induſtriâ præſtetis; quin
iſtam animi mollitiem abjicitis, & vos ho-
mines eſſe meminiſtis, & velle inter ho- L
mines cognitione rerum, ſolertiâ, ingenio,
perſpicientiâ veri, prudentiâ tenere prin-
cipatum. Atqui id hominis maximè pro-
prium eſt, & præcipuè ejus, qui præſtare
ceteris hominibus concupiſcat; quum par-
va a Naturâ, vel a doctore doctrinæ ſemina
acceperit, ea ſic augere ſtudio, & induſtriâ,
ut brevi in ingentem ſapientiæ meſſem a-
doleſcant. Nam ſi ceteras animantes, &
homines contemplemur, id inter eos in-
tereſſe diſcrimen intelligemus; quod ce- M
teræ animantes quodammodo ſolertiores,
homines omnium rudes videntur a naturâ
procreari; ſed illæ inſitam a naturâ ſoler-
tiam non augent induſtriâ, nec per ſe quid-
quam ad vitam commodiùs traducendam
excogitant; hi verò, ubi acceſſit diſcipli-
na,

Digitized by Google

na, eò ſapientiæ procedunt, ut ſimiles
A Cœleſtibus eſſe videantur. Hirundines, &
pleræque aves tanto artificio nidos con-
ſtruunt, ut earum ars nullâ poſſit arte ſu-
perari: araneæ telas texunt tantâ ſolertiâ,
tantaque ſubtilitate, ut quum poëtæ earum
artificium mirarentur, tradere non dubita-
rint; id animal olim excellentiſſimam fuiſ-
ſe textricem, quæ Aracne diceretur, quæ
eum Minervâ de artis præſtantiâ certave-
rit, & victa victricis irâ fuerit in animal
tam contemnendum converſa: apes do-
B cente Naturâ fingunt ſexangulas cellas,
perinde ac ſi arcana geometriæ, quæ pauci
hominum vix aſſequuntur, ſua ſponte per-
ſpexerint: Pompilus verò, qui ſacer pi-
ſcis appellatur, credi poteſt oſtendiſſe ho-
minibus artem navigandi; nam emergit e
fundo Maris, & ſupinus natat, & duo bra-
chia ſubrigit, & membranam, quam inter
illa habet, miræ tenuitatis extendit, & eâ
utitur pro velo, ceteris brachiis remorum
vice, mediam caudam habet loco guber-
C naculi, qua dirigit curſum; & quum ſit
ipſe navis, & remex, & gubernator velo-
ciſſimarum navium, & velis, remiſque in-
citatarum celeritate non vincitur; &, ut
ſcias, tanquam invento ſuo, artificio gau-
dere navigandi, naves libentiſſimè comita-
tur, & in ſummâ aquâ alludens, quadam
cum nautis æmulatione contendit: teſtu-
dines autem origano ſibi mederi traduntur,
muſtelæ rutâ, quum angues comederunt;
leones, & tigres, & lupi inediâ valetudini
D ſuæ conſulunt, quum ſe cibo nimium graves
eſſe intellexerunt. Quapropter Democritus
maximus auctor ſcientiæ naturalis, hirundi-
nes, & aves monſtraſſe nobis ædificandi,
araneas texendi, multas animantes meden-
di ſcientiam arbitratur. Sed neque hirun-
dines, neque aves, quæ quum nidificant,
tantâ utuntur arte, hanc tam admirabilem
ſolertiam aliis in rebus oſtendunt; quin
hoc ipſo artificio numquam ſibi ædiculas
conſtruxerunt, in quas quum ſe condide-
E rint, vitent nimium Solis ardorem, & ven-
torum turbines, & ruentes nimbos, & gran-
dinem, & nives, & frigorum magnitudinem,
quibus interdum enecantur: neque araneæ,
neque apes, neque pompili, neque teſtu-
dines, neque muſtelæ, neque leones, &
tigres, & lupi, quam in uno opere præ-
ſeferunt, ſolertiam ad alias res tranſtule-
runt; nec aliquid adinvenerunt, vel in-
ventis addiderunt, ut facilè perſpici poſſit
ea, quæ miramur, artificis, & providentis,
& ſagacis opera naturæ eſſe, non animan-
F tis. Homo autem, quamvis omnis expers
artificii, omniſque ſcientiæ naſci videatur,
& nudus, & in nudâ humo abjici ad vagitum,
atque plorarum; tamen quum illud, quod-
cumque eſt, quod in animo latet, & do-
minatur, providum, ſagax, acutum, ſolers
ad cogitandum, inveſtigandum, imitandum
contulit, omnium vincit artes, quum a G
naturâ nullam acceperit, omnium ſolertiam
longo intervallo anteit, omnium aliorum
opera præ ſuis levia, & contemnenda eſſe
demonſtrat. Quod divino conſilio eſt a na-
turâ conſtitutum, ut animans ceterorum
princeps non aliunde pendere, & quæ ef-
ficeret, & moliretur, non a naturâ di-
dicisſe, ſed per ſe parere, & invenire vi-
deretur. Non dubito, Adoleſcentes, quin
hæc oratio, qua utor, ſi qua virtutis indo-
les in vobis reſidet, quam eſſe maximam H
cenſeo, ſi quid animi, ſi quid ingenii eſt,
magnum ſit apud vos pondus habitura.
Quis enim juvenes bonis artibus inſtitutos,
liberaliter educatos, litterarum ſtudioſos,
animi non jacentis, & ignavi, ſed celſi,
& erecti malle beſtiarum eſſe, quàm ho-
minum ſimiles arbitretur? Atqui ſi non
excutietis intelligentiam veſtram, ſi non
aliquid magno ſtudio extundetis, quod
per vos partum eſſe videatur; ſi iis, quæ a
præceptore acceperitis, acquieſcetis; qua I
re mutis animantibus antecelletis? Nam
& illæ multa diſcunt, multa naturâ ma-
giſtrâ callent; ab hominibus tamen vin-
cuntur, quòd homines naturam quodam-
modo vincunt, & in multis præceptorum
operam non deſiderant; quamquam ego,
ſi bene indolem veſtram novi, putaverim
vos, non quid belluæ, non quid vulgus
hominum efficere poſſit, ſpectare oportere.
Agite igitur in ſummorum hominum, ac
ſummis ingeniis præditorum exempla ani- K
mum, cogitationemque convertite. Num
putatis Platonem, quum Socrati principi
philoſophorum ſe ſe in diſciplinam tradi-
diſſet, ea tantum, quæ a Socrate accepe-
rat, tractaviſſe, nihilque aliud, quàm ea,
quæ a præceptore clariſſimo, ſapientiſſi-
moque audiverat, diſcendum, meditandum-
que putaviſſe? Ille verò, quum Socrates
tantùm de moribus diſputaſſet, & quæ ſunt
ſupra nos, ad nos pertinere negaviſſet, non
quidem reliquit morum diſciplinam, quam L
de ſocratico fonte manantem pleniſſimè
hauſerat, ſed majora molitus tantam ſa-
pientiæ ſupellectilem ſibi comparavit, &
philoſophiæ terminos tam longè, lateque
protulit; ut quam Socrates e Cœlo in ter-
ram devocarat, & in terrâ, & in Cœlo
philoſophiam collocaret; immo Cœlum
cogeret tranſcendere, & in altiſſimâ di-
vini Numinis contemplatione verſari; pri-
muſque Sapientiam non mancam, & mu-
tilam, ſed omnibus membris perfectam, om- M
nibus numeris abſolutam, & omni inſuper
ornatu conſpiciendam, omni luce collu-
ſtratam, omni venuſtate, & pulchritu-
dine affluentem oſtenderit Mortalibus,
& ejus incredibiles amores in hominum
pectoribus excitarit. Quid Ariſtoteles ejus

auditor, num præceptoris inventis acquie-
A vit? qui quum videret magnificentiam Pla-
tonis, & animi altitudinem minuta quæ-
dam reliquiſſe, relictum ſibi campum puta-
vit, in quo ſua induſtria ſpatiaretur, & ſum-
mâ cum laude elaboraret; itaque & anima-
lium formas, & naturas, & mores, & ge-
nera, parteſque deſcripſit, & diſſerendi ra-
tionem, & dicendi leges eſt diligentiſſimè
perſequutus. Quid Hippocrates, an ea tan-
tùm didicit, quæ a præceptoribus trade-
bantur? qua igitur ratione quum meden-
B di facultas antea in ſummâ obſcuritate ver-
ſaretur, nec poſt primos inventores in eâ
arte quiſquam ad nominis claritatem per-
veniſſet, tantum profecit; ut & Clinicen
condidiſſe dicatur, & medendi ſcien-
tiam ſic illuſtraſſe, & perfeciſſe, ut tot ho-
mines doctiſſimi, qui poſtea tot ſæculis
floruerunt, nihil, quod ejus inventis adde-
rent, invenirent; ſatiſque magni, & præ-
clari viderentur, ſi ejus aſſequi mentem in-
terpretando potuiſſent; ipſe autem a ma-
C gnis Regibus, & nationibus accerſeretur;
nihilque magis Græciæ Barbaria, quàm Hip-
pocratem invideret, idemque a Græciâ
templis, & aris, tamquam medicinæ Deus
coleretur? Cicero eloquentiæ latinæ pa-
ter, quum litteris inter æquales puer o-
peram daret, tantum extemplo claritatis eſt
aſſequutus; ut multi graviſſimi ſenes in
ſcholam venirent, ut puerum de facie co-
gnoſcerent, qui Urbem ingenii ſui famâ
compleverat; non quia, ut opinor, præ-
D ceptorem diligenter attenderet, memoriæ-
que audita mandaret; nam multos in tan-
to nobilium adoleſcentulorum cœtu ſub
tam celebri doctore credibile eſt ſummam
diligentiæ laudem eſſe aſſequutos; ſed quia
multa per ſe acutè excogitaret, multa ſuo
marte ſolerter inveniret, & ingenio, &
induſtriâ, & labore annos, & magiſtri di-
ſciplinam anteiret. Quàm verò ſemper
cum iis ipſis certaverit, quorum præce-
ptis inſtituebatur, declaravit, quum jam
E aliquantum ætate proceſſiſſet, & Apollo-
nio Molonis filio rhetorum clariſſimo ſe
recoquendum, & reformandum dediſſet;
quem ita dicendi copiâ, & orationis flu-
mine perculit, obruit, obſtupefecit, ut eo
dicente diu immotus, & attonito ſimilis
conſiſteret, & Græciam victam Ciceronis
eloquentiâ triſtis, mærenſque fateretur.
Quum autem omnes viventes dicendi ma-
giſtros longo intervallo ſuperaſſet, etiam
cum mortuis certamen inſtituit, eorumque
F virtutes mirâ ingenii felicitate expreſſit;
& vim, nervoſque Demoſthenis, copiam
Platonis, Iſocratis jucunditatem eſt aſſe-
quutus; ut ejus oratio nihil aliud, quàm
ex omnium eloquentium virtutibus col-
lecta perfectio videatur. Nec verò mino-
res artifices ita præceptorum diſciplinæ a-
dhæſerunt, ut nihil ipſi auderent conten-
ti dictata magiſtri peregiſſe. Neque enim G
ſi doctoris opera dumtaxat eſſet imitatus
Apollodorus Athenienſis, primus gloriam
penicillo contuliſſe diceretur: nec ſi Zeu-
xis Demophilum Himeræum tantùm eſſet
ſequutus, a quo præcepta pingendi acce-
pit, ipſi magiſtro picturæ gloriam abſtuliſ-
ſet: nec Apelles omnes priùs genitos, fu-
turoſque poſtea artificio pingendi ſuperaſ-
ſe diceretur, ſi Pamphilum præceptorem
ſolùm, & non rerum naturam ſibi propo-
ſuiſſet æmulandam. Eſt igitur tam ſeguis, H
tam ignava ratio ſtudiorum relinquenda,
vel potius deteſtanda. Quid enim iner-
tius, quàm ex alterius ore ſemper ſapere,
nihil audere, nihil conari, nihil ſcitum
loqui, niſi quod ex oratione præceptoris
exceperis? Enimvero, qui utuntur hac ra-
tione, ſimiles mihi videntur concavis ru-
pibus, quæ nullas, niſi quas acceperint,
voces referunt; aut ſtatuæ Memnonis,
nam ut illa, niſi Solis radiis afflaretur,
non loquebatur; ſic ipſi nihil eloqui poſ- I
ſunt, niſi præceptoris aſpirante doctrinâ.
Quanto ſatius eſt imitari fertiles agros,
qui non tantumdem reddunt, quantum
acceperunt, ſed magno fænore ſemper au-
gent agricolarum induſtriam; nec ulla fe-
rè eſt tam infelix gleba, quæ non com-
miſſum ſemen multiplicet? in Ægypto au-
tem cum centeſimo fænore, in Byzacio
Africæ campo cum centeſimo quinquage-
ſimo, in regione Babylonis cum ducente-
ſimo terra frugem frumenti fundere me- K
moratur. Quæ ſi tanta ubertas eſt in terrâ
brutâ, quanto major erit in ingeniis, quæ
e cœleſti manant origine, niſi per volu-
ptatem, atque ſocordiam ſterileſcant? Non
ignobiles auctores intelligendi bene, ac
ſapienter inſitas animo notiones, inſitum
lumen ingenii, lumen prudentiæ ignicu-
los nominarunt; quòd ſicut ex exiguo igni-
culo, ex parvâ ſcintillâ, niſi ea ſopita mar-
ceſcat, nec materia deſit, quam apprehen-
dat, ingens incendium excitatur; ita hæc L
ſemina virtutis, & ſapientiæ, quæ animis
natura indidit, licèt ea parva, & obſcura
videantur, niſi deſit diſciplina, & ignaviâ
hebetetur, & deteratur ingenium, brevi
in immenſum adoleſcunt, & ad frugem
tanto incremento perducuntur, ut ipſi
præceptores, ipſe, qui protulit, miretur,
& obſtupeſcat; ſed opus eſt non levi au-
ditione, nec brevi ſtudio, quod tantum-
modo dictata magiſtri conſequi poſſit; opus
eſt aſſiduo labore, opus eſt optimorum Au-
ctorum lectione, opus eſt commentatione M
quotidianâ, opus eſt vigilantiâ, curâ, &
diſſerendi, diſputandique numquam inter-
miſſâ exercitatione. Quemadmodum non
quolibet levi motu, ſed celeri, & inci-
tato ex accenſis facibus igne jam lan-
gui-

guido flamma excitatur; ideo ab inge-
A nioſo Poëtâ dictum eſt:

Vidi ego jactatas motâ face creſcere flammas,
Et vidi nullo concutiente mori;

Ita non leve, non mediocre ſtudium ſatis
eſt ad animi igniculos excitandos, ut ex his
clarum, & ingens virtutis, & ſapientiæ lu-
men effundatur. Quod autem ſtudium le-
vius, quod ſegnius, quàm eorum, qui ani-
mo non nimis vacuo, & attento audiunt
præceptorem interdum oſcitantes; ac de-
inde poſtquam ſerò ſe domum receperunt,
B & paulisper animo audita volutarunt, ad
nugas, & ineptias relabuntur? Et hac ra-
tione putatis, Adoleſcentes, poſſe quem-
quam ſui doctoris aſſequi ſcientiam, & ad
excellentem ſapientiæ laudem pervenire?
Malè mehercules de veſtrorum doctrinâ
præceptorum, atque adeò de omnium do-
ctorum hominum ſapientiâ judicatis; ſi vos
creditis paucis menſibus, quibus in hac
urbe verſamini, unius ſemihoræ ſpatio,
quod veſtris præceptoribus quotidie ad diſ-
C ferendum tempus eſt conſtitutum, poſſe
non indignos eorum doctrinâ auditores
fieri, poſſe eorum ſimiles evadere, poſſe
non infimum inter litteratos locum obti-
nere. Septemdecim, vel, ut alii tradunt,
viginti annos Platonem diligenter audivit
Ariſtoteles; Zeno Cyttieus quum & Cra-
tetis, & Stilponis, & Polemonis auditor
fuerit, decem totos annos in ſcholâ Xe-
nocratis conſumpſit; & tamen illi, qui in
gymnaſiis conſeneſcebant, qui non ſolùm
D magiſtros publicè diſceptantes accuratiſſi-
mè audiebant; ſed etiam aſſiduè ſectaban-
tur, & familiari ſermone, ſi quid me-
moriâ dignum videretur, excipiebant, & ex-
cerpebant; niſi ſuo marte multa reperiſſent,
multa legendo, commentando, ſcribendo
didiciſſent; quamvis & ingenio præſta-
rent, & arderent ſtudio ſapientiæ, & nullius
induſtriâ vincerentur, numquam ad eorum,
quorum ſtudia æmulabantur, gloriam, &
doctrinam proximè acceſſiſſent; vos autem,
E qui tanquam ad mercatum veneritis, quum
vix pedem in hac urbe poſueritis, de re-
ditu in Patriam cogitatis, & Ægyptii canis
more, qui metu Crocodilorum currens è
Nilo bibit, ſapientiam quaſi prætereuntes
delibatis, ſine aſſiduo ſtudio, & diuturnâ
exercitatione præceptorum gloriæ, & pa-
rentum, cognatorumque, & amicorum, &
Patriæ votis vos reſponſuros exiſtimatis.
Erratis, Adoleſcentes, erratis, nunquam
quum unum aliquem nobis propoſuimus ad
F imitandum, licèt omnes ingenii nervos in-
tendamus ad ejus præſtantiam pervenimus;
quum verò negligenter id facimus, nullo
in numero habeamur, neceſſe eſt. Videte
autem, quid ex hac ratione conſequatur:
ſi nemo diſcat, niſi quod a doctore ſuo ac-
ceperit, nemo ad ejus præſtantiam aſpita-
bit, ſed ab eâ longo intervallo diſiungetur;
ſiquidem ex ingenti doctrinæ copiâ pauca G
quædam delibabit; ita ſemper ſuis aucto-
ribus longè deteriores erunt, qui conſe-
quentur, & erit neceſſe litterarum ſtudia

In peius ruere, ac retro ſublapſa referri;

Ac de nobis illa Venuſini Poëtæ ſententia
verè poterit uſurpari,

Ætas parentum peior avis tulit
Nos nequiores mox daturos
Progeniem vitioſiorem; H

& res litteraria ad nihilum brevi redige-
tur; quod ne accidat, providete; ſicuti
Majores noſtri olim providerunt, qui pul-
cherrima quæque ſemper augere ſtudue-
runt. Et quoniam non ſemper vobis præ-
ceptor aderit, cujus labore doctiores eva-
datis, & aliquando legendis Auctoribus,
quam in ſcholis hauſiſtis, erit augenda
ſcientia, & multâ commentatione uten-
dum, & hæc ſtudendi ratio tam mollis, & I
ſupina relinquenda; nolite tempus illud
expectare, quo multis negotiis implicati,
rei familiaris curâ diſtenti, vix otium ſtudio
ſuppeditare poteritis; ſed quod fauſtum,
felix, fortunatumque ſit vobis, nunc quum
& otio abundatis, & aliis curis animus a
ſtudio non avocatur, & adeſt doctiſſimorum
hominum copia, qui nodos omnes, qui
in præclaris Auctoribus evolvendis vobis
occurrerint, ſolvant, & diſſerendi, com-
mentandi, diſputandi vias monſtrent; nul- K
lam diſcendi occaſionem, nullam ſtudendi
rationem prætermittite. Multæ ſunt viæ,
quæ ducunt ad Sapientiam, multæ; non
auribus tantùm ea percipitur, ſed etiam
oculis, & animo in ſe converſo, & invo-
lutas rerum notiones explicante; nec ſo-
lùm præceptoribus audiendis, ſed & æqua-
lium ſtudiis æmulandis, & optimorum Au-
ctorum dictis animo revolvendis, & ſcri-
bendo, & diſſerendo. His igitur omnibus
inſiſtendum, & ſicut qui Caſtellum, aut L
Oppidum in præcelſo, & abrupto loco ſi-
tum circumſidet, non unâ oppugnandi
viâ, & ratione utitur; ſed omnes tentat a-
ditus, omnem circa locum omni arte lu-
ſtrat, obit, perertat, & variis aſſultibus ur-
get obſeſſos, ut, quam aggreſſus eſt, ar-
cem expugnet, & victor Oppido potiatur;
ita vobis omnes perluſtrandæ viæ, quibus
ad editam Sapientiæ arcem pervenitur.
Quod ſi hæc tantùm puerilis, & iners, &
ignava diſcendi ratio vos delectabit, & ſem-
per auditores tantùm eritis, nunquam po-
teritis auctoritatem magiſtri, & Sapientis
nomen, & vim obtinere.

ORATIO XXIX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1705.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Nobiles diſciplinas etiam in medio bellorum ardore florere.

NOn dubito fore pleroſque, Præ-
A ſul ampliſſime, doctiſſimi Patres,
Auditores humaniſſimi, qui mi-
ſerrimam horum temporum
conditionem reputantes, juſti-
tium bonis artibus indicendum putent, &
hæc manſuetiora ſtudia ad tranquilliorem
Reipublicæ ſtatum reſervanda; vel ſi hæc
ſtudia non improbent, certè deſpondeant
animum, nec inter tantam vim armorum
locum Muſas habituras, aut ſibi rerum ſcien-
tiam profuturam arbitrentur. Quum enim
ardere bello videant Europam ferè uni-
B verſam; quis honos, inquiunt, eſſe poteſt
Muſis, quæ ſimulatque claſſicum inſonuit,
conticeſcunt? quid commercii eſt Apolli-
ni cum Marte, Mercurio cum Bellonâ, Sa-
pientiæ cum Furiis? quis res tam diverſas,
inter ſeque pugnantes conjunget, & co-
pulabit? Maria prædonibus infeſtantur,
conſternuntur cædibus campi, immenſam
cadaverum ſtragem cruore, taboque infecta
flumina vix eluctantur; vaſtantur agri, in-
cenduntur villæ, excinduntur oppida, ex-
C pugnantur, & diripiuntur urbes; ubique
terror, ubique minæ, ubique cædes, ubi-
que rapinæ, furor, incendia, excidia, rui-
næ, vaſtitates cernuntur; permiſſa ſceleri
licentia vis pro jure dominatur, jacent le-
ges, æquitas contemnitur; nos autem ſe-
debimus otioſi de apicibus juris diſputan-
tes, quid æquum, quid iniquum, quid ho-
neſtum ſit inquiremus; quum militum ra-
bies, & belli furor omne recti, pravique
diſcrimen confuderit? vacabit nobis oc-
D cultas naturæ vias perſcrutari, & de rerum
primordiis diſceptare? vacabit de naturâ
divinâ, & ſempiternis, a materiaque ſecre-
tis mentibus diſſerere, & ad contempla-
tionem divinitatis aſſurgere; quum undi-
que impendeant pericula, terrores inten-
dantur? vacabit comere orationem, ſolli-
citis eſſe de ambitu verborum numeroſè
cadentium, de concinnitate ſententiarum;
quum tubarum clangore aures pæne per-
ſtringantur, & hujus ætatis miſeriis nihil,
niſi inconditum, horridum, abſonum con-
venire videatur? Quæ oratio ne quemquam
veſtrûm a ſtudiis bonarum artium deterreat,
mihi providendum eſt, & metus omnis, E
qui fortaſſe nonnullorum mentibus inſi-
det, planè evellendus; qui ne obſtre-
pente armorum fragore Muſarum voces
non audiantur, neve in ſtudiis fruſtra la-
borent, quum Mars non acumen ingenii,
ſed corporis vires, animique præſentiam
deſideret, pertimeſcunt. Quod aſſequi poſ-
ſe videor, ſi vobis oſtendero etiam in tur-
bidis Reipublicæ temporibus, etiam in me-
dio bellorum ardore florere poſſe nobiles
diſciplinas, quarum ſtudiis vos dedidiſtis. F
Quod argumentum hodiernæ orationis dum
conor explicare, vos quæſo, obteſtorque,
ut veſtræ benignitatis aurâ, quæ mihi nun-
quam defuit, dicentem ſublevetis.

Age verò quoniam præteritorum tem-
porum exemplis, de præſentibus quid
judicandum ſit, admonemur, & ab hiſto-
riæ luce lumen in rebus obſcuris plerum-
que mutuamur; memoriam vetuſtatis ex-
cutiamus, & an ſemper bellorum tempe-
ſtates omnem ingenii florem extinxerint, G
conſideremus. Inter omnes ferè conſtat
maximum bellorum, quæ in Græciâ geſta
memorantur, Peloponeſiacum bellum ex-
titiſſe, quod viginti ſex annos Græcorum
opes labefactavit, afflixit, attrivit, evertit.
Cujus belli quanta fuerit magnitudo vel
ex eo intelligas, quod id Athenienſes, &
Lacedæmonii duo potentiſſimi populi, &
tum maximè florentes opibus, & Imperium
Orbis terrarum affectantes tantâ conten-
tione, tantâ pervicaciâ, tam diſcordibus H
animis, tam odio inflammatis inter ſe geſſe-
runt, ut id non poſſe finiri, niſi alteru-
trius gentis excidio appareret; & quod id
bellum traxit in partes Græciam univer-
ſam, & magnam partem Barbarorum, &
ad arma Perſarum potentiam latiſſimè im-
perantem concitavit. In eo quid ſceleris
prætermiſſum eſt, quæ clades illatæ floren-
tiſſimis Rebuspublicis, quantum belli im-
pietas, & Mortalium rabies debacchata eſt!
opulentiſſimæ, nobiliſſimæque urbes par- I
tim hoſtili odio, partim inteſtinis diſcor-
diis everſæ funditus conciderunt: violatæ
aræ, templa profanata, ſævitum in inno-
xios, proculcatæ leges, & jura ſanctiſſima:
virtutis nomen vitia ſibi vindicarunt, lau-
data ſcelera, habita ludibrio pietas, fides,
manſuetudo:

Omnia fanda, nefanda malo permixta furore.

Acceſſit his cladibus ingens peſtilentia,
quæ ex Æthiopiâ orta magnam terrarum
partem pervagata multis Mortalibus tæter- K
rimo morbo abſumptis in Græciæ viſcera
incubuit, & non minores calamitates at-
tulit, quàm bellum: acceſſit ſæpe fames:
acceſſerunt æſtus, & inſolitæ aëris ſiccita-
tes: acceſſerunt horribiles, & crebri ter-
ræmo-

remotus, qui bello exhauſtas urbes fundi-
A tus everterunt. In tantis Græciæ miſe-
riis, in tantâ clade terrarum putares extin-
ctum omne lumen Sapientiæ, omnem lit-
terarum ſplendorem obſoleviſſe; præſer-
tim qoum ſedes illa Sapientiæ, arx illa lit-
terarum, illud Muſarum ſacrarium, illa
Regia bonarum artium Athenæ diuturno
bello fractæ, & magnis affectæ cladibus,
amiſsâ libertate in triginta immanium Ty-
rannorum venerint poteſtatem. Sed quàm
aberrat a veritate judicium, quod non ex-
B perientiâ rerum, ſed ſolâ conjecturâ niti-
tur? immò verò nulla fuit ætas, quæ præ-
ſtantium ingeniorum proventu magis abun-
daret. Nam illud ſæculum & philoſophiæ
Socrates parens, & medicinæ princeps
Hippocrates, & Democritus maximus au-
ctor naturæ, verique, & hiſtoriæ clariſſi-
mum lumen Thucydides, & tragici co-
thurni decora Sophocles, & Euripides il-
luſtrarunt. Quin etiam Plato apex ille phi-
loſophorum & ardeſcente bello natus eſt,
C & ardente educatus, & eruditus; & tum
demum dicendi facultas cœpit lacertos mo-
vere, cœperunt oratores ad ſummam elo-
quentiæ præſtantiam aſpirare; quidquid
denique egregium Græcia peperit, aut illâ
ætate floruit, aut ortum eſt, aut altum, &
educatum;

Ex illo fluere, ac retro ſublapſa referri
Spes Danaum.

Nam poſterior ætas multum a ſapientiæ
D gloriâ, qoa floruerat ætas illa maximis, &
violentiſſimis turbinibus agitata, defluxit;
ut ardor ille belli, illæ temporum difficul-
tates ingeniis quaſdam faces admoviſſe, &
multum luminis, & claritatis expreſſiſſe vi-
deantur. Quid in Latio fuit ne ulla ætas ma-
gis infeſta bellis & externis, & civilibus, &
ſeditionibus turbulentiſſimis, & ſceleſtiſſi-
mis conjurationibus, quàm ea, qua & ora-
toriæ facultatis, & poëticæ, & ſapientiæ lu-
mina effulſerunt? quis enim dubitat, quin
E ſublatâ Imperii æmulâ Carthagine, corruptâ
vetere diſciplinâ Romani cœperint, tanquã
deeſſent hoſtes, quos pertimeſcerent, a ſe
ipſis diſſidere, in ſe ipſos ſævire, & validas
vires in Patriæ viſcera convertere? Tum
eruperunt Saturnini furores, tum Gracchо-
rom turbulentiſſima Reipublicæ admini-
ſtrandæ ratio, tum Carbonis levitas, tum
Cinnæ, tum Marii ſævus dominatus, tum
Syllæ crudelitas maximas Reipublicæ cla-
des attuleront. Deus immortalis, quæ fuit
F illa tempeſtas, quis turbo, quæ perturba-
tio rerum! quum tumentibus diſcordiis ci-
vilibus Cimbrorum, & Teutonum, & Am-
bronum innumerabilis, & effera multitudo
tot cæſis Romanis exercitibus, tot fortiſſi-
mis ducibus profligatis, Galliis miſerandâ
clade vaſtatis Italiæ jam immineret? quum
tot Syllanarum, Marianarumque partium
duces inter ſe pluſquam civili odio decer- G
tarent; & Mithridates opulentiſſimus, &
bellicoſiſſimus Rex Orientis, Sertorius cal-
lidiſſimus, & fortiſſimus imperator Occi-
dentis extrema commoveret. Quid quum
Piratæ a freto Gaditano ad paludem Mæo-
ticam maria claſſibus infeſta haberent, ma-
ritimas regiones occupaſſent, mediterra-
neis terrorem intuliſſent, millenas urbes
poſſiderent? quid quum ſociale bellum e-
xarſit, quod tantum hauſit & Italici, & La-
tini ſanguinis, tot exercitus, tantoſque H
delevit, Italiam omnem infando ſcelere,
& ſtrage commiſcuit? quid quum Catilinæ
furor tot ſceleratorum manus in excidium
Patriæ armavit? quis unquam exiſtimaſſet
in Urbe tantis convulsâ turbinibus, in tan-
tâ temporum caligine ullum ingenii lu-
men elucere, aut bonas artes florere po-
tuiſſe; quæ otio, & tranquillâ Republicâ,
non furore, non bello delectantur? Sequu-
ta ſunt Cæſaris, & Pompeji bella civilia,
quæ totum Orbem terrarum concuſſerunt; I
nec extincto Pompejo ſedatus furor, ſed
latius per Orbem diſſeminatus. Deinde
ſublato conjuratorum manibus Cæſare ju-
dicatus hoſtis Antonius quanta incendia
belli civilis accendit? tum ad evertendam
Rempublicam, & ad extorquendam civibus
libertatem coiere tres illæ Patriæ peſtes Octa-
vianus, Antonius, Lepidus, qui Rempu-
blicam omni clade vexarunt, afflixerunt,
vaſtarunt, peſſumdederunt, clariſſimos ci-
ves trucidarunt; exiliis bene de Republi- K
câ meritorum hominum Orbem terrarum
impleverunt; omnium bona fortunaſque,
quaſi quædam voragines abſorbuerunt: tum
ad bellum civile profecti Brutum, & Caſ-
ſium naufragia publicæ libertatis colligen-
tes, & ad bene ſperandum de Republicâ
ſignum tollentes ad indigniſſimam necem
compulerunt: tunc iterum Philippi Roma-
no ſanguine redundarunt, & extincta eſt
ſucciſis Reipublicæ nervis ſpes omnis li-
bertatis recuperandæ. Ecce autem aliæ L
clades; triumviri, quia infida eſt omnis
Regni ſocietas, inter ſe diſſentire cœperunt;
bellum ingens exortum, hinc Cæſare Ita-
liam, & omnes Occidentis provincias, illinc
Antonio totum Orientem ciente, quod ad
Actium ingenti Reipublicæ clade Antonio
ſuperato finitum eſt. Quid de Sexto Pom-
pejo dicam maris imperium ſibi vindican-
te, & fame urbem urgente? quid de acer-
biſſimis exactionibus tributorum, quibus
partium duces Orbem terrarum lacera- M
runt? quid de ceteris humani generis pe-
ſtibus loquar, quæ per ea tempora miſeras
gentes vexarunt, oppreſſerunt, perdide-
runt? Fateor, Auditores, mihi exilia, cæ-
des, proſcriptiones civium, direptiones
bonorum, ſceleſtiſſimas conjurationes, Ur-
bem

bem Orbis Reginam toties civili ſanguine
A redundantem, bella ſocialia, bella civilia,
bella externa, piratica, ſervilia, ſtrages e-
xercitoum, clades Orbis terrarum cogitan-
ti prodigio ſimile videri non omne littera-
rum, & doctrinæ decus occidiſſe; non in-
fuſam in Latium barbariem, non animos
ab omni humanitate abhorruiſſe. Verum-
tamen rem multo aliter eveniſſe intelligo;
nam ab excidio Carthaginis ad Actiacam
Auguſti Cæſaris victoriam paulo plures
centum annis defluxerunt; quo ſpatio
B temporis & ortæ ſunt in Latio, & perfe-
ctæ omnes ferè diſciplinæ. Plerique Scri-
ptorum, quos Roma opponit Græciæ in-
ſolenti, aut eo ſæculo floruerunt, aut ſtu-
dia ſua proferre cœperunt. Nec Græcia
caruit præclaris viris, qui rebus afflictis
Græcorum florentis Græciæ gloriam æmu-
larentur; mitto res Græcas, & Romanas,
ad noſtras venio. Poſteaquam excuſſo Bar-
barorum jugo Italia reſpiravit, & omnes
Italiæ urbes vel ſe in libertatem vindica-
C runt, vel ſuis Regulis paruerunt; Etruria
parens noſtra in multas diviſa Reſpublicas,
& a ſe ipſa diſſidens maximè bellis inteſti-
nis, optimorum civium exiliis, & crude-
liſſimis cædibus, & conjurationibus labo-
ravit; nec unquam, niſi quum pertæſa ſuæ
libertatis in unius Principis ditionem, po-
teſtatemque conceſſit, a tantis malis con-
quievit; & tamen eâ tempeſtate, qua alia
ex aliis bella oriebantur, & ferè continen-
tibus malis ea premebatur, poſt depulſam
D beneficio virorum maximorum barbariem
totum Orbem terrarum ſapientiæ gloriâ
provocavit. Nam ut de ceteris nihil di-
cam, una mehercules florentina civitas
omnes Europæ urbes longè Scriptorum
copiâ, excellentiaque ſuperavit; nec po-
ſteaquam principatu conſtituto ſumma re-
rum tranquillitas conſequota eſt, in altiſ-
ſimo otio, in pace ſecurâ ſuperiorum tem-
porum, quæ ſæviſſimis bellorum procel-
lis, & ſeditionum fluctibus redundarunt,
E gloriam potuit adæquare. Non igitur bel-
la tam infeſta ſunt Muſis, ut bellicum ca-
nente Bellonâ earum cantus conticeſcant;
nec Sapientiæ ſtudia audito clangore tuba-
rum ſtatim relangueſcunt; immo videntur,
ut equi generoſi, claſſico excitari; & Sapien-
tia, quæ ad aſperrima quæque rerum perfe-
renda nos armat, difficultate temporum non
deterretur, ſed confirmatur. Quod quum
Veteres animadverterent, viderentque poſ-
ſe coire Sapientiam cum Marte, poſſe & bel-
F la geri, & ſtudia coli; eandem Deam & bellis
præeſſe, & doctrinæ, candem & artes, & belli
adminiſtrandi rationem inveniſſe volue-
runt. Quapropter laodatur Lycurgus, quòd
inſtituerit, ut duces, antequam prœlium i-
nirent, Muſis immolarent: laudatur Quin-
ctus Fulvius Nobilior, qui ſpolia Martis
Muſis conſecravit; non enim tantum di-
ſcidium eſt inter bellicas artes, & ſtudia G
cognitionis, quantum nonnullis videtur,
& in idem tempus poſſunt convenire; &
quid in idem tempos dixi? in eondem ho-
minem cadunt. Quid hìc ego commemo-
rem Xenophonteoi ſolertiſſimum, & pla-
nè mirabilem ducem ſocraticis philoſophis
omnibus excepto Platone præſtitiſſe? quid
Periclem non magis eloquio, quàm bello
creditum fulminare? Meliſſum & claſſibus
magnâ com laude præfuiſſe, & ſapientiæ,
& doctrinæ gloriâ floruiſſe? Alcibiadem H
ſocraticis ſermonibus eroditom ceteros e-
jus ætatis duces magnitudine rerum geſta-
rum, & ſcientiâ rei bellicæ longè ſuperaſ-
ſe? Catonem Cenſorium & ſummum im-
peratorem, & ſummum oratorem extitiſ-
ſe, & in omni genere doctrinæ, ut illis
temporibus, perfectum fuiſſe, & perpoli-
tum? Scipionem Polybio hiſtorico doctiſ-
ſimo, & philoſopho præſtantiſſimo ſemper
uſum comite, & præceptore? Non one-
rabo aures veſtras exemplorom copiâ, duos I
eligam imperatores, qui omnibus omnis
ætatis ducibus obſcuritatem propemodum
attulerunt, Alexandrum, & Cæſarem. Num
Alexandrum bella, quibos tot indomitas
nationes in ſuam poteſtatem redegit, &
Orientem totom uſque ad Hypaſin flu-
men victoriis peragravit, a Muſarum com-
plexu abſtraxerunt? ille verò & poëtas
omnis generis habuit in deliciis, & hiſto-
ricos fovit, & regiâ liberalitate complexus
eſt, & philoſophos libenter audivit, qoi K
plurimi ejus exercitum ſequebantur; nec
Græcorum ſapientiâ contentus Indorum
doctrinam appetivit, & eorum ſermonibus
aures diligenter dedit; tot denique circa
ſe habuit doctiſſimos viros, & in omni
ſcientiæ genere perfectos, ut ejus caſtra
non ſolum Martis palæſtra, ſed Muſarum,
& Sapientiæ domicilium viderentur. Cæ-
ſar autem, qui in maximis, & periculoſiſ-
ſimis bellis ætatem contrivit, qui Macedo-
nis magnitudinem rerum geſtarum adæ- L
quavit, rei militaris peritiam vicit, adeo
non abhorruit a litteris, ut ſcriptis immor-
talibus editis æternam ſit gloriam conſe-
quutus, ac dubium reliquerit, otrum elo-
quio, an armis major fuerit; elegantiùs li-
bros conſcripſerit, an caſtris locum cepe-
rit; exquiſitiore artificio bella geſſerit, an
geſta litteris mandaverit. Quod ſi fortiſſi-
mi bellatores in medio Martis ardore, in
ipſo pæne procinctu vacare doctrinæ ſtu-
diis, & immortalem ingenii laudem ſibi M
comparare potuerunt; quis mihi non da-
bit poſſe homines, qui numquam caſtra
viderunt, nonquam claſſico ſunt excitati,
quantumvis toto Orbe ſævientibus bellis,
qoantumvis turbidis Reipublicæ tempori-
bus, proferre in lucem ſtudia, & ad ſum-

mam

mam Sapientiæ præſtantiam aſpirare? At-
A que ego haud ſcio, an non hæc tempora,
quæ belli terroribus perturbantur, aptiora
ſunt Muſis, quàm ea, quæ tranquillâ pace
perfruuntur. Nam tranquillitas rerum o-
tium parit, otium inertiam, inertia luxum,
& ſbundantes voluptates, abundantes vo-
luptates omnem Sapientiæ curam, omnem
laudis cupiditatem ex animis exterminant.
Cavete, putetis, Auditores, ullam peſtem
Sapientiæ eſſe majorem deliciis, luxu, ſtu-
dio voluptatis. Non infeſtius bellum infe-
B runt Muſis hoſtiles exercitus, non tormen-
ta Patriæ muris admota, quàm nimiæ vo-
luptates. Ex Patriæ excidio Stilpon omnia
bona ſua, videlicet ſapientiam, bonas ar-
tes, animum in utraque fortunâ æquum
efferebat; ſi ejus animum voluptas expu-
gnaſſet, his omnibus bonis excidiſſet. Non
querebatur Plato, quum Athenis ageret,
a ſuis civibus quotidie nova bella ſuſcipi,
infeſta ſigna ab hoſtibus inferri Patriæ;
querebatur, quum Syracuſis degeret, de
C luxu, deliciiſque Syracuſanorum: accuſa-
bat Siculas menſas: accuſabat Siculorum
voluptates; quia non bella ſapientiam læ-
dunt, ſed prava exempla luxuriæ, ſed cor-
rupti mores, ſed animi civium voluptati-
bus liqueſcentes, & mollitie diffluentes.
Itaque Sybaris luxu perdita civitas nullum
ſapientiâ clarum civem, urbes bellicoſæ
multos extulerunt; nam ſtudium doctrinæ
nihil habet commune cum ignaviâ, cum
bellicis laboribus multa. Quapropter non
ɒ modò artes ſeveriores, verum etiam poë-
tica militia appellatur; tam enim bellato-
rum laurus, quàm Sapientum ſudoribus
irrigatur, & adoleſcit: tam milites vigi-
lant, ut excubias agant, ut hoſtes nec
opinantes adoriantur, quàm ſtudioſi lit-
terarum, ut excutiant ex animo omnem
ignaviam, ut rerum pulcherrimarum ſcien-
tiam venentur; illi gloriæ cupiditate ad
aſperrima quæque perferenda accendun-
tur; hi ad ardua tentanda iiſdem ſti-
E mulis incitantur: illis manu, & forti-
bus factis; his ingenio, & ſapienter dictis,
& vitâ eleganter actâ nominis immortali-
tas comparatur: illi doctis viris materiam
ſcribendi rebus fortiter geſtis, & ſtrenuâ
virtute ſuppeditant; hi res præclarè geſtas
celebrant ſcriptis immortalibus. Idcirco
fortiſſimi bellatores doctorum hominum
ſcientiam, & eloquentiam ſemper adama-
runt, ſemper ſibi diſertiſſimos viros devin-
cire ſtuduerunt, ſemper donis, & omni
F honoris, & officii genere coluerunt. Eſt
ergo quædam ſocietas, quædam amicitia
Sapientiæ cum Marte; nec apertis Jani
portis Parnaſſi fores occluduntur. Quam-
quam quid ego tamdiu ſic ago, tamquam
Etruriæ campos hoſtilis exercitus popule-
tur; tamquam Tyrrhenarum urbium mu-
ri bellicas machinas pertimeſcant, & no-
ſtras aures claſſicorum murmur circumſo- G
net? non dico divini Numinis beneficen-
tiâ, & noſtri Principis providentiâ Etru-
riam ferè ſolam circumſonante bellorum
procellâ, pace tranquillâ frui, & imper-
turbatâ ſerenitate? Omnes circa regiones
vel belli turbine afflantur, vel prorſus peſ-
ſumdantur; Etruria ſola expers omnium
tempeſtatum, expers communium malorum
conquieſcit; & quemadmodum mari ven-
tis agitato fluctus, ubi ſd litus pervenerunt,
infringuntur, & quamvis ex alto ferri vide- H
antur, tamen terræ non ſuperfunduntur; ita
belli hujus tempeſtas, quamvis nobis etiam
minetur, & ſe Etruriæ campis infuſura vi-
deatur; tamen ubi noſtros fines attigit,
frangitur, & quaſi veretur perturbare ter-
ram paci, & bonis artibus conſecratam.
Ut olim Delos irruentibus in Græciam
Perſis ab illo diluvio, quod ceteras regio-
nes inundaturum videbatur, propter loci
ſanctitatem intacta permanſit; ita Etruria
propter juſtitiam Principis, & animi æqui- ɪ
tatem in hoc turbine, qui finitimas terras
afflavit, audit fragorem belli, non clades
experitur. Quo fit, ut id tempus aptiſſi-
mum ſtudiis litterarum eſſe videatur; nam
belli circumſtrepentis minæ aſtringunt di-
ſciplinam, nec ſinunt diffluere animos
nimiâ tranquillitate, & non perturbant
quietem, quam ſtudia deſiderant. Quare
agite, Adoleſcentes, (vos enim extrema
jam compellat oratio) qui in hoc Sapien-
tiæ ſacrarium conveniſtis, uſi temporis op- K
portunitate animos ad magna ſurgentes ex-
citate, & timorem, ſi quem concepiſtis,
deponite. Aut otium, quo fruimur, bel-
la non perturbabunt, aut ſi perturbave-
rint, quod Deus avertat, nihilo ſecius
licebit ad altiſſimum Sapientiæ faſtigium
pervenire; quemadmodum, & Veteres il-
li quorum ſcientiam admiramur, & Majo-
res noſtri pervenerunt. Ac mihi quidem
horum temporum conditionem animo re-
petenti vos electi divinâ providentiâ vi- L
demini, qui Muſas ab omni calamitate in-
columes conſervetis. Nam & his eſtis in-
geniis præditi, quæ ad bonas artes colen-
das, celebrandaſque ſunt maximè accom-
modata; & in ea Patriâ nati, quæ non ſo-
lùm cuſtodire, & augere priſtinum ſplen-
dorem litterarum, ſed prorſus extinctum
potuit inſtaurare; & in eâ regione ætatem
agitis, quæ nullâ belli tempeſtate concuſſa
pacis alumnas artes fovet, & ad ſe, ne a-
liquo belli incommodo afficiantur, vide- ᴍ
tur invitare. Ad vos ergo Martis terrore
perculſæ confugiunt Muſæ, & ſupplices
manus tendunt; has excipere, has ample-
cti, has fovere debetis, his immortalem glo-
riam comparare. Alii rebus bello præcla-
rè geſtis laudem ſibi quærunt ſempiternam;

vos eâ viâ, quæ ſola vobis patet, & certè A minùs eſt incommoda, & periculoſa, bonarum artium ſtudiis ad ſummam amplitudinem, & æternum decus contendite. Quod ut animo alacriore faciatis, affulſit vobis ex Germaniâ ſalutare Sidus, cujus deſiderio tenebamur, Princeps humaniſſimus, qui hæc gymnaſia tuetur, & illuſtrat ſui nominis claritate; huic debetis hoc veluti penſum induſtriæ, & diligentiæ veſtræ, ut appareat, quemadmodum benefico ſidere exorto omnia recreantur, & quaſi depoſito ſenio juveneſcunt; ita hujus præſentiâ hæc gymnaſia augeri, illuſtrari, ad ſummam claritudinem effloreſcere.

ORATIO XXX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB. ANNO 1706.

In ſolemni inſtauratione Studiorum.

Nobiles diſciplinæ, quo minùs in pretio habentur, eo intentiùs excolendæ.

B SEmper ego, Præſul ampliſſime, doctiſſimi Patres, Auditores ornatiſſimi, laudandum eſſe duxi morem, inſtitutumque Majorum, qui antequam ſtudia vertentis anni inchoëntur, eam orationem haberi voluerunt, qua Adoleſcentes, qui in hoc curriculo laudis, atque gloriæ verſantur, ad amorem litterarum, & Sapientiæ excitentur. Nam ſi duces imminente Martis diſcrimine priuſquam acies inter ſe concurrant, ſibi milites alloquendos, & ad vir- C tutem verbis accendendos putant; quanto magis nobis convenit, qui ad ſcientiam rerum, & eloquentiam duces eſſe volumus, antequam litteratum certamen ineatur, Juvenes, qui Muſarum militiæ nomina dederunt, ad ſubeundos alacriter, & magno animo labores accuratâ oratione cohortari? Sed licèt multum proſit adhortatio, non minùs tamen prodeſt ſermo ad evellendas opiniones, quæ animorum ardorem, & acrem illum impetum extinguere, D & retardare poſſunt, accommodatus. Quo genere ſæpe ſum uſus orationis, & occurri nonnullorum ſermonibus, qui doctorum hominum gloriæ invidentes ab induſtriâ ſtudioſos deterrere conantur, & in otium tradere; & omnes opiniones confutavi, quæ veſtris, Adoleſcentes, progreſſibus, quaſi quædam ſalebræ opponi, atque obſtare videbantur. E Qua quidem in re prudentes imperatores videor imitatus; nam quemadmodum illi caſtra moturi munitores præmittunt, qui lacunoſa compleant, confragoſa complanent, expediant impedita; quo facilis ad expeditionem profectis copiis, & expeditus tranſitus præbeatur; ſic ego, quò vos ad illum doctrinæ apicem, quò tenditis perveniretis, ſi quid aſperum occurrere videretur, verbis mollivi; ſi quid arduum, & confragoſum, planum feci, omnia impedimenta removi, F pravas opiniones, quæ detorquere ſolent a ſtudio mentes, & erroribus implicare, tanquam virgulta, ſtirpeſque moleſtas glorioſi itineris moras radicitus extirpare conatus ſum. Verumtamen ad hanc uſque diem mihi facilis fuit, & expedita dicendi ratio; quid enim negotii eſt cogitata ſtultorum refellere, improborum calumnias confutare, redarguere vulgi mendacia, quæ errore multorum valent, non ullâ ſpecie veritatis? nunc mihi opus eſt veſtrâ ſapientiâ, G Auditores; opus eſt eo, quo polletis acumine vera a falſis diſcernendi. Occurrendum eſt enim querelæ non imperitorum, ſed Sapientium, quæ non ſermone multitudinis indoctæ, ſed doctorum hominum vocibus affirmatur; nec vanis otioſorum fabulis vera creditur, ſed experientiâ rerum comprobatur. Accuſant plerique noſtrorum temporum iniquitatem: averſas ab amore liberalium diſciplinarum Procerum mentes conqueruntur: non eadem, quæ H quondam, propoſita eſſe bonis artibus præmia, nec opibus augeri præclara ingenia, nec honoribus, nec dignitate, nec gloriâ honeſtari jure, ac meritò indignantur. Quorum ſermonibus multi in eam ſententiam adducuntur, ut ineptum putent, & ſtultum in cognitione rerum tantum operæ, ſtudiique conſumere, aſpernari animo omnes voluptates, & in diſciplinis non profuturis dies, ac noctes elaborare. Quapropter ad alias artes minùs laborioſas, ſed I magis pecunioſas animum convertendum diſputant, aut vitam otioſam, & inertem amplectendam, & hauriendas animo, & corpore, quas poſſumus, voluptates. Horum mihi ſermones hodierno die confutandi, & animi adoleſcentium vel in hac iniquitate temporum ad amorem laudis, & doctrinæ ſtudium ſunt excitandi, pugnandumque cum opinione inveteratâ, quæ multorum mentes occupavit.

Sed quid agam, Auditores? quò me vertam? K negemne fuiſſe quondam majora doctorum virorum induſtriæ præmia conſtituta? negemne ſolitas antiquitus præclaras diſciplinas in illuſtriore gloriæ, & dignitatis luce verſari? utinam negare poſſem! Contendam his temporibus perinde, ut de-

ut debent, in pretio eſſe litteras? conten-
A dam principes viros ardere ſtudio Reipu-
blicæ litterariæ juvandæ, augendæ, promo-
vendæ? utinam poſſem contendere! ſed
abierunt illa tempora, quibus litteræ pro
inſulis erant, & earum ſtudioſi vulgo ſa-
cri, ac venerabiles habebantur; & excel-
lenti ingenio, & doctrinâ viri Regum obſe-
quia merebantur, & Sapientia cum poten-
tia de principatu contendebat. Heraclitus
magni Regis Perſarum amicitiam, & dona
deſpexit: Empedocles ultro delatum Re-
B gnum recuſavit: Socratem Reges, & cla-
riſſimarum Urbium Principes viri ad ſe
certatim accerſebant: Platonem quæ gens
non coluit, quæ non admirata eſt? quot,
& quàm inſignes urbes eo legumlatore, &
morum moderatore uti voluerunt? Zeno-
nem Athenienſes tantopere ſuſpexerunt,
ut & aureâ coronâ publico decreto coro-
narent, & urbis portarum claves Zenoni
ſoli crederent. Hunc Antigonus Macedo-
niæ Rex, quotieſcumque ſe Athenas con-
C tulerat, dicentem tanquam unus ex diſci-
pulis audiebat; hunc, ut ad ſe veniret, &
ſecum Regni bonis frueretur, nunquam de-
ſtitit invitare. Jam verò plerique nobilium
poëtarum Regis alicujus fsmiliaritate, & a-
micitiâ floruerunt: Anacreon apud Polycra-
tem Sami Tyrannum gratiâ plurimùm va-
luit: Simonides, & Æſchylus fuerunt in-
timi Hieroni Regi Syracuſarum: Dionyſius
Philoxeno uſus eſt valde familiariter; An-
tigonus Antagoram Rhodium, & Solenſem
D Aratum amicitiâ complexus eſt, Euripidem
Archelaus: Alexander ille Magnus circa
ſe habuit poëtarum, & philoſophorum, ſcri-
ptorumque omnis generis greges, quos
omnes, & honoribus extulit, & ſuæ ma-
gnitudini congruenter ditavit. Quid hîc
ego dicam Ennium Scipionum familiarita-
te non minùs, quàm gloriâ carminum in-
claruiſſe? Polybium Africani amicitiâ mul-
tum potuiſſe, quem omnium conſiliorum,
& rerum gerendarum auctorem habuit A-
E fricanus? Panætiumque præſtantem inpri-
mis philoſophum ejusdem viri potentiâ ad
ſummam claritatem perveniſſe? Virgilium
centies ſeſtertiûm ex amicorum liberalita-
te poſſediſſe, & nihil unquam ab Auguſto
popoſciſſe, quod non impetrarit? ejusdem
Principis fuiſſe delicias Horatium vatem
latinæ lyræ præſtantiſſimum lumen? Sene-
cam ter millies ſeſtertiûm paucis annis
Neronis beneficio congeſſiſſe? Dionem
Chryſoſtomum a Trajano Principe omni
honoris genere cumulatum? Oppianum
F ab Antonino Pio Staterum aureorum vi-
ginti millia pro totidem verſibus donum
accepiſſe? Auſonium poëtam præſtantiâ
carminum, ut illis temporibus, clarum ad-
motum regendæ Gratiani Cæſaris juventu-
ti ad conſulare faſtigium perveniſſe? Mit-
to quorundam oratorum immenſas opes
non aliâ, quàm dicendi, facultate compara- G
tas; qui & flurente Republicâ floruerunt,
& per omnes honorum gradus ad altiſſi-
mam in terris eâ tempeſtate conſularem
dignitatem aſcenderunt; & in Cæſares
tranſlatâ Senatus, Populique Romani pote-
ſtate inſignem potentiam, excellentem di-
gnitatem ſunt conſequuti: mitto Jurecon-
ſultorum prudentiam honoribus decora-
tam, auctam divitiis, nec indignam habi-
tam, quæ Orbis terrarum Imperio potire-
tur. At his temporibus quantum, Deus H
immortalis, abſumus a Veterum ſapientiâ,
qui ſtudia litterarum ſacra, & omni vene-
ratione digniſſima putaverunt? Qui rerum
potiuntur omnem curam juvandi per bo-
nas artes Mortales abjecerunt: artifices in-
dagandarum voluptatum, augendi luxus,
novarumque deliciarum inventores Sapien-
tium præmia occuparunt: ſuperbia, & fa-
ſtus inſignia, & ornamenta ſummæ potentiæ
non præclara ingenia, non impenſius culta
Sapientia, non auctus præſtantium doctrinâ I
virorum chorus exiſtimantur. Manavit hæc
peſtis latiùs, & omnium ferè mentes affla-
vit, infecit, corrupit, peſſumdedit; quis
non Sapientiæ divitias anteponit? quis in-
duſtriam ſuſpicit, doctrinæ ſtudium admi-
ratur, beatos eſſe cenſet eos, quos elo-
quentium, & doctorum hominum voces,
& ſcripta laudibus in Cœlum extulerunt?
quis inventa Sapientiæ aliquo præmio affi-
cienda exiſtimat? quis inventores colit,
quos Antiqui Deorum immortalium hono- K
ribus conſecrandos judicarunt? quis non
deliciis affluentem, & otioſam vitam actæ
per bonas artes eleganter vitæ præferen-
dam putat? Quin etiam tantùm invaluit
bonarum artium contemptus, tanta eſt in-
ſcitia fæculi, ut nonnullos propè pudeat
ingenuas artes didiciſſe; nonnulli de ſuâ
inſcitiâ glorientur, & doctos vix ab im-
peritorum riſu defendamus. Vereor, Au-
ditores, ne mei muneris oblitus eam ha-
bere videar Orationem, quæ pertineat po- L
tiùs ad deterrendos juvenes, quàm ad co-
hortandos; ſed ignoſcite, quæſo, non po-
tui mihi temperare, quominus inveherer
in quorundam ſtuporem, qui magiſtras of-
ficii, prudentiæ duces, morum emenda-
trices, ornamenta pacis, ſubſidia belli, ſo-
latia rerum adverſarum, ſecundarum oble-
ctamenta litteras aſpernantur; quæ ſolæ
non ſolùm vitam exornant, ſed poſt inte-
ritum immortalitatem quandam rectè factis
largiuntur, vitiis verò infamiam, & dedecus M
pariunt ſempiternum; ſimul ſum arbitratus
majorem viſum iri liberaliſſimarum gloriam
diſciplinarum, ſi in hac quoque temporum
caligine ipſas elucere; ſi barbarie, & in-
ſcitiâ dominante, ac tam averſis ab earum
ſtudio animis Mortalium colendas eſſe o-

ſtendiſſem. **Neque** enim propter ſæculi ſtul-
A titiam, & nonnullorum ineptiam abjicien-
dum ſtudium litterarum; ſed tanto acriùs
in id incumbendum, quanto difficiliùs hoc
tempore, quàm antiquitus, ad gloriam, &
nominis claritatem, & Sapientiæ præmia
pervenitur. Non enim mediocri ſcientiæ
laude ſuperandum eſt hoc, quo plerique
omnes laborant hac ætate, artium lauda-
tarum, doctrinæque faſtidium; opus eſt eâ
in ſtudiis præſtantiâ, quæ incurrat in ocu-
los etiam Sapientiæ lumen averſantium.
B Qua tempeſtate homines bonas artes dili-
gebant, etiam qui non multum profece-
rant, laudabantur, & magna operæpretia
merebantur; nam quemadmodum qui fa-
me laborant, etiam viliſſimos cibos, & ma-
li ſapuris appetunt, avidiſſimeque tranſmit-
tunt; ſaturi, & faſtidientes vix exquiſitis,
& delicatiſſimis epulis delectantur; ita qui
litteras amant, qui deſiderio flagrant diſci-
plinæ, vel mediocriter doctorum indu-
ſtriam comprobant; qui non admodum
C admirantur, vel faſtidiunt, non poſſunt
niſi inuſitatâ, & excellenti ingenii, doctri-
næque magnitudine, & varietate, & copiâ
commoveri. Sylla dicitur in medio ardo-
re belli ſatis liberaliter mali poëtæ verſus
remuneratus: Metellus Pius aures dedebat
Cordubæ natis poëtis pingue quiddam ſo-
nantibus, & peregrinum: Alexander Chœ-
rili poëtæ ingenio capiebatur, Chœrilum
magno auri pondere collocupletandum
putavit, quem Horatius riſu dignum fuiſ-
D ſe, non præmiis arbitratur. Quàm mul-
tos antiquitus credimus extitiſſe, qui phi-
ſophiam habitu mentirentur; nec mori-
bus, nec ſcientiâ rerum philoſophi gravi-
tatem, & excellentiam ſuſtinerent? Cice-
ro in eo libro, quem de claris oratoribus
conſcripſit, animadvertit omnes ferè, qui
dicendo populum tenere, & in oratorum
numerum venire potuiſſent, non medio-
cres honores, ſed maximos, ædilitatem
curulem, præturam, conſulatum, ſacerdo-
E tia populi ſuffragiis conſequutos. His au-
tem temporibus mutata ratio eſt, excellat
oportet, & omnibus numeris abſolutum
habeatur, quod ſæculi faſtidio comprobe-
tur; Sapientia, & Muſæ raros hac tempe-
ſtate habent amatores, qui paucis maculis
non offendantur; qui, quæ vitioſa ſunt,
nomine virtutis affinis appellent; qui ſi
quid adeſt boni, admirentur, ſi quid abeſt,
æqui, bonique faciant. Adnitendum eſt i-
gitur, & omni ope laborandum, ut nos
F vulgo eximamus, ut ea, quæ prima Mor-
tales putant, aſſequamur; neque enim tam
jacent litteræ, tam contempta Sapientia eſt,
ut ex earum ſtudio nulla prorſus utilitas
conſequatur; eſt aliquis bonis artibus ho-
nos, quarum ſplendor lucet ipſe per ſe ſe,
& oculos ad ſe convertit, & ad amorem
ſui rapit etiam reluctantes. **Quare** non i-
deo minùs urgendum propoſitum, quia mi- G
nùs gloriæ, minùs honoris, minùs opum,
& potentiæ, quàm olim ſtudioſis propona-
tur; immo majore niſu contendendum eſt,
quia & magis ardua via eſt, quæ ducit ad
gloriam, & ſatis adhuc claritatis, & famæ,
ſatis etiam præmiorum bonis artibus com-
paratur; quæ poſſunt quemlibet, quantum-
vis inertem, ad laudem excitare. Non eſt
neceſſe exemplis uti præſentibus; vobis,
Auditores, ſponte magnus eorum numerus
occurret, qui hodie quoque litterarum be- H
neficio & famam, & decus, & dignitatem,
& non mediocres divitias, & amicitiam
Principum virorum ſibi compararunt.
Quamquam is eſt Sapientiæ ſplendor, ea
nobilium diſciplinarum, quibus dediti ſu-
mus, pulchritudo; ut etiamſi nullam no-
minis claritudinem, nullam apud homines
commendationem, nullas potentiorum fa-
miliaritates, nullum commodum vitæ pro-
mitterent, per ſe experendæ eſſe videan-
tur. Veteres illi, qui primi ad inveſtigatio- I
nem veri, ad rerum cognitionem ſunt ex-
citati, nihil de ſuo lucro, nihil de ampli-
tudine fortunæ, nihil de commodis cogi-
tarunt; ſed quum Cœlum aſpexiſſent ſi-
gnis fulgentibus mirâ varietate diſtinctum,
& illuminatum; quum Solem, & Lunam,
& ceteros ignes errantes modò depreſſos,
& humiles, modò ſublimes ferri obſervaſ-
ſent, & quotidie naſci, quotidie occidere;
quum Siderum choros planè mirabiles in-
tuerentur; quum ventorum vim, imbrium, K
& tempeſtatum, & grandinis, & nivis, &
fulminum, & ignium in ſublimi naſcen-
tium & vel ad longum intervallum per-
manentium, vel per inane diſcurrentium,
& ſtatim evaneſcentium ſpeciem animad-
vertiſſent; quum rerum, quæ ſolo conti-
nentur, ortum, & interitum, quum flu-
minum, & fontium perennitates, quum
metallorum, quæ eruuntur e terrâ, copiam
conſpexiſſent; incenſi ſunt incredibili cu-
piditate tot, tantaſque res cognoſcendi; L
nec priùs ab incepto ſanè quàm laudabili
deſtiterunt, quum omnium immemores
pulcherrimarum rerum ſtudio immoreren-
tur, quàm eorum, quæ videbant, aut ve-
ram, aut ſaltem probabilem rationem red-
didiſſent, & ceteris Mortalibus tradidiſ-
ſent. Ita ex admiratione rerum nata phi-
loſophia eſt; ex philoſophiâ ortæ ſunt
omnes artes liberales, & diſciplinæ; ex
diſciplinarum pulchritudine originem du-
xit hominum admiratio, & amor erga litte-
ratos; qui tantam ingenii præſtantiam co- M
lendam, ad ampliſſimos honorum gradus
promovendam, divitiis cumulandam puta-
verunt. Ceterùm tantum aberat, ut priſci
illi Sapientes, his rebus externis moveren-
tur, & quidquam præter Sapientiam ducerent

reſit expetendum; ut multos & abjeciſſe
A divitias conſtet, & honores contempſiſſe,
& imperia, & regna repudiaſſe. Nec mi-
rum; tantâ in agitandis animo, verſandiſ-
que rationibus dulcedine animus rationis
compos afficitur, tantâ voluptate perſun-
ditur in tractatione artium pulcherrima-
rum, ut doctrina, & litteræ ſe ipſis conten-
tæ eſſe poſſe videantur. Herillus philoſo-
phus non ignobilis in cognitione rerum
ſummum bonum collocavit; & ſanè ſcientia
ſimile quiddam eſt illi præſtantiſſimo, & ex-
B tremo bonorum, in cujus poſſeſſione fe-
licitas ponitur; quò omnia referuntur, ip-
ſum verò non aliò refertur, & per ſe eſt
expetendum. Nam ſcientia per ſe expeti-
tur; omnes enim ſuapte naturâ, licèt nullâ
utilitate propoſitâ, cognitionis incendun-
tur cupiditate; & ſi cum ceteris bonis com-
paretur, videtur eſſe præſtantiſſimum. Nam
divitiæ quidem non propter ſe, ſed pro-
pter vitæ commoda, propter ſplendorem,
propter voluptates, quas afferunt, appe-
C tuntur: fluxæ ſunt voluptates, & in viliſ-
ſimâ noſtri parte cernuntur: pulchritudo,
ut ajebat Bion, eſt alienum bonum, & ci-
tò vel tempore conſumitur, vel morbo
contabeſcit: robur autem ſine prudentiâ
maximas attulit calamitates: honores, im-
peria, potentia ſpecioſa quidem ſunt bo-
na, ſed externa, & obnoxia fortunæ levi-
tati. Ipſa virtus, quam plerique Sapientium
vel ſolum bonum, vel omnium excellen-
tiſſimum putaverunt, & in aſperrimis re-
D rum plerumque cernitur; & tantum abeſt,
ut omnes excitet ad amorem ſui, ut ma-
gna pars hominum pleraſque virtutes non
modò non appetat, ſed deteſtetur; niſi for-
tè putamus aſotos, & libidinoſis voluptati-
bus liqueſcentes homines optare tempe-
rantiam, aut ſordidos, & avaros liberalita-
tem, aut rapto vivere aſſuetos juſtitiam,
aut molles, & effeminatos fortitudinem,
quæ cruciatibus tolerandis, laboribus per-
ferendis, adeundis periculis exercetur.
E At ſcientia etiam iis videtur exoptanda,
qui in ſummâ rerum ignoratione verſantur;
ec nemo eſt aut tam perditis moribus, aut
tam alienus ab omni decoris, & gloriæ
cupiditate, qui ſi divinitus ipſi contingat
omnium rerum cognitionem aſſequi, &
ſcire,

Quæ ſunt, quæ fuerunt, quæ mox ventura
trahantur,

non divinum munus libenter accipiat, non
F ſe magnum quoddam, & præſeferendum
bonum adeptum arbitretur. Eſt præterea
ſcientia ſolidum quiddam, & ſtabile, &
firmum, nec ſubjectum fortunæ; & in præ-
ſtantiſſimâ animi parte verſatur, quam cum
Superis communem habemus, qua Deo ſi-
miles judicamur; eſt & ſcientiæ tranquilla
natura, nec triſtibus exercetur, nec ſe-
nio exoleſcit, & ſemper prodeſt, numquam G
nocet, & ſplendida eſt, & magnifica, &
jucundiſſimæ, honeſtiſſimæque voluptatis
effectrix. Quare alii ſibi habeant honores,
ſibi potentiam, ſibi divitias, ſibi imperia,
ſibi magiſtratus; ſint clari, ſint illuſtres,
colantur a vulgo, ſuſpiciantur a Regibus,
in ſummis deliciis, & voluptate vitam tra-
ducant; dum nobis liceat in inveſtigatio-
ne veri, perſpicientiaque verſari; dum li-
ceat in ſtudiis litterarum quietè, tranquil-
leque vivere; nihil eorum titulis, nihil o- H
pibus, nihil faſcibus, nihil voluptatibus
invidemus, & ſapientiam ſine dote quæ-
rimus; quum in eâ ſit vel ſumma felicitas
collocata, vel maximum, & excellentiſſi-
mum bonum, quod proximè accedit ad il-
lud omnibus numeris completum, & per-
fectum, & abſolutum bonum, cujus com-
potes homines verè beati, verè felices poſ-
ſunt nominari. Hac uti ſi velimus oratione
Adoleſcentibus ad omnia ſumma natis,
quales vos eſſe credimus, longè acerrimos I
ſtimulos admoveremus; veruntamen hac
oratione non utimur, neque vos jubemus
ſolâ rerum cognitione eſſe contentos; ju-
bemus habere rationem rei familiaris: jube-
mus aliis quoque vitæ commodis commo-
veri; & ſi hæc etiam litteræ ſtudioſis pol-
licentur, ſi multos videmus, qui litterarum
ſacra coluerunt, vel omnibus copiis, omni-
bus fortunæ bonis abundare, vel certè con-
ditione vitæ uti per quàm tolerabili; vobis
auctores ſumus, vobis etiam, atque etiam K
ſuademus, ut, quam eſtis ingreſſi viam, ne
relinquatis; & ad eam facultatem, cujus
ab ineunte ætate ſtudium ſuſcepiſtis, totis
animi viribus, & ingenii nervis conten-
datis; neve ullam artem his præclariſſimis
diſciplinis anteponatis. Nam niſi otio tor-
peſcere, & vitæ tenebras conſectari mali-
tis, quod ego mortis inſtar puto; quid e-
nim miſerius, quid turpius, quàm pe-
cudum more nihil aliud totâ vitâ agere,
quàm implere ventrem cibis, & ſomno L
marceſcere, & de ſuis tantùm voluptati-
bus cogitare; nec amicis, nec Reipublicæ
quidquam utilitatis afferre? niſi, inquam,
ignaviâ indolem veſtram corrumpere, &
mentis aciem hebetare malitis; duæ ſunt
omnino artes, in quibus utiliter poſſitis, &
cum dignitate verſari, militia, & merca-
tura. Mercaturis rem quærere honeſtum
& quæſtuoſum; & ne ſtudio laudandi lit-
teras verum videar occultare, longè ma-
jores divitiæ mercatorum induſtriâ, quàm M
litteratorum, ſi fortuna artiſerit, conge-
runtur; ſed quàm ſollicita eſt, quàm an-
xia vita mercatorum, quàm incerta, in-
ſtabiliſque fortuna? ſi navim ſuus ventus
non impleverit, ſi tempeſtas fregerit, ſi con-
ciderit fides, ſi bellum exarſerit, maximas

interdum jacturas accipit; pendet a ven-
A tis, pendet a tempeſtatibus, pendet ab a-
liena fide, pendet a bellis fortuna mercato-
rum; & momento temporis, quem extu-
lerat, quem ſuis donis impleverat, quem
ad ſummas opes provexerat, deſtituit, de-
primit, inanem dimittit, ad pudendam ino-
piam redigit. Jam verò quid habet amplum
quid ſplendidum, quid glorioſum merca-
tura, quod eum gloriâ, cum immortalita-
te nominis, quam afferunt litterarum ſtu-
dia, poſſit comparari? Divitiæ quidem in-
B gentes ejus beneficio coacervantur; ſed
nemo Sapiens unquam optavit, ut opibus
immodicis uteretur, quum eæ ſuperbiam,
& faſtum, & libidinem ingenerent, & vel
irritamenta luxuriæ, vel avaritiæ afferant
invitamenta; quibus vitiis affectus animus
in ſummo malo, miſeriaque verſetur, ne-
ceſſe eſt. Quid quod nemo clementior,
aut doctior, aut fortior, aut modeſtior, aut
ſanctior efficitur mercaturâ? quibus virtu-
tibus animos bene a naturâ informatos do-
C ctrina, & litteræ ſolent exornare. Bellicæ
verò artes & immortalitatem nominis, &
decus beneficio Scriptorum pariont ſempi-
ternum; ſed paucis contingit, ut exercitus
ducere, ut urbes capere, ut hoſtes debel-
lare, ut populos juſta imperia detrectantes
in ſuam redigere poſſint poteſtatem; ce-
teri, qui ad ſummos militiæ gradus non
pervenerunt, nullam, vel exiguam, & non
diu permanſuram gloriam conſequuntur.
Quid hîc ego commemorem, quàm multa
D pericula viri militares adire, quàm intole-
randos labores, quantos æſtivi Solis ardo-
res, quantam frigorum magnitudinem, &
imbrium, & tempeſtatum, & famem, &
ſitim perferre cogantur? quid autem nar-
rem, quàm innumerabilem multitudinem
Martis abſumpſerit furor? non terræmo-
tus, non fulmina, non vis tempeſtatum,
non intemperies Cœli, non diluvia, non
incendia, non ferarum impetus, non ty-
rannorum immanitas tantam Mortalium
E ſtragem, quantam belli rabies, ediderunt.
En cur bellicas artes cultas a nobis veli-
mus, quæ pauciſſimos gloriâ, & honoribus
extulerunt; innumeris peſtem, & interi-
tum, omnibus vulnera, & incredibiles labo-
res, & pericula, & incommoda attulerunt.
Ac pro Patriâ quidem, & pro aris, & fo-
cis dimicare, & inter hoſtium tela verſari
etiam Sapientes velint, ſiquidem

Dulce, & decorum eſt pro Patriâ mori,

& vitam, quam a Patriâ accepimus, Patriæ
potiſſimum impendere; inſervire autem F
Regum externorum libidini, & levi aucto-
ramento ſuum ſanguinem, ſuam vitam ad-
dicere turpe, & indecorum; ſævire cæ-
dibus eorum, qui neque te, neque tuam
Rempublicam læſerunt, inhumanum; incen-
diis, rapinis, urbium excidiis, agrorum va-
ſtitate vexare populos immerentes imma-
ne, ac ferum; mercedis causâ ſub pelli-
bus agere, potare infectam cruore aquam,
noctes inſomnes, dies inquietos ducere,
ſeveriſſimis militiæ legibus obſtringi ſor- G
didum, & miſerum, & infelix arbitror.
Quum autem divini Numinis benignitate,
& Principis beneficio noſtræ regiones nul-
lâ belli tempeſtate quatiantur, & perpetuâ
pace efflorеſcant, ad eas nimirum artes a-
nimus eſt convertendus, quæ ſunt alumnæ
pacis, & tranquillitatis; bella verò iis, qui-
bus bellare neceſſe eſt, relinquenda. Ad
has artes vos hortor, Adoleſcentes, quas
omnium præſtantiſſimas duco; abjicite om-
nem ignaviam, & ad ſummam ejus diſci- H
plinæ, quam concupiviſtis, præſtantiam
contendite. Non deerunt vobis omnia,
quæ Mortales eſſe putant expetenda; mul-
torum benevolentia, potentium familiari-
tates, copiæ, auctoritas, decus, & fama, &
nominis immortalitas, & dignitas, & ſplen-
dor, & amplitudo. Nam licèt ſtudia litte-
rarum careant hac tempeſtate eâ, qua flo-
rere deberent, gloriâ; tamen poſſunt ſtu-
dioſos in ſatis alto faſtigio collocare. Illi
ipſi, qui ſe bonarum artium contemptores I
eſſe profitentur, conſilio doctorum viro-
rum indigent, indigent Sapientiâ; cujus
luce Barbarorum quoque mentes dele-
ctantur. Quod ſi interna magis bona, quàm
externa vos, ut par eſt, movent, quæ
Sapientia ſola pollicetur; quanti facere
debetis honeſtiſſimam animi voluptatem,
quæ ex rerum cognitione percipitur, mo-
rum ſanctitatem, qui optimarum artium
ſtudiis maximè emendantur, animum ſibi
conſcium ſe, quò melior, & præſtantior K
evaderet, nullis laboribus pepercisſe? Quàm
juvabit ridere aliorum inſcitiam, impru-
dentiam, levitatem, poſſe ceteris prodeſſe
conſilio, operâ, auctoritate? quæ bona
certè non minora hac ætate, quàm olim
ſtudioſos conſequuntur; quæ ſi olim ſa-
pientiſſimum quemque maximè commove-
runt, non video, cur vos hodie quoque non
debeant ad laudem excitare.

Finis Orationum.

BENE-

BENEDICTI
AVERANII
EPISTOLÆ
Nonnullæ Familiares.

Digitized by Google

interdum jacturas accipit: pendet a ven-
A tis, pendet a tempeſtatibus, pendet ab a-
lienâ fide, pendet a bellis fortuna mercato-
rum; & momento temporis, quem extu-
lerat, quem ſuis donis impleverat, quem
ad ſummas opes provexerat, deſtituit, de-
primit, inanem dimittit, ad pudendam ino-
piam redigit. Jam verò quid habet amplum
quid ſplendidum, quid glorioſum merca-
tura, quod cum gloriâ, cum immortalita-
te nominis, quam afferunt litterarum ſtu-
dia, poſſit comparari? Divitiæ quidem in-
B gentes ejus beneficio coacervantur; ſed
nemo Sapiens unquam optavit, ut opibus
immodicis uteretur, quum eæ ſuperbiam,
& faſtum, & libidinem ingenerent, & vel
irritamenta luxuriæ, vel avaritiæ afferant
invitamenta; quibus vitiis affectus animus
in ſummo malo, miſeriaque verſetur, ne-
ceſſe eſt. Quid quod nemo clementior,
aut doctior, aut fortior, aut modeſtior, aut
ſanctior efficitur mercaturâ? quibus virtu-
tibus animos bene a naturâ informatos do-
C ctrina, & litteræ ſolent exornare. Bellicæ
verò artes & immortalitatem nominis, &
decus beneficio Scriptorum pariunt ſempi-
ternum; ſed paucis contingit, ut exercitus
ducere, ut urbes capere, ut hoſtes debel-
lare, ut populos juſta imperia detrectantes
in ſuam redigere poſſint poteſtatem; ce-
teri, qui ad ſummos militiæ gradus non
pervenerunt, nullam, vel exiguam, & non
diu permanſuram gloriam conſequuntur.
Quid hic ego commemorem, quàm multa
D pericula viri militares adire, quàm intole-
randos labores, quantos æſtivi Solis ardo-
res, quantam frigorum magnitudinem, &
imbrium, & tempeſtatum, & famem, &
ſitim perferre cogantur? quid autem nar-
rem, quàm innumerabilem multitudinem
Martis abſumpſerit furor? non terræmo-
tus, non fulmina, non vis tempeſtatum,
non intemperies Cœli, non diluvia, non
incendia, non ferarum impetus, non ty-
rannorum immanitas tantam Mortalium
E ſtragem, quantam belli rabies, ediderunt.
En cur bellicas artes cultas a nobis veli-
mus, quæ pauciſſimos gloriâ, & honoribus
extulerunt; innumeris peſtem, & interi-
tum, omnibus vulnera, & incredibiles labo-
res, & pericula, & incommoda attulerunt.
Ac pro Patriâ quidem, & pro aris, & fo-
cis dimicare, & inter hoſtium tela verſari
etiam Sapientes velint, ſiquidem

Dulce, & decorum eſt pro Patriâ mori,

& vitam, quam a Patriâ accepimus, Patriæ
potiſſimùm impendere; inſervire autem F
Regum externorum libidini, & levi aucto-
ramento ſuum ſanguinem, ſuam vitam ad-
dicere turpe, & indecorum; ſævire æ-
dibus eorum, qui neque te, neque tuam
Rempublicam læſerunt, inhumanum; incen-
diis, rapinis, urbium excidiis, agrorum va-
ſtitate vexare populos immerentes imma-
ne, ac ferum; mercedis causâ ſub pelli-
bus agere, potare infectam cruore aquam,
noctes inſomnes, dies inquietos ducere,
ſeveriſſimis militiæ legibus obſtringi ſor- G
didum, & miſerum, & infelix arbitror.
Quum autem divini Numinis benignitate,
& Principis beneficio noſtræ regiones nul-
lâ belli tempeſtate quatiantur, & perpetuâ
pace efflorеſcant, ad eas nimirum artes a-
nimus eſt convertendus, quæ ſunt alumnæ
pacis, & tranquillitatis; bella verò iis, qui-
bus bellare neceſſe eſt, relinquenda. Ad
has artes vos hortor, Adoleſcentes, quas
omnium præſtantiſſimas duco; abjicite om-
nem ignaviam, & ad ſummam ejus diſci- H
plinæ, quam concupiviſtis, præſtantiam
contendite. Non deerunt vobis omnia,
quæ Mortales eſſe putant expetenda; mul-
torum benevolentia, potentium familiari-
tates, copiæ, auctoritas, decus, & fama, &
nominis immortalitas, & dignitas, & ſplen-
dor, & amplitudo. Nam licèt ſtudia litte-
rarum careant hac tempeſtate eâ, qua flo-
rere deberent, gloriâ; tamen poſſunt ſtu-
dioſos in ſatis alto faſtigio collocare. Illi
ipſi, qui ſe bonarum artium contemptores I
eſſe profitentur, conſilio doctorum viro-
rum indigent, indigent Sapientiâ; cujus
luce Barbarorum quoque mentes dele-
ctantur. Quod ſi interna magis bona, quàm
externa vos, ut par eſt, movent, quæ
Sapientia ſola pollicetur; quanti facere
debetis honeſtiſſimam animi voluptatem,
quæ ex rerum cognitione percipitur, mo-
rum ſanctitatem, qui optimarum artium
ſtudiis maximè emendantur, animum ſibi
conſcium ſe, quò melior, & præſtantior K
evaderet, nullis laboribus pepercisse? Quàm
juvabit ridere aliorum inſcitiam, impru-
dentiam, levitatem, poſſe ceteris prodeſſe
conſilio, operâ, auctoritate? quæ bona
certè non minora hac ætate, quàm olim
ſtudioſos conſequuntur; quæ ſi olim ſa-
pientiſſimum quemque maximè commove-
runt, non video, cur vos hodie quoque non
debeant ad laudem excitare.

Finis Orationum.

BENEDICTI
AVERANII
EPISTOLÆ
Nonnullæ Familiares.

Digitized by Google

Digitized by Google

BENEDICTI AVERANII EPISTOLÆ NONNULLÆ FAMILIARES.

BENEDICTUS AVERANIUS

Diſertiſſimo Viro

LAURENTIO ADRIANIO

SUO S. P. D.

A QUid mihi Magius de illâ pecuniâ, quæ vobis debetur, dixerit, quas litteras ad eum dederit Æditυus Maximi Templi iſtius civitatis III. Kal. Quinct. Vincentio Aullæ meo ſignificavi, præcepique, ut omnia tibi indicaret; eidem hodie mitto narrationem quandam editam Florentiæ rerum in Peloponeſo, Pannoniaque nuperrime a noſtris geſtarum, quàm ille tecum communicabir. Quare nihil eſt, quod tibi ſcribam, quum omnia, quæ ſcribenda videbantur, ex adoleſcente utrique noſtrûm amiciſſimo poſſis cognoſcere. Scribo tamen, vel ut liberem fidem meam, quam tibi nuper obſtrinxi, vel ut te provocem ad reſcribendum, vel ut alloquar abſentem, quem præſentem alloqui non poſſum. Nam cujus B mihi conſuetudo jucundiſſima, hunc etiam litteris compellare non inſuave eſt; quæ ſuavitas augebitur, ſi a te aliquid eliciam litterarum, quæ, utpote a viro diſertiſſimo profectæ, omni jucunditate, & elegantiâ abundabunt; nec verò ſolùm ut eleganter conſcriptæ, ſed ut indices valetudinis tuæ, teſtes amoris erga me tui, delectabunt. Sed quid ego rationem tibi reddo, cur ſcribam, quum potiùs reddenda fuerit, cur non ſcripſerim, quæ & ipſa eſt in promptu; quum ad Vincentium Aullam ornatiſſimum adoleſcentem litteras darem, ad te mihi videbar dare, quum ſcirem, quanta inter vos intercederet animorum conjunctio, habuique in mentem vetus illud proverbium, quo omnia communia eſſe amicorum admonemur. Habes & ſcriptionis, & ſilentii mei rationem; ſed ego, ne verboſior videar factus, quod producam longiùs epiſtolam me nihil habere profeſſus, quod epiſtolam magnopere deſideret, finem faciam. Vale.

Florentiæ Prid. Non Quinct. Ann. MDCLXXXVI.

EIDEM.

HAud ſcio, an negligentiam me-
am ſis accuſaturus, quod non-
A dum clariſſimum Magium adi-
verim; & eum quanta Piſano
Seminario fiat injuria, docue-
rim. Si me accuſaveris, erit in promptu de-
fenſio; idcirco tuas juſtiſſimas querelas ad
Magium deferre ſuperſedi, ne ſi forte Sem-
pronius pecuniam, quam vobis debet, ut
pollicitus eſt, interim perſolviſſet, nos inju-
riâ de homine conqueri videremur. Nunc
autem quum ſatis magnum temporis inter-
vallum interceſſerit, ſpatiumque Sempronio
B fuerit fidei liberandæ, me facias certiorem,
velim, an æs alienum, quod ad vos attinet,
ſaltem ex magnâ parte diſſolverit, vel ſit ſpes
maturè diſſoluturum, ut Magii auxilium non
fruſtra poſſim implorare. Altera cauſa, quæ
me ad ſcribendum impulit, eſt hujuſmodi;
hîc rumor eſt iſtam civitatem frequentibus
morbis laborare, multoſque in rationem
Libitinæ venire; rumori autem fidem im-
modicus æſtus, qui ſævit, facit. Si id eſſe
falsum, ut ſpero, cupioque, ex litteris tuis
C cognovero, magnâ moleſtiâ, quæ me an-
git, liberabor; ſum enim valde ſollicitus de
tuâ, & egregii adoleſcentis Aullæ ſalute;
ſin autem verum, tum ego te cohortabor
ut valetudini tuæ proſpicias, ne te ingur-
gites, ne genio indulgeas, neu te poculis
capacioribus pluſculum invites, & memi-
neris poſſe temperantiâ vitæ Cœli intem-
periem mitigari. Quod exemplum Socratis
docet, qui quum Athenienſium civitas a-
trociſſimâ peſtilentiâ vexaretur; & ab Æ-
D thiopiâ uſque profectum malum, latiſſime-
que pervagatum, magnam Orbis partem
corripuiſſet, & in Græciam, Athenaſque
præcipuè ſæviſſimum ingruiſſet, pauciſſi-
mique eſſent illi, qui non abſumerentur,
aut morbo laborarent, abſtinentia conſe-
quutus putatur, ut ne leviter quidem ad-
verſâ valetudine tentaretur. Sed ego te, qui
continentiæ ſis exemplum, joco ſum ad
continentiam adhortatus; nam ſi iis dum-
taxat, qui intemperanter vixerunt, ſit mo-
E riendum, ego te futurum arbitrer immor-
talem; ſeriò autem tibi præcipio, ut quàm
primùm poteris iſthinc fugias, interea te
domi contineas, æſtumque, & Solem vites;
nec velis oſtendere, quantum pedibus va-
leas, uſque ad laſſitudinem ambulando;
præcipuè verò ſtudia litterarum intermittas,
mentemque defeſſam lætis cogitationibus
recrees, & reficias; idemque conſilii des
Aullæ, quum primùm eum videris; ſi rus,
ubi commoratur, non vacat periculo, in re-
motiores colles, & ſalubriora loca ſeſe reci-
piat; imitemini, cenſeo, Cajum, qui quum
Piſis morbi vis ingruiſſet, exceſſit Etru-
riâ; vel ad nos uterque veniatis; hîc æſtus F
quidem eſt gravis, ſed æſtas adhuc ſaluber-
rima. Litteras Aullæ hoc die ſcripſi, eas
exigas velim a tabellario, & quum primùm
dabitur occaſio, cures ad eum perferendas;
id tibi negotii dandum putavi, quia quas
ad eundem poſtridie Idus dedi, vereor, ut
ſint perlatæ. Vale, mi Laurenti, meque, ut
facis, ama.

Florentiæ VI. Kal. Sext. Ann.
MDCLXXXVI.

EIDEM.

HAud dubium eſt, qoin Methone
ſit in deditionem accepta jam- G
pridem ſine ullâ clade noſtro-
rum; id quum Florentiæ Quin-
cto Kal. Sext. eſſet nunciatum,
& ego pridie ejus diei tibi ſcripſiſſem, ne
te litteris meis ægrotum obtunderem, quum
præſertim putarem te ex aliis cogniturum,
ſignificare tibi ſuperſedi. Quoniam au-
tem, ut ex litteris tuis intellexi ſerò iſthuc,
& mendaciis admixti nuncii afferuntur, de
hac victoriâ Chriſtianorum te certiorem fa-
ciendum judicavi, ut ſolidum gaudere, & H
verum gaudium poſſis; quod ut cumulem,
addam aliud, quod tute ipſe fatebere ma-
jus. Illud inferioris Pannoniæ caput, quod
inſuperabile videbatur, a noſtris toties ob-
ſeſſum, toties infeliciter tentatum, quod
ab hinc biennium conſumpſit florem Ger-
manarum legionum, dicitur vi expugna-
tum VII. Kal. Sext. præſidium, quod Bar-
barorum robur, trucidatum, præda ingens
parta; nec incruenta nobis ea victoria, ſe-
ptem millia Chriſtianorum cæſa dicuntur; I
id Venetiis Oratori Cæſaris nuncius, qui
per diſpoſitos equos venerat, attulit; O-
rator Cæſaris Senatui, Populoqoe Vene-
to publicè nunciavit; nobis aotem nu-
dius quartus Hemerodromus ad Magnum
Etruriæ Ducem Venetiis miſſus. Res eſt
tamen adhuc incerta, quia nondum a Cæ-
ſare nuncius venit, qui hodie, vel cras ven-
turus putatur; utcumque ea ſe habet, cer-
tior es mihi faciendus, ne ſis expers gaudii,
quod nos præcepimus. Narrationem etiam K
eorum, quæ in obſidione geſta ſunt a no-
ſtris, miſimus, quæ edita eſt Florentiæ; e-
am, quod commodo tuo facere poſſis,
quàm primùm ad Aullam curea perferen-
dam, ut in partem veniat hujus qualiſcum-
que lætitiæ noſtræ. Vale.

Florentiæ VIII. Id. Sext. Ann.
MDCLXXXVI.

EIDEM.

A L Itteris tuis humaniſſimis, & ele-
gantiſſimis reſpondere ſuperſe-
di, non mehercule negligentiâ,
nec quia moleſtum ſit alloqui
frequentiùs per litteras hominem
amiciſſimum, & incredibili prorſus elegan-
tiâ, & ſuavitate; ſed quum poſt Idus Au-
guſti in Patriam reverſurum ſcriptis ad me
litteris confirmaſſes, elapſis aliquot poſt
Idus diebus Lucæ, an Piſis eſſes, neſcie-
bam, nec litteras mittere audebam, ne, ſi
tu diſceſſiſſes, interciderent; nec verò quod
magnopere ſcribendum videretur, ſuppe-
B tebat; nam Rillius, quum interrogarem,
an a Lucenſi tabellario ſigillum, quod mi-
ſeras, accepiſſet, & ſe accepiſſe, & tibi re-
ſpondiſſe affirmavit. Quare litteras meas
minimè neceſſarias arbitrabar, quæ tibi
fortaſſe non redderentur, & de eâ re te
facerent certiorem, quam ex Rillio cogno-
viſſes. Nunc lectâ epiſtolâ tuâ, & te
Piſis eſſe, & Rillium tibi non ſcripſiſſe in-
tellexi. Reſpondebo igitur litteris tuis,
non eſſe cur verearis, ne mihi crebrâ ſcri-
C ptione moleſtiam afferas; nihil enim mi-
hi eloquii tui ſuavitate jucundius, nihil
autem optatius, quàm perſpicere memo-
riam mei ex animo tuo non effluxiſſe.
Excuſabo me etiam tibi, quòd nondum
clariſſimo viro Magio negotium Seminarii
commendarim; quod non eo ſacere diſtu-
li, quod tibi morem gerere detrectarem;
ſed nolui hominem onerare poſtulatis;
quum id negotium confectum fuerit, quod
propediem reor eventurum, dabo operam,
ut diligentiam meam comprobes. Vale.

Florentiæ VI. Kal Sept. Ann.
MDCLXXXVI.

EIDEM.

J Am ab optimo juvenum Vincentio
D Aullâ te certiorem factum puto, mi-
hi iter proſperum contigiſſe, nec
eſt, cur de eâ re plura ſcribam, nec
alia ſuppetunt argumenta; ſcribo
tamen, ne me oblitum eſſe tui arbi-
treris, a qua culpâ longiſſimè abſum,
quum dies, noctesque de utroque veſtrûm,
amici dulciſſimi, cogitem. Novi nihil eſt,
bellum adversùs Barbaros, quod anno ſu-
periore magnâ vi gerebatur, deferbuit;
Chriſtianorum felicitas his ipſis victoriis,
quibus incitari debebat, impedita hæſiſſe
videtur, & conſtitiſſe, ac niſi hac æſtate
bellum, quod jam friget, incaleſcat, finis
armorum appropinquare, adeo rebus pro- E
ſperis uti neſcimus. Heri Legatus Regis
Britannici Florentiam venit Româ rever-
ſus; Cardinalis Mediceus ante ſextiles Ka-
lendas venturus non putatur; id Aullæ
meo ſignificabis, qui adventum ſuum in
hujus Principis adventum eſt dilaturus,
cui nuncies velim, me omnia, quæ man-
davit, exequutum. Tu ſi quid vis, impe-
ra, nunquam diligentiam meam deſide-
rabis. Cura, ut valeas, & Aullæ Sal. Plur.
meis verbis dicito.

Florentiæ V. Kal. Quinct. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

Q Uum frequentiſſimas ad te litte-
ras dare vehementer cupiam G
propter duas cauſas, & quòd
opto morem gerere voluntati
tuæ, cui id eſſe gratiſſimum in-
telligo, & quòd ex ſcriptione magnam
percipio voluptatem, quia tecum loqui, dum
ſcribo, ac tecum eſſe mihi quodammodo
videor, non obſequitur fortuna cupiditati
meæ, quum minimè ſuppeditet materiam
ſcribendi. Quid enim ſcribam? de bello?
nihil a noſtris præclarè geritur. Anno ſu-
periore omnia armorum ſonitu perſtrepe-
bant, nunc mira tranquillitas eſt, & altum H
ſilentium: jam Rillius, quod mireris, otia-
tur, nec diſcurrit modò huc, modò illuc,
ut quo in ſtatu ſint res noſtrorum, cogno-
ſcat; & illi non bella, ſed lites exhibent
negotium, ad galli cantum conſultor u-
bi oſtia pulſat. Jocerne tecum? eſſet id
quidem mihi jucundiſſimum, ſed ſi quid
geritis riſu dignum tu, & Aulla meus, in
tacito ſinu gaudetis, nec mihi renuncia-
tis, quare ſubripitur argumentum jocan-
di. Nuper ego veſtem holoſericam indui, I
tu ſtatim reſciviſti, & mecum lepidiſſimè
jocatus es; ne vivam, niſi joci tui mihi vo-
luptati fuerunt. Sed non poſſum reponere-
re, quum quid agatis ignorem, quod ſiquis
me de omnibus rebus veſtris certiorem fa-
ciat, ego quoque facetus eſſe poſſim; ſed
me ulciſcar probè, quum ad vos venero,
& te jocis meis occidam. Vale, & Aullæ
meo ſalutem meis verbis nuncia, & Lan-
freduccio puero ſuaviſſimo epiſtolam, quam
incluſam mitto, trade, quem ne verberes,
quæſo, neque credas calumniis; bonus eſt,
& poteſt ad laudem molli viâ, & ratione
perduci.

Florentiæ III. Non. Jul. Ann.
MDCLXXXVII.

EIDEM.

A PEropportunè mihi redditæ ſunt
litteræ tuæ, quum enim diutiùs,
quàm ſolebas antea, ſiluiſſes, flu-
ctuabam quodam animi æſtu, &
vel te podagrâ tentari, vel Aul-
lam noſtrum ſuſpicabar in adverſam vale-
tudinem incidiſſe, & hanc eſſe cauſam tui
ſilentii, ne mihi graviſſimum nuncium affer-
re cogereris. Nunc epiſtola tua me tran-
quillum reddidit, ex qua magnam hauſi
voluptatem, & quia valere vos intellexi,
nec imminere morbi metum, quum in iſtâ
B urbe Medici otientur; & quia cognovi
litteris meis vos delectari, quas frequentes,
& inanes quum miſiſſem, verebar, ne vobis
inſuaves eſſe viderentur. Quare mihi ani-
mum addidiſti, & qui poteram unis litteris
mittendis officio fungi, binas nunc ſcribo,
alteras tibi, alteras Aullæ. Inpoſterum ca-
veas, ne mihi facias audaciam ſcribendi,
crumenas veſtras litteris accipiendis exhau-
riam, & vos domum verborum pleni, num-
morum inanes revertemini, nec ſilentium
C vobis raritas litterarum, ſed inopia pecu-
niæ imperabit. Perjucunda etiam mihi
fuit narratio de captâ ab Etruſcis triremi-
bus Libycâ navi; nam licet hæc nobis
quoque non eſſent inaudita, nihilo tamen
ſecius tu lepore tuo, & dulcedine verbo-
rum es conſequutus, ut nova quodam-
modo videretur. Doleo autem mihi ere-
ptam facultatem te ob bonum nuncium
aliis nunciis remunerandi, nihil a noſtris
in Pannoniâ, nihil in Peloponeſo geritur;
D ille belli impetus, qui vehementiſſimus fo-
re putabatur, hæſit in medio curſu, & pro-
ſpera Chriſtianis quaſi torporem quem-
dam attulerunt; & his videmur ſimiles,
qui nimiâ Pelagi tranquillitate, Cœlique,
quiete, ventis deſtituti conſiſtunt, quum
diu plenis velis navigarint; quæ tamen vul-
gi ſermonibus ferebantur, Aullæ ſcripſi;
tibi verò non audeo, nam quum amici
Lucenſes te de omnibus rebus certiorem
faciant, ſi quid aut parum compertum, aut
E nimis pervulgatum litteris mandem, tuum
naſum, tuaſque facetias reformido. Vale,
& Lanfreduccio puero optimo, & nobiliſ-
mo ſalutem plurimam dicito, quam & a
Salvinio, & a Rillio tibi reddo.

Florentiæ VIII. Kal. Sext. Ann.
MDCLXXXVII.

EIDEM.

QUum Aulla noſter ad nos vene-
rit, & ejus frui præſentiâ poſ- F
ſim, quem maximè deſiderabam,
incederem mehercule omnibus
lætitiis, ſi te quoque præſentem
intuerer; quum autem abſentia tua mihi
partem præripiat voluptatis, quam alio-
quin ingentem percipio, explere tentabo
deſiderium meum, qua una ratione poſſum,
te litteris alloquendo. Quamquam quum
Aullam video, te etiam videre videor, eſt
enim amicus amici quædam imago; & tu
certè, qui præceptor ejus extitiſti, in eo ſi- G
militudinem candoris tui, & morum, & fi-
dei, & integritatis, & ſapientiæ impreſſiſti,
ut adoleſcens mihi quidem omnibus nume-
ris abſolutus videatur. Nec verò me ille
ſolùm dulciſſimâ conſuetudine, & jucun-
dis alloquiis, & ſimilitudine tuæ probita-
tis delectavit; ſed etiam, quòd mihi retu-
lit, te pugilicè, & athleticè valere, ne-
que adeo timidè a vino abſtinere, ut fa-
ciebas antea, ſed vino benigniùs indulges,
& meraciùs potas; nihilo tamen ſecius es H
plenior ſucci, & colore vivido, & expli-
catâ froote, ut te quaſi Æſonem Medea
quædam recoxiſſe videatur. Itaque mihi
verſaris ob oculos agilis, promptus, ala-
cer, inceſſu concitato, & tanquam alter
Ladas invictus, & inſuperabilis curſu: vi-
deo te exultantem, & geſtientem, & tri-
pudiantem; jam timeo congredi tecum, nec
certare luctâ, nec diſco juvat; ferro autem
digladiari cane pejùs, & angue, licèt diu te
contempſerim, fugio. Sed his tuæ valetu- I
dinis bonis abuti non debes ad miſeriam
puerorum, qui nihil turpe deſignarunt;
idcirco ne tibi lacerti vigent ſeviſſimâ pe-
ſte liberati, ut Lanſreduccium verberes pue-
rum nullo flagitio inquinatum? Deſine in
tam tenerâ ætate, quantum virium tibi ſit,
experiri; noli tuam valetudinem, dolorem
inurere immerenti, ne tibi eam adverſam
imprecetur; noli exigere nimium ſtudium,
laboremque, cui ſuccumbat impar; illius
carminis veniat in mentem: æſtate pueri ſi K
valent, ſatis diſcunt. Hæc ego tibi præci-
pio, illi verò, ut dicto ſit audiens, ut mo-
deſtiam priſtinam abjicere nolit, ut ætatis
florem ſpe præcocis, & perfectæ morum
maturitatis exornet, ut eleganter laboris
intervalla otio, ludoque diſpungat. Vale,
& Lanfreduccio plurimam ſaluten imperti-
re, quam etiam Aulla meus, qui præſens
adeſt, tibi dicit, & Lanfreduccio; Jaco-
bo quoque Aullæ nobili adoleſcenti nomi-
ne fratris Vincentii, & patris ſalutem dici-
to, eique ſignificato ipſos valere perbellè.

Florent. IX. Kal. Aug. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

SI quis me duobus criminibus apud
te velit accuſare, altero negligen-
A tiæ, altero levitatis, negligentiæ,
quòd nihil his proximis diebus de-
derim litterarum, levitatis, quòd
Piſas non venerim, quum id me facturum
toties confirmarim, non deerit illi ma-
teria calumniandi mei, & meam incon-
ſtantiam traducendi argumentum. Sed ego
neutro teneor, & meam cauſam, vel ini-
quo judici poſſum probare. Nam ad rari-
tatem quod attinet litterarum; dum fuit
Aulla noſter Florentiæ, me totum occupa-
B vit, dum fungor officio, dum ejus lateri,
ſicut par erat, ſemper adhæreo, dum ur-
bem oſtendo, quam antea nunquam ſpe-
ctaverat, non vacavit ſcribere, quamvis
nihil temporis incaſſum triverim, tamen
id mihi defuit; itaque multa non vidit,
quæ erant cum primis viſenda. Ad incon-
ſtantiam quod ſpectat, Aulla cauſam dicat,
qui pro amore, quo me proſequitur, exi-
mio, & ſingulari, mihi auctor fuit, ne pro-
ficiſcerer; timuit videlicet optimus ado-
C leſcens meæ valetudini, cui periculum, ſi i-
ter ſuſcepiſſem, putavit imminere; nam
quum pridie ejus diei, quo profectus eſt,
ciſio iter feciſſemus, & Solis ardor me ali-
quantulum offendiſſet, & corporis imbe-
cillitas eſſet conſequuta, jam certum e-
undi continuit, & precibus apud me egit,
ut omne diſcrimen evitarem, & ſe ca-
rere maluit meâ conſuetudine, quàm me
ſanitate. Fecit ille quidem officium pium,
ſed injucundum, & prope acerbum mihi;
D nam eram cupidus videndi tui, & dulciſ-
ſimi amici in Patriam uſque proſequendi;
quantum ille timor mihi abſtulit volupta-
tis, quantum invidit gaudii, quantum hi-
laritatis, quàm jucundè tecum fuiſſem, quan-
tâ cum delectatione hoſpitio uſus eſſem ju-
venis, & ad ceteras neceſſitudines, hanc
etiam addidiſſem! Nunc ego mæreo ere-
ptam mihi tam dulcem, tam exoptatam
occaſionem, nec ulla res alia mærorem
meum niſi litteræ veſtræ conſolabuntur.
Vale, Adriani jucundiſſime, Vale.

Florentiæ XVII. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

MIror, quamobrem te de meâ va-
letudine certiorem ab Aullâ
ſcribas eſſe factum, quum me E
valere perbellè cognoſcere po-
tueris ex litteris, quas XVII.
Kal. Sept. ad te dedi. Nam quum Aulla
diſcedens non quidem ægrotantem, ſed
parum validum reliquiſſet, nihil antiquius
habui, quàm ut metum invaletudinis meæ,
ſi quem conceperatis, ex animis veſtris de-
merem; ſimulque me tibi purgarem, quòd
Piſas, uti conſtitueram, promiſeramque, non
veniſſem. Itaque ubi primùm occaſio fuit,
& tibi, & Aullæ ſcripſi; in litteris verò ad F
te ſcriptis etiam litteræ ad Lanfreduc-
cium datæ continebantur, eas nolim inter-
ceptas, aut intercidiſſe. Quare gratiſſimum
mihi feceritis, ſi tu, aut Aulla noſter, te
unas, Aullam binas litteras accepiſſe indi-
cetis. Nam quum in vos officio libentiſſi-
mè fungar, officii mei argumenta non ex-
tare, moleſtiſſimè faro; ſpero autem, quam-
vis & tu ſis occupatus, & Aullam ſciam,
qui tandiu ſilet, non eſſe otioſum, crebrò
tamen voluptatem, quam mihi afferunt epi- G
ſtolæ veſtræ, percepturum; præſertim hoc
tempore, quo lætiſſimi ex Pannoniâ, Pelo-
poneſoque nuncii afferuntur. Jam, ut o-
pinor, audiſti, noſtros cum hoſtibus con-
flixiſſe, cæſa decem millia Barbarorum, ahe-
na tormenta centum, omnia impedimenta
in Chriſtianorum veniſſe poteſtatem, ho-
ſtium duces quatuor interemptos; nec in-
cruentam nobis eam victoriam fuiſſe, pluſ-
quam mille in acie cecidiſſe, ducem No-
ricorum leviter in brachio vulneratum; H
jam hoſtili exercitu deleto plurimas Pan-
noniæ urbes ad noſtros defecturas eſſe con-
fido, & rem ex ſententiâ proceſſuram, quod
Deus faxit. Sed hæc publicè læta, illud tri-
ſte privatim, quod Jacobus Rillius graviter
ægrotat; id non tam ejus cauſâ, quàm fra-
tris, quem diligo, permoleſtum eſt. Vale,
& Aullæ meo nomine ſalutem dicito, cui
non ſcribo, ne ſint injucundæ litteræ oc-
cupato. Lanfreduccium quoque ſalvere ju-
beto, iterum Vale.

Florentiæ X. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

IN bonam partem accipies brevitatem
A litterarum, quia præ languore vix fe-
ro ſcribendi laborem; cauſa languoris
eſt diarrhæa, qua duos dies jam ſum
conflictatus, quæ mihi moleſtiſſima
eſt. Excitatus tamen ſum lætiſſimo nuncio,
ex quo cognovimus Corinthum noſtris de-
ditam, in ditionem redacta centum quin-
quaginta vicos, & caſtella; jam mirâ felicita-
te imperio adjectam Peloponeſum univer-
ſam. In Pannoniâ autem rumor eſt præter
B ea, quæ cæſa nuperrimè ſcripſi, trucidata,
aut ſubmerſa hoſtium decem millia; quid
ampliùs deſiderari poſſit, non video, eſt cur
gratulemur noſtrorum temporum felicita-
ti, & agamus gratias Auctori Deo, qui
Chriſtianorum vim, virtutemque proſpe-
ravit. Plura ſcriberem, ſed impedit laſſi-
tudo. Vale, Adriani cariſſime.

Florentiæ IV. Non. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

JAm mihi *τὰ ἐυαγγέλια* debeas, neceſſe
C eſt, nec ſum parvo contentus, rem
magnam nuncio, arrige aures, quid
tu mihi incertos vulgi rumores, &
anicularum fabulas, & otioſorum
deliramenta prædicas, quæ nullo te-
ſte confirmantur, quibus nihil credunt ſa-
pientes; quæ inſtar illius Mercurii poëti-
ci nuncii in tenuem ex oculis auram e-
vanuerunt? Ego nihil niſi exploratum af-
feram, nec veterem, & pervulgatam fabu-
D lam referam, ſed recentem nuncium, quem
tu, niſi negligens fueris in meis litteris
exigendis, primus, vel inter primos acci-
pies. Hodie tres Hemerodromi venerunt,
unus Ravennâ a Cardinali Curſio miſſus,
alius Venetiis, tertius a caſtris Pannoni-
cis, qui Caſtrum novum a noſtris in Dal-
matiâ captum, & Serium in Pannoniâ oc-
cupatum, quibus acceſſiſſe Valpum, & Tu-
ranovitium, & Buſſinum nunciaverunt;
E jam apparet fructus victoriæ, jam Barbari
terrorem noſtri nominis haudquaquam fe-
runt, undique perculſi cedunt, quod niſi
imbres aſſidui, & fluminum inundantium
impetus noſtrorum impetum repreſſiſſent,
& præclaram victoriam corrupiſſent, jam
exactis e Pannoniâ hoſtibus, aliis regnis
immineremus, alias Barbarorum clades me-
ditaremur. Num tibi videor dignus aliquo
præmio? quinque Arces, aut Urbes ca-
ptas eodem die, iiſdemque litteris nun-
ciavi, te rebus diffidentem erexi, & tor- F
pentem excitavi, & mæſtum lætitiâ perfu-
di. Sed ad noſtra jam redeamus; de Piſano
Antiſtite nihil ampliùs audivi; ejus frater
accerſitus propere Florentiam rediit; Ser-
grifius nondum Romam profectus eſt, &
haud ſcio, an ſit profecturus. Vale.

Florentiæ V. Id. Oct. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

QUamquam ſupervacuum eſſe du-
co, Adriani jucundiſſime, tibi G
ſcribere, quum Aulæ ſcripſe-
rim, quo interprete uti potuiſ-
ſem, ſi quid indicandum tibi
eſſe arbitrarer; tamen non patiar diutiùs
meas litteras deſiderare; quas eo libentiùs
ad te dandas eſſe puto, quia nuncium gra-
tiſſimum tibi ſunt allaturæ. Nam quum fra-
trem meum vehementer diligas, omnia, quæ
pertinent ad ejus dignitatem, tibi eſſe ju-
cunda confido; cur igitur non gaudeas,
quum eum electum a Magno Duce ſui fi- H
lii Gaſtonis præceptorem, dignumque eſ-
ſe viſum, qui Principem optimæ indolis
Juris Civilis inſtitutiones doceret, nun-
ciem? Quod mihi non tam per ſe gra-
tum eſt, ego enim nihil ſpero, nihilque
magnopere concupiſco; ſed quod non pe-
tentes id, quod alii petebant, ſumus con-
ſequuti. Eſt aliqua voluptas videre quoſ-
dam triſtes, qui fratris mei dignitatem fer-
re non poſſunt; qui quum ejus induſtriâ,
ſtudio ſe vinci facilè patiantur, honore ſe I
vinci non patiuntur; qui quum nihil di-
dicerint, æquum cenſent ei pares, aut ſu-
periores haberi, qui in diſcendo ætatis flo-
rem contrivit, & vanâ ſui fiduciâ elati om-
nium rerum ſcientiam ſibi aliud agenti-
bus divinitus conceſſam, & datam opinan-
tur. Hos videre mæſtos, & abjectos jucun-
dum eſt; nam ut bonis vix ferendum eſt
indignos intueri auctos opibus, honore,
dignitate, ſic iiſdem ſuave eſt ſpem delu-
ſam improborum cernere; ſed ſententia- K
rum ſatis. Velim mihi ſcribas, quantum
tua valetudo profecerit, quo in loco ſint
ſpes tuæ, an pedibus tuis incedas, an ſci-
pione ampliùs utaris; nam ſi aliquantulum
ſpatii poſſe jam ambulare audivero, ipſe e-
xiliam, & exultabo gaudio. Vale.

Florentiæ III. Kal. Quinct. Anno
MDCLXXXVIII.

EIDEM.

TU verò parce malè ominari; e-
go te videbo tuis pedibus ince-
A dentem, abjecto ſcipione, quo
nunquam uteris, niſi ſi quan-
do gravior, ſeniorque videri
voles; quum autem mecum ludes, etiam
meam pernicitatem, qua Achillem, & Per-
ſeum vinco, & cum Iphiclo, & Orione,
quorum alteri datum ſcimus, ut quum per
ſegetem jam adultam curreret, ariſtas non
inflecteret, alteri, ot mare per medium fer-
ret iter, celeres nec tingeret æquore plan-
tas, celeritate certo, laceſſes; is erit mihi
B luſus gratiſſimus, niſi quod verebor inter-
dum, ne a te ſuperer, nequa pugno, ne-
que ſegni pede victus ab ullo alio. Sed
quid ego tecum jocor, qui conſolandus es
amoto joco? De tuâ valetudine te bene
ſperare jubeo, neque angi curâ futurorum,
& levare conceptum animi mærorem ſer-
monibus amicorum, qui te quotidie invi-
ſunt, deformis ægrimoniæ dolcibus allo-
quiis, ut air Horatius; ego te convalitu-
rum puto, ſed ſi fortè accidat, ot mea ſpes
C me fallat, nihil eſt in fortunâ tuâ magno-
pere ingemiſcendum; quid enim incom-
modi erus invalidum affert? Aliquos video,
quibus crus alterum eſt amputatum, ligneo
ſic incedere, ut deformiores, non miſe-
riores eſſe videantur; quæ deformitas ta-
men non in ore, ſed in parte corporis vi-
liſſimâ cernitur. Aſperrima pertuliſti, quum
ter quaſi in equuleo diſtentus es, quum
tot menſes lectulo affixus jacuiſti; nunc
firmis veſtigiis inſiſtas, an incedas dextram
D ſubeunte bacillo, parum ſanè refert; non
potuit fortuna levius in te ſævire, quàm
quum tua crura læſit, quibus alioquin ægris
utebaris, quum podagrâ identidem vexa-
reris; ſi partem aliam ſanam, & valentem
debilitaſſet, magis eſſet dolendum; non tu
cupis optatam curſu contingere metam,
ut tibi de valetudine pedum ſit maximè la-
borandum; dum lingua, qua pollea, dum
eloquentiæ dulcedo, qua allicis mentes,
non adimatur, nihil tibi deerit; & ſi om-
nia deſint, non deerunt amici, quos tuis
E virtutibos tibi devinxiſti; in quorum nu-
mero me eſſe profiteor, & omnia tuâ cau-
ſâ prolixè facturom. Neque hæc eo ſcribo,
quod timeam tibi, ſed ut metum demam,
ſed ut ſollicitudinem levem, ſed ut deſinas
angi expectatione miſerâ futuri; quod quum
Deus occultaverit, non debemus anxiâ
mente perſcrutari. Vale, & Benedicto
Lanfreduccio, & Aullæ noſtro, ejuſque pa-
tri ſalutem meis verbis noncia.

Florentiæ VI. Id. Jul. Anno
MDCLXXXVIII.

EIDEM.

SCio ta poſſe diligentiam in ſcriben-
do meam requirere, quum tandiu
ſiluerim; ſed ignoſces diuturnæ ta- F
citurnitati, non quòd te parum di-
ligam, ſed quòd nihil erat, quod
ſcriberem, diſtuli officium litterarum; nam
quum mihi deſit ingenium, niſi materia
ſuppeditet orationem, difficilis eſt ſcriben-
di ratio, quod & ſæpe aliàs, & nunc ma-
ximè experior. Copio ſilentii crimen ſcri-
ptionis ubertate diluere, ſed verba deſunt,
quia res non ſuppetunt, nec quò me vertam
ſcio; novi nihil eſt, nihil rei ſeriæ, vel ludi-
cræ; nec jocari licet, nec ſeriò loqui; qua- G
re taceam, neceſſe eſt, ſed tacere religio eſt;
qoia amicitia noſtra videtur eloquium me-
um deſiderare, & quia tu, quum diſcederem,
a me enixè petiſti, ut identidem ad te litte-
ras darem; itaque ſi pergam ſilere, ne ſuc-
cenſeas mihi, pertimeſco, ne ſi tibi ſtoma-
chum, aut bilem movero, tu mihi Archilo-
chios Jambos, aut Scazontas Hipponactæos,
pro litteris mittas, qui inertiam exeutiant
oſcitanti. Quid igitur agam? nec tacebo,
nec diu loquar; nam taciturnitatem tu cri-
minaris, orationem ego, cui res non ſup-
petunt, reprehendo; ſic fiet, ut & tu que-
ri non poſſis meis litteris deſtitutum, & e-
go loquacitatis meæ cauſâ non erubeſcam.
Vale.

Florentiæ IX. Kal. Aug. Anno
MDCLXXXVIII.

EIDEM.

AUllam tibi ſuaviſſimum adole-
ſcentem remiſimus, nec diu- H
tiùs apud nos, quàm ipſi neceſ-
ſe erat, detinuimus, ne ſolitudo
tua careret hoc ſolatio; habes
igitur a me ingens beneficium, quod non
exprobrandi cauſâ commemoro, ſed ne mi-
hi ſuccenſeas, quod a ſcribendo ceſſavi,
nam & ſi in hac re ſum fortaſſe reprehen-
dendus, tamen hæc qualiſcumque culpa,
magnitudine hujus meriti compenſatur; ut
tibi rem gratam facerem, careo meâ maxi- I
mâ voluptate, careo animæ dimidio meæ,
num potes iraſci tua commoda meis ante-
ponenti? Prope eſt, ut me pæniteat tibi tan-
tum tribuiſſe, & invideam fortunæ tuæ,
cui tanto bono frui licet; ſed ne benefi-
cium ingratè dando gratiam corrumpam,
ab hac animum cogitatione avertam, &
potiùs tibi amicum receptum gratulabor,
quem

quem quia non ſum litteris meis comita-
A tus, ſaltem ſubſequar; quæ ne ſint penitus inanes, adſcribam rumorem hìc heri divulgatum, quem tamen ad aures tuas arbitror perveniſſe. Ferunt autem Noricorum ducem, ubi primùm venit ad exercitum, Savum flumen ponte junxiſſe, & copias Cæſaris transduxiſſe, & cum hoſtium legionibus, qui alteram amnis ripam obtinebant, conflixiſſe; eos fuſos, fugatoſque, capta impedimenta, ad duo, vel tria millia cæſa Barbarorum, & noſtros Tauruno imminere.
B Hunc nuncium ab Hemerodromo allatum ajunt, qui litteras a Duce Noricorum ad Magnum Ducem ſcriptas victoriæ teſtes heſterno die tulit; quæ ſi vera memorantur, haud dubium eſt, quin Pannonia omnis in noſtrorum ditionem, poteſtatemque ſit conceſſura. Vale.

Florentiæ XIX. Kal. Sept. Anno MDCLXXXVIII.

EIDEM.

GRatiſſimum mihi feciſti, quod in-
C dicaſti te, & Aullam litteras meas, quo debebatis tempore, accepiſſe, evelliſti ex animo ſcrupulum, qui altiùs inſederat. Nam quum fortè fortunâ accidiſſet, ut Aullæ epiſtola poſt quindecim ferme dies, quàm erat ſcripta, mihi redderetur, & meas ad vos non eſſe perlatas putarem, non ſine cauſâ ab aliquo, qui noſtra curioſiùs inquireret, interceptas ſuſpicabar. Gaudeo etiam nuncium de præclarâ noſtrorum victoriâ tibi
D gratum accidiſſe. Si quid novi deinceps afferetur, hanc voluptatem honeſtiſſimam tibi non invidebo; neque tamen ea nunciabo, quæ communibus litteris continentur; nam præterquam quod vobis nota eſſe arbitror, ſunt eæ litteræ plenæ mendaciorum, & nihil habent certi; ſi quid ex Hemerodromis cognovero, de eo te certiorem faciam; ſpero autem crebrò futuram occaſionem gratificandi tibi, nam hoſtili exercitu profligato, captis, direptiſque ca-
E ſtris ingenti prædâ partâ, in poteſtatem noſtrorum redactâ hoſtium pecuniâ, & bellicis machinis, eorum opes acciſas eſſe vehementer exiſtimo, nec poſſe obſiſtere victricibus Chriſtianorum copiis. In Peloponeſo verò duabus Urbibus, totidemque Arcibus in deditionem acceptis, hoſtibus fuſis, & cæſis, credibile eſt ex animi ſententiâ omnia ſucceſſura; ut veriſimile ſit etiam, quod nuper eſt pervulgatum, Corinthum expugnatam, ſed id incertum. E Pannoniâ nuncii inſignis alicujus victoriæ expectantur; nec Cæſar negligit, quum aliquid accidit proſperi, nuncios, & dona, & lit- F
teras ad Magnum Ducem mittere, quod & nuperrime fecit, & ſemper fecit; ſed de his hactenus. Lætor te, gratulorque tam pugilicè, atque athleticè valere, ut cum Libero Patre audacter congredi, & colluctari valeas; jam vix feram ſupercilium tuum, nam ſi, quum vix poteras incedere ſine baculo, me ad curſum provocabas, & ad ſingulare certamen, quid nunc facies non ampliùs podagricus, & macilentus, ſed ſucci plenus, & validus? ego tamen auxilium G
equitis Aullæ implorabo, quaſi olim Hercules Jolai, & iſtam ferociam tuam tamquam Hydram gliſcentem adverſis perdomabo, qua ille eſt humanitate, mihi te inſultare non ſinet; vide cum quàm valido adoleſcente, & quàm forti viro tibi ſit res futura, & deſine nos, quo ſoles faſtu, contemnere. Vale.

Florentiæ III. Kal. Sept. Anno MDCLXXXVIII.

EIDEM.

QUid agis, Adriani, ut vales? ego te puto jam baculum abje- H
ciſſe, jam celeritate pedum ſuperbum incedere, nec poſſe, licèt ſepties peragres uno die totum Lucenſis Urbis, aut etiam agri ambitum, defatigari. Nam anno ſuperiore nunquam ſcribebas, quin de tuâ claudicatione querereris, nunc de valetudine altum ſilentium, ex quo conjicio te pugilicè, atque athleticè valere; gaudeo igitur te cruribus firmis eſſe, nec podagram tibi negotium faceſſere; quia ſi tecum curſu certavero, I
& vincar abs te, fortaſſe pudebit a claudo ſuperari; ſed hic pudor nihil afferet præterea damni, & ſi animum perſtringet, corpus non vulnerabit. Ignoſces autem timori meo, ſi quid dixero, quod parum amicè dictum videatur. A podagrâ te velim omnino liberari, a chiragrâ non item; nec opto, ut te urat dolor, ut affigat lectulo, ut crucieris, vel etiam leviter doleas; ſed ut diſtorti maneant, & nodoſi digiti, ne poſſis gladium ſtringere; nam quum ad de- K
certandum enſe tecum me provocaris, timeo, ſi penitus convaleſcas, ne congredi cogar cum robuſto laniſtâ, & multarum palmarum gladiatore. Habeo tamen conſilium, quo tuos impetus eludam; nam obtinet conſuetudo, ut litteris dediti homines, ſine ullâ famæ jacturâ, ſingulare certamen poſſint detrectare, vel certè alium ſubſtituere, qui ſuas partes tueatur. Mitto

tibi

tibi partem præfationis, obi duæ paginæ
A deſunt, ut Lucenſi Bibliopolæ tranſmittas
eâ lege, ut hanc partem integram mihi re-
mittat. Aullam ſaluta. Vale.
Florentiæ XVII. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

EIDEM.

B TAndiu nihil ad me litterarum,
inquis? ubi officium, ubi ab-
ſentis amici memoria? an ne-
ſcis hominis eſſe nequam, &
nullius pretii amicos præſentes
tantùm honorare, abſentium oblivisci; præ-
ſtantium autem virorum non minùs unà
degentes, quàm intervallo locorum di-
ſiunctos obſervare? Ego verò non tacui
hactenos, Adriani, quòd ſim oblitus tui,
quòd non te colam, non diligam, non in
animo, & oculis geram; ſed mehercule
C potiùs deſidiâ quadam, quæ omnem ſcri-
bendi laborem reformidat. Quin etiam ſi-
luiſſem diutiùs, niſi convicium tuum timu-
iſſem; ſcio quàm ſoleas eſſe inter cyathos
facetus, & dicax, & urbanus, quàm mihi
minimè parcas, quàm ea quoque jocis car-
pas, quæ mihi laudi eſſent tribuenda, &
fingas interdum crimina, quo meam in-
nocentiam juſtiùs dictis mordere videaris.
Hanc tuam jocandi libidinem ſi diuturnio-
re ſilentio irritaſſem, verebar, ne non
D dicta jam in me diceres, ſed mihi convi-
cium aliquod ex parte juſtum faceres; nam
videbar audire tuas querelas, & te videre
tecum muſſitantem, nec parcentem male-
dictis. Itaque ſcribendum duxi, nec ta-
men potes queri, quom ego eſſem diſceſſu-
rus, vaticinatus es, me raro ſcripturum;
ut tuum vaticinium verum videatur, non
ſcribam crebrò, ne falſus vates deprehen-
daris; ſic enim opinio tuæ ſanctitatis exo-
leſceret, quæ divinatione potiſſimùm niti-
E tur. Vide quàm conſulam exiſtimationi
tuæ, qui malim aba te negligentiam meam
accuſari, quàm te vaticinii gloriâ carere,
quam tantopere concupiſcis. Vale.
Florentiæ III. Non. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

EIDEM.

AUllæ noſtro ea, quæ ſcripſi, me
eſſe viſum objurgandi causâ
ſcripſiſſe demiror; quæ ego non
objurgationis habere vim, ſed
admonitionis volui, nam inter
hæc duo, licèt ſimilia videantur, plurimum
intereſt. Objorgatio enim jurgiom, a quo
videtur appellata, deſiderat, admonitio jur- F
gio caret; illa gravior, & concitatior, le-
vior hæc, & ſedatior eſt; illâ animi ſæpe
offenduntur, hac nemo, niſi qui planè ſit
in iram pronus, læditur; objurgamus dum-
taxat affines culpæ, admonemus etiam in-
nocentes; objurgat ille, qui dicit:
Ita prædicant? O ingentem confidentiam!
Num cogitat, quid dicat? num facti piget?
Vide num ejus color pudoris ſignum uſquam
indicat?
Adeone impotenti eſſe animo, ut præter ci- G
vium
Morem, atque legem, & ſui voluntatem pa-
tris,
Tamen hanc habere ſtudeat, cum ſummo pro-
bro?
Admonet ille, qui dicit:
Verùm ubi animus ſemel ſe cupiditate de-
vinxit malâ,
Neceſſe eſt, Clitipho, conſilia conſequi conſimi-
lia hoc,
Scitum eſt periculum ex aliis facere tibi, H
quod ex uſu ſiet.
Ego nec jurgandi, nec objorgandi cauſam
habebam; hominem volui dumtaxat admo-
nere, quod audacter feci, quia mihi jove-
nis ut non cereus in vitium flecti, ita mo-
nitoribus aſper non videbatur, quem admo-
nitionem meam in bonam partem acce-
pturum eſſe confido. Atque hæc ego ei ſcri-
berem pluribus verbis, niſi verear, ne mo-
leſtiam exhibeam occupato; cui velim ſa-
lutem nuncies meis verbis, & dicas ejus I
fratri prorogatam ſex menſes facultatem
minora tormenta geſtandi, ut in annum
prorogaretur me conſequi non potuiſſe;
ſcriptum, quo ea continetur, miſſorum,
quom Quarantoctius ejus affinis Piſas pro-
ficiſcetur, quod perendie fiet. Vale.

Florentiæ Prid. Non. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

EIDEM.

HEri ingentes pluviæ cecidere, no-
cte proximâ quàm creberrima K
fulgura micuerunt, & tonitrua,
non illa quidem horrenda, &
quæ mentes pavore proſterne-
rent, ſed frequentia ſunt audita, nunc Cœ-
lum eſt triſte, nubibus obſitum; habemus
æſtatem non hilarem luce purâ, liquidâ,
& defæcatâ, ſed caliginoſam, aut nubilam,
nec tranquillam, ſed ventis infeſtam. Hæc
triſtitia Cœli videtur deplorare afflictam
Pontificis Maximi valetudinem, &, quod
horret animus, fortaſſe mortem imminentem
omi-

ominari. Certè duo Hemerodromi, qui
A ptoximè Româ venerunt, triſtiſſimis nun-
ciis, & litteris hanc Urbem implevere;
nec dubito, quin in morte Sanctiſſimi ſe-
nis Mundus ipſe damna populorum ſit ali-
quo ſigno teſtaturus; niſi verò temere vul-
gata eſt opinio ſolere magnas clades ma-
gnis oſtentis declarari. Quid enim magis
luctuoſum, aut calamitoſius, aut acerbius
accidere potuit Chriſtianæ Reipublicæ,
quàm in tanto rerum motu, mors ejus vi-
ri, qui omnium paſtor, & parens non
B propter dignitatem, quæ minus etiam di-
gnis contigit, ſed ob manſuetudinem, &
ſibi commiſſi gregis nunquam conniven-
tem cuſtodiam habebatur? Enimvero ſi vir-
tus illa, ſi conſtantia, ſi rerum humanarum
contemptus, & laudis omnis exemplar
Mortalibus eripietur, nihil eſt, cur in præ-
ſentiâ reſpicere hominum res afflictas di-
vinum Numen velle ſperemus licebit,

Vicinæ ruptis inter ſe legibus Urbes
Arma ferant, toto Mars ſæviat impius Or-
C *be;*

nec erit, qui tantas tempeſtates compone-
re, & Reipublicæ navem fluctuantem ſal-
vam poſſit in portu collocare. Sed quid e-
go triſtiorem lacrymis Simonideis epiſto-
lam ſum exorſus? Quum jacerem in lectu-
lo diluculo breviſſimo quidem, ſed ſatis va-
lido motu terra concuſſa eſt; ubi primùm
ſurrexi, Cœlum denſum nubibus vidi, ſe-
cuti ſunt imbres aſſidui, ut habent quan-
dam cum Cœlo cognationem mentes hu-
D manæ, & eo ſereno ipſis quoque ſua ſere-
nitas conſtat, perturbato turbantur; mihi
triſtitiam attulit aſpectus hic Cœli triſtiſſi-
mi, & ſole carentis, qui humani nubila a-
nimi ſerenat; itaque venit in mentem Vir-
giliani carminis:

Ille etiam extincto miſeratus Cæſare Romam,
Quum caput obſcurâ nitidum ferrugine te-
xit,
Impiaque æternam timuerunt ſæcula noctem.

Et quum de Pontificis valetudine pæne jam
E depoſiti nuncii præceſſiſſent, fortuitum ca-
ſum terræmotus, & ſolis, qui ferè ſemper
hoc anno aliquâ caligine obductus appa-
ruit, ad præſagium futurorum pertinere
ſum ſuſpicatus; ego verò precor, ut infau-
ſta omina venti,

Aëriæ & nubes diripienda ferant.

Vale, gratiſſimum mihi feceris, ſi te, & Aul-
lam noſtrum valere nunciaris, cui meis
verbis dicito ſalutem.

Florentiæ Id. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

EIDEM.

TE probè convaluiſſe ex Aullæ F
noſtri litteris cognovi; quocir-
ca tibi gratulor bonam valetu-
dinem reſtitutam; teque fortu-
natum puto, qui quum hoc an-
ni tempore, quod a Juvenale letiferum
appellatur, & præclarè cum his agitur, qui-
bus potiùs longinqui, quàm graves morbi
contigerunt, in tertianam incidiſſes, tam
brevi, nullo adito periculo ſanatus es, &
recuperaſti priſtinas vires. Hoc beneficium
acceptum referre non debes Medico-
rum ſolertiæ, qui tibi ſalubribus herbis, G
aut ratione victus, aut opportunè venâ in-
cidendâ reddiderint ſanitatem; ſed poda-
græ, quæ omnem vitiati humoris vim ab-
ſumit; & quod majus eſt, te cogit parcè vi-
ctitare, dum aut præſentem cupis expelle-
re, aut times imminentem. Quare minùs
inpoſterum ei ſuccenſebis, ſi quando te le-
ctulo affiget, aut articulorum cruciatu tor-
quebit (quod Deus faxit, ut rariſſimè ac-
cidat, & quàm minimo dolore morbo de-
fungaris) nam ut Achillis haſta, quem vul- H
nerarat, inſanabili malo liberavit, ſic poda-
gra dum te dolore afficit, ſanat; ſed Achil-
lis haſta terminos ævi Telepho dati non
produxit; tibi podagram arbitror diuturni-
tatem vitæ allaturam. Accedit eodem aliud
commodum, quod non ſolùm corpori af-
fert ſalubritatem, ſed etiam animi vitiis
medetur, & præcipuè ſuperbiæ; ſi tu enim
vacares hac moleſtiâ, deſpiceres omnes; ne-
que tecum quemquam poſſe certare curſu,
pugnis, gladiove cenſeres; nunc mihi her- I
bam porrigis, qui non omnes artes lani-
ſtarum, & gladiatorum teneo, & facilè pu-
gnis, facilè curſu vincor. Quocirca mihi
non invidebis, qui hoc morbi genere nun-
quam ſum haſtenus conflictatus, neque le-
vem ſaltem claudicationem optabis, & eris
tuâ ſorte contentus, nam ſat es beatus. Va-
le, & Aullam valere jube, cui velim re-
nuncies me opera Bartolinii non accepiſ-
ſe, & propediem confactum iri album
Profeſſorum.

Florentiæ IV. Id. Sept. Anno
MDCLXXXIX.

EIDEM.

IN extremo verſiculo litterarum, quas K
ad me nuperrime dedit Aulla juvenis
præſtantiſſimus, erat ſcriptum Adria-
nium, & ipſius Patrem, *qui podagrâ la-
borat*, mihi plurimam ſalutem dicere.
Quum ſcirem Aullam ſeniorem hoc gene-
re

re morbi non ſolere tentari, ea verba ſum
A ad te pertinere ſuſpicatus, licèt ad Aullam
referenda viderentur; itaque pæne abſti-
nui officio litterarum, ne te ægrum, & cum
morbo luctantem intempeſtivâ garrulitate
inſuper fatigarem, & reſpondendi onus im-
ponerem laboranti. Verumtamen quum
litteras amicorum tibi non injucundas eſ-
ſe cogitarem, conſilium mutavi, ſcriben-
dumque cenſui; & ſi enim tibi pedes ægri
ſunt, lingua valet, qua non ſolùm homines
proletarios, atque plebejos, ſed etiam po-
B tentiſſimos inſectaris; hac alicui ex audito-
ribus tuis epiſtolam dictare poteris, ſi quan-
do dolor remiſerit; nam legendi labor nullus
eſt, quum tibi non deſint tot anagnoſtæ.
Sed quum ſcribere placuerit, quid ſcribam
non habeo; me uſum itinere ſatis proſpe-
ro, ex Aullâ, ut opinor, cognoviſti, novi
nihil eſt. Supereſt ergo, ut de meâ te va-
letudine certiorem faciam, quæ mihi ma-
ximè firma contingit; & ut precer a Supe-
ris, ut quàm minimè, raroque incidas in
C morbum; & ſi quando incideris, quàm le-
viſſimo dolore defungaris. Hæc a Superis
precor, te oro, ut me amare pergas, ut fa-
cis. Vale.

Florentiæ Kal. Julii Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

OLim ſolebas etiam non laceſſitus,
etiam quum podagrâ vexareris,
officium ſcribendi non inſuper
D habere; ut mirarer interdum
tuam diligentiam, quæ ſæviſſi-
mis doloribus non impediretur, quomi-
nus nullâ interpoſitâ morâ litteris meis re-
ſponderet; vel etiam me ſilentem ultro pro-
vocaret, & deſidiæ meæ indormientem ex-
citaret. Nunc autem, quum quindecim ab
hinc diebus litteras ad te dederim, adhuc ſi-
les, & ſiles, ut opinor, integrâ valetudine,
quum poſſis non modò ſcribere, ſed etiam
E per urbem ambulare; nam ſi morbo labora-
res, Aulla juvenis tui ſtudioſus in primis,
cujus nuperrime litteras accepi, me certio-
rem feciſſet. Ubi ergo tua illa alacritas, il-
la officioſa, & prompta ſedulitas, quæ te
cauſa mutavit, quæ imminuit humanitatem
tuam? Sed hæc joco, illud ſeriò, litteris
tuis careo, cupio ſcire, quid agas, an uſ-
que valueris, an epiſtolam acceperis, quam
Kal. Jul. ſcripſi? Aullæ verò noſtro dicas,
velim, in ejus horologio luxatam eſſe bra-
cteam illam e chalybe, ex qua cōpreſſâ mo-
tus exiſtit horologii, ejus loco novam re-
ponendam; pretium hujuſmodi bractearum
eſſe unum coronatum, vel potiùs decem
drachmas cum ſemiſſe; aliquid præterea pro F
operâ opifici dandum, itaque quindecim
drachmas, quas Julios nummos vocant, im-
pendendas; quapropter interrogabis illum,
an tanti faciat horologium, ut pro eo re-
ficiendo quindecim drachmis carere ve-
lit; quod ſtatuet, quàm primùm mihi, quæ-
ſo, ſignificet; nam horologium interea ma-
net incompoſitum, & diſſolutum; & ne pe-
reat aliqua pars, periculum eſt. Sed quia il-
le eſt occupatus, nec ei vacabit, niſi exactâ
hebdomadâ ſcribere, tu ſi reſcripſeris ma- G
turiùs, mihi ejus aperies voluntatem, quam
ut ſtatim poſſis cognoſcere, ſimulatque meas
litteras acceperis, illi mittes. Aullam ſal-
vere jube meo nomine, & alios amicos.
Vale.

Florentiæ Id. Quinct. Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

QUod ad me attinet, in utramque
aurem dormias, licet, nunquam H
ego amicitiam tam infirmis ni-
xam radicibus exiſtimavi; ut ſi
alter amicorum incuriâ, vel ne-
gligentiâ aliquod officium prætermiſerit,
id labefactare poſſe putem benevolentiam
diuturno uſu, & conſuetudine jam con-
firmatam. Quare & ſi binis litteris meis te
nihil reſpondiſſe arbitrabar, non tamen
tibi ſuccenſebam, aut eram a te animo a-
lieniore, quàm ſingularis amor erga me
tuus poſtulat; ob tam diuturnum quidem I
ſilentium tuum nonnullam animo mole-
ſtiam capiebam, ſed non idcirco ea me
res abalienaverat, nec aliquid indignum
familiaritate noſtrâ cogitabam. Aullæ qui-
dem meo ornatiſſimo juveni negotium de-
di, ut inveſtigaret cauſam tuæ taciturnita-
tis, non quòd aliquid ſuſpicarer, ſed ut ſi
qua fortè re animum tuum offendiſſem,
poſſem tibi ſatisfacere. Sed ſi quam corde
iram concepiſſem, non eam litteræ tuæ
tam humaniter ſcriptæ evelliſſent, eraſiſ-
ſent, extirpaſſent, quum ex his perſpexe- K
rim culpam fuiſſe fortunæ, non tuæ negli-
gentiæ? Cur ergo, inquies, acceptis litte-
ris meis, epiſtolam, qua omiſſi officii cau-
ſam indagabas, non concerpſiſti? quia ſe-
rum erat diei, & aliam pigebat ſcribere;
ignoſces incogitantiæ meæ, nunquam pu-
taſſem eam rem tibi ſcrupulum injecturam.
Quod autem pertinet ad ſuſpicionem tuam,
qua litteras ab aliquo interceptas, qui in
nos curioſiùs inquirat, ſuſpicaris, te ſecu-
rum eſſe jubeo. Nam eorum litteræ ſolent
inter-

intercipi, qui gravi ſuſpicione criminis a-
licujus aſperguntur; tua vero vita ut ca-
A ret omni labe delicti, ita etiam ſuſpicione
delicti caret; ſed finge eſſe interceptas,
quid in illis fuit, quod cognitum tibi dam-
no eſſe poſſit? Hæc ego ut ſcriberem, ſum
Aullæ litteris adductus, qui te ſignificavit
angi animo, ac perturbari, quòd litteras
tuas interceptas eſſe opinaris; ego autem
non interceptas eſſe arbitror, ſed interci-
diſſe, aut apud eos, qui rem litterarum pro-
curant, remanſiſſe. Utcumque ea ſe res ha-
bet, non hujuſmodi noſtras litteras eſſe cer-
tò ſcio, ut delator his notitus operæ pre-
tium facturus eſſe videatur. Vale.

Florentiæ IV. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

JUre ſuccenſes his, qui Chriſtianam
B Rempublicam perturbarunt, quæ
hactenus uſa feliciſſimo victoriarum
curſu ad ſummum apicem gloriæ
perventura brevi, & ſine magno la-
bore videbatur. Sed hæ querimo-
niæ, quibus uteris, licèt ab animo pio,
& ſtudioſo publicæ utilitatis proficiſcantur,
nihil proficiunt; nec medentur vulneribus,
quæ, a quibus minimè oporteret, inflicta
ſunt, & infliguntur quotidie Religioni
Chriſtianæ, quæ a ſuis cultoribus crudeliſ-
ſimè laceratur; ſed animos noſtros exul-
C cerant, & exedunt, & mærore conficiunt,
quum e quantâ ſpe ſimus dejecti, ereptum-
que nobis e manibus præclariſſimum, ju-
ſtiſſimumque triumphum cogitemus. Qua-
re queri deſinamus;

Mitte civiles ſuper Orbe curas,

& ad lætitiora te confer, ſapientius eſt,
quid ſimus aſſequuti, quàm quid nobis ad
ſummam felicitatem deſit, reputare. Antea
horrebamus arma Barbarorum, nec ullas
arces, aut exercitus, aut flumina objecta,
aut montes obſiſtere poſſe eorum copiis
D cenſebamus; amovit a nobis hunc metum
Deus, acciſæ ſunt opes immaniſſimæ Na-
tionis, verſus eſt in hoſtes Chriſtiani no-
minis terror; qui terrebant, nunc pavent,
qui bona noſtra prædam ſuam ducebant,
prædæ nobis fuerunt; pæne oculis vidimus
campos eorum ſanguine redundantes, in-
fecta flumina, conſtratam altiſſimâ ſtrage
terram; tot urbes cepimus, tot arces ex-
pugnavimus, tot oppida in deditionem ac-
cepimus; non ſumus quidem pleniſſimam
victoriam adepti, ſed quod Deus dedit, gra-
to animo accipiamus, quod deſideramus,
læti, & fidentes expectemus. Neque enim,
mihi crede, periculum eſt, ne Barbarorum
potentia e ſummo faſtigio devoluta, tot af- E
flicta cladibus, convulſa, proſtrata, ac pæ-
ne exanimis, &, quod majus eſt, lapsâ di-
ſciplinâ, qua continebatur, ſeſe rurſus eri-
gat, vireſque recipiat, & quaſi reſocilletur.
Nam magna Imperia ubi ſemel ruere cœ-
perunt, in præceps porro feruntur, nec
unquam attolli depreſſa, & labefactata re-
ſtitui poſſunt; veriſſimumque eſt Africani
ſuperioris dictum, quo Antiochum ma-
gnum admonuit, Regum fortunas minore
negotio ad nihilum redigi, quàm deduci F
ex altiſſimo faſtigio. Quod eſſe conſenta-
neum veritati exempla declarant omnium
Imperiorum, quorum fortuna retro ſub-
lapſa cœpit referri; quæ donec mores, &
diſciplina viguerunt, nullis debilitata ſunt
cladibus, eâ corruptâ, vel modicis plagis
acceptis conciderunt. Nemo autem eſt,
qui ignoret Barbarorum diſciplinam, qua
magni, & clari evaſerunt, prorſus eſſe diſ-
ſolutam, eos inſuper aliis ſuper alias cla-
dibus affectos; tam verò eſſe proſtratas eo- G
rum vires, ut Pannoniæ urbes, aliarum-
que provinciarum, quas amiſerunt, pæne
ſine preſidio relictis aggredi non audeant;
reſpiciant ad Scytharum virtutem, & externa
auxilia, qui maria claſſibus, terram exerciti-
bus implebant, qui olim toties victi vince-
bant, & rebus aſperis firmiores evadebant.
Hæc videre nobis Dei benignitate contigit;
quem mox iram verſurum in eos eſſe con-
fido, qui impedimento fuere pulcherrimæ
victoriæ; nec abeſſe arbitror longiùs au- H
ctoribus tanti ſceleris exitium. Jam om-
nes gentes in eos juſtiſſimâ irâ ſunt conci-
tatæ; initia belli non perinde, ut volumus,
omnino procedunt; ſed tamen nuſquam
ferè ſine magnâ eorum clade dimicatum
eſt; alicubi verò conatus eorum ad irritum
ceciderunt; ſi non omnia ex animi ſen-
tentiâ proveniunt, non eſt deſperandum;
etiam Barbaris principia belli proſpera eve-
nerunt, extrema verò triſtia, & luctuoſa.
Hæc ego, cogites, velim, & deſinas angi, &
mærore confici. Vale, & Aullæ ſalutem
meis verbis nuncia.

Florentiæ V. Idus Sept. Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

DIu eſt, quum me negligentiæ meæ E
pænitet, quòd binis litteris tuis
nihil reſponderim, quarum al-
teras per publicum tabellarium,
alteras per Aullam utrique no-
ſtrûm juvenem amiciſſimum miſiſti. Nec
excu-

excuſare volo occupationes meas; ſed, ut
A mos eſt eorum, quos verè pænitet aliquod
crimen admiſiſſe, qui nullam aliam ſui
peccati afferunt cauſam, quàm ſuam ne-
quitiam, non in aliud meæ taciturnitatis
conferam culpam, quàm in meam deſi-
diam, cui libenter ſoleo indormire. Fatebor
igitur me peccaſſe, & quod fateri non co-
gor, fuiſſe aliquandiu peccaturum, niſi de-
ſiderium tuarum litterarum me ad frugem,
ut dicitur, correxiſſet. Nam quum pæne
integrum menſem ſiluerim, hoc ſpatio
B temporis, nullas a te litteras accepi, ut e-
rat conſentaneum; quid enim ad me ſcri-
beres, qui duabus epiſtolis tuis provo-
catus officio non ſatisfeceram; Et dum
Aulla quidem apud nos fuit, non tanto-
pere tuas litteras deſiderabam; ſed poſt-
quam ille abiit geſto negotio, cujus cauſâ
venerat, cœpi tuam ſcribendi conſuetudi-
nem requirere; ad quam te non videbam
poſſe revocari, niſi finem feciſſem ſilendi.
Quo magis autem ad ſcribendum excita-
C rer, accidit, ut Aullæ noſtri litteris carue-
rim; quod licèt non fuerit ejus culpâ fa-
ctum, ſed eorum, qui litteras reddunt, qui
hodie demum mihi ſcriptas Sext. Id. red-
diderunt; tamen mihi grave fuit tandiu
ignorare, quid rerum geratis; & an ſatis
bellè, & ex animi ſententiâ valeatis; quod
ut ex te quoque cognoſcerem, ſcribendum
eſſe duxi; nam alioquin inertiæ meæ ar-
gumenti inopia obſecundabat; nihil enim
acciderat, quod ſcriptione dignum videre-
D tur. Quo fit, ut qui a te veniam petiverim,
quòd tandiu nihil dederim litterarum, ve-
niam petam, quòd brevis eſſe cogar; quid
enim ſcribam, quod tibi ſit ignotum, niſi
verò velim convivium deſcribere, cui nu-
dius tertius interſui; in quo tria millia fi-
cedularum conſumpta ſunt; in quo filius
junior Magni Ducis, & ferè quinquaginta
ſplendidiſſimi convivæ accumbebant; ſed
embammata, mattyas, & ſcitamenta, &
bellaria numerare non poſſum, neque e-
nim ad omnes epulas animum adverti; il-
E lud mihi negotium fuit conſiderare, quid
perdicum, & externarum avium pulli a
pullis columbarum diſtent; & quantum
peccaverint illi Antiqui, qui ficedulas eli-
xas apponebant, de quibus Juvenalis:

...... Et eodem jure natantes
Mergere ficedulas didicit nebulone parente;

ſed deſino, ne tibi ſalivam moveam. Va-
le, & Aullæ meo ſalutem plurimam dicito,
ad quem alio die ſcribam, nunc enim jam
adveſperaſcit.

Florentiæ XVI. Kal. Oct. Anno
MDCXCII.

E I D E M.

GRatulor tibi Dei immortalis mu-
nere valetudinem reſtitutam; F
ac multo magis gaudeo, & gra-
tulor ſupereſſe ad vim morbi
perferendam animi firmitatem;
quam tamen litteræ, quas ad me æger de-
diſti, ne tibi aſſenter, non præferebant.
Nam ſempiternum fore tuum cruciatum
affirmabas, quem probè noſti longo in-
tervallo redire; adeo ut multis menſibus,
ac propemodum integro anno, omni mo-
leſtiâ vaces, atque inſuper eſſe plerunque
tolerabilem; idcirco ſuſpicabar excuſſam G
tibi inſitam & a naturâ, & a doctrinâ do-
loris acerbitate conſtantiam; teque ad-
monendum amicè, ut morbo reſiſteres,
judicavi. Sed ſi querelæ illæ, quibus ute-
baris, ad te allevandum pertinebant, que-
madmodum ſcribis, non erant reprehen-
dendæ; ut enim pugiles, quò laborem
contentiùs ferrent, in jactandis cæſtibus
ingemiſcebant, ſic gemitus, & querelæ
ad minuendum dolorem non ſine causâ in-
terdum aſſumuntur; ſin autem verè tuis H
rebus diffidebas, verè animum dolori ſub-
miſeras, ceſſeraſque victus morbi magnitu-
dini, jure priſtinam illam tuam fortitudinem
requirebam. Neque eſt, cur tibi blandiaris,
aut inpoſterum dolori indulgeas; neque e-
nim exemplum Corellii Rufi, quod addu-
cis, ad cujuſquam animi mollitiem defen-
dendam ſpectat; nam Corellius non im-
becillitate animi, non errore, non inſaniâ,
ſed judicio, & certâ ratione, quum into-
lerandis, & vix unquam intermiſſis dolo- I
ribus vexaretur, ſtatuit inediâ vitam finien-
dam. Eâ tempeſtate duæ ſectæ philoſo-
phorum omnium conſenſu maximè proba-
bantur, Epicuri, & Stoicorum, qui in
ceteris diſſentientes, in hac unâ re miri-
ficè conſentiebant. Nam Epicurus, ſiquan-
do tempus incideret (quamquam id rarò,
aut nunquam evenire arbitrabatur) ut plus
eſſet in vitâ doloris, quem ſummum ma-
lum ſtatuebat, quàm voluptatis, quam ſum-
mum bonum, ſponte migrandum e vitâ K
ſapienti cenſebat. Stoici, quum plura no-
bis acciderent contra naturam, quàm ſe-
cundùm naturam, vitam eodem modo pro-
fundendam putabant. Quum autem eæ
ſententiæ penitus obtinerent, magno ani-
mo, & excellenti ingenio viri vel inſana-
bili morbo affecti, vel ingenti aliquâ, &
inevitabili calamitate preſſi ſibi necem paſ-
ſim conſciſcebãt. Hinc miſerrimi a illis tem-
poribus Tiberii, Caligulæ, Claudii, Nero-
nis frequentiſſimi interitus voluntarii ma-
gnorum virorum, atque clarorum leguntur;
atque hujuſmodi mortes laudabantus,

ut laudatus eſt obitus Lucretiæ, Catonis,
A Bruti, Portiæ, Othonis, qui quum flagitio-
ſiſſimè vixiſſet, hac unâ laude conſtanter
obitæ mortis omnis vitæ flagitia viſus eſt
compenſaſſe. Qui verò in malis vitam pro-
duxiſſent, animo parum firmo, & vitupera-
tione digni putabantur; ideo Cicero, quòd
ſuperſtes Reipublicæ eſſe voluiſſet, neque
ſibi necem intuliſſet, veretur hominum
reprehenſionem. Licèt autem Plato di-
vinitus aſſeveraſſet, neque militi in acie
ſuum locum deſerendum, neque nobis vi-
B tæ ſtationem, in qua ſummus Imperator
nos collocavit, niſi eo jubente, relinquen-
dam; tamen hæc ſententia paucos aſtipu-
latores habebat, quia paucis veritas illuce-
ſcit. Quum autem hæc ita ſe haberent,
Corellius, quum triginta tres annos mor-
bi tormenta ſæviſſima pertuliſſet, iſque æ-
tate jam ingraveſcente ingraveſceret, nec
requiem miſero daret, neque unquam re-
mitteretur, ſtatuit ſibi auctoritati ſapien-
tum obtemperandum; quod non impe-
C tu animi, neque furore, ſed conſtanti ra-
tione adductus fecit; neque enim expe-
ctaſſet, dum Domitianus occideretur, ut
hac quoque voluptate frueretur ex publi-
co bono perceptâ, ſi magnitudine dolo-
ris vinceretur. Nobis alia ratio eſt, qui
Chriſti doctrinam omnibus anteponimus;
quæ quum vetet exire e vitâ, non expe-
ctatâ ſupremâ neceſſitate, dolores, & ca-
lamitates ferendo patienter adverſa ſunt
lenienda. Sed quid ego hæc? non ut te
D doceam, neque enim indiges, ſed ut ma-
gnorum virorum famam tuear, quos re-
prehendi moleſtè fero, ſimul ut aliquid
ſcribam. Aullam velim moneas, ut ſibi
conſulat, valetudinem curet, neque mihi
reſcribat, niſi quum commodo ſuo facere
poterit; eique ſalutem meis verbis nuncies,
meque ſignifices incredibili letitiâ affectum
accepto nuntio, quo convaluiſſe eum co-
gnovi. Vale.

Florentiæ XVIII. Kal. Sept. Anno
MDCXCIII.

EIDEM.

DOleo mihi ſeriùs allatas tuas lit-
E teras, quàm oportebat, ob eam-
que cauſam non licuiſſe ante
hodiernum diem evellere tibi
ſollicitudinem ex animo, quæ
te vehementer angebat ob adverſam Til-
lii noſtri valetudinem; gaudeo me tibi nun-
cium allaturum lætum, & exoptatum.
Nam Tillius quum ardentiſſimâ febre con-
flictaretur, quæ ſic interdum incendeba-
tur, ut animum, mentemque perturbaret,
rationemque propemodum perverteret, & F
depravaret, & licet ea diem unum, aut
etiam diutiùs ex toto quieſceret, tamen
quum accederet ſemper citiùs, timeremus,
ne tandem continuaretur, & quum ex in-
tervallo rediens tam eſſet metuenda, con-
tinens facta intolerabilis evaderet, ſinenſi
pulvere ſumpto convaleſcit. Jam quinde-
cim dies effluxerunt, ex quo febri prorſus
eſt liberatus, redeuntque homini vires, re-
divit cibi cupiditas; ut jam non ſine cau-
sâ ſperare videamur febrem non ampliùs G
rediturum; licèt ſinenſis pulveris ea ſit na-
tura, ut frequentius aliquod intervallum va-
cuum a febre largiatur, eamque mitiget,
leniat, levet potiùs, quàm funditus tollat.
Sed quis nos vetat, quod valde cupimus,
id eventurum exiſtimare; præſertim quum
ſpei noſtræ eventus blandiatur? Sed ſi,
quod Deus avertat, febris rurſus hominem
occupabit; quis dubitet futuram leniorem,
& omni periculo carituram, quum habea-
mus tam præſens auxilium, quo vim ejus H
poſſimus infringere? Atque utinam, ut in-
venta ratio eſt aliquarum febrium finien-
darum, ſic podagræ tollendæ rationem ali-
quis Æſculapius inveniret; nos te valen-
tiorem haberemus, & ad curſum celerem,
& ad equitandum, atque ad pugnandum
cominus gladio, & ad ſaltandum aptiſſi-
mum; nec inimicorum impetus timere-
mus, quum tuâ virtute pro propugnaculo
uteremur. Vale.

Florentiæ III. Kal. Oct. Anno
MDCXCIII.

EIDEM.

DOleo te, Adriani clariſſime, de I
ſratris mei valetudine tam triſtes
nuncios accepiſſe: doleo te ſi-
ne causâ vehementer eſſe con-
territum; quem ego metum ſi
tibi injectum iri putaviſſem, feciſſem pro-
fectò te de omnibus certiorem; neque paſ-
ſus eſſem tuam tranquillitatem ab iis, qui
omnia in majus augere gaudent, perturbari.
Sed dum tibi parco, dum morbum brevem
futurum eſſe confido, ſperoque me ſimul
& ægrotaſſe fratrem, & convaluiſſe nuncia-
turum, ut ſine dolore merum gaudium K
impertirer, litteras dare ſuperſedi. Itaque
quum minimè deeſſent, qui gauderent au-
ctores eſſe triſtium nunciorum, vos tantas
tragœdias excitaſtis, & de ſalute ejus pro-
pemodum deſperabatis; de quo nos, qui
rem probè noveramus, eramus pæne ſecu-
ri. Neque enim fuit ille morbus magno-
pere

pere pertimeſcendus, qui ſimul atque ho-
A minem corripuit, cœpit mitigari; nec ini-
rio quidem notas ullas exitii futuri præſe-
rulit; quæ quamquam ſæpiſſime fallunt, ta-
men ſolent homines exterrere. Verunta-
men non omnino incommodè cecidit, ut
tu nequidquam timeres; nam & vota pro
ſalute fratris mei nuncupaſti, & ad Supe-
ros preces fudiſti, & alumnis tuis, quos
acceptiſſimos eſſe Numini propter inno-
centiam vitæ, neceſſe eſt, ut idem face-
rent, imperaſti. Pro quibus rebus tibi gra-
B tias ago quàm maximas poſſum, oroque
Superos, ut nunquam his auxiliis indigeas,
neque unquam ſollicitos habeas amicos
tuos; ſed hæc aliàs agam tecum. Me pe-
regrinatorem ſcito eſſe factum, profectum
Senas; hoſpitio uſum Nerii, qui utrique
noſtrûm eſt conjunctiſſimus, ab eo me li-
beraliter habitum, ab amicis, qui rem ſe-
nenſem adminiſtrant, exceptum perhu-
maniter, affectum honore, officio cultum,
rhedâ palatinâ, ſplendidiſſimis conviviis
C honeſtatum, cum Cardinale Mediceo diu
colloquutum, & ſummam ejus expertum
humanitatem. Nunquid invides? dabo
quod non invideas; Moderator noſter,
quum poſtularem, ut augeret mihi ſtipen-
dium, negavit eſſe pecuniam. Vale.

Florentiæ XII. Kal. Sept. Anno
MDCXCIV.

EIDEM.

CRedo ego te mirari, quamobrem,
D qui tibi ſoleam etiam moleſtus
eſſe frequentiâ litterarum, tam-
diu ſiluerim; nec mandatis tuis
paruerim, qui me diſcedentem
complexus etiam, atque etiam orare non
deſtitiſti, ut quum in Patriam revertiſſem,
quàm frequentiſſimè poſſem, ad te ſcribe-
rem; quam admirationem, ut tibi demam,
non cauſabor occupationes meas, quæ
nullæ ſunt, ſed cauſabor otium, & ex
eo natam deſidiam. Novum excuſationis
E genus tibi videatur, neceſſe eſt, quum ac-
cuſer, quòd nihil ad te litterarum dede-
rim, excuſare otium, propter quod ma-
gis videor accuſandus; & tamen ita ſe
res habet. Quum neceſſariis negotiis di-
ſtinemur, ipſa neceſſitas agendi excitat
animum, nec ſinit indormire deſidiæ; ita-
que quum raro accidat, ut ita ſimus oc-
cupati, nullum ut tempus vacuum habea-
mus, ſi quid otii nobis tribuunt occupa-
tiones, id libenter conferre ſolemus ad ami-
cos litteris compellandos; nam animus la-
boribus aſſuetus hujuſmodi officia ludum
putat, quapropter facilè ad ea colenda
convertitur; ſed ubi ſumus penitus otioſi, F
paulatim obrepit ignavia, quæ vel exiguum
laborem reformidat. Non eſt ergo mirum, ſi
quum eâ prorſus langueamus, ad officium
non excitamur; & quemadmodum, qui
adhuc ſomno torpent, etiam ſi expergiſci
velint, & vigilare, in ſoporem facilè rela-
buntur; ſic quum diu nihil egerimus, licèt
excitari cupiamus, ad eandem tamen iner-
tiam inviti revolvimur. Habes igitur
cauſam mei ſilentii, quæ licèt minùs ho-
neſta videatur, tamen, quod verum eſt, G
fateri non pudet; illud autem fuge ſuſpi-
cari, me officium neglexiſſe, quia te pa-
rum diligam, quia oblitus tui fuerim; te
enim ſemper in animo, ſemper in oculis
gero, nec te mihi quiſquam eſt jucundior;
ita me ſuaviſſimi mores tui, ita candor a-
nimi, ſimilitudo ſtudiorum, humanitas,
comitas, urbanitas, ingenium tibi me de-
vinxerunt. Vale, & Aullæ meo ſalutem
dicito.

Florentiæ VII. Kal. Aug. Anno
MDCXCV.

EIDEM.

PUtabam jam diuturnitate tempo- H
ris, Adriani cariſſime, exaruiſſe
lacrimas, evanuiſſe dolorem dile-
ctæ parentis morte ſuſceptum,
quam amiſſam ætate decrepitâ,
tanquam adoleſcentulam lugeas; ideo con-
ſolationem litteris adhibere tibi ſuperſe-
debam, ne, quum ſeriùs de tuâ calamitate
certior factus eſſem, non tam luctum leva-
rem, quàm renovando memoriam acerbi-
tatis, vulnus animi tui refricarem. Sed
quia ex tuis litteris intellexi te in ſum- I
mo mærore verſari, nec te adhuc ad me-
liores cogitationes retuliſſe, faciendum
eſſe duxi, ut conarer mederi dolori tuo,
cujus magnitudinem ex tuis verbis per-
ſpiciebam? Ea quippe eſt ſententia littera-
rum, quas proximè ad me miſiſti, ut ap-
pareat, te animo eſſe victo, nec uti per-
ſpicaciâ, qua ſoles in rebus perpendendis.
Scribis enim tibi, quòd careas curâ alendæ
parentis optimæ, vitam eſſe viliorem; itaque
quod eſt in hac re boni, id peſſimum arbi- K
traris; & vitam miſeram ducis, quia mors
minùs reformidanda eſt; quum contra re-
putando, tunc ſit vita jucundior, atque
beatior, quum mors minimè pertimeſcen-
da eſt; nam qui mortem pertimeſcit, vivere
jucundè non poteſt. Quomodo enim, qui
valde timet, quod ſemper imminet, tran-
quil-

quillo animo eſſe poſſit? At tibi, quum
A parens viveret, quàm fuit magis mors me-
tuenda? ſi quid enim tibi humanitus acci-
diſſet, matrem, quàm unicè diligebas, inva-
lidam ſenectute, inopem, & omni præſidio
deſtitutam reliquiſſes: nonne eâ te curâ ve-
hementer angi neceſſe erat, & mortem
perhorreſcere; nec mortem ſolùm, ſed e-
tiam morbum, qui ſi te lecto penitus affi-
xiſſet, nonne tibi alendæ parentis onus
eſſet graviſſimum? Hac ſollicitudine li-
beratus, non eſt, cur de fortunâ tuâ con-
B queraris, cur triſtitiâ, luctuque contabe-
ſcas; ſed cur Deo gratias agas, qui non ti-
bi mortem, ut interpretaris, fecit optan-
dam, ſed minùs anxiam, & ſollicitam vi-
tam, ſed extremum diem minùs pertime-
ſcendum. Ac vide, quàm benignè, quàm
indulgenter egerit tecum; quia parentem
amabas, noluit adimere tibi eâ ætate, qua
ſperare poteras diutiùs eſſe victuram; ſed
ad id ſenectutis tempus ejus vitam pro-
duxit, cui ſi duos, vel tres annos addidiſ-
C ſet, mirum profectò videretur; deinde
quo magis expectatum vulnus te minùs
cruciaret, eo morbo implicuit, qui ſpem
omnem diuturnioris vitæ præcidebat. Et
tamen adhuc intemperanter doles, vitam-
que tibi acerbam eſſe putas? quid ſi vi-
gente ætate, ſi integrâ valetudine tibi eam
Deus abſtuliſſet? inſanires profectò, qui
nunc dolorem ferre vix potes; quum non
lugenda ſit tibi mors parentis, quum fato
conceſſerit, ſed potiùs ea, ſi viveret, eſſet
D optanda. Quid enim ea vivendo conſe-
quebatur, niſi ut diutiùs torqueretur, ut
miſeriam triſtiſſimi temporis propagaret?
Jam nulla jucunditas miſeram poterat o-
blectare, jam defecerant vires, jam vale-
tudo, jam ſenſus; hac vitæ conditione
quum parens uteretur, putas tibi optan-
dum fuiſſe, ut diutiùs in tantâ acerbita-
te verſaretur? Vide, ne quodammodo ſit
impia hæc pietas tua: vide, ne Dei benefi-
cium malignè interpreteris: vide, ne quum
E munus acceperis, te damnum putes acce-
piſſe, ob eamque cauſam ingratus in Deum
eſſe videaris. Cogita non multum eſſe,
quod tibi ademptum eſt, non enim paren-
tem, ſed, ut ita dicam, parentis cadaver
amiſiſti. Hoc ſi cogitabis, leviùs, & tem-
perantiùs dolebis; neque enim, quæ tua
ſapientia eſt, idcirco conflictaris, quòd id
ad officium ducas pertinere, ut maxima
pars vulgi ſolet; nam id quàm abhorreat
a veritate non ſolùm philoſophorum ra-
F tio, ſed etiam Chriſtiana pietas, & ſapien-
tia declarat. Nam philoſophia docet om-
nes debere caſus ferre conſtanter adver-
ſos, Chriſtiana ſapientia non eſſe gravi-
ter, moleſteque ferendum, quod a Deo
bonorum fonte proficiſcitur. Quare deſi-
ne mærere, deſine conflictari, & nobis
reſtitue tuam ſuavitatem, & ſi nos amas,
cura, ut valeas.

Florentiæ Prid. Id. Sept. Anno
MDCXCVI.

EIDEM.

LEgi Epithalamium tuum, & eâ le-
ctione ſum mirificè delectatus; G
ac niſi me juberes Ariſtarchum
agere, agerem dumtaxat lauda-
torem; ſed parendum eſt impe-
rio tuo pæne Manliano, quo me cogis no-
dum in ſcirpo quærere, & elegantiſſimis
verſibus, qui ſunt æternâ vitâ digni ni-
grum præfigere theta. Pauca igitur, ut in-
vitus, adnotabo, magis ut morem geram
tuæ voluntati, quàm quòd in tuis carmi-
nibus quidquam eſſe ducam valde repre-
hendendum. H

...... Quæ diſſita noſtris
Tam longè a ſæclis Cælo non laudibus æquet
Laurentes, Coſmoſque ætas .....

Diſſitum eſt *diſſeminatum*, *ſparſum*; diſſi-
tum pro remoto latinè dici negat Sciop-
pius in Paradoxis; & ſanè ſolus Apulejus
hoc ſignificatu dixit: *diſſita longiuſculè*,
quem ſequuti ſunt omnes, qui hoc ſæcu-
lo, vel ſuperiore ſcripſerunt. Ego quoque
in meis Orationibus ſemel, aut bis diſſi-
tum poſui pro remoto, ſed me pænitet; I
neque enim Apulejum tanti facio, ut pu-
tem civitate donare poſſe voces aliis non
uſitatas:

..... Phitiam, Phæſtumque, & Hypatam

Hypata ſecundâ correptâ pronunciatur,
nam Hypatos, quæ vox Græcis ſupremum
ſignificat, ſecundâ brevi legitur, ut apud
Homerum:

Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων

& alio in loco:

Ζὴν ὕπατον......

K & Hypate in fidibus, quæ eſt prima, me-
diâ contractâ effertur:

Sacratumque nemus, vitreis & Sperchius
undis.

Sperchius ſecundâ longâ a Virgilio uſur-
patur:

Sperchiuſque, & Virginibus bacchata La-
cænis
Taygeta.....

Et ſanè naturâ longa eſt, eſt enim diphthon-
gus; & licèt diphthongi conſequente voca-
li interdum contrahantur, ut in illo no-
tiſſimo Ovidii verſu:

Tardior antiquis viſa Mæotis hiems;

tamen ubi deeſt exemplum, naturam ſyl-
labæ libentiùs ſequar, & ſpectem. Illud
quoque mihi videtur adnotandum; nimis
fre-

Digitized by Google

frequenter trajicis *que*, & *&* conjunctio-
A nes; Scaliger in Poëticâ Tibullum repre-
hendit, quòd utatur hac trajectione nimis
crebrò, ut illo carmine:

Effuſum ventis prebueratque ſinum;

at in toto Tibullo vix tot hujuſmodi tra-
jectiones, quot in tuo poëmatio reperiun-
tur. Gaſtonem appellas lucem alteram E-
truſci Regni; ſpem alteram libentiùs di-
xerim, ut Ferdinandus ſit una ſpes Medi-
ceæ ſtirpis, altera ſit Gaſto. Quid quod
laudem, quæ Coſmo, & Laurentio debe-
B batur, fovendi litteras, & muſas in Latium
revocandi Clementi tribuis? nam etſi Cle-
mens non illiberalis fuit in litteratos, ta-
men cum Coſmo, & Laurentio non mo-
dò Clemens, ſed ne Leo quidem ipſe eſt
comparandus. Hi quippe primi ad bene
ſperandum de litteris ſignum ſuſtulerunt,
& exemplo ſuo Pannoniæ Reges, & Nea-
politanos, omnes denique viros Princi-
pes ad ſtudia promovenda commoverunt.
Antea nemo alebat ſtudioſorum greges,
C nemo doctos viros e longinquis regioni-
bus accerſebat, nemo vetuſtos codices col-
ligebat, nemo numiſmata, & alia monu-
menta vetuſtatis ſibi comparabat. Hæc
omnia ab illis instituta ingeniis lucem at-
tulerunt, & litteras ab interitu vindica-
runt. Nec deerant alii proceres Medicûm
ſingulari laude prædicandi; ut Silveſter,
qui primus Mediceæ domus magnitudinis
jecit fundamenta; Petrus, qui Coſmo ſuc-
ceſſit, cui ad ſummam laudem admini-
D ſtrandæ Reipublicæ nihil defuit, niſi vale-
tudo; Julianus Laurentii frater mitiſſimi
vir ingenii, & deliciæ Populi Florentini;
Hippolytus, cujus nemo magnificentiam æ-
quavit, & Joannes omnibus anteponen-
dus, qui, ut Coſmus, & Laurentius litteras,
artem militarem videtur inſtauraſſe. Nam
quum antea tota belli gerendi ſpes in equi-
tibus poneretur, primus vidit in acie pluri-
mum valere peditatum; diſciplinamqe mi-
litarem primus ad Veterum normam cor-
E rexit; cujus etiam milites gregarii, & lixæ
in præſtantiſſimos duces evaſerunt; tanta
illi viro ſuperfuit ſcientia rei militaris, ut
nemo eo doctore ſit uſus, quin ad ſum-
mam ejus artis ſcientiam pervenerit. Ef-
fudi omnia, quæ in tuis carminibus non
tam reprehendenda, quam adnotanda ju-
dicavi; quæ ſi levia tibi videbuntur, ele-
gantiæ tribues tui poëmatis, quod qui re-
prehendere conatur, levia cogitur afferre,
& a veritate forſitan aberrare. Vale, &
Aullæ noſtro ſalutem plurimam dicito.

Florentiæ III. Non. Sept. Anno
MDCXCVII.

EIDEM.

NE de ſilentio meo queri poſſis,
Adriani, accipe, quæ Heme- F
rodromus hujus rei cauſâ miſ-
ſus e Germaniâ nudius tertius
nobis nunciavit. Deletæ ſunt
Turcarum copiæ, duodecim Barbarorum
millia ceciderunt, capta ſeptuaginta ahe-
nea tormenta, parta inſignis victoria ductu,
& auſpiciis Eugenii Principis Taurino-
rum; quæ licèt fortaſſe tibi non ſint inau-
dita, tamen ſcribenda judicavi, quia non
dubito, quin ſint veriſſima. Illud quoque
nudius tertius eſt allatum, Senis terram G
moviſſe vehementer non ſine aliquâ labe
ædificiorum, ſine clade tamen hominum
qui ex urbe effugerunt; tenuiſſe multos
dies id malum, nam heri nondum deſierat,
quum nudius quinctus incepiſſet. Quàm
vellem Aullam ſe ſe rus non contuliſſe;
tempus appropinquat, quo negotia noſtri
Gymnaſii tranſiguntur; & erant quædam,
de quibus ipſum certiorem factum opor-
tuit; ſi ad Eræ Pontem litteras mittam, ſe-
rò perferentur. Vale.

Florentiæ VIII. Kal. Oct. Anno
MDCXCVII.

EIDEM.

VIx tenui riſum, Adriani cla-
riſſime, quum tuas litteras le- H
gerem; quibus aſſirmabas te
ſuſpicari mihi non placuiſſe
tuam in ſcribendo libertatem;
offenſumque me, quòd quædam, quæ in
tuis carminibus reprehenderam, defendiſ-
ſes. Adeone me ignoras, quum tot annos
mecum ſis aſſiduè, familiariterque verſa-
tus, ut putes eandem ab amicis exigere
venerationem, quam Pythagoras a diſci-
pulis exigebat; qui quum dixerant, *αὐ-
τὸς ἔφα*, redarguendi ſui locum adverſa- I
riis non relinquebant, & pro evidenti
argumento Magiſtri auctoritas habebatur?
Ego verò & reprehendi, & refelli non
recuſo, & facilè patior unicuique ſua non
diſplicere; præſertim tibi, cujus ego ſcripta
miror, & abeſſe a vitiis quàm longiſſimè
arbitror. Cur ergo non reſpondi? quia
nihil erat, cur putarem eſſe reſponden-
dum. Tu quæ reprehenderam, quamvis
nonnulla defenderes, commutaras; nec e-
ram, quum nihil jam prodeſſe tibi poſſem,
cupidus tecum contendendi; nec habebam
in

in animo tua dicta reſellere, ne tuotum
A ſtudio carminum carpendorum magis,
quàm officio viderer ea, quæ caſtigavi, caſtigaſſe.
Novi autem nihil erat, quod ſcriberem,
quia quæ litteræ communes, &
pervulgatæ afferunt, ſcribenda non cenſeo,
quòd exiſtimo tibi eſſe notiſſima. Si quid
autem ab Hemerodtomo allatæ litteræ
nunciarunt, quia non æquè notum judico,
de eo te facio certiorem, nec ſemper;
non enim ſemper libet ſcribere,
nam ſum inertiſſimus, & quod otii ſum
B nactus, libentiùs in libris perlegendis,
quàm in ſcribendo conſumo. Expoſui tibi
cauſam mei ſilentii, quam ſi minùs probaveris,
quominus pœnas dem, non recuſabo.
Aullam noſtrum rus profectum eſſe
credo, & ideo ad eum nihil mitto litterarum;
ſed ſi nondum profectus eſt, jubeto
ſalvere meis verbis plurimum; nihil eum
puto petere, quum hoc tempore, quo omnes
venerunt, qui petunt, Florentiam venire
ſuperſederit. Vale.

Florentiæ XI. Kal. Octobr. Anno
MDCXCVII.

EIDEM.

RIſi, quum legi tuas litteras, quibus
C poſtulatum Piſanorum continetur;
nam eos video in magno
errore verſari, qui putent a me
ſublatam comparationem, qua
reliquias Piſanarum Thermarum his, quæ
tempus, aut injuria Barbarorum ex Antonini,
& Diocletiani Thermis reliqua fecit,
anteponebam; quia invidioſum mihi videretur
res Piſanas cum Romanis comparare.
Ego verò ſi veritati conſentaneum
putaſſem, nullas ex Antonini, & Diocle-
D tiani Thermis teliquias extate, quæ cum
Piſanis eſſent conferendæ, invidiam non
reformidaſſem; & facilè doctiſſimis viris,
qui hunc locum reprehendebant, perſuaſiſſem,
nihil eſſe mutandum. Sed ſuſtuli,
quia a veritate abhorrere cenſebam, cenſueramque
etiam antequam ea de Piſanis
Thermis conſcriberem; nam tantæ extant
reliquiæ Thermarum Romanarum, ut
eas in duo auguſta Templa Romani deformarint,
quorum alterum admirandum
E eſt artificio conſtructum Michaëlis Angeli
Bonarotii Florentini. Quid ergo viburna
cupreſſibus compararem? Cur igitur, inquies,
id ſcribebas, quod ineptum, quod
falsum arbitrabaris? quia ejus, qui mihi
negotium ſcribendi dederat, violentiam
non potui ſuſtinere; & ſimul veritus ſum,
ne viderer invidete gloriæ Piſanorum. Sed
hanc compatstionem, ne ipſi quidem Piſani
reponi poſtulant; illa autem, quæ de F
antiquitate Thermarum ſcripſeram, deleta
moleſtè ferunt, & petunt, ut reponantur;
& ego non repugno eorum voluntati, dummodo
ſciant ea me deleſſe, quòd invitus
initio ſcripſeram, quum nullo probabili
argumento niti viderentur; & quidquid
feci, feciſſe auctoritate adductum Caſcinæ
viri clariſſimi, & docti cum primis, & eruditi,
& Cardinalis Notiſii, qui putat Piſanas
Thermas, quarum extant veſtigia
tempotibus Auguſti longè eſſe juniores. G
Et ſanè argumentum, quod ex Piſanis marmoribus
ducitur, leviſſimum eſt, immo nullum;
nam ex illis conſtat Auguſti ætate Piſis
Thermas extitiſſe; ſed quis audeat affirmare,
Thermas, quibus eâ tempeſtate Piſani
utebantur, non fuiſſe diverſas ab his,
quarum ſudatorium hodieque cernitur?
Equidem exiſtimo eodem tempore, quo
Græci Piſas condiderunt, eos & Thermas
condidiſſe; nam quum balnei uſus
tam frequens eſſet, neceſſariæ Thermæ H
habebantur; nec ulla fuit urbs, quæ publicis
balneis careret; quin etiam in oppidis
paulo amplioribus multas puto fuiſſe
Thermas; quum enim homines ſaltem ſemel
in die lavarent, immo quidam ſepties
balneo uterentur, nulla Thermarum laxitas
poterat ſufficere lavantium multitudini.
Itaque memoriæ proditum eſt Agrippam
centum ſexaginta Thermas gratuitas
Populo præbuiſſe; ex quo colligi poteſt,
quanta Romæ fuerit Thermarum multitu- I
do. Hoc ipſo tempore, quo plerique Ariſtophanis
Patroclum imitantur, qui, ex quo
natus eſt, nunquam lavit, quo multi utuntur
Arno fluvio ad ſordes corporis eluendas,
pauci verò ſemel, aut bis in anno
indigent operâ balneatoris; Florentiæ ſeptem,
aut octo publicæ Thermæ numerantur;
ut nihil de privatis loquar, quibus procerum
domus non carent; quantum numerum
fuiſſe hujuſmodi ædificiorum putamus
eo tempote, quo homines lavabant K
ſæpius, quàm veſcebantur? Quæ quum
ita ſe habeant, quis præſtare poſſit Thermas,
quæ in Piſanis marmoribus nominantur,
eas eſſe, quarum hodie ruinas intuemur?
Eſt igitur id futile argumentum,
quo me uti coëgit Sempronius, & eo libenter
abſtinerem; ſed ſi viri primarii Piſanæ
Civitatis me eo volunt uti, utamur
ſanè; non enim mihi jucundius eſt opinionem
meam ſequi, quàm ruæ, & eorum
morem gerere voluntati. Illud oratos velim
homines humaniſſimos, ut incidi Mar- L
mori jubeant Inſcriptionem eo modo, quo
ipſe compoſui, non quo ipſi concinnandam
cenſuerunt; & exemplum, quod tibi
mitto, non quod tu mihi miſiſti, tranſcribendum
curent. In notandis annis ſequutus
eram

eram tempus, quo Magnus Dux reliquias
A Thermarum tuendas, conſervandaſque
mandavit, non quo Inſcriptio inciditur;
ideo ſcripſeram, niſi fallor, Anno 1693. vel
quarto; quod, ſi tu rectius putaveris, retinebis;
in exemplo, quod ad te mitto, ſcriptum
eſt Anno 1698. Vale.

Florentiæ Prid. Id. Jul. Anno
MDCXCVIII.

EIDEM.

ULtimas litteras, quas ad me dediſti,
accepi alienâ manu exaratas;
ex quo intellexi te graviter
B viter ex podagrâ laborare, quod
ego, ne te ſolum divinum putes,
multo ante prævideram; quanquam
mea divinatio non erat talis, qualem tuam
eſſe jactas, qui te afflari divinitus prædicas,
ſed ex conjecturâ ducebatur. Sciebam
te poſteaquam Florentiam ſum profectus,
quaſi cuſtode remoto, quotidie
conviveri cum Paraſacchio, & Græco more
potare; quid ergo ſuſpicarer, niſi id,
quod accidit, eventurum? An exiſtimabas
C me, ſiquid intemperanter ageres, ignoraturum?
Tu quidem omni ſtudio me celatum
voluiſti, neque enim conviviis, quæ
Paraſacchio exhibebas, Aullam adhibuiſti,
quia mihi renunciaturum arbitrabaris. Sed
multi te obſervant, quòd multi te incolumem
volunt. Peſſimè igitur tibi conſuluit,
qui tantum vini veteris, & melioris
notæ dono miſit; credidit vinum mittere,
miſit venenum; tu quoque peſſimè
conſuluiſti, qui Piſanis balneis uti noluiſti,
D quum a ſummo viro luculentis conditionibus
invitareris; adeo aquam nunquam
tibi profuturam opinaris, eamque,
ut Horatii verbis utar, ſanguine viperino
cautiùs vitas, & cane pejus, & angue fugis;
ſed hactenus tecum egi patruum, nunc
venio ad litteras tuas. Quæris, quid de valetudine
Regis Hiſpaniæ mihi renuncietur;
ego nihil aliud audivi, quàm quod
dudum eſt pervulgatum, defectum animo
jacuiſſe, adeout exanimatus diu videretur,
E deinde reſocillatum; & medicamentis adhibitis
alvi inanitione curatum, quum ingentem
vim excrementorum egeſſiſſet. Agi
de pace cum Rege Turcarum jam pridem
audivimus, factam eſſe nondum comperimus;
conditiones nimirum, quæ poſtulantur
a Cæſare, ſunt impedimento. Vale, &
Aullæ noſtro, Zambeccario, & Giannettio
ſalutem dicito. Sex viris renunciato me,
quidquid egerunt, probaturum.

Florent. V. Id. Auguſt. Anno
MDCIIC.

EIDEM.

TU quidem omnes ingenii nervos
intendis, & omnia undi- F
que argumenta conquiris, quibus
probes, podagrâ ſolere tentari
non ſolum eos, qui ſe cibis
ingurgitarunt, & vino intemperantius
obruerunt, & uſi ſunt venereis voluptatibus,
ſed etiam ſobrios, & temperantes.
Quod ego libens conceſſerim, ne videar
auctoritati tuæ repugnare, neve ſecus de
te viro graviſſimo, quàm tua virtus poſtulet,
judicare; præſertim quum utaris exemplis
duorum ſanctiſſimorum hominum, qui G
podagrâ laborarunt, quos non poſſumus
ſuſpicari in hunc morbum propter intemperantiam
incidiſſe. Sed ſi velim meo more
tecum jocari, non mihi deſint argumenta,
quibus epiſtolam tuam poſſum confutare.
Nam videmus eos, qui vitam laborioſam,
ſobriam conſectantur, qui vel neceſſitate
coacti, vel adducti ratione, & conſilio
ſapientum virorum parcè victitarunt,
expertem hujus morbi vitam traducere;
quo in numero ſunt ruſtici omnes, & ii, H
qui propter inopiam vitam, & victum aridum,
& tenuem colunt; & philoſophi
veteres, qui ſapientiam re, non verbis profeſſi
ſunt, ex quibus unum Poſidonium fuiſſe
podagricum accepimus. Stoici carpunt
Epicurum tanquam intemperantem, quòd
ſtranguriâ, & torminibus vexaretur; &
ajunt hos morbos ab intemperantiâ proficiſci;
& tu me ſuſpicari vetas podagram
ab eadem radice provenire, quam omnes
Medici clamant filiam eſſe immanium po- I
culorum, ne dicam turpioris voluptatis?
Hippocrates negat feminas articulorum doloribus
eſſe obnoxias, quòd ætate ſuâ non
eſſe verum Seneca aſſeverat, & ejus rei
cauſam eſſe dicit intemperantiam ſæculi;
en igitur non aberrat a conjecturâ, qui putat
id genus invaletudinis ex vino, & epulis
opiparis naſci; Turcarum natio certè,
quæ vino, & delicatis dapibus non utitur,
hac peſte non conflictatur. At enim duo
proceres Chriſtianæ Reipublicæ, & Poſi- K
donius clariſſimus auctor ſapientiæ articularem
morbum vitare non potuerunt; primùm
tibi reſpondebo, me exemplis, quæ
rariſſima ſunt, non commoveri; neque enim
quia aliquando Anaxagora prædicente
ſaxum ingens e Cœlo dicitur decidiſſe,
aut quia Æſchylus eſt interemptus,
quum aquila in ejus caput teſtudinem dejeciſſet;
idcirco quum mihi foras prodeundum
eſt, ne teſtudinis caſu, vel lapidis
cœleſtis exanimer, pertimeſco; quæ perquam
raro accidunt, perinde ſunt, ac ſi
nunquam accidiſſent, nec habent vim e-

xempla perſuadendi, quæ ſemel, aut bis
A in omni ævo evenerunt. Evolve ſacros
faſtos, hos duos tantùm vitæ ſanctitate inſignes viros, quos nominaſti, reperies, hujuſmodi malo eſſe vexatos: evolve vitas philoſophorum, unum dumtaxat Poſidonium animadvertes hoc genere doloris eſſe cruciatum; non igitur exempla tam rara perſuadent. Deinde dicam clariſſimos illos viros aſſiduis vigiliis, & immodicis laboribus, quos vel in indagandâ veritate, vel augendâ Chriſtianâ Religione ſu-
B ſceperant, morbum contraxiſſe; nec tamen prohibebo, quominus in eorum numerum te aggreges, dummodo podagroſorum patrocinium non ſuſcipias, quos conſtat plerunque vinolentiæ, & libidinis pœnas dare; cujus rei teſtem poſſum appellare meum Civem eloquentiſſimum, cujus verba ſubjeci „ *Eſſi non ſi vergognano, che altri ſappia loro eſſer gottoſi; e credonſi, che altri non conoſca, e ſappia, che i digiuni aſſai, le vivande groſſe, e poche, ed il viver*
C *ſobriamente faccia gli uomini magri, e ſottili, e il più ſani; e ſe pure infermi ne fanno, non almeno di gotte gl' infermano, alle quali ſi ſuole per medicina dare la caſtità, e ogni altra coſa a viva modeſta appartenente* „ *Bocc Giorn 7 Nov.* 3. Hactenus tecum ſum jocatus, Adriani, quum mihi ſcriptionis argumentum deeſſet, niſi ſtylum ad jocos convertiſſem; gratulor te podagræ cruciatibus eſſe liberatum, & valetudinem priſtinam recepiſſe; ſi modò vera Piſani mihi nunciarunt. Bellinium ſcito eodem morbi genere, quo tu laboras, conflictari. Vale.

Florentiæ V. Idus Sept. Anno
MDCIIC.

EIDEM.

SEriùs, quàm par erat, mihi red-
D ditæ ſunt litteræ tuæ, & ideo ſeriùs, quàm decuit, reſpondeo; cave putes ingratam mihi unquam fuiſſe tuarum frequentiam epiſtolarum, quibus nihil jucundius eſſe poteſt etiam occupato. Habui quidem bis in Academiâ primariâ hujus civitatis ſermonem paulo breviorem his orationibus, quas Piſis habere ſoleo in ſolemni inſtauratione ſtudiorum; ſed eâ re non prohi-
E bebar, quominus & litteras tuas libenter acciperem, & legerem, & iis reſponderem; & ſi quando officium reſpondendi diſtuli, id accidit vel negligentiâ meâ, vel quòd alicujus libri lectione detinebar, vel quòd inanes litteras pigebat ſcribere. Nunc autem, quum mihi ſcribendi mate-
riam ſuppedites, omnem inertiam ſtatim F
abjeci, & omiſſi legendi, ſcribendique ſtudium. Conſulis autem me de re, quæ mihi non venit in mentem; ais ex me audiſſe, quum Florentinorum, & Honorii Imperatoris copiæ Rhadagaſum Gothorum Regem, & ejus ingentem exercitum profligarunt, & fame, ferroque delerunt, a quibuſdam Auctoribus eſſe memoriæ proditum, quemdam e gente Mediceâ fuiſſe ducem Florentinorum. Ego verò non
memini me id unquam affirmaſſe; nec G
poſſum producere teſtem aliquem hiſtoricum, cujus auctoritate uti poſſis. Ne tamen te prorſus deſtituam, quoniam te auctoritatem meam ſequutum eſſe dicis, utar teſtimoniis poëtarum, quibus, niſi tua verba hiſtoricâ fide obligaſti, contentus eſſe poteris. Hanc igitur hiſtoriam eleganter, fuſeque perſequitur Petrus Angelius Bargæus Elegiâ, cujus initium eſt:

Quantum picturæ, ſtatuiſque poëmata præſtent, H
O Dux magnorum maxime Coſme Ducum.

Ubi narrat urbe pæne captâ Florentinos duce quoddam Medice erupiſſe, & in hoſtem impreſſionem feciſſe, eoſque fudiſſe; Medicemque Rhadagaſum obtruncaſſe. Extat etiam Lælii Torellii doctiſſimi viri de cæde Rhadagaſi Epigramma, quo teſtatur a Medice Rhadagaſum trucidatum.

Barbarus infeſto Rhadagaſus Medicis ictu
Dum ruit, & jam ſpes concidit omnis, ait: I
Florentem at minor hanc, atque Urbem excindere Romam
Gloria erat, dextrâ quàm cecidiſſe tuâ.

Credibile eſt autem id a duobus graviſſimis viris non hauſtum e vano, ſed apud aliquem ſcriptorem inveniri, quem vel non legerim, vel apud ipſum id me legiſſe non recorder. Cura, ut valeas, meque diligas.

Florentiæ Kal. Sept. Anno
MDCIC.

EIDEM.

AD urbem veſtram proficiſcitur K
vir doctiſſimus Monfoconius, & Græcæ litteraturæ ſcientiâ, & Sanctorum Patrum, & Sacrarum Litterarum notitiâ clariſſimus; is deſiderat, dum in iſtâ urbe verſatur, habere comitem non imperitum civitatis, cui pateant bibliothecæ (nam hujus rei præcipuè ſtudioſus eſt, & multos
Pa-

Digitized by Google

Patrum libros, qui nondum lucem vide-
A runt, eſt editurus) qui ſe deducat ad lo-
ca celebriora viſenda. quod ego tibi mu-
nus injungo. Stultè, inquies, podagri-
cum elegiſti, qui pedibus valentem comi-
tetur; ſed quid agam? non habeo alium
amicum Lucæ. Si tibi grave eſt, aut per
valetudinem nequis ambulare, poteris uni
ex amicis tuis id negotii dare; dum ho-
minis voluntati ſatisfiat, nihil intereſt per
te, an per alium id aſſequatur. Quod ſi
mihi in hac re morem geſſeris, humanita-
tem laudabo tuam, & me affectum maxi-
mo beneficio prædicabo. Vale.

Dat. Piſis Kal. April. Anno
MDCCI.

EIDEM.

TU quidem multa collegiſti, qui-
B bus luctus, mærorque meus ca-
riſſimæ parentis morte ſuſce-
ptus levaretur; & functus es of-
ficio amiciſſimi viri, qualem
ſemper te eſſe credidi, & multis experi-
mentis doctus intellexi; nec mediocriter
mihi litteris tuis profuiſti; nam quæ con-
ſolandi mei cauſâ excogitaras, vera eſſe
perſpiciebam; tamen in eo ipſo, quod ad
abſtergendum dolorem meum potiſſimùm
inveneras, aliquid, quod animum punge-
C ret, reperiebam. Mores enim optimæ pa-
rentis, quibus Beatorum ſedes eam con-
ſequutam non immerito putas, quo ſua-
viores erant, & amabiliores, eo moleſtiùs
fero me eorum ſuavitate eſſe privatum;
gaudeo quidem opinione felicitatis, qua
potitam reor, aut brevi potituram, ſed
doleo mihi ereptam virtutem, qua per-
fruebar. Nec tamen velim, tibi perſua-
deas, me animo abjecto nimis, & fracto
eſſe, & in luctu jacere, & mærore con-
D fici; nam hunc caſum quamvis acerbum
toleranter, & humanè tuli; & nunc par-
tim amantiſſimis tuis monitis, & litteris,
partim rationibus ex intimâ philoſophiâ
depromptis ſublevatus nihil, aut parum
dolori cedo, & potiùs in recolendâ me-
moriâ matris optimæ, quæ mihi dulciſ-
ſima eſt, quàm in deflendâ morte ſum
occupatus. Occurrit animo ſpecies ejus,
occurrunt facta, de quibus libenter, &
multum cogito; quæ cogitatio & ſi men-
E tem aliquo doloris morſu perſtringit, mul-
tum habet admixtum jucunditatis. Itaque
conor, quam mors eripuit, præſentem con-
ſtituere; nec patior ejus unà cum corpo-
re intermori memoriam, in qua acquieſco;
nec multo ſecus eâ fruebar, quum viveret;
neque enim præſentem videre, niſi raRò, li-
cebat, quum tot menſes abeſſe cogerer a F
Patriâ, & a conſpectu meorum publico
munere impeditus. Quemadmodum igitur
eo tempore non angebar deſiderio paren-
tis, & erat ejus mihi jucunda recordatio,
quia eam vivere ſciebam; ita nunc minùs
crucior animo, & ejus cum quadam vo-
luptate memoriam colo, quia vitam flu-
xam, & brevem, & plenam morbis, & mi-
ſeriis cum ſempiternâ, & beatiſſimâ arbi-
tror commutaſſe. Ac niſi corpus hoc, in
quod tanquam in carcerem ſumus detruſi,
luminibus, ut ita dicam, officeret verita- G
tis, lætarer profectò, quòd eam crederem,
ex his tenebris evolaſſe, ex his fluctibus,
& procellis, quibus aſſiduè conflictamur,
emerſiſſe, & omnia incommoda ingrave-
ſcentis ætatis effugiſſe, omnes dolores, &
cruciatus, & pericula evaſiſſe, & in por-
tum tranquillitatis æternæ, & feliciſſimæ,
& in lucem puriſſimam perveniſſe. Sed
quoniam hanc craſſam, qua circumfundi-
mur, inſcitiæ caliginem diſcutere penitus
non poſſumus, & aliquà cogimur in com-
muni errore verſari, dolorem certè ſperatâ H
felicitate parentis minuemus; quod nunc
ago, & egi, ubi primùm ejus mors nuncia-
ta eſt. Quin etiam gratias ago Deo optimo
maximo, qui mihi non improvisò tantum
hoc vulnus inflixit; & primùm mori vo-
luit parentem meam eâ ætate, qua nemini
mors eſſe poteſt inopinata; deinde dedit il-
li proximis annis valetudinem valde infir-
mam; nam & vertigine laborabat, & diſtil-
latione, & tuſſi, & ſtomacho, & infirmiſ-
ſimis viribus utebatur. Quapropter expe-
ctatione mali ad malum perferendum ani-
mum meum Deus præparavit; ſequor ergo
Deum auctorem minuendi doloris, qui me
non repente præcipitavit, ſed molli bra-
chio depoſuit. Vale.

Piſis Prid. Non. April. Anno
MDCCIII.

EIDEM.

NOn oblivione tui, cariſſime A- I
driani, ſed potiùs deſidiâ qua-
dam, & fugâ laboris, diu nihil
ad te litterarum dedi; ſimul (ne
omnem ſilentii mei culpam in
me conferam) verebar, ne tuum altiſſimum
otium, quo mirificè delectaris, moleſtus
interpellarem; quod te omnibus humanis
bonis credebam anteponere eo adductus
argumento, quod videbam te Piſas, & a-
micos reliquiſſe, ne munere erudiendæ
juventutis, in quo diu cum ingenti laude

verſatus fueras, fungereris; Lucamque te
A contuliſſe, non ut Patriæ conſpectu, ſed ut otio fruereris; multoſque nobiles adoleſcentes Lucenſes, qui ſe tibi in diſciplinam tradere cupiebant, repudiaſſe; ac ne ſtudio quidem juvandi tuos cives, & Patriæ commodis inſerviendi a conſilio, quod ſemel ſuſceperas, abduci potuiſſe, quod ſupereſt vitæ, procul ab omni labore, omnibuſque curis exigendi; nec quemquam audire voluiſſe, qui te ad aliquam docendi provinciam, licèt honorificam, licèt
B quæſtuoſam, licèt non admodum laborioſam vocaret; ut, quaſi Epicureus Deus, beatus eſſes nihil agendo. His de cauſis ſuſpicabar tibi moleſtum fore quidquid longæ deſidiæ indormientem excitaret, omnemque ſcribendi, reſcribendique moleſtiam, cane pejus, & angue vitaturum. Augebatur hæc ſuſpicio, quòd in tam pingui otio, tot annis nihil ferè conſcripſeras, quod in manus noſtras perveniret; & antea, quum eſſes occupatus, identidem
C aliquo poëmatio nos oblectabas, nunc otioſus omnem pangendi carminis curam abjeciſti; itaque tandiu ſilent Adrianii Muſæ, videnturque Harpocratis eſſe comites, non Apollinis. Non ergo abſurdè faciebam, ſi tibi, quem diligo, & cujus voluntati morem geſtum cupio, nolebam meis litteris moleſtiam exhibere, & ſcribendo reſcribendi imponere neceſſitatem, & quaſi jucundiſſimo ſomno conſopitum excitare; in quo propoſito meo perſeveraſ-
D ſem, niſi occaſio incidiſſet, qua te velim meâ causâ pauliſper laborare. Amicus noſter Ciurinius homo probus, & ſtudioſus tui, & amans amicorum vehementer a me contendit, ut pro eâ, quæ mihi tecum intercedit, neceſſitudine a te etiam, atque etiam petam, ut carmen aliquod Latinum, in laudem Cardinalis ampliſſimi Franciſci Pignattellii eâ, qua ſoles, elegantiâ conſcribas. Id ego cupiens & amici voluntati ſatisfacere, & aliquid a te lucubrationis exculpere,
E enixè te rogo, ut enixiùs rogare non poſſim; perfer hunc meâ causâ laborem, quem quum pertuleris, per me perpetuò conquieſcas, & Cretenſis Epimenidis ſomno conſopiaris, licet, quem totos quinquaginta annos ferunt obdormiſſe; cujus ego tibi a Deo longinquitatem ætatis precor, quæ centeſimum quinquageſimum explevit annum. Quum carmen elaboraris, ad me mittito, ego Ciurinio mittam, vel feram; nam reditus mei tempus appropinquat, ut appareat, me ejus mandata non inſuper habuiſſe. Vale.

Piſis V. Id. Jun. Anno
MDCCIV.

EIDEM.

Accepi litteras tuas, & cum litteris pulcherrimum poëmatium, F
quod meo rogatu de laudibus Franciſci Pignattellii Cardinalis ampliſſimi condidiſti; cujus elegantiam, nitorem, numerorumque ſuavitatem quum contemplor, doleo te obſtinaſſe animo Muſis, quæ de te tam bene meritæ ſunt, nuncium remittere; & abdicato docendi munere in ignobili otio, non ſine metu ſummæ egeſtatis (ignoſces mihi utenti libertate dicendi) quod ſupe- G
reſt, ævi conſumere. Video enim id tuum conſilium, & publicè ſtudioſæ litterarum juventuti, & privatim tibi magno detrimento futurum. At quàm ſunt leves, & quàm facilè convelluntur eæ rationes, quibus te adductum ſcribis, nolle te antiquo ludo rurſus includere. Cauſaris invaletudinem tuam, cauſaris ſenectutem, vel potiùs ætatem jam vergentem in ſenium, perinde ac ſi te ad militiam, vel ad fodiendum agrum vocaremus. Quomodo
nobis perſuadebis te, qui paucis diebus H
tam elegans poëma componas, tam eruditas epiſtolas conſcribas, quales ad me ſæpe miſiſti extempore exaratas, non poſſe pueris Argumentum proponere, non poſſe dare præcepta dicendi, non poſſe Auctorem Latinum explicare, non poſſe errores puerilium ſcriptionum emendare; quæ tu oſcitans, & ſomnians, pro eâ facultate, quæ eſt in te ſumma, & pro diuturnâ exercitatione præſtare poſſis? Quid
quod non exigit a te Piſanus Antiſtes aſſi- I
duam operam, & nunquam intermiſſum laborem, qualem exigeret a juvene, & valido; ſed petit, ut valetudini parcas, ut quantum potes, & etiam minùs, quàm potes, labores; ut quoties tibi commodum erit, quoties libebit, quoties per imbecillitatem capitis licebit, des operam erudiendæ juventuti. Crede mihi non potes hanc optimi Præſulis humanitatem ſine inhumanitatis notâ repudiare; vel certè, ſi cri-
men inhumanitatis effugeris, deſidiæ ſuſ- K
picione aſpergêris. Quis enim laborem, quum facilè ferat, conjunctum cum lucro, præſertim ſi non abundet, ſine opinione deſidiæ poſſit recuſare? Vide, ne deceptus otii dulcedine, ubi nulla eſt, tibi fingas inſuperabilem difficultatem; ſolet enim hominibus, poſtquam diu ceſſaverunt, durior, & intolerabilior videri labor. Certè mihi in ſummorum hominum vitas intuenti nimiùm delicatus videris, qui ſexaginta natus annos omnem docendi laborem quantumvis levem reformides; quot enim poſſim nominare clariſſimos viros,
qui

Digitized by Google

qui quum octogeſimum, vel nonageſimum
A annum exceſſiſſent, tamen & ſcholæ præfuerunt, & operam diligentiſſimè navarunt erudiendæ juventuti, & eundem vitæ finem, & eruditi laboris habuerunt? Sed exempla magnorum virorum, atque clarorum, quia tibi notiora ſunt, quàm mihi, prætermitto, ne tuas aures obtundam vulgata referendo; unum tamen non libet præterire Poſidonii doctiſſimi viri; qui quum intolerandis articulorum doloribus cruciaretur, audiente Magno Pompejo,
B de maximis rebus, & graviſſimis diſputavit; qui ſenex, & podagroſus nunquam deſtitit & docendo, & ſcribendo juvare ſapientiæ ſtudioſos. Quod ſi ille grandior natu, & eodem, quo tu, morbo laborans potuit in ſtudiis rerum maximarum aſſiduè, accurateque verſari, potuit difficillimas quæſtiones explicare, potuit undique ad ſe confluentem multitudinem ſapientiæ præceptis inſtituere; non video, cur te poſſe paucos pueros docere litteras Latinas,
C & Eloquentiæ rudimenta diffidas. At enim conſtituiſti, quod ſupereſt vitæ, vacare Deo, & ad conciliandum tibi divinum Numen, omiſſis ceteris curis, toto pectore incumbere. Laudo voluntatem; ſed vide, ne deſidiæ, & fugæ laboris religionem, pietatemque prætexas, & ab opere, cui te idoneum conſtituit Deus, avoceris; & dum meliora concupiſcis, deſeras locum, in quo te ſummus Imperator collocavit. Te ille voluit inſervire commodis juventutis, vo-
D luit teneram ætatem bonis artibus inſtituere, voluit ad omnem humanitatem informare; hoc gratius Deo facere nihil potes, ſiquidem nihil acceptius Deo, Deoque proximum, quàm juvare Mortales; & ſicut immane facinus eſt, & Numinis odio, & ultione digniſſimum (ut divina eloquia reſtatum reliquerunt) ſceleris puros, & innocentes puerorum animos ad vitium deflectere; ita pulcherrimum facinus eſt, & amore Dei, & ſempiterno præmio
E digniſſimum, eoſdem ad virtutem excitare. Huic rei ſi des operam, ſi impendas laborem, non eſt tibi pertimeſcendum, ne Superis omnibus non ſatisfacias. Nec verò debes vereri, ne ſi temporis aliquid tribuas inſtituendæ juventuti, a contemplandâ divinâ bonitate, & potentiâ penitus avertaris; neque enim ſequitur, ut qui non eſt prorſus otioſus, non poſſit interdum in divinorum contemplatione verſari. Quis enim fuit occupatior ſa-
F pientiſſimo viro Thoma, qui tantam ſtudioſorum multitudinem erudivit, tot conſcripſit volumina, quæ ad omnem partem philoſophiæ pertinent? & tamen idem ille tam altè ſeſe extulit ad perſpicientiam divinitatis, ut non humanâ ſtirpe creatus, ſed unus e Cœleſtium cœtu eſſe videretur. Sanctiſſima Virgo Senenſis nomine Catharina, publicis negotiis ſeſe G
immiſcuit, ardentes diſcordiarum faces conata eſt extinguere, & acerbiſſimo odio diſſidentes civium animos inter ſe conjungere, & concordiâ Rempublicam ſtabilire; pro Florentino Populo præclaram ad Pontificem Maximum obiit legationem; & Pontifici perſuaſit, ut e Galliâ, ubi ſedem aliquot Romani Pontifices collocarant, Romam remigraret. Num autem idcirco quia humana curavit, oblita Divinorum eſt, quæ cœleſtem vitam egit in terrâ, &, H
quoad homini licet, ad beatarum mentium felicitatem proximè acceſſit? Dies me deficiet, ſi exempla eorum velim recenſere, qui contemplationem cum actione conjunxerunt. Potes igitur tu quoque utrique rei operam dare; quod te, ut facias hortor, & omnes numeros præſtantiſſimæ virtutis implebis; nam, quam inſiſtis viam, ea nulla eſt; oportet priùs parare, quæ ſunt ad vitam neceſſaria, deinde mentem ad contemplationem Divinitatis attollere; I
niſi enim corpus alatur, non poteſt animus ad Divina conſurgere. Qui cœtus hominum inſtituerunt, qui contemplationi ſe totos dediderunt, eos præcipuam curam habuiſſe conſtat, ut omnia, quibus vita ſuſtentatur, ſectatoribus ſuis abunde ſuppeterent. Itaque Cartuſianorum, aliorumque hujus generis hominum cœnobia non ſolùm videmus abundare, ſed etiam ſuperfluere. Dominus, & Servator noſter non duxiſſet in ſolitudinem multitudinem K
Hebræorum divinum ſermonem audituram, niſi tantæ turbæ alimenta ex inexhauſto ſuæ potentiæ penu promere potuiſſet. Quos ille Diſcipulos legit, & ſuæ Divinitatis præcones, ut ſibi vacarent ſoli, nunquam paſſus eſt ullâ re indigere, & tamen illi, quum tam liberali Præceptore uterentur, ſibi non deerant, & piſcatu vitam ſuſtentabant. Tu verò omnia vitæ præſidia cogitas repudiare, & omnium egenum te putas mentem in Sacris Litteris, L
& in ſalutis æternæ cogitationibus occupaturum. Si conſumpſeris, quam habes, pecuniam; ſi Piſanus Antiſtes, vel offenſus repulsâ, vel neceſſitate coactus unicum illud ſubſidium otii tui, & ſenectutis, quod fortaſſe cogitat, denegarit, & ad inopiam redactus fueris, næ tibi longè erunt illæ curæ ſanctiores, quibus te dicis delectari. Sanctorum Patrum libros e manibus egeſtas excutiet; excutiet ex animo omnes honeſtas cogitationes; egeſtatis quippe ſtimuli ſunt acerrimi. Cogita verò, quàm turpe ſit, M
quum tuo labore poſſis victum tibi comparare, ex alienâ pendere miſericordiâ, aliorum opem implorare; quæ vita mendicorum eſt, & ærufcatorum. Nunquam, inquies, egebo, quia ſemper me alet ars

eru-

erudiendæ juventutis; cur ergo, quòd
A factùrus es aliquando, non facis? Cedò, quæſo, quis præſtat fore, ut poſſis laborem, quem nunc detrectas, vel ingraveſcente ætate, vel invaleſcente morbo tolerare? at durum eſt ſororem ægram relinquere; durius mendicare. Quid tu ſororem habes arborem, vel ſtirpem, quæ ſine certâ pernicie aliò transferri non poſſit? quin tu eam Piſas jubes demigrare? ubi ab amico tuo humaniter, benigneque tractabitur; at ea recuſat; æquum eſt te ſorori, non ſororem tibi imperare;
B ſed

Tollit te incautum pietas tua.

Non eſt ea ſoror, nam ſi eſſet ſoror, nunquam fratrem lucro non modico, & omnibus vitæ commodis privare, & ad inopiam redigere voluiſſet; profectò furia eſt, non ſoror, quæ tibi mentem omnem excuſſit, adeo ut tantâ prudentiâ præditus non videas id, quod cæci vident, inopiæ copiam, commoda incommodis anteponenda. Ignoſcas mihi tuam ſororem maledictis inceſſenti, mulieris delicias ferre non poſſum; tua conſilia velim fortunet Deus, ſed tu mihi videris a recto toto Cœlo aberrare. Vale.

Dat. IV. Id. Sext. Anno MDCCIV.

EIDEM.

C REſpondi epiſtolæ tuæ, qua me objurgabas, nunc reſpondeo litteris, quibus & mores, & orationes meas laudas, quas ego ſi in me laudes agnoſcerem, gratias agerem humanitati tuæ, quæ tam magnificè de me ſentis, Adriani clariſſime; ſed quum me excutio, vereor, ne tam abhorreant a veritate laudes, quibus me ſeriò afficis, quàm probra, quæ joco in me congeſſiſti; & te ſuſpicor, quum timeres, ne mordentem remorderem, voluiſſe palino-
D diam canere, ut me placatiore uterêris, ſi mihi ſtomachum fortè moviſſes. Utcumque ea ſe res habet, gaudeo me a laudato viro laudari; & hac quidem parte lætitiam mihi tuæ litteræ attulerunt; dolorem autem, & mærorem non mediocrem, quòd mihi te eryſipelate conflictari, & in febriculam incidiſſe nunciabant. Serva te, cariſſime Adriani, cura valetudinem tuam, noli nos, qui te amamus, ſemper ſollicitos eſſe de tuo corpuſculo; vide ne tibi noceat hauſtum meracius vinum. Non dico hoc reprehendendi tui, ſed monendi cauſâ, ſi in hac re fortè peccares; nam frater meus mihi narravit te mero delectari; quamquam ille de te lætiſſimos nuncios E
attulit, te pugilicè, atque athleticè valere, eſſe multo habitiorem, lætioremque, quàm antea. An hæc erant indicia futuri morbi? nam Hippocrates, ejusque ſectatores ajunt, habitum corporis pleniorem ſolito, coloratiorem vultum, robuſtius corpus, interdum venturæ invaletudinis eſſe argumenta. Sed ego, qui non artificis ſtaterâ, ſed populari trutinâ rem ponderabam, lætabar tuis bonis; ideoque ſum magis perturbatus accepto nuncio tam inopinato de morbo, in quem incidiſti. Quare, ſi me amas, da operam, ut citò convaleſcas, & quum convalueris, fac me certiorem de tuâ valetudine. Vale.

Dat. Piſis Sext. Id. Jun. Anno MDCCV.

BENEDICTUS AVERANIUS VINCENTIO AULLÆ

Ornatiſſimo, atque optimo adoleſcenti S. P. D.

EGo, Vincenti jucundiſſime, F

Ni te plus oculis meis amarem,

cum iſthac tuâ ſuſpicione

Odiſſem te odio Vatiniano;

quæ (malum!) eſt iſta perverſitas? ſimul atque Florentiam veni ad te litteras dedi; feci adductus amore, feci deſiderio tui, quod mihi levari litteris videbatur, quæ non mediocre ſolatium abſentium ſunt amicorum; tu factum criminaris, G
quaſi hæc feſtinatio ſcribendi fuerit animi parum fidentis amicitiæ noſtræ; itaque alii negligentiâ offenduntur amicorum; tu offenderis diligentiâ, ut Ciceronis verbis libeat exclamare: o novum, & inauditum crimen! Huic ſuſpicioni ſubtexis aliam; quum Piſis diſcederem ais me hilarem, lætumque diſceſſiſſe, & exultaſſe, & triumphaſſe gaudio; id autem contigiſſe, non quòd in Patriam eſſem reverſurus, non quòd aſpectu meorum fruiturus (has enim non ſatis vehementes lætitiæ fuiſſe cauſas) ſed quòd Piſis diſcederem. Primum

Digitized by Google

mùm quis tibi dat me hilarem diſceſſiſſe?
A ego verò, quum a te divellerer, lætus eſ-
ſe non poteram, & illud Ovidii meritò
uſurpaſſem:

Lividor haud aliter, quàm ſi mea membra
relinquam,
Et pars abrumpi corpore viſa meo eſt.

Sum enim in amicitiâ quodammodo mol-
lior, & fortitudinis gloriam in hac quidem
re concedo tibi, qui me minùs diligis,
quum a me vehementiſſimè diligaris. De-
inde, ut concedam me fuiſſe lætum, non
B id efficitur, quod effici vis. An verò tibi
non juſta lætitiæ cauſa reditus in Patriam
videtur; cujus rei tanta vis eſt, ut ſapien-
tiſſimus ille Græcorum dicatur Patriam
immortalitati prætuliſſe? Sed ille petebat
Ithacam quaſi nidulum quemdam ſaxis aſ-
fixam aſperrimis; ego Florentiam pete-
bam, quam urbem exteri omnes uno ore
maximè laudibus ferunt; quam Scaliger in
poëticâ omnium, quas Sol aſpicit, urbium
ferè elegantiſſimam vocat; quam Cluve-
C rius Europæ totius, atque adeo Orbis ter-
rarum pulcherrimam; hic autem homo
Tranſalpinus excipit Antuerpiam; Bote-
rus verò, nullâ exceptâ, putat ceteris om-
nibus antiſtare pulchritudine; multi præ-
terea Italiæ florem, nonnullli novas Athe-
nas, quæ pulcherrimæ antiquitus habeban-
tur, appellare non dubitarunt. Excederet
epiſtola juſti voluminis modum, ſi laudes,
quæ ab Auctoribus Florentiæ tribuuntur,
velim recenſere. Hanc autem urbem,
D quam exteri tanti faciunt, tantopere mi-
rantur, ego civis non admirer, non dili-
gam, mihi uni inſuavis ejus aſpectus eſſe
videatur? non movear urbis nitore, urba-
nitate civium, copiâ rerum, amœnitate a-
gri non delecter, quem ſi videres, mirifi-
cam, opinor, caperes voluptatem? Quem
enim non capiant veſtiti vitibus colles a-
mœniſſimis, ornatæ nemoribus valles, po-
miferis arboribus conſiti campi, virentia
prata, fontes, viridaria,

Speluncæ, vivique lacus, & frigida Tempe,

E ſubjecta collibus planities, his lætiſſimè vi-
rentibus in modum theatri circumſepta;
nihil incultum, nihil horridum, nihil de-
ſertum, ædificia paſſim regio ſumptu con-
ſurgentia, ea multitudo villarum, ut quaſi
virgulta, humo natæ videantur? Hanc ur-
bem quum longo intervallo repeterem, &
ad meos reverterer, nihil habui cauſæ cur
lætarer? Utar argumento Virgiliani Æneæ
leviter immutato,

...... ſi te Carthaginis altæ
F *Phœniſſam, Libyæque aſpectus detinet Ur-*
bis;
Quæ tandem Auſoniâ Teucros conſidere terrâ
Invidia eſt, & nos fas extera quærere re-
gna.

Si te Piſæ delectant, quas & ego cum pro-
pter alias cauſas, tum maximè, quòd te
genuerunt, amo, admirorque; quæ tan- G
dem invidia eſt, & me Florentiâ, non ex-
terâ urbe, ſed Patriâ delectari? At enim,
neſcio quid, notaſti in corporis cultu meo,
quod hominem gravem tibi dedecere vide-
batur; in quo poſſem tibi Senecam oppo-
nere, qui in epiſtolâ quadam, ait, ſapien-
tem comptam veſtem incomptæ prælatu-
rum, quod homo ſit animal ſui comendi
ſtudioſum. Poſſem Xenophontem, quem
cultus elegantiæ ſtuduiſſe conſtat, adeout
etiam arma pulcherrima ſibi compararet, H
Argolicum ſcilicet clypeum, Atticum tho-
racem, galeam Bæticâ arte concinnatam,
Epidaurium equum. Poſſem denique Pla-
tonem, qui quum elegantem cultum haud-
quaquam repudiaret, a Diogene Cynico
irriſus eſſe dicitur; quum enim Diogenes
lectulum Platonis vidiſſet mundum, & e-
legantem, in ipſum inſiluiſſe fertur, eum-
que conculcaſſe, quum diceret: calco fa-
ſtum Platonis; cui Plato graviſſimè, veriſ-
ſimeque reſpondit: calcas, ſed alio faſtu; I
ut nihil hìc de Demoſthene, & Horten-
ſio oratoribus dicam, quos ob eam rem
tamquam molles cavillis adverſariorum fe-
runt impetitos. Quibus exemplis ego ſu-
perſedeo; ſunt enim a me aliena, qui
tantùm abſum ab elegantiâ cultus, ut ejus
incuria mihi ſæpenumero obfuerit; fate-
bor autem, id quod res eſt. Ego, ut nun-
quam corporis ornatum appetivi, ita nun-
quam habitu philoſophiam ſimulavi, ne-
que obſoletâ veſte gravitatis famam ſum K
aucupatus. Perverſiſſimum ego duco am-
bitionis genus ipſo ambitionis contemptu
eſſe maximè ambitioſum; itaque veſtes, &
ornamenta corporis, quibus utitur vulgus,
non repudio, neque tamen ſtudiosè paro;
ſed externa hæc, utcunque ſe habent,
haud in magno pono diſcrimine; ad illa
intendo animum, quæ ſunt interna; ut
nihil magnopere concupiſcam, non libi-
dine, non avaritiâ, non irâ tranſverſus
agar, non faſtu, non inſolentiâ efferar, ut L
animo ſim compoſito, & tranquillo e-
tiam atque etiam curandum exiſtimo; in
his ſiquid peccare videbor pro amicitiâ
noſtrâ me velim admoneas, atque etiam re-
prehendas, & graviter increpes. Nam
quod ad verſus attinet, quibus me meos a-
mores putas eſſe faſſum, ſcito compoſitos
fuiſſe duodecim ab hinc annis, ideoque ni-
hil ad præſens tempus pertinere; quos an-
tequam Piſis litteras græcas profiterer, me-
mini me recitare coram Ferrante Cappo- M
nio, Farſetto, Ricciardo, aliiſque clariſſi-
mis viris; hi autem verſus palinodia quæ-
dam fuerunt Elegiæ, quam adoleſcentulus,
quum Piſana Gymnaſia ſtudiorum cauſâ
frequentarem, in amoris contemptum con-
ſcripſeram. Qua in re Steſichorum poëtam
ſum

ſum imitatus; nam ille quum Helenam
A vituperaſſet, deinde laudes ejus cecinit;
ego quum pulchritudinem contempſiſſem,
ne penitus viderer ἀφιλόκαλος, pulchritu-
dinis potentiam his verſibus collaudavi.
Neque tamen in his quidquam eſt, quo
poſſis arguere me amore fuiſſe captum;
nihil enim in his eſt, niſi moderatum, ni-
hil autem laſcivum, aut impudicum, nihil
non caſtis auribus accommodatum. Quod
ſi eſſet, vitio tamen mihi verti fortaſſe non
debeat, nec a te improbari, qui noſti Ca-
B tulli ſententiam:

Nam caſtum eſſe decet pium poëtam
Ipſum, verſiculos nihil neceſſe eſt;

& epitaphium in Voconium poëtam ab
Hadriano Imperatore conſcriptum,

Laſcivus verſu, mente pudicus erat;

& Auſonii carmen,

Laſciva eſt nobis pagina, vita proba.

Plato graviſſimus philoſophorum in adole-
ſcentem Stellam, in Dionem, in Halicarnaſ-
ſam amatorios verſus fecit. Fecit & Solon,
C & Cicero, auctore Plinio, & ipſe Plinius, &
alii, quos Apulejus in Apologiâ primâ re-
cenſet; quorum tamen gravitatem nemo
deſiderat, & jure, nam ſi de qua re quiſ-
quam ſcribit, in eâ credatur excellere, ut
ait Ovidius:

Accius eſſet atrox, conviva Terentius eſſet,
Eſſent bellaces, qui fera bella canunt.

Et tamen Alcæus fatetur ſe in quodam
prœlio parmam abjeciſſe, quum idem pu-
gnas, & pannos magno ſpiritu ceciniſ-
D ſet; ex quo conſtat eum ſcripſiſſe for-
titer, non feciſſe; quod etiam de Demo-
ſthene fertur, qui quum ad bellum Athe-
nienſes fortiſſimè adhortatus fuiſſet, arma
ejus fugientia hoſtes poriti ſunt. Quare
nihil eſt, cur ex genere ſcriptorum cupi-
ditatem meam conjicias; poſſum enim ve-
rè dicere ſcribo iſta, non facio; nec verò
me decet; quare deſine ſuſpicari; hujuſ-
modi delicias, & luſus, & voluptates tibi
relinquo, qui ætate flores, & formâ præ-
E ſtas; quas ſi tu animi firmitate contemnis,
noli mihi exprobrare. Quæres autem, cur
ego te joco mihi amores objicientem tam
ſeriò putaverim eſſe refutandum; tu ipſe
in causâ es; amo te, & a te amari cupio,
id porro contingere non poteſt, ſi tu me
a tuis diſcrepare moribus opineris; nam
veriſſimum eſt illud Horatii:

Oderunt hilarem triſtes, triſtemque remiſſi;

te autem a re amatoriâ ſcio abhorrere, qui
puellam cum dote ſummâ, ut tute mihi
F dixiſti, recuſaveris; ne videar ergo a te eſ-
ſe diverſus, nolui hanc ſuſpicionem ani-
mo tuo inhærere; quam ut magis evelle-
rem, miſi elegiam de contemptu amoris,
quam pæne puer compoſui, ut ſuperiùs
indicavi; quæ ſi tibi diſplicebit, te ipſum
accuſabis, qui me ad id genus defenſionis
compuleris; huic alteram ſubjeci in Nata-
lem Sereniſſimi Ferdinandi Etruriæ Prin- G
cipis, quam illi quum ſtudiis puerilibus o-
peram daret, obtuli; tu utramque, quâ ſo-
les humanitate, excipies. Gratias ago plu-
rimas, pro epiſtolâ latinâ, quæ mihi viſa
eſt perelegans, & erudita, adeo ut nihil
ſupra. Mei fratres, & Magius ſalutem ti-
bi plurimam dicunt, quam patri tuo, fra-
tribuſque, & Adrianio velim impertiare.
Vale.

Florentiæ XV. Kal. Jul. Anno
MDCLXXXV.

EIDEM.

SEriùs omnino, quàm oportuit lit- H
teris tuis jucundiſſimis reſpondeo;
in causâ ferunt occupationes, qui-
bus diſtinebar; nec nunc quidem
ſum valde otioſus, quod ex eo co-
njicies, quod nihil tibi mitto nugarum,
ut hactenus feci; ſed hoc officium ſalutan-
di tui per litteras juxta Pindarum καὶ ἀσ-
χολίας ὑπέρτερον duco. Nec verò quid ad
te ſcribam habeo, adeo novi nihil eſt;
nam illud & ipſe ſcies, neque enim eſt
novum, in locum Antiſtitis Marchettii, qui
impetravit ſenectuti ſuæ quietem, Sergri- I
fium ſubrogatum. Ajunt hominem eſſe
lenem, & perhumanum; quod facilè ad-
ducor, ut credam vel ex eo, quod poten-
tiæ, auctoritatique, qua Senis abunde
pollebat, Piſanum otium antepoſuit. Scis
Græcis bonos viros ἀπράγμονας appellari;
talem eſſe arbitror Sergtifium, qui ut mul-
tis rebus declaravit, ſemper otii ſtudioſus
fuit. Meus eſt civis; ſed id mea nihil in-
tereſt; nam Florentini magis exteris fa-
vent, nec ſuos diligunt, & in eos illud K
Pindari convenit:

Ἔςι δὲ φῦλον ἐν ἀν-
θρώποισι ματαιότατον,
ὅςις αἰσχύνων ἐπιχώ-
ρια παπταίνει τὰ πόρσω.

Octodecim ferè ab hinc annis jus civile
Piſis profitebatur; id magis ad rem perti-
net, niſi falſum eſt Virgilii dictum, non
ignara mali, noſti cetera. Illud quoque
ſcies Joſephum fratrem meum petere mu-
nus interpretandi inſtitutiones juris civi- L
lis; competitores habet multos, neque e-
nim plures unquam fuerunt, qui peterent,
& in his Rillium, qui impetraturus pu-
tatur; habet fratrem, patremque ſummâ
auctoritate, ſummâ gratiâ, amicis utitur
multis; qui & mihi fortaſſe non deſunt;
ſed animo ſedit Plauti ſententia:

Virtute ambire oportet, non favitoribus.

Sat

Sat habet fautorum ſemper, qui rectè facit.
A Si, quod Deus faxit, votis reſpondebit e-
ventus, habebis Piſis duos fratres aman-
tiſſimos tui; ſin res aliter ceciderit, ego
fratris implebo vices, qui duorum amo-
rem tibi repræſentabo. Vale.

Dat. Florentiæ XII. Kal. Sept. Ann.
MDCLXXXV.

EIDEM.

B MAgnâ voluptate privatus, quam
ex tuâ jucundiſſimâ conſuetu-
dine percipiebam, conſolabor
me frequentiâ litterarum, quas
quum ad te ſcribo, mihi te-
cum loqui, ac te videre videor. Nam
quanquam ita hæret pectori infixa memo-
ria tui, ut de te cogitare nunquam deſiſtam;
tamen quum fungor hoc officio ſcribendi,
gratiùs occurris animo, Vincenti cariſſimè.
Ne mireris igitur, ſi te crebris litteris com-
pellabo, faciam id lubens, ut in tuo no-
C mine ſuaviſſimo, ac memoriâ tui acquie-
ſcam, mœroremque, quem ex abſentiâ a
te meâ ſuſcepi, aliquâ ex parte deponam;
temperabo mihi tamen, ac moderabor in-
terdum cupiditati meæ, ne ſtudiis obſtre-
pam, quibus aſſiduè diſtineris, neve tibi
onus reſcribendi frequenter imponam.
Nunc autem quum recens a te diſceſſe-
rim, tam dulce officium ſcriptionis haud-
quaquam putavi differendum. Eſt enim in
more poſitum, ut qui aliquò profecti ſunt,
D ad amicos relictos dent quàm primùm lit-
teras, quibus ſalvos, incolumeſque ſe eſſe,
iterque proſperum habuiſſe declarent.
Hujus conſuetudinis conſervandæ causâ
de incolumitate meâ te certiorem facio, &
ejo iter non infortunatum quidem, ſed
incommodum contigiſſe. Nam ciſiarius il-
le ſceleſtus, qui curaturum ſe ſe receperat,
ut Florentiam primâ luce perveniremus,
verba nobis dedit, fidemque non ſervavit;
itaque ſeſquihoram ante meridiem per-
E venimus, pulveremque, & Solem, & æ-
ſtum graviſſimum pertuli paulo minorem
illo animi, quo angebar, quòd te amico-
rum ſuaviſſimum reliquiſſem. Ubi verò
Florentiam veni, nihil antiquius habui,
quàm ut libros, quos popoſciſti, conqui-
rerem; nam epiſtolas Mureti reperi cum
verſibus Publii Syri mimographi ab oratio-
nibus ejuſdem ſeparatas; reperi etiam con-
junctas cum orationibus, quas habuit, u-
niverſis, ſed ſine carminibus Publii Syri;
tu utras velis, indicabis; itemque Quinti-
liani declamationes cum notis Moſellani,
& ſine notis; ex Auctoribus autem rei ru-
ſticæ Columellam, & Palladium; Cato-
nem, Varronemque etiam inveniam, & re- F
liquos, quorum bina exemplaria domi non
habeo; ſicut inveni Ælianum. Nihil eſt
autem, quod me de pretio percontaris;
nullum ex his emi; & ego malim tibi do-
nare, ut ſint noſtri monimentum, & pi-
gnus amoris; nec ego cum amico om-
nium ſuaviſſimo libenter impenſarum cal-
culum pono; ſed de his aliàs. In hac au-
tem urbe nihil eſt novi; ludi equeſtres ex-
pectantur, nec quando ſint edendi, liquet;
in his Princeps Ferdinandus in equo cum G
magno comitatu ſe ſe oſtentabit. Amphi-
theatrum temporarium extructum eſt, &
picturis exornatum, juventus equis exer-
cetur, ſed idoneo Magiſtro caret. De bel-
lo adversùs Barbaros nihil eſt, quod expe-
ctes novi, præter ea, quæ, quum Piſis eram,
incertis auctoribus audiebamus; regiam
Pannoniæ urbem, quam alii Aquineum,
alii Curtam a Ptolemæo volunt appella-
tam, obſeſſam a noſtris. Ferunt obſeſſam
a Venetis Pylum in Peloponeſo, quam Na- H
varrinum vocant; Moſchos præterea ſe ſe
commoviſſe, duaſque Scytharum arces ex-
pugnaſſe. Hæc habui, quæ ſcriberem; cu-
ra, ut valeas meque mutuâ caritate com-
plectere, & Adrianlo meo, patrique tuo,
fratribuſque ſalutem plurimam dicito.

Dat. Flor. III. Kal. Quinct. Ann.
MDCLXXXVI.

EIDEM.

TErt. Kal. Quinct. triduo poſt-
quam Florentiam perveneram, I
quo die primùm tabellarius
publicus iſtuc proficiſcebatur,
litteras ad te dedi, quibus ad-
huc nihil reſpondiſti. Quamquam ego ſum
ſtultus, qui te arguam, aut omnino ſuſpi-
cer aliquid, quaſi neſciam, quàm ſis occu-
patus, quàm difficulter a ſtudiis litterarum
avoceris; id eſſe cauſæ, cur ſcribendi of-
ficio fungi non properes, quod ego liben-
tiſſimè credo; nam ſi cauſa tibi a litteris
abſtinendi ſunt ipſæ litteræ, eſt mihi non K
dico gratum, ſed ferendum ſilentium
tuum; præſertim ſi geometriæ ſtudiis, &
Græcæ litteraturæ aliquid temporis imperti-
ris; quod, te hortor, ut facias, atque ea reco-
las, quæ quum Piſis agerem, in utroque ſtu-
dio tibi tradidi, ut quum ad te revertar,
ad alia altiora poſſimus aſcendere. Juriſ-
prudentiæ ſtudia non illa quidem ſunt o-
mittenda, ſed cum iis artibus, quæ tibi a-
liquid eximiæ claritatis additura videntur,
conjungenda. Nam pæne vulgaris eſt glo-

ria Juriſconſultorum, multoſque ubique
A reperias, qui de apicibus juris quantumvis
argutè poſſint diſputare; qui verò erudi-
tum illum pulverem attigerint, aut docti
ſint probè utriuſque linguæ ſermones [ut
ait Horatius] pauciſſimos; ea demum glo-
ria eſt, quæ ſpernit, ſegregatque a ſe vul-
gus, nec nobis cum rabulis, & litigioſis ho-
minibus communis eſt. Ad eam toto pe-
ctore incumbe, & quoniam te ſerius,
quàm ſtudiis tuis expediret, impeditus pu-
dore quodam ad amicitiam meam appli-
B cuiſti, diligentiâ brevitatem temporis com-
penſemus. Habenda tibi etiam ratio vale-
tudinis tuæ, qua labefactatâ nihil præcla-
rum moliri valebis; ea cum ſemper tibi
diligenter tuenda eſt, tum præcipuè hoc
æſtu ſæviente, & anni ſidere flagrantiſſimo;
cui poſtquam conſulueris, animumque ſa-
tis relaxaveris, aliquid tribuas temporis lit-
teris mihi ſcribendis. Id erit munus op-
tatiſſimum, hoc mihi gratius facere nihil
potes; quòd ſi temporis anguſtiis impedi-
C ris, in promptu eſt vetus illa formula, ſi
vales bene eſt, ego quidem valeo. Sed,
ut aliquando ſcribendi finem faciam, ad-
dam ea, quæ optatiſſimi nuncii pertulerunt,
quæ tu fortaſſe jam audiſti, captam a no-
ſtris in Peloponeſo Pylum; in eâ obſidio-
ne tradunt millenariam cohortem, quam
Magnus Etruriæ Dux miſit auxilio Venetis,
egregiam operam navaſſe Reipublicæ Chri-
ſtianæ; quod ideo ſcribendum putavi,
quia ſcio quantopere ſoleas noſtrorum ho-
D minum gloriâ delectari. Eſt etiam ſignis
collatis proſpere cum hoſtibus dimicatum;
in eâ pugnâ ex noſtris quinque ſunt tan-
tummodo deſiderati; quidam addunt ob-
ſeſſam Methonen. Narrantiunculam quam-
dam rerum in Peloponeſo, Pannoniaque
nuperrimè geſtarum tibi mitto, quæ heri
Florentiæ typis excudebatur. Expecto a-
vidè verſiculos tuos tam etruſcos, quàm
latinos, quos miſſurum te mihi promiſiſti;
quos, niſi volens miſeris, ego convicio
E extorquebo. Vale, meque vehementer a-
ma, parentique tuo, fratribuſque ſalutem
dicito.

Dat. Flor. Prid. Non. Quinct. Ann.
MDCLXXXVI.

EIDEM.

ACcepi tandem mihi exoptatas
diu litteras tuas, omnino ſe-
riùs, quàm temporis, quo ſunt
a te ſcriptæ, ratio exigebat;
quæ cauſa fuit, ut ſæpius tibi
de eadem re ſcribendum eſſe cenſerem,
binaſque litteras mitterem Piſas, unaſque ad
Eræ pontem, quò ſuſpicabar te jam contu- F
liſſe; quod eo conſilio feci, ut aliquæ ſal-
tem ad te maturè perferrentur. Eæ verò,
quas ad me plenas mirificæ cujuſdam ſua-
vitatis dediſti, ſicut ingenti voluptate me
affecerunt, ita pudorem mihi non medio-
crem incuſſerunt. Sic enim verbis extol-
lis beneficium meum, quaſi pro eo pluri-
mum debeas, quod leviſſimum eſt, neque
ſatis dignum amicitiâ noſtrâ, cui ſi vitam
impendero, vix eſſe videar ſatisfacturus.
veruntamen accidit, ut opinor, abundan- G
tiâ quadam amoris, ut ea, quæ a me pro-
ficiſcuntur, majora tibi, & gratiora eſſe
videantur; niſi verò non tam ipſam rem
ſpectas, quàm voluntatem. Eſt enim gra-
torum hominum beneficia non magnitudi-
ne, ſed voluntate metiri; quod ſi ita eſt,
fateor non ſine cauſâ me a te beneficum
appellari. Ardeo ſiquidem, ardeo incre-
dibili deſiderio augendæ tuæ dignitatis, aut
aliquid tibi commodi afferendi; ſed amor
benefaciendi tribuit cupiditatem, fortuna H
non tribuit facultatem. Commodè autem
cecidit, ut qui re non poſſum, quum o-
pes meæ ſint nullæ, voluntate, quæ ſum-
ma eſt, tibi ſatisfaciam. Deſine tamen, ſi
quid feci, aut faciam, quod tibi placeat,
id magnificentiùs prædicare, ne non tam
ornes beneficium, quàm oneres pudorem
meum. Nec verò eſt, cur mihi agere,
aut referre gratias cupias, quas abunde re-
latas arbitrabor, ſi te ſenſero meis rebus uti
pro tuis. Verùm de his aliàs; quibus, ne I
te ſeriis obtundam, otium, deliciaſque ru-
ris, quò te audio conceſſiſſe, captantem,
leviora ſunt prævertenda, ne contrahas
frontem, adducas ſupercilium, animum a
luſu ad triſtitiam, ſeveritatemque conver-
tas. Quid agis, mi Vincenti, quæ te pra-
ta ludentem, qui venantem ſaltus, quæ
te umbræ altorum nemorum, qui te fon-
tes, valleſque vitantem Solis ardores ha-
bent? quantum jocaris, quantum rides,
quantum otiaris, quantum denique ſtudes? K
neque enim Dianæ ſtudia tibi, niſi fallor,
amorem Minervæ abſtulerunt; an verò
ſolitudine ipsâ, aſpectuque virentium ſilva-
rum, camporumque patentium, & amœ-
norum collium delectaris? Fac ſciam,
quibus deliciis, quibus avocamentis, qua
voluptate animum relaxes, ut tuum gau-
dium gaudeam. Ego interim in ſtrepitu
urbis verſor, nec aliâ re delector, quàm
colloquiis amicorum, qui maximè veſpe-
ri, & ante meridiem ſolent in unum lo-
cum convenire; ſed quum tu abes, maxi- L
ma pars a me abeſt hujus quoque volupta-
tis; nudius tertius tamen ad ludos publi-
cos, qui tunc edebantur, acceſſi rogatus.
Quid eos tibi nunc deſcribam, neque po-
ſtulanti, neque fortaſſe cupienti? fuerunt
illi

illi equeſtres magnifico ſatis apparatu, pom-
A paque viſendâ. Mars, & Pallas aurato cur-
ru caveam circumvecti juvenes nobiles ad
extinguenda monſtra vitiorum muſico can-
tu, magnoque fidium concentu cohortati
ſunt. Juvenes autem inſidentes equis, il-
litis auro, aut argento veſtibus, varioque
colore diſtinctis, armiſque nitidiſſimis in-
duti, cum magno peditum comitatu eo-
dem cultu, armiſque fulgentium currum
ſequebantur. Ubi verò Mars, & Pallas ju-
ventutem ſatis ad certamen incitarunt, in
B medium monſtra proceſſerunt, ea Juvenes
ex equis lanceâ, jaculo, enſe, aliiſque miſ-
ſilibus confecerunt. Quum, quæ ſe illo-
rum manus præclariſſimè geſſiſſet, ambige-
retur, nec facilè id poſſet dijudicari, inter
ſe pugnæ ſimulacrum juvenes ediderunt;
ut quorum virtus eminuiſſet, ii victores a
Marte, & Pallade renunciarentur. Quum
prœlio commiſſo id adhuc eſſet obſcurum,
victoriæ decus Magno Duci, qui ſpecta-
verat ludos, Martis, & Palladis voce dela-
C tum eſt. Cujus rei celebrandæ causâ læti
juvenes equos, quibus inſidebant, choreas
ducere, & inire curſus, & recurſus, &
implicare orbes coëgerunt. Quæ ego di-
ligentiùs deſcripſiſſem, ſi te cupere putaſ-
ſem; verùm quum ſpectare nolueris hos
ludos, nec audire quidem, quomodo ſint
editi, arbitror velle; non omittendum ta-
men, quod præcipuum eſt, Principem Ju-
ventutis, & Etruriæ Ferdinandum cum
ceteris certaſſe adoleſcentibus, & equeſtris
D peritiæ ſpecimen edidiſſe. In ejus cultu
id eximium inter cetera ſpectabatur, cir-
culus, vel potiùs ſemicirculus ex adaman-
tibus lucidiſſimis, & maximis; quem ha-
rum periti rerum ferunt centies ſexagies
ſeſtertiûm æſtimatum; ut minùs mirum eſ-
ſe videatur, quod apud Plinium legitur
Lolliam Paulinam in quadam ſponſalium
cenâ ſe ſe opertam gemmis oſtendiſſe, quæ
quadringenties ſeſtertiûm, hoc eſt decies
centenis millibus nummorum aureorum
E taxarentur; quum paulo minùs, quàm di-
midium hujus ſummæ in fronte dumtaxat
geſſerit Ferdinandus. Vale.

Florentiæ Idib. Quinct. Anno
MDCLXXXVI.

EIDEM.

Quid tibi venit in mentem, ju-
cundiſſime Vincenti, ſuſpicari
me, niſi litteras maturè miſiſſes,
amicitiæ noſtræ fuiſſe nuncium
remiſſurum; quod ex epiſtolâ
meâ te dicis collegiſſe? Adeo ne me le-
vem, & inconſtantem putas, adeo ferum,
& inhumanum, & ferreum, ut neque me F
diuturnitas conſuetudinis, quæ mihi te-
cum intercedit, neque voluntatum ſum-
ma conjunctio, & familiaritas, & ſtudio-
rum ſimilitudo, neque toties laudata a me
probitas, candorque morum tuus, mode-
ſtia, pudor, innocentia, manſuetudo, ſua-
vitas, comitas, ingenium, acre judicium,
prudentia, & ineunte ætate ſenilis quæ-
dam gravitas, & optimarum artium ſtu-
dium, quo ceteros meo judicio vincis a-
doleſcentes, poſſent in officio continere? G
Ego nexum illum amoris, quo conjuncti
ſumus, qui, ut ita dicam, adamante vin-
citur, diſſolverem? ego contemnerem be-
neficia, officiaque, quæ in me humaniſſimè
contuliſti? obſervantiam erga me tuam,
benevolentiamque pro nihilo ducerem?
ſi quid feci, quod tibi gratum fuerit, ſi
quid bene de te merui, perditum vel-
lem? At quàm levi de causâ, quàm pue-
rili ſuſpicione perſtrictus? quia litteris
meis non ſtatim reſpondiſſes. Quàm mul- H
ta priùs excogitaſſem, quæ te negligen-
tiæ crimine liberarent? Non eſſe, cui lit-
teras dares, quum maximè cuperes, vel
datas periiſſe, vel meas ad te non eſſe per-
latas, vel minùs proſperâ valetudine im-
pediri; poſtremò, ſi aliæ rationes excuſan-
di tui defuiſſent, putarem velle experiri,
quomodo negligentiam tuam ferrem, quan-
topere litteras tuas deſiderarem; priùs cer-
tè omnia, quàm me a te negligi credidiſ-
ſem. Scis amoris eſſe proprium, ut facilè I
ſuſpicari, ita velle amicos abſolvere. Xe-
nocratem Plato, quum de eo malè loqu-
tus argueretur, nec poſſet negare factum
excuſavit, quum diceret, non videri tan-
tum virum ſine magnâ causâ aliquid feciſ-
ſe perperam. Quàm multa comminiſcitur
apud Ovidium Phyllis, ne perfidiæ ſuum
Demophoontem inſimulet?

Sæpe fui mendax pro te, mihi ſæpe putavi
Alba procelloſos vela referre Notos. K
Theſea devovi, quia te dimittere nollet,
Nec tenuit curſus forſitan ille tuos.
Interdum timui, ne, dum vada tendis ad He-
bri,
Merſa foret canâ naufraga puppis aquâ.
Sæpe Deos ſupplex, ut tu, ſcelerate, valeres,
Sum prece turicremis devenerata focis:
Sæpe videns ventos Cœlo, pelagoque faven-
tes,
Ipſa mihi dixi, ſi vales, ille venit.
Denique fidus amor, quidquid properanti- L
bus obſtat,
Finxit, & ad cauſas ingenioſa fui.

Non minùs ingenioſus deſenſor tui fuiſ-
ſem. Finge tamen opinionem tuæ negligen-
tiæ altiùs, quàm ut convelli poſſet, inhæ-

ſiſſe; tam infirmis nixam fundamentis a-
A micitiam noſtram putas, ut adeo levi cul-
pâ labefactanda videatur? Ego verò, ſi tu
me maledictis inceſſeres, odium mei præ-
teferres, te implacabilem, inexorabilem-
que præberes, contra rem, famamque me-
am venires, vulnera inflixiſſes, mortem ma-
chinareris, injurias tuas æquo animo fer-
rem, potiuſque vitam, quàm benevolen-
tiam erga te meam amitterem; ne levi
momento putes noſtram neceſſitudinem
occaſuram. Ego te, mi Vincenti, puerum
B cognovi, probavi modeſtiam, probavi pu-
dorem tuum, probavi gravitatem, huma-
nitatem, comitatemque ſum exoſculatus;
non erant mihi planè cogniti mores tui,
ſed honeſtiſſimos eſſe audiebam. Quid
multa? cœpi tibi favere; exceſſiſti ex ephe-
bis, frequentiſſimè ad me publicè diſſe-
rentem ventitabas, ſummumque mihi ſi-
lentium, modeſtiam, attentionemque præ-
ſtabas. Conciliavit id magis tibi jampridem
propenſam in te meam voluntatem; non-
C dum erat inter nos amicitia, ſed erat mu-
tua quædam benevolentia; pudor tuus, æ-
tas, & fortaſſe etiam ruſticitas mea nos ar-
ctiùs jungi non patiebantur; & tecum,
quem plus, quàm nonnullos amicos, qui-
buſcum frequenter verſabar, jam dilige-
bam, nondum fueram colloquutus. Ubi
verò tibi, tanquam Homerico illi Tele-
macho, vigeſimum jam annum attingenti
auctus eſt animus, me alloqui, mecum fre-
quenter eſſe, meam domum ventitare cœ-
D piſti; tum verò mihi perſpecti penitus mo-
res tui me tibi penitus devinxerunt; viſa
mihi admirabilis tua in Deum ſumma re-
ligio, pietas in Patriam, parentemque, a-
mor in fratres, obſervantia, qua Adria-
nium præceptorem olim tuum colis, cari-
tas, qua amicos complecteris, moderatio,
quam omnibus præſtas. Quid enim dicam,
quàm facilè omnes perferas, ac patiaris;
quàm aliis te non præponas, ſis adverſus
nemini, eorum ſtudiis, quibuſcum es,
E obſequaris? Quibus rebus quum omnium
benevolentiam tibi conciliaveris, aliorum
amicitiâ repudiatâ optimi cujuſque fami-
liaritatem appetis, nec inficeris vitiis nobi-
litatis, & juventutis. Jam verò doctorum
hominum conſuetudinem quanti facias,
quid attinet dicere? nemo Piſis profitetur,
cui gratus, acceptuſque non ſis. Me verò
quibus officiis es proſequutus, qua beni-
gnitate foviſti, qua diligentiâ coluiſti, quàm
mihi ſemper expoſita humanitas tua, quàm
F obvia comitas, quàm promptum obſequium?
Tu a latere meo, dum Piſis eram, nun-
quam diſceſſiſti: tu, quotieſcumque occa-
ſio data eſt, me laudibus extuliſti: tu me
ſemper, iramque meam patientiſſimè per-
tuliſti. Ergo ego te, mi Vincenti, toto a-
nimo amplexus ſum; tecum ſeria, tecum
jocoſa, te ſemper in oculis gero; nec un-
quam amorem tui mihi extorqueri, nec a- G
micitiam noſtram patiar ullo tempore in-
terire. Nec injuriâ; nam benevolentiam
in me tuam multis ex rebus videor per-
ſpexiſſe mirificam, & ſingularem; nec eam
unquam levem eſſe, vulgaremque ſum o-
pinatus, licèt in epiſtolâ meâ id me dixe-
rim aliquando ſuſpicari; quod me non ita
ſentire vel ex eo conjicias, quòd hanc o-
pinionem meam ſomnium appellavi. Tu
autem id mihi reponere voluiſti; nam
quia ſcripſeram interdum mihi in men- H
tem venire, quum ſine tuis litteris eſſem,
levem eſſe benevolentiam in me tuam; tu
contra, ut oſtenderes, quàm levis eſſet mea,
affirmaſti, niſi maturè mihi reſcripſiſſes,
amicitiæ noſtræ interitum conſequuturum.
Sed quàm jure tu videris; ego nihil affir-
mavi, ſed meam ſuſpicionem pronuncia-
vi me falſiſſimam judicare; tu autem non
te ſuſpicari, ſed perſpexiſſe dixiſti. Ego ſi
id ſuſpicatus eſſem, aliquo moverer argu-
mento negligentiæ in reſcribendo tuæ, I
quum nihil litterarum accepiſſem; tu con-
tra quo ductus argumento tam levem eſſe
benevolentiam meam putaviſti? nam quod
ais ex litteris meis collegiſſe, miror. Quid
enim illis mitius, quid amantius? ſignifi-
cabam moleſtiam, quam mihi ſilentium
tuum afferebat; eſt id argumento, quàm
non modò præſentiam tuam, ſed hæc ab-
ſentium amicorum ſolatia litteras deſide-
rem. Ad extremum precabar, ne ad hanc
moleſtiam addere aliam velles, eam magno K
cruciatu animum affecturam; quo dicto
certè non levi momento mutandam vo-
luntatem, ſed in amicitiâ conſtantem fu-
turam exprimebam; neque enim mihi do-
lorem inuſturum ſilentium tuum, ſi fuiſ-
ſet voluntas immutata; ubi hîc ira, ubi
indignatio mea? Jam adhortatio illa, tute
intelligis, quàm ſit animi tuæ gloriæ conſu-
lentis [cui tamen ita pareas, velim, ut ha-
beas inprimis valetudinis tuæ rationem, &
memor Iſocratici præcepti a ſtudio ceſſes; L
quum ſtudere poſſis adhuc, nec expectes
ultimam defatigationem.] Quare ſic ha-
beto, me, quantum tibi ſim devinctus,
conſequi non poſſe dicendo, nec te forſan
cogitando; nec ullam cauſam unquam tam
gravem fore, quæ leviter a te alienet meam
voluntatem. Præterea tibi confirmo me cla-
riſſima in te perſpexiſſe mutuæ caritatis
argumenta; ob eamque cauſam certò ſcire,
amicitiam noſtram neutrâ ex parte clau-
dicare, quæ ſine mutuâ benevolentiâ, ut M
rectiſſimè judicas, non poſſet conſiſtere.
Habes litteras meas non acres, & vehe-
mentes, ut verebaris, ſed indices lenita-
tis, indices tibi devinctiſſimæ voluntatis.
Quamquam me tibi non ſuccenſere ex lit-
teris perſpicere potuiſti, quas poſtridie I-
dus,

'dus, vel Idibus ipſis ad te dedi; in qui-
A bus ludos equeſtres, qui ſunt hic editi, deſcripſi, quas an acceperis, velim me facias certiorem. Ego contra tibi ſignifico narrationem, quam miſiſti, me accepiſſe; quam multis amicis recitavi, qui riſum tenere non potuerunt. Præterea tibi mitto Ελεγιδιον, quod ego compoſui, quum iter facerem, quod exprimit deſiderium meum videndi tui.

B Νῦν σέο, φίλε, πόθῳ δεδμημένος ἦτορ ἀπευθῶ
Κείμενος ἔντε κακοῖς, ἔντε γόοισι τάλας.
Μηδὲν ἐμοὶ, μηδὲν χωρὶς σέθεν ἡδὺ λέλειπται,
Ἀλλὰ κατηφείη καρτερὰ, καὶ στοναχαί:
Οὐδέ με Πιερίδες κοῦραι Διὸς οὐδέ μ' Ἀπόλλων,
Οὐ τέρπει Μουσῶν ἡ χαρίεσσα λύρη,
Οἱ Χάριτες, Νυμφαί τ' ἔτ' αὐτὸς Ἴακχος ἀοίδιον,
Πάντων τ' ἀνθρώπων δε μέγα χάρμα πέλει:
Φαίνεται Ἠέλιος τε, κ, ἀστρῶν φέγγος ἀηδὲς,
Κοὐκέτι λαμπρὸν ἰδεῖν, κ, βαρὺ, κ, χαλεπόν:
Οὐ σε βλέπω γὰρ ἐμῆς ψυχῆς πολὺ φίλτερον ἄλλο
C Φέγγος, καὶ φιλίας ὄμμα φαεινότατον.
Ὡς δ' ἐξ ὀφθαλμῶν ὅτε φῶς ἄσπαστον ἀπῆλθε,
Πάντα σκότους πληρῆ, καὶ κενὰ πάντα χαρᾶς.
Οὐδὲν ἔτ' ἐστι καλὸν, κατέχει νὺξ πάντα, καὶ εἶδος,
Καὶ χροιὰν πάντων στυγνὸν ἔκρυψε κνέφας
Μηδὲν ἐμοὶ φαιδρὸν, γλυκὺ μηδὲν ἀπόντος Ἑταίρου,
Ἀλλὰ λύπη στυγερῷ μ' ἀμφεκάλυψε νέφει.

D Mitto autem, ut te in ſtudio Græcæ linguæ exerceas. Salvinius, ceterique, quos tuo nomine ſalutavi, tibi plurimam ſalutem impertiunt. Vale, mi Vincenti cariſſime, tuiſque ſalutem nuncia meis verbis.

Florentiæ VI. Kal. Sext. Anno MDCLXXXVI.

EIDEM.

E Etſi binis litteris meis, quarum alteras poſtridie Idus Quinct. alteras VI. Kal. Sext. ad te dedi, nihil reſpondiſti; nolo tamen tantum, ac tandiu expectatum gaudium aliunde, ſi fieri poteſt, quàm ex litteris meis, cognoſcas. Jam octo ab hinc diebus auditum vobis eſſe arbitror Curtam, quam Budam nunc vocant, a noſtris
F vi expugnatam. Id nuncius per diſpoſitos equos Venetiis ad Magnum Etruriæ Ducem miſſus attulit; ſed quum a Cæſare nondum veniſſet nuncius, res in dubium vocabatur; heri autem cognitum duos Hemerodromos, ita Græci vocant nuncios ingens uno die ſpatium emetientes, ad Cardinalem Pium a Cæſare miſſos G
eandem victoriam Romæ nunciaſſe; quam lætitiam illic ferunt ignibus feſtis, aliiſque ſignificationibus celebratam. Hæc omnia, præterquam quod multorum litteris affirmantur, Mancinus, qui pro Magno Duce apud Pontificem legati vices gerit, miſſo tabellario, & litteris eidem Magno Duci nunciavit. Quæ quum tibi ſignificaverim, nihil addam; breves erunt litteræ meæ, ut, ſi tibi ſunt moleſtæ, frequentia, ſin autem jucundæ, brevitate ſilentium tuum ulciſcantur. Vale.

Dat. Flor. IV. Id. Sext. Anno MDCLXXXVI.

EIDEM.

Quum tabellarius, qui ſubinde mutatis equis Florentiam curſu veneiat, quod genus niſi certâ re, & exploratâ mitti non ſolet, Magno Duci nuncias victoriæ Chriſtianorum litteras attuliſſet; quum non urbes modò, ſed conterminas Pannoniæ provincias, quæ Cæſari parent, conſtaret feſtis ignibus, aliaque lætitiæ ſignificatione eandem celebraſſe, quum Cæſaris Oratorem ſenatui, populoque Veneto publicè nunciaſſe, creditum eſt urbem, arcemque, quam obſident Chriſtiani [ſic H
enim nuncius, litteræque affirmabant] vi expugnatam. Quum autem recenti victoriæ nuntio Florentia gaudio triumpharet, plebs, nobilitas, ſenatus, pro ſe quiſque Chriſtianos duces laudibus ferrent, & cuncta civitas hilaritate circumflueret, mihique inprimis ingentem ea res lætitiam attuliſſet, te ejus expertem pro amicitiâ noſtrâ eſſe nolui. Quapropter ad Adrianium miſi editum Florentiæ exemplum litterarum, quæ ad Magnum Ducem miſſæ fuerant, K
eique mandavi, ut ad te curaret quàm primùm perferendum. Quum ea res per aliquot dies caluiſſet, nec interea nuncius a Cæſare veniret, tepere paulatim cœpit; neque tamen in animum inducere poteramus duos Præſides provinciarum eſſe luſos, deceptum Cæſaris ad Venetos oratorem, quem alioquin eſſe ferunt hominem prudentiâ ſingulari. Quare licèt nuncio jam diffideremus, ſic eramus affecti, ut L
ſi quis tabellarius a Cæſare miſſus ad Magnum Ducem, vel ad Pontificem veniſſet, qui idem affirmaret, nihil eſſemus deſideraturi; quum ecce tibi nunciatur duos tabellarios Romam per diſpoſitos equos ad Cardinalem Pium adveniſſe cum litteris,

quæ

quæ rem ita geſtam declararent. Res erat
A minimè dubia, & quin veniſſent, nemo
ambigebat; nam & omnium litteræ id ſi-
gnificabant, & Mancinus, qui negocia no-
ſtri Principis Romæ gerit, ejuſdem rei te-
ſtes Principi ſcripſerat litteras. Cur autem
Cæſar ad Magnum Ducem nuncium mitte-
re neglexiſſet, multi probabiles cauſas af-
ferebant, idcirco te certiorem faciendum
judicavi. Sed quum litteræ meæ ſerò, &
nuncii vanitate deprehensâ redditæ ſint,
credo tibi ridiculas eſſe viſas. Decepti ſu-
B mus, decepti ſed cum multis; credidimus
magnis auctoribus, quibus urbes totæ, pro-
vinciæque crediderunt. Nam ferunt Gal-
liam Ciſalpinam ferè univerſam hoc acce-
pto nuncio commotam, & innumeras ci-
vitates feſtis ignibus, exploſiſque bellicis
tormentis, quod factum Florentiæ non
eſt, publicam lætitiam declaraſſe. Nunc
adhuc angimur ſollicitudine, & eventum
tantæ rei trepidi expectamus; nam Bar-
baros conſtat obſeſſam urbem magnâ vi
C defendere; nec tamen diffidimus, & adhuc
meliora ſperamus. Pluribus in locis mœ-
nibus dirutis extremâ urbis parte noſtri
potiti ſunt; difficilem aſcenſu rupem, na-
turaque, & arte munitam, & arcis etiam
haud exiguam partem occuparunt; & mu-
nimenta ſibi, ne detrudi poſſent, circum-
dederunt. Alii quidem muri disjiciendi,
replendæ foſsæ, in ruinis murorum conſi-
ſtendum, ſi qua hoſtes munimenta objece-
runt, diruenda; ſed aſperrima rerum pu-
D to effecta, quum editam rupem, in qua
ſunt urbis novæ mœnia collocata, noſtri
ſuperarunt, atque ceperunt. Nunc in
plano labor, & æquiore loco dimicatur;
nec jam cum ipsâ naturâ, ſed cum hoſti-
bus, & eorum munimentis pugnandum.
Noſtrorum copias fateor diminutas, ſed
nec hoſtibus auctas arbitror, neque no-
vam editam terrâ ſobolem; ſunt illis ſua
funera, parque per omnes tempeſtas; ſcis
in bello Martem ſibi fortiſſimum quem-
E que pignorari. Adde, quod ad opem exer-
citui Germanorum ferendam auxilia un-
dique convolare, & viginti millia militum
e multis locis ſubſidio noſtris dicuntur ad-
ventare. Quid quod invalidus Barbarorum
exercitus exiguam auxilii ſpem oſtentat
obſeſſis? ad triginta millia eſſe dicuntur,
plerique tyrones, & eam militiam detre-
ctantes, nec virtute, nec numero noſtris
pares; qui ne dum Chriſtianos intra val-
lum aggredi, obſidionemque ſolvere, ſed
F ne e ſuperiore quidem loco ſignis collatis
audeant dimicare; non tamen fidendum
nimis fortunæ, communemque Martem
fateor pertimeſcendum. Nuper autem a-
liquid lucis nuncii nobis attulerunt, qui
poſtridie Idus Auguſti victos hoſtes affir-
mant; res autem ita geſta dicitur. Impe-
rator hoſtium decem millia ex univerſo e-
xercitu lecta ſubmittere auxilio obſeſſis co- G
natus eſt; qui quum noctu vallum tran-
ſcendere, & in urbem penetrare aggrede-
rentur, noſtros haudquaquam feſellerunt,
exceptique ſunt acri prœlio; diu non ſegni-
ter pugnatum, ad extremum fuſi, fugati-
que hoſtes, cæſa tria millia, quingenti ca-
pti, ſigna militaria quadraginta, ahenea tor-
menta univerſa in noſtrorum poteſtatem
venerunt. Id nudius quartus miſſus ad
Magnum Ducem tabellarius nunciavit;
qui quum noctu veniſſet, non potui face- H
re te hujus rei certiorem; quam ut tibi
ſignificarem, has litteras conſcribendas
cenſui, ſimul, ut epiſtolæ tuæ jucundiſſi-
mæ, & optatiſſimæ reſponderem; quam
ſcito quanto magis expectatam tanto fuiſ-
ſe gratiorem. Quid enim illâ dulcius, e-
legantius, humanius, amicitiâ noſtrâ di-
gnius? In eâ me illud inprimis delecta-
vit, quod amoris erga te mei magnitudi-
nem intelligis; illud autem modeſtiæ tri-
buo, quod cauſam mihi diligendi tui pu- I
tas eſſe dumtaxat meam bonitatem, ſi tuam
dixiſſes a veritate non aberraſſes. Diligo e-
nim, diligo, ſemperque vehementiſſimè di-
ligam virtutem animi tui ſingularem; ſed
nolo, quamvis amor hortetur, in tuas lau-
des excurrere, ne epiſtola excedat mo-
dum, neve offendam pudorem tuum; nam
boni, ut ait Euripides, odere laudantes
quodammodo, quum laudant nimis. Quod
autem de joco te purges, nihil eſt, mi
Vincenti; fuit ille mihi perjucundus, qui K
mihi præbuit occaſionem amicitiæ noſtræ
cauſas exponendi; nec a te exigam pœ-
nam, niſi eam, quam ſponte ſuſcipis, ut
me ames; quæ eo gravior videbitur, quod
amabis hominem invenuſtum, & infice-
tum, & inſuavem; ſed & levis, quod ma-
ximè diligentem, & omnium, quos terra
ſuſtinet, ſtudioſiſſimum tui. Propediem
catalogus eorum, qui Piſis profitentur,
conficietur; ego peto mihi augeri ſtipen-
dium; ſi impetravero te certiorem faciam,
mi Vincenti; &, ſi me amas, cura valetu-
dinem tuam; te rus conferas, velim, ubi
ſoles valere plurimum. Patri, fratribuſque
tuis meo nomine ſalutem dicito, quam
Salvinius tibi me juſſit plurimam nunciare.

Florentiæ VI. Kal. Sept Anno
MDCLXXXVI.

E I-

EIDEM.

JAm, niſi fallor, audiſti Curtam veteri vocabulo, ſive Budam novo mavis appellare, Poſtrid. Kal. Sept. a noſtris vi captam, præſidium, quod ſe pertinaciſſimè defenderat, cæſum. Mulra præterea credo iſtic falſis rumoribus ferri; quum hîc in urbe, per quam nunciis e Germaniâ venientibus commodiſſimum iter, multa nuntientur incerta, vel falſa, quæ prætermitto. Satis eſt nobis, quod certò ſcimus, urbem Pannoniæ Regiam ſitu, & arte munitam, inexpugnabile pæne propugnaculum Imperii Barbarorum, magnâ noſtrorum temporum felicitate, in Chriſtianorum veniſſe poteſtatem. Quam victoriam Florentia trium dierum ſupplicationibus decretis, ſacraque pompâ, feſtiſque ignibus, & diſpoſitis noctu per feneſtras domorum totâ urbe luminibus celebravit. Tertius hic eſt lætitiæ dies, nec minuitur gaudium tempore, ſed augeſcit; plenæ viæ, plena ſora, plena templa lætantium; ſed non mihi conſilium te de victoriâ Chriſtianorum, neque de lætitiâ Populi Florentini certiorem facere; nec illud tibi ſignificabo [eſt enim jam haud novum] viginti ſeptem Cardinales creatos. Sed hæc mitto, neque enim horum causâ tibi ſcribo, ſed ut ſcias, quinam profeſſores novi ſint lecti, quibus verò aucta ſtipendia. Nerius noſter extraordinariam juris civilis cathedram eſt conſequutus, & Corſignanus, additi ſunt utriuſque honorario quadraginra coronati; in eorum locum ſuffecti Montius, & Froſinius tui cives; Anſaldus, & Miglioruccius juris Pontificii inſtituriones explicabunt. Ordinariam medicinæ cathedram cum quinquaginta coronatis Zerillius eſt adeptus. Terentius quietem impetravit ſtipendio non diminuto. Adjecti ſunt ad priſtinum honorarium quinquaginta coronati Moneliæ, viginti Verzanio, triginta Brondio, viginti quinque Caſcinæ, cui delata eſt ordinaria Juris Pontificii cathedra; viginti quinque Serrato, quadraginta mihi, Ricciardo triginta, Jannetto triginta, qui extraordinariam philoſophiæ cathedram impetravit, in cujùs locum Vanghettus eſt ſubrogatus. De Roſetto, & Froſinio dubitatur, an viginti fuerint conſequuti. Primarius Inſtitutionum civilium profeſſor Farſettus eſt renuntiatus. Quum duo Senenſes peterent Squarcius, & Lucarinus, auditi non ſunt. Pro Rillio non petente, neque cupiente ſua ſponte Magius nitebatur, & ſtipendium ſexcentorum coronatorum petebat; ſed nihil æqui impetravit; itaque locus hic vacat. Capaccius etiam Senenſis quum priſtinam Cathedram, & ſtipendium peteret, repulſam tulit. Vale, meque, ut facis, ama,

Florentiæ III. Id. Sept. Anno MDCLXXXVI.

EIDEM.

ETſi feſſus ex itinere, & mærore confuſus ingenti, quem recèns diſceſſus a te meus attulit, vix animo conſtare poſſum, nedum ſcribere aliquid accuratè; quum tamen hodie litteras iſtuc mittendi per publicum tabellarium detur occaſio, ab hac qualicumque ſcriptione haudquaquam potui abſtinere, quæ ſollicitudinem tuam tollet, quan ex itinere meo ſuſcepiſti. Illud autem proſperum contigit, quum ſatis longo ſomno nos refeciſſemus, horâ decimâ tertiâ Florentiam pervenimus; ubi vix mihi Patriæ jucundiſſimæ, pulcherrimæque aſpectus arriſit aſpectum tuum deſideranti; vix ullam tot amicorum alloquia voluptatem attulerunt, quum tuâ conſuetudine carendum mihi eſſe diutiùs cogitarem. Non mediocriter me tamen delectavit, quod Salvinium vidi lætum, & hilarem, & magno animo ferentem injurias fortunæ. Ab eo velim exemplum petas, ſi quando [quod avertat Deus] tibi opus fuerit animi conſtantiâ, & fortitudine. Huic a te miſſas chirothecas dono dedi, & munus tuum meis verbis commendavi, qui tibi magnas gratias egit. Idem faciunt & fratres mei, quibus vita admirabilis comitas, & liberalitas tua. Pandolfinium nondum vidi; craſtino die adoleſcentem conveniam, eique tuum offeram donum. Ferunt Cardinalem Mediceum ante Quintiles Id. non eſſe reverſurum, quod mihi moleſtum eſt; ſeriùs enim te videbo, quo magis te rogo, ut cures, ut ſæpe de tuâ valetudine certior fiam, niſi me hoc angore animi cupis macerare. Lippam a noſtris ferunt occupatam; Pontificem ſummum quemdam in exilium ejeciſſe, qui ſacræ pompæ iter, quum ſe per obliquum tuliſſer, ruperat; matronam autem ſummo loco natam ob eandem culpam triennio domo exire vetuiſſe. Te etiam, atque etiam rogo, ut mihi mittas carmina, quæ olim pollicitus, non dico fregiſti fidem, ſed certè non liberaſti. Quæſo, ne diutiùs me ducas, & hoc munere afficias, ut me conſoler memoriâ tui. Carmina, quæ in te, Vincenti, conſcripſi, multi petunt; cupio quamplurima eorum exempla colligas, ut

his

his obſequi poſſim. Vale, meo Adrianio clariſſimo viro, & Lanfreduccio ſuaviſſimo puero S. D.

Florentiæ IX. Kal. Quinct. Anno MDCLXXXVI.

EIDEM.

A Quibus tuis virtutibus adductus,
quarum causâ impulſus, Vin-
centi, te adeo vehementer di-
ligam, mirari te ſcribis. Ego
verò mirarer potiùs, quod te
parum adamarem, ſi aliquid amori meo addi
poſſe videretur. Eæ quippe ſunt animi tui
dotes, adeo eximiæ, ſingulareſque virtu-
tes, ut non mediocrem amorem, ſed exi-
mium, & ſingularem deſiderent. Sed pro-
fectò modeſtâ indole præditis adoleſcen-
tibus idem accidit, quod unguento pre-
B tioſo delibutis, & odore ſuaviſſimo fra-
grantibus. Nam quemadmodum hi odoris,
quem gerunt, non ſentiunt latè ſpirantem
ſuavitatem; qui verò proximè accedunt,
ſentiunt, & alieno bono perfruuntur;
ſic modeſti, & graves adoleſcentes vir-
tutum ſuarum excellentiam vix intelli-
gunt; qui autem eos familiaritate attin-
gunt, intelligunt, & earum, ut ita dicam,
odore jucundiſſimo delectantur. Quare mi-
rari deſine, ſi quod animi tui bonum in te
C non vides, id mihi videtur magnopere ex-
petendum; quin potiùs imitare formoſos,
quibus ignota eſt ſui vultus pulchritudo;
hi nimirum conſulunt ſpeculum, & linea-
menta oris in eo contemplantur, ex eo-
que ſpectaculo magnam percipiunt volu-
ptatem; & tu ſpeculum conſule, & (quan-
do amicus eſt amici quaſi quoddam ſpecu-
lum) in amorem meum intuere, quanti-
que te faciam, vide; jam tuæ virtutis, quæ
in me incredibilem ardorem excitavit, in-
D telliges venuſtatem, jam tuo bono lætabe-
ris, jam me ſpirantem imaginem morum
tuorum vehementiùs diliges, quum pul-
chris nihil ſpeculo ſit gratius. Nam hæc
benevolentia mea, quam ingentem eſſe tu-
te ipſe confiteris, niſi te intus, &, ut ait
ille Poëta, in cute noviſſem, levius eſſet
argumentum bonitatis; nunc quum mihi
prorſus cogniti mores, perſpecta voluntas,
explorata ſit virtus, non eſt mihi, crede,
falsa teſtis indolis tuæ; nec debes eam
E tanquam ſpeculum mendax repudiare. E-
go te ex omni Piſanâ juventute legi, quem
amicitiâ complecterer; non qui genere, di-
vitiis (quamquam & hæc ſunt in te non
contemnenda) ſed qui probitate, & morum
gravitate præſtares univerſis; non potes,
niſi judicium meum leviſſimum putas, ti-
bi diſplicere. Ad hanc cauſam, quæ eſt F
graviſſima, illud acceſſit, quod aliquot an-
nos me uſus es præceptore; & ego te eru-
dio non mercede adductus, non coactus
officio (nam ſcis id meum munus non
poſtulare,) nec te cum turbâ diſcipulo-
rum, ut alii faciunt, admitto; tibi uni la-
boro, tibi obſequor, tibi ſoli trado ea,
quæ arbitror profutura, tu mihi filius es,
ut Græci loquuntur τηλυγέτης ἀγαπητός.
Cave autem ullam conjunctionem arctio-
rem exiſtimes eâ, quæ inter diſcipulos be- G
ne a naturâ informatos, & humanarum ne-
ceſſitudinum intelligentes præceptores in-
tercedit; ſiquidem nulla major ſocietas eâ,
quæ rationis commercio copulatur. Id ex
eo perſpici poteſt, quod Deus & homi-
nem, & mutas animantes procreavit; ho-
mines tamen dumtaxat in deliciis habet,
& eorum pater appellatur, mutarum ani-
mantium non item; non aliâ de causâ, niſi
quia homines participes ſunt rationis, cu-
jus ille fons, atque principium, qua mu- H
tæ carent animantes, vel certè utuntur ad-
modum imperfectâ. Mentes illæ cœleſtes, &
immortales nunquam ſocietatem cum bru-
tis iniſſe memorantur, cum hominibus
verò ſæpe; quod credere convenit & Poë-
tarum, & Hiſtoricorum teſtimonio, &
quod majus eſt, ſacrarum litterarum.
Hujus autem neceſſitudinis, quæ tam di-
verſas naturas, & pæne infinito diſſitas in-
tervallo nectit, & jungit, ſola mens, & ra-
tio cauſa eſt; quam quum in homine I
mentes divinæ videant, non poſſunt ho-
minem, ſicut alias animantes deſpicari.
Jam verò hominem homini, quæ res con-
ciliavit ad vitæ ſocietatem, ad benevolen-
tiam, ad amorem, niſi rationis, orationiſ-
que communio? Quære, cur beſtias om-
nibus nodis inſectemur, ſervitio gravi op-
primamus, impunè trucidemus, nihil cum
ipſis commune habeamus; homines autem
benevolentiâ complectamur, amore fovea-
mus, eorum commoda putemus ad nos K
pertinere, multi verò pro amico vitam
profundere non recuſarint; hujus diver-
ſitatis illam ſolam cauſam reperies, quòd
homines communione ſermonis conjun-
guntur, conſilia inter ſe conferunt, animi
ſenſa communicant; id vinculum eſt ſocie-
tatis humanæ, id amoris incitamentum,
id amicitiæ firmiſſimum fundamentum.
Quod ſi rationis communio ſola eſt effe-
ctrix amoris, & ſocietatis, nulla ſocie-
tas cum eâ, quæ contrahitur inter diſci- L
pulos, & magiſtros, poterit comparari. A-
lias nimirum lucrum, alias in commune
collatæ opes, alias corporum commixtio,
alias conjunctio ſanguinis jungit, hanc ſo-
la rationis communio conglutinat. Quid
enim aliud cum auditore præceptor, niſi co-
gita-

gitum ſapienter, niſi rationes, niſi rerum
A ſcientiam communicat? quid aliud molitur, niſi inſitos a naturâ igniculos excitare, niſi ingenii ſimilitudinem, & cogitationum, & ſermonis in eo, quem erudit, procreare? Sed profectò ſanctiſſimæ hujus neceſſitudinis auctoritatem minuêre, qui non animi propenſione, nec benevolentiâ, ſed lucro ducti nobiliſſimas diſciplinas tradere adoleſcentibus primi inſtituerunt; ideo præceptoris nomen eviluit, & aliæ conjunctionis cauſæ potiores habentur.
B Sed ab iis ego, qui docent adducti lucri cupiditate longiſſimè abſum; idcirco noli mirari, ſi te, quanta debetur huic arctiſſimæ neceſſitudini, caritate complector; ſi de tuis commodis nunquam deſino cogitare; ſi te mihi nihil eſt in terris jucundius, nihil carius, nihil amabilius. Verumtamen ſatis, ſuperque de his philoſophati ſumus; & vereor, ne tibi moleſtiam attulerit oratio tam altè repetita; ſed, de quo ſcriberemus, non habebamus, novi nihil eſt;
C Legatus Moſcorum Magni Principis fertur adventare. Tu interim, quem propediem ſalvere me ſperabam juſſurum, vale, & fac, ut ſciam te valere, & parenti, fratribuſque tuis, & Adrianio clariſſimo viro, & Lanfreduccio feſtiviſſimo puero plurimam ſalutem impertire.

Florentiæ Prid. Kal. Jul. Anno MDCLXXXVII.

EIDEM.

EX tuis litteris intellexi te in juris
D prudentiæ ſtudium toto pectore incumbere non amore ejus facultatis adductum, ſed neceſſitate coactum; eam rem tibi magnam moleſtiam exhibere, vehementiſſimeque eſſe perturbatum, quòd amœniſſimis diſciplinis prætermiſſis, & abſtractus a florentiſſimis rhetorum ſpatiis, & molliſſimis receſſibus poëtarum in Juriſconſultorum ſalebras, & dumeta compellaris; quæ tam dolenter, acerbeque deploras, ut mihi conſolandus
E eſſe videaris. Quid te maceras, Vincenti ſuaviſſime, quid ſponte ſuſceptis moleſtiis ætatis florem conteris? quid animum ad magna ſurgentem curis oneras non neceſſariis? quin potiùs excogitas, quæ laborem, mœroremque tuum poſſunt allevare? quæ non levia arbitror, aut contemnenda. Aut enim juris civilis profitendi publicum munus hoc anno conſequeris, aut in alium ſpes tuæ differentur. Si conſequeris, moleſtiam, quam capis, proſpero petitionis eventu compenſabis; erit tibi magno ſolatio, magno curarum levamento, magnæ
voluptati reputare, te rem multis de cauſis F
hoc quidem tempore difficilem impetraſſe; tuæ dignitati magnum cumulum acceſſiſſe; tuam virtutem præmiis auctam; nec carere lemniſcis coronam, quam ſummo omnium plauſu nuper es aſſequutus; te vixdum jureconſultorum donatum inſignibus a ſapientiſſimo Principe dignum tanto munere judicatum; non eſſe amplius incertum, in quo ſtudio vitæ curriculum conficias; unde petenda ſint hono-
ris, & gloriæ incrementa; illamque miſe- G
riam effugiſſe, quam Virgilius expreſſit hoc verſu:

Incerti quo fata ferant, ubi ſiſtere detur.

Sin autem, quod petis, minimè conſequeris brevitate laboris te, debes conſolari; circiter Kal. Sept. id ſcies; tunc animum quiete reficere, tunc licebit de viâ, quæ in juriſprudentiæ ſtudiis tibi reſtat, conficiendâ paulisper declinare; & ad alias diſciplinas, quaſi ad diverſoria quædam a-
mœna divertere, & conficere curſum, quem H
in Mathematicis, & Græcâ litteraturâ inſtituiſti. Veniet tempus, quo ſtudia inſtaurabuntur, audies novos profeſſores expers ipſe moleſtiæ, experſque curæ, & ſollicitudinis; quàm verè ſit illud a Lucretio dictum intelliges:

Suave mari magno turbantibus æquora ventis,
E terrâ magnum alterius ſpectare laborem;
Suave etiam belli certamina magna tueri
Per campos inſtructa tui ſine parte pericli. I

Nec tamen tibi denegatum, ſed dilatum munus exiſtimabis, quò ad id explendum paratior accederes; neminem vidi mediocriter eruditum, qui conſtanter hanc dignitatem petiverit, quin ſeriùs, ocyùs impetrarit. Hæc ſi tecum animo reputaveris, faciliùs laborem perferes, moleſtiamque, quam hauris, libentiùs devorabis. Præclarè Stoicorum ſummus Epictetus uniuſcujuſque rei duas anſas eſſe confirmat; alte-
ram, quæ rem gravem, moleſtam, triſtem; K
alteram, quæ levem, perferendam, jucundam facere videatur. Grave eſt in eo ſtudio, quod tibi ſit inſueve, laborare; gravius, quum neſcias, an ex labore fructum ſis percepturus; graviſſimum neceſſitate compulſum, & temporis anguſtiis circumventum. Hac ſi rem accipes, perturbaberis, dolebis, angeris, ingemiſces; ſi verò ſtudiorum profectum, ſpem præmiorum, & gloriæ, brevitatem laboris, aliaque,
quæ cenſui, cogitabis, leviùs feres. Tri- L
ſtiſſima quæque non ſunt animo agitanda, & verſanda ſollicitè, ſed quàm leviſſimè tranſmittenda; ut ea, quæ fœdi ſunt odoris, olent commota deteriùs, ita, quæ ſuapte naturâ moleſta ſunt, animum graviùs animadverſa, & cogitata perturbant. Quemad-

madmodum ſi inter ſpinas verſeris, & quie-
A ſcas, minùs cruciaberis; ſi te commove-
as, jactes, agites, volutes, graviſſimè of-
fenderis; ita ſi mentem abſtrahas a cogita-
tione malorum, & in tranquillo colloces,
aut nihil, aut minùs indolebis; ſin autem
ea verſes, in iiſdemque animum, cogita-
tionemque defiges, intolerabilia tibi vi-
debuntur. Quod ſi animi tanta vis eſt, ut
qui aliò mentem vehementer intendunt,
interdum corporis dolores acerbiſſimos,
cruciatuſque non ſentiant [quemadmo-
B dum fertur Archimedes non ſenſiſſe vul-
nus inflictum intentus formis in pulvere
deſcribendis] multo magis idem ſuas mo-
leſtias non ſentiet, quum ſe ab ipſis abdu-
xerit; præſertim quum vulnera, crucia-
tus, verbera ſuâ vi pellant corpus; ani-
mum res moleſtæ opinione magis, quàm
ſuâ naturâ vulnerent. Quæ quum ita ſe
habeant, noli te triſtitiæ dedere, noli te
miſerum ducere, neque, præterquam quas
ipſa res moleſtias

C *Habet, addas, & illas, quas habet, rectè*
feras.

Quas moleſtias contemnendo, leves, aut
nullas facies; neque enim in animo, quid-
quam juris externis, niſi ea ipſe admiſe-
rit. Illud habet vim lædendi tui, a quo
tibi præcipio eſſe abſtinendum; cave, ne
ſtudio nimis, præſertim inſuavi, corpus
opprimas, ne vigiliis maceres, ne valetu-
dini peſſimè conſulas;

Et tibi ſi non vis parcere, parce mihi;

D ſi tibi vilis tua ſalus, non debes amici ſa-
lutem contemnere, quæ ex tuâ quodam-
modo pendet; ſi tu in morbum incides,
ego quoque graviore animi morbo confli-
ctabor; neque præceptorum, quæ tibi de-
di, fortaſſe meminero. Nulla neceſſitas
cogit te ſupra vires laborare; non te veto
ſtudere, ſed animum ſtudio inclementer
defatigare; novi impetus ad gloriam tuos,
idcirco timeo, & te monitis inſequor ſa-
lutaribus, quæ tu ne deſpexeris. Apum
E ſavos jure ſermones bonos eſſe litteræ ſa-
cræ teſtantur; nam ſicut mellis liquor aſ-
perum ſaporem aliorum ciborum, & po-
tionum admixtus temperat, & ut ait Vir-
gilius, domat; ſic amara curarum eluit, &
mitigat prudens oratio; & quemadmodum
mella habent abſtergendi vim, atque pur-
gandi, ita ſermo bonus ex animo diluit
moleſtias, & falsas aufert opiniones. Quæ-
ris autem quod tempus adventui tuo pu-
tem opportunum; ego tibi cenſeo matu-
randum; nam ſi citiùs veneris, parum tuis
F rebus offeceris, ſi ſeriùs, nihil egeris. Quam-
quam citò veniſſe te non pænitebit, ſi quin-
decim dies Florentiæ commoraberis; nam
interim urbem ſpectabis, & niſi res diu-
tiùs, quàm anno ſuperiore differatur, præ-
ſens eris, quum agetur de negotio noſtræ
Academiæ. Perendie igitur Piſis proficiſce-
re, quod commodo tuo fiat; qua de re cu- G
pio ſcire, quid decreveris, ut tibi præſtò
eſſe poſſim, nec tu me, aut ego te quæ-
rendo defatigemur; potes autem cras ac-
ceptis meis litteris tuæ profectionis tem-
pus paucis indicare. Nocturnum iter ſi e-
legeris, pulverem, æſtumque vitabis, & va-
letudini conſules. Vale, & tuis, & A-
drianio plurimam nomine meo ſalutem
imperti.

Florentiæ IV. Kal Sext. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

ETſi nudius quartus ad te litteras H
dedi, tamen ſcribendum rurſus
eſſe duxi; ne, ſi fortè non ſint
perlatæ, officium videar neglexiſ-
ſe, tuaſque preces, quibus obſe-
crabas, ut ſignificarem tibi, an eas acce-
piſſem, repudiaſſe; & privatim quidem
quod ſcribam, nihil habeo, quum jam te
certiorem fecerim Ferrantem Capponium
eryſipelate laborare, meliuſque ſe ſe habe-
re; ſed nihilominus noſtræ academiæ ne-
gotium dilatum iri longiùs, quàm putaba-
mus. Publicè verò Hemerodromi attule- I
runt Corinthum a Venetis in deditionem
acceptam incruentâ victoriâ; centum quin-
quaginta vicos, & caſtella in noſtrorum
veniſſe poteſtatem, res geſtas paucis die-
bus triumpho digniſſimas. Non ſcribo plu-
ribus, quia ſum oppidò imbecillus; diar-
rhæa me malè habet, quæ ſi diutiùs mihi
moleſta erit, jam affigar lectulo; ita neque
potus, neque cibus juvat, & vires incre-
dibiliter ſunt labefactatæ. Vale, & valere
jube fratres, & patrem tuum.

Florentiæ IV. Non. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

UT mandatis tuis obtemperarem, K
Magnellium domi conveni, qui
febriculâ correptus decumbit;
is mihi ſignificavit florem, qui
iſtic Riccardus appellatur a co-
gnomine videlicet primarii viri, hîc alio
nomine appellari. Nam ut Piſis a virida-
rio ejus profectus a Domino vetere nomi-
natur, ita conſentaneum Florentiæ, quò
miſſus eſt aliunde, aliter nuncupari; ita-
que

que ſe neſcire, quis iſte flos Riccardus ſit,
A & imperialis viridarii cuſtodem etiam igno-
rare; ſe cupere, ut me certiorem facias,
qua aliâ appellatione cenſeatur, vel ſaltem
deſcribas eum, ut certis cognoſcere ſignis
valeamus. Ab Ambrâ quoque viro perele-
ganti, & humaniſſimo petivi bulbos, quos
promiſerat; qui reſpondit, quamvis ha-
beat domi pretioſos, & raros [id quod om-
nes Florentiæ ſciunt, eſt enim harum de-
liciarum indagator acerrimus, & diligen-
tiſſimus cultor] tamen ſe his non eſſe con-
B tentum, ſed expectare quoſdam inſigni
raritate, horum partem mihi daturum;
nec ſibi quidquam optatius, quàm ut meæ
morem gerat voluntati; opus autem eſſe
diligenti culturâ, nam præſtantiſſima quæ-
que ſtudio maximo, vulgaria ſponte pro-
veniunt. Hæc ille, qui an expectationi,
promiſſiſque tam ſpecioſis ſit re ſatisfactu-
rus, neſcio; illud ſcio me flagrantiſſimè
cupere, ut tibi meâ operâ ſit aliquid, quod
amicis poſſis oſtentare, mi Vincenti; ſed
hoc in alienâ poſitum eſt poteſtate. Vale.

Dat. Flor. XII. Kal Oct. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

C TE binas litteras meas puto acce-
piſſe, quas poſt illas, quibus
poſtremò reſpondiſti, dedi duo-
decimo, & quinto, niſi fallor,
Kal. Sept. ſed quia fieri poteſt,
ut eæ tibi redditæ non fuerint, quum cer-
ti hominis, qui iſtuc proficiſcatur, de-
tur occaſio, denuo ſcribendum eſſe duxi.
In illis autem ſignificabam hîc ignorari,
quis flos Riccardus ſit, quem petiſti, alio
nomine appellari; opus eſſe, ut indicares,
D quomodo aliter vocetur. Magnellum ſæ-
pe conveni, quo interprete a cuſtode vi-
ridarii, quod Riccardius ſatis inſtructum,
ornatumque habet, impetravimus, ut no-
bis copiam faceret bulborum omnis gene-
ris paulo ſelectiorum. Capſulam autem his
deliciis plenam paravimus tibi, quum Pi-
ſas veniemus, perferendam. Magnellius
conſtituerat mittere primo quoque tempo-
re; ſed ego auctor fui, ut ſuperſederet,
ne, quum Piſis non eſſes, periret. Ambra
E quoque mihi viginti ſex bulbos tradidit
diverſi generis, qui, quantum ex ejus ver-
bis conjicere potui, ſunt non contemnen-
di. Sed ego harum rerum ſum admodum
imperitus; idcirco ſubjeci eorum indi-
cem vernaculâ linguâ, quòd eorum nomi-
na barbara ſatis concinnè exprimi latino
ſermone non poſſent. Ego jam orationem
abſolvi, quam Kal. Nov. in inſtauratione
ſtudiorum ſum habiturus; qua conor o- F
ſtendere litterarum ſtudia afferre animis
veram quietem, & tranquillitatem, te au-
tem auditorem deſidero, quem videre ve-
hementer cupio. Camillus Pandolfinius,
qui hactenus eryſipelate laboravit, nunc con-
valeſcit; tibi plurimam ſalutem dicit, &
Redius. Vale, Aulla jucundiſſime.

Florentiæ VI. Id. Octobr. Anno
MDCLXXXVII.

EIDEM.

ETſi ſtatuerim hoc anno frequen- G
tibus litteris abſtinere, ne tibi
moleſtus eſſem vehementer oc-
cupato, nec, priuſquam reſpon-
diſſes, officio fungi ſcribendi; ut
eſſet in tuâ poſitum poteſtate crebriùs, an
rariùs acciperes meas epiſtolas; quas cre-
brò reſcribendo crebras, rarò raras elice-
res; non tamen ſic animum obſtinavi me-
um, ut ſiquid acciderit, quod te ſcire ve-
lim, non eſſe tibi putem indicandum.
Quapropter ignoſces mihi, ſi quum paucis
ab hinc diebus tibi ſcripſerim, non expe- H
ctato reſponſo tuo denuo ſcribo; æquo a-
nimo feres hanc temporis jacturam, quæ
pro amore, quo me, fratremque meum
complecteris, aliquo tuo gaudio compen-
ſabitur. Quæres quid acciderit, de quo te
eſſe velim certiorem, quod gaudium lo-
quar, quod ad amorem erga me, fratrem-
que meum pertinere videatur; non diu-
tiùs diſtendam cupiditatem tuam; frater
meus heri a Magno duce eſt accerſitus, &
juſſus hoc anno juris civilis inſtitutiones I
Principi Gaſtoni tradere. Id, ne illud O-
vidianum poſſes uſurpare,

Cur mihi fama prior, quàm nuncia littera venit?

ſignificandum tibi judicavi; nam ita naturâ
comparatum eſt, ut, ſiquid nobis, aut no-
ſtris accidat proſperum, amicis nunciare
gaudeamus; tu verò mihi es amiciſſimus,
ut nemo ſit, quicum mea omnia malim
communicare. Vale, Vincenti cariſſime,
& Adrianum clariſſimum virum, & opti-
mum parentem, fratreſque tuos valere meis
verbis jube.

Florentiæ III. Kal. Quinct. Anno
MDCLXXXVIII.

EIDEM.

A EX Adrianii clariſſimi viri litteris nuper intellexi, te nimio opere, nimioque labore in ſtudiis verſari parum valetudinis tuæ memorem, quam mihi ſcis eſſe cordi. Id magnam animo ſtudioſiſſimo tui attulit curam, ne me abſente incidas in morbum, quum ægro aſsidere, fallere ſermonibus diem, adhibere fomenta, intervallum locorum, quo disjungimur, non ſinit; quod ne accidat, vehementer timeo, Vincenti cariſſime. Quare mihi es admonendus, ut B laboribus parcas, ne graviùs, quàm neceſſe eſt, animum defatiges. Jam te puto ex eo tempore, quo diſceſſi a vobis, prælectiones multas confeciſſe, multas item, antequam diſcederem, confeceras. Noli timere, ne ſi tibi jus civile ſit hoc anno explicandum, imparatus hoc munus aggrediaris, non multis prælectionibus tibi opus erit. Veniet Piſas nova Principis noſtri Nupta, & vulgò ferunt ejus fratrem Ducem Noricorum eſſe venturum: Princi- C pum adventus, & præſentia, lætitiâ, & ſpectaculis publicis celebrabitur; in hoc tanto gaudio minus moleſtiæ diſcipuli nobis exhibebunt. Quæ quum ita ſint, paulum remitte laborem, qui forſitan erit ſupervacuus. Nunc æſtus eſt graviſſimus, flagrantiſſimo ſidere Cœlum concaluit; nihil eſt magis cavendum, quàm immodicæ curæ, animique vehemens contentio, quem ſi pergas exercere ſeveriùs, corpus, quod eo laborante debilitatur, æſtu diffluens, & D laboribus impar opprimetur. Quod omnibus quidem timendum eſt, ſed præcipuè adoleſcentibus, & his, qui in juventutis flore, quo viges, conſtituti ſunt. Quantopere autem adoleſcentibus officiat æſtus, & labor, exemplo ſunt duo Magii fratres, qui ex itinere morbum contraxerunt, & nunc ægrotant Urbini. Hæc ego tibi præcipienda eſſe duxi, ut periculum vites, mea monita ne contempſeris, & Homerum audias dicentem:

..... ἀγαθὴ δὲ παράφασις ἐστιν ἑταίρου

E Ex te viciſſim velim cognoſcere, quomodo ſe habeat Adrianius noſter, an adhuc veſtigio inſiſtat ſine dolore, & ſe ſuis pedibus portet. Huic nunciabis Lippam, & Ilochium, & Julam a noſtris receptas eſſe. Sed hoc anno victoriarum nunci minus afferunt lætitiæ, quàm ſolebant; ſive quòd minùs accidunt inopinati, quum in Pannoniis deploratæ ſint res Barbarorum; qui nec exercitum habent, nec ſpem, nec animum adverſæ fortunæ contemptorem; ſive quod lætitia nuptiarum avertit Etruſcam Aulam a cogitatione bellorum. Sunt enim hæ & Principibus noſtris lætiſſimæ, & Duci Noricorum, & præcipuè F novæ nuptæ, cui nihil ajunt longiùs videri opportunitate ad nos veniendi; quæ quotidie peritos homines de noſtræ urbis pulchritudine, de ſplendore villarum, de amœnitate camporum interrogat. Corſinius, qui mittendus eſt orator ipſam nomine Principis noſtri petiturus, nondum profectus eſt, nec ſcimus, quando ſit profecturus. Vale, & eruditiſſimo viro Adrianio, & parenti, fratribuſque tuis, & Lanfreduccio ſalutem plurimam impertire.

Florentiæ XIII. Kal. Sext. Anno MDCLXXXVIII.

EIDEM.

QUæ cauſa tibi tam diuturni ſilentii fuerit, licèt ipſe mecum G diu cogitarim, invenire non poſſum. Abiſti Piſas anni tempore flagrantiſſimo, quo periculoſa eſt omnis locorum, Cœlique, Cornelio Celſo teſte, mutatio; nonne me certiorem de tuâ valetudine factum oportuit? Ne ſcribendi officium differres, ego prior te meis litteris ad XIX. Kal. Sept. datis compellavi; nonne reſponſum oportuit? tu verò nihil reſcribis, nec officium me- H um aliquid exculpere litterarum poteſt. Quid putem, niſi me abs te contemni? nam quoties ad humanitatem tuam reſpexi, quæ ignotos etiam, nedum tam longâ familiaritate conjunctos ultro ſolet officiis laceſſere; quum venit in mentem promiſſi tui, quo fidem obſtrinxiſti, te, ſimul atque Piſas veniſſes, eſſe ad me ſcripturum; ſuſpicor taciturnitatis tuæ cauſam eſſe incommodam valetudinem, quæ ſuſpicio me valde ſollicitat. Nuper Adrianii viri præ- I ſtantiſſimi litteræ timorem meum aliquantum levaverunt, quia nihil ſiniſtri nunciabant; ſed quum in his mihi ſalutem, ut ſoles, non aſcripſiſſes, non omnino metu ſum liberatus. Accedit eodem, quod multis in locis ferunt inſalubritate corporum laborari; Senis certè aliquot millia eſſe dicuntur ægrotorum. Vos quidem moleſtè fertis, quotieſcumque exteri veſtram civitatem morbis obnoxiam ſuſpicantur; nec ullos alios vidi hac de cauſâ tantopere K commoveri; ſed neque Florentia, neque Feſulæ, neque Tibur, neque Piſæ aëris intemperiem ſentire non poſſunt. Quare quum in aliis quibuſdam locis frequentes eſſe morbos audiamus, licet ſuſpicari, nonnulliſque ſcribentibus credere vos, qui in orâ Tuſcorum degitis, quam Plinius, & Sido-

Sidonius Apollinaris peſtilentem vocant,
A hujus calamitatis immunes hoc tempore
non eſſe, quo autumnus appropinquat ma-
ximè corporibus inſalubris. Quare ſcribe
aliquid, quo te valere cognoſcam, nam te
ſilere valde miror. Mandaveram tibi, ut ſi
Martinius claves, quas dederam, domum
tuam attuliſſet, me certiorem faceres, aut
ſi non attuliſſet, exigeres; nec allatas, nec
exactas e te cognovi. Itaque domus mea te
Piſis degente egregio amico patere furibus
poteſt; & non vis admirer hoc ſilentium
tuum, quum tot cauſis ad ſcribendum com-
pulſus obſtinatè tam diu taceas. Vale, &
ſalvere jube Adrianium virum, qui officium
ſcribendi nunquam inſuper habuit.

Florentiæ XII. Kal Sept. Anno
MDCLXXXVIII.

EIDEM.

INvidet mihi profectò fortuna & ab-
B ſentiæ tuæ ſolatium ingens, & ma-
ximam in ſolitudine meâ voluptatem;
quum ſæpiſsime ejus culpâ fit, ut lit-
teræ tuæ ſeriùs ad me perferantur.
Scripſiſti ad XV. Kal. Sept. ſatis maturè poſt
diſceſſum tuum, ad X. redditæ ſunt; ut
ex Adrianii clariſsimi viri epiſtolâ intel-
lexi, iterum ſcripſiſti X. Kal nullas accepi.
Crederem vitio eorum id accidere, qui
Florentiæ reddunt; ſed cur Adrianii litte-
ræ redduntur ſtatim, tuæ non redduntur?
C ſuſpicari ſubit famulum, cui das ferendas
ad tabellarium, forò perferre; ſed nolo in-
nocentem redarguere, ſatis peccavi, quum
te immerentem accuſavi, & moleſtè fero,
& me ejus facti pœnitet, & infectum velim,
quia meam accuſationem tibi acerbam fuiſ-
ſe accepi. Quoniam verò mutari non po-
teſt, mihi etiam, atque etiam rogandus es,
ut ignoſcas amori erga te meo, ignoſcas ti-
mori, quo ſollicitabar; quum enim a no-
bis diſceſſiſſes æſtatis graviſſimo tempore,
D & litteras tuas nullas accepiſſem, nec un-
quam tandiu ſiluiſſe te meminiſſem, time-
re cœpi, ne mutatio Cœli, & itineris in-
commoda te lecto affixiſſent. Ea ſuſpicio
mihi magnam moleſtiam creavit, cujus
tædio offenſus iraſcebar tibi; ſi quum ſcri-
bere poſſes, officium litterarum omitteres,
quæ ſolæ mederi poterant animo ſollici-
to, & pertubato. Feci, fateor, iracundè,
quum de benevolentiâ tuâ, & fide dubita-
vi; ſed ſatis pœnarum dedi, quum te lit-
teris meis offenſum eſſe, triſtemque co-
gnovi. Redde te mihi hilarem, & placa-
tum; nunquam poſthac tibi vel reverâ ſi-
lenti ſuccenſebo; habes meam ſatisfactio-
nem, quam tibi probari cupio. Meas O-
rationes, quas publicare cogito, ſcito me E
cenſori publico recenſendas tradidiſſe, ne
me putes in hoc non geſſiſſe morem tuæ
voluntati. Claves domus meæ, niſi ſer-
vantur apud te, recuperes, te vehementer
rogo. Vale, fratribuſque tuis, atque pa-
renti ſalutem plurimam dicito.

Nunc demum epiſtolam tuam accepi
ſcriptam humaniſſimè, qua me certiorem
facis te a Martinio claves recepiſſe; gra-
tias pro hac re tibi ago; gaudeo etiam vos
expertes eſſe morborum; ſed in hoc non F
te patiar errare. Ego non affirmavi Flo-
rentiæ, aut Feſulis, aut Tibure aeris in-
temperie laborari; ſed quum in iis locis
poſſit laborari, quæ nonnullis Auctoribus ſa-
luberrima prædicantur, non debere vos of-
fendi, ſi quis de Piſis idem aliquando ſuſ-
picétur. Ceterùm Florentiæ, quod qui-
dem ſciam, nulla eſt adhuc ſuſpicio inſa-
lubritatis; quod ex paucitate ægrorum con-
jicio, quorum mihi notitia eſt, & quod
quum in eo loco veſperi verſer, ubi fune- G
ra frequentiſſime duci ſolent, vix unum,
aut alterum totâ æſtate funus vidi. Gherar-
dius tamen, & Serenajus diem ſupremum
expleverunt; ſed uterque morbum venan-
do contraxerant; qua tempeſtate maximè
flagrabat æſtus, quatuor venatum ſimul exi-
verunt, Ruſticus quidam, Sacerdos Paga-
nus, Gherardius, & Serenajus; omnes pa-
ri fato occiderunt; præter horum nullum
aliud funus audivi. Ita Deus faxit hæc
propria, & perpetua bona; certè proxi- H
mis annis octo, novem, aut decem milli-
bus capitum aucta eſt hujus urbis multi-
tudo; quæ tamen exhauſta non funeribus
fuerat, ſed abitu civium. De Tibure, &
Feſulis mentirer, ſi quidquam affirmarem;
quæ ideo ſubtexui, ne me auctorem cita-
res falſi nuncii. Vale rurſus.

Florentiæ V. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVIII.

EIDEM.

NIhil eſt, quod verearis, Vincenti
ſuaviſſime, ne, quòd officium I
reſcribendi parumper diſtuleris,
te inhumanitatis crimine au-
deam accuſare. Nam tanta ex
litteris ad me proximè datis argumenta a-
moris eximii, & ſingularis elucent, ut non
modò te non ſuſpicer inhumanum, ſed e-
tiam mihi gratuler, quod te habeam omni
ſtudio, & benevolentiâ, & conjunctione
devinctum; nec tu pœnâ afficiendus, ſed
amore mutuo remunerandus videris. Quam
cnim

enim ſollicitudinem, quem timorem ſuſce-
A piſti, quum intelligeres me in periculum invaletudinis deveniſſe! Gratias igitur ago tibi pro ſignificatione tantæ benevolentiæ, proque precibus, quibus Deum fatigas, ut mihi inoffenſa valetudo contingat; ſed eas potiùs adhiberi velim, ut mentis bona, ut integer animus, ut non fucatâ ſimulatione virtus, quæque alia verè e re meâ ſunt ab Auctore omnium bonorum, & ſummo, unicoque bono tribuantur. Quod ut precer, adducor Platonis exemplo, qui
B nunquam divitias, & honores, & corporis firmitatem, & quæ alia prima Mortales putant, ſed bonum precatus eſſe fertur. Nam opes, & valetudo, & dignitas an profutura ſint nobis, ignoramus, quum multos tranſverſos egerint, quibus adverſæ res fuerunt virtutis exercitatio, ſecundæ incitamenta vitiorum. Sunt igitur bona a Deo petenda; ille, qui ſcit, quid nobis expediat, nos verè profuturis cumulabit; nos enim in magnâ rerum expetendarum
C ignoratione verſamur, nec hominibus ferè contingit boni, malique non falſa judex, diſceptatrixque prudentia. Utcunque tamen ea ſe res habet, dici non poteſt, quàm ſit jucundum mihi, quàm gratum, quàm optandum, quod amorem erga me tuum non ſolùm apud homines, verùm etiam apud Deum benevolâ precatione teſtatum eſſe voluiſti. Illud ingratum, quod ſcribis te negotiis domeſticis diſtineri; cave, mi Vincenti, ne a ſtudiis abducaris: cave, ne
D ad publicum munus, quod tibi demandatum iri ſperamus, imparatus accedas: cave, ne exiſtimatio, quæ de ingenio tuo, & doctrinâ eſt, minuatur. Omnia minoris facienda, quàm laus, & dignitas, & amplitudo; quas abunde conſequere, ſi principia rectè proceſſerint, & hoc anno firmiter jeceris tuæ gloriæ fundamenta; quæ ſi infirma ſint, fruſtra, quidquid ſuperſtruxeris, inædificabis. Quæ tibi ſcribenda eſſe duxi, quod Academiæ noſtræ nego-
E cium differtur, & longiùs etiam differetur; vereor autem, ne, quum incertus animi pendeas, ad deſidiam faciliùs convertaris. Zambeccarius oblitus eſt, quem bulbum ab eo petiveris; quum ſcribes, ne graveris mihi ſignificare, ut hominem commonefaciam. Eadem operâ me certiorem facito, quando tempus fuerit opportunum bulbos florum petendi, quos deſideras, ut morem geram tuæ voluntati. Vale, & ſalutem patri tuo dicito, & ut rectiùs valeas, abi ruſticatum.

Florentiæ XVI. Kal. Oct. Anno MDCLXXXVIII.

EIDEM.

QUatuor Hemerodromi Florentiam venerunt, unus Bononiâ, F
Venetiis alius, tertius a Cæſare, quartus a Mantuæ Duce; hi omnes nunciant Taurunum vi eſſe captum; in eâ expugnatione Noricorum Ducem, & egregii imperatoris, & ſtrenui militis impleſſe partes. Nam quum murorum ruinas tranſcendere propter interjectam haud exiguæ altitudinis foſſam non planè reliquo ſolo æquatam milites cunctarentur, & ſeſe invehentibus Barbaris paulum ceſſiſſent, Princeps foſ- G
ſam ſuperavit, ſtragemque murorum cum delectis aſcendit. Exemplo ducis accenſum exercitum per æqua, per iniqua vadentem ſuſtinere hoſtes non potuerunt; omnes in medio trucidati ſunt, urbs Pannoniæ propugnaculum expugnata; qua captâ, & Illyris univerſa illa vetus, & regio omnis, quæ Dacia antiquitus appellata eſt, in noſtrorum ditionem, poteſtatemque concedet. Nec ea nobis fuit incruenta victoria, ad ſexcentos e noſtris cecidiſſe editæ typis H
litteræ teſtantur; alii duo millia cæſa Chriſtianorum ferunt, qui non inulti occubuerunt; in urbe captâ iracundè ſævitum, non ætati, non ſexui victores pepercerunt. Eædem litteræ tradunt omnes provincias inter Pannoniam, Thraciamque interjectas ad rebellionem ſpectare; fuſa, atque fugata quindecim millia Barbarorum, ex quibus tria millia cæſa; ſigna militaria capta complura; Eubœam etiam ab exercitu Venetorum ſummâ vi oppugnari, ac I
pene captam eſſe; in Dalmatiâ ejus provinciæ munitiſſimum oppidum (Climium vocant) obſideri alii licèt minùs certi nuncii attulerunt. Adrianio, ſi Piſis adhuc verſatur, meis verbis nunciabis me ad eum de rebus in Pannoniâ geſtis fuiſſe ſcripturum, niſi Lucam ad ſuos abiiſſe cenſuiſſem; quæ ſi tibi erunt notæ, ignoſces, non enim priùs ad te litteras dandi fuit facultas, quum nudius tertius nuncii venerint. Vale, & ſalutem dicito parenti, & fratribus tuis. Sgrillius ſupremum diem obiit, quum jam eſſet rediturus; ejus locus vacabit; Deus faxit, ut hunc te implere videamus.

Florentiæ XIV. Kal. Oct. Anno Sal. MDCLXXXVIII.

E I-

EIDEM.

TAndem aliquando in noſtrum ordinem es cooptatus; gratulor tibi ex corde, & eo magis ex corde gratulor, quo magis ex corde gaudeo; gaudeo autem vehementiùs, quo diuturniore curâ ſum conflictatus. Si citò veniet nova nupta, annus tibi, nobiſque minimè laborioſus continget; ſin autem cunctabitur, erit tibi aliquantulum deſudandum. Ego Orationem de Nuptiis Principis Ferdinandi cras abſolvam; quæ Orationem de victoriis Chriſtianorum longitudine ſuperabit. Orationum mearum tertia ferè pars impreſſa eſt. Vale.

Florentiæ V. Id. Oct. Anno MDCLXXXVIII.

EIDEM.

EGo litteras ad te Piſas tabellario perferendas dedi; ſed quia ſum ſuſpicatus ad Eræ Pontem abiiſſe, iſtuc quoque mittendum epiſtolium cenſui, quo certior per me fias te eſſe auctum dignitate, & tibi inſtitutiones Juris civilis profitendi munus demandatum. Non gratulor tibi, quia tu magis mihi gratulari debes, ad quem ex hac tuâ proſperitate majus gaudium redundavit. Jam ego

Muſis amicus triſtitiam, & metum,

qui meum animum longo tempore occupavit, dum erat incertus eventus petitionis tuæ,

Tradam protervis in mare Creticum
Portare ventis......

Meus etiam frater in ſuperiorem gradum aſcendit, & auctus eſt liberaliore ſtipendio; quæ & Farſetto contigerunt. Vale.

Florentiæ V. Idus Oct. Anno MDCLXXXVIII.

EIDEM.

QUamquam mihi grave eſt, & permoleſtum, Vincenti ſuaviſſime, tanto locorum intervallo a te eſſe disjunctum; illud tamen in hac abſentiâ mihi accidit perjucundum, quod intelligo te non minore mei deſiderio teneri, quàm ego tenear tui. Nam, ut laudari a viro, qui dignus laude videatur, gratiſſimum eſt, ſic amari ab eo, qui ſit amore digniſſimus, magnam affert voluptatem. An verò non tu, mi Aulla, talis es, qui obſequio, fide, modeſtiâ, ſuavitate morum, integritate vitæ omnium, quibus notus es, amorem promereris? Quum te igitur ex litteris perſpicio orbatum conſuetudine meâ mærore affici, & angi vehementer, amoris erga me tui per quàm ſuavis eſt mihi ſignificatio. Atque is, quum mihi nunquam fuiſſet obſcurus, in litteris, quas proximè ad me dediſti maximè elucebat; in quibus affirmas diſceſſum a te meum tibi omnem lætitiam, omnes avocationes, omnia ſtudia excuſſiſſe; quod, quum animum tuum ex animo ſpecto meo, veriſſimum puto. Sed ferenda neceſſitas, & utendum hoc qualicunque ſolatio litterarum; quo utinam uti quotidie poſſem, neque tuæ occupationes a ſcribendo me deterrerent, quas interpellare frequenter eſt inhumanum; præſertim quum nihil accidat hoc anno, quod epiſtolarum frequentiam deſideret; quo fit ut adſit ſcribendi voluntas, deſit argumentum. Nam anno ſuperiore quot evenerunt, quæ tibi ſignificanda litteris videbantur? certè & hæc urbs multa tulit, quæ benignam ſcriptioni materiam ſuppeditabant; & crebri nuncii, qui ex Germaniâ afferebantur, ſilere me non ſinebant; nunc & bella, quibus univerſa ferè ardet Europa, neſcio quo fato frigent, & in hac urbe nihil eſt novi. Vale, & parenti, fratribuſque tuis, & Adrianio, & Zerillio, & Terentio ſalutem plurimam meo nomine nuncia, quam Roſsius, & amici reliqui tibi dicunt. Tillius Inconiriæ feminæ primariæ valetudine, quæ in ejus ædibus ægrotat, domi attinetur, & nondum Florentiam venit.

Florentiæ VII. Id. Jul. Anno MDCLXXXIX.

EIDEM.

TU verò, quaſi hæc ſit inter nos nupera notitia admodum, nec rei ferè ſanè ampliùs quidquam fuerit, ut ait Terentius, ita verecundè in tuis litteris loqueris, & te affirmas vereri, ne mihi gravioribus curis occupato accidant injucundæ. Ego autem non ſolum tuas res, verùm etiam luſus antiquiores occupatione qualibet, ut cum Pindaro loquar, duco; & litteræ tuæ mihi non luſus videntur, ſed amicitiæ pignora, noſtri deſiderii leva-

levamenta, abſentiæ a te meæ ſolatia pæ- A ne neceſſaria; quas quum lego merum nectar, & ambroſiam puto; quare cave, mihi moleſtas unquam eſſe cenſeas, quæ quo fuerint frequentiores, eo erunt ſuaviores. Illud etiam deſine ſuſpicari me, ſi quid elaboraſſem ingenio tuo dignum, ſuppreſſurum fuiſſe, ac non ſtatim tecum communicaturum; ac pro certo habe, ſi aut elegos, aut aliud genus carminis conſcripſero, quod aptius exiiſſe videatur, extemplo eſſe miſſurum, neque te fraudatum iri B eâ voluptate, quam magis ob amorem erga me tuum, quàm ob elegantiam meorum poëmatum percipis. Sed nondum cum Muſis in gratiam redii; neſcio quo pacto eæ me averſantur, ideo a pangendo carmine prorſus abſtinui; nec eſt, quod me tanquam deſidem objurges. Nam quod otium in ſcriptione non conſumpſi hactenus, in lectione contrivi, quæ prævia eſſe debet, & quaſi præludere ſcriptioni; qua lectione potiſſimùm illi ſpiritus excitan- C tur, qui nos ad ſcribendum compellunt, & vehunt. Sed ego impoſterum aut inertiam meam mittendis carminibus apud te purgabo, aut occupationes meas excuſabo; ne, ſi nihil miſero, tanquam ex Syngraphâ mecum agas. Video enim te eſſe paratum, ſi promiſſis non ſtetero, mihi dicam ſcribere, & obtorto collo me rapere in jus; qui tantopere meos verſus deſideres, ut quum te, Adrianio teſte, ſciam aſſiduè ſtudiis operam dare, & nullo uti avocamenti genere, D ſed dies, noctesque vacare graviſſimis litteris, tamen aliquid temporis meis nugis tribuere concupiſcas. Atque hîc eſt locus admonendi tui, ne valetudini tuæ malè conſulas, ne corpus, animumque nimio labore peſſumdes; ſed aliquando mentem quiete reficias, quæ cum corpore ſolet defatigari. Quæ monita ſi frater meus non eſſet aſpernatus, rectiùs valuiſſet, nam poſtquam a ſtudio ſe transſilidit in otium, ſanitatem, quæ labefactari cœperat, pæne E recuperavit. Mater mea ſe meliùs habet, & ſpero brevi fore, ut convaleſcat. Heri ſupplicationes habitæ ſunt ob Pontificis Maximi valetudinem reſtitutam; nonulli tamen ferunt depoſitum eſſe, & eo morbo laborare, qui humanâ ope curari non poſſit; & opinionum tam diverſarum auctores citant litteras teſtes, quæ Româ afferuntur; adeo nihil certi eſt, ut quæ Romæ gerantur, in illâ ipsâ urbe ignorentur. In Germaniâ, Pannoniaque bella frigent, F nihil præclarum geritur, nunciique ſunt tam varii, tamque incerti, ut pigeat vana pro veris affirmare. Hiſpanus quidam librum publicavit in duas partes diſtributum, quarum alteram Regi Hiſpaniarum, alteram Franciſco Redio dedicavit, & utrumque eodem titulo inſignivit. Mitto formulam libelli ſupplicis, quæ poteſt eſſe hujuſmodi. Vale.

Florentiæ X. Kal. Aug. Anno MDCLXXXIX.

EIDEM.

Poſtridie ejus diei, quo litteras ad te dedi, Ferdinandus Etruriæ Princeps in villam ſe contulit, quæ G Pratolinum appellatur; quare non data eſt mihi ejus adeundi facultas; exquiſivi tamen interim per otium, an quod frater tuus petit, ſoleat concedere, & mihi jam liquet ſolere. Itaque jam ſpondeo me tuæ voluntati morem eſſe geſturum, & ſpero, hoc a Principe beneficium impetrabo; ſed vereor, ne ſit aliquanto ſeriùs, quàm velis, ob eamque cauſam ingratius; nam, ut eſt in epigrammate græco, H

Ω'κεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι, ἢν δὲ βραδύνῃ,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

At frater meus, inquies, cupit ingentem ficedularum ſtragem facere, quibus occidendis jam tempus eſt opportunum; doleo differri, vel auferri hanc fratri tuo voluptatem; & magis dolerem, ſi propinquiores eſſemus, quòd ſuaviſſimarum avium eſu fraudarer, ſed omittam hunc ſermonem, qui mihi ſalivam ciet. Elogium ſcripſi in quemdam e domo Navarrettâ ro- I gatu cujuſdam Neapolitani viri præpotentis; quod tibi mitterem, non quòd a me valde probetur, ſed ut videas, quantâ ejus domus proceres, quæ tibi affinitate conjuncta eſt, in regno Neapolitano polleant auctoritate; ſed piget tranſcribere, eſt enim ſerum diei. Vale.

Florentiæ X. Kal. Sept. Anno MDCLXXXIX.

EIDEM.

Audio Adrianium tertianâ febri K laborare, ac pro eo, ac debeo, moleſtè fero, & ſollicitor ejus valetudine; quare gratiſſimum mihi fuerit, ſi de omnibus, quæ ad ejus morbum pertinent, certior per te fiam. Scio hujuſmodi febres hoc anno magis longas eſſe ſolere, quàm periculoſas; tamen id non evellit ex animo curam, quam injecit hoc qualecumque diſcrimen cariſſimi viri; nam, ut tu probè noſti,

Rei

Res eſt ſolliciti plena timoris amor.

A Heri vidi avem peregrinam ex Indiâ advectam ſtruthiocameli ferè magnitudine, quum adolevit; ſed hæc, quæ oſtenditur, nondum excrevit ad juſtum corporis modum. Eſt colore fuſco, ſed qui propius accedit ad atrum: habet ſetas veriùs, quàm pennas, collum oblongum, in capite os protuberat, collo non palea dependet, ſed ejus vice quædam excreſcentes carunculæ purpureo colore cernuntur: caret linguâ, caret caudâ, roſtro utitur valido, &
B magno, gutture tam patulo, ut integrum malum glutiat: alarum breve veſtigium veriùs, quàm alæ, pedes trifidi. Hæc Eme barbaro vocabulo appellatur, de qua pauci ſcripſerunt, & pauciſſimis hanc videre contigit; ferunt ardentes prunas inlæſam devorare. Oſtenditur & equa miro ingenio, cui ſi horologium oſtenderis, indicare dicitur horam; & ſi nominaris Hiſpaniæ Regem, aut Cæſarem, venerabunda procumbere; ſi Turcarum Imperatorem
C juſſeris venerari concuſſo capite renuere; ſi magis inſtiteris edito hinnitu fugere, & hujuſmodi cultum aſpernari. Hæc in magnâ nobilium juvenum coronâ Principem Etruriæ ſolùm adoravit; multaque alia fecit, quæ omnium admirationem excitarunt; pro quibus Princeps ejus domino ſexcentas drachmas dedit. Vale, & ſalvere jube fratres, & parentem tuum, & Adrianium.

Florentiæ III. Non. Sept. Anno MDCLXXXIX.

EIDEM.

D Memini te mihi præcepiſſe, quum Piſis eſſem Florentiam profecturus, ne crebriùs, quàm decimoquinto quoque die litteras ad te darem; ſed patiaris, Vincenti cariſſime, ut hac vice duntaxat præcepto tuo minùs obtemperem ſemper inpoſterum pariturus. Nec eſt, cur timeas, ne te avocent a ſtudiis, ne tibi negotium faceſſant litteræ frequentiores; non exigo reſponſum; itaque tuus tantummodo erit
E labor legendi, non reſcribendi, qui per quam eſt levis, nec ſanè moleſtus; quum legere poſſis, & inter deambulandum, & dum epulæ opponentur, & quum te ſtudendi ſatietas capiet, & quum tempus cupies fallere, & quum ſurges e lectulo, & quum dormiturus inrraveris cubile. Quæres, cur malim excuſare factum, quàm excuſatione prorſus non indigere, quod eſſe ridiculum Catonis oraculo admonemur? Puto fratrem tuum Joannem, ut eſt juvenis venandi ſtudioſus, de impetrandâ facultate armorum gerendorum ſollicitum eſſe, & jam quotidiano convicio efflagitare, ut ad me ſcribas, ut morem ſuæ voluntati geras. Ut igitur hac te moleſtiâ liberem, indicandum tibi eſſe judicavi, me, quod frater tuus petebat, impetraſſe; ſiquidem impetrare eſt, ejus; penes quem hujus rei ſumma eſt poteſtas, promiſſo fidem obligare. Poſtridie ejus diei, quo Florentiam veneram, hominem clariſſimum Magium, mihique multis de F
G cauſis amiciſſimum conveni, qui me humaniſſimè excepit, ſeſeque oſtendit omnia meâ cauſâ facturum, nullamque rem, quæ eſſet in ſuâ poteſtate, petenti mihi denegaturum. Ego, quamquam ſtatueram eo die nihil hac de re loqui, ne viderer non ſalutandi hominis, ſed petendi cauſâ acceſſiſſe; tamen quum perſpicerem adeo propenſam in me ejus voluntatem, mihi nihil gratius futurum affirmavi, quàm ſi fratri tuo Principis reſcriptum daret, quo ipſi quolibet armorum genere palam uti li- H
ceret. Annuit ille, & rogavit, ut ad ſe ſcriptum fratris tui nomen afferam, ne memoriâ excideret. Nudius ſextus attuli, quum frater meus hominem ſalutandi cauſâ conveniret, perendie rurſus eum adibo, &, ut puto, reſcriptum auferam; & quum primùm erit copia hominis, cui tutò poſſim committere, ad te mittam; ſi Jannettus ad vos proficiſcetur, ei dabo, ſin minùs, erit mihi quærendus alius. Et quoniam Jannetti incidit mentio, reſpondebo I
litteris, quas a te humaniſſimè ſcriptas attulit; in quibus me ſcito non probare inhumanam illam amicitiam non dolentium diſceſſu amicorum, & ne funeribus quidem illacrimantium, quam proponis; veriſſimumque exiſtimare dictum Symmachi oratoris celeberrimi, qui mollem eſſe affirmat amantium animum, & ad quemlibet ſenſum doloris acutum. Ego & quum a te divellor, vehementiſſimè perturbor, videorque mihi animæ dimidium meæ re- K
linquere; & tuas calamitates meas ducam, & ſiquid tibi humanitus, quod Deus avertat, acciderit, obruar doloris magnitudine. Faciliùs in meo luctu, quàm in tuo a lacrymis temperabo; adverſitatem fortunæ æquo animo perferam, vultu non immutato adverſa rolerabo; teque arbitror hanc animi mei in amore mollitudinem haudquaquam improbare; quem ſæpe animadverti me diſceſſuro non poſſe lacrymas continere. Habes meam ſententiam hominis, ut parum ſapientis ira certè plurimum L
diligentia. Vale. Horologium tuum ad artificem detuli, qui non inſcienter fabrefactum videri, niſi quid intus lateat, quod pravum, depravatumque ſit, affirmavit. Camillus Pandolfinius me magnopere oravit,

ut te ſalvere plurimum ſuis verbis jube-
A rem. Adrianio, & fratribus, patrique
tuo ſalutem dicito.

Florentiæ Kal. Julii Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

B NUnquam mihi putaſſem ad te ſcri-
pturo verba deſutura; quum e-
nim, quo tempore in iſtâ urbe
verſor, totos dies, partemque
noctis interdum ſoleam tecum
commorari, nec unquam deſit mihi tecum
loquendi, jocandique materies; quis cre-
dat ſeptem diebus, quibus abſtinui a ſcri-
bendo, non potuiſſe, quod ſciberem, re-
perire? Et tamen non reperi, quia tu diu ſi-
luiſti, caruique litteris tuis, quas & ſi non
exigo, ne tibi valde occupato negotium
C videar exhibere; tamen eæ, quum affe-
runtur, me quadam voluptate perfundunt,
quæ me efficit loquaciorem; & in me ex-
perior, quod Symmachus orator non con-
temnendus affirmat facundam eſſe lætitiam,
& clauſi pectoris anguſtias aſpernari. Nunc
in inopiâ tuarum litterarum eloquii quo-
que inopiâ laboro, & areſcit ingenium o-
rationis tuæ ſuavitate non irrigatum. Ac-
cedit eodem, quod vel ut imiter ſolitu-
dinem tuam, vel quia ſine te omnes pæ-
D ne conſuetudines, & alloquia amicorum
mihi ſunt injucunda, quum eorum, ut ita
dicam, greges quotidie domum meam ven-
titent, parum cum his verſor, parum col-
loquor; ſed incluſus in meo cubiculo
dies, noctesque maneo, aut ſolus per hor-
tum domeſticum ſpatior; ad bibliopolarum
tabernas non accedo, ubi ſi quid novi di-
vulgatum eſt, audiri ſolet. Itaque nec
quid rerum in hac urbe, nec quid alibi
geratur, ſcio; ob eamque cauſam eo argu-
E mento careo litterarum, quo ſolemus fre-
quenter uti, quum amicos abſentes cer-
tiores facimus de iis, quæ illos ignora-
re cenſemus, & noſſe cupere arbitramur.
Quare deeſt mihi argumentum ſcribendi,
non deeſt voluntas, cui ut morem geram,
ſcribo nihil eſſe, quod ſcribendum videa-
tur; in quo puto me obſequi amori erga
me tuo, quem ita reor avidè expectare
litteras meas, ut ego tuas expecto; & quum
dies venit, quo Florentiâ Piſas litteræ af-
feruntur, mihi te videre videor maturiùs
exeuntem domo nullâ interpoſitâ morâ ta-
bellarii publicas ædes adeuntem, interro-
gantem miniſtros, an aliquid habeant ti-
bi reddendum litterarum. Ut igitur huic
ſtudio tuo ſatisfaciam, quamvis nec res,
nec verba ſuppetant, ſcribendum eſt ta-
men; nec mihi inanium litterarum tam F
eſt reprehenſio pertimeſcenda, ut tibi dem
occaſionem ſilentium meum ſilentio tuo
ulciſcendi, & ego caream ſolatio, quo utor
in hac abſentiâ, quod eſt longè jucundiſ-
ſimum. Nam quum tuas litteras lego, ani-
mus te præſentem ſibi fingit, te alloqui-
tur, te videt, & in earum lectione acquie-
ſcit. Has ergo ut eliciam, mihi laboran-
dum eſt, quarum beneficio præſentiâ tuâ
quodammodo fruor; tu ignoſces, ſi nihil
eſt in litteris meis, quod te noſſe juvet; G
nam ſi nullâ aliâ re te delectabunt, in his
expreſſam videre tuarum cupiditatem; tibi
certè non inſuave eſſe debet. Vale, & ſal-
vere jube patrem tuum, Joannem, & Ja-
cobum fratres, & Laurentium Adrianium.

Florentiæ VIII. Id. Julii Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

QUum binas ad Adrianium litte-
ras dederim, nec ullum reſpon- H
ſum tulerim, quod antea nun-
quam accidit, ſum valde cupi-
dus ex te cognoſcendi, quæ
cauſa hominem a ſcribendi officio deter-
reat; eſt enim admodum mirum eum tam-
diu ſiluiſſe, qui ſolebat prius tam accura-
tè litteris reſpondere, tam crebrò ſcribe-
re, ut pæne excederet modum. Morbo
impeditum ſuſpicarer, niſi epiſtolam tuam
accepiſſem, quæ invaletudinem ejus non
indicabat, alioquin indicatura; præſertim I
quum veriſimile ſit ipſum, ſi minus com-
modè ſe ſe haberet, fuiſſe rogaturum, ut
hac apud me excuſatione utereris. Eſt au-
tem mihi moleſtum ejus litteris caruiſſe,
ac porro cariturum, quòd minùs crebrò
de veſtrâ valetudine certior fiam; & quòd
in poſterioribus, quas ad eum ſcripſi, ro-
gavi, ut tibi ſignificaret horologium, quod
mihi tradidiſti, non poſſe reconcinnari,
niſi bractea iſta ex chalybe, unde rotarum
motus exiſtit, reficiatur; hujuſmodi bra- K
cteas decem drachmis, & ſemiſſe æſtima-
ri; aliquid præterea pro operâ dandum
opifici; itaque quindecim drachmas, quas
nunc vocant Julios nummos, impenden- L
das eſſe; cupiebam ſcire, an hoc pretio
refici velles; quod quoniam Adrianius ti-
bi exponere ſuperſedit, aut certè mihi non
aperuit tuam voluntatem, quàm maturri-
mè, quid fieri velis, indicabis. Eſt enim
periculum, ne quum ad horologii vitium
deprehendendum fuerit diſſoluta compa-
ges, & ita ſoluta ſervetur apud opificem,
ejus

A ejus aliqua pars pereat. Diploma Principis, quo arma lege vetita gerendi tuo fratri facultas conceditur, jampridem tibi miſiſſem, ſi Magius mihi tradidiſſet; nondum mihi obligatam fidem liberavit; ſed promiſit propediem liberaturum; quum primum licuerit, ad te mittam. Scriptis litteris accepi Adrianii litteras, ex quibus cognovi, quid fieri velis; itaque horologium reconcinnandum curabo; neque enim periculum eſſe credo, ne bracteâ mo-

B trice reſtitutâ conſiſtat; aut brevi pervertatur; quum haud inſcitè factum opifex dixerit, & nullum aliud vitium appareat. Conjicere in litteras diploma Principis non audeo; quum ex litteris Adrianii intellexerim ejus epiſtolam tabellario datam intercidiſſe. Vale, & Adrianio, tuiſque meo nomine ſalutem dicito.

Florentiæ XII. Kal. Sext. Anno MDCLXXXX.

EIDEM.

C Nunquam exiſtimaſſem fore, ut ad te ſcripturus pudore quodam ſuffunderer, & quod uſuvenire negant ſolere, litteræ meæ quodammodo erubeſcerent; & tamen quod non putavi, id mihi accidit, ut planè pudeat, quum cogito me adhuc, quod ſum pollicitus, præſtare non potuiſſe. Quæ res quantam animo afferat moleſtiam, & quantam ægritudinem dicendo aſſequi non poſſum; nam quum ſingularis amor erga te meus me in-

D citet ad ſtudium tibi gratificandi, ſubdatque calcaria currenti ad eum finem, qui mihi eſt a tuâ voluntate conſtitutus, ſine magno dolore nequeo impediri; & ut navim remis, veliſque actam ſi quod impedimentum violenter coërceat, & repente comprimat, labefactari neceſſe eſt; ſic animum tua mandata exequi feſtinantem quævis mora objecta vulnerat, & convellit. In ſummâ tamen moleſtiâ, qua afficior, id me conſolatur, quod nihil prætermiſi,

E quod ad rem conficiendam pertinere videretur; & ad extremum, quum me parum valere crederem, ad eximendam Petro inſitam cunctationem ad eum fratrem allegavi, qui nihil ad eam diem ab homine fruſtra petiverat; ſed id quoque hactenus irritum cecidit. Nam Petrus haud negat ſe morem eſſe geſturum meæ voluntati, neque enim honeſtè poteſt, quum toties promiſerit; ſed differt, cunctatur, & me blandis dictis ductat, immo mehercule excruciat non ſolùm cupiditate ejus, quod petii, impetrandi, ſed etiam ſtomacho, &

F irâ, & odio talium ineptiarum; quæ mihi tuâ causâ patienter ferendæ ſunt. In causâ autem eſt mos, quo utuntur omnes, qui plurimum poſſunt; qui, ut magnum aliquid concedere videantur, tardè tribuunt, quod ſtatim poſſunt; millies rogari volunt, quod ultro polliciti ſunt; tantumque a ſapientiæ præceptis deſciverunt, ut quod ſapientia ſummopere cavendum docet, id illi ſtudioſè quærant, & deditâ operâ ſemper uſurpent. Nam ſapientes ita beneficia danda cenſent, ut

G nihil eorum gratiæ minuat dandi difficultas, nihil cunctatio decerpat, nihil aſperitas detrahat, moroſitaſque tribuentis. Quò ſpectat Iſocratis dictum damnantis eos, qui χάριτας ἀχαρίστως χαρίζονται: at ſtultiſſimi homines beneficium vile exiſtimant, quod non vi quodammodo extortum, quod ultro collatum eſt, quod ſine magnâ curâ, & labore petentis impetratum. Hujus moris ſi non eſt expers Petrus, mirari non

H debes; quum hoc tempore omnes, ut ait Seneca, eant, quà itur, non quà eundum. Ego autem, dum aliquam ſpem mihi Petrus oſtendet, non defatigabor; a te peto, ne quod ejus culpâ fit, mihi vitio vertas; peccavi, fateor, quum ſcripſi me rem impetraſſe; veruntamen feci adductus ejus promiſſis, qui poterat, & velle mihi gratificari videbatur; nec nunc nolle arbitror, nec accuſo ejus fidem, accuſo tarditatem, accuſo inſcitiam benefaciendi. Sed ille utitur more pervulgato eorum, qui quod citò promiſerunt, tardè præſtant; ego veniâ dignus, qui quod nullo negotio confici poterat, maturè confectum iri putabam. Vale, & ſalutem tuis, & Adrianio impertire.

Florentiæ Id. Aug. Anno MDCLXXXX.

EIDEM.

I Tandem aliquando ab amico noſtro, quod petebas, impetravi; mitto tibi diploma; abeat tuus frater, quod jam diu cupit, ruſticatum; habeat Dianam propitiam cum Nymphis, & ingentem ſtragem edat ferarum, nil illum remorатur. Extorſi ab homine invito, & repugnante beneficium, quod licèt ſit leviſſimum, tamen id difficiliùs ſum aſſequutus, quàm Hercules fertur balteum Amazoni detraxiſſe. Atque haud ſcio, an omnia, quæ aliis concedi ſolent, tuo fratri conceſſa fuerint; ſed, ſi fortè quid deeſt, feres æquo animo, & æqui, bonique conſules; non erat

rat in meâ manu, quid ipſi amicus ille con-
A cederet; ego quantum potui, gratiâ, pre-
cibus, auctoritate contendi. Vale, & A-
drianio ſalutem, & patri, fratribuſque tuis
dicito.

Florentiæ IV. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

E Tſi nudius quinctus binas litteras
B ad te ſcripſi, tamen hoc die re-
currente, quo tibi, hoc veluti
penſum litterarum debeo, non po-
tui mihi temperare, quominus
hanc epiſtolam exararem; præſertim quum
ſupervacuum eſſe non duxerim, te rurſus
admonere, ut exigas a Balatrio meas litte-
ras, quas in faſciculum litterarum, quæ ad
Equites Piſanos perferuntur, conjiciendas
curavi. In his quippe eſt ſcriptum Petri
ſigillo conſignatum, quo tuo fratri omne
C ferè telorum genus gerendi facultas con-
ceditur; id ne pereat, cautio eſt. Igno-
ſces mihi, ſi in hac re nimiâ diligentiâ
videbor uti, & te ſæpius obtundere; mihi
enim grandem pecuniam, aut aliquid carius
pecuniâ præoptem, quàm illud ſcriptum,
interire; quod ſi intercidat, actum eſt; mi-
hi rurſus Petrus adeundus, moleſtiæ per-
ferendæ, quæ bilem miſero concivere,
ſtomachumque moverunt. Itaque nunc
ſolutus hac curâ me pulchrum, ac bea-
D tum puto; nunc animum adjungo ad ali-
quid ſcribendum, quod tu mihi diſceden-
ti præcepiſti; nunc orationem meditor,
quæ mihi habenda eſt in inſtauratione ſtu-
diorum; antea mihi omnes curas ea cura
excuſſerat, quæ me angebat, quòd tuæ vo-
luntati morem gerere non poteram, quod-
que me irrideri, ludique quodammodo ar-
bitrabar. Et ſanè ſi quid fortè exierit,
quod non indignum videatur, quod inter
hominum manus verſetur, commodiùs
E deinceps publicare poterimus. Eſt enim
typographiæ officina tandem inſtituta, e-
gregiis formis litterarum, ad quarum ele-
gantiam nihil addi poſſe tradunt; condu-
ctus eſt artifex conficiendorum characte-
rum, qui inter Batavos excellere putaba-
tur. Liber experimentorum, quæ ſunt a-
cta Florentiæ juſſu Ferdinandi Secundi Ma-
gni Ducis, primus edetur, qui jam impri-
mitur. In eum haud contemnendas adno-
tationes paraverat Jannectius, quo magis
vendibilis evaderet; ſed ab his, in lucem
emittendis eſt deterritus auctoritate cujuſ-
dam, quem quia Jannectius vetat, minimè
nominabo. Etiam opera Galilæi typis im-
primentur. Vale, & ſalute plurimâ Adria-
nium, & tuos impertire.

Florentiæ IV. Non. Sept. Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

Q Uum decimo quincto quoque
die ad te ſcribere conſueverim, F
& hic dies tertius ſit ante Idus
Octobris, quum quindecim
dies rurſus effluxerint, ego ad
te proficiſcar, & eo fortaſſe die me vi-
debis, quo meas litteras, ſi diutiùs Flo-
rentiæ manerem, eſſes accepturus, itaque
hæc poſtrema erit epiſtolarum in abſentiâ
a te meâ exaratarum; veniam mox ad te,
veniam, & tu mihi gaudens gaudenti oc-
curres, & valens valentem appellabo; ſed
quid gaudium cogitatione præcipio, quod G
inopinatum ſolet eſſe jucundius? Ego no-
vem his diebus proximis orationem confe-
ci, quam Kal. Novembr. ſum habiturus,
& ferè totam tranſcripſi; tu cogita, quàm
fuerim occupatus, quò minùs eſt mirum
ad te pridie Nonas me litteras non dediſ-
ſe; quamquam eo die rationem habui tua-
rum occupationum magis, quàm mearum.
Argumentum fortaſſe orationis meæ tibi
probabitur, propoſui mihi oſtendere ho-
norem, qui doctis viris habetur, ejus eſſe
decus, qui habet, & injurias, quæ eiſdem
inferuntur, & contumelias ad auctorum
contumeliam, & ignominiam redundare.
Vale.

Florentiæ III. Id. Oct. Anno
MDCLXXXX.

EIDEM.

Q Uum Florentiam perveniſſem,
tuæ voluntati parendum, & oc- H
cupationibus parcendum eſſe
duxi; quocirca quamvis geſti-
rem te litteris compellare, quo
uno modo poteram levare dolorem, quem
a te abiens ceperam, ſilendo malui præ-
ceptis tuis obſequi, quàm loquendo indul-
gere voluptati meæ. Nec ea res mihi be-
ne ceſſit; nam quum Adrianio ſcripſiſſem,
ut ex eo itineris mei caſus cognoſceres,
reſponſum adhuc nullum tuli. Neſcio au-
tem, qua de causâ mihi accidat, ut amici
reſpondendum ſibi litteris meis non pu-
tent; expectabam avidè Roſſii epiſtolam,

quò

quò certior per eam factus de re, quam
A mihi mandaſti, poſſem tractis tui commo-
dis inſervire, expectavi fruſtra. Elephantum
vidi, & mirificè ſum eo ſpectaculo dele-
ctatus; eſt dignà ſpectatu bellua, caput e-
jus ingens, & informe, roſtrum oblongum,
& acutum, quale eſt aprorum; oculi pro
mole corporis parvi, vaſtus hiatus oris;
ſupra os proboſcis illa protenditur, quam
pro arbitratu modò contrahit, modò pro-
tendit; ea tanquam fiſtula in ſummo per-
forata eſt, & mirâ facilitate conſtringitur,
B & dilatatur; in ejus parte ſuperiore pro-
tuberat caruncula, qua tanquam digito u-
titur; inter tempora, oculos, os, & pro-
boſcidem hiant magni cavi; aures adeo
grandes, ut his hominem inſidentem ve-
lent; cutis eſt aſpera, atro colore, qualis
eſt bubalorum, in eâ rari prominent pili;
crura tantæ craſſitudinis, & tam ubique æ-
qualis, ut columnarum ſpeciem referre
videantur. De dentibus nihil dico, quia
minores non apparent, majores nondum
C ſunt orti, ut conſtet nondum adoleviſſe,
& multum illi ad juſtam magnitudinem de-
eſſe. Quid memorem, quam ingenioſa ſit
bellua, quàm dicto audiens, ut ſalutet ve-
nientes vel altero tantùm genu, vel u-
troque flexo; ut obſequii causâ impoſitum
capiti pileum ſibi detrahat, & capiti rur-
ſus imponat; ut ſtipem poſcat, & colligat,
ut inclinet latus, quo herum dorſo inſiden-
tem molliter humi deponat? Ex quo in-
telligi poteſt non eſſe mirum, quod ab
D Hiſtoricis narratur, ſi Porum vulneribus
confectum, & jam collabentem elephas,
qui vehebat, eo caſu affligi non permiſit;
ſed quum ſe ſe paulatim in terram depreſ-
ſiſſet, cavit, ut ſeſſor ſine ullo dolore de-
cideret. Illud miror quoſdam prodidiſſe
elephantos, quum procubuerint, non re-
ſurgere, & Agatharchidem apud Photium
hoc pacto capi belluas tradidiſſe; quum
ad arbores eæ dormituræ ſe ſe reclinent,
venatores ita ſerrâ ſecant truncum, ut ne-
E que arbor procumbat, neque poſſit tan-
tum pondus ſubſtinere; quum autem ar-
bori elephas incubuerit, everſa arbor affli-
git humi belluam, quam jacentem venato-
res vel occidunt, vel diuturnâ fame do-
mant; quem ſecutus Bargæus ita cecinit:

Idcirco tenebras quum Luna inducit opacas,
Aſtraque conſurgunt tenues ſuadentia ſom-
nos,
Proſtratus mediis nunquam requieſcit in ar-
vis,
F *Verùm humeros truncis, riparumque agge-*
re fultus
Subſtinet, & placidam fundit per membra
quietem;
Interdumque unà veteri cum ſtipite phagi,
Condidit heſternus tales quam Maurus ad
uſus,
Paſcua dum ſervat fallax, & luſtra perci- G
vit,
Proſtratumque dolo, & adhuc languente ſo-
pore
Devinctum aggreditur, ferroque obtruncat
acuto.

Nam hic noſter, & facilè recumbit, &
nullo negotio reſurgit; plura de hac bel-
luâ ſcriberem, niſi vererer, ne hæc ipſa
ſint inepta. Habebimus hoc anno novum
profeſſorem, qui Concilia explicabit; is a
Magno Duce conductus jam dicitur adve-
niſſe; ajunt ex eo eſſe collegio, quod Sor-
bona vulgò appellatur. De bracteis aureis
te mihi non nihil mandaſſe memini; ſed
expecto tuas litteras, quibus indices, an ea-
rum ſpecimen tibi mitti velis.

EIDEM.

AMicitiæ nihil amicius eſt verita-
te, nullumque verius inter a- H
micum, & adulatorem diſcri-
men eſt, quàm quod alter veri-
tatem plerunque profert, & ſin-
cerè ſemper agit, alter occultat, ſubdole-
que ſe gerit. Quare quum ex me quæras,
cur ego nullas nuper ad te, vel Adrianium
noſtrum litteras dederim, veram ſilentii
mei cauſam aperiam, licèt ea minùs tibi
jucunda futura videatur; neque cauſabor
occupationes (hanc enim rem, ut ait Pin-
darus, *ἀσχολίας ὑπέρτερον*, *occupatione anti-* I
quiorem exiſtimo) quas excuſare ſi voluiſ-
ſem, juſtiùs, ut opinor, in quærendâ bo-
nâ mente, & rerum ſcientiâ comparandâ,
quàm tu in quærendis margaritis, & per-
dendâ pecuniâ es, me dicerem occupa-
tum. Quid ergo eſt? cur, inquies, non
ſcripſiſti? ut verum tibi reſpondeam, non
mediocriter ſuccenſebam, & meas litteras
tibi moleſtas eſſe arbitrabar. Quod ut cre-
derem, eo adducebar argumento, quod
quum omnes amici ſoleant amicos diſceſ- K
ſuros enixè rogare, ut ſibi quàm maturri-
mè ſcribant; tu contra mecum egiſti, ne
ſimul atque in Patriam revertiſſem, litte-
ras ad te mitterem; nihi, inquiſti, peren-
die ſponſalia ſunt contrahenda; quaſi ve-
rò tibi non liceret ſervulum mittere, qui
litteras meas exigeret, etiamſi ne dum ſpon-
ſalia, ſed & nuptias eſſes celebraturus. Pu-
pugit ea res leviter animum, diſſimulavi
tamen, parui præceptis tuis, nonniſi ſe-
ptem diebus exactis ad te ſcripſi; quibus
litteris, etſi reſponſum dare ſuperſediſti,
Adrianius te per litteras purgavit, & ego
accepi excuſationem, erat enim juſtiſſima;
negotium publicum agebas, ſalubritati Pa-
triæ conſulebas. Paucis poſt diebus crea-
tus

tus eſt ſummus Pontifex; quid egiſſem, ti-
A bi ſignificandum putavi, non ut ſtudium
erga te meum oſtentarem, ſed ut, quid
agendum eſſet, cognoſceres; nam ad Fro-
ſinium litteras te dare oportebat, quibus
ei tui fratris negotium in memoriam re-
vocares, quod mihi non licebat; quum
enim ego præſentem conveniſſem, ſi re-
verſo paulo poſt Piſtorium eadem per lit-
teras iteraſſem, viſus eſſem hominis dili-
gentiæ diffidere; nunc, quid ille egerit,
neſcio, & ea res me ſollicitat. Cur me i-
B gitur, inquies, non admonuiſti? verebar, ne
ſurdo fabulam canerem, & tu mihi omnia,
præter nuptias inſuper habere, quarum ti-
bi minima cupiditas eſſe deberet, videba-
ris; quod ex eo conjiciebam, quod ad lit-
teras de gravi negotio ſcriptas mihi nihil
reſcribebas. Auxit eam ſuſpicionem A-
drianius, qui te reſponſum dilaturum ſigni-
ficavit, quod in ſuppellectile diſponendâ,
ſalutandaque quotidie ſponsâ eſſes occupa-
tus; ea excuſatio mihi ſtomachum movit;
C quare prudenter feciſti, quod amorem ti-
bi fuiſſe cauſam negaſti non reſcribendi.
Sed heus tu haudquaquam ſatis eſt tibi alie-
natum non eſſe a ſenſibus animum; nam
ſi ita te haberes, propinqui tui te vinculis,
& cuſtodiæ, non tibi puellam nobilem tra-
derent, ſed oportet habere ſedatum cupi-
dinem; non veto amare te ſponſam, quod
eſſet inhumanum, ſed incendi, ſed uri
nolo. Amor conjugalis amicitiæ, non cu-
pidorum hominum libidini ſimilis eſſe de-
D bet, non officii negligens, non turpitu-
dinis appetens, non ardens, non inflam-
matus furore, ſed quietus, tranquillus,
temperatus. Is & conſtantior eſt, ne-
que maturè ſatietate exoleſcit, & zeloty-
piâ vacat, vacat curis, vacat miſeriis, vacat
luctu, & omni tragœdiâ, nec in uxorum
ſervitutem redigit viros, & jucundiora ef-
ficit matrimonia. Lucretius, qui felicita-
tem voluptate metitur, jucundiorem eſſe
coitum arbitratur non amantium, quam
E amantium; ego non putem jucundiora eſ-
ſe matrimonia ſedatè diligentium, quam
inſanè amantium? Hæc ego tibi, Vincen-
ti mi, præcipio, quia & ex brevitate litte-
rarum, & quòd eæ ſcriptæ ſunt negligen-
ter, conjicio te eſſe animo perturbato, &
in aliam curam intento. Ignoſces mihi in-
timum animi ſenſum expromenti; mole-
ſtè fero tibi hanc occaſionem datam ani-
mum a ſtudiis avocandi, & ad alias cogi-
tationes convertendi; iraſcor parenti tuo,
F qui te jam ingreſſum curriculum laudis,
atque gloriæ nuptiis impeditum retardavit;
qui dum ad vota feſtinat, objecit moram
currenti, & a medio ſtudio properantem
revocavit. Si ad hoc impedimentum ac-
cedet amor ille vehemens, & incitatus, a-
vertet mentem a labore ſuſcepto; & tu non
progredieris, ſed retrorſus rejectus a cal-
ce ad carceres compelleris; id ne tibi ac- G
cidat, vereor; eſt enim, ut Comicus ait,

..... ingenium omnium
Hominum a labore proclive ad libidinem.

Ea res me angit, & quia te amo plurimum,
& quia te apud omnes Etruriæ Principes
viros magnificè collaudavi; nuperrimè
verò Ferdinando Principi, quanti eſſes fa-
ciendus, expoſui; ſi tu falles expectatio-
nem, te levem, & nullius hominem judi-
cii judicabunt. Accedit eodem, quod id H
in non mediocri meâ laude pono, nullum
ego adoleſcentem probavi, & amicitiâ ſum,
& familiaritate complexus, & intimum ha-
bui, qui ſi non in ſummum, at ſaltem in
non contemnendum virum evaderet; qui
ſi optimos elegi, prudentiæ, ſin autem ali-
quid conſuetudine quotidianâ, & diſcipli-
nâ ſodalibus profui, ingenii, & doctrinæ
gloriam tuli; hæc mea laus fuit olim ado-
leſcentuli, quæ ne hac ætate exoleſcat,
pertimeſco. Tibi præcipuè indulſi, tu u- I
nus es, quicum ſeria, quicum joca ege-
rim; ſi tua vita ab induſtriæ laude ad igna-
viam defluet, ego gloriâ, cujus multos an-
nos compos fui, ſpoliabor; ad amicos
quodammodo pertinent probra, & laudes
amicorum, quia amicus eſt amici quaſi
quoddam ſpeculum. Ne mihi igitur pu-
dorem incutias, ne te effeminari patiaris,
ne te dedas voluptati conſtringendum;

Nunc ſpecimen ſpecitur, nunc certamen cer-
nitur. K

Illud etiam te admonitum velim; quem
tu modum facies gemmas coëmendi, ſu-
pellectilem comparandi, ornatum domus,
& cubiculi tam anxiâ curâ conquirendi?
Veniat tibi in mentem Platonis, qui in
magnis excellere quemquam non poſſe
dixit, qui eſſet in parvis nimiùm occupa-
tus. Vis & domui, & novæ Nuptæ orna-
mentum parare non vulgare, non contem-
nendum? finge te talem, qualem eſſe de-
cet virum nobilem, & litteratum; orna- L
menta ſunt uxoris viri virtutes. Præclarè
Spartana illa ſuum mundum muliebrem eſ-
ſe viri facta illuſtria affirmavit; quæ cor-
pus ornant mulierum, plerunque famam
maritorum dehoneſtant; quanto enim uxor
tua incedet ornatior, tanto te ſtultiorem
fuiſſe declarabit, qui pecuniam tam effusè
prodegeris, quò tua uxor aliis placeat;
nam mulieres non ſuis viris ornantur, ſed
alienis. Viri incomptas, illotas, inornatas
vident, non poſſunt decipi, non externis M
ornamentis allici, & accerſitum decorem
nativum putare; alieni falsâ pulchritudine,
& exquiſito corporis cultu ineſcantur, quia
nunquam incultas aſpexerunt. Aliquid
conſuetudini, aliquid ingenio muliebri
tri-

Digitized by Google

tribuendum, fateor, aliquid, ſed non om-
A nia; & in hac re præcipuè modus eſt opti-
mus; quod enim feminas ornamentum
magis decet, quàm modeſtia? Ego tibi jam
miſiſſem notas, quas confeci in Ciceronis
oſorem, qui redarguit ſummum virum de
inſolentiâ, & novitate verborum; ſed ne in
epiſtolam longiſſimam conjiciam longiorem
diſſertationem, nunc id facere ſuperſede-
bo. Meis litteris quando voles, & quan-
B do commodum erit, reſpondebis; neque
enim offendor dilatione tuarum littera-
rum, ſed excuſationibus, quæ te animo
remiſſo nimis, aut immutato eſſe declarent.
Salvere jube fratres, patremque tuum, &
tu plurimum vale.

Florentiæ IV. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXXI.

EIDEM.

AD iracundiſſimas litteras tuas ni-
C hil reſpondebo; hoc tantum di-
cam, neque animum meum ti-
bi cognitum, neque irâ offi-
ciente judicio amicitiæ leges
perſpectas fuiſſe; qui libertatem admonen-
tis amici tam graviter feras; qui litteras
meas, ſi benignè interpreteris, amiciſſimè
ſcriptas, veneno imbutas audeas appella-
re. Nec tu mihi vitio vertes, quod quum
vehementiſſimè abs te fuerim accuſatus,
non me apud te purgem; non enim id
D facere ſuperſedeo contemptu tui, a quo
longè abſum, ſed ne tecum cogar litigare,
quod ego non ſine causâ timeo; quum
mea dicta, factaque in peſſimam accipi
partem videam. Negligentiæ dumtaxat cri-
men, quod ego in amicitiâ graviſſimum ju-
dico, diluam; cujus eſt tam expedita de-
fenſio, ut id ſine jurgii periculo facturus
eſſe videar. Ego litteras non exigo, quia
exigi a me non poſſunt; nunquam ii, quo-
rum munus id eſt, mihi eas reddere volue-
E runt, quum ad ædes, ubi litteræ reddun-
tur, centies acceſſiſſem; ſtatim mittuntur
ad fratrem meum, ſi is mittat, qui eas e-
xigat, ſi non mittat, non redduntur; ideo
periculum eſt, ne pereant; id autem ne
acciderer, quotieſcumque litteras veſtras
non accepi, ſignificandum vobis putavi;
non ut vos arguerem negligentiæ, ſed ut,
quum ſcirem a vobis ad me datas, poſſem
inquirere, poſſem a fratre, ut eas exigen-
das curaret, poſtulare; neque tamen ullæ,
quod adhuc ſciam, perierunt; id autem
eâ curâ ſum conſequutus, quæ vobis adeo
ſtomachum movit. Quare fruſtra exem-
plum miſiſti earum litterarum, quas paucis
diebus poſt diſceſſum meum conſcripſiſti;
F quas cur intercidiſſe ſis ſuſpicatus, non vi-
deo; ego certè nunquam id affirmavi;
quod intelliges, ſi meas litteras diligentiùs
inſpexeris; ſed queſtus ſum ad ſecundam
epiſtolam mihi ſerò eſſe reſponſum non
meâ, ſed tuâ causâ; quia ea dilatio reſpon-
ſionis tuæ mihi fuit impedimento, quomi-
nus auderem ea ad te ſcribere, quæ in rem
tuam eſſe videbantur. De ceteris non me,
ut initio ſcripſi, purgabo, ne tibi cauſam
convicii præbeam; ſatis purgatus videbor
G tibi, ſi officia in te mea cogitaris; neque
facti mei veniam petam, neque iram tuam
deprecabor, quia nunquam me peccaſſe
minus certò ſcio. An ædes, in quibus e-
go habito, ſint divenditæ, & an mihi mi-
grandum ſit, me certiorem facias, quæſo,
ut alias poſſim conducere. Lucubrationem
meam ad te mitto, ea qualiſcumque eſt, tu
æqui, bonique conſules. De cetero ego
abs te peto, ut abſtineas a jurgio, & a con-
vicio; ſed utcunque tibi libuerit, ego in-
H genium tuum patienter feram; tu tamen
parciùs iſta viris, ſi tibi parco, te quo-
que mihi parcere æquum cenſeo, ſi nullam
aliam ob cauſam, ſaltem propter ætatem;
ego nullum officii genus in te colendo
prætermittam; tuum eſt amicum, quo ne-
minem habes, aut habebis amantiorem tui,
non contemnere:

. . . . παρ' ἐμοὶ δὲ καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεύς.

Vale, & ſalvere jube Adrianium noſtrum,
fratremque tuum.

Florentiæ Non. Sext. Anno
MDCLXXXXI.

EIDEM.

NIhil eſt, Vincenti, cur mihi per-
I ſuadere coneris, ut omnem ſu-
ſpicionem deponam mutatæ vo-
luntatis tuæ; ſi quid ſcripſi, quod
animo parum ſecuro de tuâ fide
ſcriptum videretur, ideo ſcripſi, quia acer-
biores litteras tuas nondum fuerant mi-
tiores conſequutæ. Quum verò XII de-
mum Kal. Sept. acceperim epiſtolam tuam
(nam altera, quam ſcripſiſſe confirmas,
non eſt ad me perlata) ſuavitatis, huma-
nitatiſque pleniſſimam, non modò ſum om-
K ni curâ liberatus, quam mihi tuus dolor
injecerat, ſed etiam alio mœroris genere
ſum affectus, quum me de iracundiâ tuâ
queſtum eſſe pæniteret; quòd eâ quere-
lâ tibi moleſtiam allatam arbitrabar; ſed
tamen quum animo meo tuum metior,
hic ipſe dolor evaneſcit. Nam quemad-
mo-

modum iracundia tua amorem erga te
A meum non extinxit, ſed accendit; ita
querimoniam meam benevolentiæ in me
cauſam tibi, non odii futuram eſſe confi-
do. Quare deſine ſuſpicari, me quidquam
de te ſecus, quàm tua perſpecta fides po-
ſtulet, cogitare: deſine ſollicitus eſſe de
meâ erga te voluntate: cave quemquam
mihi, quàm te cariorem eſſe exiſtimes,
& inpoſterum, ſi quid accidet hujuſmodi,
cave, credas, id ab aliâ causâ, quam a be-
nevolentiâ, qua te complector, proficiſci.
B Nam cur ego curo, quid tu rerum geras,
quid autem alii non tantopere puto ad me
pertinere? cur ſollicitor metu, ne aberres
ab inſtitutâ vitæ ratione, hoc idem ne aliis
accidat, non pertimeſco? cur litteras tuas
flagito, aliorum non magnopere deſide-
ro? cur interdum me a te parum diligi,
licèt falsò, conqueror; quantum alii me
ament in eorum arbitrio ſitum eſſe arbi-
tror oportere? cur audeo te admonere,
vel, ut tu interpretaris, objurgare vehe-
C mentiùs, aliis autem minimè ſum mole-
ſtus; niſi quis tanto ardentiùs te, quàm a-
lios amo, quanto majori curæ mihi res
tuas eſſe perſpicis, quàm aliorum? Nemo
querulum in amicitiâ me eſſe dixit, nemo
proclivem ad ſuſpicandum, nemo diffici-
lem, & moroſum. Quapropter hæc vitia
ſi in me fortè deprehendes aliquando, non
ea eſſe naturæ, ſed amoris, quo te proſe-
quor, exiſtimato. Sed ut mihi te inpoſte-
rum placatum eſſe pervelim, ita in præſen-
D tiâ te cum Adriano cupio in gratiam redu-
cere; quidquid ille ſcripſit, vel incautè
protulit, vel non accuſandi, ſed purgandi
tui causâ. Quare deſine innocenti ſuccen-
ſere, teque ad priſtinam manſuetudinem
tuam refer; ac ne verearis, ne cuiquam ma-
gis, quàm tuis litteris credam; nam ſi quid
antea ſuſpicabar, idcirco ſuſpicabar, quòd
nondum mihi redditæ fuerant litteræ teſtes
tuæ voluntatis; his acceptis nullum teſti-
monium deſidero amoris erga me tui. Hæc
E ego ad te ſcribenda judicavi, quò te,
quàm citiſſimè poſſem, omni metu expe-
direm, omni moleſtiâ, qua te angi dicis, li-
berarem. Tu, quando libebit, reſcribes;
ego enim animo ſum quieto, & tran-
quillo, quoniam te non ampliùs iraſci mi-
hi perſpectum, exploratumque eſt. Vale,
atque Adrianio, tuiſque ſalutem meis ver-
bis nuncia.

Florentiæ VII. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXXI.

EIDEM.

ETſi puto ad vos allatam eſſe famam
de inſigni victoriâ Chriſtianorum, F
quæ nudius tertius nunciata eſt;
tamen te de eâ certiorem facien-
dum eſſe judicavi, ut rem tan-
tam non ex populi rumore, non ex alio-
rum litteris, ſed ex meis cognoſceres; res
autem ad hunc modum geſta narratur.
Quum in conſpectu ambo exercitus eſſent,
Barbari tantis operibus caſtra muniverant,
ut ad ea expugnanda noſtri aſpirare non
poſſent; itaque quum difficulter aquaren-
tur, & ſiti milites laborarent, vaſa concla- G
mare, & in locum magis opportunum ſe
ſe recipere ſtatuerunt. Diſcedentibus no-
ſtris Barbari inſtructâ acie, relictis caſtris
inſtare, & quà extremum agmen carpere,
quà latera aſſultare, quà turbam cædere mo-
ratorum; noſtri vix agmen moliri, vix
toto die ſeſquihoræ ſpatio procedere; do-
nec ad clivum hoſtibus iniquum pervene-
runt; tunc Germanorum imperator dex-
trum cornu in Barbaros invehi jubet; eam
impreſſionem Barbari magno animo exce- H
perunt, diuque ancipiti Marte dimicatum
eſt; noſtri videlicet virtute, & arte pu-
gnandi, hoſtes numero vincebant; tunc
Dux noſtrorum ſiniſtrum cornu imperat
in hoſtes, quàm maximo poſſet impetu,
ferri; nec invehentibus ſe ſe Chriſtianis
Barbari diutiùs reſtiterunt; acies inclinata
eſt, neque tamen effuſa fuit fuga, ſed ce-
dendo paulatim in caſtra, unde egreſſi fue-
rant, ſe ſe receperunt, & ad ea defenden-
da ſe compararunt. Germani re proſperè
geſtâ elati auſi ſunt oppugnationem caſtro- I
rum; nec ſuſtineri potuit victor exercitus,
ſed dejectis propugnatoribus magno tan-
dem labore, magnâ utrinque editâ cæde
potiti ſunt caſtris; cæſa ſunt hoſtium duo-
decim millia, capta tormenta centum tri-
ginta tria, omnia hoſtium impedimenta in
noſtrorum venerunt poteſtatem, præda in-
gens parta, omnes hoſtiles copiæ diſſipa-
tæ; multos præterea Savum tranantes vor-
ticibus hauſtos, multos fugientes ab inco-
lis trucidatos ferunt. Magno tamen ſtetit K
nobis ea victoria, quinque millibus no-
ſtrorum deſideratis. Hæc accepto primo
nuncio Scipio ita eſſe geſta narraſſe dici-
tur; poſtea verò, quum alii nuncii adve-
niſſent, ea, quæ dixerat, retractaſſe, & ad
hunc modum rem expoſuiſſe. Quum Bar-
barorum imperator Savum trajeciſſet exer-
citum adductus famâ, qua Chriſtianos pau-
cos eſſe ſibi perſuaſerat, quum noſtrorum
caſtris appropinquaret, miſit exploratores,
qui quantus eſſet Germanorum numerus,
quæ conſilia agitarent, ad ſe referrent; hi
in-

ingentes eſſe eorum copias renunciarunt;
A eo nuncio allato magna trepidatio injecta
ducibus, magnus exercitui terror incuſ-
ſus, qui nihil tale cogitarant, ſed facilem
victoriam animo præceperant; & quum
alii quàm celerrimè abſcedendum alii
permanendum cenſerent, alii ſeſe ad fu-
gam, non ad pugnam expedirent, non
procul a ſeditione res aberat. Eâ re per
exploratores cognitâ utendum occaſione,
& inſtandum perculſis ratus noſter impe-
rator motis raptim caſtris ad hoſtes perve-
B nit adhuc trepidantes, diffidenteſque ſuis
rebus, & ejus adventu inſuper territos ag-
greſſus fudit, fugavitque non repugnantes,
ingenti cæde factâ potitus eſt clariſſimâ
victoriâ; in qua ex ſuis pauciſſimos ami-
ſit; utro autem modo prœlium commiſſum
ſit, maxima res effecta eſt; Barbaros ingen-
ti clade affectos eſſe conſtat, ſpoliatos om-
nibus impedimentis, plurimos eorum du-
ces interfectos. Vale.

Florentiæ Kalend. Sept. Anno
MDCLXXXXI.

EIDEM.

C CONſilium meum tibi probari fa-
cilè mihi perſuades, quum ejus
rei tibi auctor fuerim, quam pu-
tabam te ſponte ſequuturum;
neque tamen non ſincerè protu-
li, quod ſentiebam (verè enim exigua ad-
modum ſpes oſtendi videbatur te iter ad
nos non fruſtra ſuſcepturum) & cum a-
micitiæ, fideique ſatisfeci, tum habui ra-
tionem quoque tuæ voluptatis, non meæ.
Nec de brevitate litterarum queror, quia,
quum ſcribis longiores, iraſci ſoles; ita-
D que non quæro jam cauſam, cur omnes
hoc anno a te, præter unam, aut alteram,
quàm breviſſimas acceperim; unumquem-
que cenſeo arbitratu ſuo ſcribere oporte-
re. Ac ne ſuperiore quidem menſe que-
ſtus ſum te perbreves litteras conſcripſiſ-
ſe, ſed nullas de eo negotio, quod negli-
gendum minimè arbitrabar; addidi tamen,
fateor, illud, negligentiam in ſcribendo
tuam, brevitatemque litterarum mihi vi-
ſam argumentum animi perturbati, & in
E aliam curam intenti; ac deinde occaſione
ſumptâ de amore illo vehementi, & con-
citato multa ſcripſi, quæ non a me inven-
ta, ſed ab aliis dicta e tripode, cortina-
que prolata exiſtimo. Sed ignoſces mihi,
iterum dico, ego te ſemper adoleſcentem
cum omni virtute ornatum, tum præcipuè
modeſtiâ, & pudore; ſed tamen hominem
judicavi; itaque quum ab ætate tuâ ſuſpi-
cio amoris præſertim legitimi, & non in-
honeſti non abhorrere videretur, meas eſ- F
ſe partes putavi, antequam capereris, te,
ut caveres, admonere; quia ſciebam in hac
re principiis obſtandum; me autem miſe-
rebat tui, ſi fortè fortunâ accidiſſet, ut eâ
peſte tenereris, qua adoleſcentem probum,
& pudentem amicum, & collegam meum,
quum uxorem duxiſſet, ad inſaniam reda-
ctum videram; de te autem nihil tale ſuſpi-
cor, novi prudentiam, novi moderationem
tuam. Hæc ego tecum luſi, quia te lude-
re arbitror, quum ambulationem tuam cum G
Tillio tanquam præclarum facinus mihi
prædicas; & ſimul volui materiam quære-
re longioris epiſtolæ, ut litterarum tuarum
ulciſcerer brevitatem. Sed tibi nuptias pa-
ranti licet ludere, quum exultes lætitiâ, quæ,
Deus faxit, ut tibi ſit diuturna; quemadmo-
dum tranquillitatem animi mei futuram
ſpero ſempiternam. Vinum Politianum
multo minoris emi poſſe, quàm hîc ema-
tur a mercatoribus, qui a Monte Politia-
no veniunt, ſi quis habeat amicum Poli- H
tianum, qui illud curet, mihi Roboredus
affirmavit; tu amico uteris Serratio, qui
habet ferè ſemper diſcipulos Politianos;
tu me certiorem facies, quid mihi agendum
ſit; ego non emam, niſi te velle intellexe-
ro. Vale.

Florentiæ III. Kal. Oct. Anno
MDCLXXXXI.

EIDEM.

QUotieſcumque ad ſuaviſſimas lit-
teras tuas me non reſpondiſſe I
intelliges, mihi non eſſe reddi-
tas exiſtimato, quod nunc acci-
dit; nam tu ad V. Nonas O-
ctobris epiſtolam conſcripſiſſe confirmas;
ego autem uſque ad XIV. Kal. Novembr.
ſine tuis litteris fui. Qua de cauſâ verò
Adrianii litteræ ad me perferantur omnes,
tuæ non perferantur, nequeo ſuſpicari;
certè bis tuæ magnâ cum moleſtiâ meâ pe-
rierunt; quum autē priores non acceperim,
poſterioribus reſcribam. Quod attinet ad K
Vinum Politianum, Camillo Pandolfinio
dedi negotium, ut id curet, mandavique,
ut, ſi poſſet, trimum coëmeret; nam duo-
bus his annis proximis vina minùs ad ma-
turitatem vitio æſtatis pluviæ, & ſubfrigi-
dæ pervenerunt. Geminianum non poſ-
ſum invenire, quum de fratre cognoverim
anno ſuperiore tantam fuiſſe uvæ acerbi-
tatem, ut vinum illud, quod expetitur,
confici non potuerit. Scribo raptim, quia
orationem, quam ſum Kal. Nov. habitu-

rus, nondum duxi ad umbilicum; ejus ar-
A gumentum, ſi quæris, exponam; mihi propoſui oſtendendum viros excellenti doctrinâ tam adverſam, quàm proſperam fortunam ferre poſſe moderatè. Vale.

Florentiæ XIII. Kal. Nov. Anno MDCLXXXXI.

EIDEM.

B SI me, Vincenti jucundiſſime, defeſſum itinere eſſe pernegem, valde mentiar; lumbi ſedendo in ciſio dolent, oculi vigilando ſunt defatigati: ſi me reperire, quid ſcribam, confirmem, multo magis mentiar. Nam quid, ut ſæpe feci, tibi exprimam dolorem, quem cepi, quum a vobis diſcederem, quum tibi ſit notiſſimus, & de tuo metiri poſſis? quid me permoleſtè ferre dicam carendum conſuetudine tuâ jucundiſſimâ, quum ſcias, quàm libenter verſa-
C ri tecum ſoleam? Quare quum & vires deficiant ad ſcribendum, & ſcriptionis argumentum minimè ſuppetat, utraque res mihi ſilentium ſuadet. Sed ego dum excuſare brevitatem litterarum volo, cogor eſſe longior, quàm cogitaram; quum enim laſſitudinem meam cauſatus fuerim, fortaſſe tibi ſcrupulum injeci, & tu me putas itinere uſum incommodo, minuſque proſpero; quæ ne te cura angat, dicam me maturè Florentiam perveniſſe jam die illuce-
D ſcente, nihil inſolitæ moleſtiæ paſſum, nullum metum, ut anno ſuperiore, fuiſſe latronum, nullas inſidias; quæ ſi fuiſſent, quum nummos non haberem,

Cantaſſem vacuus coram latrone viator;

veniſſe nobis obviam cum bigis, & ciſiis Ambroſium, & Ciampellium ſuaviſſimos adoleſcentulos, quod pertinuit ad itineris incommodum mitigandum. Sed tamen,
E quum & veſperi nihil cibi ceperim, & hac nocte non obdormiverim, ſum planè feſſus, itaque verbum non ampliùs addam. Vale, & ſalutem impertire tuis omnibus, & Adrianio, quem cur inter tuos numerem, non video.

Florentiæ VIII. Kal. Quinct. Anno MDCLXXXXII.

EIDEM.

AUdio te dolore capitis vehementiùs his diebus proximis eſſe F
vexatum, quòd meridianum Solem diu pertuliſſes; itaque tibi auctor ſum, ut inpoſterum ne ad maris litus accedas, præſertim hoc anni tempore, neve ambules in Sole; id enim iis, qui in umbrâ nutriti ſunt, ubique inſalubre eſt; in regionibus verò Mari propinquis, locisque lacunoſis, ut ſunt ferè Tyrrheni maris litora, inſaluberrimum; ubi Solis ardor augetur, & intenditur vaporum copiâ, quæ ex humido ſo- G
lo, putribuſque humoribus exhalatur. Non eſt tanti ulla voluptas, non ullæ cum feminis primariis ambulationes, non ulla piſcandi oblectamenta [quæ tu dum accuratè, eleganterque deſcribis, & quaſi mihi ponis ob oculos, his te capi mirificè declaras] ut in febrem incidas, ut aliquo valetudinis incommodo conflicteris; magno quippe emitur oblectatio, quæ cum ſanitatis labe contingit. Quare differas, cenſeo, in aliud tempus voluptatem in litore Ma- H
ris ambulandi; quum videlicet ver erit, & clementior Solis calor nullum periculum afferet valetudini tuæ, quam volo integram, incolumemque ſervari. Gaudeo tamen, quòd nullo graviore damno affectus es, quòd bene vales; apponendum eſt enim lucro, quod quum poſſes majore detrimento affici, leviore defunctus es; verumtamen de his hactenus. Horologium, ſimulatque Florentiam veni, artifici reconcinnandum locavi; ſed nondum I
remiſi, quia nondum eſt in eum ſtatum reſtitutum, ut horas ſine aliquo errore indicet; non mihi defuerunt, quibus illud perferendum darem, ſed defuit ipſum horologium, quod artifex niſi pulchrè concinnatum reddendum eſſe non cenſet. Alliata juvenis ornatiſſimus hac nocte exceſſit e vitâ. Vale, & Adrianio, tuiſque omnibus ſalutem impertire.

Dat. Florentiæ Non. Julii Anno MDCLXXXXII.

EIDEM.

UNo die feriùs, quàm debebant, K
mihi redditæ fuerunt litteræ tuæ; quas ego ſi accepiſſem ſtatim, nullâ interpoſitâ morâ tibi reſpondiſſem, ne diutiùs differrem, quod petis. Petis autem, ut argumen-

gumentum proponam tibi gratiarum agen-
A darum Academicis Romanis, qui Arcades
appellantur, a quibus es in ſuum cœtum,
conventumque cooptatus. Ego verò mo-
rem geram libens voluntati tuæ, quam-
quam poëtæ difficile eſt, quid potiſſimum
dicendum eſſe videatur, præſcribere; qui
quum impetu quodam incitetur, vix ullis
legibus poteſt coërceri. Ideo non ſine cau-
sâ Horatius poëtas admonuit, ut numquam
juſſa canerent; cui auctor eſſem, ut pare-
res, & te, ut aliquid tuo marte invenires,
B adhortarer, niſi vererer, ne dum ſuadeo Ho-
ratiano præcepto obtemperandum, videar
tua juſſa detrectare; quæ plurimi ſemper
feci, ſemperque capeſſenda eſſe duxi. Ef-
fundam igitur ea, quæ mihi veniunt in
mentem, ne ſtudio tuo deſim, quibus eâ
conditione dumtaxat uteris, ſi tuæ muſæ
ab ipſis non abhorrebunt. Heſiodus fer-
tur, qui ab Aſcrâ Bœotiæ vico Aſcræus
vates appellatur, quum rudis eſſet carmi-
num, & poëticam nonquam attigiſſet, ut-
C pote qui vitâ paſtorali delectaretur, paſce-
ret autem oves juxta montem Heliconem
in Muſas incidiſſe, quæ choros ducebant;
a quibus aſcitus in earum cœtum fuerit,
& lauro donatus, & ſceptro; ex eoque
tempore dicitur præſtantiſſimus vates eva-
ſiſſe non arte, ſed quodam ſpiritu, afflatu-
que divino. Eodem modo te dices in Ar-
cadum conventum acceptum impleri quo-
dam ſurore, & a Muſis afflari, & eximi
vulgo, & ſordidis curis relictis immorta-
D litatem poëticæ laudis cogitare, vitamque
ſemotam a tumultu, & miſerâ ambitione
remotam ſequi; jam tibi liberè Arcadiæ
montes, dilectaque viſere Muſis, Paſtorum
argutis antra canora modis; jam tibi Cyl-
lenes in ſacro vertice ſiſti, aut in Stym-
phali, Parrhaſiique jugis, aut quà Ladon
fluvio fertur, aut Eraſinus, aut Eryman-
thus gelido; felices montes, felicia flumi-
na, felix Parrhaſiæ tellus; ubi homines
quondam feliciſſimam vitam agebant, va-
cuam a ſollicitudine a ſtrepitu. Laudabis
E hic Arcadum vitam paſtoralem, & inno-
centiſſimam fuiſſe dices, & hanc primos
homines coluiſſe. Nam Arcades antiquiſ-
ſimi fuiſſe perhibentur, adeout ſe ante Lu-
nam natos ferrent, & aureo ſæculo exti-
tiſſe. Potes nonnulla de aureo ſæculo de-
libare; exemplum dabit Tibullus; ſicut
laudandi ruſticam vitam Virgilius, ubi ſic
ait:

O Fortunatos nimiùm, ſua ſi bona norint,
F *Agricolas ......*

Ad hoc igitur vitæ genus quum ſis ab A-
cademicis invitatus, & aſcriptos in eorum
numerum, te dices illis gratias agere, &
felicitatem ipſis acceptam referre; neque
enim te deſiderare antiquos illos ſemideos,
qui Arcadiam coluerunt; quum hi non G
cedant illis neque ſuavitate cantus, neque
ingenii gloriâ. Hæc ſunt quæ videntur
mihi poſſe dici, tu, non dubito, quin plu-
ra, & meliora ſis inventurus. Hæc quo-
que mihi viſa ſunt adnotanda, quæ tibi
uſuvenire poſſe arbitror; montes Arca-
diæ ſont Cyllene, ubi natus eſt Mercurius,
Parrhaſius, Parthenius, Lyceus, Mæna-
lus, Stymphalus; fluvii, Eraſinus, Ladon,
Erymanthus. In Arcadiâ inventa eſt a Mer-
curio lyra, primus omnium hominum e
terrâ procreatus Pelaſgus; Arcades dicun-
tur Lycaonii a Lycaone, Parrhaſii a mon-
te, Nonacrini ab urbe Nonacri. Vale,
& ſalutem plurimam dicito Adrianio, &
omnibus tuis.

Florentiæ XIV. Kal Aug. Anno
MDCLXXXXII.

EIDEM.

EST planè, cur mireris, Vincenti ju- H
cundiſſime, quod ego, qui ſem-
per aliàs fuerim ſolitus frequen-
tiſſimè ſcribere, nec expectare,
dum tuis litteris laceſſerer; nunc
a te provocatus integrum pæne menſem
ad te nihil litterarum dederim. Id autem
accidit, non quia mihi defuerit voluntas,
ſed quia deeſſe facultatem mittendi litteras
arbitrabar; quum enim te rus abiiſſe cogno-
viſſem; nec eodem in loco ſemper man-
ſurum in eâ ruſticatione ſuſpicarer, & mo-
dò in tuis, modò in amicorum prædiis eſ- I
ſe moraturum, quod facere in animo ha-
bere mihi olim prædixeras, difficulter tibi
reddi litteras poſſe cenſebam, quum, ubi
maneres, eſſet incertum; ideo ſupervaca- K
neum duxi litteras dare, quæ perferri non
poſſent. Sed hanc meam cunctationem,
vel ignaviam excuſſit mihi querela epiſto-
læ tuæ, quam ad fratrem miſſam legi; in
qua poſtulas, ut indicem tibi tempus op-
portunum Florentiam veniendi; quod e-
ram indicaturus, etiamſi non poſtulaſſes.
Vale.

Dat. Florentiæ Id. Sext. Anno
MDCLXXXXII.

EIDEM.

CAuſa, cur ad te ſcriberem, non
A fuiſſet, nam quum tu recens a no-
bis diſceſſeris, nihil accidit novi,
de quo te vellem facere certiorem;
& mos eſt vetuſtiſſimus, ut qui
aliquò profecti fuerunt, ii priores fungantur
officio ſcriptionis. Quare expectaſſem lit-
teras tuas, quas brevi pro tuâ diligentiâ,
& erga me amore allatum iri ſciebam; nec
meis jejunè, & inaniter ſcriptis oneraſſem
patientiam tuam; ſed Federighius ad le-
ſcens omnibus numeris abſolutus, & utri-
B que noſtrûm amiciſſimus me rogavit, ut
ad te litteras darem, ſe enim miſiſſe dixit
ſcripto comprehenſam facultatem armo-
rum gerendorum, quæ lege prohibentur;
miſiſſe autem cum faſciſculo litterarum,
quæ ad Equitum Piſanorum magiſtratum
perferri ſolent; ne igitur ea facultas in-
tercidat, exiges ab iis, qui faſciculum ac-
ceperunt. Et quoniam te de hoc admo-
nere neceſſarium fuit, illud etiam non o-
mittam me ſolviſſe pecuniam, quam apud
C me reliqueras, ei, cui fuerat numeranda;
ſumma fuit, niſi fallor, viginti quatuor co-
ronatorum. Vale, & Adrianium clariſſi-
mum virum, omneſque tuos memento plu-
rimâ ſalute impertiri.

Dat. Florentiæ VII. Idus Sept. Anno
MDCLXXXXII.

EIDEM.

JUcundiſſimæ conſuetudinis tuæ vo-
D luptate deſtitutus nullum ſolatii ge-
nus invenire ſuavius poſſum, quàm
litteras; quibus, dum a te abero, te-
cum quodammodo colloquar, & de-
ſiderium tui leniam. Utar igitur
frequenter hoc ſolatio, quod & mihi gra-
tiſſimum eſt, & tibi pro amicitiâ noſtrâ fu-
turum eſſe arbitror non injucundum. At-
que id ego nunquam aliàs aptiùs mihi poſ-
ſe videor uſurpare, quàm hoc tempore,
quo, quum recens a te diſceſſerim, tu ſci-
E re deſideras, an incolumis, ſoſpeſque Flo-
rentiam pervenerim. Quum ergo tribus
ferme poſt meridiem horis ciſium inſcen-
derim, ſeſquihorâ poſt occaſum Solis ad
cauponam veni, ubi nobis erant mutandi
equi, & vires cibo reficiendæ; in eo itine-
re non ſol, non æſtus, non pulvis valde
moleſtus fuit. Cena præbita eſt nobis non
inelegans; poſt cenam cubitum conceſſi-
mus, ut aliquantulum ſomni caperemus;
ſed mihi contigit lectus, de quo dici non
poſſet, F
..... *nec triſtis cimice lectus.*
Itaque eâ moleſtiâ ſum coactus vigilare, i-
terque ſum ingreſſus duabus horis, ante-
quam dilucesceret; equi mihi dati ſunt ni-
tidi, validique, ciſio nunquam commodio-
re me uti memini; ſed ciſiarius tam equis
pepercit, tam abhorruit a celeritate, tam
lentus fuit, ut illud iter, quod alio ciſium
regente quatuor, aut quinque horis confi-
cere potuiſſem, ferè ſeptem confecerim.
Quapropter, quamvis frigidi venti ſpira- G
rent, moleſtiam mihi Solis ardor exhi-
buit, ac multo magis ciſiarii contumacia,
qui jurgiis noſtris non commovebatur. Va-
le, & nos, ut facis, ama, & Adrianium, &
fratres, patremque tuum meo nomine ſal-
vere jube.

Dat. Florentiæ X. Kal. Jul. Anno
MDCLXXXXIII.

EIDEM.

NOn mihi videtur abſurdum, quod
ſuſpicaris, epigramma, quod nu- H
per ad me miſiſti, a fratre meo
eſſe conſcriptum. Nam præter
quam quod in eo eſt quidam lin-
guæ latinæ candor, quædam numerorum
ſuavitas, quædam ſententiarum non inju-
cunde concinnitas; quas virtutes hoc tem-
pore pauci intellectu aſſequuntur, pauciſſimi
exprimunt ſtylo, & ſcriptione, ut non mul-
tum conjectura poſſit aberrare, animadver-
tiſſe videor imitationem meorum carmi-
num non in uno loco ſolùm, ſed in pluri- I
bus; quo magis tuum judicium ad veritatem
arbitror accedere; eſt enim id fratri meo
familiare, ut ſive in his, quæ proſâ oratio-
ne, ſive in his, quæ carmine condit, ali-
quot locos ex meis ſcriptis imitari; id
quod etiam a te puto obſervatum; me cer-
tè non fugit, quum nemini, quàm mihi,
mea ſint notiora; ſed ſive a fratre, ſive ab
alio quopiam facti ſunt illi verſiculi, pla-
nè ſunt non inſuaves, habeoque tibi gra-
tiam, cujus beneficio in manus meas per- K
venerunt. Ciampellius præſtantiſſimæ in-
dolis adoleſcens incidit in atrocem, gra-
vemque morbum, quem comitialem vo-
cant, decimusquinctus hic eſt dies, ex
quo primò concidit; putabamus enim de-
liquio accidiſſe; non fluebant ex ore ſpu-
mæ, non diſtentione nervorum tentabatur,
non ulla vultus depravatio, non membro-
rum in diverſa raptus, non confuſæ vocis,
aut ſtridoris emiſſio ſequebatur; ſuſpicaba-
mur tamen id, quod erat, eo præcipuè ad-
ducti

ducti argumento, quod adoleſcens om-
A nium, quæ morbo correpto accidiſſent,
obliviſcebatur; ſed tamen, quia non vi-
deramus ipſi, ſed audiveramus, quæ ac-
cidiſſent, nondum adducebamur, ut cre-
deremus in re tantum eſſe mali, quantum
ferebatur. Nuper autem quum ipſum in-
viſerem jam decumbentem, & cum eo
familiariter loquerer, ecce tibi hominem
invadit ſtupor, deficit animus, mens oppri-
mitur, vocis emittendæ interceptâ facul-
tate dumtaxat anhela ſpiritus reciprocatio
B relinquitur. Quum aliquandiu ſic eſſet con-
flictatus, refocillari jam videbatur, & re-
dire mens, quum rurſus opprimi cœpit,
tum diſtorqueri os, in diverſas partes ra-
pi membra, non crura, non brachia, non
ullam partem corporis conſiſtere, tumere
guttur, ſpumas fluere, intendi præcordia,
agitari, vexari hominem vidiſſes; ſed nos
maximè terruit, quod Tillius, qui bra-
chium apprehenderat, ceſſaſſe percuſſum
arteriarum ferebat; quæ omnia licèt iis,
C qui comitiali morbo corripiuntur, inter-
dum evenire ſolere non ignorarem, ta-
men in amici periculo vehementer com-
movebar; ubi verò morbi vis pauliſper
conſedit, duarum horarum ſpatio manſit
idem ſtupor, eadem mentis alienatio, i-
gnoratioque omnium; donec admotè ſca-
pulis cucurbitulæ, & inciſa caro hominem
excitarunt. Nos adhuc in metu verſamur,
ne aut hic morbus curari non poſſit, nec
ſinat adoleſcentem conficere curriculum
D ſtudiorum, in quibus antea magnâ cum
laude verſabatur, aut hic morbus in gra-
viorem tranſeat (neque enim deſunt ἐ-
πιληψίας indicia) & hominem repentinò
in ipſo flore ætatis extinguat; hodie ta-
men mihi nunciatum eſt eſſe quædam ad
ſalutem ſigna. Doleo autem adoleſcentem
omnium, quos ego novi, ingenioſiſſimum,
modeſtiſſimum, ſuaviſſimum, & quadam
alacritate mentis, & morum ſuavitate mi-
hi jucundiſſimum in tanto periculo, &
E calamitate verſari. Pauci ſunt, qui seriò
bonas artes amplectantur, & ex his non-
nulli nihil afferunt ad ſtudia præter vo-
luntatem; ex his autem, qui & poſſunt,
& volunt ad aliquam in litteris claritatem
pervenire, multos fortuna variis caſibus
impedit, & ab incepto curſu retardat; ut
non mirum ſit tantam eſſe doctorum ho-
minum paucitatem. Vale, & Adrianio,
& Andreonio, tuiſque ſalutem dicito.

Florentiæ VIII. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXXIII.

EIDEM.

NOn obtunderem te meis litte-
ris, quum virium imbecillitate, F
quominus reſcribas, impedia-
ris, niſi ſcribendi neceſſitas in-
cidiſſet. Baldinuccius illuſtrium
pictorum vitas eleganti ſanè ſtylo, & ac-
curatâ ſcriptione complectitur; quum per
ætatem peregrinari non poſſit [eſt enim
natus annos octo, & ſexaginta] cogitur
ex auditu clarorum artificum opera inter-
dum cognoſcere. Quum autem hoc tem-
pore Aurelii Lomii, & Artemiſiæ cujusdam
Piſanæ feminæ, quæ pingendi arte præſti- G
tit, & ex Horatio Gentileſchio pictore Pi-
ſano procreata eſt, vitam ſit litteris conſi-
gnaturus, cupit certior fieri, quæ uterque
Piſis opera elaboravit; & Lomii quidem
tabulæ pictæ in publico multæ conſpiciun-
tur, ut non difficile ſit Baldinuccii ſtudio
ſatisfacere; Artemiſiæ picturæ in privatis pi-
nacothecis ſunt requirendæ, ut non medio-
cris diligentia ſit adhibenda. Sed habes ami-
cum harum rerum peritiſſimum, cujus operâ
facilè poteris hæc omnia inveſtigare; eo H
utaris, oportet; nihil enim incognitum, ni-
hil non exploratum eſt referendum, ne
culpâ noſtrâ Hiſtoricus a veritate cogatur
aberrare, quod eſt turpiſſimum. Mitto tibi
ſchedulam, quæ, quid Baldinuccius cupiat,
continetur. Cum amico IV. Non. Sext.
ſum colloquutus, eique te commendavi;
is mihi reſpondit ſe, quid agi poſſet, &
quo pacto, conſideraturum; ſed non ſum
auſus hominem iterum convenire, quum
id haudquaquam ſit expeditum, atque ille I
non multo poſt abiverit ruſticatum; itaque
quid fuerim conſequutus, neſcio. Froſi-
nius nudius tertius mihi ſignificavit ſe Pi-
ſtorio ad te dediſſe litteras, quum autem
reſponſum non acceperit, vereri, ne eæ
litteræ non ſint ad te perlatæ. Vale.

Dat. Florentiæ XI. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXXIII.

EIDEM.

NUdius tertius primis intenden- K
tibus ſe tenebris Florentiam
pervenimus. Tam ſerò, inquies,
adeo ne lenti fuerunt mei illi
Pegaſi, quibus, quò citiùs com-
modiuſque conficeres iter, te devehendum
curavi? nihil eſt, cur equos accuſes, nihil
illi peccarunt. Quum tres horas in cau-
ponâ eſſem commoratus adhuc incertâ lu-
ce ad

ce ad octavum ab urbe lapidem pervene- A ram brevi reliquum iter peracturus; quum ecce tibi juvenes quatuor, neſcio quibus e latebris prodeuntes ciſium, in quo eramus, clamantes invaſerunt. Jam, niſi fallor, pertimuiſti, & in graſſatores incidiſſe, me ſuſpicaris; non fuerunt illi graſſatores, ſed fuerunt humaniſſimi adoleſcentes, Frideriighius, Ambroſius, Ciampellius, Baldinuccius; hi nos conſiſtere coëgerunt: hi ciſiario dimiſſo ad Baldinuccii villam, quæ non procul aberat, deduxerunt; ubi B aliquantum temporis quieti dedimus, deinde experrecti multum riſimus, multum jocati ſumus, donec prandii tempus adveniret; quod pro loci copiâ ſatis lautè nobis apparatum eſt; poſt prandium vires viâ, & proximæ noctis vigiliâ feſſas ſomno refecimus; a quo excitati quà prædio perambulando, quà ſpectandâ ſubjectâ planitie, collibuſque circumjectis [quorum in eo loco aſpectus eſt pulcherrimus] quà jucundiſſimis ſermonibus diem contrivimus. C Quum jam adveſperaſceret, inſcendimus ciſium, & poſt occaſum Solis in urbem vecti ſumus; ubi hactenus hilariter egi, & jucundiſſimâ conſuetudine ſum uſus amicorum, ac niſi tu abeſſes, nihil mihi ad ſummam animi voluptatem deeſſet; ſed deſiderio tui minuitur gaudium, quod percipio ex Patriæ, amicorumque conſpectu. Vale.

Florentiæ VI. Kal. Quinct. Anno MDCLXXXXIV.

Scripſi latinè conſervandæ conſuetudinis causâ; ceterùm, ſi capitis imbecillitati conſulere in animo eſt, vernaculo ſermone reſcribito.

EIDEM.

D Nolim ego diligentiam a te requiri meam propter diuturnum ſilentium, quo ſum uſus; neque enim ſine causâ litteras ad te dare ſuperſedi, propterea quia quam epiſtolam exaraveras ad VI. Non. Quinct. ea mihi reddita eſt III. Id. Nec ea ſola cauſa fuit meæ taciturnitatis; ſed quum te Piſis diſcedens imbecillitate capitis laborantem reliquiſſem, nec dum te ex eâ convaluiſſe cognoſſem, inhumanum duxi non habere invaletudinis tuæ rationem, teque crebris litteris compellare, & homini nihil magis, quàm requiem deſideranti reſpondendi laborem injungere. Nunc eadem causâ, qua ſum hactenus a ſcribendo deterritus valetudine ſcilicet tuâ, compellor ad ſcribendum; nam ſcire cupio, an adhuc labores; nos verò valemus, omneſque mirantur tam pingues eſſe. Sena- E tor Pandolfinius diſtillatione tentatur, quo morbo quotannis affici vel æſtate, vel hieme ſummâ ſolet. Propediem publicabuntur ſermones vernaculâ linguâ a Salvinio compoſiti; ſunt autem non multo pauciores, quàm centum, ſed admodum breves. Adrianio ſalutem, & tuis omnibus adſcribito. Vale.

Flor. XIV. Kal. Sext. Anno MDCLXXXXIV.

EIDEM.

Nunquam commiſiſſem, ſi valde gravem, periculoſumque fra- F tris morbum putaſſem, ut te non facerem certiorem; quare nihil erat, cur tantopere commovereris; neque enim me ſilente admodum tibi pertimeſcendum; ſed, opinor, credidiſti litteris, quas ad Giannettium dyſelpis ille, ac pſeudologos dedit; noſti hominis mores; nemo eo ad triſtiora credenda pronior; is divulgavit meum fratrem in peſtilentem febrem incidiſſe; quod a veritate longè abhorrebat. Nam ea G febris nunquam vehementer me terruit; neque habuit notas febris peſtilentis, neque etiam valde periculoſæ. Quid ergo hominem, qui ſolet fluctus in ſimpulo excitare ad triſtiſſima nuncianda compulit? Initio quidem febris non erat admodum contemnenda; nam & nunquam ægrum dimittebat, & concitatior videbatur; accedebat capitis dolor aſſiduus, qui ſe in acceſſionibus intendebat; inſuper quum æger e lecto ſurgere vellet, animo defecerat; H quæ tamen defectio non ex imbecillitate virium, ſed ex impetu bilis provenerat. Id arteriarum validus pulſus declarabat, & vires ægri quieſcentis, qui modò in ſiniſtrum, modò in dextrum latus, ut ipſi videbatur, cubabat, & facillimè convertebatur. Sed ea febris, quæ primum impetum ſatis habuit magnum, magis, ac magis in dies decreſcebat, ac minuebatur; itaque poſt quinctam acceſſionem æger eſt omnino liberatus. Quare, quod timerem, non erat, aut te perterreſacerem; febris, I quotidie ſe magis, magiſque remittebat, validis viribus ægrotus utebatur, noctu dormiebat, interdiu ferè vigilabat; ſudabat interdum, & ſudore levabatur; urinam reddebat abundanter, eamque modicè coloratam; nullus erat præcordiorum tumor, nulla durities, lingua humentior, & eo ferè habitu, quo ſolet eſſe ſanorum. Hæc

autem

autem ſigna mihi ſalutem, non petniciem
A indicare videbantur. Nec ea res falſum me habuit, jam ferme ſeptem dics effluxerunt, ex quo ægrotus convaluit; quapropter hac ſollicitudine liberatus Senas cogito, quò Idibus Sextilibus proficiſcar; neque enim Tillii precibus, qui me quotidie ſollicitat, poſſum reſiſtere; qui ad me Ciurinium allegavit hominem mihi multis de cauſis amiciſſimum. Hujus itineris habere te comitem voluiſſem; ſed non ſum auſus tibi tantum oneris imponere; quum præſertim labores capitis imbecillitate, neque Solem, aut æſtum ferre poſſis. Vale, & Adrianio ſalutem, quem doleo in podagram rurſus incidiſſe.

Dat. Florentiæ III. Id. Sext. Anno MDCLXXXXIV.

Subjicienda videtur ſequens epiſtola, quam ab eodem Auctore exarata fuerit, licèt ſub nomine Priorum Piſani Gymnaſii circumferatur, quorum unus ipſe tunc temporis erat.

Piſani Gymnaſii Priores

Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Cardinali

ENRICO NORIS

S. P. D. D.

SI quantum eſt hominum litteris deditorum gau-
B dio debet efferri propter eum, quem conſequutus es altiſſimum dignitatis gradum; nos qui in Piſano Lyceo bonas artes, & diſciplinas profitemur, exultemus omnibus lætitiis, Eminentiſſime Princeps, & triumphemus, neceſſe eſt. Alii quippe communi Reipublicæ litterariæ bono gaudent, quæ videtur augeri, quum viri tui ſimiles augentur
C honoribus; nos propriâ noſtri Ordinis, nos hujus Athenæi gloriâ, quæ ornatur, & ſplendet tuo ſplendore, lætamur. Quare verbis conſequi non poſſumus, quantam animi voluptatem capiamus, quum te tantum virum ex his ipſis Gymnaſiis ad tantam amplitudinem proceſſiſſe recordamur. Ipſam cathedram, ipſos parietes, qui tuis olim eruditis vocibus perſonabant, cum ingenti delectatione crebrò quaſi venerantes intuemur; qui nobis quodam-
modo ſacri habebuntur, & animos ad ho- D
neſtam cupiditatem laudis, atque gloriæ inflammabunt. Sed modicum eſt gaudium, quod poteſt pectoris anguſtiis contineri; nos, ne in tacito ſinu gaudeamus, noſtram tibi lætitiam his litteris declarandam putavimus. Gratulamur igitur tibi noſtro, & Piſani Gymnaſii nomine, non ſolùm quòd indeptus es Romanam Purpuram, ſed quòd ea ſplendet in te, quàm ſoleat plerumque, ſpecioſius; quia parta ſolâ virtute eſt, nec
ſibi quidquam de tuâ dignitate fortuna de- E
cerpit. Tuam magnitudinem debes ingenio, debes doctrinæ, debes prudentiæ, reliquiſque præclariſſimis animi tui dotibus; nec te tam ornat purpura, quàm ipſe purpuræ es ornamento. Id lætandum, id præferendum, id omnium gratulatione digniſſimum eſt. Deus ergo, qui virtuti favet, qui ſacros honores ad merentes deferri gaudet, tuam amplitudinem, dignitatemque fortunet, augeat, extollat, vehementer optamus; teque ut nos diligas, noſtrumque cœtum potenti patrocinio tuearis, etiam, atque etiam rogamus. Vale.

Dat. Piſis VII. Kal. Jan. Anno Sal. MDCLXXXXV.

BENEDICTUS

AVERANIUS

FRANCISCO FRANCESCHIO

Ornatiſſimo Adoleſcenti, Equiti ſplendidiſſimo, Amico ſuaviſſimo

SAL. PLUR. DIC.

ACcepi litteras tuas plenas humanitatis, plenas of-
ficii; plenas amoris, & F
cujuſdam jucundiſſimæ humanitatis; quibus ego ſum mirificè delectatus cum aliis de cauſis, tum quòd incredibilem curam præſeferebant, & ſtudium colendi mei. Nam quum biduo, poſtquam in Patriam revertiſti, ad me humaniſſimè ſcripſeris, quamvis occupatus, tamquam duo menſes præterierint, accuſas tarditatem in ſcribendo tuam. Eſt id argumentum ſummæ benevolentiæ, quum diligentiâ tuâ mihi abunde ſatisfacias, tibi ipſi non ſatisfacias. Addis ea, quibus, niſi te plus oculis

meis

meis amarem, amore tui me planè incen-
A diſſes; ſed nullus cumulus ad amorem,
quo te complector, poteſt accedere. Qua-
re nihil eſt, cur labores, ut benevolentiam
meam tibi concilies, ut me tibi devincias.
Cum Roſſio amico noſtro de negotio, quod
mihi mandaſti, heri ſum colloquutus, qui
non diffidit rem confici poſſe; immo ſe
confecturum exiſtimat, ſed in aliud tem-
pus rem differendam decrevimus, dum hæ
ſileſcunt turbæ, tum ſpero fore, ut Reli-
gioſum virum tibi commendatum, oppreſ-
ſum inimicorum calumniâ ab exilio revo-
cemus; tu amicum bene ſperare jube,
Vale, & me, quàm primùm potes, reviſe;
frater meus, & contubernales tui tibi plu-
rimam ſalutem dicunt.

Dat. Piſis XVIII. Kal. Maii Anno
MDCCV.

EIDEM.

TU quidem jocaris, & rides, vel
potiùs irrides, amice, quia quem
B propediem ſperabam eſſe redi-
turum, quem expectabam, quem
videre cupiebam, video conſi-
lium abjeciſſe redeundi. Eò nimirum ſpe-
ctat epiſtola tua, ubi mihi convicium fa-
cis, propterea quod, ut te ad reditum co-
hortarer, ſcripſi perincommodè cecidiſſe,
ut abeſſes hoc tempore, quo adhuc Piſa-
na Gymnaſia doctorum hominum vocibus
perſonant, & ſtudia celebrantur; & ais ad
famam, & nominis claritatem Piſano A-
thenæo te non indigere, & poſſe in ſtu-
diis litterarum magnâ cum laude verſari,
C etiamſi abſis ab hac urbe, ubi, pace tuâ
dixerim, Muſæ domicilium collocarunt.
Ego nunquam negavi poſſe acri viros in-
genio ubique terrarum ad altiſſimum ſa-
pientiæ faſtigium pervenire: ego quoque
mihi preſuadeo

*Summos poſſe viros, & magna exempla da-
turos*
*Vervecum in Patriâ, craſſoque ſub aëre na-
ſci.*

Tua verò Patria, quantum conjecturâ con-
D ſequi poſſum, eſt ingeniorum ſolertium
ferax, nec deeſt vobis acumen, nec ani-
mus rerum naturæ capax; tu verò & in-
genio flores, & polles prudentiâ, quæ æ-
tatem antecellit, & morum probitate, &
præſtantiſſimæ corporis formæ reſpondet
animi tui pulchritudo. Quid me crimina-
ris, quid accuſas arrogantiam meam? num
me inſolentiùs jactavi? num mihi cecidit
verbum, quod ſuperbiùs dictum videretur?
num mihi quidquam arrogavi, quod non
omnium conceſſu tribuatur? num meis lau-
dibus tuas aures oneravi? quid mihi ſuc- E
cenſes? Ego per litteras indicavi adole-
ſcenti, qui Piſas ad ingenii cultum capien-
dum ſe contulerit, non prodeſſe ad homi-
num exiſtimationem, & ad progreſſum in
ſtudiis litterarum, abeſſe diutius ab hoc
Lyceo; dum adhuc tot liberaliſſimarum ar-
tium, diſciplinarumque profeſſores in eru-
diendâ juventute deſudant; & in eo non
te accuſavi, ſed fortunam, quæ te abſtra-
xit a nobis, & abſtraxit intempeſtivè. Num
idcirco me laudavi? laudavi Piſanum Ly- F
ceum, laudavi Principes noſtros, qui tan-
tis impenſis hæc gymnaſia tuentur, ut cum
clariſſimis Italiæ gymnaſiis poſſint compa-
rari. Sed ego ſum ineptus, qui laudibus hu-
jus Athenæi celebrandis revocare te ſtu-
deam; quum tibi non deeſſe dicas in iſtâ
civitate doctorum hominum gregem, qui
cum Piſanis profeſſoribus jure conferantur.
In quo invideo felicitati tuæ, qui tot ſa-
pientiſſimos viros in Patriâ inveneris [ita
enim eos appellas] quum in altrice om- G
nium diſciplinarum Græciâ ſeptem tantùm
ſapientes fuiſſe dicantur; quod nomen
quia Deo dumtaxat convenire videretur,
Pythagoras non ſapientem ſe, ſed philo-
loſophum, hoc eſt ſtudioſum ſapientiæ ap-
pellavit. Diogenes quum hominem in
Græciâ quæreret, non reperiebat; tu in
unâ urbe, eaque magis refertâ mercatori-
bus, quàm litteratis viris, tot ſapientiſſi-
mos homines inveniſti. Ergo ne Piſis qui-
dem, inquies, reperientur ſapientes; non H
auſim affirmare; quippe ſapiens

Rara avis in terris, alboque ſimillima corvo;

ſed reperiuntur paulo doctiores homines,
quàm in multis aliis urbibus, quippe qui
in doctrinæ ſtudiis ætatem contriverint;
certè reperiuntur ad erudiendam juven-
tutem paratiores; quum ad id opus li-
beralitate Principis invitentur, & hinc
ſibi decus, & nomen comparent. Nam
quod me tanquam maledicum redarguis, I
vide ſis, ne condemnem eodem ego te cri-
mine; qui ex trinis litteris, quas ad te de-
di, ad eas tantùm reſpondiſti, quæ tibi ca-
lumniandi mei occaſionem præbuerunt;
in quo tu mihi monitis meis videris offen-
ſus, quæ neminem, quum ab animo be-
nevolo, qualis eſt meus, proficiſcuntur,
debent offendere. Quare te monere inpo-
ſterum deſinam; hoc tantùm tibi meo
quodam jure præcipio; noli, mi Franciſce,
qui non es, ut alii juvenes, cereus in vi-
tium flecti, eſſe monitoribus aſper. Sed K
quid ego tandiu te demoror? quid ad ſin-
gula epiſtolæ tuæ capita accuratè reſpon-
deo, quaſi ea, quæ dixiſti, joco te dixiſſe
neſciam? quid faciam? mihi jucundiſſi-
mum eſt tecum etiam per litteras loqui,
qui-

quibus tui deſiderium abſentis ſolor, ideo A diutiùs garrire, quàm par eſt, volui; illud ſeriò dico, ſi quid dixi revocandi tui causâ, quod animum tuum pupugerit, quod non credo, quum omnem abſentiæ tuæ culpam non in te, ſed in fortunam contulerim, indictum volo. Ignoſce mihi ſi moleſtè fero, quod tamdiu abes, quum tuus a me diſceſſus tantum mihi mæroris attulerit. Vale amicorum ſuaviſſime.

Dat. Piſis XI. Kalend. Majas Anno MDCCV.

EIDEM.

B HOdie Florentiam proficiſcar; tam ſerò, inquies? volebam maturiùs, & conſtitueram ad XIII. Kalend. Jul. diſcedere; ſed pridie ejus diei mihi guttur intumuit, & ex tumore dolor exortus eſt; itaque diſcedendi conſilium abjeci, ne Solis ardore, & incommodo itineris morbus, qui modicus erat, ingraveſceret. Nunc Deo juvante valeo, ubi Florentiam venero, conveniam ſtatim Roſſium, Amici tui negotium procurabo, &, ſi qua re potero, C conſilio, gratiâ, operâ hominem juvabo; interea, dum abſum, cura corpus tuum, cura animum, quem unicè diligo, da operam, Franciſce jucundiſſime, ut ſicut pulchritudine corporis, & robore antecellis, ita animi virtutibus præſtes: bonus eſſe malis, quàm videri: hanc compendiariam ducas ad amplitudinem, & gloriam viam, ſi qualis haberi vis, talem te præſtes: ex amicis, his gaudeas, qui te augere ſapientiâ poſſunt, non his, qui jucunditate D dumtaxat delectare. Nam voluptas inſtar fluentis aquæ præterit; ſapientia magis, ac magis in dies effloreſcit; & voluptas, quaſi ſolſtitialis herba, repente exoritur, repentinò occidit, ſapientiæ fructus ſunt ſempiterni. Sed dum tibi præcipio, dies effluit, & abeundi tempus appropinquat. Vale; ego domum relinquo, in qua tu nuper verſabaris, ſed non relinquo deſiderium tui; immo quia longiùs abſcedo a te, iterum diſtrahi videor; iterum vale, & parentibus tuis, & patruo, & fratri plurimam meo nomine ſalutem impertire.

Dat. Piſis XI. Kal. Jul. Anno MDCCV.

EIDEM.

ETſi vereor, amicorum ſuaviſſime, ne frequentiâ litterarum tibi mo- E leſtiam creem, quum paucis hiſce proximis diebus non unas, aut alteras, ſed plures ad te conſcripſerim, tamen Florentiam reverſus te de meo reditu, & itinere certiorem faciendum judicavi, ut ſalvum, & incolumem in Patriam rediiſſe cognoſcas. Fuit autem iter valde proſperum; paulo poſt meridiem Piſis profectus in Aullæ villam veni ad Æræ Pontem, quum adhuc multum diei ſupereſſet; itaque ſpatium fuit & agros amici, F & fabricæ, quam molitur, ſtructuram contemplandi. Poſt occaſum Solis cenavi, & inter epulandum, quum tui mentio incidiſſet, magnopere ſum laudibus delectatus, quas omnes uno ore in te congerebant; in honorem tui non unum calicem hauſimus, & tibi abſenti non ſemel propinavimus. Eſt planè, cur, mi Franſciſce, læteris; omnes, quos convenio, quibus aliqua notitia tui eſt, te laudibus in cœlum vehunt. Es in hoc Pamphilo Terentiano, G cui te nuper comparabam, ſimillimus; nam de te quoque video

...... uno ore omnes omnia
Bona dicere......

Atque haud ſcio, an illud ex eodem Terentio addam, *& laudare fortunas meas*, qui te non gnatum, ſed amicum habeam tali ingenio præditum, quod omnes probent, ament, exoſculentur. Nec vereor, ne, quum te amici mei laudant, mi- H hi blandiantur; nam quum comitatem, tuam, &, modeſtiam, & urbanitatem, & leporem, & formæ dignitatem, & ſuaviſſimos mores, & ſermones melle conditos, & nectare, & benevolentiam, qua bonos complecteris, & facilitatem conſidero, te verè, & ex animo ab omnibus laudari mihi planè perſuadeo. Sed deſino, quia, ne offendam modeſtiam tuam, non mediocriter pertimeſco; ſolent enim boni, ut ait Euripides, odiſſe laudatores, quum laudant nimis; quare ad iter meum jam re- I vertar. Oriente jam Sole complexus utrumque Aullæ fratrem diſceſſi, & meridie perveni Florentiam ſoſpes; ubi nihil aliud cupio, quàm tibi morem gerere, tuis mandatis obtemperare. Itaque ſimul atque domus meæ limen attigi, nihil antiquius habui, quàm ut Roſſium amicum noſtrum convenirem; ſed is expectabat adventum Magni Ducis; quare vix mihi cum homine colloquendi facultas data eſt; pollicitus tamen eſt ſe pro religioſo viro, qui exulat a Patriâ, apud Cardinalem Mediceum ver-

ba facturum, ſi fortè poſſit ei reditum im- A petrare. Hodie Roſſium iterum conveniam, ut quâ ratione confici negotium poſſit, inter nos deliberemus. Verumtamen de his ſatis; venio nunc ad Epiſtolam tuam latinam, in qua ſignificas me tanti a te fieri, ut, quæ volo, non ſolùm velis, verùm etiam ardenter concupiſcas; & gratias ago tibi pro tam propensâ in me voluntate, & tantâ animi conjunctione, quâ nihil mihi accidere poteſt jucundius, aut optatius. Cave au- B tem, ſuſpiceris mihi poſſe in mentem venire, quod in eâ videris indicare, te quidquam ſimulatè loqui; ſcio ingenium tuum rectum, & generoſum ab omni ſimulatione abhorrere: ſcio me tibi eſſe cariſſimum, quod ex innumeris argumentis intellexi; nec quiſquam neque plura, neque majora, quàm tu, amoris erga me ſui dedit documenta; idque mihi præclarum eſt, atque magnificum diligi me ab adoleſcente, qui ſit omnium amore digniſſimus. Quare C ſi quiſque facillè credit ea, quæ maximè concupiſcit, in eam me adduci opinionem neceſſe eſt, neminem a te mihi anteponi. Quamquam ſi prorſus eſſem incredulus, his rebus oſtendiſti vera eſſe, quæ ſcribis, ut mihi dubitandi locus non relinquatur; quoties enim mihi te audientem dicto præbuiſti? quoties meam voluntatem tuæ prætuliſti? quoties denique factis benevolentiam in me tuam declaraſti? Idcirco non ſum de tuâ voluntate ſollicitus; D illud velim tibi perſuadeas neminem mihi te eſſe cariorem, neminem eſſe, cui ſis acceptior, jucundior, quàm mihi, meque tecum vel Soldoriorum lege libenter victurum, libenter moriturum. Vale, mi Franciſce, vale, & parentibus tuis, & patruo præſtantiſſimo viro, & fratri dic meis verbis plurimam ſalutem. Tillius tibi gratias agit pro curâ, quam oſtendiſti in amici ſui negotio procurando.

Dat. Florentiæ IX. Kal. Jul. Anno MDCCV.

EIDEM.

E His litteris, quas ad XI. Kal. Sext. exaraſti, te mihi latino ſermone ſcripturum, ubi prima daretur occaſio ſcribendi, polliceris. Tot jam tabellarii Florentiam iſtinc venerunt, duas a me epiſtolas accepiſti, & tu nihil miſiſti litterarum; itaque, te in adverſam valetudinem incidiſſe ſum diu ſuſpicatus, & adhuc ſuſpicor, & ea res malè me habet. Si me amas, aut etiam ſi non amas, mi Franciſce ſuaviſſime, & non inimicè inſectaris, libera me hoc mi- F ſerum metu, quo torqueor; non eſt tuæ humanitatis hominem ſtudioſiſſimum tui pati in tanto animi angore verſari. Ego, quæ poſſum; omnia tuâ causâ facio; clariſſimum virum Magalottum conveni; rogavi, ut ſuſciperet cauſam religioſi viri, quem mihi commendaſti; ille primùm queſtus eſt me tantum cepiſſe incommodi, ut domum ejus longè remotam venirem; potuiſſe me, ſi quid vellem, per codicillos imperare; amicitiam noſtram inani- G bus officiis non indigere; deinde ſe pro religioſo viro, apud Cardinalem Mediceum verba facturum, ubi primùm rure reverteretur in urbem, recepit, & ſpopondit; & credo, vel aliquid impetrabit, vel certè aditum patefaciet Roſſio amico noſtro pro eodem majore cum auctoritate dicendi. Itaque nolo verba des amico, quod epiſtolâ quadam ſignificas; ipſique, quo loco ſit res, planè aperias, nihil circuitione utaris. Sed dum ego, quæ vis, curo, ve- H lim, ut tu quoque, quæ mandavi, cures; & illud inprimis, ne me ſinas pendere animi incertum de tuâ valetudine; quum te valere ſcio, mihi bene eſt, etiam ſi ægrotem; quum ſuſpicor ægrotare, mihi malè eſt, etiam ſi valeam. Hæc ego ſcripſi, quia Equiti Corſo cognato tuo non potui nihil ad te litterarum dare; ignoſce mihi, ſi te obtundo frequentiâ litterarum, quæ tibi fortaſſe accidunt injucundæ; & ideo tamdiu taces; meus in te amor ſilentium aſperna- I tur. Novi nihil eſt; Salviatus, qui Romæ agebat, diem ſupremum obiit; ea calamitas perculit, & afflixit clariſſimam domum, ne rebus ejus proſperis nihil adverſi miſceretur; ita læta, & triſtia alternat Deus, ne ſecundis nimis inſoleſcamus. Vale.

Dat. VI. Non. Jul. Anno MDCCV.

EIDEM.

Serius omninò, quàm oportebat, accepi ſuaviſſimas litteras tuas; nam K quas exaraveras VI. Id. Jun. accepi IV. Doleo autem mihi non ſtatim redditas, ægritudinem quippe animi, qua propter diſceſſum tuum afficiebar, adhuc recenti vulnere levaviſſent, ſicuti nunc levaverunt. Sunt enim amantiſſimè conſcriptæ, & in his elucet amoris erga me tui incredibilis quædam magnitudo, quo nihil mihi dulcius, nihil ſuavius, aut optatius poteſt evenire. Itaque lectâ epiſtolâ tuâ mærorem abſterſi; quia in eâ mihi videbar amorem tuum non ignotum quidem

tium mihi, ſed dulcem, & optatum per-
A ſpexiſſe, quo nullum mihi gratius munus potes impertiri, nullum majus deferre beneficium. Et quereris nunquam tibi juvandi mei dari facultatem? quid ego nunc prædicem, quantis me officiis juveris, Franciſce jucundiſſime? quum meis monitis paruiſti, beneficium mihi dediſti: quum meam famam ab invidorum calumniis vindicaſti, quum humanitatem, & doctrinam in cœlum laudibus extuliſti, beneficio maximo me affeciſti. Quid quum mecum tam familiariter,
B tam jucundè jocabaris, quum me tam humaniter tractabas, tam ſuaviter appellabas, quum tibi gratam, & acceptam eſſe meam conſuetudinem tot modis indicabas, nonne me juvabas? mihi certè ſummam voluptatem afferebas. Mitto munera, quibus me ſæpe cumulaſti: mitto hoſpitium, quo me in domo paternâ tam liberaliter excepiſti: mitto alia plurima, quæ referre longum eſt, quæ mihi gratiſſima acciderunt; nihil denique a te in me proficiſcitur,
C quod mihi non jucundum, non dulce videatur. Sed eſt indolis tuæ generoſæ, quum multa beneféceris, nihil a te benefactum arbitrari; itaque injeciſti mihi curam petendi a te beneficii, ut expleam tuum deſiderium; & certè, ſi qua re indigebo, a nemine libentiùs, quàm a te, accipiam beneficium. Vale.

Piſ. IV. Id. Jun. Anno MDCCV.

EIDEM.

D Quum mihi ſpem excitaſſet videndi tui famulus meus, qui te cum adoleſcentulo Corſo venturum eſſe confirmabat, eâ ſpe ſum dejectus, ubi vidi adoleſcentulum ſine te litteras tuas afferentem; quæ mihi non perinde, ut ſolent, jucundæ, ſed propemodum, pace tuâ dixerim, moleſtæ extiterunt; quia declarabant nobis de optatiſſimo tuo adventu deſperandum. Quod mihi, non ſolùm grave fuit, ſed prope luctuoſum; nam antea fingebam animo vo-
E luptatem, quam eram ex aſpectu jucundiſſimo, ex inſperato alloquio, ex conſuetudine tuâ percepturus; conſpectis autem litteris tuis, nec veniſſe te, nec venturum eſſe perſpexi. Itaque odiſſem litteras indicea hujus incommodi, vel, ut dicam, quod ſentio, calamitatis, niſi amarem manum tuam, Franciſce ſuaviſſime; cui ut obtemperarem, Aullæ noſtro juvenem tuum commendavi; quid optaret, expoſuit; ille verò, licèt ſit publicis, & privatis negotiis admodum occupatus, omnia ſe tuâ causâ prolixè facturum recepit; ſentit enim me- F
cum te eſſe adoleſcentium, quos unquam cognovimus, amabiliſſimum; ego verò ſpe videndi tui deſtitutus Florentiam cogito. Nam hodie mihi redditæ ſunt litteræ Nicolai Antinorei, qui Præſes eſt noſtri Athenæi, quibus ille me proficiſci Florentiam maturè jubet; ſed antequam proficiſcar te de meâ profectione certiorem faciam. Sed quoniam abitus mei tempus appropinquat, velim mittas, qui avehat veſtem, & libros, quos reliquiſti; interea, dum magno G
locorum disjungimur intervallo, mihi monendus es, ut valetudinem tuam, ſi me amas, diligenter tuearis; ne te pilæ ludo, aut majoris follis nimiùm defatiges; ne, quum concalueris, frigidam bibas; ne locis cœli peſtilentis æſtatis, aut autumni tempore immoreris; ut recolas, quæ didiciſti, & quæ non didiciſti, ſtudio, & ſcientiâ aſſequaris, nec in cognitione rerum tibi mediocritas arrideat. Nam etſi mediocritatem Horatius laudat, non quamlibet mediocritatem, H
ſed auream laudat; porro aurea mediocritas ea eſt, quæ in rebus indifferentibus cernitur, cujuſmodi ſunt divitiæ, atque alia hujus generis. Laudat etiam Ariſtoteles mediocritatem, ſed in affectibus, in ſcientiâ rerum nunquam laudavit; nam quidquid in laude ponitur, quo majus eſt, eo præclarius habetur, & in eo genere excellentia prædicatur. Itaque nemo faciem, quia ſit mediocriter pulchra, laudibus magnopere efferendam cenſuit; quia decus eſt I
faciei pulchritudo; nec equum, quia ſit mediocriter velox; quia velocitas in equi dotibus habetur; nec militem quiſquam, quia ſit mediocriter fortis, admiratur; quia propria laus eſt militis fortitudo. Eos verò, qui in rebus magnis, atque præclaris ad ſummum præſtantiæ faſtigium pervenerunt, prope in Deorum numero collocamus. Nec tamen tibi ſum auctor, ut ſtudio corporis vires conteras, ut pallorem contrahas, ut laborem nunquam intermittas; neque enim id patitur imbecillitas hu- K
manæ naturæ. Ego volo te urgentem, & valentem, & alacrem videre, non valetudinarium; quod conſequeris, ſi tam in corporis, quàm in animi exercitationibus præſcriptum ab Iſocrate modum teneas; qui præcipit, ut laborare deſiſtamus, quum adhuc poſſumus laborare; nec cenſet laſſitudinem expectandam. Vale.

Datum Piſis Idib. Juniis Anno MDCCV.

EIDEM.

A AN tandem tibi eſſe pudori ſedu-
litatem meam reputanti, quàm
multa incommoda tuâ causâ ca-
piam? putaſne mihi quidquam
incommodum, quod tibi com-
modum eſſe videatur? vehementer erras,
amicorum ſuaviſſime, ſi ita opinaris. Non
ſunt incommoda labores, quos pro te ſu-
ſcipio, ſed voluptates; audiſti ne Græ-
cum proverbium: *Equus in planitiem*; quod
de iis uſurpatur, qui ad aliquod munus
vocantur, quod libentiſſimè exequuntur,
B id in me convenit. Ut equus in planitiem
deductus exultat, effertur, ad curſum in-
citatur; ſic ego, ubi operam meam vel tua
humanitas deſiderat, vel cupiditas tuis com-
modis inſerviendi flagitat, lætitiâ efferor,
omnem torporem abjicio, incitor ad labo-
rem ſubeundum, & ſponte feſtino. Quam-
quam quid ego me jacto, quid circum-
ſpicio, quid tanquam magnum aliquod in
te contulerim beneficium, glorior? pudeat
me potiùs nihil tibi dignum amicitiâ no-
C ſtrâ præſtitiſſe. Quid enim adhuc feci, quo
te poſſem mihi demereri? quod munus a
me habes, quod meritis in me tuis, quod
indole tuâ lætiſſimâ, & præſtantiſſimâ,
quod benevolentiâ, qua me proſequeris,
dignum eſſe videatur? Cupio equidem, cu-
pio mihi dari occaſionem tibi oſtenden-
di, quanti te faciam, & te magno aliquo
beneficio obligandi; ſed hactenus voto
meo vel tenuitas mea, vel fortuna repu-
gnavit. Quapropter eſt humanitatis tuæ,
D mi Franciſce cariſſime, ſpectare non quid
poſſim, ſed quid velim, & beneficia, quæ
cupio dare, pro acceptis habere; nam in
beneſaciendo animus, non ipſum benefi-
cium ſpectatur. Itaque, qui Jaſonem Phe-
ræum, quum vellet occidere, inciſâ vomicâ,
qua laborabat, ſanavit, non hominem ſibi
devinxit, ſed offendit, licèt ſalutis causâ
fuerit. Atque hunc animum ſtudioſum tui,
& gratificandi tibi cupidiſſimum laudas,
quum beneficia mea verbis extollis; &
E jure laudas. Nam ſi poſſes introſpicere
ſenſus meos, & ſi, quod Socrates cupie-
bat, feneſtram in pectoribus natura nobis
aperuiſſet, videres non promptiùs manus
tuas, aut pedes voluntati tuæ obtempera-
turos, quàm ſit Benedictus tuus obſequu-
turus; meque planè ſic tuum eſſe, non ut
mancipium, ſed ut ea, quæ adimi nullâ
fortunæ injuriâ poſſunt; adeo me ſuavita-
te morum, & modeſtiâ, & comitate, &
lepore, & ingenii dexteritate, & obſequio,
& ſermonibus omnis odii, & ineptiarum
expertibus devinxiſti. Quod autem times,
ne valetudini meæ parum conſulam, fa-
cis tu quidem amicè; ſed nequidquam ti-
mes, ego pugilicè, atque athleticè valeo,
tu etiam vale.

Florentiæ XV. Kal. Sext. Anno
MDCCV.

EIDEM.

PErgratum mihi eſt, amicorum ſua- F
viſſime, quod frequenter ad me
ſcribis, & ſaltem octavo quoque
die me de tuâ valetudine certio-
rem facis. Ego enim ſum a te
magno remotus locorum intervallo, ne-
minem video, quem interrogare poſſim,
quid agas, uſque ne valueris; vel quia
pauci iſtinc ad nos commeant, vel quia
pauciſſimi ex tuis civibus mihi noti ſunt;
quid ergo mirum, ſi tuas litteras deſidero
indices tuæ valetudinis, teſtes amoris er-
ga me tui? Tu quidem es admodum ado- G
leſcens, bonâ corporis habitudine; firmiſ-
ſimis uteris viribus, & ætatem nondum
firmatam robore antecallis, ut valde time-
re non debeam; ſed tamen te valere ma-
lo ſcire, quàm credere; præſertim quum
amor in te meus timidiorem, quàm par
eſt, me eſſe cogat. Accedit eodem volu-
ptas non modica, ſed ſumma, quam ex
tuis litteris percipio, quibus acceptis ni-
hil mihi videor ampliùs deſiderare. Qua-
propter idem mihi accidit, quod iis, qui, H
quum fame laborarint, naturæ deſideriis
cibo ſumpto ſatisfaciunt; nam quemad-
modum illi poſteaquam famem exemerunt,
bene ſe habent, & hilaritate complentur;
ſed ſi fortè rurſus præterierit longo inter-
vallo tempus vires epulis reficiendi, rurſus
inediâ torquentur, & ſibi quodammodo
videntur ægrotare; ſic ego recens acceptis
litteris tuis tranquillior ſum ipsâ malaciâ,
& magnâ voluptate perfundor; ſed, ſi
quando me deſiderio tuarum litterarum I
diutiùs, quàm ſoles, diſtenderis, quod ſe-
mel tantùm accidit, non tuâ culpâ, ſed eo-
rum qui litteris reddendis præſunt, ſolli-
citor miris modis, & angor, & mærore af-
ficior. Quocirca te rogo, ut, ſicut cœpi-
ſti, des ad me litteras frequenter, & in eo
perſeveres; nam hoc nihil potes mihi gra-
tius facere, nihil jucundius; quod & ha-
ctenus feciſti, & impoſterum ſpero factu-
rum. Illud etiam te rogo, ut ſtudia litte-
rarum, quantum valetudinis tuæ ratio pa- K
tietur, colas; hæc enim & ornamento ti-
bi eſſe poſſunt, & ad res magnas conſe-
quendas adjumento. Tu quidem multis,
& excellentibus bonis abundas; tibi for-
tuna dedit amplas opes, tibi natura dedit
præ-

præſtantem corporis formam, mirum in-
A genii, & ſermonis leporem, dedit valetu-
dinem, & robur, dedit mentem altiſſima-
rum rerum capacem, te ſpeciſſimum ad a-
nimos tibi deviaciendos fecit, fecit ita
potentem. Acceſſit liberalis educatio, cu-
jus beneficio, & bonitate naturæ num-
quam faſtu intumuiſti, nunquam elatus es
immoderatione verborum; nihil agis, aut
loqueris, niſi modeſtè, niſi temperatè. Hæc
autem bona niſi induſtriâ auxeris, & for-
tunam, & naturam, & educationem deſti-
B tuiſſe videberis. Induſtria porro quibus in
rebus utiliùs, quàm in ſtudio bonarum ar-
tium, poteſt collocari? nihil enim his
præſtantius, nihil conducibilius vel ad
gloriam comparandam, vel ad nominis
immortalitatem, vel ad animum exco-
lendum, vel ad honores adipiſcendos, vel
ad ſolidam, non inanem, & fucatam no-
bilitatem conſequendam. Quod ſi Poeta
Sulmonenſis prodeſſe plurimum putat ad
amoris obſceni perfruendas voluptates in-
C genuas diſciplinas:

Profuit ingenuas didiciſſe fideliter artes;

quantò magis ad honeſtarum rerum ade-
ptionem, cujus causâ repertæ ſunt, pro-
deſſe dicendum eſt? Sed finge tibi nihil
omnino profuturas; illam certè utilitatem
afferent: non otio contabeſces, ſemper a-
liquid ages, ſemper aliquid molieris, quod
tuæ naturæ præſtantiâ dignum eſſe videbi-
tur: non te in vitia ingurgitabis, quod
D in Patriâ illecebris voluptatum plenâ tibi
maximè metuendum eſt: afflues facetiis,
afflues copiâ ſermonis elegantis, & nullâ
in re rudis cognitione rerum, tanquam ju-
cundiſſimo pabulo, mentem oblectabis.
Cave tamen, ne ſtudio mentis excolendæ
corporis curam relinquas; nam utriuſque
rei tibi habenda ratio eſt; ægrum quippe
corpus animi ſtudia ad magna ſurgentis
deſtituit. Itaque hoc anni tempore ferven-
tiſſimo, me auctore, licet, otieris; non e-
E nim inſulsè Martialis:

Æſtate pueri ſi valent, ſatis diſcunt;

ſerva te mihi incolumem, & validum, &
florentem, & hilarem, ut quum te nobis
videre continget, tuæ conſuetudinis frui
jucunditate poſſimus. Vale.

Dat. Florentiæ V. Kal. Sext. Anno
MDCCV.

EIDEM.

CUm ſemper alias, Amicorum ſum-
ma, atque ſuaviſſime, litteræ tuæ F
mihi incredibilem voluptatem at-
tulerunt, tum, quas ad me pro-
ximis diebus dediſti, ingenti me
lætitiâ cumularunt. Nam præterquam quod
erant amantiſſimè, dulciſſimeque ſcriptæ,
& ſummam elegantiam præſeferebant, exe-
merunt ex animo omnem mærorem, om-
nes curas diluerunt, ſuſpiciones, quibus
incendebar, amoverunt, & mentis æſtum,
quo agitabar, penitus compreſſerunt. Fa-
teor enim me fruſtra exterritum fuiſſe; G
nam quum qui huic negotio præſunt, mi-
hi tempore, quo debebant, litteras tuas
non reddidiſſent, primum cœpi ſuſpicari
te adversâ valetudine laborare; deinde mi-
hi injectæ ſunt variæ, abſurdæque ſuſpicio-
nes; & modò negligentiam tuam immeri-
to accuſabam, modò contemptum mei,
modò in eam cogitationem veniebam, ut,
ne alicujus hominis malevoli calumniis a
me eſſes abalienatus, pertimeſcerem.
Itaque Equiti Corſo cognato tuo litteras H
ad te dedi, quas nollem datas, quia in his
videor de tuâ bonitate, benevolentiaque
diffidere; ſed ignoſces amori, ignoſces ti-
mori meo; & profectò ſi ignoſces amori,
ignoſces etiam timori: etenim

Res eſt ſolliciti plena timoris amor;

nec minùs verè Poeta ſummus dixit eos,
qui amant, ſibi fingere ſomnia:

..... an qui amant, ipſi ſibi ſomnia fingunt?

Non ergo mirum, ſi ego quoque, qui te
ſingulari benevolentiâ complector, vigilans A
quaſi ſomniavi, & tam abſurda de te, tam-
que a naturâ tuâ, & ab amore, quo me
proſequeris, diſſidentia cogitavi. Eſt enim
ita naturâ comparatum, ut, & quæ cupimus,
facilè ſperemus, & quæ metuimus, nobis
eventura ſuſpicemur. Præclarè Terentius
inducit patrem de filii, quem adoptaverat,
ſalute ſollicitum ita loquentem:

Profectò hoc verè dicunt, ſi abſis uſpiam,
aut
Si ubi ceſſes, evenire ea ſatiùs eſt, B
Quæ in te uxor dicit, & quæ in animo co-
gitat
Irata, quàm illa, quæ parentes propitii.
Uxor, ſi ceſſes, aut amare cogitat,
Aut te te amari, aut potare, aut animo ob-
ſequi,
Et tibi bene eſſe, quum ſibi ſit male;
Ego, quia non rediit filius, quæ cogito, &
Quibus nunc ſollicitor rebus, ne aut ille al-
ſerit,
Aut uſpiam ociderit, aut perfregerit ali-
quid?

Non

Non potuit elegantiùs paternum amorem A deſcribere; quare mihi veniam dabis, ſi ego, qui te paterno amore complector, parentum vitio laboravi; ſed puto, quæ tua eſt humanitas, te mihi ignoſcere deteriora ſuſpicanti. Quia nuper ſignificaſti te velle cognoſcere cœleſtium orbium motum, & magnitudines, & intervalla ſiderum,

Qualis & hæc docti ſit poſitura Dei;

proximis hiſce diebus libellum de ſphærâ confeci, & ad umbilicum pæne perduxi, B quem tibi ſum, quum Piſas venero explicaturus; antea conſtitueram extempore eam doctrinam tibi tradere; ſed ſatiùs eſſe duxi commentariolum conficere, & proſpicere utilitati tuæ, non commodo meo; nec laborem pro te reformidavi, quia, quem tuâ causâ ſuſcipio, mihi dulcis eſt omnis labor. Atque utinam tu Piſis eſſes diutiùs mecum commoraturus, profectò darem operam, ut in dies doctior, & melior evaderes, ſed breve tempus datur, & ego ſum oc- C cupatus, & tu Juriſprudentiæ ſtudia debes omnibus aliis anteponere. Vale tibique perſuade neminem mihi te eſſe cariorem, nec te habere quemquam Benedicto tuo amantiorem tui.

Dat. Florentiæ Non. Sext. Anno MDCCV.

EIDEM.

D ESt, cur Superis gratias agas, amicorum ſuaviſſime, quod eam famem mihi dederunt, quam parvo poſſis explere. Nam ſi eâ eſurie conficerer, quæ ſedatur epulis, extructaſque menſas deſiderat, nihil eſſet; quod inopiam, qua filiifamilias plerumque laborare ſolent, excuſares, nihil, quod intervalla locorum, quibus diſiungimur, cauſareris. Nam ego non acciperem excuſationem, ſed ſtatim domum tuam ciſiis pervolarem, & velles, nolles, E tibi eſſem hoſpitio recipiendus; eâ quippe impudentiâ te rogarem, qua Homerus virum egenum ubi putat oportere; cui tu profectò, qua humanitate præditus es, non poſſes reſiſtere. Tunc quanta tempeſtas rei tuæ domeſticæ, quanta calamitas impenderet? neque enim eum hoſpitem excepiſſes, qui lactucâ, nucibuſque ſatiaretur, qui uno cibo, eoque tenui contentus eſſet; ſed qui integram famem ab ovo uſque ad mala perferret. Melantium Catillonem, vel Eryxidis filium Philoxenum, vel potiùs Eriſichthonem diceres, tantâ liberalitate bona tua devorarem. Tunc intelligeres, quàm a te diligi me credam, quum te ex tantâ amicorum copiâ elegiſſem, cujus rem fa- F miliarem tam familiariter arroderem: tunc non me incredulum appellares, quaſi de tuâ in me benevolentiâ dubitem, quam eſſe maximam exploratiſſimum habeo. Sed mea fames non eſt ejuſmodi, ut tibi damnum poſſit afferre; tuas litteras opto, tuis litteris, quaſi jucundiſſimo pabulo reficior, & recreor. Tu quidem me irrides, nec credis me tanto deſiderio teneri tuarum litterarum, ut id fami, litteræ tuæ cibo poſ- ſint comparari; at ego tibi ſeriò confirmo, G quoniam conſuetudine, & præſentiâ tuâ mihi frui non licet, nihil optatius, nihil tuis litteris eſſe jucundius; quas quoties accipio, ter, & quater lego, & eâ afficior voluptate, quam gulæ proceres ex apparitiſſimis epulis percipiunt; tecum enim loqui videor, te habere præſentem, tecum jocari. Quæ autem delectatio cum amici dulciſſimi, qualis es tu, alloquiis, & præſentiâ poteſt comparari? Illud autem multo maximam mihi parit voluptatem, quod per litteras cer- H tior fio te bene valere, & memorem eſſe mei; quod licèt mihi ſemper perſuadeam, meque a te amari ſemper intelligam; tamen quum tuas literas lego, certiores amoris erga me tui notas in iis, & veſtigia deprehendens impenſius gaudeo. Quod idcirco attigi, ut deſiſtas mihi, qui ſum tuus, minari, & ultionem parare, ſed mineris, licet, & me innoxium ulciſcaris; tuas minas non pertimeſco; nam quidquid a te proficiſcetur, licèt aſperum, mihi accidet non injucundum. Vale, amicorum ſuaviſſime, vale, atque ſalve.

Dat. Florentiæ III. Id Sext. Anno MDCCV.

EIDEM.

QUum mihi, amicorum ſuaviſſime, non liceat frui jucundiſſimâ I tuâ conſuetudine, nihil dulcius eſt, quàm te per litteras alloqui. Quum enim ad te ſcribo, mens mea te præſentem ſtatuit, te præſentem videor intueri; cujus aſpectu, & alloquio, & facetiis, & hilaritate ſcis, quàm ſoleam refici, & exhilarari, quàm ſoleam omnem ægritudinem abſtergere. Quapropter ignoſce mihi, ſi quamvis nulla ſuppetat ſcribendi materies, tamen ſcriptionis officio non poſſum abſtinere; nam præter voluptatem, quam ex epiſtolis ad te ſcribendis percipio ſummam, illud etiam conſequor, ut me valere ſcias; quod tibi pro noſtrâ conjunctione, & amore mutuo arbitror eſ-

ſe

ſe pergratum; & elicio litteras tuas, quæ A mihi ſunt jucundiſſimæ; itaque malo inanes rerum meas litteras eſſe, quàm nullas. Jam intelligis me nihil habere, quod ſcribam, qui tam longo circuitu verborum excuſem me de frequentiâ litterarum, quam non ſemel declaraſti tibi eſſe gratiſſimam; & in eo me reprehendiſti, quod vererer, ne frequenti ſcriptione tibi moleſtiam crearem. Sed quid agam? novi nihil affertur, ardor belli refrixit; quid rerum geratur in Hiſpaniâ citeriore a te certior fieri poB ſtulo; ſi quæ fortè navis ex occiduis regionibus profecta ad iſtum portum appulerit. In rebus urbanis nihil eſt, quod te ſcire velle credam; de me nihil eſt, quod ſignificem, niſi mihi te eſſe cariſſimum; quod ſæpius repetendo aures tuas videor obtudiſſe; reliquum eſt, ut utar veteri formulâ; ſi vales, bene eſt, ego quidem valeo. Sed id nimis jejunum eſt, & quod expectationi tuæ non ſatisfaciat; æqui igitur, bonique facies hanc meam garC rulitatem, quæ oritur ex benevolentiâ, qua te proſequor, ſingulari; & curabis, ut valeas; &, ſi fortè rus conceſſiſti, dabis operam, ut magnam vim ferarum, ſed ſine periculo capias; poſſiſque nobis inter potandum narrare virtutes in venando tuas, & prædas. Vale, mi Franciſce, vale, & me parentibus tuis, & fratri, & patruo de meliore notâ commenda.

Dat. Flor. XIII. Kal. Oct. Anno MDCCV.

BENEDICTUS AVERANIUS
ANTONIO MARIÆ SALVINIO
Eruditiſſimo, doctiſſimoque Adoleſcenti
SAL. PLUR. DIC.

D TAmetſi magnam cepi ex tuis litteris voluptatem, in quibus incredibilem erga me benevolentiam tuam perſpexi cum ſummâ humanitate conjunctam; magnâ tamen ſum affectus moleſtiâ, quum cogitarem diu mihi carendum eſſe fructu jucundiſſimæ conſuetudinis tuæ, & te, quem ſemper videre, & quicum colloqui magnopere concupiſco, a me longo ſatis inter- E vallo & loci, & temporis abſuturum viderem. Accedebat huc morſus animi quidam, & dolor ex eo ſuſceptus, quòd, quum aliquot dies, antequam rus proficiſcereris, tecum eſſe potuiſſem, diſceſſeram, & te gravi quidem, & juſtâ de cauſâ, non tamen omnino neceſſariâ pæne inſalutatum reliqueram. Quæ res diuturnam ſanè moleſtiam attuliſſent, niſi eam incredibilis quædam litterarum tuarum jucunditas levaviſſet; in quibus non tam F mihi gratum eſt, quòd me mirificè laudas adoleſcens omnium, quos ego quidem cognoverim, laude digniſſimus, quàm quòd eæ ipſæ laudes magno ſunt argumento me a te plurimum diligi. Niſi enim judicio tuo acerrimo, atque rectiſſimo magnitudo quædam amoris officeret, nihil eſſet, cur mihi tam multa tribueres; qui & ingenio non multum valeo, & ad hæc ſtudia litterarum ſerius acceſſi, & nondum ætate tantùm proceſſi, ut eam aſſequi, quam in me G prædicas, eruditionem potuerim. Major eſt profectò laus iſta, quàm ut mihi, meique ſimilibus tribuenda videatur; præclarè mecum agetur, ſi non rudis, non indoctus, non alienus a Muſis habebor; eruditionis verò gloriam mihi non aſſumo, ſed tibi libentiſſimè concedo, induſtriæque, & doctrinæ laudem tribuo; qui & abundas ingenio, & a teneris (ut Græci aiunt) unguiculis optimarum artium ſtudiis deditus fuiſti, & ætatem longè vincis H virtutis indole, judiciique præſtantiâ. Quò magis mirum eſt te tantis ornatum ingenii, doctrinæque laudibus, adoleſcentem vereri, ne tibi brevis intermiſſio ſtudiorum ruſticitatem afferat, & oblivionem litterarum. Tu verò læto, & tranquillo animo fruere ruris otio, villæque deliciis, & aviculis inſidias ſtrue,

Pavidumque leporem, aut advenam laqueo gruem I
Jucunda capta præmia,
Aut amite levi rara tende retia,
Turdis edacibus dolos;

& quoniam

Jam jam decorum mitibus pomis caput
Autumnus arvis extulit,

aut inſitiva pyra, aut uvam decerpe, & in lacu muſta ferventia, & circumfuſam ruſticorum turbam contemplare madidam, ſordidamque muſto, & lætitiâ exultan- K tem, & protervè ſimul, incompoſiteque ludentem. Nec tu venationem valde contempſeris, nec exercitationes corporis laborioſas illas quidem, ſed tamen ſalubres, nec ludum, & hilaritatem, quam appellas inſanam; nam, quemadmodum probè noſti,

Dulce eſt deſipere in loco;

& hæc

& hæc animi remiſſio, agitatioque corpo-
A ris ingenium mirè excitat, alacrioremque animum facit, & paratiorem ad ſubeundos de integro labores. Quare tibi auctor ſum, ut imiteris Porcium illum Latronem nobilem declamatorem, quem, quum animi gratiâ ruſticaretur, nullum prætermiſiſſe genus exercitationis, & honeſti luſus, & luctâ uſum, & curſu, ſaltuque, & venatu ferunt. Quæres, quid ego, qui tibi hæc præcipio, agam? ego verò me pauliſper Epicureum, vel, ſi mavis, Ariſtippeum
B feci; aſpernor, & fugio laborem, ſequor voluptatem, turdos edo pinguiſſimos, & lepores, atque alia id genus. Sed ne videar omnino Stoicis, & virtuti nuncium remiſiſſe, clarorum virorum res geſtas perlego; & T. Livii decem libros, & tres Dionis, & Tuſculanarum Quæſtionum libros quatuor, totidemque de Finibus, quinque Ciceronis Epiſtolarum his proximis diebus evolvi. Ubi lectione defatigatus ſum, in ſpeluncas, atque antra me abdo, ibique
C rerum naturam animo ſoluto, liberoque curis contemplor:

Hic mihi conteritur vitæ modus, hæc mea fama eſt.

Quum hæc ſcribebam, eram ruri, ubi ſerius, quàm oportuit, mihi redditæ ſont litteræ tuæ; nam eas accepi XVI. Kalend. Nov. quum ſcriptæ fuiſſent VIII. Id. Oct. quare ne me negligentiæ inſimules; eras Florentiam revertar, ubi quum te non videro, renovabitur deſiderium tui. Vale,
D & me dilige, & quàm maturrimè revertere. Bellinius ſalutem tibi plurimam dicit:

Ε'λθὲ φίλων ἥδιϛε, ϗ ἱμερόεντε πάντων,
Ε'λθὲ, σὲ γαῖα φίλη πατρὶς ἐῦσα ποθεῖ.
Νυμφαίτ' ἐυπλόκαμοι, ϗ κάλλιϛος ῥόος Α'ρνῦ,
Μυσῶν, ϗ Χαρίτων χάρμα μέγιϛον ἄπει,
Οὐ γὰρ ἔπει. Μῦσαι, Χάριτες τε σ' ἀεὶ ὄντα ποθῦσι.
Ε'ϛὶ Δίος κῦραις ταῖς μεγάλοιο χαρά.

En tibi Epigramma Græcum mitto compoſitum extempore, ridebis, ſcio, rideas, licet; ego ideo ſcripſi, ut rideres.

Dat. XV. Kalend. Novembr.

EIDEM.

E PUlcher equidem, ac beatus mihi videor, quum tuas litteras lego; nam, quum propter incredibilem quemdam amorem a te planè diſſentire non poſſim, tu me tantis ornas laudibus, ut oblivifci propemodum cogar illius Horatiani præcepti:

Metiri ſe quemque ſuo modulo, ac pede verum eſt; F

& me, quem tantos habere progreſſus vel in litteris, vel in virtute morum prædicas, aliquo eſſe in numero certè arbitrer. Sed quum cogitationem ad me retuli, &, quod eſt in proverbio, reſpexi Manticæ quod in tergo eſt; vereor interdum, ne tu mihi impoſueris, & illud ἀκρόαμα, quod Themiſtocles jucundiſſimum putat, conſcientiâ tenuitatis meæ inſuave mihi, & injocundum videtur. Sed ne humanitati tuæ inju-
riam faciam, teque, quem unicè diligo, re- G
futem, & refellam, nolo mihi magnopere diſplicere; præſertim quum jure non poſſim; nam etſi me laudandum non puto, fortunatum tamen certè autumo, cujus induſtria potuerit tibi, tuique ſimilibus comprobari. Nec eſt, cur me id joco dicere putes; nam cum aliàs meam fortunam ſemper laudavi, tum quum ad eam partem litterarum tuarum perveni, in qua meam conſuetudinem affirmas tibi prodeſſe plu-
rimum ad ſtudia litterarum. Eſt verò id H
mihi magnificum, ac præclarum, te adoleſcentem tam Ingenioſum, tam doctum, & diſertum mihi tamquam duci, auctorique ſtudiorum habere gratiam: Itaque jam non negabo me aliquantum in litteris profeciſſe, quum te videam diſcipulum meum tam magnos feciſſe progreſſus. Sed de his aliàs; nolo enim amplius jocari tecum, quum præſertim intelligam te hominem ſeverum, ac propemodum nimis rigidum repente nobis extitiſſe; qui nolis
indulgere voluptati, neque eas probes, quæ I
de ruris otio conſolandi tui gratiâ ſcripſi. Qua quidem in re non moleſtè fero tibi diſplicere ſententiam meam, nam ob id fortaſſe maturiùs reverteris. Legi tua carmina, quæ mihi magnæ voluptati fuerunt; atque ob id ea atroci ſtylo effodere nolui. Vale, & quàm potes maturrimè, revertere, ſi me amas.

EIDEM.

ACcepi litteras tuas, quibus lectis K
intellexi epiſtolam, quam ego Prid. Non. Nov. ad te ſcripſeram, non eſſe perlatam, quàm rem ſanè pro eo, ac debui, moleſtè tuli. Quum enim nullum in te colendo officium prætermiſſum a me vellem videri, verebar, ne nomine negligentiæ ſuſpectus tibi eſſem, & ob id vehementer angebar. Tamen hæc moleſtia magnâ ex parte levabatur, quum cogitarem nullam in me reſidere aut amicitiæ parum cultæ, aut negligentiæ culpam; non enim ego,

ſed

ſed ſortuna peccavit; res autem ita evenit.
A Puer quidam a te mihi litteras pertulit;
hic autem ſignificavit, ſi vellem ſcribere,
eſſe, cui epiſtolam darem. Ego quamquam
temporis vix ſatis habebam ad ſcribendum,
tamen ut neminem prætermitterem, qui ad
te eſſet venturus, cui litteras non darem,
occaſionem non omittendam putavi. Sed
ille ſcelestus verba mihi planè dedit; cur
autem dederit, cauſam tibi, quum Floren-
tiam venies, exponam; ſed habeo illi gra-
tiam; nam ob hanc cauſam tu mihi matu-
B riùs fortaſſe ſcripſiſti. Qua quidem in re di-
ligentiam tuam magnopere ſum admiratus,
quod quum nullas litteras accepiſſes, non
ceſſandum tamen putaſti, meque eo mu-
nere affeciſti, quo nihil poteſt eſſe jucun-
dius. Quocirca litteræ tuæ mihi jucundiſ-
ſimæ fuerunt cum propter alias cauſas, tum
quia in amicitiâ colendâ te maximè dili-
gentem, & induſtrium eſſe declarant; u-
num tamen non potui valde probare, quod
te tam miſeris modis, tamque vehemen-
C ter excrucias. Quid agis, mi Salvine? tu
quum in philoſophiâ tamdiu fueris, & tantâ
cum laude verſatus, multumque in libera-
liſſimis doctrinis operæ, ſtudiique conſum-
pſeris, te tanquam deſidem, & inertem
accuſes? Vide, ne, qui in alios es leniſſi-
mus, in te nimiùm etiam ſeverus eſſe vi-
dearis; induſtriæ tuæ te non debet pænite-
re. Sed eſto, fueris tu minùs, quàm vel-
les, ſtudioſus; num idcirco tam vehemen-
ter angi debes? num ad philoſophiam,
D quæ quietem animi, tranquillitatemque
deſiderat, perturbato triſtitiâ animo debes
accedere? falleris, & toto, quod ajunt,
Cœlo aberras; defæcato animo, & tran-
quillo opus eſt ad philoſophiam, non an-
xio, & ſollicito; virtutis via, ſicut impe-
tu magno, ita quiete, & ſine perturbatione
capeſſenda eſt. Quid enim minus conve-
nit, quàm eum, qui malis animi medici-
nam quærit, in eâ ipsâ quærendâ mærore,
quod eſt maximum malorum, confici? ſed
E hæc aliàs, & coram. Quod autem Acade-
miam probas, facis id me probante; nam
ego Academicis ſemper ſavi. Exemplum
epiſtolæ, quod ſuperioribus diebus con-
ſcripſeram, caſu apud me ſervatum mitto.
Vale.

Dat. die IV. Kal. Dec.

EIDEM.

AUctoritate meâ te adductum ſcri-
bis ruris otio libenter frui, & F
voluptatem, quam, tamquam
animorum perniciem, reformi-
dabas, jucundiùs amplecti. E-
go verò etſi tibi voluptatis cauſam fuiſſe
gaudeo, tamen non magnopere lætor te
ruri tam jucundè manere; vereor enim,
ne propterea diutiùs, quàm conſtitueras,
ab urbe abſis, & mihi deſiderium tui, quod
creſcit in dies, longo temporis ſpatio fe-
rendum ſit. Itaque conſilium mutavi, &
qui tibi auctor fui jucundè ruſticandi,
nunc te, ut, quàm maturrimè potes, re-
vertaris, exhortor; jam enim hiems appe-
tit, & in urbe jucundiùs eſſe, quàm in a-
gris potes. Quid enim eſt, quod te ruri
delectet? quum jam adventantis hiemis ri-
gor, & pratis amœnitatem, & ſilvis viridi-
tatem dempſerit; nec jucundus ſit aqua-
rum ex alto cadentium ſtrepitus, nec mol-
les, ut poëta loquitur, ſub arbore ſomni;
nec poſſis aut avicularum, aut paſtorum
cantibus oblectari; ſed omnia ſint triſtia, H
& muta, & ad mæſtitiam potiùs, quàm ad
lætitiam, aut hilaritatem accommodata.
Hic autem in urbe & mitius Cœlum, &
urbaniora ingenia, & amicorum, & civium
cœtus; quibus ex rebus ſcio te hominem
maximè comem, & urbanum magnam ca-
pere voluptatem. Quod ſi te ſtudiorum
tuorum deſiderium tenet, ubi potes com-
modiùs vacare litteris, quàm Florentiæ,
ubi copia librorum eſt, & doctorum ho-
minum, & nullis voluptatum illecebris a I
ſtudiis avocaberis? Quare te etiam, at-
que etiam rogo, ut quàm primùm rever-
taris, & me lætiorem adventu tuo fa-
cias. Quod ſi tibi non licet, ſaltem crebrò
ad me litteras mitte, ut certior per eas fiam
de omnibus rebus, quæ ad te pertinent;
mirificus eſt enim amor erga te meus; i-
deoque abſentia tua me magnopere ſolli-
citum habet; quæ ſollicitudo levabitur, ſi
quàm ſæpiſſime ad me litteras dederis; qui-
bus mihi nihil gratius, nihilque jucundius K
præter aſpectum, & colloquium tuum po-
teſt eſſe. Vale, meque, ut facis, ama. Lo-
rentinium ſalvere tuis verbis juſſi; ſed ille,
quod maximo me dolore afficit, ægrotat,
& tamen meliuſculè habet, & ſpero fore,
ut brevi convaleſcat. Lorentinius ma-
jor quoque gravi morbo eſt implicitus,
cujus curationem puto difficiliorem futu-
ram; uterque tibi ſalutem plurimam di-
cit, & bonam valetudinem, quam non
habet, optat, & precatur a Deo immortali.
Carmina tua mihi valde placuerunt, præ-
ſertim amatorium illud Græcum epigram-

 ma;

ma; ſed non fuit otium, ut ea, quæ mi-
A nùs probarem, notare poſſem, quamvis eſ-
ſent valde pauca, quæ mutari vellem. Ve-
rumtamen nimis imperioſus es, qui me
cenſoriâ virgulâ caſtigare ſeverè jubeas ver-
ſus tam molles, & teneros, & leporis, &
venuſtatis jucundiſſimæ plenos; tamen fa-
cis id tuo jure; etenim & quæ moleſtiſ-
ſima ſunt, mihi potes imperare. Vale.

Dat. Prid. Non. Nov. Florentiæ.

EIDEM.

GRatulor tibi plurimùm, ſtudiiſque
B noſtris, amiciſſime Salvine, quòd,
ut ſcribis, ex magnâ jactatione
portum jam teneas tranquillita-
tis, & quietis; & quemadmo-
dum gaudio efferuntur ii, qui ſuos ami-
cos longâ, periculoſaque navigatione uſos
incolumes tandem, & reverſos in Patriam
vident; ita magnâ afficior ego voluptate,
qui te perturbationum fluctibus, &, ut ita
dicam, procellis ereptum, & conſervatum
video; atque eo majorem ex tuis bonis ca-
C pio voluptatem, quo acerbior ex tuis mo-
leſtiis dolor ad me redundavit. Neque e-
nim eſt, cur putes me tuarum calamitatum
expertem fuiſſe; in eadem quippe prope-
modum tecum fui navi, iiſdem pæne te-
cum ſum fluctibus jactatus; tua illa per-
turbatio meus erat mæror, meus luctus;
dolebam quippe, & vehementer angebar a-
nimo, quum te videbam adoleſcentem in-
genii, doctrinæque laudibus ornatiſſimum,
meique amantiſſimum eò miſeriarum de-
D veniſſe, ut tibi vita injucunda videretur.
Deplorabam etiam miſeram ſtudiorum con-
ditionem, quorum fama apud vulgus perſ-
citabatur, propterea quod tu litteris ma-
ximè deditus propter ſtudia litterarum
[nam ita vulgò ferebant] in eas miſerias
incidiſſes. Quæ quoniam Deus in meliùs
vertit, primùm ipſi bonorum omnium pa-
renti gratias ago, quàm maximas poſſum,
E qui pacem menti tuæ reddidit; deinde ti-
bi gratulor, & Muſis, teque ſummopere
commendo, quòd omiſſis gravioribus curis
te otio dederis, & conceſſæ voluptati; ſic
enim & corporis vires reficientur, & in-
genium vigorem ſuum priſtinum recupe-
rabit. Vale.

BENEDICTUS
AVERANIUS
HENRICO NEWTON
Sereniſſimæ Britanniarum Reginæ ad Magnum Etruriæ Ducem Legato

Sal. Plur. Dic.

QUidam amici mei eden-
das curarunt, Henrice
Clariſſime, decem diſ-
ſertationes, quas ver-
naculo ſermone con-
ſcriptas proximis annis
in conventu docto-
rũ hominum recitavi.
Quærenti, mihi, cui potiſſimùm hoc opu-
ſculum dedicarem, tu ſtatim occurriſti; cu-
jus humanitas, & benevolentia, qua me
complexus es, ad hujuſmodi munuſculum
tibi offerendum me invitaret; dignitas, & F
amplitudo, & eloquentia, eruditioque ſpe-
rare cogeret meos hoſce labores ſub tui
nominis umbrâ tutò in lucem prodituros,
& non vulgare lumen a tuâ claritate inpo-
ſterum accepturos. Velim igitur, me cer-
tiorem facias de tuâ voluntate, reſcribaſ-
que, an tibi cordi futurum ſit obſequium
meum; mihi autem nihil accidere gratiùs
poteſt, quàm ſi annueris votis meis. Cu-
pio enim, & etiam, atque etiam a te peto,
ut obſervantiæ, & amoris erga te mei fi- G
nas aliquod extare monumentum; quod ſi
fieri poſſit,

Caneſcet ſæclis innumerabilibus;

ſin autem imbecillitati meæ tantum ſpera-
re non licet, & quominus immortalitatem
nominis conſequar,

Frigidus obſtiterit circum præcordia ſanguis,

pervelim, ut ſaltem qui nunc homines vi-
vunt, intelligant me tuarum virtutum eſſe
maximum admiratorem, nec præſtantiæ tuæ
quemquam anteponere. Vale.

Piſis Prid. Id. Aprilis Anno
MDCCVII.

Finis Epiſtolarum Familiarium.

BENE-

Digitized by Google

BENEDICTI
AVERANII
CARMINA.

Digitized by Google

Digitized by Google

TYPOGRAPHUS
Benevolo Lectori.

ELoquentiſſimis Orationibus, ac Epiſtolis Familiaribus Benedicti Averanii, quas hactenus edidi, ejusdem Auctoris Carmina, non ſecus, ac in primâ editione, adjicienda curavi; ne mancam, ac mutilam, ſed abſolutam, perfectamque formam eloquentiæ tibi exhiberem. Sunt quidem illa præcoquis ingenii fructus; pauca enim maturâ ætate conſcripſit; pleraque in adoleſcentiâ; quædam etiam in ætate puerili, qua ad humanitatem informabatur; ſed hæc quoque auctarii loco adjicienda curavi, ut intelligas, quàm celeriter ejus ingenium fuerit maturitatem aſſequutum. Ac ſi nitorem, & elegantiam, ſi latini ſermonis integritatem, ſi non fuco illitam, ſed nativo colore, ac ſplendore nitidam, ac lætam venuſtatem, & ad exemplar Tibulliani carminis expreſſam dignitatem, majeſtatemque admirabili lepore, ac ſuavitate temperatam accuratè perpenderis, probè noſces, quàm facilè potuerit ceteros omnes poëtas antecellere, ſi omiſſis gravioribus ſtudiis, quibus implicabatur, ſedulam operam huic arti navare voluiſſet. Vale.

BENEDICTI AVERANII CARMINA.

In Sereniſſimum Principem FERDINANDUM.

QUalis erat, quum Regna puer Latonia Phœbus
A Viſeret, aut fontes, Aonis ora, tuos;
Quem circum Nymphæ, circumque Heliconides omnes
Duxerunt agiles per juga læta choros,
Blandaque divino cecinerunt carmina plectro,
Carmina quæ rapidos detinuere Notos.
Talis adeſt Princeps; hilares mihi ludite Muſæ;
B En venit, & tenero pulchriùs ore micat.
Nunc vos arguto voces inflectere cantu;
Nunc decet Aoniæ tangere fila lyræ.
Veſtris ille choris, & dulci carmine gaudet;
Gaudeat, & facili combibat aure modos,
Ut quondam ingentum proavorum exempla ſequutus
Ornet Apollineas, & tueatur opes.
Illum Pieridumque chorus colat omnis, & omnis
Vatum Phœbæis turba verenda ſacris.
C Vera cano, venerande Puer; tibi Caſtalis unda
Serviet, & Pindi non leve Numen eris.
Otia tu placidis facies tranquilla Camœnis,
Vatibus ingenium, materiamque dabis.
Te, quicumque bibent Cyrrhæ feliciùs amnes,
Non humili cupient concinuiſſe lyrâ.
Tu modò Pieridum votis aſſueſce vocari,
Obſequium & placido lumine cerne meũ; D
Quæ tenues elegos luſit tibi parvula, tecum
Creſcet, & haud parvum Muſa movebit opus.

In ejuſdem Natalem.

JAm lux Eois lætiſſima naſcitur undis,
Quæ te olim Auſoniæ ſpemque, decuſque tulit.
Natali formoſa tuo Florentia gaudet,
Et pro te ſupplex annua vota facit. E
Me quoque ſacra juvat genio celebrare potenti
Libantem annoſo pocula plena mero.
Pegaſides Nymphæ pia numina vatis adeſte,
Si vos dilecti Principis urit amor.
Vos, dum tura damus, niveâ cum veſte venite,
Et nitidas molli cingite flore comas;
Nec tam ferte ſacris, quas fert Panchaja merces,
Nec tam Mopſopiis dulcia liba favis, F
Quàm de Caſtalio jucundius amne petitum
Nectar, & Aoniis dona beata jugis;
Et docto reſides impellite pollice chordas,
Et genium lætis concelebrate choris.
Hinc Ferdinandum ſonet utraque nobilis Arni
Ripa, ſonent Floræ mœnia læta ſuæ.
Huic faciles Divos, & candida fata precari,
Euboicoſque annos, Neſtoreoſque decet.
Hanc tamen egregiè par eſt optare beatam,
Ominibus fauſtis & celebrare diem.
Hæc eſt illa dies, qua non affulſit Etruſcis
Lætior, aut votis ulla petenda magis,

Qua

Digitized by Google

Qua caput inſeruit felix Etruria Cœlo,
A Et Tyrrhena ſtetit Principe fulta Domus,
Grata domus Phœbo, cui ſẽper maxima vates
Cura fuit, doctas & coluiſſe Deas,
Et claras augere opibus regalibus artes,
Et priſcum tenebris eripuiſſe decus.
Quare, Pierides, dulcem teſtemur amorem,
Teſtemur celebri gaudia noſtra die.
Vos meminiſſe decet, quæ carmina Phœbus Apollo
Præſagâ fertur concinuiſſe lyrâ.
Natus eras, Auguſte Puer, Tyrrhena ſonabat
B Undique gratantum vocibus Aula piis;
Lætitiaque animos ad ſidera, ſpeque ſuperbos
Tollebat pulſo regia Flora metu;
Quum populos inter lætantes lætus Apollo
Fatidico tales protulit ore ſonos.
Salve, Magne Puer, quamvis inſignis avorum
Gloria ſe titulis tollat ad aſtra ſuis,
Majorum eximiis vinces virtutibus acta,
Et magis ipſe tuâ laude canendus eris;
Nam ſic Imperii moderabere frena potẽtis,
Ut redeat Tuſcis gloria priſca tuis.
C Tecum ſancta fides, tecum clementia, tecum
Aurea pax gentes, & Themis alma reget;
Tyrrhenoſque Ceres, & dulcis amabit Jacchus,
Et bona perpetuas copia fundet opes;
At monſtrũ infelix livorque, & turpis egeſtas
Inviſum condet ſub Phlegethonte caput.
Nec tibi vis animi deerit, nec vivida bello,
Quæ facilè hoſtiles dextera frangat opes.
Utque geres laudanda, illos mirabere, Princeps,
D Heroum digno qui decus ore canunt.
Hinc & Apollineas artes, Muſaſque fovebis;
Hinc vetus ingeniis reſtituetur honos.
Hæc cecinit Phœbus; nec ſancta oracula Phœbi
Irrita præcipites diripuere Noti.
Nam manifeſta fides, en Principis anteit annos,
Quæ tenero virtus pectore adulta viget:
Jam colit egregias ſtudiis ardentibus artes,
Jam ſequitur Phœbi, Pieridumque choros,
E Moribus his validam, Superi, donate juventam,
Et ſenium vivax, perpetuumque decus;
Natalíſque dies, quo nunc Etruria gaudet,
Felici redeat candidus uſque pede.

IN EUMDEM.

Laudatur venationis ſtudium.

Dum tu, Magnanimi Proles auguſta Parentis,
F Ferdinande, moves arma inimica feris;
Nec tantùm gaudes imbelles figere damas,
Cervorumque ſequi lata per arva greges,
Sed cupis horrendos invadere comminus apros,
Et placet e forti gloria parta ferâ;
Vibrantem tenerâ victricia ſpicula dextrâ
Vidit Nympharum læta Diana choris; G
Et mirata decus formæ veſtigia preſſit,
Laudavitque agiles ad ſua dona manus.
Hinc ait: Etruſci ſalve ſpes altera Regni,
Progenies Magno digna Parente, Puer.
Quàm lætor, dum te video pulcherrime rerũ
Florentem ſtudiis, conſpicuumque meis!
Nam coluiſſe meas quis poſſit digniùs artes?
Quis tantũ Nymphis, & mihi ferre decus?
Par tibi fortunæ eſt tenero maturius ævo
Ingenium, egregiis mens generoſa bonis,
Et pudor ingenuus, probitaſque, & nobilis ardor, H
Quo mea, quo Phœbi munera lætus amas.
Nec puer Aſcanius tantum indole claruit altâ,
Miſit in hoſtiles quum fera tela globos.
Segnior Hippolyto virtuſque, & dextera forti,
Nec vigor in niveo corpore tantus erat.
Tu ſeu tela vibras agili contorta lacerto,
Impiger & pugnæ jam ſimulacra cies,
Sive premis curſuque feras, teliſque fugaces, I
Inque meas artes incubuiſſe juvat,
Oſtendis claro te natum e ſanguine Regum,
Altaque virtutis das documenta tuæ;
Seu celerem ſublimis equum compeſcis habenis,
Sive jubes volucri carpere prata fuga;
Seu docilem gaudes in gyrum flectere curſum,
Natus Amyclæâ Matre videris Eques.
Jam quum Phœbeas animum convertis ad artes, K
Et ſacer Aonidum pectus adurit amor,
Flagrantem ſtudio miratur Delius ipſe;
Et ſtupet ingenium Calliopea tuum.
Sed quamvis felix te ſemper gloria tollat,
Condecoretque ſequax gratia, quidquid agis,
Nil te, Magne Puer, tantum decet ars mea, quantum,
Quam Reges, magni quam coluere Dei.
Quum juvat umbroſas indagine claudere valles, L
Turbataſque ſequi per juga ſumma feras,
Altiùs inſurgis, tractantis & aſpera tela
Divinum egregio fulget in ore decus.
Tunc roſeos vultus, & lumina blãda Napeæ,
Tunc & Apollineas obſtupuere comas.
Ipſe manus, celereſque pedes laudavit Apollo,
Et ſolùm telis tela minora ſuis.
Perge, Puer, tales nec tu contemne labores,
Ferdinande, meos neve relinque choros; M
Hæc tibi magnarum virtutum elementa futura,
Hæc tibi manſuræ ſemina laudis erunt;
Scilicet his olim ſtudiis exercita virtus.
Crevit, & Heroum vexit ad aſtra decus;
Hac primam in ſilvis exercuit arte juventam,
Qui puer Aſtyagi jam metuendus erat;
Il-

A Ille, pharetratam qui Perſida victor, & Indum,
Et tenuit ſceptris ultima Bactra ſuis.
Ipſe etiam Æacides Grajûm fortiſſimus Heros,
Quo duce barbaricas Græcia fregit opes,
Dardana Peliacis meditatus bella ſub antris
Erudiit fortes hac puer arte manus;
Et qua concuſſit Neptunia Pergama dextrâ,
Gaudebat trepidas hac agitare feras.
Parva loquor; Phœbo placuerunt talia, Phœbum
B Venantem ſaltus detinuere mei;
Utque facis, capreaſque puer, cervoſque ſolebat
Figere, & hæc illi præda triumphus erat?
Hinc eſt aucta Deo virtus, hinc vertit in hoſtes
Arma, quibus pavidas fixerat ante feras;
Et quum veſano tellus concuſſa tumultu
Ipſa daret Natis impia tela ſuis,
Non timuit vaſtâ tendentes mole Gigantes
Pelion Oſſæis impoſuiſſe jugis;
C Et ſtetit Enceladum contra, ſatonia tela
Auſus Phlegræis oppoſuiſſe minis,
Altaque fulminei defendit regna Parentis
Impiger, atque ipſo vix genitore minor.
Huic ſimilis formâ, Puer, es, pulcherrime, talis
Ille oculis, roſeo fulſit & ore puer;
Et quas nunc ſolers artes colis, ille colebat;
Et qua nunc præſtas indole clarus erat,
Et virtute parem finget te ſerior ætas
(Si modò fas hominem compoſuiſſe Deo)
D Utque minas fratrum non horruit altus Apollo,
Titanum & diro ſanguine tinxit humum;
Sic tibi non animus, non dextera ſegnis in hoſtem,
Armarit ſi quos in tua regna furor.
Etruſci colles, Cœlo gratiſſima tellus,
Quam placidus vitreis irrigat Arnus aquis,
Queis vobis Magni lætiſſima munere Coſmi
Aurea pax floret, floreat illa diu,
Et vos flava Ceres, & vos pulcherrimus Evan
E Muneribus certent uſque beare ſuis,
Ingeniiſque, opibuſque, & ſanctis moribus ornet,
Augeat atque omni Juppiter altus ope;
Et procul abſit amor cædis; Tyrrhenaque ſemper
Neſciat hoſtiles terra beata minas.
Sed quoniam conſtans nihil eſt Mortalibus uſquam;
Verſat & inſtabiles ſors, variatque vices,
Et furiis Mars ſævus, & implacabilis ardet,
F Æternam & pacem gentibus eſſe vetat;
Si quid fata parent, ſi quid fortuna minetur,
Rumpat & armipotens otia veſtra Deus;
Felices tanto vos Principe, quanta triumphis
Creſcet materies, lauriger Arne, tuis?

Theſſala non tantum ſe ſe jactavit Achille,
Nec Theſeo tantum Cecropis ora ſuo; G
Hoc quantum ſe ſe tollet ſublimis alumno
Magnorum Tellus mater Etruſca Virûm.
Scilicet hic, veterum qui maxima facta virorum,
Semideûmque decus vincere poſſit, erit.
Nec minùs egregias artes, quibus aurea floret
Pax, & tranquillum pacis amabit opus,
Addere virtuti ſtimulos, & præmia laudi,
Suppliciique metu continuiſſe malos,
Mitibus imperiis gentes frenare ſuperbas,
Utque ſuis Regni conſuluiſſe bonis, H
Et facere ingeniis, & amicis otia Muſis,
Clara nec in tenebris facta jacere pati.
Hæ Ferdinando tranquilli pectoris artes,
Hoc ſtudium placidæ nobile mentis erit.
Gaude Magnanimûm Genitrix Florentia Regum,
Tuſca videt placido lumine Regna Deus;
Nam quæ tranquillo felix Etruria Coſmo
Laudibus, atque opibus floret adaucta novis;
Non minus & Nati virtutibus inclyta creſcet, I
Non minùs alta ſuum tollet ad aſtra caput.
Magne Puer, quum firma Virum te fecerit ætas,
Tunc populis condes aurea ſæcla tuis:
Tu lux Auſoniæ, tu ſpes fidiſſima gentis,
Exemplum & magnis Regibus unus eris.
Felix illa dies, quum tu plaudente Senatu
Aurea cum Magno ſceptra Parente geres;
Et Genitor tantæ partem deponere molis, K
Gaudebitque humeris impoſuiſſe tuis,
Te lætum aſpiciet tunc Æthere lætus ab alto,
Monſtrabitque artes Juppiter ipſe ſuas,
Queis populos frenare queas, & condere leges,
Publicus unde tibi concilietur amor.
Hæc tibi contingent olim, nunc mollior ætas
Aptior eſt noſtris, Pieridumque choris;
Hos cole, ut & vigeat mens doctas culta per artes,
Et firmet gratus fortia membra labor.

Amoris contemptus.

QUid mihi, ſæve Puer, vulnus crudele minaris? L
Quid petis immiti ferreus igne ſinum?
Imbelles depone faces, depone ſagittas,
Et tua victus, Amor, corda ſuperba doma.
Tu licèt Idaliis armes nova tela venenis,
Et graviora mihi nectere vincla pares,
Et tecum fratres, & tota Amathuſia regna,
Et Venus ardentes ventilet ipſa faces;
Me nunquam vinces, numquam, Puer improbe, coges
Fortia materno ſubdere colla jugo.
Nempe tuis mea mens non eſt obnoxia telis,
Quæ Cypriæ Numen ridet inulta Deæ.

A Nec mihi ſunt duro circumdata pectora ferro,
Nec mihi Sithonio corda ſepulta gelu;
Me mea Calliope, curiſque Minerva pudicis
Non ſinit invitum ſuccubuiſſe tibi.
Illa mihi flammis animum felicibus urit,
Hæc regit, & Cyprias aurea vincit opes.
Quid tibi, quid mecum eſt? non ſum tua præda, Cupido,
Nec poſſum Caſtris utilis eſſe tuis.
B Me Phœbo vigiles juvat uſque impendere noctes,
Et Veneri caſtas præpoſuiſſe Deas.
Otia te, lectuſque juvat genialis, & umbra,
Luſuſque, & nimio menſa proterva mero:
Tu levis in molli recubas violaque, roſaque,
Inque puellarum, deſidioſe, genis.
Hic regnant arcuſque tui, celereſque ſagittæ,
Hic tibi jactandas dat Cytherea faces.
C Nec tamen hinc omnes uris violentus, & omnes
Cogis vincla pati, ſervitioque premis.
Scilicet hæc Cyprii eſt immenſa potentia Regni,
Hæc eſt illa arcus vis metuenda tui;
Si quem fortè juvat laſciva licentia, ſi quis
Idalium properat ſponte ſubire Jugum;
Aut multo madidus gaudet conviva Lyæo,
Protinus ille tuo ſaucius igne gemit;
At quicumque tuos ignes, tua ſpicula temnit,
D Et fugit inſidiis gaudia plena tuis,
Inſanas non ille faces, non vulnera ſentit,
Nec dominæ duras excubat ante fores;
Deſpicit ambroſios vultus, & lactea colla,
Oraque Pæſtanis invidioſa Roſis;
Nequidquam crines, nequidquam lucida fulgent
Lumina tranquillis æmula ſideribus;
Et blandi riſus, & quos Venus afflat honores,
Et Charites fruſtra dulcia bella movent.
E Scilicet haud humiles quæ volvunt ſobria curas
Pectora, non facies ulla movere poteſt.
Quid Cephalum memorem, qui te contempſit amantem,
Candida purpureo, quæ vehis ore diem?
Non Laërtiaden cepit formoſa Calypſo,
Nec Circe blandis inſidioſa modis.
Pulchra erat Ægidæ Conjux Minoja, caſti
Non tamen Hippolyti pectora flexit amans.
Ah quoties lacrymis, precibuſque, & ſupplice formâ
F Vincere tentavit Creſſa puella Virum;
Illa truces fletu poterat placare leænas,
Et poterat vultu ſollicitare Jovem;
Non potuit Juvenis mentem lenire, fugaces
Ut Phædræ vellet poſthabuiſſe feras.

Reſpuit illecebras, & dona Cupidinis Heros, G
Et ſtetit indomito in pectore dura ſilex;
Sæpe Amor injectis præcordia figere telis
Contendit, rapidas ſuppoſuitque faces;
Infelix fractas vidit ſua tela ſagittas,
Protinus extinctas ingemuitque faces.
Gratia magna tibi domitrix Dictynna ferarum,
Nempe tuo ferus eſt numine victus Amor.
Tu, Dea, ſurgentes vetuiſti creſcere flammas, H
Et laſciva pium lædere tela ſinum.
Te Duce Theſides ſilvas tendebat in altas,
Fortis & horrendis bella movebat apris:
Te duce gaudebat cervos agitare fugaces,
Et captas altâ claudere valle feras.
Ars tua laſcivas componit, Delia, curas,
Et contempta Venus vincitur arte tuâ.
Ipſe ego ne poſſem ſentire Cupidinis ignes,
Venator colerem ſacra, tuoſque choros;
Sed me Calliope, me Rex Heliconis Apollo
Detinet, & ſtudiis culta Minerva meis. I
Pace tuâ, Dictynna, magis Tritonia Virgo
Me movet, & blandis Calliopea modis.
Candida Calliope placido me lumine vidit
Naſcentem, blando continuitque ſinu.
Et me Pallas amat, curis & dulcibus implet
Pectora, nativas ſollicitatque faces,
Nec ſinit immitis dominæ me ſæva timere
Imperia, aut vinclis inſeruiſſe manus.
Et me tollit humo ſublimem, & ſemina rerum,
Naturæque vias quærere Diva jubet. K
Te ſequor, o veneranda, tuo me numine plenum,
Socratico nectar ducere fonte juvat.
Ite procul curæ, penetralia viſere Mundi,
Æthereoſque orbes me rapit acer amor.
Aſpiciam, quæ vis immenſum volvat Olympum,
Quæ Siren dulci temperet Aſtra ſono;
Cur micet horrendo feralis crine Cometes,
Quo trifidam accendat Juppiter igne facem, L
Hinc ego Caſtaliamque undam, Phœbæaque Tempe
Inviſam, & ſilvas, Pinde canore, tuas.
Et me Pindaricos fas quippe accedere fontes,
Et fera Mantoia bella tonare modis;
Ut magno pugnas, & Reges ore canentem
Me meus attonitis audiat Arnus aquis,
Miratuſque ſuum civem grave dicere carmen
Imponat noſtris laurea ſerta comis.
Sic ducam Idaliâ victor de plebe triumphum,
Impoſitoque premam te pede, turpis Amor.

DE DIVO CAJETANO TEATINO

Tempeſtatem ſedante.

A DUm ſævis convulſa Notis maria aſpera ſurgunt,
Et violenta ratem verberat unda tuam,
Dive, jubes atros compeſcere Nerea fluctus,
Et liquidum puro Sole nitere diem.
Ilicet unda minax ponto placata recumbit,
Diffugiunt nubes, & poſuere Noti;
Et certat facili tranquilla per æquora fluctu
Te ſtudioſa cohors ducere Nereidum;
Neptunuſque Pater ſtratâ jam blandior undâ
Imperio ſubdit cærula regna tuo.
B Felix, o nimium felix, cui Pontus, & Æther,
Et tumidi paret triſtior ira Noti.
Tu pelagi jam Numen eris, tibi gloria ſævis
Vorticibus preſſas eripuiſſe rates,
Et ſervaſſe pios violento e gurgite nautas,
Et ſalvos patriis reſtituiſſe focis.
Nec jam Ledæos felicia ſidera fratres
Jactatus tumidis nauta vocabit aquis;
Sed te exorabit, ſævoque erepta Profundo
Turba dabit ſanctis maſcula tura focis,
C Certatimque tuas extollet, Maxime, laudes,
Suſpendetque ſacris humida lina tholis;
Et tibi Erythræo vectas e litore gemmas
Et tibi Hydaſpæas læta dicabit opes.
Hæ tibi erunt laudes, & munera magna domanti
Ventorum inſanas, Oceanique minas;
At fluctus curarum, atrique cupidinis æſtus
Si tandem infelix te tribuente cadent,
Gloria major erit mentis componere fluctus,
D Quàm dare ventoſo jura verenda ſalo.
Non ego fluctiſonum ſindam trabe nauta Profundum,
Nec timeo veſtras, Eure proterve, minas,
Non ſcopulos, ſyrteſque, & monſtra natantia ponto,
Fulminaque, & ventis quæ maria alta tument,
Sed tamẽ in cupido tempeſtas horrida ſurgit
Pectore, quæ mentem concutit atra meam.
Hanc animi nubem, & ſævos, Pater optime, fluctus
E Horreo, & infelix deprecor exitium.
Nam velut in medio deprenſam gurgite puppim
Hinc Boreas, illinc turbidus Auſter agit;
Quæ tandem ſævo uſque uſque oppugnata Profundo.
Mergitur, & vaſtis obruta fertur aquis.
Sic animum vexant, ſic turbida pectora curæ,
Diverſique agitant hinc amor, inde metus;
Et niſi tam rapidos tandem aura benignior æſtus F
Tranquillet, miſero nulla relicta ſalus.
Tu requiem curis, finemque impone labori,
Nam potes, o ceptis aura ſecunda meis.
Tu menti lucem, tu gaudia redde ſerenæ,
Per vada jactatam tu rege vaſta ratem;
Ut meritas dicam ſacro tibi carmine laudes,
Et manibus puris debita dona feram.

Animus humanus Aſtris comparatur.

QUiſquis perpetuos ignes miraris Olympi, G
Claraque formoſi lumina Solis amas;
Attonitum ſi te manifeſto numine Mundi
Æternis urunt ſidera læta choris;
Tolle animos, mentemque tuam, ceu Numen, adora,
Quæ pars eſt Cœli pectore clauſa tuo.
Scilicet humanos agitat qui ſpiritus artus,
Vis eſt e puris Ætheris hauſta globis.
Graja nec Japeti mentitur fabula Natum,
Qui tulit accenſam Solis ab ore facem, H
Noſtraque Phœbeis animavit pectora flammis,
Juſſit & humano in corde habitare Deum.
Hinc hominum mens eſt æternis æmula flammis,
Et patrii multum ſideris inſtar habet.
Autea perpetuo volvuntur ſidera motu;
Ambit mens orbes irrequieta ſuos.
Aſtra ſuo cernunt, & complent lumine Mundum;
Naturæ molem mens operoſa videt. I
Arcanis numeris, arcano ſidera cantu
Æternæ Siren conſcia legis agit;
Mens humana ſuos numeros, legeſque ſequuta
Se movet, & tacito membra vigore ciet.
Sidera Divini ſunt lucida Solis imago?
Artificis magni mens ſimulacra gerit.
Idem ſideribus, qui puris mentibus ardor,
Vis eadem implacidæ neſcia mortis ineſt.
Atque utinam infandis mens non ſe mergeret umbris, K
Eſſet ſidereâ clarior illa face.
Nunc languet tenebris heu circumfuſa profundis,
Illius & nubes obruit atra jubar;
Nec dulcis meminit Patriæ, nec originis altæ,
Quæque ſubire polo debuit, hæret humo.

ΕἸΣ ὈΥΙΝΚΕΝΤΙΟΝ ἈΟΥ͂ΛΛΑΝ

Νῦν σέο, φίλε, πόθῳ δεδμημένος ἦτορ ἀπαυδῶ
Κέιμενος ἔντε κακοῖς, ἔντε γόοισι τάλας. L
Μηδὲν ἐμοὶ, μηδὲν χωρὶς σέθεν ἡδὺ λέλειπται,
Ἀλλὰ κατηφείη καρτερὰ, καὶ ςοναχάι:
Οὐδέ με Πιερίδες κῦραι Διὸς ὐδέ μ' Ἀπόλλων,
Οὐ τέρπει Μεσῶν ἡ χαρίεσσα λύρη,

Οὐ Χάριτες, Νυμφαί τ', ὔτ' αὐτὸς Ἴακχος ἀοίδων,
A Πάντων τ' ἀνθρώπων ὅς μεγα χάρμα πέλει:
Φάινεται Ἠελίοιτε, ϗ ἀστρῶν φέγγος ἀηδὲς,
Κὐκέτι λαμπρὸν ἰδεῖν, ϗ βαρὺ, ϗ χαλεπόν:
Οὐ σε βλέπω γὰρ ἐμῆς ψυχῆς πολὺ φίλτερον ἄλλο
Φέγγος, καὶ φιλίας ὄμμα φαεινότατον.
Ὡς δ' ἐξ ὀφθαλμῶν ὅτε φῶς ἄσπαστον ἀπῆλθε,
Πάντα σκότους πληρῆ, καὶ κενα παντα χώρας.
Οὐδὲν ἔτ' ἐστι καλὸν, κατέχει νὺξ πάντα, καὶ εἶδος,
Καὶ χροιὰν πάντων στυγνὸν ἔκρυψε κνέφας,
Μηδὲν ἐμοὶ φαιδρὸν, γλυκὺ μηδὲν ἄποντος Ἑταίρου,
Ἀλλά λύπη στυγερῷ μ' ἀμφεκάλυψε νέφει.

ΚΟΡΗΣ ΕΠΑΙΝΟΣ.

ΩΣ ῥόδον εἰαρινοῖσι μεταπρέπει ἄνθεσιν, ἄλλων
Τοῖ κάλλει προφέρεις, ἱμερόεσσα Κόρη:
B Σοὶ γὰρ δῶρα Χάρις δόσεν ἀγλαὰ μυρία, Κύπρις
Ὤπασέ τοι κάλλος χρύσεα θεσπέσιον,
Αὐτῆς δῶρον ἔχεις τὸ πρόσωπον ἐφίμερον, αὐτῆς
Χεῖρας ἔχεις λεπτὰς, λευκοτέρας χιόνος,
Ἀμβροσίας τε κόμας, καλά τ' ὄμματα, ϗ φλογόεντα,
Ἱερὸν ὥστε φόως Ἠελίοιο πέλει,
Χείλεά τ' ἱμερόεντα νέοις ἐφάμιλλα ῥόδοισι,
Καὶ τὰ παρειάων ἄνθεα, ϗ τὸ φάος,
Ἄμβροτα ταῦτα καλῆς, θαυμαστάτε Κύπριδος, ἄλλων
Ἀθανάτων δ' ὐδεὶς δῶρα δύναιτο λέγειν.
C Ζεὺς ὑψιβρεμέτης μεγαλήτορα θυμὸν ἔδωκεν,
Σώφρονα νοῦν Παλλὰς, καὶ πολύμητιν ἔχειν,
Σεμνόν τ' εἰσιδέειν Ἥρη, χαρίεν τε πρόσωπον,
Καὶ κεφαλῇ θείαν σῇ κατέχευε χάριν,
Ἄνθος ἐπιστείρει Αἰδὼς χαρίεσσα παρειαῖς
Αἰεὶ γιγνόμενον, καὶ τ' ἔρωτα τρέφει.
Πειθὼ δ' ἐκ χειλέων ὄπα λειριόεσσαν ἵησι
Νέκταρ ἀπὸ στηθῦς ἡδὺ χέουσα λόγων,
Καλὸν ἀειδούσης ἐπιήρανός ἐστιν Ἀπόλλων,
Ἐν ᾗ φίλαις Ἐρατὼ χερσὶν ἔθηκε λύρην,
D Τάς τε φρένας βάλλει, καὶ ἀτείρη στήθεα δαμνᾷ
Ἥμενος ἐν καλοῖς ὄμμασιν αὐτὸς Ἔρως.
Τί χρὴ μακρολογεῖν; πάντες θεοὶ ὐρανίωνες
Κάλλεσιν εἰδομένην θῆκαν ἐπουρανίοις,
Ἔξοχα καὶ φρόνιμον, ϗ κόσμιον ἦθος ἔχουσαν,
Ἥδιστόν τ' ἄλγος, καὶ γλυκὺ πῆμα Νέοις.
Ὥσπερ γὰρ ποτε Πανδώρην θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Τοῖς δώροις αὐτῶν ὐλομένην ἔθεσαν,
Οὕτω καί σε θεοὶ δώροις μεγάλοισι ποίησαν
Ἔμμεναι ὐκ ἀγαθὴν ἀνδράσιν, ἀλλὰ κακὴν.
Πλὴν συ κακ' ὐκ ἀφίεις ἐκ κρυεροῖο πίθοιο,
Ἀλλ' ἐξ ὀφθαλμῶν, ἔκτε καλοῦ στόματος:
E Εἴς σε βλέπων γὰρ ἀνὴρ, ϗ ἀκούων ἁδὺ λαλούσης
Ἄγριον ἐξαίφνης ἕλκος ἔρωτος ἔχει.
Δὴ τότε δυστήνῳ πῦρ τ' ἄσπετον ἔμπεσε θυμῷ,
Καὶ πόθος ἀργαλέος τόνδ' ἐδάμασσε φρένας,
Αἰεὶ ᾗ στοναχαῖς, ϗ δάκρυσι τέρπεται αἰεὶ,
Ἄλγεα, γυιοβόρους καὶ μελεδῶνας ἔχει,
Καὶ μανίαις ἄγεται, καὶ νειόθι τείρεται αἰνῶς
Θυμὸν, κ' ὔποτέ μιν μαλθακὸς ὕπνος ἕλοι,
Καὶ ταραχὴ κραδίην, καὶ ὁ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Καὶ μέλαν ὀφθαλμὺς ἀμφεκάλυψε νέφος,
Τοσοῦτον κακὸν ἐστὶ βροτοῖς ἀγαθήπερ ἐοῦσα,
Οἷσιν ἀμηχανίην ὄμματα καλὰ φέρει.

Εἵνεκα τῶνδε, κόρη, σ' οὐ μέμφομαι, ὐδὲ μεγαίρω, F
Τίς γὰρ ϗ θείοις κάλλεσιν ἐχθρὸς ἔφυ;
Ἀθανάτων μορφὰς ὐκ ἀσφαλές ἐστιν ὁρᾶσθαι,
Μυρίατ' ὐράνιον πήματα κάλλος ἔχει.
Παλλάδα Τειρεσίας γυμνήν ποτε μάντις ἀμύμων
Ἔβλεψ', ὀφθαλμῶν τόνδ' ἀλάωσε θεά.
Ἄρτεμι θηρόφονος, σ' ὁρόων ἐν νάματι λουκρῷ
Ἐς κακὸν Ακτάιων πίπτεν ἀπειρέσιον.
Τὴν μελέαν Σεμέλην Δία τερπικέραυνον ὁρῶσαν,
Καὶ φλογὰ θεσπεσίην τοῦ φοβέροιο πυρὸς
Εἷλε σκότος, μεγάλη ϗ ἔφλεξε κέραυνος ἐρασθ,
Καὶ θάνε Ζηνὶ φίλη καίπερ ἐοῦσα κόρη.
Οὐκ οὖν θαυμαστὸν σέθεν εἰσορόωντας ομοιον
Ἀθανάτοις κάλλος, ϗ κακὸν ἀλγος ἔχειν.

Eadem Elegia latinè reddita.

UT quæ vere novo Paphiis roſa naſcitur hortis G
Pulchrior, & Dominæ tincta cruore ſuæ;
Et ſpecie vernis, & grato præſtat odore
Floribus, & latè conſpicienda nitet,
Hac Nymphæ cupiunt flavos redimire capillos,
Hanc gerit ornatis & Venus ipſa comis.
Sic formoſa nites æquales inter, & omnes
Sic roſeis vincis, culta puella, genis;
Splendida nam Charites tibi munera mille dederunt,
Et formam Cypris juſſit habere ſuam; H
Illa tibi niveaſque manus, & lactea colla,
Intactâ finxit candidiora nive,
Purpureas imitata roſas & labra, genaſque,
In quibus & formæ flos, & amoris ineſt;
Flaventeſque comas, formoſaque lumina fecit,
Æmula luminibus ſideris eſſe ſui.
Hæc Cytherea tibi dedit aurea dona; quis autem
Enumeret, faciles quæ tribuere Dei?
Magnanimam mentem finxit tibi Juppiter Auctor, I
Ingeniumque ſagax docta Minerva dedit;
Affudit Juno capitique, humeriſque decorē,
Ut non pulchra magis, quàm veneranda fores;
At quæ formoſo ſtat blanda modeſtia vultu,
Te decet, & flammas ſemper amoris alit;
Inſidet & roſeo Dea Suada loquentis in ore,
Eloquiumque alto e pectore dulce trahit.
Ipſe tibi vocem Phœbus dedit, ipſa canenti
Tradidit argutam Calliopea lyram; K
Et rigidas victor mentes domat, aſpera bella
Dum movet, inque genis excubat acer Amor.
Singula quid memorem? formam tibi Numina Divûm
Cœlicolûm formis cuncta dedere parem;
Et fecere piam, fecerunt pectoris alti
Præſtantem egregiis, ingeniique bonis.
Hinc omnes uris, cunctorum hinc cauſa malorum es,
Quæ parit, & nobis nutrit acerbus Amor.

Nam

Nam velut humano generi Pandora ſuperbis
A Muneribus Divûm pernicioſa fuit;
Sic tibi, quæ faciles tribuerũt munera Divi,
Ah miſeris luctum, perniciemque ferunt.
Illa ſed emiſit damnoſo e vaſe malorum
Agmina, tu pulchris candida luminibus.
Nam quicumque tuos adversùs ſpectat ocellos,
Ah crudele miſer vulnus amoris habet,
Illius & mollis populatur flamma medullas,
Et deſiderio pectora victa gravi,
Et ſemper lacrymas, ſemper ſuſpiria ducit,
B Et ſemper curis anxius uſque gemit,
Et furit infelix, intabeſcitque, nec umquam
Illum blanda quies, aut ſopor altus habet,
Caligant oculi, feſſos tremor occupat artus,
Et concuſſa gravi turbine corda micant.
Tantum, pulchra, malum, Virgo, es Mortalibus ægris,
Exitio quorum forma reperta tua eſt.
Nec tamen incuſo fulgentia lumina demẽs,
Nec faciem damno, cara puella, tuam;
Nam quis Cœlicolûm formas odiſſe protervus C
Audeat, aut magnos increpuiſſe Deos?
Non tamen ora licet Cœleſtũ impune tueri,
Et viſi damno ſæpe fuere Dei.
Ipſe oculis caruit, vidit qui Pallada vates,
Candida dum puro in gurgite membra lavat;
Spectantem, Actæon, te corpora nuda Dianæ
Sævior immitis perdidit ira Deæ;
At miſeram Semelen, votis culpanda ſuperbis
D Dum videt ora Jovis, fulmineamque facẽ,
Mors rapuit, magnique exuſſit fulmen Amantis,
Et cecidit quamvis grata puella Jovi.
Quæ ſi vera ferunt vates, auguſta nec umquam
Cernere magnorum profuit ora Deûm;
Non miror, formam qui te Cœleſtis habentẽ
Aſpiciunt, ſubito triſtia damna pati.

Ad Amicum.

E DUm Tyrthena Jugo te detinet ora ſalubri,
Et patrii genius te capit uſque ſoli,
Urbs Regina plagæ pulcherrima gaudet Etruſcæ,
Cui te cive frui jam propiore licet.
Tyrrhenæ gaudent urbes, populique, Patreſque,
Cumque ſuis pubes ruſtica Numinibus,
Cum Satyris Fauni, Dryades cum Najade Nymphæ,
Et tener evantes ducis, Jacche, choros.
Ipſi lætitiâ colles geſtire videntur,
Antraque jam nomen feſſa referre tuum,
Lætiùs & ſummis decurrere mõtibus amnes,
Silvaque frondoſis alta virere comis.
Solus ego infelix non publica gaudia ſenſi,
Soli cura mihi triſte cor intus edit, F
Lætitias mæſto ex animo nam depulit omnes
Libertas miſero dulcis adempta mihi,
Aurea libertas, qua nil pretioſius uſquam,
Qua ſine lux oculis fulget amara meis;
Menſque ægra aſſiduo curarum fluctuat æſtu,
Atque animum nubes atra doloris habet;
Nec procul exitium mihi abeſt, ſed protinus altos
Attonito fluctus naufragus ore bibam;
Nam Cœlo ſplendet nullum mihi ſidus amicum,
Et furit inſolitis æquoris ira minis.

IN LAUDEM DIVÆ

MAGDALENÆ PACTIÆ

Hymnus.

CAlliope, noſtris felix allabere ceptis,
Et tu, Phœbe, novas in carmina ſuffice vires; G
Magnũ opus aggredior; nunc o felicibus ora
Solve modis, mentemque auris audacibus imple,
Nunc animum trepidantem alto ſe credere Cœlo,
Hærentemque ſolo ſublimem attolle: volatu
Æthereo duc o volucrem per devia mentem,
Et mecum molire viam, qua nubila vincam,
Arduaque immenſi tranẽ penetralia Mundi.
Aut [quoniam non Pierides, non altus Apollo H
Audet opus tentare] meis, pulcherrima, votis,
Diva, fave, Civem quam nobilis Arnus adorat,
Ignarumque viæ, ſuccumbentemque labori,
Ductrix magna, rege, & præſenti Numine firma
Attonitum vatem; tibi enim, tibi, maxima Virgo,
Ordior audaci modulari carmina plectro.
At dum ſuavis Amor rapido me concitat Oeſtro, I
Et reſonare juvat laudum decora alta tuarũ,
Mens oppreſſa labat ſub pondere, neſcia quo ſe
Vertat, & in tanto caligat lumine rerum.
Nam quam te memorem? quo facta ingentia dicam
Ore? quibus numeris immenſam evolvere nitar
Virtutum ſeriem? quæ digna exordia ſumã?
Quid priùs admirer? genus alto a ſanguine ductum, K
Egregias laudes, & nomina clara parentum,
Fortunamque domus, & pulchræ frontis honores?
An dotes animi, ſplendoremque indolis altæ,

An

An decus ingenii, mẽtiſque capacis acumen?
A Hinc trahor, & revocat virtus, quantumque minores
Luna faces vincit puris argentea flammis,
Tantum alias vincit laudes pulcherrima, tantum,
Paſtia, te veteres tollit ſuper Heroinas.
Te pietas teneris lactentem fovit in ulnis,
Et pudor, & probitas, & Numinis alma propago
Gratia, Relligioque animum vinctura pudicum,
B Virginis & cunas circumvolitaſtis Amores,
Et decor, & magnæ labris immulſit Alumnæ
Nectar, & æternam Ambroſiam Sapientia nutrix,
Et teneros artus, greſſuſque modeſtia finxit.
Mox ubi prima ætas puerili floruit ævo,
Non te deliciæ molles, non blanda voluptas
Cepit, & illecebris fortiſſima pectora movit;
Non ſtudium formæ, non comere cura capillos,
Non ludus cordi, non fregit inertia mentem,
C Non luxus mollis, nec opum veſana cupido;
Unus amor turpes animi ſedare tumultus,
Pectoris indomiti ſævas arcere procellas,
Degenereſque motus, cordiſque immania monſtra
Comprimere, & cæcos frenare Cupidinis ignes,
Et terris mentem eripere, atque attollere Cœlo;
Nec non in luctu vigiles producere noctes;
Et veniam orare, & precibus placare Tonantem.
D Hic ego Mœonium quamvis æquare canendo,
Aſcræumque Senem poſſem, citharamque, modoſque
Ipſe mihi vatum princeps donaret Apollo,
Obruerer laudum numero, & ſub pondere tanto
Deficerem; tenui quid nunc ingratus avenâ
Facta canam Superis ipſis miranda, Deoque?
Quid ſacras memorem curas, animumque pudicum?
E Quid mẽtis robur, quid pectora neſcia vinci
Dulcibus illecebris, quid caſti incendia cordis?
Mitia Divini quid Amoris ſpicula, quid te
Crudelis pietas, quæ ſævam in vulnera dextram
Armas, & teneros flagris immanibus artus
Dilacerare jubes, & fundere ſanguinis imbres?
Ah nimium crudelis Amor, ſic lactea membra,
F Sic teneros lanias artus? en verbere duro
Languet formoſæ flos vividus ille juventæ.
Qualiter aſſiduis Pæſtana roſaria nimbis
Purpureum decus amittunt, aut lilia pallent,
Turbidus immiti quæ grandine verberat Æther.

Nec ſatis hoc? etiam ſuperis inhiantia menſis
Abſtinet ora cibis, epulaſque exoſa Virago G
Deterit exiguas vires, etiam altus Olympi
Rector pœnarũ ſæva inſtrumenta miniſtrat;
Et ſertum horrendum, dumiſque immane cruentis
Virgineo imponit capiti, ſociamque doloris
Eſſe jubet, quem hauſit quondam, quum funere acerbo
Humanũ eriperet genus atri e faucibus Orci.
Quid querar? hæc Cœli ſunt vulnera grata, medelam
Tela ferunt, quæ vibrat Amor Divinus, & inſons H
Pectus amaritie, quam Numen amabile miſcet,
Gaudet, & exultat; ſed quis furialia monſtra,
Tartareamque aciem, totumque Acheronta moveri
Virginis in cladem, ſtygioſque immane colubros
Intentare piæ ferat agmina ſæva ſororum?
Tu tamen has contra furias, contra omnia tela I
Inconcuſſa manes, horrendumque impigra bellum,
Et rabiem perfers ſurgẽtis in Æthera Ditis;
Nec te ullæ facies, non torto verbere terret
Tiſiphone, & diro bacchata furore Megæra,
Hydræque, Scyllæque, horrendoque ore Chimeræ.
Ac velut Æthereas ſe tollit Olympus in arces;
Ventorum ſi quando minæ intonuere, fremitque K
Nubibus, & nigrâ denſum caligine Cœlum;
Ille manet, ſævas Caurorum & deſpicit iras,
Fulmineaſque faces, tempeſtatemque furentem,
Et puro fruitur Sole, & lucentibus aſtris;
Sic, præſtans animi Virgo, Phlegethonta refuſum
In tua damna domas tãtis interrita monſtris.
Salve, bellatrix, ſalve, o clariſſima victrix,
Et palmis lætare tuis; hinc ſcilicet altæ
Mentis opes crevere tibi, hinc patuere beati L
Tẽpla ſerena poli, & menti ſeſe obtulit ultro
Æternum, immenſum, & non enarrabile Numen.
Dum langues flammis, & dulci ſaucia telo,
Hîc tibi ſe pandit vis alti immenſa Tonantis,
Immenſum lumen, immenſique ardor Amoris,
Qui nectit cum Prole Patrem, Natoque, Patrique
Idemque, atque alius, Numenque, & ſpiritus ingens; M
Fecundo Pater obtutu æternamque, paremque
Progenerat Prolem, Proles immenſa, Paterque,
Dum pariter redamant, igniſque reciprocus ardet,

Æquæ-

Æquævum ſpirant, & compar flamen utri-
A que.
Scilicet hic Sol, æternâ qui luce beatas
Irradiat mentes, & flammis urit Amoris;
Hic fons, qui Superos æterno Nectare pa-
ſcit,
Unde voluptatis Divinæ vena redundat.
Sed quò, Muſa, ruis? ſatis eſt tentaſſe ve-
rendas
Virginis Auguſtæ laudes, quid ſidera ſupra
Tendis? in immenſam quid figis lumina lu-
cem?
B Mentibus & Superûm vix intellecta beatis
Audaci tentas arcana evolvere cantu?
Define, non ſemper felix audacia vincit.
At tu ſidereo, Virgo gratiſſima Regi,
Aſpice dilectos felici lumine cives,
Auxilioque tuere tuos, atque Æthere ab
alto
Hoſtiles iras, & tela inimica retunde;
Et ſi ſerta tibi, ſi maſcula tura dicamus,
Concipimuſque preces, & centum ponimus
aras,
Ne ſine veſanas rapere irrita vota procellas.

DIVUS ANTONINUS

*Tempeſtatem futuram nautæ prædicit, cum-
que licèt non obtemperantem a
naufragio liberat.*

AH nimiùm ventis confiſus nauta fecun-
C dis
Navigat Jonium, te prohibente, ſalum.
Ecce autem immenſis tumidum mare flucti-
bus horret,
Et ſubito nubes cogitur atra Noto;
Aſpera ſævit hiems, præcepſque ulciſcitur
Auſter
Imperium ſpretum, conſiliumque tuum.
Orat opem infelix altis pæne obrutus undis;
Nec rapiunt celeres irrita vota Noti;
Quippe jubes miſero crudeles parcere flu-
ctus,
Et freta compoſitis alta jacere minis;
Et qui non hominem potuiſti flectere dictis,
Dive, moves juſſis æquora ſæva tuis.

NASCITURI IMPERATORIS

DIVINATIO.

D MArs cupit invicto puerum de Cæſare
naſci,
Qui ſubigat forti regna inimica manu;
Sed cupit Auguſtam Venus ambitioſa puel-
lam,
Quæ facie Regum corda ſuperba domet.
Ut voti compos ſit, certat uterque, ſed Orbe
Qui toto regnat, Mars, puto, victor erit.

V. 1

IN DIVUM PHILIPPUM

BENITIUM.

QUæ tu, Dive, petis rigidi ſaxa aſpera
montis, E
Dant fontem juſſis obſequioſa tuis.
Duritiam Alpinæ poſſunt tibi ponere cautes,
Mollis & e duris effluere unda jugis.
Et miramur adhuc, mentes quòd voce po-
tenti
Flectis, & eloquio corda, Philippe, domas;
Quòd gemitum victi, lacrymaſque dedere
nocentes,
Et miſeri culpis indoluere ſuis.
Quàm potes humano de pectore ducere fle-
tus!
Qui fontem e rigidâ ducere caute potes.

BEATÆ JULIANÆ

FALCONERIÆ,

Morientis riſus.

RIdentem veniſſe ferunt in luminis oras, F
Qui tenuit ſceptro ſubdita Bactra ſuo.
Rectiùs o quantò, lucem dum, Virgo, re-
linquis,
Ridea funeream ſpernere nata facem!
Illi lætitiam vitæ mortalis origo,
Lux æterna tibi gaudia certa parit.

Gratiarum Actio.

MÆrentem patrio me funere, maxime
Princeps, G
Reſpicis, & facilem fers miſeratus opem.
Per te Lethæis videor mihi ſurgere ab undis,
Et merſum tenebris exeruiſſe caput.
Sic tua lux recreat, damnat quem cæca te-
nebris
Fortuna, & miſerum non finis eſſe diu.
Æqua tibi dignas perſolvāt Numina grates,
Et faveant votis ſidera prona meis;
Ut quoniam relevas miſerorum funera,
Princeps,
Candida Neſtoreos dent tibi fata dies.

In Effigiem Redii.

ARs potuit Redii ſolers effingere vultus H
Muta, ſed eloquium dulce referre ne-
quit.
Quod ſi noſſe cupis, doctos evolve libellos,
Edidit ingenii quæ monumenta ſui;
Hinc animo mores, candorem & concipe
magni
Pectoria, hæc ſpecies nam decet una Vi-
rum.

Gra-

Gratiarum Actio.

A AOnias utinam cupido mihi traderet artes,
Et chelyn, & vocem lætus Apollo ſuam;
Ut grates agerem vobis, ut carmine digno
Ornarē medicam, quam tribuiſtis, opem.
Veſtra, quibus mutæ mihi dantur Apollinia artes,
Eſſent Phœbæis dona canenda modis.

In Effigiem Joannis Sarmatarum Regis.

SArmatici Regis qui martia conſpicis ora,
B Inclyta magna animi facta revolve Ducis.
Pannoniæ campis quam victo Oriente locavit,
Illa eſt fulminei major imago Viri.

De uxore ducendâ.

C SI cupido priſcis detur mihi moribus uxor,
Juppiter, invideam nil ego, magne, tibi.
Sin mala jungatur, mallim jam Tantalus eſſe,
Accubat Alecto cujus acerba toris,

EPIGRAMMATA

Inſcripta Tabulis, quæ in celeberrimo Beatæ MARIÆ Virginis Templo appenſa illuſtria, & glorioſa facta Divi Philippi Benitii repræſentabant.

D TE ſpectatorem virtus vocat alta Philippi,
Cinctaque victrici gloria frōde comas,
Mitte alias curas, vacuuſque huic pectora præbe,
Non animo ſpecies dignior ulla tuo eſt.

Non te fallaci deludit imagine ſomnus,
Magna Parens, veri ſomnia pondus habēt,
Quam cernis flammam, vincet mens ignea Nati,
Cui majus quondam lumen, & ardor erit.

E Ingreſſus vitæ vix limina prima Philippus
Jam docet e cunis, quæ facienda puer.
Quantus erit, firmata Viro quū venerit ætas,
Infans mirando qui cluet eloquio?

Divum derne, vehit Leo quem cœleſtis, & Agnus,
Et te ſidereo junge, Philippe, jugo.
Conveniet cum utroque tibi; nam pectore forti,
Ut Leo, magnanimus, mitis, ut Agnus, eris.

Ut furiis places agitatam immanibus Urbem, F
Et quæ diſſidiis aſpera corda tument,
Mens tua, Dive, facit, quæ quum ſibi fœdere certo
Concordet, diſcors jam ſinit eſſe nihil.

Delon Hyperborei quondam miſere Triones,
Qui Lycii colerent Numina magna Dei;
Nunc ad te mittunt, tua, Dive, oracula poſcunt; G
Majus Apollineo Numine Numen habes.

Tot proceres inter Sapientum lumina fulget
Ingenio princeps, eloquioque potens;
Et quorum in numero magnum foret eſſe, Philippi eſt
Maxima laus omni vincere laude viros.

Magne Philippe, jaces, & caſſum luce cadaver H
Lumina ſupplicibus reddis adempta tuis,
Convulſos reparas artus, & mortua membra,
Sic vincis medio triſtia fata rogo.

Reſtituis vitæ fatis mirantibus, Heros,
Quem puerum immiti funere Parca tulit;
Naturam egregio ſic vincis munere, vitam
Nam reddis longam, quam dedit illa brevem.

Fuderat exhauſtis animæ jam pabula venis
Femina crudeli pæne ſepulta malo. I
Magne Philippe, tuo quæ reddita munere vitæ
Te victorem atri funeris eſſe docet.

Inclyta Apellæi non reddere facta colores,
Non potuit dignè Muſa referre decus.
Spectator factis hæc exprime, nempe Philippum
Reddere ſic melius, ſic celebrare potes.

IN

IN EQUITEM
VINCENTIUM AULLAM
PATRICIUM PISANUM

Quum Juris utriuſque Laureâ donaretur.

A JUſtitiæ domus alta, domus non pervia fraudi,
Ardua polluto non adcunda pede;
Stat Dea, fulmineoque territat enſe profanos,
Et faciles aditus præſtat amica piis,
Sontibus horrendum ne templum tentet inire,
Tangere neu turpi ſacra verenda manu,
Degeneres atro volvit qui pectore curas,
Cui mens ex humili ſurgere neſcit humo:
B Cui ſcelus, & fraudes, & noxia crimina cordi,
Et furit in ſævo pectore cædis amor;
Et ſcelerata fames auri, turpiſque voluptas
Exagitat flammis quem, Cytherea, tuis;
Qui premit inſontes, virtutemque impius odit,
Et miſeris facilem ferre recuſat opem.
Mens pura Ætherei, mens non oblita Parentis
Cui viget, obſcuram ſpernit & ales humum;
C Et quem cana fides, & quem Sapientia vulgo
Eximit, & morum candor ad aſtra vehit;
Nec facibus victrix Erycina potentibus urit,
Nec rapit attonitum ſplendor avarus opum.
Non vulgi levis aura movet, nec iniqua jubentis
Tranſverſum populi turbidus ardor agit;
Illi Auguſta Deæ ſedes patet, ille Sacerdos
Eligitur magni Numinis, ille comes;
Illi ſacrarum cedit cuſtodia legum,
D Et vindex æqui eſt, & decus ille fori;
Et populis aptus tranquillâ pace regendis,
Et bonus eſt Patriæ condere jura ſuæ.
Hinc tibi, Vincenti juvenum lectiſſime, lauri
Ipſa Themis gaudet nectere fronde comam,
Juſtitiæque altum Penetrale recludere, & altam
Mentem, & ſecretæ myſtica ſacra Deæ.
Felix, nobilitas quem lumine clara ſuperbo,
Lumine ſed virtus nobiliore beat;
E Celſiùs & famâ, tituliſque extollit avitis
Vis animi, & ſtellis inſerit alta ſuis!
Tu ſtudium Themidis primis complexus ab annis
Auſus ea ignotas impiger ire vias?
Et legum abſtruſas penitus luſtrare latebras,
Et laudum abrupto in vertice ferre gradum.
Nec piguit tenerâ duros ætate labores
Ferre, neque ad curas incubuiſſe graves; F
Et ſtudio longas inſomni ducere noctes,
Et ludo æſtivos eripuiſſe dies.
Nec te deliciis laſcivi Mater Amoris
Flexit, & illecebris blanda juventa ſuis,
Aſpera nequidquam meditatus bella Cupido
Intulit ardentes in tua damna faces.
Non ſic Hippolytum pharetratæ cura Dianæ
Juſſit Acidalii ſpernere tela Dei;
Aut ſic Palladiis Laërtius artibus Heros
Circæâ ſprevit mixta venena manu;
Reſpuit & veſtros, proles Acheloja, cantus, G
Cœliferoque Deam fugit Atlante ſatam;
Edocuit Cyprias ut te contemnere flammas
Et Themis, & Clario juncta Minerva Deo.
Quid memorem, ut denſo præceps nihil agmine pubes
In commune trahat candida corda nefas?
Illa voluptatum ſtimulis agitata protervis
Heu nil jam vetitum, nil ſibi turpe putat;
Sponte cupidineis dat brachia victa catenis,
Geſtit & Idalium cæca ſubire jugum. H
Fruſtra jam leges eſſe ſciunt, & jura coërcent,
Legem illi tantùm ponit iniquus amor.
Una Venus tenerâ victrix cum prole triumphat,
Florentes annos edomat una Venus.
Jam ſquallent deſerta ſitu parnaſſia Tempe,
Mærent Phœbæis antra canora modis.
Nec quiſquam Aoniis haurit de fontibus undam,
Nec quiſquam e Pindo laurea ſerta petit. I
Teque fugit vacuâ regnantem, Pallas, in Aulâ,
Et doctas pubes ridet inepta Deas;
Et tenebras vitæ claro præponit honori,
Quem paris invictâ, Phœbe ſuperbe, lyrâ.
Hæc exempla movent juveniles improba mentes,
Hæc etiam flectunt pectora dura ſenum;
Non vicere tuum, Vincenti candide, robur,
Aut in nequitiam publicus error agit.
Scilicet in niveo morum tibi pectore candor K
Stabat, & inſigni cum gravitate pudor,
Et teneræ cuſtos invicta modeſtia formæ,
Et virtutis amor, flagitiique metus.
Nam tibi Cæſareas penitus cognoſcere leges
Cura quidem, & Latii jura vetuſta fori;
Quoque modo gentes validis frenentur habenis,
Ne juſtum excutiat plebs violenta jugum;
Cura ſed illa prior, molli dare jura juventæ,
Moribus & legem conſtituiſſe fuit;
Atque animum frenare tuum, motuſque rebelles L
Mentis, & imperio ſubdere mirus amor.
Hinc tibi non faſtus opibus fortuna ſuperbis
Attulit, aut clara nobilitate domus.
Præcipitem flammis non ira furentibus egit,
Fortia non fregit pectora luxus iners.

A Non ſtudium formæ, non cultus mollior æquo
Femineis compſit membra decora modis.
Læta nec in ſeram convivia ducere noctem
Mos fuit, aut multo permaduiſſe mero.
Ingenium ſed come fuit, ſed dulcis amicis
Candida ſimplicitas, intemerata fides:
Alta quies animi, vitæ pulcherrimus ordo,
Et placidus morum, perpetuuſque tenor.
Et fuga deſidiæ, patientia firma laboris,
In ceptis conſtans mens operoſa tuis.
Et fandi ſolers, & tempora noſſe tacendi
B Ingenium, dulces, ingenuique ſales.
Obſequium, poſſis quo blandius uſus in omnes
Caucaſeâ duros flectere cæute ſinus,
In conſanguineos pietas, reverentia patris,
Diſſidio in fratres non violatus amor.
Aſt aliæ magnis laudes Heroibus æquant;
Ardua relligio te ſuper aſtra vehit;
Admovet illa Deum Mortalibus, illa beatis
Una poteſt mentes inſeruiſſe choris;
C Qua duce felici complexus pectore Numen
Delibas magnis gaudia nota Deis;
Atque humiles curas pennâ fugiente relinquis,
Exuis, & ſi quid mens tua fæcis habet.
Hinc es cognato fruitur pulcherrima Cœlo,
Purior & Cœlo, ſideribuſque nitet.
O Themidis proles, quæ lucida regna petiſti
Ætheris, ut fugeres impia corda virûm,
Et mortale genus, terraſque exoſa furentes
Vix unquam placido lumine noſtra vides,
D In Juvenis mentem delabere, Diva, pudicam;
Hæc erit & Cœlo gratior Aula tuo;
Hîc nihil abjectum, nil non cœleſte videbis,
Quodque oculos nequeat, Diva, tenere tuos.
Hic tibi (ne Superûm fulgentia templa requiras,
Aonidum blando quæ regit ore cohors]
Non deerunt Muſæ comites, non carminis auctor,
E Qui Juvenis mentem Phœbus, ut Aſtra, movet;
Pieridum fontes, vatum felicia Tempe,
Cultrix Phœbæi turba canora jugi;
Et vos perpetuo victuri carmine manes,
Attica quos tellus, quoſque Latina colit,
Vos mihi nunc teſtes, quanto ſuccenſus amore
Diligat Aonidum, ſuſpiciatque choros.
Ille per aëriaſque vias, Cœloque minantem
Inceſſit rupem, Phocidos ora, tuam.
F Inde tulit claram Cyrrhæâ fronde coronam,
Quæ Themidis lauro quàm bene juncta viret!
Et vix conſpicuus primævo flore juventæ
Luſit Apollineâ carmina digna lyrâ.
Hunc puerum tecum miratus, Phœbe, canentem
Facundâ Majæ filius auxit ope;
Et mulcere dedit vel ferrea pectora linguâ
Auſoniâ, & grajo dulcius ore loqui. G
Sic Etruſca tibi, Romanaque gloria fandi,
Rarus & Argivi contigit oris honos;
Et triplici poſſis incedere laude ſuperbus,
Ennius ut triplici corde ſuperbus erat.
Sed tibi, Vincenti, magnum Cyllenius Ales,
Attribuit majus Pallas amica decus.
Pallas amica dedit cognoſcere ſemina rerum
Quattuor, & miris corpora nexa modis.
Aureus unde ſibi Titan alimenta miniſtret,
Sidera perpetuum ſex jubar unde trahant.
Stet medio tellus immota volubilis axis, H
An vaga in immoto ſe magis axe rotet.
Cur tonet, horribileſque ruant e nubibus ignes,
Solis & adverſis luceat arcus equis.
Quæ regio ſubjecta rotis Hyperionis, & quæ
Squalleat indomito ſemper aduſta gelu,
Oſtendit poſitus Aſtrorum, arcanaque Mūdi,
Ingenio Cœlum ſuppoſuitque tuo.
Oſtendit Siculi miranda inventa Magiſtri,
Et quidquid formis Græcia docta docet. I
Hæc te Caſtaliâ docuerunt Pallas in umbrâ,
Et Majâ genitus, Pierideſque Deæ.
Artibus inſtructum, doniſque Aſtræa Dearum
Prodire in ſolem, nunc aciemque jubet.
Imperat & magni Demoſthenis arma movere,
Civicaque in medio bella ciere foro.
Quantus eris! quum tu legum tutela, ſaluſque,
Quumque fori ſplendor, luxque ferere togæ; K
Portus & innocuæ turbæ, ſcopuluſque nocentum,
Juſtitiæ templum, juris & ara ſacri.
Tunc tibi fulmineæ torrens facundia linguæ
Proderit, & doctas excoluiſſe Deas.
Ut potiare tui lato Sapientia Regno,
Utque regas alios lingua diſerta dabit.

IN FUNERE CLAUDIÆ FELICIS AUGUSTÆ,

Quum ei Florentiæ in Templo Divi Laurentii magnificè juſta ſolverentur.

AUGUSTÆ VIRTUTES

Duodecim Principum Feminarum exemplo illuſtratæ.

UT, quum labentem ducit pulcherrimus annum, L
Per duodena poli Cynthius aſtra meat;
Per totidem laudes tenuiſti, Claudia, vitæ,
Quem dederat curſum Parca ſevera tibi.

Hinc

Hinc & bis ſenas, Felix, Heroidas inter
A Poneris, & latè conſpicienda micas;
Sed velut obſcurat, per quæ Sol ſidera fertur,
Claudia, cunctarum ſic premis una decus.

BEATA AGNES Auſtriaca Morte Auguſtæ ſpem Prolis virilis interceptam dolet.

QUæ Tagus, & Ganges opulento flumi-
B ne Regna,
Quæ gelidis ingens alluit Iſter aquis,
Optabant, Auguſta, marem tibi, Claudia, partum,
Sed pia vota leves diripuere Noti;
Cæſaream fulcire Domum nam Prole virili
Mors vetuit, rebus conſuluitque ſuis;
Nempe illum æternâ victurū laude videbat,
Editus a tantâ qui Genitrice foret.

DIVA HELENA M. Conſtantini Mater Claudiæ Auguſtæ Victrici vitiorum.

NOn ego fatidicam monſtravi gentibus Argo,
C Quæ maris undiſonū prima cucurrit iter;
Sed lignum, Stygiis quod nos exemit ab undis,
Qua miſeranda hominum fulta ruina trabe eſt;
Quo ſigno freti Reges felicibus armis
Pugnavere, feros & domuere Duces,
Et quo tu ſigno, Felix, mea cura Tyrannum
Tartareum fato candidore domas.

AUGUSTÆ Manſuetudo, & Modeſtia Matildis Imperatricis exemplo celebrata.

FElicis mentem Auguſtæ formaſſe videtur,
Quæ Genitrix magno major Othone fuit;
Sic Heroinæ tranquillos Claudia mores,
D Mitis & ingenii eſt ſic imitata decus;
Hinc illi rebus mens non elata ſecundis,
Et pudor, & ſacri pectoris alta quies;
Et fuit in ſummo fortunæ culmine, rebus
In modicis rarò qui ſolet eſſe, modus.

MARIA Maximiliani II. Imperatoris Uxor Auguſtæ amorem in Conjugem laudat.

E SAncte Puer, flammis qui corda jugalibus uris,
Nunc extingue tuas, heu miserāde, faces.
En Auguſta jacet, cui filia cedat Acaſti,
Cedat & Evadne morte ſepulta viri.
Pectore quæ toto ſic eſt amplexa maritum,
Viveret ut vitâ conjugis ipſa ſui; F
Cæſare nec doluit moritura ſuperſtite Felix,
Conjuge nec ſalvo viſa perire ſibi eſt.

ISABELLA Ferdinandi Regis Hiſpaniarum Uxor Auguſtæ indolem admiratur.

QUæ vici, & gentes frenavi Iſabella ſu- G
perbas,
Atque ingens dextrâ, conſilioque fui,
Gaudebam ingeniumque ſagax, animumque virilem,
Et ſimilem noſtro fata dediſſe tibi;
Teque novis rebar victuram Heroidas actis,
Quum mors eximiū carpſit acerba decus.
Invidiſſe tuis credam virtutibus aſtra?
Luce tuâ, Felix, an properaſſe frui?

MARIA Auſtriaca Pannoniæ Regina Claudiam Auguſtam ſuſpicit.

INdomitos rexi Dacos, belloque frementē H
Pannoniam, & forti Belgica Regna manu,
Naturæque modū, ſexumque egreſſa Virago
Magnanimis geſſi bella timenda viris.
Nec tamen has laudes, generoſi has pectoris artes
Contulerim meritis, Claudia magna, tuis;
Namque armis vici Reges ego, Cæſaris alti
Sed virtute animum tu meliore capis.

S. ELISABETHA Pannoniæ Regis filia Claudiæ Auguſtæ Fortitudinis exemplum.

MAgnanimæ virtus invicta refulſit Eliſæ, I
Dum fortuna gravi turbine ſæva furit.
Tu quoque perfidiā non vero nomine, Felix,
Experta es duras, ſævitiamque Deæ.
Ut tamē adverſis non obruta fluctibus illa eſt,
Te rapidi non vis abſtulit ulla freti;
Et nunc implacidi jam, Felix, æquoris iras
Deſpicis, & portū, quem tenet illa, tenes.

B. COLETA Rodulphi Auſtriaci Imperatoris filia Claudiam Auguſtam Imperio natam probat.

QUis neget Auguſto te, Claudia, Conjuge K
dignam,
Imperio natam quiſve fuiſſe neget?
Quæ tribuit Natura decus mirabile formæ,
In mētes hominum Regna ſuperba dedit.
Imperium fortuna dedit, quæ læta potentes
Subjecit populos, amplaque Regna tibi.
Latius Imperium ſed tradidit æmula virtus,
Te quoniam Regnum juſſit habere tui.

B. CUNIGUNDA Belæ Pannoniæ Regis filia Auguſtæ pulchritudinem commendat.

A Par tibi ſidereę virtus pulcherrima formę,
Et mens, & facies plena decoris erat.
Gratior ut pulchro virtus in corpore fulſit,
Sic virtute fuit gratior oris honos;
Hic hominum mentes cepit, magis illa Deorum,
Claudia ſic hominum cura, Deûmque fuit.
Sed citò, Mortales, veſtri moriuntur amores,
Æternùm vivunt deliciæ Superûm.

B. MILADA Boleſlai Bohemiæ Ducis filia Auguſtæ Religioni plaudit.

B Claudia candentes humeris circumdat amictus,
Dum ſibi fatalem cernit adeſſe diem,
Olim mirandâ quos relligione ſacravit
Heros Guſmanæ gloria prima Domus.
Scilicet ut Latios quæ turba petebat honores,
Fulgebat niveis ambitioſa togis;
Dum petis æternos Patriæ cœleſtis honores,
In niveâ, Felix, candida veſte nites.

B. RIXA Pannoniæ Regis filia vocis, virtutumque concentum in Auguſtâ admiratur.

C Vincere qui cantus morituros poſſet olores,
Pars non magnæ tuæ, Claudia, laudis erat;
Nam tibi virtutum concentus idoneus alto
Heroum mentes inferuiſſe polo.
Illo perpetuos celebraſti ſemper honores
Indigetum, mores hoc imitata pios.
Utque olim dignè Superos tantùm extulit ille,
Hunc Divûm ſolo nunc decet ore cani.

MARIA Caroli Burgundiæ Ducis filia venandi ſtudium in Auguſtâ collaudat.

D Si priſca in Cœlum Latoida ſuſtulit ætas,
Parque dedit fratri numen habere ſuo;
Claudia, quo cultu, quo te maſtaſſet honore
Vibrantem in ſævas certiùs arma feras.
Non potis illa tuum nomen celebrare fuiſſet,
Reddere nec meritis præmia digna tuis;
Nam quę principibus magnas Heroidas olim
Æquavit ſuperis, ars tibi ludus erat.

CÆSARES AUSTRIACI Auguſtæ exequias honorant.

Auguſti Proceres, quorum Domus Auſtria factis E
Ardua laurigerum tollit ad aſtra caput,
Acceſſiſſe novum te, Claudia, ſidus Olympo,
Optato & gaudent numinis ore frui.
Utque tuam Cœlo mentem plaudente receptam,
Sic illi cineres, altaque buſta colunt.
Felix, Cæſaribus quæ tot gentilibus ingens
Quum decus attuleris, non minus ipſa refers.

IN FUNERE
SERENISS. LEOPOLDI
CARDINALIS MEDICEI,

Quum ei in eodem Templo Exequiarum juſta ſolverentur.

LEOPOLDI Cardinalis Medicei in interitu Fortitudo.

Atra dies aderat, nec mors tibi lurida, Princeps, F
Triſtitiam, ſævos attuleratve metus;
Sed tamquam ſomnus, non letum inſtaret, & ægræ
Solamen mentis fata propinqua forent,
Impavidos triſtem vidiſti funeris horam,
Teque hilarem, & placidum preſſit amara quies.
Unde tibi mors læta adeo, mitiſque videtur?
An mores, Princeps, induit illa tuos?

LEOPOLDI Cardinalis Medicei Pietas.

Quę pietas Cœlo ſemper tutiſſima regnat, G
Læſaque pollutum ſæpe reliquit humum,
Æthereo, Princeps, in te deſcendit Olympo,
Sideribus mentem præpoſuitque tuam;
Inde pio læta reſpexit lumine gentes.
Fovit, & humanum te Duce freta genus.
Magna operæ merces, terras habitare dediſti,
Tu Divæ, Cœlum præſtitit illa tibi.

LEOPOLDI Cardinalis Medicei Sapientia.

Fortunam, cæcis quæ fluctibus omnia miſcet,
Et pedibus fatum ſuppoſuiſſe tuis,
Na-

Digitized by Google

Naturamque ſequi, & Cœlo te fingere di-
A gnum,
Hæc tua laus, Prīceps, hic labor unus erat.
O verè Princeps, neque enim tibi Purpura
tantum,
Aulaque tam clarū nomen Etruſca dedit;
Sed regnum virtus, diademaque detulit in-
gens,
Quo Diis par, nedum Regibus eſſe potes,

LEOPOLDI Cardinalis Medicei
Juſtitia clemens.

NOn gaviſa magis Dictæi Regis amico
B Eſt Themis imperio, quàm, Leopol-
de, tuo,
Nec placidas umquā rexit clementiùs urbes,
Quàm populis quū, te Præſide, jura dabat;
Non illos pœnæ vetuit delinquere terror,
Sed vetuit cari Principis altus amor;
Sic placidè regnas, & te cuſtode ſeveræ
Juſtitiæ, Princeps, nil opus enſe fuit.

LEOPOLDI Cardinalis Medicei
antiquitatis ſtudium.

CAnitiem ſacram ponat veneranda vetu-
C ſtas,
Et lacrymas tumulo det, Leopolde, tuo;
Quandoquidem nulli plus, quàm tibi, debet,
iniquis
Eruta quo tenebris vindice Diva fuit.
Relliquias priſci nam temporis undique,
Princeps,
Colligis, & Veterum nomen, & ora colis;
Ingeniumque virûm, quorum monumenta
perire
Non ſinis, antiquis moribus ipſe refers.

LEOPOLDI Cardinalis Medicei
amor litterarum.

AOnias opibus Divas regalibus auges,
D Nec minùs ingenio, judicioque juvas;
Et tibi dulce vias, & quærere ſemina rerum,
Et quidquid cæco nox tegit atra ſinu.
Nec mirum eſt utramque tibi, doctiſſime,
curam
Commendant mores, conciliantque tui.
Cum doctis meritò placuit Sapientia Muſis;
Hæ, Leopolde, canunt; quæ facis illa
docet.

Philoſophia in libertatem vindicata
LEOPOLDI Cardin. Medicei
beneficio.

ARs vitæ, lux & veri parebat iniquis
Legibus, & duro preſſa erat uſque jugo;
Nunc Cœlo, Princeps, te vindice libera
fertur, E
Et duce Naturâ debita Regna tenet.
Libertate potens, qua nunc Sapientia gaudet,
Humanum fruitur te tribuente genus;
Servitio nam quæ vitiorum pectora ſolvit,
Libera vindiciis fit, Leopolde, tuis.

Spectacula LEOPOLDI Cardinalis
Medicei curâ magnificentiſſimè
edita.

GRæcia Piſææ certamina laudet arenæ,
Teque pari, dives, laude, Corinthe, ferat; F
Sed, Leopolde, tuos miretur Etruria ludos,
Et priſcis meritò præferat illa novos;
Gloria nam circo, Tuſciſque immenſa thea-
tris
Acceſſit, Princeps, munere parta tuo.
Sic & quum ludos, & quum tu ſeria tractas,
Es Patriæ ſemper maxima ſama tuæ.

IN FUNERE

SERENISSIMÆ VICTORIÆ

ROBOREÆ,

Cujus Cenotaphium magnificè extructum quatuor
Virtutum Statuæ ornabant, & quatuor Em-
blemata, quibus adſcripta erant Epi-
grammata, quæ hic ſubjiciuntur.

SAPIENTIA.

QUæ fugit una rogi nigram Sapientia
flammam, G
Cur buſtia, Princeps, aſſidet ægra tuis?
Cur gemit, & ſacrâ tractat feralia dextrâ,
Nec dignum tanto Numine munus obit?
Jam ſibi mortalis, jam mortua nēpe videtur,
Attulerit ſævas quum tibi Parca manus.

EMBLEMA

Sceptrum cum oculo in vertice,

CUM LEMMATE

Sapientiæ fœdus, & Regni.

SCeptro oculum inſculpſit, quo Regem Æ-
gyptus Oſirim H
Exprimeret ſacris ingenioſa notis.
Nempe oculus, divina, tuam, Sapientia, lucē
Deſignat, regnum ſceptra verenda notāt.
Ergo poteſtati Sapientia jungitur aptè;
Quæ tua, Regnatrix, gloria ſumma fuit.

FOR-

Digitized by Google

FORTITUDO.

A EN gẽeroſa comas virtus, Regina, totondit,
Inferiaſque tibi relligioſa tulit.
Quin etiam, quamvis adverſis neſcia vinci,
Ingenti lacrymas clade ſubacta daret;
Sed reputans, animi tuleris quo robore letũ,
Cogitur exemplo fortior eſſe tuo.

EMBLEMA

Trophæum a Quercu deciſâ ſuſpenſum

CUM LEMMATE

Deciſa decentior.

SIlva Jovis latè ramos detonſa comantes
B Pulchrior eſt, Martis quam ſacer ornat honos.
Clade ſuâ felix, & ſecto corpore major
Magnorum exuvias ſuſtinet alta ducum.
Rebus in adverſis clareſcit nobile robur,
Et leti in medio turbine Fortis ovat.

PIETAS.

SUm Pietas terris expulſa nocẽtibus olim,
C Sed, Regina, tuo ſæpe recepta ſinu;
Quæ te ſidereâ ſublimem in ſede locavi,
Ut per te ſedem præbuit Aula mihi.
Nunc monumenta colo; heu poſtquam tibi lumen ademptum,
Pæne mihi Cœlo gratior urna tua eſt,

EMBLEMA

Gemma in Conchâ

CUM LEMMATE

E Cælo color.

D UT Cœli ſoboles e Cœlo gemma colorem
Ducit, Erythræi quã parit unda maris;
Sic tibi mos animo, variæque ex Æthere dotes,
Iſque color mẽtis, quem Deus ipſe dabat.
Sed tamen eximiè, qui te, Regina, deceret,
Gemmeus in niveo pectore candor erat,

JUSTITIA.

E COmpoſuit lites junxit Victoria cives,
Defendit leges, edomuitque nefas;
Nunc Cœlo potitur, Cœlum quid flemus ademptum?
Hac Themidis proles ceſſit in aſtra viâ,
Illa ſed humanum genus indignata reliquit;
Hæc ſua tranquillo lumine Regna videt.

EMBLEMA

Sol in Æquatore.

CUM LEMMATE

Melior quando omnibus idem.

QUũ Sol diſpenſat radios æqualiter Orbi,
Floribus, aut pomis læta ſuperbit humus. F
Quum Rex juſtitiâ gentes regit, omnia florent,
Et tamquam verno lumine Regna nitent.
Hinc Tuſci, rapuit quum te, Victoria, fatũ,
Viſi Cimmeriâ ſunt ſibi nocte premi.

IN FUNERE
LEOPOLDI IMPERATORIS
AUGUSTI,

Quum ei Florentiæ in Templo Divi LAURENTII magnificè juſta ſolverentur.

REx Thracum obſeſſam dum ſperat barbarus urbem G
Threjicio captam ſuccubuiſſe jugo:
Dũ pia ſe flammis hauſturũ templa profanis,
Templa Sacerdotum ſparſa cruore putat;
Tracturumque nurus, formoſæque agmina pubis,
Jamque ſuã prædam Regna Latina vocat;
Accipit Odryſias adverſo marte phalanges,
Robur & imperii procubuiſſe viros;
Et pavet, & captus, Cæſar, ſibi pæne videtur,
Et dat præcipiti regia terga fugæ.
Quanta tua eſt virtus? qui olim injecere catenas
Tot Ducibus Reges, en tua vincla timent.

NOmen in extremas horrendum extenderat oras H
Thracia gens terris impoſitura jugum,
Hanc Scytha fretus equis, hanc fretus acinace Medus,
Hanc & odoratâ fruge ſuperbus Arabs,
Hanc Reges, Europa, tui, populique tremebant,
Et Libyæ fortes, Æthiopumque Duces.
Quocumque infenſus converterat arma Tyrannus,
Terror ibi, & cædes, excidiumque fuit.
Auſpiciis, Leopolde, tuis nũc victa quieſcit,
Et timet hoſtiles barbara terra minas.
Sic qui victor erat, te vincitur auſpice, vincũt
Sic victi, & cunctis, Cæſar, es una ſalus.

DA-

A DAcia, quæ populis, quæ feta furentibus armis
Romuleos bello terrûit una duces;
Tandem Trajani ceſſit captiva triumpho,
Subdidit & fero colla ſubacta jugo.
Hanc premis imperio, victor Leopolde, potenti,
Et domitam cogis jam tua ſigna ſequi.
Quàm bene Trajanum Leopoldo laurea jungit;
Optimus hic nempe eſt, optimus ille fuit.

B EUgenii ductu Libyæque, Aſiæque phalanges,
Et pereunt vires, Biſtonis ora, tuæ;
Barbaricam ſtragem tumido vehit amne Tibiſcus,
Inque tuas, Iſter, decolor exit aquas.
Phænicum extinxit memorandum Scipio bellum,
Fudit ubi Pœnos, Hannibalemque trucē;
Eugenius pſcem parit ſltâ ſtrage Scytharum,
Victor & in Cœlum te, Leoplde, vehit.

DE BEATO TORELLO

In ſolitudinem ſe recipiente.

C FElices Arni fontes, tuque ardua rupes,
Nubiferâ Tuſcam quæ tegis arce plagā.
Vos colit en Divū juſtiſſima cura Torellus,
Quem Deus in veſtris collocat ipſe locis.
Nec tam vos tollūt admota cacumina Cœlo,
Nec tam vos liquidi fluminis ornat honos;
Accola quàm tantus, quem vobis invidet Æther,
Quem cupiunt colles, Patria magna, tui.
Vos requies illi, ſtatioque intacta procellis,
Tartarus ex atro quas Acheronte ciet.
Vos inter Superûm cœtus Heroa videtis
D Verſantem caro Numinis ore frui;
Auditis voces, auditis amabile carmen,
Et quos Cœlicolûm dat chelys icta ſonos.
Cernitis & puro fulgentem lumine pubem
Aligeram, lætos & per inane choros.
Vobis verticibus cedant Pangæa coruſcis,
Divitis & tellus fonte ſuperba Tagi:
Cedat, Pactolum rutilum quæ fundit, & Hermum,
Quæque tuos ortus, decolor Inde, videt,
Regnaque, deliciis quæ plena fuiſſe beatis
E Narrantur, Ganges gemmifer unde fluit.
Laus potior veſtra eſt, quorum potuere receſſus
Egregium vitiis eripuiſſe Virum.
Ille jugis fontem, veſtriſque invenit in undis
Æternam in vitam nam ſalientis aquæ.

IN EFFIGIEM CAROLI
LOTHARINGIÆ DUCIS
DICATAM
SERENISSIMÆ VICTORIÆ ROBOREÆ.

QUi tibi clara Ducis medio, Victoria, bello F
Ora dicat, felix omen id eſſe cupit.

IN EFFIGIEM JOANNIS
SARMATARUM REGIS
Dicatam Sereniſſimo
PRINCIPI FERDINANDO

INvicti Regis tibi, Princeps, ora dicantur; G
Quem referes factis, reddit imago Ducē.

IN EFFIGIEM
D. GUIDONIS GRANDII
GEOMETRÆ CELEBERRIMI.

NE ſperne effigiem, quæ magnum ingentis Olympi H
Menſorem, quamvis parva ſit illa, refert.
Ne tamen hac metire Virum, qui quantus haberi
Debeat, hic monſtrat major imago liber.

IN FONTEM.

HAnc ſi Narciſſus lympham ſitibundus adiſſet, I
Ad Stygias ævi plenior iſſet aquas.

Ad ornatum Horti, in quo Fontes, Aquæ ſalientes, Piſcinæ, Lacus.

HIc fuit antiquis potus, ſed vita nitebat K
Candidior, quāto purior unda mero eſt.

Quæ lympha ex alto petit ims quietis amore,
Quanto altâ melior ſit, docet, arce quies.

Quę ſalit in ſublime, lacu mox ūda quieſcit;
Penſandus meritò nempe quiete labor.

Mobi-

A Mobilis unda fluit, fluit & data vita; ſed undæ
Unda ſubit; vitam nil reparare poteſt.

Unda tui ſpeciem reddit pellucida vultus,
Effigiem vitæ, ſed magis illa refert.
Quum videas hanc inſtabilem, fluxamque, quid, hoſpes,
Æternis urges pectora conſiliis.

B Nec revocare gradum præceps valet unda, nec unquam,
Quæ ſemel occiderit, lux remeare poteſt.

Ex undis, nec vana fides, effinxit; in undas
Cuncta jubet ſolvi Conditor ipſe Deus
Vis igitur, ſtabili quàm conſtēt omnia nexu,
Diſcere, naturam cerne fluentis aquæ:

C Pura nitet, placido quæ gurgite labitur, unda,
Sed limum, tumido quæ fluit amne, vehit.
Vita fugax lymphæ ſimilis; tranquilla ſerenū
Fert ævum, triſtes irrequieta dies.

Ut levis unda fluit, velox ita labitur ætas.
Vivere ni properas, effluet illa tibi.

D Fons manet, unda fugit, noſtroque ſimillimus ævo
Fons, non quà manet, eſt, quà levis unda fugit.

Flumine turbato nil fœdius, amne quieto
I Pulchrius. Apparet, quàm ſit amanda quies.

Stare putes fontem, qui labitur; omnibus Auctor
E Naturam voluit fontis ineſſe Deus;
Nam rerum ignari dum ceu manſura tenemus,
Cuncta fluunt ritu prætereuntis aquæ.

Invitat ſomnos dum garrula lympha ſalubres,
F Spemque, metumque ægri ſomnia vana puta.

Narciſſo exitium vitreis fons attulit undis,
Dum ſtupet, & formam deperit ipſe ſuam.
At tibi ſi fontem, quaſi rerum, ævique fluentis
Effigiem ſpectes, unda ſalubris erit.

Tranquillâ ſcopulus qui circunfunditur undâ G
Arduus, hic vera eſt fortis imago viri;
Qui nequit ut vinci fortunæ fluctibus atris,
Molliri neſcit proſperiore vado.

Dum rigat uda latex, præterfluit ora; voluptas
Sic dum percipitur, non reditura fugit.
Extinguit tamen unda ſitim; ſed blanda voluptas
Hoc magis accendit, quo potiare magis.

Mollibus alluitur ſcopulus, non mergitur undis, H
Durities mediis nec ſuperatur aquis.
Hinc licet, exemplum capias; jucunda voluptas
Perfundat mentem, non violenta domet.

Nil prodeſt, ramis quòd læta comantibus arbor,
Quòd gelidi fontes, perſpicuique lacus,
Et Zephyri levis aura gravem domat aëris æſtum,
Ni ponas æſtum pectoris ipſe tui.

Hîc avium ludunt certamina dulcia, ludit I
Frondibus aura procax, ludit & unda fugax.
Hos inter ludos fortunæ linquere ludum,
Et mentem curis explicuiſſe juvet.

Ne decus hîc urbis cupias, hîc latior alti
Ætheris aſpectus, liberiorque patet.
Cernere quum poſſis arcem immortalis Olympi,
Quid te hominum moles ſtructa labore juvat?

Laurus ab intactis frondeſcit lætiùs undis;
Nimirum Virgo virgine gaudet aquâ. K

Quæ Daphne fugit, nunc arcet Apollinis ignes;
Phœbe adeo flammis eſt inimica tuis.

In Theriacam.

DEſiit Alcidæ dextrâ mactata nocere,
Andromachi ingenio triſtis Echidna juvat

Viva

In Eandem.

A VIva tulit mortem, fert vipera mortua vitam,
Omnia vertuntur, quæ nocuere, juvant.

In Mappam Geographicam.

TErrarum quid Regna ſtupes? tibi latius, hoſpes,
Regnum eſt, Rex animi ſi potes eſſe tui.

Immenſum includi videas quum finibus Orbem,
B Et deſideriis ponere diſce modum.

De Euchariſtiæ Sacramento.

LAutior Aſsyriis tibi menſa paratur, in unâ
Cœlicolûm apponit Rex dape, quidquid habet.

Quum Deus ipſe epulum tibi ſit, conviva
C Tonantis,
O quantû immenſi Numinis inſtar habes!

Humanas curas, humanaque gaudia ride;
Jam Deus æternâ veſceris ambroſiâ.

Θνητὸς ἐών, ἄνθρωπε, θεῶν ἀπολαύε τραπέζης,
Ἀθάνατον θήσει δῖα τράπεζα θεόν.

D Mortales Cereris non ſolo munere vivunt,
Illos altè magis verba Tonantis alunt.
Nunc ſub fruge Dei latet admirabile Verbum;
Hoc homines uno vivere Pane queunt.

IN DISCESSU FRATRIS.

Elegia.

PArthenopen Frater mihi nectare dulcior ibit,
E Mantoi Tempe Vatis amica tubæ.
Muſa [mihi quando non fas] comitare migrantem,
Sed propera; naves aura ſecunda vocat:
Vitrea ſopiti ridet pellacia Ponti,
Non Hyades terrent, Plejadeſque ratem.
Non tempeſtatem pluvio meditatur Orion
Igne, nec Olenium protulit ore jubar. F
Eſt feſtinandum, quando favet æquor eunti,
Inſtabiles riſus mobile marmor habet.
Quiſquis, ubi lætæ favet indulgentia ſortis,
Non properat, verſas heu gemet ille vices.
Vade, licèt claudo properes, Elegeja, greſſu,
Vade, ſuis pennis te vehet ales Amor.
Quid mandem tibi, quæris? iter ne deſere fratris,
Dulcibus alloquiis tædia falle viæ.
Tranquillamque Thetyn, ventoſque precare ferentes G
Germano, & Pylios, & ſine fæce dies.
Si quando flebit, patriis quòd vulſus ab ulnis
Delicias liquit, candida Flora, tuas,
Hac importunum ſolabere voce dolorem,
Sed fac, vox dulci lætiùs ore ſonet.
Quid fles? haud crimen patriâ te pellit ab urbe,
Non eſt cauſa tuæ collacrymanda viæ.
Non ad Hyperboreas hiemes, urſamque nivalem,
Caucaſeumque jugum te via dura feret; H
Flevit ubi in cædem fecundû vivere pectus,
Primus ab Ætherea qui tulit arce facem:
Non petis Æthiopas, quos urit inhoſpita Solis
Flamma, nec ad Libyes litora tendis iter;
Vis Auſtri, molitur ubi tumulumque, necemque
Hoſpitibus, crebrâ & dipſade turget humus:
Non Ithaci tentas errorem, iramque, minaſque I
Et maris, & terræ, Cœlituumque feræ:
Non te ceu Veneris Natû terraque, ſaloque
Errantem Conjux ſæva Tonantis agit:
Non te veſani furor impius urget Oreſtis
Ad ſacra Barbaricæ ſanguinolenta Deæ.
Parthenope tibi metâ viæ eſt innoxia Siren,
Quæ Charis Heſperii, deliciûque ſoli eſt.
Ridentes viſes agros pulcherrima Tempe,
Tempe quæ Mundi mitior aura fovet,
Sebetuſque rigat liquidus lapſus Mæandris,
Qui caſto purum provocat amne vitrum. K
Undantem populis, tectiſque frequentibus urbem
Conſpicuam, & gazis Regna ſuperba petis.
Nec tamen æternùm Florâ cariturus abiſti;
Luminibus reducis pulchrior Arnus erit.
Sic mage grata parens Nato eſt. Natuſque parenti,
Quum repetit patrii limina cara laris;
Plurima quem vidit peregrinis meſſis in oris
Suſpirantem urbis dulcia tecta ſuæ.
Queis fruimur ſemper, non tanta eſt gratia rerum; L
Ni ſitias, fontis vix tibi ridet honos:
Si flaret ſemper genitabilis aura Favoni,
Non deſiderium gingeret illa ſui:
Si nunquâ invideant tranquillû nubila Cœlû,
Non humus innubem poſceret uda Jovẽ:

Blandiùs arridet placidi clementia Ponti,
A Ventorum ſævæ quum poſuere minæ:
Tantale, ſi poſſes ramum captare fugacem,
Nonne foret Divûm dulcior eſca dape?
Si Danai ſoboles refugis ſua compleat undis
Dolia, lætitiam quam ferat illa quies?
Quum miſer ad patrias Arces remeavit Ulyſſes,
Vix cepiſſe teot gaudia tanta ſinu.
Tu quoque quum reduces referes ad patria greſſus
Tecta, voluptatis copia major erit.
B Quod ſi fortè mei, Patriæque oblivia potet
Illecebris captus, Parthenopea, tuis;
Increpita blandè, cera dic obſtruat aures,
Qua Laertiades blanda pericla fugit.
Commoda tunc Floræ memorabis, & Orbis ocellum,
Et Charitum dices, Cœlituumque domum.
Me quoque commenda, cauſamque tuere Parentis,
Si patrocinio noſter egebit amor.
Quod ſupereſt, ſacram ſi quando acceſſeris Urnam,
C Qua cubat Aonii Rex Maro, luxque Chori,
Inclina frontem, manibus da lilia plenis,
Et pluvlam ſoris prodiga funde Syti;
Hinc mea dicta refer: Latiæ ſpes altera linguæ,
Sol vatum, domini fama, ſitiſque Tibris,
Cujus honos Orbem Phœnice perennior implet,
Miratur cujus Calliopea tubam,
D Nominis urit amor me ferventiſſimus, odi
Vulgus, & Aonias te duce carpo vias.
Quando erit, ut docto Muſarum concitus œſtro
Non humili poſſim carmen hiare tubâ,
Nympharumque cohors noſtrum ſitibunda canorem
Audiat, & bibulis pendeat Arnus aquis.
Tu ſine, Cyrrhæos operoſo pollice flores
Carpam; nam Cyrrhæ laurea ſceptra geris;
Caſtalii permitte mihi tu nectaris hauſtus,
E Tu mea laurigeris tempora necte comis;
Te duce non veptes, quos patres Pimpla roſarum
Educat, horreſco, nec juga juncta Polo.
Vos, almi cineres, ſcintillam augete caloris
Caſtalii, noſtro in pectore ſi qua latet.
Sic vobis ſit terra levis; neque diſſipet Auſtri
Turbo, quos clari nominis aura levat.

IN D. IGNATIUM LOJOLAM.

F NAuta licet ſtellas, & Apollinis ora notaret,
Devius a veri lumine Solis erat.
Tu diam miſero lucem, Lojola, recludis,
Et mentis cymbam qua regat arte, doces.
Ille ſali domitor ſpumantem Nerea findit,
Indomitu fluctus pectoris ipſe domas: G
Ille ratem flectit, quò ductrix admonet Arctos,
Tu mentem, quò te Numinis aura movet.
Vectorem, Lojola, tuum vehis, eripis undis
Dum Stygiis animum, naufragiumque vetas.
Tu nautæ ſtatio fidiſſima, ſidus amicum,
Tranquilli ſolus munera Solis habes.
At miſer emenſus pelagum te fortè relicto
Naufragus infernis immorietur aquis:
Nauta quid ad portum convertis vela ſalutis
Ecce tuæ portum fida carina vehit.

IN EUNDEM.

QUàm tibi ſordet humus, Lojola, relinquis Iberas, H
Quas fortuna tibi prona miniſtrat, opes;
Linquis & Eois fulgentia limina gemmis,
Nec dubitas humili poſthabuiſſe casæ.
Gloria te fruſtra, fruſtra te blanda laborant
Gaudia deliciis detinuiſſe ſuis:
Nec te cara domus, nec dulcibus ebria curis
Spes decorum Patriæ, nec movet urbis amor.
Ah quotis meritas virtus tibi bellica palmas
Obtulit, & partum Marte favente decus; I
At te nec palmæ capiunt, nec gloria Martis,
Nam domiti ſolum præmia Ditis amas.
Uſque adeo temnis mortalia, & arduus alto
Pectore ſpes hominum deſpicis exiguas;
Quàm bene ſpernis, humus quæ dat clariſſima! quum te
Deſpicias, quo nil clarius Orbis habet.

IN AVARUM.

TE, miſerande, putas Perſarum evincere gazas, K
Attalicaſque tuis cedere credis opes.
Falleris; haud Codro, miſeroque beatior Iro es,
Te cruciat ſtygiis abdita lamna modis.
Dum tua mens auro, tellure quod abdidit, hæret,
Funeris ante diem contumulata jacet.
Te rota fortunæ metuentem Ixiona torquet,
Tantalus in medio flumine quæris aquam:
Ut vorat æternus Tityi præcordia vultur,
Triſte fames auri cor tibi turpis edit. L
Ceu Danai ſoboles unda refluente laborat,
Te cruciant fluxæ, dum minuuntur, opes;
Quum ſtabili nequeas conſiſtere culmine rerum,
Urget Siſyphius noxia corda labor.
Nempe tuo ſedeat quum Rex in pectore Plutus,
Quis Regno Ditis te neget eſſe parem?

Defun-

Defunctorum expiatio.

A NOn tibi Achæmeniis cumulanda altaria donis,
Non urenda ſacris tura Sabæa focis,
Ut manes venerere pios, animaſque ſepulcris,
Quas rapuit triſti funere Parca, voces;
Sed facili ſunt vota Deo fundēda, preceſque,
Manibus ut parcat mitior ille pius;
Et vocet ad Superos, patrioque adſcribat Olympo
Faucibus ereptos, mors tenebroſa, tuis.
Sic potes immotas fatorum vertere leges,
Crudeles Erebi ſic aperire fores;
Et queis mortalem eripuit lex ferrea lucem,
Æternam votis reſtituiſſe tuis.

De CHRISTO Cruci affixo.

B O Dolor, immani confoſſum cuſpide pectus,
Et lacera aſpicio Numinis ora mei.
Cui tantum licuit, quis bellum inferre Tonanti,
Aut potuit dirâ plectere morte Deum?
Crudeles furiæ, ſcelerumque inſana cupido,
Veſtrum opus hoc, veſtrâ vulnera facta manu.
Auctorem vitæ vos funere mergitis atro,
Dum properat rebus conſuluiſſe meis.
O quàm letifera eſt veſtri violentia teli,
Quæ vitæ Patrem perdere ſæva poteſt!

De eodem.

C CErne Dei vultus, transfixaque pectora dumis,
Quodque altum in ſacro pectore vulnus hiat;
Et lacrymas effunde, imo & ſuſpiria corde,
Crudeles obitus & miſerare Dei.
Sic tibi, divino quæcūque in pectore cernis
Vulnera, Divini vulnus Amoris erunt.

AD MINACCIUM,

Qui Orationem Germanicâ Linguâ habuit

In laudem Divi LEOPOLDI.

D QUòd non Romuleæ, non Tuſcæ lactea linguæ
Flumina, Teutonici fundis at oris opes.
Inclyta Germanæ Leopoldus gloria gentis
Laudari Patriæ maluit ore ſuæ.
Et quoniā Divo Patriâ eſt præſtantior æther,
Ille tibi Æthereum tradidit eloquium.

* * *
* *

AD P. LIBANORUM.

QUæ Libanus dat clara tuæ cognomina genti, E
Conſona promeritis ſunt, Libanore, tuis;
Digna cedro ſcribis, vivis digniſſima cedro,
Laudibus æternis vernet utrumque decus.
Virtutem indigetum, linguæ quam divitis ornat
Copia, vivendi norma, tenorque refert.
Lilia virginei celebras intacta pudoris,
Moribus arrident candidiora tuis;
Eloquii quæ flore ſacri caſtiſſima vernant
Lilia, non lacrymæ, docta ſed unda ferit;
Unda ferit, liquidi quam torrens aureus oris F
Evolvit Pyliis dulcior unda favis;
Hæc immortali ridebunt lilia vere,
Æternus quæ Sol nutrit, & aura Dei.
Ergo tuæ ſemper vernabit gratia Pithus,
Lilia cui redimunt non peritura comas.
Sed plus me tangit niveorum gloria morum,
Quàm fandi Charites, ingeniique lepor.
Quem non in laudes trahat admiratio mentis
Ille tui candor pectoris, ille decor?
Quæ fingit ſcelerū purum Sapientia pectus,
Quæ face te pietas candidiore coquit, G
Quæque ſitit Divûm nectar, perituraque calcat
Gaudia mens, victrix quæ Phlegethontis ovat?
Pura fides, Diti non eluctabile vallat
Te mentis robur, juſtitiæque tenor.
Magna modis tenuat parvis mea Muſa, brevique
Dum ſtringit gyro, multa canenda ſilet.
Quid ſacras memorem curas, animumque modeſtum, H
Nulla ſuperbifici quem levat aura ſinus?
Quid pia vota canā, niveis ſpes aurea pennis
Quæ vehit, immenſi quæ probat Aula Patris?
Te quoties vigilem nox intempeſta tuetur,
Et ſtupet ardentes ingeminare preces.
Dum ſequeris Numen, dum ſidera pectore luſtras,
Jeſſææque canis murmura magna lyræ;
Sic ſomnū Divûm munus cōmune rependis I
Cœlitibus, plumas ſic pius odit Amor.
Scilicet æterno qui figit lumina Soli,
Invigilat Soli, nocte ſilente, ſuo;
Exemplo dum mota tuo graſſatur ad aſtra,
Præſide te geſtit relligioſa domus.
Tu flammas animis Divini ſubdis Amoris,
Qui decorum carpunt te præeunte viam:
Tu Phlegethōtæo motas Aquilone procellas
Non perturbatâ vincere mente doces:
Irarum cæcos æſtus, flatuſque tumoris
Vis inconcuſſi pectoris æqua domat.
Fatidicâ veluti qui primus claſſe ſubegit
Indignabundæ ſpumea Regna Thetys,
Argolicos ignota Duces per Cærula duxit,
Divitis ut raperent nobile Vellus Ovis,

Chaoniam ſectatus avem victrice rebelles
A Perdomuit Borean, Oceanumque trabe.
Non illum rapuere avidæ dira antra Charybdis,
Sorbuit aut rabidis altera peſtis aquis,
Non concurrentes Symplegades eliſerunt,
Nec dulci Siren traxit acerba dolo;
Securam ducis, Cœleſtis Navita, puppim,
Et tumidi vitas cæca pericla ſali.
Nec tu per fluctus vitæ, per mille procellas
Aurea Phryxeæ vellera poſcis ovis.

AD AMICUM RUSTICANTEM

Epiſtola.

B UT pede felici noſtris conatibus adſit,
Et faciles afflet pronus Apollo modos;
Non mihi Caſtalio latices e fonte bibendi,
Laurus & Aoniis uſque petenda jugis;
Quum jucunda tuum præſcribit epiſtola nomen,
Carmina Cyrrhæo largiùs amne fluunt:
Ocyùs ut properent ad te, cariſſime, docti
Sponte ſuâ coëunt ad loca juſſa pedes:
Claudicet alterno quamvis Elegeia greſſu,
Phœbæi pennis ire videtur Equi:
C Clauda licèt magnum non abnuit Apenninum,
Duraque tam molli ſcandere ſaxa pede.
Ad te nempe venit, pretium tu grande laboris,
Tædia longinqui callis, amice, leves.
Scilicet ut magnæ major Carthaginis ultor
Edomat indomitas Hannibal igne vias;
Candida Theſæo qui fœdere pectora jungit,
Victor Amor durum lampade mollit iter.
Perge leves agitare pedes, Elegia, placentis,
Crede mihi, merces ampla laboris erit,
D Te feſſam excipiet jucundo Rillius ore,
Portus erit longæ dextra, ſinuſque viæ.
Sive agiles Dryadum mirabitur ille choreas,
Et calami luſus, Pan Tegeæe, tui?
Seu liquidæ propter ſacrum caput abditus undæ
Alituum dulces combibet aure modos;
Seu volucres viſco, ſeu callidus illice fallet,
Et laqueis, telo ſive tonante petet;
Seu tendet ſilvas audax venator in altas,
Sævaque fulmineis bella movebit apris;
E Seu vario florum gemmantia prata colore
Spectabit, denſis & nemora alta comis.
Denique quidquid ager, ſi non oblitus amicum eſt,
Geſtiet adventu terque, quaterque tuo.
Verùm ubi te cupidis exceperit obvius ulnis,
Si quid agam, quæret, talia dicta dabis.
Vivit amicitiæ non immemor ille, nec unquam
Effluit oblito pectore dulcis amor.
Te colit abſentem, tu nobilis hoſpes, amicæ
Arbiter atque animæ mētis in arce ſedes,
Teſtis ego patriæ pandam penetralia mentis, F
Mentis, quæ genuit me, tenuitque diu.
Illic impreſſam vidi morumque tuorum
Effigiem, vultus effigiemque tui.
Eſt locus, humani quà verticis altior orbis
Inſurgit veſtris æmulus, aſtra, globis.
Nam ſi mens rapidum moderatrix volvit Olympum,
Hîc dominatricis Regia mentis ineſt.
Veſtibulum ante ipſum primâ rationis in arce
Multiplicis formæ vulgus inane volat:
Hîc ſimulacrorum ſeries, exercitus ingens G
Imperiis paret, mens operoſa, tuis.
Quidquid alit tellus, genitales æquoris undæ
Quidquid monſtriferis progenuere vadis,
Quidquid Junonis Regnum ſpirabile ſervat,
Igneus & quidquid format, agitque vigor,
Exprimit hîc animi vis dædala; qualiter orbi
Oppoſitum vitreo corpus imago refert.
Naturæ vaſtam capit anguſtiſſima molem
Sedes; parva licèt, grandior axe patet.
Cuncta amplectentem complectitur Æthera, humumque, H
Aëriaſque domos, undiſonumque ſalum!
Rerum denſa cohors, quum mens vigil imperat, audit
Imperium proprio juſſa manere loco.
Aſt ubi membra ſopor letheis irrigat undis,
Et regnatricis grande quieſcit opus.
Sæpe ciet varios concita caterva tumultus,
Turbatur monſtris irrequieta quies.
Aëra teſtudo velocior alite findit,
Tardaque telluri fulminis hæret avis! I
Deſinit in piſcem ſpecioſæ forma Diones,
Jungitur & ſonipes Gryphibus, agna lupo:
Ex undis ignes naſcuntur, & ignibus undæ,
Gramina fert Cœlum, ſidera gignit humus.
Has umbras inter rerum ſublimis amicæ
Imperitat menti mentis imago tuæ.
Prodit ubi hæc animi penetralibus, incedēs
Dat ſimulacrorum plebs veneranda locum,
Decedit Regnatrici, nam ſubmovet agmen
Mobile telorum faſce ſatelles amor. K
Ergo licèt variâ perturbet imagine rerum,
Et mentem curis turbidus æſtus agat;
Si cari ſpecies objecta refulgeat oris,
Curarum nubes, triſtitiamque fugat.
Sic ubi terribili Cœlum vapor abſtulit umbrâ,
Qui ſimulat miris horrida ſpectra modis;
Quum centumgeminos nubes imitata gigantes
Hinc, illinc facies torva minatur equi;
Inde Chimærarum, Centaurorumque catervæ,
Oraque Geryonum, tergeminique canis; L
Si mites afflat Boreas tranquillior auras,
Threjicias animas, agmen inane fugit;
Nuſquam nimboſis conduntur ſidera monſtris,
Et Phœbus lucis tela ſerena vibrat.

Arbi-

A Arbiter hinc mentis regnas, hinc ſemper in ore es,
Hinc abſens animo nocte, dieque redis.
Non aliter, quamquam nubes tegat invida Solem,
Non viſi Clytien ſideris ora movent;
Seu Titan oritur, medio ſeu fervet Olympo,
Seu Tarteſſiacis ille propinquat aquis.
Hæc, quæ te poſcunt, Elegeia, teſte probari
Sunt, & quæ noſtro rectiùs ore ſones.
Si quæret, quas docta mihi dent otia curas,
B Tunc hæc dicta memor, ceu loquar ipſe, dabis.
Me juvat ingenio Mundi percurrere molem,
Icario quamvis ardua more petam:
Me rapit attonitum rerum pulcherrimus ordo,
Aurea me nitidis uritis, aſtra, globis.
Cur ferus accendat bellorum incendia Mavors,
Quærimus, & placido cur micet igne Venus.
C Cur immortali torpentes frigore flammas
Æquoreo nunquam proluat Urſa vado.
Agmina nimborũ præceps effundat Orion,
Pleiades, atque Hyades, Oleniũque jubar.
Non exauditos cieant revoluta ſonores,
An tacitos ducant ſidera muta choros.
Cur ſeptemgeminos Mundi ſeptemplicis ignes
Obverſos Cœli via rapientis agat.
Horreat infauſti cur flamma cruenta Cometæ,
D Quæ vis fulmineas flammet, agatque faces.
Cur lapidum effundat violentus Juppiter imbres,
Grandine cur nubes verna flagellet humũ.
Unde ſacros fontes magnæ dẽt ubera matris,
Et fluat alterno Thetyos unda ſalo.
Nec vitæ normam, documentaque diſcere morum
Non animo dulcis, dignaque cura meo eſt.
Ut beet intactam culpæ Sapientia mentem;
Fortunam virtus ut domet una feram.
E Quænam meta boni, num dulci præſtet honeſtum,
Quis ſit amicitiæ, quis pietatis amor.
Quæ mea mẽs haurit tranquillę gaudia venæ,
Admirata ſuum quum videt ipſa decus!
Quum ſummi pulchram ſe cernit imagine Patris
Perpetuùm æternâ mente vigere ſatam;
Regnatricem animæ ſe verticis arce ſedentẽ
Cogitat, ut Regno jura det æqua ſuo;
Poſſit & irati flammas compeſcere cordis,
F Et quas accendit fœda cupido faces.
Inde vetuſtatis memores evolvere faſtos,
Helladis, & Latii nos monumenta juvat.
Nec non mantoi meditamur carmina vatis,
Barbiton & Calabri, Pindaricamque Lyrã,
Candida quæ culti modulatur Muſa Tibulli,
Quæque tenebroſo Perſius ore canit.

At quamquam Aonidum pulchro mens ardet amore, G
Non favet ingenio Muſa vocata meo.
Aret vena mihi, quæ largiùs amne fluebat,
Phœbeæ nutrix ingenioſa facis.
Non afflat Clio facundas ampliùs auras,
Defluxere meis laurea ſerta comis.
Infelix omen, dum fila ſonora laceſſo,
Excidit attonito lapſa repente Chelys.
Dũ ſtupeo, fractæque lego teſtudinis artus,
Adſtitit ecce oculis Pieris una meis;
Illa Chelyn lævâ pendentem parte gerebat
Flaventes myrto vincta, roſiſque comas. H
Errabat collo dare crinis idoneus auræ
Luſum, inerat roſeis gratia mira labris.
Quamvis ira decus placidis turbaverat oris;
Vel rigor in dulci fronte decorus erat.
Aurea lux tremulis flammas vibrabat ocellis,
Candida purpureus pinxerat ora color.
Ad ſummos cyclas uſque pedes demiſſa fluebat,
Cujus non facies, non color unus erat,
Nunc gemmam Heliadum referens, nunc illa ſmaragdum I
Æmula nunc flammis, clare pyrope, tuis,
Cærula berylli nunc lumine fulgurat Indi,
Nunc varias pulchras, Margari pulchrâ, vices,
Quàm variis lucet radiata coloribus Iris,
Quàm multo Chloris flore colorat humũ;
Quale, vibrat Titan adverſum ubi candidus ignem,
Oſtentat colli blanda columba decus;
Talis erat Cyclas, Charitum pulcherrimus ordo, K
Et jocus, & riſus, & comes ibat amor.
At poſtquam intravit noſtros irata penates
Diva, jocus, riſus, juſſus abivit amor.
Hæc ubi me torvo ſpectavit lumine, tales
Indignabundo protulit ore ſonos.
Proditor Aonidum, Parnaſſi transfuga, pone
Ocyùs immeritam munera noſtra lyram.
Phœbæis ingrate choris, ſpem pone coronæ,
Non tegit indignas Delphica ſilva comas.
Nequidquam teotas facundum haurire fluentum, L
Nequidquam Phœbum, Pieridaſque vocas.
Non tibi Caſtalides, tibi non arridet Apollo,
Surda quid increpitas Numina? culpa tua eſt.
Quum ſacra Muſarum, quum Phœbum ritè colebas,
Implebat pectus non levis aura tuum.
Ipſa propinavi Cyrrhæi pocula fontis,
Fontis Lethæas non metuentia aquas:
Crinibus ipſa tuis frondem Peneida legi: M
Ipſa tibi Pœbi loeida plectra dedi.
Quum te Caſtalio tulit impetus alite ferri,
Frenavi manibus Pegaſon ipſa meis.
At nunc immemorem cepere oblivia noſtri,
Sic Lethes tibi, non Aonis unda placet.
Quum tua ſollicitis pandas præcordia curis,
Miraris, ſi non afflat Apollo ſinum.

Ille

Ille ſugit mentem, quæ fœdo turbida fluctu
A Phœbæam excludit ſemiſepulta facem.
Ut Sol non hilarat fecundâ lampade terras,
Humida ſi Cœlum contegit ala Noti;
Numen idem Phœbus ſacro non concitat igne
Pectus, ubi mentem nubila cura premit.
Adde, quod hæc mæſti quum tergere nubila cordis
Muſarum Choreis poſſet amica Pales,
Otia non ſequeris, tranquillaque gaudia ruris,
B Nec te Nympharum pulcher adurit amor.
Immemor heu laudis, meritorum oblite meorum,
Sic fugis Aonio Numina grata Deo?
Neſcis heu, quantum villarum pura voluptas
Alliciat doctos, commoveatque choros.
Hìc ubi tranquillo devolvitur unda ſuſurro,
Et parat inſtratum floribus herba torum,
Quàm juvat ignavi neſcire ſilentia plectri,
Quàm juvat Orphæis ducere ſaxa modis?
Interea volucrũ reſponſant carmine valles,
C Conſona ſilvarum dum quatit aura comas.
Tityrus & ſaturos inter lætiſſimus agnos
Indocto flammam concinit ore ſuam.
Ingeminant Dryades plauſum; ſitibundaque Najas
Carminis auditi promit ab amne caput.
Circumdat volucrem Saliaris Hamadryas orbem,
Mænadas Ogygii Numinis ardor agit.
Hæc inter quantus Muſarum ſpiritus implet
Pectus, & afflatu concitat uſque ſuo.
D Scilicet ingeniis fugiẽdum ignobile vulgus,
Et quas urbs curas ambitioſa parit.
An non quum traheret Vates Rhodopejus Hæmum,
Frenaret lapſus, Neſte, vel Hebre; tuos,
Fœda profanati fugit commercia vulgi?
Inde ſacrâ terras movit, & aſtra chely.
Ipſe lyræ princeps ſilvas dignatus Apollo
Ambroſio lætos ore beavit agros.
Tunc riſit tellus florum fecunda, tuumque,
Phœbe, jubar ſtellis devenerata ſuis.
E Invidere ſolo Phœbæum ſidera plectrum,
Concentus rapidi conticuere poli.
Quid Maro ſol vatũ, Latiæ lux altera linguæ,
Quam legit ſedem, ut grande moveret opus?
Parthenopes Tempe quà jucundiſſima ridẽt,
Arma Phrygum cecinit, Dardaniumque Ducem.
Perpetuis mens nempe aſtris cognata beatos
Concentus recolit tũnc hilarata poli,
F Quum tacuit ſtrepitus curarum, animique tumultus,
Deliciiſque beat pectus amica quies.
Tu tamen hæc vitas tranquilli gaudia ruris,
Quis te Pieridum credat amare choros?
Quid querar hæc? Muſis inimica volumina Baldi
Diceris ah demens præpoſuiſſe meis.

Tu divina potes penetralia linquere Cyrrhæ,
Tu potes inſani jurgia ferre fori? G
Mollius ingenium quid duras flectis ad artes,
Otia quid curis temnis amica meis?
Ah cave, triſte rotat telum indignatus Apollo,
Dextra licèt Charites, & pia plectra gerat:
Hæc ſævo febris tua pectora torruit æſtu
Ira, Machaoniæ quem domuere manus.
Lædere ſi pergis, qui nunc te fulgure terret,
Vibrabit læſus fulmina juſta Deus.
Dixerat; iratam dictis lenire parabam;
Averſata meas reſpuit illa preces.
Ad Cœli rediit, cantu quem temperat, orbẽ;
Aſt ego conticui, depoſuique lyram.

Superioribus Carminibus ſequentem Elegiam adjungere placuit, quæ Piſis edita fuit in Funere Auctoris.

IN EXEQUIIS

BENEDICTI

AVERANII

Quum Viro Clariſſimo mærentes Amici parentarent

ELEGIA.

Quid furis? ah noſtro numquam ſatiabere fletu, H
Mors fera, mors magnis invidioſa viris?
Anne etiã miſeris virtutem excindere terris,
Et premere offuſâ ſæcula nocte paras?
Proh dolor! Eloquii Patrẽ mors abſtulit atra;
Phœbi delicias abſtulit atra dies;
Quem genuit, fovitque ſinu ſapiẽtia, ſanctos
Et finxit mores, abſtulit atra dies.
Si te cædis amor furiis immanibus actam
Urit, & humani ſanguinis ardor agit;
Mars ubi bella ciet, ſtrageſque, & prœlia miſcet, I
Atque avidus prædæ miles in arma ruit;
Enſem illic, falcemque rota, mortemque minantes
Morte truces animæ facta nefanda luant:
Illic exundent inceſto ſanguine campi,
Et fluat infectis decolor unda vadis.
Ut rapiant mala ſata malos, ignoſco furenti;
Sed ſcelus eſt, rapiant ſi mala fata bonos.
Quid meruit morum candor? quid puriter acta
Vita, quid integritas, ingenuuſque pudor?
Priſcaque ſimplicitas blandiri neſcia, & æqui
Cultrix, & fuco non temerata fides?

At-

Atque animus contemptor opum, contemptor honorum, A
Et conſtans vitæ, perpetuuſqoe tenor?
Fortunamque premẽs invicto robore virtus,
Altaque mens nullis uſque ſubacta malis?
Non illum illecebris permulſit blanda voluptas,
Non Venus atque ipſis Diis metuendus Amor.
Non Cyprii cœtus noſtri contagia ſæcli,
Otiaque, & molles detinuere joci;
Sed coluit ſacras Muſarum, & Palladis artes,
B Trivit & Aonii culmina celſa Jugi.
Scilicet eſt crimen doctas coluiſſe ſorores;
Eſt crimen doctis incubuiſſe choris.
Per ſtudia, & curas mora immatura propinquat,
Et gaudet ſummos obruere illa viros.
Quot grandes animæ dudum periere? quot ævi
Lumina perpetuâ nocte ſepulta jacent?
Veſtrum erat, o Muſæ, properanti obſiſtere morti,
C Duraque divino flectere fata ſono:
Vos decuit vitam longum producere in ævũ
Vati, qui veſtros auxit honore choros.
Et tu, Phœbe Pater, vacuam depone pharetram;
Frange arcum; imbelli projice tela manu;
Si nequeunt hæc arma tuos defendere vates,
Projice tela manu; jam nihil iſta valent.
Abjice & herbarum ſuccos, lymphaſque ſalubres,
Et medicos cantus; ſi nihil iſta juvant.
D Sed quoniam rigidi eſt immenſa potentia Fati,
Flectitur & nullâ Parca ſuperba prece;
Dum miſeri lacrymas, & publica juſta merenti
Solvimus, huc, Pindi Numina, adeſte ſacris.
Ponite ſed feſtos cultus, atque aurea plectra,
Nec cingant comptas laurea ſerta comas;
Et ferrugineâ triſtes cum veſte venite,
Funeream dextrâ concutiente facem;
Et jactent auræ ſparſos per colla capillos,
E Pallenteſque riget lacryma multa genas:
Squallida ferali ſint tempora vincta cupreſſo,
Et cieant querulos lurida plectra ſonos:
Lugubrés cantus lugubria carmina cœlum
Audiat, attonitis audiat Arnus aquis.
Veſter honos, veſtri periit Benedictus amores;
Ingeminet queſtus rauca ſine arte chelys.
Dicite; Caſtaliis puer ut reptavit in antris,
Et puer Aonio nectar ab amne bibit.
Ut Phœbus dedit ipſe lyram, qoa condere poſſet
Carmen, quale facit, quum Deus ipſe cãit.
Ut lateri aſſideant hinc Tullius, inde Tibullus, F
Dum ſtupet, & numeros audit uterque ſuos.
Ut numquam a gremio, numquam divulsus ab ulnis
Palladis edidicit cuncta docente Deâ.
Hinc tenuit quidquid Grajâ, Latiaque Camœnæ,
Quidquid & Etruſcâ concinuere lyrâ.
Naturæque vias, magni & primordia Mundi;
Quid mare, quid tellus ima, quid aſtra ferant; G
Unde imbres, æſtuſque, & pigræ frigora brumæ;
Unde fluant amnes, unde procella ruat,
Et Pharii Vatis miranda inventa; retruſâ
Quæque Syracuſius protulit arte Senex,
Hinc maria, & terræ tractus dimenſus Olympum
Tranſiliit, ſtellis inſeruitque caput.
Quos obeant curſus, quàm certis legibus errent,
Et quæ vis magno torqueat aſtra polo, H
Quæ cauſſa accendat ferales igne cometas
Vidit, & an Cœlo lurida flamma micet.
Quin & Socraticis ſapiens e fontibus hauſit
Artem, quæ mores temperat, atque regit;
Ut ſolâ virtute animi ſecura paretur
Pax, & tranquilli pectoris alta quies.
Et quidquid nobis Veterum ſapientia pandit,
Novit, & expreſſit moribus ipſe ſuis;
Cunctaque pervaſit complexus mente profondâ,
Abdita divino quæ canit ore Plato; I
Quique arcana Dei reſerant oracula Patres,
Et ſacras noſtræ relligionis opes.
Dicite; Permeſſi ut reboent ululatibus ãtra,
Extinctum & cultæ Phocidos arva fleant;
Ut Pindo denſis nox incubet atra tenebris,
Nox veſtrum, Aonides, obruitura decus.
Dicite; ut areſcant laurus, & Caſtalis unda,
Dicite; ſed prohibet dicere plura dolor.
Interea ſacris dum proni advolvimur aris,
Urimus & ſanctis tura Sabæa focis;
Si qua manent animo veteris veſtigia culpæ, K
Defuncti Manes ablue, Sancte Pater.
Sed nulla inſontem labes infecit, & olli
Ad Superos virtos alta recluſit iter.
Hîc animũ abſorbet pleno torrente voluptas,
Et Deus æterno nectare paſcit Amor:
Hîc quæcumque olim obſcurâ ſub nube videbat,
Comminus immenſo in lumine cuncta videt.
Dum videt immenſum felix jubar, ardet amore;
Dum videt, atque ardet, pæne fit ipſe Deus.

Finis Carminum.

INDEX

Locupletiſſimus omnium rerum, quæ in Orationibus, Epiſtolis, & Carminibus continentur,

In quo numerus eſt paginæ; litteræ verò ſunt, quæ in margine cujuſque paginæ ſunt appoſitæ.

A

ABſentes etiam amicos diligere eſt bonorum, malorum autem obliviſci 175. B.
Abſolvunt facile amicos amici, ut facilè ſuſpicantur 195. I.
Abſtinentiâ Socrates peſtem vitavit 168. C.
Academiam inſalubrem elegit Plato 30. I.
Academicis favere ſe fatetur Auctor 233. D.
Academicus Arcas creatus eſt Aulla 219. A.
Accuſabat naturam Theophraſtus, quòd eo tempore extingueretur, quo incertam quandam lucem veritatis videre cœpiſſet 110. A.
Achilles quare pro voluptate cum Agamemnone litiget 104. G.
Achilles velox 173. A.
Achillis haſta Telephum, quem vulnerarat, ſanavit 176. H.
Aciem, & convivium inſtruere ejusdem imperatoris eſſe putavit Paulus Æmylius 23. B.
in Actione, aut in contemplatione verſatur virtus 15. A.
in Actione ſecundùm virtutem non impeditâ felicitatem collocavit Ariſtoteles 95. E. 130. L.
in Actionibus cogitandum eſt, quid egiſſet in illâ re Socrates, Plato, aut Ariſtoteles 128. L. 137. G.
Actionis gratiarum argumentum 219. B.
Adamantius quaſi indomitus ob aſſiduitatem in ſtudiis appellatus eſt Origenes 210. B.
Adminiſtrationem ſapientes qui non ſuſceperunt, & tamen Reipublicæ utiles fuerunt 94. K. & ſeqq.
ex Admiratione nata eſt philoſophia 162. L.
Admonitio, & objurgatio in quo differant 175. E. F.
Adoleſcentes ingenio præſtantes ſolent diſcendi laborem reformidare 120. F. *Vide. Juvenes. Puer.*
Adulatio efficit inſanos homines 109. C.
Adulator in quo differat ab adulatore 113. H.
Adulatores dumtaxat diligunt ſuperbi; ceteros a ſe ſubmovent 109. B.
Adulterio infamis Salluſtius 219. E.
Ædificare didicerunt homines ab avibus 153. D.
Ædificia ſplendida non tam urbes illuſtrant, quam cives optimi 129. B.
Ægypti fertilitas 154. I.
Ægyptii Regnum deferebant Sapientibus 10. B.
Ægyptios Sacerdotes Plato audivit 139. E
Ægyptius canis metu ſerpentum currens e Nilo bibit 123. I. 155. E.
Æmulatio inter pleroſque ſummos viros 25. L.
Æmulatio quam utilis ſit 143. H.
Æmulus Solis Hieronymus in Regiam alborum equorum quadrigis invehebatur 108. C.
Æmylius. *Vide Paulus Æmylius.*
Aër niſi ventis agitetur, corrumpitur 131. A.
Ære alieno oppreſſam plebem ut liberaret Solon, quum novas tabulas proferret, nobilitatem offendit 93. G.
Æruſcatores 189. M.
Æſchinem philoſophum Dionyſio commendavit Ariſtippus 63. E.
Æſchyli in caput aquila teſtudinem dejecit, qua ille interemptus eſt 185. K.
Æſonem Medea recoxit 170. H.
Ætate Alexandri Magni quod nihil geſſiſſet Cæſar, flevit 25. L.
Ætate jam firmatâ quòd nihil ferè præclarum geſſiſſet, Cæſar angebatur 63. G.
Ætate ineunte Themiſtocles, & Cimon diſſoluti fuerunt 126. F.
Ætatis anno decimo quinto Hermogenes eloquentiâ præſtitit; ſecus adultus 32. E.
Africæ campi Byzacii fertilitas 154. I.

in Africam navigavit Apicius, ut locuſtis veſceretur 81. L.

Africani ſuperioris dictum, quòd Reges minore negotio ad nihilum rediguntur, quàm e faſtigio deducontur 178. A.

Agamemnon cum Achille quare pro voluptate litiget 104. O.

Agatharchides quomodo tradat elephantos capi 213. D.

Ageſilaus parvâ manu Perſas de rebus ſuis deſperare coëgit 40. L.

Ageſilaus nudus Perſas oſtendit 131. H.

Agrarias leges quum non tuliſſet Solon, plebem a ſe alienavit 93. H.

Agricolarum vita curis non caret 62. B.

Agrippa centum ſexaginta thermas gratuitas populo præbuit 184. H.

Agrippam Auguſtus quòd rudis bonarum artium haberetur, indignum Imperio judicavit 47. H.

Agrippina Senecam ab exilio revocavit 84. H.

Agrorum quamplurium fertilitas 154. I.

Aheneis viſceribus præditus dicebatur Didymus 110. B.

Alas an eſſent Macedones habituri percontabantur Barbari 56. G.

Alas quare Amor habeat 111. I. *Vide. Alis.*

Alborum equorum quadrigis Hieronymus quaſi Solis æmulus in Regiam invehebatur 108. C.

Alcæus parmam in prœlio ſe abjeciſſe fatetur 191. C.

Alcibiadem Socrates fateri coëgit, ſe nihil ſcire, itaut illacrimaretur 110. E, F.

Alcibiades exilio pulſus ad Lacedæmonios ſe contulit, & eos vincere Athenienſes effecit 136. A.

Alcmæon primus librum divulgavit 63. X.

Alexander Severus doctis viris utebatur, & Artaxerxem vicit 38. H. I.

Alexander Homerum aſſiduè lectitabat 38. L. 122. B.

Alexander auditor Ariſtotelis 40. B.

Alexander irriſus eſt Barbaris percontantibus, an alas Macedones eſſent habituri 56. G.

Alexander Ariſtoteli octingenta talenta dedit, ut animalium hiſtoriam conſcriberet 82. M.

Alexander Chœrilum poëtam ditavit 83. A. 162. C.

Alexander puellam a ſe dilectam donavit Apelli, qui eam deperibat 85. D.

Alexander dolebat patrem nihil ſibi relinquere, quod vinceret; & quum Orientem debellaſſet, quòd nihil debellandum ſuperfuturum eſſet 93. C.

Alexander quum Thebas everteret Pindari domui pepercit 94. A.

Alexander Darii uxorem ne videre quidem ſuſtinuit 102. L.

Alexander apud Mallos ſummum adivit diſcrimen 114. B.

Alexander ad capitale ſupplicium duci juſſit hominem, qui quum ſagittam per anulum tranſmittere ſoleret, noluit eo imperante id facere, ſed quum cognoviſſet illum recuſare, quia ſe aliquandio non exercuerat, illum liberavit. 122. H.

Alexander Liberi Patris res geſtas æquavit 131. G.

Alexander Indorum etiam doctrinam appetivit 158. K.

Alexandri Magni ætate Cæſar quòd nihil geſſiſſet, flevit 25. L.

Alexandri in effigiem fingere montem Atho cogitavit Dinocrates 29. H.

Alexandri ſucceſſor Ptolemæus hiſtoriæ auctor 40. C.

Alexandro Magno hoſpitium, non civitatem decreverunt Athenienſes; Corinthii verò ipſi dumtaxat, & Herculi civitatem largiti ſunt 78. I.

Alexandrum rei militaris peritiâ vicit Cæſar 158. L.

Alexiam Cæſar quod ceperit, celebratur 57. C.

Aliena admiramur, contemnimus noſtra 76. H.

Alienatio animi a ſenſibus mors dicitur 103. C.

Alienis manibus cibum capiebat Chryſippus, quum illius capiendi oblivisceretur 123. L. M.

Alienum bonum eſt pulchritudo 163. C.

Alimenta arcu ſibi expedire coactus eſt Artabanus Rex 75. K.

Alimenta Hebræis niſi expedire potuiſſet, Chriſtus non deduxiſſet eos in ſolitudinem 189. X.

Alis duabus Orbem univerſum complecti Amorem philoſophi dixerunt 52. D 114. I.

Alis animos niti ad ſpectandum Deum dixit Plato 117. D. *Vide. Alas.*

Alliata defunctus eſt 218. K.

Alpium aſcenſu defeſſos milites confirmavit Hannibal oſtendendo Italiæ campos 125. D. E.

Alunt artifices artes in omni terrâ, proverbium 75. G.

Amantes dummodo eo, quod diligunt, non privantur, non valde commoventur aliarum rerum damnis 89. B.

Amantes vehementer non facilè novis amoribus capiuntur 104. D.

Amantes ſibi ſomnia fingunt 229. H.

Amantium animus mollis 209. I.

Amantium coitum minùs jucundum putat Lucretius 214. D. *Vide. Amici.*

Amari ab eo, qui amore dignus ſit, magnam affert voluptatem 207. E.

Amazoni balteum detraxit Hercules 211. I.

Ambitio perverſiſſima eſt ambitionis contemptu eſſe maximè ambitioſum 191. K.

Ambitioſi curarum pleni ſunt 61. M.

Amici ortus noſtri partem ſibi vindicant 50. M. 94. D.

Amici facilè ſuſpicantur, ſed facilè etiam abſolvunt amicos 195. I. *Vide. Amantes. Amicorum.*

Amicitia Pythagoreorum, & Epicureorum 63. C.

Amicitiæ nihil carius eſt veritate 213. H.

Amicitiæ, non libidini ſimilis eſſe debet amor conjugalis 214. C.

Amicitiam Regis Perſarum deſpexit Heraclitus 161. A.

Amicitias conciliant litteræ 22. F. *Vide. Amor.*

Amicorum liberalitate Virgilius centies ſeſtertiûm congeſſit 161. E.

Amicorum omnia communia 167. C.

Ami-

Amicos præſentes tantùm diligere eſt malorum hominum, bonorum verò etiam abſentes obſervare 175. B.
ad Amicos pertinent probra, & laudes amicorum 214. I.
Amicus amici eſt imago 170. F.
Amicus amici eſt quaſi quoddam ſpeculum 200. C. 214. I.
Amicus in quo differat ab adulatore 213. H. *Vide. Amantes. Amici.*
Amor quare alas habeat 111. I.
Amor Dictatori comparatur 113. C.
Amor Muſicam docet 113. A.
Amor conjugalis amicitiæ, non libidini ſimilis eſſe debet 214. C.
Amore captus Antiochus Græciam ſubigere deſtitit 126. K.
Amore Xenocratis furere videbatur Polemon 63. C.
Amorem duabus aliis complecti Orbem univerſum dixerunt philoſophi 52. D. 214. I.
Amoribus novis non facilè capiuntur amantes vehementer 104. D.
ab Amoris ara ignem accendebant ludum lampadum celebrantes 111. F.
Amoris proprium facilè ſuſpicari, ita & velle Amicos abſolvere 195. I. *Vide. Amicitia.*
Amphictyones Apollodorum ob artis grammaticæ præſtantiam maximis honoribus affecerunt 1. F.
Amphion perpulit homines in unam civitatem coire; ideo Thebas lyræ cantu condidiſſe dicitur 45. B.
Anacharſis Scytha erat 76. B.
Anacreon vino, & voluptatibus indulſit 119. E.
Anagnoſtæ 177. B.
Anaxagoras prædixit ſaxum e Cœlo caſurum 185. K.
Anaxarchus in mortarium conjectus, & pilis contuſus tyranno inſultavit 89. O.
Angeli nonniſi cum hominibus ſocietatem injerunt 200. H.
Angue, & cane pejus vitare 170. H. 185. D.
Angues muſtelæ quum comederunt, rutâ ſibi medentur 153. C.
Animal comendi ſui ſtudioſum eſſe hominem dixit Seneca 191. G.
Animalium hiſtoriam ut conſcriberet, Ariſtoteli Alexander octingenta talenta dedit 82. M.
Animantes artificia docuerunt homines 153. A. & ſeqq.
Animantes etiam licèt Deus procreaverit, tamen ſolius hominis pater appellatur 200. G.
Animi tranquillitatem ſtadia multis pepererunt 61. A. & ſeqq. quàm ſit ea expetenda 64. C.
Animi eorum, qui vitiis ſe dediderunt, ſunt ſpectra 117. B. C.
Animi turpitudine ne formam corporis inquinent, pulchris laborandum eſt 125. G.
Animi malum maximum eſt mæror 233. D.
Animo inſitas notiones quare quidam igniculos vocent 154. K.
Animos aliis nici ad ſpectandum Deum dixit Plato 117. D.
Animum quum effeminatum, artibus operam dare coëgit Lydos Cyrus, ut ſervitutem paterentur 39. L.
Animum fato obnoxium non eſſe exiſtimavit Bardeſanes, & Stoici 87. G.
Animum vitia omnia occupant 99. C. & ſeqq.
Animum ſegregare a ſenſibus mors quædam eſt 103. C.
Animum externa lædere non poſſunt, niſi ipſe ea admiſerit 102. C.
Animus Alexandri par Orbi terrarum 131. O.
Animus ſi virtutibus deſtituatur, a vitiis occupatur 132. B.
Animus amantium mollis 209. I.
Animus in benefaciendo ſpectandus, non beneficium 228. D.
Anniceris mirabili artificio currum agitantem quum ſpectaſſet Plato, dixit non poſſe eum in magnis excellere 123. A.
Annis quingentis Romani Italiam, ducentis Orbem terrarum domuerunt 41. E.
Annis viginti non minùs militabant Romani 131. I.
Anno decimoquinto ætatis eloquentiſſimus fuit Hermogenes; ſecus juvenis 32. F.
Annos ſeptemdecim Platonem audivit Ariſtoteles 109. M. 155. C.
Annos nonaginta natus Theophraſtus naturam accuſavit, quòd eo tempore extingueretur, quo quandam incertam lucem veritatis videre cœpiſſet 116. A. 123. F.
Annos quot vixerint multi ſemper in ſtudiis occupati 112. H. I.
Annos ſeptem Protogenes Jalyſum pingens elaboravit. 122. L.
Annos octoginta, & unum vixit Plato 123. I.
Annos quadraginta natus Clitomachus Carneadem audivit 139. C. 141. A.
Annos decem Xenocratem audivit Zeno Cyttieus, quum jam Cratetem, Stilponem, & Polemonem audiſſet 155. C.
Annos quinquaginta dormivit, vixit autem centum quinquaginta Epimenides 188. B.
Annum quadrageſimum agens Epaminondas in ſummâ obſcuritate vixerat 63. E. 93. A.
Anſas philoſophiæ appellabant reliquas diſciplinas 138. C.
Anſas duas quælibet res habet, utrâ autem accipiatur, gravis res, aut levis videtur 201. I.
Antagoram Antigonus amicitiâ complexus eſt 161. C.
Antelucanâ opificum operâ Demoſthenes nunquam vincebatur 112. F.
Antigonus Zenonem accerſivit, qui noluit ei obtemperare 61. E. 161. C.
Antigonus Demetrii filius, quò patrem liberaret ſeſe in hoſtium tradidit poteſtatem 83. A.
Antigonus defuncto Zenone queſtus eſt ſe magnum gloriæ theatrum amiſiſſe 83. A.
Antiochum audivit Cicero 25. H.
Antiochus quum Græciam ſubacturus eſſet, amore captus turpiter deſtitit 126. K.
Antiſthenem quominus audiret, nec verbis, nec verberibus Diogenes deterreri potuit 112. D. E.

Antiſthenes furere præoptabat, quàm delectari 23. L.

Antiſthenes Thraciâ matre natus erat 76. B.

Antiſthenes ter quinque millium quotidie his conficiebat, ut Socratem audiret 112. E.

Antiſthenes, quum quis ei diceret, ab omnibus laudari, reſpondit, numquid turpe perpetravi 135. F.

Antonini Philoſophi laudes 90. s. & ſeqq.

ex Antonini, & Diocletiani thermis duo templa conſtructa ſunt 184 B.

Antoninus Philoſophus Apollonii philoſophi domum frequentabat 77. B.

Antoninus Claudio Pompejano generis claritate deſtituto filiam in matrimonium collocavit 82. A.

Antoninus Pius viginti millia Staterum aureorum pro totidem verſibus dono dedit Oppiano 161. F.

Antonius, Octavianus, Lepidus tres Patriæ peſtes 157. I.

in Antrum ſeceſſit Euripides, ut tragœdias componeret 112. F. 124. A.

Antuerpiam Cluverius prætulit Florentiæ pulchritudine 191. E.

per Anulum ſagittam tranſmittebat Barbarus, & Alexandro id exhibere recuſavit, & potiùs ad mortem ſe duci patiebatur, quia aliquandiu ſe non exercuiſſet. 128. H.

Apelles arte naturam vincere dicebatur, quia quotidie ſe exercuerat. 122. K.

Apelles dicebat ceteris rebus ab aliis pictoribus æquari, aut vinci, venuſtate autem neminem ſibi parem eſſe 148. L.

Apelli puellam, quam deperibat, donavit Alexander, licèt a ſe diligeretur 85. D.

Apellis benignitas, qui Protogenis præſtantiam notam fecit 63. A.

Apes tanquam geometriæ peritæ fingunt ſexangulas cellas 153. B. *Vide. Apum.*

Apicius in Africam navigavit, ut locuſtis veſceretur 81. L.

Apicius millies ſeſtertiûm ingluvie abſumpſit, & quum centies ſupereſſet, ſibi mortem conſcivit, tanquam egenus eſſet 88. B.

in Apolline cenæ Luculli 126. I.

Apollini Didymæo conſecratus eſt tripos aureus, qui ſapientiſſimo debebatur 108. F.

Apollodorum ob artis grammaticæ præſtantiam Amphictyones maximis honoribus affecerunt 8. F.

Apollodorus primus gloriam penicillo contulit 154. G.

Apollonii philoſophi domum frequentabat Antoninus Philoſophus 77. E.

Apollonium Molonem audivit Cicero 25. H. 154. B.

Apragmonas Græci vocant bonos viros 192. I.

Apulejus ſolus *diſſitum* pro *remoto* accipit 182. H.

Apum favos eſſe bonos ſermones Litteræ ſacræ tradunt 202. E. *Vide. Apes.*

Aquæ niſi moveantur, corrumpuntur 131. A. *Vide. Aquis.*

Aquila in caput Æſchyli teſtudinem dejecit, quo ille eſt interemptus 185. K.

Aquineum appellatam urbem, quæ nunc Buda dicitur, quidam tradunt 193. G.

Aquis hauriendis die operam dabat Cleanthes, noctu ſtudiis 33. L. *Vide. Aquis.*

ab Arâ Amoris facem accendebant ludum lampadum celebrantes 111. F. *Vide. Aris.*

Araneæ texere docuerunt homines 153. D.

Aratus Antigoni amicitiâ floruit 161. E.

Arbaces concitavit bellum adversùs Sardanapalum, & Aſſyriorum imperium eſt everſum 105. F.

Arbacis conjuratione Sardanapalus cecidit 40. G.

Arbor lotos Homeri, cujus fructu qui veſcebantur, obliviſcebantur Patriæ, ſunt vitis 117. L.

Arbori innitentes elephanti decidunt, & ſic capiuntur 213. D.

ab Arboribus nihil diſcere ſe dicebat Socrates 31. B.

Arborum ramis ſe defendunt homines a tempeſtate, quos in ſerenitate defringunt 93. D.

Arcades ſe ante Lunam fuiſſe prædicant 219. E.

Arcadum in academiam allectus eſt Aulla 219. A.

Archelaus Macedoniæ Regnum ad potentiam evexit 66. B.

Archelaus Mileſius philoſophus 77. B.

Archiam fefellit Demoſthenes calamum ſumens tanquam ſcripturus, & venenum hauſit 89. M.

Archias quum diſtuliſſet opprimere conjuratos, eadem nocte ab ipſis occiſus eſt 35. G.

Archimedes nudus e balneo exiluit 23. B.

Archimedes diu defendit Syracuſas 37. I.

Archimedes formis deſcribendis intentus interfectus eſt 110. B. 208. B.

Archytas cautiſſimus imperator 40. C.

Areu ſibi alimenta expedire coactus eſt Artabanus Rex 75. K.

Ardere Romanorum ora in prœlio viſa ſunt 54. G.

Argumentorum genera 15. G.

Argumentum gratiarum actionis 219. B.

Aris, templiſque honoratus eſt Hippocrates 154. C. *Vide. Ara.*

Ariſtas non lædebat Iphiclus per ſegetem currens 1, 3. A.

Ariſtippus Dionyſio Æſchinem commendavit 63. B.

Ariſtophanis Patroclus nunquam lavit 184. I.

Ariſtotelem præceptorem quòd habiturus eſſet Alexander, gaviſus eſt Philippus 82. L.

Ariſtoteles plures ſubjectos habuit, quàm Reges ipſi 11. B.

Ariſtoteles felicitatem in otio collocare videtur, dum collocat in actione ſecundùm virtutem non impeditâ 95. E.

Ariſtoteles ſeptemdecim annos Platonem audivit 109. M. 155. E.

Ariſtoteles quid egiſſet in illâ re inquirendum, quum quid facimus 128. L. 137. G.

Ariſtoteli octingenta talenta dedit Alexander, ut hiſtoriam animalium conſcriberet 82. M.

Ariſtotelis auditor Alexander 40. B.

Arius, & Athenodorus Auguſtum regebant 95. B.

Armis campeſtribus ſe ſe exercebant Romani 131. K.

Arta-

Artabanus Parthorum Rex eosctus eſt arco slimenta ſibi expedire 75. K.
Artaxerxem vicit Alexander Severus 38. I.
Arte naturam vincere Apelles putabatur, quia quotidie ſe exercuiſſet 152. K.
Artem quum populus athletæ comprobaſſet, magiſter eum percuſſit, tanquam non bene certaſſet 135. I. *Vide Artes. Artis.*
Artemiſia Piſana pingendi arte præſtitit 221. G.
Artes bellicæ cedere debent litteris 12. C.
Artes omnes invenerunt philoſophi 50. A.
Artes omnes, & diſciplinas Etruſci inſtaurarunt 29. C. D. E.
Artes in omni terrâ alunt Artifices: proverbium 75. O.
Artes homines didicerunt ab animalibus 153. A & ſeqq.
Artibus, quæ animum effeminant, operam dare Lydos coëgit Cyrus, ut ſervirent 39. L. *Vide. Arte. Artis.*
Articulari morbo feminas non laborare affirmat Hippocrates, quod Seneca negat 185. I. *Vide. Podagra.*
Artifices alunt ubique artes: proverbium 75. E.
Artificio mirabili currum agitantem Annicerin quum ſpectaſſet Plato, dixit eum non poſſe in magnis excellere 123. B.
Artis, & naturæ opera omnia utilitatem cum venuſtate conjungunt 145, L. 146. per tot 147. A. B.
Artium ignobilium inventores pro Diis habebant Antiqui 66. C. *Vide. Arte. Artes.*
Aſclepiades Medicus tempore Pompeji novam medendi rationem invenit. 148 M. 149. A.
Aſcra Bœotiæ vicus patria Heſiodi 219 E.
Aſdrubal patriâ linguâ dicebatur Clitomachos 141. A.
Aſiam legibus temperavit Lucullus 92. D. 156. F.
ex Aſoto virtutis ſectator oratione Xenocratis factus eſt Polemo 103. H.
Aſpectu homines in lapides Meduſa convertebat 132. L.
Aſpendius intus jucundiùs canebat 23. D.
Aſpis ſomno admorſos necat 129. H.
Aſſequuti quid ſimus, non quod deeſt, reputandum eſt 178. C.
Aſſiduam ſtudiis operam multi navarunt 253. E. & ſeqq.
Aſſuetudine voluptatum earum ſenſus emittitur, & ſolùm dolor percipitur 130. G.
Aſſyriorum Imperium fuit primum 105. E.
Aſſyrius fuit Pythagoræ doctor 40. O.
Aſtronomiam, & reliquas diſciplinas philoſophiæ anſas appellabant 138. C.
Athenæ, quamvis doctrina defeciſſet, tanquam nutrices litterarum petebantur 31. F. *Vide. Athenas. Athenis.*
Athenæi Piſani laudes 144. A. & ſeqq.
Athenas venire quum pœnâ capitis prohiberentur Megarenſes, Euclides mutatâ veſte ad Socratem veniebat 34. A. *Vide. Athenæ. Athenis.*
Athenienſes Piſiſtratidas propter aliquas Piſiſtrati virtutes paſſi ſunt regnare 65. E.
Athenienſes laudare apud Athenienſes facillimum eſſe dicebat Socrates 101. K.
Athenienſes de ſuis rebus deſperare coëgit Alcibiades exilio paſſus 116. A.
Athenienſes Zenonem aurea corona donarunt, & ſoli claves portarum urbis crediderunt 161. E.
Athenienſibus victis Philippus pepercit civitati ob eorum doctrinam 82. L.
Athenienſibus quia bellum intulit Minos, tyrannus habetur 84. C.
Athenienſium novem millia trecenta millia Perſarum deleverunt 40. E.
Athenio tyrannus Epicuri diſciplinâ eruditus 119. H.
Athenis vix diſcipuli habebantur, qui in aliis urbibus docebant 141. B. *Vide. Athenæ. Athenas.*
Athenodorus, & Arius Auguſtum regebant 95. E.
Athletæ jurare debebant ſe decem continuos menſes exercuiſſe. 122. G.
Athletam, quum populi plauſum reportaſſet, magiſter caſtigavit 135. I.
Athleticè valere 170. G. 174. F. H.
Atho montem in effigiem Alexandri effingere cogitavit Dinocrates 29. H.
Athonem montem perfodit Xerxes 55. B.
Atlas navim compegit primus 50. D.
Attii carminibus exornati templorum aditus 83. C.
Auctor graviſſimus morum præcipit, ut quum quid agendum eſt, cogitetur, quid egiſſent in illâ re ſapientiſſimi viri 128. L. 137. O.
Auctorem pœnitet *diſſitum* pro *remote* accepiſſe 185. H.
Auctores artium etiam ignobilium Veteres pro Diis colebant 66. C.
Auctoritatem Præceptorum minuerunt, qui lucro docuerunt 201. A.
Audacia non ſemper juvat 247. B.
Audientes nihil audiebant priſci homines 116. K.
Auditor Lyſidis Philippus, Alexander Ariſtotelis 40. A. 122. A.
Auditor Carneadis Clitomachus, quum philoſophiam doceret 139. C. 141. A.
Auditor Rhodienſium fuit Cicero 139. C.
Auditor Xenocratis Crantor, quum in Patriâ doceret 151. B. *Vide. Diſcipuli.*
Aves omnes ferè verba, quæ didicerunt, reddunt 152. I.
Aves ædificare docuerunt homines 153. D. *Vide. Avis.*
Auguſti familiaritate floruit Virgilius 77. E. & nihil unquam ab eo non impetravit 161. E.
Auguſto longè juniores ſunt Thermæ Piſanæ, quarum veſtigium extat 184. F.
Auguſtum Arius, & Athenodorus regebant 95. E.
Auguſtus Agrippam, quod rudis bonarum artium haberetur, indignum Imperio judicavit 47. H.
Auguſtus Imperium reſignare voluit 63. I.
Avis peregrina Eme dicta deſcribitur 209. A. *Vide. Aves.*
Aulla in academicos Arcades cooptatus eſt 219. A.

Au-

Aureâ coronâ Zenonem Athenienſes donarunt 161. B. *Vide*. *Aureum*.
Aurelius Lomins pictor Piſanus 221. F.
Aurem in utramque dormire 177. H.
Aureum ſeculum ſignificat felicitatem ſapientum 62. E.
Aureum ſeculum quare Juppiter ſuſtulerit 132. C.
Aoreus tripus, qui oraculi monitu ſapientiſſimo debebatur, in orbem ad ſeptem ſapientes delatus eſt, tandem Apollini Didymæo oblatus eſt 108. F. *Vide*. *Aureâ*.
Auri conflaturam invenit Cadmus 50. D. *Vide*, *Aurum*.
Aurigæ miniſterio Platoni fungebatur Dionyſius 11. L. ſed eum poſtea ejecit 118. L.
Aurum quàm difficulter reperiatur, & perpoliatur 121. C. D. *Vide*. *Auri*.
Auſonius Conſul fuit 161. U.
Auxilium Jovi imploravit Hercules 174. G.

B

BAbylonii imbelles facti, quia artibus effeminantibus operam duderunt 39. L.
Babylonis fertilitas 154. I.
Bactrianorum philoſophi Samanæi 40. G.
Baldinuccius pictorum vitas ſcripſit 221. F.
Balneî uſus apud Veteres frequens 184. H.
Balneo nudus exiluit Archimedes 13. E.
Balteum Amazoni detraxit Hercules 211. I.
Barbam non tondebat Carneades, ne tempus tereret 124. A.
Barbari quàm eſſent nonnulli populi 100. A. U.
Barbari. *Vide*. *Turca*.
Barbaris mores Græciæ antiquæ non multùm diſcrepabant 100. D.
Barbaros Græci in quo ſuperarint quoad diſciplinas 130. H.
Barbarus quum per anulum ſagittam tranſmittere ſoleret, Alexandro jubente id exhibere noluit, & potius ad mortem duci patiebatur, quòd aliquandiu ſe non exercuiſſet 122. H.
Bardeſanes Syrus animos fato obnoxios non exiſtimat 87. F. G.
Bargæus tradit, quomodo capiantur elephanti 213. E.
Bella qui Imperatorus geſſerint, non per duces 54. B.
Bella geſſit Thucydides 93. I.
Bella quamplura extiterunt Carthagine ſublata 157. E. *Vide*. *Belli*. *Bellis*.
Bellaria 146. K. 179. D.
Belli Peloponeſiaci magnitudo 156. G. & ſeqq.
Belli tota ſpes in equitatu ponebatur; Joannes autem Mediceus vidit peditatum plurimum valere 183. D.
Bellicis artibus præſtant diſciplinæ 12. E.
Bellicoſorum hominum gloria nulla eſſet, niſi hoſtes fuiſſent 95. K. & ſeqq.
Bellis ad Cloacas exhauriendas quòd traducerentur a Tarquinio Superbo, querabatur plebs Romana 104. L.
Bellis, & doctrinæ eadem Dea præeſt 158. F.
Bello quàm utiles eſſent palæſtræ 131. D. & ſeqq.
Bello in medio Hannibal Soſilum audivit 150. B.
Bello, & doctrinâ multi præſtiterunt 158. G. & ſeqq.
Bello intactam Delum Perſæ reliquerunt 159. H.
Bellum alimentis ad dimenſum tributis non paſcitur 52. G.
Bellum Athenienſibus quia intulit Minos, tyrannus habetur 84. C.
Bellum adversùs Sardanapalum concitavit Arbaces, hinc eſt everſum imperium Aſſyriorum 105. F.
Bellum quomodo adminiſtrari poſſet, in quæcumque loca veniſſet Philopœmen, quærebat 122. B.
Bellum ſociale maximas calamitates invexit 157. G. *Vide*, *Aciem*. *Bella*. *Belli*. *Prælium*. *Pugna*.
Beneficia alacri animo ſunt conferenda, non ingratè 211. Q.
Beneficium ex animo metiendum 228. D.
Beſtiarum ſimia turpiſſima, pulcherrimus equus 124. H. I.
Bibebant Scythiæ nonnulli populi cruorem ejus, quem primum interemiſſent 100. A.
Bibit e Nilo currens canis metu ſerpentum 123. I. 155. E.
Bibliotheca inſignis Alexandriæ 141. G. H.
Bibliothecis ex omnibus amovere ſcripta Livii, Virgiliique conatus eſt Caligula 84. G.
Bion Boryſthenita 77. C.
Bion ajebat pulchritudinem eſſe bonum alienum 163. C.
Bœotiæ vicus Aſcra Heſiodi Patria 219. B.
Bona civitatum 45. M. 46. A.
Bona vitæ tranquillæ 63. L. M. 64. A. & ſeqq.
Bona omnia ſua ſecum portabat Stilpo 159. U.
Bona a Deo petenda ſunt, non divitiæ, aut alia; ſicut Plato faciebat 206. U. *Vide*. *Boni*.
Bonarotius conſtruxit unum ex templis, quæ ex reliquiis Thermarum Antonini, & Diocletiani conſtructa fuerant 184. E.
Boni odio habent laudatores, quum nimis laudant 198. I, 225. H.
Boni cognomen adeptus eſt Phocion 135. H.
Bonis omnibus præponderat virtus 68. A.
Bonos viros Græci ἀπράγμονας vocant 192. I.
Bonos ſermones mellis comparant Litteræ ſacræ 202. E.
Bonum alienum eſt pulchritudo 163. C.
Bonum ſummum eſſe voluptatem ſtatuebat Epicurus 179. I. *Vide*. *Bona*. *Felicitatem*.
Boryſthenita Bion 77. C.
Boterus omnium urbium pulcherrimam putat Florentiam 191. E.
Brachiis Pompilus utitur vice remorum 153. B.
Bracmanes Indorum Doctores 141. L.
Braſidas quum murem apprehendiſſet, ejus morſu appetitus dimiſit dicens nihil eſſe tam exiguum, quod vitam tueri non poſſit 121. L.
Brevis eſt ſecunda ſyllaba vocis *hypatus* 182. I.
Brevitatem vitæ oraculum prædicens ut eluderet Mycerinus, omiſſis curis voluptatibus indulſit 130. E.

Buda quæ nunc dicitur, alii Curtam, alii Aquineum a Prolemæo appellatam tradunt 193. G. 197. E. 199. A.
Buſſinum captum nunciatur 172. D.
Byzacii agri fertilitas 154. I.
Byzantii in excidium ruentes milites oratione compreſſit Xenophon 39. B 69. M.
Byzantium quum Turcæ obſiderent, nullus ex Chriſtianis Principibus opem tulit 53. I.

C

CAbira expugnata a Lucullo 92. A.
Cadmus inveoit auri conflatutam, & litteras in Græciam invexit 50. D.
Cæde filiorum infamem Medeam effecerunt poëtæ 84. A.
Cæſar dixit majus eſſe linguæ, quàm Imperii fines protuliſſe 11. I.
Cæſar flevit, quod ætate Alexandri Magni nihil ipſe geſſiſſet 25. L.
Cæſar vinci fame potuiſſet a Pompejo 35. G.
Cæſar ſummopere celebratur, quòd Alexiam ceperit 57. C.
Cæſar angebatur, quod ætate jam firmatâ nihil ferè præclarum geſſiſſet 63. G.
Cæſar Rhodienſes præceptores audivit 141. H.
Cæſar peritiâ rei militaris vicit Alexandrum 158. L.
Cæſar dum ominaretur, equa venerabunda procumbebat 209. B.
Cæſaris copias fame urgere ſtatuerat Pompejus 134 L.
Calamitates, quæ Romanos afflixerunt ſublatâ Carthagine 157. E. & ſeqq.
Calamitates maximas attulit robur ſine prudentiâ 163. C.
Calamum tanquam ſcripturus ſumpſit Demoſthenes, ex quo venenum hauſit 90. A.
Calcar addere ſponte currenti: proverbium 41. K.
Calcate alio faſtu faſtum ipſius Diogenem dixit Plato 191. H.
Caligula carmina Homeri abolere, & amovere ex omnibus bibliothecis ſcripta, & imagines Livii, Virgiliique conatus eſt 84. G.
Caligula equo ſuo conſulatum, & alia deſtinavit 85. H.
Calliſthenes libertus Lucullum otioſum moderabatur 132. K.
Calypſo quare Ulyſſem non deliniverit 104. G.
Campeſtribus armis ſeſe exercebant Romani 131. K.
Campos Italiæ oſtendit Hannibal militibus, ut confirmaret 125. D. E.
Cane, & angue pejùs vitare 170. H. 185. D.
Canis bibit e Nilo curreos metu ſerpentum 123. I. 155. E.
Canius ludens, illudenſque tyranno ad ſupplicium ductus eſt 89. B.
Canos effingere non ſatis aptè ſibi videbatur Protogenes 25. K.
Cantu feras, & lapides non commovit Orpheus, ſed eluquentiâ, & doctrinâ manſueſecit homines 100. E.
Capillos canos Protogenes non ſatis aptè ſibi effingere videbatur 25. K.
Capillos non tondebat Carneades, ne tempus tereret 124. A.
ad Capitale ſupplicium duci ſe patiebatur Barbarus, qui Alexandro rogante noluit ſagittam per anulum, ut ſolebat, tranſmittere, quod aliquandiu ſe non exercuiſſet 122. H.
e Capite Jovis quare Minerva nata dicatur 81. E.
Capitis partem radebat Demoſthenes 25. G.
Capitis pœna ſancita erat, ſi, quis Megarenſis Athenas veniſſet 34. A. *Vide. Caput.*
Capitearum in ſeceſſu torquebatur Tiberius 130. H.
in Caput Æſchyli aquila teſtudinem dejecit, qua ille interemptus eſt 185. K. *Vide. Capite.*
in Carcerem quòd conjeciſſet civem Romanum, Regulum interfecit Rex Taprobanæ 79. H.
Cardinalis *Vide. Norſius. Pignattellii.*
Carmina Homeri, & Virgilii abolere conatus eſt Caligula 84. G.
Carmina abſurda recitanda curavit Dionyſius adulatoribus credens 109. C.
Carminibus feras demulſiſſe quare dicatur Orpheus 45. B.
Carneades nec barbam, nec capillòs tondebat, nec ſecabat ungues, ne tempus tereret 124. A.
Carneadis auditor fuit Clitomachus, qui philoſophiam docuerat 139. C. 141. A.
Carthagine quum philoſophiam doceret Clitomachus, Carneadis auditor fuit 139. C. 141. A.
Carthagine ſublatâ quamplura bella extiterunt 157. E. & ſeqq & omnes ferè diſciplinæ perfectæ 158. B.
Carthaginem novam Scipio uno die cepit 32. E.
Cartuſiani & alia cœnobia abundant neceſſariis 189. I.
Caſtigarunt magiſtri diſcipulos, quòd populi plauſum reportaſſent, quaſi non exacte egiſſent 135. I. K.
Caſtitatem ne amitteret Dido, mori voluit 84. B.
Caſtrum novum captum nunciatur 172. D.
Catharina. *Vide. Diva Catharina.*
Cato helluo librorum dicebatur 21. K. 146. L.
Cato dixit non ſolùm negotii, ſed etiam otii magnorum virorum rationem extare oportere 92. D.
Cato Cenſorius ſummus orator, & ſummus imperator extitit 158. H.
Cato dicebat melius eſſe non indigere excuſatione, quàm factum excuſare 209. E.
Caucaſi nives nudi tolerabant Indorum ſapientes 122. B.
Caudâ Pompilus pro gubernacolo utitur 153. C.
Caudinis ſaltibus Romanos eſſe dimittendos, aut trucidandos optimè conſuluerat Herennius Pontius 536. A. B.
Cauſas multas amantes, ut excuſent, fingunt 195. I.
Cauſidicis adhærendum, neglectis doctoribus, malè quidam volunt 140 A.
Celebres alios multi effecerunt 63. A. & ſeqq.
Cellas ſexangulas fingunt apes tanquam Geometriæ peritæ 153. B.
Celtæ Oceani fluctibus obrui ſe patiebantur 100. A.

in Cenâ ſponſalium Lollia Paulina habebat gemmas, quæ quadringenties æſtimatæ ſunt 195. D.
Cenæ reliquias arrodente mure Diogenes paucis eſſe contentus didicit 125. M.
Cenæ in Apolline Luculli 126. I.
Cenas Platonis etiam poſtridie delectare dixit Timotheus 22. S.
Ceratini ſyllogiſmi 15. G.
Chalcenterus ob aſſiduitatem ſtudiorũ Didymus eſt appdllatus 110 B.
Charidemum ſuadentem ſalutaria Darios interfecit 108. C.
Charondas Legiſlator 17. L.
Chœrilum Poëtam, quem riſu dignum potat Horatius, Alexander locupletavit 83 A. 162. C.
Chriſtiani principes neglexerunt Byzantium a Turcis obſeſſum 53. I.
Chriſtianorum Victoria ad Savum 216. F. & ſeqq.
Chriſtus nunquam paſſus eſt Diſcipulos ullâ re indigere 589. K.
Cbryſippi Medeam ſe legere dixit quidam, quum ejus liber refertus eſſet ſententiis ex Euripidis Medeâ 148. K.
Chryſippus cibi, & potionis obliviſcebatur 13. E.
Chryſippus immemor cibi alienâ operâ indigebat, ut veſceretur 13. E. 123. L. M.
Chryſippus ſeptingentos libros edidit 123. M.
Ciampellius in morbum incidit Comitialem 220 K.
Cibi & potionis Chryſippus obliviſcebatur 13. E.
Cibi, & potionis obliviſcebatur Cbryſippus, adeo, ut aliena opera indigeret 13. E. 123. L. M.
Cibis, ſomno, & voluptatibus indulgentes belluis ſimiles ſunt 163. L.
Cibo ne mentem hebetaret Protogenes Jalyſum pingens lupinis victitavit 122. L.
Cibo graves leones, lupi, tigres inediâ ſibi medentur 155. C.
Cibum teneris infantibus manſum damus 152. C.
Cicero Græciam, & Aſiam peragravit, ut fieret perfectior 25. H.
Cicero fortiter mortem tulit 90. B.
Cicero quum regnum fori obtineret, Rhodienſes magiſtros audivit 139. E. 141. H.
Cicero affirmat, non tam imaginibus clarorum virorum, quàm locis, ubi verſati ſunt, nos commoveri 143. L.
Cicero audivit Apollonium Molonis filium 25. H. 124. E.
Cicero veretur hominum reprehenſionem, quòd ſublatâ Republica ſibi necē non intulerit 180. A.
Cicero amatorios verſus compoſuit 92. C.
Ciceronem quum miraretur Cæſar, dixit majus eſſe ingenii, quàm Imperii terminos protuliſſe 11. I.
Ciceronem puerum ut de facie cognoſcerent, quidam ſcholam petebant 154. C.
Ciceronem quidam redarguit de novitate verborum 215. A.
Cimon hoſpites liberaliter tractabat 67. H.
Cimon adverſâ famâ laboravit 193. B.
Cimon ineunte ætate diſſolutis moribus fuit 126. F.
Circe Ulyſſem quare non delinivetit 104. G.
Circumſuranei medici 137. C. 142. K.
Citharœdicæ arti impenſiùs ſtuduit Nero, quum ſuis rebus diffidaret 75. D.
Citharœdus admonuit Philippum non poſſe de arte ſe ipſo meliùs judicare 523. A.
Civem Mundi ſe eſſe dicebat Socrates 75. F.
Cives Romani quam venerationem apud omnes haberent 79. G. H.
Cives optimi plus illuſtrant orbes, quàm ædificia 129. B.
Civibus multi viri ſummi deſpecti fuerunt 76. I. & ſeqq.
Civibus amplum patrimonium donavit Crates 88. A.
Civitatem Deorum, & hominum eſſe Mundum quidam dixerunt 79. A.
Civitatem militibus ſe largiturum promiſit Hannibal, & accendit eos ad prœlium 79. K.
Civitates homines celebrare perſuaſerunt Amphion, & Orpheus 45 B.
Civitates quid ſint 45. E. 130. C.
Civitati pepercit Philippus ob doctrinam Athenienſium 82 L.
Civitatis ſuæ jus quanti fecerint Athenienſes, & Corinthii 78 I.
Civitatum commoda 45. M. 46. A. *Vide. Urbem.*
Claſſibus præfuit, & doctrinâ floruit Meliſſus 158. G.
Claudio Pompejano generis claritate deſtituto filiam Antoninus in matrimonium collocavit 82. A.
Claudus Vulcanus quid ſignificet 113. G.
Claves portarum urbis Zenoni ſoli crediderunt Athenienſes 161. B.
Cleanthes, interdio aquam hauriebat, noctu ſtudebat 33. L.
Cleanthes & Xenocrates ingenio tardiores habebantur 125. F. G.
Cleopatræ nuptias expetens Philippus a Pauſania ejus exoleto eſt obtruncatus 105. G.
Clinium obſideri nunciat 206. I.
Clinicen invenit Hippocrates 154. B.
Clitomachus Carneadis auditor fuit, quum philoſophiam profiteretur 139. C. 141. A. Asdrubal dicebatur 141. A.
ad Cloacas exhauriendas a bellis quòd eſſet a Tarquinio Superbo traducta plebs Romana querebatur 104. L.
Cluverius Florentiam urbium pulcherrimam exceptâ Antuerpiâ appellat 191. C.
Codices vetuſtos primi Coſmus, & Laurentius Medicei colligere cœperunt 183. C.
Codrus pro Patriâ ſe devovit 114. B.
Cœleſtem urbem quidam Romam dixerunt 141. E.
in Cœlo verſatur Hercules, umbra ejus apud Inferos 27. A.
in Cœlo quare Muſas quidam collocarint, & vocis ſuavitate cœleſtes orbes moderari dixerint 136. G. H.
e Cœlo ſaxum caſurum Anaxagoras prædixit 185. K.
Cœnobia eorum, qui contemplationi addicti ſunt,

Digitized by Google

ſunt, abundant neceſſariis 189. I.
Cogitandum eſt, quid in illâ re egiſſent ſummi viri, quum quid facimus 128. L.
Cogitatio a malis averrenda eſt 202. A.
Cognomen boni Phocion eſt adeptus 135. H.
Coitum non amantium, quàm amantium jucundiorem putat Lucretius 214. D.
Colotem ducunt polypi ab iis, quibus adhæſerunt 60. E.
Columbas portare per Symplegadas petras nectar Jovi finxerunt poëtæ, & quare 125. C.
Comburebant vivos homines, quandoque innocentes in ſimulacra e viminibus contexta conjectos Galli 100. A.
Comedebant extinctos parentes Eſſedones 100. A.
Comendi ſui ſtudioſum animal eſſe hominem dixit Seneca 191. G.
Comitas Platonis 21. G.
Commentatiolum de Sphærâ confecit Auctor 230. A.
Commoda civitatum 45. M. 46. A.
Commodus gladiatoris filius habebatur 119. A.
Communia omnia amicorum 167. C.
Comparationes 11. L. 12. L. 14. C. G. I. 15. C. G. 35. C. 44. I. 46. C. K. 52. D. 58. K. 59. E. M. 60. A. E. 62. L. 76. F. 78. B. 80. D. G 84. E. 87. A. 88. E. G. 89. A. H. 92. I. 93. E. D. E. 94. F. 95. C. 96. A. 98. A. 99. C. D. 102. F. 104. E. 106. E. 107. G. L. 111. D. F. 113. C. D. G. K. 116. A. C. 117. F. G. 120. I. 124. F. 128. C. 136. L. M. 139. D. H. 145. E. F. 146. I. 147. E. 149. D. 151. D. G. K. 152. C. 154. H. *Vide*. *Similitudines*.
Compedes injecit Helleſponto Xerxes 208. E.
Compendium Orbis terrarum quidam Romam dixit 141. E.
Concertationum multitudo, quæ in Pragmaticorum libris reperitur 140. A.
Concremabant. *Vide*. *Comburebant*.
Conflaturam auri Cadmus invenit 50. D.
Conjugum amor amicitiæ ſimilis eſſe debet 214. C.
Conjunctio nulla arctior, quàm inter diſcipulos, & præceptores 200. G. K.
Conjunctiones *que*, & *Et* ſi frequentiùs adhibeantur, reprehendendum 183. A.
Conjuratione Arbacis cecidit Sardanapalos 40. G.
Conjuratos tollere Archias diſtulit, & ab ipſis eadem nocte occiſus eſt 35. G.
Conſenſum ſæculorum omnium Numinis vocem putare debemus 140. H.
Conſilia multorum, qui ſoli aliquid noverunt, profuerunt, aut repudiata nocuerunt 135. L. M. 136. A. & ſeqq.
Conſolatur ctus fractum 173. B. & ſeqq. mortem matris 182. A. & ſeqq.
Conſolatur ægrè ſtudiis juriſprudentiæ incumbentem 201. E.
Conſtantia multorum in adverſâ fortunâ 89. A. & ſeqq.
Conſtantia multorum in ſecundâ, & adverſâ fortunâ 89. K. L. 90. G. & ſeqq.
Conſtantia Othonis in obeundâ morte 180. A.
Conſul fuit Auſonius 161. F.
Conſulatum equo deſtinavit Caligula 85. H.
Conſulto, priuſquam incipias, poſtquam conſulueris, maturè facto opus eſt 143. A.
in Contemplatione, aut in actione verſatur virtus 15. A.
in Contemplatione Felicitatem collocavit Herillus 95. K. 163. A.
Contemptu ambitionis eſſe maximè ambitioſum perverſiſſimum eſt ambitionis genus 191. K.
Contentus eſſe paucis Diogenes didicit a mure 121. M.
Contumeliis Patriam proſcindit Heſiodos 76. I.
Contumeliis Diogenes deterreri non potuit, quominus Antiſthenem audiret 112. D. E.
Conviva Darii quotidianus Damocedes 77. L.
Convivium, & aciem inſtruere ejuſdem imperatoris eſt 23. E.
Corda tria ſe habere gloriabatur Ennius, quòd tres linguas teneret 1. G.
Cordubæ natis poëtis aures dedebat Metellus Pius, qui pingue quiddam ſonant 162. C.
Corellius doloribus compulſus ſtatuit inediâ vitam finire 179. H. 180 E.
Corintho quum Philippus cum exercitu immineret, Diogenes dolium ludibũdus verſabat 61. D.
Corinthum captam nunciatur 172. A.
Cornices loqui diſcunt 152. I.
Coronâ aureâ Zenonem Athenienſes donarunt 161. B.
Coronatus in publicum prodiit Demoſthenes ob lætitiam de morte Philippi, licèt filia deceſſiſſet 89. C.
Corpore ſi liberetur animus, omnia novit 116. I.
Corporis formam ne animi turpitudine deturpent, pulchris eſt laborandum 125. G.
Corporis partium uſum amittunt otioſi 132. H.
Corpus ignaviâ hebetatur, labore firmatur 131. D.
Corvi diſcunt loqui 152. I.
Coſmus, & Laurentius Medicei Reges Pannoniæ, & Neapolitanos ad fovendas litteras commoverunt 183. A.
Crantor quum celebris eſſet in Patriâ Xenocratem audivit 141. A.
Craſſus ditiſſimus Romanorum, quò Parthorum auro potiretur, expeditionem ſuſcepit 81. K. 88. E.
Craſſus nunquam riſiſſe fertur 148. B.
Crates ampliſſimum patrimonium civibus donavit 88. A.
Cratetem audivit Zeno Cyttieus 155. C.
Cremabant. *Vide*. *Comburebant*.
Crimen fatentur illi, quos verè pœnitet 179. A.
Critias immaniſſimus tyrannus Socratem audivit 119. E.
Critolaus affirmabat virtutem præponderare omnibus aliis bonis, ſi in alterâ libræ lance ponatur 68. A.
Crocodilini ſyllogiſmi 15. G.
Crocodilorum metu canis e Nilo currens bibit 155. E.
Crotonienſes devicerunt Sybaritas, quia equos ad tibiam ſaltare docuerant 152. H.
Crudelitas. *Vide*. *Inhumanitas*.
Cruorem ejus, quem primum interemiſſent Scythiæ nonnulli populi bibebant 100. A. *Vide*. *Sanguinem*.

Crus fractum conſolatur 173. B. & ſeqq.
Cupediæ 146. K. L.
Cupiditas diſcendi uarurâ omnibus ineſt 104. B.
Cupiditate diſcendi multi exarſerunt 112. B. uſque ad G.
Curas omnes omiſerunt, & voluptatibus indulſerunt Nyſæus, & Mycerinus, ut oraculum eluderet, quod brevem vitam prædixerat 130. E. *Vide. Caris.*
Curetes ferrum invenerunt 50 C.
Curis plena eſt vita hominum præter litteratorum 61. L. *Vide. Curas.*
Currens bibit e Nilo canis metu ſerpentum 123. I. 155. E.
Curru eodem Dio Chryſoſtomus vehebatur, ac Trajsnus 77. E.
Currum Platonis regebat Dionyſius ut auriga 11. I.
Currum mirabili artificio agitantem Aunicerin quom ſpectaſſet Plsto, dixit eum in msgnis excellere non poſſe 123. B.
Curſores, qui ludum lampadum celebrabsnt in honorem Promethei, facem ab Amoris ârâ accendebant 111. F.
Corſu inſoperabilis Ladas 170. H.
Curtam appellari eam, quæ nunc Buda dicitur, a Prolemæo quidam tradunt 193. G. 197. E. 199. A.
Cyllene mons Arcadiæ, in quo natus Mercurius 219. D. G.
Cynæthenſes immanes, quia Muſicâ non delectabantur 99. L.
Cyrus quom vellet Lydos ſubjectos, coëgit eos operam dare artibus, quæ effeminant 39. L.

D

DAcia ſubacta eſt a Trajsno 255. A.
Damnatum otii pœnas libertatis ferre dixit Lacon 92. G.
Damnis aliarum rerum non commovemur, dummodo eo, quod diligimus, non privemur 89. E.
Damocedes Darii conviva quotidisnus 77. L.
Darii menſæ quotidie accumbebant Damocedes 77. L.
Darii uxorem Alexander ne videre quidem ſuſtinuit 102. L.
Darius Charidemum ſuadentem ſalutaria interfici juſſit 108. C.
Dea ſapientiæ Minerva cur Veneris expers fingatur 104. G.
Dea eadem bellis, & doctrinæ præeſt 158. F. *Vide. Dei. Deo. Deum. Dii.*
Deceliam muniendam eſſe docuit Alcibiades Lacedæmonios, quod ad deſperationem compulit Athenienſes 136. A.
Decii ſe pro ſalute legionum devoverunt 114. B.
Declamator Porcius & ſtudiis, & jocis omnes ſuparavit 25. L.
Defectus. *Vide. Eclipſis.*
Deficiunt ſi quæ, reputare non debemus, ſed quæ aſſequuti ſumus 178. C
Definitio ſapientiæ, & ſcientiæ 81. A. 82. C. virtutis, 82. B.
Dei, & Sapientis ſimilitudo 93. K. L. 94. G.
Dei vocem putare debemus teſtimonium omnium ſæculorum 140. H. *Vide. Dea. Deo. Deum. Dii.*
Delectari nolebat Antiſthenes, ſed potiùs furere 23. L.
Deliciis ſuis in ſenectute juventutis gloriam obſcuravit Lucullus 126. H. I.
Delum intactam bello reliquerunt Perſæ 159. H.
Democritum præceptorem habuit Hippocrates 137. L. 148. E.
Democritus furere credebatur, ſed Hippocrates illius ſapientism promulgsvit, ut ſapientia diceretur 63. B. gloriatus eſt ſeſe Athenis latuiſſe 63. E.
Democritus ſapientiſſimus ſuis inſsnire videbatur 76. I.
Democritus patrimonium fratribus diviſit, ſibi quod ſatis eſſet viatici ad peregrinandum reſervavit 112. C. D.
Democritus centeſimum nonum vitæ annum attigit 112. H.
Democritus multas artes oſtendiſſe nobis snimalia putavit 153. D.
Demophilem Himeræum præceptorem habuit Zeuxis 154. G.
Demoſthenem Plato compoſitione verborum vicit 148. H.
Demoſthenes radebat partem capitis 25. G. 124. E.
Demoſthenes dixit eloquentiam rhetoris, non Regis virtutem 39. A.
Demoſthenes filiâ defunctâ in publicum prodiit, coronatus ob lætitiam de morte Philippi 89. C.
Demoſthenes fortiter ſibi mortem conſcivit 89 M.
Demoſthenes, ut ſtudiis opersm navsret, nunquam opificum antelucanâ operâ vincebatur 112. F.
Demoſthenes ob cultus elegantiam mollis eſt habitus 191. I.
Demoſthenes in bello abjecit arma, & fugit 192. D.
Deo legem qui non acceperunt, eus doctrinam quaſi alteram legem habuiſſe tradit Clemens Alexandrinus 82. G.
Deo nomen ſapientis dumtaxat convenire ſeptem Sapientes arbitrati ſunt 108. G. I. Pythagoras 224. G.
Deo ſolùm volente moriendum cenſuit Plato 180. A.
Deo bona petenda ſunt, non divitiæ, aut alia; ſicut Plato dictitsbat 206. A.
Deorum, atque hominum civitatem eſſe Mundum quidsm dixerunt 79. A.
Deorum vocem appellarunt Pythagoram 93. H.
Deos babebant Antiqui artium etiam ignobilium inventores 66. C.
Deos colerent apud multas gentes quare litterati 81, E. *Vide, Dea. Dei. Deo. Deum. Dii.*

Der-

Derbices ſenio confectos viros immolabant, feminas intercloſo ſpiritu perimebant 100. A.

Deſipere in loco dulce eſt 531. K.

ad Deſperationem compulit Athenienſes Alcibiades exilio pulſus 136. A.

Deſunt ſi quæ, non reputare debemus, ſed quæ aſſequuti 178. C.

Deum ſe fieri in cognoſcendâ naturâ jactat Empedocles 16. C.

Deum ut ſpectent, animos alis niti dixit Plato 187. D.

Deum colere poſſunt etiam occupati negotiis 189. C & ſeqq.

Deus ab Amore impulsus Mundùm fabricavit 114. I.

Deus tanquam colebatur Hippocrates 154. C.

Deus per ſe eſt expetendus, in quo ei ſimilis eſt ſcientia 163. E.

Deus hominum dumtaxat pater appellatur, licèt etiam animantes procrearit 100. G.

Deus lætis triſtia miſcet, ne inſolentiùs efferamur 236 I. *Vide. Dea. Dei. Deo. Dii.*

Dialectici multi, qui ætatem in Dialecticâ conſumpſerunt 25. D.

Dictatori comparatur Amor 113. E.

Dictum Platonis, quòd non ſolùm nobis naſcimur 50. M.

Dictum oratoris: *bellum alimentis ad dimenſum tributis non paſcitur* 52. G.

Dictum Critolai, quòd ſi virtus in alterâ libræ lance ponatur, præponderet aliis bonis omnibus 68. A.

Dictum Themiſtoclis: perieramus, niſi periiſſemus 75. B.

Dictum Socratis, ſe eſſe Mundi civem 75. F.

Dictum Herculis, quòd Græcia univerſa ſibi Patria eſſet 78. H.

Dictum Philippi, quum Amici ſuaderent, ut Athenas everteret 82. L.

Dictum Antigoni defuncto Zenone 83. A.

Dictum philoſophi, doctis hominibus litterarum ſtudia eſſe pro inſulis 81. G.

Dictum Spartanæ, quum filios quinque in acie amiſiſſet, & Patria viciſſet 89. F.

Dictum Catonis, magnorum virorum non ſolùm negotii, ſed etiam otii extare rationem oportere 92. D.

Dictum Laconis de eo, qui otii damnatus fuerat 92. G.

Dictum Themiſtoclis ſe ſimilem eſſe quercubus 93. D.

Dictum Sophoclis, quum interrogaretur, an venereis voluptatibus uteretur 104. I.

Dictum Æſchyli de priſcis hominibus, quòd videntes nihil videbant, & audientes nihil audiebant 116. K.

Dictum, aut factum vitioſum alicujus quum animadvertiſſet Plato, ajebat, numquid ego talis 121. K.

Dictum Platonis, quum aliquod vitium in aliquo deprehendiſſet 121. K.

Dictum Citharœdi, quum Philippus aliquid, quod ad artem ipſius pertineret, emendare voluiſſet 123. A.

Dictum Heſiodi, quod principium ſit dimidium, & totum juxta alium 127. C.

Dictum Socratis quum merces multas in mercatu vidiſſet 128. A.

Dictum Antiſthenis, quum quis ei dixiſſet ipſum ab omnibus laudari 135. F.

Dictum Phocionis, quum univerſa concio, quæ dixerat, comprobaret 135. O.

Dictum Hippomachi, qui percuſſit athletam, quaſi non bene certaſſet, quia excitaſſet populi plauſum 135. I. K.

Dictum Ciceronis, quòd nos non tam clarorum virorum imaginibus, quàm locis, in quibus verſati ſunt, commovemur 143. L.

Dictum cujuſdam, quum Chryſippi librum ſententiis ex Euripidis Medeâ refertum legeret 148. K.

Dictum Socratis: *quæ ſunt ſupra nos, nihil ad nos* 153. K.

Dictum Africani, quòd Reges faciliùs ad nihilum rediguntur, quàm deducuntur e ſummo faſtigio 178. B. *Vide. Sententia.*

Dido maluit mori, quàm caſtitatem amittere 84. B.

Didymæo Apollini conſecratus eſt tripus aureus, qui ſapientiſſimo debebatur 108. F.

Didymus ob aſſiduitatem ſtudiorum Chalcenteros dicitur 110. B.

Die uno Scipio Carthaginem novam cepit 32. E.

Die aquam hauriebat Cleanthes, noctu ſtudebat 33. S.

Die quolibet lineam ducendo ſe exercuit Apelles 122. K.

Dies aliquot quia ſe non exercuerat Barbarus, noluit Alexandro jubente ſagittam per anulum, ut ſolebat, tranſmittere, & ad capitale ſupplicium duci patiebatur 152. H.

Differentia nulla eſt inter homines apud Inferos 84. E.

Differentia inter objurgationem, & admonitionem 175. B. F.

Differentia inter amicum, & adulatorem 213. H.

Difficultas rerum eſt magiſtra virtutis 96. C.

Difficultas in reperiendis rebus pretioſis 121. A. & ſeqq.

Difficultas picturæ 122. B.

Dii curam habuerunt Sophoclis ſepulturæ 94. A.

Dii omnes munera ſua Pandoræ tribuerunt 116. C. *Vide. Dea. Dei. Deo. Deum.*

Dilectâ re dummodo non privemur, non commovemur aliis damnis 89. E.

Dimidium cujuſque rei eſſe principium dixit Heſiodus 127. C.

Dinocrates montem Atho in effigiem fingere Alexandri cogitavit 59. H.

Dio a Platone eruditus Dionyſii regnum evertit 40. C.

Dio Chryſoſtomus eodem ac Trajanus curru vehebatur & omnibus honoribus ab eo affectus eſt 77. E. 161. F.

ex Diocletiani, & Antonini thermis duo templa conſtructa ſunt 184. D.

Diocletianus Imperio ſe abdicavit 63. K.

Diogenes dolium ludibundus verſabat, quum Philippus immineret 61. D.

Diogenes ſervus erat 89. K.
Diogenes nec verbis, nec verberibus deterreri potuit, quominus Antiſthenem audiret 112. D. E. pecuniæ ſtudio tenebatur 119. B.
Diogenes a mure parſimoniæ exemplum duxit 121. L. M.
Diogenes quum faſtum Platonis calcare dixiſſet, Plato reſpondit, ſed alio faſtu calcas 191. H.
Diogenes hominem in Græciâ quærebat 224. G.
in Dionem amatorios verſus compoſuit Plato 192. B.
Dionyſii regnum evertit Dio 40. C.
Dionyſius auriga Platonis 21. I. quem poſtea ejecit 118. L.
Dionyſius interrogatus quid ipſi litteræ profuiſſent, reſpondit, ut æquius ferret Regni jacturam 61. F.
Dionyſius Platoni vittatam navem obviam miſit, deinde injurioſè tractavit 84. F.
Dionyſius ſenior poëta optimus ſibi videbatur adulatoribus credens 209. C.
Diphthongus conſequente vocali interdum contrahiter 182. K.
Diſcendi duo modi 2. B.
Diſcendi cupiditas omnibus naturâ ineſt 104. A.
Diſcendi cupiditate multi exarſerunt 142. E. uſque ad G.
Diſcendi laborem reformidant juvenes ingenio præſtantes 120. F.
Diſcere ſe nihil in ſilvis dicebat Socrates 31. E.
Diſciplina virtutis eſt ipſa neceſſitae 96. C.
Diſciplinâ non indiget animus a corpore liber 216. I.
Diſciplinæ præſtant bellicis artibus 12. E.
Diſciplinæ causâ ut peregrinaretur, Democritus tantum ſibi reſervavit, patrimonium fratribus diviſit 112. C. D.
Diſciplinæ causâ longa via non refugienda 135. I.
Diſciplinæ quæ in Piſano Athenæo diſcuntur, & earum laudes 145. A. & ſeqq. 156. C. D.
Diſciplinæ omnes ferè perfectæ ſunt poſt Carthaginis excidium 158. E.
Diſciplinæ conciliant veram nobilitatem 229. E.
Diſciplinas omnes Etruſci inſtaurarunt 29. C. D. E.
Diſciplinas omnes nullo doctore didicit Manilius 31. D.
Diſciplinas omnes callait Moſes 45. O.
Diſciplinas reliquas philoſophiæ anſas appellabant 138. C.
Diſciplinas tradentes lucro præceptoris auctoritatem minuerunt 201. A.
in Diſciplinis quare Græci Barbaros ſuperarint 150. H.
Diſciplinis, & bello eadem Dea præeſt 158. F. *Vide. Doctrina. Litteræ. Scientia.*
Diſcipuli vix habebantur Athenis, qui in aliis urbibus docebant 141. E.
Diſcipuli Pythagoræ, *dixit ipſe*, reſpondebant 183. I.
Diſcipuli, licèt eos Chriſtus nullâ re indigere pateretur, tamen piſcatu vitam ſuſtentabant 189. K.
Diſcipulos inter, & præceptores conjunctione nulla eſt arctior 200. G. K.
Diſcipulus Platonis ſeptemdecim annos fuit Ariſtoteles 109. H. *Vide. Auditor. Doctor. Magiſtri. Præceptor.*
Diſputationes inficitæ ſunt in libris Pragmaticorum 140. A.
Diſſeminatum ſignificat diſſitum, non remotum 182. H.
Diſſertationem Auctor compoſuit in eum, qui Ciceronem de novitate verborum redarguit 215. A. G.
Diſſimilitudo fortunæ, & ſapientiæ 87. E. & ſeqq.
Diſſitum ſignificat diſſeminatum, non remotum 182. H.
Ditiſſimus Romanorum Craſſus 81. K.
Diva Catharina pro Florentinis legationem obiit ad Pontificem, & eum perſuaſit Romam remigrare 189. G. *Vide. Divus.*
Divitiæ Senecæ 77. E.
Divitiæ malâ fraude partæ paupertati anteponuntur 98. I.
Divitiæ ſunt cauſa vitiorum 164. A.
Divitiæ non ſunt a Deo petendæ, quas, an profuturæ ſint, ignoramus 206. A.
Divus Thomas, licèt ſtudioſos erudiret, tamen ſeſe extulit ad contemplationem divinitatis 189. F. *Vide. Diva.*
Docentes mercede præceptorum auctoritatem minuerunt 201. A.
Docti viri, qui extra Patriam maximis honoribus cumulati ſunt 77. A. & ſeqq.
Docti viri honoribus affecti 82. L. M. 83. A. & ſeqq. contempti 84. F. & ſeqq.
Docti viri quot gloriam, aut ignominiam pepererunt 83. I. & ſeqq. 84. A. & ſeqq.
Docti viri non coluntur hodie 161. H. & ſequentibus.
Doctis viris cedere debent bellicoſi 12. C.
Doctis litterarum ſtudia ſunt pro Inſulis 81. G.
Doctiſſimi quique feliciter Reſpublicas adminiſtrarunt 47. K.
Doctor Pythagoræ erat Aſſyrius 40. O.
Doctore nullo uſus Manilius diſciplinas omnes tenebat 31. D.
Doctores aliarum urbium vix diſcipuli erant Athenis 141. A.
Doctores diverſorum populorum 141. L. *Vide. Diſcipuli. Magiſtri. Præceptores.*
Doctorum hominum paucitas unde fiat 221. E. *Vide. Sapientem.*
Doctrina licèt defeciſſet, Athenæ nutrices litterarum habebantur 31. F.
Doctrinâ Hercules ſubegit populos 100. D. & Orpheus manſueſecit 100. E.
Doctrinâ multi ut imbuerentur, vitia depoſuerant 219. E. C. nonnulli tamen viriis laborarunt 119. D. E.
Doctrinâ, & bello multi præſtiterunt 158. E. & ſeqq.
Doctrinæ ſtudiis ſe Romani magis dediderunt circa belli punici ſecundi tempora 41. C.
Doctrinæ ſtudiis per totum Orbem terrarum Romani humanitatem invexerunt 100. F.

Do-

Doctrinam quòd nemo ipſi abſtuliſſet, ſe nihil amiſiſſe reſpondit Stilpo 61. H.
Doctrinam pro lege habuiſſe homines tradit Clemens Alexandrinus 82. C.
Doctrinam Athenienſium admiratus Philippus eorum civitati pepercit 82. L.
Doctrinam Indorum etiam appetivit Alexander 158. E. *Vide. Litteræ. Diſciplina. Scientia.*
Dolium ludens verſabat Diogenes, quum Philippus Corintho immineret 61. D.
Dolore victus Corellius inediâ vitam finire ſtatuit 179. H.
Dolorem voluptatum percipiunt, non ſenſum illis aſſueti 130. G.
Dolorem ſummum malum exiſtimabat Epicurus; ideo quum voluptatem ſuperaret, moriendum 179. I.
Dolores mortiferos Epicurus recordatione ſuorum inventorum lenivit 62. E. 88. K. 89. C.
Domi ut ſe contineret, Demoſthenes radebat partem capitis 25. G. 124. B. *Vide. Domui.*
a Domino furioſo, ſcilicet a voluptatibus profugiſſe dixit Sophocles 104. I. *Vide. Servus.*
Domitiani necem expectavit Corellius, quum mori ſtatuiſſet 180. C.
Domitianus muſcas venabatur 55. G.
Domitianus, ut dignus Imperio videretur, Poëticæ ſtudium ſimulavit 47. I.
Domitianus ejecit ex Urbe philoſophos 84. H.
Domui Pindari pepercit Alexander, quum Thebas everteret 94. A.
Domum Apollonii philoſophi frequentabat Antoninus Philoſophus 77. E.
Domum Zenonis frequentabat Antigonus 83. A. *Vide. Domi.*
Dona Regis Perſarum deſpexit Heraclitus 161. A.
Dormire in utramque aurem 177. H.
Dormivit Epimenides annos quinquaginta 188. E.
Druſus. *Vide. Livius Druſus.*
Druydæ Gallorum philoſophi 40. G.
Duces, qui litteris vacarunt 40. A. & ſeqq.
Duces bellis qui Principes non præfecerint, ſed ipſi geſſerint 54. E.
Duces Lacedæmonii antequam prœlium inirent, Muſis immolabant 158. F.
Duces multi bello, & doctrinâ præſtiterunt 158. G. & ſeqq.
Duces caſtra moturi præmittunt munitores 160. E.
Duces præſtantiſſimi fuerunt etiam gregarii milites Joannis Medicei 183. E. *Vide. Ducum. Imperatores.*
Ductus græcarum litterarum didicit elephas 152. G.
Ducum nulla gloria fuiſſet, niſi hoſtes extitiſſent 92. K. & ſeqq.
Dux fuit Thucydides 93. I.
Dux Philopœmen in quæcumque loca veniſſet, quomodo in illis bellum adminiſtrari poſſet, quærebat 122. B. *Vide. Duces. Imperatores.*

E

EBurneum præſepe equo fecit Caligula 83. H.
Eclipſis terruit Niciam, non Paulum Æmylium ope Galli Sulpicii 39. C. D.
Edicto vetuit Julianus Imperator, ne profanæ litteræ ediſcerentur 100. M. *Vide. Legem.*
Effeminantes artes quum amplexi eſſent Lydi, & Babylonii, imbelles facti 39. L.
Effigiem Alexandri ex monte Atho effingere cogitavit Dinocrates 29. H.
Egeſtatem ſummam exiſtimans centies ſeſtertium Apicius, mortem ſibi conſcivit 88. E. *Vide. Paupertas.*
Elegantiam ſermonis contemnebant Epicurei; ideo a nemine ferè legebantur 149. B.
Elephanti multa incredibilia didicerunt 152. G. 213. A. & ſeqq.
Eloquentiâ præſtitit Hermogenes puer, ſecus juvenis 32. I.
Eloquentiâ regnum ſtabilivit Philippus 38. M.
Eloquentiâ Hercules ſubegit populos 100. D. & Orpheus manſueſecit 100. E.
Eloquentiâ præſtitit Phalarides 119. D.
Eloquentiâ Ciceronis victam Græciam falſus eſt Apollonius 154. E.
Eloquentiam rhetoris, non Regis virtutem eſſe dixit Demoſthenes 39. A. reginam hominum vocat Euripides 39. E.
Embammata 179. D.
Eme avis peregrina deſcribitur 209. A.
Empedocles Deum ſe fieri in cognoſcendâ naturâ jactat 16. C.
Empedocles Regnum recuſavit 161. B.
Ennii ſtatua impoſita eſt Scipionum monumento 83. C.
Ennius linguas tres ſciebat 1. F.
Enſis Syracuſanus è filo ſuſpenſus 28. H.
ab Epaminonda Philippus domi exceptus eſt, & edoctus 122. A.
Epaminondas uſque ad quadraginta annos obſcurus vixit 63. E. 93. A.
ex Ephebis quum nondum exceſſiſſet Alexander, dolebat patrem nihil ſibi relinquere, quod vinceret 93. C.
Epictetus ſervus erat 89. L.
Epictetus cujuſque rei duas anſas eſſe tradit; alteram, quæ rem gravem, alteram, quæ levem facit 201. I.
Epicurei a nemine legebantur, quia elegantiam ſermonis contemnebant 149. B.
Epicureorum amicitia 63. C.
Epicuri diſciplinâ eruditus Athenio tyrannus 119. E.
Epicuro nemo plura ſcripſit 23. M. 124. A.
Epicurum carpunt Stoici, quòd ſtranguriâ, & torminibus vexaretur 185. H.
Epicurus dolores mortiferos recordatione ſuorum inventorum lenivit 62. E. 88. K. 89. C.
Epicurus hortuli fructibus victitabat 88. A.
Epicurus ſummum malum dolorem, volup-

tem

tem verò ſummom bonnm exiſtimabat, & qoum dolor voluptatem ſoperaret, moriendum 179. I.
Epigrsmma, qnod fratris jndicatur 220. H.
Epimenides anoos quioqoaginta dormivit; vixit sntem centum qninquaginta 188. E.
Epitaphinm Hadriani in Voconium 192. B.
Epulaotem Sybaritam folium roſæ torquebat 130. E.
Equa horas indicabat oſtenſo horologio, & alia mira faciebat 209. B. *Vide. Equo.*
Equile marmoreom equo effecit Caligula 85. H.
Eqnitato priùs belli ſpes ponebstur; primus autem Joannes Mediceus vidit peditatum plurimum vslere 183. D.
Equitis filio Clsudio Pompejano in matrimoninm filism collocavit Antoninus 82. A.
Eqoo Caligula cooſnlstum, & alia deſtinsvit 85. H
Equornm alborum quadrigis Hieronymos quaſi Solis æmolus in Regism iovehebatur 108. C.
Eqnos, & ſe pellibus boſtiom interemptorum contegebaot Geloni 100. A.
Equos Sybaritæ docuerunt ſaltare ad tibiæ cantnm 152. G.
Equus excepto homine omnium pulcherrimus 154. H.
Equus in planitiem: proverbium eſt 228. A.
Eraſinus fluvius Arcadiæ 219. D. G.
Errores quàm multi io hominum mores irrepſerint 98. H. & ſeqq.
Erubeſcere negant litteras 211. C.
Eruditionem qoòd ipſi nemo sbſtuliſſet, nihil ſe amiſiſſe reſpondit Stilpo 61. H.
Erymaothns fluvius Arcadiæ 219. D. G.
Eryſipelas 190. D. 202. H. 203. F.
Eſſedones parentes extinctos comedebaot 100. A.
Etruria ſola immunis fuit a bello 72. H. & ſeqq. 159. G.
Etruſci artes omnes, omnes diſciplinas inſtaorsruot 29. C. D. E. *Vide. Tuſcorum.*
Evander litterarum beneficio regnum obtionit 10. A.
Eoclides Megarenſis veſte mntatâ ad Socratem veniebst, quum pœoa capitis ſancita eſſet 34. A.
Enripides hominum Regioam eloquentiam dicit 39. B.
Enripides in antrum ſeceſſit, ut tragœdias componeret 115. F.
Eoripides dixit bonos odiſſe laodantes, qnum nimis lsudant 198. I.
Euripidis familiaris Archelans Macedoniæ Rex 66. E. 77. H.
Euripidis Medeæ ſententiis refertum librum Chryſippi legeos, Chryſippi Medeam legere ſe dixit 148. K.
Enropæ totins pulcherrimam Florentiam dicit Clnverius 191. C.
Excellere non poſſe in magnis Annicerin dixit Plato, qoi mirabili artificio currum agitaret 123. A.
Excetra eſt voluptas 105. B.
Excidinm orbis non ſenſit Protogeoes Jalyſum piogens 88. L.
Excuſare crimen non ſolent illi, quos verè pænitet, ſed fateorur illud 179. A.
Excuſatione non indigere melius, quàm excoſare factum 209 E.
Excnſavit Xenocratem Plato, qunm de ſe malè loquotos argueretur 195. I.
Exempla multorum, qui oon planè imperiti Reipublicæ obſoerunt 27. I. K.
Exempla multorum, qoi in ſeoectute juventutis gloriæ noo reſponderunt 32. C. & ſeqq.
Exempla moltorum, qui doctiſſimi feliciter adminiſtrarunt Reſpublicas 47. K. & ſeqq.
Exempla multorum philoſophornm, qui virtutem exercuerunt 50. H. & ſeqq.
Exempla multorom Principum, qni ipſi bella geſſerunt, oon per duces 54. A.
Exempla multorum, qoi a ſtudiis tranquillitatem petiveruot 61. A. & ſeqq.
Exempla multorum, qui aliorum famam propagarunt 63. A. & ſeqq.
Exempla aliquorum, qui paſſi ſunt alicujus geous regnare propter ejusdem virtutes 65. I.
Exempla aliquorum ioventorum artium, qui tanquam Dii habiti ſunt 66. C.
Exempla Regum, qni doctos colueruot 66. D. & ſeqq.
Exempla moltorum, qoibos oec regium genus, oec divitiæ profneruot 75. H. & ſeqq.
Exempla multorum, qui in Patriâ deſpectui fuerunt 76. I. & ſeqq.
Exempla multorom, qni extra Patriam honorati ſunt 77. B. & ſeqq.
Exempla multorum, qui ſemper peregrinati ſunt 77. H. I.
Exempla Regum, & aliorum, qni litteratos coloeront 82. L. M. 83. A & ſeqq.
Exempla multorum, qoibus litterati famam, aut ignominiam pepererunt 83. I. & ſeqq. 84. A. & ſeqq.
Exempla multorum, qui doctos cootempſerunt 84. F. & ſeqq.
Exempla moltorum, qni in ſervitute libertatem non amiſerunt 87. A. a.
Exempla multorum, qui in sdversâ fortunâ conſtantes fueront 89. B. & ſeqq.
Exempla multorom, qui ſecundam, & sdverſam fortonam magno animo tnlerunt 89. K. L.
Exempla multornm Sapientum, qui ad Rempublicam ooo acceſſerunt, & tamen ei otilea fuerunt 94. K. & ſeqq.
Exempla inhumanitatis multorum popnlorum 100. A.
Exempla multorum, qui qoom ſoperbiviſſent, inſaniveroot 108. a. & ſeqq.
Exempla eorum, qui ſapientiſſimi exiſtentes modeſtiâ inſignes fuerunt 108. F. & ſeqq.
Exempla eorum, qoi ob adulstiooem inſaniveruot 109. C. & ſeqq.
Exempla multorom, qui aſſiduè ſtudiis operam dabsnt 109. M. 110. A. & ſeqq. 123. I. & ſeqq.
Exempla multorom, qoi amore diſceodi exarſerunt 112. a. nſqoe ad C.
Exempla multorum, qoi ad ſummam ſenectutem ſemper in ſtudia incumbentes perveoerunt 112. H. a.

Exem-

Exempla multorum, qui ut doctrinâ imbuerentur, vitia exuerunt 119. B. C.
Exempla multorum doctorum, qui vitiis laborarunt 119. D. E.
Exempla multarum rerum, quibus, quum ſint pretioſæ, difficulter potimur, facile autem iis, quæviles 121. D. & ſeqq.
Exempla multorum, qui quum ſoli aliquid cognoviſſent, eorum conſilia profuaruut, aut repudiata occuerunt 135. L. M. 136. A. & ſequentibus.
Exempla multorum, qui negotiis occupati litteria vacarunt 150. U. & ſeqq.
Exempla multorum, qui & belli peritiâ, & doctrinâ excelluerunt 158. G. & ſeqq.
Exempla multorum doctorum, qui ampliſſimis honoribus antiquitus culti fuerunt 161. A. & ſeqq.
Exempla eorum, quæ rarò accidunt, non perſuadent 185. K.
Exempla multorum ſummorum virorum, qui cultus elegantiæ ſtuduerunt 191 G. & ſeqq.
Exempla multorum graviſſimorum hominum, qui laſcivos verſua factitarunt 192. B. C.
Exemplis præterirorum temporum, quid judicandum ſit de præſentibus, admonemur 156. F.
Exemplo Coſmi, & Laurentii Mediceorum Reges Pannouiæ, & Neapolitani moti ſunt ad fovendas litteras 183. B.
Exemplum militibua propuſuit Themiſtocles gallos gallinaceos dimicantes 26. K.
Exemplum fortitudinis Braſidas, parſimoniæ Diogenes ceperunt a mure 121. L. M.
Exercitationem quòd aliquandiu omiſerat, Barbarus noluit Alexandro jubente per anulum ſagittam, ot ſolebat, tranſmittere, & potius mori volebat 122. H.
Exercitationes Romanorum 131. K.
Exercitationea Porcii Latronis, quum ruſticaretur 132. A.
Exercitu Philippi imminente Corintho Diogenes dolium ludibundus verſabat 61. D.
Exercitu non ſubegit populos Hercules, ſed doctrinâ 100. D.
Fxercitum duxit Thucydides 93. I.
Exercitum Cæſaris fame urgere ſtatuerat Pompejus 134. L.
Exercitum Romanorum Caudinia ſaltibus incluſum Herennius Pontius optimè conſuluerat dimittendum, aut trucidandum 136. A.
Exercitum Rhadagaſi Gothorum Regis Florentinorum, & Honorii Imperatoris copiæ deleverunt 186. F.
Exercuiſſe ſe decem continuos menſes jurabant Athletæ 128. G.
Exercuiſſe ſe quotidie lineam ducendo dicebat Apellea 122. K.
Exilio revocatus Rutilius reverti noluit 61. E.
ab Exilio Senecam revocavit Agrippina 84. H.
in Exilio jucundiſſimè vixit Rotilius 89. C.
Exilio ſuo effecit Lycurgus, ne leges abrogarentur 114. E.
Exilio pulſus Alcibiades deſperare de ſuis rebus coëgit Athenienſes 136. A.
in Exilium ejectus eſt Thucydides 93. I.
Exuletus Philippi Pauſanias ipſum obtruncavit 105 G.
Expeditionem ſuſcepit Craſſus, ut Parthorum auro potiretur 81. K.
Expers laboris gaudet videns laborantes 201. H.
Expiationibus quæ adhibebantur 145. G.
Expugnatio Alexiæ in Cæſare ſummopere celebratur 57. C.
Exteria favent Florentini 192. K. *Vide*, *Peregrini*.
Externa admiramur, contemnimus noſtra 76. H. 78. E.
Externa nullam vim habent in animum, niſi ipſa ea admiſerit 202. C.

F

FAbius Maximus unus intellexit abſtinendum a prœliis cum Hannibale 136. E.
Fabula Promethei, qua hominem e luto effinxiſſe dicitur, quid ſignificet 50. E.
Fabula Vulcani claudi quid ſignificet 113. G.
Fabula, qua finguntur columbæ per Symplegadas petras portare Jovi nectar 125. C.
Fabulæ ferunt Geryonem, Herillumque tergemino corpore fuiſſe 56. K.
Fabulæ quare fingant ſæcalum aureum ſuſtuliſſe Jovem 132. C.
Fabulæ quare Muſas in montibus collocarint 136. O.
Facem ab Amoris arâ accendebant celebrantes ludum lampadum 111. F.
Facetia cujusdam, quum Chryſippi librum ſententiis ex Euripidia Medeâ refertum legeret 148. K.
de Facie ut cognoſcerent Ciceronem puerum quidam ſcholam adibant 154. C.
Faciendum quum quid eſt, cogitandum quid in illâ re egiſſent ſapientiſſimi viri 128. L.
Facies Romanorum ardara in prœlio viſa eſt 54. G.
Facta Achillis, Scipionis, Luculli 91. H. I. 92. A.
Facta illuſtria viri Spartana dixit eſſe ſuum mundum muliebrem 214. L.
Facto maturè poſtquam conſulueris, opus eſt, priuſquam incipias, conſulto ex Saluſtii ſententiâ 143. A.
Factum, aut dictum vitioſum quum deprehendiſſet, interrogabat Plato, an ipſe talis eſſet 121. K.
Factum excuſare cavendum, quum excuſatione non indigere poſſis 209. E.
Facultates animi duæ, intellectua, & voluntas, & quid quæque præſtet 97. I. 98. F.
Facunda eſt lætitia juxta Symmachi ſententiam 210. C.
Famâ adverſâ laboravit Cimon, & Themiſtocles 93. E.
Falſitas occupat mentes hominum 98. H. & ſequentibus.

Fa-

Famam Protogeni conciliavit Apelles 63. A. alii alius 63. B. & ſeqq.
Famam qui per doctos viros adepti 83. I. & ſeqq.
Famam dehoneſtant maritorum, quæ corpus ornant mulierum 214. L. *Vide. Gloria. Honores. Laudes.*
Fame ſubigi Cæſar a Pompejo potuiſſet 35. H.
Fame urgere Cæſaris copias ſtatuerat Pompejus 234. L.
Familiæ, quæ propter virtutes ſui auctoris regnarunt 65. I.
Familiam equo tribuit Caligula 85. H.
Familiaris Euripidis fuit Archelaus Macedoniæ Rex 66. E.
Familiaris Auguſti Virgilius 77. E.
Familiaris Lælio, & Scipioni fuit Terentius 83. O.
Familiaritate Regum multi poëtæ floruerunt 161. C. & ſeqq.
e Faſtigio difficiliùs Reges deducuntur, quàm redigantur ad nibilum 178. E.
Faſtum Platonis Diogenem alio faſtu calcare dixit Plato 192. H.
Fatentur crimen illi, quos verè pœnitet illius 179. A.
Fato obnoxios non eſſe animos exiſtimarunt Stoici, & Bardeſanes 87. F. G.
Favis bonos ſermones comparant Litteræ ſacræ 202. E.
Federigbius. *Vide. Friderigbius.*
Felicem Socrates mortem cenſebat, quòd ſe allocuturum ſapientes putabat 2. K.
Felicitatem Sapientum ſignificat aureum ſæculum 62. E.
Felicitatem in actione ſecundùm virtutem non impeditâ collocat Ariſtoteles 95. E.
Felicitatem in contemplatione, & perſpicientiâ veri poſuit Herillus 95. K. 163. A. Lucretius in voluptate 214. D.
Feminæ Spartam defenderunt 56. L.
Feminæ quo pulchriores, eo magis ornantur 124. H.
Feminas ſenes intercluſo ſpiritu perimebant Derbices 100. A.
Feminas articulari morbo conflictari negat Hippocrates, ſecus Seneca 185. I. *Vide. Maritorum. Mulier. Sponſam. Vir. Uxor.*
Feneſtram eſſe in pectore hominum optabat Socrates 228 E.
Feras demulſiſſe quare dicatur Orpheus 45. B.
Feras non lenivit Orpheus, ſed homines feros 100. E.
Ferias ne quidem puero ſibi contigiſſe querebatur Livius Druſus 95. E.
Ferreus erat Xenocrates 23. L.
Ferreus ſtimulus quaſi eſſet, folium roſæ Sybaritam offendebat 130. E.
Ferrum invenerunt Curetes 50. C.
Fertilitas quarundam regionum 154. I.
Filiâ defunctâ Demoſthenes coronatus in publicum proceſſit præ lætitiâ mortis Philippi 89. C.
Filiam Antoninus in matrimonium collocavit Claudio Pompejano 82. A.
Filiis quàm timeant patres 229. I. K.
Filio Alexandro nato Philippus gaviſus eſt, quòd Ariſtotelem præceptorem habiturus eſſet 82. L.
Filiorum morte qui commoti non ſint 51 G.
Filiorum cæde infamem Medeam fecerunt poëtæ 84. A.
Filiorum quinque mortem æquo animo ſe ferre dixit Spartana, dum Patria vicerat 89. F.
Filius gladiatoris babebatur Commodus 129. A. *Vide. Matrem. Parentes. Patrem.*
Filo ſuſpenſus enſis Syracuſanus 28. H.
Fines ingenii majus eſſe, quàm Imperii fines protuliſſe dixit Cæſar 11. I.
Flammis Veſuvii abſumptus eſt Plinius 112 G.
Flevit Cæſar, quòd ætate Alexandri Magni nihil ferè geſſiſſet 25. L.
Florentiæ pulcbritudo, & laudes 191. B. & ſequentibus.
Florentini magis exteris favent, nec ſuos diligunt 192. K.
pro Florentinis legationem ad Pontificem obivit Diva Catharina 189 G.
Florentinorum, & Honorii Imperatoris copiæ exercitum Gotborum profligarunt 186. F.
Floſculis colligendis eloquentes viri non ſunt occupati 138. H.
Flumen Hypaſio uſque Orientem ſubegit Alexander 158. I.
Flumina, quæ fecundant regiones 146. E.
Fluvii Arcadiæ 219. D. G.
Folium Roſæ offendebat Sybaritam epulantem 130. E.
Fontes ſunt quaſi ubera terræ 146. D.
Formam feminæ, quo pulcbriores, eo magis excolunt 124. H.
Formam corporis ne animi turpitudine inquinent, formoſis laborandum eſt 125. G. *Vide. Formis.*
Formidinem ne præſeferrent Celtæ, Oceano ſe obrui patiebantur 100. A. *Vide. Timorem.*
Formis deſcribendis intentus Arcbimedes eſt interſectus 110. B. 202. B.
Formoſis laborandum eſt, ne formam corporis animi turpitudine inficiant 125. G.
Formoſos Lamiæ, quos cupidè appetunt enecant 129. H.
Fortes viri indigent doctis, non contra 12. C.
Fortitudinis exemplum didicit a mure Braſidas 121. L.
Fortitudo quorundàm in adverſâ fortunâ 89 K. & ſeqq.
Fortuna omnium filo ſuſpenſa eſt 28. H.
Fortunâ utendum, quum favet, alioquin ea deſtituit 257. F.
Fortunæ, & Sapientiæ diſſimilitudo 87. C. & ſeqq.
Fortunam adverſam multi conſtantiſſimè tulerunt 89. B. & ſeqq.
Fortunam ſecundam, & adverſam multi magno animo tulerunt 89. K. & ſeqq. 90. G. & ſequentibus.
Forum viros efficere præclaros ait Homerus 94. A.
Franciſco Redio libri partem alteram, alteram

Regi Hiſpaniarum dicavit Hiſpanus quidam, & utrumque eodem titulo inſignivit 208. F.
Frater Luculli curam ſuſcepit amandato Calliſthene 132. K.
Fratrem electum Principis præceptorem nunciat 172. H.
Fratribus patrimonium diviſit, ſibi verò tantum reſervavit, quod ſatis eſſet ad peregrinandum diſciplinæ causâ 112. C. D.
Fratris eſſe quoddam epigramma judicatur 280. H.
Fraude malâ partæ divitiæ paupertati anteponuntur 98. I.
Fraudibus Gelonis Syracuſæ libertatem amiſerunt 65. K.
Freno coërcendum Theopompum ajebat Iſocrates 41. K.
Friderighius, & alii Auctori in itinere occurrerunt 228. A.
Fructu arboris, quæ lotos apud Homerum dicitur, qui veſcebantur, Patriæ obliviſcebantur 317. L.
Fruimur quibus ſemper, non tam grata ſunt 257. L.
Frumentum quàm multiplex reddant agri plures 254. I.
in Fruſta conciſos extinctos comedebant Eſſedones 100. A.
Fulvius Nobilior. *Vide. Quintus Fulvius Nobilior.*
per Funes inceſſiſſe elephanti feruntur 152. G.
Furere præoptabat Antiſthenes, quàm delectari 23. L.
Furere quum cenſeretur Democritus, ejus doctrinam divulgavit Hippocrates, ut ſapientia diceretur 63. B. 76. I.
Furere videbatur Polemon amore Xenocratis 63. C.
Fuſtibus enecabant ſenes parentes Sardi 100. A.
Fuſtuarium milites merentur, qui deſerunt ſigna 127. H.

G

GAditanus homo Romam venit ſolùm, ut Livium videret 10. I.
Galenus operum magnitudine, & multitudine omnes ſuperavit 124. B. 148. E.
Galenus quanta ſciverit 137. M.
Galli vivos homines conjectos in ingentia ſimulacra e viminibus contexta concremabant 100. B.
e Galliâ Romam ut remigraret, Pontifici perſuaſit Diva Catharina 189. G.
Gallo Sulpicio acceptam refert victoriam Paulus Æmylius, qui prædixit Eclipſim 39. O.
Gallorom philoſophi Druydæ 40. O.
Gallos gallinaceos inter ſe dimicantes Themiſtocles exemplum militibus ſuis propoſuit 26. K.
Gaſtonis Principis præceptorem electum fratrem nunciat 172. H.
Geloni ſe, & equos pellibus hoſtium interemptorum contegebant 100. A.
Gelonis fraudibus Syracuſæ libertatem amiſerunt 65. K.
Gemmæ quàm difficulter inveniantur 121. B.
Gemmæ, quibus ornabatur Lollia Paolina, æſtimatæ ſunt quadringenties 195. D.
Gontileſchus. *Vide. Horatius Gentileſchus.*
Geometriæ laudes 15. I.
Geometriæ ac ſi peritæ eſſent apes, ſexangulas cellas fingunt 153. A.
Geometriam, & reliquas diſciplinas philoſophiæ anſas appellabant 138. C.
Germanorum victoria ad Savum 216. F. & ſeqq.
Geryon tergemino corpore inſtructus 56. K.
Gillia hoſpites liberaliter tractabat 67. H.
Gladiatoris filius habebatur Commodus 329. A.
Gladiatorum more concurriſſe elephantos ferunt 152. G.
Gloriæ nimiâ cupiditate an ducantur docti 63. D.
Gloriæ theatrom evertere Athenas noluit Philippus 82. L.
Gloriæ theatrom ſe amiſiſſe Antigonus doluit mortuo Zenone 83. A.
Gloriam nullam conſequuti fuiſſent bellicoſi viri, niſi hoſtes extitiſſent 92. K. & ſeqq.
Gloriam juventutis Lucullus deliciis in ſenectute obſcuravit 326. H. S. *Vide. Famam. Honores. Laudes.*
Gorgias Leontinus centum, & octo vixit annos 212. I.
Gorgias Leontinus præceptor Hippocratis 137. L.
Gothorum Regem Rhadagaſum occidit quidam e Mediceâ gente 186. F. G.
Gradu militari ſe exercebant Romani 132. K.
Græcarum litterarũ ductus didicit elephas 152. G.
Græcas literas Hannibal in medio belli turbine didicit 150. B.
Græci antiqui non multum a Barbarorum moribus diſcrepabant 100. D.
Græci quare in diſciplinis Barbaros ſuperarint 150. H.
Græci bonos viros *ἀπράγμονας* vocant 592. I. *Vide. Græcis.*
Græcia quum ſtudiis floruit, virtutibus abundavit, iis autem omiſſis, vitiis ſcatuit 100. I.
in Græciâ ſeptem dumtaxat Sapientes extiterunt 224. G.
in Græciam litteras Cadmus invexit 50. D.
Græciam Perſæ non ampliùs invaſerunt poſt cladem a Xerxe acceptam 55. B.
Græciam univerſam ſuam eſſe Patriam dixit Hercules 78. H.
Græciam victam eloquentiâ Ciceronis queſtus eſt Apollonius 154. E.
Græcis priùs Romani machinas oppugnandis urbibus repererunt 41. B.
Græcorum novem millia trecenta millia Perſarum deleverunt 40. S.
Græcorum victoriæ celebriores 531. E. & ſeqq. *Vide. Græcarum.*
Grammaticæ artis ob præſtantiam Apollodorum Amphictyones maximis honoribus affecerunt 1. F.
Grammaticen apud Hebræos reperit Moſes 45. H.

Gratiæ non ingratè ſunt conferendæ 211. G. *Vide. Gratiarum.*
Gratianı juventuti regendæ præfuit Auſonius 161. F.
Gratiarum actionis argumentum 219. B.
Gratiis ut ſacrificaret, Plato Xenocrati præcipiebat 146. G. *Vide. Gratiæ.*
Gratæ minùs ſunt res, quibus ſemper fruimur 257. L.
Gravis, aut levis quælibet res, prout conſideratur eſt 201. I.
Gubernaculi vice Pompilus caudâ utitur 153. C.
Gymnaſia publica quot locis inſtituta 140. K. 541. per tot. 142. A. B. quam utilia ſint 143. G. & ſeqq.
Gymnoſophiſtæ Indorum, & Æthiopum Doctores 141. L.

H

HAdriani Imperatoris epitaphium in Vocomium 192. B.
Hadrianus Orbem terrarum peragravit, ut præſens recognoſceret, quæ de locorum naturâ tradebantur 82. A.
in Halicarnaſſam laſcivos verſus compoſuit Plato 192. B.
Hannibal urbem capiendi opportunitate uſus non eſt 35. H.
Hannibal Afros ut ad prœlium accenderet, eos ſe civitate donaturum promiſit 79. K.
Hannibal Italiæ campos militibus oſtendit, ut confirmaret 125. D E.
Hannibal in medio bello Soſilum audivit, & græcas litteras didicit 150. B.
Hannibalis res geſtæ 86. C.
Hannibalis pædagogum multi Fabium Maximum irridentes vocabant 136. D.
Haſta Achillis Telephum, quem vulneravit, ſanavit 176. H.
Hebetiores habebantur Xenocrates, & Cleanthes 125. F.
Hebræos Chriſtus non deduxiſſet in ſolitudinem, niſi alimenta eis expedire potuiſſet 189. K.
Helleſponto compedes injecit Xerxes 108. B.
Helleſpontum ponte conjunxit Xerxes 55. B.
Helluo librorum Cato dicebatur 21. K. 146. L.
Hemerodromi 172. D. 174. B. D. 197. F. G.
Heracliti nomen Meliſſus celebre effecit 63. B.
Heraclitus Perſarum Regis amicitiam, & dona deſpexit 161. A.
Herba ſulſtitialis repente oritur, & occidit 225. D.
Herbam porrigere 176. I.
Hercules dixit Græciam univerſam Patriam ſuam eſſe 78. H.
Hercules doctrinâ, & eloquentiâ demulſit homines 100. A.
Hercules Iolai imploravit auxilium 174. G.
Hercules balteum Amazoni detraxit 211. I.
Herculi, & Alexandro Magno ſolùm largiti ſunt civitatem Corinthii 78. I.
Herculis umbra apud Inferos eſt, ipſe in Cœlo 27. A.
Herennius Ponticus optimè conſuluerat Romanos caudinis ſaltibus dimittendos, aut trucidandos 136. A.
Herillus tergemino corpore fingitur 56. K.
Herillus collocavit felicitatem in perſpicientiâ veri 95. K. 163. A.
Hermodorus leges duodecim tabularum latinâ linguâ donavit; & ob id ipſe ſtatuâ donatus eſt 1. B.
Hermogenes anno decimoquinto ætatis eloquentiſſimus fuit, ſecus juvenis 32. I.
Herodotus in olympicis ludis famam ſibi quæſivit 34. L.
Heſiodus Patriam contumelioſè appellat 76. I.
Heſiodus dixit virtutem ſudore comparari 121. H.
Heſiodus dixit dimidium eſſe cujuſque rei principium 127. C.
Heſiodus quomodo poëta evaſerit 219. B.
Hieronymus Rex Siciliæ alborum equorum quadrigis quaſi Solis æmulus in Regiam invehebatur 108. C.
Hippocrates præceptores habuit Democritum, & Gorgiam Leontinum 537. L. 148. B.
Hippocrates quæ deſideret in Medico 149. E.
Hippocrates clinicen invenit, aris, templiſque honoratus eſt 154. B. C.
Hippomachus magiſter palæſtræ, & alius tibicinum caſtigarunt diſcipulos, quaſi plauſum excitaſſent 135. I. K.
Hirundines ædificandi artem hominibus oſtenderunt 153. A. D.
Hiſpanus quidam librum publicavit, cujus alteram partem Regi Hiſpaniarum, alteram Redio dicavit, utrumque autem eodem titulo inſignivit 208. F.
Hiſtoriâ Lucullus ſummus evaſit imperator 38. E.
Hiſtoriæ auctor Ptolemæus Alexandri ſucceſſor 40. C.
Hiſtoriam ſuam in olympicis ludis Herodotus recitavit, hinc celebris evaſit 34. L.
Hiſtoriam animalium quò conſcriberet, Alexander Ariſtoteli octingenta talenta dedit 82. M.
Holoſerica veſtis 169. I.
Homeri carminibus canendis multa hominum millia victum ſibi quærebant 21. D.
Homeri carmina abolere conatus eſt Caligula 84. C.
Homeri lotos, cujus fructu qui veſcebantur, obliviſcebantur Patriæ, indicat vitia 117. L.
ab Homero didicit Philippus phalangem 38. K.
Homero par videtur eſſe Plato in poëticâ arte 148. H.
Homerum poëtam Spartanorum dixit Lacon 38. K. lectitabant Alexander 38. L. 122. B.
Homerum illuſtravit Zeno 148. K.
Homerus Therſitem non omnino indoctum facit 27. F.
Homerus nomen ſuum, & Patriæ tacuit, & ſua opera indigeſta reliquit 63. D.
Homerus ait in foro viros effici præclaros 94. A.

Homerus eur Achillem, & Agamemnonem inter ſe litigantes pro voluptate inducat, non Ulyſſem 104. G.
Homine excepto pulcherrimus equus 124. H.
Hominem e luto finxiſſe quare dicatur Prometheus 50. E.
Hominem eſſe enimal ſui comendi ſtudioſum dixit Senece 191. G.
Hominem in Græciâ quærebet Diogenes 224. G
Homines externe edmirantur, contemnunt ſua 76. H.
Homines noſtri utique celebres ſunt 78. G.
Homines doctrinâ, & eloquentiâ demulserunt Hercules, & Orpheus 100. O. E.
Homines omnes nature diſcendi cupidos procreavit 104. B.
Homines priſci videntes nihil videbenr juxte Æſchylum 116. K.
Homines in lepides convertebat Meduſa 132. L.
Hominea multss artes didicerunt eb enimalibus 153. A. & ſeqq.
Homioes proletarii 177. E.
Homines potentes, ut megnum eliquid concedere videentur, tardè tribuunt, quod ſtatim poſſunt 211. F.
Hominea libidini potiùs, quàm labori dediti ſunt 214. G.
Hominibus morbos omnes inrulir Pandorâ 105. e.
Hominum, ac Deorum civitatem eſſe Mundum quidam dixerunr 79. A.
Hominum mentes ſelſitas ducit 98. H. & ſeqq.
Hominum dumtaxer peter eppellatur Deus, licèt etiam animantes procrearir 200. G.
Hominum omnium primus Peleſgus e Terrâ eſt editua 219. G.
Hominum doctorum psueitss qusre ſit 22t. E.
Hominum in pectore feneſtrem eſſe optebet Socrates 228. E.
Homo ignevus nihil e ſepulto diſerepet 533. G.
Honeſtiſſimos Thracea arbitrabeutur eoa, qui otium amplecterentur 95. E.
in Honorem Promethei ludum lempadum celebrantes ab erâ Amoris facem accendebant 111. F.
Honores, qui habiti ſunt doctis viria extra peeriam 77. a. & ſeqq.
Honores habiti doctis viria 82. L. M. 83. A. & ſeqq. 161. A. & ſeqq.
Honores, qui Hippocrati ſunt bsbiti 554. E. C.
Honorca ſummos antiquitus omnea ferè oratores edepti ſunt 162. D.
Honores a Deo petendi non ſont, quos, an profuturi ſint, ignoremua 206. e.
Honoribua maximis Apollodorum ob artis grematicæ præſtantiã Amphictyonea effecerũt 1. F.
Honoribus ubique noſtri homincs afficiuntur 78. G. *Vide. Famam. Gloria. Laudes.*
Honorii Imperatoris, & Florentinnrum eopiæ exercitum Gothorum profligerunt 186. F.
Hores indicabat eque borologio oſtenſo 209. E.
Horatius moribus turpibus fœdus fuit 119. E.
Horatius riſu diguum putet Chœrilum poëtam 162. C.
Horatius præcipit poëtis nc juſſe ceuant 219. A.
Horatius Geotileſchius pictor piſauus peter Arsemiſiæ 221. G.

Horologio oſtenſo boras indieabat eque 209. E.
Hortenſius ob eultus elegantism mollis babitus 191. t.
Horruli fructibua victitabst Epicurus 88. A.
Hoſpitea liberaliter qui tractarent 67. H.
Hoſpitium, non eivitatem Atbenienſes Alexandro Magno decreverunr 78. I.
Hoſtes niſi extitiſſent, bellicoſorum virorum gloria nulla fuiſſet 92. K. & ſeqq.
Hoſtes quomodo ſuperandi eſſent in quibuſcumque locis, ad quæ veniſſet, explorebat Philopœmen 122. E.
Hoſtium in poteſtatem ſe tradidit Antigonua, ut patrem liberaret 83. A.
Hoſtium interemptorum pellibua equos, & ſe contegebant Geloni 100. A. *Vide Inimica.*
Humenitatem per totum Orbem terrarum invexcrunt Romani doctrinæ ſtudiis 100. F.
Humor niſi feratur per occultos meetus, plantæ ereſeunt 131. C.
Hypaſin flumen uſque Orientem ſubegit Alexander 158. I.
Hypatos ſopremum ſignificat, & ejus ſecunda ſyllaba brevis eſt 182. I.
Hyperbolus nequam 88. C.

I

JActantie Pompeji 108. D.
Jacturam Regni ut æquiùs ferret, reſpondit Dionyſius ſibi litterss profuiſſe 61. F.
Jalyſum pingens Protogenca urbis excidium non ſenſit 88. L. medidis lupinis ſeptem ennoe victitevit 122. L.
Jaſonem Pheræum occidere quidam volena incisâ vomicâ ſanevit 228. D.
Ignaviâ corpus babebator, firmatur lebore 131. B.
Ignavus homo nibil a ſepulto diſcrepat 133. G.
Igoem invenit Prometheus; ideo hominem e luto finxiſſe ferunt 50. E. *Vide. Facem.*
Igniculos quere inſitas animo notiones quidam voeent 154. K.
Ignominiam quibua docti viri pepererunt 84. A. & ſeqq.
Ignorentes etiem ſeientiam experunt 163. E.
Illacrimari coëgit Alcibiadem Socrates, quum nibil ſcire oſtendiſſet 110. E. F.
Ilochium noſtroa recepiſſe nunciet 304. E.
Imaginea Livii, & Virgilii amoverc ex omnibus bibliothecis conetus eſt Caligula 84. O.
Imaginibus clerorum virorum non tsm commovemur, quàm locis, in quibus verſati ſunt, eommovemur 143. L.
Imago quædsm Amieus Amici 570. F.
Imbelles Lydi, & Babylonii facti, quòd ertea, quæ effeminant, amplexati ſuor 39. L.
Imitamur quum aliquem, nunquem ed ejua præſtentiam pervenimua 155. F.
Immolabanr viros ſenes Derbices 500. A. *Vide. Sacrificare;*
Immortaliteti Petriem pretulit Ulyſſes 191. B.
Imperator Julianus vetuit, ne littere profa-

næ ediſcerentur 100. M.
Imperator ſummus, & ſummus orator fuit Cato Cenſorios 158. H.
Imperatores qui geſſerunt bella non per ſuos duces 54. B.
Imperatoris ejusdem eſt aciem, & convivium inſtroere 23. B. *Vide. Duces.*
Imperatoris Antonini Philoſophi laudes 90. I. & ſeqq.
Imperatoris Honorii. *Vide. Honorii. Hadriani.*
Imperia quum ruere cœperunt, in præceps feruntur 178. E.
Imperii fines, quàm ingenii minùs eſſe dixit Cæſar 11. I.
Imperio indignum Agrippam judicavit Auguſtus, quòd rudis bonarum artiom haberetur 47. H.
Imperium Medi oullo negotio aſſequuti ſunt 40. G.
Imperiom Perſarum quàm latè pateret 40. L.
Imperium reſignavit Diocletiaous; Auguſtus autem idem cogitavit 63. I. K.
Imperium Aſſyriorum fuit primum 105. E.
Incerros exiſtens miſer eſt 201. G.
Indoctum omnino Therſitem Homerus non facit 27. F.
Indorum Sapientes Caucaſi nives uodi tolerabant 312. B.
Iodorum etiam doctrinam appetivit Alexander 158. K.
Inediâ ſibi medentur leones, tigres, lopi cibo graves 153. D.
Inediâ vitam finire ſtatuit Corellius dolore victus 179. H. 180. B.
Inſantibus teneris cibom maoſum damus 152. C.
Ioſeros adiit umbra Herculis, ipſe in Cœlo degit 27. A.
apud Inferos nullum diſcrimen eſt inter homines, 84. E.
Infidı eſt Regni ſocietas 157. L.
Infiniti ſunt libri Pragmaticorum, & pleni diſputationum 140. A.
pro Infulis ſunt litterarum ſtudia 81. G.
Ingenii fines, quàm Imperii protuliſſe majos eſſe dixit Cæſar 11. I.
Ingenio præſtantes adoleſcentes laborem diſcendi reformidare ſolent 120. F.
Ingenio tardiores habebantur Xenocrates, & Cleaothes 125. F. G.
Ingenio cedere nemo vult 127. E.
Ingenioſi ſunt amaotes ad fingendas cauſas, ut excuſent 195. I.
Ingratè beneficia non ſunt conferenda 211. G.
Inhumanitas quorundam populorum 100. A. B.
Inimica voluptati eſt, occupatio, 102. K.
Inimica Typhoni quare ſit Iſis, 107. M. 108. A. *Vide. Hoſtes.*
Injuriis affecit Dionyſium Platonem, cui vittatam oavem obviam miſerat 84. F.
Innocentes homines, vivoſque in ſimolacra e viminibus cootexta conjectos ſuccendebant Galli 104. B.
Inſaniam ingenerat adulatio 108. C.
Inſanire. *Vide. Furere.*
Inſtitutiones juris civilis docendi Principem munus in fratrem collatum nunciat 172. H.
Inſulæ Taprobanæ Rex Regulum interfici juſſit, quòd ſcivem Romanum in carcerem conjeciſſet 79. H.
Inſulæ quas utilitates afferant, & quam pulchritudinem pariant 146. C.
Intellectus nomine Saturni ſignificatur Virgilius 62. G.
Intellectus, & voluntas præcipuæ animi facultates, & quid quæque præſter 97. I. 98. F.
Intemperantiam eſſe cauſam morborum Epicuri dicebant Stoici 185. H.
Interpres veritatis peſſimus eſt vulgus 137. D.
Interrogabat, an ſederet, ſenex in ſellâ poſitos 132. H.
Interrogatos Dionyſius, qoid ipſi litteræ profuiſſeot, reſpondit, ut Regni jacturam æquiùs ferret 61. F.
Interrogatus Srilpo, nunquid amiſiſſet, reſpondit, nihil, quia doctrinam mihi oemo abſtulit 61. H.
Inventis aliorum tanquam ſuis lætabatur Virgilius 63. C.
Inventor clinices Hippocrates 154. B.
Inventores artium etiam igoobilium Antiqui pro Diis habebant 66. C.
Iovidiâ an docti laborent 62. I. & ſeqq.
Inviti ceteris obediunt homines, ſapientiæ autem ſponte 9. I.
Joanoes Mediceus militiam reſtituit 183. D. E.
Jocis, & ſeriis a nemine ſuperatus eſt Porcius 21. L.
Jocus cujosdam, qoom Chryſippi librom ſententiis ex Euripidis Medeâ refertum legeret 148. K.
Jolai imploravit Hercules auxilium 174. G.
Jovi nectar ſine labore non contingit, nam per Symplegadas petras a columbis portatur 125. G.
Jovis e capite quare Minerva nata dicatur 81. C.
Iphicli velocitas 173. A.
Iſis, quæ Sapientia eſt, inimica Typhoni, qui ſoperbia eſt 107. M. 108. A.
Iſocrates inſtituit Timotheum 40. C.
Iſocrates Theopompum freno coërcendom ajebat 41. K.
Iſocrates nonaginta vixit aonos 112. I.
Iſocrates præcepit longam viam diſciplinæ cauſâ non refugiendam 125. I.
Italia omnium feraciſſima, quæ noo ſunt comparanda cum iis, quæ proferunt aliæ regiones 78. F. *Vide. Italiæ.*
Italicos philoſophos audivit Plato 139. B.
Italiæ campos Hannibal militibus oſtendit, ut coofirmaret 125. D. E.
Italiam quingentis annis, duceotis Orbem terrarum Romani domuerunt 41. E. *Vide. Italia.*
Iter qoinque millium quotidie bis peragebat Antiſthenes, ut Socratem audiret 112. E.
Ithacam immortalitati prætulit Ulyſſes 191. B.
Judices Xenocratem teſtem jurare noluerunt 77. B.
Julia capta eſt 204. E.
Julianus Imperator vetuit, ne profanæ litteræ diſcerentur 100. M.

Ju-

Julius. *Vide. Cæſar.*
Joppiter eur aureum ſæculum ſeſtulerit 131. c.
Jurabant athletæ ſe decem continuos menſes exercuiſſe 222. G.
Jutare Xenocratem teſtem judices noluerunt 77. B.
Juris civilis docendi Principem munus in fratrem collatum nunciat 172. H.
Juriſconſulti veteres quàm multa ſciverint 26. B.
Juriſconſulti antiqui Stoicos præcipuè ſequuti ſunt 138. A.
Juriſprudentiæ laudes 17. G. H.
Juriſprudentiæ ſtudiis ægrè incumbentem conſolatur 201. A. & ſeqq.
Jus civitatis. *Vide. Civitatis jus.*
Juvenis inſulſiſſimus fuit Hermogenes; puer autem eloquentiſſimus 32. I.
Juventute diuturnâ pubeſcit corpora labore 131. D.
Juventutis gloriam qui in ſenectute amiſerint 32. C. & ſeqq.
Juventutis famam Luculli deliciæ in ſenectute obſcurarunt 126. H. I.

L

Labor plurimus requiritur ad invenienda pretioſa 121. D. & ſeqq.
Labor quiete miſcendus eſt 125. A. B.
Labore nectar Jovi contingit, nam per Symplegadas petras a columbis portatur 125. C.
Labore corpus firmatur, hebetatur ignaviâ 131. D.
a Labore deſiſtendum, quum adhuc laborare poſſumus 227 K.
Laborem diſcendi adoleſcentes præſtantes ingenio ſolent reformidare 120. F.
Laborem homines refugiunt, & ſe libidini dedunt 214. G.
Laboribus plena eſt militum vita 164. D.
Laboris obeundi neceſſitas confert ad virtutem 96. C.
Laboris expers gaudet quum videt laborantes 201. H.
Lacedæmonii Tyrtæi verſibus excitati Meſſenios vicerunt 39. E.
Lacedæmonii antequam prœlium inirent, Muſis immolabant 158. F.
Lacon dixit Homerum poëtam Spartanorū 38. K.
Lacon dixit otii damnatum pœnas libertatis ferre 92. G.
Ladas curſu inſuperabilis 170. H.
Ladon fluvius Arcadiæ 219. D. G.
Lædere animum non poſſunt externa, niſi ipſe ea admiſerit 202. C.
Lætis triſtia miſcet Deus, ne inſolentiùs efferamur 226. I.
Lætitia eſt facunda 210. C.
Lamiæ formoſos, quos cupidè appetunt, enecant 129. H.
Lampadum ludum celebrantes in honorem Promethei facem ab arâ Amoris accendebant 111. F.
Lapides non commovit Orpheus, ſed homines ſtupidos erudiit 100. B.
in Lapides convertebat homines Meduſa 232. L.
Laſcivos verſus qui graviſſimi viri factitarint 192. B. C.
Latinâ Linguâ leges duodecim tabularum donavit Hermodorus 1. E.
in Latomias conjectus eſt Philoxenus 103. F.
Latro. *Vide. Porcius.*
Lavabant quidam ſepties in die 184. H.
Laudabile eſt mutare conſilium non rectum 126. D.
Laudabilis eſt mediocritas in morum diſciplinâ, non in ſcientiâ 137. A.
Laudantes oderunt boni, ſi nimis laudent 198. I. 225. H.
Laudare Athenienſes apud eos facillimum dixit Socrates 101. K.
Laudari ab omnibus quum quidam Antiſtheni dixiſſet, reſpondit: numquid turpe perpetravi? 135. F.
Laudari a laudato viro ſumma laus eſt 207. B.
Laudatores odio habent boni, quum laudant nimis 198. I. 225. H.
Laudes Geometriæ 15. I. & ſeqq. Medicinæ 17. F. G. Juriſprudentiæ 17. G H.
Laudes Antonini Philoſophi 90. I. & ſeqq.
Laudes Piſani Athenæi 144. A. & ſeqq.
Laudes diſciplinarum, quæ in Piſano Athenæo docentur 145. A. & ſeqq.
Laudes Florentiæ 191. B. & ſeqq.
Laudes, & probra Amicorum ad Amicos pertinent 214. I.
Laudes Ciampellii 221. D.
Laudes ſui audire jucundiſſimum 232. F. *Vide; Famam. Gloria. Honores.*
Laurentius, & Coſmus Medicei commoverunt Pannoniæ Reges, & Neapolitanos ad fovendas literas 183. B.
Laurus expiationibus adhibebatur 145. G.
Lectum Platonis tanquam ipſius faſtum quum Diogenes calcaret, Plato dixit alio faſtu calcare 191. H.
Legationem pro Florentinis ad Pontificem obivit Diva Catharina 189. G.
Legatum Xenocratem Athenienſes miſerunt 77. C.
Lege ſancitum erat ſub pœnâ capitis, ne quis Megarenſis Athenas veniret 34. A.
Legem qui a Deo non acceperunt, eos doctrinam habuiſſe tradit Clemens Alexandrinus 82. G.
Leges 12. tabularum linguâ latinâ donavit Hermodorus 1. B.
Leges agrarias quum non tuliſſet Solon, plebem offendit 93. H.
Leges ſuæ ne abrogarentur, exilio ſuo effecit Lycurgus 114. E.
Leges non ſanciebantur, niſi priùs trinis nundinis populo conſiderandæ proponerentur 143. A. *Vide. Legibus. Legum. Lex.*
Legi a nemine Epicureos Cicero teſtatur, quia ſermonis elegantiam contemnebant 149. B.
Legibus Aſiam temperavit Lucullus 92. E. 126. I. *Vide. Leges. Legum. Lex.*
Legiones ſibi e terrâ erupturas gloriatus eſt Pompejus 108. D.

Le-

Legionum pro ſalute ſe Decii devoverunt 114. B.
Legum ſtudia. *Vide. Juriſprudentia.*
Legum bona 45. M. 46. A. *Vide. Lege. Legibus. Lex.*
Legumlatores multi 17. L. 45. G. & ſeqq.
Legumlatorum vetuſtiſſimus Moſes 45. O.
Leones cibo graves inediâ ſibi medentur 153. C. D.
Leontius Statuarius 25. I.
Lepidus, Octavianus, & Antonius Patriæ peſtes 157. I.
Levis, aut gravis quælibet eſt ras, prout conſideratur 201. S.
Lex Mortalium, & Immortalium Regina dicitur a Pindaro 27. K.
Lex Soldariorum 226. D. *Vide. Edicto. Lege. Legibus. Legum.*
Libellum de Sphærâ conſcripſit Auctor 230. A. *Vide. Libri.*
Liberalitate in hoſpites celebres Cimon, & Gillia 67. H.
Liberalitate amicorum Virgilius centies ſeſtertiûm congeſſit 161. E.
Liberi Patris res geſtas æquavit Alexander 31. G.
Libertatem Syracuſæ amiſerunt fraudibus Gelonis 65. K.
Libertatem in Servitute qui non amiſerint 87. A. B.
Libertatis pœnam ferre damnatum otii dixit Lacon 91. G.
Libertus Calliſthenes Lucullum in otio peſſumdedit 132. K.
Libidini ſimilis eſſe non debet amor conjugalis, ſed amicitiæ 214. C.
Libidini potiùs ſerviunt homines, quàm laborem ſuſcipiant 214. G.
Libræ in alterâ lance ſi ponatur virtus, præponderabit omnibus bonis 68. A.
Libri legendi iis, qui cupiunt diſcere 2. E.
Libri Pragmaticorum infiniti, & pleni concertationum 140. A.
Librorum helluo Cato dicebatur 21. K. 146. L.
Librorum quadringenta, vel ſeptingenta millia conflagrarunt bello Alexandrino 141. H.
Libros ſeptingentos Chryſippus, & ter mille Didymus ſcripſit 22. A.
Libros ſeptingentos edidit Chryſippus 123. M.
Libros appellavit mortuos oraculum 138. I.
Librum primus vulgavit Alcmæon 63. E.
Librum Chryſippi legens refertum ſententiis ex Euripidis Medeâ Chryſippi Medeam ſe legere dixit 148. K.
Librum publicavit Hiſpanus quidam, cujus alteram partem Hiſpaniarum Regi, alteram Redio dicavit, & utrumque eodem titulo inſignivit 208. F. *Vide. Libellum.*
Lineam ducendo ſe quotidie exercebat Apelles 122. X.
Linguâ latinâ Hermodorus leges duodecim tabularum donavit 1. E.
Linguâ patriâ Aſdrubal dicebatur Clitomachus 241. A.
Linguæ, quàm Imperii fines protuliſſe glorioſius eſſe dixit Cæſar 11. I.
Linguæ vitium emendavit Demoſthenes 25. G.
Linguarum ſtudium non contemnendum 1. D. & ſeqq.
Linguas tres tenebat Ennius 1. F.
Linguis duobus loquentes antiquitus admirationi fuerunt 1. E.
Lippa occupata eſt 199. I. 204. E.
in Litoribus conſiſtebant Celtæ, donec Oceano obruerentur 100. A.
Litteræ digniores ſunt bellicis artibus 12. C.
Litteræ multis tranquillitatem pepererunt 61. A. & ſeqq.
Litteræ quid profuiſſent, interrogatus Dionyſius reſpondit, ut jacturam Regni æquiùs ferret 61. F.
Litteræ profanæ ne ediſcerentur vetuit Julianus 200. M.
Litteræ ſacræ bonus ſermones melli compararunt 202. E.
Litteræ non erubeſcunt 211. e.
Litterarum ope Regnum Evander obtinuit 10. A.
Litterarum nutrices habebantur Athenæ, licet doctrina defeciſſet 31. F.
Litterarum ſtudia doctis ſunt pro inſulis 81. G.
Litterarum peſtis luxus 159. A.
Litteras in Græciam Cadmus invexit 50. D.
Litteras foverunt Pannoniæ Reges, & Neapolitani exemplo Coſmi, & Laurentii Mediceorum moti 183. A. *Vide. Litteris.*
Litterati an invidiâ laborent, & nimiâ gloriæ cupiditate 62. I. & ſeqq. 63. D. & ſeqq. *Vide. Doctos.*
Litterati quare apud multas gentes eſſent ſacerdotes 81. E.
Litterati ſunt ſimiles militibus 159. D. E.
Litteratorum vita dumtaxat curis eſt expers 61. L. & ſeqq.
Litteratos qui coluerint 82. L. M. 83. A. & ſeqq.
Litteris vacare populos a ſe domitos Mitylenæi vetuerunt, ne rebellarent 40. A.
Litteris ad Senatum miſſis Tiberius teſtatus eſt ſeſe angi 130. H.
Litteris operam dederunt multi negotiis occupati 150. B. & ſeqq. *Vide. Diſciplina Litteræ.*
Livii ſcripta amovere ex bibliothecis conatus eſt Caligula 84. O.
Livium ſolùm ut videret quidam Gadibus Romam venit 10. I.
Livius Druſus ne puero quidem ſibi ferias contigiſſe querebatur 95. E.
Loca quæcumque adiret Philopœmen, explorabat, quomodo bellum in illis adminiſtrari poſſet 122. B.
Locis, in quibus verſati ſunt clari viri, commovemur 143. L.
in Loco deſipere dulce eſt 231. K.
Locus non parum confert ad comparandam doctrinam 31. E. F.
Locuſtis ut veſceretur Apicius, in Africam navigavit 81. L.
Lullia Paulina geſtabat gemmas, quæ quadringenties æſtimaræ ſunt 195 D.
Lomius. *Vide. Aurelius Lomius.*
Longa eſt ſecunda ſyllaba vocis *Sperchius* 182. K.

Loque-

Loquebatur ſtatua Memnunia Solis radiis icta 154. H.
Loquendi divinitas Theophraſto uomen dedit 148. I.
Loqui omnes ferè aves diſcuur 152. I.
Lucauum interſecit Nero 84. H.
Lucem quandam incertam veritatis quum videre cœpiſſet, ſe extingui querebatur Theophraſtus 110. A.
Lucretius, qui vuluptate felicitatem metitur, jucundiorem coitum non amantium, quàm amantium putat 214. U.
Lucro docere qui inſtituerunt, minuerunt præceptoris auctoritatem 201. A.
Lucubrationem Auctor compoſuit in eum, qui Ciceronem de nuvitate verborum redarguit 215. A. O.
Luculli res geſtæ 92. A. 126 H. I.
Lucullus hiſtoriâ ſummus evaſit imperator 38 E.
Lucullus in ſenectute deliciis famam juventutis obſcuravit 126. H. I.
Lucullus otio corruptus eſt, ut repueraſceret 132. I. K.
Ludibundus Diogenes dolium verſabat Philippo imminante Corinthu 61. D.
Ludum lampadum in honorem Promethei celebrantes facem ab Amoris arâ accendebant 211. F.
ante Lunam ſe fuiſſe ferebant Arcades 219. E.
Lupi cibo graves inediâ ſibi medentur 153. C. D.
Lupinis victitavit ſeptem annos, quibus Jalyſum pinxit Protogenes 122. L.
Luſciniæ a magiſtris luſciniis erudiuntur, & humanum ſermonem diſcunt 152. I.
Luſibus, & ſtudiis a nemine ſuperabatur Porcius 21. L.
e Luto hominem quare finxiſſe dicatur Prometheus 50. E.
Luxum parit pax, qui litterarum peſtis eſt 159. A.
Lyceus mons Arcadiæ 219. G.
Lycurgus quanta pertulerit 114. E.
Lycurgus inſtituit, ut duces antequam prœlium inirent, Muſis ſacrificarent 158. F
Lydi enervati ſunt, quia Cyrus coëgit eos artibus effeminantibus operam dare 39. L.
Lynceus viſu pervadebat corpora opaciſſima 97. M.
Lyra inventa eſt a Mercurio in Arcadia 219. G.
Lyræ cantu Amphion Thebas extruxiſſe quare dicatur 45. B.
Lyſidis diſcipulus Philippus 40. B. 122. A.
Lyſimachus cenas doctorum cupidè congregabat 22. K.

M

MAcedones an eſſent alas habituri, percontabantur Barbari 56. G.
Macedoniæ Regnum Archelai virtute floruit 66. E.
Machinas quatiendis muris invenit Pericles 37. K.
Machinas oppugnandis urbibus Romani priùs, quàm Græci repererunt 41. B.
Mæcenas mollis 83. I.
Mænalus mons Arcadiæ 219. G.
Mæotis in primâ ſyllabâ fit brevis ab Ovidio 182. K.
Mæror eſt maximum animi malum 233. D.
Magalottus clariſſimus vir 226. F.
Magi Perſarum Doctores erant 141. L.
Magiſtra virtutis eſt neceſſitas 96. C.
Magiſtræ luſciniæ luſcinias docent 152. I. *Vide. Magiſtri.*
Magiſtratus ſummos adepti ſunt antiquitus omnes ferè oratores 162. D.
Magiſtri diſcipulos caſtigarunt, quaſi non ex arte egiſſent, quia plauſum populi reportaſſent 135. K.
Magiſtros dicendi Rhodienſes audivit Cicero 139. C. 141. H. Cæſar 141. H. *Vide. Auditor. Diſcipuli. Doctores. Magiſtra. Præceptores.*
Magnanimitas multorum in ſecundâ, & adverſâ fortunâ 89. K. & ſeqq. 90. O. & ſeqq.
in Magnis excellere Anniceerin non poſſe dixit Plato, qui mirabili artificio currum agitaret 123. B. 214. K. *Vide. Magnum.*
Magnitudine, & multitudine operum ſuperavit omnes Galenus 124. B.
Magnum aliquid ut concedere videantur, potentes tardè præſtant, quod ſtatim poſſunt 211. F. *Vide. Magnis.*
Mala, quæ afferunt voluptates 105. B.
Mala omnia Mortalibus intulit Pandora 105. B. *Vide. Malis. Malum.*
Malacia pernicioſa eſt, quam ignavia pollicetur 133. A.
a Mala cogitatio avertenda eſt 202. A. *Vide. Mala. Malum.*
apud Mallos Alexander ſummum diſcrimen adivit 114. B.
Malorum maximum eſt mæror 233. D.
Malum poëtam liberaliter Sylla eſt remuneratus, & Alexander 162. C.
Malum ſummum Epicurus dolorem exiſtimabat; ideo quum voluptatem ſuperaret, moriendum cenſebat 179. I. *Vide. Mala. Malis.*
Manlius nullo doctore diſciplinas omnes didicit 31. D.
Manſum cibum damus teneris Infantibus 152. C.
Manu murem tenens Braſidas quum morſu ab eo appetitus eſſet, dixit nihil eſſe tam exiguum, quod vitam tueri non poſſit 121. L.
Mare terris immiſit Lucullus 126. I.
Mare percurrens Orion plantas non tingebat 173. A. *Vide. Mari.*
Margites ultra quinque numerare didicit, & novam nuptam non attigit, ne a matre objurgaretur 132. G.
Mari verbera incuſſit Xerxes 108. B. *Vide. Mare. Oceano.*
Maritorum famam dehoneſtant, quæ ornant uxores 214. L. *Vide. Femina. Mulier. Sponſum. Viri. Uxorem.*
Marmaricæ, & Cyrenaicæ a finibus uſque ad Indum Perſarum Imperium porrigebatur 40. L.
Marmoreum equile fecit equo Caligula 85. H.

Mat-

Martis ſpolia *Muſis* conſecravit Q. Fulvius Nobilior 158. G.
Matre Threſſâ natus erat Antiſthenes 76. B.
Matrem veritus ne ſe objurgaret Margites, novam nuptam non attigit 132. O *Vide. Matris.*
Matrimonia ſedatè diligentium ſunt jucundiora, quàm inſanè amantium 214. D.
in Matrimonium Claudio Pompejano collocavit filiam Antoninus 82. A.
Matris mortem conſolatur 182. A. & ſeqq.
Matris mortem quomodo tulerit Auctor 187. D. & ſeqq. *Vide. Matre.*
Matronæ meretriciis munditiis coli non debent, non tamen inornatæ omnino eſſe debent 149. D
Martyræ 179. D.
Mauritaniam uſque pervenit Hercules ad cognoſcendam Siderum ſcientiam 100. D.
Medea Æſonem recoxit 170. H.
Medeam cæde filiorum contaminarunt poëtæ 84. A.
Medeam Chryſippi ſe legere dixit quidam, quum librum ejus refertum ſententiis ex Euripidis Medeâ legeret 148. K.
Medendi novam rationem invenit Aſclepiades Medicus 149. A.
Medendi artem oſtenderunt nobis animalia 153. D.
Medi nullo negotio Imperium acquiſiverunt 40. G.
Mediceâ de gente quidam Rhadagaſum Gothorum Regem obtruncavit 186. F. G.
Mediceæ gentis viri qui præſtiterunt 183. B. & ſeqq.
Medici circumforanei 137. C. 148. K.
Medici Regibus imperant 146. D. *Vide. Medico.*
Medicinæ velut Deus cultus eſt Hippocrates 154. C.
Medicinæ laudes 17. F. G.
in Medico quæ deſideret Hippocrates 149. E.
Medicus Aſclepiades tempore Pompeji novam medendi rationem invenit 148. M. 149. A. *Vide. Medici.*
Mediocritas laudatur in morum diſciplinâ, non in ſcientiâ 137. A.
Mediocritas quæ laudabilis ſit 227. H. I.
Meduſe homines aſpectu in lapides convertebat 132. L.
Megarenſes pœnâ capitis prohibebantur Athenas venire 34. A.
Meliſſus inſignis dux, & philoſophus 40. C.
Meliſſus Heraclitum celebrem fecit 63. B.
Meliſſus claſſibus præfuit, & floruit doctrinâ 158. G.
Malli bonos ſermones Litteræ ſacræ compararunt 202. B.
Memnonis ſtatua ſolis radiis afflata loquebatur 154. H.
Memoriâ inventorum ſuorum Epicurus dolores mortiferos lenivit 62. K. 88. K.
Mens cauſa fuit ſocietatis, quam inierunt interdum cum hominibus Angeli 200. H. *Vide. Mentem.*
Menſæ Darii quotidie Democedes accumbebat 77. L.
Menſes continuos decem ſe exercuiſſe jurabant athletæ 122. G.
Menſes totos domi ſe continebat Demoſthenes, ut ſtudiis vacaret 124. B.
Menſuras, & pondera Palamedes invenit 50. D.
Mentem conſectari admonebat Plato, quum mori Sapientem oportere dicebat 60. D.
Mentem hominum occuparunt falſæ ſpecies 98. H. & ſeqq.
Mentem occuparunt vitia omnia 99. C. & ſeqq.
Mentes cœleſtes cum hominibus dumtaxat ſocietatem inierunt 200. H.
Mentis elienatio e ſenſibus quædam eſt mors 103. C.
Meracius potare 170. H.
Mercatorum fortuna rudentibus apta eſt 28. H.
Mercatorum vita curis plena eſt 61. L.
Mercatorum vita ſollicitudinibus plena 163. M.
in Mercatu Socrates quum merces multas vidiſſet, quid dixerit 128. A.
Mercede qui docere inſtituerunt, minuerunt præceptoris auctoritatem 201. A.
Merces multas in mercatu Socrates quum vidiſſet, quid dixerit 128. A.
Mercurius, qui leges Ægyptiis condidit, ter maximi cognomen eſt adeptus 45. H.
Mercurius natus eſt in Cyllene monte Arcadiæ, & Lyram invenit 219. G.
Meretricis munditiis matrona coli non debet, ſed non omnino inornata eſſe debet 149. D.
Metellus Pius Cordubæ natis poëtis aures dedebat 162. C.
Metrodorus Epicureus 149. C.
Metu ſerpentum currens bibit e Nilo canis 123. eſt I. 155. E.
Michaël Angelus. *Vide. Bonarotius.*
Militare ſub Regibus externis reprehendendum 164. F.
Militari gradu ſe exercebant Romani 131. K.
Milites confirmavit eloquentiâ Philippus 38. M.
Milites ruentes in excidium Byzantii oratione compeſcuit Xenophon 39. B. 69. M.
Milites ut ad prælium accenderet, civitatem Hannibal promiſit 79. K.
Milites ut confirmaret Hannibal, oſtendit Italiæ campos 125. D. E.
Milites etiam gregarii Joannis Medicei præſtantiſſimi duces evaſerunt 183. E.
Militibus gallos gallinaceos exemplum propoſuit Themiſtocles 26. K. *Vide. Militum.*
Militiæ operam dabant Romani non minùs annis viginti 131. I.
Militiam reſtituit Joannes Mediceus 183. D. E.
Militum vita curis eſt plena 61. L.
Militum impetu victus Pompejus cum Cæſare pugnavit, quum ſtatuiſſet eum fame urgere 134. L.
Militum vita quàm laborioſa ſit 164. D. *Vide. Milites.*
Millium quinque iter quotidie conficiebat Antiſthenes, ut Socratem audiret 112. E.
Miltiades novem millibus Athenienſium trecenta millia Perſarum delevit 40. I.
Miltiadis tropheum excitavit Themiſtoclem 93. B.
Minerva textrinam invenit 50. D.
Minerva quare e Jovis capite nata dicatur 81. C.

Mi-

Minerva quare bellis, & diſciplinis præſit 158. F.
Minervam quare veneris expertem finxerint poëtæ 104. G.
Minos dicitur ab Homero auditor Jovis 45. I.
Minos quòd Atheniensibus bellum intulit, tyrannus habetur 84. C.
Miſeria eſt in incerta eſſe 201. G.
Mitylenæi populos domitos litteris vacare vetuerunt, ne rebellerent 40. A.
Moderatio multorum in ſecundâ fortunâ 90. O. & ſeqq.
Modeſtia eorum, qui ſapientiſſimi erant 108. F. & ſeqq.
Modi duo diſcendi ſunt 2. E.
Mœnibus quatiendis machinas Pericles invenit 37. E.
Mollis eſt animus amantium 209. I.
Malo. *Vide. Apollonius Molo.*
Monfauconius Lucam proficiſcitur Sanctorum Patrum libros conquirens 186. K.
in Monte Muſæ quare habitare dicantur 118. G.
Montem Atho in effigiem Alexandri effingere cogitavit Dinocrates 29. H.
Montem Athonem perfodit Xerxes 55. E.
Montem, qui Petra vocabatur, quum inſediſſent, Barbari percontabantur, an alas eſſent Macedones habituri 56. G.
Montes perfodit Lucullus 126. I.
Montes Arcadiæ 219. D. G.
in Montibus quare Muſas poëtæ collocarint 136. O.
Monumento Scipionum impoſita eſt Ennii ſtatua 83. C. *Vide. Sepulcram.*
a Morbis aliis liberat podagre 176. O.
Morbos omnes Mortalibus intulit Pandora 105. B.
Morbos Epicuri ab intemperantiâ proficiſci dicebant Stoici 185. H.
Mores hominum falsâ ſpecie corrumpuntur 98. H. & ſeqq.
Mores inhumani multorum populorum 100. A. B.
Mores Græcorum non multum diſcrepabant antiquitus a Barbaris 100. D. *Vide. Moribus. Morum. Mos.*
Mori Sapientem oportere dicebat Plato 60. D.
Mori voluit Dido, ne caſtitatem amitteret 84. E.
Mori ſe querebatur Theophraſtus, quum incertam quandam lucem veritatis videre cœpiſſet 110. A.
Mori pro Patriâ laudabile eſt 164. E.
Mori ſtatuit Corellius, ſed necem Domitiani expectare 179. K. 180. E.
Moribus diſſolutis ineunte ætate fuerunt Themiſtocles, & Cimon 126. F. *Vide. Mores. Morum. Mos.*
Morimur quotidie 31. L.
Mors quædam eſt alienatio animi a ſenſibus 103. C.
Mors Pontificis imminens 175. K. 176 A.
Mors ſi non timeatur, vita eſt jucundior 181. B. *Vide. Morte.*
Morſu viperæ vulneratis Plato comperet ſtudioſos 113. D.
Morſu a mure appetitus Braſidas didicit nihil eſſe tam exiguum, quod vitam non tueatur 121. L.
Morſu aſpis veterno afflat, & enecat 129. H.
in Mortarium conjectus Anaxarchus, & pilis contuſus inſultabat tyranno 89. C.
Morte filiorum qui commoti non ſint 61. G.
Morte punitus eſt a Rege Taprobanæ Regulus, quòd civem Romanum in carcerem conjeciſſet 79. H.
Morte Philippi gaudens Demoſthenes coronatus in publicum prodiit; licet mortua eſſet ejus filia 89. C.
Mortem Socrates felicem putavit, quòd cum Sapientibus ſe collocuturum crederet 2. K.
Mortem attulit Nero Lucano, Senecæ, & Thraſeæ 84. G. H.
Mortem ſibi conſcivit Apicius tanquam egenus, quum centies ſupereſſet, & millies abſumpſiſſet 88. B.
Mortem læti multi exceperunt 89. B.
Mortem quinque filiorum æquo animo ſe ferre dicit Spartana mulier, dum Patria vicerat 89. F.
Mortem fortiter pertulerunt Demoſthenes, & Cicero 90. A. B.
Mortem oppetendam eſſe Epicurus cenſebat, quum dolor voluptatem ſuperarat; Stoici verò, quum plura nobis acciderent contra naturam, quàm ſecundùm naturam 179. I. K.
Mortem Otho fortiter oppetiit 180. A.
Mortem ſolùm oppetendam cenſuit Plato, quum Deus vellet 180. A.
Mortem Domitiani expectavit Corellius, quàm mori ſtatuiſſet 180. E.
Mortem matris conſolatur 182. A. & ſeqq.
Mortem ſibi quod non conſciverit ſublatâ Republicâ, Cicero veretur hominum reprehenſionem 180. A.
Mortem matris quomodo tulerit Auctor 187. D. & ſeqq *Vide. Mors.*
Mortiferos dolores Epicurus memoriâ inventorum ſuorum lenivit 62. B. 88. K.
Mortuâ filiâ Demoſthenes coronatus in publicum prodiit ob lætitiam ex morte Philippi 89. C.
Mortuo Zenone Antigonus queſtus eſt ſe gloriæ theatrum amiſiſſe 83. A.
Mortuos oraculum appellavit libros 138. I.
Morum graviſſimus Auctor præcipit, ut quum quid eſt faciendum, quid ſapientiſſimi viri in illâ re egiſſent, inſpiciamus 128. L. 137. G.
in Morum diſciplinâ laudatur mediocritas, non in ſcientiâ 137. A.
Mos eſt potentium, ut aliquid magnum concedere videantur, tardè tribuere, quod ſtatim poſſunt 211. F. *Vide. Mores. Moribus.*
Moſes Legumlatorum vetuſtiſſimus omnes diſciplinas calluit 45. G.
Motu omnia vigent; pigritiâ intereunt 131. A. & ſeqq. 132. A.
a Motu indita nomina rebus laudabilibus putat Plato, reprehendendis verò a quiete 131. C.
Motus nimius pueros hebetiores efficit 33. D. E.
Mulier Spartana. *Vide. Spartana mulier.*
Mulier mundum ſuum muliebrem dixit eſſe ſecte viri 214. L.
Mulieres non ſuis viris ornantur, ſed alienis 214. L. *Vide. Femina. Maritorum. Sponſam. Viri. Uxorem.*
Mulieroſi erant Socrates, & Stilpo 119. B.

Multitudine, & magnitudine operum ſuperavit omnes Galenus 124. B.
Mundi civem ſe eſſe dicebat Socrates 75. F. *Vide. Mundum.*
Munditiis meretricis coli non debet matrona, non tamen omnino inornata eſſe debet 149. D.
Mundum eſſe civitatem hominum, ac Deorum quidam dixerunt 79. A.
Mundum fabricavit Deus ab amore impulſus 114. I. *Vide. Mundi. Orbem terrarum.*
Mundum ſuum muliebrem eſſe viri facta dixit Spartana 214. L.
Munera ſua Dii omnes Pandoræ tribuerunt 110. C.
Munitores præmittunt duces 160. E.
Mure documenta virtutis duxerunt Braſidas, & Diogenes 121. L. M.
Muſæ quomodo Heſiodum poëtam effecerint 219. C.
Muſas in monte habitare quare finxerint 118. G.
Muſas quare in montibus collocarint, & quidam in Cœlo 136. G. *Vide. Muſis.*
Muſcas venabatur Domitianus 15. G.
Muſicâ quia non delectabantur Cynætheuſes; ſæviſſimi erant 99. L.
Muſica Siderum, quàm Pythagoras aſſerebat, quæ ſit 146. B.
Muſicam docet amor, proverbium eſt 115. A.
Muſicen, & reliquas diſciplinas philoſophiæ auſas appellabant 138. C.
Muſis immolabant Lacedæmonii, antequam prœlium inirent 158. F.
Muſis conſecravit ſpolia Q. Fulvius Nobilior 158. G. *Vide. Muſas.*
Muſtelæ rutâ ſibi medentur, quum angues comederunt 153. C.
Mutantur nomina rerum 98. I.
Mutare conſilium non rectum laodi ducitur 126. D.
Mycerinus, ut oraculum eluderet, quod brevem vitam prædixerat, omnibus curis omiſſis, voluptatibus indulſit 130. E.
Myro Statuarius 25. I.

N

NAſcimur non ſolùm nobis 50. M.
Naturâ omnes diſcendi cupidi 104. B.
Naturæ, & artis opera omnia utilitatem cum venuſtate conjungunt 145. L. 146. per tot. 147. A. B.
Naturam accuſabat Theophraſtus, quod quum quandam incertam lucem veritatis videre cœpiſſet, extingueretur 110. A.
Naturam arte vincere dicebatur Apelles 122. K.
contra Naturam quum plura accidunt, quàm ſecundùm naturam, Stoici ſponte migrandum e vitâ cenſebant 179. K.
Navarrinus, quæ nunc dicitur, Pylus vocabatur 193 H.
Navem Atlas primus compegit 50. D.
Navem vittatam Platoni obviam miſit, deinde injurioſè eum tractavit 84. F.
Naufragio facto Zeno ad philoſophiam ſe contulit 61. E. 119. C.
Navigandi artem homines didicerunt a Pompilo 153. B.
Neapolitani Reges, & Pannoniæ exemplo Coſmi, & Laurentii Mediceorum ad fovendas litteras incitati ſunt 183. B.
Necem *Vide. Mortem.*
Neceſſitas ipſa eſt virtutis magiſtra 96. C.
Nectar non ſine labore Jovi paratur, quum per Symplegadas petras a columbis portatur 125. C.
Negotii non ſolùm, ſed & otii magnorum virorum rationem extare oportere dixit Cato 92. C.
Negotiis occupati multi litteris operam dederunt 150. B. & ſeqq.
Nero quum ſuis rebus diffideret, citharœdicæ arti impenſiùs ſtuduit 75. D. a Seneca inſtitutus 118. M.
Nero Senecam locupletavit 77. E. 161. E.
Nero Lucanum, Senecam, & Thraſeam interfecit 84. G. H.
Neſtor Pyliorum orator appellatur ab Homero, ad oſtendendum eloquentiâ Regnum obtinuiſſe 10. A.
Nicias Solis defectu territus oppreſſus eſt 39. C.
Nidos pleræque aves tanto artificio conſtruunt, ut ædificandi artem hominibus oſtendiſſe videantur 153. A. D.
Nidulos quaſi quidam erat Ithaca 191. B.
Nilo bibit currens metu ſerpentum canis 123. I. 155. E.
Niſibim expugnavit Lucullus 92. A.
Nives Caucaſi nudi tolerabant Indorum ſapientes 112. B.
Nobilior. *Vide. Quintus Fulvius Nobilior.*
Nobilitas alia eſt apud alias gentes 76. A.
Nobilitatem offendit Solon, quum novas tabulas protulit, ut plebem ære alieno liberaret 93. H.
Nobilitatem veram comparant diſciplinæ 229. B.
Nocte eadem occiſus eſt Archias, quum diſtuliſſet conjurationem opprimere 35. G.
Noctu Cleanthes ſtudebat, interdiu aquam hauriebat 33. I.
Nomen celebre aliorum, qui effecerint 63. B.
Nomen ſuum, & Patriæ tacuit Homerus 63. D.
Nomen ſapientis Deo ſolum convenire ſeptem ſapientes arbitrati ſunt 108. G. I. Pythagoras repudiavit 108. I.
Nomen Theophraſtos a divinitate loquendi invenit 148. I.
Nomina rerum mutantur 98. I.
Nomina quum profitebantur athletæ, jurabant ſe continuos decem menſes exercuiſſe 122. G.
Nomina rebus laudabilibus indita a motu putat Plato, a quiete verò reprehendendis 131. C.
Nomine Saturni intellectus ſignificator 62. G.
Nomine Regis omnia præclara contineri putabat Porus Rex 95. K.
Nonacris Arcadiæ urbs, unde Arcades Nonacrini 219 G.
Noriſius Cardinalis potat thermas piſanas, quarum

Digitized by Google

rum veſtigium extat, eſſe Auguſto longè juniores 184. F.
Noſtra contemnimus, edmiremur externa 76 H.
Notas confecit Auctor in eum, qui redarguit Ciceronem de novitate verborum 215. A. G.
Notiones inſitas animo quare igniculos vocent 154. K.
Nova Nupta. *Vide. Sponſa.*
Novas tabulas quum tulit Solon, ut plebem ære alieno liberaret, offendit oobilitatem 93. H.
Novis amoribus non facilè capiuntur emantes aliquid vehementer 104. O.
de Novitate verborum Ciceronem quidam redarguit 215 A.
Nudi oives Caucaſi tolerabant Iodorum ſapientes 512. a.
Nudos Perſas oſtendit Ageſilaus 131. H.
Nudus e balneo exiluit Archimedes 13. E.
Numerare ultra quinque non didicit Margites 532. G.
Numiſmata vetuſta comparare primi Coſmus, & Laurentius Medicei cœperunt 183. C.
Nundinis trinis leges populo conſiderandæ proponebantur 143. A.
Nuptias Cleopatræ expetens Philippus a Pauſania ejus exuleto eſt obtruncatus 105. G.
Nyſæus Dionyſii Tyranni filius nunquam Regni curam ſuſcepit 130. E.

O

OBediunt ſponte homines ſapientiæ, ceteris inviti 9. E.
Objurgatio, & admonitio quomodo inter ſe diſſerant 175. E. F.
Obliviſcebatur Chryſippus ſibi 13. E.
Obliviſci abſentium amicorum eſt malorum hominum, bonorum autem eos etiam obſervare 175. B.
Obſcurus vixit Epaminondas uſque ad quadraginta annos 63. E.
Obſidio Alexii Cæſaris ſummopere celebratur 97. G.
Occupatio eſt inimica voluptati 102. H.
Oceano Indico Taprobanæ cinctæ Rex Regulum interfecit, quòd civem Romanum in carcerem conjecerat 79. H.
Oceano ſe obrui patiebantur Celtæ 106. A. *Vide. Mare.*
Octavianus, Antonius, Lepidus Patriæ peſtes 157. C.
Oculum amiſit Lycurgus 114. E.
Oderunt laudantes boni, quum nimis laudant 198. I. 225. H.
Odio habent laudatores boni, quum laudant nimis 198. I. 215. H.
Odorem non inſuavem deſiderat in Medico Hippocrates 149. E.
in Olympicis celebritate famam ſibi conciliavit Herodotus 14. E.
Olympicâ in celebritate carmina abſurda recitanda curavit Dionyſius propter edulationem 109. C.
in Olympicis certatur jurabant ſe continuos decem menſes exercuiſſe 122. G.
Operâ antelucanâ opificum Demoſthenes nunquam vincebatur 112. F.
Opera omnia naturæ, & artis utilitatem cum pulchritudine conjunctam habent 145. L. 146. per tot 147. A. B.
Operum magnitudine, & multitudine ſuperavit omnes Galenus 124. B. 148. E.
Opifices ſellularii 137. A 146. E.
Opificum antelucanâ operâ Demoſthenes non vincebatur 112. F
Opiniones rectas in ſenectute, non ſcientiam qui conſequuti ſunt, præclarè cum illis actum putat Plato 110. I. 123. E.
Oppianos ab Antonino Pio viginti millia Staterum aureorum pro totidem verſibus accepit 161. K.
Opportunitas eſt caput rerum agendarum 30. G.
Opportunitatem multi omiſerunt damno ſuo 35. G. H.
Oppugnandis urbibus machinas Romani priùs repererunt, quàm Græci 41. B.
Optata facilè ſperamus 229. I.
Ora Romanorum in prœlio ardere viſa ſunt 54. G.
Ora Tuſcorum peſtilens eſt 204. K. 205. A.
Oraculi juſſu quum ſapientiſſimo deberetur tripus aureus, in orbem ad ſeptem Sapientes delatus eſt, & tandem Apollini Didymæo conſecratus 108. F.
Oraculum Socratem ſapientiſſimû vocavit 108. L.
Oraculum, quod vitam brevem prædixerat, ut eluderet Mycerinus, omiſſis curis voluptatibus indulſit 130. B.
Oraculum quum monuiſſet eſſe virum, cui quæcumque populus ageret, diſplicerent, ſe eſſe eum falſus eſt Phocion 135. G.
Oraculum appellavit mortuos libros 138. I.
Oratione milites ruentes in excidium Byzantii compreſſit Demoſthenes 39. B.
Oratione ſuâ Xenophon milites ruentes ad excidium Byzantii cohibuit 69. M.
Oratione Xenocratis Polemo reſipuit 103. H.
in Orationibus Auctorem pœnitet *diſſitum* pro *remota* accepiſſe 182. H.
Orator ſummus, & ſummus imperator fuit Cato Cenſorius 158. H.
Oratorem Pyliorum Homerus vocat Neſtorem, ut oſtendat, eloquentiâ Regnum obtinuiſſe 10. A.
Oratores omnes etiam mediocres maximos honores antiquitus adepti ſunt 162. O.
Oratorum duorum Ciceronis, & Demoſthenis in morte fortitudo 90. A. B.
Orbem terrarum ducentis annis, quingentis Italiam Romani domuerunt 41. E.
Orbem terrarum univerſum complecti Amorem dixerunt philoſophi 52. O.
Orbem terrarum peragravit Hadrianus, ut cognoſceret, quæ de locorum naturâ tradebantur 82. A.
Orbem terrarum quum ſubacturum ſe eſſe confideret

ſideret Alexander, querebatur, nihil jam ſuperfuturum, quod vincerer 93. c.
Orbem terrarum univerſum Romani doctrinæ ſtudiis ad omnem humanitatem informaruut 100. F.
Orbi terrarum par animus Alexandri 131. G.
Orbis terrarum compendium quidam Romam dixerunt 141. B.
Oriente ſubacto querebatur Alexander, jam nihil ſibi ſuperfururum, quod ſubigeret 93. C.
Origano ſibi medentur teſtudines 153. C.
Origenes ob aſſiduitatem ſtudiorum Adamantius eſt appellatus 110. a.
Orionis velocitas 173. A.
Ornamentum oxoris ſunt viri virtutes 214. L.
Orpheus perſuaſit homines in civitatem coire 45. a.
Orpheus eloquentiâ, & diſciplinis tradendis manſuefecit homines 100. E.
Ortus noſtri partem Patria, partem Amici ſibi vindicant 94. D.
Oſcam, Græcam, & Latinam linguam ſciebat Ennius 1. G.
Otho mortem conſtanter tulit 180. A.
Otii etiam, non ſolùm negotii magnorum virorum rationem extare oportere dixit Cato 92. D.
in Otio felicitatem collocare videtur Ariſtoteles, dum in actione ſecundùm virtutem non impeditâ collocat 95. E.
Otio Lucullus quaſi repueraſcere viſus eſt 132. I. K. *Vide. Otium.*
Otioſi tardè labi tempus queruntur 130. K.
Otioſi amittunt uſum partium corporis 132. H.
Otium amplectentes Thraces honeſtiſſimos arbitrabantur 95. X.
Otium extinguit virtutes 95. L.
Ova expiationi apta 145. G.

P

PAcis tempore luxus inducitur peſtis litterarum 159. A.
Pædagogum Hannibalis multi Fabium Maximum irridentes vocabant 136. D.
Pænitet ſi quos verè criminis, illud fatentur 179. A.
Pænitet Auctorem *diſſitum* pro *remoto* accepiſſe 182. H.
Palæſtræ Græcorum quàm utiles eſſent ſalubritati corporum, & bellis 131. D. & ſeqq.
Palamedes menſuras, & pondera invenit 50. D.
Pamphilum præceptorem habuit Apelles 154. G.
Pandora omnia mala Mortalibus intulit 105. a.
Pandoræ Dii omnes munera ſua tribuerunt 110. c.
Pannoniæ Reges, & Neapolitani exemplo Coſmi, & Laurentii Mediceorum moti litteras foverunt 183. B.
Parentes extinctos comedebant Eſſedones; Sardi ſenio confectos fuſtibus enecabant 100. A. B. *Vide. Filius. Mater. Pater.*
Parmam in prœlio abjecit Alcæus 192. C. *Vide. Scutum.*
Parrhaſius mons Arcadiæ 219. D. G.
Parſimoniæ documentum cepit a more Diogenes 121. M.
Partem ortus noſtri Patria, partem amici vindicant 50. M. 94. D. *Vide. Partium.*
Parthenius mons Arcadiæ 219. G.
Parthorum Rex Artabanus coactus eſt arcu ſibi alimenta expedire 75. K.
Partium corporis uſum amittunt otioſi 132. H. *Vide. Partem.*
in Parvis qui excellit, non poteſt in magnis excellere 123. a. 214. K.
Pater hominum dumtaxat Deus vocatur, licet animantes etiam procrearit 200. G.
Patrem nihil ſibi relinquere quod vinceret, querebatur Alexander 93. C. *Vide. Filius. Mater. Parentes.*
Patria partem ortus noſtri ſibi vindicat 50. M. 94. D.
in Patriâ qui viri ſummi contempti fuerint 76. I. & ſeqq.
pro Patriâ ſe devoverunt Codrus, & Decii 114. a.
Patriâ linguâ Clitomachus dicebatur Aſdrubal 141. A.
in Patriâ Crantor quum doceret, auditor Xenocratis fuit 141. B.
Patriæ, & ſuum nomen tacuit Homerus 63. D.
Patriæ obliviſcebantur, qui veſcebantur fructu arboris, quæ lotos ab Homero dicitur 117. L.
Patriæ peſtes Octavianus, Antonius, Lepidus 157. I.
Patriæ cauſa militare laudabile 164. E.
Patriam contumelioſè appellat Heſiodus 76. I.
Patriam extra qui docti viri in pretio habiti 77. B. & ſeqq.
Patriam ſuam eſſe Græciam univerſam dixit Hercules 78. H.
Patriam viciſſe quum cognoviſſet Spartana, mortem quinque filiorum æquo animo ſe ferre dixit 89. F.
Patriam immortalitati prætulit Ulyſſes 191. E.
Patrimonium civibus donavit Crates 88. A.
Patrimonium Democritus fratribus diviſit; ſibi verò, quod ſatis eſſet ad peregrinandum diſcendi cauſâ, reſervavit 212. C. D.
Patroclus Ariſtophanis nunquam lavit 184. I.
Paucis contentus eſſe Diogenes didicit a mure 121. M.
Paucitas doctorum hominum quare exiſtat 221. X.
Paulina. *Vide. Lollia.*
Paulus Æmylius vicit, quia Gallus Sulpicius prædixit Solis defectum 39. D.
Paupertati divitiæ malè partæ anteponuntur 98. I.
Pauſanias ejus exoletus Philippum interfecit 105. G.
Peccaſſe fatentur illi, quos criminis verè pæniret 179. A.
in Pectore hominum feneſtram eſſe optabat Socrates 228. X.
Pecudum ſimiles ſunt, qui ſomno, cibis, & voluptatibus indulgent 163. L.
Pecuniæ ſumma, quam dedit Alexander Ariſtoteli, ut animalium hiſtoriam conſcriberet 83. M.

Pecu-

Pecuniæ nimio ſtudio tenebatur Diogenes 119. a.
Pecuniæ ſumma, quam congeſſerunt Virgilius, & Seneca 161. E. quam Oppianus ab Antonino Pio accepit 261. F.
Pedamento ſatæ recens arbuſculæ niſi fulciantur, ſtare non poſſunt 151. K.
Pedem ubi ſupploſiſſet, legiones ſibi e terrâ erupturas, gloriatus eſt Pompejus 108. D.
Pedibus quotidie bis iter quinque millium conficiebat Antiſthenes, ut Socratem audiret 112. E.
Peditatum plurimum valere in bello primus Joannes Mediceus vidit 183. D.
Pejus cane, & angue vitare 170. H.
Pelaſgus primus omnium hominum e Terrâ procreatus eſt 219. G.
Pelle detractâ Regulum interfici juſſit Rex Taprobanæ, quòd civem Romanum in carcerem conjeciſſet 79. H.
Pellibus hoſtium interemptorum ſeque, & equos contegebant Geloni 100. A.
Peloponeſiaci belli. *Vide. Belli Peloponeſiaci.*
Penicillo primus gloriam contulit Apollodorus 154. G.
ad Peregrinationem diſcendi cauſâ quantum ſatis eſſet, ſibi reſervavit Democritus, patrimonium verò fratribus diviſit 112. C. D.
Peregrini extiterunt totâ vitâ multi docti 77. H. I. *Vide. Externa.*
Perfectio rationis eſt Sapientia 81. B.
Puriander tyrannus eſt appellatus 93. G.
Pericles invenit machinas quatiendis muris 37. K.
Periculum ſummum adivit apud Mallos Alexander 114. B.
Perſæ poſt cladem Xerxis non ampliùs Græciam invaſerunt 55. B.
Perſæ intactam bello Delum reliquerunt 159. H.
Perſarum trecenta millia delevit Miltiades novem millibus Athenienſium 40. I.
Perſarum Imperium quàm latè pateret 40. L.
Perſarum Imperium facilè everti poſſe ut doceret Ageſilaus, nudos Perſas oſtendit 131. H.
Perſeus velox 173. A.
in Perſpicientiâ veri felicitatem collocavit Herillus 95. K.
Peſtem Socrates abſtinentiâ vitavit 168. C.
Peſtes Patriæ Octavianus, Antonius, Lepidus 157. I.
Peſtilens ora Tuſcorum dicitur a Plinio, & Sidonio Apollinari 204. K. 205. A.
Petra vocabatur rupes, quam quum inſediſſent Barbari, percontabantur, an alas eſſent Macedones habituri 56. G.
per Petras Symplegadas a columbis portatur Jovi nectar 125. C.
Phalangem Philippus ab Homero didicit 38. K.
Phalarides tyrannus ſcientiâ præſtitit 119. D.
Pharnacem Mithridatis filium ſuperavit Cæſar 150. B.
Philippi morte gaudens Demoſthenes coronatus in publicum prodiit defunctâ filiâ 89. C.
Philippo imminente Corintho Diogenes ludibundus dolium verſabat 61. D.
Philippum nihil ſibi relinquere, quod vinceret, angebatur Alexander 93. C.
Philippum reprehendit citharœdus, quod aliquid, quod ad ipſos artem pertineret, emendare voluiſſet 123. A.
Philippus phalangem didicit ab Homero 38. K. eloquentiâ regnum ſtabilivit 38. M.
Philippus a Lyſide inſtitutus 40. B. 122. A.
Philippus civitati pepercit ob Athenienſium doctrinam 82. L.
Philippus gaviſus eſt, quod Ariſtotelem præceptorem habiturus eſſet Alexander 82. L.
Philippus Cleopatræ nuptias appetens a Pauſaniâ exoleto ejus obtruncatus eſt 105. G.
Philopœmen in quæcumque loca veniſſet, quomodo in illis bellum expediri poſſet, explorabat 122. B.
Philoſophi plurimarum nationum barbararum 40. O.
Philoſophi invenerunt omnes artes 50. A.
Philoſophi antiqui quàm multa ſciverint 238. B. & ſeqq. 248. H. I.
Philoſophi qui antiquitus magnis honoribus affecti 161. A. & ſeqq. *Vide. Philoſophis.*
Philoſophia nata eſt ex admiratione 162. L.
Philoſophia animi tranquillitatem deſiderat 233. D.
Philoſophiæ Cleanthes noctu operam dabat, interdiu aquis hauriendis 33. I.
Philoſophiæ ſe dedidit Zeno naufragio facto 61. E.
Philoſophiæ anſas appellabant reliquas diſciplinas 138. C.
Philoſophiam quum profiteretur Clitomachus, Carneadis auditor fuit 139. C.
Philoſophis ſocraticis omnibus præſtitit Xenophon excepto Platone 158. G.
Philoſophorum multorum virtus 50. H. & ſeqq.
Philoſophorum placita quædam etiam ruſticani homines non ignorant 148. A.
Philoſophos ejecit ex Urbe Domitianus 84. H.
Philoſophos Ægyptios, & Italicos audivit Plato 139. a.
Philoſophum ſe Pythagoras appellavit 224. G. *Vide. Philoſophi.*
Philoxeno Dionyſius uſus eſt familiariter 161. C.
Philoxenus conjectus eſt in latomias 103. F.
Phocion, quum univerſa concio ejus dicta comprobaret, dixit, numquid mihi pravum excidit 135. G. & quum oraculum reſpondiſſet eſſe virum, cui cuncta, quæ populus ageret, diſplicerent, ſe eſſe eum faſſus eſt 135. O.
Phocion boni cognomen eſt adeptus 135. H.
Photius quomodo tradat capi elephantos 213. D.
Pictor Apollodorus primus gloriam penicillo contulit 154. G. *Vide. Pingens.*
Pictores aliqui piſani 221. F. G.
a Pictoribus reliquis in aliis rebus æquari, aut vinci, venuſtate autem neminem ſibi parem dicebat Apelles 148. L.
Picturæ difficultas 122. L.
Pignatellii Cardinalis in laudem poëma Adrianii 188. D. F.
Pigritiâ intereunt omnia, motu vigent 131. A. & ſeqq.
Pindari domui pepercit Alexander quum Thebas evertit 94. A.

Pin-

Piogeus Jalyſum Protogenes urbis excidium non ſenſit 88. E. ſeptem annos lupinis victitavit 128. L. *Vide. Pictor.*

Piræum diſtabat iter quinque millium a domo Socratis 118. E.

Piratæ urbes mille poſſidebant 157. G.

Piſanæ Thermæ, quorum veſtigium adhuc extat, Auguſto longè juniores ſunt 184. F.

Piſani Athenæi laudes 144. A. & ſeqq.

Piſani aliqui pictores 221. F. G.

Piſcatu vitam ſuſtentabant Diſcipuli, licèt Chriſtus eos nullâ re indigere pateretur 189. K.

Piſcis Pompilus, qui etiam ſacer dicitur, navigandi artem docuit homines 153. B. C.

Piſiſtratidas regnare paſſi ſunt Athenienſes propter aliquas Piſiſtrati virtutes 65. I.

Plantæ, niſi humor fluat per occultos meatus, areſcunt 131. C.

Plato de vocabulis ſcripſit 5. C. D. comis 21. G.

Plato inſalubrem Academiam elegit 30. I.

Plato dicebat non ſolùm nobis procreatos eſſe 50. M.

Plato dum mori Sapientem oportere dicebat, volebat mentem contectari 60. D.

Plato quid ipſi profuiſſet, interrogatus Dionyſius reſpondit, ut jacturam Regni æquius ferrem 61. F.

Plato præclarè cum his actum putat, quibus in ſenectute non ſcientia, ſed ſolùm opiniones rectæ contigerint 110. I. 123. E.

Plato ſtudioſos comparat cum vulneratis morſu viperæ 113. D.

Plato dixit animos ad ſpectandum Deum alis niti 117. D.

Plato affirmat adoleſcentes ingenio præſtantes ſolere diſcendi laborem reformidare 120. F.

Plato quum vitium in dicto, aut facto alicujus deprehendiſſet, interrogabat, an ipſe talis eſſet 121. E.

Plato quum Annicerin mirabili artificio currum agitantem ſpectaſſet, dixit in magnis non poſſe excellere 123. B. 214. K.

Plato ad octogeſimum primum annum pervenit 123. I.

Plato quid in illâ re egiſſet, conſiderandum eſt, quum quid facimus 128. L. 137. G.

Plato exiſtimat nomina rebus laudabilibus indita a motu, reprehendendis a quiete 131. C.

Plato Italicos philoſophos, & Ægyptios audivit 139. B.

Plato Xenocrati præcipiebat, ut gratiis ſacrificaret 146. G.

Plato quàm multa ſciverit 148. H.

Plato cenſuit moriendum ſolùm, quum Deus vellet 180. A.

Plato Diogeni calcanti lectum ipſius reſpondit calcare alio faſtu 191. H.

Plato in Dionem, Halicarnaſſam, & Stellam amatorios verſus compoſuit 192. B.

Plato quomodo excuſaverit Xenocratem, quum de ſe malè loquutus, argueretur 195. I.

Plato bona a Deo, non alia petebat 206. B.

a Platone eruditus Dio. Regnum Dionyſii evertit 40. B.

Platone excepto Xenophon ſocraticis philoſophis omnibus præſtitit 158. G.

Platonem ſeptemdecim annos audivit Ariſtoteles 109. M. 155. C.

Platoni vittatam navem obviam miſit Dionyſius, deinde eum injurioſè tractavit 84. G.

Platonis currum ut auriga moderabatur Dionyſius 11. I. ſed eum poſtea ejecit 118. L.

Plauſum populi quia reportaſſent, diſcipulos magiſtri caſtigarunt, quaſi non ex arte egiſſent 135. I. K.

Plebem ut liberaret ære alieno, quum novas tabulas protulit Solon, nobilitatem offendit 93. H.

Plebem a ſe alienavit Solon, quum leges agrarias non tulit 93. H.

Plebs Romana, quòd a bellis ad cloacas exhauriendas eſſet a Tarquinio Superbo traducta, querebatur 104. L.

Pleni concertationum libri Pragmaticorũ 140. A.

Plinius Veſuvii flammis abſumptus eſt 112. G.

Plinius amatorios verſus compoſuit 192. C.

Podagra a morbis aliis liberat 176. G.

Podagrâ laboravit Poſidonius 185. H. K. 189. A. *Vide, Articulari morbo.*

Pœna capitis. *Vide. Capitis pœna.*

Pœnam libertatis ferre damnatum otii dixit Lacon 92. G.

Pœnos docuit Xantippus Romanos vincere 98. G.

Poëta optimus ſibi videbatur Dionyſius adulatoribus credens 109. C.

Poëta quomodo evaſerit Heſiodus 219. B.

Poëtæ quare Minervam veneris expertem finxerint, & ſolum Ulyſſem voluptatibus invictum 104. G.

Poëtæ quare Muſas in monte habitare finxerint 118. G.

Poëtæ quare finxerint per Symplegadas petras Jovi nectar portari 125. G.

Poëtæ cur finxerint aureum ſæculum Jovem ſuſtuliſſe 132. C.

Poëtæ antiquitus magnis honoribus affecti 161. C. & ſeqq.

Poëtæ juſſa canere non debent 219. A.

Poëtam Spartanorũ Homerum dixit Lacon 38. K.

Poëtam malum remuneratus eſt Sylla, & Alexander 163 C.

Poëtam Voconium. *Vide. Voconium.*

Poëtas complexus eſt Archelaus Macedoniæ Rex 66. E. *Vide. Poëtis.*

Poëtica facultate Homero par Plato videtur 148. H.

Poëticæ ſtudium ſimulavit Domitianus, ut dignus Imperio videretur 47. I.

Poëtis Cordubæ natis pingue quiddam ſonantibus aures dedebat Metellus Pius 162. D. *Vide Poëta.*

Polemon Xenocratis ſermonibus reſipuit 62. E. 103. H. 119. C. ideo ejus amore furere videbatur 63. C.

Polemon nunquam in triſtibus vultum contraxiſſe dicitur 89. E.

Polemonem audivit Zeno Cyttieus 195. C.

Polybii conſilio utebatur Scipio 38. H. 83. D. 158. H.

Poly-

Polybius tradit Cynæthenſes fuiſſe ſæviſſimos, quia Muſicâ nun nterentur 99. L.
Polycletus duo ſigna fecit, alterum ex arte, alteri addebat, detrahebat, mutabat, quod quiſque cenſuiſſet; primum divinum judicatum eſt, ſecundum prorſus inſurme 136. H.
Polynices ortus e Rege alimenta non habebat 75. H.
Polypi colorem ducunt ab iis rebus, quibus adhæſerunt 60. E.
Pumpeji ætate floruit Aſclepiades Medicus 149. A.
Pompejus fame Cæſarem ſubigera poterat 35. H.
Pompejus gloriatus eſt legiones ſibi e terrâ erupturas, ubi pedem ſupploſiſſet 108. D.
Pompejus Cæſarem fame urgere ſtatuerat 134. L.
Pompilus piſcis, qui etiam ſacer dicitur, navigandi artem oſtendit hominibus 153. a. c.
Pondera invenit Palamedes 50. u.
Ponte junxit Helleſpontum Xerxes 55. B.
ad Pontificem legationem pro Florentinis obivit Diva Catharina, & ei perſuaſit, ut Romam remigraret 189. G.
Pontificis mors imminens 175. K. 176. A. & ſequentibus.
Pontius. *Vide. Herennius Pontius.*
Populi plauſum quia habuiſſent, diſcipulos magiſtri caſtigarunt, quaſi non ex arte certaſſent 135. I. K.
Populo conſiderandæ trinis nundinis proponebantur leges 143. A.
Populorum quorundam inhumanitas 100. A. B.
Populos domitos Mitylenæi litteris vacare vetuerunt, ne rebellarent 40. A.
Populus Romanus Virgilii carminibus lectis aſſurrexit 11. I.
Populus quiſque quibus commoveatur 134. F.
Populus quæcumque ageret, ſibi diſplicere faſſus eſt Phocion 135. G.
Porcius Latro quum ruſticaretur, exercebat corpus 232. A.
Porrigere herbam 176. I.
Purtarum urbis claves Zenoni ſoli Athenienſes crediderunt 161. a.
Porum, quum vulneratus eſſet, elephas ſibi inſidentem in terrâ collocavit illæſum 213. u.
Porus ab Alexandro victus, Regis nomine omnia præclara contineri putabat 95. K.
Poſidonius philoſophus podagrâ laboravit 185. H. K. 189. A.
Putare meraciùs 170. H.
Potentes, ut magnum aliquid tribuere videantur, tardè præſtant, quod ſtatim poſſunt 211. F.
in Poteſtatem Hoſtium ſe tradidit Antigonus, ut patrem liberaret 83. A.
Potionis, & cibi obliviſcebatur Chryſippus, adeout alienâ operâ indigeret 123. L. M.
Præceptor Philippi Lyſides, Ariſtoteles Alexandri 122. A. 140. a.
Præceptorem Ariſtotelem quòd habiturus eſſet Alexander, gaviſus eſt Philippus 82. L.
Præceptorem Principis Gaſtonis electum fratrem nunciat 172. H.
Præceptores Democritum, & Gorgiam Leontinum habuit Hippocrates 137. L. 148. E.
Præceptores inter, & diſcipulos arctiſſima eſt conjunctio 200. G. K.
Præceptoris auctoritatem minuerunt, qui mercede docent 201. A. *Vide. Auditor. Diſcipuli. Doctores. Magiſtros.*
Præceptum Iſocratis, ne via longa diſciplinæ causâ refugiatur 125. t.
Præceptum, ut in actionibus, quid in illâ re egiſſent ſapientiſſimi viri, cogitemus 128. L. 137. G.
Præceptum Iſocratis, quod a labore deſiſtendum eſt, quum adhuc laborare poſſumus 227. K.
Prædictio Anaxagoræ, quòd e Cœlo ſaxum caſurum eſſet 185. K.
Præmiis ubique afficiuntur homines noſtri 78. O.
Præmium promiſit Hannibal civitatem Afris, ut ad prœlium accenderet 79. K.
Præmium Xerxes propoſuit iis, qui novam voluptatem invenirent 81. K.
Præſentes tantùm Amicos diligere, eſt malorum, bonorum verò etiam abſentes obſervare 175. B.
de Præſentibus quid judicandum ſit, admonemur exemplis temporum præteritorum 156. F.
Præſepe eburnaum equo fecit Caligula 85. H.
Præſes bellorum, & diſciplinarum cur ſit eadem Dea 158. F.
Præteritorum temporum exemplis, quid judicandum ſit de præſentibus, admonemur 156. F.
Pragmatici clientium negotiis occupati nulla dant præcepta 143. O.
Pragmaticorum libri pleni concertationum 140. A.
Preces de quibus Deo adhibendæ 206. B.
Pretioſa quæque difficillimè aſſequimur, facilè autem viliſſima 121. A. & ſeqq.
Primus omnium Pelaſgus e Terrâ eſt editus 219. G.
Principem vigilare oportet 130. D.
Principes Chriſtiani opem ferre Byzantio obſeſſo a Turcis noluerunt 53. t. *Vide. Imperatores. Reges.*
Principes qui doctos viros contempſerunt 84. F. & ſeqq.
Principis Gaſtonis præceptorem electum fratrem nunciat 172. H.
Principium cujuſque rei eſſe dimidium dixit Heſiodus, & alius prope totum 127. C.
Privatus Dio Regnum Dionyſii evertit 40. B.
Prœliantium Romanorum ora viſa ſunt ardere 54. G.
ad Prœlium ut accenderet Afros Hannibal, civitatem promiſit 79. K.
Prœlium antequam inirent Lacedæmonii, Muſis immolabant 158. F. *Vide. Aciem. Bella. Pugna.*
Profanæ litteræ ne diſcerentur, vetuit Julianus Imperator 100. M.
Proletarii homines 177. a.
Promethei in honorem lampadum ludum celebrantes ab arâ Amoris facem accendebant 111. F.
Prometheus ignem invenit; ideo hominem e luto effinxiſſe dicitur 50. E.

Pro-

Proſperia adverſa miſcet Deus, ne inſolentiùs efferamur 226. I.
Protagoras nonaginta vixit annos 112. B.
Protogenem ad ſummam claritatem evexit Apelles 63. A.
Protogenes Jalyſum pingens urbis excidium non ſenſit 88. L. ſeptem annos lupinis victitavit 122. L.
Proverbia 41. K. 75. D. 106. H. 115. A. 122. K. 167. C. 228. A. 232. F.
Proverbium artes alunt in omni terrâ artifices 75. G.
Prudentiâ deſtitutum robur maximas attulit calamitates 163. C.
Ptolemæus Alexandri ſucceſſor hiſtoriæ auctor 40. C.
Puellam a ſe dilectam Alexander dono dedit Apelli, qui eam deperibat 85. B.
Puellam captam ſuis reſtituit Scipio 102. L. M.
Puer Hermogenes eloquens fuit, ſecus juvenis 32. I.
Pueri, Senes, & feminæ Spartam defenderunt 56. E.
Puero ne quidem ſibi feriss contigiſſe querebatur Livius Druſus 95. E.
Pueros hebetiores efficit nimius motus 33. D. E.
Puerum Ciceronem ut de facie cognoſcerent quidam, ad ſcholam veniebant 154. C.
Pugilicè valere 170. G. 174. F. H.
Pugnâ umbratili non admodum utebantur Romani 131. I.
Pugnæ celebriores Græcorum 131. E. & ſeqq.
Pulcherrimus equos homine excepto 124. H.
Pulchritudinem aliam non facilè diligunt, qui aliâ jam tenentur 104. D.
Pulchritudinem eſſe bonum alienum dicebat Bion 163. C.
Pulchritudo, & utilitas, quæ a Sole, & Sideribus efficitur 145. I. 146. A. quæ ab Inſulis 146. E. & ab aliis rebus 146. per totam 147. A. B.
Pulchritudo Florentiæ 191. B & ſeqq
Pulvere formas deſcribens Archimedes interfectus 110. B. 202. B.
Punici belli ſecundi circa tempora Romani vehementiùs ſtudiis ſe dediderunt 41. C.
Pylus vocatur nunc Navarrinus 193. H.
Pylus capta eſt 194. C.
Pyrrhicam ſaltationem elephantos edidiſſe ferunt 152. G.
Pythagoræ doctor erat Aſſyrius 40. G.
Pythagoræ diſcipuli reſpondebant: dixit ipſe 183. I.
Pythagoram Deorum vocem appellarunt 93. H.
Pythagoras Statuarius 25. I.
Pythagoras Pythagoræ diſcipulus 176. K.
Pythagoras ſapientiſſimus Mortalium a Romanis eſt habitus 108. I.
Pythagoras nonaginta vixit annos 112. E.
Pythagoras ſapientis nomen recuſavit, quia Deo conveniret, & philoſophum ſe appellavit 224. G.
Pythagoreorum amicitia 63. C.

Q

QUadrigis alborum equorum Hieronymus quaſi Solis æmulus in Regiam invehebatur 108. C.
Quantitas gemmarum, quas geſtabat Lollia 195. D.
Quercubus ſe ſimilem eſſe dicebat Themiſtocles 93. D.
Queruntur otioſi tardè labi tempus 130. K.
Quies labore miſcenda eſt 125. A. B.
Quiete omnia intereunt, motu vigent 131. A. & ſeqq.
Quiete nomina indita rebus turpibus putat Plato, laudabilibus verò a motu 131. C.
Quietem ſe non inveniſſe in Caprearum ſeceſſu Tiberius litteris teſtatus eſt 130. H.
Quietem deſiderat philoſophia 233. D.
Quinque non exceſſit numerans Margites 132. G.
Quintilianus affirmat ſuâ ætate etiam ruſticos quædam, quæ a philoſophia traduntur, non ignorare 148 A.
Quintus Fulvius Nobilior ſpolia Martis Muſis conſecravit 158. G.
Quotidie morimur 31. L.
Quotidie bis pedibus iter quinque millium conficiebat Antiſthenes, ut Socratem audiret 112. B.

R

RAbulæ 137. G. 142. K. 194. A.
Radiis Solis icta Memnonia ſtatua loquebatur 154. H.
Ramis quercuum ſe defendunt in tempeſtate homines, eos autem cædunt in ſerenitate 93. D.
Rationem etiam otii non ſolùm negotii magnorum virorum extare oportere dixit Cato 92. D.
Rationem, niſi rectam, rationem non ducebant Stoici 97. I.
Rationi parere virtus eſt 82. E.
Rationis perfectio eſt ſcientia 81. B. 82. C.
Rationis commercio ſocietas copulata maxime eſt 200. G.
Rebellantes Lydos Cyrus ut in ſervitute detineret, coëgit artes effeminantes amplecti 39. L.
Rebellare ne poſſent populi domiti, eos vacare litteris vetuerunt Mitylenæi 40. A.
Redio. *Vide. Franciſci Redio.*
Regem Hiſpaniarum ſi nominares, equa venerabunda procumbebat 209. A.
Reges antiquitus medicinam condiſcebant 17. G.
Reges, qui doctos coluerunt 66. D. & ſeqq.
Reges, qui litteratos coluerunt 82. L. M. 83. A.
Reges faciliùs ad nihilum rediguntur, quàm e ſummo faſtigio deducantur 178. E.
Reges Pannoniæ, & Neapolitanos exemplo ſuo Coſmus, & Laurentius Medicei ad fovendas litteras commoverunt 183. E.

Re-

Digitized by Google

Regi Hiſpaniarum alteram partem libri, alteram Redio dicavit Hiſpanus quidam, & utrumque eodem titulo inſignivit 208. F. *Vide*. *Regibus*. *Regis*. *Regum*. *Rex*.
Regiam alborum equorum quadrigis invehebatur Hieronymus quaſi Solis æmulus 108. C.
Regibus imperant Medici 146. O *Vide*. *Regem*. *Regis*. *Regum*. *Rex*.
Reginam Mortalium, & Immortalium Pindarus legem appellat 17. K.
Reginam hominum eloquentiam dicit Euripides 39. B.
Regiones, quæ a fluminibus fecundantur 146. E.
Regiones plures quàm fertiles ſint 154. I.
Regis virtutem non eſſe ſed rhetoris eloquentiam dixit Demoſthenes 39. A.
Regis nomine omnia præclara contineri putabat Porus Rex 95. K.
Regis Perſarum amicitiam, & dona deſpexit Heraclitus 161. A. *Vide*. *Regem*. *Regibus*. *Regum*. *Rex*.
Regni jacturam ut æquiùs ferret, litteras profuiſſe reſpondit Dionyſius 61. F.
Regni curam nunquam ſuſcepit Nyſæus 130. E.
Regni ſocietas infida eſt 157. L.
Regno ſpoliatus eſt Dionyſius ob injurias, quibus Platonem affecit 84. G.
Regnum ſapientiâ qui ſibi compararint 10. A.
Regnum fluctuans confirmavit eloquentiâ Philippus 38. M.
Regnum Dionyſii evertit Dio a Platone doctus 40. B.
Regnum recuſavit Empedocles 161. B.
Regulum Rex inſulæ Taprobanæ interfici juſſit, quòd civem Romanum in carcerem conjeciſſet 79. H.
Regum familiaritate multi poëtæ floruerunt 161. C. & ſeqq.
Regum externorum militiam ſequi reprehendendum eſt 164. F. *Vide*. *Regem*. *Regibus*. *Regis*. *Rex*.
Reipublicæ utiles fuerunt multi Sapientes, licet ejus adminiſtrationem non ſuſcepiſſent 94. K. & ſeqq. *Vide*. *Republicâ*. *Reſpublicas*.
Religio obtenditur eſt 98. I.
Religionis ergo intactam bello Delum Perſæ reliquerunt 159. H.
Reliquias cenæ arrodente mure Diogenes didicit paucis eſſe contentus 121. M.
Rem familiarem commiſit liberto Lucullus 132. K. *Vide*. *Rerum*.
Remorum vice utitur brachiis Pompilus 153. B.
Remotum non ſignificat *diſſitum*, ſed *diſſeminatum* 182. H.
Reprehenſionem hominum veretur Cicero, quia ſublatâ Republicâ ſibi necem non intulerit 180. A.
Republicâ ſublatâ quòd ſibi necem non intulerit, Cicero veretur hominum reprehenſionem 180. A. *Vide*. *Reipublicæ*. *Reſpublicas*.
Repueraſcere ſolebant Lælius, & Africanus 21. M.
Repueraſcere otio viſus eſt Lucullus 132. I. K.
Rerum nomina mutantur 98. I.
in Rerum cognitione felicitatem Herillus collocavit 95. K. 163. A.

Res geſtæ Scipionis, Luculli 91. I. 92. A.
Res viles facilè aſſequimur, ſecus pretioſas 121. A. & ſeqq.
Res quælibet & gravis eſt, & levis, prout accipitur 201. I.
Res, quibus ſemper fruimur, non tam gratæ ſunt 257. L. *Vide*. *Rem*.
Reſpiratio ſi ceſſet, vita extinguitur 131. B.
Reſponſio Dionyſii, quum interrogaretur, quid ipſi litteræ profuiſſent 61. F.
Reſponſio Stilponis, quod nihil amiſiſſet, quia doctrinam nemo ei abſtuliſſet 61. H.
Reſponſio. *Vide*. *Dictum*.
Reſpublicas doctiſſimi quique feliciter adminiſtrarunt 47. K. & ſeqq. *Vide*. *Reipublicæ*. *Republicâ*.
Rex Parthorum Artabanus arcu ſibi alimenta expedire coactus eſt 75. K.
Rex Taprobanæ Regulum interfici juſſit, quòd in carcerem conjeciſſet civem Romanum 79 H.
Rhadsgaſum Gothorum Regem quidam e Mediceâ gente obtruncavit 186. F. O.
Rhetoris virtutem, non Regis eloquentiam dixit Demoſthenes 39. A.
Rhodienſes dicendi magiſtros audivit Cicero 139. C. 141. H. Cæſar 141. H.
Riſit nunquam Craſſus 148 B.
Riſu dignum putat Chœrilum Horatius, quem Alexander ditavit 162. C.
Robur ſine prudentiâ maximas attulit calamitates 163. C.
Romam Gadibus quidam venit ſolùm, ut Livium videret 10. I.
Romam capere poterat Hannibal 35. H.
Romam cœleſtem urbem quidam dixerunt, & compendium Orbis terrarum 141. E.
Romam remigrare perſuaſit Pontifici Catharina 189. G.
Romana plebs. *Vide*. *Plebs Romana*.
Romani ſtudiis vehementiùs incubuerunt circa tempora belli Punici ſecundi 41. C.
Romani priùs, quàm Græci machinas oppugnandis urbibus repererunt 41. A. quingentis annis Italiam, reliquum Orbem terrarum ducentis domuerunt 41. E.
Romani cives. *Vide*. *Cives Romani*.
Romani doctrinæ ſtudiis totum Orbem terrarum humanitate perpoliverunt 100. F.
Romani ſapientiſſimum Mortalium Pythagoram arbitrati ſunt 108. I.
Romani quibus exercitationibus uterentur 131. I. K.
Romani annis viginti non minùs militabant 131. I.
Romani etiam diſcendi causâ Athenas migrabant 141. C.
Romanorum prœliantium ora ardere viſa 54. G.
Romanorum ditiſſimus Craſſus 81. K.
Romanos vincere docuit Pœnos Xantippus 98. G.
Romanos Caudinis ſaltibus incluſos Herennius Pontius optimè conſuluerat dimittendos, aut trucidandos 136. A.
Roſæ folium Sybaritam offendebat 130. E.
Rufus. *Vide*. *Corellius* 179. H.
Ruſticani etiam homines quædam, quæ a philoſophis traduntur, hac ætate non ignorant 148. A.

Proſperis adverſe miſcet Deus, ne inſolentiùs efferamur 226. L.
Protegoras nonaginte vixit annos 112. R.
Protogenem ad ſummam claritatem evexit Apelles 63. A.
Protogenes Jalyſum pingens urbis excidium non ſenſit 88. L. ſeptem ennos lapinie viſitavit 125. L.
Proverbia 41. K. 75. D. 106. H. 115. A. 152. K. 167. C. 258. A. 235. F.
Proverbium artes alunt in omni terrâ artifices 75. G.
Prudentiâ deſtitutum robur maximas extulit celemitates 163. E.
Ptolemaus Alexandri ſucceſſor hiſtoriæ auctor 40. E.
Puellam e ſe dilectam Alexander dono dedit Apelli, qui eam deperibat 85. D.
Puellam ceptem ſuis reſtituit Scipio 102. L. M.
Puer Hermogenes eloquens fuit, ſecus juvenis 32. I.
Pueri, Senes, & feminæ Spartam defenderunt 56. E.
Puero ne quidem ſibi ferias contigiſſe querebatur Livius Druſus 95. E.
Pueros hebetiores efficit nimius motus 33. D. E.
Puerum Ciceronem ut de facie cognoſcerent quidem, ad ſcholam veniebant 154. E.
Pugilicè velere 170. G. 174. F. H.
Pugnâ umbratili non admodum utebantur Romani 131. I.
Pugnæ celebriores Græcorum 131. E. & ſeqq.
Pulcherrimus equos homine excepto 124. H.
Pulchritudinem alium non facilè diligunt, qui aliâ jam tenentur 104. D.
Pulchritudinem eſſe bonum alienum dicebat Bion 163. C.
Pulchritudo, & utilitas, quæ a Sole, & Sideribus efficitur 145. I. 146. A. quæ ab Inſulis 146. E. & ab aliis rebus 146. per totam 147. A. B.
Pulchritudo Florentiæ 191. B & ſeqq
in Pulvere formas deſcribens Archimedes interfectus 110. B. 202. B.
Punici belli ſecundi circa tempora Romani vehementiùs ſtudiis ſe dediderunt 41. C.
Pylus vocatur nunc Navarrinus 193. H.
Pylus capta eſt 194. C.
Pyrrhicam ſaltationem elephantos edidiſſe ferunt 152. G.
Pythagoræ doctor erat Aſſyrius 40. G.
Pythagoræ diſcipuli reſpondebant: dixit ipſe 183. I.
Pythagoram Deorum vocem appellarunt 93. H.
Pythagoras Statuarius 55. I.
Pythagoras Pythagoræ diſcipulus 176. E.
Pythagoras ſapientiſſimus Mortalium a Romanis eſt habitus 108. E.
Pythagoras nonaginta vixit annos 112. E.
Pythagoras ſapientis nomen recuſavit, quia Deo conveniret, & philoſophum ſe appellavit 224. O.
Pythagoreorum amicitia 63. C.

Q

Quadrigis alborum equorum Hieronymus quaſi Solis æmulus in Regiam invehebatur 108. E.
Quantitas gemmarum, quas geſtabat Lollia 195. D.
Quercubus ſe ſimilem eſſe dicebat Themiſtocles 93. B.
Queruntur otioſi tardè labi tempus 130. K.
Quies laboro miſcenda eſt 125. A. B.
Quiete omnia intereunt, motu vigent 131. A. & ſeqq.
a Quiete nomina indita rebus turpibus putat Plato, laudabilibus verò a motu 131. C.
Quietem ſe non inveniſſe in Caprearum ſeceſſu Tiberius litteris teſtatus eſt 130. H.
Quietem deſiderat philoſophia 233. D.
Quinque non exceſſit numerans Margites 132. G.
Quintilianus affirmat ſuâ ætate etiam ruſticos quædam, quæ a philoſophis traduntur, non ignorare 148 A.
Quintus Fulvius Nobilior ſpolia Martis Muſis conſecravit 158. G.
Quotidie morimur 31. L.
Quotidie bis pedibus iter quinque millium conficiebat Antiſthenes, ut Socratem audiret 112. E.

R

Rabulæ 137. C. 142. K. 194. A.
Radiis Solis icta Memnonis ſtatua loquebatur 154. H.
Ramis quercuum ſe defendunt in tempeſtate homines, eos autem cædunt in ſerenitate 93. D.
Rationem etiam otii non ſolùm negotii magnorum virorum extare oportere dixit Cato 92. D.
Rationem, niſi rectam, rationem non ducebant Stoici 97. I.
Rationi parere virtus eſt 81. B.
Rationis perfectio eſt ſcientia 81. B. 82. C.
Rationis commercio ſocietas copulata maxima eſt 200. G.
Rebellantes Lydos Cyrus ne in ſervitute detineret, coëgit artes effeminantes amplecti 39. L.
Rebellare ne poſſent populi domiti, eos vacare litteris vetuerunt Mitylenæi 40. A.
Redio. *Vide*, *Franciſco Redio*.
Regem Hiſpaniarum ſi nominares, equa venerabunda procumbebat 109. A.
Reges antiquitus medicinam condiſcebant 17. G.
Reges, qui doctos coluerunt 66. D. & ſeqq.
Reges, qui litteratos coluerunt 82. L. M. 83. A.
Reges faciliùs ad nihilum rediguntur, quàm e ſummo faſtigio deducantur 178. B.
Reges Pannoniæ, & Neapolitanos exemplo ſuo Coſmus, & Laurentius Medicei ad fovendas litteras commoverunt 183. B.

Re-

Digitized by Google

Regi Hiſpaniarum alteram partem libri, alteram Redio dicavir Hiſpanus quidam, & utrumque eodem titolo ioſignivir 208. F. *Vide. Regibus. Regis. Regum. Rex.*
Regiam alborum equorum quadrigis invehebarur Hieronymos qoaſi Solis æmulos 108. C.
Regibus impetant Medici 146. D *Vide. Regem. Regis. Regum. Rex.*
Reginam Mortalium, & Immortalium Pindarus legem appellat 17. K.
Reginam homioum eloquentiam dicit Euripides 39. B.
Regiooes, quæ a fluminibus fecundantur 146. E.
Regiones plures quàm fertiles ſint 154. I.
Regis virtutem noo eſſe ſed rhetoris eloquentiam dixit Demoſthenes 39. A.
Regis nomine omnia præclara contineri putabat Poros Rex 95. K.
Regis Perſarum amicitiam, & dona deſpexit Heraclitus 161. A. *Vide. Regem. Regibus. Regum. Rex.*
Regni jacturam ut æqoiùs ferrer, litteras profuiſſe reſpondit Dionyſius 61. F.
Regni curam nunquam ſoſcepit Nyſæus 130. E.
Regni ſocietas infida eſt 157. L.
Regoo ſpoliatus eſt Dionyſius ob injurias, quibus Platonem affecit 84. G.
Regnum ſapientiâ qui ſibi compararint 10. A.
Regnum fluctuans coofirmavit eloqoentiâ Philippus 38. M.
Regnum Dionyſii evertir Dio a Platone doctus 40. B.
Regnum recuſavie Empedocles 161. B.
Regulum Rex inſulæ Taprobanæ interfici juſſit, quòd civem Romanum in carcerem conjeciſſet 79. H.
Regum familiaritate multi poëtæ floruerunt 161. C. & ſeqq.
Regum externorum militiam ſequi reprehendendum eſt 164. F. *Vide. Regem. Regibus. Regis. Rex.*
Reipoblicæ utiles fuerunt multi Sapientes, licet ejoa adminiſtrationem non ſuſcepiſſent 94. K. & ſeqq. *Vide. Republicâ. Reſpublicas.*
Religio obtentui eſt 98. I.
Religionis ergo intactam bello Delum Perſæ reliquerunt 159. H.
Reliquias cenæ arrodente mure Diogenes didicit paoeis eſſe contentus 121. M.
Rem familiarem commiſit liberto Lucollus 132. K. *Vide. Rerum.*
Remorum vice utitur brachiis Pompilus 153. B.
Remotum oon ſignificat *diſſitum*, ſed *diſſeminatum* 182. H.
Reprehenſionem hominum veretur Cicero, qoia ſoblatâ Republicâ ſibi oecem non intulerit 180. A.
Republicâ ſublatâ quòd ſibi necem non intulerit, Cicero veretur hominum reprehenſionem 180. A. *Vide. Reipublica. Reſpublicas.*
Repueraſcere ſolebant Lælios, & Africanus 21. M.
Repueraſcere otio viſus eſt Locullus 132. I. K.
Rerom nomina mutantur 98. I.
Rerum cognitione felicitatem Herillus collocavit 95. K. 263. A.
Res geſtæ Scipionis, Luculli 91. I. 92. A.
Res viles facilè aſſequimur, ſecus pretioſas 121. A. & ſeqq.
Res quælibet & gravis eſt, & levis, prout accipitor 201. I.
Res, quibus ſemper fruimur, non tam gratæ ſunt 257. L. *Vide. Rem.*
Reſpiratio ſi ceſſet, vita extinguitur 131. B.
Reſponſio Dionyſii, quom interrogaretur, quid ipſi litteræ profuiſſent 61. F.
Reſponſio Stilponis, quod nihil amiſiſſet, quia doctrinam nemo ei abſtuliſſet 61. H.
Reſponſio. *Vide. Dictum.*
Reſpublicas doctiſſimi quique feliciter adminiſtrarunt 47. K. & ſeqq. *Vide. Reipublicæ. Republicâ.*
Rex Parthorum Artabaous arcu ſibi alimenta expedire coactos eſt 75. K.
Rex Taprobanæ Regolum interfici juſſit, qoòd in carcerem conjeciſſet civem Romanum 79. H.
Rhadagaſom Gothorum Regem quidam e Mediceâ gente obtruncavit 186. F. O.
Rhetoris virtutem, non Regis eloquentiam dixit Demoſtheoes 39. A.
Rhodieoſes dicendi magiſtros audivit Cicero 139. C. 141. H. Cæſar 141. H.
Riſit ounquam Craſſus 148 B.
Riſu dignum putet Chœrilum Horatius, quem Alexander ditavit 162. C.
Robur ſine prudentiâ maximas attulit calamitates 163. C.
Romam Gadibus qoidam venit ſolùm, ut Livium videret 10. I.
Romam capere poterat Haunibal 35. H.
Romam cœleſtem urbem quidam dixerunt, & compendium Orbis terrarum 141. E.
Romam remigrare perſuaſit Pontifici Catharina 189. G.
Romaoa plebs. *Vide. Plebs Romana.*
Romani ſtudiis vehemeotiùs incuboerunt circa tempora belli Punici ſecundi 41. C.
Romani priùs, quàm Græci machioas oppugnandis urbibus repererunt 41. B. quiogentis annis Italiam, reliquum Orbem terrarum ducentis domuerunt 41. E.
Romani cives. *Vide. Cives Romani.*
Romani doctrinæ ſtodiis totum Orbem terrarum humanitate perpoliverunt 100. F.
Romani ſapientiſſimum Mortalium Pythagoram arbitrati ſont 108. I.
Romani quibus exercitationibus uterentur 131. I. K.
Romani anuis viginti non minùs militabaot 131. I.
Romaoi etiam diſceodi causâ Atheuas migrabaor 141. C.
Romanorum prœliantium ora ardere viſa 54. G.
Romanorum ditiſſimos Craſſus 81. K.
Romaoos viocere docuit Pœnos Xantippus 98. G.
Romanos Caudinis ſaltibos incluſos Hereooius Ponrius optimè conſuluerat dimittendos, aut trucidandos 136. A.
Roſæ foliom Sybaritam offendebat 130. E.
Rufus. *Vide. Corellius* 179. H.
Ruſticani etiam homines qoædam, quæ a philoſophis traduntur, hac ætate non ignoraot 148. A.

Rutâ ſibi medentur muſtelæ, quum angues comederunt 153. C.
Rutilius ab exilio revocatus redire noluit 61. B.
Rutilius in exilio jucundiſſimè vixit 89. C.

S

SAcer piſcis appellatur Pompilus, qui videtur hominibus oſtendiſſe artem navigandi 153. B. C.
Sacerdotes quare apud multas gentes eſſent litterati 81. E.
Sacerdotes Ægyptios audivit Plato 139. B.
Sacerrimæ diſciplinæ 145. E.
Sacræ Litteræ. *Vide. Litteræ ſacræ.*
Sacrificabant Muſis Lacedæmonii, antequam prœlium inirent 158. F.
Sacrificare gratiis Plato Xenocrati præcipiebat 146. O.
Seculorum omnium conſenſus habendus eſt Dei vox 140. H.
Seculum aureum. *Vide. Aureum Sæculum.*
Sæviſſimos fuiſſe Cynæthenſes Polybius tradit, quia Muſicâ non delectarentur 99. L.
Sævitia. *Vide. Inhumanitas.*
Sagittam per anulum, ut ſolebat, tranſmittere noluit Barbarus Alexandro jubente, & potiùs mori volebat, quia aliquandiu ſe non exercuiſſet 122. H.
Saltare ad tibiæ cantum equos docuerunt Sybaritæ 152. G.
Salviatus Romæ obiit 126. O.
Salustii ſententia; priuſquam incipias, conſulto, poſtquam conſulueris, maturè facto opus eſſe 143. A.
Saluſtius in adulterio deprehenſus 119. E.
Salutandi Solis orientis causâ quum Socrates ſe convertiſſes, in eodem veſtigio deprehendebatur oriente rurſus Sole 112. D.
pro Salute Patriæ ſe devoverunt Codrus & Decii 114. B.
Samanæi philoſophi Bactrianorum 40. G.
Samnitium clade compertum eſt Herennium Pontium optimè conſuluiſſe Romanos Caudinis ſaltibus incluſos dimittendos, aut trucidandos 136. A.
Sanavit Telephum haſta Achillis, quem vulneraverat 176. H.
Sanavit Jaſonem Pheræum quidam, quum vellet occidere 228. O.
Sanguine viperino aliquid cautiùs vitare 185. D.
Sanguis ſi non moveatur, vita extinguitur 131. B.
Sapientem conſectari mentem jubebat Plato, dum mori eum oportere dicebat 60. D.
Sapientem comptam veſtem incomptæ prælaturum dixit Seneca 191. G.
Sapientes multi in ſervitute libertatem non amiſerunt 87. A. B.
Sapientes plurimi adminiſtrationem Reipublicæ non ſuſceperunt, & eam adjuvarunt 94. K. & ſeqq.
Sapientes ſeptem omnes recuſarunt tripodem, qui ſapientiſſimo debebatur 108. F.
Sapientes Indorum Caucaſi nives nudi tolerabant 112. B.
Sapientes Græciæ ſeptem dumtaxat fuerunt 224. G. *Vide. Sapientis. Scientum.*
Sapientiâ qui ſibi compararint Regnum 10. A. *Vide. Diſciplina. Doctrina. Sapientia.*
Sapientia appellatus eſt Democritus 63. B.
Sapientia eſt perfectio rationis 81. B. 82. C.
Sapientia eſt Iſis; ideo inimica Typhoni, qui ſuperbia eſt 107. M. 108. A.
Sapientia hodie non colitur 161. H. & ſeqq.
Sapientiæ ultro ſerviunt homines, inviti ceteris 9. I.
Sapientiæ, & Fortunæ diſſimilitudo 87. C. & ſeqq.
Sapientiæ Dea Minerva quare veneris expers ſit 104. G.
Sapientis, & Dei ſimilitudo 93. K. L. 94. G.
Sapientis ſolius voluntatem eſſe cenſebant Stoici 97. L.
Sapientis nomen Deo ſolùm convenire ſeptem ſapientes arbitrati ſunt 108. G. I. Pythagoras recuſavit 108. I. 224. G. *Vide. Sapientem. Sapientum.*
Sapientiſſimi viri quid in illâ re egiſſent, cogitandum eſt, quum quid facimus 128. L. 137. G.
Sapientiſſimum Mortalium Pythagoram arbitrati ſunt Romani 108. I. Socratem oraculum 108. L.
Sapientiſſimus Græcorum Ulyſſes Patriam immortalitati prætulit 191. B.
Sapientius eſt reputare, quæ aſſequuti ſumus, quàm quæ deſunt 178. C.
Sapientum felicitatem ſignificat aureum ſeculum 62. E. *Vide. Docti.*
Sardanapali voluptates Regnum Aſſyriorum perdiderunt 105. F.
Sardanapalus cecidit conjuratione Arbacis 40. G.
Sardi ſenes parentes fuſtibus enecabant 100. B.
Satietate voluptatum voluptates aſpernantur illis dediti 130. G.
Saturni nomine ſignificatur intellectus 62. E.
ad Savum victoria Germanorum 216. F. & ſeqq.
Saxum e Cœlo caſurum prædixit Anaxagoras 185. E.
Scaliger reprehendit Tibullum, quòd trajectione *que* nimis utatur 183. A.
Scaliger Florentiam omnium urbium elegantiſſimam vocat 191. B.
Scholæ quum præeſſet Clitomachus Carneadem audivit 139. C. 241. A.
Scholam petebant quidam, ut Ciceronem puerum de facie cognoſcerent 154. C.
Scientia eſt perfectio rationis 81. E.
Scientiâ præſtitit Phalarides tyrannus 119. D.
in Scientiâ mediocritas non laudatur, ſed in morum diſciplinâ 137. A.
Scientia in eo ſimilis eſt Deo, quod per ſe eſt expetenda 163. B.
Scientiam Siderum ut cognoſceret Hercules Mauritaniam petiit 100. D.
non Scientiam, ſed rectas opiniones ſi ſenes conſequuti ſint, Plato dixit præclarè cum illis actum 150. I. 123. E.

Scien-

Scientiam expetunt etiam ignari 163. E.
Scientiarum copia, quam habebant philoſophi 138. G. & ſeqq. 148. H. I. *Vide. Diſciplina. Doctrina. Sapientia.*
Scioppius negat *diſſitum ſignificare remotum.* 182. H.
Scipio uno die Carthaginem novam cepit 31. E.
Scipio Polybii conſilio utebatur 38. H. 83. D. 158. H.
Scipio captam puellam formâ eximiâ ſuis inviolatam reſtituit 102. M.
Scipionis res geſtæ 91. I.
Scipionum monumento impoſita eſt Ennii ſtatua 83. G.
Scitamenta 146. E. 179. D.
Scripſiſſe nominem plura Epicuro ferunt 23. M. 124. A.
Scripta Livii, Virgiliique ex omnibus bibliothecis amovere conatus eſt Caligula 84. G.
Scriptionem & ſilentium quare omittere debeat 173. E. G.
Scripturus calamum ſumpſit Demoſthenes, & venenum hauſit 90. A.
Secundis ne inſolentiùs efferamur, Deus triſtia miſcet 226. L.
Sederat ne, interrogabat ſenex, in ſellâ poſitus 132. H.
Seditionem militum ruentium ad excidium Byzantii oratione ſuâ Xenophon compreſſit 39. E. 69. M.
per Segetem currens Iphiclus ariſtas non lædebat 473. A.
in Sellâ poſitus Senex interrogabat, jamne ſederet 132. H.
Sellularii opifices 137. A. 146. E.
Senator Manlius nullo doctore uſus diſciplinas omnes didicit 31. D.
ad Senatum Tiberius litteris teſtatus eſt, ſe ſe ægi 130. H.
Seneca meminit ſenis, qui quum in ſellâ a ſervis eſſet poſitus, jamne ſederet, interrogabat 132 H.
Seneca appellat vulgus peſſimum veritatis interpretem 137. D.
Seneca Neronis beneficio ter millies ſeſtertiûm congeſſit 161. E.
Seneca dixit hominem eſſe animal commodi ſui ſtudioſum 191. G.
Seneca divitiis 77. E. diſcipulus Nero 118. M.
Senecam interfecit Nero 84. H.
in Senectute gloriam juventutis obſcuravit Lucullus ſuis deliciis 126. H. I.
Senectute maturâ conficitur corpus ignavii 131. D.
Senes qui juventutis gloriam amiſerunt 32. C. & ſeqq.
Senes, pueri, & feminæ Spartam defenderũt 56. L.
Senes viros immolabant Derbices, Sardi ſenes parentes fuſtibus necabant 100. A. B.
Senes ſi veteres opiniones, non ſcientiam conſequantur, Plato præclarè actum cum illis putat 120. I. 123. E.
Senes decrepiti multi ſtudiis operam dederunt 118. H. I.
Senex quum a Servis in ſellâ poſitus eſſet, jamne ſederet, ens interrogabat 132. H.
Senis terræmotus extitit 183. G.
Senſibus alienatio mentis mors eſt quædam 103. C.
Senſum voluptatum amittunt illarum aſſuetudine dediti voluptatibus 130. G.
Senſum amittunt otioſi 132. H.
Sententia, qua haberur doctores aliarum urbium Athenis vix eſſe diſcipulos 141. B.
Sententia Saluſtii, priuſquam incipias, conſulto, poſtquam conſulueris, maturè facto opus eſſe 143. A.
Sententia Epicteti, quod quælibet res & levis, & gravis accidat 201. H.
Sententiis ex Euripidis Medeâ refertum librum legens dixit ſe Chryſippi Medeam legere 148. K. *Vide. Dicta.*
Sepulcrum. *Vide. Monumentum.*
Sepulto nihil diſcrepat ignavus homo 133. G.
Sepulturæ Sophoclis curam habuere Dii 94. A.
ab Serenitate homines ramos quercuum defringunt, quibus a tempeſtate ſe defenderunt 93. D.
Seriis, & jocis a nemine ſuperatus Porcius 21. E.
Serium occupatum nunciatur 172. D.
Sermones bonos favis comparant ſacræ Litteræ 202. E.
Sermonis elegantiam quia contemnebant Epicurei, a nemine ferè legebantur 149. B.
Serpentum metu canis e Nilo currens bibit 123. L.
Servi fuerunt Diogenes, & Epictetus 89. L. *Vide. Servos.*
ſub Servitute Sapientes libertatem non amiſerunt 87. A. B.
Servitutem ut paterentur Lydi, Cyrus coëgit eos artibus effeminantibus operam dare 39. L.
Serviunt homines ultro ſapientiæ, ceteris inviti 9. L.
Servus ſenex, quum ab eis in ſellâ eſſet poſitus, interrogabat, jamne ſederet 132. H. *Vide. Servi.*
Seſtertiûm millies ingluvie abſumpſit Apicius, & quum centies ſupereſſet, mortem ſibi conſcivit 88. B.
Seſtertiûm centies amicorum liberalitate poſſedit Virgilius 161. E.
Seſtertiûm ter millies congeſſit Seneca 161. E.
Seſtertiûm quadringenties æſtimatæ ſunt gemmæ, quas geſtabat Lollia Paulina 195. D.
Sexangulas cellas apes velut geometriæ peritæ effingunt 253. B.
Sicæ 150. C.
Sidera quam utilitatem, & pulchritudinem efficiant 146. A.
Siderum ſcientiam ut cognoſceret Hercules Mauritaniam petiit 100. D.
Signa duo fecit Polycletus, alterum ex arte, alteri addebat, detrahebat, quod quiſque cenſuiſſet, quare primum divinum judicatum eſt, ſecundum penitus informe 136. H.
Significatio fabulæ Promethei 50. E. aurei ſæculi 62. E. Saturni 62. G.
Significatio fabulæ Vulcani claudi 113. G.
Significatio arboris, quæ lotos ab Homero dicitur, cujus fructu qui veſcebantur, obliviſcebantur Patriæ 117. L.

Significatio Muſarum, quæ in monte habitant 118. G.

Significatio vocis *diſſitum* 182. H.

Silentium, & ſcriptionem omittere quare velit 173. F. G.

in Silvis nihil ſe diſcere dicebat Socrates 31. E.

Simia beſtiarum turpiſſima 124. t.

Similes docti viri bellicoſis 159 D. E.

Similitudinem ducunt Polypi ab iis, quibus adhærent 60. a.

Similitudines 16. K. 17. A. C. 20. H. 21. C. 22. E. 23. C. G. 27. A. B. 28. A. 31. A. B. 33. B. C. D. G. 154. M. 155. L. 159. G. H. 160. a. 162. B. 170. D. 172. C. 179. G. 181. F. 200. A. C. 201. L. 201. A. E. 211. D. 225. D. 228. H. 234. e. 246. F. I. 260. I. 261. A. K. 262. A.

Similitudo Dei, & Sapientis 93. K. L. 94. G.

in Simulacra e viminibus contexta conjectos B. vivos homines concremabant Galli 100.

Sinopen expugnavit Lucullus 92. A.

Sirenes quare ſolus Ulyſſes effugerit 104. G.

Sociale bellum. *Vide. Bellum ſociale.*

Societas Regni infida eſt 157. L.

Societas rationis commercio copulata maxima eſt 200. G.

Societatem ſi cum mortuis iniret, reſpondit oraculum Zenoni vitam optimè tradućturum 138. I.

Socratem ut audiret Antiſthenes, quotidie pedibus iter quinque millium peragebat 112. a.

Socrates mortem felicem exiſtimabat, quòd cum ſapientibus ſe collocuturum putabat a. K.

Socrates dicebat in Silvis nihil ſe diſcere 31. a.

Socrates dicebat, ſe Mundi civem eſſe 75. F.

Socrates dixit facillimum Athenienſes laudare apud eos 101. K.

Socrates ſapientiſſimus ab oraculo judicatus nihil ſe ſcire dicebat 108. L.

Socrates adoleſcentes, antequam inſtitueret, nihil ſcire convincebat; hinc Alcibiadem lacrimari coëgit 110. K.

Socrates quum ſe ad orientem Solem convertiſſet, deprehendebatur in eodem veſtigio Sole rurſus oriente 112. D.

Socrates mulieroſus erat 119. B.

Socrates cenſebat formoſis laborandum, ne formam turpitudine animi deturpent, turpibus autem, ut oris deformitatem virtute concedent 125. G.

Socrates, quid in illâ re egiſſet, inſpiciendum eſt, quum quid agimus 228. L. 137. G.

Socrates, quæ ſupra nos, ad nos pertinere negabat 153. K.

Socrates peſtem abſtinentiâ vitavit 168. C.

Socrates optabat in pectore hominum eſſe feneſtram 228. E.

Socraticis philoſophis omnibus excepto Platone præſtitit Xenophon 158. G.

Soldurioram lex 226. D.

Solem æmulans Hieronymus alborum equorum quadrigis in Regiam invehebatur 108. C.

ad Solem orientem quum ſe convertiſſet Socrates, perſeverabat in eodem veſtigio, donec Sol rurſus oriretur 112. D.

Solis defectus. *Vide. Eclipſis.*

Solis obliquus curſus quàm utilis ſit, & quam pulchritudinem efficiat 145. I.

Solis radiis afflata Memnonis ſtatua loquebatur 154. H.

in Solitudinem Hebræos Chriſtus non deduxiſſet, niſi potuiſſet alimenta eis expedire 189. K.

Sollicitudines. *Vide. Curas.*

Sollicitudinum plena vita mercatorum 163. M.

Sollicitudo patrum de filiis 229. I. K.

Solon quum, ut plebem ære alieno liberaret, novas tabulas protulit, offendit nobilitatem, plebem verò, quum leges agrarias non tulit 93. H.

Solon laſcivos verſus compoſuit 192. B.

Solſtitialis herba repente oritur, ac occidit 225. O.

Somnia ſibi fingunt amantes 229. H.

Somno admorſos enecat Aſpis 129. H.

Somno, cibis, & voluptatibus indulgentes belluis ſimiles ſunt 163. L.

Sonitu verborum inani non delectantur eloquentes 138. G.

Sophocles a voluptatibus venereis tanquam a domino agreſti ſe profugiſſe dixit 104. t.

Sorte utendum, quum proſpera eſt, alioquin mutatur 257. F.

Soſilum in medio belli turbine audivit Hannibal 150. B.

Spartam feminæ, pueri, & Senes defenderunt 56. L.

Spartana mulier percontata eſt redeuntem ex acie, quo loco res verteretur, & quum reſponſum accepiſſet, quinque ejus filios cecidiſſe, non id, inquit, interrogo; ſed quæ fortuna ſit Patriæ, quum viciſſe cognoviſſet, æquo animo ſe ferre dixit mortem filiorum 89. F.

Spartana dixit ſuum mundum muliebrem eſſe viri facta 214. L.

Spartanorum poëtam Homerum dixit Lacon 38. K.

Spectra quid ſint 117. e.

Speculum quoddam eſt amicus amici 200. C. 214. t.

Spelunca. *Vide. Antrum.*

Speramus ea, quæ cupimus 229. t.

Sperchius ſecundâ longâ uſurpatur a Virgilio 182. K.

de Sphærâ libellum conſcripſit Auctor 230. A.

Spiritu interclusо ſecos feminas interimebant Derbices 100. A.

Spiritus, quo reſpiratur, ſi conſiſtat, vita extinguitur 131. B.

Spolia Martis Muſis conſecravit Q. Fulvius Nobilior 158. G.

Sponſalium in cœnâ Lollia Paulina operta erat gemmis, quæ quadringenties æſtimatæ ſunt 195. D.

Sponſam Margites non attigit veritus, ne ſe mater objurgaret 132. G.

Staterum aureorum viginti millia pro totidem verſibus accepit ab Antonino Pio Oppianus 161. F.

Statua Ennii impoſita eſt Scipionum ſepulcro 83. C.

Sta-

Statua Memnonis Solis radiis afflata loquebatur 154. H.
Statuam poſuerunt Hermodoro, eo quod Leges duodecim tabularum latinâ linguâ donarit 1. E.
Statuam Alexandri Magni intuens Cæſar flevit, quòd nihil ferè eadem ætate geſſiſſet 25. L.
Statuarii molti 25. I.
Statuarius Polyeletus duo ſigna fecit, alterum ex arte, alteri addebat, detrahebat, quod quiſque cenſoiſſet, quare primum divinum judicatum eſt, ſecundum prorſus informe 136. H.
in Stellam verſus amatorios compoſuit Plato 192. B.
Stilpo reſpondit nihil ſe amiſiſſe, quia doctrinam nemo ſibi abſtulerat 61. H.
Stilpo vini, & mulierum cupidos 119. B.
Stilpo omnia bona ſoa ſecum portabat 159. D.
Stilponem audivit Zeno Cyrtieus 155. C.
Stimulo Theopompum non eſſe incitandum, ſed coërcendum freno ajebat Iſocrates 41. K.
Stimulus ferreus quaſi eſſet, foliom roſæ offendebat Sybaritam epulantem 130. E.
Stoici de vocabulis ſcripſerunt 5. E.
Stoici in ſolo Sapiente voluntatem eſſe cenſebant 97. L.
Stoici ſoli e philoſophis dicendi copiâ caruerunt 148. I.
Stoici quum plura contra naturam, quàm ſecundùm naturam accidunt, ſinicodam vitam cenſebant 179. K.
Stoici carpunt Epicorum, quòd ſtranguriâ, & torminibus laboraret 185. H.
Stoicos præcipuè ſeqooti ſunt Juriſconſulti antiqui. 138. A.
Stranguriâ vexabatur Epicurus 185. H.
Struthiocameli magnitudine avis deſcribitur 209. A.
Studia multis aoimi tranquillitatem pepereront 61. A. & ſeqq.
Studia litterarum ſunt doctis pro Inſulis 81. G.
Studiis, & jocis omnes ſuperavit Porcius 21. L.
Studiis noctu operam dabat Cleanthes, interdiu aquis hauriendis 33. I.
Studiis vehementiùs Romani ſe dediderunt circa tempora belli punici ſecundi 41. C.
Studiis quum floruit Græcia, virtutibus abundavit, iis autem omiſſis, vitiis ſcatuit 100. I.
Studiis aſſiduè incumbebant multi 109. M. 110. A. & ſeqq.
Studiis ut vacaret Demoſthenes, nonquam opificum antelucanâ operâ vincebatur 112. F.
Studiis ſemper occupati vixerunt multi longiſſimè 111. H. I. & ſeqq.
Studiis operam aſſiduam multi navarunt 123. I. & ſeqq.
Studiis juriſprudentiæ ægrè incumbentem conſolatur 201. E. & ſeqq.
Studiu alicujus rei accenſi, dummodo eâ non priventur, aliis damnis non commoventur 89. E. voluptatibus minime indulgent 102. G. & ſeqq.
Studio ceſſandum, quum adhuc ſtudere poſſumus 196. K. *Vide.* *Studia.*
Studioſos volneratis morſu viperæ comparat Plato 113. D.
Studium linguarom non contemnendum 1. D.
ad Studium tria requiruntur 30. H.
Studium diſciplinarum ſemper nos comitatur 103. E.
Studium Philopœmenis, qui in quæcumque loca veniſſet, quomodo in illis bellum adminiſtrari poſſet, explorabat 122. H.
Stultitiæ comes eſt Superbia, ut exempla docent 108. B. & ſeqq.
Stultitia inſignis Margitis, & ſenis deſidioſi 132. O. H.
Sturni loqui diſcunt 152. I.
Stymphalus Arcadiæ mons 219. D. G.
Sudatorium thermarum Piſanarum extat 184. G.
Sudore comparatur virtus 121. H.
Suevi vaſtitatem circa ſe facere, & omnia evertere glorioſum arbitrabantur 100. B.
Sulfur expiationibus idoneum 145. G.
Sulpicius. *Vide.* *Gallus Sulpicius.*
Supellex pretioſa equo attributa a Caligula 85. H.
Superbi adulatores dumtaxat diligunt, ceteros contemnont 109. E.
Soperbia eſt Typhon; ideo Iſidi inimicus, quæ ſapientia eſt 107. M. 108. A.
Soperbia conjuncta eſt ſemper ſtultitiæ 108. B. & ſeqq.
Superbia dominatur hodie 161. H.
ad Supplicium Canius ludens, illudenſque tyranno profectus eſt 89. B.
Suſpicamor eventura, quæ timemus 229. I.
Suſpicari facilè ſolent amici, ſed facilè abſolvunt 195. I.
Sybaritæ equos inſtituerunt, ut ad tibiæ cantum ſaltarent 152. G.
Sybaritam epulantem folium roſæ offendebat 130. E.
Sylla malum poëtam liberaliter remuneratus eſt 162. C.
Syllaba in voce *hypatos* brevis eſt 182. I. longa in voce *Sperchius* 182. K.
Syllabâ primâ *Maotis* brevi ab Ovidio uſurpatur 182. K.
Syllogiſmi ceratini, & crocodilini 15. G.
Symmachus orator dixit animum amantium eſſe mollem 209. I. ſecundam eſſe lætitiam 210. C.
per Symplegadas petras cur Jovi nectar porrectur 125. C.
Syracuſæ libertatem amiſerunt fraudibus Gelonis 65. K.
Syracuſas diu defendit Archimedes 37. I.

T

TAbulas novas quom Solon tulit, ut ære alieno plebem liberaret, offendit nobilitatem 93. H.
Talenta octingenta dedit Alexander Ariſtoteli, ut animalium hiſtoriam conſcriberet 82. H.

Ta-

Taprobanæ inſulæ Rex Regulum interfici juſſit, quòd civem Romanum in carcerem conjeciſſet 79. H.
Tardiores ingenio. *Vide*. *Hebetiores*.
Tarditas in conferendo beneficio, minuit beneficium 211. G.
Tarquinius Damarati filius deſpectui habebatur 75. H.
Tarquinius Superbus quòd a bellis ad cloacas exhauriendas traduxiſſet, plebs Romana querebatur 104. L.
Taurunum expugnatum nunciat 206. F.
Telas texere didicerunt homines ab araneis 153. A. D.
Telephum ſanavit haſta Achillis, quem vulneraverat 176. H.
Temeritas vulgi 135. D. E.
Tempeſtate homines quercubus ſe defendunt, in ſerenitate autem earum ramos defringunt 93. D.
Templa duo constructa ſunt ex reliquiis thermarum Antonini, & Diocletiani 184. D.
Templis, & aris honoratus eſt Hippocrates 154. C.
Tempore belli punici ſecundi ſtudiis Romani vehementiùs ſe dediderunt 41. C.
Tempore eo ſe extingui querebatur Theophraſtus, quo lucem quandam incertam veritatis videre cœpiſſet 110. A.
Tempore pacis luxus adoleſcit litterarum peſtis 189. A.
Temporum præteritorum exemplis admonemur, quid judicandum ſit de præſenti 156. F.
Tempus ne tereret Carneades, nec barbam, nec capillos tondebat, nec ſecabat ungues 124. A.
Tempus tardè labi queruntur otioſi 130. K.
Tempus latiſſimè patet, niſi culpâ noſtra contrahatur 42. K. 150. K.
Terentius Lælio, & Scipioni familiaris 83. D.
Terminos ingenii, quàm Imperii protuliſſe majus eſſe dixit Cæſar 12. I.
eTerrâ ſibi legiones erupturas, ubi pedem ſupploſiſſet, gloriatus eſt Pompejus 108. D.
eTerrâ primus omnium hominum Pelaſgus eſt procreatus 219. G.
Terræmotus præſagium mortis Pontificis 176. C. D.
Terræmotus extitit Senis 183. G.
Teſtem Xenocratem jurare judices noluerunt 77. B.
Teſtimonium omnium ſæculorum habendum eſt Numinis vox 140. H.
Teſtudinem in caput Æſchyli dejecit aquila, quo ille interiit 185. K.
Teſtudines origano ſibi medentur 153. C.
Texere didicerunt homines ab araneis 153. D.
Textrinam Minerva invenit 50. D. 66. C.
Thales poëta lyricus 45. I.
Thales Mileſius tripodem aureum, qui ſapientiſſimo debebatur, Apollini conſecravit 108. F.
Theatrum gloriæ Athenas evertere noluit Philippus 82. L.
Theatrum gloriæ ſe amiſiſſe dixit Antigonus mortuo Zenone 83. A.
Thebarum muros extruxiſſe lyræ cantu quare dicatur Amphion 45. B.
Thebas quum evertit Alexander, Pindari domui pepercit 94. A.
Themiſtoclem adverſâ famâ laborantem excitavit Miltiadis trophæum 93. B.
Themiſtocles dicebat ſe non talem futurum fuiſſe, ſi Seriphi natus eſſet 31. E.
Themiſtocles dicebat ſe quercubus ſimilem 93. D.
Themiſtocles diſſolutis moribus ineunte ætate fuit 126. F.
Themiſtocles dicebat jucundiſſimum eſſe audire ſuas laudes 232. F.
Themiſtoclis dictum: perieramus, niſi periiſſemus 75. E.
Theophraſtus nonaginta natus annos naturam accuſabat, quod quum incertam quandam lucem veritatis videre cœpiſſet, extingueretur 110. A. 123. F.
Theophraſtus a loquendi divinitate nomen accepit 148. I.
Theopompum freno coërcendum ajebat Iſocrates 41. K.
Therſitem Homerus non omnino indoctum fecit 27. F.
Therſites licèt virtute præſtaret, Homero viſum eſt probris notare 84. A.
Thomas. *Vide*. *Divus Thomas*.
Thraces honeſtiſſimos eos arbitrabantur, qui otium amplectebantur 95. E.
Thraſeam interfecit Nero 84. H.
Thucydides exercitum ductavit, & in exilium eſt ejectus 93. I.
Thucydides aſſeverat Græciam antiquam non multum a Barbarorum moribus diſcrepaſſe 100. D.
Tiberius litteris teſtatus eſt ſeſe angi 130. H.
adTibiæ cantum ſaltare equos docuerunt Sybaritæ 152 G.
Tibicen Hippomachus caſtigavit diſcipulum, quaſi non ex arte cecinisſet, quia populi plauſum excitaſſet 135. K.
Tibullum reprehendit Scaliger, quòd trajectione *que* nimis utatur 183. A.
Tigranocerta expugnata a Lucullo 92. A. 126. F.
Tigres cibo graves inediâ ſibi medentur 153. C. D.
Timanthis artificium 17. A.
Timor mortis ſi abſit, vita eſt jucundior 181. K.
Timor parentum de filiis 229. I. K.
Timotheum Iſocrates erudivit 40. C.
Titulo eodem Regem Hiſpaniarum, & Redſum inſignivit Hiſpanus quidam, quum librum ipſis dicaſſet 208. F.
Togatus Xerxes Lucullus eſt appellatus 92. B.
Tondere barbam, nec comam non ſolebat Carneades, ne tempus tereret 124. A.
Torminibus vexabatur Epicurus 185. H.
Totum prope eſſe principium dixit Auctor 127. C.
Tragœdias ut componeret Euripides in antrum ſeceſſit 112. F. 124. A.
Trajanus eodem curru vehebatur, ac Dio 77. A. omni honore eum affecit 161. F.
Trajanus Daciam ſubegit 255. A.

Tra-

Trajectione *quę* nimis uti Tibullum reprehendit Scaliger 183. A.
Tranquillitas animi quæ bona pariat 64. C.
Tranquillitatem multis ſtudia pepererunt 61. A. & ſeqq.
Tranquillitatem deſiderat philoſophia 233. O.
Tranſlatitium erat doctores aliarum urbium Athenis vix diſcipulos haberi 141. B.
Tripus aureus, qui oraculi juſſu ſapientiſſimo debebatur, in orbem ad Sapientes delatus tandem Apollini conſecratus eſt 108. F.
Triſtia lætis miſcet Deus, ne inſolentiùs efferamur 226. I.
in Triſtibus vultum nunquam contraxiſſe dicitur Polemon 89. L.
Trophæum Miltiadis Themiſtoclem excitavit 93. B.
Turanovitium occupatum nunciatur 172. D.
Turcæ vires recipere non puſſunt 178. E.
Turcæ vino, & delicatis dapibus non utuntur, ideo podagrâ non conflictantur 185. I.
Turcæ ad Savum profligati ſunt 216. F. & ſequentibus.
Turcarum Imperatorem ſi venarari juberet, equa renuebat 209. C.
Turcis obſidentibus Byzantium, nullus Princeps Chriſtianus defendit 53. I.
Turdi loqui diſcunt 152. I.
Turpibus eſt laborandum, ut deformitatem virtute decorent 125. O.
Turpiſſima beſtiarum Simia 124. I.
Turpitudinem ut emendent virtute, deformibus eſt laborandum 125. G.
Tuſcorum ora peſtilens eſt 204. K. 205. A. *Vide. Etruſci.*
Typhon ſuperbia eſt, ideo Iſidi inimicus, quæ ſapientia eſt 107. M. 108. A.
Tyranni Phalarides, Critias, & Athenio docti fuerunt 119. D. E.
Tyranni triginta quo tempore Athenis extiterint 157. A.
Tyranno illudens Canius ad ſupplicium profectus eſt 89. E.
à Tyranno agreſti ſcilicet a venereis voluptatibus ſe profugiſſe dixit Sophocles 104. I.
Tyrannus habetur Minos, quòd Athaninnſibus bellum intulit 94. C.
Tyrannus Periander eſt appellatus 93. G.
Tyrrheni. *Vide. Etruſci. Tuſcorum.*
Tyrtæi verſibus excitati Lacedæmonii Meſſenios vicerunt 39. B.

V

VAlere athleticè, & pugilicè 170. G. 174. F. H.
Valetudo confert ad comparandas diſciplinas 30. K.
Valetudo a Deo petenda non eſt, quia, an profutura ſit, ignoramus 206. B.
Valpum captum nunciatur 172. O.
Varro, & alii de vocabulorum origine ſcripſerunt 1. C. D.
Ubera quædam ſunt fontes 146. D.
pro Velo Pompilus utitur membranâ 153. B.
Velocitas multorum 173. A.
Venationis ſtudio quia tenebatur Hippolytus, voluptates aſpernabatur 102. I.
Venenum intrepidè ſumpſit Demoſthenes 90. A.
a Venereis delinimentis alienus erat Hippolytus, quòd venationis ſtudio tenebatur 102. I.
a Venereis voluptatibus tanquam a domino agreſti ſe profugiſſe dixit Sophocles 104. I.
Veneris expers quare Minerva fingatur 104. G.
in Venis ſi torpeat ſanguis, vita extinguitur 131. B.
Ventis niſi agitetur aër, corrumpitur 131. A.
Ventrem cibis implere tantùm ſatagentes, belluis ſimiles ſunt 163. L.
Venuſtate neminem ſibi parem dicebat Apelles 148. L.
Verba, quæ didicerunt, omnes ferè aves reddunt 152. I. *Vide. Verbis.*
Verbera mari incuſſit Xerxes 108. B.
Verberibus deterreri non potuit Diogenes, quominus Antiſthenem audiret 112. O. E.
Verbis deterreri non potuit Diogenes, quominus Antiſthenem audiret 112. O. E.
Verborum inani ſonitu non delectantur eloquentes 138. G.
Verborum compoſitione Demoſthenem vicit Plato 148. H. *Vide. Verba*
Veri in perſpicientiâ felicitatem collocavit Herillus 95. K.
Veritas involuta falſis ſpeciebus mentibus hominum occurrit 98. H. & ſeqq.
Veritate nihil carius amicitiæ 213. H.
Veritatis incertam quandam lucem quum videre cœpiſſet, ſe extingui querebatur Theophraſtus 110. A.
Veritatis peſſimus habetur interpres vulgus 137. D.
Veritatis vocem patere debemus teſtimonium omnium ſæculorum 140. H.
Verſibus Homeri canendis multa hominum millia victitabant 11. C.
Verſibus Virgilii recitatis populus Romanus aſſurrexit 11. I.
Verſibus Tyrtæi excitati Lacedæmonii Meſſenios vicerunt 39. B.
Verſibus ſuis nunquam Homerus nomen appoſuit, eoſque indigeſtos reliquit 63. D.
Verſiculi quidam fratris eſſe judicantur 220. H.

Ver-

Verſus amatorios qui graviſſimi viri ſactitarint 192. B. C.
Verſuum ob viginti millia totidem millia ſtaterûm aureorum accepit Oppianus ab Antonino Pio 161. F.
Veſte mutatâ Euclides Athenas ad Socratem veniebat, quum pœnâ capitis prohiberetur 34. A.
Veſtem comptam incomptæ prælaturum Sapientem dixit Seneca 191. G.
Veſtis frigoris depellendi, & pudoris causâ reperta eſt 146. M.
Veſtis habitum elegantem deſiderat in Medico Hippocrates 149. E.
Veſtis holoſerica 169. I.
Veſuvii montis ardoribus Plinius aſſumptus eſt 112. G.
Veterno enecat admorſos Aſpis 129. H.
Via longa refugienda non eſt diſciplinæ causâ 325. I.
Viatici quantum ſatis eſſet ad peregrinationes diſciplinæ causâ ſibi reſervavit Democritus, patrimonium verò fratribus diviſit 112. C. O.
Victoria Germanorum ad Savum 216. F. & ſequentibus.
Victoriæ celebriores Græcorum 131. E. & ſequentibus.
Victoriam de Meſſeniis retulerunt Lacedæmonii Tyrtæi verſibus excitati 39. A.
Victoriis patris indoluit Alexander, quòd nihil ſibi relinqueret, quod vinceret 93. C.
Victum ſibi quærebant multa hominum millia canendis Homeri verſibus 11. D.
Videntes nihil videbant homines priſci 116. K.
Videre quandam incertam lucem veritatis quum cœpiſſet, ſe extingui querebatur Theophraſtus 110. A.
Vigilare Principem oportet 130. D.
Viliſſima facilè conſequimur, ſecus pretioſa 321. A. & ſeqq.
Villæ Tuſculanæ Luculli magnificentia 126. I.
Viminibus contexta ſimulacra hominibus vivis plena ſuccendebant Galli 100. B.
Vincere naturam arte dicebatur Apelles 322. K.
Vini, & mulierum cupidus Stilpo 119. a Anacreon 119. E.
Viperæ morſu vulneratis Plato comparat ſtudioſos 113. D.
Virgâ magiſtri diſcipulos percuſſerunt, quaſi non ex arte certaſſent, quia populi plauſum excitaſſent 135. I. K.
Virgilii verſibus recitatis populus Romanus aſſurrexit 11. I.
Virgilii ſcripta, & imagines amovere conatus eſt Caligula ex omnibus bibliothecis 84. G.
Virgilius aliorum inventis tanquam ſuis lætabatur 63. C.
Virgilius Auguſti familiaris 77. E. & nihil unquam ab eo non impetravit 161. E.
Virgilius centies ſeſtertiûm amicorum liberalitate poſſedit 161. E.
Vires priſtinas Turcæ recuperare non poſſunt 578. E.
Viri fortes doctis indigent, non contra 12. C.
Viri ſummi qui ſeſe æmulabantur 25. L.
Viri qui juventutis gloriæ non reſponderunt 32. C. D. E.
Viri ſummi qui in Patriâ deſpiciebantur 76. E. & ſeqq.
Viri docti, qui extra Patriam honorati ſunt; & qui totâ fere vitâ peregrinati ſunt 77. E. & ſeqq. & H. I.
Viri ſapientiſſimi quid egiſſent in illâ re, cogitandum eſt, quum quid facimus 528. L.
Viri virtutes ſunt magno ornamento uxori ipſius 214. L.
Virorum magnorum non ſolùm negotii, ſed etiam otii rationem extare oportere dixit Cato 92. D.
Virorum clarorum non tam imaginibus commovemur, quàm locis, in quibus verſati ſunt 543. L.
Virorum bellicoſorum. *Vide. Bellicoſorum hominum.*
Viros præclaros effici in foro Homerus affirmat 94. A
Viros ſenes immolabant Derbices 100. A.
Viros bonos Græci ἀπράγμονας vocant 592. I. *Vide. Virum.*
Virtus aut in contemplando, aut in agendo verſatur 15. A.
Virtus eſt rationi parere 82. B.
Virtus bellicoſorum virorum non enituiſſet, niſi extitiſſent hoſtes 92. K. & ſeqq
Virtus pro vitiis habetur apud homines 98. H. & ſeqq 156 I.
Virtus labore comparatur 121. H.
Virtus comparanda eſt ſine perturbatione 233. D.
Virtute licet præſtaret Therſites, tamen ab Homero ignominiâ aſperſus eſt 84. A.
Virtute ut deformitatem decorent, turpibus eſt laborandum 125. G.
Virtutem rhetoris, non Regis eloquentiam dixit Demoſthenes 39. A.
Virtutem proximam deſpicimus 76. H.
Virtutem ſecundum in actione non impeditâ collocat felicitatem Ariſtoteles 95. E. 130. L.
Virtutem plerique averſantur 563. D.
Virtutes multorum philoſophorum 50. H. & ſeqq.
Virtutes aliquæ Piſiſtrati effecerunt, ut Athenienſes Piſiſtratidas regnare finerent 65. I.
Virtutes etiam ſi otioſæ ſint, non utiles ſunt 95. L.
Virtutes viri ſunt ornamento uxori 214. L.
Virtutibus abundavit Græcia, quum ſtudiis floruit, iis omiſſis, ſcatuit vitiis 100. I.
Virtutibus ſi deſtituatur animus, a vitiis occupatur 532. E.
Virtutis magiſtra eſt ipſa neceſſitas 96. C.
Virtutis affectator ex aſoto factus eſt Polemo oratione Xenocratis 103. H.
Virtutis documenta a mure traxerunt Braſidas, & Diogenes 121. L. M.
Virum, cui, quæcumque populus ageret, diſplicerent, ſe eſſe faſſus eſt Phocion 135. O. *Vide. Maritus. Mulier. Uxor. Viri.*
Viſceribus aheneis præditus dicebatur Didymus 110. A.
Viſu corpora opaciſſima penetrabat Lynceus 97. M.

Vita

Vita omnium præter litteratorum eſt curis plena 61. L. & ſeqq.
Vitâ deliciis refertâ Lucullus in ſenectute juventutis famam obſcuravit 126. H. I.
Vita extinguitur, ſi ſanguis, aut ſpiritus conſiſtat 131. B.
Vita mercatorum ſollicitudinum plena 163. M.
Vita militum quàm laborioſa 164. D.
Vita eſt jucundior, ſi abſit mortis timor 181. X.
Vitæ tranquillæ bona 63 L. M. 64. A. & ſeqq.
Vitam quilibet quantumvis exiguus defendit 181. L.
Vitam brevem quum oraculum prædixiſſet, Mycerinus omiſſis curis voluptatibus indulſit 130. E.
Vitam optimè traducturum reſpondit oraculum Zenoni, ſi cum mortuis, hoc eſt libris verſaretur 138. I.
Vitam mediâ finire ſtatuit Corellius 179. H.
Vitam ſponte finiendam quum dolor voluptatem ſuperaret, cenſebat Epicurus; Stoici verò, quum contra naturam plura nobis acciderent, quàm ſecundùm naturam 179. I. K. Plato autem nonniſi Deo jubente 180. A.
Vitam piſcatu ſuſtentabant Diſcipuli, licèt Chriſtus nullâ re eos indigere pateretur 189. K.
Vitare pejùs cane, & angue 170. H. 185. D.
Vitare aliquid cautiùs ſanguine viperino 185. D.
Vitia pro virtute habentur 98. H. & ſequentib. 156. I.
Vitia omnia animum obſident 99. C. & ſeqq.
Vitia exprimit lotos Homeri, cujus fructu qui veſcebantur, obliviſcebantur Patriæ 117. L.
Vitia occupant animum, qui virtutibus deſtituitur 132. A.
Vitia hodie coluntur, non ſapientia 161. M. & ſeqq.
Vitia omnia ingenerant divitiæ 264. B.
Vitiis ſcatuit *Græcia* omiſſis ſtudiis, quibus florentibus virtutibus abundaverat 100. I.
Vitiis multi laborarunt, qui doctrinâ excelluerunt 119. D. E. *Vide. Vitium.*
Vitioſorum animi ſunt ſpectra 117. B. C.
Vitium in dicto, aut facto alicujus quum animadvertiſſet Plato, an ipſe talis eſſet, quærebat 121. K. *Vide. Vitia.*
Vivos homines, innocenteſque in ſimulacra e viminibus contexta conjectos concremabant Galli 100. H.
Vixerunt multi longiſſimè ſemper ſtudiis occupati 112. H. I.
Vixit annos centum quinquaginta Epimenides 188. A.
Ulyſſes quare ſolus Sirenes effugiſſe fingatur 104. G.
Ulyſſes Patriam immortalitati prætulit 191. B.
Umbra Herculis apud Inferos degit, ipſe in Cœlo 27. A.
Umbratili pugnâ non admodum exercebantur Romani 131. I.
Ungues non ſecabat Carneades, ne tempus tereret 124. A.
Uniones quàm difficulter inveniantur 121. A. *Vide. Gemma.*
Vocabulorum origines multi ſcripſerunt 1. O. E.

Vocali conſequente diphthongus interdum contrahitur 182. K.
Vocem Deorum appellarunt Pythagoram 93. H.
Vocem Numinis putare debemus teſtimonium omnium ſæculorum 140. H.
Vocis ſuavitate cœleſtes orbes moderari Muſas quidam dixerunt 136. H.
Vocis *hypatos* ſecunda ſyllaba eſt brevis 182. I. *Sperchius* longa eſt 182. K. *Mæotis* prima ab Ovidio facta eſt brevis 181. K. *Vide. Vox.*
in Voconium poëtam epitaphium Hadriani 192. B.
Volucres. *Vide. Aves.*
Voluntas, & intellectus præcipuæ animi facultates, & quid quæque præſtet 97. I. 98. F.
Voluntatem in ſolo ſapiente eſſe cenſebant Stoici 97. L.
Volumina Pragmaticorum quantas controverſias contineant 140. A.
Voluptas poſt laborem gratior 125. A.
Voluptate felicitatem metitur Lucretius 214. D.
Voluptatem, quam ſummum bonum ſtatuebat Epicurus, ſi a dolore ſuperaretur, tunc ſponte moriendum cenſebat 179 I. K.
Voluptates venereæ. *Vide. Venereæ voluptates.*
Voluptates quanta mala invehant 105. B.
Voluptates exprimit Homeri lotos, cujus fructu qui veſcebantur, obliviſcebantur Patriæ 117. L.
Voluptati eſt inimica occupatio 102. K.
Voluptatibus deditorum vita quàm ſollicita ſit 62. A.
Voluptatibus non ducuntur, qui ſtudio alicujus rei ſunt occupati 102. G. ſeqq.
Voluptatibus venereis intemperanter indulſit Anacreon 119. E.
Voluptatibus indulſit Mycerinus, ut oraculum eluderet, quod brevem vitam prædixerat 130. A.
Voluptatibus dediti illarum aſſuetudine ſenſum voluptatum amittunt, & ſolùm dolorem percipiunt 130. G.
Voluptatibus, cibis, & ſomno tantùm indulgentes belluis ſimiles ſunt 163. L.
Voluptatis novæ inventoribus præmium propoſuit Xerxes 81. K.
Voluptatum causâ quare Achilles, & Agamemnon inter ſe litigent 104. G.
Vomicâ inciſâ quidam Jaſonem Pheræum ſanavit occidere volens 228. O.
Vox *diſſitum* pro ſparſo accipienda eſt, non pro *remoto* 182. H. *Vide. Vocem.*
Urbem cœleſtem quidam Romam dixerunt 141. A.
Urbem, quæ nunc dicitur Buda, Aquineum, vel Curtam appellatam tradunt 193. G. quæ Navarrinus, Pylum 193. H.
Urbes magis cives, quàm ædificia illuſtrant 129. B.
Urbes mille poſſidebant piratæ 157. G.
Urbibus oppugnandis machinas priùs Romani, quàm Græci repererunt 41. B.
Urbis Alexiæ expugnatione Cæſar maximè celebratur 57. C.
Urbis excidium non ſenſit Protogenes Jalyſum pingens 88. L.
Urbis claves Zenoni ſoli Athenienſes crediderunt 161. B.

Urbinm aliarum doctores, Athenis vix diſcipuli erant 141. B.
Utbinm omnium pulcherrimam vocant Florentiam Sealiger, Cluverius, & Bnterus 291. B. c.
Urbs nulla fuit, quæ publicis balneis careret 184. H. *Vide. Civitatem*.
Urinatores quàm difficulter uniones inveniant 121. B.
Uſnm corporis pattium amittunt otioſi 132. H.
Utilitas eivitatum 45. M. 46. A.
Utilitas æmulationis 143. H.
Utilitas gymnaſiorum publicorum 143. G. & ſeqq.
Utilitas, & pulchritudo, quæ a Sole, & Sideribns efficiuntut 145. I. 146. A. quæ ab Inſulis 145. e. & ab aliis rebus 146. per totam 147. A. 8.
Vulcanus elaudus quid ſignificet 113. G.
Vulgus quàm temerarinm ſit 135. D. E.
Vulgus eſt peſſimus veritatis interpres 137. D.
Vulneravit Telephum, & ſanavit haſta Achillis 176. H.
e Vulneribus manantem cruorem ejus, quem primum interemiſſent bibebant Scythiæ nonnulli populi 100. A.
Vulnus inflictum non ſenſit Archimedes ſormis deſeribendis intentus 202. B.
Vultnm in triſtibus nunquam contraxiſſe dicitur Polemon 89. L.
Uxorem Darii ne videre quidem ſuſtinuit Alexander 102. L.
Uxori ſunt ornamento viri virtutes 214. L.

X

XAntippus Pœnos docuit Romanos vineere 98. G.
Xenoctatem teſtem judices jurare noluerunt 77. B.
Xenocratem audivit Zeno Cyttieus 155. C.
Xenocratem Plato quomodo excuſaverit, quum de ſe malè loqnutus argueretur 195. I.
Xenocrates ſerreus erat 23. L. tardior ingenio 125. E.
Xenoerati Plato præcipiebat, ut gratiis ſacrificaret 246. G.
Xenoeratis oratione Polemon reſipuit 62. E. 103. H. 114. C. & ejus amore ſurere videbatur 63. C.
Xenocratis auditor fuit Crantor, quum doceret in Patriâ 141. B.
Xenophon oratione milites in excidium Byzantii ruentes compeſcuit 39. B. 69. M.
Xenophon dux præclarus Socraticis omnibus philoſophis excepto Platone præſtitit 158. G.
Xenophon cultus elegantiæ ſtudioſus fuit 191. G. H.
Xerxes Helleſpontum ponte junxit, eique compedes injecit, & Athonem montem perfodit 55. B. 108. B.
Xerxes præmia propoſuit iis, qui voluptatem novam invenirent 81. K.
Xerxes tugatus eſt appellatus Lucullus 92. a.

Z

ZAleucus Legislator 17. L. 45. K.
Zamolxis a Pythagora inſtitutus Scythis leges tulit 45. K.
Zeno facto naufragio ad philoſophiam ſe contulit, & ab Antigono accerſitus non obtemperavit 61. E. 119. C. 161. B. C. illuſtravit Homerum 148. K.
Zeno Cyttieus audivit Cratetem, Stilponem, Polemonem, Xenocratem 153. C.
Zeno aureâ coronâ donatus eſt 261. B.
Zenone defuncto Antigonus magnum gloriæ theatrum ſe amiſiſſe dixit 83. A.
Zenoni reſpondit oraculum vitam optimè traducturum, ſi cum mortuis verſaretur 138. I.
Zenoni ſoli urbis claves crediderunt Athenienſes 161. B.
Zeuxis Demophilum præceptorem habuit 154. G.

Finis Indicis in Tomum Tertium.

INDEX

ORATIONUM, ET EPISTOLARUM.

ORATIO I. *De Græcæ Linguæ Præſtantiâ.* pag. 1.
ORATIO II. *De Gloriâ Litterarum.* pag. 8.
ORATIO III. *De Utilitate Litterarum.* pag. 14.
ORATIO IV. *De Jucunditate Litterarum.* pag. 19.
ORATIO V. *Studiis Litterarum deditos homines mediocri laude contentos eſſe non oportere.* pag. 24.
ORATIO VI. *Adoleſcentiæ tempus idoneum maximè ſtudiis eſſe.* pag. 30.
ORATIO VII. *Ex liberaliſſimis doctrinæ ſtudiis plurimum utilitatis, & incrementi ſuſcepiſſe rem militarem.* pag. 36.
ORATIO VIII. *Quum ſuos Fratres Juriſconſultorum ornamentis inſigniret.* pag. 41.
ORATIO IX. *Quantum Litteræ in pace, & tranquillitate Reipublicæ proſint.* pag. 44.
ORATIO X. *De victoriis Chriſtianorum.* pag. 50.
ORATIO XI. *Litteras veriſſimam pacem animo largiri.* pag. 58.
ORATIO XII. *De Nuptiis Sereniſſimi Ferdinandi Principis Etruriæ, & Sereniſſimæ Violantis Beatricis Vindelicorum Principis Sereniſſimi Maſſimiliani Vindeliciæ Ducis, & Sacri Romani Imperii Septemviri Sororis.* pag. 64.
ORATIO XIII. *Litteratis hominibus omnem terram Patriam eſſe.* pag. 75.
ORATIO XIV. *Glorioſos eſſe, qui Sapientes colunt; ignominioſos, qui deſpiciunt.* pag. 80.
ORATIO XV. *Sapientia Fortunæ victrix.* pag. 86.
ORATIO XVI. *De otio Litterato.* pag. 91.
ORATIO XVII. *Litteras eſſe vitiorum emendatrices, commendatriceſque virtutum.* pag. 96.
ORATIO XVIII. *Sapientia victrix voluptatis.* pag. 101.
ORATIO XIX. *Litterarum peſtem eſſe Superbiam.* pag. 106.
ORATIO XX. *Sapientiam ſine magno Sapientiæ amore non comparari.* pag. 111.
ORATIO XXI. *Studioſis adoleſcentibus vitia eſſe fugienda.* pag. 115.
ORATIO XXII. *Nemo ſine ingenti labore ad ſummam doctrinam poteſt pervenire.* pag. 120.
ORATIO XXIII. *In ſtudiis litterarum opus eſſe perſeverantiâ.* pag. 125.
ORATIO XXIV. *Ignaviam perniciem eſſe litterarum.* pag. 129.
ORATIO XXV. *In dirigendo ſtudiorum curſu conſectanda ſapientum exempla; non imperitæ multitudini obtemperandum.* pag. 133.
ORATIO XXVI. *Publica Gymnaſia maximos alunt profectus in litteris.* pag. 139.

ORATIO XXVII. *Scientiam artium maximarum cum elegantiâ doctrinæ conjungendam.* pag. 145.
ORATIO XXVIII. *Studioſos adoleſcentes doctrinâ, quam a Præceptoribus acceperunt, contentos eſſe non oportere.* pag. 151.
ORATIO XXIX. *Nobiles diſciplinas etiam in medio bellorum ardore florere.* pag. 156.
ORATIO XXX. *Nobiles diſciplinæ, quo minùs in pretio habentur, eo intentiùs excolendæ.* pag. 160.

EPISTOLÆ FAMILIARES *Laurentio Adriano ſcriptæ.* pag. 167.
Vincentio Aullæ. pag. 190.
Henrico Noris. pag. 223.
Franciſco Franceſchio. pag. 223.
Antonio Mariæ Salvinio. pag. 231.
Henrico Nevvton. pag. 234.

CARMINA *Diverſa.* pag. 239.

APPRO-

APPROBATIONES

DOminus Abbas Antonius Maria Salvini complaceat attentè perlegere, uti ſolet, præſentes *Orationes, Epiſtolas, & Carmina, q. D. Benedicti Averanii* ad effectum recognoſcendi, an in illis reperiatur aliquod S. S. Fidei orthodoxæ adverſum, & bonis moribus abſonum, & referat.

Dat. hac die 3. Auguſti 1713.

Nicolaus de Caſtellanis Vic. Gener. Florent.

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime Domine.

B*Enedicti Averanii Orationes, Epiſtolas, & Carmina*, eâ, qua decet, attentione perlegi; nihilque in iis, quod Religioni noſtræ, aut bonis moribus adverſetur, reperi; verùm eloquentiſſimum, graviſſimumque Oratorem, optimum amicum, cultiſſimum Poëtam, & ubique doctum & ſapientem Virum recognòvi. Cujus quotidianâ vitæ conſuetudine, ſummâ mei felicitate, utilitateque, dum viveret, uſus ſum, & nunc maximâ cum voluptate quaſi vivum, ſpirantemque in ſcriptis ſuis intueri mihi videor. Ita teſtor.

Hac die X. Septembris M. DCC. XIII.

Illuſtriſſimæ Dominationis Veſtræ

Obſequentiſs[mus] Famulus
Antonius Maria Salvinius.

Attentâ ſupradictâ Relatione Imprimatur.

Nicolaus de Caſtellanis Vicar. Gener. Florent.

ADM.

ADm. Rev. Pat. Magiſter Julius Antonius Maria Roboredo Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, Theologus Publicus in Univerſitate Florentinâ videat præſentem Librum, cujus titulus eſt: *Benedicti Averanii Florentini in Piſano Lyceo Litterarum Humaniorum Profeſſoris Orationes, Epiſtolæ Familiares, & Carmina, &c.* & referat pro Sancto Officio.

Dat. ex Ædibus Sanctæ Inquiſit. Florent. die 12. Septembr. 1713.

Fr. Bernardinus Frachia de Valentia Ord. Min. Conv.
S. Franc. Vicar. General. S. Offic. Florent.

Reverendiſſime Pater.

SUmmâ animi mei voluptate perlegi *Orationes*, *Epiſtolas*, *ac Carmina* Clariſſimi Viri *Benedicti Averanii*, & quem alterum Tullium reperi, veterumque Poëtarum æmulatorem a Chriſtianæ Fidei præceptis, & Sanctorum Patrum Doctrinâ non aberraſſe judicavi. Opus eximii ſtudii ac laboris, dignum eſt quod in lucem prodeat.

Dat. Florent. in Conv. Divæ Annunc. die 5. Octobr. Ann. 1713.

Patern. Veſtræ Reverendiſſimæ

Obſequentiſſimus Famulus
Fr. Julius Antonius Maria Roboredo Ord. Serv. B. M. V.
in Univerſ. Flor. Sacr. Scr. & Controv. Lector &c.

Attentâ ſupraſcriptâ Relatione Imprimatur.

Fr. Bernardinus Frachia de Valentia Ord. Min. Conv.
S. Franc. Vicar. Gener. S. Offic. Florent.

Philippus Bonarota Senat. & Audit.
Regiæ Celſitudinis.

INDEX
LOCUPLETISSIMUS OMNIUM,
Quæ in hoc Opere continentur.

A

ABacos Romam ex Aſiâ advexerunt Manlii milites, Diſs. 12. in Liv. num. 4.
Abæi Apollinis templum, Diſs. 22. in Eurip. num. 11.
Abantes Homerus tradit, ne ab hoſtibus apprehenderentur, ſyociput totondiſſe, Diſs. 73. in Cic. num. 3.
Abaridis diſciplinâ inſtructus eſt Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. num. 2.
Abaris ſolus ex Hyperboreis reliquit Patriam, Diſs. 77. in Anthol. num. 15.
Abatum nuncuparunt Rodienſes ædificium, quod extruxerunt, ut occulerent trophæum ab Artemiſiâ conſtitutum, Diſs. 24. in Liv. num. 2.
Abdera ab Hortenſio ſine cauſâ direpta eſt, Diſs. 12. in Liv. num. 5.
Abderis nati ſunt Democritus, & Protagoras, Diſs. 9. in Cic. num. 7.
Abire, aut bibere cogebantur convivæ apud Græcos poſt expletam famem, Diſs. 65. in Anthol. num. 23.
Abluebantur feralia tractantes, Diſs. 31. in Anthol. num. 7.
Abnobæ ex Jugis Germaniæ Danubius oritur, Diſs. 3. in Thucyd. num. 3.
Aborigines nati e truncis dicebantur ob duritiam vitæ, Diſs. 17. in Liv. num. 2.
Aborigines, ſeu Autochthones ſe eſſe gloriabantur Athenienſes, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7. & alii populi, Diſs. 4. in Thucyd. num. 10.
Aborigines putat Germanos Tacitus, Diſs. 4. in Thucyd. num. 10.
Aborigines fuerunt populi in Latio proprio nomine appellati, Diſs. 4. in Thucyd. num. 10.
Aborigines feri erant, at quum Romam condidiſſent, omnes juſtitiâ ſuperarunt, Diſs. 7. in Liv. num. 7.
Abrahami tempore Hercules Ægyptiis imperavir, Diſs. 9. in Anthol. num. 6. Juppiter fuit, qui Cres dictus eſt, Diſs. 68. in Anthol. num. 1.
Abrotonum Thraciam matrem habuit Themiſtocles, Diſs. 30. in Anthol. num. 1.
Abſentes etiam interdum magiſtratum petebant, Diſs. 89. in Cic. num. 3.
Abſolutus fuit unus à Dionyſio, quia vocatus ad cœnam vino, & verbis non potuit abſtinere; alter verò damnatus, quia abſtinuit; quum tamen in convivio utrique in ipſum maledixiſſent, Diſs. 65. in Anthol. num. 19.
Abſolutus fuit Oreſtes, quia matrem interfecerat ulciſcendi patris cauſâ, Diſs. 12. in Eurip. num. 5. & ſacrificavit nigram ovem Furiis, & Eumenidas appellavit, Diſs. 18. in Thucyd. num. 5.
Abſolutus ſemper fuit Cato Cenſorius, quum quater, & quadragies accuſatus eſſet, Diſs. 79. in Cic. num. 7.
Abſtemii qui fuerint, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.
Abſtinendum non putabant Stoici verbis obſcœnis, Diſs. 84. in Anthol. num. 11.
Abſtinentiâ ſibi medentur leones, tigres, & lupi diſtenti cibo, Diſs. 6. in Tucyd. num. 3. Diſs. 39. in Cic. num. 2.
Abſtinentia Periclis, Diſs. 35. in Cic. num. 7.
Abſtinentiam cibi, & vini probavit Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. num. 4.
Abſurdum nullum eſt, quod non aliquis philoſophus defenderit juxta Varronem, Diſs. 10. in Eurip. num. 1. & Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Abylam a Calpe terræmotus diremit, Diſs. 48. in Thucyd. num. 22.
in Academiâ erant celebres platani, Diſs. 22. in Cic. num. 3. & Diſs. 23. in Cic. num. 3.
in Academiâ Amoris prima ara fuit, Diſs. 92. in Cic. num. 4. & inde lampadem accendebant ludentes, & quid hoc ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. num. 2.
in Academiâ ridere affusè non ſinebant, Diſs. 17. in Thucyd. num. 6. & Diſs. 92. in Cic. n. 4.
in Academiâ conſtituta erat ara Jovi Morio, Diſs. 10. in Anthol. num. 21.
Academia nomen accepit ab Academo, ſeu Hecademo heroë, Diſs. 58. in Cic. num. 6.
in Academiam non admittebantur a Platone geome-

metriæ expertes. Diſs. 44. in Cic. num. 6.

Academiæ veteris conditor Plato, Diſs. 55. in Cic. n. 5. & Diſs. 57. in Cic. o. 2. & Diſs. 58. in Cic. num. 3. mediæ Arceſilas, Diſs. 58. in Cic. num. 3. nuvæ Carneades, Diſs. 58. in Cic. num. 4. Diſs. 63. in Cic. num. 5. & Diſs. 64. in Cic. num. 1.

Academias quinque aliqui recenſent, Diſs. 64. in Cic. num. 4.

Academici veteres fidem ſumniis habebant, Diſs. 19. in Eurip. nom. 2.

Academici de quacumque re propoſitâ in utramque partem diſputabant, Diſs. 28. in Cic. num. 5. Diſs. 57. in Cic. num. 2.

Academici, licet de umnibus dubitarent, tamen fatebantur aliud aliu probabilius eſſe, Diſs. 57. in Cic. num. 3. & Diſs. 58. in Cic. num. 3.

Academici in quu different a Pyrrhunicis, Diſs. 57. in Cic. num. 3. & 7.

Academici putabant non eſſe quenquam tam ſapientem, ut qoidquam comprehendere puſſet, Diſs. 57. in Cic. num. 7. & Diſs. 63. in Cic. num. 5.

Acsdemus heros, ſeu Hecademus nomen dedit Academiæ, Diſs. 58. in Cic. num. 6.

Acallidis filius Cydon ex Apolline, Diſs. 66. in Anthul. num. 1.

Acanthubatas Puëta Græcus appellat Grammaticos, Diſs. 1. in Anthol. num. 5.

Acantholugus Poëta Græcus appellat Grammaticos, Diſs. 1. in Anthul. num. 5.

Acanthus Lacedæmonius primus uudus ſine ſubligaculis in Olympiis cucurrit, Diſs. 6. in Anthol. num. 12. & Diſs. 15. in Thucyd. n. 10.

Acsuthus perrepens per calathum impuſitum monumentu oſtendit rationem cunficiendi Epiſtylii Corinthii, Diſs. 6. in Thucyd. num. 8.

Acaſtus Peleum à cæde Eurytionis expiavit, Diſs. 53. in Thucyd. num. 23.

Accæ, & Fauſtulo Remus apparuit, quare Remuria inſtituta ſunt, quæ puſtea Lemuria dicta, Diſs. 30. in Liv. oum. 44.

Accam Laurentiam Romulus poſt mortem perpetuis ſacris conſecravit, Diſs. 79. in Anthol. oum. 8.

Accendebant lampadem ludentes a ſimulacro Amuris, Diſs. 17. in Thucyd. num. 2. quid hoc ſignificaret, Diſs. 17. in Tucyd. num. 4.

Accenſos paleæ aceruos tranſcendere Palilibus luſtratiunis genus erat, Diſs. 53. in Thucyd. num. 25.

Accenſus præcedebat Cunſulem, cui faſces non præferebantur, Diſs. 22. in Liv. oum. 7.

Accipenſerem eſſe piſcem paucorum dixit Pontius Scipiuni, Diſs. 3. in Liv. num. 4.

Accipiter, quem circon appellabant, fauſtum augurium in ouptiis, Diſs. 31. in Thucyd. num. 2.

Accipitris formâ Solem Ægyptii exprimebant, & quare, Diſs. 38. in Thucyd. num. 7.

Accius Poëta, Diſs. 51. in Cic. nom. 6.

Accuſandum Scævolam reſpondit C. Fimbria, quòd non tutum telum corpure recepiſſet, Diſs. 17. in Cic. num. 3.

Accuſarunt admodum adoleſcentes Craſſus Carbonem, Cæſar Dolabellam, Aſinius Polliu Cajum Catunem, & Calvus Vatinium, Diſs. 86. in Cic. num. 1.

Accuſarunt onum, aut alterum Craſſus, & Antunius, Cicero ſulum Verrem, Diſs. 82. in Cic. num. 4. & 5.

Accuſatiu duurum juvenum qoomudo joco evanuerit, Diſs. 65. in Anthul. num. 19.

ab Accuſatiune patris deſtitit Euryphron commotus diſputatione Socratis, Diſs. 56. io Cic. o. 7.

ab Accuſatione ſe liberarunt Epaminundas, & Scipiu commemoratiune rerum geſtarum, Diſs. 9. in Liv. num. 8.

Accuſatiunis tabulæ cuotra Metellū quum proferrentur, Judices ora averteruot, Diſs. 33. in Cic. nom. 3.

Accuſator Demoſthenis extitit Hyperides, Diſs. 76. in Cic. num. 6.

Accuſator quis futurus eſſet, dum quærebatur, cauſa dicebatur Divinatiu, Diſs. 26. io Cic. num. 5.

Accuſator Socrati ubiicit, quod Lunam terram eſſe exiſtimaret, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.

Accuſatorem, & Reum ſimiliter audituros jurabant Jud ces, Diſs. 26. in Cic. num. 7.

Accuſatures Socratis Athenienſes exiliu, aut murte mulctarunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 20. & Diſs. 54. in Cic. oum. 6.

Accuſatus eſt quater, & quadragies Cato Cenſorius, & ſemper abſolutus eſt, Diſs. 79. in Cic. num. 7.

Accuſatus Cato ætatis anno octogeſimo oſtendit ſe adhuc ingenio vigere, Diſs 64. in Anthol. num. 6.

Accuſavit Tiberius Germanicum, quòd in Ægyptum profectus eſſet, Diſs. 43. in Thucyd. num. 7.

Acdeſtis procreatus fuit ex ſemine Jovis in Acdum petram cadente, quum immaniſſimus eſſet, a Baccho exectis genitalibus manſuefactus eſt, Diſs. 32. in Virg. num. 5.

Acdus petra in Phrygiâ inuſitatæ magnitudinis, in qua genus humanum puſt diluvium reparatum eſt, Diſs. 34. in Thucyd. num. 4. & ex qua, & Jove natus eſt Acdeſtis. Diſs. 32. in Virg. num. 5. *Vide Agdus*,

Acerra turis mudicis ſacrificiis adhibebatur, Diſs. 41. in Virg. num. 4.

Acerra erat ara, quæ ante mortuum ponebatur, Diſs. 41. in Virg. num. 5.

Aceruos paleæ accenſos ſaltu tranſcendebant Palilibus Ruſtici, quod erat luſtrationis genus, Diſs. 53. in Thucyd. num. 25.

Aceſta quæ appellatur a Virgilio, eſt Egeſta, Diſs. 35. in Thucyd. num. 5.

Aceſtes in Siciliâ regnavit poſt expeditionem Trujanam, Diſs. 16. in Eurip. num. 19. coodidit Ægeſtam, Diſs. 5. io Virg. num. 2.

Achæi beneficiis affecti a regiâ Macedonum domo deſciverunt a Philippo, & fideles fuerunt Romanis, Diſs. 51. in Thucyd. num. 1.

Achæja celebrata eſt Olenis carmine, quum dona Hyperbureorum in Delum tulerit, Diſs. 77. in Anthol. num. 12.

Achaja ſola erat Græcia antiquâ, Diſs. 8. in Thucyd. num. 3.

Acha-

Achaicus dictus eſt Mummius exciſâ Corintho, Diſa. 20. in Eurip. num 8.

Acharnanibus duobus interfectis, quòd non initiati ſacris Cereris interfuiſſent, Athenienſes bellum graviſſimum ſuſceperunt, Diſs. 39. in Anthol. num. 2.

Acheloum filium Poſidonii Hercules quidam Polyphemus appellatus vicit, Diſa. 7. in Anthol. num. 10.

Acheloum inter, & Neſtum fluvios in Europâ leones reperiri tradit Ariſtoteles, Diſs. 26. in Anthol. num. 5.

Acheron profundus, Diſs. 83. in Anthol. n. 1.

Acheron utrum tranſeundus Inferos adeuntibus, an ſtygia palus, Diſs. 83. in Anthol. num. 2. & ſeqq.

Acheron unde ita dictus ſit, Diſs. 83. in Anthol. num. 6.

Acheron in Epiro, & in Italiâ, Diſs. 50. in Virg. num. 3.

Acherontem cum Stygiâ palude confundunt Poëtæ, Diſs. 83. in Anthol. num. 3.

Acherontem Romani appellant etiam Charonium, Diſs. 82. in Anthol. num. 6.

Acherontem ulmorum vocat Plautus ſervum, Diſs. 83. in Anthol. num. 11.

Acherontes quot ſint, & ubi ſint, Diſs. 83. in Anthol. num. 14.

Acherontia templa dicuntur Inferi a poëtis, Diſs. 48. in Anthol. num. 4. & Diſs. 83. in Anthol. num. 11. Diſs. 19. in Liv. num. 2.

Acherunticus ſenex dicitur ſepulcro proximus, Diſs. 64. in Anthol. num. 9.

Acheruntius ſenex dicitur morti proximus, Diſs. 83. in Anthol. num. 11.

Acheruſiâ palude expiantur levia peccata, Diſs. 9. in Eurip. num. 2.

Achillas unus ex his, qui Pompejum interfecerunt, Diſs. 24. in Eurip. num. 1.

Achillem altercantem cum Agamemnone rectè inducit Homerus, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.

Achillem ſolum citharâ canentem an inducat Homerus, Diſs. 57. in Thucyd. num. 7. & 8.

Achillem etiam diſertum facit Homerus, & a Phœnice edoctum, Diſs. 9. in Cic. num. 2. & Diſs. 35. in Cic. num. 6.

Achillem miniſtrantem hoſpitibus in convivio facit Homerus, Diſs. 21. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 21. in Liv. num. 1.

Achillem tanquam Deum venerabatur inſula Leuce, Diſs. 24. in Virg. num. 2.

Achilles vigintitres urbes in ditione Priami cepit, Diſs. 12. in Eurip. num. 10.

Achilles acturus de nuptiis cum Polyxenâ venit in templum Apollinis Tymbræi, & ibi a Paride per inſidias interfectus eſt, Diſs. 17. in Eurip. num. 2. & Diſs. 23. in Eurip. n. 1.

Achilles cum Medeâ apud Inferos nuptias contraxit, Diſs. 17. in Eurip. num. 3. & Diſs. 23. in Eurip. num. 2.

Achilles Patrocli cadaver combuſſit, Diſs. 24. in Thucyd. num. 9.

Achilles patre Peleo clarior fuit, quum Prometheus prædixiſſet natum ex Thetide clariorem patre futurum, Diſs. 15. in Anthol. num. 6.

Achilles in funere Patrocli totondit comam, quam Sperchio amni voverat, Diſs. 27. in Anthol. num. 6. & Diſs. 42. in Anthol. n. 12.

Achilles puellæ inſtar ornatus Deidamiam compreſſit, Diſs. 40. in Anthol. num. 6.

Achilles Patroclo duodecim juvenes mactavit, Diſs. 17. in Eurip. num. 6.

Achilles Hectorem interfecerit, an potiùs ab Hectore interfectus fuerit, Diſs. 16. in Eurip. num. 6. & Diſs. 14. in Liv. num. 2.

Achilles Priamum ſupplicem admiſit, Diſs. 25. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 22. in Eurip. n. 1.

Achilles pedibus velociſſimus fuit, Diſs. 2. in Anthol. num. 10. & Diſs. 37. in Cic. num. 2. ideo podocys ab Homero dicitur, Diſs. 51. in Anthol. num. 4.

Achilles quum expugnaſſet Eetionis urbem, præmium accepit citharam, Diſs. 57. in Thucyd. num. 7. & 8.

Achilles Troilum ob pulchritudinem interfecit, Diſs. 41. in Anthol. num. 7.

Achilli ſe comparabat Alexander, Diſs. 12. in Eurip. num. 13.

Achilli obiicit Agamemnon, quòd prœliis ſolùm delectaretur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.

Achilli prædixerat Thetis fore, ut in bello moreretur, Diſs. 12. in Virg. num. 2.

Achillis citharam deſideravit videre Alexander, Diſs. 57. in Thucyd. num. 9.

Achillis ſolùm milites Homerus appellavit Hellenas, non alios Græcos, Diſs. 8. in Thucyd. num. 1.

Achillis arma a Græcis tributa ſunt Ulyſſi ſapientiſſimo, non Aiaci fortiſſimo, Diſs. 27. in Anthol. num. 1. & Diſs. 28. in Anthol. n. 1.

Achillis tumulum coronavit Alexander, Diſs. 32. in Anthol. num. 6.

Achillis, & aliorum ſimulacra Alexander Severus habebat in larario ſecundo, Diſs. 22. in Thucyd. num. 3.

Acie oculorum acutiſſimâ ſunt aquilæ, Diſs. 37. in Cic. num. 5.

Aciem oculorum acutiſſimam habebat Strabo quidam, & alii, Diſs. 21. in Eurip. num. 6.

Aciem firmiſſimam docuit Homerus, quam Philippus imitatus Phalangem inſtituit, Diſs. 9. in Liv. num. 5. *Vide. Bellum. Cædes. Expeditio. Prælium. Pugna.*

Acies oculorum velociſſima, Diſs. 10. in Anthol. num. 1.

Acino uvæ paſſæ ſuffocatus interiit Anacreon, Diſs. 12. in Virg. num. 7.

Acræa Venus in monte Olympo Cypri colebatur, Diſs. 55. in Anthol. num. 2. & Diſs. 73. in Anthol. num. 3.

Acræa una ex Nutricibus Junonis, Diſs. 40. in Virg. num. 2.

Acragas fluvius prope Agrigentum, Diſs. 54. in Thucyd. num. 5. inde etiam Agrigentum a Græcis dicitur Acragas, Diſs. 54. in Thucyd. num. 5. quare magnanimûm generator equorum dicatur a Virgilio, Diſs. 54. in Thucyd. num. 7.

Acridophagi locuſtis veſcebantur, & aſpernabantur agriculturam, Diſs. 30. in Cic. n. 6. & Diſs. 81. in Cic. num. 5.

Acris tibia dicitur ab Horatio, quia acutum ſonum habet, Diſs. 63. in Anthol. num. 3.

Aeriſii ſepulcrum Lariſſæ in delubro Minervæ erat, Diſs. 19. in Liv. num. 5.

Acriſius Danaën turri incluſit, & quum ea Perſeum peperiſſet, in mare ambos proiici juſſit, Diſs. 10. in Anthol. num. 2. non tamen fatum effugit, Diſs. 10. in Virg. num. 5.

Acrochiriſtæ, qui ſummis manibus decertabant, Diſs. 6 in Anthol. num 17.

Acron reprehenditur, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.

Acrone Ceninenſium duce interfecto Romulus templum Jovi Feretrio ſtatuit, Diſs. 50. in Anthol. num. 18.

Acropolis Athenarum quæ fuerit, Diſs. 4. in Thucyd. num. 2.

Acta Cæſaris rata habituros jurabant, qui in Acta Cæſaris jurabant, Diſs. 26. in Cic. n 4.

Acta etiam Ceſarum divinis honoribus conſecrabant, Diſs. 24. in Anthol. num. 8.

Acta ſignificat litus, Diſs. 27. in Anthol. n. 2. ſignificat etiam cibum, Diſs. 27. in Anthol. num. 2. & Diſs. 33. in Anthol. num. 3.

Actione omni Deum privavit Epicurus, Diſs. 40. in Anthol. num. 8.

Actione a nemine ſuperatus eſt M. Antonius, Diſs. 17. in Cic. num. 5.

Actionem in toto genere dicendi primam eſſe Demoſthenes dixit, Diſs. 17. in Cic. num. 5. & Diſs 87. in Cic. num. 4.

Actiones hominum riſu dignas exiſtimavit Democritus; Heraclitus autem luctu, Diſs. 5. in Eurip. num. 1.

Actionibus omnibus Veteres invocabant Deos, Diſs. 19. in Liv. num. 1. & Diſs. 18. in Virg. num. 1.

Actionis curam maximam habere debent oratores, Diſs. 13. in Cic. num. 5.

Actionis vitium, propter quod in primâ cauſâ exciderat Demoſthenes, quomodo emendarit, Diſs. 79. in Cic. num. 4. & Diſs. 87. in Cic. num. 4.

Actius Navius cotem novaculâ dicitur diſcidiſſe, Diſs. 30. in Liv. num. 23.

Actor primarum partium non erat Æſchines, & orator evaſit, Diſs. 79. in Cic. num. 4. Diſs. 80. in Cic. num. 2.

Actores fabularum mediocres quare non tolerentur, oratores verò, & cauſidici audiantur, Diſs. 91. in Cic. num 4.

Aculeatam caudam habentes hoſtiæ non erant idoneæ ſacrificiis, Diſs. 43. in Virg. num. 1.

Acuſilaus recenſetur inter eos, qui primi hiſtoriam invenerunt, Diſs. 11. in Liv. num. 5.

Acuſilaus ab aliquibus inter ſeptem ſapientes collocatur, Diſs. 14. in Thucyd. num. 4.

Acuſilaus hiſtoricus ante Herodotum, Diſs. 54. in Cic num 3.

Acuta ab Horatio quare dicatur tibia, Diſs. 63, in Anthol. num. 3.

Adamante vinciri dicebatur imperium Dionyſii, Diſs. 78. in Anthol. num. 3. & Diſs. 86. in Anthol. num. 7. & Diſs. 1. in Liv. num. 1.

Adamantii cognomen adeptus eſt Origines propter ſtudiorum aſſiduitatem, Diſs. 92. in Cic. num. 3.

Adamantion putat homines guſtu, tactuque ſuperare beſtias univerſas, Diſs. 37. in Cic. num. 6.

Adami filii lateritiam columnam poſuerunt, in qua ſiderum motus deſcripſerant, Diſs. 9. in Thucyd. num. 5.

Ἅδης cur Inferi nuncupentur, Diſs. 51. in Anthol. num. 6. Diſs. 7. in Eurip. num. 7. & Diſs. 9. in Eurip. num. 9. cur Clymenus dicti Diſs. 9. in Eurip. num. 9.

Adiabenos licet ſubegiſſet Septimios Severus oppreſſo Nigro non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. num 12.

Adimanto adulatori Demetrii templa conſtituerunt Athenienſes, Diſſ. 27. in Thucyd. num. 14.

Adimanto duce corrupto Lacedæmonii Athenienſes profligarunt, Diſſ. 49. in Anthol. num. 9.

Adipe contegebantur femora in ſacrificiis, Diſs. 41. in Virg. num. 6.

Adipe ſuillo mariti fores contingebant Sponſæ, Diſs. 29. in Thucyd. num. 11.

Aditus difficiles habebant Reges Orientis, Diſs. 13. in Thucyd. num. 6.

Admetus Moloſſorum Rex recepit Themiſtoclem ſupplicem licet inimicum, Diſs. 25. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 22. in Eurip. num. 1. & 9.

Adminiſtratio Rerumpublicarum in Magnâ Græciâ erat penes Pythagoreos, Diſs. 9. in Cic. num. 12. & Diſs. 43. in Cic. num. 4.

Admiratio philoſophiam peperit juxta Platonem, Diſs. 1. in Eurip. num. 1.

Admiratione quidquid dignum Antiqui Deum appellabant, Diſs. 90. in Cic. num. 8.

Adoleſcens Domitianus poëticæ ſtudium ſimulavit. Diſs. 29. in Anthol. num. 4.

Adoleſcens admodum Plato Phædrum ſcripſit, Diſs. 31. in Liv. num. 20.

Adoleſcens Cæſar proſtratæ pudicitiæ Nicomedi adverſâ famâ laboravit, Diſs. 29. in Liv. num. 2.

Adoleſcens exiſteos Plato verſus factitavit, Diſs. 40. in Anthol. num. 1. & ſeqq.

Adoleſcens Lacedæmonius non aſſurrexit, neque ceſſit loco Dercyllidi Imperatori, quia quum eſſet celebs, non genuiſſet, qui ſibi aſſurgeret, & cederet, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Adoleſcens Pompejus cum ſene Metello electus eſt contra Sertorium, Diſs. 37. in Thucyd. num. 2.

Adoleſcens Stella vocatus, de quo extat Epigramma, quod Platoni tribuitur, Diſs. 40, in Anthol. num. 1.

Adoleſcens Venerem Praxitelis, quam deperibat, inceſtavit, Diſs. 22. in Cic. num. 6.

Adoleſcens triginta millia nomioum vel eo ordine, quo ſemel audiverat, vel inverſo recitabat, Diſs. 87. in Cic. num. 8.

Adoleſcentem allium olere ſe malle, quàm unguenta dixit Veſpaſianus, Diſs. 34. in Anthol. num. 5.

Adoleſcentem Agathonem poëtam dilexit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. num. 8.

Adoleſcentem amans Charmus, quum ſuis de-

licijs

ſicis potitus eſſet, aram in Academiâ ſtatuit, Diſs. 92. in Cic. num. 4.

Adoleſcentē Lacedæmonii condemnarunt, quòd rhetoricen didiciſſet, Diſs. 79. in Cic. n. 6.

Adoleſcentem philoſophiæ ſe dedere cupientem rejecit Xenocrates dicens, non habes auſas philoſophiæ, quum liberalium diſciplinarum expers eſſet, Diſs. 44. in Cic. num. 6.

Adoleſcentes profecti Delphos comam Apollini dedicabant ex inſtitutione Theſei, Diſs. 42. in Anthol. num. 12.

Adoleſcentes, qui ſummam gloriam compararunt, quam in ſenectute amiſerunt, Diſs. 64. in Anthol. nom. 5. 7. & 8.

Adoleſcentes imberbes non erant pueri, qui in ludis certabant, ſed planè impuberes, Diſs. 55. in Thucyd. num. 9.

Adoleſcentes Germani nudi agebant in maximis frigoribus, Diſs. 85. in Anthol. num. 2.

Adoleſcentes defunctos magis miſeremur, quàm ſenes, Diſs. 22. in Eurip. num. 18.

Adoleſcentes multi cum laude exercitus duxerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 4. & 5.

Adoleſcentia comparatur æſtati, Diſs. 42. in Anthol. num. 3.

Adoleſcentia perficitur anno trigeſimo quinto, Diſs. 15. in Anthol. num. 17.

Adoleſcentiam amorem ſervis prohibuit Solon, Diſs. 16. in Thucyd. num. 4.

Adoleſcentium ſtudiis nocent parentes præ nimiâ feſtinatione, Diſs. 9. in Cic. num. 10.

Adoleſcentulis plurimos amatores habere in laude ponebatur apud Græcos, Diſs. 17. in Thucyd. num. 6.

Adoleſcentulorum nobilium familiaritates plurimum proderant in petitione magiſtratus, Diſs. 89. in Cic. num. 7.

Adoleſcentulus ſimulacrum bonæ fortunæ, quod amabat, quum impetrare non potuiſſet, ſe ipſum interemit, Diſs. 22. in Cic. nom. 6.

Adoleſcentulus formoſus a Graculo adamatus eſt, Diſs. 22. in Cic. num. 6. *Vide, Juvenes, Pueri.*

Adonem Phœnices appellabant Gingrem, Diſs. 60. in Anthol. num. 6.

Adoneum Arabes vocant Bacchum, Diſs. 45. in Anthol. num. 8. & Diſs. 48. in Anthol. n. 2.

Adonidi nupſit Venus nata ex Tyriâ, Syroque, quæ Aſtarte vocatur, Diſs. 19. in Anthol. num. 4.

Adonidis fabula ſignificat Solem ad hiemales partes accedentem, Diſs. 50. in Eurip. num. 11.

Adoptabant in patronos provinciæ eos, a quibus in Romanorum poteſtatem redactæ fuerant, Diſs. 16. in Liv. num. 6.

Adoptabantur Genii e Viris; Junones verò a feminis, Diſs. 30. in Thucyd. num. 13.

Adoptatus a Xiphio filius Creuſæ condidit Janiculum, unde origo Romæ, Diſs. 13. in Liv. num. 4.

Adoptatus eſt ab Auguſto Tiberius, Diſs. 26. in Anthol. num. 5.

Adoptioni aram dedicari prohibuit Tiberius, quum Livia in Juliam familiam tranſiviſſet, Diſs. 24. in Anthol. num. 8.

Adorabant Antiqui trophæa, Diſs. 24. in Liv. num. 2.

Adorabant Perſæ Solem, & ſtellâs, Diſs. 71. in Anthol. num. 7. & 8. & Diſs. 72. in Anthol. num. 8. ideo ſacrificaturi montes altiſſimos aſcendebant, Diſs. 31. in Liv. num. 31.

Adorandum ignem e Cœlo elicitum Perſis tradidit Perſeus, Diſs. 10. in Anthol. num. 3.

Adorantes Perſarum Reges interfecerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. num. 14.

Adorarunt Athenienſes Lamiam Demetrii meretricem, Diſs. 27. in Thucyd. num. 14.

Adoravit Pythagoras aram Apollinis Genitoris in Delo, cui nulla victima immolabatur, Diſs. 22. in Anthol. num. 5. & Diſs. 40. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 41. in Virg. num. 16.

Adraſtea dicitur Divina ultio, Diſs. 10. in Eurip. num. 8. & Diſs. 18. in Eurip. num. 23.

Adraſtea Lunæ præeſt, Diſs. 18. in Eurip. n. 9.

Adraſtea, ſeu Nemeſis hominum felicitati inimica, Diſs. 18. in Eurip. num. 3. & 7.

Adraſtea eſt divina providentia, Diſs. 18. in Eurip. num. 6. cur ita appelletur, Diſs. 18. in Eurip. num. 10.

Adraſto filium Atym interficienti pepercit Crœſus, Diſs. 25. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 22. in Eurip. num. 1.

Adraſtus apud Statium liberavit a morte Alcidamantem Laconem cæſtibus decertantem, Diſs. 12. in Anthol. num. 3.

Adraſtus hoſpes Crœſi interemit ejus filium Atyn quem ferro perire fatum erat, Diſs. 10. in Virg. num. 2.

Adraſtus quum fratrem occidiſſet, a patre in exilium ejectus eſt, & expiatus a Crœſo, Diſs. 53. in Thucyd. num. 23.

Adraſtus nepos Midæ, Diſs. 18. in Eurip. n. 10.

Adrianus multas nationes a Trajano per domitas dimiſit. Diſs. 1. in Liv. num. 12.

Adrianus retulit inter ſidera Antinoum, Diſs. 21. in Eurip. num. 16. *Vide Hadrianus.*

Adriatici Maris ſinum penetravit Antenor, Diſs. 15. in Liv. num. 1. & 3.

Advenæ quare Cœlo delapſi dicerentur, Diſs. 3. in Thucyd. num. 7.

Advenæ Lacedæmone pellebantur, Diſs. 27. in Thucyd. num. 6. & Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Advenæ quia admitterentur ad certamina Olympica Pſammis eas leges reprehendit, Diſs. 6. in Anthol. num. 14.

Advenas cæſtibus ſecum decertare cogebat Amycus, Diſs. 12. in Anthol. num. 2.

Advenarum, & inquilinorum tertia pars erat Athenis, Diſs. 27. in Thucyd. num. 6. *Vide Peregrini.*

Advenis mulieres Babylonii proſtituebant in templo Veneris, Diſs. 31. in Virg. num. 5.

Adverſa fortuna animum corroborat, Diſs. 13. in Thucyd. num. 1.

Adulatio Athenienſium, qui legatos ad Demetrium, & Antigonum Theoros appellabant, Diſs. 40. in Thucyd. num. 6.

Adulatio Amicorum improbatur, Diſs. 56. in Thucyd. num. 2.

Adulatio quorundam, qui cenſuerunt Tiberio triumphum ob peregrinationem ſuburbanam,

quem

Digitized by Google

quem ille recuſavit, Diſs. 25. in Liv. num. 8.
Adulatio Athenienſium, qui Martium a Demetrio Demetrionem appellarunt, ultimomque diem menſium Demetriadem; & Romanorum, qui Julium, & Auguſtum a Julio Cæſare, & Auguſto nominarunt, Diſs. 30. in Liv. num. 66.
Adulatione præceptorum Reges non diſcere artes præter equitandi artem dicebat Carneſdes, Diſs. 63. in Cic. num. 9.
Adulationes libenter admiſerunt ii, qui ſecundam fortunam habuerunt, Diſs. 78. in Anthol. num. 4.
Adulationes humi jacentium quærebat Alexander, Diſs. 78. in Anthol. num. 4. & Diſs. 1. in Liv. num. 4.
Adulator increpabat Antonium, quòd nimis eſſet durus, qui non diligeret Cleopatram, Diſs. 3. in Cic. num. 5.
Adulator increpabat Tiberium, quòd amore Reipublicæ curis ſe maceraret, Diſs. 3. in Cic. num. 5.
Adulatoribus Demetrii templa conſtituerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. num. 14.
Adulatoribus plenæ erant Athenæ, Diſs. 27. in Thucyd. num. 15.
Adulatoribus quamplorimi crediderunt, & quare ipſis facilè credamus, Diſs. 41. in Thucyd. num. 7.
Adytum oraculum Delphici erat in loco, ubi hiatus exiiterat ſpiritum fatidicum emittens, Diſs. 31. in Anthol. num 5.
Adultera fuit Penelope, & ex ejus adulterio natum Pana ferunt, Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Adulteræ fuerunt uxores Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. num. 8.
Adulterii rea Meſſalina Vibidiam Veſtalem miſit ad virum, ut pœnam deprecaretur, Diſs. 31. in Liv. num. 12.
Adulterii uxoris infamiâ laboravit Otho, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.
Adulteriis infamem Juliam uxorem tulit Tiberius, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.
Adulterio ſuſpicabantur matrimonia Armenii, & Augylæ, Diſs. 29. in Thucyd. num. 12.
Adulterium Veneris cum Marte detexit Sol, & ideo illa ejus genus omne inſequuta eſt, Diſs. 57. in Anthol. num. 1. Diſs. 58. in Anthol. num. 2. Diſs. 28. in Virg. num. 2. & Diſs. 32. in Virg. num. 2. quid ſignificet hæc fabula, ad Diſs. 58. in Anthol. num. 3. & ſeqq.
Adulterorum funera tubis ducebantur, Diſs. 60. in Anthol. num. 12.
Æacus ſiccitate vexante Græciam obtinuit pluviam, Diſs. 14. in Thucyd. num. 8.
Æantides unus ex ſeptem tragicis poëtis, qui Plejades dicti ſunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Ædem arcanam cur Ovidius appellet templum Veſtæ, Diſs. 38. in Anthol. num. 4. & Diſs. 31. in Liv. num. 29.
Ædes Minervæ, quæ Chalciœcos dicebatur, in qua fame periit Pauſanias, Diſs. 52. in Anthol. num. 2. Diſs. 13. in Thucyd. num. 2. & Diſ. 25. in Thucyd. num. 11.
Ædes Eumenidum Oreſtis ætate conſtituta eſt, Diſs. 18. in Thucyd. num. 6.
Ædes Veſtilianas acceſſit Commodus ex Palatio, quum noctu excitaretur, Diſs. 19. in Thucyd. num. 10. *Vide. Domus.*
Ædes Manibus, & ſubterraneis Diis, Diſs. 19. in Liv. num. 6.
Ædes Camœnarum erat extra portam Capenam, ideo antiquitus fortè Camœna dicta eſt, Diſs. 29. in Liv. num. 5.
Ædes Veſtæ quare in mediis urbibus collocarentur, Diſs. 31. in Liv. num. 29. *Vide. Templa.*
Ædificare domos homo didicit ab hirundinibus, Diſs. 6. in Thucyd. num. 2.
Ædificare Publicola in eminenti loco prohibitus eſt, Diſs. 12. in Liv. num. 9.
Ædificari templa Æſculapio, & Saluti in locis ſalubribus quare Vitruvius jubeat, Diſs. 38. in Thucyd. num. 4.
Ædificia publica, quæ extruxit Pericles, Diſs. 12. in Thucyd. num. 4.
Ædificia artificioſa dicuntur opera Cyclopum, Diſs. 34. in Thucyd. num. 7. & ſeqq.
Ædificia proſternunt venti in orbe novo, Diſs. 48. in Thucyd. num. 26. & Diſs. 49. in Thucyd. num. 6.
Ædificiorum faciem ſplendidam eſſe oportet, Diſs. 1. in Thucyd. num. 1.
Ædificiorum fundamenta Neptuno conſecrata ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. num. 6.
Ædificiorum Romanorum altitudo, Diſs. 17. in Virg. num. 6. & 7.
Ædificium in foro conſtructum erat ſexdecim mulieribus, quæ Peplum Junoni texebant, Diſs. 25. in Eurip. num. 11.
Ædificium, quo tegeretur trophæum ab Artemiſiâ conſtitutum, extruxerunt Rhodienſes, & ἄβατον nuncuparunt, Diſs. 14. in Liv. n. 2.
Ædiles curules an viatores haberent, Diſs. 22. in Liv. num. 13. Sellam curulem habebant, Diſs. 22. in Liv. num. 15.
Ædiles Plebeii in ſubſelliis judicabant, Diſs. 29. in Cic. num. 5.
Ædiles curules in tribunali judicabant, Diſs. 29. in Cic. num. 7.
Ædilis quum eſſet, & ideo prætextatus Q. Flaccus præturam ſine togâ candidâ petiit, Diſs. 89. in Cic. num. 3.
Ædui appellabantur fratres Romanorum, Diſs. 16. in Liv. num. 6.
Ægates Inſulam Pœnis devictis Romani Illyrios domuerunt, Diſs. 44. in Thucyd. num. 3.
Ægeo conſulenti, quomodo filios ſuſciperet, oraculum reſpondit, ſi concubitu diutiùs abſtineret, Diſs. 52. in Anthol. num. 6.
Ægeria in fontem converſa eſt, Diſs. 26. in Eurip. num. 2.
Ægeriæ conſilio leges condere ſimulavit Numa, Diſs. 9. in Liv. num. 7. Diſs. 32. in Cic. num. 4. Diſs. 36. in Cic. num. 12. & Diſs. 84. in Cic. num. 4.
Ægeſtam condidit Aceſtes, Diſs. 5. in Virg. num. 2. *Vide. Egeſtam.*
Ægidem habent etiam Pallas, & Apollo, Diſs. 40. in Virg. num. 6. Juppiter, Diſs. 40. in Virg. num. 7.
Ægienſes Junonis ſimulacrum non aſpiciebant, præ-

præterquam Sacerdos, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Ægii in urbe Siciliæ colebantur Deæ Matres, Diſs. 25. in Virg. num. 6.

Æginâ in inſulâ fuiſſe dicuntur quadringenta ſeptuaginta millia Servorum, Diſs. 20. in Thucyd. num. 9.

Æginetæ in Græciâ pecuniam primi oſtenderunt Diſs. 47. in Thucyd. num. 1.

Æginetis omnibus pollices Athenienſes abſciderunt, Diſs. 27. in Thucyd. num. 10. & Diſs. 38. in Thucyd. num. 1.

Ægionem Illyriorum Regem nimiâ potandi libidine extinctum ferunt, Diſs. 65. in Anthol. num. 29.

Ægiræ templum Dianæ fuit, ubi Sacerdos puella erat, Diſs. 31. in Liv. num. 1.

Ægiſthum capra nutrivit, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Ægiſthus querebatur nullum ſe amicum invenire, Diſs. 79. in Anthol. num. 3.

Ægoſpotami victoriam Lacedæmonii conſequuti ſunt corrupto Adimanto Doce, Diſs. 49. in Anthol. num. 9.

Ægoſpotami poſt victoriam degenerarunt Lacedæmonii, Diſs. 56. in Thucyd. num. 8. & Diſs. 10. in Liv. num. 3.

Ægroti interdum obliviſcuntur eorum, quæ ſani geſſerant, Diſs. 83. in Anthol. num. 16.

Ægroti ex Delo in Rheneam inſulam tranſportabantur, Diſs. 77. in Anthol. num. 10. & Diſs. 39. in Thucyd. num. 2.

Ægroti in Æſculapii templo ſomnia captabant, Diſs. 38. in Thucyd. num. 3.

Ægroti conſulebant, ut Lucianus tradit, oraculum Alexandri Præſtigiatoris, Diſs. 38. in Thucyd. num. 4.

Ægroti etiam luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 27. & 28.

Ægroti ſponte naturæ ſæpe convaleſcunt, Diſs. 83. in Cic. num. 6.

Ægypti filiorum ſtatuæ Romæ putabantur mittere ſomnia, Diſs. 19. in Eurip. num. 16.

Ægypti populus *ποτλῖται* appellatus, Diſs. 21. in Eurip. num. 17.

Ægypti Rex ad ſe confugientem Pompejum trucidavit, qui ejus tutelam gerebat, Diſs. 26. in Eurip. num. 6.

Ægypti in inſulâ eſſe Elyſium volvit Apio Grammaticus, Diſs. 76. in Anthol. num. 16.

Ægyptia ſacra ſimillima erant Eleuſiniis, & qui illis operabantur, abſtinebant Venere, Diſs. 39. in Anthol. num. 5.

Ægyptias mulieres excellere in venereo congreſſu quum audiſſet Cambyſes, petiit ab Amaſi filiam, Diſs. 15. in Anthol. num. 23.

Ægyptii Sacerdotes lineâ veſte utebantur, Diſs. 4. in Thucyd. num. 4. & Diſs. 42. in Virg. num. 4.

Ægiptii Sacerdotes veritatem ſemper involucris quibuſdam tectam expoſuerunt, Diſs. 1. in Eurip. num. 2. & Diſs. 30. in Virg. n. 1.

Ægyptii malis geniis Occidentem, bonis Orientem tribuebant, Diſs. 7. in Eurip. num. 14.

Ægyptii adeo Oſirim dilexerunt, ut nigris capillis homines adamarent; rufos autem odio haberent, quia Typhon illius inimicus rufus fuiſſe perhibetur, & diem mortis illius in perpetuum celebrarunt, Diſs. 21. in Eurip. num. 17.

Ægyptii panem e loto conficiciebant, Diſs. 59. in Anthol. num. 5.

Ægyptii ſe ante Lunam fuiſſe prædicabant, Diſs. 4. in Thucyd. num. 8.

Ægyptii convivis afferebant cadaver e ligno, ut magis ſeſe oblectarent, Diſs. 33. in Anthol. num. 5.

Ægyptii ſe Mortalium vetuſtiſſimos prædicabant, & hiſtoriam habere annorum quadraginta octo millium, Diſs. 13. in Liv. n. 1.

Ægyptii Phaëtontem vocarunt, quem Græci *Δία* ideſt Jovem, Diſs. 68. in Anthol. num. 14.

Ægyptii corpora mortuorum non concremabant, Diſs. 69. in Anthol. num. 7.

Ægyptii ignem eſſe animantem feram putabant, Diſs. 69. in Anthol. num. 7.

Ægyptii ſingula elementa in Marem, & feminam dividebant, Diſs. 71. in Anthol. n. 6.

Ægyptii aſtrologiam excogitarunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. & Diſs. 14. in Cic. num. 7. Diſs. 15. in Cic. num. 4.

Ægyptii Geometriam, & alia multa invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. Diſs. 5. in Cic. num. 4. Diſs. 14. in Cic. num. 7. & ſeqq. & Diſs. 15. in Cic. num. 4.

Ægyptii quare Solem accipitris formâ exprimerent, Diſs. 38. in Thucyd. num. 7.

Ægyptii an invenerint medicinam, Diſs. 15. in Cic. num. 3.

Ægyptii aquam eſſe omnium rerum principium exiſtimabant, Diſs. 48. in Anthol. num. 6. & Diſs. 71. in Anthol. num. 1. & Diſs. 48. in Thucyd. num. 5. Diſs. 14. in Cic. num. 3. & Diſs. 15. in Cic. n. 3. ideo illam ſub nomine Oſiridis adorabant, Diſs. 71. in Anthol. num. 1.

Ægyptii adversùs Afros fuſtibus antiquitus bella geſſerunt, Diſs. 12. in Anthol. num. 2.

Ægyptii magnificentiùs ædificarunt ſepulcra, quàm domos, Diſs. 31. in Anthol. num. 1.

Ægyptii meridiem cœleſtibus Diis attributum cenſebant, Diſs. 19. in Liv. num. 12. ideo in meridie templa non ingrediebantur, Diſs. 19. in Liv. num. 12.

Ægyptii unguentorum mixtiones primi excogitarunt, Diſs. 34. in Anthol. num. 3.

Ægyptii rebus Oſiridis, & Iſidis repræſentandis occultiſſimas res philoſophiæ exprimebant, Diſs. 39. in Anthol. num. 3.

Ægyptii dicebant Vulcanum Nili filium philoſophiæ auctorem fuiſſe, & ab eo ad Alexandrum annorum quadraginta octo millia interceſſiſſe, & Solem trecenties ſeptuagies ter defeciſſe, Lunam verò octingenties tricies ter, Diſs. 13. in Cic. n. 6. & Diſs. 14. in Cic. n. 1.

Ægyptii hiſtorici tradunt Paridem non rapuiſſe Helenam, ſed a patre Tyndareo accepiſſe, neque ab Achille Hectorem interfectum, ſed Hectorem interfeciſſe Achillem, Diſs. 14. in Liv. num. 2.

Ægyptii mortuos ſepeliebant in inſulâ quadam, & in illam eos Naviculâ tranſportabant, inde fluxit fabula manes ad Stygem cymbâ vehi, Diſs. 83. in Anthol. num. 5. interdum aromatis cadavera condita domi aſſervabant. Diſs.

83.

83. in Anthol. num. 5. & Diſs. 24. in Thucyd. num. 8. & 10.
Ægyptii ſimulacrum Mercurii ſenis, & juvenis formâ effinxerunt, & quid hoc ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. num. 1.
Ægyptii Oſiridem omnium bonorum auctorem eſſe putabant, Typhonem verò omnium malorum, Diſs. 19. Thucyd. num. 4.
Ægyptii quadragies octies mille annos res cœleſtes obſervaſſe ſe dicebant, Diſs. 42. in Thucyd. num. 8.
Ægyptii populum convocabant ad ſacrificia tubâ, quam Oſiris invenerat, Diſs. 57. in Thucyd. num. 13.
Ægyptii ſex annorum genera habebant, Diſs. 30. in Liv. num. 72. Lunarium duo genera, Diſs. 30. in Liv. num. 72.
Ægyptii ſolam aquam, ex qua Ibis avis bibiſſet, idoneam ſacrificiis putabant, Diſs. 28. in Thucyd. num. 3.
Ægyptii exiſtimarunt homines, & animalia e terrâ ſine ſemine exſtitiſſe, Diſs. 43. in Anthol. num. 8.
Ægyptii Bacchum leonis effigie denotabant, Diſs. 47. in Anthol. num. 7.
Ægyptii canem venerabantur, quòd Anubis caninâ ſpecie fingeretur, Diſs. 23. in Anthol. num. 5.
Ægyptii ſuperſtitioſi, Diſs. 7. in Liv. num 4.
Ægyptiis portas aperuit filia Regis Æthiopum Moſis amore capta, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Ægyptiis imperavit Hercules tempore Abrahami, Diſs. 9. in Anthol. num. 6.
Ægyptiorum regnum quo tempore fuit, Diſs. 5. in Thucyd num. 2.
Ægyptiorum philoſophi ἀρπεδονάπται, Diſs. 14. in Cic. num. 6.
Ægyptiorum pictura ſemper eadem manſit, Diſs. 15. in Cic. num. 2.
Ægyptiorum medicorum alius oculis, alius pectori, alius pedibus medebatur, Diſs. 15. in Cic. num. 3.
Ægyptiorum Rex creatus eſt Amaſis propter coronam roſeam donatam Regi, Diſs. 5. in Anthol. num. 9.
Ægyptiorum doctrinâ eruditus fuit Orpheus, Diſs. 75. in Anthol. num. 2.
Ægyptiorum linguâ Charon ſignificat porritorem, Diſs. 82. in Anthol. num. 5.
Ægyptiorum Rex Tachos deriſit Ageſilaum exiguâ ſtaturâ, & claudum, quare ab eo regno expulſus eſt, qui opem ei laturus advenerat, Diſs. 21. in Liv. num. 9.
Ægyptiorum doctrinâ eruditus erat Homerus, Diſs. 38. in Thucyd. num. 8. & Diſs. 48. in Thucyd. num. 5.
Ægyptiorum præcepta accepit Moſes, Diſs. 5. in Cic. num. 4. & Diſs. 14. in Cic. num. 2. & omnes ferè philoſophi Græcorum, Diſs. 14. in Cic. num. 3. & ſeqq.
Ægyptiorum varia Hieroglyphica, Diſs. 17. in Anthol. num. 7.
Ægyptios imitatus eſt Cæſar quum annum ordinaret, Diſs. 30. in Liv. num. 64.
Ægyptios philoſophiæ præceptores habuit Thales Mileſius, Diſs. 9. in Thucyd. num. 6. & Diſs. 14. in Cic. num. 3. & 4. Pythagoras, Democritus, Plato, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. & Diſs. 14. in Cic. num. 4. & legum condendarum Solon, & Lycurgus, Diſs. 9. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 14. in Cic. num. 4.
ad Ægyptios Sacerdotes profectum Platonem ſequutus eſt Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 4.
Ægyptius Juppiter dicitur Nilus a Parmenone poëtâ, Diſs. 68. in Anthol. num. 8.
ex Ægypto quæ frumenti quantitas quotannis Romam adveheretur, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.
in Ægypto aliquando ſeptem fetus geniti ſunt a mulieribus, Diſs. 28. in Thucyd. num. 7.
in Ægypto herbæ multæ ſalubres nocentibus mixtæ ſunt, Diſs. 41. in Anthol. num. 5.
Ægyptum petiit Pythagoras imperante Semneſerteo Rege, Diſs. 20. in Cic. num. 9.
Ægyptum provinciam obtinere quare non poſſent Senatores, nec in illam peregrinari, Diſs. 43. in Thucyd. num. 7.
Ægyptum quare Veſpaſianus occuparit imperium ſuſcipiens, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.
in Ægyptum Paris tempeſtate delatus eſt, & a Proteo coactus abire, & Helenam relinquere, Diſs. 56. in Eurip. n. 7. & Diſs. 34. in Virg. num. 3.
Ægyptum Auguſtus in populi Romani poteſtatem redegit Sextili menſe, Diſs. 30. in Liv. num: 66:
Ægyptus annuum reditum viginti trium millium talentorum Romanis dabat, Diſs. 9. in Liv. n. 17.
Ægyptus an terræmotibus concutiatur, Diſs. 48. in Thucyd. num. 32.
Ælium Commodus appellavit Junium, Diſs. 30. in Liv num. 68.
Ælius Gallus Arabiam univerſam ſubegiſſet paucis menſibus, niſi perfidiâ Syllæi Nabatæorum Regis Legati impeditus fuiſſet, Diſs. 21. in Virg. num. 10.
Ælius, & Granius Novemſiles Deos putaverunt eſſe Muſas, Diſs. 19. in Virg. num. 3.
Æmathionis filius an fuerit Romus, qui Romæ nomen dedit, Diſs. 13. in Liv. num. 5.
Æmulam Cœlo Romam dixit Conſtantius, & mirum ejus Cives mori, Diſs. 26. in Liv. n. 1.
Æmulatio plerumque civitates accendit ad evertendos populos, Diſs. 56. in Thucyd. num. 12. & 13.
Æmulatione Iſocratis Ariſtoteles ad rethoricam docendam ſe contulit, Diſs. 41. in Cic. num. 2. & Diſs. 60. in Cic. num. 6.
Æmulatione ſublatâ plerumque civitatum mores corrumpuntur, Diſs. 12. in Thucyd. num. 7. Diſs. 56. in Thucyd. num. 6.
Æmulationem parit loci, & generis propinquitas, & ſtudiorum ſimilitudo, Diſs. 49. in Anthol. num 2.
Æmulum Tauream in munere publico Alcibiades colapho percuſſit, Diſs. 37. in Thucyd. num. 7.
Æmulum quum non haberet Hortenſius omiſit exercitationes, ideo expectationi non reſpondit, Diſs. 85. in Cic. num. 2.
Æmulus erat Pompejus Cæſaris, ideo ab illo libenter carpitur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.
Æmyliâ conjiciente velum in focum, in quo

nec

nec favilla, nec calor ſupereraſt, illud exarſit, Diſs. 31. in Liv. num. 8.

Æmylianus audivit vocem, qua nunciabatur mortuum eſſe Pana, Diſs. 17. in Liv. num. 5. & Diſs. 36. in Virg. num. 1.

Æmylii Probi falsò inſcribitur liber Cornelii Neporis, Diſs. 1. in Thucyd. num 6.

Æmilii præda, quum devicto Perſeo triumphavit, termillies ſeſtertiûm æſtimata eſt, Diſs. 26. in Liv. num. 2.

Æmylio, & Servio Fulvio ducibus claſſis trecentarum quinquaginta navium pene amiſſa eſt, Diſs. 66. in Anthol. num. 4.

Æmylio permiſſum eſt, ut ludos veſte triumphali ſpectaret, Diſs. 29. in Liv. num. 11.

Æmylius Perſen ſe templi religionem tuentem non attigit, Diſs. 23. in Anthol. num. 3.

Æmylius prudentiſſimus cum Varrone temerario duce conjunctus eſt, Diſs. 37. in Thucyd. num. 1.

Ænea urbs deinde, Ænos appellata ab Æneâ condita fuit, Diſs. 15. in Liv. num. 5. & 7.

Æneæ an filius fuerit Romus, qui Romæ nomen dediſſe fertur, Diſs. 13. in Liv. num. 5.

Æneæ ſcutum fabricavit Vulcanus, Diſs. 3. in Virg. num. 6.

Æneæ errores, Diſs. 15. in Liv. n. 4. & ſeqq.

Æneæ ſepulcra ſunt multis in locis, Diſs. 15. in Liv. num. 6.

Æneam quum Virgilius portâ eburneâ evadentem facit, innuit fabuloſos eſſe Inferos, Diſs. 8. in Eurip. num. 2.

Æneam mortalitatem exuiſſe ad flumen Numicium fabulæ ferunt, Diſs. 3. in Virg. n. 3.

Æneam ante qui in Italiam venerint, Diſs. 5. in Virg. num. 2.

Æneam Latini appellabant Jovem indigetem, Diſs. 7. in Virg. num. 3.

Æneas prioribus libris proficiens inducitur a Virgilio; poſterioribus verò perfectus, Diſs. 2. in Virg. num. 2. & ſeqq. & Diſs. 3. in Virg. per tot.

Æneas ob pietatem ſervatus eſt, Diſs. 5. in Virg. num. 7.

Æneas an Patriam prodiderit, Diſs. 16. in Eurip. num. 11. Diſs. 14. in Liv. num. 4. Diſs. 5. in Virg. num. 5. & 7. & Diſs. 6. in Virg. num. 1. 3. & ſeqq. & Diſs. 7. in Virg. num. 1.

Æneas ſæpe laudatur ab Homero, Diſs. 6. in Virg. num. 2.

Æneas arcem defendit; mox Idæ montem occupavit, & Græcos repulit, Diſs. 14. in Liv. num. 6. & Diſs. 6. in Virg. num. 8.

Æneas quomodo ſue monſtrante Lavinium condiderit, Diſs. 13. in Liv. num. 6. Diſs. 15. in Liv. num. 1. & 11. & Diſs. 14. in Virg. num. 4.

Æneas quum ſacrificaret, tranſiit Diomedes; ideo ut lateret, caput, & faciem velavit, Diſs. 9. in Anthol. num. 9.

Æneas quot urbes condiderit, Diſs. 35. in Thucyd. num. 6.

Æneas tenuit unum ex novem principatibus imperii Priami, Diſs. 12. in Eurip. num. 10.

Æneas permittentibus Græcis, ut rem, quam vellet, ferret, ſuſtulit Deos Penates; & iterum patrem ſenio confectum, quare permiſſum eſt ipſi, ut res ſuas haberet, Diſs. 25. in Thucyd. num. 5. & Diſs. 14. in Liv. num. 3.

Æneas Scepſim urbem pro Regiâ tenuit, Diſs. 15. in Liv. num. 4.

Æneas in Libyam nunquam venit, Diſs. 15. in Liv. num. 9.

Æneas non profugus in Italiam venit, ſed miſſus ad deducendas colonias, Diſs. 14. in Liv. num. 2.

Æneas quare Veneris filius diceretur, Diſs. 17. in Liv. num 5.

Æneas quomodo a Dardano, & proinde a Jove, & Electrâ deſcenderet, Diſs. 27. in Virg. num. 1.

Æneas Auctor Romanorum, Diſs. 8. in Thucyd. num. 9.

Æneidos initium an rectè ſuſtulerint Tucca, & Varius, Diſs. 1. in Virg. num. 4. & ſeqq.

Æneidos, & Odyſſeæ ſimilitudo, Diſs. 38. in Virg. num. 1.

Æneidos ad opus Virgilius ſcripſit ſeſe multo potiora ſtudia, quàm poëtices impertiri, Diſs. 8. in Cic. num. 6.

Ænianenſium ſaltatio, Diſs. 17. in Anthol. n. 5.

Ænigmata multa Pythagoræ, & Pythagoricorum, Diſs. 30. in Virg. num. 2.

Æoli inſularum una, quæ ſacra dicitur, Diſs. 48. in Thucyd. num. 28.

Æolum vacca nutrivit, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Æquabilitati impedimento eſt potentia civium ex magnitudine rerum geſtarum, Diſs. 4. in Liv. num. 5.

Æquales Cyrus provocare non ſolebat ad ea, quæ didicerat, ſed ad ea, quæ non didicerat, Diſs. 91. in Cic. num. 7.

Æqualitas poſſeſſionum in Civibus ſervanda eſt, Diſs. 1. in Eurip. num. 13.

Æqualitatem quod reſpuerent Arcades, leges illis condere recuſavit Plató, Diſs. 9. in Cic. num. 12.

Æquinoctialis quum dividat Mundum in duas partes, auſtralem quidam putant eſſe Inferos, Diſs. 10. in Eurip. num. 9.

ab Æquinoctio autumnali ad vernum perpetuam noctem habent Hyperborei, Diſs. 77. in Anthol. num. 12.

Æquinoctium vernum Græci ſtatuunt principium veris, Diſs. 65. in Anthol. num. 5.

Æquinoctium vernum quo tempore obſervavit Hipparchus, Diſs. 68. in Cic. num. 3.

Æquor. *Vide. Mare.*

Aër eſt etiam Ἅδης, Diſs. 51. in Anthol. n. 6.

Aër infimus eſt Dieſpiter, Diſs. 68. in Anthol. num. 7.

Aër fluens eſt ventus juxta Stoicos, Diſs. 68. in Anthol. num. 9. & Diſs. 71. in Anthol. num. 6.

Aër eſt Juno, Diſs. 23. in Anthol. num. 9. & Diſs. 47. in Anthol. num. 2. & Diſs. 16. in Virg. num. 3. & Diſs. 26. in Virg. num. 1. quoad vim femineam, quo ad maſculam Juppiter, Diſs. 68. in Anthol. num. 7. & 8.

Aër Deus Summus dictus eſt ab Anaximene, & Diogene Apolloniate, Diſs. 68. in Anthol. num. 10.

Aër continet in ſe aliquantum Ignis, Diſs. 72. in Anthol. num. 6.

Aër habet vim maris, quà ventus eſt; feminæ verò, quæ iners juxta Ægyptios, Diſs. 71. in Anthol. num. 6. & Diſs. 25. in Virg. n. 3.

Aër eſt Æſculapius, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.

Aër caliginoſus ſignum peſtis, Diſs. 38. in Thucyd. num. 9.

Aër incluſus terræ viſceribus exitum quærens terræmotum efficit juxta Anaximandrum, Diſs. 48. in Thucyd. num. 10. *Vide. Aere. Aerem. Aëris.*

Æra pulſabant Veteres in defectu Lunæ, & quare, Diſs. 10. in Thucyd. num. 7.

Æra pendebant cœlibes, & uxorium pendere dicebantur, Diſs. 25. in Anthol. num. 4. *Vide. Ære. Æris. Æs.*

Ærarium invenerunt Cyclopes, Diſs. 34. in Thucyd. num. 7.

Ærarium Græciæ erat Delus, Diſs. 77. in Anthol. num. 8.

Ærarium erat in poteſtate Senatus Romani, Diſs. 10. in Liv. num. 6.

Æratis lectis quando primùm uti cœperint Romani, Diſs. 3. in Liv. num. 4. & Diſs. 12. in Liv. num. 4.

Aëre exprimitur ſurſum noſter ignis; ideo niſi ſubinde reficiatur, diſſipatur, Diſs. 10. in Eurip. n. 5.

Aëre tranquillo nihil jucundius, turbato nihil terribilius, ideo meritò Juno, quæ eſt aër, & nuptiis præeſt, & armis, Diſs. 26. in Virg. num. 1. *Vide. Aër. Aërem. Aëris.*

Ære alieno oppreſſis, & ſceleſtis hominibus familiariter utebatur Cæſar, Diſs. 12. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 4. in Liv. num. 5.

Ære alieno oppreſſi ad Aſyla confugiebant, Diſs. 25. in Thucyd. num. 9.

Ære alieno nexos ſolverat Manlius, & tamen e Capitolio dejectus eſt, Diſs. 12. in Liv. num. 8.

Ære alieno oppreſſi augures fieri non poterant, Diſs. 19. in Liv. num. 14.

ex Ære etiam efficiebantur trophæa, Diſs. 24. in Liv. num. 5.

Ære alieno obrutus erat Catilina, Diſs. 2. in Cic. num. 9 *Vide. Æra. Æris. Æs alienum. Debita.*

Aeream tabulam Olympiæ dedicaſſe Oenopidem Chium ferunt, in qua ſiderum motum quinquagintanovem annorum deſcripſerat, & annum Magnum nuncupavit, Diſs. 30. in Liv. num. 75.

Aereas columnas Metonem ſtatuiſſe ferunt, in quibus annum magnum ex decem, & novem annis conſtare voluit, Diſs. 30. in Liv. num. 75.

Aerei Tauri Simulacrum in foro principium fuit Romæ a Romulo conditæ, Diſs. 23. in Liv. num. 8.

Aërem eſſe Plutonem Empedocles putavit. Diſs. 68. in Anthol. num. 6.

Aërem adorabant Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. num. 6. & Diſs. 72. in Anthol. num 8.

Aërem, & ignem maris loco eſſe putaverunt Ariſtoteles, & Cicero, Diſs. 43. in Anthol. num. 5.

Aërem terræ vicinum eſſe Inferos Phornutus putavit, Diſs. 9. in Eurip. num. 9.

Aërem adminiſtrans mens Juno dicitur, Diſs. 17. in Liv. n. 8. *Vide. Aër. Aëre. Aëris.*

Aereo vomere uſus eſt Romulus in condendâ urbe Româ, Diſs. 23. in Liv. num. 6.

Aëris tranquillitas indicium futuri terræ motus, Diſs. 48. in Thucyd. num. 27.

Aëris decus ſignificat Hercules, Diſs. 9. in Anthol. num. 7.

Aëris percuſſio eſt ſonus, & vox, Diſs. 9. in Eurip. n. 9. *Vide. Aër. Aëre. Aërem.*

Aeris temperaturam invenerunt Dactyli Idei, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. *Vide. Æra. Ære. Æs.*

Ærumnoſos homines vocat Homerus, Diſs. 24. in Eurip. num. 2.

Æs Corinthium quomodo inventum ſit, Diſs. 6. in Thucyd. num. 8.

Æs optimum ſibi reſervavit Idomeneus; deterius verò aliis diſtribuit, Diſs. 67. in Anthol. num. 4. inde Cretenſes mendaces habiti, Diſs. 67. in Anthol. num. 4.

Æs alienum contractum cauſa fuit multis, quòd bella concitarent, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3. *Vide. Ære alieno. Debita.*

Æs quod pœnæ nomine penditur Sacramentum dicitur, Diſs. 40. in Cic. num. 7. & 8.

Æs optimum dixit Diogenes, ex quo conflatæ erant Statuæ Harmodii, & Ariſtogitonis, Diſs. 84. in Anthol. num. 8.

Æs primus Servius Rex Romæ ſignavit, Diſs. 47. in Thucyd. num. 1.

Æſacus Priami filius peritiſſimus ſomniorum conjector, Diſs. 27. in Virg. num. 4.

Æſchinem quantopere coluerit Philippus, Diſs. 12. in Cic. num. 2.

Æſchines quum eſſet Hiſtrio actor non primarum partium, evaſit orator, Diſs. 79. in Cic. num. 4. & Diſs. 80 in Cic. num. 2.

Æſchines corruptus fuit pecuniâ a Philippo, Diſs. 33. in Cic. num. 6.

Æſchines an ſit ille orator, qui quum licentiâ uteretur in Pompejum, exulare coactus eſt, Diſs. 63. in Cic. num. 4. & Diſs. 64. in Cic. num. 4.

Æſchines Socrati ſe ipſum donare dixit, Diſs. 32. in Thucyd. num. 4.

Æſchines philoſophus academicus, Diſs. 61. in Cic. num. 1.

Æſchinis orationem adversùs Demoſthenem vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. num. 3.

Æſchyli prope ſtatuam Athenienſes Euryclidis præſtigiatoris ſimulacrum collocarunt, Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.

Æſchylum Euripidi præpoſuit Ariſtophanes, Diſs. 2. in Eurip. num. 10.

Æſchylum coluit Hiero Siciliæ Rex, Diſs. 3. in Eurip. num. 10. & Diſs. 72. in Cic. n. 6.

Æſchylus ſemper ebrius ad carmina facienda acceſſit, Diſs. 4. in Eurip. num. 6.

Æſchylus vocabatur in Bacchi feſto, Diſs. 6. in Eurip. num. 4.

Æſchylus perſonam invenit, Diſs. 6. in Eurip. num. 5.

Æſchylus ab Aquilâ dejectâ in ejus caput teſtu-

ſtudine interiit, Diſs. 12. in Virg. num. 7.
Æſchylus reprehenditur a Sophocle, quòd nunquam ſobrius verſus pangeret, Diſs. 13. in Anthol. num. 5.
Æſchylus, qui imprudens vulgaverat ſacra Cereris, capitis damnatus fuiſſet, niſi oſtendiſſet ſe non eſſe initiatum, Diſs. 38. in Anthol. num. 6.
Æſchylus dixit Jovem eſſe omnia, Diſs. 68. in Anthol. num. 11. & 12.
Æſchylus nonagies in certamen deſcendit, vicies octies eſt coronatus, Diſs. 29. in Cic. num. 10.
Æſculapii templo ſomnia captabant Ægroti, Diſs. 38. in Thucyd. num. 3. quum ea mittere putaretur, Diſs. 19. in Eurip. num. 16.
Æſculapii filius exiſtimatus eſt Aratus, Diſs. 17. in Liv. n. 7. & Diſs. 32. in Virg. num. 2.
Æſculapii multi fuerunt, quorum unus ſpecillum invenit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 5. primus vulnus obligavit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 5. alius alvi purgationem, dentiſque evulſionem invenit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 5.
Æſculapio templa in locis ſalubribus ædificari quare Vitruvius jubeat, Diſs. 38. in Thucyd. num. 4.
Æſculapio miſſa eſt Eatini coma, Diſs. 42. in Anthol. num. 13.
Æſculapius peſtilentiæ causâ Epidauro Romam delatus eſt, Diſs. 14. in Thucyd. num. 9.
Æſculapius natus eſt in urbe Triccâ, Diſs. 83. in Anthol. num. 18.
Æſculapius aër eſt, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.
Æſculapius quare filius Apollinis ſit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 7.
Æſculapius quare cum Hygiâ conſecratus ſit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 7.
Æſculo Jovis victimæ coronabantur, Diſs. 44. in Virg. num. 2.
Æſopi patina ſexcentis ſeſtertiis conſtitit, Diſs. 6. in Eurip. num. 19 Diſs. 3. in Liv. num. 10. & Diſs. 13. in Cic. num. 5. divitiæ, Diſs. 90. in Cic. num. 4.
Æſopus gravior Roſcio, Diſs. 90. in Cic. n. 6.
Æſopus interrogatus, quid agerent Dii, reſpondit alia ſtruere, alia deſtruere, Diſs. 18. in Eurip. num. 2.
Æſtas frigida fuit, quando Cæſar interfectus fuit, Diſs. 10. in Thucyd. num. 6.
Æſtas, & hiems oſtenditur e Plejadibus ortu, & occaſu, Diſs. 65. in Anthol. num. 4.
Æſtas, ſeu meſſis appellatur barba, quum primùm tondetur, Diſs. 42. in Anthol. num. 2.
Æſtas adoleſcentiæ ſimilis, Diſs. 42. in Anthol. num. 3.
Æſtate, an hieme ludi Nemeæi celebrarentur, Diſs. 6. in Anthol. num. 6.
Æſtate, atque hieme eandem veſtem geſtabant pueri Spartani, Diſs. 50. in Anthol. num. 6.
Æſtatem repræſentabat rufus color unius factionis aurigarum in ludis Romanis, Diſs. 20. in Cic. num. 2.
Æſtatem anni magni futurum incendium Mundi aliqui tradiderunt, Diſs. 53. in Thucyd. num. 22.
Æſtatis, & hiemis principium idem eſt apud Latinos, & Græcos; veris verò diverſum, Diſs. 65. in Anthol. num. 5.
Æſtimare merces vendendas quomodo Seres ſolerent, Diſs. 77. in Anthol. num. 15.
Æſtivi ſolſtitii tempore ludi Olympici celebrabantur, Diſs. 2. in Anthol. num. 7.
Æſtu vexante Græciam Æacus pluviam impetravit, Diſs. 14. in Thucyd. num. 8.
Æſtum ſepties quot diebus, noctibuſque reciprocare dicitur Euripus Euboicus, Diſs. 4. in Eurip. num. 1.
Æſymnetas vocabant Reges, quorum principatus morte finiebatur, nec illud filiis relinquebant, Diſs. 5. in Thucyd. num. 9.
Ætas quot annos contineat, Diſs. 7. in Anthol. num. 3.
Ætas militiæ apud quamplures populos, Diſs. 11. in Eurip. num. 16. & 17.
Ætas decrepita multis non minuit vigorem, Diſs. 64. in Anthol. num. 6. 7. & 8. aliquibus minuit, Diſs. 64. in Anthol. num. 5. 7. & 8.
Ætas, qua floruit Homerus, Diſs. 9. in Thucyd. num. 9.
Ætas Thucydidis, quum bellum Peloponeſiacum exarſit, Diſs. 11. in Thucyd. num. 1.
Ætas, qua Craſſus Serviliam legem ſuaſit, & ad caſus urandas acceſſit. Diſs. 16. in Cic. num. 4. 5. & 6.
Ætas, qua Romulus Romam ædificavit, Diſs. 23. in Liv. num. 2.
Ætas virilis autumno comparatur, ſenilis hiemi, Diſs. 42. in Anthol. num. 3.
Ætas, qua multi barbam depoſuerunt, Diſs. 42. in Anthol. num. 5.
Ætas, qua Romani prætextam deponebant, & liberam togam ſumebant, Diſs. 42. in Anthol. num. 17.
Ætas, ad quam pervenit Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. num. 4.
Ætas, qua Craſſus Carbonem, Cæſar Dolabellam, Aſinius Pollio Catonem, Calvus Vatinium accuſarunt, Diſs. 86. in Cic. num. 2.
Ætas, qua relegatus fuit, & mortuus eſt Ovidius, Diſs. 51. in Thucyd. num. 54.
Ætas, qua conſules fierent, & magiſtratum petere liceret, Diſs. 20. in Eurip. num. 3.
Ætas provecta requirebatur ad auguratum, Diſs. 19. in Liv. num. 14.
Ætas, qua caperentur Veſtales virgines, Diſs. 31. in Liv. num. 4.
Ætas, qua floruit Hipparchus, Diſs. 68. in Cic. num. 3.
Ætas indoctior eruditiſſimo ſæculo ſuccedit, Diſs. 69. in Cic. num. 7.
Ætas Ciceronis, qua Tullium procreavit ex Terentiâ uxore, Diſs. 3. in Cic. num. 7.
Ætas, qua nuptiæ celebrandæ ſunt, Diſs. 15. in Anthol. num. 17.
Ætas, qua athletæ deſiſtebant, ſi non vicerant, Diſs. 15. in Anthol. num. 17.
Ætas ſenilis imaginis ſignificat Herculem ſapientem fuiſſe, Diſs. 8. in Anthol. num. 4.
Ætate florentes multi cum laude exercitus duxerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 4. & 5.

Ætate Auguſti poëticæ ſtudium maximè colebatur, Diſs. 29. in Cic. num. 11.
Ætate Oreſtis Furiæ appellatæ ſunt Eumenides, Diſs. 18. in Thucyd. uum. 5.
Ætate quæ eeteris Veſtalibus præſtabat, maxima Veſtalis dicebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 16.
Ætate eadem quamplures philoſophi, poëtæ, oratores fluruerunt, & quare, Diſs. 67. in Cic. n. 3. & 4. & Diſs. 68. in Cic. n. 2. & 3.
Ætatem pene iutegram bellum ſuſtinuerunt Athenienſes murtuo Pericle, Diſs. 52. in Thucyd. uum. 9.
Ætatem idoneam militiæ habentes Græci dicunt ἐν ἡλικίᾳ εἶναι, Diſs. 51. in Eurip. num. 15.
Ætatem ſingulorum dum numerat Heſiodus, an ſeculum pru anuo accipiat, Diſs. 30. iu Liv. num. 77.
Ætatem impedimento ad diſcendum non eſſe Priſci nou exiſtimabaut, Diſs. 64. iu Cic. num. 2.
Ætatis anno quarto Apollo in Delo aram fabricavit ex cornibus cervorum a Dianâ cæſorum, Diſs. 40. in Thucyd. num. 5.
Ætatis ver dicitur juveutus, Diſs. 56. in Authul. num. 7.
Ætatis cujuſcumque eſſent homines Homeri carminibus delectabantur, Diſs. 50. in Cic. n. 5.
Ætatis annum ducenteſimum explent Seres, Diſs. 77. in Anthol. num. 14.
Ætatis annum trigeſimum compleviſſe jurare debebant judices Athenis, Diſs. 26. in Cic. num. 6.
Ætatis annu octogeſimu quinto murtuus eſt Carneades, Diſs. 63. in Cic. num. 8. *ex*
Ætatis tempus, quo ſeues muneribus publicis ſolvebantur, Diſs. 5. in Cic. num. 6.
Æternam futuram Romam putabant Veteres, Diſs. 86. in Anthol. num. 5.
Æternitas mentis ſpectanda, Diſs. 33. in Anthol. num. 6.
Æternum ignem aſſervabant Perſæ, Diſs. 69. in Anthol. num. 4. Athenienſes, Diſs. 69. in Authol. num. 5.
Æternum ſe putavit Conſtsntius, quum Gallum ſibi inſidiantem ſuſtuliſſet, Diſs. 45. in Thucyd. num. 6. Diſs. 43. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 5. in Liv. num. 5.
Æther quomodo efficiat terræmotum juxta Anaxagoram, Diſs. 48. in Thucyd. n. 54. & 15.
Æther eſt Juppiter, Diſs. 23. in Anthol. num. 9. & Diſs. 68. iu Anthol. num. 5. & Diſs. 16. in Virg. num. 3.
Æther, atque ignis idem ſunt, Diſs. 68. in Anthol. num. 5.
ex Æthere decidentibus ſeminibus procreatos eſſe homines Veteres crediderunt, Diſs. 30. in Cic. num. 2.
Ætherem adminiſtrans mens eſt Minerva, Diſs. 17. in Liv. num. 8.
Æthereum corpus Angelis quidam tribuunt, Diſs. 17. in Liv. num. 8.
Æthereum corpus animis, & Diis quidam tribuunt, Diſs. 26. in Virg. num. 7.
Ætheris filias eſſe Deas σεμνὰς Hyginus affirmat, Diſs. 18. in Thucyd. num. 5.
Ætheris conjux terra, Diſs. 43. iu Anthul. num. 3. ejuſdem filii multi, Diſs. 43. in Anthol. uum. 4.
Ætheris ſummum cacumen eſt Minerva, Diſs. 16. in Virg. num. 3.
Æthiupas Autochthonas eſſe Diodurus Siculus arbitratur, Diſs. 4. in Thucyd. num. 10.
Æthlupes creabant Reges pulchriures, Diſs. 15. in Eurip. num. 6.
Æthiopes plerique connubia promiſcua permittebaut, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Æthiupes Gymnoſophiſtas habebant philoſophus, Diſs. 54. in Cic. num 6.
Æthiopes Macrobii agriculturam aſpernabantur, quum lacte, & carnibus veſcereutur, Diſs. 81. in Cic. num. 5.
ex Æthiupiâ exorta eſt peſtis, quæ Athenienſca invaſit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 5.
Æthiopiæ Rex epiſtulâ ad Romanum Puntificem ſeribit Phœnicem trecentos annos vivere, Diſs. 30. in Liv. num. 76.
Æthiopiæ jugum, qoud Theon ocheuma vucatur, ignibus ardet, Diſs. 35. in Liv. num. 25.
Æthiupiam uſque ad inſulam Meroëa debellavit Petronius, Diſs. 9. in Liv. num. 14.
Æthiopum Rex Amaſi reſpondit damnoſiſſimum eſſe Dæmonem, Diſs. 44. in Anthol. num. 6.
Æthiupum menſas cur accedere Dii dicautur ab Homero, Diſs. 10. in Eurip. num. 4.
Æthiopum ſolitudines aggrediens Cambyſes exercitum perdidit, Diſs. 42. in Thucyd. num. 2.
ex Æthrâ, ſeu ex Plejone Atlas genuit duodecim filias, Diſs. 65. in Anthol. num. 2.
Æthram Theſei matrem captivam abduxeruut Caſtor, & Pollux, quum bellum geſſiſſene cum Athenienſibns ob raptam a Theſeo Helenam, Diſs. 16. in Eurip. num. 13.
Æthrea appellata Rhodus, Diſs. 26. in Authol. num. 3.
Æthuſa adhæſit Miudu, Diſs. 33. in Thucyd. num. 50 Diſs. 48. in Thucyd. num. 30.
Aëtion pictor famam ſibi in Olympicis conciliavit. Diſs. 2. in Authol. num. 12.
Ætnâ flammas eructante Amphinomus, & Anapius fratres parentes ſuſtulerunt, quibus flammæ viam dederunt, Diſs. 54. in Thucyd. uum. 2.
Ætnâ judice Ceres obtinuit diſceptans de Siciliæ puſſeſſione cum Vulcanu, Diſs. 33. in Thucyd. uum. 2.
Ætnæ flammas, & aliorum muntium eſſe rivus Phlegethuntis dixit Plato, Diſs. 83. in Anthol. num. 7.
Ætnæ in cratores an ſeſe conjecarit Empedocles, Diſs. 41. iu Thucyd. num. 4.
Ætnæ incendia malè deſcribere Virgilium perperam aliqui putarunt, Diſs. 75. in Cic. num. 9.
Ætnæ mons adeo florum odore abundat, ut canes veſtigia ferarum uon ſentians, Diſs. 33. in Thucyd. num. 4.
Ætnæ iu monte genus humanum reparaverint Deucalion, & Pyrsha; an in Parnaſſo, vel in Acdo petrâ Phrygiæ, Diſs. 34. in Thucyd. num. 4.

Ætnam

Ætnam Hiero appellavit Catanam, Diſs. 54. in Thucyd. num. 2.

Ætoli avari, & injuſti, Diſs. 7. in Liv. num. 4.

Ætolica an ſcripſerit Nicander Colophonius celeber poëta, Diſs. 75. in Cic. num. 4.

Ætolis fugæ locum adimere noluit Antigonus, Diſs. 6. in Thucyd. num. 12.

Ætolis ſe jungunt Romani, ut Philippum, qui fœdus cum Pœnis fecerat, ad pacem faciendam cogant, Diſs. 44. in Thucyd. num. 4.

Ætolorum linguâ κεκονιτμένον ſignificat *currentem* apud Aratum, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.

Ætolum quidam faciunt Nicandrum Colophonium, Diſs. 75. in Cic. num. 1.

Affectuum vacuitatem non amplectebantur Cynici, nec Stoici, Diſs. 57. in Cic. num. 5.

Affines tertio die nuptiarum convivium exhibebant, Diſs. 30. in Thucyd. num. 7.

Affinis, qui cum Sponſo, & Sponsâ vehebatur, dicebatur Parochus, Diſs. 31. in Thucyd. num. 8. & paranymphus, Diſs. 31. in Thucyd. num. 8.

Afranius leporem ſolis Atticis conceſſum conſequutus eſt, Diſs. 68. in Cic. num. 2.

Afri adversus Ægyptios fuſtibus antiquitus bella geſſerunt, Diſs. 12. in Anthol. num. 2.

Africâ, & Europâ ſimul major eſt Aſia, Diſs. 33. in Anthol. num. 2.

ex Africâ advehebantur Metello Pio feræ, & volucres ad veſcendum, Diſs. 3. in Liv. num. 9.

Africæ iter mari altero die a quibuſdam confectum eſt. Diſs. 76. in Anthol. num. 6.

Africæ, vel Europæ populis Siciliâ opus eſt ad imperium Orbis terrarum, Diſs. 55. in Thucyd. num. 7.

Africæ populi Isderies morem habebant, quod cujus jocis femina arriſerat, is eligebatur in Virum, Diſs. 29. in Thucyd. num. 12.

in Africam ex Europâ quidam mari altero die pervenerunt, Diſs. 76. in Anthol. num. 6.

Africam ab Europâ dividens mare nullum olim fuiſſe tradit Plato, Diſs. 54. in Thucyd. num. 2.

in Africam bellum transferens Agathocles a Carthaginienſibus profligatus ipſos debellavit, Diſs. 44. in Thucyd. num. 10.

Africam biennio perdomuit Scipio, Diſs. 52. in Thucyd. num. 7.

Africani in honorem edito munere quum ſordidè ſe geſſiſſet Tubero a Præturâ repulſus eſt, Diſs. 2. in Liv. num. 5. & Diſs. 89. in Cic. num. 6.

Africani inſcriptio ſepulcralis, Diſs. 30. in Anthol. num. 7.

Africanis Elephantis longè fortiores Indici, Diſs. 37. in Cic. num. 5.

Africano conceſſum eſt, ut in cellâ Jovis imaginem haberet, quæ promebatur, quum funus Corneliæ genti duceretur, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. & Diſs. 29. in Liv. num. 11.

Africano, & Lælio adjutoribus ſcripſiſſe comœdias Terentium proditum eſt, Diſs. 2. in Eurip. num. 6. *Vide. Scipio.*

Africanus quidam, ſeu Sirites tibias invenit, & e loto fabricavit, Diſs. 62. in Anthol. n. 3.

Africum præcipitem jure vocavit Horatius contra opinionem Scaligeri, Diſs. 71. in Cic. num. 8.

Agellius Corcyræa ſphæræ luſus inventionem tribuit Nauſicaæ, Diſs. 17. in Anthol. num. 1.

Agellius affirmat primam urbem conditam eſſe Athenas, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7.

Agamemnon confidebat ſe Trojam everſurum, ſi decem Neſtori ſimiles habuiſſet, Diſs. 35. in Cic. num. 6.

Agamemnon in bello vitæ, neciſque poteſtatem habebat, in ceteris ſecus, Diſs. 5. in Thucyd. num. 7.

Agamemnon a Therſite jurgiis impunè laceſſebatur, Diſs. 5. in Thucyd. num. 7.

Agamemnon obiicit Achilli, quòd prœliis ſolùm delectaretur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.

Agamemnon poëtam reliquit Clytæmneſtræ, qui ejus mores componeret, & eo quidem vivo nihil deliquit; eo verò occiſo multa flagitia commiſit, Diſs. 1. in Eurip. num. 4.

Agamemnon regno, & vitâ ſpoliatus fuit, Diſs. 16. in Eurip. num. 19.

Agamemnon Juppiter e Spartanis colebatur, & unde ſic diceretur, Diſs. 10. in Anthol. num. 19.

Agamemnon laudat Idomeneum, quòd omnes bibendo ſuperaret, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Agamemnon nolebat Polyxenam ſacrificare, Diſs. 23. in Eurip. num. 1. & 2.

Agamemnon vetuit diripi domum Antenoris appoſitâ pantheræ pelle, Diſs. 16. in Liv. n. 2.

Agamemnon tranſtulit Regnum Sicyonium ad Mycenæos, Diſs. 5. in Thucyd. num. 2.

Agamemnonem cogitantem expreſſit Pylades, ut magnum ſignificaret, Diſs. 17. in Anthol. num. 8.

Agamemnonem non tota nocte dormientem inducit Homerus, Diſs. 9. in Anthol. num. 5.

Agamemnonem Clytæmneſtra interfecit, Diſs. 15. in Anthol. num. 20. & Diſs. 1. in Eurip. num. 4.

Agamemnoni Pompejum comparabant, qui admirabantur, quum tamen longè anteponendus eſſet Pompejus, Diſs. 12. in Eurip. num. 13.

Agamemnoni gratificantes an Græci bellum Trojanum ſuſceperint, Diſs. 15. in Eurip. num. 3. & 4.

Aganice Theſſali Hegetoris filia prævidens defectum lunę magicum murmur ſimulavit, quum Luna cepit obſcurari, & hac ratione perſuaſit ſe vim habere illius è Cœlo detrahendæ, Diſs. 10. in Thucyd. num. 10.

Agaſonem, & alios cum Rege defuncto ſepeliebant Gerrhi, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.

Agatharchum pictorem violenter incluſum Alcibiades coëgit domum pingere, Diſs. 37. in Thucyd. num. 7.

Agatharchus victor in ſacris certaminibus epulum dabat, & Simonide egreſſo conclave corruit, & locorum memoriâ Simonides cadavera cognovit, Diſs. 87. in Cic. num. 5.

Agathias Scholaſticus poëta, Diſs. 78. in Anthol. num. 1.

Agathocles Rex fictilibus utebatur, ut admoneretur ſe natum figulo patre, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.

Aga-

Digitized by Google

Agathocles Syracuſarum tyrannus ſe liberavit a Carthaginienſium impetu bellum in Africam transferendo, Diſs. 44. in Thucyd. num. 10.

Agathonem poëtam adamavit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. num. 8.

Agathonis poëtæ verſus in eos, qui parergon tanquam opus, & opus tanquam parergon elaborant, Diſs. 24. in Cic. num. 5.

Agdus petra, in qua Deucalion, & Pyrrha genus humanum repararunt, Diſs. 34. in Thucyd. num. 4. & ex qua natus Acdeſtis, Diſs. 32. in Virg. num. 5. *Vide. Acdus.*

Agelao, vel Archelao famulo Priamus Paridem exponendum tradidit, Diſs. 27. in Virg. num. 4.

Agendi imperitiâ Demoſthenes, quum primam habuiſſet orationem, exploſus eſt, Diſs. 79. in Cic. num. 4. & Diſs. 87. in Cic. num. 4.

Ager Byzacii frugem centuplicatam reddit, Diſs. 21. in Virg. num. 12.

Ager occupatus Hannibalis caſtris non diminuto pretio Romæ venditus eſt, Diſs. 83. in Cic. num. 3. *Vide. Agri. Agris.*

Ageſilaum exiguâ ſtaturâ, & claudum deriſit Thacos Rex Ægyptiorum, & ideo regno exutus eſt, quum ipſi opem laturus adveniſſet, Diſs. 21. in Liv. num. 9.

Ageſilaus dicitur ab Æſchylo Deus Inferorum, Diſs. 7. in Eurip. num. 7.

Ageſilaus reprehenditur ab Iſocrate, quòd nondum Græciæ rebus compoſitis bellum Perſis intuliſſet, Diſs. 44. in Thucyd. num. 7.

Ageſilaus niſi ab Ephoris revocatus fuiſſet Aſiam ſubacturus videbatur, Diſs. 7. in Thucyd. n. 12 & Diſs. 52. in Thucyd. num. 3.

Ageſilaus deprehenſus eſt ab Amico, quum equitaret in arundine, Diſs. 58. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 4. in Eurip. num. 8.

Ageſilaus ſæpe circumventis hoſtibus exitum dandum eſſe cenſuit, Diſs. 6. in Thucyd. num. 12. Diſs. 9. in Liv. num. 2.

Ageſilaus Thebanos, qui ad templum confugerant, incolumes dimiſit, Diſs. 23. in Anthol. num. 3.

Ageſilaus anno ætatis octogeſimo completo res præclaras in Ægypto geſſit, Diſs. 64. in Anthol. num. 6.

Ageſilaus vendidit nuda mancipia Aſiatica, ut appareret, quanto meliora eſſent Græcis, Diſs. 17. in Thucyd. num. 8.

Ageſilaus, ut Ephoris pareret, ſpem Aſiæ ſubigendæ abjecit, Diſs. 5. in Thucyd. num. 6.

Ageſipolis Argivorum terram populans, quum terræmotus extitiſſet, quomodo milites diſcedere volentes retinuerit, Diſs. 48. in Thucyd. num. 2. coactus eſt copias Argis abducere, Diſs. 48. in Thucyd. num. 2.

Agis imperium Græciæ peperit Lacedæmoniis, & tamen mulctatus eſt ab Ephoris, quod in publico veſci nollet, Diſs. 5. in Thucyd. num. 5.

Agis Spartanorum Dux, quum in Atticam exercitum traduceret, terræmotibus deterritus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. num. 1.

Agitandi currum peritiam reprehendit Plato in Anniceri, Diſs. 44. in Cic. num. 7.

Aglaophontis picturas dicavit Alcibiades, in quibus Olympias, & Pythias Alcibiadem coronabant, Diſs. 37. in Thucyd. num. 6.

Agna, quæ Idibus Jovi ſacrificabatur, ovis idulis a Feſto nuncupatur, Diſs. 30. in Liv. num. 51.

Agni lactentes dicuntur ſubrumi a rumâ, quæ Mammam ſignificat, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Agnon Rhetoricen eſſe artem negavit, Diſs. 79. in Cic. num. 3.

Agnon unus ex Amicis Alexandri aureos clavos calceis infixos geſtabat, Diſs. 24. in Cic. num. 4.

Agnum herbam mulieres in ſacris Cereris ſubſternebant, quia libidinem extinguat, Diſs. 39. in Anthol. num. 6.

Agnum, ſuem, & vitulum immolabant in ſacro ambarvali, Diſs. 53. in Thucyd. num. 21.

Agonalia Feſtum, Diſs. 30. in Liv. num. 53.

Agoracrito multa opera dicavit Phidias, Diſs. 5. in Thucyd. num. 4.

Agoracritus iniquo Athenienſium judicio victus ab Alcamene ſignum ſuum nuncupavit Nemeſim, & eâ lege vendidit, ne Athenis eſſet, Diſs. 18. in Eurip. num. 11.

Agoracritus ſtatuarius inſignis, Diſs. 48. in Cic. num. 5.

Agrariæ legis auctores orante Cicerone ſuperati ſunt, Diſs. 12. in Cic. num. 3. Diſs. 36. in Cic. num. 20. & Diſs. 47. in Cic. num. 7.

Agri etiam luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 19. & 21.

Agri in Galliâ luſtrabantur etiam, quum religio Chriſtiana invaluiſſet, Diſs. 53. in Thucyd. num. 22.

Agri in poſſeſſionem mittebat populum lex Gracchorum, Diſs. 35. in Cic. num. 3. & 4.

Agri quum propter inundationes Nili æſtimandi eſſent, Ægyptii Geometriam excogitarunt, Diſs. 24. in Cic. num. 7. *Vide, Ager, Agris.*

Agricola ferens, & cum latrone congrediens ſaltare dicebatur, Diſs. 17. in Anthol. num. 5.

de Agriculturâ qui ſcripſerint, Diſs. 80. in Cic. num. 5.

Agriculturæ ignarus Nicander Colophonius eam carminibus ornavit, Diſs. 46. in Cic. num. 7. Diſs. 62. in Cic. num. 4.

Agriculturæ imperitus non fuit Nicander Colophonius, Diſs. 73. in Cic. num. 2. & 5. & Diſs. 74. in Cic. num. 2. & 6.

Agriculturæ præcepta tradidit Cato Major, poſtquam egregius imperator extitiſſet, Diſs. 3. in Cic. num. 6.

Agriculturæ præcepta quum tradiderint Cornelius Celſus, Varro, Columella, eam artem ſciviſſe credendum eſt, licet ab agro remotiſſimi eſſent, Diſs. 73. in Cic. num. 2.

Agriculturam non exercebant cives Lacedæmonii, Diſs. 54. in Anthol. num. 9.

Agriculturam aſpernebantur multi populi, Diſs. 81. in Cic. num. 5.

Agriculturam Ceres Athenis monſtravit Mortalibus, Diſs. 15. in Cic. num. 9.

Agri.

Agriculturam homines manſueſeciſſe Libanius tradit, Diſs. 30. in Cic. num. 7.
Agriculturam Janus docuit, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Agrigentini Exęneto Olympico victori trecentis alborum equorum bigis occurrerunt, Diſs. 28. in Liv. num. 5.
Agrigentini ſtudioſi equorum, Diſs. 54. in Thucyd. num. 7.
Agrigentini equis athletis magnifica ſepulcra extruxerunt, Diſs. 6. in Anthol. num. 10.
Agrigentum græce Acragas a fluvio appellatus in colle extat, Diſs. 54. in Thucyd. num. 5.
Agrippa domitis Boſphoranis honorum ſatietate triumphum recuſavit, & ornamentis contentus fuit, Diſs. 25. in Liv. num. 9.
Agrippa in Circo ova collocavit, Diſs. 20. in Cic. num. 10.
Agrippa plebem a ſeceſſione revocavit, Diſs. 31. in Cic. num. 4.
Agrippina ſæva Noverca in prolem, & exitiabilis Claudio viro fuit, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.
Agrippina conjux Germanici, Diſs. 29. in Anthol. num. 2.
Agrippinæ honoris cauſâ Senatus conceſſit, ut carpento uteretur, Diſs. 31. in Liv. num. 10.
Agrippinæ Matri Neronis duo lictores decreti fuerunt, Diſs. 22. in Liv. num. 4.
Agrippinæ veſtis ex auro textili ſine aliâ materiâ erat, Diſs. 28. in Liv. num. 22.
Agris Periclis, & Fabii pepercerunt Archidamus, & Hannibal, ut eos civibus ſuſpectos efficerent, illi autem agros ſuos Reipublicæ donaverunt, Diſs. 6. in Thucyd. num. 11.
Agros ſtercorari a Perſis quum audiſſet Rex Æthiopum, irriſit eos, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Agros ſinguli convivæ emerunt ex donis, quæ illis dedit Caranus in nuptiis filii, Diſs. 30. in Thucyd. num. 11.
Agrum Lacedæmoniorum in æquales partes diſtributum quum vidiſſet Lycurgus, dixit eſſe fratrum, non Civium, Diſs. 1. in Eurip. num. 13. *Vide. Ager. Agri.*
Agyrium tulerunt Syracuſæ, Diſs. 33. in Thucyd. num. 3.
Alienis viſceribus quaſi præditus eſſet Dydimus Chalcenterus appellatus eſt, Diſs. 6. in Cic. num. 8.
Aiacis Oilei filii comites tenuerunt Brutios, & Pentapolin & Ozolin ędificarunt, Diſs. 35. in Thucyd. num. 6.
Aiax Oilei filius Caſſandram compreſſit in templo *Minervæ*, quare ipſa irata Græcos perdidit, Diſs. 27. in Anthol. num. 1. & Diſs. 39. in Virg. num. 6.
Aiax uterque periit irâ Minervæ, Diſs. 27. in Anthol. num. 1.
Aiax licet fortiſſimus non obtinuit arma Achillis, ſed Ulyſſes ſapientiſſimus, Diſs. 27. in Anthol. num. 1. & Diſs. 28. in Anthol. n. 1.
Aidoneus dicitur Bacchus, Diſs. 48. in Anthol. n. 2. & Diſs. 7. in Eurip. n. 7. *Vide. Adoneum.*
Aidoneus dicitur Deus Inſarorum, Diſs. 7. in Eurip. num. 7.
Alâ Muſcæ operiebat quadrigas factas a ſe Myrmecides, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. *Vide. Alas.*
Alabandum auctorem ſuum Alabandenſes Deorum honoribus conſecrarunt, Diſs. 12. in Liv. num. 2. & Diſs. 24. in Virg. num. 1.
Alani populi, Diſs. 4. in Liv. num. 7. & Diſs. 25. in Liv. num. 19.
Alas quare veteres affinxerunt Adraſteæ, Diſs. 18. in Eurip. num. 9.
Alas amiſiſſe Amorem dicit Propertius, quum ſignificare vult ab illo non deleri, Diſs. 58. in Anthol. num. 5. & 6.
Alas adimebant, ut ſignificarent perſeverantiam, Diſs. 58. in Anthol. num. 5. & ſeqq.
Alas Fortunæ quidam tribuerunt ad ejus inconſtantiam ſignificandam, Diſs. 81. in Anthol. num. 6.
Alas abieciſſe Fortunam tradit Plutarchus, quum ad Romanos pervenit, Diſs. 86. in Anthol. num. 5. *Vide. Alâ.*
Alata finguntur ſomnia, Diſs. 19. in Eurip. num. 9.
Alatus Equus Pegaſus natus eſt e cruore Meduſæ, quam Perſeus interfecerat, qui Pegaſum domuit, Diſs. 10. in Anthol. num. 3.
Alba linea ante oſtia carcerum Circi qua de cauſâ duceretur, Diſs. 20. in Cic. num. 8.
Alba condita ab Aſcanio, Diſs. 13. in Liv. n. 6.
Alba oriundum ſacerdotium Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. num. 17. & 18.
Albæ victimæ in omnibus ſacrificiis probabantur, Diſs. 43. in Virg. num. 3. *Vide. Albi. Albis. Albus.*
Albani nullam curam agebant cadaverum, Diſs. 24. in Thucyd. num. 10.
Albani deduxerunt triginta colonias Latinas, Diſs. 17. in Virg. num. 4.
Albani, & plures alii populi in orbem recepti ſunt, Diſs. 9. in Liv. num. 6.
Albano in monte Conſules, quum magiſtratum iniiſſent, ſacrum faciebant, Diſs. 30. in Liv. num. 25. cui intererant omnes populi Latini, ideo hujus dies Feriæ Latinæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. num. 25.
Albano in monte Quinquatria celebrabat Domitianus, Diſs. 29. in Anthol. num. 5. & Diſs. 30. in Liv. num. 39.
Albano in monte triumphavit Marcellus, ut mos erat, Diſs. 24. in Liv. num. 14.
Albano ritu ſacrificare quid eſſet, Diſs. 9. in Anthol. num. 9. & Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Albanorum prima veſtalis Amata vocabatur, Diſs. 31. in Liv. num. 16.
Albanorum Rex Tarchetius juſſit, ut filia miſceretur cum membro virili, quod in foco viſum fuerat, naſciturum enim clariſſimum hominem oraculum prædixerat, Diſs. 13. in Liv. num. 5.
Albanos quare Virgilius Patres appellat. Diſs. 16. in Liv. num. 6.
Albi coloris mappâ leones, & urſi irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. num. 8.
Albi, & Rheno comprehenſas nationes domuit Germanicus, Diſs. 9. in Liv. num. 15.
Albi equi quatuor uno jugo juncti currum triumphantis trahebant, Diſs. 28. in Liv. num. 1.
Albi equi Soli, & Jovi tribuebantur, Diſs. 28. in Liv. num. 1. *Vide. Alba. Albis. Albus.*

Al-

Albinus græce, latineque res Romanas ſcripſit, Diſs. 14. in Liv. num. 2.

Albinus, & M. Antonius ſimul Conſules fuerunt, Diſs. 27. in Cic. num. 5.

Albionem contra pugnans Hercules imbrem lapidum impetravit, quum tela non ſuppeterent, Diſs. 48. in Thucyd. num. 32.

Albis equis quod Camillus triumphaſſet in exilium pulſus eſt, Diſs. 12. in Liv. num. 9. & Diſs 28. in Liv. num. 1. & 12.

Albis equis uſos eſſe crimini datum eſt Hieronymo Regi Syracuſarum, Diſs. 28. in Liv. num. 1. Dionyſio, Diſs. 28. in Liv. n. 1.

Albis calculis lætos dies Thraces numerabant, triſtes autem nigris, Diſs. 5. in Eurip. n. 3.

Albo lapide conſtabant ſortes, quibus Herculis Poſteri diviſerunt Peloponeſum, & quando a Creſphonte decepti ſint, Diſs. 49. in Anthol. num. 1.

Albo ovi comparatur Phyſica, Diſs. 60. in Cic. num 4. *Vide. Alba. Albi. Albus.*

Albricus qualem deſcribat imaginem Plutonis, Diſs. 7. in Eurip. num. 12.

Albricus tradit Veſtam eſſe ignem, Diſs. 31. in Liv. num. 21. & Junonem cum ſceptro, & in throno ſedentem fingi, Diſ. 25. in Virg. num. 7.

Albus color unius factionis aurigarum in ludis Romanis hiemem repræſentabat, Diſs. 20. in Cic. num. 1.

Albus color diis gratiſſimus, Diſs. 42. in Virg. num. 4 *Vide. Alba. Albi. Albis.*

Albus. *Vide. Spurius Poſtumius.*

Albutius conſenuit in ſcholis declamans, Diſs. 85. in Cic. num. 7.

Alcæum Sami conditorem Samii a Jove genitum crediderunt, Diſs. 24. in Virg. num. 1.

Alcæus antea vocabatur Alcmenæ filius, poſtea ſeſe Herculem appellari juſſit, Diſs. 8. in Anthol. num. 1.

Alcæus maximus vini laudator, Diſs. 13. in Anthol. num. 5.

Alcamenes ſtatuarius inſignis, Diſs 48. in Cic. num. 5.

Alcamenes de artis præſtentiâ cum Agoracrito contendens iniquis Athenienſium ſententiis Civi ſuo faventium eum vicit, Diſs. 18. in Eurip num. 11.

Alcamenis Venerem, quæ ἐν κήποις hoc eſt *in hortis* vocabatur; quare Pauſanias quadratam appellet, Diſs. 46. in Thucyd. num. 6.

Alcander oculum Lycurgo eruit, qui eum adeo benignè tractavit, ut amicum reddiderit, Diſs. 54. in Anthol. num. 2.

Alces decertabant in ludis, Diſs. 10. in Anthol. num. 10. & Diſs 25. in Liv. num. 19.

Alceſtem ab Inferis revocavit Hercules, Diſs. 8. in Anthol. num. 5.

Alcibiadem in externâ terrâ humatum neglexerunt Athenienſes, Diſs. 3. in Eurip. num. 15.

Alcibiadem lacrimari coëgit Socrates quum oſtendit ſcientiam adminiſtrandæ Reip. ei deeſſe, Diſs. 56. in Cic. num. 6.

Alcibiadem capite damnarunt Athenienſes, licet nulla ſuſpicio eſſet criminum, quibus accuſabatur, Diſs. 27. in Thucyd. num. 11.

Alcibiadem, & Niciam Duces in bello ſiculo Athenienſes prudenter conjunxerunt, Diſs. 37. in Thucyd. num. 1. 3. & 4.

Alcibiades victoriam ſecum circumferre viſus eſt, Diſs. 20. in Thucyd. num. 18.

Alcibiades duos Græciam ferre non poſſe dicebant, Diſs. 20. in Eurip. num. 19.

Alcibiades tibias aſpernatus eſt, eo quod os deformarent, & idem nobilibus perſuaſit, Diſs. 61. in Anthol. num. 3.

Alcibiades ſeptem currus miſit ad Olympicos ludos, Diſs. 6. in Anthol. num. 8. & Diſs. 37. in Thucyd. num. 8. & primam, ſecundam, & tertiam, vel quartam palmam obtinuit, Diſs. 6. in Anthol. num. 8. & Diſs. 37. in Thucyd. num. 8.

Alcibiades ab exilio revocatus, ut rem populo gratam faceret, ſacra Cereris inſtauravit, Diſs. 36. in Anthol. num. 1.

Alcibiades an Pericli auctor fuerit, ne rationem redderet, Diſs. 42. in Thucyd. num. 2.

Alcibiades commemorat hoſpitium, quod ſuis Majoribus erat. cum civitate Spartanorum; Diſs. 16. in Liv. num. 5.

Alcibiades Bellum inferre Siculis perſuaſit Athenienſibus, Diſs. 37. in Thucyd. num. 4. & Diſs. 33. in Cic. num. 6. & Diſs. 36. in Cic. num. 6.

Alcibiades Peloponeſum ferè totam contra Lacedæmonios concitavit, Diſs. 36. in Cic. n. 5.

Alcibiades, quum in Olympiis viciſſet, convivium populo exhibuit, Diſs. 2. in Anthol. num. 8. & Diſs. 37. in Thucyd. num. 5.

Alcibiades quum in Olympiis curru vicit, ſeptuaginta currus fracti dicuntur, Diſs. 2. in Anthol. num. 8.

Alcibiades quum peregrinaretur, quatuor urbibus tanquam famulis abutebatur, Diſs. 37. in Thucyd. num. 5.

Alcibiades pugno Hipponicum percuſſit riſum æqualium captans, Diſs. 37. in Thucyd. num. 7.

Alcibiades pingere domum Agatharchum coëgit violenter incluſum, Diſs. 37. in Thucyd. num. 7.

Alcibiades Tauream æmulum in munere publico colapho percuſſit, Diſs. 37. in Thucyd. num. 7.

Alcibiades quomodo damnatus ſit propter obtruncatos hermas, & propterea bellum Siculum malè ceſſit Athenienſibus, Diſs. 46. in Thucyd. num. 1.

Alcibiades quum eſſet pulcherrimus, ejus formam in effingendis Hermis exprimebant, Diſs. 46. in Thucyd. num. 7.

Alcibiades proditor non fuit, quum multis incommodis affecit Athenas, Diſs. 51. in Thucyd. num. 7.

Alcibiadi, quum dixiſſet ova, & pullos parere anſeres, reſpondit Socrates Xantippen filios gignere, Diſs. 55. in Cic. num. 3.

Alcibiadi Socrates conceſſit præmium, quod ob fortitudinem in bello conſequutus fuerat, Diſs. 54. in Cic. num. 9.

Alcibiadis potentia apud Athenienſes, Diſs. 10. in Cic. num. 5.

Alci-

Alcibiadis exemplum, cui non bene ceſſit bellum ſiculum, non ſatis idoneum erat ad diſſuadendum bellum in Africam transferre, Diſs. 44. in Thucyd. num. 8.

Alcibiadis ſimilitudo cum Scipione, Diſs. 45. in Thucyd. num. 1.

Alcibiadis, & Niciæ morum diverſitas, Diſs. 37. in Thucyd. num. 3.

Alcibiadis luxus, & magnificentia, Diſs. 37. in Thucyd. num. 5. & 8.

Alcidamas Lacon cęſtibus decertans ab Adraſto liberatus eſt a morte, Diſs. 12. in Anthol. n. 3.

Alcinoi filia Nauſicaa veſtes lavabat, Diſs. 21. in Liv. num. 1.

Alcinoi luxus, Diſs. 53. in Anthol. num. 5.

Alcinoo ſupplicans Ulyſſes in foco, & in cineribus jacuit apud Homerum, Diſs. 25. in Thucyd. num. 4.

Alcmæon Crotonienſis, vel Anaxagoras, vel Anaximander librum de rerum Naturâ primus edidit, Diſs. 11. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 8. in Cic. num. 3.

Alcmæon primus Athenienſium curru vicit in Olympiis, Diſs. 6. in Anthol. num. 7. & Diſs. 37. in Thucyd. num. 9.

Alcman poëta a Lacedæmoniis civitate donatus eſt, Diſs. 27. in Thucyd. num. 4.

Alcmena ultima feminarum cum Jove concubuit, Diſs. 68. in Anthol. num. 2.

Alcmone fluvio ſimulacrum Cybeles abluebant Sacerdotes, Diſs. 28. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 53. in Thucyd. num. 19.

Alcyone una ex Plejadibus, Diſs. 65. in Anthol. num. 9.

Alcyoneum filium Antigonus execratus eſt, quòd gauderet nece Pyrrhi hoſtis, Diſs. 24. in Eurip. num. 5.

Aleâ ludebatur in Saturnalibus, Diſs. 30. in Liv. num. 51. & 52.

Alebantur in Prytaneo filii defunctorum in bello publico ſumptu, Diſs. 22. in Thucyd. n. 4. athletæ etiam, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Alebat ſuis ſumptibus Eleuſine Philten Thebanam Hyperides, Diſs. 77. in Cic. num. 3.

Alere equos imprecabantur Lacones ei, cujus res perditas volebant, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.

Alere parentes non tenebantur filii, ſi non curaſſent, ut artem diſcerent. Diſs. 27. in Thucyd. num. 3.

Alere equos maximum argumentum, Diſs. 37. in Thucyd. num. 9. *Vide. Alt. Alit.*

Aleuromantes vocabantur, qui per farinam vaticinabantur, Diſs. 42. in Thucyd. num. 7.

Alexander Ætolus dicit orationem Euripidis melle dulciorem, Diſs. 4. in Eurip. num. 11.

Alexander Macedo ſexdecim natus annos dux fuit, Diſs. 11. in Eurip. num. 17.

Alexander Achilli ſe comparabat, Hephæſtionem Patroclo, Diſs. 12. in Eurip. num. 13. quum tamen Alexander longè præferendus eſſet non ſolùm ipſi; ſed etiam omnibus aliis, qui fuerant, Diſs. 12. in Eurip. num. 13.

Alexander decem annis junior ætate conſulari deceſſit, Diſs. 20. in Eurip. num. 4.

Alexander ita commotus eſt tibiæ cantu, ut quaſi pugnaturus exiliret, Diſs. 60. in Anthol. num. 15.

Alexander humi jacentium adulationes deſideravit, Diſs. 78. in Anthol. num. 4. & Diſs. 1. in Liv. num. 4.

Alexander invidiſſe dicitur iis, qui Trojam ceperunt, Diſs. 2. in Thucyd. num. 3.

Alexander citharam Paridis noluit videre, Diſs. 57. in Thucyd. num. 9.

Alexander Achillis citharam deſideravit videre, Diſs. 57. in Thucyd. num. 9.

Alexander Severus purpuram addi lineæ veſti non probabat, & aurum intexere dementiam putabat, Diſs. 4. in Thucyd. num. 5.

Alexander Severus de conſilio hominum hiſtoriæ peritorum pleraque decernebat, Diſs. 6. in Thucyd. num. 10. & Diſs. 8. in Liv. num. 6.

Alexander qua nocte natus eſt, templum Dianæ Epheſiæ cõflagravit,& quã cauſam hujus incendii attulerit Hegeſias, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.

Alexander plures ſtrategemata, quàm alii, excogitavit, Diſs. 28. in Anthol. num. 8.

Alexander ſi fortitudinem noluiſſet oſtentare, minùs reprehenderetur, Diſs. 28. in Anthol. num. 8.

Alexander edoctus ab Homero præcepit militibus, ut barbam raderent, ne apprehenderentur ab hoſtibus, Diſs. 9. in Liv. n. 8. & Diſs. 73. in Cic. n. 3.

Alexander Magnus quum Thebas diruiſſet, Phryne ſe reſtituturam pollicita eſt, Diſs. 77. in Cic. num. 3.

Alexander certamen bibendi in honorem Calani inſtituit, in quo triginta quinque ſtatim expirarunt, Diſs 65. in Anthol. n. 30.

Alexander minùs aptus ad procreandum fuit propter nimias perpotationes, Diſs. 65. in Anthol. num. 30.

Alexander Pheræus immaniſſimus tyrannus, Diſs. 10. in Thucyd. num. 5.

Alexander excogitavit rationem, qua defectio Lunæ magis confirmaret animos militum, Diſs. 50. in Thucyd. num. 10.

Alexander in honorem Hephæſtionis ludos exhibuit, in quibus tria millia hominum decertarunt, Diſs. 4. in Anthol. num. 1.

Alexander Bucephalum ſexdecim talentis emit, Diſs. 6. in Anthol. num. 9.

Alexander coronavit Achillis tumulum, Diſs. 32. in Anthol. num. 6.

Alexander quantulam Orbis partem domuerit, Diſs. 46. in Anthol. num. 4.

Alexander quo apparatu jura barbaris dicebat, Diſs. 21. in Liv. num. 7

Alexander unguentum Darii juſſit cuſtodię librorum Homeri dari, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.

Alexander Xenocrati legatos miſit cum quinquaginta talentis, Diſs. 9. in Cic. num. 13.

Alexander Chœrilum poëtam pro ſingulis verſibus ſingulis Philippeis donavit, Diſs. 10. in Cic. num. 3.

Alexander quum Thebas evertit, pepercit ædibus Pindari, Diſs. 10. in Cic. num. 3.

Alexander ab Athenienſibus Demoſthenem petiit, nec obtinuit, Diſs. 11. in Cic. num. 4.

Alexander pedibus velociſſimus fuit, Diſs. 2. in Anthol. num. 10. & Diſs. 37. in Cic. num. 2.

Alexander unus ex ſeptem tragicis poëtis, qui

Plajades appellati, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Alexander quum a morbo convaluiſſet, dixit ſe admonitum a morbo mortalem eſſe, Diſs. 79. in Anthol. num. 1.
Alexander Magnus aquâ ſtygiâ extinctus eſt conſilio Ariſtotelis, Diſs. 83. in Anthol. n. 12. an re verâ veneno extinctus ſit, Diſs. 83. in Anthol. n. 12. vino extinctus dicitur ab Ephippo, Diſs. 65. in Anthol. num. 29.
Alexander Epiri Rex oraculo Dodoneo deceptus eſt, Diſs. 83. in Anthol. num. 14. & Diſs. 20. in Virg. num. 3.
Alexander Severus habebat in larario ſecundo ſimulacra Cicerouis, Virgilii, Achillis; ſimulacrum verò Alexandri Magni inter divos collocavit, Diſs. 22. in Tbucyd. n. 3.
Alexander concubitu ſerpentis genitus eſſe dicitur, Diſs. 18. in Liv. n. 10. & Diſs. 84. in Cic. n. 5. ex Jove, Diſs. 17. in Liv. num. 1. & 7. & Diſs. 32. in Virg. n. 2. ipſe ex Hammone ſe natum dici voluit, Diſs. 41. in Thucyd. num. 3.
Alexander Darii uxorem non modò non violavit, ſed ne vidara quidem appetivit, Diſs. 84. in Cic. n. 6.
Alexander ab Alexandro reprobatur, Diſs. 89. in Cic. n. 2.
Alexander moriturus in Euphratem præcipitare ſa voluit, ut Deus putaretur, Diſs. 43. in Thucyd. n. 4.
Alexander priùs Thebas excidit, & res Græciæ, & eliorum compoſuit, quàm bellum Perſis inferret, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.
Alexander gaviſus eſt inveniſſe hoſtem Porum virtute præſtantem, Diſs. 21. in Virg. n. 16.
Alexander qua de causâ appellatus ſit, quum priùs Paris vocaretur, Diſs. 27. in Virg. n. 4.
Alexander ſe mortalem cognoſcere ex venereâ voluptate, & ſomno ajebat, Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. & Diſs. 32. in Virg. num. 2.
Alexander proſperâ fortunâ depravatus eſt, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Alexander Magnus telia venenatis Indorum vulneratia medabatur herbâ, quam ipſi in ſomnis draco oſtenderat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
Alexander quomodo interfecerit Beſſum Darii proditorem, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.
Alexander quanto impetu bellum Aſiæ confecerit, Diſs. 52. in Tbucyd. n. 4.
Alexander benevolentiâ proſequutus Calliſthenem interſecit, Diſs. 64. in Cic. n. 6.
Alexander nunquam da hoſtibus trophæum conſtituit, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Alexander Saverus elephantis triumphavit, ipſe tamen pedes inceſſit, Diſs. 24. in Anthol. n. 4. & 6. & Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Alexander Severus Artaxerxe devicto pacavit Orientem, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.
Alexander decem millia talentorum in funere Hephæſtionis impendit, Diſs. 23. in Thucyd. num. 1.
Alexander inter pocula Amicos, & Clytum ſervatorem ſuum interfecit, Diſs. 44. in Anthol. n. 12. & Diſs. 65. in Anthol. n. 19. & Diſs. 32. in Virg. n. 1.
Alexander celebravit in Indiâ ſacra Bacchi, nec ab hoſtibus oppreſſus fuit, Diſs. 46. in Anthol. n. 7.
Alexander quum trajecit Helleſpontum ſeptuaginta talenta habebat, Diſs 45. in Thucyd. n. 8.
Alexander evertit columnam, in qua deſcriptæ erant cenæ Regum Perſarum, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.
Alexandri comites Megaſthenes, & Nearchus multa de Indiâ fabuloſa dixerunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Alexandri cadaveri Auguſtus coronam auream impoſuit, Diſs 32. in Anthol. n. 7.
Alexandri bucephalus ornatus neminem præter ipſum ſeſſorem patiebatur, Diſs. 39. in Cic. n. 7.
Alexandri Magni ſimulacrum inter divos collocavit Alexander Saverus, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.
Alexandri Magni Chlamyde indutus Pompejus triumphavit, Diſs. 28. in Liv. n. 13.
Alexandri Magni tempore Græci cœperunt radere barbam, Diſs. 42. in Anthol n. 7.
Alexandri Magni mater Olympias Thyrſos celebrans ſerpentes contrectabat, Diſs. 46. in Anthol. n. 6.
Alexandri Præſtigiatoris oraculum conſuluiſſe ægrotos habetur ex Luciano, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Alexandri exercitus e ſenatoribus, non e militibus conſtare videbatur, Diſ. 45. in Thucyd. num. 9.
Alexandriam e Siciliâ quidam ſeptimo die, aliâ ſexto pervenerunt, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.
Alexandro Magno inter omnes Reges proximus fuit Mithridates. Diſs. 6. in Thucyd. n. 10.
Alexandro Magno præferendus eſt Cæſar, Diſs. 10. in Liv. n. 2.
Alexandro offerenti ſe daturum, quidquid peteret, quid reſponderit Diogenes, Diſs. 82. in Anthol. n 2.
Alexandro Homerum a ſe emendatum tradidit Ariſtoteles, qui dicebatur Homerus ἐκ νάρθηκος, Diſs. 6. in Cic. n. 6.
Alexandro ne duces, & triremes concederent Athenienſes, auctor fuit Hyperides, Diſs. 76. in Cic. n. 5.
Alexandro Germani reſponderunt ſe nihil timere, niſi quod Cœlum ſuis capitibus illaberetur, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.
Alexandrum ad bellum contra Perſas incitavit Iſocratis oratio, Diſs. 10. in Cic. num. 4. & Diſs. 36. in Cic. num. 9.
Alexandrum ſe haberi voluit Caracalla, Diſs. 78. in Anthol. num. 4.
Alexandrum ſedentem in Solio Darii Græcos, qui non viderant, gaudio caruiſſe dixit Damaratus, Diſs. 8. in Thucyd. n. 8.
Alexandrum Pheræum bello petiturus Pelopidas Solis defectu territus milites conſcribere ſuperſedit, Diſs. 10. in Thucyd. num. 5.
Alexandrum inter, & Vulcanum Ægyptii dicebant annorum quadraginta octo millia interceſſiſſe, Diſs. 13. in Cic. num. 6. & Diſs. 14. in Cic. n. 1.
Alexandrum ſequutus eſt Oneſicritus, Diſs. 42. in Cic. n. 4.
Alexandrum Magnum maximè inviſum fecit ve-
ſtis

ſtis mutatio, Diſs. 13. in Thucyd. num. 4.
ad Alexandrum acceſſiſſe Amazonem Thaleſtrin, ut Liberos ex eo procrearet, an falſum ſit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11. & Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Alexandrum perveniſſe ad Caucaſum montem falſum eſt. Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Alexandrum parum abfuit, quin Philippus ebrius interficeret, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.
Alexarchus grammaticus Solem ſe mentiebatur, Diſs. 6. in Cic. num. 7.
Alexicaco Apollini ſtatuam poſuerunt Athenienſes, quum peſtis ceſſaſſet, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Alexicacos Apollo, & Hercules appellatur, Diſs. 9. in Anthol. n. 7.
Alexinus dialecticam maximè excoluit, Diſs. 60. in Cic. n. 1.
Alexipharmaca Nicandri imitatus eſt Macer, Diſs. 75. in Cic. n. 2. & 3.
Alexis apud Athenæum vinum homini comparat, Diſs. 64. in Anthol. n. 2.
Alexis poëta apud Athenæum, Diſs. 80. in Anthol. n. 8.
Alexis comicus dicit Pythagoricos vivere vitam conjectorum in carcerem, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Ali ab Heracleotis voluerunt Mariandyni, qui ſe tanquam ſervos ipſis dediderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
Ali vaporibus ſidera, & Solem Stoici crediderunt, Diſs. 37. in Anthol. n. 2. & Diſs. 10. in Eurip. n. 3
Ali vaporibus fluminum animas defunctorum crediderunt Stoici, Diſs. 10. in Eurip. n. 2. *Vide. Alebantur. Alit.*
Alimenta dabantur Athletis in Prytaneo, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Alimenta populo Romano miniſtrabat Sicilia, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Alimenta equis Alcibiadis peregrinantis præbebant Chii, Diſs. 37. in Thucyd. num. 5.
Alimenta tantum deſiderat plebs, quæ aſſequuta alia majora concupiſcit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2. & 5.
Alimenta pueris quos Tarchetius interfici juſſerat volucres, & lupa præbuerūt, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Alimenta populo ſuppeditare non poterat Italia deliciis Romanorum referta, Diſs. 23. in Cic. n. 4. & Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Alimenta equis victoribus in Circenſibus publicè conſtituerunt Imperatores, Diſs. 6. in Anthol. n. 10.
Alimenta exercitui præbuit multos dies Pythius, cujus filium Xerxes diſſecari juſſit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 7.
Alimenta multis puerorum millibus conſtituit Trajanus, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.
Alimenta quibus infantibus miniſtraverint animalia, Diſs 18. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Alimenta in Prytaneo Poſteris Lycurgi decreta ſunt, Diſs. 36. in Cic. n. 7.
Alimenta mercedis loco accipiunt lupi pro prędā aſſervatā, Diſs. 38. in Cic. n. 5.
Alimento cur indigeat noſter ignis, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.
Alimentum quid ſit, Diſs. 10. in Eurip. n. 6.
Alimentum Chryſippo in os ingerebant Amici, Diſs. 92. in Cic. n. 3.
Alimentus res Romanas Græco ſermone ſcripſit, Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Aliptæ, qui Athletas ad certamen exercebant, Diſs. 6. in Anthol. n. 17.
Alit artes honor; ſententia eſt Ciceronis, Diſs. 68. in Cic. n. 6. *Vide. Alebantur. Ali.*
Alites, quæ volatu augurium faciebant, Diſs. 19. in Liv. n. 10. earum duo genera, Præpetes, & Inebræ, Diſs. 19. in Liv. num. 10.
Allatrare Scipioni Cato dicebatur, quia eum objurgaret, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Allegoriis utuntur poetæ ad explicandas res philoſophicas, Prophetæ, Diſs. 29. in Virg. n. 14. & Diſs. 30. in Virg. n. 1.
Allegoriis uſi ſunt etiam Philoſophi, Diſs. 11. in Thucyd. n. 8.
Alliæ, & Cremeræ clades poſtridie Idus contigit, Diſs. 30. in Liv. n. 14.
Alligabant templo Dei illud, quod ei dicare volebant Veteres, Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Allium olere adoleſcentem ſe malle, quàm unguenta dixit Veſpaſianus, Diſs. 34. in Anthol. n. 5.
Allobrogicus appellatus eſt Fabius Maximus Allobrogibus devictis, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.
Allobrogum legati conſilium interficiendi Ciceronem detexerunt, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Alludit ad Apollinem genitorem Virgilius, dum eum patrem vocat, Diſs. 40. in Thucyd. n. 3.
Almone fluvio ſimulacrum Cybeles abluebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3. & Diſs. 53. in Thucyd. n. 19.
Aloëi filii nomina tribus Muſis antiquis indiderunt, Diſs. 19. in Virg. n. 6.
Alone inſula terræmotu nata eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
Alpes, Rhiphæos montes, Phlægram, & Calpen in eadem regione collocat Orpheus, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.
Alpes rarò terræmotibus vexantur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 33.
Alpes inter, & Apenninum regio antiquitus Gallia Ciſalpina vocabatur, Diſs. 4. in Virg. n. 2. & Diſs. 17. in Virg. n. 1. poſſidebatur ab Etruſcis, Diſs. 15. in Liv. n. 11. & Diſs. 4. in Virg. num. 2.
Alpes ſi humanā ope tranſcendi non potuiſſent, Hannibal temerarius, non fortis fuiſſet, Diſs. 61. in Cic. n. 7. *Vide. Alpium.*
Alphen miſcebatur quidam fluvius Acheron, Diſs. 83. in Anthol. n. 14.
Alphini Nepotis curā ſepultus Hyperides, Diſs. 77. in Cic. num. 2.
Alpium pars, ex qua Danubius oritur, Pirene appellatur, quare in hoc immerito reprehenditur Ariſtoteles, Diſs. 3. in Thucyd. n. 4. & Diſs. 71. in Cic. n. 9. *Vide. Alpes.*
Alta a Virgilio cur appelletur Roma, Diſs. 17. in Virg. n. 6. & 7.
Altaria ſtrui donis dicebantur, quum thure, coſto, & femoribus cumulabantur, Diſs. 41. in Virg. n. 6.
Altaria, dum ſacrificaretur, coronabantur, Diſs. 41. in Virg. n. 8. & Diſs. 44. in Virg. n. 2.
Altes tenuit unum ex principatibus imperii Priami, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.

Altis lucus, Diſs. 25. in Eurip. num. 18.
Altitudo Ædificiorum Romanorum, Diſs. 17. in Virg. n. 6. & 7.
Altitudo deſumitur ex diſtantiâ a medio Mundi, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14.
Altitudo navis Ptolomæi erat quadraginta cubitorum, Diſs. 14. in Eurip. n. 1.
Altitudo Pallantis, qui mœnia Romæ excedebat, Diſs. 6. in Eurip. num. 11.
Altitudo Obeliſci in Circo collocati erat centumvigintiquinque pedum prӕter baſim, Diſs. 20. in Cic. num. 9.
Altitudo columnæ in foro Trajani, Diſs 29. in Cic. n. 4.
Altius Jupiter dicebatur ab Alti luco Olympiæ, Diſs. 10. in Anthol. n. 23.
Alveum luſorium cum teſſeris e gemmis duabus latum tres pedes, longum quatuor tulit in triumpho Pompejus, Diſs. 26. in Liv. n. 4.
Alvi purgationem invenit Æſculapius, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5. *Vide. Alvo.*
Alumni Herculis habiti ſunt Athletæ, Diſs. 5. in Anthol. n. 3.
Alvo ut ſe rurſus reciperet Daphne fugiens Apollinem oravit terram matrem, Diſs. 24. in Anthol. n. 2.
Alvum purgare homines docuerunt Ibes, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.
Alvum ſolvere aro ſilveſtri dicuntur urſi, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. *Vide. Alvi.*
Am priſcâ linguâ ſignificat *circum*, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21. & Diſs. 30. in Liv. num. 70. & Diſs. 88. in Cic. n. 7.
Amabilitas continebatur ceſtu Veneris, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.
Amæam regionem quum occupaſſent Theſſali, Bœoti Patriam relinquere noluerunt; ideo Meneſtæ appellati ſunt, & pro ſervis habiti, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.
Amandrum vocabant locum, in quo Paris educatus fuit, poſtea Parion a Paride vocaverunt, Diſs. 19. in Anthol. n. 4.
Amano in monte pylę erant, Diſs. 7. in Eurip. n. 6.
Amante voti compote nihil felicius, fruſtrato verò nihil infelicius, Diſs. 19. in Anthol. n. 7.
Amantem nimis filiorum ſe futurum Thales dixit, & ideo non duxiſſe uxorem, Diſs. 15. in Anthol. n. 14.
Amantes optant fieri res, quibus utuntur perſonæ amatæ, Diſs. 40. in Anthol. n 4. & 5.
Amantium, & amatorum exercitus inſuperabilis eſſet, Diſs. 15. in Anthol. n. 9.
Amantium perjuria poetæ non exiſtimant ſcelus, Diſs. 83. in Anthol. n. 9.
Amare linea extrema; proverbium eſt, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.
Amaret utrum ſapiens interrogatus Panætius, quid reſponderit, Diſs. 65. in Cic. n. 4.
Amaſi interrogante quid eſſet damnoſiſſimum, reſpondit Æthiopum Rex eſſe Dæmonem, Diſs. 44. in Anthol. n. 6. *Vide. Amaſis.*
Amaſio Attide interfecto Cybelen furentem conſectatus eſt Marſyas, Diſs. 61. in Anthol. n 7.
Amaſis Ægyptiorum Rex creatus eſt propterea quod Regi coronam roſeam donaverat, Diſs. 5. in Anthol. n. 9.
Amaſis, quum Cambyſes peteret filiam, miſit Nitetidem Aprii filiam, quem interemerat quæ impulit Cambyſem ad bellum Ægyptiis inferendum, & hoc pacto Amaſis regno ſpoliatus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 23.
Amaſis conſilium dedit Polycrati, ut ſuam felicitatem interrumperet voluntariâ jacturâ alicujus rei cariſſimæ, Diſs. 18. in Eurip. n. 7. *Vide. Amaſi.*
Amatæ vocabantur omnes Veſtales; quia prima apud Albanos hoc nomine vocabatur, Diſs. 31. in Liv. n. 16.
Amathus civitas Veneris cultu nobilis, Diſs. 55. in Anthol. n. 2. inde Venus Amathuntia dicta eſt, Diſs 55. in Anthol. n. 2.
Amator puellam immolandam, ne Meſſena caperetur, quomodo ſervare conatus fuerit, Diſs. 10. in Virg. n. 7.
Amatores ad fores amicæ tibiâ utebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 14.
Amatores plurimos habere adoleſcentulis laudi ducebatur apud Græcos, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6.
Amatoriam potionem Cæſonia dedit Caligulæ, quæ inſanum effecit, Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Amazonem Thaleſtrim venille ad Alexandrum, ut ex eo Liberos procrearet, an falſum ſit, Diſs 57. in Thucyd. n. 11. & Diſs. 70. in Cic. num. 1.
Amazones devicerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 12.
Amazones calamis utebantur ad prœlium ineundum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.
Amazones, quæ circa Thermodoontem incolebant, ſuppetias Trojanis tulerunt, Diſs. 12. in Eurip. n. 11.
Amazonis imagine pinxit Commodus Martiam Concubinam, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Amazonium quare Commodus appellavit Januarium, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Ambarvale ſacrum quid eſſet, quando fieret, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21. & Diſs. 30. in Liv. num. 70.
Ambire ſignificat *circumire*, Diſs. 30. in Liv. n. 70.
Ambitio quorundam, qui ut honores citiùs conſequerentur, militiæ nomina dabant antequam deberent, Diſſ. 11. in Eurip. n. 16.
Ambitio petentium magiſtratus quomodo fieret apud Romanos, Diſs. 88. & 89. in Cic. per tot.
Ambitio ſignificat circumitionem, Diſs. 88. in Cic. n. 7.
Ambitione Agrippa triumphum recuſavit, ut ſcilicet major honoribus videretur, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Ambitione rem ne corrumperent Athenienſes, permiſerunt Lacedæmonios duces eſſe belli adversùs Xerxem, Diſs. 56. in Thucyd. n. 15.
Ambitione abſtinendum præcipiunt Pythagorici, dum vetant edere fabas, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.
Ambitum Terræ eſſe trecenties quindecies centena millia paſſuum dixit Eratoſthenes, Diſs. 71. in Cic. n. 5.
Ambitus in quo differat ab ambitione, Diſs. 88. in Cic. n. 7.
Ambitus lege qui tenerentur, Diſs. 88. in Cic. n. 7.

num. 7. & qua pœnâ puniretur, Diſs. 89. in Cic. n. 4.
Ambitus poteſt aſſe major, & ſpatium minus, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Syracuſarum, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Siciliæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Thraciæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Romæ, Diſs. 23. in Liv. n. 12.
Ambitus Carthaginis vigintitria millia paſſuum colligebat, Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Ambrones quum extrema minarentur, conſulatus Mario continuarunt Romani, Diſs. 76. in Cic. n. 8.
Ambronum, Teutonum, & Cimbrorum ſupra quingenta millia cecidit Marius, Diſs. 26. in Liv. n. 1.
Ambroſiâ Dii privabantur, qui falſum par paludem ſtygam juraſſent, Diſs. 83. in Anthol. num. 10.
Ambroſiam non columbæ, ſed Plejades ferunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 7.
Ambroſius quam cauſam afferat, cur Sol madidus, & rorans appareat, Diſs. 10. in Eurip. n. 5.
Ambulationes c. ant loca amœna ambulationi deſtinata, Diſs. 23. in Cic. n. 4.
Ambulationes in morbis probabat Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Ambulationes habebant marmoreas ſedes, & cubicula, Diſs. 24. in Cic. n. 5.
Ambulationum aliæ Hypæthræ, aliæ Hypogeæ dicebantur, Diſs. 22. in Cic. n. 2.
Ambulatoriæ porticus dicuntur ab Ulpiano ambulationes, Diſs. 23. in Cic. n. 4.
Ambuvii geſtus, Diſs. 90. in Cic. n. 6.
ex Amerinâ ſalice Cares coronas texebant, Diſs. 5. in Anthol. num. 7.
Amicæ ad fores tibiâ utebantur Amatores, Diſs. 60. in Anthol. n. 14.
Amici deterruerunt Caligulam, ne diadema aſſumeret, Diſs. 22. in Liv. n. 27.
Amici probantur in adverſis; ſicut igne probatur aurum, *Diſs.* 79. in Anthol. n. 6.
Amici veri a falſis quomodo dignoſcantur, Diſs. 79. in Anthol. n. 6.
Amici quomodo ſibi adjungendi ſint ex ſententiâ Iſucratis, Diſs. 50. in Thucyd. n. 4.
Amici quomodo vitia amicorum reprehendere debeant, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2.
Amici etiam Candidatorum populo ſupplicabant, Diſs. 88. in Cic. n. 3.
Amici etiam, & cognati reorum erant ſordidati, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.
Amici Chryſippo alimentum in os ingerebant, Diſs. 92. in Cic. n. 3.
Amicis melius inimici merentur de quibuſdam juxta Catonem, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Amicis convocatis Auguſtus quum animam ageret, quid dixerit, Diſs. 5. in Eurip. n. 2.
Amicis improbi in adverſis fidem non ſervant, Diſs. 12. in Eurip. n. 1.
Amicis Regibus Conſulatus inſignia mittebat Senatus, Diſs. 22. in Liv. n. 22.
Amicis, vel inimicis opus eſſe iis, qui ad ſalutem volunt pervenire, dicebat Antiſthenes, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5. *Vide. Amicorum. Amicum.*
Amicitia an effecerit ſocietatem humanam, Diſs. 3. in Thucyd. n. 10.
Amicitia ante quam contrahatur, inſpiciendum eſt, quomodo ille uſus fuerit prioribus Amicis, Diſs. 50. in Thucyd. n. 4.
Amicitiâ Auguſti Cnæus Lentulus quater millies ſeſtertiû poſſedit, Diſs. 12. in Cic. n. 6.
Amicitiâ Auguſti pollebat Livius, Diſs. 6. in Liv. n. 4.
Amicitiâ Archelai Regis floruit Euripides, Diſs. 10. in Cic. n. 3. & Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Amicitiâ Scipionis floruit Panætius, Diſs. 65. in Cic. n. 3.
Amicitiâ conjunctus fuit Hyperides Demoſtheni, Lyſicli, & Lycurgo, Diſs. 76. in Cic n. 5.
Amicitiâ hominum durat etiam poſt mortem, ſecus aliorum animalium, Diſs. 21. in Eurip. num. 13. & ſeqq.
Amicitia inter eos, qui Remp. adminiſtrant infida eſt, Diſs. 76. in Cic. n. 6.
Amicitia quædam imperfecta eſſe debet inter homines, & animalia, Diſs. 22. in Anthol. n. 1. & 3.
Amicitiâ Mundus connectitur, Diſs. 20. in Anthol. n. 4. & Diſs. 3. in Thucyd. n. 10.
Amicitiâ Regis alicujus omnes poëtæ floruerunt, Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Amicitia Regum multis philoſophis non profuit, Diſs. 64. in Cic. n. 6.
Amicitia vera non eſt, quam quis acquirit, quum potentiam nactus eſt, Diſs. 79. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Amicitiam ſanguine contrahebant Scythæ, & Reges Orientis, Diſs. 26. in Thucyd. num. 4. & Diſs. 22. in Eurip. n. 5.
Amicitiam quòd curet Juppiter Philios dictus eſt, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.
Amicitiam Polycratis per legatos renunciavit Amaſis, quum in piſce reperiſſet gemmã, quam in mare projecerat Polycrates ex conſilio Amaſis, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Amicitiam Auguſti petiit Indorum Rex, qui ſexcentis Regibus imperabat, Diſs. 28. in Virg. n. 5. & Scythæ, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.
Amicitiam Nabidis tyranni non repudiarunt Romani, donec Philippum vincerent, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5.
Amicitiam virtus conciliat, Diſs. 79. in Anthol. num. 4.
Amicitiam conciliant convivia, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.
Amicitiam inter homines conciliat ratio, Diſs. 82. in Anthol. num. 3.
Amicorum, cognatorumque curâ ſervatus eſt Pyrrho, quia nulla pericula declinabat, Diſs. 57. in Cic. n. 3.
Amicorum divitias ſuos theſauros reputabat Cyrus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.
Amicorum liberalitate centies ſeſtertiûm poſſedit Virgilius, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Amicorum litteris Cicero Romam revocatus eſt, quum Sylla ſe dictatura abdicavit, Diſs. 2. in Cic. n. 9.
Amicorum omnia eſſe communia, emanavit a Pythagora, qui docuit amicitiam perfectam omnium communione contineri, Diſs. 45. in Cic. num. 1.
Amicos inter pocula Alexander interfecit, Diſs. 44. in Anthol. n. 18. & Diſs. 1. in Liv. n. 4.

Ami-

Amicos quoties nominahant, Græci bibehant, Diſs. 65. in Anthol. n. 2t.
Amicos proditores vocahat Philippus, antequam proderent, poſtea aſpernabatur, Diſs. 50. in Thueyd. n. 5.
Amicos quòd non ſibi pararit, Dionyſius junior reprehenſus eſt a patre, Diſs. 79. in Anthol. n. 7. & Diſs. 32. in Thucyd. n. 9.
Amicos amittunt qui in calamitatem inciderunt, Diſs. 79. in Anthol. n. 2.
Amicos couſolahatur Phocion quum ad mortem duceretur, Diſs. 23. in Eurip. n. 6.
Amicos repudiant ii, qui ad proſperam fortunam perveniunt, Diſs. 79. in Anthol. n. 2.
Amicos au pariat fortuna ſecunda, Diſs. 79. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Amicos colere, dum vivuot, mortuos autem negligere turpe eſt, Diſs. 21. io Eurip. u. t3. & 18. *Vide. Amici. Amicum.*
ſub Amiculo deferebat ſponſa coronam, Diſs. 31. io Thucyd. n. 4.
Amicum nullum reperit Nero, qui ſibi aperiret, exercituum defectione nunciata, Diſs. 79. in Anthol. n. 3.
Amicum ex inimico Lycurgus reddidit Alcandrum, qui ei oculum eruerat, Diſs. 54. in Anthol. u. 2.
Amicus Theſei Pirithous, Diſs. 68. in Anthol. n. 3.
Amicus Ageſilaum reprehendit equitare in arundine, Diſs. 58. in Thucyd. n. t. & Diſs. 4. in Eurip. n. 8.
Amicus Attali fuit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2. *Vide. Amici. Amicorum.*
Amilcar Marti æquabatur, cum Hannibale comparari poterat, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4.
Aminocles an fuerit inventor triremium, Diſs. t3. in Eurip. n. 8.
Amiſum quondam appellatam Enetum tradit Strabo, Diſs. 15. in Liv. u. 2.
Amitam ægrotantem quum inviſiſſet Nero, ea lanuginem illius demulcens dixit: quum hanc excepero, mori volo, Diſs. 42. in Anthol. n 9.
Ammianus Marcellinus veritate maximè præſtat, Diſs. 48. in Tucyd. n. 21.
Ammonis oraculum tempore Juvenalis ceſſaverat, licet ipſe contrarium dicat, Diſs. 77. in Anthol. n. 6. *Vide. Hammon.*
Amœnitas Siciliæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 4.
Amor ad condendos verſus iucitat, Diſs. 13. in Anthol. u. 7.
Amor magis continet in officio homioes, quàm metus, Diſs. to. in Authol. n. 26.
Amor gravis cura, & gravis Deus dicitur, Diſs. t3. in Anthol. n. 8. & Diſs. 15. iu Anthol. n. 10.
Amor crudelis dicitur, & e mari natus fingitur, Diſs. 13. iu Anthol. num. 8.
Amor poteutia Veneris, Diſs. 57. in Anthol. n. 3.
Amor animalium in quoſdam homines, Diſs. 2. in Anthol. n. 2. & Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Amor a poëtis dicitur error, Diſs. 19. in Anthol. u. 6.
Amor ſimillimus eſt mari, Diſs. t9. in Anthol. n. 7.
Amor cur cæcus fingatur, Diſs. 56. in Anthol. n 3.
Amor ſulcos ſerens inducitur a quodam poëtâ, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Amor Deus eſt, & Diis imperat, Diſs. 8. in Virg. num, 1.
Amor erga patriam Romanorum inſignis fuit, Diſs. 4. in Liv. u. 1.
Amor duas ſagittas habet auream, & plumbeam, ſcilicet jucuuditatis, & triſtitiæ, Diſs. 19. in Anthol. n. 7.
Amor e Chao genitus eſt, Diſs. 20. in Anthol. num. 2.
Amor eſt ignis, Diſs. t5. in Anthol. n. 8. & 9.
Amor occultari non poteſt, Diſs. t5. in Anthol. num. 9.
Amor Dictatoris inſtar eſt, Diſs. t5. in Authol. num. 9.
Amor feras etiam inflammat, Diſs. t5. in Anthol. n. t1.
Amor in oculis hahitare dicitur, Diſs. 21. in Eurip. num. 10.
Amor in Cyrum quandiu Perſarum imperium ſtetit, duravit, Diſs. 2t. in Eurip. n. 17.
Amor in Oſiridem Ægyptiorum, Diſs. 2t. iu Eurip. num. 17.
Amor muſicam docet: vetus proverhium eſt, Diſs. 13. in Anthol. num. 7.
Amor numinum nomeu dedit Heroibus, Diſs. t7. in Liv. num. 8.
Amor omnium bonorum auctor, Diſs. 20. in Anthol. n. 5. & Diſs. t7. in Thucyd. u. 4. & 5.
Amor quemlibet domat, Diſs. 23. in Eurip. n. i.
Amor vehemeus diſcendi in aliquibus, Diſs. 92. in Cic. num. 1. & 2.
Amor neceſſarius eſt in ſtudiis, & in omnibus artibus addiſcendis, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. 5. & Diſs. 92. in Cic. n. 1.
Amore Aſpaſię Pericles Græciam bello perturhavit, Diſs. 15. in Anthul. n. 22. Diſs. 12. in Thucyd. n. 6. & Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Amore corporis animæ captæ felicitatis æternæ ohliſcuntur, ideo in corpus deſceudunt, Diſs. 48. in Anthol. n. 1.
ab Amore alienus non fuit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.
Amore capti Iſis, & Oſiris in utero Matris concubuerunt, Diſs. 33. in Virg. n. 5.
Amore filiæ deperibat Oenomaus, ideo certamen curruum propoſuit illi, qui eam ducere vellet, oe cogeretur eam in matrimonium collocare, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Amore plataoi captus eſt Xerxes, Diſs. 22. in Cic. o. 5.
Amore arboris Paulus Paſſienus captus eſt, & adoleſcentulus ſimulscri bonæ forrunæ, & alius Veueris Gnidiæ, Diſs. 22. in Cic. n. 5. & 6.
Amore invicem capti ſuut Zariadres, & Odatis in ſomnis, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.
Amore Moſis capta filia Regis Æthiopum portas aperuit Ægyptiis, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Amorem adoleſcentium ſervis prohibuit Solon, Diſs. 16. io Thucyd. n. 4.
Amorem ſine manibus, & pedibus effinxit Tauriſcus, & Hermerota appellavit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 8.
Amnrem ante univerſum, deinde terram eſſe procreatam dixit Parmenides, Diſs. 20. in Anthol. n. 2. Diſs. 43. in Anthol. n. 5. & Diſs. 31. in Liv. n. 28.
Amorem hominum conciliant convivia, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.

Amo-

Amorem excitat viſus, & auditus, Diſs. 58. in Anthol. n. 8. & 9.
Amori alas adimebant, ut oſtenderent eum non facilè deſerere, quos cepit, Plato autem, ut oſtenderet Muſas nunquam amore captas, Diſs. 58. in Anthol. n. 5. & ſeqq.
Amori prima ara in Academiâ dedicata erat, Diſs. 92. in Cic. n. 4.
Amoris remedium ſunt occupationes, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.
Amoris Rota ſignificat mutationes, Diſs. 81. in Anthol. n. 4.
Amoris, & Bacchi comparatio, Diſs. 13. in Anthol. n. 9.
Amoris, ſanitatis, & ſomni, hæc tria tantùm pocula miſcere jubet Eubulus, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Amoris cum igne comparatio. Diſs. 15. in Anthol. n. 9.
Amoris perturbationes exprimit Catullus e Sapphus carminibus, Diſs. 15. in Anthol. n. 10.
Amoris ſimulacrum collocatum erat in Academiâ, & inde lampadem ludentes accendebant, & quid hoc ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2. & 4.
Amphiaraum Regem uxor pretio corrupta prodidit, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.
Amphictyon primus Athenienſium aquâ vinum diluit, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. & Diſs. 46. in Anthol. n. 2. & ideo honoratus eſt arâ, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. & Diſs. 46. in Anthol. n. 2.
Amphictyon Athenas dicavit Minervæ, Diſs. 25. in Eurip. n. 5.
Amphictyones totius Græciæ concilium graviſſimum, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.
Amphictyonum decreto conceſſum eſt jus Aſyli Heræo Junonis templo in ſamo Inſulâ, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Amphietes Bacchus Saturni globo præeſt, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
Amphilochus puer adamatus ab anſere, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Amphilochus condidit Argos amphilochicum, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Amphinomus, & Anapius Ætnâ flammas eructante parentes ſuſtulerunt, illis verò viam dederunt flammæ, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.
Amphion an fuerit poëta dubitatur, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Amphion quare muros Thebarum extruxiſſe dicatur, Diſs. 32. in Cic. n. 7.
Amphionis pictoris diſpoſitio laudabilis venuſtate ab Apelle ſuperata eſt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8.
Amphipoli redditâ Athenienſes Philippus ſibi conciliavit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 6.
Amphiſcii vocantur a Græcis ii, quibus umbræ meridianæ modò ad ſeptentrionem, modò ad meridiem cadunt, Diſs. 70. in Cic. n. 5.
Amphitheatri etiam ſubſellia fuerunt, Diſs. 29. in Cic. n. 7. & 8.
Amphitheatris Senatores pulvinis utebantur, Diſs. 24. in Cic. n. 7.
Amphitheatro locus Veſtalibus conceſſus erat in Podio, Diſs. 32. in Liv. num. 22.
Amphitheatrum univerſum auro Nero operuiſſe dicitur, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Amphora ſexaginta libras capiebat, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.
Amphora medimni dimidium erat, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.
Amphoræ centum vini Falerni erant in convivio, quod Cæſar acto triumpho populo exhibuit, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Ampira pars hymni in honorem Apollinis quid eſſet, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Ampulla olearia eſt Lecythus, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Amuleta collo triumphantium dependebant contra invidiam, Diſs. 28. in Liv. n. 13.
Amulii injuriam ultus eſt Romulus, Diſs. 17. in Liv. n. 11. & Diſs. 18. in Liv. n. 7. & Diſs. 10. in Virg. n. 4.
Amycus Bebrycum Rex ceſtibus hoſpites ſecum decertare cogebat, Diſs. 12. in Anthol. n. 2.
Amycus invenit Ceſtum, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Amycus ceſtibus interfectus fuit, Diſs. 12. in Anthol. n. 3.
Amymonen inter, & Pontinum fluvios Platani celebres, Diſs. 23. in Cic. n. 3.
Amythaonis filius Melampus ſacra Cereris Eleuſiniæ inſtituit, Diſs. 33. in Virg. n. 2.
Anacalypteria dona, quæ a viro, & ejus cognatis dabantur ſponſæ, Diſs. 31. in Thucyd. num. 7. quæ eorum nomine continerentur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Anacalypteria Proſerpinæ fuerunt Sicilia, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Anacalypteria dicuntur Parapherna a Juriſconſultis, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Anacharſin Græci cur tantopere celebrent, quòd in Græciam venerit ad mores Græcorum perdiſcendos, Diſs. 3. in Thucyd. n. 8.
Anacharſis dicebat leges eſſe ſimiles aranearum telis, Diſs. 53. in Anthol. n. 1.
Anacharſis fuit Scytha, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Anacharſis ſolus ex Barbaris in Græciam philoſophiæ causâ migravit, Diſs. 14. in Cic. n. 5.
Anacharſis ab aliquibus inter ſeptem Sapientes collocatur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Anaclitus thronus Plutarchi an ſit idem, ac ſella curulis, Diſs. 22. in Liv. n. 16.
Anacreon Deos ſuos eſſe formoſos reſpondit, Diſs. 4. in Eurip. n. 6.
Anacreon acino uvæ paſſæ ſuffocatus interiit, Diſs. 12. in Virg. n. 7.
Anacreon laudator vini, Diſs. 23. in Anthol. num. 5.
Anacreon ſe ſpeculum fieri optat, Diſs. 40. in Anthol. num. 5.
Anacreon Polycratis Samiorum tyranni amicitiâ floruit, Diſs. 3. in Eurip. n. 10. Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Anacreontem amaſſe Bathyllum Horatius dicens alludit ad Mæcenatem, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.
Anacruſis pars hymni in honorem Apollinis quid eſſet, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Anacyndaxarei filius fuit Sardanapalus, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. & Diſs. 30. in Anthol. n. 9.
Anagnoſten Plinius audiebat, quum cenaret, vel ambularet, vel veheretur, & in balneo, Diſs. 86. in Cic. n. 4.

Anaphen e mari emerſiſſe ferunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. & Diſs. 48. in Thucyd. num. 22. & 30.
Anapio, & Amphinomo parentes aſportantibus flammæ ceſſerunt, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.
Anatome ſcripſit Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 3.
Anatomen Tertullianus vocat proſectionem, Diſs. 62. in Cic. n. 1.
Anatomiam neſcire quodammodo Plato dici poſſet, & Ariſtoteles, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Anaxagoræ opinio de cauſâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14. & 15.
Anaxagoræ Auditor fuit Euripides, Diſs. 1. in Eurip. n. 5. & Diſs. 2. in Eurip. n. 5. & Diſs. 3. in Eurip. n. 4. & Diſs. 7. in Eurip. n. 5.
Anaxagoram mentem appellarunt Veteres, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2. & Diſs. 48. in Thucyd. n. 15.
Anaxagoras exiſtimavit Solem eſſe ignitum lapidem, Diſs. 2. in Eurip. n. 6. & Diſs. 3. in Eurip. n. 6. & Diſs. 51. in Anthol. n. 4. & ob id in carcerem conjectus eſt, Diſs. 3. in Eurip. n. 6. & Periclis potentiâ liberatus eſt, Diſs. 3. in Eurip. n. 6.
Anaxagoras arbitrabatur ſe genitum ad Cœlum ſpectandum, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Anaxagoras aram veritati, & menti dedicavit, Diſs. 57. in Anthol. n. 7.
Anaxagoras libellum edidit de eclipſibus Solis, & Lunæ, Diſs. 10. in Thucyd. n. 10. & Diſs. 11. in Thucyd. n. 4. & 9.
Anaxagoras Deum Mundi opificem primus dixit, & in carcerem conjectus eſt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Anaxagoras filii morte auditâ dixit: *ſciebam mortalem genuiſſe*, Diſs. 41. in Anthol. n. 1.
Anaxagoras, vel Alcmæon, vel Anaximander primus librum de rerum naturâ edidit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7.
Anaxagoras negabat animalia carere ratione, Diſs. 38. in Cic. n. 2.
Anaxagoras præceptor Periclis, Diſs. 41. in Cic. n. 5. & Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Anaxagoras nigram nivem eſſe dixit, Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Anaxenorem citharœdum M. Antonius locupletavit quatuor civitatum tributis, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.
Anaxilaus Rheginorum Tyrannus tam clementer imperavit, ut quum Micytho ſervo filiorum tutelam commiſiſſet, illis paruerunt Rhegini, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.
Anaximander putat homines conceptos ex piſciculis natis ex aquâ, & terrâ calefactis, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.
Anaximander Lunam propriam lucem habere exiſtimavit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.
Anaximander Terræmotum futurum prædixit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 3.
Anaximandri opinio de eclipſi Solis, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3.
Anaximandri Auditor Anaximenes, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.
Anaximandri opinio de cauſâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 10.
Anaximandrum Mileſium librum de naturâ rerum primum edidiſſe quidam putant, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. & Diſs. 8. in Cic. n. 3.
Anaximenes aërem ſummum deum exiſtimavit, Diſs. 68. in Anthol. n. 10.
Anaximenes Auditor Anaximandri, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.
Anaximenes laudatus eſt propter uſum jonicæ linguæ, Diſs. 41. in Cic. n. 5.
Anaximenis de eclipſi lunari opinio, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.
Anaximenis opinio de cauſâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 10.
Ancharium interfecit Marius, Diſs. 5. in Liv. n. 2.
Anchialen, & Tarſum urbes uno die condidit Sardanapalus, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. & Diſs. 30. in Anthol. n 9.
Anchiſæ multis locis ſepulcra reperiuntur, Diſs. 66. in Anthol. n. 8. Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Anchiſæ portus, Diſs. 55. in Liv. n. 8.
Anchiſias mons habebat ſepulcrum Anchiſæ, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Anchuſa quid ſit, Diſs. 25. in Eurip. n. 14.
Ancile ſibi de Cœlo demiſſum ſimulavit Numa, Diſs. 36. in Cic. n. 12.
Ancilia multa fabricavit Mamurius ſimilia Clypeo cœleſti, Diſs. 15. in Virg. n. 6.
Ancilia arma Cœleſtia Saliorum, Diſs. 18. in Anthol. n. 2.
Ancilla juſſu filiæ Tarchetii ſe miſcuit cum membro virili, quod in foco viſum fuerat, & peperit duos filios, qui Tarchetium interfecerunt, Diſs. 53. in Liv. n. 5.
Ancillæ Nonis Quinctilibus ſacrum faciebant ſub caprifico, quia ex eâ arbore ſignum dederant Romanis, ut Gallos internecione delerent; ideo Nonæ Caprotinæ appellabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Ancillæ cura catellæ commiſſa erat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 56.
Ancillæ cunariæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.
Ancillarum varia munera, Diſs. 21. in Thucyd. n. 15. & 16.
Ancillas Aſpaſiæ nobilis ſcorti rapuerant Megarenſes; ideo illis iratum Periclem dicebant, Diſs. 12. in Thucyd. n. 6. & Peloponeſiacum bellum excitaſſe, Diſs. 55. in Anthol. n. 22. & Diſs. 15. In Eurip. n. 5.
Ancus Martius primus Fortunæ templum dedicavit, Diſs. 80. in Anthol. n. 7.
Ancus Martius Aventinum, & Janiculum urbi addidit, Diſs. 23. in Liv. n. 55.
Andaſius inſidiatus eſt Auguſto, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.
Andraſos nuncupata eſt Tarſos ante Perſeum, Diſs. 10. in Anthol. n. 4.
Andreas Panormitanus citatur ab Athenæo, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Androdus datus ad beſtias a leone ſervatus eſt, cui ſpinam extraxerat, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. & Diſs. 39. in Cic. n. 6.
Andromachus Timæi hiſtorici pater Tauromenium condidit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 3.
Andromedam monſtro marino devotam liberavit Perſeus, & uxorem duxit, Diſs. 50. in Anthol. n. 3.
Andronico hiſtrioni in diſciplinam ſeſe tradidit Demoſthenes, Diſs. 87. in Cic. n. 4.

Andumacidæ Regibus offerebant nupturas, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Anetidis Veneris in templo novas nuptas proſtituebant Armenii, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Angelos habere corpus quoddam tenue aliqui exiſtimarunt, Diſs. 57. in Liv. n. 6.
Angelus Politianus explicavit verſum Juvenalis, Diſs. 39. in Anthol. num. 7.
Angeronalia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Angeronam ſilentii Deam Romæ numen tutelare eſſe aliqui crediderunt, Diſs. 24. in Virg. n. 6.
Angina graſſata eſt per Orbem poſt terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.
Anginæ morbum immiſſo in fauces organo Medici curabant, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Anguilla apud Ægyptios ſignificat invidiam, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Anguis Heroibus dicabatur, Diſs. 24. in Virg. n. 4.
Anguis genium locorum exprimebat, Diſs. 24. in Virg. n. 4.
Angulos parietum diduci, iterumque conjungi a quibuſdam terræmotibus obſervatum eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.
Angulos parietum eſſe tutiſſimos in terræmotibus tradit Plinius, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Angulum rectum continentium laterum quadrata æqualia eſſe quadrato ex latere angulum rectum ſubtendente demonſtravit Pythagoras, Diſs. 8. in Cic. n. 3.
Anguſtiæ locorum vitandæ ſunt iis ducibus, qui multitudini copiarum fidunt, Diſs. 9. in Liv. n. 3.
in Anguſtiis quia Themiſtocles cum Xerxe conflixit, eum ſuperavit, Diſs. 28. in Anthol. n. 7.
Angylæ deſponſas virgines omnium libidini patere cogebant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Anicius Gentium Illyriorum Regem duxit in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 18.
Aniculæ digito monſtrari præclarum ſibi duxit Demoſthenes, Diſs. 15. in Thucyd. n. 2.
Aniculæ cognatæ infantes luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30. *Vide. Anus.*
Animâ victimarum ſolâ Deos eſſe contentos prædicabant Perſæ, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. & Diſs. 41. in Virg. n. 14.
Anima civitatis eſt lex, Diſs. 79. in Cic. n. 8.
Anima eſt lux juxta Heraclidem Ponticum, Diſs. 25. in Eurip. n. 5.
Anima ſapientiſſima lux ficca: dictum Heracliti, Diſs. 19. in Eurip. n. 17.
Animæ mortuorum ſtygiam paludem tranſeant, an Acherontem, Diſs. 83. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Animæ quàm cupiant tranare inferos fluvios, Diſs. 84. in Anthol. n. 1.
Animæ cupiditatibus conflictantur in pœnam flagitii, quòd Deum deſeruerunt, & in corpus deſcenderunt, Diſs. 8. in Eurip. n. 4.
Animæ corpus quaſi vehiculum quoddam illius Platonici tribuunt, Diſs. 17. in Liv. n. 6.
Animæ defunctorum à Latinis vocantur umbræ, imagines, ſimulacra, Diſs. 84. in Anthol. n. 2. Lemures, Diſs. 30. in Liv. n. 44. a Græcis Idola, Diſs. 84. in Anthol. n. 2. *Vide. Manes.*
Animæ comparabatur pars philoſophiæ, quæ ſpectat ad mores, Diſs. 60. in Cic. n. 4.
Animæ ſepulcrum eſſe corpus dixit Plato, Diſs. 27. in Anthol. n. 2. & Diſs. 32. in Anthol. n. 2. & Diſs. 48. in Anthol. n. 1.
Animæ vinculum eſſe corpus quidam dixerunt, Diſs. 27. in Anthol. n. 2.
Animæ nunquam in corpus deſcenderent, niſi obliviſcerentur felicitatis æternæ, Diſs. 48. in Anthol. n. 1.
Animæ immortalitatem probat Xenophon, quia appareant in ſepulcris umbræ mortuorum, Diſs. 9. in Eurip. n. 7.
Animæ a Veteribus appellatæ ſunt apes, Diſs. 32. in Anthol. n. 4. *Vide. Animam. Animas. Animi.*
Animæ mors eſt, quum naſcimur, Diſs. 40. in Thucyd. n. 8.
Animal nullum ſacrificabat Pythagoras præter lactentia, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.
Animal eſſe mundum ſapientiſſimi viri prodiderunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 8. & Diſs. 19. in Liv. n. 13.
Animal iracundum eſt taurus, Diſs. 44. in Anthol. n. 10.
Animal ſuperbiſſimum eſt homo, Diſs. 40. in Thucyd. n. 1. & Diſs. 45. in Eurip. n. 6.
Animal eſſe terram aliqui putaverunt, & horrorem terræ eſſe terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 11.
Animal Indicum, quod protogenſta dicitur, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Animales hoſtiæ, quæ dicerentur, Diſs. 42. in Virg. n. 6.
Animali philoſophia comparabatur, Diſs. 60. in Cic. n. 4.
Animalia edere nolens Empedocles, bovem ex Myrrhâ, & thure confecit, & populo diſtribuit, quum Olympia curru viciſſet, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Animalia omnia quum armaſſet Epimetheus; mentem Prometheus homini dedit, Diſs. 25. in Anthol. n. 6.
Animalia aliqua aliquibus locis non reperiuntur, Diſs. 26. in Anthol. n. 4. & 5.
Animalia non ſacrificabantur Jovi Milichio, ſed fruges, & thus, Diſs. 50. in Anthol. n. 56. & in Delo Apollini, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. Diſs. 40. in Thucyd. n. 3. & Diſs. 41. in Virg. num. 16.
Animalia ceteris omnibus ſuperant homines; ingenio autem ſolo ſuperantur ab hominibus, Diſſ. 28. in Anthol. n. 4.
Animalia, ex quibus naves denominatæ ſunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 6.
Animalia procreata eſſe e terrâ ſine ſemine putaverunt Phœnices, Ægyptii, & Avicenna, Diſs. 43. in Anthol. n. 8.
Animalia omnia, quæ faciunt, per ſe nullo duce, niſi naturâ magiſtrâ, didicerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2. & Diſs. 7. in Liv. n. 5.
Animalia docuerunt homines omnes ferè artes, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2. & Diſs. 39. in Cic. n. 5.
Animalia quibus herbis ſibi medeantur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4.
Animalia extinguuntur, quum anima a corpore ſeparatur; anima verò quodammodo moritur, quum in corpus deſcendit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 8.

Digitized by Google

Animalia apud Græcos ſignificantur voce Ἑρπῶν, Diſs. 35. in Anthol. n. 5.
Animalia quibus infantibus alimenta miniſtravarint, Diſs. 18. in Liv. n. 3. 4. & 5.
Animalia, quæ ſocietatem ineant, Diſs. 18. in Liv. num 6.
Animalia, quæ velociſſima ſunt, Diſs. 37. in Cic. num. 2.
Animalia, quæ fortia ſunt, Diſs. 37. in Cie. n. 3. & 4.
Animalia, quæ acutum odoratum habent, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Animalia, quæ tempeſtatem prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Animalia an pulchritudine ſuperentur ab hominibus, Diſs. 37. in Cic. n. 7.
Animalia an prurſus ratione deſtituta ſint, Diſa. 22. in Anthul. n. 3. & Diſs. 38. in Cic. per tot. & Diſs. 39. in Cic. per tot.
Animalia quum interirent, eo quud ceſſarent Eteſiæ venti, eos evocavit Ariſtæus, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.
Animalia quibus, quiſque Deorum veheretur, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
Animalia quare ſaciliùs peſte corripiantur, Diſs. 38. in Thucyd. n. 9.
Animalia omnia Veneri præter ſues ſacrificabantur, Diſs. 3u. in Liv. n. 42.
Animalis nulla perſeverant in amicitiâ poſt mortem ad longum tempus, Diſs. 21. in Eurip. n 13. & ſeqq.
Animalia ſub terrâ propter ignem gignuntur, Diſs. 31. in Liv. n. 25.
Animalia, quæ homines dilexerunt, Diſs. 22. in Authol. n. 1. & Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Animalia, quæ beneficia compenſarunt, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. & Diſs. 39. in Cic. n. 6. & 7.
Animalia etiam merentur cummiſerationem, Diſs. 22. in Aothol. n. 1. & 3.
Animalia aliqua quidam non immolabant, quòd eorum ſpeciem induiſſe Dii dicerentur, Diſs. 23. in Anthul. n. 5.
Animalibus aliis quòd plenus menſis inferretur, porcus trojanus nuncupabatur, *Diſs.* 3. in Liv. num. 4.
Animalium ætates dum narrat Heſiodus, an ſæculum pro anno accipiat, Diſs. 3u. in Liv. n. 77.
Animalium quædam imperfecta amicitia cum hominibus eſſe poteſt, Diſs. 22. in Authol. n. 3.
Animalium omnium impudentiſſimus canis, Diſs. 56. in Anthol. u. 2. & Diſs. 84. in Anthol. n. 9.
Animalium ſulertia ſui tuendi, Diſs. 5. in Cic. u. 3. & Diſs. 38. in Cie. n. 4. & ſeqq. & Diſs. 39. in Cic. per tot. *Vide. Animantes. Fera.*
Animam Imperatorum ferre in Cœlum eredebatur aquila, Diſs. 24. in Authol. u. 9.
Animam nibil aliud eſſe, quàm ſanguinem putaverunt Critias, & Empeducles, Diſs. 32. in Anthol. u. 4.
Animam Mundi eſſe Venerem, quatenus gignit, philuſophi crediderunt, Diſs. 55. in Authol. num. 7.
Animam agens Solon diſcentem aliquid ſe mori cupere dixit, Diſs. 9. in Eurip. num. 5. & Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Animam agens Auguſtus quid dixerit, Diſs. 5. in Eurip. n. 2.
Animam extingui cum corpore eorum, qui aquâ ſuffocati perirent, cenſebant Veteres, Diſs. 65. in Anthol. u. 14. ideo mortem in mari horrebant, Diſs. 65. in Anthol. n. 12. & 14.
Animam Mundi eſſe Jovem Platonici, & Stoici exiſtimarunt, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.
Animam Telluris eſſe Veſtam tradit Plotinus, Diſs. 38. in Authol. n. 4.
Animam non Deum fabricaſſe Mundum opinati ſunt Gnoſtici, Diſs. 19. in Thucyd. u. 2.
Animam Ariſtoteles appellat ἐντελεχέιαν ideſt *perfectionem corporis*, Ciceru autem legie ἐνδελεχέιαν, & voluit eſſe *continuatam motionem*, Diſs. 71. in Cie. n. 2. *Vide. Anima. Animas. Animi.*
Animantes ſepulcro Orphei inſiſtentes ſuaviorem vocem acquirebant, Diſs. 73. in Anthol. num. 1.
Animantes motu gaudent, quare enitendum, ut homo ordinatè moveatur, Diſs. 17. in Anthol. n. 9.
Animantibus ſolâ ferè dicendi arte præſtamus, Diſs. 82. in Cic. n. 2. *Vide, animalia. Feræ.*
Animas cupidiſſimè ſanguinem haurire facit Homerus, Diſs. 32. in Anthol. u. 4.
Animas in hanc vitam migrantes efficere terræmotum an exiſtimaverit Phythagoras, Diſs. 11. in Thucyd. n. 8.
Animas immortales eſſe tradiderunt Druydæ apud Gallus, Diſs. 13. in Cie. u. 6.
Animas ad Inferos deducebat Mercurius, Charon autem Stygiam paludem tranſportabat, Diſs. 82. in Authol. n. 3.
Animas poſt mille annos quum Virgilius dicit in vitam redire, reſpicit ad annum magnum, Diſs. 3u. in Liv. n. 77. *Vide. Manes.*
Animas noſtras Stoici Cœlo inſerere verentur, Diſs. 23. in Anthol. u. 7.
Animas eſſe cœleſtium Orbium Muſas putaverunt Platonici, Diſs. 19. in Virg. n. 2.
Animas humidas appellavit Heraclitus, quæ ad generandum deſcenderunt, Diſs. 2u. in Anthol. n. 6.
Animas nymphas antiqui appellarunt, & quare, Diſs. 2u. in Anthol. u. 6. & Diſs. 48. in Anthol. n. 5. *Vide. Anima. Animam. Animi.*
Animata bibliotheca appellatus eſt Lunginus, Diſs. 46. in Cic. n. 5.
Animatum eſſe Mundum Perſę crediderunt, Diſs. 72. in Authol. u. 2.
Animatum eſſe Cœlum credidit Ariſtoteles; terram autem, & cetera ſub Lunâ eſſe inanima, Diſs. 40. in Anthol. n. 9.
Animi ſapientium erudiunt animos ſtultorum juxta Stoicos, Diſs. 10. in Eurip. n. 1.
Animi voluptatibus affiguntur corpori, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. & 4.
de Animi immortalitate diſputabat Socrates, quum venenum Auſturus eſſet, Diſs. 9. in Eurip. n. 5.
Animi pulchritudo quum nacta eſt corpus idoneum, emicat, & ſeſe oſtendit, Diſs. 15. in Eurip. n. 7.
Animi tranquillitas parit veram voluptatem, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.
Animi virtutes ſignificant tria mala, quæ fingitur habere Hercules, Diſs. 8. in Authol. n. 3.

Ani-

Animi hominum maximè ignoti, Diſs. 19. in Virg. n. 8.
Animi imbecilles in Iram maximè proni, Diſs. 19. in Virg. n 10.
Animi æternitati conſulendum, Diſs. 33. in Anthol. n. 6.
Animi imperitorum ſecretis magis afficiuntur, Diſs. 39. in Anthol. n. 1.
Animi divinitas, Diſs. 28. in Cic. o. 7.
Auimi tranquillitatem ſummum bonum eſſe conſtituit Democritus, quam Eveſto nuncupavit, Diſs. 45. in Cic. n 2.
Animi perturbationes; ſcilicet ira, cupiditas, & libido ſunt Furiæ, Diſs. 18. in Thucyd. num 7. & Diſs. 19. in Thucyd. o. 5.
Animi ſui cruciatus ſignificavit Tiberius litteris ad ſenatum miſſis, Diſs. 19. in Thucyd. o. 10.
Animi tranquillitas comparatur rectâ conſcientiâ, Diſs 19 in Thucyd. n. 11.
Animi labem ut deponerent ſuperſtitioſi, in luto ſeſe volutabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 31.
Animi quomodo conjugantur cum corpore, Diſs. 26. in Virg. n. 7.
Animi ſenſa ſi aliter proferre potuiſſet Seneca, verbis abſtinuiſſet, Diſs. 59. in Cic. n. 4.
Animis poſt mortem quid contingat, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 7. & 10. & Diſs. 10. in Eurip. num. 1. 2. 7. & 8. *Vide. Manes.*
Animis inſita eſt generandi cupiditas, Diſs. 31. in Anthol. n. 4.
Animis etiam non ſolùm corporibus imperat pulchritudo, Diſs. 15. in Eurip. n. 6.
Animo, & corpore puros eſſe oportebat ſacra tractantes, Diſs. 42. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Animo, non corpore Deum eſſe Mundum opinabantur Veteres, Diſs. 47. in Anthol. n. 2.
Animo, vel corpore athletæ victi dicebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 11.
Animo ſapientis aliud alio probabilius occurrere fatebantur Academici, Diſs. 57. in Cic. num. 3.
Animorum ſpeculum vocat orationem Seneca, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.
Animorum Regina eſt eloquentia, Diſs. 25. in Cic. n. 4.
Animos longævos, non immortales Stoici faciunt, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.
Animos Plato exiſtimabat nihil ignoraſſe, antequam in corpus deſcenderent, Diſs. 57. in Cic. n. 1.
Animos hominum condidiſſe Deum Plato affirmat; minores verò Deos corpora, Diſs. 52. in Liv. n. 1.
Animos immortales eſſe exiſtimantes Lethen excogitarunt, Diſs. 83. in Anthol. n. 15.
Animos immortales eſſe putans Getarum Gens ἀπαθανατίζοντες appellatur, Diſs. 2. in Anthol. num. 3.
Animos malorum poſt mortem evadere malos Genios; bonos verò bonorum quidam tradiderunt, Diſs. 35. in Virg. n. 6.
Animum ex igne conſtare philoſophi crediderunt, Diſs. 72. in Anthol. n. 4. & 5. & Diſs. 21. in Eurip. n. 5.
Animum erigit, & ad lætitiam revocat vinum, Diſs. 14. in Anthol. n. 1. & 2.
Animum Prometheus addidit homini e cretâ efformato rapto Solis igne, Diſs. 15. in Anthol. n. 4.
Animum curis conficit providentia; ideo Aquila jecur Promethei depaſcitur, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Animum curis macerare vetabat Pythagoras, dum vetabat cor comedere, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Animum perdunt res ſecundæ, voluptates, divitiæ, & alia fortunæ bona; confirmat adverſa fortuna, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Animum nihil magis labefactat, quàm inſolitæ voluptates, Diſs. 13. in Thucyd. o. 7. & Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.
Animum ſæviùs cruciat conſcientia ſcelerum, quàm corpus flagra juxta Pythagoram, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7.
Animum componere muſicam, & artem ſaltandi cenſuit Socrates, Diſs. 64. in Cic n. 2. & Pythagoras, ideo eas didicit, Diſs. 17. in Anthol. num. 9.
Animum igneâ naturâ præditum ruinâ ingenti diſſipari putabant Veteres, Diſs. 43. in Anthol. n. 14.
Animum perturbat vinum intemperanter hauſtum, Diſs. 44. in Anthol. o. 11. & 12.
Animum perturbant virorum mulieres, Diſs. 15. in Anthol. n. 18.
Animum remittentes ſi honeſtis gaudeant, argumentum integritatis morum, Diſs. 3. in Liv. num. 10. & 15.
Animus perinde afficitur, ut rei, quam tractat, natura poſtulat, Diſs. 5. in Liv. o. 8.
Animus pars eſt ſiderum juxta Stoicos, Diſs. 40. in Anthol. n. 11. & Diſs, 9. in Eurip. o. 12. Diſs. 10. in Eurip. num. 2.
Animus totus eſt in oculis ex Plinii ſententiâ, Diſs. 21. in Eurip. n. 9.
Animus attingitur per oculos, Diſs. 26. in Thucyd. n 8. Diſs. 11. in Eurip. n. 9. & Diſs. 22. in Eurip. n. 11.
Animus per ſomnum futura prænoſcere poteſt Diſs. 19. in Eurip. n. 2.
Animus athletarum humilis, Diſs. 12. in Anthol. num. 7.
Animus cupiditatibus obſtrictus inſanorum more furit, Diſs. 48. in Anthol. o. 4. & Diſs. 44. in Thucyd. n. 2.
Animus extra ſe poſitus facilè verſatur in contemplatione rerum divinarum, Diſs. 63. in Anthol. o. 4.
Animus ebriorum ſimilis eſt currui excuſſo aurigâ, & navi ſine gubernatore, & in omnia vitia rapitur, Diſs. 65. in Anthol. n. 26.
Animus mundi eſt ignis, Diſs. 37. in Anthol. n. 4. Diſs. 71. in Anthol. n. 2. & 3.
Animus mollis arguebatur ex molli veſte, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Animus majore curâ occupatus alienatur a ſenſu rerum quantumlibet terribilium, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.
Animus hominum ſemper majora concupiſcit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2. & ſeqq. *Vide. Anima. Animam. Animas.*
Aniſtis centum quinquaginta millis paſſuum uno

die conficiebat, Diſs. 37. in Cic. num. 1.

Anium genium Elienſes quaſi patronum ſibi aſciverunt, Diſs. 36. in Virg. n. 1.

Anius vaticinandi peritiâ clarus inſulâ Delo potiebatur, Diſs. 15. in Liv. n. 7.

Annales leges improbat Cicero, quia Conſules fieri ante quadrageſimum tertium annum vetabant, Diſs. 20. in Eurip. n. 3.

Annales, in quibus res ſingulis annis geſtæ perſcribebantur, Pontifices Maximi conficiebant, Diſs. 11. in Liv. n. 1. alii quoque ſcripſerunt, Diſs 11. in Liv. n. 2.

Annales condere Ægyptii primi cęperunt, Diſs. 14. in Cic n. 8.

Anni unius ſpatio Scipio Syphacem cepit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.

Anni octingenti vix numerantur ab excidlo Trojæ ad Platonem, Diſs. 15. in Eurip. n. 1.

Anni unius ſpatio Sulpicius Craſſum audiendo ſummis oratoribus par fuit, Diſs. 86. in Cic. num. 2.

Anni juventus dicitur ver, Diſs. 56. in Anthol. num. 7.

Anni ultimus menſis antiquis erat Februarius, Diſs. 30. in Liv. n. 29.

Anni principium Romulus Martium fecit, Diſs. 30. in Liv. n. 3. 31. 39. & 54. quare Numa Januarium, Diſs. 30. in Liv. n. 54. 55. & 61.

Anni initium aptiùs a vere ſumitur, Diſs. 30, in Liv. n. 33. & 34.

Anni dierum numerum repræſentabat digitis Janus, Diſs. 30. in Liv. n. 58. & Juvenes trecenti ſexaginta in luſtrationibus exercitus Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Anni initio dulcia libabantur, ut omen eſſent, quod nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. num. 62.

Anni penitus otioſi ne omen eſſet, Cal. Jan. ab omni opere penitus ceſſare, omnia opera aliquatenus adminiſtrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 63. *Vide. Ætas. Annis. Anno. Annorum*,

Anniam Fauſtinam uxorem Antoninus Pius ob nimiam licentiam ægre tulit, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.

Annibal nullum unquam vulnus accepit, Diſs. 28. in Anthol. n. 8. *Vide. Hannibal*.

Annicerin reprehendit Plato, quod currum artificioſè agitaſſet, Diſs. 44. in Cic. n. 7.

Annii eſt itinerarium, non Antonini Philoſophi, Diſs. 6. in Liv. num. 8. *Vide. Annius*.

Annis ſeptem Protogenes Jalyſum pingens abſolvit, Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Annis viginti minor eſſe non poterat judex Romæ ex lege Juliâ, Diſs. 26. in Cic. n. 6.

Annis ſingulis bis fruges fert India, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.

Annis tribus Romani Antiochum Magnum ſuperarunt, Diſs. 45. in Thucyd. num. 5.

Annis duobus Ageſilaus jam ſubacturus videbatur Aſiam, Diſs. 52. in Thucyd. num. 3.

Annis tribus nondum exactis Hannibal quatuor exercitus Romanorum fuderat, Diſs. 52. in Thucyd. num. 6.

Annis quatuor Scipio Hiſpaniam debellavit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.

Annis duobus Scipio Africam perdomuit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.

Annis ſingulis ter patere Mundum putabant Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Annis quod ſaturetur Saturnus ita appellatur Diſſ. 31. in Thucyd. n. 6. *Vide Ætas. Anni. Anno. Annorum*.

Anniverſarium ſacrum celebraturos legatos Carthaginienſes quotannis Tyrum mittebant Diſs. 20. in Virg. n. 5.

Annius, qui Livium mendacem appellat, refellitur, Diſs. 6. in Liv. n. 5. & ſeqq. *Vide Annij*.

Anno eodem terræmotus ſepties, & quinquagies nunciatus eſt tēpore belli Punici ſecundi, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.

Anno tertio Olympiadis quadrageſimæ octavæ Pythiades inſtitutæ ſunt. Diſs. 3. in Anthol. n. 8.

Anno quolibet Conſules fieri, non verò poëtas verſus antiquus extat, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Anno trigeſimo quinto ætatis vires perficiuntur, Diſs. 15. in Anthol. num. 17.

Anno quadrageſimo nono ingenium hominis deterius fieri putat Ariſtoteles, Diſs. 64. in Anth. n. 5.

Anno quingenteſimo ſeptuageſimo tertio ab urbe condita reperti ſunt quatuordecim libri de jure pontificio, quos Numa compoſuerat, Diſs. 36. in Cic. n. 12.

Anno quadringēteſimo quinquageſimo quarto ab Urbe conditâ tonſores e Siciliâ in Italiam venerunt, Diſs. 42 in Anthol. n. 6.

Anno decimoquinto ætatis Hermogenes ingenio, & eloquentia preſtitit, poſtea verò non excelluit, Diſs. 64. in Anthol. n. 5.

Anno quingenteſimo trigeſimo quinto ab urbe condita primus Medicus e Peloponeſo Romam venit, Diſs. 81. in Cic. n. 6.

Anno octogeſimo completo Ageſilaus in Ægypto præclaras res geſſit; Cato ſe ingenio vigerè adhuc oſtendit; & Sophocles Oedipum Coloneum edidit, Diſs. 64. in Anthol. num. 6.

Anno, neque menſe Rheam parere precatus eſt Sol, Diſſ. 33. in Virg. n. 5.

Anno ſexcenteſimo octavo ab Urbe conditâ everſa eſt Carthago Diſſ. 64. in Cic. n. 1.

Anno toto ſimulacrum Saturni pedes laneo vinculo vinctos habebat, quo ſolvebatur ſaturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 51.

Anno nomen dabant bini Conſules, qui primi deſignati fuerant, quum poſt Claudiū non duo, ſed duodecim Conſules in annum deſignarentur, Diſſ. 30. in Liv. n. 20. *Vide. Ætas. Anni. Annis. Annorum*.

Annonæ copia populum maximè ſubiectum efficit, Diſſ. 43. in Thucyd. n. 1. 5. & Diſſ. 9. in Liv. n. 2.

Annonæ inopia maximarum mutationum cauſa eſt in Civitatibus, Diſſ. 43. in Thucyd. n. 1.

Annonæ caritate exiſtente Melius plebem ſuſtentavit, & tamen quum regnum affectaret, ultimo ſupplicio damnatus eſt, Diſſ. 12. in Liv. n. 8.

Annorum quinque millia a Zoroaſtre ad excidium Troiæ effluxiſſe tradidit Hermodorus, Diſſ. 14. in Cic. num. 2.

Annorum quinquaginta feminæ præerant oraculo

culo Delfico, Diſſ. 3. in Anthol. n. 5.

Annnrum triginta millium ſpatio Prometheus Caucaſo illigatus ab Hercule conſilio Jovis liberatus eſt, Diſſ. 15. in Anthol. n. 6.

Annorum decem exilium erat poena ambitus, Diſſ. 89. io Cic. n. 4.

Annorum diverſa genera, Diſſ. 30. in Liv. n 70. & ſeqq apud Aegyptios ſex genera eisnt, Diſſ. 3n in Liv. n. 72. duo anni lunares, Diſſ. 30. in Liv. num. 71.

Annorum quadraginta octo millia inter Vulcanum, & Alexandrum interceſſiſſe aſſeverabant Ægyptii, Diſſ. 13. in Cic. o. 6. & Diſſ. 14. in Cic. n. 1.

Annos ſexdecim natus Alexander dux fuit, & hoſtes profligavit, Diſſ. 11. in Eurip. num. 17.

Annos quot vixerint plerique, Diſſ. 9. in Liv. num. 1.

Annos ſeptendecim natus Epiphanes Mortuus eſt, quum ἐγκυκλοπαιδείαν didiciſſet, Diſſ. 78. in Cic. n. 3.

Annos quot contineat ætas Diſſ. 7. in Anthol. num. 3.

Annos quot vixerit Lycurgus ante Olympiadas, ante Urbem conditam, & poſt excidium Troiæ, Diſſ. 5n. in Anthol. n. 3.

Annos quot durarent varia vina, & præcipuè opimianum, Diſſ. 64. in Anthol. n. 3. 4.

Annos mille vivere Hyperboreos tradit Pindarus, Diſſ. 77. in Anthol. num. 12. ducentos alij tradunt Diſſ. 77. in Anthol. numer. 14.

Annos triginta Regni Cyri indicavit Sol viſus ex eius manibus ter elabi, Diſſ. 18. in Liv. num. 8.

Annos quadraginta Athenas rexit Pericles non vi, ſed civium voluntate, Diſſ. 2. in Thuc: n. 5., Diſſ. 10. in Cic. n. 5., & Diſſ. 35. in Cic. num. 7.

Annos quadraginta natus Cliiomachus ad audiendum Carneadem ſe contulit, Diſſ. 64. in Cic. num. 1.

Annos viginti natus Alexander imperium ſuſcepit, & anno trigeſimo tertio defunctus eſt, Diſſ. 52. in Thucyd. o. 4.

Annos ducentos quinquaginta nullus legem abrogare auſus eſt apud Thurios, quia ſi non perſuaderet, ſtrangulabatur, Diſſ. 82. in Cic. num. 7.

Annos duos intercedere oportebat inter duos magiſtratus, Diſſ. 89. in Cic. u. 4.

Annos quot Ægyptij, & Chaldæi aſtrologiæ operam dederint, Diſſ. 42. in Thucyd. num. 8.

Annos ferè quingentos Lacedæmonij nullum hoſtem habuerunt intra Eurotam, Diſſ. 27. in Thuc. n. 2., Diſſ. 45. in Thucyd. n. 6. Lycurgi leges obſervarunt, Diſſ. 27. in Thucyd. num. 7. & Diſſ. 56. in Thucyd. num. 8. immo ſeptingentos, Diſſ. 50. in Antholog. num. 3.

Annos nonaginta vixit Hiero, Diſſ. 51. in Thucyd. n. 1.

Annos duodeviginti natus Euripides ad ſcribendas tragœdias ſe contulit, Diſſ. 4. in Eurip. num. 4.

Annos quot vivant Nymphæ, & Genij, Diſſ. 36. in Virg. n 1.

Annos notabant Argivi nominibus Sacerdotum Junonis, Diſs. 40. in Virg. n. 2.

Annos Græci notabant a victoribus in Olympijs, Diſſ. 2. in Anthol. n 1., Diſs. 15. in Thucyd. n. 4., Diſs. 23. in Liv. n. 1., & Diſs. 4n. in Virg. n. 2., & quidem a curſoribus, quia fortè alijs antiquiores eſſent, Diſs. 6. in Anthol. num. 11.

Annos trecentos Romani farre victitarunt, Diſs. 41. in Virg. n. 11. ſine oratoribus fuerunt, Diſſ. 9. in Cic. num. 4.

Annos quot continerent luſtrum, & olympiades, Diſs. 53. in Thucyd. num. 10.

Annos quot vivere dicatur Phœnix, Diſſ. 30. in Liv. n. 76. 77. 78.

Annos decem Veſtales captæ diſcebant Sacra, alios decem præerant cuſtodiæ Ignis, denique alios decem docebant Sacra, Diſs 31 in Liv. num. 5.

Annos triginta Veſtales ſacerdotio fungebantur apud Romanos; apud Albanos verò quinquaginta, Diſs. 31. in Liv. n. 18.

Annos intra octaginta extiterunt omnes hiſtorici latini celebres, Diſs. 67. in Cic. n. 5.

Annos pauciores numerabant Romani, quàm triumphos, Diſſ. 83. io Cic. n. 4.

Annos mille, & ducentos Romam ſtaturam aves duodecim, quas Romulus vidit, portenderunt, Diſs. 86. in Anthol. num. 7.

Annos quot natus eſſet Cicero, quum Sextum Roſcium Amerinum defendit, Diſs. 2. in Cic. n. 8. *Vide Ætas*.

Annos ſexcentos, & ampliùs plebs Romana manibus temparavit, licet ſeditiones fecerit, Diſs. 4. in Liv. n. 2.

Annum, & aliquot dies ambroſiâ, & nectare Dij privabantur, ſi falſum per Stygem juraſſent, Diſs. 83. in Anthol. num. 1n.

Annum ſignificat vox πλειών, Diſs. 65. in Anthol. num. 4.

Annum in duodecim menſes diviſerunt Ægyptij, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.

Annum ferè integrum Sol obſcurus fuit interfecto Cæſare, Diſs. 10. in Thucyd. num. 6.

Annum fuiſſe Junum quidam exiſtimarunt, Diſs. 30. in Liv. num. 56.

Annum ferè conſumpſit Scipio in apparatu belli, quare Proconſul in Africam traiecit, ideo autem triumphavit, quia Conſul in Africam miſſus fuerat, Diſs. 25. in Liv. num. 4.

Annum ſi vir, & mulier cohabitaſſent, uſu matrimonium contractum erat, Diſs. 30. in Thucyd. num. 4.

Annum an intelligat nomine ſęculi Heſiodus, Diſs. 30. in Liv. num. 77.

Annus, quo Julius Cæſar annos ordinavit, quot dies habuerit, Diſs. 30. in Liv. num. 65.

Annus unde appellatus ſit, Diſs. 30. in Liv. num. 70.

Annus Magnus quid ſit apud Ægyptios, Diſs. 30. in Liv. num. 72. quid Maximus, Diſs. 30.
in

in Liv. num. 72. quid apud philoſophos aonus magnos, Diſs. 53. in Thucyd. nom. 50. 15. & Diſs. 30. in Liv. 75. 77. 79. 80. eius bruma foit Diluvium, Diſs. 53. in Thuc. n. 15.

Annos magnos intelligendus eſt, quum Virgilius dicit animas poſt mille annos redire in vitam, Diſs. 30. in Liv. num. 77.

Annus Romuli decam menſes continabat, Diſs. 30. in Liv. num. 5. 2. 54. ſed aliqui putanr cootinuiſſe duodecim menſes, Diſs. 30. in Liv. n. 50. 54. & tercentum ſexaginta dies, Diſs. 30. io Liv. num. 2. 54.

Annus Nomæ duodecim menſes continebat, Diſs. 30 in Liv. n. 5., & dies tereentum quinquaginta quinque, Diſs. 30. in Liv. n. 5., 8. 64.

Annus quare Jovi conſecratus eſſet, Diſs. 30. in Liv. num. 11.

Annus quomodo ordinatus ſit a Julio Cęſare, Diſ. 30. in Liv. n. 64. & ſeqq.

Annus ſignificabatur ab Ægyptijs per ſerpentem ſibi eaodam admordentem, Diſs. 57. in Anthol. num. 7. *Vide. Ætas. Anni. Annis. Anno. Annorum.*

Anſæ antiquitus appellabantur Aræ, Diſs. 26. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 22. in Eurip. num. 10. *Vide. Anſas.*

Anſancti ſpecus halitus peſtiferos emittit, Diſs. 8. in Eurip. nom. 9.

Anſas philoſophiæ non habere dixit Xeoocrates adoleſcentem, qui liberalium diſciplinarum expers erat, Diſs. 44. in Cic. n. 6. *Vide. Anſæ.*

Anſer amabar poerum Amphilochum, & Lacydem philoſophum, Diſs. 22. in Anthol. num. 2., & Diſs. 22. in Cic. num. 6.

in Anſerem converſa Nemeſis ovum peperit, quod Leda ſovit, & ex eo nata eſt Helena, Diſs. 56. in Eotip. nom. 3.

Anſeres gingrire dicuntur, dum elamant, Diſs. 60. io Anthol. num. 6.

Anſetes ſibi ova, & pollos parete quum dixiſſet Alcibiades, reſpondit Socrates Xaorippen filios gignere, Diſs. 55. in Cic. num. 3.

Anſerum aoditus acutiſſimus, Diſſ. 37. in Cic. num. 5.

Antæi longitudo, Diſs. 7. in Anthol. num. 5.

Antæus quomodo, & a quo Hercule ſuperatus ſit, Diſs. 7. in Anthol. num. 1. 8.

Antæus quare filius Neptuni dicatur, Diſs. 7. in Anthol. n. 1., & Diſs. 19. in Anthol. o. 5.

Aotagoram Rhodium poëtam ſuſpexit Antigonus. Diſs. 3. in Eurip. num. 50., & Diſs. 72. in Cic. n. 6.

Antalcidas Lacedæmonius reprehendit Regē Perſarum, quod coronam florum unguento delibutam miſiſſet, quaſi otraque res gratiam ſuam amitteret, Diſs. 34. in Anthol. nom. 6.

Antandrum unde ita appellatam aliqui tradant, Diſs. 55. in Liv. num. 4.

Antemnates, & plures alij populi in Urbem recepti ſont, Diſs. 9. in Liv. num. 6.

Anteoor venit in Italiam non profugus, ſed miſſus ad colonias deducendas, Diſs. 54. in Liv. nom. 2.

Antenor Pataviom condidit, Diſs. 55. in Thucyd. nom. 6. & 55. Diſs. 55. in Liv. n. 1. 3.

Antenor hoſpitio excepit legatos Græcorum, & eos a furore Troianorum ſervavit, Diſs. 16. in Liv. num. 2. 3.

Antenor Euganeos expulit, Diſs. 4. in Virg. nom. 5. 3.

Antenoris domum a militibus diripi prohibitum fuit, Diſs. 16. io Liv. oum. 2.

Anterotem ex Marte pepetit Venus, Diſs. 19. in Anthol. nom. 4.

Athermus Statuarius ignobilis, Diſs. 48. io Cic. n. 5.

Anthos, ideſt flos, pro colore interdum oſorpatur, Diſs. 25. in Eurip. num. 54. 15. 56.

Anthologiæ epigrammata collegit Plaaudes, Diſs. 1. in Anthol. num. 2.

Anthologiæ ſignificatio, Diſs. 1. in Aothol. n. 2. 3.

Antias rerum Romanarum ſcriptor, Diſs. 12. io Liv. num. 2. & Diſs. 68. in Cic. num. 3.

Antias filius Ulyſſis, & Circes Antio nomeo dedit, Diſs. 13. in Liv. nom. 5.

Antiatibus ſoperatis Romani e roſtris Navium ſuggeſtum extruxerunt, qui ideo appellatur roſtra, Diſs. 29. in Cic. num. 5.

Anticas partes augures ad meridiem eſſe voloeruot, Diſs. 19. in Liv. num. 8. alij ad Occidentem, Diſs. 19. in Liv. n. 13.

Anticipatio a Latinis dicitur Prolepſis, Diſs. 54. in Virg. num. 2.

Aotigenidas plurimum contulit arti tibiarum, Diſs. 62. in Anthol. num. 5.

Antigonæ noptijs Peleus exul ab Eurytione honoratus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. num. 23.

Antigoni Navis ſacra appellata, ideſt Magna, Diſs. 54. io Eurip. num. 4. 5.

Antigonum tanquam Deum adulaotes Athenienſes legatos ad illum Theoros appellabant, Diſs. 40. in Thucyd. num. 6.

Antigonus execratus eſt filium, quia gaudebat nece Pyrrhi, Diſs. 24. in Eurip. num. 5.

Antigonus Deum, & Liberum Patrem ſe appellari voloit, Diſs. 9. io Anthol. nom. 2., & Diſs. 45. in Anthol. num. 7. Diſs. 78. in Anth. n. 4. Diſs. 41. in Thocyd. num. 3. Diſs. 43. in Thocyd. nom. 4. & Diſs. 21. in Liv. n. 13.

Antigonos Gonatas appellatus Demetrio Poliorcetæ ſucceſſit, & Antagoram Rhodium poëtam, & ſolenſem Aratum, & Zenonem ſuſpexit, Diſs. 3. in Eurip. num. 50. & Diſs. 72. in Cic. num. 6.

Antigonus Ætolos ſugere permiſit, Diſs. 6. in Thucyd. num. 52.

Antigoous Athenas commeabat, ut Zenooem audiret, neo onquam ab eo impetrare potuit, ut ad ſe veniret, Diſs. 9. in Cic. num. 13. & Diſs. 64. in Cic. num. 7.

Antigonus Caryſtios tradit pantheras corpus abdere, ut animalia, quæ earum odore gaudant, venentur. Diſs. 38. in Cic. nom. 5.

Antigonus ſibi iocundos eſſe prodentes præſeferebat, odioſos eos, qui prodiderant, Diſs. 50. in Thocyd. oum. 1.

Antilochum canis aluit, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Antimachus tradit Solem pocolo per Oceaoum ferri Diſſ. 9. in Anthol. oum. 7.

Antinoum inter aſtra retulit Adriaous, Diſs. 21. in Eurip. num. 16.

An-

Antiochi bellum diſtulerunt Romani, donec Philippum debellaſſent quo devicto Antiochum intra Taurum Montem compulerunt, Diſs. 44. in Thucyd. num. 5.
Antiochi naves cum Romanis comparandæ non bant, Diſs. 26. in Liv. num. 2.
Antiochi interfectorem, & ſe in præcepa dedit Equus Diſs. 21. in Eurip. num. 14.
Antiochi claſſi præfectus Hannibal victus eſt a Romanis, Diſs. 83. in Cic. num. 3. *Vide. Antiocho*.
Antiochiam terremotus proſtravit, & reſtitutam a Juſtino rurſus non exacto tiennio proſtravit, Diſs. 48. in Thucyd. num. 36.
Antiochidas aliqua pocula ab auctore appellaerant, Diſs. 13. in Eurip. num. 10.
Antiocho devicto diſciplina militaris, & Romanorum mores corrumpi cœperunt, Diſs. 12. in Liv. num. 3.
Antiocho ſanato Eraſiſtratus centum talenta mercedem accepit, Diſs. 51. in Cic. num. 2.
Antiocho interroganti de exercitu quomodo reſponderit Hannibal, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3.
Antiocho devicto Scipio dictus eſt Aſiaticus, Diſs. 20. in Eurip. num. 8.
Antiochum Romani triennio devicerunt, Diſs. 45. in Thucyd. num. 5.
Antiochum debellarunt Romani devictâ Carthagine, Diſs. 22. in Virg. num. 2.
Antiochum quintæ Academiæ conditorem quidam faciunt, Diſs. 64. in Cic. num. 4.
Antiochum Philoſophum Athenis Cicero audivit, Diſs. 2. in Cic. num. 8.
Antiochus maximis honoribus affecit Archelaum ſaltatorem, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Antiochus vetuſtiſſimus hiſtoriam de Italiâ conſcripſit, Diſs. 1. in Virg. num. 1.
Antiochus licet Magni cognomen conſequutus eſſet, a Romanis ſemper victus eſt, Diſs. 83. in Cic. num. 5.
Antipater auctor Epigrammatis Anthologiæ, Diſs. 10. in Anthol. n. 5. & Diſs. 65. in Anthol. n. 5., & Diſs. 73. in Anthol. num. 1.
Antipater maiorem hiſtoriæ ſonum addidit, Diſs. 11. in Liv. num. 2.
Antipater quomodo excruciavit Hyperidem, Diſs. 77. in Cic. num. 2.
Antipater clamorem Carneadis quum ferre non poſſet, ſcriptis eum retundere conatus eſt; ideo καλαμοβόαν illum appellarunt, Diſs. 63. in Cic. num. 7.
Antipater quando floruerit, quotannis die natali febri laborabat, Diſs. 19. in Anthol. n. 2.
Antipater verſus hexametros ex tempore varijs modis fundebat, Diſs. 19. in Anthol. n. 2.
Antipatri auditor fuit Panætius, Diſs. 65. in Cic. num. 3.
Antipatri in honorem convivia celebrabantur Athenis, Diſs. 23. in Thucyd. num. 2.
Antipatro ne pœnas daret Demoſthenes, venenum ſumpſit, Diſs. 24. in Eurip. n. 4.
Antiphemus, & Entimus Gelan condiderunt, Diſs. 54. in Thucyd. num. 2.
Antiphilus poëta Byzantius, Diſs. 76. in Anthol. num. 1.
Antipho de Rhetoricâ libros conſcripſit, Diſs. 46. in Cic. num. 4., & Diſs. 79. in Cic. n. 5.
Antipho exiſtimavit Lunam propriam lucem habere, Diſs. 11. in Thucyd. num. 4.
Antipho primus orationes edidit, & præcepta dicendi tradidit, Diſs. 31. in Cic. num. 2.
Antipho triginta tyrannos impoſuit Patriæ, Diſs. 33. in Cic. num. 6.
Antiphraſim non eſſe tollendam an rectè Scaliger arguerit, Diſs. 18. in Tbucyd. num. 6.
Antipodum inter Occidenrem Solem, & Orientem noſtrum eſſe Hyperboreos tradit Solinus, Diſs. 77. in Anthol. num. 14.
Antiqua Carthago cur dicatur a Virgilio, Diſs. 20. in Virg. num. 3. cur Tyrus, Diſs. 21. in Virg. num. 5.
A tiqua omnia dicebantur Ogygia, Diſs. 36. in Anthol. num. 4.
Antiqui piraticam ſine pudore exercebant, Diſs. 49. in Anthol. num. 8., Diſs. 76. in Anthol. num. 13., & Diſs. 30. in Cic. num. 4.
Antiqui Solem, & aſtra dumtaxat Deos exiſtimabant Diſs. 72. in Anthol. num. 1., & Diſs. 7. in Eurip. num. 8.
Antiqui nullis commercijs miſcebantur, ideo regiones etiam proximas ignorabant, Diſs. 3. in Thucyd. num. 2. *Vide. Veteres*.
Antiqui barbam, & comam aluerunt ideo barbari, & capillati accipiuntur pro Antiquis, Diſs. 42. in Anthol. num. 6. 17.
Antiqui quare cincti dicantur, Diſs. 23. in Liv. num. 4.
Antiquior pro potiore dicitur, ſed antiquua vetuſtatem notat, Diſs. 20. in Virg. n. 3.
Antiquiſſima ſignificat Ariſtophanes voce *Buphonia*, Diſs. 22. in Anthol. num. 8.
Antiquorum error, qui Hyadas Suculas appellarunt, Diſs. 65. in Anthol. num. 3.
Antiquum exiſtimat Cornelius Fronto, quod patrum memoriam excedit, Diſs. 20. in Virg. num. 2.
Antiſſam abſorbuit Mare, Diſa. 34. in Tucyd. num. 1.
Antiſſam Lesbo adiunxit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. num. 30.
Antiſthenes irridebat Athenienſes, quòd ſe terrâ editos iactarent, Diſs. 4. in Thucyd. n. 7.
Antiſthenes an uſus fuerit duplici pallio, Diſs. 84. in Anthol. num. 13.
Antiſthenes ſummum bonum in virtute collocabat, Diſs. 55. in Cic. num. 4.
Antiſthenes aiebat opus eſſe ijs, qui ad ſalutem volunt pervenire, Amicis, vel Inimicis, Diſs. 56. in Thucyd. num. 5.
Antiſtheni partem pallij laceram oſtentanti quid dixerit Socrates, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Antiſtrophas quum caneret chorus, a ſiniſtrâ in dexteram movebatur, Diſſ. 19. in Liv. n. 52.
Antiſtrophon rhetoricæ hoc eſt æqualem Ariſtoteles appellat Dialecticen, Diſs, 62. in Cic. n. 7.
Antium ab Antiâ filio Circes, & Ulyſſis appellatum eſt, Diſs. 53. in Liv num. 5.
Antonianæ Thermæ mille ſexcenta ſolia habuerunt, Diſa. 3. in Liv. num. 1.
Antonij Scena argentea erat, Diſa. 2. in Liv. n. 8.

Auto-

Antonij monitu Sulpicius audiens Craſſum anni ſpatio ſummis oratoribus par fuit, Diſs. 86. in Cic. num. 2.
Antonini Philoſopbi non eſt Itinerarium, ſed Annij, Diſs. 6. in Liv. num. 8.
Antonini Pbiloſophi imaginem qui poſt eius mortem habere potuiſſet, nec haberet, ſacrilegus habebatur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.
Antonini Imperatoris res geſtæ, Diſs. 21. in Liv. num. 12.
Antoninis imperantibus litteræ floruerunt, Diſs. 68. in Cic. num. 2.
Antoninus Philoſophus pertulit Fauſtinam, quæ nauticas, & gladiatorias conditiones ſibi eligebat, & conciravit Caſſium, ut imperium invaderet, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.
Antoninus Philoſophus togam ſumpſit anno ætatis decimo quinto, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.
Antoninus Philoſophus, niſi morte prævētus fuiſſet, Germaniam in provinciam redegiſſet, & imperium Oceano terminaſſet, Diſs. 85. in Anthol. num. 7.
Antoninus Philoſophus Sarmatas ingentibus prœlijs afflixit, Diſs. 9. in Liv. num. 15.
Antoninus Pius legem tulit, ne in Urbes mortui inſerrentur, Diſs. 24. in Thucyd. num. 8.
Antoninus Pius Anniæ Fauſtinæ licentiam ægrè tulit, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.
Antoninus Pius dicebat: *malo unum civem ſervare, quam mille hoſtes occidere*, Diſs. 24. in Anthol. num. 5.
Antoninus Pius quantum auri donavit Oppiano, Diſs. 10. in Cic. num. 3.
Antonio, & Cleopatrâ devictis Auguſtus ſexdecim millia pondo auri dedicavit, Diſs. 29. in Liv. num. 7.
Antonio ſuperato Octavius Rempublicam oppreſſit, Diſs. 5. in Liv. num. 6.
Antonium adverſus Auguſtum concitavit Cleopatra, Diſs. 15. in Anthol. num. 23.
Antonium Cicero eiecit ex Urbe, & ex poſſeſſione Reipublicæ, Diſs. 12. in Cic. num. 3. Diſs. 36. in Cic. num. 20., & Diſs. 47. in Cic. num. 7.
Antonium Marius interfecit, Diſs. 5. in Liv. num. 2.
Antonium Veſpaſiani ducem Vitellius per Veſtales precatus eſt, ut pateeret, Diſs. 31. in Liv. num. 12.
Antonium quidam adulator obiurgabat, quod Cleopatram non diligeret, Diſs. 3. in Cic. n. 5.
Antonius pene perfectus orator extitit, Diſs. 51. in Cic. num. 4.
Antonius orator Conſul fuit cum Albino anno ſexcenteſimo quinquageſimo quinto, Diſs. 17. in Cic. num. 5. trienniio poſt Cenſor fuit, Diſs. 17. in Cic. num. 5.
Antonius doctrinam diſſimulavit, ideoque indoctior habebatur, Diſs. 17. in Cic. num. 5. & Diſs. 80. in Cic. num. 3.
Antonius quomodo interfectus ſit, Diſs. 17. in Cic. num. 6.
Antonius Liberum Patrem ſe appellari voluit, Diſs. 9. in Anthol. num. 1., & Diſs. 45. in Anthol. num. 7. & Diſs. 78. in Anthol. n. 4. & Diſs. 41. in Thucyd. num. 3.
Antonius propter eloquentiam honores adeptus eſt, Diſs. 11. in Cic. num. 6.
Antonius Anaxenorem citharœdum quatuor Civitatum triburis locupletavit, Diſs. 15. in Thucyd. num. 6.
Antonius duplicavit ſpatium, cui circa templum Dianæ Epheſinæ conceſſum fuerat ius Aſyli, & viſus eſt nimiam licentiam concedere facinoroſis hominibus, Diſs. 25. in Thcyd. n. 10. ideo Auguſtus Antonij privilegium abolevit, Diſs. 25. in Thucyd. num. 10.
Antonius unum, aut alterum accuſavit, Diſs. 82. in Cic. num. 4.
Antonius admiratus eſt Xenophontis virtutem in reducendis Græcis, Diſs. 74. in Cic. num. 5.
Antonius de Catilinâ non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. num. 12.
Antonius vix obſeſsâ Peruſiâ ad deditionem, compulſus eſt, Diſs. 5. in Liv. num. 7.
Antonius leonibus triumphavit, & ipſe a Cleopatrâ victus eſt, Diſs. 28. in Liv. num. 4. *Vi. Marcus Antonius.*
Antra Baccho dicabantur, quia Mundi ſimulacra ſunt, Diſs. 48. in Anthol. num. 5.
Antra loco domorum habitabant Veteres, Diſs. 13. in Eurip. num. 3. *Vide. Antrum.*
Antropophagi Scythæi populi, Diſs. 17. in Eurip. num. 8.
Antrum idæum cum Epimenide Cretenſi deſcendit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. num. 2.
Antrum Trophonij deſcenſuri ſacrificabant Iunoni Heniochæ, Diſs. 26. in Virg. num. 2.
Antrum Trophonij quum deſcendiſſet Permeniſcus, triſtitiâ affectus eſt, & quomodo ab eâ liberatus ſit, Diſs. 46. in Thucyd. num. 3.
Antrum Trophonij, Diſs. 4. in Eurip. num. 7. *Vide. Antra.*
Anubis caninâ ſpecie fingebatur, ideo canem venerabantur Ægyptii, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Anuli gemmam pretioſiſſimam Polycrates reperit in piſce, quum eam in mare proieciſſet de conſilio Amaſis, qui hac de causâ amicitiam renunciavit, Diſs. 18. in Eurip. num. 7.
Anulo e digito domini detracto ſervus illum liberavit a delatore, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. & Diſs. 25. in Thucyd. num 13.
Anulo aureo, quo ſenatores, & Equites a Plebe diſtinguebantur, Sylla Roſcium donavit, Diſs. 90. in Cic. num. 4.
Anulorum uſum reperit Promotheus, Diſs. 15. in Anthol. num, 7.
Anulos aureos pacta eſt Tarpeia, ut arcem proderet, Diſs. 51. in Thucyd. num. 6.
Anulum ſuæ puellæ fieri ſe optare dicit Ovidius, Diſs. 40. in Anthol. num. 4.
Anulum, quem geſtabat, ſuis manibus confecerat Hippias Eleus, Diſs. 28. in Cic. n. 7.
Anulus nihi aliud eſt, quàm vinculum Promethei, Diſs. 15. in Anthol. num. 7.
Anulus dicitur ſymbolon, quia anuli erant indicia dominorum, Diſs. 29. in Anthol. num. 8.
Anulus ferreus ſine gemma, quem Sponſa accipiebat, vocabatur pronubus, Diſs. 31. in Thucyd. num. 7.

Anus

Anus appellavit a Philippo dormiente ad vigilantem, Diſs. 26. in Cic. num. 2.
Anus Moloſſorum linguâ dicebantur πελειάδες, ideo ferunt columbas in oraculo dodonæo futura prædicere, Diſs. 18. in Liv. num. 11.
Anus appellabatur Metellus a Sertorio, Diſs. 37. in Thucyd. num. 2.
Anytum, & Melitum licet Athenienſes punituri eſſent; permiſerunt accuſare Socratem moti Comœdia Ariſtophanis, Diſs. 3. in Eurip. num. 3.
Anytus Socratis diſputatione confutatus ipſum judicio capitis arceſſivit, Diſs. 56. in Cic. n. 7.
Apalæſtri dicuntur a Cicerone, & Quinctiliano illi, qui exercitationibus palæſtrarum expertes eſſent, Diſs. 17. in Thucyd. num. 6.
Apamea urbs exinanitâ urbe Celænarum facta eſt, Diſs. 61. in Anthol. num. 5.
Apameæ Neptunus eximiè colitur ob frequentiam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.
Apathanatizontes philoſophi apud Indos, & Odryſios, Diſs. 14. in Cic. num. 6.
Apathanatizontes populi Getarum dicti, quod animos immortales eſſe putaverint, Diſs. 2. in Anthol. num. 3.
Apaulia dicebatur dies ſecundus, quo nuptiæ fiebant, Diſs. 30. in Thucyd. num. 7.
Apelles dicebatur pingere, quæ pingi non poterant, Diſs. 38. in Virg. num. 8.
Apelles libros de picturâ ſcripſit, Diſs. 46. in Cic. num. 1.
Apelles omnia præcepta pingendi complexus eſt, Diſs. 81. in Cic. num. 2.
Apelles Pictorum omnium prerogativas ſolâ venuſtate ſuperavit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8. & Diſs. 18. in Virg. num 6.
Apelles picturis ſemper nomen ſuum inſcribebat, Diſs. 1. in Thucyd. num. 4.
Apelles præſtantiſſimus omnium pictorum, & quando floruerit, Diſs. 19. in Anthol. num. 1.
Apelles quotidie lineam ducendo ſe ſe exercebat, & alijs idem facere præcipiebat, Diſs. 58. in Thucyd. num. 4., & Diſs. 85. in Cic. n 1.
Apellis equo picto admoti equi adhinniverunt, Diſs. 47. in Cic. num. 9.
Apellis Venerem inchoatam abſolvere nemo auſus eſt, Diſs. 65. in Cic. num. 4.
Apem Antiqui Sophoclem appellarunt, Diſs. 2. in Eurip. n. 9. *Vide Apes. Apicularum. Apis.*
Apenninum inter, & Alpes regio antiquitus Gallia Ciſalpina vocabatur, Diſs. 4. in Virg. n. 2. & Diſs. 17. in Virg. num. 2. poſſidebatur ab Etruſcis, Diſs. 15. in Liv. n. 11. & Diſs. 4. in Virg. num. 2.
Aper, qui Adonem interfecit, intelligitur Hiems, Diſs 10. in Eurip. num. 11.
Apes appellatæ ſunt a veteribus Animæ, Diſs. 32. in Anthol. num. 4.
Apes Græco ſermone μέλισσαι dicuntur, Diſs. 18. in Liv. num. 10.
Apes Hieronem Syracuſanum aluerunt, Diſs. 18. in Liv. num. 4. Jovem, Diſs. 18. in Liv. n. 4. ſeu veriùs Meliſſi filiæ, Diſs. 18. in Liv. n. 10.
Apes Muſis cur dicatæ ſint Diſs. 58. in Anthol. num. 2.
Apes quare cellas ſexangulas efficiant, Diſs. 39. in Cic. num. 3.
Apes, quæ in ore Platonis, & Pindari ſavos confinxerunt, eorum eloquentiam indicarunt, Diſs. 18. in Liv. num. 8. *Vide. Apicularum. Apem. Apis.*
Aphrodiſium Civitas Cypri a Venere ſic appellata, Diſs. 55. in Anthol. num. 2.
Apia dicta eſt Peloponneſus ab Api, qui Juppiter vocabatur, Diſs. 68. in Anthol. num. 2. vel ab Apio Phoronei filio, vel a pyris, Diſs. 7. in Thucyd. num. 3.
Apicius millies ſeſtertium conſumpſit, Diſs. 3 in Liv. num. 10.
Apicius quum deprehendiſſet centies ſeſtertium ſibi ſupereſſe, inediâ vitam finivit, Diſs. 3. in Liv. num. 10.
Apicius lactucas lacte irrigabat, & placentas ſibi humo naſci gloriabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 1.
Apicularum laudes quidam conſcripſerunt, Diſs. 28. in Cic. num. 4. *Vide. Apem. Apes. Apis.*
Apio arido an coronarentur victores in Iſthmijs ludis, Diſs. 5. in Anthol. num. 5.
Apio viridi coronabantur Victores in Nemæis, Diſs. 6. in Anthol. num. 1. 5.
Apio coronabant ſepulcra Siculi, Diſs. 5. in Anthol. num. 5.
Apio onuſtus mulus obviam factus eſt Timoleonti, qui bonum omen putavit, Diſs. 5. in Anthol. num 5.
Apio Grammaticus voluit Elyſium eſſe in Inſulâ Ægypto adiacente, Diſs. 76. in Anthol. n. 16.
Apis Ægyptius medicinam excogitavit, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4, & Diſs. 14. in Cic. n. 7.
Apis Inachi Nepos dictus eſt Juppiter, Diſs. 68. in Anthol. num. 2.
Apis ſororem Niobem compreſſit, Diſs. 68. in Anthol. num. 2.
Apis Attica appellabatur Xenophon, Diſs. 41. in Cic. num. 4.
Apium laudes quidam conſcripſerunt, Diſs. 28. in Cic. num. 4. *Vide. Apem. Apes. Apicularum.*
Apium menſis feralibus defunctorum dicatum erat, Diſs. 5. in Anthol. num. 5.
Apium epulis ſubiectum Troiani comederunt, & oraculum impletum eſt, Diſs. 15. in Liv. num. 9., & Diſs. 14. in Virg. num. 4.
Apollinarem herbam invenit Hercules, Diſs. 8. in Anthol. num. 4.
Apollinares ludi erant Circenſes, Diſs. 28. in Cic. num. 3.
Apollinares ludi inſtituti, ut Apollo peſtem averteret, Diſs. 10. in Anthol. num 14.
Apollinaris Circus, Diſs. 20. in Cic. num. 4.
Apollinaris non ritè phonaſcum in primâ ſyllabâ corripuit, Diſs. 87. in Cic. num. 1.
Apolline, & Dianâ adhuc in terris verſantibus Opis, & Argis Virgines dona Hyperboreorum in Delum tulerunt, Diſs. 77. in Anthol. num. 11.
Apolline natum Auguſtum quidam crediderunt, Diſs. 17. in Liv. num. 1. & Diſs. 32. in Virg. num. 2. & Platonem, Diſs. 57. in Liv. n. 7.
Apollinem a cæde expiavit Carmanor, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Antooij monitu Sulpicius audiens Craſſum anni ſpatio ſummis oratoribus par fuit, Diſs. 86. in Cic. num. 2.

Antonini Philoſophi non eſt Itinerarium, ſed Annij, Diſs. 6. in Liv. num. 8.

Antonini Philoſophi imaginem qui poſt eius mortem habere potuiſſet, nec haberet, ſacrilegus habebatur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.

Antonini Imperatoris res geſtæ, Diſs. 21. in Liv. num. 12.

Antoninis imperantibus litteræ floruerunt, Diſs. 68. in Cic. num. 2.

Antoninus Philoſophus pertulit Fauſtinam, quæ nauticas, & gladiatorias conditiones ſibi eligebat, & concitavit Caſſium, ut imperium invaderet, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.

Antoninus Philoſophus togam ſumpſit anno ætatis decimo quincto, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.

Antoninus Philoſophus, niſi morte prævēctus fuiſſet, Germaniam in provinciam redegiſſet, & imperium Oceano terminaſſet, Diſs. 85. in Anthol. num. 7.

Antoninus Philoſophus Sarmatas ingentibus prœlijs afflixit, Diſs. 9. in Liv. num. 15.

Antoninus Pius legem tulit, ne in Urbes mortui inferrentur, Diſs. 24. in Thucyd. num. 8.

Antoninus Pius Anniæ Fauſtinæ licentiam ægrè tulit, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.

Antoninus Pius dicebat: *malo unum civem ſervare, quam mille hoſtes occidere*, Diſs. 24. in Anthol. num. 5.

Antoninus Pius quantum auri donavit Oppiano, Diſs. 10. in Cic. num. 3.

Antonio, & Cleopatrâ devictis Auguſtus ſexdecim millia pondo auri dedicavit, Diſs. 29. in Liv. num. 7.

Antonio ſuperato Octavius Rempublicam oppreſſit, Diſs. 5. in Liv. num. 6.

Antonium adverſùs Auguſtum concitavit Cleopatra, Diſs. 15. in Anthol. num. 23.

Antonium Cicero eiecit ex Urbe, & ex poſſeſſione Reipublicæ, Diſs. 12. in Cic. num. 3. Diſs. 36. in Cic. num. 20., & Diſs. 47. in Cic. num. 7.

Antonium Marius interfecit, Diſs. 5. in Liv. num. 2.

Antonium Veſpaſiani ducem Vitellius per Veſtales precatus eſt, ut parceret, Diſs. 31. in Liv. num. 12.

Antonium quidam adulator obiurgabat, quod Cleopatram non diligeret, Diſs. 3. in Cic. n. 5.

Antonius pene perfectus orator extitit, Diſs. 51. in Cic. num. 4.

Antonius orator Conſul fuit cum Albino anno ſexcenteſimo quinquageſimo quinto, Diſs. 17. in Cic. num. 5. trienio poſt Cenſor fuit, Diſs. 17. in Cic. num. 5.

Antonius doctrinam diſſimulavit, ideoque indoctior habebatur, Diſs. 17. in Cic. num. 5. & Diſs. 80. in Cic. num. 3.

Antonius quomodo interfectus ſit, Diſs. 17. in Cic. num. 6.

Antonius Liberum Patrem ſe appellari voluit, Diſs. 9. in Anthol. num. 2., & Diſs. 45. in Anthol. num. 7. & Diſs. 78. in Anthol. n. 4. & Diſs. 41. in Thucyd. num. 3.

Antonius propter eloquentiam honores adeptus eſt, Diſs. 11. in Cic. num. 6.

Antonius Anaxenorem citharœdum quatuor Civitatum tributis locupletavit, Diſs. 15. in Thucyd. num. 6.

Antonius duplicavit ſpatium, cui circa templum Dianæ Epheſinæ conceſſum fuerat ius Aſyli, & viſus eſt nimiam licentiam concedere facinoroſis hominibus, Diſs. 25. in Thcyd. n. 10. ideo Auguſtus Antonij privilegium abolevit, Diſs. 25. in Thucyd. num. 10.

Antonius unum, aut alterum accuſavit, Diſs. 82. in Cic. num. 4.

Antonius admiratus eſt Xenophontis virtutem in reducendis Græcis, Diſs. 74. in Cic. num. 5.

Antonius de Catilinâ non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. num. 12.

Antonius vix obſeſſâ Peruſiâ ad deditionem, compulſus eſt, Diſs. 5. in Liv. num. 7.

Antonius leonibus triumphavit, & ipſe a Cleopatrâ victus eſt, Diſs. 28. in Liv. num. 4. *Vi- Marcus Antonius*.

Antra Baccho dicabantur, quia Mundi ſimulacra ſunt, Diſs. 48. in Anthol. num. 5.

Antra loco domorum habitabant Veteres, Diſs. 13. in Eurip. num. 3. *Vide. Antrum.*

Antropophagi Scythæi populi, Diſs. 17. in Eurip. num. 8.

Antrum idæum cum Epimenide Cretenſi deſcendit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. num. 2.

Antrum Trophonij deſcenſuri ſacrificabant Junoni Heniochæ, Diſs. 26. in Virg. num. 2.

Antrum Trophonij quum deſcendiſſet Permeniſcus, triſtitiâ affectus eſt, & quomodo ab eâ liberatus ſit, Diſs. 46. in Thucyd. num. 3.

Antrum Trophonij, Diſs. 4. in Eurip. num. 7. *Vide. Antra.*

Anubis caninâ ſpecie fingebatur, ideo canem venerabantur Ægyptii, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.

Anuli gemmam pretioſiſſimam Polycrates reperit in piſce, quum eam in mare proieciſſet de conſilio Amaſis, qui hac de causâ amicitiam renunciavit, Diſs. 18. in Eurip. num. 7.

Anulo e digito domini detracto ſervus illum liberavit a delatore, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. & Diſs. 25. in Thucyd. num. 13.

Anulo aureo, quo ſenatores, & Equites a Plebe diſtinguebantur, Sylla Roſcium donavit, Diſs. 90. in Cic. num. 4.

Anulorum uſum reperit Promotheus, Diſs. 15. in Anthol. num. 7.

Anulos aureos pacta eſt Tarpeia, ut arcem proderet, Diſs. 51. in Thucyd. num. 6.

Anulum ſuæ puellæ fieri ſe optare dicit Ovidius, Diſs. 40. in Anthol. num. 4.

Anulum, quem geſtabat, ſuis manibus confecerat Hippias Eleus, Diſs. 28. in Cic. n. 7.

Anulus nihi aliud eſt, quàm vinculum Promethei, Diſs. 15. in Anthol. num. 7.

Anulus digitur ſymbolon, quia anuli erant indicia dominorum, Diſs. 29. in Anthol. num. 8.

Anulus ferreus ſine gemma, quem Sponſa accipiebat, vocabatur pronubus, Diſs. 31. in Thucyd. num. 7.

Anus

Anus appellavit a Philippo dormiente advigilantem, Diſs. 26. in Cic. num. 2.
Anus Moloſſorum linguâ dicebantur πελειάδες, ideo ferunt columbas in oraculo dodonæo futura prædicere, Diſs. 18. in Liv. num. 11.
Anus appellabatur Metellus a Sertorio, Diſs. 37. in Thucyd. num. 2.
Anytum, & Melitum licet Athenienſes punituri eſſent; permiſerunt accoſare Socratem moti Comœdia Ariſtophanis, Diſs. 3. in Eurip. num. 3.
Anytus Socratis diſpotatione confutatus ipſum iudicio capitis acceſſivit, Diſs. 56. in Cic. n. 7.
Apalæſtri dicuntur a Cicerone, & Quinctiliano illi, qui exercitationibus palæſtrarum expertes eſſent; Diſs. 17. in Thucyd. num. 6.
Apamea urbs exinanitâ urbe Celænarum facta eſt, Diſs. 61. in Anthol. num. 5.
Apameæ Neptunus eximiè colitur ob freqoentiam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.
Apathanatizontes philoſophi apud Indos, & Odryſios, Diſs. 14. in Cic. num. 6.
Apathanatizontes populi Getarum dicti, quod animos immortales eſſe putaverint, Diſs. 2. in Anthol. num. 3.
Apaulia dicebatur dies ſecundus, quo noptiæ fiebant, Diſs. 30. in Thucyd. num. 7.
Apelles dicebatur pingere, quæ pingi non poterant, Diſs. 38. in Virg. num. 8.
Apelles libros de picturâ ſcripſit, Diſs. 46. in Cic. num. 1.
Apelles omnia præcepta pingendi complexus eſt, Diſs. 81. in Cic. num. 2.
Apelles Pictorum omniom prerogativas ſolâ venuſtate ſuperàvit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8. & Diſs. 18. in Virg. num 6.
Apelles picturis ſemper nomen ſuom inſcribebat, Diſs. 1. in Thucyd. num. 4
Apelles præſtantiſſimus omnium pictorum, & qoando floruerit, Diſs. 19. in Anthol. nom. 1.
Apelles quotidie lineam ducendo ſe ſe exercebat, & alijs idem facere præcipiebat, Diſs. 58. in Thucyd. num. 4., & Diſs. 85. in Cic. n 1.
Apellis equo picto admoti equi adhinniverunt, Diſs. 47. in Cic. num. 9.
Apellis Venerem inchoatam abſolvere nemo auſus eſt, Diſs. 65. in Cic. num. 4.
Apem Antiqui Sophoclem appellarunt, Diſs. 2. in Eurip. n. 9. *Vide Apes. Apicularum. Apis.*
Apenninum inter, & Alpes regio antiquitus Gallia Ciſalpina vocabatur, Diſs. 4. in Virg. n. 2. & Diſs. 17. in Virg. num. 1. poſſidebatur ab Etruſcis, Diſs. 15. in Liv. n. 11. & Diſs. 4. in Virg. num. 2.
Aper, qui Adonem interfecit, intelligitur Hiems, Diſs 10. in Eurip. num. 11.
Apes appellatæ ſunt a veteribus Animæ, Diſs. 32. in Anthol. num. 4.
Apes Græco ſermone μέλισσαι dicuntur, Diſs. 18. in Liv. num. 10.
Apes Hieronem Syracuſanum aluerunt, Diſs. 18. in Liv. num. 4. Iovem, Diſs. 18. in Liv. n. 4. ſeu veriùs Meliſſi filiæ, Diſs. 18. in Liv. n. 10.
Apes Muſis cur dicatæ ſint Diſs. 58. in Anthol. num. 1.
Apes quare cellas ſexangulas efficiant, Diſs. 39. in Cic. num. 3.
Apes, quæ in ore Platonis, & Pindari favos confinxerunt, eorum eloquentiam indicarunt, Diſs. 18. in Liv. num. 8. *Vide. Apicularum. Apem. Apis.*
Aphrodiſium Civitas Cypri a Venere ſic appellata, Diſs. 55. in Anthol. num. 2.
Apia dicta eſt Peloponneſus ab Api, qui Juppiter vocabatur, Diſs. 68. in Anthol. num. 2. vel ab Apio Phoronei filio, vel a pyris, Diſs. 7. in Thucyd. num. 3.
Apicius millies ſeſtertium conſumpſit, Diſs. 3. in Liv. num. 10.
Apicius quum deprehendiſſet centies ſeſtertium ſibi ſupereſſe; inediâ vitam finivit, Diſs. 3. in Liv. num. 10.
Apicius lactucas lacte irrigabat, & placentas ſibi humo naſci gloriabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 1.
Apicularum laudes quidam conſcripſerunt, Diſs. 28. in Cic. num. 4. *Vide. Apem. Apes. Apis.*
Apio arido an coronarentur victores in Iſthmijs ludis, Diſs. 5. in Anthol. num. 5.
Apio viridi coronabantur Victores in Nemæis, Diſs. 6. in Anthol. num. 1. 5.
Apio coronabant ſepulcra Siculi, Diſs. 5. in Anthol. num. 5.
Apio onuſtus mulus obviam factus eſt Timoleonti, qui bonum omen putavit, Diſs. 5. in Anthol. num. 5.
Apio Grammaticus voluit Elyſium eſſe in Inſulâ Ægypto adiacente, Diſs. 76. in Anthol. n. 16.
Apis Ægyptius medicinam excogitavit, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4, & Diſs. 14. in Cic. n. 7.
Apis Inachi Nepos dictus eſt Juppiter, Diſs. 68. in Anthol. num. 2.
Apis ſororem Niobem compreſſit, Diſs. 68. in Anthol. num. 2.
Apis Attica appellabatur Xenophon, Diſs. 41. in Cic. num. 4.
Apium laudes quidam conſcripſerunt, Diſs. 28. in Cic. num. 4. *Vide. Apem. Apes. Apicularum.*
Apium menſis feralibus defunctorum dicatum erat, Diſs. 5. in Anthol. num. 5.
Apium epulis ſubiectum Troiani comederunt, & oraculum impletum eſt, Diſs. 15. in Liv. num. 9., & Diſs. 14. in Virg. num. 4.
Apollinarem herbam invenit Hercoles, Diſs. 8. in Anthol. num. 4.
Apollinares ludi erant Circenſes, Diſs. 18. in Cic. num. 3.
Apollinares ludi inſtituti, ut Apollo peſtem averteret, Diſs. 10. in Anthol. num 14.
Apollinaris Circos, Diſs. 20. in Cic. num. 4.
Apollinaris non ritè phonaſcum in primâ ſyllabâ corripuit, Diſs. 87. in Cic. nom. 1.
Apolline, & Dianâ adhuc in terris verſantibus Opis, & Argis Virgines dona Hyperboreorum in Delum tulerunt, Diſs. 77. in Anthol. num. 11.
Apolline natum Auguſtum qoidam crediderunt, Diſs. 17. in Liv. num. 1. & Diſs. 32. in Virg. num. 2. & Platonem, Diſs. 17. in Liv. n. 7.
Apollinem a cæda expiavit Carmanor, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Apollinem fugiens Daphne in laurum mutata eſt, Diſs. 24. in Anthol. num. 2.
Apollinem eſſe cauſam peſtis cur poëtæ finxerint, Diſs 10. in Anthol. num. 14., & Diſs. 38. in Thucyd. num. 2. 7.
Apollinem Lœmium Lydi coluerunt, Diſs. 10. in Anthol. num. 14.
Apollinem pulſum eſſe a Jove ob interfectos Cyclopes narrat Tacitus, Diſs. 39. in Thucyd. num 3.
Apollinem, & Dianam apud ſe natos iactabant Epheſij, Diſs. 39. in Thucyd. num. 8.
Apollinem Hyperboreum ſe eſſe an Pythagoras credi voluerit, Diſs. 41. in Thucyd. num. 4.
Apollinem invocabant Judices, ut ſe perderet, ſi peierarent, Diſs. 26. in Cic. num. 8.
Apollinem pænituit facti in Marſyam, Diſs. 61. in Anthol. num. 6.
Apollinem tibias inveniſſe quidam tradunt, Diſs. 62. in Anthol num. 3.
Apollinem in Arcadiâ natum Arcades Nomionem vocabant, Diſs. 39. in Thucyd. n. 9.
Apollinem auctorem ſuarum legum finxit Lycurgus, Diſs. 9. in Liv. num. 7.
Apollines plures fuerunt, Diſs. 19. in Thuc. n. 9.
Apollini, & Baccho dicatus erat Parnaſſus, & laurus, Diſs. 47. in Anthol. num. 6. hedera, Diſs. 47. in Anthol. num. 6.
Apollini quare tribuantur ſagittæ, Diſs. 10. in Anthol. num. 13.
Apollini tribuitur palla, Diſs. 6. in Eurip. n. 7.
Apollini Lyram quum dedicaſſet Orpheus in Ponto, locus appellatus eſt Lyra, Diſs. 74. in Anthol. num. 9.
Apollini Delio Hyperborei quotannis munera mittebant, quæ Virgines initio ferebant, ceperunt deinde finitimis tradere, qui alijs traderent, donec in Delum deferrentur, Diſs. 77. in Anthol n. 11. & Diſs. 39. in Thucyd. n 9. & Diſs. 70. in Cic. num. 1. ea dona involuta erant ſtipulâ frumenti, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Apollini Delphico Gyges primus Barbarorum poſt Midam dona miſit, Diſs. 33. in Anth. n. 8.
Apollini dicati erant ludi Pythij, Diſs. 2. in Anthol. num. 3. 4., & Diſs. 4. in Anthol. num. 2., & Diſs. 5. in Anthol. num. 2.
Apollini Delphico Diſcus argenteus a Baccho conſecratus fuit, Diſs. 46. in Anthol. num. 1.
Apollini etiam dicatæ erant palæſtræ, Diſs. 16. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 17. in Thucyd. num. 1.
Apollini ludi inſtaurati ſunt, ut imponeretur finis bello, Diſs. 14. in Thucyd. num. 9.
Apollini plerumque comæ dedicabantur, & quare, Diſs. 42. in Anthol. num. 12. 14.
Apollini Lupus an ſacer ſit, Diſs. 58. in Liv. num. 2.
Apollinis Genitoris aram in Delo veneratus eſt Phythagoras, quia in eà nullum animal mactaretur, Diſs. 22. in Anthol. num. 5. & Diſs. 40. in Thucyd. num. 3., & Diſs. 41. in Virg. num. 16.
Apollinis, & Dianæ ſimulacrum erat Janus; ideo biſrons fingebatur, Diſs. 44. in Anthol. num. 2.
Apollinis Delphici an ſint verſus, quibus Socrates ſapientiſſimus dicitur, Diſs. 75. in Anthol. num. 5. 6.
Apollinis Delphici templum terræmotu deletum eſt, Diſs. 77. in Anthol. num. 3. violare conati ſunt Galli, Diſs. 77. in Anthol. num. 7.
Apollinis, an Oeagri filius fuerit Orpheus, Diſs. 73. in Anthol. num 6. 7.
Apollinis Thymbræi in templo Achilles de nuptijs cum Polyxenâ acturus, interfectus eſt a Paride, Diſs. 27. in Eurip. num. 2.
Apollinis Abæi templum, Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Apollinis compreſſu Creuſa peperit filium, quem monitu oraculi adoptatum a Xiphio condidiſſe Janiculum, unde origo Romæ, quidam tradunt, Diſs. 13. in Liv. num. 4.
Apollinis Sacerdotes alicubi erant Virgines, Diſs. 31. in Liv. num. 26.
Apollinis cenæ Luculli quinquaginta millibus Drachmarum parabantur, Diſs. 3. in Liv. n. 9.
Apollinis auxilium ſprevit Lucanus, & imploravit Neronis; ideo quibuſdam eius carmina digniora Nerone, quàm Apolline videntur, Diſs. 18. in Virg. num. 4.
Apollinis Clarij Sacerdotiū geſſit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. num. 2.
Apollinis, & Muſarum poſt numen Bacchum poëtæ colebant, Diſs. 13. in Anthol. num. 3.
Apollinis cum Neptuno pugna apud Homerum quid ſignificet, Diſs. 37. in Anthol. num. 2.
Apollinis oraculum Athenas appellavit Græciæ larem, Diſs. 27. in Thucyd. num. 6.
Apollinis, & Herculis certamen ob raptum tripodem Joppiter fulmine ſedavit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 4.
Apollinis Epithetum eſt Phœbus apud Homerum, Diſs. 44. in Anthol. num. 4.
Apollinis in ſacris Hyacinthijs hederâ cingebantur, Diſs. 47. in Anthol. num. 6.
Apollinis, & Dianæ munere Delus eorum Patria ſtabilita eſt, Diſs. 77. in Anthol. num. 2. & Diſs. 39. in Thucyd. num. 6.
Apollinis, & Dianæ quæ fuerit Patria, Diſs. 77. in Anthol. num. 18., & Diſs. 39. in Thucyd. num. 8.
Apollinis filius Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. num. 3.
Apollo θυραῖος appellabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 60.
Apollo, & Hercules alexicacos appellatur, Diſs. 9. in Anthol. n. 7. & Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Apollo, & Neptunus Penates erant, Diſs. 16. in Virg. num. 3.
Apollo etiam habet Ægidem, Diſs. 40. in Virg. num. 6.
Apollo infenſus tibicinibus, reconciliatus eſſe dicitur a Pronomo, Diſs. 61. in Anthol. n. 1.
Apollo Libyſtinus quare apud Pachynum colatur, Diſs. 10. in Anthol. num. 14. & Diſs. 38. in Thucyd. num. 6.
Apollo quare medicinæ, & morborum auctor habeatur, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6. 7.
Apollo lyram a Mercurio accepit in pœnam furti boum, & Orpheo conceſſit, Diſs. 74. in Anthol. num. 5.
Apollo quare pater Æſculapij dicatur, Diſs. 38. in Thucyd. num. 7.

Apol-

Apollo ſomnia mittere putabatur, Diſs. 19. in Eurip. num. 16.
Apollo quare Lycius appelletur, Diſs. 18. in Liv. num. 2.
Apollo λυκόκτονος a Sophocle dicitur, quià Argivi Apollini lupum ſacrificabant, Diſs. 18. in Liv. num. 2.
Apollo quomodo Marſyam victum puniverit, Diſs. 61. in Anthol. num. 3. 4. 5.
Apollo repertor Medicinæ oculariæ, Diſs. 38. in Thucyd. num. 5.
Apollo morbos, & peſtem immittit, Diſs. 10. in Anthol. num. 14. & Diſs. 38. in Thucyd. num. 6. 7.
Apollo quare fingatur dextrâ gratias, levâ ſagittas gerere, Diſs. 38. in Thucyd. num. 6.
Apollo unde ita dictus, Diſs. 10. in Anthol. num. 14. & Diſs. 38. in Thucyd. num. 6.
Apollo idem, ac Sol, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7. & Diſs. 10. in Anthol. num. 13.
Apollo reſpondit Lacedæmonijs ſe affuturum, quod interpretati ſunt de peſte, quæ Athenienſes invaſit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 2.
Apollo annum quartum ætatis agens fabricavit aram ex cornibus cervorum a Dianâ cæſorum, Diſs. 40. in Thucyd. num. 5.
Apollo Pythonem Tyrannum interfecit, Diſs. 3. in Anthol. num. 2.
Apollo an inſtituerit Pythia, Diſs. 3. in Anthol. num. 6.
Apollo quare frater Dianæ dicatur, Diſs. 10. in Anthol. num. 15.
Apollo quare Venationis Deus habeatur, Diſs. 10. in Anthol. num. 16.
Apollo eſt mens, quæ Cœlos movet; ideo ſaltans fingitur a Pindaro, Diſs. 18. in Anthol. num. 9.
Apollo ſapiens fuit, Diſs. 5. in Cic. num. 6. *Vide. Phœbus.*
Apollodorus apud Clementem Alexandrinum tradit Xenophanem Olympiade quadrageſima natum ad Darij Regis, & Cyri tempora vitam produxiſſe, Diſs. 67. in Cic. num. 3.
Apollodorus Cumanus primus Grammaticus fuit, Diſs. 8. in Cic. num. 2. Homero longè junior, Diſs. 8. in Cic. num. 2.
Apollodorus Athenienſis primus picturæ fores aperuit, Diſs. 15. in Cic. num. 9.
Apollonia urbs Cretæ poſtea Cydonia a Cydone dicta Diſs. 66. in Anthol. num. 1.
Apolloniam obſidentē Philippum quomodo Romani ad pacem coëgerint, Diſs. 44. in Thucyd. num. 4.
Apollonij fabula de Amphione, & Zetho in condendis Thebis. Diſs. 32. in Cic. num. 7.
Apollonij error circa flumina, Diſs. 3. in Thucyd. num. 3.
Apollonium initiare noluit Sacerdos Cereris, quòd eſſet præſtigiator, Diſs 39. in Anthol. num. 12.
Apollonium Molonem Rhodium Cicero audivit. Diſs. 2. in Cic. num. 8.
Apollonius Alabandenſis, Diſs. 53. in Cic. n. 1. licet mercede doceret, quos ineptos videbat ad eloquentiam, ad aliam artem impellebat, Diſs. 91. in Cicer. num. 4.
Apollonius Tyaneus lineâ veſte utebatur, Diſs. 4. in Thucyd. num. 4.
Apollonius Tyaneus perſuaſit Epheſios mendicum lapidibus obruere cauſatus eſſe Dæmonem, qui civitatem peſte vexaret, Diſs. 53. in Thucyd. num. 20.
Apollonius Molo Ciceronem Demoſtheni antepoſuit, Diſs. 47. in Cic. num. 12. & Diſs. 71. in Cic. num. 2.
Apollonius Eridanum pro Danubio accepit, Diſs. 22. in Anthol. num. 9.
Apollonius multa picturæ contulit, Diſs. 51. in Cic. num. 2.
Apollonius more hiſtorici ſuum poëma exorditur, Diſs. 2. in Thucyd. n. 2.
Apomyio Iovi ſacrificabant Elienſes, Diſs. 10. in Anthol. num. 20.
Aporetici quare appellarentur Pyrrhonei, Diſs. 57. in Cic. num. 7.
Apoſceve apud Oratores quid ſit, Diſs. 84. in Cic. num. 4.
Apotheoſis, ſive conſecratio Imperatorum quomodo fieret, Diſs. 24. in Anthol. num. 9.
in Apparatu belli Scipio anno conſumpto Proconſul in Africam traiecit, ſed triumphavit, quia Conſul miſſus fuerat, Diſs. 25. in Liv. n. 4.
Apparatus Arenæ Julij Cæſaris ex argento conſtabat, Diſs. 2. in Liv. n 8.
Apparatus Alexandri quum Barbaris jura redderet, Diſs. 22. in Liv. num. 7.
Apparatus magnificus theatrorum, Diſs. 10. in Anthol. num. 10.
Apparentia non negabat Pyrrho, ſed ea, quæ de Apparentibus dicuntur, Diſs. 58. in Cic. num. 2.
Appellabant Gingrem Phœnices Adonem, Diſs. 60. in Anthol. num. 6.
Appellatio ad Regem Mithridatem condabatur a Magiſtratu, quem gerebat Metrodorus, Diſs. 64. in Cic. num. 5.
Appellatio per cognomen majori honori ducitur, Diſs. 88. in Cic. num. 1.
Appellatione eadem Græci orationem, & rationem ſignificant, Diſs. 16. in Cic. n. 1.
Appellavit Anus a Philippo dormiente ad vigilantem, Diſs. 26. in Cic. num. 2.
Appiam viam Capuam uſque ſtravit Appius, & Aquam Appiam duxit, Diſs. 2. in Liv n. 6.
Appiam auro conſternere ad futorum eſſet, ut poſſet, conſultavit Druſus Libo, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.
Appetitiones naturæ ſequi Panætius, & Stoici ſummum eſſe bonum exiſtimarunt, Diſs. 65 in Cic. num. 5.
Appianus Alexandrinus emendatur, quum tradit, quanto tempore dictatura deſijt uſurpari, Diſs. 2. in Cic. num. 7.
Appij bellicis artibus non inclaruerunt, ſed eloquentiâ, Diſs. 36. in Cic. n. 27.
Appius νεκυομαντίαν factitavit, Diſs. 42. in Thucyd. num. 8.
Appius Claudius laudatus fuit, quòd inter collegas Salios optimè ſaltaret, Diſs. 8. in Anthol. num. 2.

Appius Cæcus a pace cum Pyrrho faciendâ Romanos deterruit, Diſs. 31. in Cic. num. 4.
Apri immolabantur patri Dianæ, Diſs. 30. in Liv. num. 42.
Apri non gignuntur in Africâ, Diſs. 26. in Anthol. num. 5.
Apri etiam erant inter ſigna legionum, Diſs. 26. in Anthol. num. 7.
Apri acuunt ad pugnā dentes, Diſs. 39. in Cic. n. 3.
Apri vino, & Thure irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. num. 8.
Aprij filiam ab ipſo interempti miſit Amaſis Cambyſi, quæ Cambyſem impulit ad bellum inferendum Ægyptijs, quare Amaſis regno ſpoliatus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 23.
Aprilem Commodus appellavit Pium, Diſs. 30. in Liv. num. 68.
Aprili menſe Romæ fundamenta iacta ſunt, Diſs. 23. in Liv. num. 1. 2.
Aprilis menſis Veneri a Romulo eſt attributus, Diſs. 30. in Liv. num. 36. 40. 41 42. & quare, Diſs. 30. in Liv. num. 36. 40. & ſeqq. negant id Cincius, & Varro, Diſs. 30. in Liv. num. 41. unde nuncupatus ſit, Diſs. 30. in Liv. num. 41. 42.
ab Apro denominatus an ſit Aprilis, Diſs. 30. in Liv num. 42.
Aprorum auditus acutiſſimus, Diſs. 37. in Cic. num. 5.
Aprum Calydonium quum Peleus interficere vellet, Eurytionem vulneravit, Diſs. 53. in Thucyd. num. 23.
Aprum petens Adraſtus hoſpes interemit Atyn Crœſi filium, quem fatum erat ferro perire, Diſs. 10. in Virg. num. 2.
Apuleij ſeditionibus nobilitate cum plebe contendente Philippus Conſul cauſam nobilitatis oppugnabat, Diſs. 19. in Cic. num. 8.
Apuleius pernicioſas leges tulit, Diſs. 35. in Cic. num. 2.
Apuleius ſuum Aſinum aureum concinnavit ex libro Luciani, Diſs. 3. in Cic. num. 3.
Apuleius uterum puellæ, quæ ſemen viri excepit, vocat Perulam, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Apuleius Ciceroni a quibuſdam præfertur, Diſs. 47. in Cic. num. 2.
Apuleius Ciceronem laudat, Diſs. 49. in Cic. num. 8.
Aquâ aſpergebatur frons, ſi capra immolaretur, non vino, Diſs. 44. in Virg. num 5.
Aquâ ab uxore perfuſus Socrates quid dixerit, Diſs. 55. in Cic. num. 2.
Aquâ cædes hominum expiari, queritur Ovidius, Diſs. 51. in Thucyd. num. 25.
Aquâ abluebantur, qui ſacra mortuis fecerant, Diſs. 31. in Anthol. n. 7.
Aqua fluens perpetuo luctu effecta eſt Biblis, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Aque colebatur divinis honoribus a Perſis, Diſs. 70. in Anthol. num. 1. 4. 5. 7.
Aqua eſt principium rerum juxta Thaletem, & Ægyptios, Diſs. 48. in Anthol. num. 6. Diſs. 71. in Anthol. n. 1. & Diſs. 28. in Thucyd. num. 9. Diſs. 48. in Thucyd. num. 5. Diſs. 14. in Cic. num. 3. & Diſs. 15. in Cic. num. 3.
Aqua optima dicitur a Pindaro, Diſs. 28. in Thucyd. num. 9.
Aquâ, & igni vita continetur; ideo leges his duobus interdicebant, Diſs. 28. in Thucyd. num. 8.
Aqua, & ignis in limine novæ nuptæ collocabatur, & quare, Diſs. 28. in Thucyd. num. 5. 8. 10. & Diſs. 29. in Thucyd. num. 1.
Aquâ epotâ vaticinabantur Sacerdotes Clarij Apollonis, Diſs. 47. in Anthol. num. 7.
Aquâ marinâ miſcetur muſtum, quum vinum conficitur, Diſs. 47. in Anthol. num. 7.
Aqua fluminis, & maris luſtrationibus apta, Diſs. 14. in Thucyd. num. 10.
Aqua fontis, aut fluminis irrigatæ platani celebres, Diſs. 23. in Cic. num. 2. 3.
Aquâ fontis Callirhoës utebantur Athenienſes ad nuptias, & ſacrificia alij aliâ aquâ, Diſs. 28. in Thucyd. num. 3. 4.
Aqua habet vim maris, & feminæ, Diſs. 25. in Virg. num. 3.
Aquâ Hippocrenes Trœzenij Oreſtem expiarunt, Diſs. 53. in Thucyd. num. 24.
Aquâ hortos irrigabat Cleanthes, & ſimul philoſophiæ operam dabat, Diſs. 17. in Thucyd. num. 4., & Diſs. 80. in Cic. num. 2.
Aqua in balneis per argenteos canales in argentea labra infundebatur, Diſs. 2. in Liv. num. 14.
Aqua luſtralis, qua ingredientes in templum aſpergebantur, duobus vaſis donatis a Crœſo continebatur, Diſs. 33. in Anthol. num. 8.
Aqua, non equus erupit Neptuno percutiente terram in certamine cum Pallade, ſed equus erupit in aliâ occaſione, Diſs. 25. in Eurip. num. 4.
Aquâ Ignes aliqui non extinguuntur, ſed accenduntur, Diſs. 12. in Eurip. num. 7.
Aquâ plenam in ſitulam glebam candidam immiſit Creſphontes ſimillimam lapidi albo, ex quo conſtabant ſortes, quibus Poſteri Herculi diviſerunt Peloponeſum, ut ſibi Meſſana contingeret, Diſs. 49. in Anthol. num. 1.
Aquâ purgabātur ſacrificaturi, Diſs. 42. in Virg. n. 1.
ex Aquâ, & terrâ quomodo homines iuxta aliquos Philoſophos procreati ſint, Diſs. 4. in Thucyd. num. 12.
Aqua purgandi vim habet, Diſs. 28. in Thucyd. num. 4.
Aquâ abluebantur novæ nuptæ, ut puræ, & caſtæ ad maritum pergerent, Diſs. 28. in Thucyd. num. 4.
Aquâ ſal liquefactum eſt, quod mulus geſtabat flumen tranſiens, inde ſponte ſe deijciebat, ſed oneratus lanâ, & ſpongijs deſtitit, Diſs. 39. in Cic. num. 4.
Aqua ſimilis eſt feminæ, & materiæ, Diſs. 28. in Thucyd. num. 10.
Aquâ ſuffucatorum animam cum corpore extingui cenſebant Veteres, Diſs. 65. in Anthol. n. 14.
Aqua Stygis perrumpit omnia metalla, cornu dumtaxat non ſuperat, Diſs. 83. in Anthol. num. 12.
Aqua Stygis fuit venenum Alaxandri Magni, Diſs. 83. in Anthol. num. 12.

Digitized by Google

Aqoâ vaticinantes Hydromantes dicabantur, Diſs. 42. in Thucyd. num. 8.
Aquâ vinum diloit Amphiſtyon primus Atheníenſium, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. & Diſs. 46. in Anthol. num. 2.
ex Aquâ Elementa, & Mundus procreata ſunt, Diſs. 20. in Anthol. num. 3.
Aqoa, & Chaos idam ſunt, Diſs. 20. in Anthol. num. 3.
ex Aqoâ conſtant omnia Diſs. 20. in Anthol. n. 9.
Aquâ expiabantur ſomnia, Diſs. 19. in Eurip. n. 15.
Aquæ calidæ ſontes, quibus deliciatum caoſâ utimur Herculi ſacri ſunt, Diſs. 9. in Anthol. num. 2.
Aquæ inſidens Deus, hoc eſt informi materiæ incumbens cuncta effinxit, Diſs. 20. in Anthol. num. 3.
Aqoæ etiam ineſt ignis, Diſs. 37. in Anthol. n. 4. 6. & Diſs. 72. in Anthol. oum. 6. & Diſs. 31. in Liv. num. 32.
Aqoæ motu inflabantur tibiæ, quæ Hydrauli vucabantur, Diſs. 60. in Anthol. num. 8.
Aqoæ turbidæ in puteis ſignificant ſuturum terræmotum, Diſs. 48. in Thocyd. num. 2. 7.
Aquæ ductus inter opera miranda recenſantur, Diſs. 2. in Liv. nom. 6.
Aquam afferentes convivis pueri quomodo compti eſſent, Diſs. 25. in Thucyd. nom. 12.
Aquam Appiam Romam duxit Appius, qui viam Appiam ſtravit, Diſs. 2. in Liv. num. 6.
Aquam venerabantur Perſæ, Diſs. 70. in Aothol. num. 2. 4. 5. 7. & Diſs. 71. in Anthol. num. 1. 5. & Diſs. 72. in Anthol. eum. 8.
Aquam bibere cavis manibus puerum quum vidit Diogenes, abiecit pocolum, Diſs. 84. in Anthol. num. 17.
Aquam cui virgo dederat apod Segoregios, eum ſibi virum delegiſſe videbatur, Diſs. 28. in Thucyd. num. 9.
Aqoam, & terram doo principia eſſe Univerſi exiſtimavit Xenophanes, Diſs. 43. in Anthol. num. 5.
Aquam, & terram ſeminæ loca eſſe putaverunt Ariſtoteles, & Cicero, Diſs. 43. in Anth. o. 5.
Aquam, ex qua Ibis Avis bibiſſet, idoneam ſacrificijs putabant Ægyptij, Diſs. 28. in Thocyd. num. 3.
Aquam ex quibus fluminibus Reges potarent, Diſs. 28. in Thucyd. eum. 4.
Aquam frigidam ægrotis dabat Aſclepiadas, Diſs. 66. io Cic. nom. 4.
Aquam irrigando Circo ex Euripo deducebant, Diſs. 20. io Cic. num. 11.
Aquam Ægyptij ſub Oſiridis oomine adorabant, Diſs. 71. in Anthol. onm. 5.
Aquam, terramque petebant Perſæ, quum vellent aliquem in ſuam poteſtatem venire, Diſs. 30. in Virg. num. 4.
Aquem terræmotum efficere quidam crediderunt, inter qoos eſt Democritus, Diſs. 48. in Thucyd. nom. 12.
Aquarum Magna vis erupit terræmotu, in qua piſces erant, Diſs. 72. in Anthol. num. 7.
Aquarum ductus in hortis nuncupantur Euripi, Diſs. 4. in Eurip. num. 1.
Aquifolia Ilicis ex grano conficitur Coccus, Diſs. 25. in Eurip. num. 13.
Aquigerula appellabatur mulier, quæ lavacra novæ nuptæ gerebat, Diſs. 28. in Thucyd. n. 4.
Aquila an Ganymedem rapuerit, Diſs. 23. io Anthol. num. 6. & Diſs. 26. in Anthol. n. 7. & Diſs. 12. in Eurip. num. 16. & Diſs. 27. in Virg. oum. 7.
Aqoila cur tundat jecur Promethei, Diſs. 11. in Anthol. num. 4. & Diſs. 15. in Anthol. n. 6. & Diſs. 68. in Anthol. num. 14.
Aquila aurea vetus inſigne Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. num. 8.
Aqoila deiecit in gremium Liviæ gallinam ramum laureum tenentem, Diſs. 28. in Liv. n. 15.
Aquila erat in extremitate ſcipionis eburnei, qou Conſul utebatur, Diſs. 22. in Liv. n. 21.
Aquila in conſecratione Imperatorum emittebatur, quæ credebatur in Cœlum ferre animam Imperatorum, Diſs. 24. in Anthol. num. 9.
Aquila ſupra domom Tiberij inſedit paucos dies, ante quam ab Auguſto Romam revocaretur, Diſs. 26. in Anthol. n. 2. 6.
Aqoila apud quas gentes eſſet ſignom exercituum, Diſs. 26. io Anthol. num. 7.
Aquila Iovi ſacra, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.
Aquila teſtodinem io caput Æſchyli deijciens illum interemit, Diſs. 12. in Virg. num. 7.
Aquilæ numquam conſpectæ ſuot io inſulâ Rhodo, Diſs. 26. io Anthol. eom. 2. 4. 6.
Aquilæ oculorum aciem acutam habent, Diſs. 37. in Cic. num. 5.
Aquilæ a vi ot ſeſe invicem deſendant ſerpens, & volpis, ioter ſe conveniunt, Diſs. 18. in Liv. num. 6.
Aquilæ multis felicia omioa ſignificarunt, Diſs. 26. in Anthol. num. 6. ot Iovi in bello adverſus Titanas, inde inſtitutum, ut aquila ſignum eſſet legionum, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.
Aquilam Platonis ſepulcro impoſitam fiogit Poëta, Diſs. 32. in Anthol. num. 9.
in Aqoilam mutata Venus inſeqouta eſt, Iovem mutatum in Cycnum, qui in ſinum Nemeſeos volavit, & eam viciavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Aquilam eburneam habebat Prætor, qui Circenſibus præſidebat, Diſs. 20. io Cic. num. 14.
Aquilas duas Iuppiter ab ortu, & occaſu dimiſit, quæ Delphis ſibi occurrerunt, Diſs. 3. in Anthol. oom. 3.
Aquilas centum, aut alias feras ſacrificabant Imperatores Romaei, qoum Hecatomben faciebant, Diſs. 22. in Anthol. num. 8.
Aquiliom, & Melchioium vicit Mithridates, Diſs. 2. in Cic. nom. 3.
Aquilone velociores Equos habebat Oenomaus, Diſs. 7. in Thucyd. num. 4.
Ara, ad quam occiſus eſt Priamus, ſacra erat Iovi Herceo, Diſs. 22. in Eurip. oum. 9.
Ara Iovi Morio conſtitum eras in Academia, Diſs. 10. in Anthol. num. 21.
Ara Veneris Paphiæ ture, & floribus, non victimis colebatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. & Diſs. 41. in Virg. num. 16.
Ara ab Argonautis fabricata Argos appellata, Diſs. 10. in Virg. num. 3.

Ara

Ara Dianæ Orthiæ erat, ad quam furari plurimos caſeos præclarum erat, ſed tamen plagæ plurimæ accipiebantur, quas qui patienter ferebant, coronabantur, Diſs. 50. in Anthol. num. 7.

Ara prima in Academiâ Amori dedicata erat, Diſs. 92. in Cic. num. 4.

Ara Malæ Fortunæ conſtituta fuit Exquilijs, Diſs. 18. in Thucyd. num. 9.

ab Arâ ſe ſe retrahente victimâ ſacrificium Deo acceptum non erat, Diſs. 43. in Virg. n. 6.

Ara Apollinis Genitoris erat in Delo, cui nulla victima immo labatur; ideo eam adoravit Pythagoras, Diſs. 22. in Anthol. num. 5. & Diſs. 40. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 41. in Virg. num. 16.

Ara, quam Apollo annum quartum ætatis agens ædificavit, ex cornibus cervorum a Dianâ ceſorũ compacta erat, Diſs. 40. in Thuc. n. 4. 5.

Ara Iovis Ceraunij Elide colebatur, Diſs. 40. in Virg. num. 4.

Ara, quæ ante mortuum poni ſolebat, Acerra dicebatur, Diſs. 41. in Virg. num. 5.

Ara ſubterranea erat in loco, ubi Actius Navius cotem nuaculâ dicitur diſcidiſſe, quæ puteus vocabatur, & eius operculum Puteal, Diſs. 30. in Liv. num. 23.

Ara miſericordiæ Athenis nullâ victimâ colebatur, Diſs. 26. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 41. in Virg. num. 15.

Ara Amphictyoni Recto Deo dicata eſt, quia primus vinum aquâ diluit. Diſs. 14. in Anth. num. 8. & Diſs. 46. in Anthol. n. 2. *Vide. Ara. Aras. Aris.*

Arabatur pomœrium, quum urbes evertebantur, Diſs. 23. in Liv. num. 10.

Arabes quare nunquam mores, & nunquam libertatem amiſerint, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8. Diſs 1. in Liv. num. 10.

Arabes cymbalis utebantur in prœlio, Diſs. 57. in Thucyd. num. 11.

Arabes divites, Diſs. 21. in Virg. num. 9.

Arabes rapaces ſunt, Diſs. 7. in Liv. num. 4.

Arabes invenerunt ſcientiam auguralem, Diſs. 9 in Thucyd. num. 9. & Diſs. 14. in Cic. n. 9.

Arabes non caruerunt philoſophis, Diſs. 14. in Cic. num. 6.

Arabes agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. num. 5.

Arabes imbelles, Diſs. 21. in Virg. num. 9.

Arabes mirari umbras non ire ſiniſtras, dum Lucanus aſſerit, defenditur a reprehenſionibus, Diſs. 70. in Cic. num. 5.

Arabia felix efficiebatur funeribus Romanorum, in quibus tantam vim odorum concremabant, Diſs. 34. in Anthol. num. 7. & Diſs. 23. in Thucyd. num. 1.

Arabia non tantùm fert anno, quantum conſumpſit Nero in funere Poppææ, Diſs. 23. in Thucyd. num. 1.

Arabiæ maritima an ſint minora Indicis, Diſs. 33. in Thucyd. num. 7.

Arabiam Septimius Severus in provinciæ formam redegit, Diſs. 9. in Liv. num. 14.

Arabiam univerſam Ælius Gallus ſubegiſſet paucis menſibus, niſi perfidiâ Sylæi Nabatæorum Regis legati impeditus fuiſſet, Diſs. 21. in Virg. num. 10.

Aræ antiquitus anſæ appellatæ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 7. & Diſs. 22. in Eurip. num. 10.

Aræ multæ Auguſto dedicatæ ſunt, & in una eorum palma nata eſt, Diſs. 24. in Anthol. num. 3.

Aræ ſecuritatem ſupplicibus præſtabant, Diſs. 25. in Thucyd. num. 8.

Aræ Cæſaribus etiam viventibus conſecratæ ſunt, Diſs. 24. in Anthol. num. 6.

Aræ verbenis coronabantur in ſacrificijs, Diſs. 41. in Virg. num. 8.

Aræ tres in Circo conſtitutæ erant Dijs Samothracibus, Diſs. 20. in Cic. num. 11.

Aræ duodecim Iano dicatæ ſignificabant menſes, Diſs. 30. in Liv. num. 58.

Aram veritati, & menti dedicavit Anaxagoras, Diſs. 57. in Anthol. num. 7.

Aram adoptioni dedicari prohibuit Tiberius, quum Livia in Iuliam familiam tranſiviſſet, Diſs. 24. in Anthol. num. 8.

Aram ultioni cenſuit Cæcina Severus, quum Tiberius vendicaſſet mortem Germanici, Diſs. 24. in Anthol. num. 8.

poſt Aram victimæ fel abijciebant ſacrificantes Iunoni nuptiali, nec conſecrabant. Diſs. 30. in Thucyd. num. 12.

Aram prope Veſtæ trucidatum Scævolam quidam tradunt, Diſs. 17. in Cic. num. 3.

Aram maximam in Latio Recaranus quidam ſacravit, Diſs. 7. in Anthol. num. 8.

Aram maximam Hercules Jovi Inventori ſacravit, Diſs. 10 in Anthol. num. 22.

Aram Magnam Herculis complectebatur Roma a Romulo condita, Diſs. 23. in Liv. num. 8.

Aram uſque Conſi Roma condita a Romulo pertingebat, Diſs. 23. in Liv. num. 8.

Aram minervæ adeuntes ſatellites Cylonis interfecti ſunt, Diſs 14. in Thucyd. num. 2.

Aram Deabus σεμναῖς conſtituit Epimenides, Diſs. 18. in Thucyd. num. 3.

Aram in ſingulis Curijs conſtituit Romulus, ubi Curiones Veſtæ ſacra facerent, Diſs. 31. in Liv. num. 2. 23.

Aram adeunti famulo Sybarita non pepercit; pepercit autem confugienti ad monumentum patris, & ideo viſus eſt Deo hominem præpoſuiſſe iuxta oraculum, Diſs. 23. in Anthol. num. 4. *Vide. Ara. Aras. Aris.*

Arandi tempus occaſu oſtendunt Pleiades, metendi verò, ortu, Diſs. 65. in Anthol. num. 4.

Araneæ docuerunt homines telas texere, Diſs. 6. in Thucyd. num. 2.

Araneorum telis ſimiles eſſe leges dicebat Anacharſis, Diſs. 53. in Anthol num. 1.

Aras adeuntium ſupplicum preces nequaquam reijciendæ, Diſs. 23. in Anthol. num. 2. 3.

Aras in litore conſtituebant, itaut adiri poſſent, & maris fluctibus alluerentur, quum luſtrabant Claſſem, Diſs. 53. in Thucyd. num. 17.

Aras tangere ſupplicationis genus, Diſs. 26. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 22. in Eurip. n. 9.

Aras

Aras Dijs primi Phoroneus, & Merops erexerunt, Diſs. 19. in Liv. n. 4. *Vide. Ara. Aræ. Aris.*

Arati Phœnomena illuſtravit Hipparchus, Diſs. 70. in Cic. num. 3. vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. num. 3.

Arati vita, ſtudia, & ſcientia, Diſs. 72. in Cic. num. 3. & ſeqq.

Arati hemiſtichium citat D. Paulus, Diſs. 72. in Cic. num. 4. *Vide. Aratum.*

Arator cum Latrone congrediens ſaltationis genus erat, Diſs. 17. in Anthol. num. 5.

Aratores utebantur perâ, quæ erat menſuræ genus, Diſs. 84. in Anthol. num. 14.

Aratores boves immolandi non ſunt, Diſs. 22. in Anthol. num. 4.

Aratores boves immolari prohibuit Solon, Diſs. 22. in Anthol. num. 6.

Aratores aliqui Thraces, & Scythæ dicebantur, Diſs. 11. in Eurip. num. 5. & Diſs. 81. in Cic. num. 5.

ab Aratri curvaturâ *urbo*, vel *urvo*, quæ etiam dicitur Buris, appellata eſt Urbs, Diſs. 23. in Liv. num. 6.

Aratro urbis condendæ locus circumſcribebatur, Diſs. 23. in Liv. num. 4. 10.

Aratro proſcindi pomœrium nefas erat, Diſs. 23. in Liv. num. 10.

ab Aratro ad dictaturam accerſitus eſt Cincinnatus, Diſs. 1. in Cic. num. 6.

Aratrum, ſagittam, ranam, murem Idanthyrſus miſit Dario, & quid ſignificaret, Diſs. 30. in Virg. num. 4.

Aratum Solenſem ſuſpexit Antigonus, Diſs. 3. in Eurip. num. 10.

Aratum genuit Æſculapius, Diſs. 17. in Liv. n. 7. & Diſs. 32. in Virg. num. 2.

Aratus Sicyonius fortis in pace, ſecus in bello, Diſs. 15. in Virg. num. 1.

Aratus dicitur aſtrologiæ ignarus, & de ſtellis librum edidit, Diſs. 46. in Cic. num. 7. & Diſs. 62. in Cic. num. 4.

Aratus an aſtrologiæ imperitus fuerit, Diſs. 70. in Cic. num. 2. & ſeqq. Diſs. 71. in Cic. n. 7. & Diſs. 72. in Cic. num. 3. *Vide Arati.*

Araxem traijcere maluit Cyrus Crœſo ſuadente, quàm in ſuâ regione bellum gerere, & quantæ ipſi malè ceſſerit, Diſs. 44. in Thuc. n. 9.

Araxis eſſe partem Tanaim Ariſtoteles errore lapſus tradit, & fluere ex Paropamiſo monte, quem Parnaſſum vocat, Diſs. 3. in Thucyd. num. 4.

Arbace adnitente Cyrus ſpoliavit Regno Aſtyagem, a quo feris expoſitus fuerat, Diſs. 10. in Virg. num. 4.

Arbelius propter prædium in Albano occiſus, Diſs. 5. in Liv. num. 3.

Arbitri etiam jureiurando obſtringebantur, Diſs. 26. in Cic. num. 8.

Arbor, quæ lotos dicitur, conficiendis tibijs aptiſſima, Diſs. 59. in Anthol. num. 2.

Arbor lotos erat ea, ad quam deferebantur capilli Virginum Veſtalium, Diſs. 42. in Anthol. num. 13.

Arbor capillata, ſeu capillaris dicebatur ea, ex qua comas ſuſpendebant Ephebi, Diſs. 42. in Anthol. num. 13.

Arbore ex betullâ faſces virgarum Conſulũ erant, Diſs. 22. in Liv. num. 7.

Arbore ſub caprifico quare ancillæ Non. Quinct. ſacrum facerent, Diſs. 30. in Liv. num. 48.

Arborem Paulus Paſſienus adeo amavit, ut oſcularetur, Diſs. 22. in Cic. num. 5.

Arborem pomiferam, quam Scauri exercitus caſtris complexus fuerat, intactam reliquit, Diſs. 45. in Thucyd. num. 9.

Arbores duxiſſe Orpheum quum poëtæ tradunt, quid ſignificare velint, Diſs. 75. in Anth. n. 1.

Arbores vi ventorum ignem concipientes docuerunt homines ignem elicere e durâ materiâ, Diſs. 6. in Thucyd. num. 6. & Diſs. 49. in Thucyd. num. 1.

Arbores fructiferæ vix producuntur in Thracia, Diſs. 11. in Eurip. num. 4.

Arbores, in quas verſæ ſunt ſorores Phaëtontis Electrum pro lacrimis fundunt, Diſs. 26. in Eurip. num. 1.

Arbores, quæ id pati poterant, in formas ferarum figurabantur, Diſs. 23. in Cic. num. 7.

Arbores conſtituebantur ab auguribus pro terminis templi, Diſs. 19. in Liv. num. 3.

Arboribus cavatis primi navigare cœperunt, Diſs. 76. in Anthol. num. 5. & Diſs. 13. in Eurip. num. 6. & etiam Germani prædones tempore Plinij hoc modo navigabant, Diſs. 76. in Anthol. num. 5.

ex Arboribus Hyphaſidis fluvij diſtillans unguentum adhibebant in nuptijs Indi, Diſs. 30. in Thucyd. num. 3.

Arboribus infructiferis Italia conſita alere populos non poterat, Diſs. 23. in Cic. n. 3. 4.

Arboribus cavis habitaſſe primos homines veteres exiſtimarunt, ideo proditum eſt, eos ex arboribus natos eſſe, Diſs. 30. in Cic. num. 2.

Arboribus duabus inflexis alligatum Beſſum Darij proditorem Alexander interfecit, Diſs. 51. in Thucyd. num. 6.

Arboribus, aut trabibus ſuſpendebatur per funes aſſer, cui inſidebat, qui ludebat, & huc, illuc ſe impellebat, & hoc luſtrationis genus erat, Diſs. 53. in Thucyd. num. 26.

Arboris eius fronde coronabatur victima, quæ accepta erat Deo, cui ſacrificabatur, Diſs. 44. in Virg. num. 1.

Arborum trunci, & rami hederâ veſtiebantur, Diſs. 23. in Cic. num. 7.

Arborum libris induebantur Germani, Diſs. 85. in Anthol. num. 2.

Arborum cultura apud Veteres ad inſaniam vergebat, Diſs. 22. in Cic. num. 7.

Arborum ramis tenerioribus gens quædam alebatur, Diſs. 30. in Cic. num. 5.

Arborum attritu Igne excitato homines convenerunt, & urbes condiderunt, Diſs. 49. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 30. in Cic num. 7.

Arborum attritu igne excitato ſilvæ incenſæ ſunt, Diſs. 37. in Anthol. num. 6.

Arborum viventi proceritati Stoici comparabant Phyſicam, Diſs. 60. in Cic. num. 4.

Arcades utebantur in prœlio fiſtulis, Diſs. 57. in Thucyd. num. 11.

Arcades ſe ante Lunam fuiſſe prædicabant,

ideo

ideo προσέλυμοι dicebantur, Diſs.4. in Thucyd. num. 8.
Arcades quot ſervos habuerint, Diſs. 20. in Thucyd. num. 9.
Arcades Apollinem natum in Arcadiâ Nomionem vocabant, Diſs. 39. in Thucyd. num. 9.
Arcades ribiarum ſtudio manſueſacti, Diſs. 63. in Anthol. num. 5. 6.
Arcades propter Imbrium magnitudinem Peloponeſum reliquerunt, Diſs. 15. in Virg. num. 5.
Arcades, Pelaſgi, & alij Græci fuerunt primi Coloni Romæ, Diſs. 21. in Liv. num. 1.
in Arcadiâ Capuam circa Mantineam condidiſſe Æneam quidam tradunt, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Arcadiæ nomen dedit Arcas, quem Calliſto ex Jove genuit, Diſs. 68. in Anthol. num. 3.
Arcadiam Lycaon diſtribuit viginti duobus filijs, quos habebat, Diſs. 36. in Thucyd. num. 6.
Arcadibus Plato leges condere recuſavit, quòd æqualitatem reſpuere comperiſſet, Diſs. 9. in Cic. num. 12.
in Arcam quum ſe conieciſſet Oſiris deceptus a Typhone in mare demerſus eſt, Diſs. 33. in Virg. num. 6.
Arcana Patriæ ne prodere cogeretur Hyperides, linguam ſuam deglutivit, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Arcana magis afficiunt mentes imperitorum, Diſs. 39. in Anthol. num. 1.
Arcana quare appellentur Veſtæ ſacra, Diſs. 31. in Liv. num. 29.
Arcanam ædem cur Ovidius appellet templum Veſtæ, Diſs. 38. in Anthol. num. 4. & Diſs. 31. in Liv. num. 29.
Arcas, quem Calliſto ex Iove genuit, nomen dedit Arcadiæ, Diſs. 68. in Anthol. num. 3.
in Arce vexillum rufi coloris triginta dies continuos poſitum bellum decretum eſſe teſtabatur, Diſs. 30. in Liv. num. 26.
Arcem captâ urbe Æneas diu defendit, Diſs. 14. in Liv. num. 6. & Diſs. 6. in Virg. n. 8.
Arcem Byrſam vocarunt Tyrij, quia fabricaverant in ſolo. quod corio bovis occupaverant, Diſs. 21. in Virg. n. 2.
Arcem quumodo occupaverit Cylon oraculo ductus, & quomodo eam reliquerit, Diſs. 14. in Thucyd. num. 2.
Arcem ut proderet Tarpeia armillas, & anulos aureos pacta eſt, Diſs. 51. in Thucyd. num. 6.
Arces antiquitus πόλεις dicebantur, Diſs. 4. in Thucyd. num. 2.
Arceſilas mediæ Academiæ auctor errore omnia circumfundi putavit, Diſs. 58. in Cic. num. 3.
Archagathus fuit primus Medicus, qui Romam venit, Diſs. 81. in Cic. num. 6.
in Archeanaſſam verſus compoſuit Plato, Diſs. 40. in Anthol. num. 3.
Archelai Regis amicitiâ floruit Euripides, Diſs. 10. in Cic. num. 3. & Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Archelao citharœdo ſtatuam poſuerunt Mileſij, Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.
Archelao, vel Agelao ſamulo Priamus Paridem expuneudum tradidit, Diſs. 27. in Virg. n. 4.
Archelaum ſaltatorem maximis honoribus affecit Antiochus, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Archelaus Macedoniæ Rex celeberrimus, Diſs. 3. in Eurip. num. 9.
Archelaus indoluit morte Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. num. 12.
Archelaus Rex convivio exceperat Euripidem, & Agathunem, & quum Euripides Agathonem oſculatus eſſet, quid Euripides dixerit, Diſs. 3. in Eurip. num. 8.
Archelaus Macedoniæ Rex Socratem accerſivit, nec ab eo id obtinuit, Diſs. 54. in Cic. n. 8. & Diſs. 64. in Cic. num. 7.
Archelaus Rex Macedoniæ Regiam clauſit, & filium totondit, quum ſol defeciſſet, Diſs. 11. in Thucyd. num. 4.
Archelaus magiſter Socratis, Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Archemurus unde ita appellatus ſit, Diſs. 2. in Anthol. num. 3. & Diſs. 6. in Anth. n. 4.
Archemorus antea Opheltes occiſus fuit à Serpente, & in eius honorem Nemeæa inſtituta ſunt, Diſs. 2. in Anthol. num. 4. Diſs. 4. in Anthol. num. 2. Diſs. 5. in Anthol. num. 2. Diſs. 6. in Anth. n. 4.
Archias poëta a Cicerone defenſus compoſuit Epigramma primum libri primi Anthologiæ, Diſs. 2. in Anthol. num. 1.
Archias Romam venit Mario florente, Diſs 68. in Cic. num. 5.
Archias appellatus eſt φυγαδοθήρης quod exules inſectaretur, Diſs. 77. in Cic. num. 2.
Archias condidit Syracuſas, Diſs. 35. in Thucyd. num. 8. Diſs. 56. in Thucyd. num. 10. & Diſs. 54. in Thucyd. num. 1.
Archias divitias petiit, Diſs. 56. in Thucyd. n. 10.
Archias ne duceret Demoſthenem ad Antipatrum, Demoſthenes venenum ſumpſit, Diſs 24. in Eurip. num. 4.
Archidamium initio appellatum eſt bellum Peloponeſiacum, Diſs. 7. in Thucyd. num. 1.
Archidamus punitus eſt, quod exiguam uxorem duxiſſet, Diſs. 5. in Thucyd. num. 5.
Archidamus agro Periclis pepercit, ut illum civibus ſuſpectum redderet, Diſs. 6. in Thucyd. num. 11.
Archidamus poſtquam delicias deguſtavit, molliſſimè vixit, Diſs. 13. in Thucyd. num. 8.
Archilochi carmina filias Lycambæ ad ſuſpendiū perpulerunt, Diſs. 6. in Virg. num. 5.
Archilochum ex urbe eiecerunt Lacedæmonij quòd dixerat in bello ſatiùs eſſe clypeum abijcere, quàm vitam, Diſs. 27. in Thucyd. num. 4.
Archilochus irâ concitus ad condendos verſus ſe contulit, Diſs. 13. in Anthol. num. 6. & Diſs. 4. in Eurip. num. 6.
Archilochus primus unguentum, μύρον appellavit, Diſs. 34. in Anthol. num. 1.
Archilochus circa Olympiadem vigeſimam floruit, Diſs. 36. in Thucyd. num. 10. & Diſs. 9. in Cic. num. 5.
Archilochus vixiſſe tempore Simonidis a quibuſdam dicitur, Diſs. 9. in Cic. num. 5.
Archilochus junior Eumelo, Diſs. 36. in Thucyd. num. 10.
Archimedes deduxit in mare Navem Hieronis, Diſs. 14. in Eurip. num. 3.
Archimedes columnæ ſepulcrali imponi cylindrum, & ſphæram iuſſit, Diſs. 32. in Anthol. num. 8.

Digitized by Google

Archimedes formis deſcribendis intentus Patriam captam non ſenſit, Diſs. 17. in Thucyd. num. 4. & Diſs. 92. in Cic. num. 1.
Archimedes ſpeculo naves Marcelli combuſſiſſe dicitur, Diſs 84. in Cic. num. 4.
Archimedes quum rationem deprehendiſſet quantum vilioris materiæ in aureâ coronâ Hieronis artifex immiſcuiſſet, invenisset, nudus exilijt e balneo clamans *inveni*, *inveni*. Diſs. 92. in Cic. num. 1.
Archimelus Poëta Navem Hieronis comparavit cum Monte Aetnâ, Diſs. 14. in Eurip. num. 5.
Architecti unde Epiſtylium Corinthium ſumpſerunt, Diſs. 6. in Thucyd. num. 8.
Architecti nullo in pretio habebantur apud Lacedæmonios, Diſs. 27. in Thucyd. num. 4.
in Architecto omnium artium, & diſciplinarum cognitionem deſiderat Vitruvius, Diſs. 62. in Cic. num. 5. & Pythias, Diſs. 81. in Cic. num. 3.
Architectos verborum Stoicos appellat Cicero, Diſs. 59. in Cic. num. 5.
Architecturam fuiſſe cauſam, quòd homines urbibus conditis manſuefierent, tradit Vitruvius, Diſs. 30. in Cic. num 7.
Architecturam aſpernabantur Troglodytæ, & Scythæ, Diſs. 81. in Cic. num. 6.
Architidem Venerem colebant Aſſyrij, & Phœnices, Diſs. 10. in Eurip. num. 11.
Archontes perpetui Athenis poſt Reges fuerunt, Diſs. 5. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 27. in Thucyd. num 8.
Archontum loco legatos ad Perſas eligendos dicebat Epicrates, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Archytas mathematicus, Diſs. 7. in Cic. num. 2.
Arcticum polum quæ ſpectat Mundi pars a quibuſdam dicitur Superi; altera verò Inferi, Diſs. 10. in Eurip. n. 9.
Arctinus poëta quando floruerit, Diſs. 9. in Cic. num. 5.
Arctinus poëta Jovem ſaltantem induxit, Diſs. 18. in Anthol. n. 9.
Arculam inanem oſtendit legatus, & obtinuit frumentum a Lacedæmoniis, Diſs. 79. in Cic. num 6.
Ardalides Muſæ dictæ ab Ardalo inventore tibiæ, Diſs. 62. in Anthol. num. 5.
Ardalus tibias invenit, Diſs. 62. in Anthol. n. 5.
Ardea ab Ardea filio Circes, & Ulyſſis appellata eſt, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Ardea avis prædicit tempeſtatem, Diſs. 37. in Cic. num. 5.
Ardices Corinthius pictor umbrâ lineis circumductâ hominem exprimebat, Diſs. 51. in Cic. num. 1.
Arduum pro incommodo accepit Saluſtius, Diſs. 6. in Liv. num. 2.
Area fori Cæſaris millies ducenties conſtitit, Diſs. 19. in Cic. num. 3.
Areæ magnitudo deprehendi non poteſt ex circuitu, Diſs. 33. in Tucyd. num 6.
Areæ trianguli magnitudo cognoſcitur cognitis tribus lateribus trianguli, Diſs. 33. in Thucyd. num. 8.
Arena ſe ſe luctatores exercebant, Diſs. 16. in Tucyd. num. 5.
Arenæ apparatus Iulij Cæſaris ex argento conſtabat, Diſs. 2. in Liv. num 8.
Arenæ veſtigia pedum impreſſa non relinquebat Ladas, dum curreret, Diſs. 37. in Cic. n. 1.
Arenam famulo immiſcente cibo Elephas cinerem in ollam eius coniecit, Diſs. 39. in Cic. num. 6.
in Arenam deſcendere unde originem habuerit, Diſs. 16. in Thucyd. num. 6.
Arenam ſine calce Senecam eſſe dicebat Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 7. & Diſs. 48. in Cic. num. 2.
Areopagitæ puniebant eos, qui artem nullam facerent, Diſs. 27. in Thucyd. num. 3.
in Areopago Rei patronum adhibere vetebantur, Diſs. 79. in Cic. num. 6. & Diſs. 81. in Cic. num. 4.
in Areopago judicia capitis primùm habita, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1.
Aretalogi ſervorum ſpecies, Diſs. 21. in Thucyd. num. 15.
Aretes Dyrrhachinus annum Platonicum putavit quinque millibus quingentis quinquaginta duobus annis terminari, Diſs. 53. in Thucyd. n. 12.
Argæum in Regnum reducere volebant Athenienſes initio Regni Philippi, Diſs. 44. in Thucyd. num. 6.
Argentarijs Hortenſius quum in auctione totum diem perſediſſet, res venditas, pretia, & emptores recenſuit, Diſs. 87. in Cic. num. 8.
Argenteæ trabes, & columnæ, & paraſtatæ Salaucia, Diſs. 7. in Thucyd. num. 5.
Argentei canales, & fiſtulæ, & labra, & ſolia, quibus lavantes inſidebant, erant in balneis, Diſs. 2. in Liv. num. 14.
Argenti, aurique penuria tempore Periclis, Diſs. 2. in Thucyd. num. 6.
Argenti talenta, quæ Cyrus ſuis victorijs adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.
Argenti, & auri viginti millia talenta tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. num. 4.
ex Argento conficiebantur ſimulacra urbium devictarum in triumphis, Diſs. 27. in Liv. n. 2.
Argento conſtabat Scena Caij Antonij, & apparatus arenæ Iulij Cæſaris, Diſs. 2. in Liv. num. 8.
Argento ſtratæ erant mulierum balneæ, Diſs. 2. in Liv. num. 14.
Argentum fluxit incenſâ ſilvâ in montibus Pyrenæis, Diſs. 3. in Thucyd. num. 3.
Argentum prohibuit Lycurgus, Diſs. 54. in Anthol. num. 4.
Argilius quum animadvertiſſet neminem eorum, quibus litteræ ad Perſarum Regem perferendæ a Pauſania datæ eſſent, revertiſſe, epiſtolam ſibi traditam reſignavit, & proditionem Ephoris revelavit, Diſs. 13. in Thucyd. num. 2. & in templum Neptuni Tenarei confugit, Diſs. 22. in Eurip. num. 11.
Argis oriundum ſeſe probare coactus eſt Philippus, ut certare poſſet in ludis Olympicis, Diſs. 6. in Anthol. num. 14.
Argis, & Opis primæ Virgines fuerunt, quæ do-

dona ab Hyperboreis in Delum tulerunt, Diſs. 77. in Anthol. num. 11.

Argivi inſtituerunt Nemeæa in honorem Opheltæ, qui a Serpente interfectus fuit, & dictus Archemorus, dum nutrix Hypſipyle eum reliquerat, ut fontem illis ſiti laborantibus monſtraret, quando ad bellum Thebanum proficiſcebantur, Diſs. 6. in Anthol. num. 4.

Argivi Minervam, quæ ſalpinx dicebatur, quòd tubam reperiſſet, colebant, Diſs. 57. in Thucyd. num. 13.

Argivi Io quærentes Tarſum an condiderint, Diſs. 10. in Anthol. num. 4.

Argivi unam ex tribus Peloponeſi partibus tenuerant, Diſs. 49. in Anthol. num. 1.

Argivi gratiſſimi Iunoni, Diſs. 27. in Virg. n. 1. & Diſs. 40. in Virg. num. 1. 2.

Argivi annos notabant nominibus Sacerdotum Junonis, Diſs. 40. in Virg. num. 2.

Argivorum regnum quo tempore fuerit, Diſs. 5. in Thucyd. num. 2.

Argivos contra Lacedæmonios concitavit Alcibiades, Diſs, 36. in Cic. num. 5.

Argo Navis an prima fuerit, Diſs. 12. in Eurip. num. 16. quinquaginta viros capiebat, Diſs. 12. in Eurip. num. 19. Diſs. 13. in Eurip. n. 7.

Argo Niobæ filio ſacrum in lucum confugientibus Argivis non pepercit Cleomenes; ideò furore correptus membra ſibi concidit, Diſs. 22. In Eurip. num. 10.

Argonautæ aram conſtituerunt, quæ Argos appellata eſt, Diſs. 10. in Virg. num 3.

Argonautarum expeditio anteceſſit bellum troianum ſexagintanovem annis, Diſs. 12. in Eurip. num. 16 19.

Argonautas per Eridanum, & Rhodanum vectos eſſe in mare Tyrrhenum tradit Apollonius, Diſs. 3. in Thucyd. num. 3.

Argos Ara conſtituta ab Argonautis, Diſs. 10. in Virg. num. 3.

Argos Amphilochicum condidit Amphilochus, Diſs. 35. in Thucyd. num. 6.

Argos multis locis reperiebatur, Diſs. 10. in Virg. n. 3.

Argumenta, quibus Dion Chryſoſtomus probat Paridem non rapuiſſe Helenam, Diſs. 16. in Eurip. num. 13. 14.

Argumenta, quibus Dion Chryſoſtomus probat victores fuiſſe Troianos, non Græcos, Diſs. 16. in Eurip. num. 17. & ſeqq.

Argumenta, quæ indicarunt, quales futuri eſſent multi Infantes, Diſs. 18. in Liv. num. 8.

Argumenta, quibus Veteres inferebant Mundum eſſe animatum, Diſs. 40. in Anth. num. 10. 11.

Argumenta quidam negligunt, Diſs. 85. in Cic. n 8.

Argumenta quomodo diſponenda in oratione, Diſs. 52. in Cic. num. 6

Argumenta, quæ difficiliter ſolvuntur dicuntur laquei, Diſs. 59. in Cic. num. 2.

Argumentationes ſunt Epichitemata, Diſs. 86. in Cic. num. 9.

Argumentorum varia genera a Stoicis inventa, Diſs. 60. in Cic. num. 2. 3.

Argumentum integritatis morum eſt, ſi quis animum etiam remittens gaudeat honeſtis, Diſs. 3. in Liv. num. 10. & ſeqq.

Argumentum Diodori Dialectici, quo motum negabat, Diſs. 66. in Cic. num. 2.

Argumentum Dionyſij Halicarnaſſei de Romanorum origine à Græcis infirmum eſt, Diſs. 6. in Anthol. num. 12. & Diſs. 15. in Thucyd. num. 10.

Argumentum vetuſtatis eſt veſci humanis carnibus, Diſs. 34. in Thucyd. num. 5.

Argumentum ut proponeretur initio fabulæ, auctor fuit Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 8.

Argumentum immortalitatis animæ Xenophon ſumit ex eo, quod in ſepulcris apparent umbræ mortuorum, Diſs. 9. in Eurip. num. 7.

Argumentum poëmatis unicum eſſe debet, Diſs. 37. in Virg. num. 2. & Diſs. 38. in Virg. n. 1.

Argus quare interfectus dicatur a Mercurio, Diſs. 40. in Anthol. num. 7.

Argutias orationis avidè conſectatur Seneca, Diſs. 59. in Cic. num. 3.

Argutum dictum Græci cujuſdam ad Marcum Antonium, Diſs. 45. in Anthol. num. 7.

Argyraſpides erant Macedones, qui argentea ſcuta geſtabant, Diſs. 21. in Liv. num. 7.

Ariadna Theſeum edocuit ſaltationem, qua exprimebantur Labyrinthi errores, Diſs. 17. in Anthol. num. 1.

Ariadnæ, & Liberi Patris in nuptijs cantando vocem amiſit Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. num. 6.

Ariarathi Regi epiſtolas ſcripſit Carneades, Diſs 63. in Cic. num. 8.

Ariarathi quæ dona miſſa ſint, Diſs. 25. in Liv. num. 11.

Arias curſor egregius, Diſs. 10. in Anthol. n. 1.

Aricum prope oppidum in Helleſponto eſt Olympus, Diſs. 73. in Anthol. num. 3.

Aridæus Macedo molitus eſt Euripidi mortem, Diſs. 3. in Eurip. n. 11.

Aries Iovi non ſacrificabatur, Diſs. 22. in Anthol. num. 7.

Aries, qui vexit Hellen, fuit Navis hoc nomine appellata, Diſs. 23. in Anthol. num. 6. & Diſs. 12. in Eurip. num. 16.

Arietem immolare Iudæos in contemptum Iovis Hammonis putavit Cornelius Tacitus, Diſs. 23. in Anthol. num. 5.

Arietem Taurum, & Hircum immolaſſe Romanos Marti in luſtratione exercituum tradit Dionyſius Halicarnaſſeus, Diſs. 53. in Thucyd. num. 9.

Arietem primum ſignorum aſtrologi voluerunt, Diſs. 30. in Liv. num. 35.

Arietem domicilium Martis Chaldæi ſtatuerunt, Diſs. 30. in Liv. num. 35.

Arietem nundinis Flaminis uxor in Regiâ Iovi immolabat, Diſs. 30. in Liv. num. 21.

Arietem atri coloris Pelopi mactabant Elei. Diſs. 24. in Virg. num. 2.

Arieti quare caput dedicatum ſit, Diſs. 30. in Liv. num, 35.

Arietis formâ latens Iuppiter effugit Typhœum, & hac ſpecie Hammon colebatur, Diſs. 11. in Anthol. num. 7.

Arimanium tanquam principium mali adurabant

Digitized by Google

bant Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. num. 9.
Arimaſpi dona Hyperboreorum Eſſedonibus tradebant, Diſs. 77. in Anthol. num. 11. 16.
Arimaſpi ficti ſunt a Poëtis, Diſs. 77. in Anthol. num. 13.
Arimaſpi contermini ſunt Sericæ regioni, Diſs. 77. in Anthol. num. 6.
Arimaſpi fingebantur unum oculum tantùm habere, quia leges nullas haberent, Diſs. 34. in Thucyd. num. 6.
Arioli conſulebantur ante tempus ludorum in Circo, Diſs. 20. in Cic. num. 8. 9. *Vide. Harioli.*
Aris imponebātur ceſpites in ſacrificijs, Diſs. 41. in Virg. num. 7. *Vide. Ara. Aræ. Aras.*
Ariſtæus Eteſias ventos evocavit, Diſs. 24. in Thucyd. num. 7.
Ariſtæus mathematicus, Diſs. 7. in Cic. num. 2.
Ariſtagoram ſcortum habuit in Piræo Hyperides, Diſs. 77. in Cic. num. 3.
Ariſtarchus verſus legitimos Homeri a nothis ſecrevit, Diſs. 6. in Cic. num. 6.
Ariſtarchus ſupra nongentos libros edidit, Diſs. 6. in Cic. num. 8.
Ariſtarchus Samius putavit ſolem ſtare, terram autem moveri, & eius opinio de ſolis ecli pſi, Diſs. 11. in Thucyd. num. 3.
Ariſtidem mortuum publico ſumptu extulerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 13.
Ariſtides iuſti cognomen eſt aſſequutus, & tamen civitate eiectus eſt, Diſs. 20. in Eurip. num. 18. & Diſs. 25. in Cic. num. 5.
Ariſtides non ineloquens fuit, Diſs. 11. in Cic. num. 5.
Ariſtides Mardonio ſuperato, & trecentis Perſarum millibus, litem de principatu inter Lacedæmonios, & Athenienſes perſuaſit, ut communi Græcorum iudicio permitterent, Diſs. 36. in Cic. num. 4.
Ariſtides juſtiſſimus dixit conſilium Themiſtoclis utiliſſimum, ſed iniuſtiſſimum, Diſs. 27. in Thucyd. num. 11.
Ariſtides Quintilianus enumerat multa, quæ muſicâ modulante temperantur, Diſs. 57. in Thucyd. num. 6.
Ariſtidis duas filias Athenienſes in matrimonium collocarunt, & eis dotem conſtituerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 13.
Ariſtionem tyrannum Athenienſium abſtractum a templo Minervæ occidit Sylla, ideo pediculari morbo abſumptus eſt, Diſs. 25. in Thucyd. num. 11. & Diſs. 22. in Eurip. n. 10.
Ariſtippi an ſint verſus amatorij, qui Platoni tribuuntur, Diſs. 40. in Anthol. num. 2. 3.
Ariſtippum Diogeni anteponit Horatius, Diſs. 84. in Anthol. num. 12.
Ariſtippus corporis voluptatem exiſtimabat eſſe felicitatem, Diſs. 45. in Cic. num. 7. & Diſs. 55. in Cic. num. 4.
Ariſtippus inutiles liberales artes pronunciavit, Diſs. 80. in Cic. num. 1.
Ariſtippus habuit Laidem meretricem, Diſs. 40. in Anthol. num. 2.
Ariſto Chius inutiles liberales artes pronunciavit, Diſs. 80. in Cic. num. 1.
Ariſto Spartanus ex ſe genitum non eſſe pronunciavit filium, quum ante decem menſes editus eſſet, Diſs. 30. in Liv. num. 1.
Ariſtobulum Regem Iudeæ duxit in triumpho Pompeius, Diſs. 25. in Liv. num. 18.
Ariſtocrate Arcadum Rege donis corrupto Lacedæmonij Meſſenios vicerunt, Diſs. 49. in Anthol. num. 9.
Ariſtodamæ originem conſecrabant Sicyonii, Diſs. 17. in Liv. num. 1.
Ariſtodemi Liberi cum Creſphonte, & Temeno Peloponeſum partiti ſunt, Diſs. 49. in Anthol. num. 1.
Ariſtodemus obtulit filiam immolandam, ut non caperetur Meſſena, & quomodo occiderit, non immolaverit, Diſs. 10. in Virg. num. 7.
Ariſtogiton, & Harmodius Peplo pingebantur, Diſs. 25. in Eurip. num. 8.
Ariſtogitoni, & Harmodio, qui Hipparchum Hippiæ Tyranni fratrem interfecerunt, ſtatuam ex ære Athenienſes poſuerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 13. & Diſs. 70. in Cic. num. 1.
Ariſtogitonis, & Harmodij ſtatuas ex optimo ære conflatas dixit Diogenes, Diſs. 84. in Anthol. num. 8.
Ariſtomenes Meſſenius Jovi trecentos homines iugulavit, Diſs. 17. in Eurip. num. 4.
Ariſtomenes Meſſenius natus eſt ex Deo, qui ſpecie draconis cum Nicotelâ concubuit, Diſs. 32. in Virg. num. 2.
Ariſtomenis originem conſecrabant Meſſenii, Diſs. 17. in Liv. num. 1.
Ariſtonymus invidiam umbræ comparavit, Diſs. 28. in Liv. num. 13.
Ariſtophanem, & ceteros poëtas contemnebat Socrates, Diſs. 1. in Eurip. num. 6.
Ariſtophanes carpit Euripidem, Diſs. 1. in Eurip. num. 7.
Ariſtophanes Æſchylum prætulit Euripidi, Diſs. 1. in Eurip. num. 10.
Ariſtophanes fuit cauſa mortis Socrati, Diſs. 2. in Eurip. num. 10. & Diſs. 3. in Eurip. n. 3.
Ariſtophanes carpit rethores, Diſs. 34. in Cic. n. 3.
Ariſtophanes irriſit Socratem, quod pulicum ſaltus metiretur, & quæreret, unde culices vocem emitterent, Diſs. 44. in Cic. num 7.
Ariſtophanes mediæ comœdiæ lumen, Diſs. 67. in Cic. num. 4.
Ariſtophanes tradit Athenienſes bello præſtitiſſe, quia & Muſicam diſcebant, & palæſtris ſe exercebant, Diſs. 16. in Thucyd. num. 3.
Ariſtophanes Buphonia accipit pro re antiquiſſima, Diſs. 22. in Anthol. num. 8.
Ariſtophanis Grammatici elephas rivalis fuit, Diſs. 22. in Cic. num. 6.
Ariſtophanis, & Euripidis comparatio, Diſs. 3. in Eurip. num. 7.
Ariſtophanis Interpres errat circa medimnum, & claſſes Athenienſium, Diſs. 47. in Thucyd. num. 5.
Ariſtophon poëta apud Athenæum, Diſs. 58. in Anthol. num. 6.
Ariſtoteles putavit Cœlum eſſe animatum; terram autem, & omnia ſub lunâ eſſe inanima, Diſs. 40. in Anthol. num. 9.

Ariſtoteles dicit Philoſophum ſtudioſum eſſe fabularum, Diſs. 1. in Eurip. num. 2.

Ariſtoteles exiſtimavit Mundum ſub luna agi caſu, Diſs. 71. in Anthol. n. 4. Diſs. 80. in Anthol. num. 5. Diſs. 1. in Eurip. num. 10. & Diſs. 13. in Virg. num. 5.

Ariſtoteles Deum non coluiſſe dicitur a Lactantio, Diſs. 1. in Eurip. num. 10.

Ariſtoteles quadraginta millia verſuum conſcripſit, Diſs. 1. in Eurip. num. 5.

Ariſtoteles prodit filios eſſe ferè ſemper minores patribus, Diſs. 6. in Eurip. num. 16.

Ariſtoteles interrogatus cur urbem relinqueret, reſpondit, ne iterum Athenienſes in Philoſophiam peccarent, Diſs. 20. in Eurip. n. 20.

Ariſtoteles libellum inſcripſit Peplum, Diſs. 25. in Eurip. num. 8.

Ariſtoteles improbat morem Spartanarum, quæ nudæ exercebantur, Diſs. 51. in Anthol. n. 8. Diſs 52. in Anthol. num. 2.

Ariſtoteles laudat Oratorem, qui dixit Græciam totondiſſe comam ad ſepulcrum eorum, qui apud Salamina ceciderant, Diſs. 27. in Anthol. num. 6.

Ariſtoteles Danubium, & Tarteſſum ex Pyrenæis montibus oriri tradit. Tanaim verò Araxis eſſe partem, Diſs. 3. in Thucyd. num. 4. Diſs. 71. in Cic. num. 9.

Ariſtoteles quàm multa ſciverit, Diſs. 43. in Cic. num. 7.

Ariſtoteles putat caſu ortam poëticam, quum quidam inconſulto verſus effudiſſent, Diſs. 6. in Thucyd. num. 7. Diſs. 13. in Eurip. num. 2. & Diſs. 80. in Cic. num. 6.

Ariſtoteles negat tibiam mores componere, ſed potiùs ad furorem incitare, Diſs. 63. in Anthol. num. 3.

Ariſtoteles exiſtimat hominum ingenium poſt quadrageſimum nonum ætatis annum deterius fieri, Diſs. 64. in Anthol. num. 5.

Ariſtoteles exiſtimat carmina quæ dicuntur Orphei, eſſe Cercupis, & nullum fuiſſe Orpheum, Diſs. 73. in Anthol. num. 7.

Ariſtoteles an ſe in Euripum coniecerit, quum eius æſtum non caperet, Diſs. 4. in Eurip. n. 2.

Ariſtoteles familiaritate Iudæi cuiuſdam Philoſophi profecit, Diſs. 14. in Cic. num. 5.

Ariſtoteles ad rhetoricam docendam ſe contulit, quum vidiſſet Iſocratem eam docere, Diſs 41. in Cic. num. 2. Diſs. 60. in Cic. num. 6.

Ariſtoteles quomodo elegerit in ſucceſſorem Theophraſtum, Diſs. 4. in Eurip. num. 3. Diſs. 41. in Cic. num. 3.

Ariſtoteles dicit Antiquos multa peccaſſe ignoratione dialecticæ, Diſs. 60. in Cic. num. 5.

Ariſtoteles cœleſtia a Deo gubernari voluit, inferiora vero fortunæ obnoxia eſſe, Diſs. 80. in Anthol. num. 5. Diſs. 13. in Virg. num. 5.

Ariſtoteles dixit eſſe quoſdam ſervos Naturâ, Diſs. 20. in Thucyd. num. 2.

Ariſtoteles affirmat etiam impoſſibilia concupiſci, Diſs. 41. in Thucyd. num. 2.

Ariſtoteles calidum eſſe ſolem negavit, Diſs. 83. in Cic. num. 10.

Ariſtoteles animam appellat ἐντελέχειαν, ideſt perfectionem, Diſs. 71. in Cic. num. 2.

Ariſtoteles affirmavit nervos ex corde, non ex capite oriri, Diſs. 71. in Cic. num. 4.

Ariſtoteles credidit lacteam viam ex terræ vaporibus conſtare, Diſs. 31. in Liv. num. 24.

Ariſtoteles multa ex Lucano Ocello deſumpſit, Diſs. 3. in Cic. num. 3.

Ariſtoteles Homerum emendavit, & Alexandro tradidit, qui Homerus ἐκ νάρθηκος dicebatur, Diſs. 6. in Cic. num. 6.

Ariſtoteles, & Cicero Aquam, & terram feminæ loco eſſe, aerem, & ignem maris putaverunt, Diſs. 43. in Anthol. n. 5.

Ariſtoteles Dæmon eſt appellatus, Diſs. 44. in Anthol. num. 5.

Ariſtoteles tribuit plerumque philoſophis ſententias alienas ab eorum opinione, Diſs. 48. in Thucyd. num. 14. 15.

Ariſtoteli in dialecticâ anteponendus eſt Chryſippus, Diſs. 60. in Cic. num. 5.

Ariſtoteli defuit facultas adminiſtrandi Rempublicam, Diſs. 73. in Cic. num. 4.

Ariſtotelis opinio de causâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. num. 12.

Ariſtotelis multi libri non ſunt, licet illius eſſe ferantur, Diſs. 1. in Thucyd. num. 5. & Diſs. 43. in Cic. num. 7.

Ariſtotelis librorum de arte rhetoricâ judiciũ, Diſs. 46. in Cic. num. 4.

Ariſtotelis ſermones cur aliqui ἐσωτερικοὶ aliqui ἐξωτερικοί dicantur, Diſs. 11. in Thucyd. num. 8.

Ariſtotelis mors, Diſs. 4. in Eurip. num. 2. 3.

Ariſtotelis Bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. num. 7.

Ariſtotelis conſilio Venenum propinatum eſt Alexandro Magno, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Ariſtotelis ſucceſſores uſque ad Critolaum, Diſs. 65. in Cic. num. 6.

Ariſtotelis libris de Rhetoricâ nullos alios anteponit Cicero, Diſs. 73. in Cic. num. 5.

Ariſtoxenus Hemitonium eſſe dimidium toni prodidit, Diſs. 71. in Cic. num. 4.

Arithmeticam Ægyptij excogitarunt, Diſs. 5. in Cic. num. 4.

Arithmeticam excoluit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic num. 4.

Arma accipiuntur pro bello. Diſs. 3. in Virg. n. 7.

Arma inſignia omnium Macedoniæ Regum præferebantur in Luſtrationibus exercitus, Diſs. 53. in Thucyd. num. 6.

Arma alia in bello amittere non tam turpe erat, quàm Clypeum, Diſs. 51. in Anthol. num. 2.

Arma ſuos Deos quidam putaverunt, Diſs. 50. in Anthol. num. 1.

Arma, boves, & Equum ſibi invicem mittebant nova nupta, & ſponſus apud Germanos, Diſs. 28. in Thucyd. num. 9.

Arma Junoni conveniunt, quia Martem genuit, Diſs. 46. in Virg. num. 1.

Arma ad homines defendendos, non offendendos inventa ſunt, Diſs. 34. in Cic. num. 1.

Arma hominis trophæis imponebantur, Diſs. 24. in Liv. num. 2.

Arma nunquam deponebant Græci veteres, Diſs.

Diſs. 49. in Anthol. num. 7. & Diſs. 50. in Anthol. num. 1. & Germani, Diſs. 49. in Anthol. num. 7.
Arma Athletarum erant cæſtos, Diſs. 52. in Anthol. num. 1.
Arma Achillis a Græcis conceſſa ſunt Ulyſſi ſapientiſſimo non Aiaci fortiſſimo, Diſs. 27. in Anthol. n. 1. & Diſs. 28. in Anthol. n. 5.
Arma deponens Agricola ſerebat, & mox cum Latrone congrediens ſaltare dicebatur, Diſs. 17. in Anthol. num. 5. *Vide. Armis.*
Armata haſta Venus colebatur, Diſs. 55. in Anthol. num. 6.
Armati omnia negotia gerebant Germani, Diſs. 85. in Anthol. num. 4.
Armatium Zeno, qui prodito Baſiliſco, ſe cum ipſo coniunxerat, ſuſtulit, Diſs. 50. in Thucyd. num. 6.
Armeniæ Regi, quum Romam veniſſet, ut regni inſignia acciperet a Cæſare, lictores, & cætera Conſulum inſignia tributa ſunt, Diſs. 22. in Liv. num. 4.
Armenij nuvas nuptas in templo Veneris Anetidis proſtituebant, Diſs. 29. in Thucyd. num. 52.
Armillę præmia militum, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. & Diſs. 29 in Liv. num. 1.
Armillas ex Flatano, quam adamabat Xerxes, ſuſpendi juſſit, Diſs. 22. in Cic. num. 5.
Armillas aureas pacta eſt Tarpeja, ut arcem proderet, Diſs. 51. in Thucyd. num. 6.
Armis occultis Bacchus ſubegit Orientem, Diſs. 44. in Anthol. num. 13.
Armis inſigniri ſolebat Juno, & alij Dij, Deæque, Diſs. 25. in Virg. num. 4 & ſeqq. & Diſs. 26. in Virg. num. 1.
Armis vincentes Romani magis honorabant, quàm cōſilio, ſecus Lacedæmonij, Diſ. 24. in Liv. n. 10.
Armis Jovis ſola Pallas ornatur, Diſs. 40. in Virg. num. 5. *Vide. Arma.*
Armodii, & Ariſtogitonis ſtatuas ex optimo ære conflatas dixit Diogenes, Diſs. 84. in Anth. num. 8. *Vide. Harmodij.*
Armodius, & Ariſtogiton Peplo pingebantur, Diſs. 25. in Eurip. num. 8 *Vide Harmodius.*
Arnes invenit modos concitatos, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.
Aro ſilveſtri aluum ſolvere dicuntur Urſi, Diſs. 6. in Thucyd. num. 4.
Aromatibus conditum bovem ex myrrhâ, & thure Empedocles diſtribuit populo, quum Olympia viciſſet curru, Diſs. 8. in Anthol. n. 8.
Aromatibus condita cadavera Ægyptij interdum domi aſſervabant, Diſs. 83. in Anthol. n. 5.
Aromatis Indici genus Coſtum adhibebatur in ſacrificijs, Diſs. 41. in Virg. num. 5.
Arpos condidit Diomedes, Diſs. 35. in Thucyd. num. 6.
Arrhephori vocabantur Virgines, quæ peplum geſtabant, Diſs. 25. in Eurip. num. 10.
Arrianum, dum agit de lampadum ludo, malè interpretatur Vulcanius, Diſs. 17. in Thucyd. num. 3.
Arrianum Interpres ambiguè vertit, Diſs. 33. in Thucyd. num. 7.
Arrianus licet eſſet Theodoricos Rex, non tamen illaudatus, nihilominus cruentos ludos edidit, Diſs. 10. in Anthol. num. 12.
Arrogantia Hieronymi Syracuſarum Regis notatur a Livio, qui albis equis uteretur, Diſs. 28. in Liv. num. 1.
Arrogantia eorum, quibus fortuna ſecunda aſpiravit, Diſs. 78. in Anthol. num. 3. 4.
Ars onirocriticæ quæ ſit, Diſs. 19. in Eurip. n. 52.
Ars, quæ geſtum componit, Chironomia appellatur, Diſs. 17. in Anthol. n. 5. Diſs. 87. in Cic. num. 5.
Ars Reipublicæ adminiſtrandæ an comparari poſſit, Diſs. 8. in Liv. num. 2. & ſeqq. Diſs. 9. in Liv. num. 3. & ſeqq.
Ars civitatum regendarum non eſt negligenda, Diſs. 9. in Liv. num. 3. & ſeqq.
Ars Oratoris an ulla ſit. Diſs. 79. 80. 81. 82. 83. in Cic. per tot.
Ars poëtica caſu nata eſt, quum quidam temerè verſus effudiſſent, Diſs. 6. in Thucyd. num. 7. Diſs. 53. in Eurip. num. 2. Diſs. 80. in Cic. num. 6.
Ars hiſtrionum difficillima, Diſs. 23. in Cic. n. 5.
Ars hiſtrionum, ſeu ſaltatorum ludrica appellatur, Diſs. 17. in Anthol. num. 4.
Ars oratoria eſt difficilior medicinâ. Diſs. 83. in Cic. num. 7.
Ars hiſtrionum turpiſſima reputabatur, Diſs. 90. in Cic. num. 1. 8.
Ars, an Natura ad eloquentiam plurimum conferat, Diſs. 91. in Cic. per tot.
Ars Imperatoris, ſeu Ducis difficillima. Diſs. 4. in Cic. num. 3.
Ars adminiſtrandæ Reipublicæ difficilis, Diſs. 4. in Cic. num. 4.
Ars Oratoris difficillima, Diſs. 4. in Cic. per tot. Diſs. 13. in Cic. num. 3. & ſeqq. *Vide. Artem. Artes. Artis.*
Arſinoën Reginam Ægypti duxit in triumpho Cæſar, Diſs. 25. in Liv. num. 18.
Artabanus poſt Xerxem imperium Perſarum adminiſtravit, Diſs. 7. in Liv. num. 6.
Artaxerxe devicto Alexander Severus pacavit Orientem, Diſs. 24. in Anthol. n. 6. Diſs. 8. in Liv. num. 6.
Artaxerxem in fratrem expeditione ſuſceptâ a Cyro juniore Xenophon eo defuncto Græcos reduxit, Diſs. 74. in Cic num. 4.
Artaxerxes Themiſtocli donavit tres urbes pro pane, vino, & obſonio, Diſs. 20. in Eurip. num. 17. & duas ad ſtragula, & veſtes, Diſs. 32. in Thucyd. num. 7. Diſs. 20. in Eurip. num. 17.
Artaxerxes a Cyro Juniore bello laceſſitus eſt, Diſs. 7. in Liv. num. 6.
Artaxerxes quibus honoribus ad ſe allicere Hippocratem tentaverit, Diſs. 10. in Cic. n. 1.
Artaxerxes quibus bonis Entimum Athenienſem cumulaverit, Diſs. 32. in Thucyd. num. 7.
Artaxerxis minas contempſit Hippocrates, qui ab eo acceſſitus ad eum proficiſci noluit, Diſs. 66. in Cic. num. 4.
Arte quantâ ſcinderent aves in convivijs ſtructores, Diſs. 21. in Thucyd. num. 14.
Arte aurigandi quæ feminæ excellerent, ſibi

bi Viros eligebant, Diſs. 30. in Thucyd. num. 1.

Artem navium regendarum docuit Pompilus, ſive Nautilus piſcis, Diſs. 6. in Thucyd. n. 5.

Artem auri conficiendi qui profitentur, & qui eis credunt, quàm ſtulti ſint, Diſs. 41. in Thucyd. num. 9.

Artem ſordidam, ideſt opificum ſi parentes exercerent, virgines legi Veſtales non poterant, Diſs. 31. in Liv. num. 4.

Artem adhuc rudem qui perficit, inventor dicitur, Diſs. 15. in Cic. num. 5.

Artem aliquam profitentes Deæ omnes Virgines finguntur a poëtis, Diſs. 57. in Anthol. num. 5.

Artem ſophiſticam profitens mulier erat Hydra, Diſs. 8. in Anthol. num. 3.

Artem ſignificabant Veteres nomine ſcientiæ, Diſs. 79. in Cic. num. 2.

Artem non eſſe rhetoricen qui exiſtimaverint, Diſs. 79. in Cic. num. 3.

Artem ſutoriam exercuit Simo, & ſimul philoſophiæ ſtuduit, Diſs. 80. in Cic. num. 2.

Artem ſtatuariam optimè didicit ſine præceptore Silanion, Diſs. 80. in Cic. num. 3.

Artem medicorum ipſis imperatoribus imperare dixit Plinius, Diſs. 10. in Cic. num. 3.

Artem dicendi quis primus tradiderit, Diſs. 32. in Anthol. n. 9. Diſs. 31. in Cic. num. 2.

Artem oratoriam arti culinariæ comparat Plato, Diſs. 34. in Cic. num. 5. *Vide. Eloquentia. Facultas oratoria. Oratoria facultas. Ars Rhetorica.*

Artem memoriæ inveniſſe dicitur Simonides, quum cadavera cognoviſſet memoriâ locorum, Diſs. 87. in Cic. num. 5. 6.

Artem ſaltandi Socrates ſenex didicit, quod ad animum componendum utilem eſſe cenſeret, Diſs. 64. in Cic. num. 2.

Artem aliquam ut diſcerent filij, ſi parentes non curaſſent, eos alere non tenebantur, Diſs. 27. in Thucyd. num. 3.

Artem qui nullam facerent, puniebantur ab Areopagitis, Diſs. 27. in Thucyd. num. 3.

Artem ærariam Cyclopes invenerunt, Diſs. 34. in Thucyd. num. 7.

Artem, quam poſſunt, quidam non exercent. Diſs. 2. in Eurip. n. 5. *Vide. Ars. Artes. Artis.*

Artemiſia Cariæ Regina condidit Mauſoleum, Diſs. 31. in Anthol. num. 2. & Diſs. 21. in Eurip. num. 16.

Artemiſia cineres mariti abſorbuit, Diſs. 21. in Eurip. num. 16.

Artemiſia Cariæ Regina Rhodum occupavit, & trophæum conſtituit, Diſs. 24. in Liv. n. 1.

Artemiſium quare fundamentum libertatis Græciæ a Pindaro dicatur, Diſs. 30. in Anthol. num. 4.

Arteriâ aſperâ in pulmonem ferri potionem putavit Plato, Diſs. 71. in Cic. num. 4.

Artes ferè omnes homo ab Animalibus didicit, Diſs. 6. in Thucyd. num. 2. Diſs. 39. in Cic. num. 1.

Artes multæ a caſu inventæ ſunt, Diſs. 6. in Thucyd. num. 6. 7. 8.

Artes omnes exercebant ſervi, Diſs. 21. in Thucyd. num. 6.

Artes pacis gratiores ſunt hominibus, quàm bellicæ, Diſs. 3. in Eurip. num. 15.

Artes omnes exemplis diſcimus, Diſs. 8. in Liv. num. 4.

Artes ignobiles βαναύσους Græci vocant, Diſs. 80. in Cic. num. 1.

Artes pauciſſimæ ſunt, quæ cognitis ſolum præceptis poſſint tractari, Diſs. 81. in Cic. n. 1. 3.

Artes omnes ab aliquibus populis eiectæ ſunt, Diſs. 81. in Cic. num. 4. & ſeqq. ſedentarias, & quæ non ad rem bellicam facerent, repudiarunt, liberales non admodum amplectebantur, immo eiecerunt ex orbe Lacedæmonij Diſs. 54. in Anth. n. 2. 9. Diſs. 27. in Thuc. n. 3. & Diſs. 81. in Cic. num. 7.

Artes etiam minùs liberales ſe tenere gloriabatur Hippias Eleus, Diſs. 28. in Cic. num. 7.

Artes, quibus beſtiæ in ſpectaculis eludebantur Diſs. 10. in Anthol. num. 13.

Artes militares utrum magis in bello conferant, an vires, Diſs. 28. in Anthol. num 1. & ſeqq.

Artes, quibus amici veri a falſis noſcuntur, Diſs. 79. in Anthol. num. 6.

Artes excogitarunt homines ab eloquentibus perſuaſi, Diſs. 30. in Cic. num. 1. & Diſs. 32. in Cic. num. 1.

Artes omnes manſueſeciſſe homines gloriantur, Diſs. 30. in Cic. num. 7.

Artes ceteras qui neſciunt, nihil conantur, ſecus eſt in eloquentiâ, Diſs. 31. in Cic. n. 4.

Artes multorum animalium, quibus ſe alunt, aut defendunt, Diſs. 38. in Cic. num. 4. & ſeqq. & Diſs. 39. in Cic. num. 1. & ſeqq.

Artes ludicras maioribus Græci præmijs affecerunt, quàm graves, Diſs. 62. in Anthol. n. 6. & Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.

Artes omnes paulatim perfectæ ſunt, Diſs 13. in Eurip. num. 1. & ſeqq. & Diſs. 51. in Cic. n. 1.

Artes omnes poſtquam ad perfectionem pervenerunt in deterius ruunt, Diſs. 51. in Cic. n. 2.

Artes perficiunt facultates, quæ a Naturâ nobis tributæ ſunt, Diſs. 82. in Cic. num. 1.

Artes perficiunt crebræ mutationes, ſed Reipublicæ nocent, Diſs. 82. in Cic. num. 8.

Artes inter, quæ plerumque finem aſſequuntur, collocat Medicinam Sextus Empiricus, Diſs. 83. in Cic. num. 6.

Artes petentium magiſtratus apud Romanos, Diſs. 88. 89. in Cic. per tot.

Artes non diſcere Reges adulatione præceptorum dicebat Carneades præter artem equitandi, Diſs. 63. in Cic. num. 9

Artes alit honor: Sententia eſt Ciceronis, Diſs. 68. in Cic. num. 6.

Artes multi docuerunt, quas uſu nunquam cognoverant, Diſs. 73. in Cic. num. 3. & ſeqq. & Diſs. 74. in Cic. num. 2. & ſeqq.

Artes etiam ignobiles a Philoſophiâ inventæ ſunt iuxta Poſidonium, Diſs. 4. in Cic. n. 5. & Diſs. 5. in Cic. num. 1. *Vide. Ars. Artem. Artis.*

Artibus bonis eminentes exilio expellebant Athenienſes, Diſs. 37. in Thucyd. num. 7.

Artibus belli, & pacis pauci floruerunt, Diſs. 25. in Virg. num. 1.

Artibus bona acquiſita ſtabilia ſunt; ideo Mercu-

eorium ſaxo quadrato inſiſtentem fecerunt Diſs. 81. in Anth. num. 3.

Artibus omnibus addiſcendis amor eſt neceſſarius, Diſs. 17. in Thucyd. num. 4. & Diſs. 92. in Cic. num. 1.

Artibus ijſdem res omnes retinentur, quibus partæ ſunt, Diſs. 33. in Cic. num. 5.

Artibus Romolus inſtitutus eſt Gabij Avi Numitoris curâ, Diſs. 36. in Cic. num. 11.

Articularè non loquentes a myſterijs arcebantur, Diſs. 39. in Anthol. num. 12.

Articulis diſtinctam vocem quod habeant homines, eos poëtæ appellant meropas, Diſs. 38. in Cic. num. 2.

Articulū ſuffraginis niſi cauda vitolus contingat, non eſt idoneus ſacrificio, Diſs. 43. in Virg. n. 5.

Artifex, qui vir um ductile confecit a Tiberio ſublatus eſt, ne aurum, & gemmæ vileſcerent, Diſs. 84. in Cic. num. 5.

Artifex quantum materiæ vilioris in aureâ coronâ immiſcuiſſet deprehendens Archimedes nudus e balneo exilijt clamans *inveni, inveni*, Diſs. 92. in Cic. num. 1.

Artifices, qui nomen ſuis operibus inſcripſerunt, Diſs. 1. in Thucyd. num. 4.

Artifices, qui fecerunt novem Muſas, Diſs. 57. in Anthol. num. 9. & Diſs. 19. in Virg. n. 3.

Artifices Bacchi dicuntur Tragici, Diſs. 13. in Anth. n. 4.

Artificia omnia a ſervis expediebantur, Diſs. 25. in Thucyd. num. 6.

Artificibus Tyrrhenis ad ludos faciendos quare uterentur Romani, Diſs. 19. in Cic. num. 4.

Artificio mirabili quòd currum agitaſſet, Anniceris reprehendit Plato, Diſs. 44. in Cic. n. 7.

Artificio comœdorum utebantur oratores ad componendum geſtum, Diſs. 87. in Cic. n. 4.

Artificio quolibet laus immortalis comparari poteſt, Diſs. 90. in Cic. num. 1.

Artificioſa opera dicuntur facta a Cyclopibus, monios, Diſs. 56. in Thucyd. num. 14. 55.

Artificium orationis Corinthiorum ad Lacedæ. Diſs. 34. in Thucyd. num. 7. & ſeqq.

Artis dicendi præcepta tradidit Iſæus, Lyſias, Antipho, Iſocrates, & alij, Diſs. 46. in Cic. num. 4. & ſeqq.

Artis præcepta, quam ignurabant an aliqui tradiderint, Diſs. 46. in Cic. n. 7. & Diſs. 62. in Cic. n. 4.

Artis quiſque ſuæ ſpecimen edens in Olympijs innoteſcere poterat, Diſs. 2. in Anthol. n. 51.

Artis præcepta ſervant poëtæ, licet indecora de Dijs fingant, Diſs. 34. in Virg. per tot.

Artis ut non eſſet certamen, ſed virium Lacedæmonij magiſtros non præficiebant palæſtris, Diſs. 49. in Anthol. num. 9. & Diſs. 16. in Thucyd. num. 6.

Artium liberalium expertem juvenem reiecit a philoſophiâ Xenocrates dicens non habere illum anſas philoſophiæ, Diſs. 44. in Cic. n. 6. *Vide. Liberales artes. Liberales diſciplinæ.*

Artium omnium, & diſciplinarum ſcientiam in Architecto deſiderat Vitruvius, Diſs. 62. in Cic. num. 5. & Pythias, Diſs. 81. in Cic. n. 3. *Vide. Diſciplinæ. Doctrina. Scientia.*

Artium, & Diſciplinarum omnium perfectis in oratore requiritur iuxta Symmachum, Diſs. 4. in Cic. num. 2. *Vide. Ars. Artem. Artes.*

Artypſum donavit Pytharcho Cizyceno cum alijs ſex urbibus, Diſs. 32. in Thucyd. num. 7.

Arua quæ circumducebatur hoſtia, ambarualis dicebatur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 21. & Diſs. 30. in Liv. num. 70.

Aruerem peperit Rhea e Saturno, Diſs. 33. in Virg. num. 5.

ex Arundine coronas conficiebant Lacedæmonij, & Athenienſes in Convivijs, Diſs. 35. in Anthol. num. 5.

in Arundine equitaſſe dicuntur Ageſilaus, & Socrates, Diſs. 58. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 4. in Eurip. num. 8.

Arundinis fruſtum ranę Ægyptiæ mordicus tenent, ne ab Hydro devorentur, Diſs. 38. in Cic. num. 4.

Arundinum cæſuris Hippopotamus ſibi venā ſecat, Diſs. 6. in Thucyd. num. 3.

Arundinum radicibus veſcebantur Rhizophagi, ideo agriculturam aſpernabantur, Diſs. 85. in Cic. num. 5.

Arundinum indicarum ea eſt magnitudo, ut in eis navigari poſſit, Diſs. 76. in Anthol. n. 5.

Aruſpicinam *Vide. Haruſpicinam.*

Arx Troiæ quomodo ab Æneâ defenſa fuerit, Diſs. 14. in Liv. num. 6. & Diſs. 6. in Virg. n. 8.

Arx nulla auro inexpugnabilis iuxta Philippum, Diſs. 51. in Thucyd. num. 4.

Aſcanij filius an fuerit Romus, qui Romæ nomen dediſſe fertur, Diſs. 13. in Liv. num. 5.

Aſcanius ex Laviniâ natus, Diſs. 15. in Liv. n. 1.

Aſcanius Eurileon a quibuſdam dicitur, Diſs. 15. in Liv. num. 4.

Aſcanius Scepſi conſenuit, & cum Hectoris filijs regnavit, Diſs. 15. in Liv. num. 4.

Aſcanius quum captus fuiſſet a Pelaſgis, pretium dedit urbem, quæ ideo Antandros appellata eſt, Diſs. 15. in Liv. num. 4.

Aſcanius Albam condidit, Diſs. 13. in Liv. n. 6.

Aſclepiades Medicinam totam novâ medendi ratione repertâ mutavit, Diſs. 66. in Cic. n. 4. & Diſs. 83. in Cic. num. 9.

Aſclepiades de morbis ornatiſſimè diſſeruit, Diſs. 62. in Cic. num. 3.

Aſclepiades ſponſionem cum fortunâ fecit ſe expertem morbi victurum, Diſs. 66. in Cic. n. 3.

Aſclepiades citatur ab Interprete Apollonij Rhodij, Diſs. 73. in Anthol. num. 7.

Aſclepiades medicus eloquentiſſimus ſcalarum lapſu interijt, accerſitus a Mithridate recuſavit ire, Diſs. 66. in Cic. num. 3. 4.

Aſclepiades quomodo grammaticam definiverit, Diſs. 6. in Cic. num. 3.

Aſclepiodori pictoris laudabiles menſuræ ab Apelle vetuſtate ſuperatæ ſunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 8.

Aſdrubal vocabatur Clitomachus, dum Carthagine degeret, Diſs. 64. in Cic. num. 1.

Aſdrubale cæſo cum quinquaginta ſex millibus Pœnorum triumpharunt Claudius Nero, & Salinator, licet bellum non confeciſſent, Diſs. 25. in Liv. num. 1.

Aſdrubalis filia nupta Syphaci impulit eum ad vio-

violandum fœdus cum Romanis, Diſs. 25. in Anthol. num. 23.
Aſiâ deviĉta ludos equeſtres in triumphali veſte ſpectare conceſſum Pompeio, Diſs. 20. in Eurip. num. 7.
Aſia diviſa eſt ab Europâ diluvio, ac tempeſtate iuxta Platonem, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2.
Aſiâ deviĉtâ voluptatibus indulſerunt Romani, Diſs. 2. in Liv. num. 4. & Diſs. 12 in Liv. num. 3. 5.
in Aſiâ ſerò extiterunt oratores, Diſs. 9. in Cic. n. 8.
Aſia in honorem Scævolæ dies faſtos inſtituit, quæ Mucia appellavit, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Aſia multis divitijs abundabat, Diſs. 7. in Thucyd. num. 5.
ex Aſiâ venientes mercatores quomodo per Iſthmū in Ionium Mare merces traijcerent, Diſs. 66. in Anthol. num. 2.
in Aſiâ primi Ninos, & Semiramis magnum imperium conſtituerunt, Diſs. 21. in Eurip. num. 10.
Aſiâ potiturum Cyrum ſignificavit vitis, quam parere ſibi viſa eſt Mandane, Diſs. 18. in Liv. num. 8.
Aſiâ deceſſit Lucullus, antequam bellum Mithridaticum profligaret, & tamen triumphavit, Diſs. 25. in Liv. num. 1.
Aſiæ civitates imitatus eſt Servius, quum templum Dianæ Latinis colendum Romæ conſtituit, Diſs. 9. in Liv. num. 7.
Aſiæ bellum inferre meditantem Philippum ut in Europâ detineret, Perſarum Rex pecuniam Demoſtheni miſit, Diſs. 11. in Cic. n. 3.
Aſiæ adiacentes inſulæ omnes ſimul non ſunt Europâ minores, Diſs. 76. in Anthol. num. 6.
Aſiæ mons maximus eſt Taurus, Diſs. 11. in Anthol. num. 2.
Aſiæ univerſæ an Priamus imperaret, Diſs. 12. in Eurip. num. 12. & Diſs. 16. in Eurip. n. 12.
Aſiæ ſubigendæ ſpem abiecit Ageſilaus, ut Ephoris pareret, Diſs. 5. in Thucyd. n. 6.
Aſiæ duodecim urbes unâ nocte terræmotu proſtratæ ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. num. 17. 21.
Aſiæ quot ſint, Diſs. 33. in Anthol. num. 2.
Aſiæ magnitudo, Diſs. 33. in Anthol. n. 1.
Aſiam rexit Mutius Scævola ſummâ juſtitiâ, Diſs. 17. in Cic. num. 1.
Aſiam ab Jonio mari uſque ad Hypaſin, & Hydaſpen ſubegit Alexander brevi ſpatio temporis, Diſs. 52. in Thucyd. num. 4.
Aſiam deviĉta Carthagine Romani veĉtigalem fecerant, Diſs. 22. in Virg. num. 2.
Aſiam Proconſul rexit Cicero, Diſs. 82. in Cic. num. 4.
Aſiani molles ſunt, Diſs. 7. in Liv. num. 4. *Vide. Aſiatici*.
Aſiatica ediĉta Scævolæ ad alias provincias tranſlata ſunt, Diſs. 17. in Cic. num. 1.
Aſiatica mancipia nuda vendidit Ageſilaus, ut ex eorum albo colore appareret, quanto molliora eſſent Græcis, Diſs. 17. in Thucyd. n. 7.
Aſiatici nomen accepit Scipio Antiocho deviĉto, Diſs. 20. in Eurip. num. 8.
Aſiatici oratores erant redundantes, Diſs. 2. in Cic. n. 8. Diſs. 9. in Cic. n. 8. Diſs. 50. in Cic. n. 5.
Aſiaticos rhetores audivit Cicero, Diſs. 2. in Cic. num. 8. *Vide. Aſiani*.
Aſini ungula reſiſtit aquæ Stygiæ, Diſs. 83. in Anthol. num. 11.
Aſini menſe Junio coronabantur, & eorum collo appendebatur monile ex panibus confeĉtum, Diſs. 10. in Liv. num. 47. *Vide. Aſinorum*.
Aſinino laĉti Athenienſes ſimiles eſſe quum dixiſſet Pythæas, quid reſponderit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cic. num. 1.
Aſinius Pollio licet invideret Ciceroni, eum laudavit, Diſs. 49. in Cic. num. 3.
Aſinius Pollio audire noluit carmen Sextilij de Cicerone, Diſs. 3. in Eurip. num. 1. Diſs. 15. in Cic. num. 6.
Aſinius Gallus in Senatu diſſeruit auĉtu imperij privatas opes creviſſe, Diſs. 3. in Liv. num. 2.
Aſinius Celer mullum ſeptem millibus nummûm emit, Diſs. 3. in Liv. num. 9.
Aſinius Pollio qua ætate Caium Catonem accuſaverit, Diſs. 86. in Cic. num. 1. *Vide. Pollio*.
Aſinorum oſſibus utebantur ad tibias conficiendas, Diſs. 60. in Anthol. num. 1.
Aſinum aureum Apuleius concinnavit ex Luciani libro, Diſs. 3. in Cic. num. 3.
Aſinus onuſtus auro ſi ingredi poſſit in arcem, ea inexpugnabilis non eſt juxta Philippum, Diſs. 51. in Thucyd. num. 4.
Aſinus Lyram Diſs. 48. in Cic. n. 2. *Vide. Aſini*.
Aſius tenuit unum ex novem principatibus imperij Priami, Diſs. 12. in Eurip. num. 10.
Aſotos eſſe eos dicit Plutarchus, qui ad voluntatem multitudinis loquuntur, Diſs. 77. in Cic. num. 3.
Aſotum Scipionem malevoli dixerunt, Diſs. 12. in Thucyd. num. 5.
Aſparago coronabant Sponſas Bœotij, Diſs. 30. in Thucyd. num. 3.
Aſpaſiæ causâ Pericles Græciam perturbavit, Diſs. 15. in Anthol. num. 22.
Aſpaſiæ nobilis ſcorti ancillas rapuerant Megarenſes, ideo illis iratum eſſe Periclem dicebant Poëtæ comici, & Peloponeſiacum bellum excitaſſe, Diſs. 15. in Anthol. num. 22. Diſs. 12. in Thucyd. num. 6. & Diſs. 15. in Eurip. num. 5.
Aſpeĉtu mortuorum ne contaminarentur Auguſtus, & Tiberius de eorum laudibus velo interpoſito verba fecerunt, Diſs. 31. in Anthol. num. 9.
Aſpendij ſtatuæ Tiberij pro Aſylis fuerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.
Aſperâ arteriâ potionem in pulmonem ferri putavit Plato, Diſs. 71. in Cic. num. 4.
Aſpiratio an ſit aſcribenda populis Enetis, Diſs. 15. in Liv. num. 2. ſæpe eam Latini vertunt in V. conſonum, Diſs. 15. in Liv. num. 2. & Diſs. 31. in Liv. num. 22.
Aſſari ad arborem, vel trabem ſuſpenſo funibus, qui oſcilla dicuntur, inſidens huc illuc impellitur. Diſs. 53. in Thucyd. n. 26.
Aſſes tres ad maritum deferebat nupta per coëmptionem, & quomodo eas diſtribueret, Diſs. 30. in Thucyd. num. 6.
Aſſes centum duntaxat in convivijs impendere per-

Digitized by Google

permittebat Lex Fannia, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Aſſibus triginta plus Calendis impendere in conviviis prohibebat lex Licinia, Diſs. 3. in Liv. num. 5.
Aſſyrij Aſtrologiam invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.
Aſſyrij Chaldæos habuerunt, qui Philoſophiam profitebantur ante Græcos, Diſs. 13. in Cic. num. 6. & Diſs. 14. in Cic. num. 4.
Aſſyrij etiam Magos habebant, qui ſacris præerant. Diſs. 69. in Anthol. num. 3.
Aſſyrij emebant formoſas feminas, ex quarum pretio dos conſtituebatur deformibus, Diſs. 30. in Thucyd. num. 1.
Aſſyrij quare non diu imperiũ conſervarunt, Diſs. 56. in Thucyd. num. 9.
Aſſyriorum Rex tempore belli Troiani Phrygiam regebat, & Memnonem ex Æthiopiâ in auxilium Troianis miſit, Diſs. 12. in Eurip. num. 11.
Aſſyriorum polum alterum quare vocet Lucanus, Diſs. 70. in Cic. num. 6.
Aſſyriorum imperium Ninos, & Semiramis celeritate conſtituerunt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.
Aſſyriorum hiſtoriam Græci a Nino inchoarunt, Diſs. 24. in Liv. num. 1.
Aſſyrios profligavit Perſeus, Diſs. 10. in Anthol. num. 3.
Aſtarte, & Malcandri filium Iſis ut immortalitate donaret, in ignem conjecit, Diſs. 33. in Virg. num. 6.
Aſtarte vocatur Venus ex Tyriâ, Syroque concepta, Diſs. 19. in Anthol. num. 4.
Aſtarten, & Atergaten Syri colebant, Diſs. 23. in Virg. num. 6.
Aſteria appellata eſt olim Delus, Diſs. 39. in Thucyd. num. 4.
Aſteria appellata eſt olim Rhodus, Diſs. 26. in Anthol. num. 3.
Aſterionis fluminis filiæ Acrea, Proſymna, & Eubœa Iunonis nutrices fuerunt, Diſs. 40. in Virg. num. 2.
Aſterius Iuppiter dictus, Diſs. 68. in Anthol. num. 1.
Aſterius thema, quo Epicurus reus arceſſitur, Diſs. 85. in Cic. num. 4.
Aſteropetes Iuppiter a fulgurando dictus, Diſs. 20. in Anthol. num. 18.
Aſtra an fatum diſponant, Diſs. 9. in Virg. n. 2. & ſeqq.
Aſtra, & Sol ex igne conſtant, Diſs. 20. in Eurip. num. 5.
Aſtra riſiſſe dixit Statius, Diſs. 40. in Anthol. num. 6.
Aſtra quot annos obſervarint Ægyptij, & Chaldæi, qui dicuntur aſtrologiæ inventores, Diſs. 42. in Thucyd. num. 8. Diſs. 5. in Cic. n. 4.
Aſtrabacum Genium Lacones quaſi patronum ſibi aſciverunt, Diſs. 36. in Virg. num. 1.
Aſtrapæus Juppiter appellatus eſt a fulmine, Diſs. 40. in Virg. num. 4.
Aſtris inſeruit Antinoum Adrianus, Diſs. 21. in Eurip. num. 16. *Vide. Errantes ſtellæ. Inerrantibus Stellis. Planeta. Sidera. Stella.*
Aſtrologi contendunt ſtellam Iovis omnes illius qualitates habere, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.
Aſtrologi primum ſignorum Arietem ſtatuerunt, Diſs. 30. in Liv. num. 35. *Vide. Aſtrologus.*
Aſtrologiæ imperitus an ta Aratus fuerit, Diſs. 46. in Cic. num. 7. Diſs. 62. in Cic. num. 4. Diſs. 70. in Cic. num. 2. & ſeqq. & Diſs. 71. in Cic. num. 7. & Diſs. 72. in Cic. num. 3.
Aſtrologiæ imperitum Scaliger iudicat Maniliũ, & Julium Firmicum, Diſs. 46. in Cic. num. 7. & Diſs. 71. in Cic. num. 1.
Aſtrologiam qui primi invenerint, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. Diſs. 14. in Cic. num. 7. & Diſs. 15. in Cic. num. 4.
Aſtrologiam excoluit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. num. 3.
Aſtrologus fuit Hercules, Diſs. 8. in Anthol. num. 4.
Aſtrologus inſignis Tantalus fuit, Diſs. 2. in Eurip. num. 6.
Aſtrologus Tarrutius ex aſtris collegit Romam conditam V. Id. Apr. Diſs. 23. in Liv. n. 2. *Vide. Aſtrologi. Aſtronomus.*
Aſtronomi Perſeum curranti ſimilem fingunt ob illius pedum celeritatem, Diſs. 10. in Anthol. num. 5.
Aſtronomi unde deprehenderint ſolſtitiorum prægreſſiones, Diſs. 2. in Anthol. num. 7.
Aſtronomiæ inventor Atlas, Diſs. 11. in Anthol. num. 4.
Aſtronomiæ peritus Prometheus, Diſs. 11. in Anthol. num. 4.
Aſtronomiæ ſtudioſus fuit Stella Adoleſcens, de quo extat Epigramma, quod Platoni tribuitur Diſs. 40. in Anthol. num. 1.
Aſtronomus Meto ſolſtitium obſervavit, Diſs. 11. in Thucyd. num. 2. & Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Aſtronomus Hipparchus vernum æquinoctium quo tempore obſervaverit, Diſs. 68. in Cic. num. 3. *Vide. Aſtrologus.*
Aſtus multorum animalium, quibus ſe alunt, aut defendunt, Diſs. 5. in Cic. num. 3. Diſs. 38. in Cic. num. 4. & ſeqq. & Diſs. 39. in Cic. per tot.
Aſtyages regno ſpoliatus eſt a Cyro, quem feris exponi iuſſerat, Diſs. 10. in Virg. n. 4.
Aſtydamantis naufragi cenotaphium erat in Cretâ, Diſs. 66. in Anthol. num. 1.
Aſyli ius conceſſum eſt Heræi Iunonis templo in Inſulâ Samo ab Amphictyonibus, Diſs. 23. in Virg. num. 3.
Aſyli ius ademit multis templis Tiberius, Diſs. 25. in Thucyd. num. 9.
Aſyli ius habuerunt ſimulacra Auguſti, & Tiberij, Diſs. 25. in Thucyd. num. 12.
Aſyli ius conceſſũ erat Hierocæſareæ tẽplo Dianæ Perſicæ, & duobus millibus paſſuum, Diſs. 25. in Thucyd. num. 10.
Aſylorum ius non omnibus templis conceſſum, Diſs. 25. in Thucyd. num. 9.
Aſylum Cadmus aperuit, & eum imitatus eſt Romulus, Diſs. 23. in Thucyd. num. 8. 9. & Diſs. 9. in Liv. num. 6.
Aſylum nullum erat Romæ, præter illud, quod a Romulo fuerat conſecratum, Diſs. 25. in Thucyd. num. 9.
Aſylum obſæpſerant Romani, Diſs. 25. in Thucyd. num. 9.

Digitized by Google

Aſylum Tænari adeuntibus ſupplicibus non pepercerunt Spartani ; ideo terræmotu Sparta concidit, Diſs. 22. in Eurip. num. 15.

Aſylum ſervorum erat in tænario templo Neptuni, Diſs. 13. in Thucyd. num. 2.

Atabiria appellata eſt Rhodus, Diſs. 26. in Anthol. num. 3.

Atalantam inſulam mare vi terræmotus obruit, Diſs. 48. in Thucyd. num. 1.

Atalanten ab Eubœâ abſcidit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 3n.

Ataraxia appellatur a Sexto Empirico vacuitas perturbationum Pyrrhonis, Diſs. 58. in Cic. num. 1.

Ataſthalia quare a Græcis appelletur injuſtitia, Diſs. 49. in Anthol. num. 8.

Ateas Rex Scytharum equum hinnientem ſe præferre dixit Iſmeniæ tibicini, Diſs. 81. in Cic. num. 7.

Atedij Melioris Platanus celeber, Diſs. 23. in Cic. num. 3.

Ater dies erat proximus poſt Calendas, Nonas, Idus, & quid eſſet dies ater, Diſs. 30. in Liv. num. 12.

Atergaten, & Aſtarten Syri colebant, Diſs. 23. in Virg. num. 6.

Athanatus quidam Thorace quingenario, & cothurnis quingentorum pondo incedebat, Diſs. 37. in Cic. num. 3.

Athenæ ſteriles, ideo nunquam mutarunt habitatores, Diſs. 11. in Eurip. num. 10.

Athenæ, & Minerva eodem nomine noncupantur, Diſs. 25. in Eurip. num. 1.

Athenæ fuerunt prima urbs, quæ condita fuit, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 14. in Cic. num. 1. Contrarium traditur, Diſs. 9. in Thucyd. num. 5.

Athenæ an fuerint omnium diſciplinarum inventrices, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1. Diſs. 9. in Thucyd. num. 3. & ſeqq. Diſs. 13. in Cic. num. 6. Diſs. 14. 15. in Cic. per tot. *Vide. Athenas. Athenis.*

Athenæum promontorium nunc portus Veneris dicitur, Diſs. 15. in Liv. num. 8.

Athenæus Ulpianum unum ex Dipnoſophiſtis appellat κειτουκειτος, & quare, Diſs. 7. in Anthol. num. 4.

Athenæus quo tempore floruerit, Diſs. 16. in Anthol. num. 9.

Athenæus reprehenditur, Diſs. 57. in Thucyd. num. 8. 9.

Athenarum cuſtos Apollo ex Vulcano procreatus erat, Diſs. 39. in Thucyd. num. 9.

Athenas antiqua fama tuebatur poſt civium virtutem extinctam, Diſs. 20. in Eurip. num. 24.

Athenas plenas eſſe adulatoribus, furibus, falſis teſtibus dixit Theopompus, Diſs. 27. in Thucyd. num. 15.

Athenas Minervæ dicavit Amphictyon, Diſs. 25. in Eurip. num. 5.

Athenas ut expiaret Epimenides ob cæſos Cylonis ſatellites impudentiæ nocturna Sacra inſtituit, Diſs. 39. in Anthol. num. 7. & Diſs. 24. in Thucyd. num. 3.

Athenas frequenter commeabat Antigonus, ut Zenonem audiret, Diſs. 9. in Cic. num. 13. & Diſs. 64. in Cic. num. 7. & Diſs. 72. in Cic. num. 6.

Athenas quadraginta annos Pericles rexit non vi, ſed voluntate civium, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5. & Diſs. 10. in Cic. num. 5. & Diſs. 35. in Cic. num. 7.

Athenas ſubacturum Themiſtocles promiſerat, id autem non ſuſtinens ſibi mortem conſcivit, Diſs. 13. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 42. in Thucyd. num. 2.

Athenas Græciæ larem appellavit oraculum Apollinis, Diſs. 27. in Thucyd. num. 6.

Athenas nobili ſcorto comparavit Iſocrates, quia plurimi ad illas animi causâ confluebant, nemo autem patriam ſuam eſſe voluiſſet, Diſs. 27. in Thucyd. num. 5.

Athenas rarò commigrabat Zeno Eleates, Diſs. 65. in Cic. num. 1. *Vide. Athenæ. Athenis.*

Athenienſem populum quomodo diviſerit Solon, Diſs. 47. in Thucyd. num. 2.

Athenienſes Cives quoſque optimos mulctarunt, Diſs. 29. in Anthol. num. 2. Diſs 41. in Anthol. num. 8. Diſs. 55. in Thucyd. n. 5. Diſs. 37. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 20. in Eurip. num. 16. & ſeqq.

Athenienſes permiſerunt Anyto, & Melito accuſare Socratem moti Ariſtophanis Comœdia, alioqui in eos animadverſuri erant, Diſs. 3. in Eurip. num. 3.

Athenienſes ægrè tulerunt mortem Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. num. 12.

Athenienſes Legatus miſerunt ad repetendum Euripidis cadaver, Diſs. 3. in Eurip. num. 14.

Athenienſes neglexerunt mortuos Themiſtoclem, Miltiadem, Alcibiadem, & Theſeum, Diſs. 3. in Eurip. num. 15.

Athenienſes concitati ſunt contra Euripidem, quum Ixion in Deos impiè loqueretur, & quomodo ſedati ſint, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.

Athenienſes bellum Thebanis intulerunt, quòd Creon hoſtes ſepultura prohiberet, Diſs. 25. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 27. in Thucyd. num. 10. & Diſs. 12. in Eurip. num. 6. & Diſs. 22. in Eurip. num. 5.

Athenienſes Patriæ proditores in Atticâ ſepeliri prohibuerunt, non in aliis locis, Diſs. 12. in Eurip. num. 6.

Athenienſes pœnituit Socratem interfeciſſe, & eius accuſatores inſequuti ſunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 20. & Diſs. 54. in Cic. n. 6.

Athenienſes ſub Regibus non multum excelluerunt, poſtea verò floruerunt maximè, ſed brevi ; nam quum Macedonibus, aut Romanis ſervierunt, florere deſierunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 24. Diſs. 36. in Cic. num. 2. Diſs. 69. in Cic. num 6.

Athenienſes Siciliæ magnitudinem ignorabant, Diſs. 2. in Thucyd. num. 10.

Athenienſes picturam invenerunt, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1.

Athenienſes Gallos ad Thermopylas ſuperarunt, Diſs. 27. in Thucyd. num. 15.

Athenienſes Spartanorum opibus fractis, & extincto Epaminonda degenerarunt, quum antea

rem militarem coluiſſent, Diſs. 56. in Thucyd. num. 7.

Athenienſes Laij filias ad liberandam Atticam peſte immolarunt, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.

Athenienſes permiſerunt Lacedæmonijs, ut duces eſſent belli contra Xerxem, ne rem intempeſtivâ ambitione corrumperent, Diſs. 56. in Thucyd. num. 15.

Athenienſes in bello contra Xerxem plures naves contulerunt, quàm ſimul omnes aliæ Græciæ gentes, Diſs. 56. in Thucyd. num. 15.

Athenienſes bello vexati fuerunt a Caſtore, & Polluce, propter Helenam a Theſeo raptam, Diſs. 16. in Eurip. num. 6. 13.

Athenienſes quia offendit Minos, immaniſſimus fingitur, licet mitiſſimus fuerit, Diſs. 6. in Eurip. num. 2. Diſs. 6. in Virg. num. 4.

Athenienſes profligarunt Lacedæmonij corrupto Adimanto Duce. Diſs. 49. in Anthol. n. 9.

Athenienſes Perſis devictis quadraginta annis Græciæ principatu potiti ſunt, Diſs. 2. in Thucyd. num. 5.

Athenienſes fruges, ficus, & Vinum primi repererunt, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1.

Athenienſes auctores urbium condendarum, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1. an verum ſit, Diſs. 9. in Thucyd. num. 5.

Athenienſes quando ad luxum ſe ſe converterunt, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1. 3.

Athenienſes Theſeus in unam urbem congregavit, Diſs. 4. in Thucyd. num. 3. Diſs. 20. in Eurip. n. 16. Diſs. 9. in Liv. n. 6. perſuadendo, non imperando, Diſs. 36. in Cic. num. 2.

Athenienſes ſellas plicatiles geſtantes pueros habebant, Diſs. 4. in Thucyd. num. 3.

Athenienſes Autochthones dici voluerunt, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7.

Athenienſes primam aram in Academiâ dedicarunt Amori, Diſs. 92. in Cic. num. 4.

Athenienſes ridere effuſe in Academiâ non ſinebant, Diſs. 17. in Thucyd. num. 6. Diſs. 92. in Cic. num. 4.

Athenienſes coacti ſunt legibus coërcere magnificentiam ſepulcrorum, Diſs. 31. in Anthol. num. 2.

Athenienſes ad Ægoſpotamon profligati ſunt, a Lyſandro, Diſs. 10. in Liv. num. 3.

Athenienſes quare terrâ editi dicerentur, Diſs. 13. in Liv. num. 1.

Athenienſes ſæpe leges mutabant, quia oratores ſuſpiciebant, Diſs. 79. in Cic. num. 8. & Diſs. 82. in Cic. num. 6. 8. ſecus Lacedæmonia, & Barbati, Diſs. 79. in Cic. num. 8. & Diſs. 82. in Cic. num. 8.

Athenienſes citharæ ſtudium ingenuis dignum putaverunt; non autem tibiarum, Diſs. 63. in Anthol. num. 2.

Athenienſes laudare apud Athenienſes facillimum eſſe dicebat Socrates, Diſs. 25. in Cic. num. 2.

Athenienſes quum aſinino lacti comparaſſet Pytheas, quid reſponderit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cic. num. 1.

Athenienſes ut ſibi mulcta remitteretur, legatos Romam Cryſolaum, Diogenem, & Carneadem miſerunt, qui non perſuadere, ſed cogere dicebatur, Diſs. 28. in Cic. num. 6. & Diſs. 42. in Cic. num. 4.

Athenienſes condiderunt Feſcenninum oppidum, Diſs. 8. in Thucyd. num. 5.

Athenienſes decreverunt Demetrium inter duodecim Deos ponendum, Diſs. 9. in Thucyd. num. 2.

Athenienſes bellum ſiculum temerè ſuſceperunt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 1. 6. Diſs. 37. in Thucyd. num. 1. Diſs. 44. in Thucyd. n. 2. 7. Diſs. 52. in Thucyd. num. 2. 9.

Athenienſes prudenter egerunt, dum Alcibiadem, & Niciam Duces coniunxerunt, Diſs. 37. in Thucyd. num. 1.

Athenienſes Jovi Milichio non animalibus, ſed frugibus, & ture ſacra faciebant, Diſs. 10. in Anthol. num. 16.

Athenienſes, quum occidiſſent duos Acharnanes, quod non initiati ſacris Cereris interfuiſſent, bellum graviſſimum ſuſceperunt, Diſs. 39. in Anthol. num. 2.

Athenienſes fuerunt oratores omnes, Diſs. 9. in Cic. num. 8.

Athenienſes Zenonem aureâ coronâ donarunt addito elogio, Diſs. 20. in Eurip. num. 14. & Diſs. 9. in Cic. num. 13.

Athenienſes trecentas ſexaginta ſtatuas in honorem Demetrij Phalerei erexerunt Diſs. 20. in Eurip. n. 12. Diſs. 10. in Cic. num. 6.

Athenienſes Demoſthenem non conceſſerunt Alexandro, Diſs. 11. in Cic. num. 4.

Athenienſes beneficijs a Macedoniæ Rege affecti, illi hoſpitij honorem decreverunt, Diſs. 16. in Liv. num. 5.

Athenienſes meritò ad Minervam ſuam referunt originem propter ſapientiam, Diſs. 12. in Liv. num. 2. & Diſs. 17. in Liv. num. 3.

Athenienſes Xenocratem, quum teſtimonium dixiſſet, iurare noluerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 14. Diſs. 33. in Cic. num. 3.

Athenienſes parebant Pericli, qui ipſos ditavit, ſibi nihil acquiſivit, Diſs. 35. in Cic. num. 7.

Athenienſes crinibus illigatas aureas cicadas geſtabant; & quare, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1. 7.

Athenienſes quomodo Solon ad bellum cum Megarenſibus pro Salamine impulerit, quum lex eſſet, ut ſi quis id bellum ſuaderet, capite plecteretur, Diſs. 21. in Virg. num. 12. & Diſs. 36. in Cic. num. 3.

Athenienſes ad ſummam potentiam perveniſſent, ſi bellum ſiculum adminiſtraſſet Alcibiades, Diſs. 36. in Cic. num. 6.

Athenienſes cum Lacedæmonijs conciliavit Cimon, Diſs. 36. in Cic. num. 8.

Athenienſes Themiſtocles ad ſtudium rei navalis convertit, & ideo reprehenditur quòd eorum mores corruperit, Diſs. 76. in Anthol. n. 12. & Diſs. 21. in Virg. num. 14.

Athenienſes ultro a Græcis principatum acceperunt, & annuam pecuniam imperarunt ipſis, quam depoſuerunt in inſulâ Delo, ſed deinde Athenas tranſtulerunt, & eâ ad bellum Peloponneſiacum uſi ſunt, Diſs. 77. in Anthol. num. 8.

Digitized by Google

Athenienſes bello Peloponeſiaco impliciti ludos Delios inſtaurarunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 9.

Athenienſes lege prohibuerunt naſci, aut mori in Delo, Diſs. 77. in Anthol. num. 10. & Diſs. 39. in Thucyd. num. 2. & Diſs. 40. in Thucyd. num. 7.

Athenienſes quotannis in Delum mittebant triremem, & in eâ viros ſacra facturos, Diſs. 77. in Anthol. num. 10. & Diſs. 40. in Thucyd. num. 6.

Athenienſes opitulari ſolebant ijs, qui a potentioribus opprimebantur, Diſs. 7. in Thucyd. num. 9.

Athenienſes mortuo Pericle multa peccarunt, tamen ætatem integram pæne bellum ſuſtinuerunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 9. quod ſi eius conſilijs paruiſſent, evaſiſſent potentiſſimi, Diſs. 36. in Cic. num. 5.

Athenienſes interſecerunt ſatellites Cylonis, qui ad aram Minervæ confugerant, Diſs. 14. in Thucyd. num. 2.

Athenienſes Pothino Neuroſpaſtæ ſcenam Euripidis tradiderunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Athenienſes Euriclidis præſtigiatoris ſimulacrum iuxta Æſchyli ſtatuam collocarunt, Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.

Athenienſes bello præſtitiſſe tradit Ariſtophanes, quia & Muſicam diſcebant, & in palæſtrâ ſe exercebant, Diſs. 16. in Thucyd. n. 3.

Athenienſes filios bello interemptorum publico ſumptu in Prytanæo alebant, Diſs. 22. in Thucyd. num. 4.

Athenienſes nullum unquam in Urbe ſepeliverunt, Diſs. 24. in Thucyd. num. 7.

Athenienſes Marcellum in Urbe ſepelire noluerunt, Diſs. 24. in Thucyd. num. 7.

Athenienſes Phocionis non petenti ultro honores detulerunt, Diſs. 88. in Cic. num. 5.

Athenienſes cæteros Mortales contemnebant, Diſs. 44. in Thucyd. num. 1.

Athenienſes Argæum in regnum reducere volebant, quos Philippus redditâ Amphipoli ſibi conciliavit, deinde Argæum ſuperavit, Diſs. 44. in Thucyd. num. 6.

Athenienſes Panathenæa ſpectantes veſte coloratâ uti non poterant lege Solonis, Diſs. 42. in Virg. num. 4.

Athenienſes Æginetis omnibus pollices abſciderunt, Diſs. 27. in Thucyd. num. 10. & Diſs. 38. in Thucyd. num. 1.

Athenienſes Euricho, & Adimanto adulatoribus Demetrij templa conſtituerunt, Diſs. 27. in Thucyd. num. 14.

Athenienſes interfecerunt eos, qui adorarunt Regem Perſarum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.

Athenienſes ut Antigonum, & Demetrium tanquam Deos adularentur, legatos ad illos Theoros vocabant, Diſs 40. in Thucyd. n. 6.

Athenienſes imperium Græciæ recuſarunt offerente Xerxe, & ſummum diſcrimen adire maluerunt, quàm inferre ſervitutem Græciæ, Diſs. 51. in Thucyd. num. 5.

Athenienſes trecentas triremes habebant, quum Siciliæ bellum intulerunt, Diſs. 55. in Thucyd. num. 6.

Athenienſes quàm diverſo modo, & exitu a Romanis invaſerint Siciliam, Diſs. 55. in Thucyd. num. 6.

Athenienſes facetijs reprehendebant, ſiquid perperam factum eſſet, Diſs. 65. in Cic. n. 1.

Athenienſes Martium Demetrionem, & ultimum diem menſium Demetriadem a Demetrio appellarunt, Diſs. 30. in Liv. num. 66.

Athenienſes, & Lacedæmonij inter ſe comparantur, Diſs. 27. in Thucyd. num. 2. & ſeqq. & Diſs. 56. in Thucyd. num. 1.

Athenienſes reprehendit Demoſthenes, & Philippum quodammodo laudat, Diſs. 56. in Thucyd. num. 3.

Athenienſes in ſingulis Prytaneis Veſtam colebant, & ignem aſſervabant, Diſs. 69. in Anthol. num. 5. & Diſs. 31. in Liv. num. 23.

Athenienſes ſingulis bellis decem Duces præficiebant, Diſs. 4. in Cic. num. 3.

Athenienſes matrimonium Minervæ obtulerunt Marco Antonio, Diſs. 45. in Anthol. num. 7. & Diſs. 78. in Anthol. num. 4.

Athenienſes ut deterrerentur a bello ſiculo, Corinthij Hermas fregerunt, Diſs. 46. in Thucyd. num. 9.

Athenienſes perſuaſit Themiſtocles, ut pecuniâ publicâ uterentur ad parandam Claſſem, Diſs. 47. in Thucyd. num. 4.

Athenienſi populo viritim diſtribuebatur pecunia publica, Diſs. 47. in Thucyd. num. 4.

Athenienſibus frumentum ſuppeditabat Cherſoneſus Thracia, Diſs. 11. in Eurip. n. 8.

Athenienſibus terræ colendæ rationem Ceres oſtendit, Diſs. 30. in Cic. num. 4.

Athenienſibus, & Lacedæmonijs de principatu contendentibus Ariſtides perſuaſit, ut rem communi Græcorum iudicio permitterent, Diſs. 36. in Cic. num. 4.

Athenienſibus malè ceſſit bellum ſiculum propter damnationem Alcibiadis, Diſs. 46. in Thucyd. num. 1. & propter alias cauſas, Diſs. 52. in Thucyd. num. 2. 9.

Athenienſis plebs infima erat domina Reipublicæ, Diſs. 47. in Thucyd. num. 3.

Athenienſium iniquâ ſententiâ victus Agoracritus ab Alcamene, ſignum ſuum vendidit ea lege, ne Athenis eſſet, Diſs. 18. in Eurip. num. 11.

Athenienſium, & Lacedæmoniorum leges acceperunt Romani, Diſs. 2. in Liv. num. 2.

Athenienſium decem millia Perſarum trecenta millia in pugnâ Marathonia deleverunt, Diſs. 25. in Eurip. num. 18.

Athenienſium præcipuè operâ bellum contra Xerxem confectum eſt, Diſs. 56. in Thucyd. num. 15.

Athenienſium Regnum quo tempore fuerit, Diſs. 5. in Thucyd. num. 2.

Athenienſium, perpetui Prætores poſt Reges fuerunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3. & Diſs. 27. in Thucyd. num. 8.

Athenienſium Reges certis terminis circumſcriptam habebant poteſtatem, Diſs. 5. in Thucyd. num. 6.

Athenienſium mores, Diſs. 65. in Cic. num. 1.

Athenienſium legumlator excluſit ex Areopago oratores, Diſs. 79. in Cic. num. 6.& Diſs. 81. in Cic. num. 4. miſericordiam movere vetuit oratores, Diſs. 81. in Cic. num. 4.

Athenienſium primus Alcmæon curru vicit in Olympiis, Diſs. 6. in Anthol. num. 7. & Diſs. 37. in Thucyd. num. 9.

Athenienſium cenſus diſtinguebatur ex numero equorum, quos alebant, Diſs. 6. in Anthol. num. 7.

Athenienſium Rex Erectheus Creuſam filiam habuit, quæ ex Apolline filium peperit, qui Ianiculum condidit, Diſs. 13. in Liv. n. 4.

Athenienſium Reipublicæ valde nocuit Cleon, Diſs. 33. in Cic. num. 6.

Athenienſium mala quòd non didicerint Lacedæmonij, eos indoctos eſſe dixit Lacon, Diſs. 81. in Cic. num. 7.

Athenienſium legumlator nullam pœnam in parricidas conſtituit, Diſs. 84. in Cic. num. 7.

Athenienſium mores, leges, & Reſpublica ſæpius mutationem patiebantur; Lacedæmoniorum verò per annos ferè quingentos nunquam mutati ſunt, Diſs. 27. in Thucyd. num. 7.

Athenienſium exemplum, quibus inſeliciter ceſſit bellum ſiculum, non ſatis idoneum erat ad diſſuadendum bellum in Africam transferre, Diſs. 44. in Thucyd. num. 8.

Athenienſium diſcipulos aliorum eſſe magiſtros dixit Iſocrates, Diſs. 64. in Cic. num. 2.

Athenienſium variam naturam picturâ exprimere quomodo voluerit Parrhaſius, Diſs. 27. in Thucyd. num. 1.

Athenienſium lege nuptuni ſacrificabant Cœlo, & telluri, quod προτελεῖν τοὺς γάμους, dicebatur, Diſs. 43. in Anthol. num. 4.

Athenienſium opes attrivit Philippus prœlio Cheroneo, Diſs. 84. in Anthol. num. 7.

Athenienſium ditiſſimi, quare Pentacoſiumedimni vocarentur, Diſs 47. in Thucyd. n. 1.

Athenio, & Eunus in Siciliâ collectâ ſervorum manu ſollicitam habuerunt Romam, Diſs. 20. in Thucyd. num. 7. & Diſs. 21. in Thucyd. num. 4.

Athenis direptis tria millia ſignorum ſuperfuerunt, Diſs. 27. in Thucyd. num. 5.

Athenis tertia pars advenarum, & Inquilinorum erat, Diſs. 37. in Thucyd. num. 6.

Athenis in Areopago patronum rei adhibere vetabantur, Diſs. 79. in Cic. num. 6.

Athenis in Areopago Iudicia capitis primùm habita, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1.

Athenis captis Lacedæmonij degenerarunt, Diſs. 56. in Thucyd. num. 8.

Athenis ne eſſet, vendidit ſignum Agoracritus, quum iniquis ſententijs Athenienſium victus eſſet ab Alcamene, Diſs. 18. in Eurip. num. 11.

Athenis puteus erat plenus aquâ marinâ propter certamen Neptuni cum Pallade, Diſs. 25. in Eurip. num. 3.

Athenis ſcurræ ſexaginta conveniebant, quorum facetias ad ſe perſcribendas curavit Philippus, Diſs. 27. in Cic. num. 7.

Athenis libertas reſtituta eſt ab Harmodio, & Ariſtogitone occiſo Hipparcho fratre Tyranni, non ipſo Hippia tyranno, Diſs. 20. in Eurip. num. 13. Diſs. 70. in Cic. num. 2.

Athenis Cicero Antiochum philoſophum audivit, Diſs. 2. in Cic. num. 8. *Vide. Athenæ. Athenas.*

Athenodorus philoſophus quomodo liberaverit domum a ſpectris, Diſs. 9. in Eurip. num. 8.

Athenodorus Rhodius Rhetoricen eſſe artem negavit, Diſs. 79. in Cic. num. 3.

Athenodorus pater Arati, & alius frater, Diſs. 72. in Cic. num. 5.

Atheus Theodorus, a quo Theodorea ſecta philoſophorum, Socratis auditor, Diſs. 56. in Cic. num. 3.

Athla præmium victoriæ erant; Athlos verò ipſum certamen, Diſs. 2. in Anthol. num. 4.

Athletæ Iſocratem, bellatori verò Demoſthenem comparavit Philippus, Diſs. 78. in Cic. num. 6.

Athletæ dicebantur Xyſtici, quòd in Xyſtis, ideſt ambulationibus exercerentur, Diſs. 21. in Cic. num. 5.

Athletæ feſſi certamine interdum cum integro decertare cogebantur, Diſs. 15. in Thucyd. num. 7

Athletæ ab Etruſcis quare acceſſerentur, Diſs. 19. in Cic. num. 4.

Athletæ certaturi iurabant decem perpetuos menſes ſe præparaſſe ad certamen, Diſs. 2. in Anthol. num. 9.

Athletæ, ſi trigeſimoquinto anno expleto nondum vicerant, deſiſtebant, Diſs. 15. in Anthol. num. 17.

Athletæ an utiles eſſent reipublicæ, Diſs. 2. in Anthol. num. 12.

Athletæ Herculis alumni habebantur, Diſs. 5. in Anthol. num. 3.

Athletæ quando nudi decertare cœperint, Diſs. 6. in Anthol. num. 12. & Diſs. 15. in Thucyd. num. 10. & Diſs. 16. in Thucyd. num. 1.

Athletæ nihil ſublime animo concipiunt, Diſs. 12. in Anthol. num. 7.

Athletarum Deus Hercules, Diſs. 6. in Anthol. num. 12.

Athletarum fortiſſimus Milo Crotonienſis, Diſs. 8. in Anthol. num. 1.

Athletarum victus quis eſſet, Diſs. 12. in Anthol. num. 5.

Athletarum arma erant cæſtus, Diſs. 12. in Anthol. num 1.

Athletarum victorum gloria, Diſs. 15. in Thucyd. num. 2.

Athletarum ſortitiò quomodo fieret in Olympicis, Diſs. 15. in Thucyd. num. 7.

Athletarum victoria animo, aut corpore, Diſs. 15. in Thucyd. num. 18.

Athletarum exercitationes deſeruit Plato, & ad Philoſophiam ſe contulit, Diſs. 2. in Eurip. n. 5.

Athletas in Prytaneo alebant Athenienſes, Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.

Athletas quomodo hortarentur ad certamen, Diſs. 15. in Thucyd. num. 7.

Athlos erat certamen, Athla verò præmium victoriæ, Diſs. 2. in Anthol. num. 3.

Athonem montem perfodit Xerxes, Diſs. 30. in Anthol. num. 2.

Atlan-

Atlantis filiæ duodecim, earum quinque in Hyadas, ſeptem verò in Pleiadas converſæ ſunt, Diſs. 65. in Anthol. num. 2.
Atlantis Montis e cedro efficiebantur lacunaria, Diſs. 2. in Liv. num. 13.
Atlas invenit Navem, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. & Diſs. 5. in Cic. n. 3.
Atlas Aſtronomiæ, & Sphæræ inventor, Diſs. 11. in Anthol. num. 4 & Diſs. 5. in Cic. n. 3.
Atlas Herculem docuit res cœleſtes, ideo fingitur Hercules ab eo columnas Cœli ſuſcepiſſe, Diſs. 8. in Anthol. num. 4.
Atlas Mercurij avus Meduſæ capite in montem verſus eſt, & adeo altus eſt, ut cœlum tangere videatur, Diſs. 11. in Anthol. num. 3.
Atlas maior, & minor, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.
Atlas Africanus ſapientiâ præſtitit, Diſs. 53. in Cic. n. 6.
ex Atomis fortuitò concurrentibus omnia conficiunt Democritus, & Epicurus, Diſs. 1. in Eurip. n. 10.
Atragodeta dicuntur, quæ oſtentatione, & fuco carent, Diſs. 5. in Eurip. num. 9. 10.
Atramento effuſo ſe occultant ſepiæ Piſcatoribus, Diſs. 38. in Cic. num. 7.
Atrati Iudices præerant ludis Nemeæis, Diſs. 6. in Anthol. num. 5.
Atratus Craſſus luxit Murænam mortuam tanquam filiam, Diſs. 3. in Liv. num. 6. & Diſs. 16. in Cic. num. 2.
Atri dies qui eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 12. 17.
Atridarum potentia diminuta eſt poſt expeditionem Troianam, ita ut Herculis Poſteri Peloponeſo potirentur, Diſs. 16. in Eurip. n. 19.
in Atrijs aſſervabantur familiarum imagines, Diſs. 53. in Thucyd. num. 7.
Atrium Scauri fultum erat columnis è marmore luculleo duodequadragenûm pedum, Diſs. 2. in Liv. num. 12.
Atropos an ſtellis incrrantibus præſit, Diſs. 11. in Virg. num. 1.
Attalicâ veſte abundavit ſcena Scauri, Diſs. 2. in Liv. num. 8.
Attalus heredem populum Romanum reliquit, Diſs. 70. in Cic num. 2. eius amicus Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. num. 2.
Attentio, & docilitas auditorum in exordijs generis demonſtrativi, & hiſtoriarum captanda eſt, Diſs. 2. in Thucyd. num. 1. 2.
Attentio auditorum ſemper ab oratoribus conciliandа eſt, Diſs. 25. in Cic. num. 1.
in Atticâ an reperta ſit tragœdia, Diſs. 6. in Eurip. num. 3.
in Atticâ ſepeliri Patriæ proditores vetuerunt Athenienſes, non alibi, Diſs. 12. in Eurip. n. 6.
Attica Minervæ, & Vulcano obtigit, & Neptunus excluſus eſt, quum Dij orbem terrarum dividerent, Diſs. 25. in Eurip. num. 2.
Attica colebat Iovem Hyetium, & Ombrium, Diſs. 68. in Anthol. num. 8.
Attica habitata eſt ſemper ab iiſdem, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7.
Attica Muſa, & Apis appellabatur Xenophon, Diſs. 41. in Cic. num. 4.
in Atticâ primùm fruges, vinum, ficus, & alia poma reperta ſunt, & leges conditæ ſunt, Diſs. 4. in Thucyd. num. 1. Contrarium traditur, Diſs. 9. in Thucyd. num. 5.
Atticæ incolæ procreati ſunt ex ſeminibus, quæ Vulcanus tradidit Minervæ, Diſs. 25. in Eurip. num. 2.
Atticæ Sirenis nomine cohoneſtatus eſt Socrates. Diſs. 41. in Cic. num. 4.
Atticam etiam Thraces Eumolpo Duce occuparunt, Diſs. 73. in Anthol. num. 4.
Atticas crepidas improbat Clemens Alexandrinus, Diſs. 24. in Cic. num. 4.
Atticorum lepôrem ſolis ipſis conceſſum conſequutus eſt Afranius Diſs. 68. in Cic. num. 2.
Attide amaſio interfecto Cybelen furentem conſectatus eſt Marſyas, Diſs. 61. in Anthol. n. 7.
Atym filium interficienti Adraſto pepercit Crœſus, Diſs. 5. in Thucyd. num. 1. Diſs. 22 in Eurip. num. 1. & Diſs. 50. in Virg. num. 2.
Atys pater Tyrrheni quis fuerit, Diſs. 4. in Virg. num. 2. 3.
Atys conceptus eſt a filiâ fluminis Sangarij, quum ſinu teneret malum punicum, & ex ſanguine eius genitalium nata eſt viola, Diſs. 32. in Virg. num. 5.
Avari ſunt Ætoli, Diſs. 7. in Liv. num. 4.
Avaritia cauſa fuit navigationis, & viciſſim navigatio avaritiæ, Diſs. 76. in Anthol. num. 7. 8.
Avaritiâ præſtitit Saturnus, Diſs 21. in Virg. num. 19.
Avaritia Romanorum. Diſs. 4. in Liv. num. 4.
Avaritia multorum Imperatorum, Diſs. 32. in Thucyd. num. 10.
Avaritia, & crudelitas, quæ in populos uſi ſunt Athenienſes, peſtis cauſa fuit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 1.
Avaritiæ mala, Diſs. 12. in Eurip. num. 5.
Avaritiam exprobrantes Craſſo Parthi illi in os mortuo aurum liquefactum infundebant, Diſs. 26. in Eurip. num. 6.
Avaritiam Cnæi Lentuli Seneca dicto indicavit, & verborum inopiam, Diſs. 12. in Cic. n. 6.
Avaritiam Midæ indicarunt formicæ, quæ in eius ore frumentum congeſſerunt, Diſs. 18. in Liv. num. 8.
Auctioni Hortenſius quum totum diem præfuiſſet, & res, & pretia, & emptores memoriâ recenſuit, Diſs. 87. in Cic. num. 8.
Auctorem librorum ad Herennium Cornificium plerique faciunt, Diſs. 3. in Cic. num. 4.
Auctores ſeculi, qui celebres fuerunt, Diſs. 33. in Thucyd. num. 3.
Auctores, qui dona fortunæ eſſe Dei dona putaverunt, Diſs. 80. in Anthol. num. 8. 9.
Auctores aliqui gloriam, quam meruerunt, aſſequuti non ſunt, Diſs. 76. in Cic. num. 1.
Auctores Græcos in latinum vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. num. 3.
Auctores priſcos terreſtres etiam copias appellaſſe Claſſes ignoravit Livius, Diſs. 71. in Cic. num. 4.
Auctores, ex quibus aliquid deſumpſit Plinius, nominavit, præter Dioſcoridem, Diſs. 3. in Cic. num. 3.

Au-

Digitized by Google

Auctores multi ab alijs aliquid ſumpſerunt, quos non nominarunt, Diſs. 3. in Cic. num. 3.
Auctoritas Conſulum, Senatus, & Populi Romani, Diſs. 10. in Liv. num. 5. & ſeqq.
Auctoritas magna Lycurgi apud populum, Diſs. 36 in Cic. num. 7.
Auctoritatem oratoribus ademerunt Cæſares, & Iuriſconſultis tribuerunt, Diſs. 12. in Cic. n. 5.
Auctoritatis plus habituram orationem ſuam putavit Antonius, ſi indoctior haberetur, Diſs. 17. in Cic. num. 5.
Auctorum vetuſtiſſimorum nomine vulgavit Annius libros, quos ipſe confinxerat, Diſs. 6. in Liv. num. 8.
Auctorum Græcorum verſionem exercitationis cauſâ præcipit Cicero, Diſs. 86. in Cic. n. 3.
Auctorum nullum genus, ex quo nihil utilitatis percipiatur, Diſs. 86. in Cic. num, 6.
Auctorum Græcorum opera, quæ Cicero in Latinum ſermonem vertit, Diſs, 71. in Cic. n. 3.
Aucupes quomodo effugiant Perdices, & pullos tueantur, Diſs. 38. in Cic. num. 6.
Audacia Nautarum, & præcipue illius, qui primus navigavit, exagitatur, Diſs. 76. in Anthol. num. 1. & ſeqq.
Audacia Cæſaris in tēpeſtate, Diſs. 80. in Anth. n. 1.
Audacia Alcibiadis, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Audacia Athenienſium in ſuſcipiendo bello ſiculo, Diſs. 33. in Thucyd. num. 6.
Audientibus interiecto pariete teſtibus confeſſionem criminis Staterius damnatus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. num. 2.
Audire tibias funebres Flamini Diali non licebat, Diſs. 31. in Anthol. num. 9.
Auditor Orphei Muſæus, Diſs. 3. in Anthol. n. 7. & Diſs. 1. in Thucyd. num. 5.
Auditor Anaxagoræ fuit Euripides, Diſs. 1. in Eurip. num. 5. & Diſs. 2. in Eurip. num. 5. & Diſs. 3. in Eurip. n. 4. Diſs. 7. in Eurip. n. 5.
Auditor Socratis Euripides, Diſs. 2. in Eurip. num. 5. & Diſs. 3. in Eurip. num. 4.
Auditor Pherecydis fuit Pythagoras, Diſs. 14. in Cic. num. 3. & Diſs. 43. in Cic. num. 2. & Diſs. 67. in Cic. num 3.
Auditorem Pythagoræ fuiſſe Numam improbabile eſt, Diſs. 3. in Thucyd. num. 8.
Auditores Carneadis fiebant, qui alios docebant, Diſs. 63. in Cic. num. 6.
Auditorum attentio, & docilitas comparanda eſt in exordijs hiſtoriarum, utpote demonſtrativi generis, Diſs. 2. in Thucyd. num. 1. 2.
Auditorum attentio, & docilitas ſemper conciliandа eſt ſibi ab oratore, benevolentia autem non ſemper, Diſs. 25. in Cic. num. 1.
Auditum acutiſſimum habent apri, & anſeres, Diſs. 37. in Cic. num. 5.
Auditus infirmior viſu, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. & ſeqq.
Auditus excitat amorem, Diſs. 58. in Anthol. n. 9.
Auditus aſſuetudine ſonus infirmatur, Diſs. 21. in Eurip. num. 7.
Avem, Navem, Ranam, Sagittam, & Aratrum Idanthyrſus miſit Dario, & quid ſignificavit, Diſs. 30. in Virg. num. 4. *Vide. Aves. Avis.*
Aventinum inter, & Palatium erat Circus Maximus, Diſs. 20. in Cic. num. 4.
Aventinum, & Ianiculum Ancus Martius urbi addidit, Diſs. 23. in Liv. num. 11.
in Aventinum, vel in ſacrum montem quum plebs receſſiſſet, Menenius Agrippa revocavit, Diſs. 31. in Cic. num. 4.
Averrunci Dij qui ſint Diſs. 19. in Thucyd n. 5. & Diſs. 17. in Eurip. num. 6. & Diſs. 18. in Eurip. num. 4.
Aves deceptæ ſunt picturâ Zeuxidis, Diſs. 47. in Cic. num. 9.
Aves, quæ prædicunt tempeſtatem, & ſerenitatem, Diſs. 37. in Cic. num. 5.
Aves aliquæ tactu excellere dicuntur, Diſs. 37. in Cic. num. 6.
Aves quare figuram rotundam elegerint in conſtruendis nidis, Diſs. 39. in Cic. num. 3.
Aves quantâ arte ſcinderent in convivijs ſtructores, Diſs. 21. in Thucyd. num. 14.
Aves inſidentes Orphei ſepulcro ſuaviorem vocem acquirebant, Diſs. 73. in Anthol. num. 1.
Aves non addixerunt Termini fano; ideo augures vaticinati ſunt æternum imperium Romanum futurum, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.
Aves duodecim, quas Romulus vidit, mille, & ducentos annos Romam ſtaturam portenderunt, Diſs. 86. in Anthol. num. 7.
Aves, quando huc illuc feruntur, ſignificant terræmotum futurum, Diſs. 48. in Thucyd. num. 27.
Aves quaſdam Pſaphon docuerat hæc verba: *magnus Deus eſt Pſaphon*, & eas paſſim dimittebat, Diſs. 41. in Thucyd. num. 5. *Vide. Avis. Avem.*
Augur, aut Flamen eſſe debebat pater, ut Veſtalis legi poſſet, Diſs. 31. in Liv. num. 4.
Auguratus diſciplinam tenebat Romulus, quæ multis libris continebatur, Diſs. 36. in Cic. num. 11.
Augurem optimum fuiſſe Melampodem fabulæ ſignificant, quum linguam avium intellexiſſe ferunt, Diſs. 38. in Cic. num. 3.
Augures loca, quæ conſpectu finiviſſent, templa appellabant, Diſs. 19. in Liv. num. 3.
Augures quomodo auguria peragerent, Diſs. 19. in Liv. num. 2.
Augures quam Lævam, & quam dextram partem appellent, Diſs. 19. in Liv. num. 8.
Augures eſſe non poterant, qui ſolvendo non erant, Diſs. 19. in Liv. num. 14.
Augures prohibebant habitari, aut aratro proſcindi pomœrium, Diſs. 23. in Liv. num. 10.
Augures capi dicuntur, quum eliguntur, Diſs. 31. in Liv. num. 3.
Augures quod viâ ſacrâ proficiſcerentur, ideo eo nomine appellata eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 5.
Augures prædixerunt Romanum imperium æternum futurum, eo quod Aves Termini fano non addixerant, Diſs 86. in Anthol. num. 7.
Augures etiam ſomnia interpretabantur, Diſs. 19. in Eurip. num. 12.
Auguria fauſta multis Aquilæ ſignificarunt, Diſs. 26. in Anthol. num. 5. 6.
Auguria in omnibus rebus adhibebantur, Diſs. 19. in Liv. num. 1.

An-

Digitized by Google

Augurijs Nuptiæ celebrantur, Diſs. 31. in Thucyd. num. 1.

Augurio ut deterrerentur Athenienſes a bello ſiculo, Corinthij Hermas fregerunt, Diſs. 46. in Thucyd. num. 9.

Auguriorum ſcientiam invenerunt Arabes, & Iſauri, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. & Diſs 42. in Thucyd. num. 5. & Diſs. 14. in Cic. n. 9.

Auguriorum varia genera, Diſs. 42. in Thucyd. num. 6. 7.

Augurium vulturum optimum eſt, Diſs. 29. in Liv. num. 9. eo maximè gaudebat Hercules, Diſs. 19. in Liv. num. 9.

Augurium, quod aves Termini fani exaugurationi non addixerant, portendere Romanum imperium æternum fore putaverunt, Diſs. 86. in Anthol. num. 7.

Augurium fauſtum in nuptijs duæ Cornices, Diſs. 31. in Thucyd. num. 1.

Augurium infauſtum terræmotus in nuptijs, Diſs. 31. in Thucyd. num. 2.

Augurium fauſtum accipiter in Nuptijs, Diſs. 31. in Thucyd. num. 1.

Augurium infauſtum fulmen in nuptijs, Diſs. 31. in Thucyd. num. 2. *Vide. Auſpicia.*

Augurum dignitas, Diſs. 19. in Liv. num. 14.

Augurum numerus, Diſs. 19. in Liv. num. 15.

Augurum monitu ſatus eſt laureus ramus, quem tenebat Gallina in gremium Liviæ ab Aquilâ dejecta, & nata eſt ſilva, ex qua Cæſares triumphantes ramum decerptum geſtabant, Diſs. 28. in Liv. num. 11.

Auguſti ſoror Octavia propter filium amiſſum perpetuò flevit, Diſs. 26. in Eurip. num. 2.

Auguſti juſſu Tiberius Germanicum adoptavit, Diſs. 29. in Anthol. num. 2.

Auguſti numquam appellabantur filij Imperatorum, ſed ſolùm Cæſares, Diſs. 29. in Anthol. num. 6.

Auguſti amicitiâ Cnæus Lentulus quater millies ſeſtertiûm poſſedit, Diſs. 2. in Cic. n. 6.

Auguſti diligentia in jura dicundo laudatur, Diſs. 26. in Cic. num. 2.

Auguſti forum templo Martis ultoris, & Auguſti coloſſo ornabatur, Diſs. 29. in Cic. num. 3.

Auguſti ætate Poëticæ ſtudium maximè colebatur, Diſs. 29. in Cic. num. 11.

Auguſti Curis una ex ijs, in quibus Senatus habebatur, Diſs. 29. in Cic. num. 14.

Auguſti poſt imperiū litteræ tam Romæ, quàm in Græciâ obſoleverunt, Diſs. 67. in Cic. n. 5.

Auguſti Veſpaſiani dictum, quum Demetrius ei non paruiſſet, Diſs. 84. in Anthol. num. 7.

Auguſti candidatus appellabatur, qui Principis orationes recitabat, qui tempore Conſtantini Quæſtor Sacri Palatij dicebatur, Diſs. 89. in Cic. num. 8.

Auguſti amicitiam petijt Indorum Rex, qui ſexcentis Regibus imperabat, Diſs. 22. in Virg. num. 5. & Scythæ, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Auguſti dictum de proditione Rhymetalcis, Diſs. 50. in Thucyd. num. 1.

Auguſti ſimulacrum apud Cretenſes jus in Aſyli habebat, Diſs. 25. in Thucyd. num. 12.

Auguſti lenitudinem indicat eius ſermo, Diſs. 2. in Eurip. num. 1.

Auguſti amicitiâ pollebat Livius, Diſs. 6. in Liv. num. 4. *Vide. Auguſto.*

Auguſtinus memorat patrem ſuum lætatum, quòd conſpexiſſet ei pubertatis indicia, Diſs. 42. in Anthol. num. 9.

Auguſtinus vult Terram eſſe Venerem, Diſs. 43. in Anthol num. 7. *Vide. Divus Auguſtinus.*

Auguſto inſenſum Antonium effecit Cleopatra Diſs. 15. in Anthol. num. 13.

Auguſto aræ, & templa dedicata ſunt, Diſs. 24. in Anthol. num. 3.

Auguſto imperante pax univerſo Orbi contigit, Diſs. 24. in Anthol. num. 4.

Auguſto reſtituens aquila panem, quem rapuerat, imperium portendit, Diſs. 26. in Anthol. num. 6.

Auguſto menſe myſteria magna celebrabantur, Diſs. 39. in Anthol. num. 10.

Auguſto pena puero prætura decreta eſt Ciceronis auctoritate, Diſs. 12. in Cic. num. 4.

ab Auguſto imperium in ſe transferre tentavit Telephus ſervus, Diſs. 42. in Thucyd. num. 4.

Auguſto ſeditionem militarem portendit calceus præpoſtere inductus, Diſs. 42. in Thucyd n. 6.

Auguſto imperium urbis terrarum portendit tunica lati clavi ad pedes ipſius decidens, Diſs. 42. in Thucyd. num. 6.

Auguſto Virgilius ſcripſit ſe ſe ad Æneidos opus multo potiora ſtudia, quàm poëtices impertiri, Diſs. 8. in Cic. num. 6.

Auguſto menſe Vulcanalia celebrantur X Kal. Septembr. Diſs. 30. in Liv. num. 49.

Auguſto imperante lege ſancitum eſt, ut Veſtales capi poſſent e libertino genere procreatæ, Diſs. 31. in Liv. num. 14.

Auguſtum cynædum dixerunt obtrectatores, Diſs. 12. in Thucyd. num. 5.

Auguſtum Seres etiam pertimeſcebant, Diſs. 6. in Liv. num. 4.

Auguſtum ex Apolline natum quidam crediderunt, Diſs. 17. in Liv. num. 1. & Diſs. 32. in Virg. num. 2.

Auguſtum Commodus a ſe Commodum appellavit, Diſs. 30. in Liv. num 68.

Auguſtum appellavit Commodus Septembrem, Diſs. 30. in Liv. num. 68.

Auguſtus Horatium adamavit, & Virgilij conſilijs uſus eſt, Diſs. 3. in Eurip. num. 10. & Diſs. 10. in Cic. num. 3.

Auguſtus trecentos captivos immolavit Cæſari, Diſs. 17. in Eurip. num. 7.

Auguſtus Nucibus ludere ſolebat cum pueris, Diſs. 58. in Thucyd. num. 1. & Diſs. 4. in Eurip. num. 8.

Auguſtus legem tulit, ne ædificia privata ſeptuaginta pedes excederent, Diſs. 17. in Virg. num. 7.

Auguſtus Venerem Apellis in delubro Patris Cæſaris dicavit, Diſs. 19. in Anthol. num. 1.

Auguſtus Tarraconenſes nunciantes in eius ara natam eſſe palmam illuſit dicens: *apparet, quam ſæpe accendatis*, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.

Auguſtus plurima privilegia conceſſit maritis, Diſs. 25. in Anthol. num. 1. 2.

Auguſtus Tiberium adoptavit, Diſs. 26. in Anthol. num. 1.

Au-

Auguſtus ne mortuorum aſpectu contaminaretur, de eorum laudibus velo interpoſito verba fecit, Diſs. 31. in Anthol. num. 9.
Auguſtus Alexandri cadaveri coronam auream impoſuit, Diſs. 32. in Anthol. num. 7.
Auguſtus quum animam ageret, quid dixerit, Diſs. 5. in Eutip. num. 2.
Auguſtus milites donis ſibi conciliavit, Diſs. 9. in Liv. num. 2.
Auguſtus ſummam potentiam adeptus eſt auctoritate Ciceronis, Diſs. 12. in Cic. num. 4.
Auguſtus ludis oblectari fatebatur, Diſs. 21. in Cic. num. 1.
Auguſtus Obeliſcum in Circo ſtatuit, Diſs. 20. in Cic. num. 9.
Auguſtus eſt menſis Boëdromioo Athenienſium, Diſs. 6. in Anthol. num. 6.
Auguſtus Liviam uxorem funeſtam excidio Iuliæ domus perpeſſus eſt, Diſs. 15. in Anthol. num. 21.
Auguſtus magnitudinem Romæ longiùs porrexit, Diſs. 23. in Liv. num. 12.
Auguſtus ætatis anno vigeſimo quinto barbam depoſuit, Diſs. 42. in Anthol. num. 5.
Auguſtus feſtum indixit eo die, quo barbam depoſuit, Diſs. 42. in Anthol. num. 6.
Auguſtus togam ſumpſit anno ætatis decimoſexto, Diſs. 42. in Anthol. num. 17.
Auguſtus Germanos ſubmovit potiùs, quàm debellaverit, Diſs. 85. in Anthol num. 4.
Auguſtus non regnaſſet, niſi Cicero Antonium expuliſſet, Diſs. 30. in Cic. num. 20.
Auguſtus phonaſco utebatur, ut vocem conformaret ad oratoris munus obeundum, Diſs. 87. in Cic. num. 1. 2.
Auguſtus quoque cum ſuis candidatis Tribus circumivit, Diſs. 88. in Cic. num. 3.
Auguſtus quot virorum inſidijs eſt appetitus, Diſs. 42. in Thucyd. num. 4.
Auguſtus imperium multarum nationum recuſavit, & quos fines imperij Romani voluerit eſſe, Diſs. 1. in Liv. num. 11. & Diſs. 9. in Liv. num. 13.
Auguſtus ter intercalationem omitti iuſſit, Diſs. 30. in Liv. num. 65.
Auguſtus menſis quare ab Auguſto denominatus ſit, Diſs. 30. in Liv. num. 66.
Auguſtus triumphos tres ſextili menſe duxit, & Ægyptum ſubegit, Diſs. 30. in Liv. num. 66.
Auguſtus Tiberio triumphum denegavit, & ornamentis tantùm inſignivit, Diſs. 25. in Liv. num. 10.
Auguſtus triumphans ramum laureum geſtabat decerptum ex ſilvâ conſitâ ex ramo, quem tenebat Gallina in Liviæ gremium ab Aquilâ deiectâ, Diſs. 28. in Liv. num. 10. 11.
Auguſtus Liviam duxit uxorem, Diſs. 28. in Liv. num. 10.
Auguſtus Cleopatrâ, & Antonio devictis ſexdecim millia pondo auri dedicavit, Diſs. 29. in Liv. num. 7.
Auguſtus vocabatur ſextilis, quia eſt ſextus a Martio, Diſs. 30. in Liv. num. 3.
Auguſtus adeo perturbatus eſt clade Variana, ut caput foribus illideret, Diſs. 22. in Thucyd. num. 8.
Auguſtus Druſo cenotaphium in ripâ Rheni conſtituit, Diſs. 24. in Thucyd. num. 2.
Auguſtus abolevit ius Aſyli, quod Antonius duplicaverat circa templum Dianæ Epheſinæ, Diſs. 25. in Thucyd. num. 10.
Auguſtus ſæpe conſilium cepit imperij reſignandi, Diſs. 1. in Cic. num. 3.
Auguſtus ſpectavit ſaltationem Bathylli, ut Mæcenati obſecundaret, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.
Auguſtus a quibuſdam reprehenditur, quòd permiſerit ſaltationem Italicam, Diſs. 16. in Anthol. num. 9. & Diſs. 18. in Anthol. n. 5.
Auguſtus quantum auri, & gemmarum collocavit, in cellâ capitolini Iovis, Diſs. 2. in Liv. num. 7.
Auguſtus Livium Pompeianum appellabat, Diſs. 6. in Liv. num. 4. *Vide. Auguſti.*
Avi Numitoris curâ Gabijs inſtitutus eſt Romulus bonis artibus, Diſs. 36. in Cic. n. 11.
Avicenna exiſtimavit omnes animantes e terra ſine ſemine extitiſſe, Diſs. 43. in Anthol. n. 8.
Avicula trochilus crocodilum a morte ſervat, & viciſſim a crocodilo cibi reliquijs alitur, Diſs. 18. in Liv. num. 6.
Avis Daulias dicta eſt Luſcinia ab urbe Daulia. Diſs. 73. in Anthol num. 4.
Avis Ibis ſi ex aliquâ aquâ bibiſſet, ea putabatur ab Ægyptijs idonea ſacrificijs, Diſs. 28. in Thucyd. num. 3.
ab Avium volatu an dictum ſit Patavium, Diſs. 15. in Liv. num. 3.
Avium volatus obſervarunt Phryges, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4 & Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. & Diſs. 14. in Cic. num. 9.
Avium linguam intellexiſſe Melampodem fabulæ ferunt, Diſs. 38. in Cic. num. 3.
Avium in divinatione duo genera ſunt, oſcines, & alites, Diſs. 19. in Liv. n. 10. *Vide. Avem. Aves.*
in Aulâ rarò felix fuit philoſophia, quum in eâ mendacium regnet, Diſs. 64. in Cic. num. 6.
Aulocrene fons appellatus a certamine Marſyæ, & Apollinis, Diſs. 61. in Anthol. num. 5.
Aulocrene Mons, Diſs. 61. in Anthol. num. 5.
Aulœdi in Pythijs certare ceperunt Olympiadis quadrageſimæ octavæ anno tertio, Diſs. 3. in Anthol. num. 8.
Aulœdorum, & Citharœdorum proverbium, Diſs. 63. in Anthol. num. 1.
Aulœdus excellens Glaphyra, Diſs. 59. in Anthol. num. 1.
Aulos tibia dicitur, Diſs. 61. in Anthol. num. 5.
Aulus Ceſellius in iure pretorio operam ſuam poſuerat, Diſs. 17. in Cic. num. 4.
Aulus Manlius unus ex his, qui in Græciam miſſi ſunt ad leges deſcribendas, Diſs. 77. in Cic. num. 6.
Avo materno regnum reſtituit Romulus, Diſs. 27. in Liv. num. 11.
Aurata piſcis aliquibus nomen dedit, Diſs. 3. in Liv. num. 6.
Auratos calceos geſtabant Conſules, Diſs. 22. in Liv. num. 22.
Auratus erat currus triumphantium, Diſs. 28 in Liv. num. 6

Aorea Porta erat Conſtantinopoli, Diſs. 48. in Thucyd. num. 10.

Aurea zona Bacchantium ſignificat Solis radios, Diſs. 47. in Anthol. num. 5.

Aurea domus Neronis, Diſs. 2. in Liv. num. 15. & Diſs. 23. in Cic. num. 6.

in Aureâ coronâ quantum vilioris materiæ miſcuiſſet artifex, quum deprehendiſſet Archimedes, nudus exilijt e balneo, Diſs. 92. in Cic. num. 1.

Aureâ coronâ Athenienſes donarunt Zenonem addito elogio, Diſs. 9. i Cic. num. 3.

Aureæ catenulæ ſignificant ſuadam Herculis, Diſs. 8. in Anthol. num. 4.

Aureæ coronæ adhibebantur etiam in conviviis, Diſs. 35. in Anthol. num. 2.

Aureæ cameræ Salaucis, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.

Auream coronam præmium Dionyſius propoſuit ei, qui primus congium biberet, & eam eſſequutus eſt Xenocrates philoſophus, qui eam Mercurio dicavit, Diſs. 14. in Anthol. num. 9.

Auream ſtatuam dono miſit Delphos Gorgias Leontinus, Diſs. 10. in Cic. num. 4.

Auream catenam in homine eſſe rationem, & in civitate leges dixit Plato, Diſs. 53. in Anthol. num. 1.

Aureas cicadas crinibus innexas geſtabant Athenienſes, Diſs. 4. in Thucyd. num. 3. 7.

Aureas coronas quot in triumpho tulerit Cæſar, & cuius ponderis, Diſs. 29. in Liv. num. 7.

Aurei velleris cauſâ in Colchorum terram navigaſſe primam navem ferunt, quia avaritia fuit cauſa navigationis, Diſs. 76. in Anthol. num. 8.

Aureis centumſeptuagintaquinque Mullum emit Aſinius Celer, Diſs. 3. in Liv. num. 9.

Aureis Philippeis ſingulis pro ſingulis verſibus Alexander Chœrilum donavit, Diſs. 10. in Cic. num. 3.

Aurelianus primus diadema ſumpſit, Diſs. 22. in Liv. num. 27.

Aurelianus muros Urbis eò promovit, ut quinquaginta millia paſſuum comprehenderent, Diſs. 23. in Liv. num. 12.

Aurelianus auro, & gemmis onuſtam Zenobiam duxit in triumpho, Diſs. 25 in Liv. n. 17. 18. 19.

Aurelianus cervis ad currum iunctis triumphavit, Diſs. 28. in Liv. num. 4.

Aurelium Commodus appellavit Julium menſem, Diſs. 30. in Liv. num. 68.

Aurelius Victor dum tradit Caligulam geſtaſſe Diadema, decipitur, Diſs. 22. in Liv. n. 27.

Aureo ſæculo naves non erant in uſu, quæ præcipua felicitas erat, nec homines a Patriâ proficiſcebantur, Diſs. 76. in Anthol. num. 11.

Aureo latere donabatur, qui conſilium bonum attuliſſet, ſed verberabatur, ſi contra ſententiam Regis Perſarum eſſet, Diſs. 32. in Thucyd. num. 8. & Diſs. 21. in Liv. num. 5.

Aureo anulo, quo ſenatores a plebe, & equites diſtinguebantur Sylla donavit Roſcium, Diſs. 90. in Cic. num. 4.

Aureos quos hiſtrionibus pro mercede darent, Diſs. 6. in Eurip. num. 19.

Aureos clavos calceis infixos gerebant feminæ, & Agnon amicus Alexandri, Diſs. 24. in Cic. num. 4.

Aures amittebantur in Thraciâ ob magnitudinem frigoris, Diſs. 11. in Eurip. num. 6.

Aures quare vulpes admoveant, antequam flumen glacie concretum tranſeant, Diſs. 5. in Cic. num. 3.

Aureum pomum, ex quo nata eſt lis inter Deas de pulchritudine, coniecit Mercurius, Diſs. 19. in Anthol. num. 3. Diſs. 15. in Eurip. n. 2. Diſcordia, Diſs. 27. in Virg. num. 5.

Aureum poculum Philippus dormiturus ſemper pulvino ſubijciebat, Diſs. 2. Thucyd. num. 6.

Aureum ſæculum referebant ſaturnalibus conceſſâ ſervis totâ libertate, Diſs. 30. in Liv. num. 51.

Aureum Clypeum Germanico inter oratores decreverat ſenatus, ſed Tiberius interceſſit, Diſs 13. in Cic. num. 3.

Aureus color Galbineus dicitur, Diſs. 25. in Liv. num. 17.

Auri cupidine Pygmalion interfecit Sichæum avunculum, & ſororis Didonis virum, Diſs. 21. in Virg. num. 1.

Auri quantum poëmati[a] præmium acceperit Oppianus ab Antonino Pio, Diſs. 10. in Cic. n. 3.

Auri, argentique penuria tempore Periclis, Diſs. 2. in Thucyd. num. 6.

Auri magna vis cum cadaveribus condebatur, Diſs. 32. in Anthol. num. 11.

Auri quantum attulerit Cyrus, Diſs. 7. in Thucyd. num. 5.

Auri, & Argenti quadringenta talenta præter alias res pretioſas dono accipiebāt quotānis Reges Thracum, Diſs. 32. in Thucyd. num. 2.

Auri conficiendi ſtudium quàm ſtultum ſit, Diſs. 41. in Thucyd. num. 9.

Auri conflaturam Cadmus invenit, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.

Auri, & argenti viginti millia talenta tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. num. 4.

Auri ſexdecim millia pondo Auguſtus devictis Antonio, & Cleopatrâ dedicavit, Diſs. 29. in Liv. num. 7.

Auri inopia apud Antiquos, Diſs. 47. in Thucyd. num. 1.

Auri quantum in Cellâ Iovis Capitolini collocaverit Auguſtus, Diſs. 2. in Liv. num 7.

Auri quantum impenderint in Præturâ filiorum Symmachus, & Maximus, Diſs. 3. in Liv. n. 3.

Auri cupiditas multorum Imperatorum, Diſs. 32. in Thucyd. num. 10. *Vide. Auro. Aurum.*

Aurigâ privatis curribus ſimilis eſt animus ebriorum, Diſs. 65. in Anthol. num. 26.

Auriga Myrtilus Oenomaum præcipitem e curru dedit, Diſs. 7. in Thucyd. num. 4.

Auriga proceræ ſtaturæ moderabatur currum Cyri, Diſs. 21. in Liv. num. 3.

Aurigæ miniſterio fungebatur Dionyſius Platoni, Diſs. 9. in Cic. num. 12.

Aurigæ ſtatuis apud Romanos donabantur, Diſs. 15. in Thucyd. num. 6.

Aurigæ Junoni ſacrificabant decenſuri in antrum Trophonij, Diſs. 26. in Virg. num. 2.

Aurigandi ſtudium utile Reipublicæ, Diſs. 2. in Anthol. num. 10.

Aurigandi peritiam in Anniceri reprehendit Pla-

Digitized by Google

Plato, Diſs. 44. in Cic. num. 7.
Aurigandi arte excellentibus ſeminis Siginni optionem virorum concedebant, Diſs. 30. in Thucyd. num. 1.
Aurigarum quatuor factiones in ludis Romanis, quæ coloribus ſingulas anni tempeſtates repræſentabant, Diſs. 20. in Cic. num. 1.
Aurigis nobilibus ſtatuæ erigebantur, Diſs. 20. in Cic. num. 3.
Auro incluſam primam barbam, & comam Principes Viri dedicabant, Diſs. 42. in Anthol. num. 10.
Auro Juppiter corrupit cuſtodes Danaës, inde fabula nata eum aureo imbre deſcendiſſe, Diſs. 50. Anthol. num. 2.
Auro univerſum Amphitheatrũ operuiſſe dicitur Nero, Diſs. 10. in Anthol. num. 10.
Auro ſolido conſtantem ſtatuam Cypſelus Jovi Olympico dedicavit, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7. & Delphis Gorgias Leontinus, Diſs. 10. in Cic. num. 4.
Auro intextæ erant palmæ, & victoriæ in tunicâ palmatâ, Diſs. 22. in Liv. num. 58.
Auro tota conſtabat tunica Tarquinij Priſci, quũ triumphavit, Diſs. 22. in Liv. num. 19.
Auro conſternere Appiã an futurũ eſſet, ut poſſet, conſultavit Druſus Libo, Diſs. 41. in Thucyd. num. 8.
Auro liniebantur cornua victimarum, Diſs. 43. in Virg. num. 6.
Auro uti prohibebantur Lacedæmonij præter Meretrices, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7.
Auro inexpugnabilis nulla eſt arx, Diſs. 51. in Thucyd. num. 4.
Auro, & gemmis onuſtam Zenobiam Aurelianus duxit in triumpho, Diſs. 25. in Liv. num. 17. 18. 19. & Diſs. 28. in Liv. num. 6.
Auro textili ſine aliâ materiâ confecta erat veſtis Agrippinæ, & Tarquinij Priſci, Diſs. 28. in Liv. num. 52.
Auro craſſo, ſeu ſolido, & ebore nitebant laquearia, Diſs. 2. in Liv. num. 53. Bibliothecæ, Diſs. 2. in Liv. num. 14.
Auro quum Reſpublica Romana indigeret, mulieres ornamenta ſua dederunt, Diſs. 4. in Liv. num. 2. *Vide. Auri. Aurum.*
Auroræ filius Memnon comam Nilo conſecravit, Diſs. 42. in Anthol. num. 12.
Auroræ exortu candidati quaſdam preces peragebant, Diſs. 19. in Liv. num. 9.
Aurum ſi attuliſſent Virgines, quæ Peplum ferebant, illud referre domum non licebat, ſed ſacrum Minervæ habebatur, Diſs. 25. in Eurip. num. 10.
Aurum liquefactum Parthi in os Craſſi mortui infundebant. Diſs. 26. in Eurip. num. 6.
Aurum pluiſſe ferunt in Inſulâ Rhodo, quum naſceretur Minerva, propter Inſulæ opes, Diſs. 26. in Anthol. num. 9.
Aurum prohibuit Lycurgus, Diſs. 54. in Anthol. num. 4.
Aurum igne probatur, & amici adverſis, Diſs. 79. in Anthol. num. 6.
Aurum fieri, quidquid attingeret Mida, impetravit, & quid hoc ſignificet, Diſs. 8. in Eurip. num. 7.
Aurum Tullianum Symmachus eloquentiam Ciceronis vocat, Diſs. 49. in Cic. num. 8.
Aurum Perſæ in pretio habebant, nec cum mortuis ſepeliebant, Diſs. 70. in Anthol. num. 2.
Aurum intexere lineis veſtibus dementiam putabat Alexander Severus, Diſs. 4. in Thucyd. num. 5.
Aurum primus Cadmus invenit, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.
Aurum, & gemmæ ne vileſcerent, Tiberius e medio ſuſtuliſſe dicitur eum, qui vitrum ductile confecit, Diſs. 84. in Cic. num. 5.
Aurum ovatum quare appellet Perſius, Diſs. 29. in Liv. num. 8.
Aurum totum Parthorum concupivit Craſſus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10. *Vide. Auri. Auro.*
Auſonij locus explicatur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 31.
Auſonio Gratianus tunicam dono miſit, in qua intextus erat Conſtantius, Diſs. 28. in Liv. n. 12.
Auſonius Conſul fuit, Diſs. 13. in Cic. num. 2.
Auſpicia repetebantur, & ex urbe exibat, ſi quis triumphaturus ingreſſus eſſet, ut fecit Druſus, qui ingreſſus erat, ut Germanici funus proſequeretur, Diſs. 25. in Liv. num. 25. *Vide. Auguria.*
Auſpicibus utebantur in Nuptijs, Diſs. 31. in Thucyd. num. 1.
ab Auſpicijs an appellatum ſit Patavium, Diſs. 15. in Liv. num. 3.
Auſpiciis Cæſaris quoties Labienus militavit, ſemper proſpero eventu uſus eſt; nunquam verò, quum Pompeianas partes ſequutus eſt, Diſs. 83. in Cic. num. 5.
Auſtralem Mundi partem quidam putant eſſe Inferos, Diſs. 50. in Eurip. num. 9.
Auſtrinæ regioni imperare malum opinati ſunt Manichæi, Diſs. 19. in Thucyd. num. 3.
Autochthones dicebantur Athenienſes, Diſs. 4. in Thuc. n. 7. Sicani, Diſs. 4. in Thuc. n. 8. Diſs. 35. in Thuc. n. 3. Indi, Æthiopes, & Britanni, Diſs. 4. in Thucyd. num. 10. Phæaces, Diſs. 4. in Thucyd. num. 10. Theſſali, Diſs. 4. in Thucyd. num. 10. Germani, Diſs. 4. in Thucyd. n. 10. Quid hæc vox ſignificet, Diſs. 4. in Thucyd. num. 11.
Autores. *Vide. Auctores. Auctoritas.*
Autumno Romam ædificatam eſſe quidam tradunt, Diſs. 23. in Liv. num. 2. ſicut Orbem terrarum, Diſs. 23. in Liv. num. 2.
Autumno comparatur ætas virilis, Diſs. 42. in Anthol. num. 3.
ab Autumno uſque ad Ver perpetuam noctem habere Hyperboreos tradit Plinius, Diſs. 77. in Anthol. num. 12.
Autumno, & vere terræmotus maximè contingunt, Diſs. 48. in Thucyd. num. 34.
Autumnum etiam pulchrorum, non ſolum ver eſſe pulchrũ dixit Euripides. Diſs. 3. in Eur. n. 8.
Autumnum exprimebat color cæruleus Venetæ factionis aurigarum, Diſs. 20. in Cic. num. 1.
Autumnus frigidus fuit, quum Cæſar interfectus fuit, Diſs. 10. in Thucyd. num. 6.
Avunculo Sichæo nupſerat Dido, Diſs. 21. in Virg. num. 1.

Avus Mercurii Atlas, Diſs. 11.in Anthol. num. 3.
Axenos antea vocabatur Puntus Euxinus, Diſs. 8. io Thucyd. num. 5.
Axieros apud Samothracas ſignificat Cererem, Diſs. 38. in Anthol. num. 1.
Axioeerſa apud Samothracas eſt Proſerpina, Diſs. 38. in Anthol. num. 1.
Axiocerſos apud Samuibracas eſt Pluto, Diſs. 38. in Aoibol. num. 1. & Diſs. 51. in Anthul. num. 6.
Axlonicus apud Athenæum, Diſs. 6u.in Anthul, num. 6.
Axis eurrus, quo Nupta dumum viri vecta fuetat, incendebatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.
Axumitæ ducti ſunt in triumpho ab Aureliaou, Diſs. 25. in Liv. num. 19.

B

Babylon quando eundita fuerit, Diſs. 9. in Thucyd. num. 5.
Babylonem incendit Alexander temolentus, Diſs. 44. In Anthol. num. 12. & Diſs. 32. in Virg. num. 1.
Babylonem voeant Rumam Divus Hieronymus, & Tertullianus, Diſs. 2. in Liv. num. 3.
Babylonicos Democritus nuncupavit libros, quos de doctrinâ morum ſeripſit, Diſs. 45. in Cic. num. 2.
Babylonij, & Aſſyrij emebsot feminas formoſas, e quorum pretio dos conſtituebatur deformibus, Diſs. 30. in Thucyd. num. 1.
Babylonlj & luxuriæ, & fortitudinis exemplum fuerunt, Diſs. 7. in Liv. num. 7.
Babylonij mulieres In templo Veneris advenis proſtituebant, Diſs. 31. in Virg. num. 5.
Bacchæ crudis carnibus veſcebantur. Diſs. 46. in Anthol. num 6. quot nomins haberent, Diſs. 16. in Anthul. nom. 2.
Bacchæ quos luſus celebratent, Diſs. 46. in Anthol. num. 5. 6.
Bacchanalium ritus eiecit ex Urbe ſenatus, Diſs. 39. in Anthol. num, 7.
Bacchi in feſto vocabant numen Æſchyli, Diſs. 6. in Eurip. num. 4.
Bacchi nomen ſibi aſciverunt Antigonus, Mithridates, & Antonius, Diſs. 9. in Anthol. num. 2. Diſs. 45. in Anthol. num. 7. Diss. 78. in Anth. num. 3 4. Diſs. 41. in Thucyd. num. 3. & Diſs. 21. in Liv. num. 3.
Bacchi artifices dieuntur poëtæ tragiei. Diſs. 13. in Anthol. num. 4.
Bacchi, & Amuris comparatio, Diſs. 13. in Anthol. num. 9.
Bacchi laudes, Diſs. 14. in Anthol. num. 1. 2.
Bacchi, & Palladis ſimilitudo, Diſs. 44. in Anthol. num. 2.
Bacchi, & Palladis diſſimilitudo, Diſs. 44. in Anthul. num. 7. 8.
Bacchi triumphus an eſſet ſimilis romanis, Diſs. 24. in Liv. num. 1 Diſs. 28. in Liv. num. 14.
Bacchi, & Ariadnæ in nuptijs vocem cantando amiſit Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.
Bacchi oraculum apud Ligurios, Diſs. 47. in Anthol. num. 7.
Bacchi orgia celebrantes cor tibijs uterentur, Diſ. 63. io Anthol num. 4.
Bacchi orgia inſtituit Orpheus, Diſs. 48. in Anthol. num. 1. Diſs. 74. in Anthol. num. 1. & Diſs. 75. in Anthol. num. 2.
Bacchi in honorem phalli, ideſt pudenda virilia, eircumſerebantur, Diſs. 48. in Anthol. n. 8. Diſs. 31. in Virg. n. 4. & Diſs. 32. in Virg. num. 4.
Bacchi myſterijs, quæ ſabazia nuncupantur, concubitus Jovis eum Proſerpinâ referebatur. Diſs. 33. in Virg. nom. 4.
Bacchi, & Veneris filius Hymenæus, Diſs. 29. io Thucyd. num. 3.
Bacchi recti aram in templo Horarum dicaverunt Athenienſes, & quare, Diſs. 24. io Anthol. num. 8.
Bacchi plura cognomina, Diſs. 16. io Anthol. n. 2. Diſs. 45. in Anthol. num. 8.
Bacchi comites ſaltatione delectati ſunt, Diſs. 17 in Anthol. num. 1.
Baccho Veteres oblivionem, & ferulam ſacraverunt, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 17.
Baccho dicatus erat ludus, quo inſidens aſſeri per ſunes ſupenſo ad arborem huc illuc impellebatur, Diſs. 53. in Thucyd. nom. 26.
Baccho ſacra erat tragœdia, Diſs. 6. in Eurip. num. 4.
Baccho, Horis, & Gratijs primam potionem tribuit Panyaſis, Diſs. 24. in Anthol. num. 6.
Baccho, & Liberæ, Cererique eandem ædem conſecrarunt Veteres, Diſs. 44. in Anthol. n. 2.
Baccho hircus ſacrificabatur, Diſs. 6. in Eurip. num. 4.
Bacchum poëtæ ſecundùm Apollinem, & Muſas colunt, Diſs. 13. in Anthol. num. 3.
Bacchum eundem eſſe ac Solem Stoici putaverunt, Diſs. 36. in Anthol. num. 6. ideo peragraſſe omnes terras dicitur, Diſs. 47. in Anthol. num. 3 4.
Bacchum ad Inferos deſcendentem, ut Euripidem delicias ſuas videret, inducit Ariſtophanes, Diſs. 6. in Eurip. num. 4.
Bacchum ſuum, ſuamque Muſam Singulis Cœli orbibus præſidere quare dixerit Orpheus, Diſs. 47. io Anthol. oum 8., & Diſs. 25. in Virg. num. 1.
Bacchum vehebant tigres, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
Bacchus pollicitus eſt ſui corporis copiam Proſumno facturum, ſi ſibi viam ad Inferos oſtenderet, Diſs. 44. in Anthul. num. 7. & Diſs. 32. in Virg. num. 4.
Bacchus armis occultis ſubegit Orientem, Diſs. 44. In Anthol. num 13. nec vi, ſed ludo, & adhilaritatem converſis hominibus, Diſs. 13. In Anthol num. 8. & Diſs 46. in Anthol. n. 5.
Bacchus doloſus luctator dicitur, Diſs. 14. in Anthol. num. 9. & Diſs. 44. in Anthol. num. 12.
Bacchus humidæ naturæ, ſeu generationi præeſt, Diſs 48. in Anthol. num. 4. & ſeqq.
Bacchus Orientem domuit, ſed & in Oriente Lygurgum Regem interfecit, & ſubegit Tyrrhenos, quibus poëtæ ſignificant univerſum

Digitized by Google

ſum orbem a Baccho per vinum perdomitum, Diſs. 45. in Anthol. num. 4. & Diſs. 46. in Anthol. num. 7. 9.

Bacchus centumſeptuaginta duobus annis ante excidium Troiæ floruit, Diſs. 46. in Anthol. num. 2.

Bacchus ubi natus fuerit, Diſs. 46. in Anthol. num. 1.

Bacchus ſimul cum iniuriâ editus eſſe fertur, Diſs. 65. in Anthol. num. 28. & Diſs. 6. in Eurip. num. 4.

Bacchus ſeptimo menſe natus, & Diſs. 75. in Anthol. n. 3.

Bacchus an vinum invenerit, Diſs. 75. in Anthol. num. 3.

Bacchus admonuit Lyſandrum, ut Sophoclem ſepeliret, Diſs. 13. in Anthol num. 4.

Bacchus nutritus eſt a Nymphis, Diſs. 13. in Anthol. num. 8.

Bacchus bonus dæmon eſt appellatus, Diſs. 13. in Anthol. num 8.

Bacchus unde Lenæus dictus ſit, Diſs. 16. in Anthol. num. 2.

Bacchus dicitur Aidoneus, Diſs. 48. in Anthol. n 2 Diſs. 7. in Eurip. n. 7.

Bacchus Midæ conceſſit, ut quidquid attingeret, aurum fieret, Diſs. 8. in Eurip. num. 7.

Bacchus utebatur Crocotâ, Diſs. 6. in Eurip. n 16.

Bacchus primus coronam ex hedera invenit, ideo medicinæ peritus dicebatur, Diſs. 35. in Anthol. num. 8.

Bacchus, & Pluto idem Numen eſt, Diſs. 48. in Anthol. num. 2. 4.

Bacchus idem eſt, ac Priapus, Diſs. 48. in Anthol. num. 8.

Bacchus Sophoclem ſuas delicias nuncupavit, Diſs. 2. in Eurip. num. 9

Bacchus Acdeſtin immaniſſimum exectis genitalibus mitem reddidit, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Bacchus a Titanibus diſcerptus fuit, Diſs. 33. in Virg. num. 4. *Vid. Dionyſum.*

Bacchylides iunior Pindaro, Diſs. 67. in Cic. n. 4.

Bacillos geſtabant lictores Conſulis, qui faſces non habebat, Diſs. 22. in Liv. num. 7.

Bactrianis leges condidit Zoroaſter, Diſs. 14. in Cic. n. 2.

Bactrianorum philoſophi Samanæi, Diſs. 14. in Cic num. 6.

Baculus a ſummo leviter inflexus erat lituus, Diſs. 19. in Liv. n. 3.

Badius coactus fuit hoſpitii renunciare, ut Criſpinus hoſtis cum eo congrederetur, Diſs. 12. in Eurip. n. 3.

Bæbium interfecit Marius, Diſs. 5. in Liv. n. 2.

Bæo poëtria antiqua, Diſs. 75. in Anthol. n. 5.

Bætis appellatus eſt Tarteſſus, Diſs. 3. in Thucyd. num 4.

Baiarum aquæ calidæ occaſionem dederunt poëtis tribuendi flammas Phlegetonti, Diſs. 83. in Anthol. num. 15.

Baiulorum tylen, qua ad onera ferenda utuntur, Protagoras invenit, Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Balbis dicebatur linea alba, quæ ante oſtia carcerum Circi ducebatur, Diſs. 50. in Anthol. num. 6. & Diſs. 20. in Cic. num. 8.

Balbus quum eſſet Cnæus Lentulus oratorem ſe fieri poſſe credebat, Diſs. 12. in Cic. n. 6.

Balneæ antiquitus frequentabantur ob exercitationes palæſtrarum, Diſs. 84. in Anthol. n. 17.

Balnearum magnificentia, Diſs. 2. in Liv. n. 14.

Balneas accedentes ungebantur, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.

in Balneis extabat vas ad lavandum, quod labrum dicebatur, Diſs. 31. in Anthol num. 7.

in Balneis etiam unguentum adhibebatur, Diſs. 34. in Anthol. num. 6.

Balneis utebatur Aſclepiades ad curandos ægrotos, Diſs. 66. in Cic num. 5.

in Balneo Plinius anagnoſten audiebat, Diſs. 86. in Cic. n. 4.

e Balneo nudus exilnit Archimedes clamans, *inveni*, *inveni*, Diſs. 92. in Cic. num. 1.

Balta nympha mater fuit Epimenidis, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.

Barathra, ex quibus teter odor exhalabatur, vocabantur Charonia, Diſs. 82. in Anthol. n. 5. & Diſs. 48. in Thucyd. num. 28.

Barba, quum primùm tondetur, appellatur meſſis, ſeu æſtas, Diſs. 42. in Anthol. n. 3. ab alijs flos, Diſs. 42. in Anthol. n. 4.

Barba, & mentum intelligitur nomine *γένειον*, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.

Barbæ ineſt multa maieſtas, Diſs. 11. in Anthol. n. 6.

Barbam tangebant ſupplices, Diſs. 11. in Anthol. n. 6. Diſs. 26. in Thucyd. n. 2. Diſs. 22. in Eurip. n. 3.

Barbam promittere ſupplicationis genus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. & Diſs. 22. in Eurip. n. 12.

Barbam non tondebat Carneades, nè in hoc tempus tereret, Diſs. 63. in Cic. n. 6.

Barbam tondere iuſſit milites Alexander, ne ab hoſtibus apprehenderentur, admonitus ab Homero, Diſs. 9. in Liv. n 8 & Diſs. 73. in Cic n. 3.

Barbam quo die reſecabant Veteres, capillos etiam primùm tondebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 16.

Barbam quo tempore viri nutriebant, etiam comam nutriebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.

Barbam primùm tondentes antiqui diem illum honorabant, & quare, Diſs. 42. in Anthol. n. 1. 6. 11. 14.

Barbam qua ætate multi depoſuerint, Diſs. 42. in Anthol. n. 5.

Barbam quum primùm tondebant, auro incluſam dedicabant principes viri, Diſs. 42. in Anthol. n. 10.

Barbari Galli antiquitus erant, deinde evaſerunt culti, Diſs. 7. in Liv. n. 9.

Barbari licet haberentur Carthaginienſes, philoſophiæ operam dabant, Diſs. 64. in Cic. n. 1.

Barbari leges non mutabant, quia oratores in pretio non habebant, Diſs. 79. in Cic. n. 8. & Diſs. 82. in Cic. n. 8. ex urbe oratores eijciebant, Diſs. 81. in Cic num. 4.

Barbari plurimas artes invenerunt, & aſtrologiam, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4 & Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. Cic n. 6. & ſeqq.

Barbari à Græcis ſolâ eloquentiâ ſuperabantur,

quæ

Digitized by Google

quæ cauſa fuit, ut Græci, non Barbari inventores diſciplinarum haberentur, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8.

Barbari dici non poſſunt inveniſſe artes, Diſs. 15. in Cic. n. 1. & ſeqq.

Barbari ferè omnes in gymnaſijs pudenda velabant, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 25. in Thucyd. n. 10.

Barbari erant antiquitus omnes populi, Diſs. 30. in Cic. n. 3.

Barbari nulli philoſophiæ cauſâ in Græciam migrarunt, Diſs. 14. in Cic. n. 5.

Barbari non poterant in ludis Olympicis certare, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.

Barbari etiam Delum venerabantur, Diſs. 77. in Anthol. n. 5. 8,

Barbari cadaverâ non concremabant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.

Barbari omnes in Regibus luxum deſiderant, & contemnunt Reges, qui non faſtu utuntur, Diſs. 20. in Liv. n. 4. 5. & Diſs. 21. in Liv. n. 3. & ſeqq,

Barbaris multas provincias conceſſit Hadrianus, quas Traianus imperio adiecerat, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.

Barbaris non multum differebant Græci antiqui, & ab illis litteras, & omnem ſapientiam acceperunt, Diſs. 17. in Eurip. n. 1.

Barbariſmus undè ita dictus ſit, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2.

Barbarorum philoſophia numquam mutabatur, Diſs. 15. in Cic. n. 2.

Barbaros Homerus numquam Troianos appellavit, Diſs. 8. in Thucyd. n. 1. appellavit Cares, Diſs. 8 in Thucyd n. 2. & Diſs. 12. in Eurip. n. 11.

Barbaros incapaces eſſe philoſophiæ putavit Epicurus, Diſs. 15. in Cic. n. 1.

Barbarum eſſe factum ex eo, quod apud Barbaros diu verſatus ſit, Tyndarus exprobat Menelao, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6.

Barbarumquendam Deum coluerunt incolæ inſulæ Meroës, Diſs. 23. Virg. n. 6.

Barbarum ſignificat apud Latinos vox Opicus, Diſs. 36. in Thucyd. n. 3.

Barbarus quis ſit, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2. 6. 7. 9. Diſs. 9. in Thucyd. n. 3.

Barbarus petijt, ut ſibi daretur ſaltator, quo ſignificaret, quæ vellet, Diſs. 16. in Anthol. n. 5.

Barbatos ſcriptores vocant Antiquos, Diſs. 42. in Anthol. n. 6.

Barbatum ſimulacrum Veneris cur Cyprij colerent, Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Bargionem contra Gigantem pugnans Hercules lapidum imbrem impetravit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.

Baris vocabatur navicula, qua Ægyptij cadavera ſepelienda vehebant, Diſs. 83. in Anthol. 3.

Baſilicæ erant in foris, Diſs. 29. in Cic. n. 4. in eis centumvirales cauſæ augebantur, Diſs. 29. in Cic. n. 5.

Baſilij filius Leo Imperator nono ſæculo floruit, & philoſophus eſt appellatus, Diſs. 10. in Anthol. n. 7. *Vide. Baſilius*.

Baſiliſco prodito Armatius Zenoni ſe coniunxerat, qui illum ſuſtulit, Diſs. 50. in Thucyd. num. 6.

Baſilius magnus Padum à Ripheis montibus naſci affirmavit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Baſilius magnus exiſtimavit Angelos habere quoddam corpus æthereum, Diſs. 27. in Liv. n. 6. *Vide. Baſilij*.

Baſſareus præeſt globo Martis, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Baſſareus dicitur Bacchus, Baſſarides dicuntur Bacchantes, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.

Baſſus ſomniavit ſe Didonis theſauros habere in ſuo agro, & id etiam Neroni perſuaſit, & ijs non repertis ſibi mortem conſcivit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.

Baſtarnos contra Romanos ſollicitavit Mithridates, Diſs. 2. in Cic. n. 3.

Bathyllus ſaltationis Pantomimorum auctor, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.

Bathyllus habitus eſt in deliciis a Mæcenate, Diſs 16. in Anthol. n. 8.

Batrachus, & Saurus in columnis templi ranam, & lacertam pro nomine ſuo inſculpſerunt, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.

Bavius poëta in pretio non erat, Diſs. 29. in Cic. n. 11.

Baulonem iratum occidiſſe bovem ferunt, quòd molam ſalſam comediſſet, & inde inſtitutum ut boves Jovi mactarentur, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.

Beatitudo collocatur in mediocritate à Peripateticis, a Stoicis verò in vacuitate affectuum, Diſs. 41. in Anthol. n. 2. in alijs ab alijs collocatur, Diſs. 1. in Eurip. n. 11. Diſs. 16. in Eurip. n. 8. Diſs. 45. in Cic. n 2. 6. & ſeqq. Diſs. 55. in Cic. n. 4. Diſs 65. in Cic. n. 5. 6.

Beatorum Inſulæ, Diſs. 76. in Anthol. n. 14. & ſeqq. Diſs. 9. in Eurip. n. 2.

Beatorum felicitas conſiſtit in contemplatione, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.

Beccos phrygio ſermone panem ſignificat, Diſs. 4 in Thucyd. n. 9

Bella, quæ propter feminas geſta ſunt, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. 23. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.

Bella ad Marathona, Salamina, Plateas, Thermopylas Græci omnibus alijs anteponebant. Diſs. 2. in Thucyd. n. 4. Diſs. 27. in Thucyd. n. 12. 13. 15. Diſs. 56. in Thucyd. n. 15.

Bella coniunxerunt gentes, Diſs. 3. in Thucyd. n. 12.

Bella ſemper ſunt inter vicinas civitates, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10. & ſeqq.

Bella multa extiterunt concitata ab his, qui æs alienum contraxerant, aut ſcelera multa commiſerant, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.

Bella antiquitus fuſtibus gerebantur, Diſs. 12. in Anthol. n. 2.

Bella Bacchus non vi, ſed hominibus ad hilaritatem converſis confecit, Diſs. 13. in Anth. n. 8.

Bella quot populis illata ſint à ſervis, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.

Bella non ſunt aliena à Junone. Diſ. 26. in Virg. n. 1.

Bella, quæ in longinquis regionibus gerenda erant, ad affectandum imperium duces incitabant, Diſs, 4. in Liv. n. 5.

Bel-

Bella Spartanorum mitiora erant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 4.
Bella imperatores conficientes vi apud Lacedæmonios gallum immolabant, ſin autem prudentiâ, bovem, Diſs. 28. in Anthol n. 3.
Bella populus Romanus indicebat, Diſs. 10. in Liv. n. 7.
Bella rectè adminiſtrantur, ſi diverſæ ducum virtutes coniungantur, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. 2.
Bella plura nunquam ſuſcipienda ſunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.
Bellator mollis Menelaus, Diſs. 53. in Anthol. n. 4. 5
Bellatores uti unguento dedecet, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.
Bellatores effuſiſſimi in Venerem, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Bellatores acerrimi Marcellus, & Criſpinus ſimul electi Rempublicam in ſummum diſcrimen adduxerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.
Bellatori fortiſſimo Demoſthenem comparavit Philippus, Iſocratem verò athletæ, Diſs. 78. in Cic. n. 6.
Belli ſtudija florebant Itali Diſs. 27. in Liv. n. 2.
Belli in apparatu Scipio conſumpto anno Proconſul in Africam traiecit, & triumphavit, quia Conſul miſſus fuerat, Diſs. 25. in Liv. n. 4.
Belli troiani hiſtoria non eſt Dictys Cretenſis nec Daretis Phrygij, Diſs 1. in Thucyd. n. 6. & Diſs 5. in Virg. n. 7.
Belli Troiani cauſa fuerunt divitiæ, quas rapuerat Paris, Diſs. 15. in Eurip n. 9.
Belli civilis auctor primus apud Romanos fuit Cinna, Diſs. 12. in Liv. n. 7. *Vide Civilis belli*.
Belli finiendi cauſa Apollini ludi inſtaurati ſunt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.
Belli, & pacis ſimulacra ex auro ſolido in inſtructione exercitus ferebant Perſæ, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Belli ſpolia Quintus Fulvius Nobilior muſis dicavit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5.
Belli ſatiùs eſſe clypeum abjicere, quam vitam profundere dixit Archilochus, ideo ex urbe eiectus eſt à Lacedæmonijs, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Belli nervi ſunt divitiæ, Diſs. 21. in Virg. n. 7.
Belli ſimulacrum erant nuptiæ antiquitus, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.
Belli meditationem Lacedæmonij eſſe voluerunt ſaltationem, quæ *καρνατισμὸς* dicitur, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
Belli ſtudijs floruit Sicilia, & præſertim Syracuſæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 5.
Belli ſumptus Alexander, & alij ex hoſtili regione compararunt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.
Belli dolos didicerunt Romani a Pœnis, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Belli artes tradunt poëtæ, Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Belli, & pacis artibus pauci floruerunt, Diſs. 25. in Virg. n. 1. *Vide. Bellis. Bellum*.
Bellicâ virtute dicitur Vir, Diſs. 3. in Virg. n. 4.
Bellicâ fortitudine caruerunt Aratus Sicyonius, & Demoſthenes, licet in pace fortes, Diſs. 15. in Virg. n. 1.
Bellicæ rei imperiti Lucullus, & Xenophon librorum lectione maximi duces evaſerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſs. 74. in Cic. n. 3. 4.
Bellicæ artes minùs gratæ ſunt, quàm pacis artes, Diſs. 1. in Eurip. n. 15.
Bellicam virtutem enervarunt ludi gymnici, Diſs. 85. in Cic. n 6.
Bellicam virtutem omnibus virtutibus præferebant Veteres, Diſs. 50. in Anthol. n. 2. & Diſs. 52. in Anthol. n. 2.
Bellicis artibus non inclaruerunt Appij, ſed eloquentiâ, Diſs. 36 in Cic. n 17.
Bellicis artibus Romani magis eloquentiam honorarunt, Diſs. 36. in Cic. n. 17.
Bellicoſa erat nobilitas Carthaginenſium, Diſs. 21. in Virg. n. 13.
Bellicoſiſſimi exiſtentes Perſæ ignaviſſimi evaſerunt, Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Bellicus pulvis terræmotus, & fulminis vim exprimit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 19.
Bellis etiam tibijs utebantur Lacedæmones, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 28. in Thucyd. n. 2. Diſs. 57. in Thucyd. n. 1. & ſeqq Cretenſes autem lyrâ, & citharâ, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 57. in Thucyd. n 10.
Bellis exiſtentibus leges ſilent iuxta illud dictum Oratoris, Diſs. 53. in Anthol. n. 3.
Bellis aſſuetos populos legibus continere difficilius eſt, Diſs. 53. in Anthol, n. 3.
Bellis abſtinebant Hyperborei, & Seres, Diſs. 77. in Anthol. n 12. 15.
Bellis vexati populi floruerunt, corrupti autem ſunt proſperâ fortunâ, Diſs. 1. in Liv. num. 5. & ſeqq.
Bellis ſingulis Athenienſes decem duces præficiebant, Diſs. 4. in Cic n. 3.
Bello niſi utiles eſſent virtutes, neglexit Lycurgus, Diſs. 49. in Anthol. n. 4.
Bello opus eſt factis, non dictis, Diſs. 56. in Anthol n. 12.
Bello Caſtor, & Pollux vexarunt Athenienſes ob raptam à Theſeo Helenam, Diſs. 16. in Eurip. n. 6. 13.
Bello Peruſino victor Auguſtus trecentos captivos immolavit Cæſari, Diſs. 17. in Eurip. n. 7.
Bello fugitivorum confecto Craſſus impetravit, ut ovans laureâ coronâ uteretur, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Bello toto confecto triumphandum erat, Diſs. 24. in Liv. n. 14. & Diſs. 25. in Liv. n. 1. & ſeqq.
Bello Mithridatico nondum omnino profligato deceſſit ex Aſia Lucullus, & tamen triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 1.
Bello Mithridatico quam prædam fecerit Lucullus, Diſs. 26 in Liv. n. 3.
Bello præferenda eſt pax, Diſs. 30 in Liv. n 54.
Bello fore ut moreretur, prædixerat Achilli Theſeus, Diſs. 12. in Virg. n. 2.
Bello quidam fortes non fuerunt, qui in pace fuerant, Diſs. 15. in Virg. n 1.
Bello etiam fortiſſimus fuit Socrates, Diſs. 54. in Cic. n. 9.
Bello gallico profligato Cæſar non impetravit à Senatu, ut eius ratio haberetur in petendo conſulatu, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
Bello abeuntem filium Spartana mulier interfecit

ſecit, Diſs. 51. in Anthol. n. 1. & Diſs. 52. in Anthol. n. 2.

Bello idoneus quis ſit exercitationibus corporis Diſs. 16. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.

Bello præſtitiſſe Athenienſes Ariſtophanes tradit, quia muſicam diſcebant, & in paleſtrâ ſe ſe exercebant, Diſs. 56. in Thucyd. n. 3.

in Bello fallere hoſtes dolis Spartani ſolebant, Diſs. 56. in Thucyd. n. 7.

in Bello veriſſimum eſt Virgilij dictum: *poſſunt, quia poſſe videntur*. Diſs. 53. in Thucyd. n. 5.

in Bello etiam Perſæ ignem ſacrum colebant, Diſs. 69. in Anthol. n. 4.

Bello ſimillimus eſt pugilatus inter certamina, Diſs. 11. in Anthol. n. 5. Diſs. 52. in Anthol. n. 2.

Bello an utiles eſſent athletæ, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.

Bello etiam exiſtente ludi Iſthimici celebrati ſunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 4. 5.

Bello gaudent Pallas, & Bacchus, Diſs. 44. in Anthol. n. 2. 9.

Bello quare adhibeantur tympana, litui, & tubæ, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.

Bello magna potentia comparari legibus Lacedæmoniorum non poterat, quia pecuniâ deſtituebantur, Diſs. 21. in Virg. n. 7.

Bello inutiles ſunt divitiæ, ſi pecuniâ deſtituantur, Diſs. 21. in Virg. n. 7. 8.

Bello univerſo contra Arabes ſeptem tantùm Romanorum ferro perierunt, Diſs. 21. in Virg. n. 10.

Bello interemptorum filij alebantur in Prytaneo publico ſumptu, Diſs. 22. in Thucyd. num. 4. quomodo illorum funus celebraretur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5.

Bello Marathonio interemptos, ubi ceciderant, ſepeliverunt, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5.

Bello etiam neceſſaria eſt eloquentia, Diſs. 9. in Cic. n. 1.

Bello adversùs Titanas aquila fuit fauſtum augurium Iovi, inde inſtitutum, ut aquila ſignum eſſet legionum, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.

Bello an magis conferant vires, vel ingenium, Diſs. 18. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

Bello præſtantes plerique magis admirantur, quàm domi rempublicam adminiſtrantes, Diſs. 18. in Anthol. n. 2.

in Bello poteſtas ſumma erat Conſulum, Diſs. 10. in Liv. n. 5.

in Bello contra Romanos Philippus plures urbes Sociorum excidit, quam hoſtium Romani, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.

à Bello ſiculo ut Athenienſes deterrerentur, Corinthij Hermas fregerunt, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9 *Vide. Belli. Bellum.*

Bellonæ ad ædem ſenatus dabatur his, qui à Bello ad triumphum reverti ſſent, Diſs. 24. in Liv. n 11. Diſs. 25. in Liv. n. 14.

Bellonæ Sacerdotes ſibi lacertos cultris cædebant, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Bellonæ, & Martis iuſſu Mercurius miſit pomum aureum, cuius cauſâ Deæ de pulchritudine contenderunt, Diſs. 59. in Anthol. n. 3.

Belluæ deficienſis ſibila referre Syringas in hymno Apollinis tradit Strabo, Diſs. 3. in Anthol. num. 7.

Belluæ marinæ vehebant Tritonem, Diſs. 16. in Virg. n. 6.

Belluas Livius vocat Gallos alienæ perſonæ accomudans orationem, Diſs. 7. in Liv. n. 1.

Bellum Troianum a quibus populis ex parte Troianorum geſtum fuerit, Diſs. 12. in Eurip. n. 11. 12. *Vide. Troianum Bellum.*

Bellum inter Phocenſes, & Thebanos, quod ſacrum appellatum eſt, exarſit propter mulierem reptam, & decennale fuit, Diſs. 15. in Eurip. n. 5. & potentiâ Philippi ſedatum eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.

Bellum piraticum quanto tempore confecerit Pompeius, Diſs. 14. in Eurip. n. 9.

Bellum Criſaicum inter Phocenſes, & Cyrrhæos exarſit ob raptam Magiſtho, Diſs. 55. in Anthol. n. 22. Diſs. 55. in Eurip. n. 5.

Bellum Athenienſibus quia intulit Minos, immanis tyrannus eſt habitus, Diſs. 6. in Eurip. n. 2.

Bellum inferre inſulis, quum Crœſus cogitaret, quare irriſus ſit, Diſs. 13. in Eurip. n. 9.

Bellum cum Gigantibus, vel Titanibus fortiter geſſit Minerva, Diſs. 25. in Eurip. n. 6.

Bellum ſuſcipi quibus diebus poterat, hi prœliares appellantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Bellum patriæ primus Cinna intulit, Diſs. 12. in Liv. n. 7.

Bellum inceptare fas non eſt in Ferijs latinis, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Bellum decretum eſſe indicabat vexillum in arce poſitum, Diſs. 30. in Liv n. 26.

Bellum ſpectabant omnia conſilia Romuli, Diſs. 30. in Liv. n. 54.

Bellum ſignificant arma, Diſs. 3. in Virg. n 7.

Bellum Aſiæ inferre meditantem Philippum ut in Europâ detineret Demoſthenes, ei pecuniam Perſarum Rex miſit, Diſs. 51. in Cic. n. 3.

Bellum aditura iuventus in Lyceo exercebatur, Diſs. 58. in Cic. n. 6.

Bellum cum Romanis gerentes Tigranes, & Antiochus numquam vicerunt, licet innumeras gentes anteà devicissent, Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Bellum perpetuum eſt omnibus orbibus adversùs omnes iuxta aliquos, Diſs. 49. in Anthol. n. 4. 5.

Bellum adeuntes filios dimittentium feminarum, & ſcutum tradentium dictum, Diſs. 51. in Anthol. n. 2.

Bellum Troianum omnibus ſuperioribus anteponebant Græci, Diſs. 2. in Thucyd. n. 3. Diſs. 12. in Eurip. n. 12. 13.

Bellum ſuſcepturus Pericles oſtendit militibus Solis defectum non eſſe prodigium, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4.

Bellum Perſarum divinis rebus procuratis diſtuliſſe dicitur Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.

Bellum cum Megarenſibus pro Salamine recuperandâ ſi quis ſuaderet, capite plectebatur, Diſs. 21. in Virg. n. 11. quomodo autem Solon nihilominus id perſuaſerit, Diſs. 36. in Cic. n. 3.

Bellum Peloponſiacum, & ſiculum excitavit Alcibiades, Diſs. 36. in Cic. n. 5. 6. *Vide. Peloponeſiacum Bellum.*

Bel-

Bellum contra Perſas ſuſcepit Alexander Iſocratis oratione incitatus, Diſs. 10. in Cic. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 9.
Bellum Thebanorum Argivis ſuſcipientibus Hypſipyle fontem monſtravit, interim Opheltes poſtea Archemorus dictus à ſerpente occiſus eſt, & in eius honorem Nemeæa inſtituta ſunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 4. *Vide. Thebanum Bellum.*
Bellum nullum ullo paſſus eſt Hadrianus, Diſs. 14 in Anthol. n. 5.
Bellum ſervis indicebant Ephori magiſtratum ineuntes, ut eos occidere impunè liceret, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Bellum, in quo nemo ex his, qui arma tulerant, ſuperfuit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 9.
Bellum illatum repellentibus cunctatio ſæpe prodeſt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8. 9.
Bellum qui infert, celeritate opus habet, Diſs. 52. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.
Bellum contra Xerxem Athenienſes præcipuè confecerunt, Diſs. 56 in Thucyd. n. 15.
Bellum cum Græcis diu geſſit Æneas poſt captam Troiam, Diſs. 14. in Liv. n. 6. Diſs. 6. in Virg. n. 8.
Bellum Carthaginienſibus inferre non potuit Cambyſes impeditus à Tyriis, quorum colonia erat Carthago, Diſs. 20 in Virg. n. 4.
Bellum inferentes alicui regioni Genios illius precabantur, nè ſuccenſerent, Diſs. 24. in Virg. n. 5.
Bellum Athenienſes intulerunt Thebanis, quod Creon mortuos in bello ſepulturâ prohibebat, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 27. in Thucyd. n. 10. Diſs. 12. in Eurip. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 1.
Bellum ingens concitavit Demoſthenes adversùs Philippum, Diſs. 11. in Cic. n. 3.
Bellum Mithridaticum Lucullus aggreſſus eſt inſcius belli gerendi, ſed hiſtoriæ lectione confecit, Diſs. 8 in Liv. n. 5. *Vide. Mithridaticum Bellum.*
Bellum graviſſimum ſuſceperunt Athenienſes, quum occidiſſent duos iuvenes Acharnenſes, qui non initiati ſacris Cereris interfuerant, Diſs. 39. in Anthol. n. 2.
Bellum octo annos cum Romanis geſſit Sertorius, quo interempto bellum redintegravit Perpenna, Diſs. 5. in Liv. n. 5.
Bellum punicum ſcripſit Nevius, Diſs. 11. in Liv. n. 1. *Vide. Punicum Bellum.*
Bellum indicturi Conſules quum aperiebant Jani templum, ritu gabino cingebantur, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Bellum adversùs Lacedæmonios in inſulâ Sphacteriâ obſeſſos Cleoni ceſſit Nicias damno Reipublicæ, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.
Bellum ſiculum imprudenter inchoarunt Athenienſes, Diſs. 52. in Thucyd. n. 2. 9. *Vide. Siculum Bellum.*
Bellum ſuſcepturis hoſtium vires, & propriæ examinandæ ſunt, & nihil magis nocet, quàm hoſtem ſuperatu facilem cogitare, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5.
Bellum unum poſt aliud quomodo geſſerint Romani, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.
Bellum antequam Perſis inferret Alexander, res Græciæ, & aliorum compoſuit, ſecus Ageſilaus, Diſs. 44. in Thucyd. num. 7.
Bellum habere in ſuâ regione, an in aliena expediat, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9. 10. Diſs. 45. in Thucyd. n. 2. uſque ad finem.
Bellum habere in ſuâ terrâ melius eſſe non ſatis firma ratio erat, nè Scipio in Affricam bellum transferret, Diſs. 44. in Thucyd. n. 8. Diſs. 45. in Thucyd. n. 2.
Bellum ſociale. *Vide ſociale bellum.*
Bellum Patriæ intulerunt multi, qui non fuerunt proditores, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.
Bellum trahere ſuadebat Memnon Rhodius ducibus Darij, quod optimum conſilium erat, Diſs. 52. in Thucyd n. 5. *Vide. Belli. Bellis. Certamen. Prælium. Pugna. Acies. Clades. Expeditio.*
Belum colebant Babylonij, Diſs. 23. in Virg. n. 6.
Belus pater Nini in ſacris litteris appellatur Nembrott, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.
Belus dicitur Hercules in Indiâ natus, Diſs. 7. in Anthol. n. 7.
Belus condidit Babylonem annis pluſquam ſepringentis, antequam Athenæ conderentur, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Benefici à poëtis finguntur filij Iovis; Neptuni verò immanes, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.
Beneficij locu conceſſum à Senatu eſt Craſſo, ut ovans laureâ uteretur, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Beneficij accepti à Syloſone memor Darius, quòd privatus eſſet, Rex creatus dilexit illum ſupra alios, Diſs. 79 in Anthol. n. 8.
Beneficijs multis affecta licet eſſet plebs, tamen quum Regnum affectare viderentur Manlius, & Melius capitali ſupplicio affecti ſunt, Diſs. 12. in Liv. n. 8.
Beneficijs affecti Athenienſes à Rege Macedoniæ hoſpitium eſſe ei cum Athenienſibus decreverunt, Diſs. 16. in Liv. n. 5.
Beneficijs multi à feris compenſati ſunt, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 39 in Cic. n. 6. 7.
Beneficiorum causâ in urbe Caſtricius à Smyrnæis ſepultus, Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.
Beneficiorum memores beſtiæ, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.
Beneficium Nutricis Romulus compenſavit perpetuis ſacris, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.
Beneficium, & pœnam dumtaxat eſſe Deos placuit Democrito, Diſs. 18 in Eurip. n. 6.
Beneficium recens in Thebanos niſi profuiſſet, Epaminondas damnatus fuiſſet, Diſs. 20. in Eurip. n. 21.
Benevolentia erga Cyrum, quamdiù ſtetit imperium Perſarum, duravit, Diſs. 21. in Eur. n. 17.
Benevolentia Regum multis philoſophis non profuit, Diſs 64. in Cic. n. 6.
Benevolentiam Iudicum captare debet orator, ſecus eſt, ſi quis apud Senatum loquatur, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2.
Benevolentiam auditorum aliquando conciliare non opus eſt oratoribus, Diſs. 25. in Cic. n. 1.
Benevolentiam non ſibi conciliant poëtæ, ſed attentionem invocatione muſarum, Diſs. 25. in Cic. n. 2.

Digitized by Google

Berecynthia quarè turrita fingatur, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Berecynthia tibia cur appellatur ab Horatio,& Virgilio, Diſs. 61. in Anthol. n 7.
Berecyntbiæ Saeerdores eur tibijs uterentur, Diſs. 61. in Anthol. n. 7. Diſs. 63. in Anthol. n. 4.
Berenia una ex quatuor Veſtalibus à Numâ captis, Diſs. 32. in Liv. n. 55.
Bereniee quum deformem eomam haberet, eredebat poetis eam laudantibus, Diſs. 41. in Thueyd. n 7.
Beroſi de eclipſi Lunæ opinio, Diſs. 11. in Thueyd. n. 4.
Beroſo ob divinas prædictiones Athenienſes ſtatuam linguâ inauratâ poſuerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Beroſus tradit, quum omnia ſidera in Cancro eonvenerint, Mundum eonflagraturum, quum in Caprieorno, diluvio demerſum iri, Diſs. 30. in Liv. n. 80.
Beroſus tradit Oſiridem interfeciſſe Lycurgum, Diſs. 46. in Anthol. n. 9.
Besbyeum Bithyniæ abſtulit mare, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
Beſſum Darij proditorem quomodo Alexander interfeeit, Diſs. 51. in Thueyd. n. 6.
Beſtiæ in ludis varijs modis irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Beſtiæ cicures ſi tantum certabant, ludus μονημέριον voeabatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Beſtiæ quot in ſpectaculis eertarent, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Beſtiæ quibus modis eluderentur, Diſs. 10. in Anthol. n. 13.
Beſtiarij numini plaeando mactabantur, Diſs. 31. in Virg. n. 5.
Beſtiarios dedit Conſtantius, quum eius pater gladiatores probibuiſſet, Diſs. 10. in Anth. num. 12.
Beſtiarum venenatarum remedia tradidit Aratus, Diſs. 72. in Cie. n. 3. Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cie. n. 2.
Beſtijs tribus gaudere Minervam querebatur Demoſthenes, Diſs. 20. in Eurip. n. 15.
Beta eſt appellatus Eratoſthenes, quia omnes artes optimè ſciebat, Diſs. 78. in Cie. n. 2.
Betullâ ex arbore faſces virgarum Conſulum erant, Diſs. 22. in Liv. n. 7.
Biss à matrimonio deterrebat quodam dicto ingenioſo, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.
Bibendi eertamine in honorem Calani inſtituto ab Alexandro triginta quinque ſtatim expirarunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 30.
Bibendi nimius uſus eauſa fuit, eur Alexander minùs idoneus eſſet ad procreandum, Diſs. 65. in Anthol. n. 30.
Bibendi modus quia præſcribatur à poëtis, Diſs. 14. In Anthol. n. 6.
Bibendi eertamina antiquitus inſtituta, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Bibentes plurimum nationes amant ebrios, & quarè, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.
Bibentes inter nationes Græei recenſentur, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.
Bibere ſolebat ſolùm Rex Perſarum, & filius eius natu maior ex quodam aureo eratere, Diſs. 21. in Liz. n. 4.
Bibere largiùs Latini dicunt *pergræcari*, & quarè, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.
Bibere, aut abire eogebantur eonvivæ apud Græcos poſt famem expletam, Diſs. 65. in Anthol. n. 23.
Bibere tria poeula tantùm jubet Eubulus, primum ſanitatis, ſecundum amoris, tertium ſomni, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Bibere cavis manibus puerum quum vidit, Diogenes poeulum abiecit, Diſs. 84. in Anthol. num. 17.
Bibere ſervos pluſquam poſſent, cogebant Laeedæmonij, Diſs. 20. in Thueyd. n. 4.
Bibere plurimum qui ſolerent, Diſ. 14. in Anth. n. 9.
Bibere unguenta vino permixta ſolebant Veteres, Diſs. 34. in Anthol. n. 6.
Bibere vinum non ſolebant Veteres, niſi illud Dijs libaſſent, Diſs. 35. in Anthol. n. 4.
Biberet uter plus, Hereules eum Leprea contendit, Diſs. 9. in Anthol. n. 3.
Biberunt humanum ſanguinem ſocij Catilinæ, ut fœdus inirent, Diſs. 2. in Cie. n. 10.
Bibiſſet ſi ex aliquâ aquâ Ibis avis, eam idoneam ſacriſicijs putabant Ægyptij, Diſs. 28. in Thueyd. n. 3.
Bibit Cieutam Socrates iniuſtè damnatus, Diſs. 83. in Cie. n. 11.
Biblinum vinum à Bibliâ Thraeiæ regione, Diſs. 11. in Eurip n. 7.
Bibliothecæ Euripidis, & aliæ inſignes, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Bibliotheea animata appellatus eſt Longinus, Diſs. 46. in Cie. n. 5.
in Bibliothecâ publicâ imago Varronis viventis poſita eſt, Diſs. 44. in Cie. n. 5.
Bibliothecæ auro, & ebore ornabantur, Diſs. 1. in Liv. n. 14.
Bibliothecis ex omnibus ſtatuas Livij, & Virgilij amovere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6. 7.
Biblia perpetuo luctu aqua fluens facta eſt, Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Biceps erat Janus, quia Apollinem, & Dianam repræſentabat, Diſs. 44 in Anthol. n. 1. *Vide. Bifrons*.
Bidentes hoſtiç quæ dieerētur, Diſs. 42. in Virg. n. 7.
Biennio maiorem vacationem viduis non conceſſit Auguſtus, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.
Biennio ſponſalia terminari ſaneivit Auguſtus, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Biennio Africam Scipio perdomuit, Diſs. 52. in Thueyd. n. 7.
Biennium intereedere oportebat inter duos magiſtratus, Diſs. 89. in Cie. n. 4.
Bifrons fingitur Janus propter ſcientiam præteritorum, & providentiam futurorum, Diſs. 30. in Liv. n. 55. & quia ortum, & oecaſum exprimebat, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Bifrons Cecrops fingebatur, quia Matrimonia inſtituit, Diſs. 4. in Thueyd. n. 1. *Vide. Biceps*,
Bigæ, quæ in Circenſibus decertabant, Lunæ ſacræ

cræ erant, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Bigas ſeptem miſit Alcibiades ad Olympicos ludos, & primam, ſecundam, & tertiam, vel quartam palmam obtinuit, Diſs. 6. in Anthol. n. 8. Diſs. 37. in Thucyd. n. 8.
Bigas invenerunt Phryges, Diſs. 9. in Thucyd. n 4.
Bigis equorum alborum trecentia Agrigentini occurrerunt Exæneto Olympico victori, Diſs. 28. in Liv. n. 1.
Bile ſe purgant canes quadam herbâ, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Bimæ oves erant hoſtiæ bidentes, Diſs. 42. in in Virg. n. 7.
Bipedalem ſolem eſſe dixit Epicurus, Diſs 83. in Cic. n. 10.
Biſontes decertabant in ludis, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Biſſexti nomen undè emanaverit, Diſs. 30. in Liv. num. 64.
Biſtonides dicuntur Bacchantes, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.
Bithyni ſervi erant Byzantiorum, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
Bithyniæ Rex Pruſias Hannibalem tradere Romanis noluit, ne iura hoſpitij violaret, Diſs. 16. in Liv. n. 5.
Blanditiæ, quæ adhibebantur a Romanis in petendis magiſtratibus, Diſs. 88. & 89. in Cic. per tot.
Blaſphemant plerumque ebrij, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.
Blautasviris convenire putat Clemens Alexandrinus, Diss. 24. in Cic. n. 4.
Blemyes ab Aureliano ducti ſunt in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 19.
Borario in ſoro templum Herculis Victoris erat, in quo cenam exhibebant triumphantes, Diſs. 29. in Liv. n 6.
Bocchi imaginem deijcere voluit Marius, ideo Sylla ei infenſus fuit, Diſs. 5. in Liv. n. 2.
Boëdromion eſt menſis Auguſtus, Diſs. 6. in Anthol. n. 6.
Bœo antiqua poëtria, Diſs. 75. in Anthol. n. 5.
Bœoti quaſi ſervi erant Theſſalorum, & a quibuſdam Theſſalœcetæ vocantur, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.
Bœoti patriam relinquere noluerunt, & Meneſtæ, & Peneſtæ quare appellati ſint, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.
Bœoti aſparago coronabant ſponſas, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Bœoti Hippotarum vicum exciderunt, quia in eo ſe recepiſſent raptores puellæ, Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Bœotiæ ablata eſt Eubœa terræmotu, Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
Bœotiorum naves ſingulæ centum viginti viros vehebant, Diſs. 12 in Eurip. n. 15.
Bœotiorum ingenium hebes ſignificat proverbium: *ſus Bœotia*, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Boëthum nutrijt vacca, Diſs. 18 in Liv. n. 4.
Boëthus tempore Auguſti floruit, malus poëta appellatur a Strabone, Diſs. 16. in Anthol. n. 1.
Boëthus animum ex igne, & aëre conſtare putavit, Diſs. 72. in Anthol. n. 5.
Bona veſtalis, quæ inteſtata decederet, fiebant publica, Diſs. 31. in Liv. n. 11.
Bona corporis, & fortunæ Peripatetici ſummo bono contineri exiſtimabant, Diſs. 45. in Cic. Cic. n. 6 Diſs. 55. in Cic. n. 5. Diſs. 65. in Cic. n. 6. Ariſtippus, Diſs. 55. in Cic. n. 4.
Bona omnia divitijs contineri dixit Ariſtoteles, Diſs. 9. in Thucyd. n. 1.
Bona fortunæ enervant animos, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.
Bona fortunæ non pariunt veram felicitatem, Diſs. 1. in Eurip. n. 11.
Bona verba dicere iubebantur, quum iubebantur ſavere linguis, Diſs. 44. in Virg. n. 4.
Bona nulla eſt mulier, Diſs. 15. in Anthol. n. 2. 3.
Bona Dea eſt eadem ac Veſta, & Ceres, Diſs. 38. in Anthol n. 4.
Bona Dea eſt Maia, Diſs. 38. in Anthol. n. 8.
Bona tantùm petenda ſunt, non aliæ res, ut faciebat Spartanorum Civitas, Diſs. 41. in Anthol. n. 4.
Bona mixta ſunt malis, Diſs. 6. in Anthol. n. 18. Diſs. 17. in Anthol. n. 8. Diſs. 41. in Anthol. n. 5. Diſs. 17. in Thucyd. n. 6. Diſs. 35. in Thucyd. num. 1.
Bona, quæ artibus comparantur, ſtabilia ſunt, ideo Mercurius ſaxo quadrato inſiſtit, Diſs. 81. in Anthol n. 3.
Bona fortunæ non occultanda, ſed ijs utendum, quia ſunt Dei dona; alioquin Deus illa auſert, Diſs. 80 in Anthol. n. 8.
Bona Socratis quingentis dracmis æſtimata ſunt, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Bonæ Deæ nomine colebatur terra, Diſs. 38. in Anthol. n. 2. 7 Diſs. 31. in Liv. n. 31.
Bonæ Deæ in ſacris ſtupro commiſſo Clodius Rempublicam perturbare non deſtitit, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3. Diſs. 2. in Cic, n. 11.
Bonæ Deæ in ſacris Clodius uxorem Cæſaris corrupit, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.
Bonæ fortunæ ſimulacrum quum impetrare non potuiſſet Adoleſcens ſe interemit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Bonæ etiam mulieres moleſtæ ſunt, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Bonæ Deæ ſacra in occulto fiebant, nèc licebat maribus ea ſpectare, Diſs. 38. in Anthol. n. 2. & Diſs. 2. in Cic. n. 11.
Bonæ Deæ ſacrificabatur ſus prægnans, Diſs. 38. in Anthol. n. 7.
Boni ſi non ſint melioris conditionis, quam mali, civitates non florent, Diſs. 20. in Eurip. n. 1. & 23.
Boni præmijs afficiendi eſſent, etiamſi ſtellis cogentibus agerent, Diſs. 9. in Virg. n. 2.
Boni cognomen inditum eſt Phocioni, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.
Boni civis officio non defuerunt Gracchi, Diſs. 35. in Cic. n. 3.
Boni principium Oromaſdem adorabant Perſæ, Diſs. 91. in Anthol. n. 9.
Boni appellabantur Penates, Diſs. 16. in Vir. n. 4.
Bonis paternis privatus eſt Pugil, eo quod in certamine adeo deformatus eſſet, ut à fratre non agnoſceretur, Diſs. 12. in Anthol. n. 4.

Bonis fortunæ affluentes ægrè ferunt mortem, Diſs. 82. in Anthol. n. 1.
Bonis genijs Ægyptij tribuebant Orientem, malis autem Occidentem, Diſs. 7. in Eurip. n. 11.
Bonis, & malis poſt mortem quid contingat iuxta Stoicos, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 10.
Bonitatem Antipatri eius legatis laudantibus dixit Hyperides, nolle ſe bonum dominum, Diſs. 77. in Cic. num. 4.
Bono Dæmoni libabant Antiqui, antequam convivium inirent, & quare, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.
Bono Univerſi compenſat damna partium ipſius Deus, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.
Bonorum omnium auctorem Oſiridem Ægyptij putabant, Diſs. 19. in Thucyd. n. 4.
Bonos a malis dignoſci deſiderabat Euripides, & Socrates, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.
Bonos homines evadere poſt mortem bonos genios aliqui crediderunt, Diſs. 35. in Virg n. 6.
Bonum ſummum in quibus rebus collocarint variæ ſectæ philoſophorum, Diſs. 41. in Anthol. n. 2. Diſs. 1. in Eurip. n. 11. Diſs. 16. in Eurip. n. 8. Diſs. 45. in Cic. n. 6. 7. Diſs. 55. in Cic. n. 4. Diſs. 65. in Cic. n. 5. 6.
Bonum ſummum eſſe unum opinatus eſt Euclides Megarenſis, Diſs. 56. in Cic. n. 2.
Bonum virum dicere Lacedæmonij coëgerunt conſilium utile, quod malus vir attulerat, Diſs. 33. in Cic. n. 4.
Bonum ſummum animi tranquillitate definivit Democritus, quam Eveſto nuncupavit, Diſs. 45. in Cic. n. 2.
Bonum imperare plagis occiduis, ſeptemtrionalibus, & ortivis opinati ſunt Manichæi, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.
Bonum vocarunt Athenienſes Phocionem, & tamen interfecerunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11.
Bonum conſilium qui attuliſſet, aureo latere donabatur, licet verberaretur, ſi contra ſententiam Regis Perſarum eſſet, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8. Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Bonus eſſe debet perfectus orator, Diſs. 33. in Cic. num. 2. Diſs. 34. in Cic. num. 3. 7. Diſs. 35. 36. in Cic. per tot.
Bonus Dæmon appellatus eſt Bacchus, Diſs. 13. in Anthol. n. 8.
Bos tauri nomine ſignificatur, Diſs. 22. in Anthol. n. 9. 11.
Boſphoranis domitis Agrippa triumphum recuſavit, & ornamentis contentus fuit, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Bovem immolabant imperatores Lacedæmonij, ſi prudentiâ bellum confeciſſent, ſin viribus gallum, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 24. in Liv num. 10.
Bovem primus Prometheus immolavit, Diſs. 22. in Anthol. n. 4.
Bovem ex Myrrhâ, & ture confecit Empedocles, & aromatis conditum diſtribuit populo, quum in Olympijs curru viciſſet, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Bovem fordam, hoc eſt gravidam, mactabant in Fordicidijs, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Boves eximiæ magnitudinis quòd producat, Italia vocatur, Diſs. 36. in Thucyd. n. 5.
Boves quadrati qui dicantur à Colomellâ, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.
Boves agens arator, & cum latrone congrediens ſaltationis genus erat, Diſs. 17. in Anthol. n. 5.
Boves mactandi non ſunt, Diſs. 22. in Anthol. n. 4.
Boves immolaſſe Pythagoram ob repertum problema geometricum inveriſimile, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.
Boves aratores immolari lege prohibuit Solon, Diſs. 22. in Anthol. n. 6.
Boves ſacrificabantur Iovi, Diſs. 22. in Anthol. n. 7. 8. undè originem id habuerit, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Boves, & equum, & arma Sponſa, & Sponſus ſibi invicem mittebant apud Germanos, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.
Boves Geryonis abigentem Hercolem Livius narrat, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Boves Herculis abigentes Motye indicavit, & an orbs ab eâ appellata ſit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Boves quinquennes ſacrificabantur, Diſs. 42. in Virg. n. 8.
Boves faliſci, quia plerunque candidi erant, in triumphis mactabantur, Diſs. 43. in Virg. n. 2.
Boves Apollini furatus eſt Mercurius, & in pœnam coactus eſt lyram illi tradere, qui eam conceſſit Orpheo, Diſs. 74. in Anthol. n. 5.
Boves candidi ſi non reperiebantur, cretâ dealbabantur, Diſs. 43. in Virg. n. 2.
Bovis corio ſedere ſupplicationis genus apud Scythas Diſs. 26. in Thuc. n. 7. Diſs. 22. in Eurip. n. 8.
Bovis corio Prometheus contexit duas partiones, quarum alterâ carnes continebantur, alterâ viſcera, & oſſa, & Juppiter ſecundam elegit, indè inſtitutum, ut carnes comederentur, & viſcera Dijs adolerentur, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.
Bovis corio quantum ſoli occuparent mercati Tyrij Byrſam arcem in eo condiderunt, Diſs. 21. in Virg. n. 2.
Bovis mugitu Æneas admonitus orbem Æneam condidit, deinde Ænon appellatam, Diſs. 15. in Liv. n. 5.
Boum furtum Apollini factum à Mercorio, Diſs. 74. in Anthol. n. 5.
Brachia ſub veſte continebant Juvenes Lacedæmonij, Romani verò per annum dumtaxat, Diſs. 54. in Anthol. n. 6.
Brachmanes philoſophi apud Indos, Diſs. 54. in Cic. n. 6.
Branchus populum lauri ramo aſpergebat, ut peſtis ceſſaret, & carmina cani in honorem Apollinis iuſſit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10. Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Braſmatias appellat Ammianus Marcellinus genus quoddam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.
Braſtas eſſe genus terræmotuum ferunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.
Brettania vox Athenæi ſignificat *Brutiam*, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.
Breve ver quare dicatur ab Ovidio, Diſs. 65. in Anthol. n. 5.
Brevem primam ſyllabam vocis *Phonaſcus* fecit

non ritè Sidonius Apollinaris, Diſs. 87. in Cic. n. 1
Brevem, & longam eandem ſyllabam Græci frequenter faciunt, Diſs. 56. in Anthol. o. 12.
Brevitas Salloſtij ſuſpicitur a Quintiliano, Diſs. 2. in Virg. n. 1. Diſs. 6. in Liv. n. 3.
Brevitas Virgilij, Diſs. 2. in Virg. o. 1. & ſeqq.
Brevitas vitæ nos ad lætitiam hortari debet, Diſs. 32. in Anthol. n 1. Diſs. 33. in Anthol. n. 4.
Brevitas Saluſtij non probaretur in oratore, & quæ in eo requiratur, Diſs. 84. in Cic. n. 2.
Briareus auxiliom Iovi tulit, quum illum Dij in vincula vellẽt conijcere, Diſs. 28. in Virg. n. 4.
Briſon dialecticam maximè excoluit, Diſs. 60. in Cic. n. 1.
Britanni hoſpitibus feri erant antiquitus, Diſs. 34. in Thucyd. n. 6. Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Britanniâ imperio adiectâ Claudius orbem auxit, Diſs. 23. io Liv. n. 11.
Britannia incognita erat antiqoitus, & ideo Atheoæi vox *Βρεττανία* non eam ſigoificat, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.
Britanniam, & Orcbades inſulas imperio adiacerunt Claudius, & ceteri Priocipes, Diſs. 9. io Liv. n. 14.
Britanniam aditurus Cæſar tres ſervos habebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.
Britanniam quum adijſſet Cæſar, ſupplicatio viginti dies babita eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 7.
Britannicum fratrem interſecit Nero, Diſs. 19. in Tbucyd. n. 9.
Britannos eſſe Autochthonas Diodorus Siculus arbitrator, Diſs. 4. in Tbucyd. n. 10.
Brizo Dea interpretationis ſomniorum, Diſs. 29. in Eurip. n. 9.
Bruchis, & cocbleis nihil oobiliores eſſe dicebat Antiſthenes Athenienſes, quoniam ſe terrâ editos iactabaot, Diſs. 4. in Thucyd n. 7.
Brumam auni magni fuiſſe diluvium aliqui tradiderunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11.
Bruta an ratione utantur, Diſs 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 38. 39. in Cic. per tot. *Vide. Animalia*.
Brutia intelligenda eſt vox *Βρεττανία*, qua otitur Athenæus, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.
Brutiani, quòd primi ad Anoibalem defeciſſent, tanquam publici magiſtratuom ſerui habebantur, Diſs. 20. io Tbucyd. n. 1.
Brutij ſidi fuerunt Hannibali, quia veniam a Romanis deſperabant, Diſs. 51 in Thucyd. n. 8.
Brutiorum, & Locanorum in finibus erat fluvius Acheron, Diſs. 83. in Anthol. n 14.
Brutios tenoeront Locri Epizepbyrij, & Ozolæ comites Aiacis Oilei, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.
Bruto denominatus an ſit menſis Iunius, Diſs. 30. io Liv. n. 46. 67.
Brutum ferientem ne videret Cæſar ſibi veſte caput involvit, Diſs. 24. in Eurip n. 3.
Brutum, & Caſſium quòd laudaſſet Cremutius Cordus accuſatus, necem ſibi cooſcivit, Diſs. 6. in Liv. o. 1.
Brutum, & Caſſium laodat Livios, licet Auguſti amicitiâ polleret, Diſs. 6. in Liv. n. 4.
Brutus populum, & milites eloquentiâ impolit ad proſequendum Regem, Diſs. 36. in Cic. n. 14.
Brutus ut Patriæ ſaluti conſuleret, filium interfecit, Diſs. 51. in Anthol. n. 2.
Brutus, & Caſſius interfecto Cæſare nummos cum pileo, & duobus pogionibus cudendos curarunt, Diſs. 29 in Liv. n. 4.
Bryaxis unos ex ſculptoribus, qui cælarunt Mauſoleom, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Bubulci quorannis in Ida Anchiſæ parentabant, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Bubus Indicis veſcebantur Cynamyni; ideo agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Buccino veſtes purpureo colore inficiuntur, Diſs. 25. in Eurip. n. 13
Bucephalum Alexander ſexdecim talentis emit, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.
Bucepbalus ornatus neminem, præter Alexandrum, ſeſſorem patiebatur, Diſs. 39. in Cic. n. 7.
Bucolicis nomen ſuum poſuiſſe Virgilium dicebat Palæmon, qoia præſagiret futurum omnium iudicem, Diſs. 6. in Cic. o. 7.
Bucolicom carmen invenerunt Siculi, Diſs. 33. in Tbucyd. n. 3.
Bugoniam, & Eoropam ſcripſit Eumelus Poëta, Diſs. 35. in Thucyd n. 8.
Bulbos cum nucleis pineis, & Erucæ ſucco, & pipere apponebant in ouptijs, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.
Bularchus pictor ignobilis, Diſs. 48. io Cic. n. 5.
Bulengerus refellitur, quom tradit ludos Romanus duos dies celebrari, Diſs. 19. in Cic. n. 3.
Bullæ incluſa amuleta contra invidiam dependebant e collo triumphantium, Diſs. 28. in Liv. n. 13.
Bupalus ſculptor ignobilis, Diſs. 48. in Cic. n. 5.
Buphagus vocatur larus propter voracitatem, & Herculi ſacra eſt, Diſs. 9. in Anrbol. n. 3.
Bupbonia pro re antiquiſſimâ accipit Ariſtophanes, Diſs. 22. in Anthol. n. 8,
Bupbonia ſacra unde ita appellata ſint, Diſs. 22. io Anthol. n. 8.
Buphonus appellabatur ſacerdos Iovis Pol ei a cæde boum, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Bura Achaæ urbs terræmotu concidit, qood Achæi ſupplices a templo Neptuoi Heliconij abſtraxerant, Diſs. 77. in Anthol. n. 4. Diſs. 34. in Thucyd. o. 1. Diſs. 48. in Tbucyd. n. 3. 7. 28.
Buricho Demetrij Adulatori templa cooſtituerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Tbucyd. n. 14.
Buris curvatura aratri, Diſs. 23. in Liv. n. 6.
Burnus Deus libidinum, Diſs. 18. in Tbucyd. n. 10.
Buſiris, quia immaniſſimus fuit, dicitur Neptuni filius, Diſs. 19. io Anthol n. 5.
Buſiridem laudavit Polycrates, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Buſtom in lege duodecim tabularum accipitur pro ſepulcro, Diſs. 24. in Thucyd. n. 5.
Buthyſiæ apparatum fecit Nero, quum primùm barbam poſuit, Diſs. 42. in Aothol. n. 14.
Buxo tibias fabricabant Phryges, Diſs. 60. in Anthol. n. 1.
Buxus in formas ferarum figurabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 7.
Byblios apud Euſebium, Diſs. 68. in Anthol n. 7.
Byrſam arcem Tyrij vocarunt, quia eam coodiderant in ſolo, quod corio bovis occuparant, Diſs. 21. in Virg. n. 2.

By-

Byſra erant nomen arcis Carthaginis, quod ſignificat lucum munitum, Diſs. 21. in Virg. n. 3.
Byſſinas veſtes Ægyptij primi confecerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Byzacij agri frugem centuplicem reddunt, Diſs. 21. in Virg. n. 11.
Byzantij non licebat tonſoribus habere novaculam, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Byzantinus orator dixit leges ſe habere, quomodo ipſe vellet, Diſs. 79. in Cic. n. 8.
Byzantiorum ſervi erant Bithyni, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
Byzantium quum veniſſet Pauſanias, loci delicijs corruptus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.
Byzantium quum Conſtantinus tranſtulit imperium, Roma decreverat, Diſs. 23. in Liv. n. 12.
Byzantium excindere cupientes milites Xenophon compreſſit, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

C

CAbiros vocabant Deos Samothraceum, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Caceabe dicta eſt Carthago, quia caput equi inventum eſt in fundamentis, Diſs. 21. in Virg. num. 6.
Caci fabulâ utitur Livius ad explicandam aræ maximæ, & Herculis religionem, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Cacum Recaranus quidam interfecit, Diſs. 7. in Anthol. n. 8.
Cadaver Euripidis Athenienſes per legatus petierunt, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.
Cadaver quadraginta cubitorum creditum eſt fuiſſe Orionis, aut Oti, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Cadaver Oreſtis erat ſexdecim cubitorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Cadaver domini in Tiberim proiectum canis ſuſtentabat, ne mergeretur, Diſs. 21. in Eurip. num. 13.
Cadaver ne reperiretur, Alexander moribundus ſe præcipitare voluit in Euphratem, ut Deus exiſtimaretur, Diſs. 43. in Thucyd. n. 4.
Cadavera convivarum cognovit Simonides memoriâ locorum, Diſs. 87 in Cic. n. 5.
Cadavera Perſæ non concremabant, Diſs. 69. in Anthol. n. 6. 7. & ſi quis concremaſſet, puniabatur, Diſs. 69. in Anthol. n. 7. Ægyptij pariter non concremabant, Diſs. 69. in Anthol. num. 7.
Cadavera Perſæ non humabant, Diſs. 70. in Anth. num. 1. contra, Diſs. 70. in Anthol. n. 2. 3.
Cadavera cum quantitate auri ſepeliebantur, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.
Cadavera Ægyptij interdum in inſulâ quadam ſepeliebant, Diſs. 83. in Anthol. n. 5. Diſs. 24. in Thucyd. n. 8.
Cadavera abluuntur aquâ apud omnes, Diſs. 70. in Anthol. n. 4. ſecus eſt apud Perſas, Diſs. 70. in Anthol. n. 4. 7.
Cadavera ante oſtium proponebantur pedibus in viam ſpectantibus, Diſs. 22. in Thucyd. n. 6.
Cadavera plerumque in vijs ſepeliebantur, ut viatores mortalitatis admonerentur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 4.
Cadavera omnia e Delo aſportarunt quum eam purgarent, Diſs. 39. in Thucyd. n. 2.
Cadavera cremabantur in campo Martio, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3. an Græci comburerent, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Cadavera Barbari non concremabant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10. *Vide. Corpora mortuorum. Mortuos.*
Cadaveri Alexandri Auguſtus coronam auream, impoſuit, Diſs. 32. in Anthol. n. 7.
Cadaverum odorem voltures ex intervallo multorum millium ſentiunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Cadentia ſidera quid ſint iuxta Plinium, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Cadi centum vini chii erant in convivio, quòd Cæſar actu triumpho populo exhibuit, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Cadiſcus Cretæ promontorium, Diſs. 66. in Anthol. n. 2.
Cadmus litteras in Græciam attulit, Diſs. 14. in Cic. n. 8.
Cadmus Aſylum aperuit, & ideo dicuntur ipſi homines e dentibus ſerpentis nati, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8. 9. Diſs. 9. in Liv. n. 6.
Cadmus divitijs Regnum Thebarum adeptus eſt Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Cadmus aes, metalla, & conflaturam primus invenit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Caduſiorum equitatus ſequebatur Cyrum, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Cæcina Severus cenſuit aram ultioni, quum Tiberius mortem Germanici vindicaſſet, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Cæcitas dicenda eſt mors, Diſs. 21. in Eurip. n. 1. 5.
Cæcos efficit fortunatos fortuna, quum & ipſa cæca ſit, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Cæcum patrem Cornelius regebat, ideo Scipio appellatus eſt, Diſs. 36. in Anthol. n. 2.
Cæcus interfuit ſacris Cereris, & oculorum ſenſum recuperavit, Diſs. 36. in Anthol. n. 1.
Cæcus quod eſſet Homerus Pythijs certare non potuit, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Cæcus fingitur Plutus, quia divitias indignis largiatur, & dignos prætereat, Diſs. 33. in Anthol. n. 2.
Cæcus amor cur fingatur a poëtis, *Diſs.* 56. in Anthol. n. 3.
Cæcus factus eſt Steſichorus, quòd Helenæ maledixiſſet, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.
Cæde in patrem Thoantem abſtinuit Hypſipyle, & ideo in exilium acta eſt, Diſs. 6. in Anthol. num. 4.
Cæde commiſſâ homines luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Cæde Carmanor expiavit Apollinē, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Cæde ne ſe ullius contaminaret, Titus pontificatum maximum accepit, Diſs. 10. in Anthol. n. 25.
Cæde matris abſolutus eſt Oreſtes, quia ulciſcendi cauſâ patris interfecerat, Diſs. 12. in Eurip. n. 5.
Cædes plerumque in conviviis fiebant, ideo in-

ſti-

Digitized by Google

ſtitutum, ut partes ſingulis tribuerentur, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 30. in Cic. n. 4.

Cædes Marij victoris, Diſs. 2. in Cic. n. 5. Syllæ, Diſs. 2. in Cic. n. 6. 7.

Cædes hominum equâ expiari queritur Ovidius Diſs. 53. in Thucyd. n. 25.

Cædibus Amicorum. & Clyti ſui ſervatoris ob nimium vinum ſe ſe contaminavit Alexander, Diſs. 44. in Anthol. n. 12. Diſs. 65. in Anthol. n. 19.

Cælebs Pleto vixit, ideo ſenex ſacris placavit naturam, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.

Cælibari haſtâ crines novæ nuptæ diſcriminebantur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 5.

Cælibes Auguſtus vetuit capere ex teſtamento eorum, qui proximi non eſſent. Diſs. 25. in Anthol. n. 1.

Cælibes mulctabant Cenſores, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.

Cælibes apud Lacedæmonios etiam puniebantur, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Cælibum ſepulcris imponebatur puer cum Hydriâ, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.

Cælij Rhodigini. *Vide. Cælij.*

Cælum, *Vide Cælum.*

Cæmentitij parietes minùs tuti ſunt in terræ motibus, quàm lateritij, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.

Cæneus haſtam ſuam tantùm adorabat, Diſs. 50. in Anthol. n. 1. & cogebat hoſpites, ut pro Deo colerent, Diſs. 25. in Virg. n. 6.

Cæninenſibus victis, eorumque Rege obtruncato Romulus triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 1. 3. & templum Iovi Pheretrio ſtatuit, Diſs. 10. in Anthol. n. 58.

Cænini, & plures alij populi in urbem recepti ſunt, Diſs. 9. in Liv. n. 6.

Cænum ſibi tanquam thoracem circumdat Ichneumon cū Crocodilo dimicaturus, Diſs. 38. in Cic. n. 7. *Vide. Limum. Lutum.*

Cæpio ſenatum oppugnavit, Diſs. 35. in Cic. n. 2.

Cæpio inſidiatus eſt Auguſto, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Cæremonias funerum invenit Pluto, Diſs. 7. in Eurip. n. 52.

Cæremonias ſacrorum Cereris inſtituit Eumolpus, Diſs. 39. in Anthol. n. 9.

Cæruleus color, quo utebatur factio Veneta aurigarum autumnum exprimebat, Diſs. 20. in Cic. n. 8.

Cæſar, cum Conſulatum peteret, ut abſentis ratio haberetur, non impetravit, Diſs. 89. in Cic. n. 3.

Cæſar amplitudinem urbis porrexit, Diſs. 23. in Liv. n. 11.

Cæſar invitus ad ignoſcendum Ligario adductus eſt a Cicerone, Diſs. 47. in Cic. n. 5.

Cæſar vigeſimum primum agens annum Dolabellam in iudicium vocavit, Diſs. 86. in Cic. n. 1.

Cæſar ſeditionem ſedavit milites appellando Quirites, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Cæſar quadragies novies collatis ſignis dimicavit, Diſs. 27. in Liv. n. 3.

Cæſar immerito Catonem reprehendit, quòd vino indulgeret, Diſs. 14. in Anthol. n. 3.

Cæſar uxorem corruptam a Clodio in ſacris Bonæ Deæ repudiavit, Diſs. 55. in Anthol. n. 21.

Cæſar triumphans aſcendit Capitolium quadraginta Elephantis Lycnuchos geſtantibus, Diſs. 24. in Anthol. n. 4. Diſs. 28. in Liv. n. 3.

Cæſar impetu populi concrematus eſt in foro, Diſs. 29. in Anthol. n. 1.

Cæſar adoleſcens proſtratæ pudicitiæ Nicomedi adverſâ famâ laboravit, Diſs. 29. in Liv. n. 2. calvus erat, Diſs. 29. in Liv. n. 2. alienis uxoribus non abſtinebat, Diſs. 29. in Liv. n. 2.

Cæſar acto triumpho populum excepit convivio, in quo quantum vini conſumpſerit, & quot murænas, Diſs. 29. in Liv. n. 7.

Cæſar coronas aureas bis mille octingentas viginti duas tulit in triumpho, quarum pleræque decem pondo fuerant, Diſs. 29. in Liv. n. 7.

Cæſer quina millia drachmarum ſingulis militibus largitus eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 9.

Cæſar in triumpho centenas drachmas populo viritim diſtribuit, Diſs. 29. in Liv. n. 50.

Cæſar Pompeio devicto non triumphavit, ſed Pompeij Liberis victis, Diſs. 24. in Liv. n. 12.

Cæſar Mithridatis trophæa de Triario non deiecit, Diſs. 24. in Liv. n. 6.

Cæſar everſor libertatis largitionibus cum ſufficere non poſſet, converſus eſt ad bellum civile, & ære alieno oppreſſos, & ſceleſtos libenter ſibi adiungebat, Diſs. 52. in Thucyd. num. 3. Diſs. 4. in Liv. n. 4. 5.

Cæſar præferendus eſt Alexandro Magno, Diſs. 10. in Liv. n. 2.

Cæſar ætatis anno decimoſexto prætextam depoſuit, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.

Cæſar moriturus ſibi caput veſte involuit, Diſs. 24. in Eurip. n. 3.

Cæſar Germanos incluſos emiſit, & fugientes trucidavit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12. Gallos metu ſimulato adduxit, ut Romana caſtra invaderent, & ſic eos oppreſſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 53.

Cæſar quæ populo viritim diviſerit, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.

Cæſar, & Alexander plura, quàm alij, ſtrategemata excogitarunt, Diſs. 28. in Anthol. n. 8.

Cæſar ita ſe geſſit, ut iure interfectus videretur, Diſs. 78. in Anthol. n. 4.

Cæſar ab ijs, quos provexerat, eſt interfectus, Diſs. 79. in Anthol. n. 3.

Cæſar Iſthmum fodere tentavit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 2.

Cæſar bellum civile concitavit propter æs alienum, quod contraxerat, Diſs. 7. in Thucyd. n. 8. & Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.

Cæſar in tempeſtate gubernatorem vetuit timere ob fortunam ſuam, Diſs. 80. in Anthol. n. 1.

Cæſar reprehenſus fuit, quod in ſpectaculis epiſtolis, & libellis legendis, & reſcribendis vacaret, Diſs. 21. in Cic. n. 1.

Cæſar quare non moleſte ferret Ciceronem e medio tolli, Diſs. 2. in Cic. n. 11.

Cæſar Decembri dies duos addidit, Diſs. 30. in Liv. n. 49.

Cæſar Pompeium libenter carpit tanquam æmulum. Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.

Cæſar cum in Britanniam tranſiit, tres ſervos habebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.

Cæſar trecenta Germanorum millia cecidit,

By-

Diſs. 85. in Anthol. n. 7. Diſs. 26. in Liv. n. 1. & tamen eos potiùs irritavit, quam domuit, Diſs. 85. in Anthol. n. 4.

Cæſare interfecto Brutus, & Caſſius nummos cum pileo, & pugionibus duobus cudendos curarunt, Diſs. 29. in Liv. n. 4.

Cæſare interfecto Cicero auctor ſenatu fuit, ut decerneret, ne quis eorum, quæ geſta fuerant, meminiſſet, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13. Diſs. 8. in Liv. n. 6.

Cæſare interrogante, quare in electione partis erraſſet, quid Cicero reſponderit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Cæſare interfecto Sol per annum ferè obſcuratus eſt, Diſs. 10. in Thucyd. n. 6. Diſs. 38. in Thucyd. n. 9.

Cæſare regni inſignia accepturus Rex Armeniæ Romam venit, Diſs. 22. in Liv. n. 4.

Cæſarem impudicum dixerunt malevoli, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Cæſarem puerum malè prætextatum ut caveret, Sylla Pompeium admonuit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Cæſares quum triumphabant, geſtabant ramum laureum decerptum e Silvâ, quam produxerat ramus, quem tenentem gallinam dejecerat Aquila in gremium Liviæ, Diſs. 28. in Liv. n. 10. 11. *Vide. Imperatores*.

Cæſares qui non eſſent, non triumphabant, ſed tantùm ornamentis inſignibantur, Diſs. 25. in Liv. n. 8.

Cæſares etiam viventes aras, & templa conſequuti ſunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.

Cæſares appellabantur etiam filij Imperatorum, non autem Auguſti, Diſs. 29. in Anthol. n. 6.

Cæſares quum conſecrabantur, ipſis Cœlum decerni dicebatur, Diſs. 23. in Anthol. n. 8.

Cæſari trecentos captivos immolavit Auguſtus, Diſs. 17. in Eurip. n. 7.

Cæſari ſales Cicero propriè tribuit, Diſs. 26. in Cic. n. 5. Diſs. 27. in Cic. n. 1.

Cæſari conceſſum eſt poſt triumphum, ut ſemper e lauro coronam geſtaret, Diſs. 29. in Liv. num. 11.

Cæſari morbus profuiſſet eo die, quo a conjuratis trucidatus eſt, Diſs. 41. in Anthol. n. 6.

Cæſari quot dierum ſupplicationes decretæ fuerint, Diſs. 25. in Liv. n. 7.

Cęſari exitioſum fuit diadema non recuſaſſe, Diſs. 21. in Liv. n. 11.

Cæſaribus etiam convivia fiebant in ludis, quod vetuit Theodoricus Rex, Diſs. 20. in Cic. n. 3.

Cæſaris ſomnium, quo portendebatur illi dominium Orbis terrarum, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.

Cæſaris oratio illius animi ardorem indicat, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.

Cæſaris legatus Labienus quoties Cæſaris auſpicijs militavit, ſemper proſpero eventu uſus eſt; nunquam verò, quum Pompeianas partes ſequutus eſt, Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Cæſaris res geſtæ, Diſs. 10. in Liv. n. 2. Diſs. 27. in Liv. n. 3. Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.

Cæſaris Patris in delubro dicata eſt ab Auguſto Venus e mari emergens ab Apelle depicta, Diſs. 19. in Anthol. n. 1.

Cæſaris in arâ palma orta eſt, & alis ſub eiuſdem ſtatua, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.

Cæſaris foris area millies ducenties conſtitit, Diſs. 29. in Cic. n. 3.

Cæſaris acta rata ſe habituros iusjurandum præſtabant, qui in acta Cæſaris iurabant, Diſs. 26. in Cic. n. 4.

Cæſaris in iure dicundo aſſiduitas, Diſs. 26. in Cic. n. 2.

Cæſaris, & Pompeij ante bellum civile ignem Veſtæ extinctum ferunt, Diſs. 31. in Liv. n. 7.

Cæſaris Candidatus proverbium eſt, Diſs. 88. in Cic. n. 6.

Cæſaris ætate ſaturnalia trium dierum fuerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 50.

Cæſaris Circus Maximus qua magnitudine eſſet, Diſs. 20. in Cic. n. 6. *Vide. Julius Cæſar*.

Cæſarum conſecratio quomodo fieret, Diſs. 24. in Anthol. n. 9.

Cæſarum etiam ſtatuis eundem honorem exhibebant, ac templis. Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.

Cæſarum primus Hadrianus barbam aluit, Diſs. 42. in Anthol. n. 8.

Cæſellius Baſſus ſomniavit ſe reperturum Theſauros Didonis, idque etiam Neroni perſuaſit, & ais non repertis ſibi mortem conſcivit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8. *Vide. Ceſellius*.

Cæſonia potionem amatoriam Caligulæ dedit, quæ inſanum fecit, Diſs. 6. in Liv. n. 5.

Cæſtibus decertare hoſpites cogebat Amycus Bebrycum Rex, Diſs. 12. in Anthol. n. 2.

Cæſtibus quot interfecti fuerint, Diſs. 12. in Anthol. n. 3.

Cæſton Paris appellavit Hymnum, quem in laudem Veneris compoſuit, Diſs. 19. in Anthol. n. 4.

Cæſtu decertantes animo vinci dicebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 15.

Cæſtu decertare ſuos cives vetuerunt Lacedæmonij, Diſs. 15. in Thucyd. n. 1.

Cæſtus Veneris omnes illecebras continebat, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. *Vide. Ceſtus*.

Cæſtus quid eſſet, & quomodo confectus, Diſs. 12. in Anthol. n. 1. *Vide. Ceſtum*.

Caia ſponſa vocabatur, & Caius ſponſus, & quare, Diſs. 31. in Thucyd. n. 3.

Caietam condidit Æneas, & unde appellaverit Diſs. 15. in Liv. n. 6.

Caij Antonij ſcena argentea erat, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Caij Principis domus magnitudo, Diſs. 2. in Liv. n. 15.

Caius tentavit Iſthmum perrumpere, Diſs. 7. in Thucyd. n. 2.

Caius Fimbria Scævolam vulneravit, & quum ille convaluiſſet, accuſavit, & quum interrogaretur, in quo accuſandus eſſet, reſpondit, quod non totum telum corpore recepiſſet, Diſs. 17. in Cic. n. 3.

Caius Orchius Tribunus Plebis legem Orchiam tulit, qua convivarum numerus finiebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 5.

Caius Gracchus boni civis officio, non defuit, Diſs. 35. in Cic. n. 3.

Caius Fannius in petitione Conſulatus adintorem

rem habuit Caium Gracchum, Diſs. 89. in Cic. n. 5.

Caius Gracchus occiſus eſt ab Opimio, Diſs. 92. in Cic n. 6.

Caius Imperator gemmas calceis inſerebat, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Caius Cæcilius Claudius Iſidorus reliquit ſervorum quatuor milliacentumſexdecim, Diſs. 20. in Thucyd. n. 8.

Calabiriâ in inſulâ Neptuni ſacra Virgo adminiſtrabat, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Calabra Curia ſacris tantùm faciendis dedicata erat, Diſs. 29. in Cic. n. 14.

Calamis ſtatuam ſculpſit Apollini Alexicaco ceſſatâ Athenis peſte, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.

Calamis utebantur Amazones ad prœlium ineundum, Diſs. 57. in Thuc. n. 11. *Vide. Calamos.*

Calamitas ab Homero appellatur Dea, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.

Calamitas ſignificatur a terræmotu, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.

Calamitates Reipublicæ Romanæ ſeneſcentis, Diſs. 5. in Liv. n. 2. uſque ad finem.

Calamitates potentium frequentiores, & graviores. Diſs. 5. in Eurip. n. 3.

Calamitates hominum miſertus Heraclitus flebat, Diſs. 57. in Cic. n. 4.

Calamitates aliorum videre non tam moleſtum eſt, quàm iucundum, opem ferre, Diſs. 82. in Cic. n. 5.

Calamitati, & Contumeliæ tertiam potionem tribuit Panyaſis, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.

Calamitatibus vexati amittunt amicos. Diſs. 79. in Anthol n. 2.

Calamoboan quare Antipatrum appellarint, Diſs. 63. in Cic. n. 7.

Calamos cerâ quis primus coniunxerit, Diſs. 62. in Anthol. n. 1.

Calamus Orchomenius aptus ſibijs conficiendis, & alijs fiſtulis, Diſs. 60. in Anthol. n. 8. *Vide. Calamis.*

Calani in honorem bibendi certamen inſtituit Alexander, in quo trigintaquinque ſtatim expirarunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 30.

Calathus in monumento poſitus, quum Acanthus per eum perrepſiſſet, oſtendit rationem capituli Corinthij conficiendi, Diſs 6. in Thuc. n. 8.

Calcare faſtum Platonis dixit Diogenes, quum lectum eius calcaret, Diſs. 84. in Anthol. n. 8.

Calcaribus Ephorum indigere dicebat Iſocrates, Theopompum verò freno, Diſs. 57. in Thucyd. n. 3.

Calcei Sicyonij parum viriles habebantur. Diſs. 24. in Cic. n. 3.

Calcei genus cothurnus, Diſs. 6. in Eurip. n. 8.

Calceis diverſis ab alijs utebatur Alcibiades, qui Alcibiadei vocabantur, Diſs. 37 in Thucyd. n. 6.

Calceis ferè nunquam utebatur Socrates, Diſs. 24. in Cic. n. 2.

Calceis uti pueros vetuit Lycurgus, Diſs. 24. in Cic. n. 3.

Calceis quòd virilibus uterentur feminæ Romanæ laudantur, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Calceos, quos induxerat, ſuis manibus confecerat Hippias Eleus, Diſs. 28. in Cic. n. 7.

Calceos aptos pedi non apparere, quando premant, dixit Druſus, ita & uxorem, Diſs. 25. in Anthol. n. 22.

Calceos magnos exiguis pedibus ſutor ſi conficiat, improbatur, ſic & orator, qui paruis rebus magnâm accommodet orationem, Diſs. 2, in Virg. n. 1.

Calceos auratos geſtabant Conſules, purpureos Principes, ſericeos ſenatores, Diſs. 22. in Liv. n. 22.

Calceos gemmatos an primus Diocletianus geſtaverit, Diſs. 22. in Liv. n. 25. 26.

Calceus præpoſterè inductus Auguſto ſeditionem militarem portendit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.

Calcibus impetitus Socrates minimè ulciſcebatur, Diſs. 55. in Cic. n. 2.

Calcis expertem arenam dicebat Senecam eſſe Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 7. Diſs. 48. in Cic. n. 2.

Calculis albis dies lætos numerabant Thraces; triſtes autem nigris, Diſs. 5. in Eurip n. 3.

Calculis ludens Canius expectavit mortem, Diſs. 9. in Eurip n. 5.

Calculorum ludo cum lunâ ludens Mercurius quomodo quinque dies effecerit ex eius luce, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Calculos ſamulo immiſcente cibo elephas cinerem in ollam coniecit, Diſs. 39. in Cic. n. 6.

Calendæ quare Iunoni ſacræ eſſent, Diſs. 30. in Liv n. 10. 11.

Calendæ ſabariæ quare appellarentur Iuniæ, Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Calendis triginta aſſes impendere ex Lege Liciniâ in cenâ licebat, Diſs. 3. in Liv. n. 5.

Calendis Martijs dona feminis mittebantur; ideò Juvenalis eas appellat femineas, & Martialis ſaturnalia feminarum, Diſs, 30. in Liv. n. 37.

Calendis Jun. exacti ſunt Reges, Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Calendis Ianuarijs annus inchoabatur, & omnia dulcia libabant, ut omen anni eſſent, qui nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. n. 62.

Calidæ aquæ fontes, quibus deliciarum causâ lavamur, Herculi ſacri erant, Diſs. 9. in Anthol. num. 2.

Calidum eſſe ſolem negavit Ariſtoteles, Diſs. 83, in Cic. n. 10.

Caligo Indicium peſtis, Diſs. 38. in Thucyd. n. 9

Caligo ſignum terræmotus futuri, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Caligula anno ætatis vigeſimo barbam depoſuit, Diſs. 42. in Anthol. n. 5. & prætextam depoſuit, & togam ſumpſit, Diſs. 42. in Anthol. num. 17.

Caligula conſcientiâ ſcelerum agitatus fulgura, & tonitrua minima timebat, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10. Diſs. 6. in Liv. n. 6.

Caligula cenanti ſibi ſenatores ſtare ad pedes tanquam ſervos paſſus eſt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 14.

Caligula profudit vicies ſexies millies ſeſtertium, quod reliquerat Tiberius, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10. Diſs. 21. in Liv. n. 12.

Caligulâ imperante ſaturnalia quinque dierum fuerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 50.

Caligula deſiderabat, quod Populus Romanus unam haberet cervicem, ut omnes uno ictu trucidaret, Diſs. 10. in Anthol. n. 26.

Caligula ſe Latialem Iovem iuſſit vocari, Diſs. 24. in Anthol. n. 7.

Caligula ſibi remplum extruxit, & dedicavit, Diſs. 24. in Anrhol. n. 7.

Caligula centies ſeſtertiûm unâ cenâ profudit, Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Caligula permiſit lectitari hiſtoriam Cremutij Cordi, Diſs. 6. in Liv. n. 5. ſceleſtiſſimus fuit. Diſs. 6. in Liv. n. 5.

Caligula Virgilium, Homerum, Livium, ſicut omnes bonos improbabat, Diſs. 6. in Liv. n. 5. 6. 7. Diſs. 68. in Cic. n. 7.

Caligula amatorio poculo a Cæſoniâ hauſto inſanus factus eſt, Diſs. 6. in Liv. n. 5.

Caligula ſimulacris Deorum caput demere, & ſuum imponere cogitavit, Diſs. 6. in Liv. n. 6.

Caligula triumphum adornabat, quum conchas legiſſet, Diſs. 6. in Liv. n. 6. & Diſs. 25. in Liv. n. 8.

Caligula cogitavit ſumere Diadema, ſed ab amicis deterritus eſt, Diſs. 22. in Liv. n. 27.

Caligula oraculo monitus exitium ſibi imminere, interficiendum mandaverat Caſſium Longinum, & a Chærea Caſſio interfectus eſt, Diſs. 10. in Virg. n. 4.

Caligula dixit Senecam eſſe arenam ſine calce, Diſs 6. in Liv. n. 7. Diſs. 48. in Cic. n. 2.

Caligula ingentes Liburnas fabricavit, Diſs. 14. in Eurip. n. 4.

Caliondas frater Arati, Diſs. 72. in Cic. n. 5.

Callicles apud Platonem putat philoſophiam mediocriter attingendam, Diſs. 44. in Cic. n. 1.

Callidius in petendâ Præturâ adiutorem habuit Merellum Pium, Diſs. 89. in Cic. n. 5.

Calliglutos, quid ſignificet, Diſs. 75. in Cic. n 3.

Callimachus verſibus inſectatus eſt Diodorum dialecticum, Diſs. 66. in Cic. n. 2.

Callimachus dicere ſolebat magnum librum magnum malum eſſe, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.

Callinus poëta poſt Heſiodum floruit, Diſs. 9. in Cic. n. 5.

Calliope muſarum præſtantiſſima, Diſs. 29. in Virg. n. 1.

Calliope an ſit Mater Orphei, Diſs. 57. in Anthul. n. 50. Diſs. 73. in Anthol. n. 5.

Calliopes, & Apollinis filius Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3.

Callipho virtutem, & voluptatem eſſe ſummum bonum cenſuit, Diſs. 45. in Cic. n. 8.

Callippus exiſtimavit Solem, & Lunam annis ſeptuaginta ſex in eundẽ locum reſtitui, Diſs. 53. in Thucyd. n. 51. Diſs. 30. in Liv. n. 75.

Callipygos Venus colebatur a Syracuſanis, Diſs. 75. in Cic. n. 3.

Callirrhoë fons poſtea Enneacrunos dictus, cuius aquâ in ſacrificijs, & nuptiis utebantur Athenienſes, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3. 4.

Calliſthenes Ariſtotelis auditor benevolentiâ Alexandri floruit, deinde ab eodem interfectus eſt, Diſs. 32. in Virg. n. 1. Diſs. 64. in Cic. n. 6.

Calliſthenes orator tempore Demoſthenis floruit, Diſs. 51. in Cic. n. 5.

Calliſthenes oratoris pæne more hiſtoriam conſcripſit, Diſs. 42. in Cic. n. 3.

Calliſti liberti in cenatione erant triginta columnæ ex onyche, Diſs. 2. in Liv. n. 12.

Calliſto ex Jove procreavit Arcadẽ qui Arcadiæ nomen dedit, Diſs. 68. in Anthol. n. 3.

Calor nullus ſupererat in foco, in quem Æmylia velum coniecit, & tamen exarſit, Diſs. 35. in Liv. n. 8.

Calor quid ſit, Diſs. 50. in Anthol. n. 53.

Caloris, & frigoris pugnam efficere terræmotum putavit Straton, Diſs. 48. in Thucyd. n. 13.

Calpen, Riphæos montes, Phlegram, & Alpes in eadem regione collocat Orpheus, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Calpen terræmotus diremit ab Abylâ, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.

Calphurnius ſiculus fuit, Diſs. 33. in Thuc. n. 3.

Calvi ſubtilitati non cedit Cicero, Diſs. 52. in Cic. n. 4.

Calumniæ Henrici Glareani in Livium refelluntur, Diſs. 7. in Liv. per tot.

Calumnias litigantium ut reprimerent, ſtatuam Marſyæ in foro poſuerunt, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.

Calvo Iovi ſacrificabant Argivi, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Calvus Nero dictus eſt Domitianus ob ſævitiam, Diſs 10. in Anthol. n. 26.

Calvus erat Cæſar, Diſs. 29. in Liv. n 2.

Calvus Vatinium adoleſcens in iudicium vocavit, Diſs. 86. in Cic. n. 1.

Calydonium aprum Peleus petens Eurytionem interſecit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.

Caman cum alijs ſex urbibus Cyrus donavit Pytharcho Cizyceno, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.

Camarinam ne moveas, proverbium unde emanaverit, Diſs 54. in Thucyd n. 4.

Cambyſes Rex Perſarum quotannos regnaverit, Diſs. 7 in Liv. n. 6.

Cambyſes quum audiſſet mulieres Ægyptias in venereo congreſſu ceteris antecellere, petiit ab Amaſi filiam, qui miſit Netitem, ea autem impulit Cambyſen ad bellum inferendum Ægyptijs, Diſs. 15. in Anthol. n. 23. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.

Cambyſes morte affici Crœſum iuſſit, quòd ipſi contrariam ſententiam haberet, Diſs. 22. in Liv. n. 5.

Cambyſes Smerdim fratrem interfecit, regnum tamen amiſit, Diſs. 10. in Virg. n. 6.

Cambyſes noluit cogere Tyrios ad ſubigendam Carthaginem eorum coloniam, Diſs. 20. in Virg. n. 4.

Cambyſes ſolitudines Æthiopũ aggrediens exercitum perdidit, Diſs. 42 in Thucyd. n. 2.

Cameli, & muli quot vehebant pecuniam exercitus Darij, & ceterorum Regum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Camelinam medullam guſtabant Perſæ, antequam matrimonio iungerentur, Diſs. 30. in Thuc. n. 3.

Camelopardales decertabant in ludis, Diſs. 50. in Anthol. n. 10. Diſs. 25. in Liv. n. 19.

Camelopardalis cur ſic appelletur, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.

Cameræ aureæ Salaucis, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.

Cameræ ebore fulgebant, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Cameram balnei vitro conditam Seneca teſtatur, Diſs. 2. in Liv. n. 14.
Cameſena dicta eſt Italia a Cameſe, qui cum Iano regnavit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 7.
Cami filina Meſtres, Diſs. 7. in Anthol. n. 7.
Camillo Veijs captis quatriduum ſupplicatio decreta fuit, Diſs. 25. in Liv. n. 6.
Camillos Patriæ pater eſt appellatus, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs. 29. in Liv. n. 2. Diſ. 55. in Cic. n. 7. Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Camillus, & Poſthumus Cenſores molestarunt eos, qui Cælibes ad ſenectutem pervenerant, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.
Camillus quinquies Dictator fuit, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Camillos quòd albis equis triumphaſſet, in exilium pulſus eſt, Diſs. 12. in Liv. o. 9. Diſs. 28. in Liv. n. 1. 12.
Camillus Falerijs victis non triumphavit, quia eos armis non ſubegerat, Diſs. 24. in Liv. n. 10.
Camillus Faliſcis tradidit magiſtrum eorum proditorem, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6.
Camillus iniuriam a Patriâ acceptam ultus noo eſt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Camillos triumphavit minio illitus, Diſs. 28. in Liv. n. 7.
Camillos dicebatur is, qui mundum muliebrem & otenſilia Sponſæ ferebat, Diſs. 31. io Thucyd. n. 7.
Camirus onus ex tribus filijs Cercaphi, qui in Inſulâ Rhodo tres orbes condiderunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Cammæ mulieri formoſiſſimæ apod Galatas exitium attulit pulchritudo, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.
Camœnarum ædes erat extra portam Capenam, onde antiquitus forte Camœna dicta eſt, & fons erat, a quo porta fontinalis dicta eſt, Diſs. 29. in Liv. n 5.
Campani Gabijs ſacrificantibus urbem opprimere tentarunt, Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Campani Hannibali fidi fuerunt; qoia veniam deſperabant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8.
Campani docuerunt Romanos gladiatoribus oti in convivijs, D. ſs. 3. in Liv. n. 13.
Campani iuxta Servium appellati ſont Opici, vel Oſci, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Campania ſerpentibus abundabat, ot Servius tradit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Campaniæ litus inter, & Oſtiam Octavios multos ſcaros ſparſit, & quinqoennio proximo cavit, ot ſi quis ſcarum cepiſſet, mari redderet, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Campanis obſeſſis fruſtra opem tulit Hannibal, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Campanorum Seplaſia, Diſs. 34. in Anthol. n. 4.
Campi lapidei quomodo facti ſint in Galliâ, Diſs. 48. io Thucyd. n. 32.
in Campo Martio locos tabulatis cooclusos dicebatur ſepta, & ovilia, Diſs. 30. in Liv. n. 22. ſed ex eo ad Patres comitia tranſtulit Tiberius, Diſs. 88. in Cic. n. 6.
in Campu Martio cadavera cremabantur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3.
in Campo Martio Luſtrum peragebatur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.
Canales argentei erant in balneis, Diſs. 2. io Liv. n. 14.
Canam Veſtam cur dixerit Virgilius, Diſs. 43. in Anthol. n. 6. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 28.
Cancer Lunæ domus eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 36.
in Cancro quom ſidera omnia convenerint, Mundum conflagraturum Beroſus tradit, Diſs. 30. in Liv. o. 80.
in Cancro, & Capricorno cur planetæ retrocedant ioxta aliquos ſtoicos, Diſs. 10. in Eorip. n. 4.
Cancros marinos vorant ſues, quum hyoſcyamum comederunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4.
Candaulem interſecit uxor, a quo magnopere diligebatur, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.
Candaules Lydis imperabat, quum Romulus Romam ædificavit, Diſs. 23. in Liv. n. 5.
Candidâ togâ non ſolùm magiſtratum petentes, ſed etiam ceteri Romani utebantur, & quæ differentia eſſet, Diſs. 89. in Cic. n. 1.
Candida veſtis erat ſacrificantium, D iſs. 42. in Virg. n. 4.
Candida erat toga, qoæ ex ephebis excedentibus dabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 38.
Candidâ veſte otebatur populus Cal Ian. Diſs. 30. in Liv. o. 62.
Candidæ victimæ in triompbis mactabantur, ideo boves faliſci idonei erant, Diſs. 22. in Anthol. o. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 6. Diſs. 43. in Virg. n. 2. in omnibus ſacrificijs probabantur, Diſs. 43. in Virg. n. 3.
Candidati qoibus artibus in petendis magiſtratibos popoli ſuffragia ſibi quærerent, Diſs. 88. 89. in Cic. per tot.
Candidati qoare ſine tunicâ ambirent, Diſs. 89. in Cic. n. 2.
Candidati trioondinum habebant ad petendum, Diſs. 30. in Liv. n. 20.
Candidati Auroræ exortu quaſdam preces peragebant ſub dio, Diſs. 19. in Liv. n. 9.
Candidatos velato capite augures ſtatuebant, Diſs. 59. in Liv. n. 15.
Candidatus Cæſaris proverbium eſt, Diſs. 88. in Cic. n 6.
Candidatus Auguſti appellabatur, qoi Principis orationes recitabat; poſtea Quæſtor Sacri Palâtij dicebatur, Diſs. 89. in Cic. n. 8.
Candidi dies pro felicibus accipiontur, Diſs. 30. in Liv. n. 15.
Candoris eximij gallinam ramom laureum tenentem aquila deiecit io gremium Liviæ, Diſs. 28. in Liv. n. 11.
Canebant Romani in convivijs fortia facta virorum, Diſs. 3. in Liv. n. 10. & Achilles, Diſs. 3. in Liv. n. 11.
Canebantur in Nuptijs obſcena carmina, quæ Feſcennina vocabantur, Diſs. 29. in Thuc. n. 10.
Canem venerabantur Ægyptij, quòd Anubis caninâ ſpecie fingeretur, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Canem Macedones diſſecabant in duas partes, inter quas traducebatur exercitus, qui luſtrabatur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 6. *Vide. Canes.*
Canens ſtrophas chorus a dexterâ in ſiniſtram movebatur, Antiſtrophas a ſiniſtrâ in dexteram;

ram; Epodos, conſiſtabat, Diſs. 19. in Liv. num. 12.
Canes dictæ ſunt Furiæ a Virgilio, Diſs. 18. io Thucyd. n. 8.
Canes occidebantur defunctis, Diſs. 23. io Thucyd. n. 5.
Canes non ſentiunt veſtigia ferarum circa Ætnam propter odorem florum, Diſs. 33. in Thucyd. o. 4.
Canes dicebantur ſepulcrales, quia Hircani illis voranda tradebant cadavera, Diſs. 24. io Thucyd. n. 10.
Canes eijciebantur ex urbe, quum ſacrificia Herculi publicè fiebant, Diſs. 9. in Anthol. n. 10.
Canes duos, alterum in urbe, alterum ruri nutritum Licurgus in concionem adduxit, & edulia, & Damam illis obijci iuſſit, Diſs. 53. in Anthol. n. 6.
Canes Proſerpinæ Pythagorei appellabant Planetas, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. Diſs. 30. in Virg. n. 2.
Canes interdum Heliogabalus iunxit ad currum, Diſs 28. in Liv. n. 4.
Canes herbâ quadam bile ſe purgant, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Canibus an diſcerptus ſit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 11. *Vide. Canem. Canis.*
Canicularis annus parvus, & magnus quid eſſet apud Ægyptios, Diſs. 30. in Liv. n. 72.
Canini morca dicuntur impudentiſſimi, Diſs. 84. in Anthol. n. 9.
Canis quare immolaretur in ſacris, quæ expiandæ cauſâ fiunt, Diſs. 30. in Liv. n. 28.
Canis eſt victima Hecatès, Diſs. 30. in Liv. n. 28.
Canis adamavit Glaucem Cithariſtriam, Diſs. 22. in Cic. n. 6. Xenophontē puerū, Dis. 22. in Cic. n. 6.
Canis nomen philoſopho convenit, Diſs. 84. in Anthol. n. 4. & maximè Diogeni, & quare, Diſs. 84. in Anthol n. 5.
Canis cura Ancillæ commiſſa erat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.
Canis rapuit femora hoſtiæ Diomo Herculi rem divinam faciente, inde loco Cynoſarges nomen inditum eſt, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Canis impudentiſſimus omnium animalium, Diſs. 56. in Anthol. n. 2. Diſs 84. in Anthol. n. 9.
Canis, & Orionis inter ortum Claſſis trecentarum quinquaginta navium tempeſtate perijt, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Canis concham comederat, & os illius ſanguine fluens paſtor lanâ abſterſit, indè color purpureus repertus, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.
Canis Oreſthei ramum peperit, qui conſitus uvas protulit, Diſs. 46. in Anthol. n. 1.
Canis infantem Cyrum ſuperiorem nutrijt, Diſs. 18. in Liv. n. 4. Diſs. 84. in Cic. n 4. ſeu mulier Spaco dicta, quæ vox canem ſignificat, Diſs. 18. in Liv. o. 10. Antilochum, Diſs. 18. in Liv. n 4.
Canis feram inſequens quum ad trivium perveniſſet, duas vias exploravit, tertiam verò odore non captato ſtatim ingreſſus eſt, Diſs. 39. in Cic. n. 4. *Vide Canem. Canes. Canum.*
Caniſtrum panibus onuſtum deferens in nuptijs puer quid inclamaret, Diſs. 31. in Thucyd. o. 8.
Canities Numæ pueri ſignificavit eius prudentiam, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Canius ludens calculis expectavit ultimum ſupplicium, Diſs. 9. in Eurip. n. 5.
Cannarum munimine ſe adversùs feras in ludis defendebant, Diſs. 10. in Anthol. n. 13.
Cannenſem poſt cladem Cereris Sacra intermiſſa ſunt, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. & Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.
Cannenſi clade acceptâ Romani contra leges legionem e ſervis conſcripſerunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.
Cannenſi prœlio ſuperſtites milites ignominiâ ſenatus notavit, & extra Italiam amandavit, Diſs. 4. In Liv. n. 2.
Canopum condidit Menelaus, & a Canobo gubernatore appellavit, Diſs. 35 in Thucyd. n. 6.
Canos capillos habuit Traianus ſolito maturiùs, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Cantando vocem amiſiſſe dicitur Hymenæus in nuptijs Ariadnæ, & Liberi Patris, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6
Cantaret quum Nero non ſatis commodè, tamen credebat theatro plaudenti, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.
Cantor eximius Timotheus, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.
Cantores ferè ſemper menſis adhibebantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8. 11 & quid canerent, Diſs. 21. in Thucyd n. 9.
Cantores apud Græcos non erant ſervi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9.
Cantores, & Cantatrices diverſis nominibus appellatæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 11.
Cantoris Cleonis ſtatuam poſuerunt Thebani, non autem Pindari. Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Cantu Lyræ quare Amphion muros Thebarum extruxiſſe dicatur, Diſs. 52. in Cic. o. 7.
Cantu Aves augurium facientes dicuntur Oſcines, Diſs. 19 in Liv. n. 50.
Cantu lunam e Cœlo deduci crediderunt Veteres, Diſs. 10. in Thucyd. n. 7.
Cantum luſciniæ non vincunt homines voce, Diſs. 37. in Cic n. 7.
Cantum homines didicerunt a Luſcinijs, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2.
Cantum ſuaviorem Luſciniæ nidificantes in ſepulcro Orphei acquirebant, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Canuleia una ex Veſtalibus, quæ a Numâ captæ ſunt, Diſs. 31. in Liv. n. 55.
Canum adoratus acutiſſimos, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Canum fides erga dominum etiam mortuum, Diſs. 21. in Eurip. n. 13. *Vide. Canem. Canis.*
Capenâ portâ urbem ingrediebantur triumphantes; ideo etiam triumphalis dicta eſt, Diſs. 28. in Liv. n. 3. Diſs. 29. in Liv. n. 5.
Capenam ad portam ſenatus, & Magiſtratus obviā procedebant triūphanti, Dis. 25 in Liv. n. 15.
Caphareis ſcopulis Nauplius ſuſpendit ignem, quibus Græci alliſi perierunt, Diſs. 39. in Virg. n. 8. 9.
Capi proprie dicuntur Virgines, quum Veſtales eliguntur, Diſs. 31. in Liv. n. 3. etiam Flami-

mines, Augures, & Salij capi dicuntur, Diſs. 31. in Liv. n. 3.

Capillamentum, quæ eſt coma textilis appellabatur πῆνος, Diſs. 25. in Eurip. n. 17.

Capillata, ſeu capillaris arbor dicebatur ea, ex qua comas ſuſpendebant ephebi, Diſs. 42. in Anthol. n. 13.

Capillati quare appellentur pueri, Diſs. 42. in Anthol. n. 16 & Antiqui, Diſs. 42. in Anthol. num. 17.

Capilli Novæ Nuptæ cælibari haſtâ diſcriminabantur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 2.

Capilli Traiano ſolito maturiùs incanuerunt, & quid Plinius de hoc dixerit, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.

Capillis nigris homines diligebant Ægyptij, rufos autem oderant, Diſs. 21. in Eurip. n. 17.

Capillos tingere Medea docuit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. *Vide. Crines. Coma.*

Capiſtrum invenit Marſyas, & quid ſit, Diſs. 62. in Anthol. n. 2.

Capita quatuor Iani quid ſignificarent, Diſs. 30. in Liv. n. 58.

Capitali ſupplicio ſe affici poſſe, ut intelligeret triumphans, Nola e curru pendebat, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Capitali ſupplicio affici nemo poterat Athenis, quum profecta erat navis, quæ in Delum mittebatur, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.

Capite Meduſæ Perſeus hoſtes in lapidem vertebat, Diſs. 10. in Anthol. n. 3. ut Atlantem, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.

Capite interfecti abſtergebant maculas gladii occidentes ad avertendam labem, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.

Capite cuneato Faunos eſſe Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.

Capite plecti lex erat apud Athenienſes, ſi quis bellum pro Salamine recuperanda ſuaderet, ideo Solon inſaniam ſimulavit, ut impune illud ſuadere poſſet, Diſs. 21. in Virg. n. 12. & Diſs. 36. in Cic. n. 3.

Capite puniebantur Iudices pecuniâ corrupti apud Romanos, Diſs. 26. in Cic. n. 8.

Capite cenſi apud Romanos qui dicerentur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.

Capite damnatus fuiſſet Æſchylus, quia imprudens ſacra Cereris vulgarat, niſi oſtendiſſet, ſe initiatum non eſſe, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.

Capite Jovis nata eſt Minerva, Diſs. 44. in Anthol. n. 2.

Capite damnavit Dionyſius unum, quia vocatus ad cenam abſtinuit ebrietate, & verbis, alterum verò abſolvit, quia non abſtinuit, quum tamen utrique in ipſum maledixiſſent, Diſs. 65. in Anthol. n. 19.

Capite plectebatur apud Perſas, qui in Cœlum violaſſet, Diſs 68. in Anthol. n. 6.

Capiti Regis Perſarum cella imminebat, in qua quinque millia talentorum recondebantur, quæ Cervical Regia vocabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 4.

Capitis partem Demoſthenes radebat, ut domi ſe contineret, & ſtudijs vacaret, Diſs. 85. in Cic. n. 1.

Capitis partem, quæ fronti imminet, milites tondere iuſſit Theſeus, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Capitis patrem arceſſit Eutyphron apud Platonem, & iuſtum putat exemplo Iovis qui Saturnum in vincula coniecit, Diſs. 32. in Virg. n. 3. Diſs. 56. in Cic. n. 7.

Capitis reum damnare Pauſaniam noluerunt Ephori, niſi ex eius ore proditionem audiſſent, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.

Capitis periculo Anaxagoram liberavit Pericles Diſs. 3. in Eurip. n. 6.

Capitis iudicia primùm in Areopago habita ſunt, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1. *Vide. Iudicia capitis.*

Capitis religio ſumma erat Antiquis, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.

Capitis dolori ut mederentur, illud vinculis quibuſdam colligabant, inde coronæ in convivijs adhiberi ceperunt, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.

Capitis diſcrimen adibant Veſtales ob ſuſpicionem etiam criminis, Diſs. 31. in Liv. n. 7. *Vide Caput.*

Capitolij tegulis inaurandis termillies ſeſtertiûm conſumptum eſt, Diſs. 2. in Liv. n. 7.

Capitolini Iovis in gremio triumphantes laureum ramum deponebant, Diſs. 28. in Liv. n. 10.

Capitolini Jovis ſimulacrum diebus feſtis minio inducebatur, Diſs. 28. in Liv. n. 7.

Capitolini Iovis in cellâ quantum auri, & gemmarum congeſſerit Auguſtus, Diſs. 2. in Liv. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 7. erat imago Africani Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Capitolio deiectus eſt Manlius, quod a Gallis defenderat, Diſs. 12. in Liv. n. 8.

in Capitolio Triumphans convivium exhibebat ſenatui, & magiſtratibus, Diſs. 29. in Liv. n. 6.

in Capitolio obſeſſi Romani Gallos deleverunt, inde toti Italiæ imminere ceperunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 3.

ex Capitolio Gallos expulſos quomodo ancillarum ope deleverint, Diſs. 30. in Liv. n. 48.

in Capitolio dedicatam Bocchi imaginem quum Marius deijcere voluiſſet, Syllæ inimicus factus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 2.

in Capitolio epulabatur ſenatus, quum ludi Romani celebrabantur, Diſs. 19. in Cic. n. 1.

in Capitolio ſedebant mulieres comptæ, quia ſe ab Iove amari credebant, Diſs. 31. in Virg. n. 7.

Capitolium a Tarquinio Superbo extructum eſt, Diſs. 2. in Liv. n. 5.

Capitolium Cæſar triumphans aſcendit quadraginta Elephantis Lychnuchos geſtantibus, Diſs. 24. in Anthol. n. 4. Diſs. 28. in Liv. n. 3.

Capitolium Romæ addidit Titus Tatius, Diſs. 23. in Liv. n. 9.

Capitolium flammis abſumptum Catulus magnificentius ædificavit, Diſs. 24. in Anthol. n. 1. Diſs. 2. in Liv. n. 5. quid Cicero dixerit, Diſs. 24 in Anthol. n. 1.

Capitolium Sabinis Tarpeia quæ prodidit, non eſt illa, quæ a Numâ capta eſt Veſtalis, Diſs. 31. in Liv. n. 15.

Capitolium quum conderetur, aves fano Termini non addixerunt, quod oſtentum augures acceperunt, æternum futurum Romanum imperium, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.

Ca-

Capitulum Corinthium quomodo inventum ſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.
Capnomantes vocabantur, qui per ſumum vaticinabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Cappadoces Nablium invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Capra nutrijt Ægiſthum, Diſs. 18. in Liv. n. 4.
Capra quum immolaretur, aquâ frons aſpergebatur, non vino, Diſs. 44. in Virg. n. 5.
Capræ feræ Dictamo utuntur ad evelliendas ſagittas, Diſs. 39. in Cic n. 2.
Capræ quum accederent ad hiatum, vocem diverſam emittebant, & ſic inventum eſt oraculum Delphicum, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.
Capræ lacte nutritus en a Curetibus Iuppiter vetuſtiſſimus, Diſs. 68. in Anthol. n. 1.
Capras colebant Mendeſii, quia Pana præcipuum Deum colebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Capreæ non gignuntur in Africâ, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.
Capreas petiit otii cupidine Tiberius, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
in Capricorno quum omnia ſidera convenerint, orbem terrarum demerſum iri tradit Beroſus, Diſs. 30. in Liv. n. 80.
in Capricorno, & Cancro cur planetæ retrocedant iuxta aliquos Stoicos, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Capricornus Saturno attributus eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 36.
Caprifico ſub arbore ancillæ Non. Quint. quare ſacrum facerent, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Caprio patre natus eſt unus Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 6.
Caprotinæ quare dicerentur Nonæ Quintiles, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Capitioſi ſermones dicuntur laquei, Diſs. 59. in Cic. n. 2.
Captivam feminam pulcherrimam non violarunt Alexander, & Scipio, Diſs. 84. in Cic. n. 6.
Captivi catenis pretioſis onuſti ducebantur in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 16.
Captivi, qui in triumpho ducebantur, veſtes pretioſas habebant, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Captivi Romani Græcis ſervientes a T. Quinctio Flaminio liberati ſunt, Diſs. 29. in Liv. n. 3.
Captivos trecentos immolavit Cæſari Auguſtus, Diſs. 17. in Eurip. n. 7.
Captivum patrem Valerianum Imperatorem filius redimere neglexit, Diſs. 24. in Eurip. n. 6.
Capuâ captâ Fulvius non triumphavit, Diſs. 54. in Liv. n. 15.
Capuam uſque viam Appiam ſtravit Appius Diſs. 2. in Liv. n. 6.
Capuam in Arcadiâ condidiſſe Æneam aliqui tradunt, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Capuam obtinuerant Etruſci, Diſs. 55. in Liv. num. 11.
Capuam Romani oppugnabant, quum Hannibal ad obſidendam Romam proficiſceretur, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Capuam quare Reipublicæ funditus non everterint ſed tamen Reipublicæ formâ ſpoliarint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 13.
Capuiſtes ſenes dicuntur ſepulcro proximi, Diſs. 64. in Anthol. n. 9.
Caput raſum ſignum libertatis recuperatæ, Diſs. 29. in Liv. n. 4.
Caput radebant, qui tempeſtatem effugerant Diſs. 29. in Liv. n. 4.
Caput Servij igne ardens indicium futuræ claritatis fuit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Caput ſimulacris Deorum Caligula demere voluit, & ſuum imponere, Diſs. 6. in Liv. n. 6.
Caput aperiebant, quum honorem habebant, magnis viris, Diſs. 24 in Eurip. n. 1.
Caput novæ nuptæ flammeo obnubebant, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4. 7. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Caput veſte involvebant, quum aliquid triſte occurreret, Diſs. 24. in Eurip. n. 2.
Caput velabant ſacrificantes Græci, Albani verò, & Romani caput, & faciem velabant, Diſs. 9. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Eurip. n. 1. ſecus in ſacris Herculis, & quare, Diſs. 9. in Anthol. n. 9.
Caput non eſſe initium nervorum, ſed cor affirmavit Ariſtoteles, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Caput Arieti quare dedicatum ſit, Diſs. 30. in Liv. n. 35.
Caput equi in fundamentis Carthaginis inventum eſt, ideo Caccabe dicta eſt, Diſs. 21. in Virg. n. 6.
Caput foribus illidebat Auguſtus auditâ clade Varianâ, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.
per Caput iurare ſolebant veteres, Diſs. 18. in Thucyd. n. 2. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Caput hoſtis niſi Regi attuliſſent Carmani uxorem ducere prohibebantur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.
Caput coronabant, qui ſacrificabant, Diſs. 44. in Virg. n. 1. *Vide. Capita.*
Caracalla ſe Alexandrum haberi voluit, Diſs. 78. in Anthol. n. 4.
Caracitanos Sertorius mirâ ſolertiâ oppugnavit, Diſs. 28. in Anthol. n. 8.
Caranus convivis adeo pretioſa munera dedit, ut ſinguli agros, domoſque emerint, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Caranus Rex Macedonum antiquiſſimus trophæum conſtituit, quod leo diſiecit, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Carbaſina vela adhibebantur in ludis, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Carbo leviſſimus fuit, Diſs. 35. in Cic. n. 2.
Carbo orator fuit ante Ciceronē. Diſ. 15. in Cic. n. 6.
Carbonem devicit Pompeius, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Carbonem accuſavit Craſſus adoleſcentulus, Diſs. 16. in Cic. n. 6. Diſs. 86. in Cic. n. 1.
Carbonibus ſubſtratis Cteſiphon cavite templum Dianæ labaret, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Carcer animæ eſt corpus, Diſs. 27. in Anthol. n. 2. Diſs. 48. in Anthol. n. 1.
Carcere filij redempta eſt ſepultura Miltiadis, Diſs. 29. in Anthol. n. 1. Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
in Carcerem coniectus eſt Charon, eo quod Herculem tranſportaverit, Diſs. 82. in Anthol. n. 7.
in Carcerem coniectus eſt Miltiades, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Carceres Circi a Nævio quare Oppidum appellati ſint, Diſs. 20. in Cic. n. 7.
Carceres quando ſtatuti ſunt, Diſs. 20. in Cic. n. 7.
Carceres in quo differant a carcere iuxta Gramma-

Digitized by Google

maticos, Diſs. 20. in Cic. n. 7.
Carceres ſtadii, & Circi quid eſſent, Diſs. 10. in Anthol. n. 6.
Carceri incluſorum vitam agere Pythagoricos dixit Alexis, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Carceri addictus eſt Anaxagoras, Diſs. 11. in Thucyd. n. 6 Diſs. 3. in Eurip. n. 6.
Carchedon, & Pſorus an fuerint Carthaginis conditores, Diſs. 20. in Virg. n. 2. Diſs. 21. in Virg. n. 3. 4.
ſub Cardine Mundi erant Hyperborei, Diſs. 77. in Anthol. n. 12. 13.
Cardinibus duobus vertebatur Theatrum Curionis, cui inerat populus Romanus, Diſs. 2. in Liv. o. 8.
Cares tanquam ſervos habuerunt Leleges, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
Carca coronam e ſalice Amerina conficiebant, Diſs. 5. in Anthol. n. 7.
Cares Homerus appellavit Barbaros, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2. Diſs. 12. in Eurip. n. 11.
Cares navigia primos excogita'e teſtatur Critias apud Athæneum, Diſs. 12. in Eurip. num. 16.
Cares ex aſtrorum poſitu futura primi prædixerunt, Diſs. 9. in Thcyd. n. 4.
Cares erant dimidia pars, quum Delus purgaretur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Cares improbiſſimi ſunt, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Caricæ libabantur Cal. Ian. ne omen anni eſſent, qui nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. num. 62.
in Carinus Auguſtos gemmatos calceos geſtavit, Diſs. 22. in Liv. n. 26.
Carmani uxorem ducere non poterant, niſi priùs hoſtis caput ad Regem pertuliſſent, Diſs. 30 in Thucyd. n. 2.
Carmanor Apollinem expiavit a cæde, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Carmelo in Monte Syri Deum colebant ſine ullo templo, aut ſimulacro, Diſs. 19. in Liv. num. 6.
Carmen poëtæ novum quidam ſuum eſſe dixit, & memoriâ recitavit, Diſs. 87 in Cic. n 7.
Carmen in impudentiæ ſacra compoſuit Eupolis, & Baptas nominavit, Diſs. 39. in Anthol. num. 7.
Carmen Citharæ quum addidiſſet Apollo, Marſyam ſuperavit, quum antea ſolâ citharâ canens vinceretur, Diſs. 61. in Anthol. n. 3.
Carmen in Ibin ſcripſit Ovidius, quum eſſet relegatus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 14.
Crmen heroicum quis invenerit, Diſs. 74. in Anthol. n. 1. Diſs. 75. in Anthol. n. 4. 5. Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n 4.
Carmen Sextilij in Ciceronem audire noluit Aſinius Pollio, Diſs. 3. in Eurip. n. 2. Diſs. 15. in Cic. n. 6. *Vide. Carmina.*
Carmentalia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Carmina obſcena in nuptijs canebantur ad irritandam Venerem, quæ Feſcennina appellabantur a Feſcennio oppido Campaniæ, non a faſcino, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.
Carmina, quæ Orphei dicuntur, eſſe Cercopis tradit Ariſtoteles, Diſs. 73. in Anthol. n. 7.
Carmina cani in honorem Apollinis iuſſit Branchus, ut peſtis ceſſaret, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10. Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Carmina Archilochi filias Lycambæ ad ſuſpendium perpulerunt, Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Carmina multorum poëtarum antiquorum variis titulis inſcripta, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Carmina multa, quorum ignoratur auctor, & falsò alicui auctori aſcribuntur, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5. 6.
Carmina Homeri abolere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 7.
Carmina Lucani digniora Nerone, quàm Apolline quibuſdam videntur, Diſs. 18. in Virg. num. 4.
Carmina Ciceronis ridenda immerito appellat Iuvenalis, Diſs. 48. in Cic. n. 4.
Carmine ſaliari celebrabatur Mamurius, quia Ancilia fabricaverat ſimilia cœleſti, Diſs. 15. in Virg. n. 6.
Carmine ſaliari non erat nomen Veneris, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Carmine elegiaco Solon perſuaſit bellum pro Salamine inſaniam ſimulans, quum capite plecteretur, qui id ſuaderet, Diſs. 36. in Cic. num. 3.
in Carmin ſaliari inſerebant nomina clarorum virorum, ut contigit Germanico, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.
Carminibus agriculturam illuſtravit Nicander Colophonius, quum eius eſſet ignarus, Diſs. 62. in Cic. n. 4.
Carminibus magicis Lunam e Cœlo deduci cur ſabulentur poëtæ, Diſs. 10. in Thucyd. num. 7.
Carminibus grandinem imminentem avertere Vates quoſdam ferunt, Diſs. 24. in Thucyd. num. 7.
Carminibus Virgilij lectis populus aſſurrexit, Diſs. 10. in Cic. n. 3. nihil perfectius, Diſs. 13. in Eurip. n. 4.
Carminibus Homeri delectantur omnes cui uscumque ætatis ſint, Diſs. 50. in Cic. num. 1. *Vide. Poëma. Verſus.*
Carminis bucolici inventores Siculi, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Carminum Homeri ſtudioſus fuit Lycurgus, Diſs. 57. in Thucyd n. 15.
Carminum centena millia compoſuit Zoroaſter Diſs. 1. in Eurip. n 4.
Carminum quadraginta millia ſcripſit Ariſtoteles. Diſs. 1. in Eurip. n. 5.
Carminum Cypriorum conditorem reprehendit Ariſtoteles, Diſs. 37. in Vir. n. 3.
Carminum vim ne exaudiret Luna, æra pulſabant veteres in eius defectu, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7. *Vide. Carmen.*
Carminum Steſichori ſuavitatem indicavit luſcinia in eius ore canens, Diſs. 18. in Liv. num. 8.
Carneades memoriæ oſtentationem fecit, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Carneades quum ab Athenienſibus Romam legatus miſſus eſſet, Romani dicebant non perſuadere, ſed cogere, Diſs. 28. in Cic. n. 5. 6. Diſs. 63. in Cic. o. 7.

Car-

Carneades dicebat, niſi Chryſippus extitiſſet, ego non extitiſſem, Diſs. 63. in Cic. n. 5.

Carneades ungues, barbam, comam non tondebat, Diſs. 63. in Cic. n. 6. ci ſe magiſtri in diſciplinam tradiderunt, Diſs. 63. in Cic. num. 6.

Carneades in dialecticâ a Diogene eruditus fuit, Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Carneades unus ex tribus legatis Romam miſſis orationis ubertate Ulyſſi comparatur, Diſs. 42. in Cic. n. 4.

Carneades Romanos ad ſtudiū philoſophiæ excitavit, Diſs. 58. in Cic. n. 4.

Carneades novæ Academiæ auctor, Diſs. 58. in Cic. n. 4. Diſs. 63. in Cic. n. 5. Diſs. 64. in Cic. n. 1.

Carneades confutaturus Chryſippi, & Stoicorum placita helleborum ſumpſiſſe fertur, Diſs. 59. in Cic. n. 1. Diſs. 63. in Cic. n. 7.

Carneæ Deæ ſacrificatur Cal. Ion. pulte fabatiâ, & larido, Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Carnes antiqui numquam comedebant, niſi eas Dijs ſacrificaſſent, Diſs. 35. in Anthol. n. 4. ideo *ἱερεῖον* ſignificat *carnes*, Diſs. 35. in Anthol. n. 5.

Carnes edit non ſacrificatas, proverbium eſt, quod dicitur de Impijs, Diſs. 35. in Anthol. n. 6.

Carnes ut conſumerentur in ſacrificijs, & exta Dijs dedicarentur, auctor fuit Prometheus, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.

Carnes fumo duratæ convivis præbebantur a triumphantibus, Diſs. 29. in Liv. n. 6.

Carnes edere athletas inſtituit primus Pythagoras Pythagoræ philoſophi auditor, Diſs. 12. in Anthol. n. 5.

Carnes bovis qui deguſtarant tradente ſupplice maximo ſacramento tenebantur, Diſs. 26. in Thucyd. n. 7. Diſs. 22. in Eurip. n. 8.

Carnibus, & ſanguini animalis phyſica comparabatur, Diſs. 60. in Cic. n. 4.

Carnibus crudis veſcebantur Bacchæ, Diſs. 46. in Anthol. n. 6.

Carnibus humanis veſcebantur Cyclopes, quod indicium eſt ſummæ vetuſtatis, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. Læſtrygones, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9.

Carnibus, & lacte veſcebantur Æthiopes Macrobij, ideo agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5. *Vide Caruncula*.

Carnifex appellabatur Archagathus Medicus, qui primus e Peloponeſo Romam venit, Diſs. 81. in Cic. n. 6.

Carnifex ſtrangulabat apud Thurios illum, qui legem abrogare vellet, nec perſuaderet, Diſs. 82. in Cic. n. 7.

Carnivori tauri Troglodytarum fortiores leonibus, Diſs. 37. in Cic. n. 4.

Carpathium fretum Muræuas optimas ferebat, Diſs. 3. in Liv. n. 8.

Carpatho monte, & fluminibus Tibiſco, Danubio, & Tyrâ comprehenſum ſpatium Traianus imperio adiecit, Diſs. 9. in Liv. num. 14.

Carpento vehebantur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. num. 10.

Carpento uti Meſſallinæ, & Agrippinæ honoris causâ ſenatus conceſſit, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Carpentum an idem eſſet, ac Pilentum, Diſs. 31. in Liv. n. 10. Sacerdotum fuit repertis lecticiis, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Carpocratis ſectatores habuerunt ducem Epiphanem, Diſs. 78. in Cic. n. 3.

Carrheni Lunum Deum coluerunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.

Carthagine devicta Romani per totum Orbem terrarum imperium extenderunt, Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Carthagine advectas ficus recentes oſtendit Cato, ut doceret eam prope eſſe, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.

Carthagine everſâ mores Romanorum præcipites ire ceperunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. Diſs. 10. in Liv. n. 4. Diſs. 12. in Liv. n. 6.

Carthaginem novam Scipio uno die expugnavit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Virg. n. 3.

Carthaginem quare Romani everterint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 12. 13.

Carthaginem excindendam Cato exiſtimabat contra ſententiam Scipionis Naſicæ, Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 2. in Liv. n. 1.

Carthaginem, & Italiam ſe ſubacturos ſperabant Athenienſes, quum bellum ſiculum ſuſceperunt Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.

Carthaginem obſedit Jarbas, Dido autem ne ſecundas nuptias celebrare cogeretur, mori maluit, Diſs. 15. in Liv. n. 10.

Carthaginem diu parem viribus Romæ Fortuna conſervavit, Diſs. 22. in Virg. n. 1.

Carthaginem poſt Minturnas petit Marius Româ pulſus a Syllâ, Diſs. 2. in Cic. n. 5.

Carthaginienſes potentiores erant qualibet Græcâ Republicâ, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.

Carthaginienſes vicit in Affricâ Agathocles in Siciliâ victus ab ipſis, Diſs. 44. in Thucyd. n. 10.

Carthaginienſes nobiliſſimos pueros Saturno immolabant, Diſs. 51. in Virg. n. 4.

Carthaginienſes, licet barbari haberentur, philoſophiæ incumbebant, Diſs. 64. in Cic. n. 1.

Carthaginienſes, niſi fruſtra Thynni priùs deguſtaſſent, matrimonio non iungebantur, Diſs. 29. Thucyd. n. 12.

Carthaginienſes Hannonem ex urbe eiecerunt, quod leonibus manſuefactis uteretur, Diſs. 22. in Anthol. n. 1.

Carthaginienſes ad meliorem ſpem erexit Xantippus Lacedæmonius, & Regulum victorem cepit, Diſs. 28. in Anthol. n. 7.

Carthaginienſes amici Romanis, donec aberant longè ab eorum finibus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 11.

Carthaginienſes Quadriremem invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Carthaginienſes fraudulenti, Diſs. 7. in Liv. num. 4.

Carthaginienſibus Siciliam invadentibus Timoleon eorum regionem aggreſſus eſt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.

Carthaginienſibus bellum intulerunt Romani pul-

pulſo ex Italia Pyrrho, Diſs.44.in Thuc.n.6.
Carthaginienſibus nulla gens potentia rerum maritimarũ cõparari poterat, Diſ.55.in Thuc.n.6.
Cartaginienſis claſſis quot navibus conſtaret, Diſs. 14. in Eurip. n. 8.
Carthaginienſium claſsẽ e portu exeuntẽ videbat quidam e Sicilià, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.
Carthaginienſium multitudo, Diſs. 21. in Virg. n. 1. Diſs. 9. in Liv. n. 17.
Carthaginis ambitus erat viginti tria millia paſſuum, Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Carthaginis ſervandæ ſemper auctor fuit Scipio Naſica, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 6.
Carthago ſæpe victa fuit a Siculis, Diſs. 33. in Thucyd. n. 5.
Carthago cur antiqua dicatur a Virgilio, Diſs. 20. in Virg. n. 3.
Carthago liberata fuit a Cambyſe per Tyrios, Diſs. 20. in Virg. n. 4.
Carthago quot urbibus imperaret, Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Carthago quot millia hominum contineret, Diſs. 9. in Liv. n. 17. Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Carthago quomodo, & a quo condita fuerit, Diſs. 21. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Carthago novam urbem ſignificat, Diſs. 21. in Virg. n. 4.
Carthago ſacra erat Iunoni, Diſs. 23. in Virg. num. 1. & ſeqq.
Carthago exciſa eſt anno ſexcenteſimo octavo ab urbe condità, Diſs. 64. in Cic. n. 1.
Carthago univerſis Africæ urbibus antecellebat, & nulli ex Aſiæ, vel Europæ urbibus erat ſecunda, Diſs. 56. in Thucyd. n. 22.
Carthago trecentis annis poſt excidium Troiæ a Didone ædificata eſt, Diſs. 55. in Liv. n. 9.
Caruncula eſcæ inſtar ex oculis quarundam Ranarum proponder, qua piſces deceptos capiunt, Diſs. 38. in Cic. n. 5.
Caryatiſmos genus ſaltationis, quam Caſtor, & Pollux docuerunt Lacedæmonios, Diſs. 18. in Anthol. n. 7. Lacedæmonij autem eam eſſe meditationem belli voluerunt, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
Caſam paſtoralem habitabat Romulus, Diſs. 23. in Liv. n. 9.
Caſam etiam humilem habere Deos dixit Heraclitus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 22. in Eurip. n. 2.
Caſeos plurimos furari præclarum erat, ſed fures verberabantur, & patienter ferentes coronabantur, Diſs. 50. in Anthol. n. 7.
Caſeos comedebant Pugiles, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Caſius Iuppiter a monte Caſio eſt appellatus, Diſs. 10. in Anthol. n. 23.
Caſmilus apud Samothracas eſt Mercurius, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.
Caſpium mare Antiqui præter Ptolemæum eſſe ſinum Scythici Oceani crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Caſpium mare multi dixerunt eſſe Oceani ſeptentrionalis ſinum, Diſs. 77. in Anthol. n. 17. Diſs. 71. in Cic. n. 5.
Caſſander quot annos continere tradat Annum magnum, Diſs. 30. in Liv. n. 80.
Caſſander omnes ſtellas errantes ſimul in eundem locum reſtitui putavit annis tricies ſexies centenis millibus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11.
Caſſandra Lycophronis obſcuriſſimum poëma, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Caſſandra vaticinabatur, Diſs. 19. in Eurip. n. 11.
Caſſandram vitiavit Aiax in templo Minervæ, & ob id ea Græcis irata fuit, Diſs. 27. in Anthol. n. 1. Diſs. 39. in Virg. n. 6.
Caſſandro Munichiam tradidit Dinarchus, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Caſſiodori etymologia de ludis Circenſibus reijcitur, Diſs 20 in Cic. n 4. 5.
Caſſiodorus Ciceroni a quibuſdam præfertur, Diſs. 47. in Cic. n. 2.
Caſſium quòd ultimum Romanorum appellaſſet Cremutius Cordus accuſatus, necem ſibi conſcivit, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Caſſium, & Brutum laudavit Livius, licet amicitià Auguſti polleret, Diſs. 6. in Liv. n. 4.
Caſſium ad invadendum imperium concitavit, Fauſtina uxor Antonini Philoſophi, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.
Caſſium Longinum occidendum mandaverat Caligula, quum oraculo monitus eſſet a Caſſio ſibi exitium imminere, & interfectus eſt a Chereà Caſſio, Diſs. 10. in Virg. n. 4.
Caſſius, & Brutus interfecto Cæſare nummos cum pileo, & duobus pugionibus cudendos curarunt, Diſs. 29. in Liv. n. 4.
Caſſius Hemina annales ſcripſit, Diſs. 21. in Liv. num. 2.
Caſſius largiendo frumento Regnum affectavit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 5.
Caſti exiſtimantur ſtulti ab ijs, qui Venereis voluptatibus dediti ſunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 2.
Caſtitatem ſervabant feminæ, quæ Sacerdotes erant, Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Caſtitatem Dij amant, Diſs. 31. in Liv. n. 1. 26.
Caſtitatem ſervare debebant, qui ad aras accedebant, Diſs. 42. in Virg. n. 3.
Caſtitatem colebant Cereri, & Iſidi operaturi, Diſs. 39. in Anthol. n. 5.
Caſtor, & Pollux evocaſſe dicuntur Simonidem, quo egreſſo conclave corruit, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Caſtor quare ludis Circenſibus præeſſe putaretur, Diſs. 20. in Cic. n. 10. quum ex ovo natus eſſet, ei ova conſecrata, Diſs. 20. Cic. num. 10.
Caſtor, & Pollux devictis Athenienſibus poſtularunt, ut Cereris Eleuſiniæ myſterijs initiarentur, Diſs. 36. in Anthol. n. 1.
Caſtor, & Pollux docuerunt Lacedæmonios ſaltationem, quæ καρυατισμὸς eſt appellata, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
Caſtor, & Pollux eodem templo honorabantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1. coëgerunt Theſeum reddere Helenam, quam nondum nubilem rapuerat, Diſs. 16. in Eurip. n. 6. 13.
Caſtor, & Clytemneſtra ex Tyndaro geniti ſunt a Læda quæ duo ova peperit, Diſs. 16. in Eurip. n. 2.

Caſtra Romana ut invaderent Gallos Cæſar, & Ligures Paulus Æmylius metu ſimulato adduxit; & ſic eos incompoſitos oppreſſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13.

Caſtra Romana Pyrrhus dixit non eſſe Barbarorum, Diſs. 8. in Thucyd. n. 6.

per Caſtra hoſtium circumſidentium erupit Petreius, & legionem ſuam ſervavit; ideo conceſſum eſt ei, ut foculo poſito ad Tibicinem prætextatus immolaret, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.

Caſtricius ob nonnulla beneficia in urbe a Smyrnæis ſepultus eſt. Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.

Caſtris ager ab Hannibale occupatus non diminuto pretio venditus fuit, Diſs. 83. in Cic. num. 3.

Caſtris degentes militiam Romani uſu condiſcebant, Diſs. 2. in Anthol. n. 50. Diſs. 86. in Cic. n. 1.

in Caſtris imperatores in tribunali, quod ex ceſpite extruebatur, ſententiam ferebant, Diſs. 29. in Cic. n. 7.

Caſtris complexus fuerat exercitus Scauri arborem pomiferam, quam intactam reliquit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.

Caſtrorum portis omnibus milites oppoſuit Manlius, quod ipſi exitiò fuit, Diſs. 9. in Liv. n. 3.

Caſu Mundum ſub lunâ agi exiſtimavit Ariſtoteles, Diſs. 71. in Anthol. n. 4. Diſs. 80. in Anthol. n. 5. Diſs. 1. in Eurip. n. 10. Diſs. 13. in Virg. n. 5.

Caſu nata eſt ars poëtica, quum quidam verſus inconſultò effudiſſent, Diſs. 6. in Thucyd. n. 7. Diſs. 13 in Eurip. n. 2. Diſs. 80. in Cic. n. 6.

Caſu an res humanæ gubernentur, vel prudentiâ, Diſs. 8. in Liv. n. 2. & ſeqq. Diſs. 9. in Liv. num. 3. & ſeqq.

Caſu Nealces ſpumam Equi expreſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.

Caſu paniſci effigies fracto lapide extitit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.

Caſu occurriſſe, non deditâ operâ veſtalis iurare debebat, ut damnatus liberaretur, Diſs. 31. in Liv. n. 11.

Caſu natos eſſe homines ex humo exiſtimarunt Veteres, Diſs. 30. in Cic. n. 2.

Caſo omnia confecta eſſe, & ferri voluit Democritus, & Epicurus, Diſs. 80. in Anthol. n. 5. Diſs. 1. in Eurip. n 10.

Caſum magiſtrum rerum plurimarum habuerunt homines, Diſs. 6. in Thucyd. n. 6. 7. 8.

Catadupa Nili habitantes illius ſtrepitum non audiunt, Diſs. 21. Eurip. n. 7.

Catamitus fuit Bacchus, Diſs. 44. in Anthol. n. 7.

Catanam Naxij condiderunt, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.

Catanam Hiero Ætnam appellavit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.

Cataſceve apud oratores quid ſit, Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Catellæ cura ancillæ commiſſa erat, Diſs. 25. in Thucyd. n. 16.

Catena Homeri, qua Iuppiter dicit omnia ſe attracturum, eſt fatum, Diſs. 10. in Anthol. n. 21. Diſs. 53. in Anth. n. 5. Diſs. 8. in Virg. n. 4.

Catenâ ferreâ Polycrates Reheneam Inſulam cum Delo coniunxit, Diſs. 39. in Thucyd. n. 2. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.

Catenam auream eſſe rationem in homine, & legem in civitate dixit Plato, Diſs. 53. in Anthol. n. 1.

Catenarum ſtrepitus audiebatur in quadam domo, & quomodo ab eo ſpectro liberata ſit, Diſs. 9. in Eurip. n. 8.

Catenis pretioſis onuſti captivi in triumpho ducebantur, Diſs. 25. in Liv. n. 16.

Catenulæ aureæ Herculis Gallici quid ſignificent, Diſs. 8. in Anthol. n. 4. & Diſs. 53. in Anthol. n. 1.

Catilinâ devicto Antonius non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 12.

Catilina filiam virginem conſtrupavit, Diſs. 2. in Cic. num. 10.

Catilina fœdus cum alijs ſocijs humano ſanguine hauſto ſancivit, Diſs. 2. in Cic. n. 10.

Catilina eiectus eſt ex Vrbe a Cicerone, Diſs. 47. in Cic. n. 7.

Catilina fratrem occidit, Diſs. 2. in Cic. n. 9.

Catilinæ coniurationem quum Cicero detexiſſet, decreta eſt ſupplicatio, quod nulli contigit, Diſs. 20. in Eurip. n. 6.

Catilinæ rationem non habendam ſenatus cenſuit, quum reus eſſet repetundarum, Diſs. 89. in Cic. n. 3.

Catinum abiecit Diogenes, quum vidit puerum pane cavato lentem ſuſcepiſſe, Diſs. 84. in Anthol. n. 17.

Cato primus eloquentiam excoluit, Diſs. 13. in Eurip. n. 4

Cato tribunatum militum ſine Nomenclatore petijt, Diſs. 88. in Cic. n. 2.

Cato Cenſorius reprehenditur, quod ſervos ſenes quaſi pecudes venderet, Diſs. 20. in Thucyd. n. 5.

Cato dicebat Siciliam eſſe cellam penariam reip. Diſs. 3. in Thucyd. n. 2.

Cato Cõſul in Hiſpaniam quinque ſervos duxit. Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.

Cato dicebat maliùs de quibuſdã mereri inimicus, quàm Amicos. Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.

Cato excindendam Carthaginem exiſtimabat contra ſententiam Scipionis Naſicæ, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. num. 6. Diſs. 2. in Liv, n. 1.

Cato Maior poſtquam egregius imperator extitiſſet, Græcas litteras didicit, Origines compoſuit, Agriculturam docuit, Diſs. 5. in Cic. n. 6. Diſs. 64. in Cic. 2,

Cato dicit magnorum virorum non ſolùm negotij, ſed etiam otij extare rationem oportere, Diſs. 1. in Cic. n. 8.

Cato auctor fuit, ut Carneades, quum legatus miſſus eſſet, cito dimitteretur, & quare, Diſs. 63. in Cic, n. 7.

Cato Cenſorius ut doceret Carthaginem Romæ propinquam, ficus recentes Carthagine advectas oſtendit, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.

Cato ætatis anno octogeſimo accuſatus oſtendit ingenio ſe adhuc vigere, Diſs. 64. in Anthol. num. 6.

Cato querebatur ornamenta Corinthi, & Athena-

narum laudari, & derideri fictilia Romanorum, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Cato vino ſeveritatem ſuam temperabat, Diſs. 14. in Anthol. n. 3. 4. & obtrectatores eum ebrioſam dixerunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Cato Marciam uxorem Hortenſio dedit, & viduam recepit, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Cato Cenſorius, qui res Romanas ſcripſit, Senator, orator, & imperator optimus eſt habitus, Diſs. 21. in Liv. n. 2. Diſs. 51. in Cic. num. 5.
Cato octoginta annis ante Ciceronem Conſulem deceſſit, Diſs. 9. in Cic. n. 4.
Cato Cenſorius quater, & quadragies cauſam dixit, & ſemper eſt abſolutus, Diſs. 79. in Cic. n. 7.
Cato helluo librorum dicebatur, qui dum ſenatus cogeretur, lectione non abſtinebat, Diſs. 86 in Cic. n. 4.
Cato Cenſorius eloquentia maxime utilis fuit civitati, Diſs. 36. in Cic n. 19. Latinus Demoſthenes eſt appellatus, Diſs. 51. in Cic. n. 3.
Catone nullus orator antiquior apud Latinos, Diſs 9. in Cic. n 4. Diſs. 51. in Cic. n 3.
Catonem allatrare Scipioni dicebant, quia eum obiurgaret, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Catonem Aſinius Pollio adoleſcens in iudicium vocavit, Diſs. 86. in Cic. n 1.
Catoni non petenti honores non conceſſerunt Romani, Diſs. 88. in Cic. n. 5.
Cattæorum Virgines viros ſibi eligebant, & cum illo mori cogebantur, Diſs. 30. in Thucyd. num. 1.
Cattos in triumphum duxit Domitianus, Diſs. 85. in Anthol. n 7.
Catuli epigramma de Roſcio, Diſs. 90. in Cic. num. 5.
Catulos omnes interdum recuperat tigris reportandis ſingulis ad ſpeluncam, Diſs. 37. in Cic. num 2.
Catulos cervæ, ne a fetis devorentur, prope vias edunt fetus, Diſs. 38. in Cic. n. 6.
Catulos ſuos non omnes in eodem loco ponunt lepores, ne omnes capiantur, Diſs. 38. in Cic. num. 6.
Catulos pantheræ quòd e foveâ extraxiſſet pater Philini, ab eâ beneficio affectus eſt, Diſs. 39. in Cic. n. 6.
Catulus ducentis millibus nummûm emit Lutatium Daphnidem, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Catulus cum Lepido conflixit, Diſs. 5. in Liv. num. 5.
Catulus laudatus eſt a populo Romano, quòd Capitolium magnificentius inſtauravit, Diſs. 2. Liv. n. 5. & quid Cicero de hoc dixerit, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Catulus interfectus eſt a Mario, Diſs. 5. in Liv. num. 2.
Catulus cum Mario Cimbros per Noricum irrumpentes cecidit, Diſs. 19. in Anthol. n. 2.
Catulus eloquentiâ præſtitit, Diſs. 12. in Cic. n. 2. Diſs. 36. in Cic. n. 19.
Catulus eloquentiâ improbis reſtitit, bonis adiumento fuit, Diſs. 36 in Cic. n. 19.
Catulus Lutatius hiſtoricus, Diſs. 68. in Cic. n. 3.
Caucaſo gigante occiſo Mars pervenit in Thraciam, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.
Caucaſo affixus Prometheus dicitur, quod ex eo monte ſidera obſervabat, Diſs. 12. in Anthol. n. 4. Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Caucaſo illigatum Prometheum voluntate Iovis liberavit Hercules poſt annorum triginta millia, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Caucaſo Prometheum quare Iuppiter affixerit, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Caucaſum Macedones appellarunt Paropamiſum, ut Alexander crederetur ad Caucaſum perveniſſe, ſed hoc falſum eſt, Diſs. 70. in Cic num. 1.
Caudâ amputatâ equus immolabatur in Palilibus, & in ſacro luſtrali, quæ hoſtia caviaris dicebatur, Diſs. 23. in Liv. n. 2
Cauda niſi vitulus contingat articulum ſuffraginis, idoneus ſacrificio non eſt, Diſs. 43. in Virg. n. 1.
Cauda longa in vitulis laudatur, Diſs. 43. in Virg. num. 1.
Caudam ſerpens ſibi admordens ſignificat annum apud Ægyptios, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Caudam aculeatam habentes hoſtiæ idoneæ ſacrificijs non erant, Diſs. 43. in Virg. num. 1.
Caviaris hoſtia dicebatur equus, qui in Palilibus immolabatur caudâ amputatâ Diſs. 23. in Liv. num. 2.
Cavis manibus aquam bibere puerum quum vidiſſet Diogenes, abiecit poculum, Diſs. 84. in Anthol n. 17.
Cauponam ingredi nolentem Demoſthenem Diogenes facetè luſit, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs. 34. in Cic. n. 6.
Cauſa belli Troiani, Diſs 15. in Eurip. num. 9. Diſs. 16. in Eurip. n. 15.
Cauſa, quæ effecit ſocietatem humanam, Diſs. 3. in Thucyd. n. 10.
Cauſa concitandi bella multis fuerunt ſcelera, aut æs alienum contractum, Diſs. 22. in Thucyd. num. 3.
Cauſa, quod Græci inventores omnium artium haberentur, fuit eorum eloquentia, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8.
Cauſa omniū malorum cupiditates, Diſs. 29. in Thucyd. n. 5.
Cauſa malorum omnium ſunt ſpes, & metus, Diſs. 42. in Thucyd. n. 1.
Cauſa magnarum rerum ſunt ſæpe initia parva, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.
Cauſa cur oratores mediocres audiantur, non verò poëtæ, Diſs 91. in Cic. n. 4.
Cauſæ belli civilis inter Cæſarem, & Pompeium, Diſs. 7. in Thucyd. n. 8. Diſs. 12. in Thucyd. n. 3. Diſs. 4. in Liv. n. 4.
Cauſæ, quibus quis deficiens a ſocijs excuſatur a proditione, Diſs. 51. in Thucyd. numero 2. 3.
Cauſæ, quare inferentibus bellum celeritate opus ſit; cunctatione verò ſe defendentibus, Diſs. 52. in Thucyd. n. 9.
Cauſæ belli Peloponeſiaci, Diſs. 7. in Thucyd. n. 9. Diſs. 22. in Thucyd. n. 7.

Cauſæ eur aliqnando tot floruerint ingenia, alliquandu vero unlla, Diſs. 68, in Cic. u. 4. & ſeqq. Diſs. 69. in Cie. per tot.

Cauſæ genus, quæ di vinatio dicebatur, quum quis futȯrus eſlar accuſator, quærebatur, in qua iudiees inreiurandu ſoluti erant, Diſs. 26. in Cić. n. 5.

Cauſæ belli inter Cyllam, & Marinm, Diſs. 2. in Cie. u. 3.

Cauſæ centumvirales in baſilieis agebantur, Diſs. 29. in Cie. n. 5.

Cȧuſæ rerum latent, uon res ipſæ, Diſs. 19. in Virg. n. 9.

Canſæ variæ terræmutus, quæ a diverſis afferuntur, Diſs. 48. in Thueyd. n. 4. 8. 10. uſque ad u. 17.

Cauſam quater, & quadragies dixit Cato Cenſorins, & ſemper abſolutus eſt, Diſs. 79. in Cie. num. 7.

Cauſam effectrieem tollit, qui negat Mundum conditum a Deo, Diſs. 5. in Eurip. n. 9.

Cauſam ſuam quidam Juvem ducebant, Diſs. 31. in Virg. n. 5.

Cauſam primam quum egit Demoſthenes a populo eſt expluſus, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 87. in Cie. n. 4.

Cauſam Cicero appellat, quam Græei Hypotheſin, Diſs. 92. in Cie. n. 5.

Canſas belli explicare eonvenit hiſtorico, & Poëtis, Diſs. 7. in Thueyd. n. 1. Diſs. 20. in Virg. num. 1.

Cauſas rerum uun ignurare ſeientiam perfectam effieit iuxta Atiſtutelem, Diſs. 12. in Thucyd. num. 1. & eſt diſcrimen inter ſapientem, & indoctum, Diſs. 12. in Thueyd. n. 5.

Cauſas Hyperides primȯ actitavit mercede, Diſs. 76. in Cic. n. 5.

Cauſas nonnullas Craſſus faeetijs obtinuit, Diſs. 16. in Cie. n. 5. qua ætate uraverit, Diſs. 16. in Cie. n. 5.

Cauſas, quibns pœna maior ordinariâ infligenda erat, ſenatus iudieabat, Diſs. 26. in Cie. n. 5.

pro Cauſia, & Diademate maeedunieo Antigonus ſumptâ ederâ ſe Liberum patrem appellari iuſſit, Diſs. 45. in Anthol. n. 7. Diſs. 78. in Anthul. n. 4.

Cauſidiei mediocres quare tolerentur, non vero Poëtæ, & Actures fabularum, Diſs. 91. in Cie. n. 4.

Cayeum uſque loca tenuerunt Lydi, quos Mæonas Humerns appellat, Diſs. 12. in Eurip. n. 11.

Cayſter fluvius Aſiæ minoris, Diſs. 33. in Anthol n. 2.

Cebes Thebanus fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 7.

Ceerops an primam urbem Athenas in terris eondiderit, Diſs. 9. in Thueyd. n. 5.

Ceerops primus matrimunia inſtituit, ideo bifrons fingebatur, Diſs. 4. in Thueyd. n. 1. Diſs. 30. in Cie. n. 4.

Ceerops primus Regnum Athenienſium obtinuit ante bellum troianum quadringentis ferè annis, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.

Cedru Libani montis, aut Atlantis effieiebantur laennaria, Diſs. 2. in Liv. n. 53.

Celænæ urbs a Selcuco Rege in Apameam translata, Diſs. 61. in Anthol. n. 5.

Celeno una ex Pleiadibus, Diſs. 65. in Anthol. num. 9.

Celeres Iuvenes treeenti Romulum ſtipabant, Diſs. 25. in Liv. u. 54. unde appellati, Diſs. 22. in Liv. n. 14. eos Numa ſuſtulit, Diſs. 22. in Liv. n. 54.

Celeritas Alexandri in Aſia ſubigenda, Diſs. 52. In Thueyd. n. 4.

Celeritas Hannibalis, Diſs. 52. in Thueyd. n. 6.

Celeritas Scipionis, Diſs. 52. in Thueyd. n. 7.

Celeritas prodeſt inſerentibus bellum, uoeet verò ſe deſandentibus, Diſs. 52. in Thueyd. n. 2. & ſeqq. n 8. 9.

Celeritate pedum præſtitit Perſeus, Ideo ab Aſtronomis currenti ſimilis fingitur, Diſs. 10. In Anthol. n 5.

Celeritate pedum commendantur Achilles, & Alexander, & alij, Diſs. 2. in Anthol. n. 10. Diſs. 37. In Cie. u. 1. 2.

Celetes, hue eſt ſinguli Equi inſidente Eqnite in Olympicis certabant, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.

Celeuſma dicebatur modulatio, quæ remigantibus fiebat; Celeuſtæ, qui modulabantur, Diſs. 57. in Thueyd. n. 6.

Cellâ Iovis promebatur imago Scipionis, quum funus Corneliæ genti duceretur, Diſs. 2u. in Eurip. n. 9. Diſs. 29. in Liv. n. 15.

Cella ſupra caput Regis Perſarum erat, iu qua talentorum quinque millia recondebantur, quæ Cervical Regis vocabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 4.

Cellam Capitulini Iovis quàm auro, & gemmis ditaverit Augustus, Diſs. 2. in Liv. n. 7.

Callam penariam Reipublieæ Cato Sieiliam voeabat, Diſs. 33 in Thucyd. n. 2.

Cellas ſexangulas quare apes effieiant, Diſs. 39. in Cie. n. 3.

Cellula ſubterranea erat, in qua poſita Veſtalis ſtuprata humo ſuperiniectâ tegebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Celmis unus ex Dactylis Idæis, Diſs. 2. in Anthol. n. 4.

Celmis, & Damnaneus Idæi Dactyli ferrum invenerunt, Diſs. 5. iu Cie. n. 2.

Celſum nunquam rem medieam feeiſſe quidam cenſuerunt, Diſs. 46. in Cie. n. 7. Diſs. 73. in Cie. num. 2.

Celtæ multitudine uun eedunt Thraeibus, Diſs. 10. in Eurip. n. 52.

Celtæ habuerunt ſemnotheus philoſophos, Diſs. 14. in Cic. n. 6.

Celtæ feroeiſſimi erant; ſed etiam Venereis voluptatibus dediti, Diſs. 58. in Anthul. n. 3.

Celtiberi, quos Scipio mereede conduxerat, peeuniâ acceptâ ab Imperatore Pœnorum Romanos prodiderunt, Diſs. 51. in Thueyd. n. 6.

Cenâ redeunti Duilio poſt triumphum Pœnorum ut funalia prælueerent, datum eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Cena præſagium fuit mortis, Diſs. 59. in Eurip. num. 6

Cena Caligulæ eenties ſeſtertiûm conſtitit, Diſs. 3 in Liv. n. 9.

Cena novendialis, quæ nono funeris die mortuis

Digitized by Google

tuis dahatur, Diſs. 31. in Anthol. n. 5. Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.

Cena apud Archelaum Regem Euripides oſculatus eſt Agathonem poëtam, & quid deinde dixerit, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.

Cena redeuntem Euripidem canes Regis lacerarunt, Diſs. 3. in Eurip. n. 11.

Cenæ Luculli in Apolline quinquaginta millibus drachmarum parabantur, Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Cenæ Vitellij non minùs decem millibus Coronatorum conſtabant, Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Cenæ deſcriptionẽ continentẽ columnam evertit Alexander, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.

Cenam cinere corrupit elephas ſamuli, qui arenam, & calculos cibo eius immiſcebat, Diſs. 39. in Cic. n. 6.

Cenam Dionyſius vocavit duos iuvenes, qui in ipſum in convivio maledixerant, & eum qui abſtinuit vino, capite damnavit; abſoluit autem alterum, qui nec vino, nec verbis abſtinuit, Diſs. 65. in Anthol. n 19.

Cenam exhibebant triumphantes, ad quam invitabant Conſules, & ne venirent, rogabant, & quare, Diſs. 29. in Liv. n. 6.

Cenam ſervis apponebant matronæ Calendis Martijs, Diſs. 30. in Liv. n. 37. 39. & ſaturnalibus viri, Diſs. 30. in Liv. n. 51.

Cenans Plinius anagnoſten audiebat, Diſs. 86. in Cic. n. 4.

Cenanti ſibi Caligula ſenatores ad pedes ſtare paſſus eſt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 14.

Cenas ſibi Reges procurabant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Cenas æquales quare Homerus ferè ſemper appellet, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. *Vide. Convivia Dapes. Epulæ. Cibus.*

Cenatione Calliſti liberti triginta columnæ ex onyche erant, Diſs. 2. in Liv. n. 12.

Cenationes fecit Nero laqueatas eburneis tabulis, e quibus flores fiſtulis, & unguenta deſuper ſpargerentur, Diſs. 34. in Anthol. n. 5.

Cenaturi cum Rege dumtaxat coronabantur apud Indos, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.

Cenchreæ portus Iſthmi, Diſs. 4. in Anthol. n. 3. Diſs. 66. in Anthol. n. 2. Diſs. 7. in Thucyd. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 12.

Cenchrium amnem oſtendebant Epheſij, ubi dicebant Latonam peperiſſe, Diſs. 77. in Anthol. num. 18. Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.

Cenomanos, & Inſubres vincens triumphavit Cnæus Cornelius, Diſs. 29. in Liv. n 3.

Cenotaphia quare extruerẽtur, Diſ. 24. in Th. n. 2.

Cenotaphium ſepulcrum mendax vocatur, Diſs. 66. in Anthol. n. 6.

Cenotaphium conſtituebatur etiam ijs, qui ſepulti erant, Diſs. 66. in Anthol. n. 8.

Cenſor fuit M. Antonius, & Luſtrum condidit, Diſs. 17. in Cic. n. 5.

Cenſorem collegam exprobrantem ſibi domum ſexagies æſtimatam quomodo eluſerit Craſſus, Diſs. 23. in Cic. n. 5.

Cenſores mulctabant cælibes, ſi poterant uxorem ducere, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.

Cenſores utebãtur Sellâ curuli, Diſ. 22. in Liv. n. 15

Cenſu tempore Claudij deſcripta ſunt civium ſexagies novies centena millia, Diſs. 23. in Liv. n. 12.

Cenſum qui habebant, ſoli Magiſtratus obtinebant ex lege Solonis, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8.

Cenſum qui nullum habebant proletarij apud Romanos vocabantur, & omnium munerum publicorum, & militiæ expertes erant; apud Athenienſes Thetes, hoc eſt mercenarij dicebantur, & munerum publicorum pariter expertes erant, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.

Cenſum quum egiſſet Demetrius Phalereus, deprehendit tertiam partem eſſe inquilinorũ, & Advenarum Athenis, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6. quot Cives, quot inquilini, & quot ſervi reperti fuerint, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.

Cenſuram quando Craſſus geſſerit, Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Cenſuram non geſſit Mucius Scævola, quia nemo Scævolarum eum magiſtratum petiverat, Diſs. 17. in Cic. n. 1.

Cenſus Athenienſium diſtinguebatur ex numero equorum, quos alebant, Diſs. 6. in Anthol. n 7.

Cenſus quare a Solone, & Servio Rege inſtitutus ſit, Diſs. 47. in Thucyd. n 7.

Cenſus militum priùs fiebat, deinde exercitus luſtrabatur a Romanis, Diſs. 53. in Thucyd n 9.

Cento r es interfector Antiochi ab equo in præceps datus eſt, Diſs. 21. in Eurip. n. 14.

Centro Mundi diſtantia eſt altitudo, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14.

Centrum terræ quantum diſtet a ſuperficie, Diſs. 8 in Eurip. n. 8.

Centrum eſt ſphæræ principium, Diſs. 31. in Liv. n. 28.

Centumviri in ſubſellijs iudicabant, Diſs. 29. in Cic. n. 5.

Centuplicem frugem reddit ager Byzacij, Diſs. 21. in Virg. n. 11.

Centuriæ introducebantur in ſepta, & ovile per vias, quæ Pontes dicebantur, Diſs. 1. in Cic. n. 7.

Centurionibus duplex pecuniæ ſumma data eſt a Cæſare, quàm reliquis militibus, Diſs. 29. in Liv. n. 9.

Centurionum vites κλήματα dicebantur, Diſs. 13. in Anthol. n. 2.

Cephiſidorus unus ex artificibus, qui fecerunt Muſas, Diſs. 57. in Anthol. n. 9. Diſs. 19. in Virg. n. 3.

Cerâ illita cadavera domi aſſervabant Perſæ, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. 2. Ægyptij, Diſs. 24 in Thucyd. n. 10. & humabant, Diſ. 70. in Anth. n. 2.

Cera calamos quis coniũxerit, Diſ. 62. in Anth. n. 1.

Ceraunj cognomine gloriabatur Ptolemæus, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. Diſs. 21. in Liv. n. 13. Diſs. 10. in Virg. n. 3.

Ceraunij Iovis ara Elide colebatur, Diſs. 40. in Virg. n. 4.

Cerberus erat ſub pedibus imaginis Plutonis, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.

Cercaphus Rhodon tenuit poſt Telchinas, unde Rhodii Cercaphidæ dicti ſunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.

Cercidas Arcas licet ad Philippum defecerit, non ta-

tamen proditor ſuit, Diſs. 51. in Thucyd n. 3.

Cercopis Pythagorici ſuiſſe carmina, quæ Orphei dicuntur, tradit Ariſtoteles, Diſs. 73. in Anthol. n. 7.

Cereales ludi erant Circenſes, Diſs. 18. in Cic. n. 3.

Cerealia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53

Cerebrum veteres nominare verebantur, tanquam ſacrum, ideo Sophocles illud albam medullam vocat, Diſs. 18. in Thucyd. n. 2.

Cerei accendebantur in funeribus puerorum, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7.

Cereis pluribus accenſis nomen imponebant, & qui ex eis tardiùs extingueretur, puero nomen indebat, Diſs. 53. in Thucyd. n. 32.

Cererem invocabant iudices, ut ſe perderet, ſi peieraſſent, Diſs. 26. in Cic. n. 8.

Cereri operaturi caſtitatem colebant, Diſs. 39 in Anthol. n. 5.

Cereri iure ſacra erat Sicilia, & quare, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.

Cereri dicata erant magna myſteria; Proſerpinæ verò parva, Diſs. 29. in Anthol. n. 10.

Cereri, Liberoque, & Liberæ eandem ædem conſecrarunt Antiqui, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.

Cereris ſacra puſt Cannenſem cladem intermiſſa ſunt, quia a merentibus domeſtico ſunere neſas eſſet celebrari, Diſs. 31. in Anthol. num. 9. Diſs. 40 in Thucyd. num. 7.

Cereris Eleuſiniæ ſacris operantes Virgines quomodo ſuis reſtituerit Hymenæus raptas a Piratis, & nuptias, quas optabat, conſequutus ſit, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.

Cereris Eleuſiniæ ſacra multo ante Herculem inſtituta ſunt, qui primus exterorum his initiatus eſt, Diſs. 33. in Virg. n. 2. inſtituit Melampus, Diſs. 33. in Virg. n. 2.

Cereris ſacerdos viros, & uxores copulabat, Diſs. 30. in Thucyd. n. 52.

Cereris irâ vexari credebant furioſos, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.

Cereris victima porcus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.

Cereris filius quare a Pindaro dicatur Plutus, Diſs. 8. in Eurip. n. 6. 7.

Cereris Eleuſiniæ Myſterijs initiari dumtaxat puſtularunt devictis Athenienſibus Pollux, & Caſtor, Diſs. 36. in Anthol. n. 1.

Cereris Eleuſiniæ magna religio, Diſs. 36. in Anthol. n. 1.

Cereris ſacra cur occulta eſſent, Diſs. 36. in Anthol. n. 5. 8.

Cereris ſacra quia vulgaverat Æſchylus, capite damnatus fuiſſet, niſi oſtendiſſet ſe initiatum non eſſe, *Diſs* 38. in Anthol. n. 6. ſacra Cereris, quia interpretari volebat Numenius philoſophus, quod ſomnium viderit, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.

Cereris ſacris quod non initiati duo iuvenes interfuiſſent, occiſi ſunt ab Athenienſibus, qui ob id bellum graviſſimum ſuſceperunt, Diſs. 39. in Anthol n. 2.

Cereris ſacra licet nocturna laudat Cicero, Diſs. 39. in Anthol. n. 6. 8.

Cereris ſacerdotes Daduchi appallabantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 3.

Ceres quando fuit, & an inventrix frugum fuerit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.

Ceres vehebatur a Draconibus, Diſs. 26. in Virg. n 6.

Ceres eſt Terra, Diſs. 47. in Anthol. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 31.

Ceres Ennea dicitur, quia Ennæ erat celeberrimum, & vetuſtiſſimum templum Cereris, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2. ideo Romani quum inveniſſent in libris ſibyllinis placandam antiquiſſimam Cererem, Ennam ſacra facturos miſerunt, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2.

Ceres diſceptans cum Vulcano de Siciliâ iudice Ætnâ cauſam obtinuit, Diſs. 33. in Thucyd. num. 2.

Ceres eſt Luna, Diſs. 36. in Anthol. n. 5. & ſeqq.

Ceres unde ita appellata ſit, Diſs. 36. in Anthol. n. 6.

Ceres eſt Terra, Diſs. 36. in Anthol. n. 8. Diſs. 38. in Anthol. n. 7.

Ceres nuncupatur Axieros a Samothracibus, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.

Ceres eſt eadem ac Bona Dea, & Veſta, Diſs. 38. in Anthol. n. 4.

Ceres ab aliquibus inter Deos Penates recenſetur, Diſs. 56. in Virg. n. 5.

Ceres Iaſium perditiſſimè amavit, Diſs. 39. in Anthol. n. 5.

Ceres cum Baccho colebatur myſteriis Eleuſinijs, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.

Ceres Siculis, & Athenienſibus terræ colendæ rationem oſtendit. Diſs. 15. in Cic. n. 9. *Diſs.* 30. in Cic. n. 4.

Ceritus ſignificabat *inſanum*, Diſs. 53. in Thucyd. num. 27.

Ceroma erat cera oleo ſubacta, qua athletæ ungebantur, Diſs. 16. in Thucyd n. 4.

Certamen curruum propoſuit Oenomaus ei, qui filiam ducere vellet, & quare, Diſs. 7. in Thucyd n. 4.

Certamen virium ut eſſet, non artis, Lacedæmonij paleſtris non præficiebant magiſtros, Diſs. 49. in Anthol n. 9. Diſs. 16. in Thuc. n. 6

Certamen Apollinis cum Marſya, Diſs. 61. in in Anthol. n. 3.

Certamen Herculis, & Antæi narratur, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.

ad Certamen poëtarum ſe parabat Plato, ſed audito Socrate tragœdias combuſſit, Diſs. 40. in Anthol. n. 3.

Certamen bibendi inſtituit Alexander, in quo triginta quinque ſtatim expirarunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 30.

Certamen quadrigarum maximè proprium erat ludorum Romanorum, Diſs. 19. in Cic. n. 6.

Certamen cum Cicerone Roſcius inſtituit, quis eandem ſententiam pluribus modis variaret Diſs. 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic. n. 3.

Certamen Apollinis, & Herculis ob raptum tripodem Iuppiter fulmine diremit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Certamina bibendi antiquitus inſtituta ſunt, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Certamina Virginum, puerorumque ſpectare Cælibes apud Lacedæmonios non poterant, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Cer-

Certamins puerilia, & virilia tibiarum quotannis apud Arcades celebrabantur, Diſs. 63. in Antbol. n. 5.
Certamina Olympica quis inſtituerit, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. 5. *Vide. Olympicos ludos*, qui inſtituerit Pythia, Diſs. 3. in Anthol. n. 6. *Vide. Pythia*. quis Iſthmia, Diſs. 4. in Antbol. n. 6. *Vide. Iſthmia. Iſthmici ludi.* quis Nemæa, Diſs. 6. in Anthol. n. 2. 4. *Vide. Nemeai ludi.*
Certamina curſus, & quadrigarum utilia bello, Diſs. 2. in Antbol. n. 10.
Certamina in honorem Hephæſtionis exhibuit Alexsnder, in quibus tria millia hominum decertarunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 1.
Certamine poëtico ſuperatum eſſe Homerum ab Heſiodo quidam tradunt, Diſs. 9. in Cic. n. 5.
Certamine muſico victor Nero triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Certamine ſine vincentes ἀκονιτὶ hoc eſt *ſine pulvere* certaſſe dicuntur, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Certamine feſſi interdum Athletæ cum integro certare cogebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 7.
in Certamine poëtico Euripides decies quinquies coronatus eſt, Diſs. 2. in Eurip. n. 8.
a Certaminibus ſacris arcebantur feminæ, Diſs. 6. Anthol. n. 12. 13. poterant tamen mittere currus certaturos, Diſs. 6 in Anthol. n. 13.
in Certaminibus gymnicis tubâ non tibiâ canebatur, Diſs. 60. in Anthol. n. 10.
Certaminis ſacri victor quidam epulum dabat, & Simonide egreſſo conclave corruit, & cadavera Simonides locorum memoriâ cognovit, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Certaminum quorumcumque Victores ſtatuis donabantur, Diſs. 8. in Anthol. n. 9.
Cartaminum ſacrorum laudes, & utilitates, Diſs. 6. in Anthol. n. 18. *Vide. Ludi*.
Certaminum ſacrorum victoria quantam gloriam pareret, Diſs. 15. in Thucyd. n. 2. 3. Diſs. 2. in Anthol. n. 4.
Certaminum omnium pugilatus bello ſimillimus eſt, Diſs. 11. in Anthol. n. 1. Diſs. 12. in Anthol. n. 2.
Certare cum integro interdum Athletæ feſſi certamine cogebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 7.
Cervs nutriit Nabin Regem Tarteſſiorum, Diſs. 18. in Liv. n. 4. Telephum, Diſs. 18. in Liv. n. 4. Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Cervam a ſuis genibus abſtraxiſſe Lupum vidit Hecuba in ſomnis, quod Polyxenæ cædem ſignificavit, Diſs. 19. in Eurip. n. 1. 7.
Cervi pinguedine minùs idonei ad fugam in latebras ſe abdunt; prope vias edunt fetus, ne a feris catuli devorentur, Diſs. 38. in Cic. n. 6.
Cervi non gignuntur in Africâ, Diſs. 26. in Anthol. num. 5.
Cervi medentur morſibus phalangij hederâ, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Cervi, & leones erant in monte aureo, quem tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 56. in Liv. num. 4.
Cervi Dictamum adhibent ad evellendas ſagittas, Diſs. 6. in Thucyd. num. 4. Diſs. 39. in Cic. num. 2.
Cervi Dianæ immolabantur menſe Elapheboliobne, Diſs. 30. in Liv. n. 42 *Vide. Cervis. Cervorum*.
Cervical Regis Perſarum vocabatur cella ſupra caput exiſtens, in qua talentorum quinque millia recondebantur, Diſs. 21. in Liv. n. 4.
Cervicali Sophronis mimos ſupponebat Plato, Diſs. 86. in Cic. n. 6. *Vide. Pulvino.*
Cervicem unam ut haberet populus Romanus, optavit Caligula, ut omnes uno ictu trucidare poſſet, Diſs. 10. in Anthol. n. 26. Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Cervis ad currum junctis triumphavit Aurelianus, Diſs. 28. in Liv. n. 4. *Vide. Cerva. Cervorum.*
Ceruleus color, quo utebatur factio aurigarum Veneta, autumnum exprimebat, Diſs. 20. in Cic. n. 1.
Cervorum a cæde menſis Elaphebolion dictus eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Cervorum ex cornibus ſiniſtris ara, Diſs. 40. in Thucyd. n. 4. quam Apollo annum ætatis quartum agens ex cornibus Cervorum, a Dianâ cæſorum fabricavit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 5.
Cervorum oſſa apta conficiendis tibiis, Diſs. 60. in Anthol. n. 1.
Cervos interdum Heliogabalus iunxit ad currum, Diſs. 28. in Liv. n. 4.
Ceſellius ius prætorium profitebatur, Diſs. 17. in Cic. n. 4.
Ceſpite extruebatur tribunal in caſtris, Diſs. 29. in Cic. n. 7
Ceſpitem aræ ſuperimponebant Romani, Diſs. 41. in Virg. n. 7.
Ceſtum invenit Amycus, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. *Vide. Caſtum.*
Cethegum ſuadæ medullam appellavit Ennius, Diſs. 31. in Cic. n. 4.
Cethegum, & Lentulum reliquit Catilina ex urbe excedens, ut Ciceronem interficerent, Diſs. 4. in Liv. n. 4. Diſs. 2. in Cic n. 10.
Chabrias dimidium navium occultavit, ut Spartanos ad certamen eliceret, Diſs. 9. in Liv. num. 9.
Chæream Caſſium vocari oblitus eſt Caligula, a quo interemptus eſt, quum oraculo monitus fuiſſet exitium ſibi a Caſſio imminere, Diſs. 10. in Virg. n. 4.
Chæremon Ægyptius quot annos Phœnicem vivere tradat, Diſs. 30. in Liv. n. 78.
Chæroneo prœlio Græcorũ opes attritæ ſunt, Diſ. 84. in Antbol. n. 7. Diſs. 76. in Cic. n. 6.
Chalcanthum quid ſit, Diſs. 55. in Eurip. n. 14.
Chalcenterus Didymus eſt appellatus, Diſs. 6. in Cic. n. 8.
Chalcidium ducem pro Melancrida Lacedæmonij terremotu deterriti miſerunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 1.
Chalcidius in Timæum Platonis ſingularum Parcarum munera recenſet, Diſs. 11. in Virg. n. 1. quomodo Providentiam, & Fatum explicet, Diſs. 13. in Virg. n. 1.
Chalciœcos dicta eſt Ædes Minervæ, in qua fame periit Pauſanias, Diſs. 58. in Anthol. n. 2. Diſs. 53. in Thucyd. n. 3. Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.
Chalco furi exprobranti ſibi nocturnas vigilias
quid

quid reſponderit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cic. num. 2.

Chaldæi aſtrologiæ inventores, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 7. Diſs. 15. in Cic. n. 4. gloriabantur, ſe quadringentorum millium annorum cœleſtem hiſtoriam litteris mandaſſe, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8.

Chaldæi fatum e ſtellis pendere exiſtimant, Diſs. 9. in Virg. n. 2. 4. 5.

Chaldæi apud Aſſyrios philoſophi fuerunt, Diſs. 13. in Cic. n 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4.

Chaldæus diſciplinæ causâ adierunt Pythagoras, Democritus, Plato, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6, Diſs. 14. in Cic. n. 4.

Chalybem invenerunt Chalybes, aut Dactyli Idæi, aut Cyclopes, Diſs. 49. in Thucyd. n. 2.

Chalybes invenerunt Chalybem, Diſs. 49. in Thucyd. num. 2.

Chsmæpus dicebatur ſponſa pedibus domum mariti petens, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.

Chaos fuiſſe Ianum Ovidius auctor eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 56.

Chaos unde ſic appellatum ſit, Diſs. 20. in Anthol. n. 2. ex eo natus eſt amor, Diſs. 20. in Anthol. n. 2.

Chaos, & Aqua idem ſunt, Diſs. 20. in Anthol. n 3.

Charidemus interfectus eſt a Dario, quum interrogatus de exercitu utile reſponſum dediſſet, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.

Charilao fratris filio Lycurgus regnum reſtituit, quum poſſet ipſe regnare, Diſs. 54 in Anthol. n. 2.

Charmas pictor infimus, Diſs. 48. in Cic. n. 5.

Charmides exiſtimavit rethoricen non eſſe artem, Diſs. 79. in Cic. n. 3.

Charmus quum amaret adoleſcentem ſuis deliciis potitus aram Amori ſtatuit in Academiâ Diſs. 92. in Cic. n. 4.

Charon unde dictus ſit, Diſs. 82. in Anthol. n. 4. & ſeqq.

Charon in carcerem coniectus, eo quod Herculem receperit, Diſs. 82. in Anthol. n. 7.

Charon riſit: proverbium, quod in triſtes uſurpatur, qui exhilarantur, Diſs. 82. in Anthol. num. 5.

Charon an ſit Acherontis portitor, vel ſtygiæ paludis, Diſs. 83. in Anthol. n. 2. & ſeqq.

Charon vocabatur portitor Ægyptiorum, qui cadavera ſepelienda in Inſulam vehebat, Diſs, 83. in Anthol. n 5. *Vide. Charonti*.

Charondas Thurijs legem tulit, ut qui vellet abrogare legem, perſuaderet, quum collum laqueo inſeruiſſet, quem, ſi non placeret, carnifex ſtrangularet, Diſs. 82 in Cic. n. 7.

Charonea vocabantur loca, vel Barathra, ex quibus tæter odor exhalabatur animantibus peſtilens, Diſs. 82. in Anthol n 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 28. Diſs. 8. in Eurip. n 9.

Charonium dicebatur ianua Athenis, per quam damnati ad mortem ducebantur, Diſs. 82. in Anthol. n. 5.

Charonti naulum ſolvendum erat, ideo mortuis obolum in os indebatur, Diſs. 32. in Anth n. 12. Diſs. 82. in Anth. n. 2. *Vide. Charon*.

Chaſmatiæ quod genus terræmotuum ſint, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22. 23.

Chelys dicebatur Cithara, quia primam citharam Mercurius e teſtudine fecit, Diſs. 59. in Anthol. n. 3.

Cheroneo prœlio Philippus Græeorum opes attrivit, Diſs. 84. in Anthol. n. 7.

Cherſoneſum coluerunt Græci, ut copias in bello troiano alerent Diſs. 16. in Eurip. n. 16.

Cherſoneſus Thracia fertiliſſima, Diſs. 21. in Eurip. n. 8.

Cherſos eſt terra inculta, Diſs. 26. in Eurip. n. 4.

Chij primi emerunt Servos, & pœnas dederunt huius facti a Mithridate in ſervitutem redacti, Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.

Chij vini centum cadi erant in convivio, quod Cæſar acto triumpho populo exhibuit, Diſs. 29. in Liv. n. 7. *Vide. Chiorum.*

Chilon gaudio interijt, Diſs. 12. in Virg. n 7.

Chimæra mons in Phaſelide ignibus ardet, Diſs. 31. in Liv. n. 25.

Chiorum legatum re non impetratâ dimiſerunt Lacedæmonij, quod longam orationem habuiſſet, Diſs, 79. in Cic. n. 6. *Vide. Chij.*

Chiron, qui inter medicinæ repertores numeratur, ſapientiâ præſtitit, Diſs. 5. in Cic. n. 6.

Chironomia appellatur ars, quo geſtus formatur, Diſs. 17 in Anthol. n. 5. Diſs. 87. in Cic. n. 5.

Chiroſophos quare Lesbonax appellaverit Pantomimos, Diſs. 16. in Anthol. n 6.

Chirurgi erant quidam Servi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6,

Chlamyde purpureâ auro intertextâ utebantur Tragœdi, Diſs. 6. in Eurip. n. 16.

Chlamyde coccineâ indutus Tetricus ductus eſt in triumpho ab Aureliano, Diſs. 25. in Liv. num. 17.

Chlamyde Alexandri Magni indutus Pompeius triumphavit, Diſs 28. in Liv. n. 13.

Chlamyde purpureâ a privato habitu primi Imperatores ſolùm differebant, Diſs. 22. in Liv. num. 25.

Chlamydem mirabili artificio pictam Demetrius inchoavit, Diſs. 25. in Eurip. n. 20.

Chlamydia appellata eſt Delus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 4.

Choaſpe ex flumine aquam potabant Reges Perſarum, Diſs 28. in Thucyd. n. 4.

Chœnices quadraginta octo Medimnum conficiebant, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Chœnices quot uncias continerent, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Chœnices erant menſuræ cibi diurni, qui ſervis laborantibus dabantur, Diſs. 47. in Thucyd. num. 6.

Chœnici non inſidendum quare præceperit Pythagoras, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Chœnicometræ Corinthij ab oraculo appellati ſunt ob ſervorum multitudinem, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.

Chœrile uxor Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.

Chœrilum poëtam pro ſingulis verſibus ſingulis aureis philippeis donavit Alexander. Diſs. 20. in Cic. n. 3.

Chouchis legendis repueraſcere dicebantur Scipio

pio Africanus, & Lælius, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2.

Chordam octavam Citharæ quum inveniſſet, Terpandrum mulctarunt Lacedæmonij, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.

Chordarum viginti cithara eſt Magadis, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Chordis ſeptem Lyram inſtruxit Mercurius in honorem Pleiadum, Diſs. 74. in Anthol. n. 5.

Choris qui præcinunt, præcentores Apuleius appellat, Diſs. 87. in Cic. n. 2.

Chorœbus Eleus primus vicit curſu in ludis olympicis, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.

Chorum ex quindecim adoleſcentibus compoſuit Sophocles, quum antea ex duodecim conſtaret, Diſs. 6 in Eurip. n. 5.

Chorus quum ſtrophas caneret, a dextrâ in ſiniſtram movebatur, quum Antiſtrophas, a ſiniſtrâ in dexteram, quum Epodos, conſiſtebat, Diſs. 19. in Liv. n. 12.

Chrematitæ ludi qui dicebantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.

Chriſtiana religio licet invaluiſſet, tamen Galli ruſtici agros luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. num. 22. & Symmachus cruentis ſpectaculis Romam oblectavit, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.

Chriſtiani etiam orantes ſeſe ad Orientem convertebant, Diſs 7. in Eurip n. 11.

Chriſtiani veteres etiam crediderunt ignes emiſſos montibus eſſe Inferorum, Diſs. 8. in Eurip. num. 10.

Chriſtiani antiquitus ſuperſtitioſè nomina infantibus imponebant, quum ſacro fonte lavabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 32.

Chriſtiani utebantur pallio, Diſs. 84. in Anthol num. 11. ideo Græci impoſtores vocabantur, Diſs. 84. in Anthol. n. 11.

Chriſtiani Patres etiam admittunt Dæmones Incubos, & Succubos, Diſs. 17. in Liv. n. 6. & cum feminis miſceri, Diſs. 36. in Virg. n. 6.

Chriſtiani proceres Socratem inter inſignes ſanctitate viros recenſuerunt, Diſs. 54. in Cic. n. 6.

Chriſtum Iudæi induerunt veſte, quam alij coccineam, alij purpuream fuiſſe tradunt, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.

Chryſe filia Pallantis nubens Dardano Palladium pro dote dedit, Diſs. 15. in Virg. n. 5

Chryſidis ſacerdotis ſtatua poſita eſt, licet templum Iunonis Argivæ eius negligentiâ conflagraſſet, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.

Chryſippi placita confutaturus Carneades helleborum ſumpſiſſe fertur, Diſs. 59. in Cic. n. 1. Diſs. 69. in Cic. n. 7.

Chryſippi elocutio improbatur a Diogene Laërtio, Diſs. 59. in Cic. n. 6.

Chryſippi Dialecticis uti Deos quidam dixerunt, Diſs. 59. in Cic. n. 6.

Chryſippus mentem noſtram, aliquâ fati lege implicatam comparat Cylindro per declive devoluto, Diſs. 11. in Virg. n. 3. 4.

Chryſippus tradit canem quum ferâ inſequeretur, ad trivium perveniſſe, & duas vias exploraſſe, tertiam vero odore non captato ſtatim ingreſſum eſſe, Diſs. 39. in Cic. n. 4.

Chryſippus libros de Oratoris facultate ieiunè ſcripſit, Diſs. 59. in Cic. n. 3. Diſs. 79. in Cic. num. 5. ſeptingentos libros conſcripſit, quorum trecenti undecim dialectici erant, Diſs. 59. in Cic. n. 6.

Chryſippus, & Stoici multa argumentorum genera invenerunt, Diſs. 60. in Cic. n. 2. 3.

Chryſippus in dialecticâ anteponendus eſt Ariſtoteli, Diſs. 60. in Cic. n. 5.

Chryſippus niſi extitiſſet, ſe non extiturum fuiſſe dicebat Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 5.

Chryſippus de Republicâ ſcripſit, Diſs. 73. in Cic. n. 4.

Chryſippus propter contemplationem cibi, & potionis obliviſcebatur, Diſs. 92. in Cic. n. 3.

Chryſocollâ circus contectus fuit a Caio, & Nerone, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.

Chryſothemis Carmanoris filius primus vicit in pythio certamine poëtarum, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Cibi dimidium ſubripiente ſervo quomodo elephas domino detexerit, Diſs. 39. in Cic. n. 5.

Cibi reliquias ex ore crocodili detrahit trochilus, qui viciſſim crocodilum dormientem excitat irruente ichneumone, Diſs. 18. in Liv. n. 6.

Cibi athletarum Coliphia appellabantur, Diſs. 12. in Anthol. n. 6.

Cibi abſtinentiam probavit Aſclepiades Medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Cibi menſura, quæ ſervis laborantibus dabatur, erat chœnix, & demenſum vocabatur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Cibi, & potionis obliviſcebatur Chryſippus, ideo amici ingeſto in os alimento illum ſuſtentabant, Diſs. 92. in Cic. n. 3.

Cibis Venerem irritantibus utebantur in Nuptijs, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.

Cibo graves capere ſomnum vetebat Plato, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.

Cibo modico contentos eſſe voluit pueros Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.

Cibo abſtinuit canis mortuo domino, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.

Cibo diſtenti leones, tigres, & lupi abſtinentiâ ſibi medentur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 8.

Cibo quum famulus arenam, & calculos immiſceret, elephas cinerem in ollam eius coniecit, Diſs. 39. in Cic. n. 6.

Ciborum lautorum cupiditas corrupit mores Romanorum. Diſs. 3. in Liv. n. 3.

Cibos omnes recuſavit Protogenes, quum Jalyſum pingeret, & lupinis victitavit, Diſs. 92. in Cic. n. 2. *Vide. Cibum*.

Ciborum montem abſorbuit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.

Cibum capere recuſabat elephas, quoties puer illius cuſtodiæ commiſſus ei non tradebatur, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.

Cibum ſignificat ἄκτη Diſs. 27. in Anthol. n. 2. Diſs. 33. in Anthol. n. 3.

Cibum comminuunt Elephanti altero ex dentibus; alterum intactum ad prœlium ſervant, Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Cibus Athletarum quis eſſet, Diſs. 12. in Anth. n. 5.

Digitized by Google

Cibus in perâ aſſervabatur, & inde ea nomen ſumpſit, Diſs. 84. in Anthol. n. 14. *Vide. Cena. Cibi. Convivium. Dapes. Epulæ.*
Cicadas aureas crinibus alligabant Athenenienſes, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3. & quare, Diſs. 4. in Thucyd. n. 7.
Cicatrices ut oſtenderent Candidati, ſine tunicâ ambiebant, Diſs. 89. in Cic. n. 2.
Cicero quantum Reipublicæ profuerit, Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Cicero diffidebat copiam Platonis æquare, Diſs. 41. in Cic. n. 2.
Cicero quid ſentiret de Demetrio Phalereo, Diſs. 41. in Cic. n. 4.
Cicero eloquentiâ ſuâ invitum Cæſarem coëgit Q. Ligario ignoſcere, Diſs. 47. in Cic. n. 5.
Cicero Verrem ſolû accuſavit, Diſs 82. in Cic. n. 5.
Cicero plerumque perſuaſit quæ voluit, Diſs. 47. in Cic. n. 7. Diſs. 83. in Cic. n. 1.
Cicero etiam ſenex declamabat, Dis. 85. in Cic. n. 2
Cicero familiariter Roſcio utebatur, quare ab eo geſtum didiciſſe veriſimile, Dis. 87. in Cic. n. 5.
Cicero octoginta annis poſt Catonis obitum Conſul fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 4.
Cicero quæſtor Siciliæ præfuit, & Proconſul Aſiam rexit, Diſs. 82. in Cic. n. 4.
Cicero Pompeij dignitatem auxit, auctor fuit, quod Auguſto pæne puero prætura decerneretur, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Cicero facetijs redundavit, Diſs. 13. in Cic. n. 5.
Cicero eloquentiæ pater an iure appelletur, Diſs. 15. in Cic. n. 6. Diſs. 54. in Cic. n. 4.
Cicero quam occaſionem conficiendi Dialogi de Oratore habuerit, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Cicero dum Dibsphum cogitare dicit, intelligit Conſulatus petitionem meditari, Diſs. 22. in Liv. n. 11.
Cicero. *Vide. Quintus Cicero, &c.*
Cicero ad hiſtoriam ſcribendam excitatus fuit, Diſs. 11. in Liv. n. 5.
Cicero tradit Antipatrum maiorem hiſtoriæ ſonum addidiſſe, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Cicero Græcorum leges præ duodecim tabularum legibus contemnit, Diſs 8. in Liv. n. 5.
Cicero auctor ſenatui fuit, ut decerneret, ne quis præteritorum meminiſſet, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13. Diſs 8. in Liv. n. 6.
Cicero rumorem malum officii magiſtrum vocat, Diſs. 12. in Thucyd. n. 8.
Cicero interrogatus a Cæſare, cur in electione partis erraſſet, reſpondit, præcintura me fefellit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Cicero ſenatui exprobrat multa, Diſs. 56. in Thucyd. n. 4.
Cicero in orationibus parciùs utitur hiatu, benigniùs verò in libris de Philoſophiâ, Diſs. 6. in Eurip. n. 14.
Cicero Patriæ Pater eſt appellatus, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs. 15. in Cic. n. 7. Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Cicero exiſtimavit terram, & Aquam feminæ loco eſſe; aërem, & ignem maris, Diſs. 43. in Anthol. num. 5.
Cicero quò longiùs ætate proceſſit, eo clarius ingenij lumen oſtendit, Diſs. 64. in Anthol. n. 8.
Cicero teſtatur ſibi, quum in exilium eiectus eſſet, amicorum numerum creviſſe, Diſs. 79. in Anthol. n. 4.
Cicero ſingulos Euripidis verſus ſingula teſtimonis putat, Diſs. 4 in Eurip. n. 10.
Cicero certabat cum Roſcio, quis eorum pluribus modis eandem ſententiam variaret, Diſs. 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic. n. 3.
Cicero defendit Archiam poëtam, cuius eſt primum Epigramma libri primi Anthologiæ Diſs. 2. in Anthol. n. 1.
Cicero expectans Antonij ſatellites ſibi necem allaturos iacuit in lectolo capite obvoluto, donec a ſervis lecticâ tolleretur, Diſs. 24. in Eurip. n. 4.
Cicero quum in exilium eiectus eſt, ſenatus, & viginti millia hominum veſtem ſordidam ſumpſerunt, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.
Cicero Philonem audivit, quem quartæ Academiæ conditorē quidā faciunt, Diſ. 64. in Cic. n. 4.
Cicero nullos alios, qui de Rhetoricâ ſcripſerunt, Ariſtoteli anteponit, Diſs. 73. in Cic. n. 5.
Cicero in Verrem explicatur, Diſs. 29. in Cic. n. 6.
Cicero antequam magiſtratus peteret, Marii, & Syllæ bellum exarſit, Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Cicero quum Sextum Roſcium defendit, quot annos natus eſſet, Diſs. 2. in Cic. n. 8. quo defenſione quum Syllam offendiſſe vereretur, Athenas ad Antiochum philoſophum audiendum, deinde Rhodum ad Apollonium, deinde in Aſiam ſe contulit, Diſs. 2. in Cic. n. 8. ab amicis Romam accerſitus eſt, quum Sylla ſe dictaturâ abdicâvit, Diſs. 2. in Cic. n. 9. Prætor primus, & prior Conſul creatus eſt, Diſs. 2. in Cic. n. 9. Diſs. 89. in Cic. num. 7. quomodo Catilinæ coniurationem extinxerit, Diſs. 2. in Cic. n. 10. quare Clodium offenderit, Diſs. 2. in Cic. n. 11.
Cicero dicebat nihil eſſe, quod Carneades dicendo non conſequeretur, Diſs. 28. in Cic. n. 5.
Cicero imitatus eſt Panætiū in libris de Officijs, Diſs. 65. in Cic. n. 4.
Cicero inducit ſororem Veſtalem pro fratre Fonteio precantem, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Cicero Pompeij partibus relictis proditor non eſt appellatus, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.
Cicero perfecit artem dicēdi, Diſ. 13. in Eurip. n. 4.
Cicero ſacra nocturna, & feminas initiari non probabat, Diſs. 39. in Anthol. n. 6. ſacra tamen Cereris laudavit, Diſs. 39. in Anthol. n. 8.
Cicero appellat propoſitum, quod Græci Theſin, & Cauſam, quam Græci Hypotheſin, Diſs. 92. in Cic. n. 5.
Cicero auctore Lentulo ab exilio revocatus eſt, Diſs. 90. in Cic. n. 9.
Cicero liberum eſſe dixit, qui otio fruitur, Diſs. 1. in Cic. n. 4.
Cicero mortuus eſt anno ætatis ſexageſimotertio Diſs. 1. in Cic. n. 8.
Cicerone auctore Lucullus triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 1.
Ciceronem quòd Plinius æmolaretur, ſuperbus iudicatus eſt, Diſs. 50. in Cic. n. 5.
Ciceronem tumidum, & inſidum dixerunt obtrectatores, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5.

Ci-

Ciceronem expertem Græcæ litteraturæ, & philoſophiæ quidam exiſtimaverunt, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Ciceronem precatus eſt Hortenſius orator, ut ſecum dicendi locum commutaret, ut in villam abiret, & vinum Platano ipſe ſuffunderet, Diſs. 22. in Cic. n. 7.
Ciceroni togato ſolùm decretæ fuerunt ſupplicationes, Diſs. 20. in Eurip. n 6.
Ciceronis laudes, & oratoria facultas, & vis, Diſs. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. in Cic. per totas.
Ciceronis Hortenſio lecto Divus Auguſtinus ad divinæ ſapientiæ ſtudium ſe contulit, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Ciceronis iudicium de Stoicorum oratione, Diſs. 59. in Cic. n. 3. 4. 5. de Demetrio Phalereo, Diſs. 41. in Cic. num. 4. Diſs. 53. in Cic. num. 1.
Ciceronis potentia in Republicâ Romanâ, Diſs. 12. in Cic. n. 3. 4.
Ciceronis in mortem carmen Sextilij audire noluit Aſinius Pollio, Diſs. 3. in Eurip. n. 1. Diſs. 15. in Cic. n. 6.
Ciceronis iocus, quo dicit ſe tantam pecuniam debere, ut coniurationis accuſator acerrimus coniurare cupiat, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Ciceronis iocus de Metello, qui ſepulcro præceptoris corvum appoſuerat, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.
Ciceronis libertus Tiro Tullius, Diſs. 22. in Liv. n. 3. Diſs. 49. in Cic. n. 4. tres libros eius facetiarum conſcripſit, Diſs. 27. in Cic. num. 1.
Ciceronis tempore oratores omnes celebres floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 5.
Ciceronis an ſint Rhetoricorum libri ad Herennium, Diſs. 3. in Cic. per tot. Diſs. 46. in Cic. n. 5.
Ciceronis, & aliorum ſimulacra habebat in Larario ſecundo Alexander Severus, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.
Ciceronis lege ſancitum fuit, ne biennio, quo quis petiturus erat, vel petiverat magiſtratum, gladiatores daret, Diſs. 89. in Cic. n. 4.
Ciconiam an intelligat Iuvenalis nomine concordia, Diſs. 31. in Thucyd. n. 2.
Cicures feræ ſi tantum certabant ludus [illegible] dicebatur, Diſs. 20 in Anthol. n. 8.
Cicutam quum bibiturus eſſet Phocion, præſtantiſſimus quiſque faciem veſte texit, Diſs. 24. in Eurip. n. 5.
Cicutam bibit Socrates iniuſte damnatus, Diſs. 83. in Cic. n. 11.
Cilicas indomitos quum devieiſſet Servilius, licet Proconſul triumphavit. Diſs. 25. in Liv. num. 3.
Cimbri, & Teutones vincebantur non ſolum a Romanis, ſed etiam ab alijs, quia nimiâ ferociâ efferebantur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.
Cimbri quum extrema timerentur, Romani multos Mario conſulatus continuarunt, Diſs. 36. in Cic. n. 8.
Cimbrorum, & Teutonum duobus prelijs quingenta, & octoginta millia a Mario cæſa, captaque ſunt, Diſs. 85. in Anthol. n. 9. Diſs. 26. in Liv. n. 1.
Cimbros irrumpentes per Noricum Catulus cum Mario cecidit, Diſs. 19. in Anthol. n. 2.
Cimon eodem die Perſarum copias terreſtres, & maritimas delevit, Diſs. 20. in Eurip. n. 18., Diſs. 36. in Cic. n. 8.
Cimon Lacedæmonios, & Athenienſes conciliavit, Diſs. 36. in Cic. n. 8.
Cimon Cleonæus articulis membra diſtinxit picturâ, Diſs. 51. in Cic. n. 2.
Cimonis carcere Miltiadis patris ſepultura redempta eſt, Diſs. 29. in Anthol. n. 1. Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Cinæthus Æneæ ſocius nomen dedit promontorio Cinætho, Diſs. 15. in Liv. n. 8.
Cincinnatus ab aratro ad dictaturã acceſſitus eſt, Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Cincius Alimentus ab Hannibale captus eſt, & res Romanas græco ſermone perſcripſit, Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Cincius negat Aprilem Veneri ſacrum fuiſſe, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Cincius ſuaſit legem Fanniam, Diſs. 3. in Liv. num. 4.
Cinctum alte pro *forte* accipit Seneca, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Cinctus Gabinus qualis eſſet, Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Cincti quare dicerentur Antiqui, Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Cinerem in ollam coniecit elephas, quum famulus cibo eius arenam, & calculos immiſceret, Diſs 39. in Cic. n. 6.
Cineres mortuorũ dummodo non revellerentur, permiſit Theodoricus effodi theſauros, Diſs. 31. in Anthol. n. 11.
Cineres mariti abſorbuit Artemiſia, Diſs. 21. in Eurip. n. 16.
Cingulum virginale ſolventibus viris quòd adeſſet Diana, ſolvizona vocabatur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Cingulum Sponſæ ſolvebat ſponſus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.
Cinna crudelis, & dominationis cupidus, Diſs. 4. in Liv. n. 7.
Cinna ſuperatus ab Octavio Urbe exceſſit, cui ſe Marius coniunxit, & in Urbem reverſus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 2.
Cinna primus Patriæ bellum intulit, Diſs. 12. in Liv. n. 7.
Cinna Conſul Italiam contra Collegam concitavit, Diſs. 2. in Cic. n. 5.
Cinnabaris genus veri coloris, Diſs. 25. in Eurip. num. 15.
Cinnanas partes ſequutus Sertorius Syllam dominantem laceſſivit, & tandem in inſulas Fortunatas traiicere cogitavit, Diſs. 1. in Cic. n. 2.
Cinxia Juno, Diſs. 20. in Thucyd. n. 10.
Cinyras Cypri Rex vetuſtiſſimus ſcortum Veneris nomine conſecravit, Diſs. 55. in Anthol. num. 4.
Cinyras Veneris initia prodidit, quibus initiatis phallus oſtendebatur, Diſs. 33. in Virg. n. 4.

a Circe Circum quidam dictum putant, Diſs. 20. in Cic. n. 5. *Vide, Circes*.

Circenſes ludi qui fuerint, Diſs. 18. In Cic. n. 3. ante Tarquinium non dicebantur Circenſes, Diſs. 20. in Cic. n. 5.

Circenſi in pompâ imagines inſignium virorum ferebantur, Diſs. 4. in Anthol. n. 1. Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.

Circenſibus equis victoribus alimenta publicè conſtituerunt Imperatores, Diſs. 6. in Anthol. n. 10.

Circenſibus ludis Romani ludos Olympicos æmulati ſunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2.

Circes, & Ulyſſis filios Romum, Antiam, & Ardeam nomen dediſſe Romæ, Antio, & Ardeæ tradit Xenagoras hiſtoricus, Diſs. 13. in Liv. num. 5. *Vide. Circe*.

Circi tres Romæ erant, Maximus, Apollinaris, & Neronis, & ubi quiſque eſſet, Diſs. 20. in Cic. n. 4.

Circi antiquitus dicebantur circuli, Diſs. 20. in Cic. n. 5. a voce Græcâ deducuntur, Diſs. 20. in Cic. n. 5.

Circi maximi a Cæſare ædificati amplitudo, Diſs. 20. in Cic. n. 6.

Circi etiam ſubſellia fuerunt, Diſs. 29. in Cic. n. 7. 8.

in Circo locus Veſtalibus conceſſus erat in Podio, Diſs. 31. in Liv. n. 11

in Circo ſervatus eſt Androdus a leone, cui ſpinam extraxerat, Diſs. 22 in Anthol. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 6. *Vide. Circum. Circus*.

Circon appellabant accipitrem, Diſs. 31. in Thucyd. n. 2.

Circuitus. *Vide. Ambitus*.

Circuli antiquitus dicebantur Circi, Diſs. 20. in Cic. n. 5.

Circulo quadratum inſcripſit Thales Mileſius, Diſs 8 in Cic. n. 3.

Circulum lacteum Cœli Ariſtoteles credidit conſtare ex vaporibus, Diſs. 31. in Liv. n. 24.

Circum ſignificabat priſcâ linguâ dictio *Am*. Diſs. 43. in Thucyd n. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 70. Diſs. 88. in Cic. n. 7. *Vide. Circi. Circus*.

Circumferri ſignificat *luſtrari*, quia omnis luſtratio circumlatione peragebatur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.

Circumitionem ſignificat Ambitio, Diſs. 8 8. in Cic. n. 7.

Circus maximus a Tarquinio Priſco ædificatus eſt. Diſs. 2. in Liv. n. 7. centum quinquaginta millia ſpectatorum ſedentium capiebat, Diſs. 2. in Liv. n. 7.

Circus interdum minio, & Chryſocollâ contegebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Circus Soli dedicatus erat, Diſs. 20. in Cic. n. 2. 7.

Circus Maximus inter Palatium, & Aventinum erat, Diſs. 20. in Cic. n. 4. *Vide. Circi. Circum*.

Cirrati quare dicantur pueri, Diſs. 42. in Anthol. n. 16.

Ciſſei filia an fuerit Hecuba, Diſs. 7. in Eurip. n. 9. Diſs. 27. in Virg. n. 4.

Ciſſeo devicto Caranus trophæum ſtatuit, quod leo diſiecit, Diſs. 24. in Liv. n. 5.

Ciſſibia veteres appellabant pocula, quia ex hederâ ea conficiebant, Diſs. 75. in Cic. n. 4.

Ciſſos Græcè dicitur hedera, Diſs. 75. in Cic. n. 4.

Ciſtæ ſuffragiorum imponebantur menſis, quæ pootes dicebantur, Diſs. 1. in Cic. n. 7.

Ciſtis aſſervabantur ſacra quædam occulta cum Baccho, tum Oſiridi, Diſs. 46. in Anthol. num. 5. 9.

Citharâ, lyrâ, & tibiâ utebantur Lacedæmonij in prœlio, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 28. in Thucyd. n. 2. Diſs. 57. in Thucyd. n. 1. 4. 10.

Cithara Aſiatis trium chordarum, Diſs. 33. in Anthol. n. 2.

Citharâ ſolâ quum caneret Apollo, ſuperabatur a Marſya, ſed quum vocem addidiſſet, vicit, Diſs 61. in Anthol. n. 3.

Citharâ inventâ Apollo lyram Orpheo conceſſit Diſs. 74. in Anthol. n. 5.

Citharæ genus Magadis habens viginti chordas, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Citharæ chordam octavam quum inveniſſet, Terpandrum Lacedæmonij mulctarunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7. *Vide Cythara*.

Citharam in præmium accepit Achilles, quum Eetionis urbem expugnaſſet, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7. 8.

Citharam Paridis noluit videre Alexander, Diſs. 57. in Thucyd. n. 9. Achillis deſideravit, Diſs 57. in Thucyd. n. 9. *Vide. Cytharam*.

Citharisteriæ tibię quæ eſſent, Diſs. 60. in Anthol. num. 7.

Citharœdi a Nerone locupletati, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6. *Vide. Cytharædi*.

Citharœdi comitabantur triumphantes, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Citharœdo Archelao Mileſij imaginem ſtatuerunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Citharœdum Anaxenorem M. Antonius locupletavit quatuor civitatum tributis, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.

Citheronia Juno Theſpiis colebatur, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Citucitos vocatur Ulpianus, & quare, Diſs. 7. in Anthol. n. 4.

Cive devicto triumphare nefas habebatur, Diſs. 24. in Liv. n. 1.

Civem Homerum quæ urbes ſibi vindicent, Diſs. 75. in Cic. n. 1.

Civem unum ſervare meliùs eſt, quàm mille hoſtes occidere, ſententia fuit Scipionis Africani ab Antonino Pio uſurpata, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.

Civem nullum utilem voluiſſe Epheſios queritur Heraclitus, Diſs. 20. in Eurip. n. 23.

Civem ferè nullum præclarum Athenienſes ſub Regibus habuerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 24.

Cives neque nimis opulentos, neque valde indigentes eſſe præſtat, Diſs. 1. in Eurip. n. 13.

Cives Romanos mori dixit mirum eſſe Conſtantius Imperator, Diſs 26. in Liv. n. 1.

Cives ab Hannibale captos redimere noluerunt Romani, ſed uti ſervis, Diſs. 4. in Liv. n. 2.

Cives ne corrumperentur, ſucceſſorem Pauſaniæ Lacedæmonij mittere noluerunt, & imperium ad Athenienſes transferri maluerunt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 8.

Ci-

Cives quoſque optimos mulctarunt Athenienſes, Diſs. 29. in Anthol. n. 1. Diſs. 41. in Auth. o. 8. Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Cives tales ſunt, quales principes Civitatis, Diſs 54. in Anthol. n. 1. Diſs. 68. in Cic. n. 4.
Cives inter ſe loqui probibuit Hiero, illi verò geſtu ſignificabāt, quæ vellent, Dis. 17. in Anth. n. 2
Cives civibus magis ſavere, quàm exteris Pſammis putavit, Diſs. 6. in Anthol. n 14.
Cives bonos, & malos eodem eſſe loco, maxima pernicies civitatum eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 1. & ſeqq.
Cives Athenienſes in onam urbem coëgit Theſeus perſnadendo, non imperando, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3. Diſs. 20. in Eurip. n. 16. Diſs. 9. in Liv. n. 6. Diſs. 36. io Cic. n. 2.
Cives etiam ſeditioſi otium expetiverunt, Diſs. 1. in Cic. n. 2.
Civi ſuo ſsventibus Athenienſibus victus Agoracritus ab Alcamene ſignum vendidit eâ lege, ne Athenis eſſet, Diſs. 18. in Eurip. n. 11.
Civibus exemplum legum eludendarum ne Socrates præberet, mori voluit, Diſs. 79. in Anthol. n. 4. Diſs. 9. in Eurip. n. 4. Diſs. 20. in Eurip. n. 20. Diſs. 54. in Cic. n. 8. *Vide. Civis.*
Civica corona ex quercu conficiebatur, Diſs. 5. in Anthol. n. 7.
Civicam meruit Socrates ob ſervatum in bello Xenophontem, Diſs. 54. in Cic. n. 9.
ante Civile bellum Pompeij, & Cæſaris extinctus eſt ignis Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 7.
Civile Ballum Marij, & Syllæ exarſit, antequam Cicero magiſtratus peteret, Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Civili bello Syllæ combuſtum Capitolium Catulus magnificentius inſtauravit, Diſs. 2. in Liv. n. 5.
Civilia bella oriuntur hoſtium metu ſoblato, Diſs. 12 in Thucyd. n. 7.
Civilibus diſcordijs maximè obnoxiæ ſunt civitates ſame laborantes, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Civilis belli inter Pompeium, & Cæſarem cauſæ com manifeſtæ, tum occultæ, Diſs. 7. in Thucyd. n. 8. Diſs. 12. in Thucyd. n. 3. Diſs. 4. in Liv. n. 4. 5. *Vide. Civile bellum.*
Civis mali conſilium utile Lacedæmonii bonum virum dicere coëgerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 4.
Civis boni officio non deſuerunt Gracchi, Diſs. 35. in Cic. n. 2. 3. *Vide. Cive. Civium.*
Civitas Thuriorum legem ſanciverat, ut qui legem abrogare vellet inſerens laqueo collum perſuaderet, quem, ſi non placeret, Carnifex ſtrangulabat, Diſs 82. in Cic. n. 7.
Civitas dicta Aphrodiſium a Venere in Inſulâ Cypro, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.
Civitate Iiſlos donare molitur M. Livius Druſus, qui Philippo oppoſitus fuerat, Diſs. 17. in Cic. n. 8. *Vide. Urbe.*
Civitate cum Athenienſi hoſpitium eſſe Regi Macedonum ob eius beneficia Athenienſes decreverunt, Diſs. 16. in Liv. n. 5.
Civitate in liberâ liberam eſſe oportere aiebat Tiberius linguam, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Civitate donarunt Lacedæmonij Alcmanem, & Tyrtæum poëtas, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Civitatem aſſequutos Latinos in iura ſuæ civitatis redigi lex Mutia iuſſit, Diſs. 16. in Cic. num. 4.
Civitates præſtantes efficit virtus virorum, Diſs. 11. in Eurip. n. 9. & ſeqq. Diſs. 20. in Eurip. num. 1.
Civitates perpetuum inter ſe bellum habent, Diſs. 49. in Anthol. n. 4.
Civitates Magnæ Græciæ regentibus eas Pythagora, & illius diſcipulis beatæ fuerunt, Diſs. 43. in Cic. n. 4.
Civitates Aſiæ imitatus eſt Servius, quum templum Dianæ Romæ a Latinis colendum conſtituit, Diſs. 9. in Liv. n. 7
Civitates finitimæ ſemper inter ſe bella gerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10. 11.
Civitates ſunt præſtantiores, quæ feminis pariter, & viris ad rempublicam utuntur, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.
Civitates Græciæ præter Athenas, quæ præclaros cives vexarunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 21. 22.
Civitates eloquentium beneficio conſtitutæ ſunt Diſs. 30. in Cic. n. 1. Diſs. 31. 32. in Cic. per tot. conſervantur, Diſs. 33. 34. 35. & 36. in Cic. per tot.
Civitates omnes devictâ Carthagine legatos Romam mittebant, Diſs. 22. in Virg. o. 2.
Civitates triginta conditæ ſunt ab Albanis, Diſs. 17. in Virg. n. 4.
Civitates illos, a quibus in coloniam deductæ fuerunt, Patres appellabant, Diſs. 16. in Liv. n. 6. Diſs. 17. in Virg. n. 5. Diſs. 20. in Virg. num. 4. Diſs. 21. in Virg. n. 4.
Civitates plerumque ſuos conditores tanquam Deos coluerant, Diſs. 12. in Liv. n. 1. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 1. Diſs. 24. in Virg. n. 1. & etiam ſuos legumlatores, Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Civitates ſame laborantes mutationibus maximè obnoxiæ ſunt, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1.
Civitates liberæ non ferunt luxum privati modum excedentem etiam in Regibus externis, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Civitati maxima neceſſitudo erat cum eo, qui eius Proxenos haberetur, Diſs. 16. in Liv. n. 5.
in Civitatibus liberis maior exiſtit copia excellentiſſ virorum, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Civitatibus quantum proſit hoſtes habere, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 5. & ſeqq.
Civitatis hoſpes dicebatur, qui illius legatos hoſpitio excepiſſet, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Civitatis mores tales ſunt, quales Principes, Diſs. 54. in Anthol. n. 1. Diſs. 68. in Cic. n. 4.
Civitatis mens, & anima eſt lex, Diſs. 79. in Cic. num. 8.
Civitatis vitia ſanare Plato diffidebat, ideo ad Rempublicam nunquam acceſſit, Diſs. 34. in Cic. n. 7. Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Civitatum pernicies, ſi boni non ſint melioris conditionis, quàm mali, Diſs. 20. in Eurip. n. 1. & ſeqq.
Civitatum regendarum ars non ſemper caſui obnoxia eſt, Diſs. 9. in Liv. n. 5.
Civitatum prima origo, Diſs. 75. in Anthol. n. 1.

Diſs.

Diſs. 3. in Thucyd. num. 11.
Civitatum condendarum auctores fuerunt Athenienſes, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1. contra, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Civitatum aliarum magiſtros eſſe diſcipulos Athenis dixit Iſocrates, Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Civitatum regendarum ratio difficillima, Diſs. 4. in Cic. n. 4.
Civitatum virtus incitamento eſt alijs, ut eas excindant, Diſs 56. in Thucyd. n. 11. & ſeqq.
Civitatum liberarum honores magni faciendi, Diſs. 20. in Eurip. n. 10.
Civitatum quatuor tributis Anaxenorem Citharœdum locupletavit M. Antonius, Diſs. 55. in Thucyd. n. 6. *Vide. Rebuspublicis. Reipublica. Rempublicam. Republica. Rerumpublicarum. Reſpublica.*
Civium voluntate quadraginta annos Athenas rexit Pericles, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5. Diſs. 10. in Cic. n. 5.
Civium ſummos ut tollerent Thraſybulus Periandro, & Tarquinius filio conſilium dederunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 22. & Periander Thraſybulo, Diſ. 41. in Anthol. n. 8.
Civium ſexagies novies centena millia cenſa ſunt ſub Claudio, Diſs. 23. in Liv. n. 22.
Civium tot millibus cæſis a Cæſare coacti ſunt Romani gratias agere Dijs, Diſs. 25. in Liv. n. 7.
Civium potentia ex magnitudine rerum geſtarum nocet libertati, & æqualitati, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Civium Athenienſium primus Alcmæon curru vicit in Olympijs, Diſs. 6. in Anthol. n. 7. Diſs. 37. in Thucyd. n. 9.
Civium cenſus quare a Solone, & Servio Rege inſtitutus ſit, Diſs. 47. in Thucyd. n. 7.
Civium ſingulorũ nomina ſuggerebant ſervi dominis magiſtratum petentibus, qui nomenclatores vocabatur, Diſ. 88. in Cic. n. 2. *Vide. Civis.*
Clade Varianâ auditâ Auguſtus caput foribus illidebat, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.
Clade Cannenſi acceptâ Cereris ſacra intermiſſa ſunt, quia a mœrentibus nefas eſſet celebrari, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7. & ſervos militare contra leges ſtatuerunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.
Cladem Cannenſem Romani acceperunt ante diẽ quartum. Non. Sext. ideo quidam inauſpicatum putaverunt ante diem quartum Calendas, Nonas, Idus, Diſs. 30. in Liv. n. 15.
Clades Romanorum ad Cremeram, & Alliam poſtridie Idus contigit; Diſs. 30. in Liv. n. 14.
Cladibus acceptis a Decebalo Dacorum Rege Domitianus triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Cladibus Romana potentia crevit, Diſs. 86. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Cladibus aliquot acceptis Athenienſes ſanxerunt capite plecti, ſi quis bellum contra Salamina ſuaderet, Diſs. 25. in Virg. n. 12. Diſs. 36. in Cic. n. 3. *Vide. Acies. Bellum. Certamen. Expeditio. Prælium. Pugna.*
Clamore edito a Bacchi militibus hoſtes fugerunt; inde timor panicus dictus eſt, Diſs. 45. in Anthol. n. 5.
Clamores uxoris Socratem ferre quum miraretur Alcibiades, reſpondit ipſum ferre anſerum clamores. Diſs. 55. in Cic. n. 3.
Clandeſtino coitu quare Samij Virgines, antequam nuberent, copularent cum Sponſo, vel cum alio, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Clarij Apollinis ſacerdos fuit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Clarij ſacerdotes aquâ epotâ vaticinabantur, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Claſſem Minos primus habuit; Diſs. 52. in Eurip. n. 16. Diſs. 13. in Eurip. num. 7.
Claſſem Carthaginienſium e portu exeuntem videbat quidam e Lilybæo Siciliæ promontorio, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.
Claſſem hoſtium ad prœlium evocarunt Thraſybulus, & Chabrias dimidium navium occultantes, Diſs. 9. in Liv. n. 9.
Claſſem parandam Themiſtocles cenſuit, quum Pythia præcepiſſet, ut ligneo muro ſe circumdarent, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. Diſs. 36. in Cic. num. 4.
Claſſem, & copias terreſtres eodem die delevit Cimon, Diſs. 20. in Eurip. num. 18. Diſs. 36. In Cic. num. 8.
Claſſem trecentarum triremium habebant Athenienſes; nullam verò Romani, quum Siciliam invaſerunt, Diſs. 55. in Thucyd n. 6.
Claſſem parare ex publicâ pecuniâ Themiſtocles perſuaſit Athenienſes, Diſs. 47. in Thucyd. num. 4.
Claſſes a priſcis ſcriptoribus interdum vocari copias terreſtres ignoravit Livius, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Claſſes etiam luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 17. 18.
Claſſes quatuor totius populi Athenienſis fecit Solon, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2. 5.
Claſſis Carthaginienſis, & Romana quot navibus conſtaret, Diſs. 14. in Eurip. n. 8. 9.
Claſſi Antiochi præfectus Hannibal victus eſt a Romanis, Diſs. 82. in Cic. n. 3.
Claſſis præfectus Octavius ſcaros multos ſparſit inter Oſtiam, & litus Campaniæ, & cavit quinquennio, ut ſi quis ſcarum cepiſſet, mari redderet, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Claſſis trecentarum quinquaginta navium tempeſtate periit ſalvis octoginta tantùm navibus, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Claſſis Germanici bis maris æſtu conflictata eſt, Diſs. 85. in Anthol. n. 8.
Claudianus reprehenditur in loco, quo Virgilium imitari contendit; Diſs. 31. in Thucyd. n. 2.
Claudianus iterum reprehenditur, quòd nimis vocaliũ concurſum vitaverit, Dis. 6. in Eur. n. 14.
Claudij in Naumachiâ triremes, & quadriremes, & undevigenti hominum millia decertarunt, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Claudij uxor Meſſalina in adulterio deprehenſa Vibidiam Veſtalem miſit ad virum, ut graviorem pœnam deprecaretur, Diſs. 31. in Liv. num. 12.
Claudij levitas, & incoſtantia in iure dicundo damnatur, Diſs. 26. in Cic. n. 2.
Claudij poſt imperium non duo Conſules, ſed duodecim in annum deſignabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 20.

Clau-

Claudius talentis quingenis annuis Stertinium medicum ditavit, Diſs. 10. in Cic. n. 2.
Claudius Meſſalinam uxorem inquinatiſſimã feminarum, & ſe vivente alteri nuptam coactus eſt interficere, Diſs. 55. in Anthol. n. 21.
Claudius Agrippinam uxorem in proprios filios ſævientem, & ſibi exitiabilem expertus eſt, Diſs. 15. in Anbol. n. 21.
Claudius Nero uno equo triumphavit, quod in alienâ provinciâ viciſſet, Diſs. 28. in Liv. n. 5.
Claudius Britanniâ imperio adiectâ Urbis terminos protulit; eo imperante cenſa ſunt civium ſexagies novies centena millia, Diſs. 23. in Liv. n. 51. 12.
Claudius imperio quid adiecerit, Diſs. 9. in Liv. num. 14.
Claudius Quadrigarius rerum Rumanorum ſcriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Claudius Nero acerrimus cum Salinatore coniunctus eſt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.
Claudius Nero Aſdrubale interfecto cum quinquaginta ſex millibus Pœnorum triumphavit, licet bellum non confeciſſet, Diſs. 25. in Liv. n. 5. 6.
Claudum Ageſilaum, & exiguâ ſtaturâ deriſit Tachos Rex Ægyptiorum, Diſs. 21. in Liv. num. 9.
Claudus cur fingatur Vulcanus, Diſs. 15. in Anthol. n. 18. Diſs. 37. in Anthol. n. 3.
Claudus cur fingatur Plutus, Diſs. 33. in Anthol. num. 2.
Clavem tenens quare Ianus fingeretur, Diſs. 30. in Liv. n. 60.
Claves portarum Athenienſes apud Zenonem depoſuerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Claviger Deus quare Ianus appelletur, Diſs. 30. in Liv. n. 60.
Clavis aureis inſutis ſulgebat tunica palmata, Diſs. 28. in Liv. n. 52.
Clavos aureos calceis infixos gerebant feminæ, & Agnon, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Clauſius quare Ianus appellaretur Deus, Diſs 30. in Liv. n. 59.
Clavum figendi cauſâ Dictatorem creabant peſtilentiâ graſſante, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.
Clavum navis regere fingebatur ab Antiquis fortuna ob inconſtantiam, Diſs. 81 in Anthol. n. 5.
Cleander frumentum comparabat, ut imperium aſſequeretur, ſed deceptus eſt, Diſs. 43. in Thucyd. n. 6.
Cleanthes exiſtimavit Deos omnes præter ignem mortales eſſe, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. Diſs. 72. in Anthol. n. 4.
Cleanthes irrigandis hortis operam locabat, ut in ſapientiam incumbere poſſet, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 2.
Cleanthes ignem eſſe Lunam putavit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 4.
Cleanthes de Regno ſcripſit, Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Clemens Alexandrinus reſellitur, Diſs. 75. in Anthol. n. 1.
Clemens Alexandrinus vocat Euripidem philoſophum ſcenicum, Diſs. 1. in Eurip. n. 5
Clementia maximè eſt propria Dei, Diſs. 50. in Anthol. n. 24.
Clementia Athenienſium, Diſs. 27. in Thuc. n. 10.
Clementia Anaxilai Rheginorum Tyranni, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.
Clementia maximè conveniret Regibus, Diſs. 10. in Anthol. n. 25.
Cleomedes Pugil Deorum honoribus oraculi iuſſu conſecratus eſt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3.
Cleomenes Rex Lacedæmoniorum præ ebrietate membra ſibi in fruſta diſſecabat, Diſs 65. in Anthol. n. 27. quia Argivis, qui in lucum Argo Niobæ filio ſacrum confugerant, non pepercit, Diſs. 22. in Eurip n. 10.
Cleon multum Athenienſium Reipublicæ nocuit, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Cleon ſemper auctor belli fuit, ut ipſius improbitas deliteſceret, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Cleonas habitant Vates, qui grandinem imminentem avertere dicuntur, Diſs. 24. in Thucyd. num. 7.
Cleonas inter, & Phliuntem Nemea ſilva erat, Diſs. 6. in Anthol. n. 2.
Cleoni expeditionem adversùs Lacedæmonios in Inſulâ Sphacteriâ obſeſſos conceſſit Nicias, & nocuit Reipublicæ, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.
Cleonis cantoris ſtatuam poſuerunt Thebani, non autem Pindari, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Cleonymus Iſthmum munire deſtitit ob Solis defectum, Diſs. 50. in Thucyd. n. 4.
Cleopatra, & Antonio devictis Auguſtus ſexdecim millia pondo auri dedicavit, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Cleopatra Philippi Regiam perturbavit, Diſs. 55. in Anthol. n. 20.
Cleopatra concitavit Antonium adversùs Auguſtum, Diſs 15. in Anthol. n 23.
Cleopatra ne duceretur in triumpho, mortem ſibi conſcivit, Diſs. 25. in Liv. n. 18.
Cleopatræ uniones duo plus ſexcenties ſeſtertiûm æſtimati ſunt, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Cleopatræ filiæ in nuptijs Philippus Rex Macedoniæ muſicos ludos edidit, Diſs. 30. in Thucyd. n. 15.
Cleopatram quòd non diligeret, Antonium quidam Adulator obiurgabat, Diſs. 3. in Cic. n. 5.
Cleophantus Corinthius pictor lineas uno colore illuſtravit, Diſs. 51. in Cic n. 5.
Clientes cum defunctis concremabant Galli, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.
Climatias appellat Ammianus Marcellinus genus quoddam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. num. 23.
Clinices quis repertor fuerit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.
Clinici genus medicorum, Diſs. 25. in Thucyd. num. 6.
Clio an fuerit mater Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 5.
Clitemneſtra Agamemnonem interfecit, Diſs. 15. in Anthol. n. 20. Diſs. 1. in Eurip. n. 4. *Vide. Clytemneſtra*.
Clito mater Euripidis, Diſs. 2. in Eurip. n. 3.
Clitomachus ſucceſſor fuit Carneadis, Diſs. 63. in Cic. n. 8. Diſs. 64. in Cic. n. 5. Aſdrubal vocabatur, dum Carthagine degeret. Diſs. 64. in Cic. n. 1. quum quadriginta natus eſſet annos Car-

Carneadis diſcipulns factns eſt, Diſs. 64. in Cic. num. 1. libros quadringentos conſcripſit, Diſs. 64. iu Cic. n. 3.

Clitum ſuæ nutricis filium ſervatorem ſuum interſecit Alexander, Diſs. 44. in Anthòl. n. 12. Diſs. 65. In Antbol. n. 19. Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Clitumnus Faliſcnrum fluvius plerumque buves candidos faciebat, Diſs. 43. in Virg. n. 2.

Clius filius Hymenæus, Diſs. 29. in Thncyd. n. 3.

Closeæ inter opera miranda recenſenrur, Diſs. 2. in Liv. u. 6. quis eas extruxerit, Diſs. 2. iu Liv. n. 6.

Clodij domus centies quadragies octies empta fuit, Diſs. 2. in Liv. n. 1n.

Clodius quare iuſenſus Cicerui, Diſ. 2. in Cic. u. 51.

Clodius ſtupro commiſſo in ſacris Bonæ Deæ nnnquam perturbare Rempoblicam deſtitit, Diſs. 52. in Thueyd. n. 3.

Clndius in ſacris Bnnæ Deæ corrupit uxorem Cæſaris, Diſs. 15. in Anthnl. u. 21.

Clothn utrum ſtellis errantibus, an inerrantibus præſit, Diſs. 1t. in Virg. n. 1.

Cluſius quare Janus vocetur, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Cluverius oſtendit Itinerarium eſſe Annij, uon Antonini Philoſophi, Diſs. 6. in Liv. u. 8.

Clymenus eur Pluto dictus, Diſs. 9. in Eurip. n. 9.

Clypeo cœleſti ſimillima Ancilia ſabricavit Mamurius, ideo ſaliari carmine celebratur, Diſs. 15. in Virg. n. 6,

Clypeo Minervæ effigiem ſuam effurmavit Phidias, quum nomen prohiberetur, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.

Clypens Samnites invenerunt, Diſs. 9. in Thueyd. u. 4.

Clypeos argolicos in ſcuta mutaruntRomani Samnites imitati, Diſs. 2. in Liv. n. 2.

Clypeum abijcere ſatiùs eſſe, quàm vitam profundere dixit Archilochus, ideo e civitate eiectus eſt a Lacedæmonijs, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.

Clipeum abieciſſe in bello fertur Demoſthenes, Diſs. 15. in Virg. n. 5.

Clypeum habebat Juno, Diſs. 25. in Virg. n. 7.

Clypeum ableciſſe turpiſſimum eſt, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.

Clypeom aureum inter auctores eloquentiæ Germanico cenſerì vetuit Tiberius, Diſs. 13, in Cic. num. 3.

Clypeus Germanici inter oratores dicatus eſt, Diſs. 29. in Anthol. n. 3.

Clypeus an eſſet Ægis, Diſs. 4n. in Virg. n. 7.

Clyſthenes Sieyoniorum tyrannus denegavit Hippaclidi filiam ſoam, qoia imperitè ſaltabat, Diſs. 17. in Anthol. n. 20.

Clytum nutricis filium, & ſervatorem ſuum iuterſecis Alexander, Diſs. 44. in Anthol. n. 12. Diſs. 65. iu Anthol. n. 19. Diſs. 32. iu Virg. n. 1.

Clytemneſtra Agamemnonem maritum ſuū interfecit, Diſs. 15. in Anthol. u. 20. Diſs. 1. in Eurip. n. 4.

Clytemneſtra, & Caſtor ex Tyndaro a Læda geniti ſunt, Diſs. 16. in Eurip. n. 2.

Clytemneſtræ in ſunere, quòd Helena parciùs crines afferret, reprehenditur ab Electra, Diſs. 27. in Anthol. n. 7.

Clytemneſtræ poëtam reliquit Agamemnon, & eo quidem vivo nihil deliqoit, eo verò occiſo multa peccavit, Diſs. 1. in Euiip. n. 4.

Cnæus Lentulus Augusti liberalitate quater millies ſeſtertiûm poſſedit, Diſs. 12. in Cic. num. 6.

Cnoſſus urbs Cretæ condita fuit a Iove, qoi Cres dicebatur, Diſs. 68. in Authol. n. 5.

Coccineâ Chlamyde Tetricus indutus ab Aureliano ductus eſt in triumphn, Diſs. 25. in Liv. num. 17.

Coccus, & purpura inter ſe diſcrepant, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.

Cochleis, & Bruchis nihil nobiliores eſſe Athenieuſes dicebat Antiſthenes; quoniam terrâ editos ſe glnriabantur, Diſs. 4. in Thuc. n. 7.

Cocytus unde dictus, Diſs. 83. in Anthol. numer. 6.

Cocytus ubi ſit, Diſa. 83. in Anthol. n. 55.

Cocytus an tranſeundus Inſeros adeuntibus, Diſs. 83. in Anthol. n. 3.

Cndon tubæ qoid ſit, Diſs. 59. in Anthol. n. 9.

Codrus ultimus Regum Athenienſium pro patriâ ſe devovit, Diſs. 27. in Thoeyd. u. 8.

Cœcus. *Vide. Cæcus.*

Cœleſti igne accendebatur ignis Veſtæ, ſi quando extinctus eſſet, Diſs. 35. in Liv. n. 8.

Cœleſtia a Deo gubernari voluit Ariſtoteles; inſeriora verò a ſortunâ, Diſs. 80. in Antbnl. u. 5. Diſs. 1. in Eurip. n. 10. Diſs. 53. in Virg. num. 5.

Cœleſtia quot annos ſe obſervaſſe iactarent Chaldæi, & Ægyptij, Diſs. 42. in Thueyd. n. 8.

Cœleſtibus Dijs Ianuarius propter imparem nomerum dierum eſt couſeeratus, Diſs. 3n. in Liv. u. 8.

Cœleſtibus Dijs quum ſacrum fiebat, collnm victimæ ita reſringebatur, ut facies ad Cœlum converteretur; ſecus ſi Dijs inferis ſacrificaretur, Diſs. 44. in Virg. u. 7.

Cœleſtis Venus Paphi colebatur, quæ Urania dicebatur, Diſs. 55. in Anthnl. n. 5.

Cœleſtium Orbium animas eſſe Moſas Platonici exiſtimarunt, Diſs. 59. iu Virg. n. 2.

Cœleſtium ignium ad ſimilitudinem Ignis Veſtæ aſſervabatur; ideo extinctus Imperij finē portendebat, Diſs. 31. in Liv. n. 7. 22

Cœli ſingulis orbibus ſuum Bacchum, ſuamque Muſam præſidere dixit Orpheus, Diſs, 47. in Anthnl. u. 8. D ſs. 25. in Virg. n. 1.

Cœli columnas ſuſcepiſſe Hercules dicitur ab Atlante, quia ab eo res cœleſtes edoctus eſt, Diſs. 8. iu Anthol. n. 4.

Cœli lacteam viam Ariſtoteles ex vapotibus conſtare credidit, Diſs. 35. in Liv. u. 24.

Cœli figuram ſortaſſe exprimebant templa Veſtæ rotunda, Diſs. 35. in Liv. n. 29.

Cœli pudenda Saturnus abſcidit, & in mare proiecit, & ex eorum ſpumâ Venus procreata eſt, Diſa. 19. in Authol. n. 3. & quid hoc ſignificet, Diſs. an. in Autbnl. u. 8.

Cœli filius, quare Saturnus dicatur, Diſs. 43. in Authol. u. 9.

Cœli filij dicuntur ij, quorum virtutem admiramur, Diſs. 43. in Anthol. uum. 9.

Ce.

Cœli frater Iuppiter, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.
Cœli pars eſt animus humanus, Diſs. 9. in Eurip. num. 12.
Cœli quarta pars ardere viſa in ortu Mithridatis eius ſplendorem indicavit, Diſs. 58. in Liv. n. 8.
Cœlii Rhodigini error circa Claſſes, in quas diſtributi erant Athenienſes, Diſs. 47. in Thucyd. n. 5.
Cœlium Montem Tullius Romæ adlecit, Diſs. 23. in Liv. o. 11.
Cœlius Antipater maiorem hiſtoriæ ſonum addidit, Diſs. 15. in Liv. n. 2.
Cœlius hiſtoricus, Diſs. 68. in Cic. n. 3.
Cœlo, terraque natos mentiebantur Antiqui eos, quorum parentes ignorabantur, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Cœlo deduci Lunam carminibus magicis, Veteres crediderunt, Diſs. 10. in Thucyd. num. 7.
in Cœlo naſcerentur homines, ſi naſci poſſent, Diſs. 40. in Thucyd. n. 1.
Cœlo proximam regionem incolere poſt mortem boni dicuntur a Stoicis, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 10. 11.
Cœlo ignem Prometheus ſubduxit, quo hominem e Creta efformatum animavit, quem Iuppiter Pandorâ terris immiſsâ punivit, Diſs. 15. in Anthol. n. 4. Diſs. 16. in Eurip. o. 1.
Cœlo demiſſum Palladis ſimulacrum ſola Veſtalium maxima ſpectare poterat, Diſs. 32. in Liv. n. 6.
Cœlo demiſſum eſt Ancile, Diſs. 55. in Virg n. 6.
Cœlo inferre animam Imperatorum in eorum cõſecratione credebatur aquila, Diſs. 24. in Anthol. n. 9.
Cœlo deiectos a Iove quare fingatur Volcanus, Diſs. 37. in Anthol. n. 3.
Cœlo etiam nubilo ad ſolem ſe ſe convertit Heliotropium, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
in Cœlo collocata eſt Lyra Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
in Cœlo inerrantium ſtellarum Elyſium collocant Platonici, Diſs. 76. in Anthol. n. 16.
Cœlo delapſi cur dicantur ij, qui ex improviſo adveniunt, Diſs. 3. in Thucyd. n. 7.
Cœlo comparatur Oriens, Diſs. 7. in Eurip. n. 11.
Cœlo quare dicatur imperare Iuppiter, Diſs. 7. in Eurip. n. 10.
Cœlo Antinoum inſeruit Adrianus, Diſs. 21. in Eurip. n. 16.
Cœlo narrabant inſomnia, quæ viderant Antiqui, Diſs. 19. in Eurip. n. 10.
Cœlo æmulam Romam dixit Conſtantius Imperator, Diſs. 26. in Liv. n. 1.
e Cœlo ignem ſubripuiſſe Prometheum criminatus Iuppiter Caucaſo affixit, quia procreatus fuerat ex Eurymedonte, & Iunone, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Cœlo delapſus ignis in caput Servij indicium futuræ claritatis fuit, Diſs. 58. in Liv. n. 8.
Cœlo oculos tribuerunt poetæ, & philoſophi, Diſs 40. in Anthol. n. 6. 7.
Cœlo elicitum ignem Perſeos tradidit Perſis adorandum, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.
Cœlorum muſicus concentus non auditur ob aſſuetudinem, Diſs. 21. in Eurip. n. 7.
Cœlũ unde Olympus dicatur, Dis. 16. in Anth. n. 2.
Cœlum ne ſuis capitibus illaberetur, ſolùm timere reſponderunt Germani Alexandro, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.
Cœlum noctu propter ſtellarum varietatem magis delectat, Diſs. 21. in Anthol. n. 6.
Cœlum ſe viventem aſcenſurum credidit Iuſtinianus, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6.
Cœlum attingere viſus eſt ignis ex hiatu terræ, qui Sylla proficiſcente ad bellum ſociale extitit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17.
Cœlum Elementa complexum pictum erat in Peplo quodam, Diſs 25. in Eurip. n. 19.
Cœlum aureum Alexandri, quum iura Barbaris reddebat, Diſs. 21. in Liv. n. 7.
Cœlum an fuerit pater Muſarum, Diſs. 59. in Virg. num. 4.
ad Cœlum facies victimæ convertebatur, quum ſacrum fiebat Dijs Cœleſtibus; ſecus quum Inferis, Diſs. 44. in Virg. n. 7.
Cœlum ſignificatur *polo* apud poëtas, Diſs. 70. in Cic. n. 6.
Cœlum eſſe Iovem Perſæ crediderunt, Diſs. 68. in Anthol. n. 6. Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. n. 5.
Cœlum mentes movent, quæ Iuppiter, Apollo, & Muſæ dicuntur, Diſs. 18. in Anthol. n. 9.
Cœlum adorabant Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. n. 7. Diſs. 72. in Anthol. n. 8.
Cœlum aſcendit Hercules; ipſius verò umbra ad Inferos deſcendit, Diſs. 84. in Anthol. o. 4.
Cœlum nobis patefacientibus grati non ſumus, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Cœlum ſuſtinere dicitur Atlas, quia quum ſit altiſſimus illud tãgere videtur, Dis. 12. in Ant. 3.
Cœlum an omnes Dij habitent, Diſs. 23. in Anthol. n. 7. 8.
Cœlum civitas maxima appellatur, Diſs 23. in Anthol. n. 7.
Cœlum decerni Cæſaribus dicebatur, quum conſecrabantur, Diſs. 23. in Anthol. n. 8.
Cœlum eſt idem, ac Iuppiter, Diſs. 23. in Anthol. n. 9. ideo propriè dicitur Iuppiter Cœleſtis, Diſs. 23. in Anthol. n. 9.
Cœlum nunquam ita nubibus obductum eſt, ut aliquâ parte diei ſol non aſpiciatur in Inſulâ Rhodo, Diſs. 26. in Anthol. n. 8.
Cœlum animatum eſſe exiſtimavit Plato; omnia autẽ, quæ ſub Lunâ, inanima, Dis. 40. in Anth. n. 9.
Cœlum quodammodo eſt templum Terræ, et a poëtis templum vocatur, Diſ. 19. in Liv. n. 2. Diſs. 35. in Liv. n. 29.
Cœlum, & Tellus nuptijs præeſt, Diſs. 43. in Anthol. n. 4. ideo Athenienſium lege ſancitum eſt, ut nupturi ſacrificarent Cœlo, & Terræ, quod προτελεῖν τοὺς γάμους dicebatur, Diſs. 43. in Anthol. num. 4.
Cœlum ſtellis diſtinctum ſignificat pellis maculoſa Bacchantium, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
Cœlum ut ſpectaret, Anaxagoras ideo ſe genitum arbitrabatur, Diſs. 21. in Eurip. n. 2.
Coëmptione quomodo nuptiæ contraherentur apud Romanos, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.
Cœnini, & plures alij populi in Urbem recepti

ſunt, Diſs. 9. in Liv. num. 6.

Cœnum ſibi tanquã thoracem circumdat ichneumon crocodilo dimicaturos, Diſs. 38. in Cic. n. 7. *Vide. Limum. Lutum*,

Cœpio ſenatum oppugnavit, Diſs. 35. in Cic. n. 2.

Cœranus, quum naufragium feciſſet, a Delphino vectus eſt ad litus, quia liberatus ab eo fuerat a piſcatoribus, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.

Cœus Titan fuit, Diſs. 25. in Eurip. n. 7.

Cogere dicebatur Carneades, non perſuadere a Romanis, Diſs. 28. in Cic. n. 6.

Cogitantem Agamemnonem expreſſit Pylades, ut magnum ſignificaret, Diſs. 17. in Anthol. num. 8.

Cogitare Dibaphum apud Ciceronem eſt conſulatus petitionem meditari, Diſs. 22. in Liv. num. 11.

Cogitationem mortis ſignificat deſcenſus ad Inferos, Diſs. 3. in Virg. n. 2.

Cognatæ aniculæ Infantes luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3.

Cognati, & amici reorum ſordidati erant, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.

Cognati excipiebant barbam adoleſcentium, quum eam primùm deponebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 9.

Cognati Regis Perſarum appellati, quomodo ornati eſſent in luſtratione exercitus, Diſs 53. in Thucyd. n. 8.

Cognatorum, amicorumque curâ, ſervatus eſt Pyrrho, quum nulla pericula declinaret, Diſs. 57. in Cic. n. 3.

Cognitio omnium diſciplinarum an ſit neceſſaria oratori, Diſs. 78. in Cic. per tot.

Cognitio veritatis plerumque ab exitu ducitur, Diſs. 52. in Thucyd n. 1.

Cognomen Maximi Valerio, & Magni Pompeio tributum eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 17.

Cognomen Adamantij adeptus eſt Origines ob aſſiduitatem ſtudiorum, Diſs. 92. in Cic. num. 3.

Cognomina varia Iovis, Diſs. 10. in Anthol. num. 16. 17.

Cognomina multa Iani, quibus arguitur eundẽ eſſe, ac Sol, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Cognomina ſua menſibus tribuit Commodus, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Cognomine Ceranni gloriabatur Ptolemæus, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. Diſs. 21. in Liv. num. 13.

Cognomine aliquem appellare maior eſt honor, Diſs. 88. in Cic. n. 1.

Coire verbum deducitur a *Comire*, Diſs. 30. in Liv. n. 22.

Coitu clandeſtino quare Samij Virgines, antequam nuberent, copularent cum Sponſo, vel cum alio, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

ex Coitu Iſidis, & Oſiridis in utero matris natus eſt Horus, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Coitu ſequuto illotos ingredi templum Ægyptij lege vetuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.

in Coitu Ægyptias mulieres excellere quum audiſſet Cambyſes, ab Amaſi filiam petijt, Diſs. 15. in Anthol. n. 23.

Colopho Tauream æmulum in munere publico Alcibiades percuſſit, Diſs. 57. in Thucyd. num. 7.

Colchos aurei velleris causâ primam navem navigaſſe tradunt, quia avaritia navigationis cauſa fuit, Diſs. 76. in Anthol. n. 8.

in Colchos expeditio parum præceſſit Troiana tempora, Diſs. 12. in Eurip. n. 16. 19.

Coliphia appellabantur cibi Athletarum, Diſs. 12. in Anthol. n. 6.

Collegam Cenſorem exprobrantem ſibi domum ſexagies æſtimatam quomodo eluſerit Craſſus. Diſs. 23. in Cic. n. 5.

Collegij augurum dignitas, Diſs. 19. in Liv. num. 14.

Collegium Minervæ inſtituit Domitianus, Diſs. 29. in Anthol. n. 5.

Colles ſingulos Romæ quis adiecerit, Diſs. 23. in Liv. n. 11.

Colli pars Iſthmus, Diſs. 5. in Anthol. n. 8.

Collinam extra portam deſodiebatur viva Veſtalis, quæ ſtuprum commiſerat, Diſs. 31. in Liv. num. 6.

Colliſio litterarum addit orationi gravitatem, Diſs. 14. in Virg. n. 5.

Collo triumphantium pendebant amuleta contra invidiam, Diſs. 28. in Liv. n. 13.

Collo coronæ, quæ circumponebãtur, ὑποθυμιάδες appellabantur, Diſs. 5. in Anthol. n. 8.

Collo Aſinorum Iunio menſe appendebatur monile ex panibus confectum in honorem Veſtæ, Diſs. 30. in Liv. n. 47.

Collum victimæ ita refringebatur, ut ad Cœlum facies converteretur, ſi Diis Cœleſtibus ſacrum fieret, Diſs. 44. in Virg. n. 7.

Collum laqueo inſerens apud Thurios legem abrogare perſuadebat, quod ſi non ſucceret illi, ſtatim ſtrangulabatur, Diſs. 82. in Cic. num. 7.

Coloni primi Romæ fuerunt Pelaſgi, Arcades, & alij Græci, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Coloniæ Romanorum omnes urbes appellatæ ſunt, Diſs. 23. in Liv. n. 7.

Coloniæ populos, a quibus deductæ fuerant, patrum loco venerabantur, Diſs. 16. in *Liv.* n. 6. Diſs. 17. in Virg. n. 5. Diſs. 20. in Virg. n. 4. Diſs. 21. in Virg. n. 4.

Coloniæ multæ Græcorum, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.

Coloniæ quibus de cauſis, & quomodo deducerentur, Diſs. 21. in Virg. n. 3.

Colonias quod multas deduxerit Roma appellatur mater omnium urbium, Diſs. 55. in Cic. num 7.

Colonias novas in Italiam, Siciliamque deduxit M. Livius Druſus, Diſs. 17. in Cic. n. 8.

Colonias triginta novem Pompeius deduxerat, Diſs. 27. in Liv. n. 2.

Colonias Latinas triginta deduxerunt Albani, Diſs. 17. in Virg. n. 4.

Colonias in Siciliam deduxit Theocles Athenienſis, Diſs. 54. in Thucyd. n. 1.

Colonias ut deducerent, miſſi ſunt Æneas, Antenor, & Helenus, Diſs. 14. in Liv. n. 2.

Colonijs Græcorum Sicilia frequentata eſt trecen-

centis annis, poſtquam Siculi Sicanos devicerunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 8.
Colophon patria Nicandri, quæ ſe eſſe etiam Homeri gloriatur, Diſs. 75. in Cic. n. 1.
Color Galbineus eſt aureus, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Color porpureus, quomodo repertus fuerit, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.
Color quid ſit, Diſs. 50. in Anthol. n. 13. Diſs. 15. in Eurip. n. 7.
Color interdum ſignificatur voce *flos*, Diſs. 25. in Eurip. n. 14. 15. 56.
Color ruber eſt verus color, Diſs. 25. in Eurip. n. 15.
Color Pepli erat purpureus, Diſs. 25. in Eurip. num. 12. 13.
Color rufus æſtatem, albus hiemem, viridis ver, cæruleus autumnum exprimebat, Diſs. 20. in Cic. n. 1.
Color albus Dijs gratiſſimus, Diſ. 42. in Virg. n. 4.
Color luteus nuptijs dicatus erat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Coloratâ veſte in Panathenæis ſpectantes uti non poterant ex lege Solonis, Dis. 42. in Virg. n. 4.
Colore uno lineas pictoræ illuſtravit Cleophantus pictor, Diſs. 51. in Cic. n. 1.
Colorem a rebus, quibus ſe ſe applicant, ducunt Polypodes, Diſs. 38. in Cic. n. 4.
Colores florum, quos Glycera nectebat, ſuperare pingendo Pauſias contendebat, Diſs. 35. in Anthol. n. 2.
Colores florum maximè varij. Diſs. 25. in Eurip. n. 16.
Coloris albi mappâ leones, & urſi irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Coloris rufi vexillum in arce triginta dies poſitum bellum decretum eſſe teſtabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 26.
Colorum tritor Nealcæ pictoris Erigonus nobilis pictor evaſit, Diſs. 81. in Cic. n. 2.
Coloſſo Auguſti ornabatur ipſius forum, Diſs. 29. in Cic. n. 3.
Coloſſum ex auro ſex pedum tulit Lucullus devicto Mithridate, Diſs. 26. in Liv. n. 3.
Colum, & fuſum habebat Palladium, Diſs. 16. in Virg. n. 2. *Vide. Colus.*
Columba apud Ægyptios ſignificat ingratum, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Columbæ non occidebantur à Syris, quia Semiramidem nutriverant, Diſs. 18. in Liv. n. 3. Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Columbæ non erant in poculo Neſtoris, ſed Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 7.
Columbas in oraculo Dodonæo reſponſa dediſſe ferunt, quia Anus πελειάδες dicuntur, Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Columbas ferre ambroſiam Iovi dixerunt quidam decepti ab Homero, qui πελειάς illam portare cecinit; ſed id intelligendum de Pleiadibus, Diſs. 65. in Anthol. n. 7.
Columella Hydriæ ſuperimpoſita erat ſepulcro Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.
Columella tradit quoſdam putare ſolum paulatim amittere fecunditatem, Diſ. 67. in Cic. n. 1.
Columella licet ab agro remotus eſſet, artem agri colendi tenebat, Diſs. 73. in Cic. n. 2.
Columna lateritia poſita ab Adami filijs, in qua ſiderum motus deſcripti, Diſs. 9. in Thucyd. num. 5.
Columna Hipparcho tanquam mortuo conſtituta eſt a Pythagoricis, quod explicare eorum doctrinam aggreſſus fuerit, Diſs. 15. in Thucyd. n. 7.
Columna ignia immenſi dicitur extitiſſe, quum Delus terræmotu agitata eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 28.
Columna in foro Traiani centum viginti trium pedum, Diſs. 29. in Cic. n. 4.
Columnæ quatuor circa ſolium Regis Perſarum ex auro erant, Diſs. 21. in Liv. n. 4.
Columnæ aureæ quinquaginta ſuſtinebant tabernaculum Alexandri, Diſs 21. in Liv. n. 7.
Columnæ argenteæ Sabacis, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.
Columnæ duæ, quæ ab Homero tribuuntur Atlanti, ſunt duo montes, Diſs. 11. in Anthol. n. 13.
Columnæ cum Delphinis in Circo erant, Diſs. 20. in Cic. n. 10.
Columnæ tercentum ſexaginta ſuſtinebant ſcenam Scauri, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Columnæ e marmore Luculleo duodequadragenum pedum ſuſtinebant Atrium, Diſs. 2. in Liv. n. 12.
Columnæ triginta ex onyche erant in cenatione Calliſti liberti, Diſs. 2. in Liv. n. 12.
Columnæ pretioſæ ornabant balneas, Diſs. 2. in Liv. num. 14.
Columnam, in qua deſcriptæ erant cenæ Regum Perſarum, evertit Alexander, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.
Columnas hymettias centum millibus emptas Craſſus habebat, Diſs. 16. in Cic. n. 2. Diſs. 23. in Cic. n. 3.
Columnas Cœli ab Atlante ſuſcepiſſe Herculem fingunt, quia Atlas illum docuit res cœleſtes, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.
Columnas æreas ſtatuiſſe Metonem ferunt, in quibus annum Magnum ex annis decem, & novem conſtare voluit, Diſs. 30. in Liv. n. 75.
Columnas ſtatuit Megacles famulis, quæ patrem muſicâ leniverant, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg. n. 5.
Columnas quatuor mari emerſiſſe tradit Pindarus, quibus niteretur Delus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 6.
Columnas terræmotu inclinari, & rurſus reſtitui in ſuum locum tradunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.
Columnas ſepulcrorum deijci vetuit Solon, Diſs. 32. in Anthol. n. 8.
Columnis templi ranam, & lacertam pro nomine inſculpſerunt Batrachus, & Saurus, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Columnis in ſepulcris extantibus imponebantur coronæ e floribus, Dis. 32. in Anthol. n. 7.
Columnis Herculis quidam ſeptimo, vel ſexto die Oſtiam pervenerunt, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.
Columnis Herculis ad paludẽ mæoticã Pompeius mare a Piratis expurgavit, Diſ. 25. in Liv. n. 1.

Columnis templi Pindarus alligavit portas urbis, & obſidione liberatus eſt, Diſs. 25. n. 10. Diſs. 40. n. 9. in Thucyd.

Colus in pompâ nuptiali quare deferretur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8. *Vide. Celum.*

Coma textilis latine capillamentum grecè πῆνος Dicitur, Diſs. 25. in Eurip. n. 17.

Comæ, quæ, vicos ſignificabant quid eſſent, Diſs. 4. in Thucyd. o. 2,

Comæ partem radebat Demoſthenes, ut ſe domi contineret, Diſs. 85. in Cic. n. 1.

Comæ primitiæ Parcis offerebantur, Diſs. 29. in Thucyd. num. 2.

Comam Syncipitis tondebant Abantes apud Homerum, ne ab hoſtibus apprehanderentur, ex quo admonitus Alexander milites barbam tondere iuſſit, Diſs. 73. in Cic. n. 3.

Comam Veteres etiam nutriebant, quo tempore barbam nutriebant, Diſs. 42. in Anth. n. 17.

Comam quòd aleret Pythagoras, dictus eſt Samius Cometes, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.

Comam tondere ſolebant Vateres ad ſepulcra mortoorum, Diſs. 27. in Anthol. n. 6.

Comam præter ætatem nutriebat Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 6.

Comam non tondebat Carneades, ne tempus tereret, Diſs. 63. in Cic. n. 6.

Comam deformem quum Berenice haberet, credebat, poëtis eam laudantibus, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.

Comam primùm tondentes Antiqui diem illum honorabant, & quare, Diſs 42. in Anth. n. 1. 11.

Comam dedicabant alicui Deo Antiqui, Diſs. 42. in Anthol. n. 1. 6.

Comam Trœzeniæ Virgines conſecrabant Hyppolyto, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.

Comam etiam tondebant Veteres, quo die barbam reſecabant, Diſs. 42. in Anthol. n. 16.

Comam nutriebant pueri, Diſs. 42. in Anthol. n. 16. *Vide Comis.*

Comburebatur axis currus, quo nupta domum viri vecta fuerat, & quare, Dis. 31. in Thuc. n. 8.

Comburere an Græci ſolerent cadavera, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.

Comburere cadavera Carbari non ſolebant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 19.

Comburere ſtatuit Plato tragœdias ſuas audito Socrate, Diſs. 40 in Anthol. n 3.

Comburi quæ ſolerent cum mortuis, Diſs. 23. in Thucyd n. 5.

Comburi debebant cadavera in campo Martio, Diſs. 24. in Thueyd. n. 3.

Combuſſiſſe naves Marcello dicitur Archimedes, Diſs 84. in Cic. n. 4.

Comedere carnes non ſolebant Veteres, niſi eas Dijs ſacrificaſſent, Diſs. 35. in Anthol. n. 4.

Comedere cor dum Pythagoras vetabat, vetabat curis animum macerare Diſs, 15. in Anth. n. 6.

Cometarum ignem verum non eſſe cenſuit Panætius, Diſs. 65. in Cic. n. 5.

Cometas ex vaporibos terræ conſtare putavit Ariſtoteles, Diſs. 31, in Liv. n. 24.

Cometes unde ſic dictus, Diſs. 11. in Anth. n. 2.

Cometes appellatos eſt Pythagoras, quòd comam aleret, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.

Comica ſaltatio laſciva, quæ Cordax dicitur, Diſs. 16. in Anthol. n. 7

Comici irridebant Philoſophos, Diſs. 3. in Eurip. n. 4. & ſeqq.

Comici carpunt fidem Græcorum, Diſs. 7. in Liv. num. 4.

Comicorum dicteria ob impudicitiam uxorum quum ferre non poſſet ad Archelaum conceſſit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.

Comicum poëtam Epicharmum in delicijs habebat Plato, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Comire verbum mutatum eſt in *Coire*, Diſs. 30. in. Liv. n. 22.

Comis ineſt magna maieſtas. Diſs. 11. in Anth. n. 5. *Vide. Comæ. Capilli. Crines.*

Comitate Vonon Rex adeo offendit Parthos, ut illum regno privarint, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Comitea Alexandri Magaſthenes, & Nearchus multa de Indiâ commenti ſunt, Diſs. 2. Thucyd. n. 9.

Comitia a verbo *comire* dicta ſunt, quod poſtea factum eſt *Coire*, Diſs. 30. in Liv. n. 22.

Comitia Tiberius e campo ad Patres tranſtulit, Diſs. 88. in. Cic. n. 6.

Comitiales dies erant, quibus comitia habere licebat, Diſs. 30. in. Liv. n. 22.

Comitialis morbus quare appelletur epilepſia, Diſs. 30. in Liv. n. 24.

Comitium eſt locus, in quo ſuffragia ferebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 22.

Commentarijs Arati phænomena illuſtravit Hipparchus, Diſs 70. in Cic. n. 3.

Commercia Veteres minimè frequentabant Diſs. 12. in Eurip. n. 14. Diſs. 3. in Thucyd. num. 2.

Commiſſiones meras edere Senecam Caligula dicebat, Diſs 6. in Liv. n. 7.

Commodi ſorori Lucillæ nuptæ privato ignis præferebatur, Diſs. 21. in Liv. n. 11.

Commodianam Commodus Romam dici voluit, Diſs. 30. in Liv. n. 69.

Commodo imperante Cleander comparato frumento regnum affectavit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 6.

Commodus Imperator Herculis nomen ſibi aſcivit, Diſs. 9. in. Anthol. n. 2. Diſs. 78. in Anthol. n. 4. Diſs. 41. in Thucyd. n. 3. Diſs. 20. in Eurip. n. 11. Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Commodus omnibus menſibus cognomina ſua tribuit, Diſs. 30. Liv. n. 68. concubinam Martiam Amazonis imagine pinxit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Commodus, quum ſcelarum conſcientiâ noctu excitaretur, ſedes mutavit, Diſs. 19. Thucyd. n. 10.

Communes loci qui appellentur a rhetoribus, Diſs. 84. in Cic. o. 7.

Communione omnium amicitiam perfectam contineri docuit Pythagoras, inde emanavit ſententia *amicorum omnia eſſe communia*, Diſs. 45. in Cic. n. 1.

Comœdia Terentij, quæ Phormio inſcripta eſt, acta eſt ludis Romanis, Diſs. 19. in Cic. n. 5.

Comœdia unde ſic appellata ſit, Diſs. 4. in Thucyd. n. 2.

Co-

Comœdia antiqua maledictis conſtabat coniectis in principes viros, Diſs. 12. in Thuc. n. 5.
Comœdiâ, quam nebulas inſcripſit Ariſtophanes, moti Athenienſes permiſerunt Anyto, & Melito, ut accuſarent Socratem, Dis. 3. in Eur. n. 3.
Comœdia in Icariâ vindemiæ tempore reperta eſt, Diſs. 13. in Anthol. n. 4. & a vindemiâ primitus eſt appellata trygodia, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.
Comœdia triplex, vetus, media, & nova, Diſs. 8. in Cic. n. 7.
Comœdiæ non primas partes agebat Æſchines, & orator evaſit, Diſs. 79. in Cic. n. 4.
Comœdiæ novæ ſexaginta quatuor poëtæ recenſentur, Diſs. 8. in Cic. n. 7.
Comœdiæ novæ princeps Menander, Diſs. 2. in Eurip. n. 10.
Comœdiæ, & tragœdiæ differẽtia, Diſ. 5. in Eur. n. 4.
Comœdiæ mediæ lumen Ariſtophanes, Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Comœdiæ auctores ſunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 5. Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Comœdiæ inventor a nonnullis dicitur Epicharmus, Diſs. 33. Thucyd. n. 3.
Comœdiæ veteris auctor Eupolis, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.
Comœdiæ, & Tragœdiæ ſimilis eſt vita hominum, Diſs. 5. in Eurip. n. 2. 3.
Comœdiæ inventor an Homerus fuerit, Diſs. 6. in Eurip. n. 2.
Comœdiæ exemplum an ſit Odyſſea, Diſs. 6. in Eurip. n. 1.
Comœdiam novam Philemon illuſtravit, Diſs. 72. in Cic. n. 5.
Comœdias quot ſcripſerit Plautus, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Comœdias Græcas conſcripſit Germanicus, Diſs. 29. in Anthol. n. 3.
Comœdias adiutoribus Lælio, & Africano ſcripſiſſe Terentium proditum eſt, Diſs. 2. in Eurip. n. 6.
Comœdias Terentij quum poetæ reprehenderent, quid ipſe Terentius dixerit, Diſs. 7. in Virg. n. 1.
Comœdias non ſpectabant Lacedæmonij, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Comœdorum artificio utebantur oratores ad componendum geſtum, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Comparatio Longini de Cicerone, & Demoſthene, Diſs. 47. in Cic. n. 1.
Comparatio invidiæ cum umbrâ, & fumo, Diſs. 28. in Liv. n. 13.
Comparatio artis culinariæ, & oratoriæ, Dis. 34. in Cic. n. 5.
Comparatio Bacchi, & Cupidinis, Diſs. 13. in Anthol. n. 9.
Comparatio vini cum igne, Diſs. 54. in Anthol. num. 5.
Comparatio mulierum cum dolio perforato filiarum Danai, Diſs. 55. in Anthol. n. 12.
Comparatio maris, & amoris, Diſs. 19. Anthol. num. 7.
Comparatio Hyperidis cum Pentathlo, Diſs. 75. in Cic. n. 7.
Comparatio magiſtrorum dicendi cum cotibus, Diſs. 79. in Cic. num. 5.
Comparatio Dialecticæ, & Rhetoricæ cum pugno, & manu expanſâ, Diſs. 62. in Cic. n. 7.
Comparatio mathematicarum diciplinarum cum myſterijs, Diſs. 7. in Cic. n. 4.
Comparatio Athenienſium, & Lacedæmoniorum inter ſe, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2. 3. & ſeqq. Diſs. 56. in Thucyd. n. 1.
Comparatio Athenarum cum Scorto nobili, Diſs. 27. in Thucyd. n. 5.
Comparatio Euripidis cum Ariſtophane, Diſs. 3. in Eurip. n. 7. *Vide. Similitudo.*
Compedes mari iniecit Xerxes, Diſs. 78. in Anthol. n. 3.
Compendium Orbis Roma, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Compenſat Deus damna partium bono Univerſi, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.
Comperendini dies dicebantur, quibus vadimonium licebat dicere, Diſs. 30. in Liv. numer. 22. 25.
Compitalia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Compito vicinali tradebat unum ex tribus aſſibus nupta per coëmptionem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.
Compotores memores odio habentur iuxta proverbium, Diſs. 65. in Anthol. n. 16.
Compeæ in capitolio ſedebant mulieres; quia ſe amari ab Iove putabant, Diſs. 31. in Virg. n. 7.
Concavo vaſe ad ſolis radios expoſito accendebatur ignis Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 8.
Concentum Orbium cœleſtium non audiri propter aſſuetudinem exiſtimavit Pythagoras, Diſs. 21. in Eurip. n. 7.
Conentus lyræ, & tibiæ iucundiſſimus, Diſs. 60. in Anthol. n. 13.
Conceptis verbis iuramentum quomodo fieret Diſs. 40. in Cic. n. 3.
Conceptivæ feriæ quæ eſſent, Diſs. 30. in Liv. num. 19.
Conchæ Pelorides, quæ in freto ſiculo capiebantur, optimæ, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Conchæ, & alia, quæ in mari procreantur, extant in ſepulcris Veterum, Diſs. 76. in Anthol. n. 15.
Concham canis comederat, cuius os paſtor lanâ abſterſit, hinc purpureus color repertus, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.
Conchas legere milites iuſſit Caligula, quum aciem inſtruxiſſet, Diſs. 6. in Liv. n. 6. & triũphum adornabat, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Conchis, & umbilicis legendis repueraſcere ſolebant Lælius, & Scipio, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2. Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Conchylia quare Juvenalis pro conſulatu uſurpavit, Diſs. 22. in Liv. n. 15.
Conchylii e ſucco purpura conficitur, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.
Concilium totius Græciæ graviſſimum erant Amphictyones, Diſs. 3. in. Anthol. n. 8.
Concilium, quod ad Thermopylas habebatur, dicebatur Pylæa, Diſs. 7. in Eurip. n. 6.
Concio dicitur ἡλιαία Diſs. 36. in Anthol. n. 3.
Concionem habendi poteſtas privatis a magiſtratu concedenda erat, Diſ. 89. in Cic. n. 3.
Concionem quum vellent habere Conſules, Præ-

co

Digitized by Google

eo ſilentium indicebat, Diſs. 22. io Liv. n. 13.
Concionibus frequentiſſimis Philippus milites confirmavit, Diſs. 36. in Cic. n. 10.
Conclave egreſſo Simonide corruit, & oppreſſit ceteros convivas, Diſs. 87. In Cic. n. 5.
Concordia inter Equites, & Senatum Cicerone ſuadente facta eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Concordia cornicum quum ſocietatem inierint, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1.
Concordiæ in templo pictus erat Marſyas, ut oſtenderetur, quot damna lites afferant, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
Concordiæ ſymbolum cornix, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1.
Concordiæ nomine an Iuvenalis intelligat Ciconiam, vel Cornicem, Dis. 31. in Thuc. n. 1.
Concubinam Martiam Commodus Amazonis Imagine pinxit, Diſs 30. in Liv. o. 68.
Concubinam præcipuam, & alios cum Rege ſepeliebant Gerrbi, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.
Concubino quòd ut gratificaretur, bovem occiderat, quid ã damnatus eſt. Dis. 22. io Anth. n. 6.
Concubitu ſerpentis geniti dicuntur Scipio, & Alexander Magnus, Diſs. 18. in Liv. n. 10. Diſs. 84. in Cic. n. 5.
Concubitu abſtinere iuſſit oraculum Ægeum, ut filios ſuſciperet, Diſs. 52. in Anthol. n. 6.
ad Concubitum Lunam invitabat Caligula, Diſs. 6. in Liv. o. 6.
Concubitum etiam honeſtum averſabantur, quæ Veſtales fuerant, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Concubitum cum uxoribus clam petere Viros ſtatuit Lycurgus, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Concubitus promiſcuos habuerunt priſci homines, Diſs. 30. in Cic. n. 2. & alij recentiores Diſs. 30. in Cic. n. 5. Æthiopes, Garamantes, L mirnyi, Moſynœci, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Concubitus Iovis cum Proſerpinâ referebatur in Sabaaijs, Diſs. 33. in Virg. n. 4.
Concubuerunt Iſis, & Oſiris in utero matris, & Horum genuerunt, Diſs. 33. in. Virg. o. 5.
Concumbebat palam cum uxore Crates, Diſs. 84. in Anthol. n. 10.
Concumbere cum feminis in templu Ægyptij lege vetuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Condemnare Pauſaniam noluerunt Ephori, antequam ex eius ore crimen audirent, Diſs. 13. io Thucyd, n. 2.
Condemnatus eſt Staterius, quòd faſſus fuerit crimen teſtibus interiecto pariete audientibus, Diſs 13. in Thucyd. o. 3.
Conditionem, ne Athenis eſſet, adiecit Agoracritus vendens ſignum ſuum, equum iniquis ſententijs Athenienſium victus fuiſſet ab Alcamene. Diſs. 18. in Eurip. n. 11.
Conditiones nauticas, & gladiatorias ſibi eligebat Fauſtina uxor Antonini Philoſophi, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.
Conditor Patriæ Camillus triumphans eſt appellatus, Diſs. 29. in Liv. n. 1. Diſs. 15. in Cic. num. 7.
Conditor Romæ dictus eſt Cicero, Diſs. 15. in Cic. n. 7.
Conditor Neapolis quis fuerit, Dis. 13. in Liv. num. 1.
Conditor Romæ quis fuerit, Diſs. 13. in Liv. num. 3. ſeqq.
Conditores ſuos plerumque populi tanquam Deos coluerunt, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Conditores Carthaginis qui fuerint, Diſs. 20. in Virg. n. 2 Diſs. 21. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Conditores multarum Siciliæ urbium, Diſs. 54. in Thucyd. per totam, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Conſarreatio in contrahendo matrimonio quid eſſet, Diſs. 30. in Thucyd. n. 5.
Confeſſionem criminis a Pauſania audire noluerunt Ephori, antequam eum condemnarent, Diſs. 13. io Thucyd. n. 2.
Confeſſionem criminis audientibus teſtibus interiecto pariete Staterius damnatus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.
Confiteri ſe victus cives ſuos nolebant Lacedæmonij; ideo pancratio, & cæſtu decertare vetuerunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 15.
Conflaturam auri Cadmus primus invenit, Diſs 9. in Thucyd. n. 4.
Congiaria largiebantur mali Principes, ut odium populi lenirent; boni, ut plebs libentius Liberos tolleret, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.
Congorum feſtum diem celebravit Dionyſius, & victori coronam auream propoſuit, & vicit Xenocrates philoſophus, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Coniectores ſomniorum populus ad Phalas in Circo conſulebat ante tempus ludorum, Diſs. 26. in Cic. n. 8. 9.
Coniugales Dij qui ſint, Diſs. 19. in Thucyd. num. 5.
Coniuges ſemper diſcordes, Diſs. 15. in Anthol. num. 18. 19.
Coniurare ſe cupere iocatur Cicero, quum tantam pecuniam deberet, Diſs. 12. in Thucyd. num. 3.
Coniurati cum Catilinâ fœdus humano ſanguine hauſto ſanciverunt, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Coniurationem Catilinæ quum Cicero detexiſſet, ei ſupplicatio decreta, quod nulli togato contigit, Diſs. 20. in Eurip. n. 6.
Coniurationē contra Neronem licet Piſo inijſſet, in Villâ ſuâ illum interficere noluit, Diſs. 16. in Liv. n. 1.
Coniux Ætheris Terra, Diſs. 43. in Anthol. n. 3.
Coniux, & Soror Iovis quare dicatur Iuno, Diſs. 23. in Anthol. n. 9.
Conon tradit Helenum Græcis indicaſſe, quòd fatum eſſet, ut rapto Palladio Troia caperetur, Diſs. 14. in Liv. n. 5.
Conon mathematicus, Diſs. 7. in Cic. n. 2.
Conradus in Virgilium confutatur, Diſs. 5. in Virg. n. 5. & ſeqq. Diſs. 6. in Virg. per tot. Diſs. 7. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Conſcientia ſcelerum ſunt Furiæ, & ſævius cruciat animum, quàm flagra corpus iuxta Pythagoram, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7. has pœnas nemo effugit, Diſs. 19. in Thucyd. num. 8. & ſeqq.
Conſcientia recta vera tranquillitas, & libertas eſt, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.

Conſecratio Imperatorum quomodo fieret, Diſs. 24. in Anthol. n. 9.
Conſecratio Æneæ quæ dicitur acquiſitio virtutum exemplarium, an habeatur ex Virgilio, Diſs. 3. in Virg. n. 3.
Conſectaria Stoicorum quæ Cicero appellet, Diſs. 60. in Cic. n. 5.
Conſentes appellabant Etruſci Deos Penates, Diſs. 16. in Virg. n. 6.
Conſerere manum quando litigantes dicerentur, Diſs. 40. in Cic. n. 4. 6.
Conſi ad aram pertinebat Roma a Romulo ædificata, Diſs. 23. in Liv. n. 8. *Vide. Conſo.*
Conſilia hominum Deus ad ſalutem ipſorum vertit, Diſs. 76. in Anthol. n. 7. Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.
Conſilia ſæva hominum in ipſorum perniciem Deus vertit, Diſs. 18. in Liv. n. 7.
Conſilijs Periclis ſi eo defuncto paruiſſent Athenienſes, potentiſſimi evaſiſſent, Diſs. 36. in Cic. n. 5.
Conſilio vincentes magis honorabant Lacedæmonii, quam armis; ſecus Romani, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 24. in Liv. n. 10.
Conſilio Tutelæ ancillæ Romani Gallos deleverunt, & Iunoni Caprotinæ Non. Quinct. inſtituerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Conſilio Virgilij utebatur Auguſtus, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.
Conſilio magis, quam armis urbes capi, ut indicaret Homerus, Ulyſſem ſolùm urbium populatorem vocat, Diſs. 35. in Cic. n. 6.
Conſiliorum Deo Conſu, Diſs. 30. in Liv. n. 23. quem Neptunum interpretantur, ludos dabat Romulus, quum Sabinas rapuit, Diſs. 18. in Cic. n. 2.
Conſilium Themiſtoclis, quo Græci devicerunt Perſas, Diſs. 30. in Anthol. n. 5.
Conſilium utrum magis in bello conſerat, an vis, Diſs. 28. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Conſilium Themiſtoclis, quod Athenienſes urbem relinquerent, & Naves conſcenderent, utile, Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Conſilium Themiſtoclis incendendi navale licet utiliſſimum reſpuerunt Athenienſes tanquam iniuſtum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11.
Conſilium utile viri mali, Lacedæmonij bonum virum dicere coëgerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 4.
Conſilium optimum Memnonis, ut Darius bellum traheret, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5. Græcorum, ut copias divideret, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.
Conſilium Amaſis, ut Polycrates iacturâ cariſſimæ rei imminens infortunium ob nimiâ felicitatem evitaret, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Conſilium bonum qui attuliſſet, aureo latere donabatur, licet verberaretur, ſi contra ſententiam Regis Perſarum eſſet, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8. Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Conſiviam Opem fuiſſe tutelare Numen Romæ quidam tradiderunt, Diſs. 24. in Virg. num. 6.
Conſivius quare appellaretur Ianus, Diſs. 30. in Liv. n. 59.
Conſo Deo conſiliorum, Diſs. 30. in Liv. n. 23. quem Neptunum interpretantur, ludos dabat Romulus, quum Sabinas rapuit, Diſs. 18. in Cic. n. 2. *Vide. Conſi.*
Conſona littera U frequenter fit ab aſpiratione Græcorum, Diſs. 15. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 22.
Conſtantia Phocionis in morte, Diſs. 9. in Eurip. n. 5. Diſs. 23. in Eurip. n. 6.
Conſtantia Othonis in morte, Diſs. 9. in Eurip. num. 6.
Conſtantia Socratis, Diſs. 54. in Cic. n. 9.
Conſtantinopoli erat porta, quæ aurea dicebatur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Conſtantinus quum Byzantium tranſtulit imperium, Ruma diminuta erat, Diſs. 23. in Liv. num. 12.
Conſtantinus quum iura redderet, in eodem ſolio collocabat Sopatrum ad dexteram partem, quem deinde interfici iuſſit, Diſs. 64. in Cic. n. 6.
Conſtantius Imperator Romam Cœlo æmulam dixit, & mirum eius cives mori, Diſs. 26. in Liv. n. 2.
Conſtantius intextus erat in tunicâ, quam Auſonio Gratianus dono miſit, Diſs. 28. in Liv. num. 12.
Conſtantius interfectis Veteranione, Magnentio, & Gallo Cæſare æternum ſe prædicavit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6. Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. Diſs. 5. in Liv. n. 5.
Conſtantius Conſtantini filius Beſtiarios dedit, quum eius pater gladiatores prohibuiſſet, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Conſtantius Imperator radebat aſſiduè barbam, Diſ. 42. in Anthol. n. 8.
Conſualia Feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53. Indorum genus, qui Neptuno celebrabantur, Diſs. 18. in Cic. n. 2. 5.
Conſuetudine ſonus habebatur auditus, Diſs. 21. in Eurip. n. 7.
Conſuetudini acceptam referebat Apelles ſcientiam ſuam, Diſs. 85. in Cic. n. 1.
Conſuetudo averſandi æs Venereas quantum potuerit in Veſtalibus, Diſs. 31. in Liv. num. 5.
Conſul Cicero creatus eſt annis octoginta poſt obitum Catonis, Diſs. 9. In Cic. n. 4.
Conſul quando fuerit Marcius Philippus, qui in ſeditionibus Gracchi, & Apuleij cauſam principum oppugnabat, Diſs. 17. in Cic. num. 8.
Conſul ſolus creatus eſt Pompeius, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Conſul quòd non eſſet Scipio, nec Prætor non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 13.
Conſul bis licet fuiſſet Paulus Paſſienus, arborem oſculabatur, Diſs. 22. in Cic. n. 5.
Conſul prior Cicero creatus eſt, Diſs. 2. in Cic. n. 9. Diſs. 89. in Cic. n. 7.
Conſul Cato quinque ſervos duxit in Hiſpaniam, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.
Conſularia nundina quid eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 20.
Conſulatui Romanorum victoria Olympica æqui pa-

Digitized by Google

parabatur, Diſs. 15. in Thucyd. num. 3.

Conſulatum adeptus Hortenſios exercitationes intermiſit; ideo expectationi non reſpondit, Diſs. 85. in Cic. n. 2.

Conſulatum quando geſſerit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Conſulatum Cæſar petiturus non impetravit, ut abſentis ratio haberetur, Diſs. 89. io Cic. nom. 3.

Conſulatus multos Mario Romani contra leges contionarunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.

Conſulatus petitionem meditari ſignificat Dibaphum cogitare apud Ciceronem, Diſs. 22. in Liv. n. 11.

Conſulatus inſignia Regibus amicis ſenatus mittebat, Diſs. 22. io Liv. n. 22, Maſiniſſæ dedit Scipio, Diſs. 22. in Liv. n. 22. Ptolemæo Ægypti Regi Senatus, Diſs. 22. in Liv. n. 22.

Conſulatus multos geſſerunt aliqui, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.

Conſulem, cui faſces non præferebantur, præcedebat Accenſus, & lictores ſequebantur pro faſcibus bacillos geſtantes, Diſs. 22. in Liv. n. 7.

Conſulem alterum e plebe creari ſanxit Fabius, ut filiam conſolaretur, Diſs. 22. in Liv. n. 9.

Conſulem Marcellum Siculi reum fecerunt impellentibus Inimicis, Diſs. 25. in Liv. n. 2.

Conſules Romani fieri non poterant ante quadrageſimum tertium annum ætatis, Diſs. 20. in Eurip. n. 3.

Conſules quotannis fieri, non verò poëtas verſus antiquus extat, Diſs. 8. in Cic. n. 8.

Conſules fuerunt plures oratores etiam everſâ Republicâ, Diſs. 13. in Cic. n. 2.

Conſules ſimul fuerunt M. Antonius, & Albinus, Diſs. 17. in Cic. o. 5.

Conſules quare ad convivium invitarentur a triumphantibus, & ne venirent rogarentur, Diſs. 29 in Liv. n. 6.

Conſules duodecim lictores habebant, Diſs. 22. in Liv. n. 3.

Conſules, & maiores magiſtratus dumtaxat ſellâ curuli utebantur, Diſs. 22. in Liv. n. 5.

Conſules an ſecures haberent, Diſs. 22. in Liv. n. 6. 8.

Conſules bellum indicturi Iani templum aperiebant cincti Gabino cinctu, Diſs. 23. in Liv. num. 5.

Conſules, aut Prætores, aut Dictatores dumtaxat triumphare poterant, Diſs. 24. in Liv. n. 13. Diſs. 25. in Liv. n. 3.

Conſules, & Syllam Sulpicius foro expulit, & Marium adversùs Mithridatem Imperatorem creavit, Diſs. 2. in Cic. n. 4.

Conſules Clodius pactione provinciarum ſibi devinxerat, Diſs. 2. in Cic. n. 12.

Conſules viâ decedebant Veſtalibus, Diſs. 32. in Liv. n. 10.

Conſules, vel Prætores arbitratu ſuo quaſdam ferias indicebant, quas imperativas vocabant, Diſs. 30. in Liv. n. 19.

Conſules duodecim in annum deſignabantur poſt Claudium, & bini, qui primi deſignati fuerant, nomen anno dabant; & conſulatum gerebant a Calendis Ianuarijs ad Martias reliquorum verò bini binos menſes conſulatum ordine gerebant, Diſs. 30. in Liv. n. 20.

Conſules ubi magiſtratum iniiſſent, ſacrificabant in Albano monte; omneſque gentes Latinæ partem de victimâ petebant, ideo dies huius ſacri feriæ Latinæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25. *Vide. Conſulum.*

Conſultò ſi quis ferijs opus feciſſet, nullâ victimâ expiabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 28.

Conſulum inſignia omnia, Diſs. 22. in Liv. per tot.

Conſulum inſignia tributa ſunt Armeniæ Regi, quum Romam veniſſet, Diſs. 22. in Liv. num. 4.

Conſulum Romanorum auctoritas, Diſs. 10. in Liv. n. 5. *Vide. Conſul.*

Contactu ductorum ad mortem ne quis inſcius contaminaretur, nolam geſtabant Damnati, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Contaminaretur ne quis inſcius, ducti ad mortem Nolam geſtabant, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Contemplatio eſt beatarum mentium felicitas iuxta Platonem, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.

Contemptum Spartani ferre non poterant, Diſs. 15. in Virg. n. 1.

Contentio de principatu inter Lacedæmonios, & Athenienſes Ariſtidis conſilio ſedata eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 4.

Continens citiùs urbibus frequentari cœpit, quàm Inſulæ, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2.

Continens pro eo, quod continetur, eſt figura poëtis uſitata, Diſs. 66. in Anthol. n. 2. *Vide. Continenti.*

Continenti quot inſulæ adhæſerint, & abſciſſæ ſint ab eâ, Diſs. 33. in Thucyd. num. 10. *Vide. Continens.*

Continentia Alexandri Magni, & Scipionis, Diſs. 84. in Cic. n. 6.

Continentia Pauſaniæ, Diſs. 23. in Thucyd. n. 6.

Continentia Epimenidis, Diſs. 24. in Thucyd. num. 5.

Continentia Romanorum, Diſs. 4. in Liv. nom. 1.

Continentiæ, & Fortitudinis exemplum fuerat Tiberius, & ob nimiam fortunam in omne flagitium erupit, Diſs. 1. in Liv. n. 5.

Contrarios nullos eſſe ſermones quidam oſtendere conati ſunt, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Controverſias Regum dirimebant Romani devictâ Carthagine, Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Contubernales Regis Lacedæmoniorum Pythij appellabantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.

Contubernium Veſtæ Petronius Arbiter vocat Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 7.

Contumelia ab Ægyptijs ſignificabatur per perdicem, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.

Contumeliæ, & calamitati terriam potionem tribuit Panyaſis, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.

Contumeliæ templa poſuerant Athenis, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.

Convicia uxoris Socratem ferre quum miraretur Alcibiades, ille dixit ipſum ferre anſerum clamores, Diſs. 55. in Cic. n. 3.

Con-

Digitized by Google

Convicia ſibi faciebant cælibes Lacedæmonij hieme nudi circumeuntes forum, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.
Convicia Cæſaribus, & Senatoribus in ludis fiebant, quod vetuit Theodoricus, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Conviciatorem ſuum Pericles mandavit famulo, ut cum lumine domum noctu reduceret, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Convicijs Agamemnonem Therſites impune laceſſebat, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.
Convicijs ſacrificabatur Herculi Lindio, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Convivæ etiam, qui ſumptuoſiori convivio interfuiſſent, puniebantur lege Didiâ, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Convivæ apud Græcos poſt famem expletam aut bibere, aut abire cogebantur, Diſs. 65. in Anthol. n. 23.
Convivæ ad libidinem irritabantur motibus obſcenis ſaltatriculárum, Diſs. 21. in Thucyd. num. 9.
Convivæ quare coronis utantur, Diſs. 35. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Convivæ ſi nihil conferebant, compotatio dicebatur aſymbolos, Diſs. 29. in Anthol. num 8.
Convivarum coronæ plerumque e floribus erant, Diſs. 35. in Anthol. n. 1. 8.
Convivas Roſis ſuffocabat Heliogabalus, Diſs. 35. in Anthol. n. 9.
Convivas plures decem in nuptijs prohibuit Plato, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Convivatorem Iovem colebant Cyprij, Diſs. 50. in Anthol. n. 20.
Convivia Thracum, & Germanorum in clades deſinunt, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.
Convivia Lacedæmoniorum in publico appellantur Phiditia, Diſs. 54. in Anthol. num. 3. Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Convivia quot homines perdiderunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 17. & ſeqq.
Convivia ſapientum non abolenda, ſed memoriæ mandanda, & inpoſterum etiam voluptatem afferunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 24. 25.
Convivia qualia eſſe debeant, Diſs. 65. in Anthol. num. 14.
Convivia ſeptimo die inſtaurabantur tempore nuptiarum, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Convivia Regum Perſarum præſcripta a Cyro, quàm ſumptuoſa eſſent, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.
Convivia maxime conciliant homines, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6. Diſs. 43. in Thucyd. n. 1. 2.
Convivia Athenis celebrabantur in honorem Antipatri, Diogenis, & Panætij, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Convivia numquam ferè ſine cantoribus celebrabantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8. 11. qui obſcenis canticenis, & factis utebantur; ſecus apud Antiquos Romanos, qui fortium virorum laudes canebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9. Diſs. 3. in Liv. n. 10. *Vide. Cœna. Dapes. Epulæ. Cibus.*
Convivijs gladiatores etiam adhibebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 13.
Convivijs aptæ pueriles tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.
Convivijs maximè adhibebantur unguenta, Diſs. 34. in Anthol. n. 5.
Convivijs etiam adhibebantur tibiæ cum lyrâ Diſs. 60. in Anthol. num. 13. muſica, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8. Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.
Convivijs Virgines intereſſe honeſtum erat apud Romanos, ſecus apud Græcos, Diſs. 65. in Anthol. n. 22.
Convivijs cædes plerumque oriebantur; ideo inſtitutum, ut partes ſingulis tribuerentur, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Convivijs adhibebantur Scurræ, Moriones, Nani, Præſtigiatores, Diſs 21. in Thucyd. n. 11.
Convivio Macedonum res geſtas extulit Calliſthenes, & rurſus elevavit, Diſs. 42. in Cic. num. 3.
Convivio exceſſit Simonides, & concluve corruit, & cadavera agnovit locorum memoriâ, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Convivio Platonis admiſſa non eſt pſaltria, Diſs. 21 in Thucyd. n. 10.
Convivio ſurgere antequam mens hebetetur, præcipit Iſocrates, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. Diſs. 65. in Anthol. n. 31.
Convivio deceptos tibicines reduxit Romam Servus, Diſs. 60. in Anthol. n. 9.
Convivio exceptus Xenophon a Seuthe Thracum Rege ſe, & ſuos milites ei donare dixit, Diſs. 31 in Thucyd. n. 3.
Convivio excipit Herculem: proverbium eſt in eos, qui diu morantur, Diſs. 9. in Anthol. num. 3.
Convivio quæ dicuntur, aut fiunt, oblivisci oportet, Diſs. 65. in Anthol. n. 17.
Convivio ſurgere quum nollet Nero, mappam miſit, inde inſtitutum, ut Circenſibus ſignum mappa mitteretur, Diſs. 20. in Cic. n. 13.
Conviviorum ſumptus legibus coërcebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Conviviorum tria genera, Diſs. 44. in Anthol. num. 3.
Conviviorum ſtructores quantâ arte ſcinderent aves, Diſs. 21. in Thucyd. n. 14.
Convivis miniſtrabant Achilles, & Patroclus apud Homerum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Convivis adeo pretioſa munera dedit Caranus in nuptijs filij, ut ſinguli domos, agroſque emerint, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Convivis margaritas abſorbendas dedit filius Æſopi, Diſs. 6. in Eurip. n. 19.
Convivis cadaver afferebatur apud Ægyptios, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.
Convivis duodeviginti umbram præbebat platanus, Diſs. 23. in Cic. n. 2.
Convivium populo exhibuit Cæſar acto triumpho, in quo quantum vini, & murænarum conſumpſerit, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Convivium inituri Antiqui libabant bono Dæmoni, & quare, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.
Convivium ſolemne quum ſuperi celebrarent, Minerva primùm tibijs cecinit, ſed irriſa eſt a Iunone, & Venere, Diſs. 61. in Anthol. n. 2.

parabatur, Diſs. 15. in Thucyd. num. 3.

Conſulatum adeptus Hortenſius exercitationes intermiſit; ideo expectationi non reſpondit, Diſs. 85. in Cic. n. 2.

Conſulatum quando geſſerit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Conſulatum Cæſar petiturus non impetravit, ut abſentis ratio haberetur, Diſs. 89. in Cic. num. 3.

Conſulatus multos Mario Romani contra leges continuarunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.

Conſulatus petitionem meditari ſignificat Dibaphum cogitare apud Ciceronem, Diſs. 22. in Liv. n. 13.

Conſulatus inſignia Regibus amicis ſenatus mittebat, Diſs. 22. in Liv. n. 12. Maſiniſſæ dedit Scipio, Diſs. 22. in Liv. n. 12. Ptolemæo Ægypti Regi Senatus, Diſs. 22. in Liv. n. 12.

Conſulatus multos geſſerunt aliqui, Diſs. 30. in Eurip. n. 9.

Conſulem, cui faſces non præferebantur, præcedebat Accenſus, & lictores ſequebantur pro faſcibus bacillos geſtantes, Diſs. 22. in Liv. n. 7.

Conſulem alterum e plebe creari ſanxit Fabius, ut filiam conſolaretur, Diſs. 22. in Liv. n. 9.

Conſulem Marcellum Siculi reum fecerunt impellentibus Inimicis, Diſs. 35. in Liv. n. 2.

Conſules Romani fieri non poterant ante quadrageſimum tertium annum ætatis, Diſs. 20. in Eurip. n. 3.

Conſules quotannis fieri, non verò poëtas verſus antiquus extat, Diſs. 8. in Cic. n. 8.

Conſules fuerunt plures oratores etiam everſâ Republicâ, Diſs. 13. in Cic. n. 2.

Conſules ſimul fuerunt M. Antonius, & Albinus, Diſs. 17. in Cic. n. 5.

Conſules quare ad convivium invitarentur a triumphantibus, & ne venirent rogarentur, Diſs. 29 in Liv. n. 6.

Conſules duodecim lictores habebant, Diſs. 22. in Liv. n. 3.

Conſules, & maiores magiſtratus dumtaxat ſellà curuli utebantur, Diſs. 22. in Liv. n. 5.

Conſules an ſecures haberent, Diſs. 22. in Liv. n. 6. 8.

Conſules bellum indicturi Iani templum aperiebant cincti Gabino cinctu, Diſs. 23. in Liv. num. 5.

Conſules, aut Prætores, aut Dictatores dumtaxat triumphare poterant, Diſs. 24. in Liv. n. 13. Diſs. 25. in Liv. n. 3.

Conſules, & Syllam Sulpicius foro expulit, & Marium adversùs Mithridatem Imperatorem creavit, Diſs. 2. in Cic. n. 4.

Conſules Clodius pactione provinciarum ſibi devinxerat, Diſs. 2. in Cic. n. 11.

Conſules viâ decedebant Veſtalibus, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Conſules, vel Prætores arbitratu ſuo quaſdam ferias indicebant, quas imperativas vocabant, Diſs. 30. in Liv. n. 19.

Conſules duodecim in annum deſignabantur poſt Claudium, & bini, qui primi deſignati fuerant, nomen anno dabant; & conſulatum gerebant a Calendis Ianuarijs ad Martias reliquorum verò bini binos menſes conſulatum ordine gerebant, Diſs. 30. in Liv. n. 20.

Conſules ubi magiſtratum iniiſſent, ſacrificabant in Albano monte; omneſque gentes Latinæ partem de victimâ petebant, ideo dies huius ſacri feriæ Latinæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25. *Vide. Conſulum.*

Conſultò ſi quis ferijs opus feciſſet, nullâ victimâ expiabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 28.

Conſulum inſignia omnia, Diſs. 22. in Liv. per tot.

Conſulum Inſignia tributa ſunt Armeniæ Regi, quum Romam veniſſet, Diſs. 22. in Liv. num. 4.

Conſulum Romanorum auctoritas, Diſs. 10. in Liv. n. 5. *Vide. Conſul.*

Contactu ductorum ad mortem ne quis inſcius contaminaretur, nolam geſtabant Damnati, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Contaminaretur ne quis Inſcius, ducti ad mortem Nolam geſtabant, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Contemplatio eſt beatarum mentium felicitas iuxta Platonem, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.

Contemptum Spartani ferre non poterant, Diſs. 15. in Virg. n. 1.

Contentio de principatu inter Lacedæmonios, & Athenienſes Ariſtidis conſilio ſedata eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 4.

Continens citiùs urbibus frequentari cœpit, quàm Inſulæ, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.

Continens pro eo, quod continetur, eſt figura poëtis uſitata, Diſs. 66. in Anthol. n. 2. *Vide. Continenti.*

Continenti quot inſulæ adhæſerint, & abſciſſæ ſint ab eâ, Diſs. 33. in Thucyd. num. 10. *Vide. Continens.*

Continentia Alexandri Magni, & Scipionis, Diſs. 84. in Cic. n. 6.

Continentia Pauſaniæ, Diſs. 13. in Thucyd. n. 6.

Continentia Epimenidis, Diſs. 14. in Thucyd. num. 5.

Continentia Romanorum, Diſs. 4. in Liv. num. 1.

Continentiæ, & Fortitudinis exemplum fuerat Tiberius, & ob nimiam fortunam in omne flagitium erupit, Diſs. 1. in Liv. n. 5.

Contrarius nullus eſſe ſermones quidam oſtendere conati ſunt, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Controverſias Regum dirimebant Romani devictâ Carthagine, Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Contubernales Regis Lacedæmoniorum Pythij appellabantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.

Contubernium Veſtæ Petronius Arbiter vocat Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 7.

Contumelia ab Ægyptijs ſignificatur per perdicem, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.

Contumeliæ, & calamitati tertiam portionem tribuit Panyaſis, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.

Contumeliæ templa poſuerant Athenis, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.

Convicia uxoris Socratem ferre quum miraretur Alcibiades, ille dixit ipſum ferre anſerum clamores, Diſs. 55. in Cic. n. 3.

Con-

Convicia ſibi faciebant cœlibes Lacedæmonij hieme nudi circumeuntes forum, Diſs. 25. in Anthol. n. 8.
Convicia Cæſaribus, & Senatoribus in ludis fiebant, quod vetuit Theodoricus, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Conviciatorem ſuum Pericles mandavit famulo, ut cum lumine domum noctu reduceret, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Convicijs Agamemnonem Therſites impune laceſſebat, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.
Convicijs ſacrificabatur Herculi Lindio, Diſs. 32. in Virg. n. 4.
Convivæ etiam, qui ſumptuoſiori convivio interfuiſſent, puniebantur lege Didiâ, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Convivæ apud Græcos poſt ſamem expletam aut bibere, aut abire cogebantur, Diſs. 65. in Anthol. n. 25.
Convivæ ad libidinem irritabantur motibus obſcenis ſaltatricularum, Diſs. 21. in Thucyd. num. 9.
Convivæ quare coronis utantur, Diſs. 35. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Convivæ ſi nihil conferebant, compotatio dicebatur aſymbolos, Diſs. 29. in Anthol. num. 8.
Convivarum coronæ plerumque e floribus erant, Diſs. 35. in Anthol. n. 2. 8.
Convivas Roſis ſuffocabat Heliogabalus, Diſs. 35. in Anthol. n. 9.
Convivas plures decem in nuptijs prohibuit Plato, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Convivatorem Iovem colebant Cyprij, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.
Convivia Thracum, & Germanorum in rixas deſinunt, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.
Convivia Lacedæmoniorum in publico appellantur Phiditia, Diſs. 54. in Anthol. num. 3. Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Convivia quot homines perdiderunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 17. & ſeqq.
Convivia ſapientum non abolenda, ſed memoriæ mandanda, & inpoſterum etiam voluptatem afferunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 24. 25.
Convivia qualia eſſe debeant, Diſs. 65. in Anthol. num. 24.
Convivia ſeptimo die inſtaurabantur tempore nuptiarum, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Convivia Regum Perſarum præſcripta a Cyro, quàm ſumptuoſa eſſent, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.
Convivia maxima conciliant homines, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6. Diſs. 43. in Thucyd. n. 12.
Convivia Athenis celebrabantur in honorem Antipatri, Diogenis, & Panætij, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Convivia numquam ferè ſine cantoribus celebrabantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8. 11. qui obſcenis canticenis, & factis utebantur; ſecus apud Antiquos Romanos, qui fortium virorum laudes canebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9. Diſs. 3. in Liv. n. 10. *Vide. Cœna. Dapes. Epulæ. Cibus.*
Convivijs gladiatores etiam adhibebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 13.
Convivijs aptæ puerileſ tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.
Convivijs maximè adhibebantur unguenta, Diſs. 34. in Anthol. n. 5.
Convivijs etiam adhibebantur tibiæ cum lyrâ Diſs. 60. in Anthol. num. 13. muſica, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8. Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.
Convivijs Virgines intereſſe honeſtum erat apud Romanos, ſecus apud Græcos, Diſs. 65. in Anthol. n. 22.
Convivijs cædes plerumque oriebantur; ideo inſtitutum, ut partes ſingulis tribuerentur, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Convivijs adhibebantur Scurræ, Moriones, Nani, Præſtigiatores, Diſs 21. in Thucyd. n. 11.
Convivio Macedonum res geſtas extulit Calliſthenes, & rurſus elevavit, Diſs. 42. in Cic. num. 3.
Convivio ex ceſſit Simonides, & conclave corruit, & cadavera agnovit locorum memoriâ, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Convivio Platonis admiſſa non eſt pſaltria, Diſs. 21 in Thucyd. n. 10.
Convivio ſurgere antequam mens hebetetur, præcipit Iſocrates, Diſs 14. in Anthol. n. 8. Diſs. 65. in Anthol. n. 31.
Convivio deceptos tibicines reduxit Romam Servus, Diſs. 60. in Anthol. n. 9.
Convivio exceptus Xenophon a Seuthe Thracum Rege ſe, & ſuos milites ei donare dixit, Diſs. 32 in Thucyd n. 3.
Convivio excipit Herculem: proverbium eſt in eos, qui diu morantur, Diſs. 9. in Anthol. num. 3.
Convivio quæ dicuntur, aut fiunt, obliviſci oportet, Diſs. 65. in Anthol. n. 17.
Convivio ſurgere quum nollet Nero, mappam miſit, inde inſtitutum, ut Circenſibus ſignum mappa mitteretur, Diſs. 20. in Cic. n. 13.
Conviviorum ſumptus legibus coërcebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Conviviorum tria genera, Diſs. 44. in Anthol. num. 3.
Conviviorum ſtructores quantâ arte ſcinderent aves, Diſs. 21. in Thucyd. n. 14.
Convivis miniſtrabant Achilles, & Patroclus apud Homerum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Convivis adeo pretioſa munera dedit Caranus in nuptijs filij, ut ſinguli domos, agroſque emerint, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Convivis margaritas abſorbendas dedit filius Æſopi, Diſs. 6. in Eurip. n. 19.
Convivis cadaver afferebatur apud Ægyptios, Diſs. 33. in Anthol. n. 5.
Convivis duodeviginti umbram præbebat platanus, Diſs. 23. in Cic. n. 2.
Convivium populo exhibuit Cæſar acto triumpho, in quo quantum vini, & murænarum conſumpſerit, Diſs. 29. in Liv n. 7.
Convivium inituri Antiqui libabant bono Dæmoni, & quare, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.
Convivium ſolemne quum ſuperi celebrarent, Minerva primùm tibijs cecinit, ſed irriſa eſt a Iunone, & Venere, Diſs. 61. in Anthol. n. 2.

Convivium exhibuerunt populo Alcibiades, Leophron, Empedocles, quum in Olympijs curru viciſſent, Diſs. 2. in Anthol. n. 8. Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Convivium ſenatui dabatur in Capitolio ludis Romanis, Diſs. 19. in Cic. n. 1.
Convivium poſt luſtrationem exercitus exhibebatur apud Macedones, quo reconciliabantur animi, ſi quid irarum in ludicro certamine conceperant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 6.
Convivium exhibebatur quotannis poſteris eorum, qui Oreſtem luſtraverant, in tabernaculo, in quo expiatus erat, quod Oreſtis dicebatur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24.
Convivium exhibebant Sponſi affines tertio die nuptiarum, qui epaulia, ſeu repotia dicebatur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Convivium nuptiale Carani quàm ſplendidum donis fuerit, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Coon Inſulam Deos tuliſſe dixit Damoxenus, eo quod Hippocratem, & Demetrium genuerat, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.
Copiâ annonę maximè capitur popolus, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1. 5.
Copia maior excellentium virorum quare exiſtat in liberis civitatibus, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Copia orationis tribuitur Ulyſſi ab Homero, Diſs. 9. in Cic. n. 2.
Copiam corporis ſui facturum Proſumno pollicitus eſt Bacchus, ſi ſibi ad Inſeros viam oſtenderet, Diſs. 44. in Anthol. n. 7. Diſs. 32. in Virg. n. 4.
Copiam Platonis æquare diffidebat Cicero, Diſs. 41. in Cic. n. 2.
Copiarum numerus cum Darij, tum Athenienſium inter ſe confligentium, Diſs. 27. in Thucyd. n. 12. 13.
Copias dividere ſuadebant Darium Græci, Diſs. 51. in Thucyd. n. 5.
Copias terreſtres, & maritimas Cimon eodem die delevit, Diſs. 20. in Eurip. n. 18. Diſs. 36. in Cic. n. 8.
Copias terreſtres interdum a priſcis ſcriptoribus vocari claſſes ignoravit Livius, Diſs. 71. in Cic. n. 4. *Vide, Exercitum.*
Copto Ægypti regionem a planctu Iſidis appellatam quidam volunt, Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Copula & repetita addit gravitatem, Diſs. 24. in Virg. n. 5.
Coqui Siculi celebres apud Auctores, Diſs. 33. in Thucyd. n. 4.
Coquum cum Rege defuncto ſepeliebant Gerrhi, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.
Cor erat inter exta, quæ Dijs offerebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 3.
Cor tundit Aquila Promethei; quia providentia animum macerat, Diſs. 15. in Anthol. num. 6.
Cor comedere vetabat Pythagoras, hoc eſt animum curis macerare, Diſs. 15. in Anthol. num. 6.
Cor artem ludicram facere quid ſignificet apud Plautum, Diſs. 17. in Anthol. n. 4.
Cor, & linguam mirari ſe Ciceronis dicit Divus Auguſtinus, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Cor initium eſſe nervorum, non caput affirmavit Ariſtoteles, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Coraces locus erat, ubi damnati ultimo ſupplicio afficiebantur, Diſs. 51. in Anthol. n. 5.
Corax primus artem dicendi edidit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3. Diſs. 31. in Cic. n. 2. Diſs. 79. in Cic. n. 5. ideo Metellus corvum ſepulcro præceptoris appoſuit, unde iocus Ciceronis, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.
Corbulo cum Tyridate congreſſus dexteras miſcuit, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.
Corcyra quondam Drepane dicebatur, quod in eâ eſſet falx, qua pudenda Cœli abſciſſa erant, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.
Cordaciſmi laſcivæ ſaltationes, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.
Cordax ſaltatio comica, & laſciva, unde Cordaciſmi, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.
Cordax a quibuſdam appellatur ſaltatio Satyrica, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.
Cordus accuſatus, quòd Brutum, & Caſſium laudaſſet, necem ſibi conſcivit, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Cordus hiſtoricus eloquentiam Ciceronis divinam appellat, Diſs. 49 in Cic. n. 2.
Corinna Thebana fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Corinthi Tyrannus quanto tempore fuerit Cypſelus, Diſs. 5. in Thucyd. n 3.
Corinthi quot Servi fuerint, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.
Corinthi Dionyſus ſcripſerunt Lacedæmonij Philippo, ut illi minarentur, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
Corinthij divites, Diſs. 4. in Anthol. n. 3. quadraginta millia ſervorum poſſidebant, & ob id Chœnicometræ ab oraculo appellati ſunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.
Corinthij primi Græcorum triremes fabricarunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 3. Diſs. 13. in Eurip. n. 8.
Corinthij perpulerunt poëtas mercede, ut fingerent Medeam interfeciſſe filios, quum ipſi interfeciſſent, Diſs. 5. in Virg. n. 5. Diſs. 34. in Virg. n. 5.
Corinthij Hermas fregerunt, ut deterrerent Athenienſes a bello ſiculo, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.
Corinthij quàm artificioſam orationem habeant apud Lacedæmonios, Diſs. 56. in Thucyd. num. 14. 15.
Corinthium metallum quomodo inventum, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.
Corinthium epiſtylium quomodo inventum, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.
Corintho incensâ conflatum eſt metallum Corinthium, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.
Corintho exciſâ Mummius appellatus eſt Achaicus, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.
Corintho exciſa Mummius multis ſignis, & tabellis Romam ornavit, ſuæ autem filiæ dotem non reliquit, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Corinthum Corinthij a Iove natum tradiderunt, ſed templo non honorarût, Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Corinthum quare Romani everterint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 12.
Corinthus incrementum ſumpſit ex omiſſione

navigationis per mare, quod iuxta Maleam eſt, Diſs. 66. in Anthol. n. 2.
Corinthus duos portus habebat, Diſs. 4. in Anthol. n. 3. Diſs. 7. in Thucyd. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. o. 12.
Corinthus celebris molieribus pulchris, Diſs. 4. in Anthol. n. 3.
Corio tauri quantum ſoli occupare poſſent mercati, Byrſam arcem condiderunt Tyrij, Diſs. 21. in Virg. n. 2.
Corio bovis inſidere ſupplicationis genus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 7. Diſs. 22. in Eurip. n. 8.
Corio bovis contexit Prometheus duas portiones, in quarum alterâ carnes, in alterâ viſcera, & oſſa continebantur, & Iuppiter ſecundam elegit, Diſs. 15 in Anthol. n. 7.
Corio nummos habebant Lacedæmonij, Diſs. 54. in Anthol. n. 4.
Coriolanus in lare ſedens Tulli Volſcorum principis opem imploravit, Diſs. 25. in Thucyd. o. 8.
Coriolanus proditor non fuit, quum patriæ bellum intulit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.
Corneliæ genti quotieſcumque funus ducebatur, promebatur e Cellâ Iovis imago Scipionis, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs. 29. in Liv. num. 11.
Cornelij Galli carmina quæ dicuntur, ſunt Maximiliani, Diſs. 1. in Thucyd. o. 6.
Cornelij Nepotis liber falsò inſcriptus eſt Æmylij Probi, Diſs. 5. in Thucyd. o. 6.
Cornelij Severi verſus explicatur, Diſs. 29. in Cic. n. 2.
Cornelius Celſus ſcripſit de philoſophiâ, de arte medendi, de agricultura, & præcepta dicendi tradidit, Diſs. 73. in Cic. n. 2.
Cornelius ſervitute liberavit Cremonenſes, & Placentinos, Diſs. 29. in Liv. o. 3.
Cornelius patrem cæcum regebat; ideo Scipio eſt appellatus, Diſs. 36. in Anthol. o. 2.
Cornelius Fronto antiquum id exiſtimat, quod patrum memoriam excedit, Diſs. 20. in Virg. num. 2.
Cornelius Severus Ciceronem laudat, Diſs. 49. in Cic. n. 5.
Cornibus ſiniſtris cervorum compacta ara, Diſs. 40. in Thucyd. n. 4. quam Apollo anno ætatis quarto ex cornibus cervorum a Dianâ cæſorum ſabricavit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 5.
Cornices quum ſocietatem cum aliâ inierint, non diſſolvunt, nec alijs miſcentur, & mortuâ unâ altera vidua degit, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1.
Cornices ſymbolum concordiæ, Diſs. 31. in Thucyd. o. 1.
Cornicibus pares animos quoad vitam faciunt Stoici, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.
Cornicis augurium in Nuptijs optimum, & quare, licet in alijs malum eſſet, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1. *Vide. Cornix.*
Cornificium auctorem librorum ad Herennium plerique faciunt, Diſs. 3. in Cic. n. 4.
Corniculas argenteas donabant militibus, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. Diſs. 29. in Liv. o. 1.
Cornix prædicit pluviam, Diſs. 37. in Cic. n. 5. *Vide. Cornices.*
Cornu dumtaxat reſiſtit aquæ Stygiæ, ſcilicet ungula muli, vel equi, vel aſini, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.
Cornua victimarum auro liniebantur, Diſs. 43. in Virg. n. 6.
Cornua, & tubas invenerunt Tyrrheni, Diſs. 57. in Thucyd. n. 12.
Cornua adhibebant in bello Thraces, Diſs. 57. in Thucyd. n. 12.
Cornua quare affingantur Baccho, Diſs. 44. in Anthol. n. 9. 10.
Corœbus primus curſu vicit in Olympiis, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.
Coronâ aureâ Athenienſes Zenonem donarunt addito elogio, Diſs. 20. in Eurip. n. 14. Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Corona triumphantis aurea erat, & gemmis pretioſiſſimis ornata erat, Diſs. 28. in Liv. n. 8. ſuſtinebatur a ſervo, Diſs. 28. in Liv. n. 8. antiquitus e lauro confecta erat, Diſs. 28. in Liv. n. 9.
Corona ex myrto, non ex lauro dabatur ovantibus, Diſs. 24. in Liv. n. 11. etiam triumphantibus, Diſs. 28. in Liv. n. 10. ſecus obſervatum eſt in Craſſo, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Corona victorum in certaminibus Olympicis an fuerit oleaſter, vel olea, Diſs. 2. in Anthol. num 6. in Pythijs ex malo fiebat, Diſs. 3. in Anthol. n. 9. in Iſthmijs ex pinu, vel apio arido, Diſs. 5. in Anthol. n. 5. in Nemeæis ex apio viridi, Diſs. 6. in Anthol. n. 1. aliquando olea coronabantur, Diſs. 6. in Anthol. n. 5.
Coronâ ex oleâ dabatur victoribus in Panathenaicis, quæ moria dicebatur, & ex hac oleâ ramum accepit Epimenides dumtaxat præ omnibus donis, & honoribus, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Corona ſi ſolùm dabatur victoribus, Indi ſtephanitæ dicebantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.
Corona ex apio confecta a Siculis ſepulcris imponebatur, Diſs. 5. in Anthol. o. 5.
Corona roſea Amaſidi Regnum Ægyptiorum peperit, Diſs. 5. in Anthol. o. 9.
Corona a Græcis dicitur χόρωνος Diſs. 33. in Anthol. n. 3.
Corona dicebatur populus, qui circumſtabat ſubſellia iudicum, Diſs. 29. in Cic. n. 6.
Corona antiquitus non niſi Deo dabatur, & quare, Diſs. 35. in Anthol. n. 3.
Coronâ oleaginâ donatus eſt Themiſtocles poſt pugnam ſalaminiam, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Coronabant Bœotij ſponſas aſparago, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Coronabantur, qui plagas patienter ferebant, quum plurimos caſeos furati eſſent, Diſs. 50. in Anthol. n. 7.
Coronabantur Patriæ, non ipſi Victores in ſacris certaminibus, Diſs. 6. in Anthol. n. 15.
Coronabantur in ſacrificijs aræ verbenis, Diſs. 41. in Virg. n. 8.
Coronæ e floribus imponebantur columnis ſepulcrorum, Diſs. 32. in Anthol. n. 7.
Coronæ donabantur mortuis, Diſs. 23. in Thucyd. n. 4.
Coronæ, quæ collo circumdabantur, ὑποθυμιάδες ap-

appellsbantur, Diſs. 5. in Authol. n. 8.
Coronæ quare adhibeantur in convivijs, & ex qua materiâ primitus fierent, Diſs. 35. in Anthol. n. 1. 2 3. 7. 8.
Coronæ victimarum ex quo fierent, Diſs. 44. in Virg. n. 2.
Coronæ aureæ quantum vilioris materiæ immiſcuiſſet artifex, quom deprehendiſſet Archimedes, nudus e balneo exivit clamans *inveni, inveni*. Diſs. 92. in Cic. n. 1.
Coronæ e floribus textæ ongnentis perfundebantur, Diſs. 34. n Anthol. n. 6.
Coronam e lauro iot ſemper geſtaret, Cæſari poſt triumphum conceſſum eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Coronam depoſuit ſacrificans Xenophon auditâ morte filij, ſed quum accepiſſet fortiſſimè dimicantem occubuiſſe, rurſus coronam capiti impoſuit, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.
Coronam geſtsre noloit Hiſtriones Sophocles in morte Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. n. 12.
Coronam Lauream geſtare Pompeio conceſſum eſt, quum Tigranem, & Mithridatem debellaſſet, Diſs. 20 in Eorip. n. 7.
Coronsm auream propoſuit præminm cougium bibenti Dionyſius, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Coronam auream Auguſtus Alexaudri cadaveri impoſuit, Diſs 32. in Anthol. n. 7.
Coronam turritam babebat nova nupta, Diſs. 30. in Thocyd n. 9.
Coronam ex verbenâ, & alijs herbis, floriboſque ſponſs geſtabat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Coronam in certamine poëtico deciesquinqoies obtinuit Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 4. 8.
Coronare ſignificat implere apud Homerũ, Diſs. 35. in Anthol. n. 3. Diſs 41. in Virg. n. 1.
Coronsri ſolebant aſini menſe Iunio in honorem Veſtæ, Diſs. 30. in Liv. n. 47.
Coronari ſolebant spud Indos dumtaxat cenaturi cum Rege, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.
Coronarum uſum Prometheus reperit, quæ indicabant eius vincula, Diſs. 15. in Anthol. num. 7. Diſs. 35. in Anthol. n. 7.
Coronarum varia genera, quæ in præminm dabsntur iis, qui quid præclarum perpetraſſent, Diſs. 5. in Anthol. n. 6. 7. Diſs. 20. in Eurip. num. 6. Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Coronas quadringentas duxit in triumpho Paulus Æmylius, Diſs. 27. in Liv. n. 4.
Coronss aureas bis mille octingentas viginti duas in triumpho tulit Cæſar, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Coronati plerumque ſupplices in templa confugiebant, Diſs. 22. in Eurip. n. 11.
Coronati ersnt equi, quibus triumphantes vebebantur, Diſs. 28 in Liv. n. 5.
Coronati lauro erant milites, qui Triumphantem ſequebantur, Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Coronatos quot impenderent in cenis Caligula, & Vitellius, Diſs. 3. in Liv. n. 9.
Coronatus eſt ſæpe Lycurgus a populo, Diſs. 36. in Cic. n. 7.
Coronea urbs ſine causâ ab Hortenſio everſa eſt, Diſs. 12. in Liv. n. 5.
Coronis plenitudo ſignificatur, Diſs. 35. in Anthol. n. 3. ideo corona inſignibatur, quod Deo offerebatur, Diſs. 44. in Virg. n. 1.
Corpora humana in dies decreſcere quidam putaverunt, Diſs. 6. in Eorip. n. 10. Diſs. 67. in Cic. n. 1.
Corpora mortuorum ſi non invenirentur, funus imagini ducebatur, & quare, Diſs. 24. in Thucyd. n. 1. *Vide. Cadavera. Mortuos.*
Corpore totum telum quòd non recepiſſet, áccuſaudum eſſe Scævolam reſpondit C. Fimbria, Diſs. 17. in Cic. n. 3.
Corpore vulgato dotem ſibi quærebant mulieres apud Cyprios, & Pœnos, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Corpore Mundum non eſſe Deum, ſed animo opinabantur Veteres, Diſs. 47. in Anthol. num. 2.
Corpore defunctorum non invento inane ſepulcrum, ſive cenotaphium conſtituebant, Diſs. 66. in Anthol. n. 7.
Corpore etiam poros eſſe oportebst ſacra trsctantes, Diſs. 42. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Corpore, vel animo vinci dicebantur athletæ, Diſs. 15. in Thucyd. n. 11.
Corpori nunquam coniungerentur animæ, niſi obliviſcerentur felicitatis æternæ, Diſs. 48. in Anthol. n. 1.
Corpori non ſolùm, ſed etiam animo imperat pulchritudo, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Corpori animos affigunt voluptates, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 4.
Corpori quomodo coniungatur animus, Diſs. 26. in Virg. n. 7.
Corporis bona eſſe felicitatem exiſtimabant Peripatetici, Diſs. 45. in Cic. n. 6. Diſs. 55. in Cic. n. 5. Diſs. 65. in Cic. n. 6. Ariſtippus, & Epicurus, Diſs. 45. in Cic. n. 7. Diſs. 55. in Cic. unm. 4.
Corporis ſingulis partibus ſinguli medici apud Ægyptios medebantur, Diſs. 15. in Cic. num. 3.
Corporis ſui cuſtodum Tribunum Romulus creavit Celerem, qui Remum interſecit, hos autem Numa ſuſtulit, Diſs 22. in Liv. n. 14.
Corporis ſui copiam facturum Proſumno pollicitus eſt Bacchus, ſi ſibi ad Inferos viam oſtenderet, Diſs. 44. in Anthol. n. 7. Diſs. 32. in Virg. n. 4.
Corporis Antæi longitudo, Diſs. 7. in Anthol. num. 5.
Corporis portum vocavit ſepulcrum Ennius, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Corporis frictiones probabat Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Corporis bumani ſtructuram ignoraſſe quodammodo dici poſſet Plato, Diſs. 71. in Cic. n. 4. Ariſtoteles, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Corporis perfectionem eſſe animam ſignificavit Ariſtoteles appellando eam ἐντελεχέιαν, licet Cicero legat ἐνδελεχέιαν, & velit eſſe continoatam motionem, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Corporis quæ aliquâ labe inſigniretur, Veſtalis legi non poterat, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Corporis tractatores erant quidam ſervi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.
Corporum ſalubritatem parit oleum ſuperfuſum

zed by Google

ſum, Diſs. 34. in Anthol. o. 3.
Corpus hominis eſſe Inferos aliqui putauerunt, Diſs. 48. in Anthol n. 4. Diſs. 8. in Eurip. num. 3.
Corpus eſt ſepulcrum animæ Diſs. 27. in Anthol. n. 2. Diſs. 32. in Anth. n. 1. Diſs. 48. in Anthol. n. 1. Diſs. 8. in Eurip. n. 3. & vinculum, Diſs. 27. in Anthol. n. 2.
Corpus idoneum nacta pulchritudo animi emicat, & ſeſe oſtendit. Diſs. 15. in Eurip. n. 7
Corpus hominum a Dijs minoribus conditum affirmat Plato; animum verò a Deo, Diſs. 52. in Liv. n. 5.
Corpus genij habent, ſed non aſpectabile, niſi quum ipſi volunt, Diſs. 17. in Liv. n. 5. Diſs. 35. in Virg. n. 4.
Corpus quoddam tenue habere Angelos quidam putaverunt; ſicut etiam animam Platonici, Diſs. 17. in Liv. n. 6.
Corpus eſſe Deum ipſum Tertullianus exiſtimavit, Diſs. 57. in Liv. n. 6.
Corpus etiam labefactat ebrietas, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.
Corpus abluere ſolebant Dardani ter tantum; quum naſcebantur, in nuptijs, & poſt mortem, Diſs. 70. in Anthol. n. 5.
Corpus inventum eſt in Cretâ quadraginta cubitorum, & corpus Oreſtis erat ſexdecim cubitorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 51.
Corpus aliquod æthereum hominibus, & etiam Dijs attributum eſt, Diſs. 26. in Virg. n. 7.
Corpus animâ ſpoliatum eundem hominem eſſe arbitramur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 3.
Corpus minùs cruciant flagra, quàm conſcientia ſcelerum animum iuxta Pythagoram, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7. has pœnas nemo effugit Diſs. 19. in Thucyd. n. 8.
Corpus luto inquinabant ſuperſtitioſi, ut animi labes deponerent, Diſs. 53. in Thucyd. num. 31.
Corvi tempeſtatem, & ſerenitatem prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Corvinus florens ætate exercitum cum gloriâ ductavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.
Corvinus ſexies Conſul fuit, Diſs. 20. in Eurip. num. 9.
Corvum ſepulcro præceptoris appoſuit Metellus; unde iocus Ciceronis Diſs. 32. in Anthol. num. 9.
Corvos in Valerij galeâ conſediſſe dicitur, Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Corybantes in occultando Iove infantem ſaltatione uſi ſunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.
Corybantis filius fuit unus Apollo, Diſs. 39. in Thucyd. n. 9.
Corymbia appellata eſt Rhodus, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Corymbus quid ſit, Diſs. 4. in Thucyd. n. 2.
Coſcinomantis Theocritus meminit, qui cribro vaticinaretur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Coſmeta quantum diſcrepat a palæſtrico, tantum diſcrepare oratorem a rectore civitatum voluit Plato, Diſs. 34. in Cic. n. 7.
Coſtum aromatis Indici genus ſacrificijs adhibebatur, Diſs. 41. in Virg. n. 5.
Cotem Novacula fertur diſcidiſſe Actius Navius, & eo loco ara ſubterranea erat, quæ puteus vocabatur, & eius operculum Puteal, Diſs. 30. in Liv. n. 23.
Cotem dicendi magiſtris comparabant, Diſs. 79 in Cic. n. 5.
Cothurni tragici, & venatorij, Diſs. 6. in Eurip n. 8.
Cothurni Perſici, & Etruſci improbantur, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Cothurnis quingentorum poodo incedebat Athanatus quidam Diſs. 37. in Cic. n. 3.
Cothurnus vocabatur Theramenes, quia ad omnem Reipublicæ ſtatum ſe accommodaret, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7. Diſs. 6. in Eurip. n. 8.
Cothurnus in quo ſignificatu accipiatur, Diſs. 6. in Eurip. n. 9.
Cotta in exilium pulſus eſt adoleſcens, Diſs. 17. in Cic. n. 7.
Cotta eloquentiâ floruiſſet, Diſs. 51. in Cic. num. 6.
Cotta orator floruit ante Ciceronem Diſs. 15. in Cic. n. 6.
Cotta eloquentiâ abuſus eſt in malam partem, Diſs. 35. in Cic. n. 2.
Coturnicibus Delus dicta eſt Ortygia, Diſs. 39. in Thucyd. n. 4.
Cotyla tres Cyathos continet, Diſs. 33. in Anthol. n. 3.
Cotys Rex Thraciæ Minervæ Nuptias ambivit, & duos interfecit, qui eam non eſſe in Thalamo renunciarunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 27.
Cotys pater Atyos ex Mane genitus, qui ex Iove procreatus erat, Diſs. 4. in Virg. n. 3.
Cotytto vocabatur impudentiæ Dea, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.
Cranijs hoſpitum intecemptorum Antæus templũ Neptuni patris operiebat, Diſs. 7. in Anth. n. 5.
ad Cranona clade acceptâ Athenienſes Hyperidem Antipatro traditurі erant, Diſs. 77. in Cic. num. 2.
Crantor poëmata conſcripſit, Diſs. 42. in Cic. n. 3.
Craſſo, ſeu ſolido auro, & ebore ornabantur lacunaria, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Craſſo expediebat diutino morbo implicari, quàm Parthorum expeditionem ſuſcipere, Diſs. 41. in Anthol. n. 6.
Craſſum audiendo Sulpicius anni ſpatio ſummis oratoribus par effectus eſt, Diſs. 86. in Cic. n. 2.
Craſſus totum Parthorum aurum concupivit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 50.
Craſſus filius eius, qui a Parthis interemptus fuit, reprehenſus eſt ob nimium ſaltandi ſtudium, Diſs. 18. in Anthol. n. 3.
Craſſus orator quum populum prenſaturus eſſet, a ſe Scævolam dimittebat dicens ineptire ſe velle, Diſs. 65. in Anthol. n. 23. Diſs. 88. in Cic. n. 5. 6. 7.
Craſſus ioſcuſus erat Ciceroni, Diſs. 2. in Cic. n. 55.
Craſſus Cenſor quomodo eluſerit collegam, qui ei exprobravit domum æſtimatam ſexagies, Diſs. 23. in Cic. n. 5.
Craſſus ſcetijs abundavit, Diſs. 27. in Cic. n. 5.
Craſſus a Parthis captus fuit, & ei in os aurũ liquefactum infuderunt, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.

Craſſus lugeus filij necem, & mortem expectans iniectâ capiti veſte iacuit, Diſs. 24. in Eurip. num. 8.

Craſſus orator Murænam mortuam tanquam filiam atratus luxit, Diſs. 3. in Liv. n. 6. Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Craſſus impetravit, ut ovans laureâ coronâ uteretur, Diſs. 24. in Liv. n. 11.

Craſſus eloquentiâ honores adeptus eſt, Diſs. 51. in Cic. n. 6.

Craſſus unum, aut alterum accuſavit, Diſs. 82. in Cic. n. 4.

Craſſus undeviginti natus annos in iudicium vocavit Carbonem, Diſs. 86. in Cic. n. 1.

Craſſus in oratoriâ facultate ſuperavit Antonium, & ab Hortenſio ſuperatus eſt, Diſs. 51. in Cic. n. 4.

Craſſus quando Conſulatum, & Cenſuram geſſerit, Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Craſſus, columnas centum millibus emptas habebat, Diſs. 16. in Cic. n. 2. Diſs. 23. in Cic. num. 5.

Craſſus gravitatem cum facetijs coniunxit, Diſs. 16. in Cic. n. 5.

Crater aureus erat, ex quo ſolus Rex Perſarum, eiuſque filius natu maior bibebat, Diſs. 21. in Liv. n. 4.

Crateres tres tantùm bibere permittit Eubulus, quorum primus ſit valetudinis, ſecundus amoris, tertius ſomni, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.

Crateres ſex ex auro ſolido donavit Apollini Gyges, quorum ſinguli quinque talenta penderent, Diſs. 33. in Anthol. n. 8.

Crateres centumſeptendecim aureos Crœſus dono miſit Delphos, Diſs. 33. in Anthol. num. 8.

Crateribus Ætnæ an ſe ſe coniecerit Empedocles, Diſs. 41. in Thucyd. n. 4.

Craterum dilexit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. num. 8.

Craterus Alexandri Magni comes Nili pulverem in exercitu ſecum ferebat, Diſs. 16. in Thucyd. n. 5.

Craterus Theſſalus molitus eſt Euripidi mortem, Diſs. 3. in Eurip. n. 11.

Crates dictus eſt Θυρεπανοίκτης, eo quod in omnium ædes ingrederetur, Diſs. 84. in Anthol. n. 9.

Crates palam cum uxore concumbebat, Diſs. 84. in Anthol. n. 10.

Crates an uſus fuerit duplici pallio, Diſs. 84. in Anthol. n. 13.

Crates exiſtimavit octo eſſe Muſas, Diſs. 19. in Virg. n. 6.

Crates Thebanus fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 7.

Crates reliquit orationes, quas ad populum habuit, & in legati munere obeundo, Diſs. 42. in Cic. n. 3.

Cratetem nomen Orphei præferentem quidam dubitant Zopyri fuiſſe, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Crathis fluvius eſt, in quem Styx effunditur, Diſs. 83. in Anthol. n. 13.

Cratippus Peripateticus reliqua divinandi genera non admittebat, ſed fidem ſomnijs habebat, Diſs. 19. in Eurip. n. 2.

Creationem Mundi vere contigiſſe multi tradiderunt, Diſs. 23. in Liv. n. 2. Diſs. 30. in Liv. n. 33.

Cremeræ, & Alliæ clades poſtridie Idus contigit, Diſs. 30. in Liv. n. 14.

Cremonenſes ſervitute liberavit Cnæus Cornelius, Diſs. 20. in Liv. n. 3.

Cremutius Cordus accuſatus, quòd Brutum, & Caſſium laudaſſet, necem ſibi conſcivit, Diſs. 6. in Liv. n. 1.

Cremutius Cordus hiſtoricus eloquentiam Ciceronis divinam appellat, Diſs. 49. in Cic. n. 2.

Creon ſepulturâ prohibebat mortuos in bello, ideo Athenienſes Thebanis bellum intulerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 27. in Thucyd. n. 10., Diſs. 12. in Eurip. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 1.

Crepidæ Atticæ damnantur, Diſs. 24. in Cic. num. 4.

Crepidatus quòd Scipio gymnaſia Græcorum celebraret, reprehenſus eſt, Diſs. 24. in Cic. num. 4.

Crepidis, & pallio quòd uteretur Scipio Africanus, accuſatus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. num 4.

Cres Iuppiter dictus, Diſs. 68. in Anthol. n. 1. Abrahæ temporibus fuit, Diſs. 68. in Anthol. num. 1.

Creſphontis fraus, ut ſibi Meſſena contingeret, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.

Cretâ illita erat toga petentium magiſtratum, Diſs. 89. in Cic. n. 1.

Cretâ dealbabant, ſi boves candidos non reperiſſent, Diſs. 41. in Virg. n. 2.

Cretâ homines extinxit Prometheus, & igne Solis animavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 4.

In Creta inventum eſt cadaver quadraginta cubitorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.

Cretâ inſulâ oratores prohibebantur, Diſs. 79. in Cic. n. 6. Diſs. 81. in Cic. n. 4. 7.

Creta non gignit noctuas, Diſs. 26. in Anthol. num. 4.

Cretæ feræ Capræ Dictamo utuntur ad evellendas ſagittas, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Cretenſes Auguſti ſimulacro aſylorum iura impetrarunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 12.

Cretenſes finitimos populos pro Servis habuerunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.

Cretenſes in bello utebantur lyrâ, & citharâ, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs 57. in Thucyd. num. 10.

Cretenſes mendaces, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. 2. Diſs. 14. in Thucyd n 5. Diſs. 7. in Liv. n. 4. Diſs. 72. in Cic. n. 4. & quare, quum leges optimas haberent, Diſs. 67. in Anthol. n. 3.

Cretenſes nudos decertare cepiſſe tradit Plato, Diſs. 6. in Anthol. n. 12.

Cretenſes Iovis ſepulcrum habebant, Diſs. 67. in Anthol. n. 5. Diſs. 68. in Anthol. n. 1. Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.

Cretenſibus leges ferre Iovis conſilio Minos perſuaſit, Diſs. 32. in Cic. n. 3.

Cretenſis Epimenides Cretenſium vitia non tacuit, Diſs. 67. in Anthol. n. 1.

Cretenſis cum Ægineta, proverbium eſt, in improbos, & mendaces, qui cum impro-

bis,

bis, & mendacibus verſantur, Diſs. 67. in Anthol. num. 2.
Cretenſium lex, quæ barbam radere prohibebat, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Cretenſium leges Lycurgus eſt imitatus, Diſs. 57. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5.
Cretenſium vitia Cretenſis Epimenides non tacuit, Diſs. 67. in Anthol. n. 1.
Creticus eſt appellatus Metellus Cretâ ſubactâ, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.
Creuſa ex Apolline peperit filium, quem adoptatum a Xiphio condidiſſe Ianiculum quidam ferunt, Diſs. 13. in Liv. n. 4.
Cribro vaticinans Coſcinomantis a Theocrito appellatur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Cribrum quare Græci præferrent in nuptijs, & piſtillum alligarent ante thalamum, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.
Crimen in ſupplices commiſſum veniam a Dijs non meretur, Diſs. 22. in Eurip. n. 15.
Crimen ex ore Pauſaniæ audire voluerunt Ephori, antequam eum condemnarent, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Crimen Rei ſi Lycurgus dicto levaſſet, valde illi proderat, Diſs. 36. in Cic. n. 7.
Crimen erat dignum morte, ſi quis imaginem principum obſcenis admoviſſet, Diſs. 25. in Thucyd n. 12.
Crimina maiora, quàm pœnâ ordinariâ plecti deberent, ſenatus iudicabat, Diſs. 26. in Cic. num. 5.
Criminis confeſſionem teſtibus interiecto pariete audientibus damnatus eſt Staterius, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.
Criminis etiam ob ſuſpicionem Veſtales capitis arceſſebantur, Diſs. 31. in Liv. n. 7. *Vide. Delicta. Peccata.*
Crinagoras poëta, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
Crinem totondit Archelaus in morte Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. n 12.
Crines morituris tondebat Proſerpina, Diſs. 27. in Anthol. n. 8.
Crines Minervæ, & Iunoni quædam mulieres diſponebant, Diſs. 31. in Virg. n. 5.
Crinibus illigatas aureas cicadas geſtabant Athenienſes, & quare, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3. 7.
Crinibus intonſis cur finguntur a poëtis Bacchus, & Phœbus, Diſs. 47. in Anthol. n. 4.
Crinibus verrere ſolum ſupplicationis genus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Crinium complicatio in acutum deſinens in viris Crobylos, in mulieribus Corymbus, in pueris Scorpius dicebatur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 2. *Vide. Capilli. Coma.*
Crinitus refellitur, Diſs. 29. in Anthol. n. 3. 4.
Criſaicum bellum inter Phocenſes, & Cyrrhæos ob raptam mulierem Megiſto, Diſs. 55. in Anthol. n. 23. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Criſpinus noluit congredi cum Badio, niſi prius renunciaret hoſpitio, Diſs. 12. in Eurip. n. 3.
Criſpinus, & Marcellus acerrimi bellatores electi Rempublicam in ſummum diſcrimen adduxerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.
Criſpus Vibius ter millies ſeſtertiûm congreſſit, Diſs. 12. in Cic. n. 6.
Critbomantes vocabantur, qui per hordeum vaticinabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Critiæ potentia apud Athenienſes, Diſs. 10. in Cic. num. 6.
Critiæ tyranno inſultavit Teramenes venenum bibiturus, Diſs 9. in Eurip. n. 5.
Critias exiſtimavit nihil aliud eſſe animam, quàm ſanguinem, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.
Critias apud Athenenſes teſtatur Cares primos nuvigia excogitaſſe, Diſs. 12. in Eurip. n. 16.
Critias rhetor, Diſs. 53. in Cic. n. 2.
Critici reprehendendis Auctoribus ſibi nomen quærunt, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Critici quæ in Auctoribus non intelligunt, reprehendunt, Diſs. 71. in Cic. n. 7.
Critolaus unus ex tribus legatis, qui Romam iverunt orationis ſuavitate Neſtori comparatur, Diſs. 42. in Cic. n. 4.
Critolaus quintus ab Ariſtotele Peripato præfuit, Diſs. 65. in Cic. n. 6.
Criton ſenex Socratem audivit, Diſs. 64. in Cic. num. 2.
Crobylus quid ſit, Diſs. 4. in Thucyd. n. 2.
Croco infectis, & unguento piſcinis natabat Heliogabalus, Diſs. 34. in Anthol. n. 7.
Crocodilinæ ambiguitates Stoicorum, Diſs. 60. in Cic. n. 2.
Crocodilo dimicaturus Ichneumon limo ſe, tanquam thorace, circumdat, Diſs. 38. in Cic. num. 7.
Crocodilum ab Ichneumone defendit trochilus, a quo alitur, Diſs. 58. in Liv. n. 6.
Crocotâ Bacchus utebatur, Diſs. 6. in Eurip. num. 16.
Crocum producit Sicilia, Diſs. 33. in Thucyd. num. 2.
Crocus laudatiſſimus ſecundùm Corycium in Lyciæ Olympo naſcitur, Diſs. 73. in Anthol, num. 3.
Crœſi filius Atys quomodo ab Adraſto interfectus ſit, cum fatum eſſet eum ferro perire Diſs. 10. in Virg. n. 4.
Crœſi divitiæ immenſæ, Diſs. 33. in Anthol. num. 7. 8. Diſs. 7. in Thucyd. n. 5. Diſs. 42. in Virg. n. 2.
Crœſi regnum everſum eſt, eo quod bellum Cyro intulerit, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.
Crœſo admonenti, quòd nihil ſibi relinqueret, quos theſauros oſtenderit Cyrus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.
Crœſo ſuadente Cyrus in regione Maſſagetarum bellum gerere maluit, quàm in ſuâ regione, & quare ipſi male ceſſerit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9.
Crœſum interfici iuſſit Cambyſes, quòd contrariæ ſententiæ eſſet, Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Crœſus Adraſto ſupplicanti pepercit, qui filium illi interfecerat, Diſs. 25. in Thucyd. num. 2. Diſs. 22. in Eurip. n. 1.
Crœſus quum inferre bellum Inſulis vellet, quare irriſus ſit, Diſs. 13. in Eurip. n. 9.
Crœſus Adraſtum a cæde fratris expiavit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Crœſus ab obſidione deſtitit, quia Pindarus Ephe- ſi Ty-

ſi Tyrannus urbis portas alligavit ad columnas templi, Diſs. 25. in Thucyd. n. 50. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.

Cronus appellatus eſt Diodorus dialecticus a Ptolemæo Sotere, Diſs. 66. in Cic. n. 2.

Crotala invenerunt Siculi, Diſs. 9. in Thuc. n. 4.

Crotonem quo tempore condiderit Miſcellus, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10. & quomodo ſanitatem civium obtinuerit, Diſs. 36. in Thucyd. num. 10.

Crotonienſes medicos ad extremum Ægyptijs prætulerunt Reges Perſarũ, Diſs. 14. in Cic. n. 7.

Crotonienſes Sybarin everterunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 3.

Crotonienſis Milo athletarum fortiſſimus, Diſs. 8 in Anthol. n. 1. malum quum duobus digitis detineret, validiſſimi viri extorquere non potuerunt, at puellâ, quam deperibat, extorquente retinere non potuit, Diſs. 15. in Anthol. num. 10.

Crucem imponi cenotaphio proditorum juſſerunt Athenienſes, Diſs. 12. in Eurip. n. 6.

Crucis facies repræſentabatur in trophæis, Diſs. 24. in Liv. n. 2.

Crucis candidatus dicitur ab Apuleio ſervus nequam, Diſs. 89. in Cic. n. 8.

Crudelitas Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. num. 10.

Crudelitas Xerxis, qui diſſecari juſſit filium Pythij, qui ipſum, & exercitum multos dies aluerat, Diſs 51. in Thucyd. n. 7.

Crudelitatem Athenienſium ulciſcens Deus peſtem illis immiſit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 1.

Crudis carnibus veſcebantur Bacchæ, Diſs. 46. in Anthol. n. 6.

Crumena Mercurio addebatur, quia lucro præeſt, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9. eam omnibus Dijs apponebant Phœnices, quod omnia nobis Dij tribuant, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Cruribus Hinnuli Thebani tibias conficiebant, Diſs 60. in Anthol. n. 1.

Cruſtula panis ſubjecta epulis Troiani comedentes oraculum impleverunt, Diſs. 15. in Liv. n 9.

Cruſtumini, & plures alij populi in Urbem recepti ſunt, Diſs. 9. in Liv. n. 6.

Cryptia vocabant inſidias Lacedæmonij, quibus Servos interficiebant, Diſs 20. in Thucyd. num. 4.

Cryptoporticus etiam appellabantur ambulationes hypogeæ, Diſs. 22. in Cic. n. 2.

Cryſtallo incluſa Solis imago locabatur ſuper tabernaculum, quum Perſæ exercitum luſtrabant, Diſs. 71. in Anthol. n. 7. Diſs. 72. in Anthol. num. 3. Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Cteſias non adeo magna facinora de Cyro prædicat, Diſſ. 10. in Liv n. 1.

Cteſiphon architectus templum Dianæ Epheſinæ in paluſtri loco ædificavit, ne terræmotibus everteretur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.

Cteſiphon orator expulſus fuit a Lacedæmonijs, quòd ſe jactaſſet de qualibet re propoſitâ poſſe dicendo diem conſumere, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.

Cubi figura Dijs præcipuè dicabatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.

Cubi figurâ Mercurius exprimebatur, & quare Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. 5.

Cubicula etiam in ambulationibus condita erant, Diſs. 24. in Cic. n. 6.

Cubitorum ſexaginta Antæus, vel eius tibia, Diſs. 7. in Anthol. n. 5.

Cubitorum quatuor, & unius pedis longitudo Herculis, Diſs. 6. in Anthol. n. 16.

Cubitorum quadraginta corpus inventum eſt in Creta, & ſexdecim cadaver oreſtis, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.

Cubitorum triginta erat latitudo navis Ptolemæi, & altitudo quadraginta, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.

Cubitorum trium erat altitudo Palladij, Diſs. 16. in Virg. n. 2.

Cubus primus eſt numerus octonarius; ideo congruit feminæ, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Cucurbitâ quæſtionem proponentem Platonem inducit comicus Epicrates, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.

Culcitræ, & ſtraguli uſum præbebat Cynicis pallium, Diſs 84. in Anthol. n. 12.

Culeo inſutos parricidas cum ſimiâ, viperâ, & gallo gallinaceo in mare projiciebant Romani, Diſs 12. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. num. 7.

Culices unde vocem emitterent, quærentem Socratem irriſit Ariſtophanes, Diſs. 44. in Cic. num. 7.

Culinariæ arti Plato oratoriam facultatem comparat, Diſs. 34. in Cic. n. 5.

Culpâ vacat, qui magnâ vi coactus fecit, Diſs. 8. in Virg. n. 1. 8

Culpa paucorum offenſi Athenienſes omnes Mitylenæos interficere cogitarunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.

Culpæ nullius ſibi conſcios tranquillè vivere dixit Socrates, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.

Culter, quo jugulabatur victima, a nonnullis ſeceſpita dicitur, Diſs. 45. in Virg. n. 3.

Culter, quo victima immolabatur, ſpargebatur vino, ſale, & farre, Diſs. 41. in Virg. n. 9.

Cultrarij a cultro dicebantur Popæ, qui victimas jugulabant, Diſs. 45. in Virg. n. 3. 5.

Cultus Deorum qualis eſſet apud diverſos, Diſs. 31. in Virg. n. 4. 5.

Cultus Deorum auctor fuit Hercules; ideo Jovem adjuviſſe contra Gigantes dicitur, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.

Cultus mundior Tucciam Veſtalem in capitis diſcrimen adduxit, Diſs. 31. in Liv. n 7.

Cumæ a Græcis conditæ ſunt, Diſs 8. in Thucyd. n. 5.

Cumani impetrarunt a Senatu Romano, ut publicè liceret uti ſermone Romano, Diſs. 8. in Thucyd. n. 10.

Cumani an condiderint Neapolim, Diſs. 23. in Liv. n. 1.

Cunas dormienti puero commovebat, & muſcas abigebat elephas, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.

Cunctatio peſſima eſt inferentibus bellum in longinquas regiones, Diſs. 52. in Thucyd. n. 1. & ſeqq. hæc nocuit Athenienſibus bellum ſiculum inchoantibus, Diſs. 52. in Thucyd. n. 2. 9.

Cun-

Digitized by Google

Cunctatio ijs, qui bellum illatum repellunt, ſæpe prodeſt; Diſs. 52. in Thucydid. num 8. 9.

Cuneato capite Panas eſſe Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.

Cuneo facto grues ventis volantes obſiſtunt, Diſs. 38. in Cic. n. 8.

Cuniculi fulminis; & terræmotus vim exprimunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 19.

Cuniculis crebris cavatum ſolum prodeſt in terræmotibus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.

Cunis movendis præficiebantur quidam ſervi, Diſs. 21 in Thucyd. num. 56. inde cunariæ ancillæ dictæ ſunt, Diſs. 21. in Thucyd. num. 16.

Cupidinem in palæſtris conſecrabant Veteres; Diſs. 17. in Thucyd. n. 2. quid hoc ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.

Cupidinem eſſe potentiam Veneris dicit Virgilius, Diſs. 57. in Anthol. n. 3.

Cupidinis, & Bacchi comparatio, Diſs. 13. in Anthol. n. 9.

Cupiditas oritur a ſpe, & viciſſim ſpes cupiditatem gignit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 1.

Cupiditas animarum tranandi fluvios inferos, Diſs. 84. in Anthol. n. 5.

Cupiditas regnandi maximè deludit homines; Diſs. 42. in Thucyd. n. 3. ſeqq.

Cupiditas Imperij omnibus alijs potentior, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.

Cupiditates omnium malorum cauſa, Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.

Cupiditates ſunt furiæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 7. Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.

Cupiditates ubi agunt animum, nihil ille prudenter agit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 2.

Cupiditates ingenerat otium, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.

Cupiditates ſunt Inferi, Diſs. 8. in Eurip. num. 4. 5.

Cupiditatibus obſtricti animi inſanorū more furunt, Diſs. 48. in Anthol. n. 4.

Cupiditatum expertes Deos quia Socrates dicebat, accuſatus eſt, Diſs. 31. in Virg. n. 7.

Cupiditatum ſervitus gravior eſt, quàm Tyrannorum, Diſs. 9. in Anthol. n. 1.

Cupita. *Vide. Deſiderantur. Optata.*

Cupreſſu coronabatur victima Silvani, Diſs. 44. in Virg. n. 2.

Cupreſſus Diti ſacra, & ideo funeribus dicata eſt, quia ſucciſa non regerminat, Diſs. 32. in Anthol. n. 8. Diſs. 23. in Thucyd. n. 6.

Curâ Numitoris avi Romulus Gabijs bonis artibus inſtitutus eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 11.

Cura puerorum Servis committebatur, Diſs. 50. in Anthol. num. 4. Diſs. 21. in Thucyd. num. 6.

Cura catellæ commiſſa erat Ancillæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.

Cura gravis dicitur amor a Virgilio, Diſs. 13. in Anthol. num. 8. Diſs. 55. in Anthol. num. 10.

Cura adoleſcentium præcipuè habenda eſt in optimâ Republicâ, Diſs. 50. in Anthol. n. 4. 5.

Curâ Amicorum ſervatus eſt Pyrrho, quum ipſe nulla pericula declinaret, Diſs. 57. in Cic. num. 3.

Curarum oblivionem affert moderatum vinum, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.

Curas quos afferat filiorum educatio, Diſs. 15. in Anthol. n. 14. 15.

Curationes morborum ad quinque res præcipuè revocavit Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Cures menſem quartum Martium appellabant, Diſs. 30. in Liv. n. 32.

Curetes quot fratres fuerint, Diſs. 2. in Anthol. num. 4.

Curetes ſapientes fuerunt, & ideo præſtigiatores exiſtimati ſunt, Diſs. 8. in Anthol. n. 5. eorum unus fuit Hercules, Diſs. 2. in Anthol. num. 4. Diſs. 8. in Anthol. n. 5.

Curetes, ſeu Dactyli Idæi Iovis filij, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.

Curetes lacte Capræ, & melle nutriverunt Iovem, Diſs. 68. in Anthol. n. 1.

Curetum unus ab aliquibus cenſetur Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.

Curia eſt locus, ubi ſenatus habetur, Diſs. 29. in Cic. n. 12. 14. interdum pro ipſo ſenatu accipitur, Diſs. 29. in Cic. n. 52. unde ita appelletur, Diſs. 29. in Cic. n. 53.

Curia eſt etiam Sacerdotum, Diſs. 29. in Cic. num. 13.

Curiæ, in quas Romulus populum diviſit, fuerunt triginta, Diſs. 29. in Cic. n. 13.

Curiam ſi quando maturiùs adiſſet Cato, dum Senatus cogeretur, lectioni non abſtinebat, Diſs. 86. in Cic. n. 4.

Curiam ante Hoſtiliam erant Roſtra, Diſs. 29. in Cic. n. 1. 14.

Curias uſque ad veteres pertingebat Roma, quum a Romulo ædificata fuit, Diſs. 23. in Liv. n. 8.

Curijs ſingulis Romulus aram conſtituit, ubi Curiones Veſtæ Sacra facerent, Diſs. 31. in Liv. n. 23.

Curio quum ſumptibus exhauſtus eſſet, bellum civile concitavit, Diſs. 4. in Liv. n. 5.

Curio maximus, qui Curionibus præſidebat, Diſs. 29. in Cic. n. 13.

Curio penſile Theatrum fecit, in quo populus Romanus ſpectaret, & duobus cardinibus verteretur, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Curiones ſacerdotes erant ſingularum Curiarum, Diſs. 29. in Cic. n. 13.

Curis linguâ ſabinâ haſta dicebatur, Diſs. 25. in Virg. n. 4.

Curis animum macerare vetabat Pythagoras, quum cor comedere diſſuadebat, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.

Curis diſtinentur Principes, Diſs. 17. in Anthol. n. 8.

Curis animum conficit providentia, ideo Promethei iecur ab aquilâ depaſcitur, Diſs. 55. in Anthol. n. 6.

Curitem oppidum abſorbuit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 19.

Digitized by Google

Curitis Iuno eſt appellata ab haſtâ, Diſs. 55. in Anthol. o. 6 Diſs. 25. in Virg. n. 4.
Corium Samnitium legati invenerunt rapum coquentem, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Currentem ſignificat Ætolorum linguâ κεκοι-νισμένον apud Aratum, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.
Currenti ſimilis ab Aſtronomis fingitur Perſeus; quia velocitate pedum præſtitit, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.
Curru eodem ſæpe Traianus, & Dio vehebantur, Diſs. 10. io Cic. n. 4.
Curru invectus, an pedes Romulus triumphum egerit, Diſs. 24. in Liv. n. 9. Diſs. 28. in Liv. num. 2.
Curru per urbem vehebatur Themiſtocles cum quatuor ſcortis, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.
Curru in Olympijs multi vincentes populo convivium exhibuerunt, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Curru in Olympijs primus Athenienſium Alcmæon vicit, Diſs. 6. in Anthol. n. 7. Diſs. 37. in Thucyd. n. 9.
Curru in Olympijs quod vicerit, Hieron maximè prædicatur, Diſs. 6. in Anthol. o. 9.
Currui ſine aurigâ ſimilis eſt animus ebriorum, Diſs. 65. in Anthol. n. 26.
Currum quòd artificioſè agitaſſet Anniceris, reprehenſus eſt a Platone, Diſs. 44. in Cic. n. 7.
Currum inſequi Senatores, & Collegam permiſit Cæſar triumphans, Diſs. 25. in Liv. n. 15.
Currum accepit pro Navi Catullus, Diſs. 22. in Anthol. n. 10.
Currum Iovis ſequebatur Solis Equus in exercitu Perſarum, Diſs. 71. in Anthol. n. 7. Diſs. 72. in Anthol. num. 3. Diſs. 53. in Thucyd. num. 7.
Currum volucrem Horatius a Platone ſumpſit Diſs. 68. in Anthol. n. 7. Diſs. 35. in Liv. n. 19. Diſs. 26. in Virg. n. 3.
Currus Marci Antonij a leonibus trahebatur, Diſs. 28. in Liv. n. 4. Heliogabali, vel a canibus, vel a tigribus, vel a cervis, Diſs. 28. in Liv. n. 4.
Currus, quem Zenobia ſuo triumpho paraverat, ductus eſt in triumpho ab Aureliano, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Currus incitatos in viâ non declinabat Pyrrho, Diſs. 57. in Cic. n. 3.
Currus triumphantium deſcribitur, Diſs. 28. in Liv. per tot.
Currus non habebant ovantes, Diſs. 24. in Liv. num. 11.
Currus Solis, & Iovis ducebatur ante Cyrum, Diſs. 21. io Liv. n 3.
Currus ſeptuaginta fracti dicuntur, quum Alcibiades vicit Olympia, Diſs 2. in Anthol. n. 8.
Currus Iovis ferebatur in luſtratione exercitus Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Currus ſeptem miſit Alcibiades ad Olympicos ludos, & primam, & ſecundam, & tertiam, vel quartam palmam obtinuit, Diſs. 6. in Anthol. n 8. Diſs. 37. in Thucyd. n. 8.
Currus certaturos mittere poterant feminæ ad certamina, Diſs. 6. in Anthol. n. 13.
Currus in ludis antiquitus ad flumina agitabantur, Diſs. 20. in Cic. num. 4.
Currus, quibus Deorum ſimulacra portabantur, tenſæ dicebantur, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Currus antequam emitterentur in ludis Circenſibus, quare equi deſultorij præcederent, Diſs. 20. in Cic. n. 13.
Currus ſeiuges Iovi ſacri, & decemiuges in Circenſibus decertabant, Diſs. 20. in Cic. num. 14.
Currus quare tribuantur Iunoni, Diſs. 25. in Virg. n. 4. Diſs. 26. in Virg. n. 2. 7. Dijs alijs Diſs. 26. in Virg. n. 3. 7.
Currus axis incendebatur, quo nupta domum viri vecta fuerat, & quare, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.
Curruum certamen omnium nobiliſſimum, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Curruum certamen utile Reipublicæ, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.
Curſor egregius Arias, Diſs. 10. in Anthol. num. 1.
Curſor Papirius velocitate pedum commendatur, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.
Curſor, qui lampadem inextinctam ferebat, vincebat, ſi ſecus, ſuccedebat alius, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.
Curſores celeberrimi qui fuerint, Diſs. 37. in Cic. n. 1. 2.
Curſores in recenſendis annis memorabantur, non vincentes curru, fortè quia illi antiquiores erant, Diſs. 6. in Anthol. n. 11.
Curſores, ſi antequam ſignum daretur, exiluiſſent, plectebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n 8.
Curſu velociſſimi qui homines fuerint, & quæ animalia, Diſs. 37. in Cic. n. 1. 2.
Curſu primus vicit in Olympicis Corœbus Eleus, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.
Curſu exerceri utile bello, Diſs. 2. in Anthol. num. 10.
Curſu feras Perſeus primus aſſequutus dicitur, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.
Curſu navium metiri ſolent hiſtorici regiones, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Curſu Θεοὶ hoc eſt Dij appellati ſunt, Diſs. 72. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Eurip. n. 8.
Curtius in profundam voraginem ſe ſe coniecit Patriæ causâ, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Curtus equus dicitur a Propertio, qui caudâ amputatâ immolabatur, Diſs. 23. in Liv. n. 2.
Curvatura aratri dicitur Buris, Diſs. 23. in Liv. num. 6.
Curule ebur ſignificat ſellam curulem apud poetas, Diſs. 22. in Liv. n. 15.
Curulem Sellam Romani ab Etruſcis acceperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2. Diſs. 22. in Liv. n. 16. 21. *Vide. Sellam Curulem*.
Curules magiſtratus adepti imagines maiorum conſequi dicebantur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.
Cuſeo Rege devicto Caranus trophæum conſtituit, quod leo diſiecit, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Cuſtodes ſingulis rebus Deos tributos a Deo, opinabantur Veteres, Diſs. 23. in Virg. n. 1.
Cuſtodiæ ignis Veſtales decem annos præerant Diſs. 31. in Liv. n. 5.

Cu-

Cuſtodiæ librorum Homeri Alexander unguentum Darij dari iuſſit, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.
Cuſtodum ſui corporis Tribunum Romulus creavit Celerem, qui Remum interſecit, Diſs. 22. in Liv. n. 14.
Cyane in ſtagnum converſa eſt, Diſs. 26. in Eurip, num. 1.
Cyathis miniſtrabat apud Homerum, Menelai filius Megapenthes, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 2.
Cyathis miniſtrabant pueri formoſi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 12.
Cyathos tres continet Cotyla, Diſs. 33. in Anthol. n. 3.
Cybele a cubo dicta eſt, a quo exprimebatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.
Cybele dilecta a Marſyâ, Diſs. 61. in Anthol. n. 7.
Cybele vehebatur a leonibus, Diſs. 26 in Virg. n. 6.
Cybeles, ſeu Rheæ in honorem ludi Megaleſia appellabantur, quia illa magna parens vocatur, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.
Cybeles templum in Cretâ ædificavit Iuppiter, Diſs. 68. in Anthol. n. 1.
Cybeles ſimulacrum Almone fluvio abluebant Sacerdotes, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.
Cyclopem quare Parmenides Lunam vocet, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7.
Cyclopes quique familiam regebant, Diſs. 3. in Thucyd. n. 11. Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Cyclopes tenuerunt Siciliam, & quales fuerint, Diſs. 34. in Thucyd. n. 3. & ſeqq. Diſs. 30. in Cic. n. 3. & quid invenerint, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7. Diſs. 49. in Thucyd. n. 2. & unde ita appellati ſint, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7.
Cyclopes ſeptem, quos γαςεροχείρας Strabo dicit appellatos, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9.
Cyclopes interſecit Apollo; ideo pulſum fuiſſe illum a Iove narrat Tacitus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.
Cyclopes, quia immaniſſimi fuerunt, Neptuni filij dicuntur, Diſs. 19. in Anthol. n. 5.
Cyclopis magnitudinem ex digito expreſſit Timanthes, Diſs. 1. in Eurip. n. 8.
Cyclopum dicebantur opera artificioſa, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7. & ſeqq.
Cyclopũ, an eſſent varia genera, Diſ. 34. in Thuc. n. 9
Cycnis vehebatur Venus, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
in Cycnum mutatus Iuppiter Ledam compreſſit, & Pollucem, & Helenam genuit, Diſs. 16. in Eurip. n. 2. Venere in aquilam converſâ inſequente volavit in gremium Nemeſeos, & eam vitiavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Cycnus nutrijt quendam Thracem, qui ab eo appellatus eſt Cycnus, Diſs. 18. in Liv. n. 5.
Cydon Apollinis, & Acallidis filius, Diſs. 66. in Anthol. n. 1.
Cydonia urbs Cretæ antea Apollonia dicta, Diſs. 66. in Anthol. n. 1.
Cydonium malum guſtabant Athenienſes, antequam matrimonio iungerentur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Cylindri cum voluntate a fato ductâ comparatio a Chryſippo allata, Diſs. 15. in Virg. n. 4.
Cylindrum, & ſphæram imponi columnæ ſepulcrali iuſſit Archimedes, Diſs. 32. in Anthol. n. 8.
Cylon uxorem duxit filiam Theagenis Megarenſium tyranni, & quomodo arcem occupavit, & deinde clam aufugit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2. Diſs. 15. in Thucyd. n. 1.
Cylonis aſſeclæ quum ad cauſam dicendam vocarentur, filum tenebant alligatum templo, Diſs. 14. in Thucyd. n. 3. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Cylonium ſcelus ut expiaret Epimenides, nocturna ſacra inſtituit, Diſs. 39. in Anthol. n. 7. Diſs. 14. in Thucyd. n. 3. & omnes recuſavit honores, tantum Oleæ ſacram ramum accepit, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Cymbalis utebantur in prælio Arabes, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11. Indi Cymbalis cum tympanis utebantur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.
Cymen urbem in Æolide imperante Tiberio terræmotus vexavit, Diſs. 48. in Thucyd. num. 21.
Cymmerios includi inter montes Ripheos, Calpen, & Phlegram, & Alpes fabulatus eſt Orpheus, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.
Cynædi appellabantur antiquitus ſaltatores, Diſs. 18. in Anthol. n. 3.
Cynædi ſunt homines proſtituti pudoris, Diſs. 84. in Anthol. n. 9.
Cynædum Auguſtum dixerunt obtrectatores, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Cynætenſes efferati, eo quod Muſicæ ſtudium repudiaſſent, Diſs. 63. in Anthol. n. 6.
Cynamyni bubus Indicis veſcebantur, ideo agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Cyneas legatus Pyrrhi Senatum, & plebem ſuis nominibus ſalutavit poſtridie, quàm Romam venerat, Diſs. 87. in Cic. n. 7.
Cyneas Theſſalus, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.
Cynethos appellata eſt Delus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 4.
Cynici in quo differrent a Stoicis, Diſs. 84. in Anthol. n. 21. Diſs. 55. in Cic. n. 4. 5.
Cynici non diſcrepabant a Stoicis quoad affectuum vacuitatem, Diſs. 57. in Cic. n. 5.
Cynici conditorem habebant Antiſthenem, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Cynici unde ita appellati, Diſs. 84. in Anthol. num. 6.
Cynici a Diogene originem ducebant, Diſs. 55. in Cic. num. 5.
Cynici philoſophiam de moribus dumtaxat approbarunt, Diſs. 80. in Cic. n. 1.
Cynici ſolo pallio utebantur, Diſs. 84. in Anthol. n. 11.
Cynicus philoſophus Demetrius Pantomimum loqui manibus dixit, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.
Cyniſca Spartani Regis filia prima feminarum curru vicit Olympia, Diſs. 6. in Anthol. n. 13.
Cynoſarges erat Gymnaſium, in quo congregabantur nothi, Diſs. 84. in Anthol. n. 6. Diſs. 58. in Cic. n. 6. Diſs. 17. in Thucyd. num. 2. quod nobilitavit Themiſtocles, Diſs. 58. in Cic. n. 7.
Cynthia dicta eſt Delus, Diſs. 39. in Thucyd. num. 4.

Cypri in inſulâ erat civitas Aphrodiſium, & multa templa Veneris, Diſs. 55. in Anthol. num. 2.

Cyprij tegulas primi confecerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Cyprij Virgines proſtituebant, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.

Cyprij colebant Venerem cœleſtem, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.

Cyprij Iovem ultorem colebant, Diſs. 10. in Anthol. n. 19.

Cyprij Iovem Ilapinaſten colebant, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Cyprij cur colerent Venerem barbatam cum veſte muliebri, Diſs. 25. in Virg n. 1.

Cypriorum carminum conditorem reprehendit Ariſtoteles, Diſs. 37. in Virg. n. 3.

Cypriorum Mulieres corpore vulgato ſibi dotem quærebant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12. Diſs. 21. in Virg. n. 2.

Cypris cur Venus dicta fuerit, Diſs. 55. in Anthol. n. 1. 2.

in Cypro condidit Salaminem Teucer, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5. Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

Cyprus amœnitate, aëris temperie, & ubertate inſignis, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.

Cyprus Veneri cur ſacra eſſet, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. 4.

Cypſelo regnante Corinthi ludi Iſthmici intermiſſi ſunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 5.

Cypſelus Corinthiorum tyrannus ſtatuam ex auro ſolido Iovi Olympio dicavit, Diſs 2. in Thucyd. n. 7. quot annos dominatus fuerit, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3.

Cyrenaici inutiles eſſe liberales artes pronunciarunt, Diſs. 80. in Cic. n. 1.

Cyrenaici Philoſophi in quo ab Epicureis diſſiderent, Diſs. 45. in Cic. n. 7.

Cyrenas in Africâ Græci condiderunt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.

Cyrenenſes nullã legem ſervaturos dixit Plato, quum eſſent felices, & voluptatibus dediti, Diſs. 1. in Liv. n. 9. Diſs. 9. in Cic. n. 12.

Cyri imperium totius Aſiæ indicavit Mater, quæ vitem ſibi parere viſa eſt, quæ totam Aſiam obumbrabat, Diſs. 18. in Liv. n. 8. regni triginta annos indicavit ſol ter elabi viſus ex eius manibus, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Cyri uſque ad tempora vitam produxit Xenophanes natus Olympiade quadrageſima, Diſs. 67. in Cic. n. 3

Cyri inſtitutio a Xenophonte compoſita non inutilis eſt, Diſs. 78. in Cic. n. 4.

Cyri amor apud Perſas permanſit, quandiu ſtetit illorum imperium, Diſs. 21. in Eurip. num. 17.

Cyro duce amiſſo quàm enituerit virtus Græcorum, & Xenophontis in illis reducendis, Diſs. 2. in Liv. n. 7. Diſs. 74. in Cic. n. 4.

Cyro adverſus Aſſyrios exercit ducentiũ aquila fauſtum augurium fuit, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.

Cyro bellum intulit Crœſus; ideo regnum illius everſum eſt, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.

Cyro Rege Perſæ bellicoſiſſimi erant, Diſs. 56. in Thucyd. n. 9. Diſs. 7. in Liv. n. 6. *Vide Cyrum.*

Cyrrhæi, & Phocenſes bellum geſſerunt ob raptã feminam Megiſto, quod Criſaicum eſt appellatum, Diſs. 15. in Anthol. n. 12. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.

Cyrum ſuperiorem canis nutriſſe, Diſs. 18. in Liv. n. 4. Diſs. 84. in Cic. n. 4., ſeu veriùs mulier, quæ Spaco dicebatur, quæ vox canem ſignificat, Diſs. 18. in Liv. n. 10.

Cyrus omnium ſuorum militum nomina noverat, Diſs. 88. in Cic. n. 2.

Cyrus non ſolebat provocare æquales ad ea, quæ didicerat; ſed ad ea, quæ non didicerat, Diſs. 91. in Cic. n. 7.

Cyrus Crœſo quos theſauros oſtendit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.

Cyrus futuris Regibus præſcripſit legem quotidiani convivij, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.

Cyrus laudabatur non ſolùm magnitudine donorum, ſed etiam opportunitate, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.

Cyrus Europam, Libyam, & Indiam ferè non attigit, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.

Cyrus Pytharcho Cizyceno ſeptem urbes donavit Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.

Cyrus Scythas aggrediens profligatus eſt, Diſs. 41. in Thucyd. n. 2.

Cyrus in alienâ regione pugnare maluit, & quare, ipſi hoc malè ceſſerit, Diſs 44. in Thucyd. n. 9.

Cyrus imperium Perſarum conſtituit celeritate uſus, Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.

Cyrus regno ſpoliavit Aſtyagem, a quo feris expoſitus fuerat, Diſs. 10. in Virg. n. 4.

Cyrus quantum auri, & argenti ſuis victorijs adeptus ſit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.

Cyrus ſuperior, quum inops eſſet, ſumptus belli ex alienâ regione quæſivit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.

Cyrus quot annos regnaverit, Diſs. 7. in Liv. num. 6.

Cyrus Iunior bellum intulit Artaxerxi, Diſs. 7. in Liv. n. 6.

Cyrus an fuerit, qualis a Græcis prædicatur, dubitari poteſt, Diſs. 10. in Liv. n. 1.

Cyrus ſuperior, qua pompâ veheretur, Diſs. 21. in Liv. n. 3.

Cythara Chelys, & teſtudo dicta, quia Cytharam primam Mercurius e teſtudine fecit, Diſs. 59. in Anthol. n. 3.

Cytharâ, & lyrâ ad bellum utebantur Cretenſes, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 57. in Thucyd. n. 10.

Cythara ſuperat tibiam, Diſs. 63. in Anthol. num. 1.

Cytharæ ſtudium Athenienſes putaverunt dignum ingenuis, non autem ſtudium tibiarum, Diſs. 63. in Anthol. n. 2.

Cytharam verſare, quid ſit apud Hyginum, Diſs. 61. in Anthol. n. 4.

Cytharam invenerunt Siculi, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Cytharam Virgilius, Ovidius, & Dio Chryſoſtomus tribuunt Orpheo, licet lyra ſit eius propria, Diſs. 74. in Anthol. n. 7. 8.

Cytharam in convivio recuſavit, Themiſtocles;

ideo

ideo habitus eſt indoctior, Diſs. 63. in Anrhul. n. a. Diſs. 2s. in Tbucyd. n. 9. *Vide. Citbara.*

Cytharœdorum veſtis palla, Diſs. 6. in Eurip. n. 7.

Cytharœdorum, & Aulœdorum proverbium grecum, Diſs. 63. in Anthul. n. 1.

Cytbera inſula iuxta Peloponneſum Veneri ſacra, Diſs. 15. In Liv. n. 7.

Cytherius Pbiloxenus reprehenditur. quòd in laudandâ Galateæ pulchritudine mentionem oculurum non fecerit, Diſs. 21. in Eurip. num. 10.

Cythnij Edemum genium patronum habuerunt, Diſs. 36. in Virg. n. s.

Cyziceni dabant victimas Alcibiadi peregrinanti, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Cyzici templum celeberrimum omnium in toto Orbe terrarum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.

D

DAciam Traianus imperio adiecit, Diſs. 9. in Liv. n. 14.

Dacorum Rege a Decebalo cladibus acceptis Domitianus triumphavit, Diſs. 25. in Liv. num. 8. extat Epigramma Martialis in ludus, quos edidit tunc Stella, Diſs. 29. in Liv. num. 10.

Dactyli Idæi quot fratres fuerint, Diſs. 2. in Anthul. n. 4. ſapientes fuerunt, & ideo præſtigiatures appellati ſunt, Diſs. 8. in Anthul. num. 5. eorum unus fuit Hercules, Diſs. a. in Anthol. n. 4. Diſs. 7. in Antbol. n. 7. Diſs. 8. in Anthol. n. 5. *Vide. Idæi. Dactyli.*

Dactylicæ tibiæ, Diſs. 60. in Antbol. n. 7.

Daduchi appellabantur Sacerdotes Cereris, Diſs. 39. in Anthul. n. 3.

Daduchi vocabantur, qui facem novæ nuptæ præferebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6.

Dædali ſtatuis Plato Sermones veritatis expertes comparavit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.

Dædalo Socratem comparavit Eutyphron, Diſs. 56. in Cic. n. 6.

Dædalus princeps mutus pedes ſtatuis effecit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7. Diſs. 13. in Eurip. n. 1. Diſs. 15. in Cic. n. 9.

Dæmon dictus eſt a quibuſdam Ariſtoteles, Diſs. 44. in Anthol. n. 5.

Dæmon accipitur in malam partem, Diſs. 44. in Anthol. n. 6.

Dæmon bonus appellatur Bacchus, Diſs. 13. in Antbul. n. 8.

Dæmonem damnoſiſſimum eſſe reſpondit Aethiopum Rex Amaſi, Diſs. 44. in Antbol. n. 6.

Dæmonem eſſe mendicum Apollonius Tyaneus dicens perſuaſit Epheſinos, ut eum lapidibus obruerent, ut civitas peſte liberaretur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20.

Dæmones Incubus, & ſuccubos admittunt etiam Patres Chriſtiani, Diſs. 17. in Liv. n. 6.

Dæmones quid eſſent, Diſs. 35. in Virg. n. 3.

Dæmones appellati ſunt, quaſi δαήμονες hoc eſt, *Scientes*, Diſs. 44. in Anthol. n. 5.

Dæmoni bono libabant Antiqui, antequam convivium inirent, & quare, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.

Daira ex Mercurio, vel Ogyge peperit Eleuſinem, Diſs. 36. in Antbul. n. 4.

Damam, & edulia obiecit duobus canibus diſferenter nutritis Lycurgus, ut doceret Lacedæmonios virtutem deberi diſciplinæ, Diſs. 53. in Anthol. n. 6.

Damaratus Corinthius dixit Græcos defunctus magno caruiſſe gaudio, quod non vidiſſent Alexandrum in ſolio Darij ſedentem, Diſs. 8. in Thucyd. n. 8.

Damaſippi Prætoris iuſſu Scævola trucidatus eſt, Diſs. 17. in Cic. n. 3.

Damatria Spartana filium ex acie decedentem interfecit, Diſs. 52. in Antbol. n. 2.

Damna, quæ parit navigatio, Diſs. 76. in Anthul. n. 9. 12.

Damna partium Univerſi Deus ad ipſius Univerſi bonum vertit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.

Damna multa parere lites, ut admonerentur homines, pictus erat Marſyas in templo Concordiæ, Diſs. 61. in Antbul. n. 8.

Damnæus pater Nicandri Colophonij, Diſs. 75. in Cic. n. s.

Damnaneus recenſetur inter Dactylos Idæus, Diſs. 2. in Antbol. n. 4.

Damnaneus, & Celmis Idæi Dactyli ferrum invenerunt, Diſs. 9. in Tbucyd. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. s.

Damnare capitis Pauſaniam Ephuri noluerunt, niſi proditionem ex eius ore audiſſent, Diſs. 53. in Tbucyd. n. s.

Damnati ultimo ſupplicio afficiebantur in luco, qui κόρακες dicebatur, Diſs. 51. in Anthol. num. 5.

Damnati minorem pœnam habebant propter multitudinem Liberorum, Diſs. 25. in Anthol. n. s.

Damnati per quam ianuam ducebantur ad ultimum ſupplicium, ea dicebatur Charonium, Diſs. 82. in Anthul. n. 5.

Damnati ſunt, quòd malè provincias adminiſtraſſent, Lucius Furius Philus, & Matienus, Diſs. 12. in Liv. n. 5.

Damnati quum ducebantur ad ſupplicium, nolam geſtabant, nequis inſcius eorum contactu contaminaretur, Diſs. 58. in Liv. n. 14.

Damnati iniuſtè ſunt multi, Diſs. 55. in Cic. n. 5. Diſs. 83. in Cic. n. 11.

Damnatus quidam fuit, quòd, ut concubino gratificaretur, bovem occiderat, Diſs. 55. in Antbol. n. 6.

Damnatus fuit a Dionyſio unus, quia vocatus ad cenam ſobrius fuit, alter verò abſolutus, quòd vino, & verbis non abſtinuiſſet, quum tamen utrique in convivio maledixiſſent in ipſum, Diſs. 65. in Antbol. n. 19.

Damnatus capite fuiſſet Æſchylus, qui imprudens Sacra Cereris vulgaverat, niſi oſtendiſſet ſe initiatum non eſſe, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.

Damnatus eſt Staterius, quòd teſtes interiecto pariete ipſum fateri crimen audiſſent, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.

Damnatus otij libertatis pœnam ferre dictus eſt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.

Damnatus ultimo ſupplicio ſi in Virginem Veſtalem incidiſſet, liberabatur, Diſs. 40. in Thucyd. n. 7. Diſs. 35. in Liv. n. 11.

Damnatus Epaminondas fuiſſet, niſi Leuctrica victoris profuiſſet, Diſs. 20. in Eurip. n. 21.

Damnoſa efficiuntur, quæ ad ſalutem inventa ſunt, Diſs. 34. in Cic. n. 5. 2.

Damnoſiſſimum eſſe Dæmonem reſpondit Amaſi Æthiopum Rex, Diſs. 44. in Anthol. n. 6.

Damoxenus poëta dixit Coon inſulam Deos tuliſſe, quod Hippocratem, & Damatrium Phalereum genuerit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.

Danacen dicebant Græci nummum, quem in os mortuorum indebant, ut naulum Charonti ſolverent, Diſs. 32. in Anthol. n. 52.

Danaë turri incluſa peperit Perſeum, & in mare proiecta matrimonio cum Polydecte iuncta eſt, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.

Danaë compreſſa eſt a Prœto Acriſij fratre, qui Iuppiter dicebatur, Diſs. 68. in Anthol. n. 2.

Danaën cuſtodiens Acriſius fatum effugere non potuit, Diſs. 20. in Virg. n. 5.

Danai filiarum dolio perforato comparantur mulieres, Diſs. 15. in Anthol. n. 52.

Danaus Navem primus fabricavit, Diſs. 76. in Anthol. n. 4.

Danaus divitijs Regnum Argis adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.

Danaus ex Ægypto in Græciam navigavit, Diſs. 12. in Eurip. n. 16.

Dandonem Illyrium vixiſſe annos quingentos ferunt, Diſs. 9. in Liv. n. 1.

Danubij fontes in eâ Alpium parte ſunt, quæ Pirene appellatur; quare in hoc immerito reprehenditur Ariſtoteles, Diſs. 3. in Thucyd. num. 4. Diſs. 71. in Cic. n. 9.

Danubij oſtijs adiacens Leuce inſula Achillem tanquam Deum venerabatur, Diſs. 24. in Virg. n. 2.

Danubij loco Eridanum dixit Apollonius, Diſs. 22. in Anthol. n. 9.

Danubio non terminaſſet imperium, Antoninus Philoſophus, ſed Oceano, niſi morte præventus fuiſſet, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.

Danubium eſſe finem imperij Auguſtus, & Adrianus voluerunt, Diſs. 1. in Liv. n. 51. Diſs. 9. in Liv. n. 13.

Danubius unde oriatur, & ubi in mare ſeſe effundat, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Daochus Theſſalus, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.

Dapes afferebantur Sepulcris, Diſs. 31. in Anthol. n. 4. *Vide. Dapibus.*

Daphne effugiens Apollinis vim laurus facta eſt, Diſs. 24. in Anthol. n. 2.

Daphnis ducentis millibus nummûm emptus fuit a Quincto Catulo, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Daphnon vocabatur locus lauris conſitus, Diſs. 23. in Cic. n. 8.

Dapibus ſubſtratum apium, vel panis cruſtula comedentes Troiani oraculum impleverunt, Diſs. 15. in Liv. n. 9. Diſs. 14. in Virg. num. 4. *Vide. Cena. Cibus. Convivia. Dapes. Epulæ.*

Dardani, qui ſunt in Illyrio, certantûm lavabantur, in nativitate, in nuptijs, & poſt mortem, Diſs. 70. in Anthol. n. 5.

Dardaniam urbem Troiâ vetuſtiorem Dardanus condidit, Diſs. 33. in Virg. n. 4.

Dardano quum nupſit Chryſe, Palladium pro dote dedit, Diſs. 15. in Virg. n. 5.

Dardanus Troiæ conditor ab Electrâ genitus eſt, Diſs. 65. in Anthol. n. 9. Diſs. 27. in Virg. n. 1.

Dares Phrygius ante Homerum bellum Troianum celebravit, Diſs. 51. in Liv. num. 4.

Dares Phrygius quo tempore fuerit, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 33. in Virg. n. 3.

Daretis Phrygij non eſt hiſtoria belli Troiani, Diſs. 1. in Thucyd. n. 6. Diſs. 5. in Virg. n. 7.

Daricorum nummorum ſex millia donavit Artaxerxes Entimo, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.

Darij uxorem Alexander non modò non violavit, ſed ne videre quidem appetivit, Diſs. 84. in Cic. n. 6.

Darij proditorem Beſſum quomodo Alexander interfici iuſſerit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.

Darij pecuniam, ex qua ſtipendia militibus ſolvebantur, quot iumenta veherent, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Darij unguentum Alexander cuſtodiæ librorum Homeri dari iuſſit, Diſs 34. in Anthol. n 2.

Darij uſque ad tempora Xenophanes vixit, Diſs. 67. in Cic. n. 3.

Dario Græci ſuadebant, ut copias divideret, quod optimum conſilium erat, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.

Darium aluit equa, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Darium antequam aggrederetur Alexander, Græciam, & ceteros populos compoſuit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.

Darium putantem ſe conſequuturum multas pecunias in ſepulcro Semiramidis quomodo inſcriptio deluſerit, Diſs. 32. in Anthol. n. 12.

Darius Hyſtaſpis filius acceſſivit Heraclitum, qui ad eum proficiſci noluit, Diſ. 64. in Cic n. 7.

Darius Demaratum interfici iuſſit ob conſilium ſalutare, quod ſibi adverſabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 5.

Darius quotannos regnaverit, Diſs. 7. in Liv. num. 6.

Darius Nothus Rex Perſarum fuit. Diſs. 7. in Liv. n. 6.

Darius Xerxis exemplo deterreri poterat, ne in anguſtijs pugnaret, Diſs. 9. in Liv. n. 3.

Darius interfici iuſſit Charidemum, quum interrogatus de exercitu verum reſpondiſſet, non ad gratiam, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.

Darius Memnone defuncto ſtatuit ipſe decernere, nam parum fidebat ſuis ducibus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.

Darius paucis poſt Cyrum annis regnum Perſarum ſublata Magorum tyrannide occupavit, cui ſucceſſit Xerxes, Diſs. 56. in Thucyd. num. 9.

Darius Scythas laceſſens in ſummum diſcrimen adductus fuit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 2. Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.

Darius quot militibus aggreſſus eſt Athenienſes,

ſes, & quot ipſi ei occurrerint, *Diſs.* 27. in Thucyd. n. 12.

Darius ob donum a Syloſone acceptum, quum privatus eſſet, dilexit eum ſupra alios, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.

Dati duci a Dario miſſo cum quingentis millibus occurrerunt Athenienſes cum decem millibus, & eum profligarunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 12.

Datis quum Græcis bellum eſſet illaturus, Delus mota eſt, Diſs. 77. in Anthol. n. 4.

Datis Delijs pepercit, Diſs. 76. in Anthol. n. 5.

Davidis e ſepulcro tria millia talentorum eruit Hircanus, Diſs. 32. in Anthol n. 11.

Daulia urbs Phocidis, a qua Luſcinia Daulias avis dicta eſt, Diſs. 73. in Anthol. n. 4.

Dea interpretationis ſomniorum Brizo dicebatur, Diſs. 19. in Eurip. n. 9. cui offerebantur ſcaphæ omnibus bonis refertæ præterquam piſcibus, Diſs. 19. in Eurip. num. 9.

Dea Furum Laverna, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10.

Dea Unxia quare coleretur in nuptijs, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.

Dea Pertunda quæ eſſet, Diſs. 18. in Thucyd. num. 11. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.

Dea ſanitatis Hygia, Diſs. 38. in Thucyd. num. 7.

Dea Rumia, vel Rumina, quæ infantibus præeſt, illi vino, & lacte faciebāt, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Dea ſuperba meritò appellatur victoria, Diſs. 28. in Liv. n. 8.

Dea Inferorum Hecate, Diſs. 30. in Liv. n. 28.

Dea iuventutis Hebe nupſit Herculi, Diſs. 7. in Anthol. n. 2.

Dea venationis cur ſit Diana, Diſs. 10. in Anthol. n. 16.

Dea Bona eſt Terra, & occultis ſacris colebatur, quæ a maribus ſpectari non licebat, Diſs. 38. in Anthol. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 31. Diſs. 2. in Cic. n. 2. *Vide. Bona Dea.*

Deabus contendentibus de pulchritudine Paris pulchriorem Venerem iudicavit, & unde hæc fabula originem habuerit, Diſs. 19. in Anthol. n. 3, Diſs. 15. in Eurip. n. 2. Diſs. 27. in Virg. n. 5. 6.

Deæ omnes, quæ in aliquâ arte ſunt occupatæ, Virgines finguntur, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.

Deæ Eleuſiniæ habitu meretricio in ſomnis apparuerunt Numenio philoſopho, quia Sacra Cereris interpretari volebat, Diſs. 38. in Anthol. num. 6.

Deæ ſanitatis Hygiæ comam tondebant Virgines ſicyoniæ, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.

Deæ fontium Naiades, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.

Deæ *σεμναὶ* eædem ſunt, ac Furiæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3. 4. meritò ita appellatæ ſunt, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11. quot ſint, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.

Deæ Ægeriæ conſilio leges condere ſimulavit Numa, Diſs. 9. in Liv. n. 7. Diſs. 32. in Cic. num. 4. Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Deæ, & Dij armis inſigniri ſolebant, Diſs. 25. in Virg. n. 4. & ſeqq.

Deæ Materæ colebantur Ægij in urbe Siciliæ vetuſtiſſimâ, Diſs. 25. in Virg. n. 6.

Deæ Syriæ in honorem Heliogabalus ſaltitavit, & idem facere primores coëgit, Diſs. 18. in Anthol. n. 4.

Deæ Carneæ ſacrificabatur pulte fabariâ, & larido Cal. Iun. Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Deam eſſe terram Perſæ opinati ſunt, Diſs. 70. in Anthol. n. 1.

Deam Homerus nuncupat calamitatem, Diſs. 18. in Thucyd n. 9.

Deam ſilentij Angeronam eſſe Numen tutelare Romæ quidam prodiderunt, Diſs. 24. in Virg. num. 6. *Vide. Deas.*

Deambulacra etiam dicebantur ambulationes, Diſs. 22. in Cic. n. 4.

Deambulationes erant loca amœna ambulationi deſtinata, Diſs. 21. in Cic. n. 4.

Deambulationes aliæ Hypæthræ, aliæ Hypogeæ appellabantur, Diſs. 22. in Cic. n. 2.

Deambulatoria etiam dicebantur ambulationes, Diſs. 22. in Cic. n. 4.

Deas palæſtinas quare Ovidius appellet Furias, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.

Deas omnes, non ſolum Minervam, Peplo induebant, Diſs. 25. in Eurip. n. 11.

Deas uti unguento, homines autem oleo facit Homerus, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.

Deas omnes contineri numine Lunæ putaverunt Stoici, Diſs. 36. in Anthol. num. 6. *Vide. Dea. Deis.*

Debita qui ſolvere non poterant, augures eſſe prohibebantur, Diſs. 19. in Liv. n. 14.

Debitum ingens, quod contraxerat Cæſar, cauſa fuit belli civilis, Diſs. 7. in Thucyd. n. 8. *Vide Aes alienum.*

Decebalo a Rege Dacorum cladibus acceptis Domitianus triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 8. extat epigramma Martialis in ludos, quos tunc edidit Stella, Diſs. 29. in Liv. n. 10.

December Saturno conſecratus eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 36.

December a Græcis dicebatur Elaphebolion, Diſs. 30. in Liv. n. 42.

Decembrem quare Commodus appellaverit exuperatorium, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Decembri menſe celebrabantur ſaturnalia, & feſtum Opis, ſeu Rheæ, Diſs. 30. in Liv. n. 36. 49.

Decembri duos dies addidit Cæſar, Diſs. 30. in Liv. n. 49.

Decemiuges currus decertabant in Circenſibus, Diſs. 20. in Cic. n. 14.

Decemviri totâ Græciâ peragratâ leges condiderunt, Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſs. 77. in Cic. n. 6.

Decemviri duodecim lictores habuerunt, Diſs. 22. in Liv. n. 5.

Decemviri tercenteſimoctogeſimoquinto anno ab Urbe conditâ conſtituti ſunt, & quare, Diſs. 22. in Liv. n. 5. Diſs. 30. in Liv. n. 30. Diſs. 77. in Cic. n. 6.

Decemviri menſium ordinem, qui nunc eſt, ſtatuerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 29. 30.

Decennibus maiores Veſtales legi non poterant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Deceptus eſt per ſomnum a Iove apud Homerũ Agamemnon, Diſs. 28. in Virg. n. 2.

De-

Decij florentes ætate exercitus cum gloriâ duꝣſtarunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.

Decij duo pro ſalute legionum ſe ſe devoverunt, Diſs. 4. in Liv. n. 1.

Decima vovebatur, & ſacrificabatur Herculi, Diſs. 9. in Anthol. n. 10.

Declamationes Quintiliani abhorrent ab eius dicendi genere, Diſs. 1. Thucyd. n. 6.

Declamationes quid ſint, Diſs. 85. in Cic. n 3. a Grecis vocantur μελέτας, Diſs. 85. in Cic. num. 3. quando inventæ ſint, Diſs. 85. in Cic. n. 5. eloquentiam corruperunt, Diſs. 85. in Cic. n. 6. & ſeqq.

Declamationibus Cicero exercebatur etiam ſenex, Diſs. 85. in Cic. n. 2.

Declamatot nobilis Porcius latro, Diſs. 85. in Cic. num. 2. Diſs. 86. in Cic. n. 9. a ſolœciſmo orationem incepit, Diſs. 85. in Cic. n. 7.

Declamator Albutius in ſcholis conſenuit, Diſs. 85. in Cic. n. 7.

Declamatorem, non poëtam quidam Lucanum appellarunt, Diſs. 85. in Cic. n. 9.

Decreto Megarenſes arcebantur ab omnibus oppidis, & portubus, Diſs. 12. in Thucyd. num. 6.

Decreto vetuerunt Epheſini Eroſtratum nominari, qui, ut nomen ſibi pararet, templum Dianæ Epheſinæ incenderat, Diſs. 5. in Virg. num. 5.

Decreto Amphictyonum ius aſyli conceſſum eſt Heræo Iunonis templo in Inſulâ Samo, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

Decreto publico iudicarunt Lycurgum nunquam donis corruptum fuiſſe, nec unquam merito reprehenſum fuiſſe, Diſs 36. in Cic. n. 7.

Decretum fieri, ne quis præteritorum meminiſſet, auctor fuit Cicero, Diſs. 6. in Thucyd. num. 13. Diſs. 8. in Liv. n. 6.

Dedecus ingens eſt abieciſſe ſcutum, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.

Defectione exercituum nunciatâ Nero nullum amicum invenit, qui ſibi aperiret, Diſs. 79. in Anthol n. 3.

Defectionem ſuam quomodo excuſant Mitylenæi coram Lacedæmonijs, & Indibilis, & Mandonius coram Scipione, Diſs. 50. in Thucyd. n. 2. 3.

Defectus Lunæ Veteres credebant fieri magicis artibus, Diſs. 10. in Thucyd. n. 7.

Defectus Solis, & Lunæ tempore inter Alexandrum, & Vulcanum quot contigerint, Diſs. 13. in Cic. n. 6. *Vide. Eclipſes.*

Defendunt ſeſe invicem ab aquilâ ſerpens, & vulpis, Diſs. 18. in Liv. n. 6.

Defenſio Thucydidis a Strabone, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2.

Defenſio Phrynes ex pulchritudine deſumpta eſt ab Hyperide, Diſs. 26. in Eurip. num. 8. Diſs. 77. in Cic num. 3.

Definitio Phthongi, Diſs 26. in Anthol. n. 1.

Definitio rhetorices Stoicorum, Diſs. 79. in Cic. num. 1. 2.

Definitio oratoris, quòd ſit perfectio ex omnibus artibus, & diſciplinis, Diſs. 4. in Cic. num. 2. Diſs. 33. in Cic. n. 2.

Definitio Grammaticæ iuxta Aſclepiadem, Diſs. 6. in Cic. n. 3.

Definitio Hominis, Diſs. 36. in Virg. n. 2.

Definitio Naturæ iuxta Stoicos, Diſs. 68. in Anthol. n. 5.

Definitio venti iuxta Stoicos, Diſs. 68. in Anthol. n. 9. Diſs. 71. in Anthol. n. 6.

Definitio Miſericordiæ, Diſs. 23. in Eurip. n. 3. Diſs. 26. in Eurip. num. 2. 5.

Defodiebatur viva Veſtalis, quæ ſtuprum paſſa fuerat, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Deformes feminas emebant viros, formoſæ emebantur a viris apud Thraces, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.

Deformitatem timens Minerva tibias, quas invenerat, abiecit, Diſs. 61. in Anthol. num. 2. Diſs. 63. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Liv. num. 47.

Defuncti in campis Marathonijs, ubi ceciderant, ſepulti ſunt, non in ſepulturâ, in qua condi ſolebant alij bello interempti, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5.

Defuncti Imperatores Deorum honores conconſequebantur, Diſs. 24. in Anthol. n. 8. 9.

Defunctis celebrandis inventa eſt Elegia, & inde denominata eſt, Diſs. 42. in Anthol. n. 11.

Defuncto Pericle ſi civitas eius conſilijs paruiſſet, potentiſſima effecta fuiſſet, Diſs. 36. in Cic. n. 5.

Defunctorum laudationes quis primus invenerit, Diſs 22. in Thucyd. n. 5.

Defunctorum laudes celebrare commendabile, Diſs. 4. in Anthol. n. 1. Diſs. 22. in Thucyd. num. 3.

Defunctorum laudes Auguſtus, & Tiberius velo interpoſito habuerunt, ne mortuorum aſpectu contaminarentur, Diſs. 31. in Anthol. num. 9.

Defunctorum in os nummum indebant, quem Græci δανάκην appellabant, ut eum Charonti pro naulo penderent, Diſs. 32. in Anthol. num. 12.

Defunctorum in bello quomodo funus celebraretur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5.

Defunctorum animæ quid agant, Diſs. 9. in Eurip. n. 10. Diſs. 10. in Eurip. n. 1. ubi verſentur, Diſs. 9. in Eurip. n. 3.

Defunctorum menſis dicatum erat apium, Diſs. 5. in Anthol. n. 5. *Vide. Mortuos. Cadavera. Corpora mortuorum.*

Dei Clementia quàm magna ſit, Diſs. 10. in Anthol. n. 24.

Dei dona dicuntur a pleriſque bona fortunæ, Diſs. 80. in Anthol. n. 8. 9. ideo non occultanda, ſed ijs utendum, nam alioquin Deus illa aufert, Diſs. 80. in Anthol. n. 8.

Dei loco haſtam colere hoſpites cogebat Cæneus, Diſs. 25. in Virg. n. 6.

Dei voluntas eſt providentia, & fatum, Diſs. 10. in Anthol. n. 21. Diſs. 55. in Anthol. num. 7. Diſs. 58. in Eurip. n. 8. Diſs. 53. in Virg num. 1. Diſs. 40. in Virg. n. 1.

Dei tutelaris Romæ nomen occultum erat, Diſs. 24. in Virg. n. 6.

Dei

Dei illius filij homines dicuntur, quem ſemper propitium habent, Diſs. 17. in Liv. n. 10.
Dei templum eſt Mundus, Diſs. 19. in Liv. n. 7.
Dei ſimulacrum eſt Sol, Diſs. 19. in Liv. n. 7.
Dei alienius conſilio uti legislatores ferè omnes ſimularunt, Diſs. 32. in Cic. num. 4.
Dei cultum verum aggreſſus eſt D. Auguſtinus lecto Ciceronis Hortenſio, Diſs 49. in Cic. n. 8.
Dei ſimulacrum tenentem Hyperidem comprehendit Archias, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Dei Medioxumi appellantur Genij, Diſs. 23. in Anthol. n. 8. Diſs. 57. in Liv. n. 7. *Vide. Deo. Deum. Dij.*
Deidamiam Achilles puellæ inſtar ornatus compreſſit, Diſs. 40. in Anthol. n. 6.
Deiectione alvum purgare docuerunt Ibies, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.
Deiphilum filium ſuum quomodo interſecerit Polymeſtor; quum Polydorum interficere vellet, Diſs. 11. in Eurip. n. 5.
Deiphobus de Helenæ matrimonio cum Heleno contendit, & victor extitit, Diſs. 16. in Eurip. n. 14. Diſs. 14. in Liv n. 5.
Deiphobus ex inſidijs Achillem acturum de Polyxenæ matrimonio, & Paris obtruncarunt, Diſs. 23. in Eurip. n. 1.
Delator acerrimus Macho, ſeu Maro, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 53.
Delatores inter laquearia, & tectũ latentes deceperunt Sabinum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3.
Delecampius malè interpretatus eſt vocem *Βρεττανία* pro *Britannia*, Diſs. 54. in Eurip. n. 3.
Delectationem afferunt etiam impoſterum convivia ſapientum, Diſs. 65. in Anthol. n. 24. 25.
Delectationem Fortunæ vocat poëta in Anthologiâ eius viciſſitudines, Diſs. 80. in Anthol. num. 2. 9.
Deli in inſulâ colebatur informe lignum pro ſimulacro Latonæ, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.
Deli in inſulâ Apollini Genitori nulla victima animalium ſacrificabatur, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. Diſs. 40. in Thucyd. n. 3. Diſs. 41. in Virg. n. 16. ideo Pythagoras eam veneratus eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. *Vide. Delo.*
Delia quid eſſent, Diſs. 39. in Thucyd. n. 2.
Delia inſtaurarunt Athenienſes in bello Peloponeſiaco, Diſs. 77. in Anthol. n. 9.
Deliam laurum accepit Horatius pro Delphicâ, Diſs. 28. in Liv. n. 10.
Deliaſtæ dicebantur Viri, qui quotannis ab Athenienſibus in inſulam Delum ſacra facturi mittebantur, Diſs. 77. in Anthol. n. 10.
Deliberativi generis orationes quomodo conficiendæ ſint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2.
Deliciæ Byzantij corruperunt Pauſaniam, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.
Deliciæ generis humani Titus Pontificatum maximum ſecepit, ne ſe ullius cæde contaminaret, Diſs. 10. in Anthol. n. 25.
Deliciarum causâ Dracunculi apud Antiquos habebantur, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Deliciarum causâ fontes Herculi ſacri ſunt, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Delicias ſuas Sophoclem ut ſepeliret, Bacchus in ſomnis admonuit Lyſandrum, Diſs. 53. in Anthol. n. 4. Diſs. 2. in Eurip. n. 9.
Delicias ſuas Euripidem ut videret, Ariſtophanes inducit Bacchum, ad inferos deſcendentem, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.
Delicijs Orbis univerſi Roma fruebatur, Diſs. 2. in Liv. n. 5.
Delicijs Romanorum referta Italia populo victum ſuppeditare non poterat, Diſs 3. in Liv. n. 1.
Delicijs hebetantur ingenia, Diſs. 69. in Cic. n. 1. 5.
Delicta leviora Veſtalium puniebat Pontifex Maximus, Diſs. 35. in Liv. n. 6. *Vide. Crimina. Peccata.*
Delij nullum ſacrificium faciebant ſine ſaltatione, Diſs. 18. in Anthol. n. 8.
Delijs oſtendit oraculum Apollinem natum eſſe Tegyræ, Diſs. 77. in Anthol. n. 58. *Vide. Delios.*
Delinquentes pueros Lacedæmonios quivis plectere poterat, Diſs. 50. in Anthol. n. 5. Diſs. 54. in Anthol. n. 6.
Delios venerabantur etiam Barbari, Diſs. 77. in Anthol. n. 5. 8.
Delius unde dictus ſit Apollo, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5. *Vide. Delij.*
Delo inſula potiebatur Anius vaticinijs clarus, Diſs. 15. in Liv. n. 7.
in Delo naſci, aut mori lege prohibitum, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 39. in Thucyd. n. 2. Diſs 40. in Thucyd. n. 7. *Vide. Deli. Delum.*
Delphi in medio orbis credebantur, & quomodo id deprehenſum fuerit, Diſs. 3. in Anth. n. 3.
Delphi antea Lycores dicebantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 3. *Vide. Delphis.*
Delphica e lauru corona triumphantibus conficiebatur, Diſs. 28. in Liv. n. 9. 10.
Delphica laurus intelligenda eſt, quæ Delia dicitur ab Horatio, Diſs. 28. in Liv. n. 10.
Delphici oraculi monitu Xiphius Creuſæ filium adoptavit, quem Ianiculum condidiſſe aliqui tradunt, Diſs. 13. in Liv. n. 4.
Delphico Apollini primus Barbarorum poſt Midam Gyges dona miſit, Diſs. 33. in Anthol. n. 8.
Delphico Apollini diſcus dicatus erat cum inſcriptione Bacchi, Diſs. 46. in Anthol. n. 5.
Delphico oraculo an Socrates ſapientiſſimus dictus ſit, Diſs. 75. in Anthol. n. 5.
Delphico oraculo princeps præfuit Phemonoë, Diſs. 75. in Anthol. n. 4.
Delphicum oraculum obtinebat ſerpens Python, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.
Delphicum oraculum conſuluerunt, quum conderent urbes Miſcellus, & Archias, ille ſanitatem, hic divitias petierunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.
Delphicum oraculum in omnibus rebus maximi momenti conſulebatur, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.
Delphicum oraculum ante Apollinem tenuit Themis, Diſs. 3. in Anthol. n. 4. Diſs. 75. in Anthol. 5. & ante Themidem Tellus, & Neptunus, Diſs. 3. in Anthol. n. 4 quomodo inventum ſit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5.
Delphicum templum terræmotu corruit, Diſs. 77. in Anthol. n. 3. violare conati ſunt Galli, Diſs. 77. in Anthol. n. 7.
Delphines tempeſtatem præſagiunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Delphines velociores volucribus, & telo, Diſs. 37. in Cic. num. 2.
Delphini quare erant in Circo, Diſs. 20. in Cic. num. 10.
Delphinus puerum quotidie e litore Baiano Puteolos devehebat, Diſs. 22. in Anthol o. 2. & puero extincto Delphinus expiravit, Diſs, 22. in Anthol. o. 2.
Delphinus quum puerum ſequeretur, in arenam invectus vitam amiſit, Diſs. 22. in Anthol. u. 2.
Delphinus Cœranum naufragum ad litus vexit, quia ab eo liberatus fuerat a piſcatoribus, Diſs. 22. in Anthol. u. 3.
Delphis dedicavit ſtatuam auream Gorgias Leontinus, Diſs 10. in Cic. n. 4.
Delphis antiquitus reſponſa reddebat Virgo, & ignem inextinctum ſervabant viduæ, Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Delphis Athenas pecuniam convexit Pericles Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.
Delphos Ageſilaus miſit publicam pecuniam, quam ex bello in Aſiâ coëgerat, Diſs. 52. in Thucyd. n. 3.
Delphos profecti adoleſcentes ex inſtitutione Theſei comam Apollini dedicabant, Diſs. 42. in Anthol. o. 12.
Delum mittebant dona quotannis Hyperborei, quæ initio Virgines ferebant, deinde tradebant finitimis, qui alijs traderent, donec in Delum deferrentur, Diſs. 77. in Anthol. n. 51. Diſs. 39. in Thucyd. n. 9. Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Delum Athenienſes mittebant navem coronatam, & in eâ ſacra facturos, quæ paralos iuxta aliquos dicebatur, Diſs. 77. in Anthol. u. 20. Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.
Delus terræmotu concuſſa eſt, Diſs. 77. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 48. in Thucyd. o. 1. 28. alioquin terræmotibus obnoxia non erat, Diſs. 39. in Thucyd. n. 6.
Delus quum purgaretur, & ideo cadavera efferrentur, eorum dimidia pars Cares erant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Delus emerſit e mari, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thocyd. n. 22.
Delus onde ita dicta ſit, Diſs. 77. in Anthol. num. 2. Diſs. 39. in Thucyd. o. 4.
Delus quot nomina habuerit, Diſs. 39. in Thucyd. num. 4.
Delus quum fluctuaret, Apollinis, & Dianæ munere ſtabilis facta eſt, Diſs. 77. in Anthol. num. 2. Diſs. 39. in Thucyd. n. 6.
Delus oraculo inſignis, quod defuit, Diſs. 77. in Anthol. n. 5. *Vide. Deli. Delo.*
Demades quum remex eſſet, evaſit Orator, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 2.
Demades quum dixiſſet me Demoſthenes, ſus Minervam; quid reſpondit Demoſthenes, Diſs, 27. in Cic. n. 2.
Demades non ſolùm Atticas opes in ventrem congeſſit, ſed inſuper Macedonum aurum appetivit, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Demades orator ætate Demoſthenis floruit, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Demaratum interfici iuſſit Darius ob conſilium ſalutare, quod ſibi adverſabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Demaratus dixit Græcos defunctus magno caruiſſe gaudio, quòd Alexandrum in Darij ſolio ſedentem non vidiſſent, Diſs. 8. in Thucyd. n. 8.
Demenſum vocabatur menſura cibi diurni, quæ dabatur ſervis laborantibus, & Chœnix dicebatur, Diſs. 2. in Thocyd. n. 7. Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.
Dementiam putabat Alexander Severus aurum intexere lineis veſtibus, Diſs. 4. in Thucyd. num. 5.
Demetriadem a Demetrio Athenienſes appellarunt ultimum diem menſium, Diſs. 30. in Liv. n. 66.
Demetrij Phalerei in honorem Athenienſes trecentas ſexaginta ſtatuas erexerunt, Diſs. 10. in Cic. n. 6.
Demetrij meretricem Lamiam adorarunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.
Demetrij Naves quindecim, aut ſexdecim ordinibus remorum agebantur, Diſs. 14. in Eurip. n. 4.
Demetrij naves cum Romanorum, & Carthaginienſium navibus comparandæ non erant, Diſs. 13. in Eurip. n. 10.
Demetrio Phalereo trecentæ ſtatuæ poſitæ ſunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Demetrio Poliorcetæ ſucceſſit Antigonus Gonatas, Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Demetrionem Athenienſes appellarunt Martium, Diſs. 30. in Liv. n. 66.
Demetrium Phalereum Cicero exiſtimat ſubtilem diſputatorem, non oratorem, Diſs. 41. in Cic. n. 4. Diſs. 53. in Cic. n. 1.
Demetrium adulantes Athenienſes legatos ad illum miſſos Theoros vocabant, Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.
Demetrium Phalereum, & Hippocratem quia Cous inſula genuit, Deos tuliſſe dixit Damoxenus poëta, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.
Dematriom unicom Deum appellarunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thocyd. n. 14.
Demetrium ipſum pænitebat tam abiectæ Athenienſium ſervitutis, Diſs. 27. in Thucyd. num. 14
Demetrium Regem Macedonum Athenienſes inter duodecim Deos ponendum decreverunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 2.
Demetrius Phalereus partem rhetoricæ illuſtravit, Diſs. 46. in Cic. n. 5.
Demetrius Phalereus in exilium eiectus a Ptolomæo exceptus eſt, Diſs. 10. in Cic. num. 6. e ſcholà Theophraſti prodijt, Diſs. 10. in Cic. num. 6.
Demetrius Phalereus an inventor fuerit Declamationum, Diſs. 85. in Cic. n. 6.
Demetrios Antigoni Regis filius nomen dedit menſi Martio, & ultimo diei menſis, Diſs. 30. in Liv. n. 66. quum in libertatem vindicaſſet Athenienſes, Diſs. 30. in Liv. n. 66.
Demetrius philoſophus dixit Pantomimum loqui manibus, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.
Demetrius Rex Iſthmum perrumpere tentavit,

vit Diſs. 7. in Thucyd. n. 2.

Demetrius Cynicus in exilium pulſus a Veſpaſiano, quod eum obiurgaret, non paruit, Diſs. 84. in Anthol. n. 7.

Demetrius Poliorcetes male audijt, quot Chlamydem varijs figuris pictam ſibi texendam curavit, Diſs. 25. in Eurip. n. 20.

Demetrius Phalereus cenſum agens Athenis deprehendit tertiam partem eſſe advenarum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.

Democedes Medicus Crotonienſis a Rege Perſarum honoribus affectus eſt, Diſs. 10. in Cic. num. 2.

Democriti pater Xerxem hoſpitio excepit, Diſs. 67. in Cic. n. 4.

Democriti auditor Protagoras tylen invenit, qua baiuli utuntur ad onera ferenda, Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Democriti opinio de cauſâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 12.

Democritici quare Phyſici appellentur a Cicerone, Diſs. 45. in Cic per tot.

Democritum ſibi oculos eruiſſe falſum eſt, Diſs. 70. in Cic. n. 2.

Democritum Timon appellat paſtorem ſermonum, Diſs. 41. in Cic. n. 6.

Democritus quando natus, & quando mortuus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.

Democritus Pentathlus in philoſophiâ a Platone dicebatur, Diſs. 43. in Cic. n. 5. Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.

Democritus, & Epicurus Providentiam divinam ſuſtulerunt, omnia caſu confecta eſſe exiſtimarunt, Diſs. 80. in Anthol. n. 5. Diſs 1. in Eurip. n. 10.

Democritus putavit duos tantùm Deos eſſe, pœnam ſcilicet, & beneficium, Diſs. 18. in Eurip. n. 6.

Democritus quidam, qui de tingendâ purpurâ ſcripſit, Diſs. 25 in Eurip. n. 14.

Democritus de doctrinâ morum ſcripſit libros, quos Babylonicos appellavit, Diſs. 45. in Cic. num. 2.

Democritus ſummum bonum animi tranquillitate definivit, quam Eveſto nuncupavit, Diſs. 45. in Cic. n. 2.

Democritus ex aquâ, limoque homines genitos arbitratus eſt, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.

Democritus aſſiduè ridebat, Diſs. 5. in Eurip. num. 1. Diſs. 26. in Eurip. n. 1.

Democritus inediâ vitam finivit, Diſs. 9. in Eurip. n. 5.

Democritus ad Ægyptios, Phœnices, Chaldæos, Indos diſciplinæ cauſâ peregrinatus eſt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. num. 3. 4. Diſs. 43. in Cic. n. 5.

Democritus interrogatus, quo pacto valetudo conſervetur, reſpondit, ſi interna melle, externa oleo irrigarentur, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.

Demon orator ætate Demoſthenis floruit, Diſs. 11. in Cic. n. 5.

Demoſthenem Quinctilianus cenſet ediſcendum, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Demoſthenem accuſavit Hyperides, Diſs. 76. in Cic. n. 6. quum ab Harpalo pecuniam accepiſſe diceretur, Diſs. 76. in Cic. n. 6.

Demoſthenem in Lamiaco bello decernendo adiuvit Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 4.

Demoſthenem Alexander petijt ab Athenienſibus, nec obtinere potuit, Diſs. 11. in Cic. num. 4.

Demoſthenem facetijs, & motibus animorum permovendis Cicero ſuperat, Diſs. 51. in Cic. num. 6.

Demoſthenes partem capitis radebat, ut domi ſe contineret, Diſs. 85. in Cic. n. 1.

Demoſthenes quomodo pronunciationem correxerit, Diſs. 87. in Cic. n. 3.

Demoſthenes quum actionis vitio in primâ cauſâ excidiſſet, quomodo ſeſe emendarit, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 87. in Cic. n. 4.

Demoſthenes actionem in toto genere dicendi primam eſſe dixit Diſs. 87. in Cic. n 4.

Demoſthenes Andronico hiſtrioni in diſciplinam ſe tradidit, Diſs. 87. in Cic. n. 4.

Demoſthenes Hyperidem magnificentiâ orationis ſuperat; ceteris virtutibus ſuperatur, Diſs. 51. in Cic. n. 7.

Demoſthenes Latinus appellatus eſt Cato Cenſorius, Diſs. 51. in Cic. n. 3.

Demoſthenes omnia eodem tenore pronunciat, Diſs. 75. in Cic. n. 7.

Demoſthenes Phocionem appellabat ſecurim ſuarum orationum, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Demoſthenes Philippi dolos detegebat, Diſs. 36. in Cic. n. 7.

Demoſthenes familiaritate cum Hyperide coniunctus, Diſs. 36. in Cic. n. 8.

Demoſthenes Thucydidem octies excripſit, Diſs 47. in Cic. n 3. Diſs. 86. in Cic. n. 5.

Demoſthenes Ciceroni non anteponitur a Plutarcho, & Longino, Diſs. 47. in Cic. n. 11.

Demoſthenes Perſarum aurum Patriæ utilitati antepoſuit, Diſs. 33. in Cic. n. 6.

Demoſthenes frequenter carpit rhetores, Diſs. 34. in Cic. n. 4.

Demoſthenes magnam belli molem adversùs Philippum concivit, Diſs. 11. in Cic. n. 3.

Demoſthenes a Rege Perſarum pecuniâ donatus eſt, ut Philippum in Europâ detineret, Diſs. 11. in Cic. n. 3.

Demoſthenes antiquior Oratore non ineloquens fuit, Diſs. 18. in Cic. n. 5.

Demoſthenes fortis fuit in pace; ſecus in bello, Diſs. 15. in Virg. n. 1.

Demoſthenes reprehendebatur, quòd molliore veſte uteretur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Demoſthenes reprehenditur a Polybio, quòd omnes, qui ad Philippum defecerunt, proditores appellet, Diſs. 52. in Thucyd. n. 3.

Demoſthenes Athenienſes reprehendit, & Philippum quodammodo laudat, Diſs. 56. in Thucyd. n. 3.

Demoſthenes digito aniculæ monſtrari ſibi præclarum ducebat, Diſs. 15. in Thucyd. num. 2.

Demoſthenes ſub terrâ ſeſe ad eloquentiam exercuit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4. Diſs. 4. in Eurip. num. 4.

Demoſthenes Philippum barbarum vocat, Diſs. 8 in Thucyd. n. 7.

Demoſthenes vino prorſus abſtinebat, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. Diſs. 27. in Cic. n. 1.

Demoſthenes querebatur Minervam tribus beſtijs gaudere, Diſs. 20. in Eurip. n 15.

Demoſthenes venenum ſumpſit, & caput operuit, Diſs. 24. in Eurip. n. 4.

Demoſthenes irriſus fuit, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.

Demoſthenes aiebat Pythiam Philippi partes ſequi. Diſs. 3. Anthol. n. 2.

Demoſtheni honores decernendos eſſe cenſuit Hyperides, Diſs. 76. in Cic. n. 5.

Demoſtheni Ciceronem antepoſuit Apollonius Molo, Diſs. 47. in Cic. n. 12.

Demoſtheni Hyperides anteponitur a quibuſdam Diſs. 76 in Cic. n. 3.

Demoſtheni ſe purgavit Hyperides, quòd accuſaſſet, Diſs 77. in Cic. n. 2.

Demoſtheni an defuerint facetiæ, Diſs. 13. in Cic n. 5 Diſs. 27. in Cic. n. 1. 2.

Demoſthenis orationem adversùs Æſchinem vertit in latinum ſermonem Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Demoſthenis comparatio cum bellatore, & Iſocratis cum athletâ, Diſs. 78. in Cic. n. 6.

Demoſthenis auſteritatem declarat eius oratio, Diſs. 2. in Eurip. n. 2.

Demoſthenis præceptor Iſocratas, Diſs. 78. in Cic. n. 6.

Demoſthenis dominum eſſe populum indicavit Diogenes dicterio, quum in cauponâ eſſet, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs. 34. in Cic. num. 6.

Demoſthenis verba lucernam redolere dicebat Pythias, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.

Denarios mille mercedem diurnam de publico accipiebat Roſcius, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6. Diſs. 13. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 4.

Denarios quot hiſtrionibus pro mercede darent, Diſs. 6. in Eurip. n. 18.

Denas dicebatur *Penas* antiquitus, quum non dum littera P. reperta eſſet, Diſs. 15. in Virg. num. 4.

Dentes acuunt ad pugnam apri, Diſs. 39. in Cic. n. 3.

Dentibus ſerpentis natos eſſe homines Cadmo proditum eſt, quia aſylum ſpernit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 9. Diſs. 9. in Liv. n. 6.

Dentibus crocodili inhærentes cibi reliquias detrahit Trochilus, quibus alitur, Diſs. 18. in Liv. n. 6.

Dentibus linguam ſibi abſciſſam deglutivit Hyperides, ne Patriæ arcana proferre cogeretur, Diſs. 77. in Cic. n. 2.

Dentium evulſionem reperit Aeſculapius, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.

Dentium altero elephanti ad veſcendum utuntur, altero ad prœlium, Diſs. 5. in Cic. n. 3, Diſs. 38. in Cic. n. 7.

Deo convenire ſapientis nomen exiſtimavit Pythagoras, Diſs. 54. in Cic. n. 1.

ex Dao, & muliere quòd natus eſſet Hercules, nothus quodammodo habebatur, Diſs. 58. in Cic. n. 6.

Deo preces facientibus aderat aliquis, qui verba recitaret, quod præire verba dicebatur, Diſs. 40. in Cic. n. 3.

Deo donum ſtatuam ex auro ſolido Delphis dedicavit Gorgias Leontinus, Dis 10. in Cic. n. 4.

Deo conſiliorum Conſo, Diſs. 30. in Liv. n. 23. Romulus ludos dabat, quom Sabinas rapuit, Diſs. 18. in Cic. n. 2.

Deo nulli ſacræ erant Nonæ, Diſs. 30. in Liv. num 11.

Deo ſervire libertas eſt, & omnes indignitates perpeti gloria eſt, Diſs. 8. in Virg. num. 8. Diſs. 9. in Virg. n. 1.

Deo dignum donum eſſe ſolam animam victimæ putaverunt Perſæ, Diſs. 41. in Virg. n. 14.

Deo ſacrificium acceptum non erat, ſi victima ab arâ ſeſe retraxiſſet, Diſs. 43. in Virg. n. 6.

Deo quidquid offerebatur, coronabatur, Diſs. 44. in Virg. n. 1.

Deo alicui conſecrabantur coloniæ, Diſs. 21. in Virg. n. 3.

Deo aliquod dicare volantes Veteres eius templo illud elligabant, Diſs. 40. in Thucyd. num. 9.

Deo parem, & quodammodo ſuperiorem Stoici conſtituunt ſapientem, Diſs. 9. in Eurip num. 12.

Deo ſoli antiquitus corona dabatur, & quare, Diſs. 35. in Anthol. n. 3.

Deo alicui barbæ, & comæ primitias vovere ſolebant Veteres, Diſs. 42. in Anth. n. 1. 6. 11.

Deo Recto Amphyctioni ara dicata eſt, quia primus vinum aquâ diluit Diſs. 54. in Anthol. n. 8. Diſs. 46. in Anthol. n. 2.

Deo Hominem anteponere viſus eſt, qui famulo ad aram confugienti non pepercit, pepercit autem, quum ad monumentum patris confugiſſet, Diſs. 23. in Anthol. n. 4.

Deo convenit Iovis nomen, Diſs. 68. in Anthol. num 4.

Deo ſubiecta eſt fortuna, Diſs. 80. in Anthol. num. 5. & ſeqq.

Deorum templa pateſecit ſenatus ob res a Cicerone geſtas, Diſs. 36. in Cic. n. 20.

Deorum ſimulacra in ludis Circenſibus portabantur vehiculis, quæ tenſæ dicebantur, Diſs. 20. in Cic. n. 55.

Deorum effatam conſebant Aegyptij, quidquid didicerant a Maioribus, Diſs. 15. in Cic. n. 3.

Deorum vetuſtiſſima eſt Veſta, & Terra, Diſs. 43. in Anthol. n. 6. 7. Diſs. 32. in Liv. n. 28.

Deorum ad omnia pulvinaria ſupplicatio habebatur triduum, Diſs. 25. in Liv. n. 6. præcedebat triumphum, Diſs. 29. in Liv. num. 6.

Deorum ſacrificijs quare faces quinque adhiberentur, Diſs. 30. in Liv. n. 7.

Deorum Sacerdotes Virgines, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Deorum laudes calebrantes benevolentiam conciliare non oportet, Diſs. 25. in Cic. n. 1.

Deorum maieſtate indignum videbatur ſepta parietibus loca ipſis dicare, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Liv. n. 6.

Deorum ſimulacra, & templa ſtatui vetuit Zeno, Diſs. 19. in Liv. n. 7.

Deorum cultu afficiebantur Reges Indorum, dum pro-

prodibant, Diſs. 20. in Liv. n. 5.
Deorum ritu colebant adeuntes Reges Perſarum, Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Deorum ſimulacris caput demere, & ſuum imponere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6.
Deorum ira numero ſingulari an dicatur, Diſs. 19. in Virg. n. 12.
Deorum honores appellantur ſacrificia, Diſs. 41. in Virg. n. 2.
Deorum opem imploraturi corpore, & mente puros eſſe oportebat, Diſs. 42. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Deorum ſimulacra coronabantur, Diſs. 44. in Virg. n. 1.
Deorum Romanorum fictilia contemni queritur Porcius Cato, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Deorum cultum perſuaſit Hercules; ideo Iovem adversùs Titanas adiuviſſe dicitur, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Deorum honoribus colebantur Cæſares etiam viventes, Diſs. 24. in Anthol. n. 6. & defuncti, Diſs. 24. in Anthol. n. 8. 9.
Deorum patrem quare Homerus Oceanum appellet, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.
Deorum quiſque quibus animalibus veheretur, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
Deorum felicitatem pariunt gaudia mentis, Diſs. 27. in Virg. n. 7.
Deorum facta, & pugnas ipſis indecoras narrat, Homerus, Diſs. 28. in Virg. n. 2. 3.
Deorum cultus apud diverſos populos, Diſs. 31. in Virg. n. 4. 5.
Deorum filij qui exiſtimati ſint, Diſs. 32. in Virg. n. 2.
Deorum matrem quum Iuppiter comprimere vallet, ſemen effudit in Acdum petram, & ex eo natus eſt Acdeſtis, Diſs. 32. in Virg. num. 5.
Deorum fabulis poëtæ moribus nocuerunt, Diſs. 34. in Virg. n. 1.
Deorum habitu ſequi ſe volebat Menecrates liberatos a morbis, & ſe Iovem appellari, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.
Deorum honoribus coli Enthymum, & Cleomedem pugiles iuſſit oraculum, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3.
Deorum honoribus Veteres colebant vitia, Diſs. 58. in Thucyd. n. 10. & res obſcenas Diſs. 18. in Thucyd. n. 10.
Deorum honores deſiderant homines principatum conſequuti, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. 4. quos tamen recuſavit Tiberius, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.
Deorum ſtatuis eundem honorem exhibebant, ac templis, Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.
Deorum cultus ne cum funeribus miſceretur, cavebatur, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.
Deorum pugna apud Homerum quid ſignificet, Diſs. 37. in Anthol. n. 2.
Deorum omnium parens Rhea, ſeu Opis eadem eſt, ac Terra, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.
Deorum etiam vitam ſine venere expetendam non putant voluptatibus dediti, Diſs 57. in Anthol. n. 2.
Deorum contemptum ingenerat ebrietas, Diſs. 65. in Anthol. n. 27. 29.
Deorum ludum Plato appellat homines, Diſs. 80. in Anthol. n. 4.
Deorum honoribus coluit ſcortum Cinyras Cypriorum Rex, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Deorum ſeptem genera, Diſs. 18. in Eurip. num. 4.
Deorum ſimulacris haſta pro ſceptro addebatur, quæ ſi moveret, prodigij loco habebatur, Diſs. 25. in Virg. n. 6. Diſs. 11. in Eurip. num. 15.
Deos appellabant oratores Antiqui, Diſs. 90. in Cic. n. 7. & quidquid admiratione dignum exiſtimabant, Diſs. 90. in Cic. n. 8.
Deos inter Alexandrum Magnum collocavit Alexander Severus, Diſs. 22. in Thucyd. num. 3.
Deos plures faciebant Veteres, ut portionibus quiſque coleret, quo maximè indigeret. Diſs. 18. in Eurip. n. 3. Diſs. 17. in Liv. num. 8.
Deos precatus eſt Paulus Æmylius, ut ſuo potiùs damno, quàm Reipublicæ nimia felicitas ſua penſaretur, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.
Deos precatus eſt Philippus, quum tres lætiſſimos nuncios accepiſſet, ut aliquid mali admiſcerent, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.
Deos duos tantùm eſſe Democrito placuit, ſcilicet pœnam, & beneficium, Diſs. 18. in Eurip. n 6.
Deos violare videntur, qui confugientes ad templa violant, Diſs. 22. in Eurip. n. 10.
Deos otio frui putat ſempiterno Epicurus, Diſs. 1. in Cic. n. 4.
Deos ut dialectica Chryſippi quidam dixerunt, Diſs. 59. in Cic. n. 6.
Deos ſingulis Curijs attribuit Romulus, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Deos ante omnes Iano quare ſacrificaretur, Diſs. 30. in Liv. n. 60. & Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 28.
Deos penates aſportavit Aeneas Græcis permittentibus, ut rem ferret, Diſs. 14. in Liv. num. 3.
Deos appellabant Veteres quaſdam naturas inter homines, & ſummum Deum, Diſs. 17. in Liv. n. 4. 5. Diſs. 35. in Virg. n. 2. 3. Diſs. 36. in Virg. n. 1. 4.
Deos qui Reges ſe credi voluerint, Diſs. 41. in Thucyd. n. 3. 4. Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. 4. Diſs. 21. in Liv. n. 13.
Deos inter relatum eſſe Romulus affirmavit Iulius Proculus, & Piſiſtratum Orchomenium filius, ut ſeditionem comprimerent, Diſs. 9. in Liv. n. 10.
Deos Terrâ editos Mannum, & Tuiſtonem Germani ſuos auctores ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 13. in Liv. n. 1.
Deos urbium auctores ſinguli ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 1. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 1. Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Deos appellabant Veteres mentes adminiſtras ſummi Dei, Diſs. 17. in Liv. n. 5. 8. Diſs. 35. in Virg. n. 3. Diſs. 36. in Virg. n. 5.

Deos

Deos quinque quomodo ope Mercurij pepererit Rhea neque menſe, neque anno, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Deos inter Platonem referendam cenſet D. Auguſtinus, quod Homerum e ſuâ Republicâ reiecerit, Diſs. 34. in Virg. n. 1.

Deos odore thuris, & coſti dumtaxat gaudere putabant Veteres, Diſs. 41. in Virg. o. 5. 6.

Deos iratos Tarentinis captis relinquendos dixit Fabius Maximus, Diſs. 2. in Liv. n. 3.

Deos in omnibus actionibus invocabant Veteres, Diſs. 19. in Liv. n. 1. Diſs. 18. in Virg. n. 5. muſas præcipuè Poëtæ, Diſs. 18. in Virg. o. 3.

Deos Novemſiles Granius, & Aelius putauerunt eſſe muſas, Diſs. 19. in Virg. n. 3.

Deos tutelares non ſolùm hominibus, ſed etiam omnibus rebus attributos crediderunt Veteres, Diſs. 23. in Virg. n. 1.

Deos duos, qui minimè nominantur, Aethiopes colebant, Diſs. 23. in Virg. o. 6.

Deos habere vim maris, & feminæ aliqui crediderunt, Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Deos quales eſſe putaverint philoſophi, poëtæ, & Vulgus, Diſs. 47. in Anthol. n. 1. Diſs. 17. in Liv. num. 4. & ſeqq. num. 8. & ſeqq. Diſs. 31. 32. 35. 36. in Virg. per tot.

Deos expertes cupiditatum quia Socrates putabat, accuſatus eſt, Diſs. 35. in Virg. n. 7.

Deos inter duodecim collocatus eſt Hercules Ægyptius, Diſs. 7. in Anthol. n. 53. Diſs. 9. in Anthol. n. 6.

Deos eſſe Antigonum, & Demetrium, ut oſtenderent Athenienſes, legatos ad eos miſſos Theoros nuncupabant, Diſs. 40. in Thucyd. num. 6.

Deos qui ſe credi voluerint, Diſs. 78. in Anthol. n. 4. Diſs. 41. in Thucyd. n. 3. 4. 5. Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. 4. Diſs. 22. in Liv. n. 25.

Deos qui ſe eſſe crediderunt, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6.

Deos Phœnices, Perſæ, & Veteres putaverunt eſſe Solem, Lunam, & ceteras ſtellas, Diſs. 71. in Anthol. n. 7. 8. Diſs. 72. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Eurip. n. 8. Diſs. 31. in Liv. n. 31.

Deos inter, hominesque res eſt pulcherrima principatus, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.

Deos Phœnices cum crumenâ effinxerunt, quòd omnia a Deo nobis proveniant, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Deos novos inducere Socratem affirmavit Ariſtophanes, Diſs. 3. in Eurip. n. 3.

Deos impiè quum Ixion loqueretur in tragœdia quadam Euripidis, populus concitatus eſt in Euripidem, & quomodo ſedatus ſit, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.

Deos morbos immittere putabant Veteres; ideo ab illis medicinam petebant, Diſs. 38. in Thucyd. n. 2.

Deos tuliſſe Coon inſulam dixit Damoxenus, quòd Demetrium Phalereum, & Hippocratem genuerit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.

Deos tanquam mortuos ſuos quiſque venerabatur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 8.

Deos inter duodecim Demetrium ponendum Athenienſes decreverunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 2.

Deos ſuſtulit Epicurus, & ideò laudatur a Lucretio, Diſs. 10. in Thucyd. n. 5.

Deos quod tolleret, vulgus ſuſpectam habebat philoſophiam, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.

Deos eſſe etiam in humili caſâ dixit Heraclitus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 22. in Eurip. n. 2.

Deos non noverunt Cyclopes, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.

Deos omnes contineri Solis, & Lunæ numine Stoici putaverunt, Diſs. 36. in Anthol. n. 6.

Deos omnes præter ignem mortales eſſe exiſtimavit Cleanthes, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. Diſs. 72. in Anthol. num. 4.

Deos ſuos eſſe arma quidam putaverunt, Diſs. 50. in Anthol. n. 1.

Deos exiſtimarunt Antiqui eſſe ſternutamenta, Diſs. 18. in Thucyd. o. 3. Diſs. 42. in Thucyd. n. 6. Diſs. 24. in Eurip. o. 1.

Deos quotidie tibijs mane ſalutabant, Diſs. 60. in Anthol. o. 10.

Deos quoties nominabant Græci, toties bibebant, Diſs. 65 in Anthol. n. 21.

Deos alia ſtruere, alia deſtruere reſpondit Æſopus interrogatus quid agerent, Diſs. 18. in Eurip. n. 2.

Deos ſuos eſſe formoſos reſpondit Anacreon, Diſs. 4. in Eurip. num. 6.

Deos eſſe Solem, & Aſtra dumtaxat putabant Veteres, Diſs. 72. in Anthol. n. 5. Diſs. 7. in Eurip. n. 8. *Vide Dei. Deum Dij.*

Depontani ſenes quare ſexagenarij dicerentur, Diſs. 1. in Cic. n. 6. 7.

Deraſidas Magneſiæ adhæſiſſe ferunt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.

Dercyllides Imperator expers matrimonij conſenuit, quare adoleſcens ipſi venienti neque aſſurrexit, neque deceſſit dicens: quia ipſe non genuit, qui mihi aſſurgeret, aut loco cederet, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Deſcenſus ad Inferos an ſit Prodici Samij, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Deſcriptiones regionum conveniunt hiſtoricis, Diſs. 33. in Thucyd. n. 1. Diſs. 37. in Virg. n. 4.

Deſcriptionibus intempeſtivis utuntur aliqui, Diſs. 85. in Cic. n. 8.

Deſiderantur quæ fieri non poſſunt, quum nihil ſupereſt, quod deſideretur, Diſs. 43. in Thucyd. n. 5. *Vide. Optata.*

Deſperatio ſalutis efficit, ut proditores fideles ſint, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8.

Deſperatione ſalutis ne hoſtes pugnare cogantur, cavendum eſt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11. Diſs. 9. in Liv. o. 2.

Deſultorij equi quare præcurrerent, dum currus emittendi eſſent, & Lucifero ſacri erant, Diſs. 20. in Cic. n. 13.

Deucalion quo tempore floruerit, Diſs. 46. in Anthol. n. 2.

Deucalion, & Pyrrha genus humanum in Aetna monte reparaverint, an in Parnaſſo, vel in Acdo Petrâ Phrygiæ, Diſs. 34. in Thucyd. n. 4.

Deum non coluiſſe dicitur Ariſtoteles a Lactantio, Diſs. 1. in Eurip. o. 10.

Deum ludere in Orbe terrarum quum dicunt la-

ſacræ litteræ, quid ſignificare velint, Diſs. 80. in Anthol. n. 9.
Deum fabricaſſe Mundum qui negat, tollit cauſam effectricem, Diſs. 5. in Eurip. n. 9.
Deum deſerunt animæ, quum in corpus deſcendunt; ideo in pœnam cupiditatibus conflictantur, Diſs. 8. in Eurip. n. 4.
Deum ſummum eſſe aërem exiſtimavit Anaximenes, & Diogenes Apolloniates, Diſs. 68. in Anthol. n. 10.
Deum eſſe omnia, & ſi quid ſupra, dixit Æſchylus, Diſs. 68. in Anthol. n. 11. 12.
Deum velut Macedones, Sauromatæ, & Perſæ colebant ignem, Diſs. 69. in Anthol. n. 2. 7.
Deum gubernare voluit cœleſtia Ariſtoteles, non vero inferiora, Diſs. 71. in Anthol. n. 4. Diſs. 80. in Anthol. n. 5.
Deum Lunum Carrheni coluerunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 15. Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Deum eſſe Dionyſum quum pernegaret, & vites ſuccideret Lycurgus, ſibi tibias amputavit irâ Bacchi, Diſs. 13. in Anthol. n. 1.
Deum præcipuum Mendeſij cenſebant Pana; ideo capras colebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Deum Epicurus privavit omni actione, & humanâ formâ præditum fecit, Diſs. 40. in Anth. n. 8.
Deum ſecundarium eſſe Mundum Platonici crediderunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 9.
Deum nullum invocabant in Sacris Herculis, quia ille mortalis fuiſſet, Diſs. 44. in Anthol. n. 2.
Deum eſſe Mundum animo, non corpore opinabantur Veteres, Diſs. 47. in Anthol. n. 2.
Deum cuncta ex Aquâ effeciſſe arbitrati ſunt Thales Mileſius, & Ægyptij, Diſs. 48. in Anthol. n. 6. Diſs. 71. in Anthol. num. 1. Diſs 28. in Thucyd. n. 9. Diſs. 48. in Thucyd. num. 5. Diſs. 14. 15. in Cic. n. 3.
Deum eſſe opificem Mundi primus Anaxagoras dixit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Deum non fabricaſſe Mundum, ſed animam opinati ſunt Gnoſtici, Diſs. 19. in Thucyd. n. 2.
Deum unicum Athenienſes Demetrium appellabant, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.
Deum, ſi terræmotu deterrere voluiſſet, ante inceptum facturum fuiſſe dicens Ageſipolis retinuit milites, Diſs. 48. in Thucyd. n. 2.
Deum tacebant Romani, cui ferias indicerent, propter terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. num. 3. 9.
Deum Latini venerabantur Aeneam, Diſs. 7. in Virg. n. 32.
Deum, quum mundum condidit, legem ſciviſſe tradiderunt Stoici, & Plato, qua omnes tenerentur, & hanc eſſe Fatum voluerunt, Diſs. 12. in Virg. n. 3.
Deum quendam Barbarum Incolæ Meroës Inſulæ colebant, Diſs. 23. in Virg. n. 6.
Deum Pana mortuum eſſe voce nunciari audivit Aemylianus, Diſs. 17. in Liv. n. 5. Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Deum auctorem animorum Plato facit, minores verò Deos corporis, Diſs. 12. in Liv. n. 1.
Deum ipſum corpus eſſe Tertullianus exiſtimavit, Diſs. 17. in Liv. n. 6.
Deum λυκόκτονον Sophocles Apollinem appellat, & quare, Diſs. 18. in Liv. n. 2.
Deum ſine ullo templo, aut ſimulacro colebant Syri, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Deum ſe adorari primus Diocletianus voluit, Diſs. 22. in Liv. n. 25.
Deum unum eſſe Pythagoras aſſirmavit, Diſs. 43. in Cic. n. 4.
Deus nullius auctor mali iuxta Socratem, Platonem, & Euripidem, Diſs. 2. in Eurip. n. 7. & Diſs. 19 in Thucyd. n. 1, Diſs. 35. in Thucyd. n. 1.
Deus divitiarum Plutus Diſs. 8. in Eurip. n. 6. 7. cur cæcus, & claudus fingatur a poëtis, Diſs. 33. in Anthol. n. 2.
Deus Inferorum cur Ἄδης a Græcis vocetur, Diſs. 51. in Anthol. n. 6. Diſs. 7. in Eurip. num. 7. varia illius nomina, Diſs. 7. in Eurip. n. 7.
Deus Inferorum cur habeatur Pluto, Diſs. 7. in Eurip. n. 7.
Deus auſert bona, ſi quis illis non utatur, Diſs. 80. in Anthol. n. 8.
Deus Summanus quid ſit, Diſs. 8. in Eurip. n. 6. iaculatur fulmina nocturna, & maximè dira, Diſs. 40. in Virg. n. 5.
Deus Latinorum Ianus dicitur inventor navium, Diſs. 12. in Eurip. n. 16.
Deus humilia extollit, ſublimia deprimit, Diſs 18. in Eurip. n. 1. 2.
Deus eſt mortali iuvare mortalem, Diſs. 8. in Anthol. n. 3.
Deus quomodo a Stoicis definiatur, Diſs. 68. in Anthol. num. 5.
Deus admonet homines inſtabilitatis rerum humanarum frequentibus urbium mutationibus, Diſs. 77. in Anthol. n. 1. Diſs. 33. in Thucyd. num. 10 Diſs. 34. in Thucyd. n. 1.
Deus ulciſcitur inſultantes bonis, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.
Deus an ſit Mundus, Diſs. 40. in Anthol. n. 8. Diſs. 71. in Anthol. n. 2, & ſeqq. Diſs. 72. in Anthol. n. 8.
Deus eſt ipſa fortuna iuxta aliquos, Diſs. 80. in Anthol. n. 8. 9. Diſs. 23. in Virg. n. 6.
Deus Athletarum Hercules, Diſs. 6. in Anth. n. 12.
Deus venationis quare ſit Apollo, Diſs. 10. in Anthol. n. 16.
Deus non ſtatim punit impios, Diſs. 10. in Anthol. num. 19.
Deus comprehendi non poteſt, ideo tenebras habitare dicitur, & Iuppiter σκοτίτης colebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 21.
Deus omnium inventor, Diſs. 10. in Anthol. n. 22.
Deus eſt Amor, & Dijs imperat, Diſs. 8. in Virg. n. 15.
Deus ultione non gaudet, Diſs. 10. in Anthol, num. 19.
Deus gravis dicitur amor a Theocrito, Diſs. 13. in Anthol. n. 8, Diſs. 19. in Anthol. n. 6.
Deus Aquæ inſidens, hoc eſt informi materiæ cuncta effinxit, Diſs. 20. in Anthol. n. 3.
Deus dolorem cum voluptate coniunxit, Diſs. 41. in Anthol. n. 5.
Deus imberbis fingitur Apollo, Diſs. 42. in Anthol. n. 14.
Deus fabricam Univerſi a terrâ incepit, Diſs. 43.
in

in Anchol n. 6. Diſs. 31. in Liv. num. 18.

Deus Ignem, & Terram primos procreavit, Diſs. 43. in Anchol. n. 6.

Deus impijs pœnas conſtituit, quas furias appellant, Diſs. 59. in Thucyd. n. 7. has nemo effugit, Diſs. 19. in Thucyd. n. 8.

Deus Bonus, & Futinus, ſeu Mutunus quis eſſet, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.

Deus conſilijs hominum utitur ad ipſorum ſalutẽ, Diſs. 76. in Anthol. n. 7. Diſs. 35. in Thuc. n. 7.

Deus hominum conſilia ſæva in ipſorum perniciem vertit, Diſs. 18. in Liv. n. 7.

Deus numero impare gaudet, Diſs. 30. in Liv. num. 7.

Deus Athenienſibus peſtem immiſit ob eorum crudelitatem, Diſs. 38. in Thucyd. n. 1.

Deus, ſi genitus fuiſſet, mortalis eſſet, Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.

Deus neque finem, neque principium habet, Diſs. 39. in Thucyd. n. 2.

Deus ipſe eſt Fatum, Diſs. 8. in Virg. n. 4. 8. Diſs. 13. in Virg. n. 2.

Deus ſæpe vocata eſt Venus, Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Deus Mius propter Maieſtatem vocabatur a Tuſculanis Iuppiter, Diſs. 30. in Liv. n. 43.

Deus claviger quare Ianus appellaretur, Diſs. 30. in Liv. n. 60.

Deus quum finxit hominem, artes ad vitam neceſſarias ei tradidit, Diſs. 30. in Cic. n. 3.

Deus quidam habitus eſt Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 4. *Vide. Dei. Deo. Dij.*

Deus Socrati ſemper præſto erat, qui a fugiendis ipſum deterreret, Diſs. 17. in Liv. num. 50. & etiam Plotino, Diſs. 17. in Liv. n. 10.

Dexterâ in parte inſidebat ſolio eodem Sopater, quum Conſtantinus iura reddebat, Diſs. 64. in Cic. num. 6.

Dexterâ ex parte in ſiniſtram quare moveretur chorus, dum ſtrophas canebat, Diſs. 19. in Liv. n. 52.

Dextera fidei ſacra erat, & eâ involutâ ſacra fiebant fidei, Diſs. 26. in Thucyd. num. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.

Dextera pro fide accipitur, Diſs. 26. in Thucyd. n. 5. Diſs. 22. in Eurip. n. 6.

Dexteram partem augures ad Occidentem eſſe voluerunt, Diſs. 19. in Liv. n. 8. orantes ad meridiem, Diſs. 19. in Liv. n. 25. Homerus ad Orientem, Diſs. 19. in Liv. n. 12. alij ad ſeptentrionem, Diſs. 19. in Liv. n. 13.

Dexteram tangebant ſupplices, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 3. 4.

Dextra Gratias quare Apollo gerat, levâ ſagittas, Diſs. 38. in Thucyd. n 6.

Dextrâ ex parte datum ſternutamentum Themiſtocli omen victoriæ fuit, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3.

Dextrâ, & ſiniſtrâ pariter utentes milites laudandi ſunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 2.

Dextræ tibiæ in quo differ ent a ſiniſtris, Diſs. 57. in Anthol. n. 8. Diſs. 60. in Anthol. n. 4.

Diadema Reges, & eorum filij geſtabant, Diſs. 6. in Eurip. n. 17.

Diadema quum habebant ſimulacra Bacchi, ſignificant eum fuiſſe Regem, Diſs. 45. in Anthol. n. 5.

Diadema Macedonicum poſuit Antigonus, & Hederam ſumpſit, Diſs. 45. in Anthol. n. 7. Diſs. 78. in Anthol. n. 4.

Diadema non recuſaſſe Cæſari exitio fuit, Diſs. 21. in Liv. n. 10.

Diadema quis primus Imperatorum Romanorum ſumpſerit, Diſs. 22. in Liv. n. 27.

Diadema habebat Iuno, Diſs. 25. in Virg. n. 7.

Diadema Tigranes ad Cæſaris pedes abiecit, a quo dono acceepit, Diſs. 4. in Liv. n. 6. Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Diadematis loco Reges aſſumpſerunt haſtas, ne divinitatem quandam ſibi vindicarent, Diſs. 25. in Virg. n. 7.

Diætæ, & cubicula erant in ambulationibus, Diſs. 24. in Cic. n. 6.

Diagondas Thebanus ſuſtulit nocturna Sacra, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.

Diagoras Rhodius complexus tres filios victores Olympiæ gaudio expiravit, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3.

Dialectica a Zenone Eleate inventa eſt, Diſs. 45. in Cic. n. 5. Diſs. 80. in Cic. n. 4.

Dialectica Stoicorum quàm ieiuna, & arida fuerit, & quare, Diſs. 59. in Cic. n. 3. & ſeqq.

Dialecticâ Chryſippi Deos uti quidam dixerunt, Diſs. 59. in Cic. n. 6.

Dialectica Chryſippi anteponenda dialecticæ Ariſtotelis, Diſs. 60. in Cic. n. 5.

Dialectica cognationem habet cum oratoriâ facultate, & in quo ab ea differat, Diſs. 62. in Cic. n. 7.

Dialecticæ argutiæ dicuntur laquei, Diſs. 59. in Cic. n. 1.

Dialecticam qui maximè omnium diſciplinarum excoluerint, Diſs. 60. in Cic. n. 1.

Dialecticam parietum firmitati comparabant Stoici, Diſs. 60. in Cic. n. 4. putamini ovi, Diſs. 60. in Cic. n. 4. nervis, & oſſibus, Diſs. 60. in Cic. n. 4.

Dialecticam Diogenes docuit Carneadem, Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Dialectici philoſophi ortum habuerunt ab Euclide Megarenſi, Diſs. 56. in Cic. n. 2.

Dialecticorum Syllogiſmorum varia nomina, & genera, Diſs. 60. in Cic. n. 2. 3.

Dialecticorum merces erat mina, Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Dialis Flamen *Vide. Flamen Dialis.*

Dialogi Ciceronis de Oratore quæ fuerit occaſio, Diſs. 17. in Cic. n. 8. 9.

Dialogos de Philoſophiâ ſcripſit Simo, quum artem ſutoriam exerceret, Diſs. 80. in Cic. num. 2.

Dialogum, qui Phædrus inſcribitur, Plato adoleſcens ſcripſit, Diſs. 31. in Liv. n 20.

Diameter arundinum indicarum, Diſs. 76. in Anthol. num. 5.

Diana ſagittas, habet, quòd morbos afferre putetur, Diſs. 50. in Anthol. 15. Diſs. 38. in Thucyd. n. 8.

Diana cur venationis Dea habeatur, Diſs. 10. in Anthol. n, 16.

Dia-

Diana quare ſoror Apollinis dicatur, Diſs. 26. in Anthol. n. 15.

Diana innupta degit, quia venationi præeſt, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.

Dianâ, & Apolline adhuc in terra verſantibus Opis, & Argis Virgines dona Hyperboreorum in Inſulam Delum tulerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 11.

Diana præerat nuptijs, Diſs. 29. in Thucyd. num. 2. Lyſizona vocabatur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

Dianæ interfectorum cervorum cornibus aram Apollo annum ætatis quartum agens fabricavit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 5.

Diana compoſita eſt ex voce, *Diva*, & *Jana*; quare interdum producitur, Diſs. 30. in Liv. num. 57.

Dianæ, & Apollinis munere Delus eorum patria ſtabilita eſt, Diſs. 77. in Anthol. n. 2. Diſs. 39. in Thucyd. n. 6.

Dianæ comiteſerant Pleiades, Diſs. 69. in Anthol. n. 8.

Dianæ, & Apollinis quæ fuerit Patria, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.

Dianæ hoſtiis humanis faciebant Tauri populi Scythiæ, Diſs. 11. in Anthol. n. 1. Diſs. 17. in Eurip. n. 5. Ideo Diana ab illis dicta eſt *ταυροπόλος* Diſs. 11. in Anthol. num. 1.

Dianæ Epheſiæ templum conflagravit, qua nocte natus eſt Alexander, Diſs. 24. in Anthol. n. 1. & quam cauſam attulerit Hegeſias ſophiſta, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.

Dianæ, & Apollinis ſimulacrum erat Ianus, & ideo bifrons fingebatur, Diſs. 44. in Anthol. num. 1.

Dianæ Orthiæ ad aram præclarum erat plurimos caſeos furari, ſed tamen qui id feciſſet, plurimas plagas accipiebat, quas ſi ferebat patienter virtutis ergo coronabatur, Diſs. 56. in Anthol. n. 7.

Dianæ, ac Veneris Paphiæ idem numen erat, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.

Dianæ in Icaro informe lignum conſecratum erat, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.

Dianæ Epheſinæ templum in paluſtri loco erat, ne terræmotibus everteretur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.

Dianæ Perſicæ, & Epheſinæ templo, & ſpatio ſtadij circa ius aſyli conceſſit Alexander, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. hoc ſpatium auxerunt Mithridates, & deinde Antonius, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10.

Dianæ Epheſinæ templum incendit Eroſtratus, ut ſibi famam quæreret, Diſs. 5. in Virg. n. 5.

Dianæ templum Latinis colendum quare Servius Romæ conſtituerit, Diſs. 9. in Liv. n. 7.

Dianæ immolabantur cervi menſe Elaphebolione, Diſs. 30. in Liv. n. 42.

Dianæ patri immolabantur apri, Diſs. 30. in Liv. n. 42.

Dianæ templum Ægiræ erat, cuius Sacerdos Virgo, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Diuli qui dicerentur, Diſs. 6. in Anthol. n. 17.

Dibaphum cogitare apud Ciceronem eſt conſulatus petitionem meditari, Diſs. 22. in Liv. num. 11.

Dicaces ſunt Siculi, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Dicæarchus Peripateticus reliquam divinationem non admittebat, ſomnijs tamen fidem habendam eſſe cenſebat, Diſs. 19. in Eurip. n. 2.

Dicare aliquid volentes Veteres Deo, illud eius templo alligabant, Diſs. 25. in Thucyd. num. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.

Dicendi gloriâ florere quum poſſet Iſæus, ad alias artes animum appulit, Diſs. 2. in Eurip. num. 5.

Dicendi artem primus edidit Corax, ideo Metellus ſepulcro præceptoris corvum appoſuit, & inde iocus Ciceronis, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.

Dicendi præcepta primi tradiderunt Antiphon, vel Corax, & Tiſias ſiculi, Diſs. 33. in Thucyd. num. 4. Diſs. 31. in Cic. n. 2.

Dicendo de qualibet re propoſitâ diem conſumere poſſe ſe iactavit Creſiphon; ideo ex urbe expulſus eſt a Lacedæmonijs, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.

Dicta, & facta multa Diogenis, Diſs. 84. in Anthol. n. 7. 8. 10. 17.

Dicta fortia Spartanarum mulierum, Diſs. 58. in Anthol. n. 2.

Dicta multa Pythagoræ, & Pythagoricorum perobſcura, Diſs. 30. in Virg. n. 2. Platonis, Diſs. 90. in Virg. n. 3.

Dicta multa faceta Demoſthenis, Diſs. 27. in Cic. num. 1. 2.

Dicta multa faceta meretricum refert Athenæus, Diſs. 27. in Cic. n. 7. *Vide. Dictis.*

Dictamo ſibi evellunt ſagittas cervi, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. n. 2.

Dictator quinquies fuit Camillus, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.

Dictator habebat viginti quatuor lictores, Diſs. 22. in Liv. n. 3.

Dictator primus fuit Titus Lartius, Diſs. 22. in Liv. n. 6.

Dictator, Conſul, & Prætor duntaxat triumphare poterant, Diſs. 25. in Liv. n. 3.

Dictatorem creabant clavum figendi causâ peſtilentiâ graſſante, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.

Dictatoris inſtar eſt amor, Diſs. 15. in Anthol. num. 9.

Dictatoris Cæſaris Circi Maximi magnitudo, Diſs. 20. in Cic. n. 6.

Dictatura ante Syllam centum viginti annis uſurpata non fuerat, Diſs. 2. in Cic. n. 7.

ad Dictaturam ab aratro accerſitus eſt Cincinnatus, Diſs. 1. in Cic. n. 6.

Dictaturam perpetuam invaſit Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 7. deinde eâ ſe abdicavit, Diſs. 1. in Cic. n. 3. Diſs. 2. in Cic. n. 9.

Dicteria Comicorum ob impudicitiam uxorum quum ferre non poſſet Euripides, ad Archelaum conceſſit, Diſs. 3. in Eurip. n. 8. Diſs. 20. in Eurip. n. 23. *Vide. Dicta, Dictum.*

Dictis facetis Athenienſes reprehendebant, ſi quid perperam factum eſſet, Diſs. 65. in Cic. n. 1.

Dictorum in conviviis oblivíſci oportet, Diſs. 65. in Anthol. n. 16. 17.
Dictorum ſuorum ſecurim Demoſthenes appellabat Phocionem, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Dictum Socratis, ut oſtenderet principes eſſe triſtibus magis obnoxios, quàm humiliores, Diſs. 5. in Eurip. n. 4.
Dictum Euripidis, quum ipſum Archelaus rogaſſet, ut de ſe tragœdiam ſcriberet, Diſs. 5, in Eurip. n. 4.
Dictum Auguſti quum animam ageret, Diſs. 5. in Anthol. n. 2.
Dictum Lycurgi, quum vidiſſet agrum Lacedæmoniorum in æquales partes diſtributum, Diſs. 1. in Eurip. n. 13.
Dictum Euripidis de pulchris, Diſ. 3. in Eurip. n. 8.
Dictum Ariſtotelis, quum Euripi æſtum non intelligeret, Diſs. 4. in Eurip. n. 2.
Dictum, quod Orbis duos Soles ferre poſſet; Græciam autem duos Alcibiades ferre non potuiſſet, Diſs. 10. in Eurip. n. 19.
Dictum Xenophontis reprehenſum a Longino defenditur, Diſs. 56. in Anthol. n. 2. 3.
Dictum Craſſi, qui quum populum eſſet prenſaturus, Scævolam dimittebat, Diſs. 65. in Anthol. n. 23.
Dictum Timothei de Convivio Platonis, Diſs. 65. in Anthol. num. 25.
Dictum Æſchyli: Iovem eſſe omnia, Diſs. 68. in Anthol. n. 11. 12.
Dictum *noſce te ipſum* felicibus maximè convenit, Diſs. 78. in Anthol. n. 2.
Dictum Cæſaris audax in tempeſtate, Diſs. 80. in Anthol. n. 1.
Dictum Socratis de Antiſthene oſtentante pallij laceram partem, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Dictum Veſpaſiani Auguſti, quum Demetrius in exilium pulſus ei non paruiſſet, Diſs. 84. in Anthol. n. 7.
Dictum Callimachi; *magnus liber, magnum malum*, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
Dictum vetus: Venerem multis obfuiſſe, nemini autem profuiſſe. Diſs 15. in Anthol. n. 16.
Dictum Hegeſiæ, quum templum Dianæ conflagraſſet eadem nocte, qua natus eſt Alexander, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Dictum Ciceronis, quum Capitolium conflagraſſet, & Catulus magnificentius reſtituiſſet, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Dictum Plinij de Traiano, qui ſolito maturius incanuit, Diſs. 24. in Anthol. n. 2.
Dictum Auguſti, quum Tarraconenſes nunciarent, in eius arâ natam palmam, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.
Dictum Scipionis Africani ab Antonino Pio uſurpatum *malo unum civem ſervare, quàm mille hoſtes occidere*, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Dictum Probi: *ſi vita ſibi ſuppeteret, milites neceſſarios non futuros*, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Dictum adoleſcentis, qui non aſſurrexit, neque loco ceſſit Dercyllidi Imperatori, qui matrimonij expers conſenuerat, Diſs. 25. in Anthol. num. 5.
Dictum Democriti de valetudine tuendâ melle, & oleo, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.
Dictum Veſpaſiani de adoleſcente unguentis delibuto, Diſs. 34. in Anthol. num. 5.
Dictum Anaxagoræ, quum ei nunciaretur mors filij, Diſs. 41. in Anthol. num. 1.
Dictum Diogenis cynici de iuvene, qui raſâ barbâ, & unguentis delibutus equo inſidebat. & de alio, qui deraſum mentum habebat, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Dictum argutum Græci cuiuſdam ad Marcum Antonium, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.
Dictum Spartanarum mulierum filios in bellum dimittentium, & ſcutum tradentium, Diſs. 53. in Anthol. num. 3.
Dictum Oratoris: *ſilent leges inter arma*, Diſs 53. in Anthol. n. 3.
Dictum Sybaritæ cuiuſdam de Phiditijs Lacedæmoniorum, Diſs. 54. in Anthol. n. 3.
Dictum Leotychidæ Spartani de tabulatis domorum Corinthi, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Dictum Epaminondæ, turpe eſſe, quod Thebani fortiores Lacedæmonijs ſervirent, Diſs. 2. in Thucyd n. 7.
Dictum Simonidis, *memento te eſſe hominem*, Diſs. 14. in Thucyd. n. 1.
Dictum celebre Themiſtoclis de curſoribus, Diſs. 15. in Thucyd. n. 8.
Dictum Alcibiadis, quod Pericles efficeret, ne ratione redderet, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.
Dictum iocoſum Ciceronis, Diſs. 12. in Thucyd. num. 3.
Dictum Pythagoræ de conſcientiâ ſcelerum, Diſs. 19. in Thucyd. n. 8.
Dictum Platonis de Tyrannis, Diſs. 19. in Thucyd. num. 11.
Dictum Socratis, & Periandri de rectâ conſcientiâ, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.
Dictum Tiberij; *in Civitate liberâ liberam linguam eſſe oportere*, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Dictum Pyrrhonis de difficultate exuendi opiniones, Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.
Dictum Herondæ Lacedæmonij de homine otij damnato, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.
Dictum Lacedæmonij, quum Athenienſis dixiſſet Lacedæmonios ſæpe expulſos eſſe ab Iliſſo, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2.
Dictum Archilochi, quod ſatiùs eſſet Clypeum abijcere, quàm vitam profundere, propter quod ex urbe eiectus eſt a Lacedæmonijs, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Dictum Aeſchinis ad Socratem, quum ei nihil donare poſſet, ut alij, Diſs. 32. in Thucyd. n. 4.
Dictum, & factum Cyri, quum a Crœſo admoneretur, quod omnia donaret, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.
Dictum Epicratis de mittendis novem legatis ad Perſas, ut diteſcerent, Diſs. 32. in Thucyd. num. 7.
Dictum Regis Perſarum dantis urbem ei, qui pomum ingens donaverat, Diſs. 32. in Thucyd. num. 8.
Dictum argutum Diogenis, quum Demoſthenes in cauponam ire recuſaret, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs. 34. in Cic. n. 6.
Dictum Auguſti, & Antigoni de proditoribus, Diſs. 50. in Thucyd. n. 1.

Di-

Digitized by Google

Dictum Philippi, quòd omnes arces expugnabiles ſunt auro, Diſs. 51. in Thucyd. num. 4. quum Laſthenes quereretur ſe proditorem appellari, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Dictum Hannibalis quum Antiochus illum de exercitu interrogaſſet, Diſs. 53. in Thucyd. num. 3.
Dictum Virgilij *poſſunt, quia poſſe videntur* in bello veriſſimum eſt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 5.
Dictum Antiſthenis, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Dictum Catonis, Diſs. 56. in Thucyd. num. 5.
Dictum Heracliti *lux ſicca anima ſapientiſſima*. Diſs. 19. in Eurip. n. 17.
Dictum Terentij in poëtas, qui ſuas comœdias reprehendebant, Diſs. 26. in Eurip. num. 11. Diſs. 7. in Virg. n. 1. Diſs. 32. in Cic. num. 2.
Dictum: *fugiendo fata in ipſa fata ruitur*, Diſs. 10. in Virg. n. 6.
Dictum quod belli nervi ſunt pecuniæ, Diſs. 21. in Virg. n. 7.
Dictum Flaminij de Philopœmene, qui exercitum ſine pecuniâ habebat, Diſs. 21. in Virg. num. 8.
Dictum Platonis de Cyrenenſibus, quòd quum felices eſſent, nullam legem ſervaturi eſſent, Diſs. 1. in Liv. n. 9.
Dictum Fabij Maximi nolentis accipere Tarentinorum Deos, Diſs. 2. in Liv. n. 3.
Dictum Caligulæ de Senecâ, quòd eſſet arena ſine calce, Diſs. 6. in Liv. n. 7. Diſs. 48. in in Cic. n. 2.
Dictum Stratonici in quendam, qui Alabandum Deum dicebat; Herculem verò Deum eſſe negabat, Diſs. 12. in Liv. n. 2.
Dictum Matronarum Romanarum *Margaritas eſſe feminis pro lictoribus*, Diſs. 22. in Liv. n. 10.
Dictum Conſtantij Imperatoris de Urbe Româ, & eius civibus, Diſs. 26. in Liv. n. 1.
Dictum Philippi de Athenienſibus, qui ſingulis bellis decem duces præficerent, Diſs. 4. in Cic. num. 3.
Dictum antiquum Conſules quotannis fieri, non verò poëtas, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Dictum vetus ex quolibet ligno Mercurium fieri, quodlibet autem ingenium non eſſe poëticis ſtudijs idoneum, Diſs. 8. in Cic. n. 5.
Dictum argutum Senecæ de Cnæo Lentulo avariſſimo, & infantiſſimo, Diſs. 11. in Cic. n. 6.
Dictum C. Fimbriæ Scævolam eſſe accuſandum, quòd non totum telum recepiſſet, Diſs. 17. in Cic. n. 3.
Dictum Agathonis poëtæ de his, qui parergon tanquam opus tractant; et opus tanquam parergon elaborant, Diſs. 24. in Cic. num. 5.
Dictum aliquid Lycurgi, quod crimen levaret, magnopere adiuvabat reos, Diſs. 36. in Cic. num. 7.
Dictum Quintiliani de Cicerone, Diſs. 47. in Cic. n. 10.
Dictum Socratis, quum multas res venales in mercatu videret, Diſs. 54. in Cic. n. 7. de uxore iracundâ, Diſs. 55. in Cic. n. 2. quum eum aquâ parfudiſſet, Diſs. 55. in Cic. n. 2.
Dictum Carneadis de ſe, & Chryſippo, Diſs. 63. in Cic. n. 5.
Dictum iocoſum Carneadis de minâ, quam pro mercede Diogeni dederat, Diſs. 63. in Cic. num. 8.
Dictum Carneadis de Principibus, quòd alias artes adulatione præceptorum non diſcant, præter equitandi artem, Diſs. 63. in Cic. n. 9.
Dictum Iſocratis, quòd magiſtri aliorum eſſent Athenienſium diſcipuli, Diſs. 64 in Cic. n. 2.
Dictum Poſidonij, quod ſicuti nemo Venerem ab Apelle inchoatam abſolvere auderet, ita Panætij libros de officijs inchoatus perficere nemo tentavit, Diſs. 65. in Cic. n. 4.
Dictum Panætij, quum interrogaretur, an ſapiens amaturus eſſet, Diſs. 65. in Cic. n. 4.
Dictum cuiuſdam Spartani de Homero, & Heſiodo, Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Dictum Plinij veriſſimum eſt, quod quædam facta virorum non celebrantur, ut meruerunt, Diſs. 76. in Cic. num. 1.
Dictum Hyperidis, quum reprehenderetur, quòd contra leges feciſſet, Diſs. 76. in Cic. num. 6. quum Antipatri legati illius bonitatem laudarent, Diſs. 77. in Cic. n. 4.
Dictum Plutarchi de ijs, qui ad voluntatem multitudinis loquuntur, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Dictum oratoris Byzantini, quum interrogatus eſſet, quomodo ſe leges haberent Byzantij, Diſs. 79. in Cic. n. 8.
Dictum Roſcij de arte, Diſs. 81. in Cic. n. 3.
Dictum Thucydidis, quod ingenia tardiora melius Rempublicam gubernent, quàm acutiſſima, Diſs. 82. in Cic. num. 8.
Dictum Taciti quòd mutationes crebræ noceant Reipublicæ, Diſs. 82. in Cic. n. 8.
Dictum Plinij, quum quidam lectionem interpellaſſet, Diſs. 86. in Cic. n. 4.
Dictum Senecæ, quòd ad bonam mentem paucis libris opus eſt, Diſs. 86. in Cic. num. 5.
Dictum Plinij, quòd nullus liber tam malus ſit, ex quo nihil utilitatis percipiatur, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Dictum Demoſthenis, quòd in toto genere dicendi actio primas teneat, Diſs. 17. in Cic. num. 5. Diſs. 87. in Cic. num. 4. *Vide. Dicta.*
Dictynnæ, & Veneris Paphiæ idem numen eſt, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.
Dictys Cretenſis non eſt hiſtoria belli Troiani, Diſs. 1. in Thucyd. n. 6. Diſs. 5. in Virg. n. 7.
Dictys Cretenſis ante Homerum floruit, Diſs. 13. in Eurip. n. 2.
Dictys Perſeum in Seriphum delatum ſuſtulit, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Didia Lex conviviorum ſumptus præſcribebat omnibus Italis, & pœnam ſtatuebat ijs, qui convivijs interfuiſſent, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Dido pudicitiæ cauſa ſeſe interfecit, Diſs. 15. in Liv. num. 10. Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Dido ob pulchritudinem perijt, Diſs. 40. in Anthol. n. 7.
Dido quomodo deluſerit Pygmalionem, qui eius virum Sichæum interfecerat, Diſs. 20. in Virg. n. 1. 2.
Didonis hoſpes Æneas nunquam fuit, Diſs. 15. in Liv. n. 9.
Didonia Theſauros ſe reperiſſe ſomniavit Cæſel-

ſellius Baſſus, idque Neroni perſuaſit, & deluſus ſibi mortem couſeivit, Diſs. 41. in Thucyd. num. 8.
Didymus Chalcenterus appellatus tria millia librorum conſeripſit, Diſs. 6. in Cic. n. 8.
Die uno Tarſon, & Anchialon urbes condidit Sardanapalus, Diſs. 10. in Anthol. num. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.
Die eodem Philippus tres nuncios lætiſſimos accepit, Diſs. 18. in Eurip. n. 5. inter quos recenſetur victoria Olympica, Diſs. 6. in Anthol num. 9.
Die uno Titus in ludis decem millia ferarum dedit, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Die natali Antipater quotannis febri laborabat, Diſs. 19. in Anthol. n. 2.
Die altero quidam ex Europâ in Africam pervenerunt, Diſs. 76. in Anthol. n. 6.
Die ſeptimo, vel ſexto quidam e Siciliâ Alexandriam, & ab Herculis columnis Oſtiam pervenerunt, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.
Die nono funeris cena novendialis mortuis dabatur, Diſs. 31. in Anthol. n. 5. Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Die mortis Poppææ Nero immenſam vim odorum concremavit, Diſs. 34. in Anthol. n. 7.
Die, quo barbam primùm deponebant, etiam comam riſecabant. Diſs. 42. in Anthol. num. 16.
Die, quo Barbam deponebant, non ſumebant togam, ſed antea, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.
Die ſeptimo Nuptiarum convivia inſtaurantur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Die uno Scipio Carthaginem novam expugnavit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Virg. num. 3.
Die nono luſtrabantur infantes mares, octavo feminæ, & nomen imponebatur illis, ideo hic dies vocabatur luſtricus, & nominalia a Tertulliano, Græci tamen die ſeptimo nomen imponebant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29. Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Die ſeptimo pleriſque infantibus ſolvitur umbilicus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Die, quo victoriam Græci ad Salamina contra Xerxem obtinuerunt, natus eſt Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 4. Diſs. 4. in Eurip. n. 1.
Die, & nocte ſepties Euripus Euboicus æſtum reciprocare dicitur, Diſs. 4. in Eurip. n. 1.
Die quadrageſimo poſt natalem ridere incipiunt homines, Diſs. 30. in Thucyd. n. 8. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Die uno ſex millia hominum interfici iuſſit Sylla, Diſs. 5. in Liv. n. 4.
Die, quo Romæ fundamenta iacta ſunt, Palilia celebrabantur, Diſs. 23. in Liv. n. 1.
Die quinto, vel ſeptimo quare exiſtant Nonæ; Idus verò decimo tertio, vel decimo quinto, Diſs. 30. in Liv. n. 9.
Die quoque nono nundinæ celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 19.
Die uno antiquitus celebrabantur ſaturnalia, poſtea tribus, deinde quinque, Diſ. 30. in Liv. n. 50.
Die viris templum Veſtæ ingredi licebat; non autem noctu, Diſs. 35. in Liv. n. 30.
Die eodem Cimon Perſarum copias terreſtres, & maritimas delevit, Diſs. 20. in Eurip. n. 18. Diſs. 36. in Cic. n. 8.
Die uno Aniſtis, & Philonides centum quinquaginta millia paſſuum conficiebant, Diſs. 37. in Cic. n. 1.
Die, quo obijt Carneades, Luna defecit, Diſs. 63. in Cic. n. 8.
Die uno ſententias, alio enthymemata, alio Epichiremata conficiebat Porcius Latro, Diſs. 86. in Cic. n. 9.
Diebus octo Navis oneraria vix circumnavigat Siciliam, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Diebus quot navis circumnavigaret Thraciam Siculi ſubiectam, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Diebus quindecim Octavius regno deturbavit Gentium Illyriorum Regem, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.
Diebus feſtis dumtaxat, & in triumphis an Conſules Scipionem eburneum geſtarent, Diſs. 22. in Liv. n. 21.
Diebus feſtis, Capitolini Iovis ſimulacrum minio inducebatur, Diſs. 28. in Liv. n. 7.
Diebus ſingulis millenos denarios Roſcio mercedem populus Romanus conſtituit, Diſs. 13. in Cic. n. 5.
Diei unius ſpectaculum μονημέριον dicabatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Diem Natalem fletu Thraces celebrant, Diſs. 31. in Eurip. n. 13.
Diem feſtum congiorum celebravit Dionyſius, & victori coronam auream propoſuit, & victor extitit Xenocrates Philoſophus, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Diem Natalem Veteres honorabant genio ſacra facientes, Diſs. 42. in Anthol. n. 1.
Diem conſumere poſſe dicendo de quolibet re ſe iactavit Cteſiphon; ideo a Lacedæmonijs ex urbe expulſus eſt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Diem primum menſis Græci Superis dicarunt; ſecundum Inferis, Diſs. 30. in Liv. n. 14.
Diem ultimum menſium a Demetrio Demetriadem appellarunt, Diſs. 30. in Liv. n. 66.
Diem integrum cuiuſdam convicia Pericles pertulit, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Diem nullum præteribat Apelles, quin lineam aliquam ducendo ſeſe exerceret, Diſs. 58. in Thucyd. num. 4 Diſs. 85. in Cic. n. 1.
Diem totum quum Hortenius in auctione perſediſſet, res venditas, emptores, & pretia memoriâ dixit, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Dierum propter imparem numerum Ianuarius Dijs cœleſtibus eſt conſecratus, inferis verò Februàrius propter parem, Diſs. 30. in Liv. n. 8.
Dierum quinquaginta eſt Ver apud Græcos, Diſs. 65. in Anthol. n. 5.
Dierum quadraginta ſpatio Pompeius Piratas delevit, Diſs. 14. in Eurip. n. 9.
Dierum anni numerum repræſentabat digitis Ianus, Diſs. 30. in Liv. n. 58. & Iuvenes trecenti ſexaginta in luſtratione exercitus Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Dierum plurimorum inediâ aliquibus medebatur Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 5.
Dies, an menſis, quo Nemeæ celebrabantur, ſignificetur nomine Ἱερομηνία Diſs. 6. in Anthol. n. 6.

Dies

Digitized by Google

Dies, quos honorabant Veteres, Diſs. 42. in Anthol. n. 5. 6. 11. 14.

Dies lætior quotieſcūque erat domino, cogebantur ſervi illum donis colere, Diſs. 42. in Anthol. n. 15.

Dies nonaginta ebrius perſeveravit Dionyſius iunior, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.

Dies nuptiarum tres erant, & eorum nomina, Diſs. 3n. in Thucyd. n. 7.

Dies lætos Thraces albis calculis numerabant; nigris verò triſtes, Diſs. 5. in Eurip. n. 3.

Dies quinque quomodo confecerit Mercurius ex luce Lunæ, Diſs. 43. in Virg. n. 5.

Dies multos exercitum Xerxis aluit Pythius, & Xerxes eius filium diſſecari iuſſit, Diſs. 93. in Thucyd. n. 7.

Dies ſeptemdecim conflagravit Carthago, quum everteretur, Diſs. 21. in Virg. n. 1.

Dies nefaſtæ quibus Dijs dicatæ eſſent, Diſs. 35. in Virg. n. 4.

Dies centum vigintitres ludi celebrati ſunt in Traiani reditu, Diſs. 1n. in Anthol. n. 10. Diſs. 3. in Liv. n. 1.

Dies ſeptem ludos edidit Maximus in præturâ filij, & quatuor millia pondo auri impendit, Diſs. 3. in Liv. n. 2.

Dies tres habebatur ſupplicatio ad omnia pulvinaria Deorum, Diſs. 25. in Liv. n. 6. quatuor dies habita eſt, quum Camillus Veios cepiſſet, Diſs. 25. in Liv. n. 6. quindecim ob res proſpere geſtas in Galliâ a Cæſare, Diſs. 25. in Liv. n. 7. Britanniâ aditâ viginti, Diſs. 25. in Liv. n. 7. aliàs quadraginta, & quinquaginta dies, Diſs. 25. in Liv. n. 7.

Dies duos celebratus eſt triumphus Pompeij, & tres Aemylij de Perſeo, Diſs. 27. in Liv. num. 1.

Dies trecentos ſexaginta continebat annus Romuli, Diſs. 30. in Liv. n. 2. 54. tercentum quatuor, Diſs. 30. in Liv. n. 54.

Dies triginta quinque menſes quidam Romuli continebant, Diſs. 30. in Liv. n. 2.

Dies quot ſingulis menſibus tribuerit Cæſar, Diſs. 3n. in Liv. n. 65.

Dies trecentos quinquaginta quatuor continebat annus Græcorū, & Hebræorum; Numæ verò trecentos quinquaginta quinque, Diſs. 30. in Liv. n. 4. 5. 64. 74.

Dies intercalares quomodo adderent Græci, & quomodo Numa, Diſs. 3n. in Liv. n. 4. 5. & quomodo Cæſar, Diſs. 3n. in Liv. n. 64.

Dies unde tricenos qui menſes continerent, & qui tricenos ſingulos ex Numæ conſtitutione, Diſs. 3n. in Liv. n. 5.

Dies proximus poſt Calandas, Nonas, Idus ater dicebatur, & quid eſſet, Diſs. 30. in Liv. num. 12.

Dies candidi pro felicibus accipiuntur, Diſs. 30. in Liv. n. 15.

Dies qui faſti, qui nefaſti, & qui interciſi, & qui profeſti, & faſti dicerentur, Diſs. 30. in Liv. n. 16. 17.

Dies comitiales, comperandini, & ſtati qui eſſent, Diſs. 3n. in Liv. n. 22. 25. qui præliares, Diſs. 30. in Liv. n. 23.

Dies ferales agebantur menſe februario, Diſs. 30. in Liv. n. 29.

Dies inauſpicati ob Cannenſem cladem, Diſs. 30. in Liv. n. 15.

Dies quot feriæ Latinæ continerent, Diſs. 30. in Liv. num. 25.

Dies Juſti triginta qui dicerentur, Diſs. 30. in Liv. n. 26.

Dies quinque Quinquatria celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 38.

Dies duos Decembri addidit Cæſar, Diſs. 30. in Liv. n. 49.

Dies primus anni ne prorſus otioſus omen eſſet anni otioſiſſimi, licet ab omni opere ceſſaretur, tamen omnis operæ aliquatenus adminiſtrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 63.

Dies quot habuerit annus, quo Cæſar annos ordinavit, Diſs. 30. in Liv. n. 65.

Dies trecentos ſeptuaginta quatuor habebat annus Lanuvinorum, Diſs. 30. in Liv. n. 74.

Dies, quo Veſtalis defodiebatur, maximè infauſtus habebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Dies feſti, quos in honorem Scævolæ inſtituit Aſia, Mucia appellati ſunt, Diſs. 17. in Cic. num. 2.

Dies quot celebrarentur ludi Romani, Diſs. 19. in Cic. n. 2. 3.

Dies ſeptem, qui nominibus errantium ſiderum ſunt inſigniti, referebant currus, qui ſepties metam circuibant, Diſs. 20. in Cic. n. 14.

Dies poſt quadraginta teſtudines marinæ reviſunt ova, quæ edita condiderant terrâ, Diſs. 38. in Cic. n. 4.

Dies noctibus iungebat Porcius Latro ſe exercens, Diſs. 85. in Cic. n. 2.

Dieſpiter eſt aër infimus, Diſs. 68. in Anthol. num. 7.

Differentia inter ambitionem, & ambitum, Diſs. 88. in Cic. n. 7. inter togam candidam, qua utebantur magiſtratum petentes, & eam, qua utebantur ceteri Romani, Diſs. 89. in Cic. n. 1.

Differentia inter Comœdiam, & tragœdiam, Diſs. 5. in Eurip. n. 4.

Differentia inter Stoicos, & Cynicos, Diſs. 84. in Anthol. n. 11. Diſs. 55. in Cic. n. 4. 5.

Differentia inter Peripateticos, & Stoicos, Diſs. 5c. in Cic. n. 5.

Differentia inter Academicos, & Pyrrhonicos, Diſs. 57. in Cic. n. 3. 7.

Differentia inter Dialecticam, & artem oratoriam iuxta Zenonem, Diſs. 62. in Cic. n. 7.

Differentia inter Philoſophum, & oratorem, Diſs. 42. in Cic. n. 6. Diſs. 44. in Cic. n. 8.

Differentia inter Grammaticam, & Grammatiſticam, Diſs. 6. in Cic. num. 2.

Differentia inter carceres, & carcerem, Diſs. 20. in Cic. num. 7.

Differentia inter Urbes, & Oppida, Diſs. 23. in Liv. num. 7.

Differentia inter molam ſalſam Romanorum, & Græcorum, Diſs. 41. in Virg. n. 9. 11.

Differentia inter hoſtias, & victimas, Diſs. 43. in Virg. n. 4.

Differentia inter Scipionem bellum in Africam transferentem, & Alcibiadem Siculis bellum infe-

inferentem, Diſs. 44. in Thucyd. n. 8.
Differentia nulla eſt inter mortem, & vitam, Diſs. 40. in Thucyd. n. 8.
Differentia in adibendâ aquâ in ſacrificijs Deorum infernorum, & Cœleſtium, Diſs. 28. in Thucyd. n. 5.
Differentia inter doctum, & indoctum, Diſs. 12. in Thucyd. n. 1.
Differentia in enarrandis rebus geſtis inter hiſtoricos, & poëtas, Diſs. 2. in Thucyd. n. 1. 2. Diſs. 37. in Virg. n. 1. 4.
Differentia inter ludum, & iocum, Diſs. 80. in Anthol. num. 3.
Differentiam, quam facit actio, ut cognoſceret Demoſthenes, Satyrus hiſtrio verſus aliquot Euripidis eum recitare iuſſit, & eoſdem poſtea ipſe recitavit, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Difficillima eſt ars hiſtrionum, Diſs. 13. in Cic. num. 5.
Difficultas artis oratoriæ, imperatoriæ, civitatum regendarum, philoſophiæ, & poëticæ, Diſs. 4. in Cic. per tot. Diſs. 8. in Cic. n. 6. Diſs. 13. in Cic. n. 4.
Digitis duobus quum Milo Crotonienſis malum detinaret, extorquere validiſſimi viri non potuerunt, Diſs. 15. in Anthol. n. 10.
Digitis crepantibus dominus a Servis matellam petebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 17.
Digitis paucis a morte diſtare navigantes meritò dixit Iuvenalis, Diſs. 76. in Anthol. n. 3.
Digitis cæſis fœdus inibant Scythæ, & Reges Orientis, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 5.
Digitis numerum dierum repræſentabat Ianus, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Digitis compreſſis pugnum eſſe ſimilem Dialecticæ Zeno dicebat, Diſs. 62. in Cic. n. 7.
Digitis compreſſis crepitum edentis in ſpeciem ſtatua Sardanapali ſepulcro impoſita erat, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.
Digito Cyclopis eius magnitudinem expreſſit Timanthes, Diſs. 1. in Eurip. n. 8.
Digito ſervus anulum detrahens, in quo erat effigies Tiberij ſervavit dominum, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 23.
Digito Iovis Olympii Phidias inſcripſit *Pantarces pulcher*, Diſs. 2. in Thucyd. n. 4.
Digito monſtrari præclarum ſibi ducebant Demoſthenes, & Horatius, Diſs. 15. in Thucyd. num. 2.
Digito infami admovebatur ſaliva mixta pulvere labris, & fronti puerorum in eorum luſtrationibus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30. 31.
Digitos duodecim non excedebant tibiæ Phœnicum, quæ Gingrinæ dicabantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.
Digitos diduxiſſe in canendo tibiâ Hyagnim ferunt, Diſs. 62. in Anthol. n. 7.
Digitos uſque dexteram involuebant ſacrificantes fidei, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.
Digitum præbuit Iſis, non mammam nutriens filium Malcandri, Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Digitum Herculi amputavit Leo Nemeæus, qui ſepultus eſt, addito deſuper leone, Diſs. 32. in Anthol. n. 10.
Dignitas magna augurum, Diſs. 19. in Liv. n. 14.
Dignitas Regum in Europâ a Romulo conſtituta eſt, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Dignitas iudicum, Diſs. 26. in Cic. n. 1. 2.
Dignitatem maximam apud Syros ſecundùm Regem habebat Sacerdos Herculis Tyrij, Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Dignitatem ſignificant purpura, lictores, faſces, ſecures, Diſs. 22. in Liv. n. 11.
Dignitates nacti humiles inſolentiores ſunt, quàm qui illis innutriti ſunt, Diſs. 78. in Anthol. num. 5. 6.
Dignitatis ſecundum poſt oratores gradum obtinebant Iuriſconſulti, Diſs. 40. in Cic. n. 1.
Dignos quia præterear Plutus, & indignis divitias largitur, fingitur claudus, Diſs. 33. in Anthol. n. 2.
Dij cur menſas Aethiopum accedere dicantur ab Homero, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Dij παλαμναῖοι, vel ἀποτρόπαιοι quos Latini Averruncos vocant, Diſs. 17. in Eurip. n. 6. Diſs. 18. in Eurip. n. 4.
Dij veniam non dant ijs, qui in ſupplices peccaverunt, Diſs. 21. in Eurip. n. 15.
Dij, qui ſomnia mittere putabantur, Diſs. 19. in Eurip. n. 8. 16.
Dij nunquam conſeneſcunt, ideo fingitur, quod Hebe ipſis ad pocula miniſtret, Diſs. 7. in Anthol. n. 2.
Dij Iudices inter Minervam, & Neptunum, cuinam Attica obtingere deberet, decreverunt ei, qui rem utiliorem produxiſſet, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Dij, qui nunquam homines fuerunt, humanis vitiis caruerunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 7.
Dij quum celebrarent ſolemne convivium Minerva tibijs cecinit, ſed irriſa eſt a Iunone, & Venere, Diſs. 61. in Anthol. n. 2.
Dij appellati ſunt θεοὶ a currendo, Diſs. 72. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Eurip. n. 8.
Dij iurabant per Stygem paludem, Diſs. 83. in Anthol. n. 8. & ſi falſum iuraſſent, privabantur annum, & aliquos dies ambroſiâ, & nectare, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Dij aliquorum animalium ſpeciem induiſſe dicebantur; ideo ea non immolabantur, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Dij omnes an Cœlum habitent, Diſs. 23. in Anthol. n. 7. 8.
Dij omnes dona tribuerunt feminæ a Vulcano efformatæ, ideo Pandora eſt appellata, Diſs. 15. in Anthol. n. 4. Diſs. 16. in Eurip. n. 1.
Dij alij ſunt ſuperi, alij inferi, alij medioxumi, Diſs. 23. in Anthol. n. 8.
Dij Samothracum colebantur arcanis ſacris, & qui eſſent, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Dij concedebant initiatis myſterijs Cereris omnia, quæ petebant, Diſs. 39. in Anthol. n. 8.
Dij, qui coniungebantur templis, & ſtatuis, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.
Dij duodecim maiores, Diſs. 44. in Anthol. n. 5.
Dij in ſe ipſis habent gaudia non extrinſecus accerſita, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Dij,

Digitized by Google

Dij, quibus dicatæ erant palæſtræ, Diſs. 16. in Thucyd. n. 7. Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.
Dij multi, quos colebant Veteres, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9. 10.
Dij Averrunci qui ſint, Diſs. 19. in Thucyd. num 5. Diſs. 17. in Eurip. n. 6. Diſs. 18. in Eurip. n. 4.
Dij puniverunt eos, qui templa violarunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. 11.
Dij, qui præerant nuptijs, Diſs. 29. in Thucyd. num. 2. erant quinque, Diſs. 29. in Thucyd. num. 2. 5. coniugales appellabantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 5. illis ſacrificabatur Porcus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Dij ſi naſcerentur, in Cœlo naſcerentur, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.
Dij, qui ἐργάναι dicebantur, manibus, & pedibus carebant, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.
Dij etiam fatis obnoxij ſunt, Diſs. 8. in Virg. num. 3 4. Diſs. 11. in Virg. n. 2. Diſs. 13. in Virg. n. 2.
Dij, quos advexerat Aeneas, colebantur in templo non procul a foro, & ſedentes haſtas manibus tenebant, Diſs. 15 in Virg. n. 4.
Dij Magni vocabantur, quorum ſacra Chryſe dedit Dardano, Diſs. 15. in Virg. n. 5. Penates, Diſs. 16. in Virg. n. 4.
Dij Penates qui eſſent, Diſs. 16. in Virg. n. 3. & ſeqq.
Dij Penetrales ſunt Penates, Diſs. 16. in Virg. num. 6.
Dij non iraſcuntur, Diſs. 19. in Virg. n. 11.
Dij, qui in pleriſque civitatibus colebantur, Diſs. 23. in Virg. n. 6. Diſs. 24. in Virg. num. 1. 2. Indigenæ appellabantur, Diſs. 24. in Virg. n. 5. placabantur, quum alicui regioni bellum inferebatur, Diſs. 24. in Virg. num. 5. 6.
Dij gentium nihil aliud erant, quàm partes Mundi, & elementa, Diſs. 25. in Virg. n. 2.
Dij, qui perturbationibus humanis afficiuntur, cuius generis ſint, Diſs. 36. in Virg. n. 2. 3.
Dij vocantur etiam poſt obitum manes, Diſs. 36. in Virg. n. 4.
Dij, qui fulmina iaculantur, Diſs. 40. in Virg num. 5. 8.
Dij gaudent honoribus hominum, Diſs. 41. in Virg. num. 16.
Dij Magni vocabantur Iuppiter, Iuno, & Minerva, & Penates, quibus conſecrati erant ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 6.
Dij, quos precabantur iudices, ut ſe perderent, ſi peierarent, Diſs. 26. in Cic. n. 8. *Vide. Dyſ.*
Dijpolia appellabantur quædam ſacrificia, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.
Dij gentium antiquior Moſes, Diſs. 14. in Cic. num. 2.
Dijs templa non dedicabant Perſæ, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Dijs victimarum nullam partem Perſæ comburebant, Diſs 69. in Anthol. n. 1.
Dijs duodecim aræ Athenis conſtitutæ erant, Diſs. 18. in Eurip. n. 4.
Dijs conveniunt veſtes pictæ, Diſs. 25. in Eurip. num. 20.
Dijs æquabantur triumphantes apud Romanos, Diſs. 25. in Eurip. n. 20 Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Dijs alijs cur ſeparatam eſſe Plutonem dicat Euripides, Diſs. 7. in Eurip. n. 8. Diſs. 9. in Eurip. n. 1.
Dijs exta adoleri unde originem habuerit, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.
Dijs gratiores ſunt victimæ mites, quàm feroces, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Dijs Orbem terrarum dividentibus quomodo Rhodus Soli contigerit, Diſs. 26. in Anthol. n. 8. Attica obtigit Minervæ, & Vulcano, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Dijs ſacrificabant Veteres, quotieſcumque carnes comedebant, aut vinum bibebant, Diſs. 35. in Anthol. num. 4.
Dijs preces quomodo faciendæ, Diſs. 41. in Anthol. n. 3. & ſeqq. & n. 9. & de quibus, Diſs. 19. in Virg. n. 7.
Dijs ſacrificabant Veteres, quum primùm barbam tondebant, Diſs. 42. in Anthol. num. 1. 11. 14.
Dijs terreſtribus, & infernis tantum nocturna, & occulta ſacra celebrabantur, Diſs. 48. in Anthol. num. 2.
Dijs, & nobis communes ſunt virtutes, Diſs. 49. in Anthol. n. 5.
Dijs pares habebantur victores in ſacris certaminibus, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.
Dijs cubi figura præcipuè dicabatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4
Dijs ipſis imperat amor, Diſs. 8. in Virg. n. 1.
Dijs quare tribuantur arma, & currus, Diſs. 25. in Virg. n. 4. & ſeqq. Diſs. 26. in Virg. n. 2. & ſeqq. n. 7. corpus quoddã æthereum attribuitur, Diſs. 26. in Virg. n. 7.
Dijs indecora licet fingant poëtæ, tamen ſervant præcepta artis, Diſs. 34. in Virg. per tot.
Dijs color albus gratiſſimus, Diſs. 42. in Virg. num. 4.
Dijs gratiſſimæ hoſtiæ ſunt oves propter manſuetudinem, Diſs. 43. in Virg. n. 5.
Dijs cœleſtibus quum ſacrificabatur, victimæ collum retro adducebatur, ut cœlum ſpectaret facies, ſecus ſi Inferis, Diſs. 44. in Virg. num. 7.
Dijs templa, & aras primi conſtituerunt Merops, & Phoroneus, Diſs. 19. in Liv. n. 4.
Dijs inferis foſſæ, & Megara, id eſt ædes tribuebantur, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Dijs cœleſtibus meridiem attribuebant Aegyptij, Diſs. 19. in Liv. n. 12.
Dijs gratias agere coacti ſunt Romani pro tot millibus civium interfectis a Cæſare, Diſs. 25. in Liv. n. 7.
Dijs dicabant dona populorum Victores poſtquam triumphaſſent, Diſs. 28. in Liv. n. 4. Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Dijs quanta dona offerrentur a triumphantibus, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Dijs Cœleſtibus propter imparem numerum dierum Ianuarius eſt conſecratus; Februarius propter parem Inferis, Diſs. 30. in Liv. n. 8.
Dijs ſuperis primum menſis diem; ſecundum verò Inferis dicarunt Græci, Diſs. 30. in Liv. num. 14.

Dijs inferis expiationes fiunt, Diſs. 30. in Liv. num. 28.

Dijs inferis ſacrificaturi aquâ aſpergabantur; ſuperis ſacrificaturi abluebantur., Diſs. 28. in Thucyd. n. 5.

Dijs templa conſtituit Ianus, Diſs. 30. in Liv. num. 55.

Dijs grata eſt caſtitas, Diſs. 31. in Liv. n. 1. 26.

Dijs omnibus, non ſolùm Veſtæ ſupplicabant Veſtales pro ſalute Imperij, Diſs. 31. in Liv. num. 12.

Dijs Penatibus ſcilicet Iovi, Iunoni, & Minervæ, qui Magni Dij appellabantur, conſecrati erant ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 6.

Dijs Samothracibus tres aræ in circo erant conſtitutæ, Diſs. 20. in Cic. n. 11. *Vide Dei. Deo. Deum. Dij.*

Diluvij metu montes habitabant antiquitus, Diſs. Diſs. 34. in Thucyd. n. 3.

Diluvio, ac tempeſtate factum eſt mare inter Europam, & Africam, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2.

Diluvio Deucalioneo Aetna demerſa non eſt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 4.

Diluvio demerſum iri Orbem terrarum tradit Beroſus, quum omnia ſidera in Capricorno convenerint, Diſs. 30. in Liv. n. 80.

Diluvium ogygium quando contigerit, Diſs. 36. in Anthol. num. 4. Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.

Diluvium univerſale contigit, antequam Ninus regnare cœperit centumquinquagintaduos annos, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.

Diluvium poſt Noëmus vitem, & vinum reperit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.

Diluvium fuiſſe hiemem anni magni quidam opinati ſunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21.

Diluvium ogygium quod præceſſit, tempus obſcurum dicitur, quod inter illud, & Olympiades eſt, fabuloſum nuncupatur, Diſs. 8. in Cic. num. 4.

Dimenſum menſura, quæ ſervis dabatur, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7. Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Dimidium dumtaxat capere poterant Orbi ex teſtamento eorum, qui proximi non eſſent, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.

Dimidium navium occultantes Thraſyllus, & Chabrias hoſtes ad prœlium evocarunt, Diſs. 9. in Liv. n. 9.

Dimidium toni eſſe hemitonium falsò dixit Ariſtoxenus, Diſs. 71. in Cic. n. 4.

Dinarchus orator, Diſs. 75. in Cic. n. 6. tempore Demoſthenis floruit, Diſs. 21. in Cic. num. 5.

Dinarchus Monichiam Macedonibus, & Caſſandro tradidit, Diſs. 33. in Cic. n. 6.

Dinias pictor ignobilis, Diſs. 48. in Cic. n. 5.

Dinolochi matri viſus eſt filius coronatus, qui mox Olympiæ victor fuit, Diſs. 19. in Eurip. num. 5.

Dio, quum Syracuſas liberaſſet a Dionyſio, à ſuis civibus eſt interfectus. Diſs. 20. in Eurip. n. 22.

Dio Syracuſanus a Platone edoctus non deterritus eſt Lunæ defectu, ne Dionyſium interficeret, Diſs. 10. in Thucyd. n. 10.

Dio Chryſoſtomus affirmat Troiam captam non fuiſſe, nec victores extitiſſe Græcos, ſed Troianos, Diſs. 16. in Eurip. n. 12. & ſeqq. Diſs. 14. in Liv. n. 2.

ſub Dio quaſdam preces peragebant magiſtratum petentes, Diſs. 19. in Liv. n. 9.

Dio Chryſoſtomus rhetorne, an philoſophus ſit, Diſs. 64. in Cic. n. 4. *Vide. Dion.*

Diocles Peparethius hiſtoricus, Diſ. 13. in Liv. n. 6.

Diocles mathematicus, Diſs. 7. in Cic. n. 2.

Diocletianæ Thermæ termille, & ducenta ſolia habuerunt, Diſs. 3. in Liv. n. 2.

ante Diocletianum purpurâ ſolùm veſtis Imperatorum diſtinguebatur a privatorum veſtibus, Diſs. 22. in Liv. n. 25.

Diocletianus an primus calceos geſtaverit gemmis, & auro ornatos, & principatus inſigne eſſe voluit, & tanquam Deum ſe adorari voluit, Diſs. 22. in Liv. n. 25, 26. Diſs. 24. in Cic. num. 4.

Diocletianus imperio ſeſe abdicavit, Diſs. 1. in Cic. num. 3.

Diodorus Dialecticus pudore interijt, Diſs. 12. in Virg. n. 7. Diſs. 66. in Cic. num. 2.

Diodorus vacuitatem doloris, & virtutem eſſe ſummum bonum cenſuit, Diſs. 45. in Cic. n. 8.

Diodorus Dialecticus motum negabat, Diſs. 66. in Cic. n. 2. Diſs. 83. in Cic. n. 10.

Diodorus Peripateticus Critolao ſucceſſit, Diſs. 66. in Cic. num. 2.

Diogenes Cynicus laſcivos verſus factitavit, Diſs. 40. in Anthol. num. 2.

Diogenes Herculi comparatur, Diſs. 8. in Anthol. num. 1.

Diogenes Apolloniates exiſtimavit ſummum Deum eſſe aërem, Diſs. 68. in Anthol. n. 10.

Diogenes Cynicus iuvenem unguentis delibutum, & equo reſidentem Hippopornum vocavit, & alium habentem barbam deraſam dixit accuſare naturam, quod non feminam, ſed virum fecerit, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.

Diogenes quid reſponderit, quum ei dicerent initiatos locum honoratiorem apud Inferos habere, Diſs. 39. in Anthol. n. 14.

Diogenes nullum ſervum habuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.

Diogenes Servus fuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Diogenes quid reſponderit Alexandro offerenti ſe daturum, quidquid peteret, Diſs. 82. in Anthol. n. 12.

Diogenes Xeniadis domini ſui Liberos ſine calceis ambulare aſſuefecit; ipſe nudis pedibus nivem calcabat, Diſs. 24 in Cic. n. 3.

Diogenes unus ex tribus legatis Romam miſſis oratione Menelao comparatur, Diſs. 42. in Cic. n. 4.

Diogenes auctor Cynicorum, Diſs. 55. in Cic. n. 5.

Diogenes negabat animalia carere ratione, Diſs. 38. in Cic. n. 2.

Diogenes dialecticam docuit Carneadem, Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Diogenes inutiles artes liberales pronunciavit, Diſs. 80. in Cic. n. 1.

Diogenes Babylonius dolori vi a Stoico factus eſt Epicureus, Diſs. 83. in Cic. n. 8.

Diogeni canis nomen inditum eſt, & quare, Diſs.

Diſs. 84. in Anthol. num. 5. 6.
Diogeni Ariſtippum Horatius antepoſuit, Diſs. 84. in Anthol. n. 12.
Diogenis dicta, & facta, Diſs. 84. in Anthol. n. 7. 8. 10. 17.
Diogenis in honorem convivia Athenis celebrabantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Diogenis dictum, quum Demoſthenes in cauponem ire recuſaret, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs. 34. in Cic. n. 6.
Diomedes detrectavit certamen cum Glauco propter hoſpitium, Diſs. 22. in Eurip. n. 3.
Diomedes exulavit poſt bellum Troianum, Diſs. 16. in Eurip. n. 29.
Diomedes an inſtituerit Pythia, Diſs. 3. in Anthol. n. 6.
Diomedes Thraciæ Rex profligatus eſt ab Hercule, Diſs. 7. in Anthol. n. 12.
Diomedes ſupervenit ſacrificante Aeneâ, qui caput, & faciem velavit, Diſs. 9. in Anthol. n. 9.
Diomedes condidit Arpos, Diſs. 35. in Thuc. n. 4.
Diomedes ante Æneam venit in Italiam, Diſs. 5. in Virg. n. 20.
Diomedes, & Ulyſſes verum Palladium non abſtulerunt, Diſs. 55. in Virg. n. 6.
Diomo rem divinam Herculi faciente canis rapuit femora; inde locus dictus Cynoſarges, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Dion quanto tempore ſtellas errantes ſimul in eundem locum reſtitui putaverit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21.
Dion Philoſophus Academicus, Diſs. 65. in Anthol. n. 25. *Vide. Dio. Dionem.*
ex Dione, & Iove nata eſt una Venus, Diſs. 59. in Anthol. n. 4.
Dionem ad evertendam Dionyſij tyrannidem impulit Plato, Diſs. 9. in Cic. n. 12.
in Dionem verſus compoſuit Plato, Diſs. 40. in Anthol. n. 3. *Vide Dio. Dion.*
Dionem Chryſoſtomum Traianus ſecum per urbem curru ducebat, Diſs. 10. in Cic. n. 4.
Dionyſi, & Oſiridis nomine idem numen ſignificetur, Diſs. 39. in Anthol. n. 6 Diſs. 44. in Anthol. n. 7. Diſs. 45. in Anthol. n. 8. Diſs. 46. in Anthol. n. 8. Diſs. 48. in Anthol. n. 7. Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Dionyſi quot fuerint, Diſs. 45. in Anthol. n. 6. Diſs. 46. in Anthol. n. 3.
Dionyſij Helicarnaſſei debile eſt argumentum, quo probare vult Ramenos a Græcis originem ducere, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 15. in Thucyd. n. 10.
Dionyſij tyrannidem ut everteret, Dionem impulit Plato, Diſs. 9. in Cic. n. 12.
Dionyſij imperium adamante vinciri dicebatur, Diſs. 78. in Anthol. num. 3. Diſs. 86. in Anthol. n. 7. Diſs. 1. in Liv. num. 1.
in Dionyſijs celebrabatur certamen tragicorum poëtarum, Diſs. 6. in Eurip. n. 4. Æſchyli nomen vocabatur, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.
Dionyſium Halicarnaſſeum graviorem Livio dicit Glareanus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Dionyſius iunior, quum nonaginta dies ebrius perſeveraſſet, oculos amiſit, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.
Dionyſius Athenienſes imitatus congiorum feſtum diem celebravit, & auream coronam propoſuit, qui primus congium biberet, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Dionyſius licet multis opibus abundaret, a pauciſ regno pulſus eſt, Diſs. 25. in Anthol. n. 7.
Dionyſius capite damnavit unum ex duobus, qui in convivio in ipſum maledixerant; alterum verò abſoluit, & quare, Diſs. 65. in Anthol. num. 19.
Dionyſius quot milites, & quot triremes habuerit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 5.
Dionyſius quum malos verſus faceret, tamen lætabatur, quum laudarent illos, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.
Dionyſius iunior ad docendam Grammaticam ſe contulit, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 18. in Eurip. n. 11.
Dionyſius eiectus è ſolio nullum amicum invenit, qui eius miſereretur, Diſs. 79. in Anthol. num. 3.
Dionyſius ſenior reprehendit Dionyſium iuniorem, quod opibus nullum amicum ſibi comparaverit, Diſs. 79. in Anthol. n. 7. Diſs. 32. in Thucyd. n. 9.
Dionyſius iunior credebat illis, qui dicebant ea, quæ vomerat, dulciora eſſe melle, Diſs. 41. in Thucyd. n. 3.
Dionyſius coluit Philoxenum, Diſs. 3. in Eurip. num. 10. Diſs. 72. in Cic. num. 6.
Dionyſius a Dione ſublatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. num. 22.
Dionyſius tyrannus gaudio interijt, Diſs. 52. in Virg. n. 7.
Dionyſius Corinthi ſcripſerunt Lacedæmonij Philippo, ut illi minarentur, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
Dionyſius victos Carthaginienſes nonniſi magnâ mercede liberavit, Græcos autem ſine pretio dimiſit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.
Dionyſius albis equis vehebatur, Diſs. 28. in Liv. num. 5.
Dionyſius Platoni aurigæ miniſterium præbuit, Diſs. 9. in Cic. num. 12.
Dionyſius neminem Platone cariorem habuit, deinde iniurijs affecit, Diſs. 64. in Cic. n. 6. Diſs. 66. in Cic. num. 5.
Dionyſius Phaſelites tradit Nicandrum Colophonium ex Aetolia eſſe, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Dionyſodorus dicitur ab Inferis epiſtolam miſiſſe quae doceber diſtantiâ centri terræ a ſuperficie, Diſs. 8. in Eurip. n. 8.
Dionyſodorus dialecticam maximè excoluit, Diſs. 60. in Cic. n. 2.
Dionyſum Deum eſſe quum pernegaret Lycurgus, & vites ſucciderer, ſibi tibias amputavit, Diſs. 13. in Anthol. n. 2.
Dionyſum Indi appellant Bacchum, Diſs. 45. in Anthol. num. 8. *Vide. Bacchum.*
Diopi genus tibiarum, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.
Dioſcoridem nunquam nominavit Plinius, a quo multa deſumpſit, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Dioſcorides Plinio in exponendis ſimplicium medicamentorum naturis anteponendus, Diſs. 46. in Cic. num. 8.
Dioſcorides multa unguenta ſanitatis tuendæ cau-

cauſâ recenſuit, Diſs. 34. in Anthol. n. 4.
Dioſcurides poëta, Diſs. 69. in Anthol. n. 1.
Diotima quibuſdam ſacrificijs peſtem impendentem diſtuliſſe fertur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.
Diphtheræ tragædorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 17.
Dipnoſophiſtarũ unus apud Athenæũ appellatur κειτουκεῖτος Ulpianus, & quare, Diſs. 7. in Anthol. n. 4.
Dipœnos ſtatuarius ignobilis, Diſs. 48. in Cic. num. 5.
Diſcebant Veſtales ſacrorum diſciplinam decem annos, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Diſcendi cauſâ perigrinari improbabile antiquitus videbatur, Diſs. 3. in Thucyd. n. 8.
Diſcendi cauſâ Pythagoras quas regiones, & quos præceptores adiverit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4. Diſs. 43. in Cic. num 2. Democritus, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. num. 4. Diſs. 43. in Cic. n. 5. Plato, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4.
Diſcendi ſtudium vehemens in aliquibus, Diſs. 92. in Cic. n. 1, 2.
Diſcendum Demoſthenem Quintilianus cenſet, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Diſcentem mori ſe optavit Solon, Diſs. 9. in Eurip. n. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Diſcere quæ præclarum ducebatur Romæ liberum hominem, ea docere turpe erat, Diſs. 22. in Thucyd. n. 7.
Diſcere filius artem ſi parentes non curaſſent, eos alere non tenebantur, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.
Diſcere quòd oporteat mathematicas diſciplinas, ut intelligantur, ita appellatæ ſunt, Diſs. 7. in Cic. n. 5.
Diſci argentei inſcriptio Delphico Apollini ſacrati a Baccho, Diſs. 46. in Anthol. n. 2.
Diſcincta vita pro ſoluto luxu uſurpatur frequenter a Seneca, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Diſciplinâ homo omnia diſcit, & ſine eâ nihil ſcit, Diſs. 52. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Liv. num. 5.
Diſciplina Lacedæmoniorum quamdiu viguerit, Diſs. 10. in Liv. n. 3. a Lyſandro diſſoluta eſt, Diſs. 51. in Anthol. n. 9. Diſs. 27. in Thucyd. n. 8. Diſs. 10. in Liv. n. 3.
Diſciplina populorum corrumpitur, quum ipſi æmulum non habent Diſs. 56. in Thucyd. n. 10. Diſs. 1. in Liv. n. 2. & ſeqq. Diſs. 2. in Liv. n. 1. & ſeqq.
Diſciplina corrumpitur navigatione, Diſs. 76. in Anthol. n. 12. 13.
Diſciplina augurum quam lævam, & quam dextetam partem deſignarit, Diſs. 19. in Liv. n. 8.
Diſciplina artes ad vitam neceſſarias primus homo non didicit; ſed naturæ vi, Diſs. 30. in Cic. num. 3.
Diſciplina nulla eſt, quæ non habeat aliquid iucunditatis, Diſs. 60. in Cic. n. 2.
Diſciplinæ deberi virtutem ut oſtenderet Lycurgus, quid fecerit, Diſs. 53. in Anthol. n. 6.
Diſciplinæ ſine longâ indagatione non comparantur, Diſs. 56. in Anthol. n. 1.
Diſciplinæ cauſâ adierunt Aegyptios, Phœnices, Chaldæos, Indos Pythagoras, Democritus Plato, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4. Diſs. 43. in Cic. n. 2. 5.
Diſciplinæ ſervantiſſimi fuerunt Romani quamdiu ſteterit Carthago, ſecus eâ everſâ, Diſs. 22. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. Diſs. 2. in Liv. n. 1. quamdiu ea viguerit, Diſs. 19. in Liv. n. 4.
Diſciplinæ mathematicæ. *Vide. Mathematica diſciplina.*
Diſciplinæ, quæ ad mores pertinet, conditor habetur Socrates, Diſs. 45. in Cic. n. 5.
Diſciplinæ omnes neceſſariæ ſunt oratori, Diſs. 13. in Cic. n. 4. Diſs. 61. 62. 78 in Cic. per totas.
Diſciplinæ omnes eadem fere ætate floruerunt, Diſs. 67. in Cic. Diſs. 68. in Cic. per tot.
Diſciplinæ nullius ignarus erat Antonius orator, & tamen expers habebatur, quia eas diſſimulabat, Diſs. 27 in Cic. n. 5. Diſs. 80 in Cic. n. 3.
Diſciplinæ Andronici hiſtrionis ſe tradidit Demoſthenes, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Diſciplinam Romanorum corrupit Pantomimorum ludicrum, Diſs. 18. in Anthol. n. 5.
Diſciplinam ſacrorum Romani ab Etruſcis acceperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Diſciplinam militarem corrupit Sylla, ut militibus ad omne facinus uti poſſet, Diſs. 4. in Liv. n. 7. Diſs. 2. in Cic. n. 7. Manlius, Diſs. 32. in Liv. n. 3.
Diſciplinam Romanorum corrupit Marcellus, Diſs. 2. in Liv. n. 3. Diſs. 12. in Liv. n. 4. Diſs. 24. in Liv. n. 14.
Diſciplinam Sacrorum Veſtales decem annos diſcebant, & decem alios docebant, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Diſciplinam auguratus tenebat Romulus, quæ multis libris continebatur, Diſs. 36. in Cic. num. 12.
Diſciplinam nullam animos ignoraſſe Plato exiſtimabat, antequam in corpus deſcenderent, Diſs. 57. in Cic. n. 1.
Diſciplinam militarem diſcentes in quibus exerceantur, Diſs. 84. in Cic. n. 1.
Diſciplinarum ſtudia ſunt remedium intemperantiæ, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.
Diſciplinarũ prout quiſque numerũ exiſtimabat, Muſarum etiam numerum fingebat, Diſs. 19. in Virg. n. 6.
Diſciplinarum omnium inventrices Athenæ an fuerint Diſs. 4. in Thucyd. num. 1. Diſs. 9. in Thucyd. n. 3. & ſeqq. Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. in Cic. per tot. Diſs. 15. in Cic. per tot.
Diſciplinarum ἐγκυκλοπαιδείαν didicerat Epiphanes, quum decimoſeptimo anno ætatis mortuus fuerit, Diſs. 78. in Cic. n. 3.
Diſciplinas omnes quòd Eratoſthenes teneret, Beta eſt appellatus, Diſs. 78. in Cic. n. 2.
Diſciplinis omnibus inſignis fuit Manilius Senator nullo doctore uſus, Diſs. 68. in Cic. n. 3. *Vide. Liberales artes. Liberales diſciplinæ.*
Diſciplinis omnibus operam dedit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 3.
Diſciplinis perdiſcendis ætatem impedimento eſſe

Digitized by Google

eſſe non putabant Priſci, Diſs. 64. in Cic. n. 2. *Vide. Artes. Doctrina. Scientia.*
Diſcipoli magiſtris in Quinquatribus mercedem exolnebant, Diſs. 30. in Liv. n. 39.
Diſcipuli Carneadis evadebant magiſtri aliorum, Diſs 63. in Cic. n. 6.
Diſcipulis præcipiebat Pictor, ut non in nnî ne laborarent, ſed in magnis, Diſs. 21. in Anthol. n. 4. Diſs. 10. in Liv. n. 1.
Diſcipolis præceptores apod Barbaros philoſophiam, qualem acceperant, tradebant, Diſs. 15. in Cic. n. 2.
Diſcipulis ſcripta non reliquerunt Socrates, Pythagoras, & Carneades, Diſs. 63. io Cic. n. 8.
Diſcipulos Athenienſium eſſe Magiſtros aliorum dixit Iſocrates, Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Diſcipulum Iovis Minoëm fuiſſe tradit Homerus, Diſs, 5. In Cic. n. 4.
Diſcipulus Marſyæ Olympus, non pater, Diſs. 62. in Anthol. n. 7.
Diſcordia an effecerit ſocietatem humanam, Diſs. 3. in Thucyd. n. 10.
Diſcordia ſemper eſt inter coniuges, Diſs. 15. in Anthol. n. 18. 19.
Diſcordia mundum diſſoluit, Diſs. 20. in Anthol num. 4.
Diſcordia inter Cives Romanos quando ceperit, Diſs. 12. in Liv. n. 7.
Diſcordia non invitata ad nuptias Thetidis, & Pelei aureum pomum proiecit, Diſs. 27. in Virg. n. 5.
Diſcordiam molta mala parere, ut admonerentur omnes, pictus erat Marſyas in templo Concordiæ, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
Diſcordias innumerabiles ſuſtulit Cicero, quum auctor fuit, ut decretum fieret, ne quis præteritorum meminiſſet, Diſs. 6. io Thucyd. num. 13.
Diſcordijs Mundus coniunctus eſt, Diſs. 3. in Thucyd. n. 10.
Diſertos vidiſſe moltos, eloquentem neminem dixit M Antonius, Diſs. 31. in Cic. n. 2.
Diſpoſitionem in M. Antonio laudat Tullius, Diſs. 17. in Cic. n. 5.
Diſpotatione Socratis commotus Eutyphron ab accuſatione patris deſtitit, Diſs. 56. in Cic. n. 7 Anytus ipſum capitis iodicio arceſſivit, Diſs. 56. in Cic. n. 7.
Diſputationes Stoicorum de ſapiente non inutiles ſunt, Diſs. 78. in Cic. n. 4.
Diſputatorem ſubtilem, non oratorem potat Cicero Demetriom Phalareom, Diſs. 41. in Cic. nom. 4. Diſs. 53. in Cic. n. 1.
Diſſimilitudo morum efficit, ut aliorum facta improbentur, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.
Diſtantia Siciliæ ab Italia, Diſs. 33. in Thocyd. num. 9.
Diſtantia a medio Mondi eſt altitudo, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14.
Diſtantia, quam excedere negat motum Seneca, Diſs. 48. In Thucyd. n. 20.
Diſtantia centri Terræ a ſuperficie, Diſs. 8. in Eurip. n. 8.
Diſtingui ſervos veſte decretum fuit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.
Ditem Patrem Galli auctorem ſuum ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 1.
Dithyrambos ſcripſit Plato, Diſs. 1. in Eurip. num. 5.
Diti ſacra erat cupreſſus, & quia ſucciſa non regerminat, funeribos adhibebatur, Diſs. 32. in Anthol. n. 8. Diſs. 23. in Thucyd. n. 6.
Ditis dona non ſunt divitiæ, ſed Solis, qui gignit aurum, Diſs. 26. io Anthol. n. 9.
Ditiſſimi Athenienſium quare Pentacoſiomedimni vocarentur. Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Diva ſuperba merito appellatur Victoria, Diſs. 28. in Liv. n. 8.
Diverſitas vitæ, & morum efficit, ut aliorum facta, & ſcripta improbentur, Diſs. 3. in Eurip. nom. 1.
Dives eſt non qoi multa poſſidet, ſed qoi paucis indiget, Diſs. 32. in Thuc. n. 10. *Vide. Divites*.
Dividentibus Dijs Orbem terrarum Rhodus obtigit Soli, Diſs. 26. in Anthol. o. 8. Attica obtigit Minervæ, & Volcano, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Dividere copias Dario ſuadebant Græci, qood optimum conſilium erat, Diſs. 52. in Thocyd. num. 5.
Dividere ſignificat *Iduare* etruſco ſermooe, Diſs. 30. in Liv. o. 9.
Divina ultio dicitur Adraſtea, Diſs. 10. in Eurip. n. 8. Diſs. 18. in Eurip. n. 13.
Divina primi Curetes contemplati ſont; ideo Iovem nutriſſe dicuntur, Diſs. 8. in Anthol. nom. 5. 6.
Divinæ res fabulis explicantur iuxta Saluſtiom, Diſs. 1. in Eurip. n. 2.
Divinæ Providentiæ pars eſt fortuna, Diſs. 78. in Anthol. n. 1. Diſs. 80. in Anthol. o. 5. 9.
Divinæ Providentiæ opinio eſt fundamentum philoſophiæ, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.
Divinæ ſapientiæ ſtudium ſuſcepit D. Auguſtinus Hortenſio Ciceronis lecto, Diſs. 49. in Cic. num. 8.
Divinarum rerum ſcientiâ ſe gloriantem Eutyphronem imperitum earum eſſe oſtendit Socrates, Diſs. 56. in Cic. n. 6.
Divinatio dicebatur cauſa, in qoa qois accuſator futurus eſſet quærebatur, & in eâ iudices iuramento ſoluti erant, Diſs. 26. in Cic. n. 5.
Divinatione qoot genera avium eſſent, Diſs. 19. in Liv. n. 10.
Divinationem reliquam non admittebant Cratippos, & Dicæarchus, fidem tameo ſomnijs habebant, Diſs. 19. in Eorip. n. 2.
Divinationis qoot modi inventi ſint, Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. & ſeqq.
Divini honores decreti ſunt Epiphani, qoi ſeptendecim natus annos Encyclopædiam didicerat, Diſs. 78. in Cic. n. 3.
Divinitas animi, Diſs. 28. in Cic. n. 7.
Divinitatis deſiderio Reges pro diademate haſtam aſſumpſerunt, Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Divinitatis cuiuſdam argumentum eſt ſepulcrum alicuius fulmine ictum eſſe, qood Euripidi, & Lycurgo contigit, Diſs. 3. in Eurip. n. 13.
Divino furore niſi concitentur poëtæ, excellere non poſſunt ex ſeotentiâ Democriti, & Platonis,

nis, Diſs. 18. in Virg. n. 2. Diſs. 8. in Cic. num. 5. Diſs. 72. in Cic. n. 2.
Divinum elementum eſſe ignem exiſtimabant Perſæ, Diſs. 15. in Cic. n. 3
Divinus appellatus eſt Plato, Diſs. 44. in Anthol. num. 5.
Diviſio Peloponeſi in tres partes Meſſenios, Argivos, & Lacedæmonios, Diſs. 49. in Anthol. nom. 1.
Diviſio populi Athenienſis quomodo facta fuerit a Solone, Diſs 47. in Thucyd. n. 2.
Divites fiebant legati ad Perſas donis, quæ a Rege accipiebant, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Divites accipere a pauperioribus periniquum dicit ſervus apud Terentium, Diſs. 42. in Anthol. n. 15.
Divites ſoli magiſtratus apud Athenienſes obtinebant, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8. *Vide. Dives. Divitum*.
Divitiæ magis alliciunt homines, quàm pulchritudo, Diſs. 15. in Eurip. n. 9.
Divitiæ non ſunt dona Ditis, ſed Solis, qui gignit aurum, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.
Divitiæ Rhodi Inſulæ, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.
Divitiæ Gygis, Crœſi, Lydorum, Perſarum, Phrygiorum, Diſs. 33. in Anthol. n. 7. 8. 9.
Divitiæ quot perdiderint, Diſs. 41. in Anthol. n. 8.
Divitiæ aa amicos pariant, Diſs 79. in Anthol. num. 2. & ſeqq.
Divitiæ Corinthiorum, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.
Divitiæ Aſiæ, & præcipuè *Phrygiæ*, Diſs. 7. in Thucyd n 5. 6.
Divitiæ effeminant animos, Diſs. 31. Thucyd. num. 1.
Divitiæ quàm maximè ſperentur, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.
Divitiæ non ſolùm, ſed etiam virtutes, & vitia proveniunt a ſtellis iuxta aſtrologos, Diſs. 9. in Virg. n. 2.
Divitiæ nervi belli ſunt, Diſs. 21. in Virg. n. 7. ſecus tamen eſt, ſi virtute deſtituantur, Diſs. 21. in Virg. n. 8. 9. 10.
Divitiæ Arabum, Diſs. 21. in Virg. num. 9.
Divitiæ Senecæ, Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Divitiæ ingentes Aprij, Vibij Criſpi, & Cnei Lentuli, Diſs. 11. in Cic. n. 6.
Divitiæ Aeſopi hiſtrionis, Diſs. 6. in Eurip. n. 19. Diſs. 17. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Divitiæ Atticæ Demadi non ſuffecerunt, quas in ventrem congeſſit, ſed aurum Macedonum appetivit, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Divitiarum Deus Plutus, ſeu Pluto, Diſs. 8. in Eurip. n. 6 7. cur cæcus, & claudus fingatur, Diſs 33. in Anthol. n. 2.
Divitiarum cauſâ Pygmalion interfecit Sichæum avunculum, & ſororis Didonis virum, Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Divitiarum maximum argumentum equos alere, Diſs. 6. in Anthol. n. 6. Diſs. 37. in Thucyd. n. 9.
Divitias quantas congeſſerit Phryne, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Divitias Athenis captis primus Lyſander Lacedemonem invexit, & eam corrupit, Diſs. 51. in Anthol. n. 9. Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.
Divitias expetere impoſſibile erat Lacedæmonios Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Divitias quærebant Athenienſes, paupertati verò ſtudebãt Lacedæmonij, Diſ. 27. in Thuc. n. 2.
Divitias aufert Deus, ſi quis illis non utatur, Diſs. 80. in Anthol. n. 8.
Divitias petijt Archias Syracuſas condens, & obtinuit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.
Divitias, & alia maiora deſiderat plebs alimenta conſequuta, Diſs. 43 in Thucyd. n. 2.
Divitias æquales eſſe inter cives præſtat, Diſs. 5. in Eurip. n. 13.
Divitias pecorum, & frugum copiâ metiebantur Veteres, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1. Diſs. 8. in Eurip. n. 7.
Divitias Midæ indicarunt formicæ, quæ frumentum in eius ore congeſſerũt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Divitias multas Patriæ quæſivit Pericles, inops ipſe vixit, Diſs 35. in Cic n. 7.
Divitijs Pelops Hippodamiam, & Regnum obtinuit, Diſs. 7 in Thucyd. n 4. 7.
Divitijs qui abundarunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.
Divitijs Tarquinius Regnum Romæ adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Divitijs qui in Græciâ Regna obtinuerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Divitijs bona omnia contineri dixit Ariſtoteles, Diſs. 9. in Thucyd. n. 1.
Divitijs ſuis quòd nullum ſibi Amicum paraſſet, reprehenſus fuit Dionyſius Iunior a patre, Diſs. 79. in Anthol n. 7. Diſs. 32. in Thucyd. n. 9.
Divitijs, & alijs fortunæ bonis affluentes ægre mortem ferunt, Diſs. 82. in Anthol. n. 1.
Divitijs, & honoribus quæſitis principatum homines concupiſcunt, Diſs. 43. in Thucyd. num. 3. *Vide. Opes*.
Divitum ſortem tanquam pauperum miſerabatur Socrates, quod onera multa ſubire cogerentur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8. *Vide. Divites*.
Dium Urbem eſſe Macedoniæ tradit Pauſanias, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.
Divortio dos amittitur, Diſs 25. in Anthol. n. 2.
Divortium facere non licet Flaminicæ, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Divortium cum matre ſi feciſſet pater, Veſtalis legi non poterat, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Divos inter collocavit Alexandrum Magnum Alexander Severus, Diſs. 22 in Thucyd. n. 3.
Diurnam mercedem Roſcio quam conſtituerit populus Romanus, Diſs. 15. in Thucyd. n 6. Diſs. 13. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Diurnum vocat Seneca menſuram cibi, quæ ſervis laborãtibus dabatur, Diſ. 47. in Thucyd. n. 6.
Divus Paulus citat hemiſtichium Arati, & Menandri, Diſs. 72. in Cic. n. 4
Divus Paulus citat verſum Epimenidis, & illum honorificè appellat, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. Diſs. 14. in Thucyd. n. 5. Diſs. 72. in Cic. n. 4.
Divus Auguſtinus inter Deos Gentium referendum cenſet Platonem, quòd Homerum e ſuâ Republicâ reiecerit. Diſs. 34. in Virg. n. 1.
Divus Auguſtinus Hortenſio Ciceronis lecto ad divinæ ſapientiæ ſtudium ſe contulit, Diſs 49. in Cic. n. 8. *Vide. Auguſtinus*.
Docebant Veſtales Sacrorum diſciplinam decẽ an-

annos, Diſs. 31. in Liv. n. 5.

Docere turpe cenſebant liberum hominem Romæ ea, quæ didiciſſe præclarum erat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Docere magis iudices videbatur Scævola, quàm permovere, Diſs. 17. in Cic. n. 2.

Docere diſciplinas poſſunt etiam interdum, qui eas uſu non cognoverunt, Diſs. 73. in Cic. num. 3. & ſeqq Diſs. 74. in Cic. n. 2. & ſeqq.

Docilitas, & attentio in exordijs demonſtrativi generis, & hiſtoriarum concilianda eſt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 1. 2.

Docilitas Auditorum ſemper ob oratoribus comparanda eſt, Diſs. 25. in Cic. n. 1.

Doctor Arati in grammaticâ Menecrates, Diſs. 71. in Cic. num. 3.

Doctore nullo uſus Manilius Senator omnibus diſciplinis inſtructus fuit, Diſs. 68. in Cic. n. 3.

Doctores eloquentiæ, non oratores fuerunt Gorgias, Thraſymachus, Protagoras, Prodicus, Hippias, Diſs. 9. in Cic. n. 8

Doctores eloquentiæ præcepta græco ſermone tradere conſtituit Craſſus, Diſs. 55. in Cic. n. 3. *Vide. Præceptores. Magiſtri.*

Doctorum hominum facetiæ non ſunt propriæ, Diſs. 27. in Cic. n 6.

Doctos non eſſe Lacedæmonios dixit Lacon, quia nihil mali didicerant ab Athenienſibus, Diſs. 81. in Cic. num. 7.

Doctrina minùs, quàm ſalibus redundavit Lucilius, Diſs. 27. in Cic. n. 1.

Doctrinâ Ægyptiorum inſtitutus fuit Moſes, Diſs. 5. in Cic. n 4. Diſs. 14. in Cic. num. 2.

Doctrinæ ſcintillas a primo homine in Poſteros derivaſſe conſentaneum eſt, Diſs 30. in Cic. n. 3.

Doctrinæ ſuæ parem gloriam quidam aſſequuti non ſunt, Diſs. 76. in Cic. n. 1.

Doctrinam Pythagoreorum explicare aggreſſum Hipparchũ eiecerunt Pythagorici, & ei tanquã mortuo columnam conſtituerunt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.

Doctrinam morum libros continentes ſcripſit Democritus, quos Babylonicos appellavit, Diſs. 45. in Cic. n. 2.

Doctrinam rerum divinarum ſe non habere Euthyphronem fateri coëgit Socrates, Diſs. 56. in Cic. n. 6.

Doctrinarum fontem Homerum demonſtrat Plutarchus, Diſs. 8. in Cic. n. 6. *Vide. Artes. Diſciplinæ. Scientia.*

Doctum interdum ſignificat *facetum*, Diſs. 27. in Cic. n. 4. 5. Diſs. 28. in Cic. n. 2.

Doctus ab indocto in quo differat, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Doctus indocto tantum præſtat, quantum indoctus a ceteris animantibus, Diſs. 81. in Cic. n. 2.

Dodonæo oraculo quomodo Alexander Epiri Rex deceptus ſit, Diſs. 83. in Anthol. n. 14. Diſs. 10. in Virg. n. 3.

Dodonæo in oraculo anus reſponſa dabant, quæ *πελέιαδες* nuncupantur; ideo columbas futura prædicere ferant, Diſs. 58. in Liv. n. 11.

Dogmatici philoſophi veritatem a ſe inventam gloriantur, Diſs. 57. in Cic. n. 7.

Dolabellam Cæſar adoleſcens accuſavit, Diſs. 86. in Cic. num. 5.

Doli in hoſtes laudabiles ſunt, Diſs. 5. in Virg. n 6.

Doli in bello Pœnorum acuerunt Romanos. Diſs. 2. in Liv. n 2. *Vide Dolis. Dolo. Dolus.*

Dolia Iovis, alterum bonorum, alterum malorum, quæ fingit Homerus, Diſs. 35. in Thucyd. n. 1. *Vide. Dolio.*

Dolia quatuor ex argento Crœſus dono miſit Delphos, Diſs. 33. in Anthol. n. 8

Dolichodromi dicuntur a longitudine curſus, Diſs. 2. in Anthol. n. 7. Diſs. 6. in Anthol. n. 17.

Dolio perforato filiarum Danai comparantur Mulieres, Diſs. 55. in Anth n. 15. *Vide. Dolium.*

Dolis etiam hoſtes fallere Spartani ſolebant, Diſs. 16. in Thucyd. n. 7. *Vide. Doli. Dolo*

Dolium habitaſſe dicitur Diogenes, Diſs. 82. in Anthol. n 2. *Vide. Dolia. Dolio.*

Dolo vincentes Lacedæmonij magis honorabant, quàm vi, ſecus Romani, Diſs. 24. in Liv. n. 10.

Dolo per ſomnum Iuppiter apud Homerum decepit Agamemnonem, Diſs. 58. in Virg. n. 2.

Dolo Tiberij Cæſaris Germanicus dicitur interemptus, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.

Dolo an Troia capta ſit, Diſs. 56. in Eurip. num. 12. *Vide. Doli. Dolis. Dolus.*

Dolor diuturnior eſt voluptate, Diſs. 30. in Thucyd n. 7. 8. Diſs. 16. in Eurip. n 2.

Dolor ex alienâ calamitate ſuſceptus eſt miſericordia, Diſs. 26. in Eurip. n. 5.

Dolore pedum correptus Perſeus ex oraculo urbem Tarſum condidit, Diſs. 10. in Anth. n. 3.

Dolore lateris correptus Craſſus ob vehementiam orationis obijt, Diſs. 16. in Cic. n. 7.

Dolore non minus afficitur vita hominum, quam lætitiâ, Diſs. 5 in Eurip. n. 1.

Dolore affici ſapientem non negabat Pyrrho, Diſs. 58. in Cic. n. 5.

Dolore victus Diogenes Babylonius a Stoicis ad Epicureos transfugit, Diſs. 83. in Cic. n. 8.

Dolorem etiam tacentium declarat vultus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 55. in Eurip. n. 12.

Dolorem diſſipat vinũ, Diſs. 14. in Anthol. n. 1. 2.

Dolorem capitis ut arcerent in convivijs, vinculis quibuſdam utebantur, inde coronæ adhiberi cœperunt, Diſs. 35. in Anthol. n. 5.

Dolorem cum voluptate coniunxit Deus, Diſs. 41. in Anthol. n. 5.

Dolori perferendo idoneos iuvenes efficere voluit Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.

Doloris vacuitatem eſſe ſummum bonum voluit Hieronymus Rhodius, Diodorus, Epicurus, Diſs. 16. in Eurip. n 8. Diſs. 45. in Cic. n. 7.

Doloſa res eſt mare, & Navis, Diſs. 76. in Anthol. num. 9. 10. Portus, Diſs. 76. in Anthol. num. 10. Femina, Diſs. 15. in Anthol. num. 3, Diſs. 76. in Anthol. n. 10.

Doloſus luctator dicitur vinum, Diſs. 14. in Anthol. n. 9. Diſs. 44. in Anthol. n. 15.

Dolus Servi in reducendis tibicinibus, qui Tibur ſeceſſerant, Diſs. 60. in Anthol. n. 9.

Dolus unde ita dicatur, Diſs. 76. in Anthol. num. 9. *Vide. Doli. Dolis. Dolo.*

Dolus appellatur Equus Troianus a Virgilio, Diſs. 76. in Anthol. n. 10. *Vide. Fraus.*

Domi ſuæ quiſque antiquitus ſepeliebat mortuos, Diſs. 24. in Thucyd. n. 8.

Do-

Domi ſuæ interdum Ægyptij eadavera aromatis condita aſſervabant, Diſs. 83. in Anth. n5.
Domi manere mulieres debent; ideo ipſis congruit octonarius oumerus, qui primus cubus eſt, Diſs. 53. in Thucyd n. 29.
Domi annales proponebat Pontifex Maximus, ut eorum populo copia fieret, Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Domi ut ſe contineret Demoſthenes, partem capitis radebat, Diſs. 85. in Cic. n. 1.
Domibus non utebantur, ſed plauſtris Scythæ, Diſs. 81. in Cic. num. 6.
Domibus maiora ſepulcra ædificabaot Ægyptij, Diſs. 31. in Anthol. n. 1. *Vide § Domo.*
Domicilium coius Planetæ ſint qoælibet ſigna cœleſtia, Diſs. 30. in Liv. n. 35. 36.
Domiciliom ſi parentes in Italiâ non baberent, Veſtales legi non poteraut, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Domini mortem portendit cena, quam ſervos ei apponere in ſomnis ſibi viſus eſt, Diſs. 19. io Eurip. num 6.
Domini ſaturnalibus epulas ſervis exhibebant, & famulorum miniſterio fungebaotur, & matronæ calendis Martijs, Diſs. 30. in Liv. n. 37. 39. 51.
Domini filios qoum Servus apod Plaotum bona patris dilapidare videret, quare dixerit Martem eſſe hero inimicum, Diſs. 18. in Liv. num. 1.
Domini ſui Xeniadis Liberos ſine ealceis ambulare aſſueſecit Diogenes, Diſs. 24. in Cic. nom. 3.
Domiui indicia erant anuli, Diſs. 29. in Authol. num. 8.
Dominis magiſtratum petentibus Servi nomioa ſingulorum civium ſuggerebaot, Diſs. 88. in Cic. nom. 2.
Domiois defunctis Galli Servos, clienteſque concremabant, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.
Domino quoties lætior dies erat, donis illum colere cogebantur Servi, Diſs. 42. in Anthol. uum. 15.
Domino invito ſepeliri mortuos propiùs ſexagiuta pedes non licebat, Diſs. 24. in Thucyd. num. 5.
Domino quomodo elephas detexerit, quod Servus hordei dimidium ſubripiebat, Diſs. 39. io Cic. n. 5.
Dominos qui canes dilexerunt, Diſs. 21. in Eurip. u. 13. & qoi equi, Diſs. 21. in Eurip. n. 14.
Dominos ſuos eſſe Romanos parum abfuit, qoin Partbi faterentur, Diſs. 22. in Virg. n. 5.
Dominum prodeutem Servum ſibi Sylla libertate donavit, ſed præcipitem e ſaxo dedit, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.
Dominum populum eſſe Demoſthenis Diogenes in cauponâ exiſtens dicterio oſtendit, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs. 34. in Cic. u. 6.
Dominum nolle bonum dixit Hyperides, quum legati Antipatri illius bonitatem laudarent, Diſs. 77. in Cic. n. 4. *Vide. Herum. Servus.*
Domitianus ſenatu movit virum quæſtorium, quòd ſaltaudi ſtudioſus eſſet, Diſs. 18. in Authol. n. 4.
Domitianus dictus eſt Calvus Nero ob ſævitiam, Diſs. 1u. in Authol. n. 26. Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Domitianus vocabatur Germanicus, Diſs. 29. in Anthol. num. 4. Diſs. 30. in Liv. n. 67.
Domitianus iuſſit menſem Septembrem Germanicum nuncupari, Diſs. 29. in Anthol. o. 4. Diſs. 30. in Liv. n. 67.
Domitianus in adoleſcentiâ poëticæ ſtudium ſimulavit, Diſs. 29. iu Anthol. n. 4.
Domitianus collegium Minervæ inſtituit, & Quiuquatria in Albano monte celebrabat, Diſs. 29. in Anthol. n. 5. Diſs. 30. iu Liv. o. 39. demandavit Quintiliano coram uepotum ſororis ſuæ, Diſs. 29. iu Antbol. n. 6.
Domitianus Deus ſe appellari voluit, Diſs. 78. in Antbol. u. 4. Diſs. 43. io Thucyd. n. 3.
Domitianus Octobrem, quo oatus erat, Domitianum nuncupavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Domitianus a Rege Dacorum Decebalo cladibus acceptis triumphavit, Diſs. 25. in Liv n. 8. extat epigramma Martialis iu ludos, quos tunc edidit Stella, Diſs. 29. in Liv. u. 10.
Domitianus duas factiooes aurigarum addidit, Diſs. 20. in Cic. n. 1.
Domitianus inchoavit forum, quod abſoluit Nerua, Diſs. 29. io Cic. n. 3.
Domitianus philoſophos eiecit ex orbe, Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Domitianus triumphavit de Cattis, Diſs. 85. in Antbol. o. 7.
Domitius Nero Iſthmum perrumpere tentavit, Diſs. 7. in Tbucyd. n. 2.
Domitius Aenobarbus, & Fabius Maximus an primi Romanorum trophæa ſtatueriot, Diſs. 24. in Liv. num. 8.
Domitius devictus eſt a Pompeio, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Domitius Cenſor Craſſo Collegæ domum ſexagies æſtimatam exprobrans quomodo a Craſſo eluſus ſit, Diſs. 16. io Cie. n. 2. Diſs. 23. in Cic. n. 3.
Domo Tarchetij Regis conſpectum eſt membrum virile, ex quo naſciturum clariſſimum virum oraculum reſpondit, Diſs. 13. in Liv. num. 5.
Domo filium eiecit Hyperides, ot Myrrhinen ſcortum induceret, Diſs. 77. io Cie. n. 3.
Domorum tabulata videns Leotycbidas interrogavit, an ligna quadrata naſcerentur, Diſs. 54. in Anthol. num. 5.
Domorum in veſtibulis collocabaut Hermas, vel ot fures averterent, vel ut lucrum inveberent, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.
Domorom Romanurum magnificentia, Diſs. 2. in Liv. n. 10. & ſeqq. & n. 15.
Domorum ruinas oon ſubterfugiebaot Germani, Diſs. 85. in Antbol. n. 3.
Domos e fronde, & luto conſtruebaut autiqui, aut antra habitabant, Diſs. 13. in Eurip. n. 3.
Domos omnium ingrediebatur Crates, ideo dictus eſt θυρεπανοίκτης, Diſs. 84. in Antbol. n. 9.
Domos ædificare didicerunt homines ab Hiruudinibus, Diſs. 6. io Tbucyd. n. 2.
Domos ædificandi quis auctor fuerit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5. Diſs. 31. iu Liv. n. 26.
Domos emeront convivæ Carani ex ipſius muneribus, Diſs. 30. in Thucyd. oum. 11.

Do-

Domos non habebant Troglodytæ, ſed ſpeluncas habitabant, Diſs. 30. in Cic. n. 5. 7.
Domum noctu rediens Duillius funalibus, & tibiæ utebatur, eo quòd primus triumphum navalem egiſſet, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Domum extra ſi ignoretur femina, laudabilis eſt Diſs. 51. in Anthol. num. 1.
Domum referre aurum, quod attulerant, non licebat Virginibus, quæ Peplum geſtabant, ſed Minervæ ſacrum habebatur, Diſs. 25. in Eurip. n. 10.
Domum Menelai ſplendidam luxu facit Homerus, Diſs. 53. in Anthol. n. 4.
Domum mariti Sponſa petens pedibus χαμάι... dicebatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.
Domum ſuam publicâ ſupellectile inſtruxit Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Domum ſuam pingere Agatharchum coëgit violenter incluſum Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Domum in eminenti loco poſitam demoliri coactus eſt Valerius Publicola, Diſs. 12. in Liv. n. 9.
Domum Antenoris diripi vetuit Agamemnon appoſitâ pantheræ pelle, Diſs. 16. in Liv. n. 2.
Domum ingredi volentibus Conſulibus lictores faſcibus fores pulſabant, & honori erat, ſi ad aliquem venientes id prohibebant, Diſs. 22. in Liv. n. 10.
Domum mariti veniens nova nupta poſtridie rem divinam faciebat, Diſs. 30. in Liv. n. 13.
Domum a Senatu deducebantur tibijs, fiſtuliſque præcinentibus, qui triumphaverant, Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Domum ſignificat Eςία apud Græcos Diſs. 31. in Liv. n. 26.
Domum Pindari illæſam reliquit Alexander, quum Thebas evertit, Diſs. 10. in Cic n. 3.
Domum ſexagies emit Craſſus, in cuius porticu erant hymettiæ columnæ centum millibus emptæ, Diſs. 16. in Cic. n. 2. Diſs. 23. in Cic. n. 5.
Domum ut noctu cum lumine reducaret conviciatorem ſuum famulo imperavit Pericles, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Domus, in qua ſpectrum cernebatur, Diſs. 9. in Eurip. num. 8.
Domus in foro conſtructa erat ſexdecim mulieribus, quæ peplum Iunoni texebant, Diſs. 25. in Eurip. n. 11.
Domus novæ Nuptæ in limine collocabatur aqua, & ignis, & quare, Diſs. 28. in Thucyd. n. 5. 8. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 1.
Domus cernuntur in Elno lacu Hiberniæ; ideo terræmotum ibi aliquando extitiſſe colligitur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Domus Lepidi, quæ pulcherrima erat, ſpatio annorum trigintaquinque nec centeſimum locum obtinebat, Diſs. 2. in Liv. n. 10.
Domos Clodij centies quadragies octies empta erat, Diſs. 2. in Liv. n. 20.
Domus aurea Neronis, Diſs. 2. in Liv. n. 25. Diſs. 23. in Cic. n. 6.
Domus ſuperior ὠὰ dicebatur deinde ὑπερῶα; ideo Helena ex ovo nata dicitur, Diſs. 16. in Eurip. n. 5. Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Domus lauro tegebantur, dum triumphus agebatur. Diſs. 25. in Liv. n. 16.
Domus ruinam præſentientes mures evitant, Diſs. 37. in Cic. 5. *Vide. Ædes. Domi.*
Dona ſe non accepturos iudices iurare debebant, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Dona mittebantur feminis Calendis Martijs, Diſs. 30. in Liv. n. 37. viris in ſaturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 37. 52.
Dona ancillis dabantur Non. Quinct. quæ Caprotinæ dicebantur, ab ijs, qui aes demereri volebant, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Dona, quæ miſſa ſunt multis Regibus, Diſs. 25. in Liv. n. 11. 12.
Dona, quæ gentes obtulerant victoribus, in triumphis præferebantur, Diſs. 27. in Liv. n. 4. & Dijs acto triumpho dicabantur, Diſs. 28. in Liv. n. 4. Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Dona quotannis in Delum mittebant Hyperborei, Diſs. 77. in Anthol. n. 12. Diſs. 39. in Thucyd. n. 9. quæ involuta erant ſtipulâ frumenti, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Dona mortuis afferebantur, Diſs. 31. in Anthol. num. 3. & ſeqq. Diſs. 23. in Thucyd. n. 4. & quæ eſſent, Diſs. 32. in Anthol. n. 2. & ſeqq. Diſs. 23. in Thucyd. n. 4.
Dona omnes Dij tribuerunt feminæ a Vulcano efformatæ; ideo Pandora eſt appellata, Diſs. 15. in Anthol. n. 4. Diſs. 16. in Eurip. n. 2.
Dona Apollini Delphico primus Barbarorum poſt Midam Gyges miſit, Diſs. 33. in Anth. n. 8.
Dona, quæ miſerat ſuæ puellæ, fieri ſe optavit Ovidius, Diſs. 40. in Anthol. n. 4.
Dona Dei dicuntur a pleriſque dona Fortunæ; ideo non occultanda, ſed ijs utendum; alioquin Deus aufert, Diſs. 80. in Anthol. n. 8. 9.
Dona, inimicorum non ſunt utilia, Diſs. 41. in Anthol. n. 9.
Dona Atheníenſium reſpuit Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Dona, quæ dedit convivis Caranus in Noptijs filij, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Dona, quæ ſponſæ a viro, & eius cognatis mittebantur, quare ἀνακαλυπτήρια vocarentur, quid eſſent hæc dona; ea dicuntur Paraphernæ a Iuriſconſultis, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Dona petentes a Regibus pluris faciendi, quàm qui afferant, Diſs. 32. in Thucyd. n. 1. 9.
Dona accipiebant Thracum Reges, non dabant; e contra Perſarum Reges dona dabant, non accipiebant, Diſs. 32. in Thucyd. n. 2.
Dona ingentia, quæ dabant Reges Perſarum, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7. 8.
Dona Cyri opportunitate commendabantur, Diſs. 32. in in Thucyd. n. 5.
Dona quum miſiſſet Pyrrhus principibus, & precipuè matronis, nullus accepit, Diſs. 4. in Liv. num. 1. *Vide. Donis.*
Donabatur latere aureo, qui bonum conſilium attuliſſet, ſed verberabatur, ſi contra ſententiam Regis Perſarum eſſet, Diſs. 32. in Thucyd. num. 8. Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Donare civitate Italos molitur M. Livius Druſus, qui Philippo oppoſitus fuerat, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Donare omnia quum Cyrus a Crœſo reprehende-

deretur, quomodo ei theſauros oſtenderit, Diſs. 32. in Thucyd. num. 5.

Donarunt libertate fortiſſimos ſervos Lacedæmonij, ſed eos perdiderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.

Donatus in interpretatione Virgilij reprehenditor, Diſs. 3. in Virg. n. 6.7.

Donis nunquam corruptum fuiſſe Lycurgum decreto publico declaratū eſt, Diſ. 36. in Cic. n. 7.

Donis colere diem, qui domino lætior eſſet, ſervi cogebantur, Diſs. 42. in Anthol. n. 15.

Donis corrupto Ariſtocrata Lacedæmonij Meſſenios devicerunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 9.

Donis, ſcilicet coſto, thure, & femoribus aſtrui dicebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 6.

Donis milites ſibi conciliare debent novi Principes, Diſs. 9. in Liv. n. 2.

Dono dedit Roſcio Sylla anulum aureum, Diſs. 90. in Cic. n. 4.

Dono quilibet miles accepit a Pompeio mille quingentas drachmas, Diſs. 26. in Liv. n. 4.

Dono tunicam Gratianus miſit Auſonio, in qua intextus erat Conſtantius, Diſs. 28. in Liv. n. 22.

Dono dedit Regnum Pompeius Tigrani ſupplici, Diſs. 4. in Liv. n. 6. Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Dono accepto a Syloſone Darius, eum dilexit ſupra alios, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.

Dono dedit ſe, & milites ſuos Thracum Regi Xenophon, Diſs. 32. in Thucyd. num. 3. Æſchines Socrati, Diſs. 32. in Thucyd. n. 4.

Dono tibicinem quum accepiſſet Amazon ab Alexandro, quare mirum in modum lætata ſit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Donum ſtatuam ex auro ſolido Delphis dedicavit Gorgias Leontinus, Diſs. 10. in Cic. n. 4.

Donum felis ſunt divitiæ, non Diis, ut poëtæ ferunt, Diſs. 76. in Anthol. n. 9.

Donum, quod in Panathenæis dicabatur Minervæ, erat Peplum, Diſs. 25. in Eurip. n. 5.

Donum Iunonis ſunt regna, Diſs. 21. in Virg. n. 17.

Donum Deo dignum eſſe ſolam animam, victimæ exiſtimarunt Paſiæ, Diſs. 41. in Virg. num. 1. *Vide. Dona.*

Doricam harmoniam invenit Thamyris, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 5.

Doriſco uſus eſt Xerxes ad exercitum recenſendum, Diſs. 30. in Anthol. num. 3. Diſs. 93. in Thucyd. n. 2.

Dormientem Philippum iudicaſſe quum vidiſſet anus, ad vigilantē appellavit, Diſ. 26. in Cic. n. 2.

Dormienti puero muſcas abigebat alephas, & cunas commovebat, Diſs. 22. in Anthol. n. 1.

Dormientibus excidunt memoriæ ea, quæ vigilantes fecerunt, Diſs. 83. in Anthol. n. 16.

Dormire totâ nocte Regem non convenit iuxta Homerum, Diſs. 9. in Anthol. num. 5.

Dormire fingitur Endymion, quia naturam Lunæ primus detexit, Diſs. 21. in Anthol. n. 4.

Dormitum ire neque cibo gravatos, neque potu iubet Plato, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.

Dormituræ mulieres in ſacris Cereris herbam agnum ſubſternebant, quia libidinem extinguat, Diſs. 59. in Anthol. n. 6.

Dormivit annos quinquaginta Epimenides, & tunc perfectum ſapientiam accepit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.

Dos dabatur deformibus fœminis ex pretio, quo Babylonij, & Aſſyrij emebant formoſas, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.

Dotem amittebat ille, cuius culpâ divortium factum erat, Diſs. 35. in Anthol. n. 3.

Dotem mulieres apud Cyprios, & Pœnes vulgato corpore quærebant, Diſs. 29. in Thucyd. num. 12. Diſs. 31. in Virg. n. 2.

Dotem filiabus Ariſtidis conſtituerunt Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip. num. 13.

Dotem filiæ non reliquit Mummius, adeo pauper fuit, Diſs. 2. in Liv. n. 4.

Dotem de publico Senatus conſtituit ancillis, quarum ope Gallos deleverat, & Ianuarii Caprotinæ Non. Quinct. inſtituit, Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Dotis nomine mille talenta indixit Athenienſibus Marcus Antonius, ut Minervam uxorem duceret, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.

Dotis loco Palladium Dardano nubens dedit Chryſe, Diſs. 34. in Virg. n. 5.

Drachmarum quinquaginta millibus Luculli cenæ in Apolline parabantur, Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Drachmarum quinis millie ſingulis militibus largitus eſt Caſar in triompho, Diſs. 29. in Liv. num 9.

Drachmas centum donatas Solon conſtituit victoribus Iſthmiorum, quingentas autem victoribus Olympiorum, Diſs. 25. in Thucyd. n. 4.

Drachmas centenas populo viritim diſtribuit Cæſar in triumpho, Diſs. 29. in Liv. n. 10.

Drachmis quingentis æſtimata ſunt Socratis bona, Diſs. 32 in Thucyd. n. 10.

Drachmis non minus nongentis cuilibet militi Luculli datum eſt, Diſs. 26. in Liv. n. 3. mille quingentis non minus cuilibet a Pompeio datum eſt, Diſs. 26. in Liv. n. 4.

Draco liberavit Thoantem a latronibus, quia puer eum nutriverat, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.

Draco herbam oſtendit in ſomnis Alexandro, quæ medebatur vulneratis talis venenatis Indorum, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.

Draco exprimebat locorum genium, & Heroibus dicabatur, Diſs. 24. in Virg. n. 4.

Draco dicebatur miles, cum quo rem habuit Olympias; ideo dicta eſt cum Iove concubuiſſe, Diſs. 18. in Liv. n. 10.

Draco mulierem Aetolam dilexit, Diſs. 22. in Cic. num. 6.

Dracone, noctuâ, & populo gaudet Minerva, Diſs. 20. in Eurip. n. 15.

Dracones oculis medentur Marathro, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. n. 2.

Dracones vehebant Cererem, Diſs. 26. in Virg. num. 6.

Draconis ſpecie Iuppiter Proſerpinam compreſſit; inde natus eſt Bacchus taurinâ ſpecie, Diſs. 44. in Anthol. n. 10.

Draconis dentibus ſatis natos eſſe homines Cadmo proditum eſt, quia aſylum aperuit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 9. Diſs. 9. in Liv. n. 6.

Draconis ſpecie Deus cum Nicoteliâ concubuit, ex quibus natus eſt Ariſtomenes Meſſenius, Diſs. 32. in Virg. n. 2. *Vide. Serpens.*

Dracunculi in delicijs habiti apud Antiquos, Diſs. 22. in Anthol. n. 1.

Digitized by Google

Drepane quondam dicta eſt Corcyra, quòd in eâ eſſet falx, qua abſciſſa erant genitalia Cœli, Diſs. 29. in Anthol. num. 3.
Dromeus primus inſtituit, ut athletæ carnes ederent, Diſs. 12. in Anthol. n. 5.
Dromiſcum Mileto adhæſiſſe ferunt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
Druſi Cæſaris uſque ad mortem hiſtoriam perduxit Livius, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Druſo Auguſtus cenotaphium in ripa Rheni conſtituit, Diſs. 24. in Thucyd. n. 2.
Druſus Libo conſultavit, an tantas opes eſſet habiturus, ut Appiam viam Brundiſium uſque auro conſterneret, Diſs. 41. in Thucyd. num. 8.
Druſus, quum uxorem repudiaſſet, dixit etiam calceos aptos non apparere, ubi premerent, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Druſus veneno ſublatus eſt ab uxore corrupta a Seiano, Diſs. 15. in Anthol. n. 11.
Druſus Germanici pater, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.
Druſus populum concitavit, Diſs. 12. in Liv. n. 7.
Druſus ut Germanici funus proſequeretur, orbem ingreſſus eſt, ſed exivit, & auſpicia repetijt, ut mox ovans introiret, Diſs. 25. in Liv. n. 15. *Vide. Livius Druſus.*
Druydæ Gallorum Philoſophi fuerunt, qui animas immortales tradiderunt, Diſs. 13. in Cic. num. 6.
Drymachus fugitivus bello devictis Chijs leges dedit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.
Dubitabant tam Pyrrhonici, quàm Academici de omnibus, Diſs. 37. in Cic. n. 2. 3. 7.
Duce Adimanto corrupto Lacedæmonij profligarunt Athenienſes, Diſs. 49. in Anthol. n. 9.
Duce Ariſtocrate donis invitato ad prodendos ſocios Lacedæmonij Meſſenios devicerunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 9.
Duce Cyro amiſſo, quàm emicuerit virtus Græcorum, dum peterent Patriam, Diſs. 2. in Liv. num. 7.
Ducem Veſpaſiani Antonium Vitellius per Veſtales precatus eſt, ut parceret, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Ducem unum habere ſe Parmenionem Philippus dicebat, Diſs. 41 in Cic. n. 9.
Ducem Epiphanem habuerunt Carpocratis ſectatores, Diſs. 78. in Cic. num. 3.
Duces Græci poſt expeditionem Troiæ aut perierunt, aut exularunt, Diſs. 16. in Eurip. num. 19. Troiani autem ubique terrarum regnarunt, Diſs. 16. in Eurip. n. 19.
Duces Marcus Aemylius & Servius Fulvius claſſem trecentarumquinquaginta navium pene amiſerunt, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Duces, qui ætate ingraveſcente gloriam auxerint, & qui amiſerint, Diſs. 64. in Anthol. num. 6. 7.
Duces varijs titulis inſigniti, Diſs. 20. in Eurip. num. 8.
Duces, qui honoribus a Græcis decorati ſunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Duces, qui florente ætate cum laude exercitus ductarunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 4. 5.
Duces plus proſunt Reipublicæ, quàm multi milites, Diſs. 20. in Eurip. n. 13.
Duces, qui ab Athenienſibus pecuniâ, aut exilio, aut morte mulctati ſunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5. Diſs. 20. in Eurip. n. 16. & ſeqq.
Deus qui vexati apud varias nationes, Diſs. 29. in Anthol. n. 1. Diſs. 20. in Eurip. n. 21. 22.
Duces bene rem geſſiſſe ſignificare volentes Theſſali bene ſaltaſſe dicebant, Diſs. 18. in Anthol. num. 8.
Duces Græci in expeditione Troiæ populis obnoxij erant, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.
Duces, qui alios imitari noluerunt hoſtibus ſpem ſalutis adimere, Diſs. 6. in Thucyd. num. 12. Diſs. 9. in Liv. n. 3.
Duces, qui fidunt multitudini copiarum, vitare debent anguſtias locorum, Diſs. 9. in Liv num. 3.
Duces hoſtium Spartani primi pecuniâ corruperunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. Diſs. 16. in Thucyd. n. 7.
Duces Lacedæmonij ſacrificabant Muſis, antequam bellum inirent, Diſs. 28. in Thucyd. num. 2.
Duces quas virtutes habere debeant, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.
Duces Romanos pecuniâ corrupit Iugurtha; Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.
Duces ſæpe corrumpunt amicorum res futuras hoſtium, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Duces belli contra Xerxem extiterunt Lacedæmonij permittentibus Athenienſibus, ne rem intempeſtivâ ambitione corrumperent, Diſs. 56. in Thucyd. n. 15.
Duces Romanos doli in bello Pœnorum accuſarunt, Diſs. 2. in Liv. num. 2.
Duces Romani ex prorogatione imperij incendebantur cupiditate imperij, Diſs. 4. in Liv. num. 5.
Duces vincentes conſilio Lacedæmonij magis honorabant, quàm armis, ſecus Romani, Diſs. 24. in Liv. n. 10.
Duces, qui Cæſares non erant, ornamentis triumphi inſignibantur, non triomphabant, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Duces hoſtium quindecim fudit, fugavitque Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 6.
Duces decem ſingulis bellis Athenienſes præficiebant, Diſs. 4. in Cic. n. 3.
Duces in caſtris tribunal e ceſpite extruebant, Diſs. 29. in Cic. n. 7.
Duces ne Alexandro concederent Athenienſes, auctor fuit Hyperides, Diſs. 76. in Cic. num. 5.
Duces multi mutato hoſte fortunam mutaverunt, Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Duces præclari plures fuerunt, quàm oratores, Diſs. 4. in Cic. n. 3.
Ducibus Græci moderatos honores tribuerunt; militibus autem magnos, Diſs. 20. in Eurip. num. 13.
Ducis ars difficillima, Diſs. 4. in Cic. num. 3. *Vide. Ducem. Dux. Imperatores.*
Ductile vitrum qui confecit, e medio ſublatus eſt a Tiberio, ne aurum, & gemmæ vileſcerent, Diſs. 84. in Cic. n. 5.

Ductus aquarum in hortis appellantur Euripi, Diſs. 4. in Eurip. n. 1.

Ducum magnorum nomen Saliari carmini inſerebatur, Diſs. 25. in Thucyd. n. 2.

Ducum diverſas virtutes coniūgebāt Romani, Diſs. 37. in Thuc. n. 1. 2. *Vide. Duces. Dux. Imperatores.*

Duillius primus triumphum navalem egit, hinc illi conceſſum eſt, ut ſi quando nocto domum rediret, funalibus, & tibicine uteretur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Duos tantum milites amiſit Aelius Gallus, quum decem millia Arabum cecidiſſet, Diſs. 21. in Virg. n. 10.

Duplam proportionem in vocibus invenit Pythagoras, Diſs. 5. in Cic. num. 5.

Durateus ſignificat *ligneum*, Diſs. 29. in Anth. n. 7.

Doria nox dicitur a Valerio Flacco, Diſs. 29. in Anthol. num. 7.

Duriſſimis pedibus Socrates apud Ciceronem, quare dicatur, Diſs. 24. in Cic. n. 2.

Durius a Græco vocabulo originem ducit, Diſs. 29. in Anthol. n. 7.

Dux fuit, & victoriam obtinuit Alexander ſexdecim natus annos, Diſs. 11. in Eurip. n. 17.

Dux Bacchi Pan, & eius ſtrategema, Diſs. 45. in Anthol. num. 5.

Dux Spartanorum Agis, quum exercitum in Atticam traijceret, terræmotu deterritus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 1.

Dux Maximus effectus eſt Lucullus, & Xenophon hiſtoriæ lectione, Diſs. 6. in Thucyd. num. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſs. 74. in Cic. num. 3. *Vide. Duces. Ducum. Imperator.*

Dyctamum adhibent Cervi ad evellendas ſagittas, Diſs. 6. in Thucyd. num. 4. Diſs. 39. in Cic. num. 2.

Dymantis filia an fuerit Hecuba, Diſs. 7. in Eurip. num. 9. Diſs. 27. in Virg. n. 4.

Dyrrhachium appellatur boni ominis cauſâ, quum antea Epidamnus vocaretur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 1.

E

EArini coma Æſculapio miſſa eſt, Diſs. 42. in Anthol. num. 13.

Ebore, & auro craſſo, ſeu ſolido ornabantur lacunaria, Diſs. 2. in Liv. n. 13. Bibliothecæ, Diſs. 2. in Liv. n. 14.

ex Ebore tibias conficiebant Phœnices, Diſs. 60. in Anthol. n. 2.

Ebore contecta erat ſella curulis, ideo poëtæ eam appellabant Ebur curule, Diſs. 22. in Liv. num. 15.

Ebore conſtabant imagines orbium captarum, quæ in triumpho ducebantur, Diſs. 27. in Liv. num. 2. *Vide. Ebur.*

Ebrietas quot periculum attulerit, Diſs. 65. in Anthol. n. 17. & ſeqq.

Ebrietas corpus etiam labefactat, Diſs. 65. in Anthol. num. 29.

Ebrietas duplex animarum, Diſs. 48. in Anthol. num. 1.

Ebrietas Græcis frequens, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.

Ebrietas ad omnia vitia impellit, Diſs. 65. in Anthol. n. 26.

Ebrietati interdum indulgere Seneca permittit, Diſs. 13. in Anthol. num. 4.

Ebrietati ut mederentur, vincula capiti illigabant; inde coronæ adhiberi ceperunt in convivijs, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.

Ebrietatis mala, Diſs. 14. in Anthol. n. 7.

Ebrietatis impediendæ cauſâ vites ſuccidens Lycurgus reprehenditur a Platone, Diſs. 14. in Anthol. num. 8.

Ebrietatis Sermones Poſidonij, & Zenonis ieiuni, & aridi ſunt iuxta opinionem Senecæ; Diſs. 59. in Cic. num. 3.

Ebriorum ſingulorum vitia, Diſs. 65. in Anthol. num. 27. 28.

Ebrios amant omnes nationes, quæ intemperanter vino utuntur, & quare, Diſs. 65. in Anthol. num. 20.

Ebrios Græcos quòd induxerit Æſchylus in Tragœdia carpitur, Diſs. 5. in Eurip. n. 7.

Ebrioſum Catonem malevoli dixerunt, Diſs. 12. in Thucyd. num. 5.

Ebrium Paulum admoturum obſcenis imaginem Tiberii ſervus detracto anulo ſervavit, Diſs. 65. in Anthol. n. 8. Diſs. 15. in Thucyd. n. 13.

Ebrius ad carmina facienda Aeſchylus ſemper acceſſit, Diſs. 13. in Anthol. num. 5. Diſs. 4. in Eurip. n. 6.

Ebrius nunquam Socrates conſpiciebatur, licet plurimum biberet, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Ebrius Philippus parum abfuit, quin Alexandrum interficeret, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.

Ebrius Euripides quum Agathonem oſculatus eſſet, quid dixerit, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.

Ebrius Alexander Perſarum Regiam incendit, Diſs. 32. in Virg. n. 1. *Vide. Temulentos.*

Ebur curule ſignificat *Sellam curulem*, Diſs. 22. in Liv. num. 15. *Vide. Ebore.*

Eburneâ portâ Æneam dum Virgilius emittit, fabuloſos eſſe Inferos innuit, Diſs. 8. in Eurip. num. 2.

Eburneo Scipione utebatur Conſul, in cuius extremitate erat aquila, Diſs. 22. in Liv. n. 21.

Eburneum ſceptrum cum eburnea aquilâ geſtabat Prætor in Circenſibus, Diſs. 20. in Cic. num. 14.

Eburneus interdum erat currus triumphantium, Diſs. 28. in Liv. num. 6.

Ecaërge una ex primis virginibus, quæ dona in Delum tularunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.

Echo Pani amica, & quare, Diſs. 45. in Anthol. num. 5.

Eclipſes ſolis Veteres maximè timebant, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.

Eclipſes tres contigerunt tempore belli Peloponeſiaci, Diſs. 11. Thucyd. n. 9.

Eclipſes Thucydes proprio nomine appellat; ſecus Herodotus Diſs. 11. Thucyd. n. 9.

Eclipſim pertimuit Nicias e Siciliâ profecturus, Diſs. 10. in Thuc. n. 10. Diſs. 37. in Thuc n. 3.

Ecli-

Eclipſim lunæ præcedit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 34.
Eclipſis Lunæ contigit die, quo obijt Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 8. *Vide. Defectus.*
Eclipſium rationem non ignorabat Thucydides, Diſs. 55. in Thucyd. n. 9.
Eclipſium rationem explicavit edito libello Anaxagoras, Diſs. 10. in Thucyd. n. 10. Diſs. 1. in Thucyd. n. 4. 9.
Eclipſium Solis, & Lunæ ſententiæ variæ Philoſophorum, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3. 4. ſententia Mathematicorum, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.
Ecſtaſin mentis inducit tibia, Diſs. 63. in Anthol. num. 4.
Edacitas Herculis a multis irridetur, Diſs. 9. in Anthol. n. 3.
Edelnum genium Cythnij patronum habuerunt, Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Edicta Aſiatica Scævolæ ad alias provincias tranſlata ſunt, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Edicto convicium fieri Senatoribus in ludis vetuit Theodoricus Rex, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Educatio filiorum quot curas afferat, Diſs. 55. in Anthol. n. 14. 15.
Educatio ingenerat animo virtutem, ut docuit Lycurgus, Diſs. 53. in Anthol. n. 6.
Educatio puerorum Servis committebatur, Diſs. 50. in Anthol. n. 4. Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Eetion orgia Samothracum princeps celebravit, Diſs. 33. in Virg. n. 4.
Eetionis urbem quum expugnaſſet Achilles, præmium accepit citharam, Diſs. 57. in Thucyd. num. 8.
Effectus varij terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 58. & ſeqq.
Efficacia Ciceronis in orationibus, Diſs. 47. in Cic. n. 7. 8.
Effigiem Euripidis in Theatro Athenienſes poſuerunt, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.
Effigiem ſuam filiorum ſepulcro quum impoſuiſſet Niobe, in lapidem verſa dicitur, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
Effigiem ſuam efformavit Phidias in clypeo Minervæ, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.
Effigies Paniſci lapide caſu effracto extitit, Diſs. 9. in Liv. num. 4.
Effigies Principum iiſdem inſignibus ornabantur, ac effigies deorum, Diſs. 24. in Anthol. num. 8. *Vide. Imago. Simulacrum. Statua.*
Egeſta urbs Siciliæ a Virgilio vocatur Aceſta ab Aceſte conditore, Diſs. 35. in Thucyd. n. 5.
Egeſtam in Sicilià Aeneam condidiſſe quidam tradunt, Diſs. 15. in Liv. n. 6. 8.
Egeſtam condidit Aceſtes, Diſs. 5. in Virg. n. 2.
Egeſtanorum precibus moti Athenienſes bellum contra Syracuſanos ſuſceperunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.
Egeſtas ſumma Plauti, & Terentij, Diſs. 25. in Thucyd. n. 6.
Egnatius inſidiatus eſt Auguſto, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.
Elaphebolion a cervorum cæde dictus eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 42. eſt December, vel Februarius, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Eleatica philoſophia Xenophanem auctorem habuit, Diſs. 67. in Cic. n. 3.
Electra reprehendit Helenam, quòd in funere Clytæmneſtræ parciùs crines afferret, Diſs. 27. in Anthol. n. 7.
Electra una ex Pleiadibus, quæ ne Troiæ excidon videat, latet, Diſs. 65. in Anthol. n. 9.
Electrum pro lacrimis fundunt arbores, in quas verſæ ſunt Sorores Phaëtontis, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Elegans interdum ſignificat *facetum*, Diſs. 27. in Cic. num. 4. 5. Diſs. 28. in Cic. n. 2.
Elegia ad deplorandum luctum inventa eſt, & unde ita appellata, Diſs. 42. in Anthol. num. 10. 11.
Elegiaci Poëtæ etiam oratori legendi ſunt, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Elegiaco carmine Solon perſuaſit bellum pro Salamine recuperandâ, Diſs. 36. in Cic. n. 3.
Elegiacus poëta Philetas pedes plumbo firmabat, ne ventis raperetur, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Eleleides dicuntur Bacchantes, Diſs. 16. in Anthol. num. 2.
Eleleus dicitur Bacchus, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.
Elementa rerum quæ ſint, Diſs. 71. in Anthol. num. 2.
Elementa Aegyptij in marem, & feminam dividebant. Diſs. 71. in Anthol. n. 6.
Elementa ex aquâ procreata ſunt, Diſs. 20. in Anthol. n. 3.
Elementa picta erant in quodam Peplo, Diſs. 25. in Eurip. n. 19. in veſte Demetrij, Diſs. 25 in Eurip. n. 20.
Elementa erant Dij gentium, Diſs. 25. in Virg. num. 2.
Elementa habent vim maris, & feminæ, Diſs. 25. in Virg. n. 2.
Elementum divinum eſſe ignem Perſæ exiſtimabant, Diſs. 15. in Cic. n. 3.
Elephanti ſtrepitu flagellorum irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Elephanti octodecim cum hominibus certarunt in ludis Pompeij Magni, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Elephanti altero ex dentibus ad veſcendum utuntur, altero ad prœlium, Diſs. 5. in Cic. num. 3. Diſs. 38. in Cic. n. 7.
Elephanti Indici fortiores Africanis, Diſs. 37. in Cic. num. 3. quibus viribus præditi ſint, Diſs. 37. in Cic. n. 3. 4. eis Rhinoceros non inferior viribus, Diſs. 37. in Cic. n. 4.
Elephanti flumen tranſituri præmittunt minores Elephantes, ut explorent, an tranſiri poſſit, Diſs. 39. in Cic. n. 3.
Elephantis qui uſi fuerint in triomphis, Diſs. 24. in Anthol. n. 4.
Elephantis vectus an triumpharit Pompeius, Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Elephantis quadraginta aſcendit Capitolium Cæſar lychnuchos dexterâ, atque ſiniſtrâ geſtantibus, Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Elephantis triumphare Gordianus cogitabat, Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Elephantophagi, qui elephantis veſcebantur, agriculturam contemnebant, Diſs. 81. in Cic. num. 5.
Elephantorum decertantium populus miſer-

t 2 tus

tus eſt; & Pompeium executus eſt, Diſs. 10. in Anthol. n. 11.

Elephantorum agmen erat circa tabernaculum Alexandri, quum Perſis iura dicebat, Diſs. 21. in Liv. num. 7.

Elephantorum quorundam mira ſolertia, Diſs. 39. in Cic. n. 5. 6.

Elephantos quatuor curruı iunxit Alexander Severus, ſed ipſe pedes inceſſit in triumpho, Diſs. 28. in Liv. num. 3.

Elephas curam habuit infantis, & muſcas dormienti abigebat, & cunas commovebat, & ſi eius cuſtodiæ non committebatur, cibum capere recuſabat, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.

Elephas Ariſtophanis Grammatici rivalis fuit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.

Eleuſiniæ Cereris religio ſumma, Diſs. 36. in Anthol. num. 1. *Vide: Cereris.*

Eleuſinijs myſteriis Bacchus cum Cerere colebatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.

Eleuſis ab Eleuſine filio Duræ, & Mercurij, vel Ogygis appellata eſt, Diſs 36. in Anthol. n. 4.

Eleutheri fontis aqua ſacrificijs adhibebatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.

Eliaci philoſophi a Phædone Elienſi appellati ſunt, Diſs. 56. in Cic. n. 2.

Elicius Iuppiter ab eliciendis fulminibus, Diſs. 50. in Anthol. n. 18. Diſs. 40. in Virg. n. 4.

Elienſium legati conſuluerunt Pſammidem Ægyptiorum Regem quoad iuſtitiam legum de Olympicis ludis, Diſs. 6. in Anthol, n. 14.

Elli dicuntur a Græcis piſces, quia muti ſunt, Diſs. 39. in Cic. n. 7.

Elous lacus in Hiberniâ, in quo cernuntur Vrbis veſtigia, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.

Elogio addito Zenonem Athenienſes aureâ coronâ donarunt, Diſs. 9. in Cic. n. 13.

Elogium Conſtantij de Urbe Româ, Diſs. 26. in Liv. num. 2.

Eloquens interdum ſignificat *facetum*, Diſs. 27. in Cic. n. 4. 5. Diſs. 28. in Cic. n. 2.

Eloquentem neminem vidiſſe, ſed multos diſertos dixit M. Antonius, Diſs. 31. in Cic. n. 2.

Eloquentes eſſe omnes in ijs, quæ ſciunt, dicebat Socrates, Diſs. 4. in Cic. n. 1.

Eloquentes nulli fere extiterunt Athenis ſub Regibus, Diſs. 36. in Cic. n. 2.

Eloquentes, & non eloquentes, qui de rethoricâ ſcripſerunt, Diſs. 79. in Cic. n. 5. *Vide. Oratores. Rhetores.*

Eloquentia quantum profuerit Rebuſpublicis, Diſs. 36. in Cic. per tot.

Eloquentia ſuſpecta eſt Principibus, Diſs. 32. in Cic. n. 5.

Eloquentiâ plurimum præſtitit Germanicus, Diſs. 29. in Anthol. n. 3.

Eloquentia non magis exprimit res, quam geſtus, Diſs. 17. in Anthol. num. 6.

Eloquentiâ Barbaros Græci longe ſuperarunt, non ceteris diſciplinis; & ex hoc factum eſt, ut Græci artium omnium inventores haberentur, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8

Eloquentia excellere quum poſſet Iapis, ad alias artes animum appulit, Diſs. 2. in Eurip. num. 5.

Eloquentiâ præſtitit Paris, Diſs. 27. in Virg. n. 6.

Eloqentiâ ſuâ milites a cæde deterruit Antonius, Diſs. 37. in Cic. n. 6.

Eloquentiâ præſtitiſſe Menelaum, Neſtorem, Ulyſſem tradit Homerus, Diſs. 31. in Cic. n. 3.

Eloquentia Periclis, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Eloquentiâ, non bellicis artibus inclaruerunt Appij, Diſs. 36. in Cic. n. 17.

Eloquentiâ maximè excelluerunt veteres philoſophi, Diſs. 41. in Cic. n. 1. & ſeqq. Diſs. 42. in Cic. n. 2. & ſeqq.

Eloquentia quomodo inceperit, profecerit, & perfecta fuerit, Diſs. 13. in Eurip. n. 4. Diſs. 51. in Cic. n. 3. 4.

Eloquentia Aſclepiadis medici, Diſs. 66. in Cic. num. 3.

Eloquentia ut compararetur, non paucis libris opus eſt, Diſs. 86. in Cic. n. 5.

Eloquentiæ præcepta Græco ſermone tradi iuſſit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 3.

Eloquentiæ pater Cicero an iure appelletur, Diſs. 15. in Cic. n. 6.

Eloquentiæ beneficio homines ab agreſti vita receſſerunt, Diſs. 30. in Cic. num. 1. Diſs. 32. 33. in Cic. per tot. urbes conſervantur, Diſs. 33. in Cic. n. 1. & ſeqq. Diſs. 34. 35. 36 in Cic. per tot.

Eloquentiæ medullam Cethegum appellavit Ennius, Diſs. 31. in Cic. n. 4.

Eloquentiæ beneficio omnes leges Romanorum conſtitutæ ſunt, Diſs. 36. in Cic. n. 16.

Eloquentiæ incumbere qui impellendi ſint, & qui deterrendi, Diſs. 91. in Cic. n. 3.

Eloquentiæ nullum genus auctorum non prodeſt, Diſs. 86. in Cic. num. 6.

Eloquentiæ ars, an natura plurimum conferat, Diſs. 31. in Cic. n. 4. Diſs. 91 in Cic. per tot.

Eloquentiam amiſit Græcia libertate amiſsâ, Diſs. 9. in Cic. n. 3. & Roma, Diſs. 51. in Cic. n. 5.

Eloquentiam Platonis, & Pindari ſignificarunt apes, quæ in ore eorum mellificarunt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Eloquentiam Herculis ſignificant catenulæ aureæ ex eius ore prodeuntes, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.

Eloquentiam hominum Reginam appellavit Euripides, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.

Eloquentiam corrupit declamandi mos, Diſs. 85. in Cic. num. 6. & ſeqq.

Eloquentiam cum hiſtrioniâ comparavit edito libro Roſcius, Diſs. 90. in Cic. n. 3. *Vide. Ars oratoria. Facultas oratoria. Oratoria ars; facultas. Rhetorica,*

Eloquentiſſimus fuit Hermogenes puer, infantiſſimus Vir., Diſs. 64. in Anthol. n. 5.

Eloquij divinitas nomen Theophraſto dedit, Diſs. 41. in Cic. num. 3. Diſs. 53. in Cic. n. 3. Diſs. 61. in Cic. num. 3.

Elos urbem quum cepiſſent Lacedæmonij, cives omnes in ſervitutem redegerunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.

Elotas picturis ornavit Ardeæ templum Iunonis, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Elpis compenſatus fuit a leone, cuius ex ore os extraxerat, Diſs. 39. in Cic. n. 7.

Elyma urbem in Siciliâ condiderunt Troiani, qui

Æne-

Æneam ſequebantur, Diſs. 15. in Liv. n. 8.
Elymi genus tibiarum, Diſs. 60. in Anthol. n. 7.
Elymi populi Troiani tenuerunt Siciliam, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9. Diſs. 35. in Thucyd. n. 5. ita vocati ſunt ab Elymo Aceſtæ ſocio, Diſs. 35. in Thucyd. n. 5.
Elymus ſocius Aceſtæ, Diſs. 35. in Thucyd. n. 5. filius nothus Anchiſæ, Diſs. 35. in Thucyd. n. 5. Diſs. 54. in Thucyd. n. 1.
Elyſium quid ſit, Diſs. 36. in Anthol. n. 14. & ſeqq. *Vide Helyſium*
Emancipatus cuius pater fuiſſet, Veſtalis legi non poterat, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Emebant viri formoſas uxores apud Thraces; ipſi verò emebantur a deformibus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Emebant formoſas puellas Babylonij, & Aſſyrij, ex quarum pretio dos conſtituebatur deformibus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.
Emebantur pecuniâ ſuffragia populi Romani, Diſs. 4. in Liv. n. 4.
Emere quanti ſolerent mullos, Diſs. 3. in Liv. num. 9.
Emere ſervos primi Chij ceperunt, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.
Emmelia dicitur tragica ſaltatio, quæ vertitur *concinnitas*, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.
Empedocles quando floruerit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.
Empedocles Κωλυσανέμας dictus, quia peſtilentem ventum ceſſare fecit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.
Empedocles putavit animam nihil aliud eſſe, quàm ſanguinem, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.
Empedocles exiſtimat ſingula membra e terrâ procreata in hominem coiuiſſe, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.
Empedocles quum curru in Olympijs viciſſet, bovem ex myrrhâ, & ture finxit, & diſtribuit omnibus, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Empedocles putavit Iovem eſſe ignem, Iunonem Terram, Plutonem Aërem, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.
Empedocles an ſe Deum credi voluerit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 4.
Empedocles an in Aetnæ crateres ſe coniecerit Diſs. 41. in Thucyd. n. 4.
Empedocles dignum ſonum ijs rebus, de quibus loquitur, fundit, Diſs. 41. in Cic. n. 5.
Empedocli Regnum oblatum fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Emporias in Hiſpaniâ Græci condiderunt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Emporias diſciplinâ obtinuiſſe Livius animadvertit, ne a Barbaris, quibus cingebantur, everterentur, Diſs. 12. in Thucyd. n. 8. Diſs. 56. in Thucyd. n. 10.
Empta fuit domus Clodij centies quadragies octies, Diſs. 2. in Liv. n. 10.
Emptores, pretia, & res venditas memoriâ dixit Hortenſius, quum totum diem in auctione perſediſſet, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Emptori eam legem impoſuit Agoracritus, ne ſignum ſuum eſſet Athenis, quum iniquis Athenienſium ſuffragijs victus fuiſſet ab Alcamene, Diſs. 28. in Eurip. n. 11.
Empeus fuit Lucretius Daphnis ducentis millibus nummûm, Diſs. 25. in Thucyd. n. 7.
Empuſa credebatur de genere geniorum, Diſs. 134. in Virg. n. 6
Enceladus intexebatur Peplo, Diſs. 25. in Eurip. num. 6.
Encyclopædiam didicerat Epiphanes, quum cum nos ſeptendecim natus eſſet, Diſs. 78. in Cic. num. 3.
Endymion primus Lunæ naturam detexit, ideo perpetuò dormire fingitur, Diſs. 11. in Anthol. num. 4.
Endymionem, quum amaret ſomnus, eum ſopivit, nec oculos clauſit, Diſs. 21. in Eurip. n. 10.
Eneti an cum ſpiratione ſcribendi ſint, Diſs. 15. in Liv. num. 2. *Vide Henetos.*
Engaſtrimythi appellati ſunt, qui per ventrem futura prædicere crediderunt, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.
Enipei in flumen decidit Iuno a Iove e Cœlo deiecta, Diſs. 15. in Anthol. n. 18.
Enna Syracuſanorum colonia erat, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Ennææ Ceres, & Proſerpina dicitur, quia templum Cereris erat Ennæ celeberrimum, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Enneacrunos fons antea Callirrhoe dictus, cuius aquâ ad ſacrificia, & nuptias utebantur Antiqui, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.
Ennij inſcriptio ſepulcralis, Diſs. 30. in Anthol num. 7.
Ennij Neoptolemus paucum philoſophandum putat, Diſs. 44. in Cic. n. 2.
Ennio poëtâ Fulvius Nobilior in bello familiariſſimè utebatur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5.
Ennius non niſi potus verſus condebat, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.
Ennius effecit, ut nemo poſſet illius poëma ſibi arrogare, Diſs. 1. in Thucyd. n. 7.
Ennius Romanam hiſtoriam verſibus conſcripſit, Diſs. 15. in Liv. n. 1.
Ennius explicatur, Diſs. 40. in Cic. n. 6.
Ennius cur ab Horatio pater appellatus ſit, Diſs. 54. in Cic. n. 5.
Ennius Cethegum ſuadæ medullam appellavit, Diſs. 38. in Cic. num. 4.
Ennoſigæus ſignificat *Neptunum*, Diſs. 7. in Anthol. num. 3. & ita vocetur, quia terram concutiat, Diſs. 48. in Thucyd. n. 5.
Ennoſichthon appelletur Neptunus, quòd terram concutiat Diſs. 7. in Anthol. n. 3. Diſs. 48. in Thucyd. n. 5.
Enſes quare eſſent ex alterâ parte Circi, Diſs. 10. in Cic. n. 4.
Entimus Athenienſis quot donis cumulatus ſit ab Artaxerxe, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Entimus ex Cretâ deduxit coloniam Gelam, Diſs. 54. in Thucyd. num. 2.
Enthymemata ſolùm uno die conficiebat Porcius Latro, Diſs. 86. in Cic. n. 9.
Eoum mare fert optimos Scaros, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Epaminonda Thebanorum Duce extincto Athenienſes degenerarunt, quum antea rem mili-

ta-

tarem coluiſſent, Diſs. 56. in Thucyd. n. 7.
Epaminondæ, & Pelopidæ in eodem loco Thebani ſtatuam poſuerunt, Diſs. 61. in Anthol. num. 5.
Epaminondæ virtus in morte, Diſs. 23. in Eurip. num. 5.
ante Epaminondam nemo per annos ſupra quadringentos Eurotam traiecerat, Diſs. 27. in Thucyd. num. 29
Epaminondas non attigit Rempublicam, antequã quadraginta annos natus eſſet, Diſs. 10 in Eurip. num. 3
Epaminondas in iudicium vocatus fuit, quòd quatuor menſes magiſtratum retinuiſſet, Diſs. 26. in Eurip. n. 21.
Epaminondas dicebat turpe eſſe Thebanos viribus corporis praſtantiores ſervire Lacedæmonijs, Diſs. 2 in Thucyd. n. 7.
Epaminondas laudatur, quod commodè ſaltare ſciret, Diſs. 18. in Anthol. n. 6.
Epaminondas Lacedæmonios antea invictos Leuctrico prœlio ſuperavit, Diſs. 28. in Anth. n. 7.
Epaminondas laudatur, quod tibijs cantaret, Diſs. 63 in Anthol. n. 2.
Epaminondas, qui primus Eurotam traiecit exercitum, Lacedæmonem pæne expugnavit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.
Epaminondas commemoratione rerum geſtarum ab accuſatione ſe liberavit, Diſs. 9 in Liv n. 8.
Epaminondas Spartanorum Tyrannidem in Spartana Curiâ Socijs audientibus accuſavit, & Socios a Spartanis abalienavit, Diſs. 36. in Cic. n. 9.
Epaminondas Lyſide præceptore uſus eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 10.
Epaminondas ſimul cum Philippo educatus eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 10.
Epaminondas contra leges ſibi imperium prorogavit, Diſs. 37. in Cic. n. 8.
Epaphus tradit Delum terræmotu nunquam concuſſam, Diſs. 77. in Anthol. n. 3. Diſs. 39. in Thucyd n. 3.
Epaulia, latinè repotia dies, tertius nuptiarum dicebatur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Ephebi comam alicui Deo ſacram ſuſpendebant ex arbore, quæ capillata, ſeu capillaris dicebatur, Diſs. 42. in Anthol. n. 13.
ex Ephebis excedens capite plectebatur, ſi repertus eſſet in Scholis, Diſs. 17. in Thucyd. n. 7.
ex Ephebis quum exceſſiſſet Hercules, viam virtutis elegit, & reliquit viam Voluptatis, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
ex Ephebis pueri qui exceſſerant, togam puram, ſeu liberam ſumebant tertio die poſt Id. Mart. Diſs. 30. in Liv. n. 38. 39.
Ephectici quare appellarentur Pyrrhonei, Diſs. 57. in Cic. n. 2.
Epheſia genus ludorum, quos celebrabant Iones, Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.
Epheſias litteras invenerunt Dactyli Idæi, Diſs. 5. in Cic. n. 2.
Epheſij dicebant Latonam peperiſſe ad amnem Cenchrium, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.
Epheſij tentorium Perſicum Alcibiadi peregrinanti erigebant, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Epheſijs ut leges conderet, Heraclitus a Rege Perſarum accerſitus eſt, Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Epheſinæ Dianæ templo, & circum illud ſpatio unius ſtadij Alexander ius Aſyli conceſſit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. hoc ſpatium auxit Mithridates, & deinde etiam Antonius, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10.
Epheſini nominari vetuerunt Eroſtratum, qui templum Dianæ incenderat, ut famam ſibi concil aret, Diſs. 5. in Virg. n. 5.
Epheſios nullum utilem civem voluiſſe Heraclitus queritur, Diſs. 20. in Eurip. n. 23.
Epheſtij quare appellati ſint ſupplices, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8.
Epheſtion Iovem colebant, qui ſimul habitabant, Diſs. 50. in Anthol. n. 20.
Epheſum Aſiæ urbem condiderunt ſervi, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.
Epheſus ab obſidione Crœſi liberata eſt ob religionem templi Dianæ Epheſinæ, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Epheſus terræmotibus laborat, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Ephialtes orator tempore Demoſthenis floruit, Diſs. 11. in Cic. num 5.
Ephialtes, & Othus apud Homerum vulnerarunt Venerem, & Martem, Diſs. 28. in Virg. n. 3.
Ephippus tradit Alexandrum vino, non veneno interijſſe, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.
Ephori Pauſaniam Regem Spartæ proditionis convictum interfecerunt, Plistianactem mulctarunt, quòd pecuniâ ab hoſtibus corruptus eſt; Agin, quòd in publico non veſceretur; Archidamum, quod exiguæ ſtaturæ uxorem duxiſſet Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.
Ephori eligebant tres, qui ſinguli centum Iuvenes eligerent, qui Hippagretæ dicebantur, Diſs. 54. in Anthol. n. 8.
Ephori revocarunt Pauſaniam; ſed abſolutus eſt a iudicibus pecuniâ corruptis, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Ephori condemnare Pauſaniam noluerunt, antequam proditionem ex eius ore audirent, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.
Ephori magiſtratum ineuntes Servis bellum indicebant, ut eos occidere impunè liceret, Diſs. 20. in Thucyd. n 4.
Ephori Ageſilaum ex Aſiâ ad opem ferendam patriæ revocarunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 6. Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.
Ephoros ut corrumperet pecuniâ Pericles, decem talenta quotannis illis mittebat, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.
Ephorum calcaribus indigere dicebat Iſocrates; freno Theopompum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 3.
Epica poëmata ſcripſit Plato, quæ quum ipſi viderentur inferiora Homericis, ad Tragœdias ſcribendas ſe contulit, Diſs. 40. in Anth. n. 3.
Epicharmum comicum in delicijs habuit Plato, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Epicharmus inventor comœdiæ dicitur a nonnullis, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Epichiremata quid ſint, Diſs. 86. in Cic. n. 9.
Epiclintas vocant genus quoddam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.

Epi-

Epicomus pater Carneadis, Diſs. 63. in Cic. n. 5.
Epicrates comicus inducit Platonem proponentem quæſtionem de cucurbitâ, Diſs. 3. in Eurip. num. 5.
Epictetus Servus fuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Epicureus factus eſt Diogenes Babylonius dolore coactus, Diſs. 83. in Cic. n. 8.
Epicuri Servus Mys celebris auctur ſapientiæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Epicuri opinio de terræmotu, Diſs. 48. in Thucyd. n. 12.
Epicurus fructibus hortuli vitam ſuſtentabat, Diſs. 79. in Anthol. n. 5. Diſs. 32. in Thucyd. num. 10.
Epicurus omnia caſu ferri exiſtimavit, & divinam providentiam ſuſtulit, Diſs. 80. in Anthol. num. 5. Diſs. 1. in Eurip. n. 10.
Epicurus felicitatē in voluptate collocavit, Diſs. 2. in Eurip. num. 11. Diſs. 4. in Cic. num. 7. & in vacuitate doloris, Diſs. 16. in Eurip. num. 8.
Epicurus privavit omni actione Deum, & fecit humanâ formâ præditum, & otio frui ſempiterno, Diſs. 40. in Anthol. n. 8. Diſs. 1. in Cic. num. 4.
Epicurus putavit e terrâ natos uteros, ex quibus fuerint homines propagati, Diſs. 4. in Thucyd. num. 11.
Epicurus laudatur a Lucretio, quod religionem ſuſtulerit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 1.
Epicurus putat Barbaros incapaces philoſophiæ, Diſs. 15. in Cic. n. 1.
Epicurus teſtamento cavit, ut ſui natalis memoria quotannis celebraretur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Epicurus gloriatur ſe homines ab Inferorum metu liberaſſe, Diſs. 8. in Eurip. n. 1.
Epicurus ſapientem ſe appellare auſus eſt, Diſs. 54. in Cic. n. 1.
Epicurus Metrodorum ſapientem appellat, Diſs. 64. in Cic. num. 5.
Epicurus liberales artes inutiles pronunciavit, Diſs. 80. in Cic. n. 1.
Epicurus bipedalem Solem eſſe affirmavit, Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Epidamnijs colonis bellum illatum a Corcyræis prima origo belli Peloponeſiaci, Diſs. 7. in Thucyd. n. 9.
Epidamnus antea vocabatur Dyrrchium, Diſs. 18. in Thucyd. n. 1.
Epigenes inventor tragœdiæ, Diſs. 6. in Eurip. num. 2.
Epigramma Martialis in ludos, quos edidit ſtella, quum Domitianus triumphavit de Rege Decebalo, a quo cladem acceperat, Diſs. 29. in Liv. n. 10.
Epigramma primum libri primi Anthologiæ eſt Archiæ poëtæ, quem Cicero defendit, Diſs. 2. in Anthol. n. 1.
Epigramma in Stellam adoleſcentem an ſit Platonis, Diſs. 40. in Anthol. n. 1. 2. 3.
Epigramma Laureæ Tullii in Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 4.
Epigramma Catuli de Roſcio, Diſs. 90. in Cic. num. 5.
Epigramma, quod ſepulcro inſcribi iuſſit Nævius poëta, Diſs. 30. in Anthol. n. 8.
Epigramma ſepulcri Sardanapali, Diſs. 30. in Anthol. num. 9.
Epigrammata Anthologiæ collegit Planudes, Diſs. 1. in Anthol. n. 2.
Epigrammata conſcripſit Plato, Diſs. 1. in Eurip. n. 5.
Epigrammata ſcripſit Euripides, Diſs. 4. in Eurip. n. 8.
Epigrammata in heroum tumulos Ariſtoteles, ſive alius quiſpiam inſcripſit Peplum, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.
Epilepſia, quæ dicitur morbus maior, Sacer, & Herculeus, quare appelletur morbus comitialis, Diſs. 30. in Liv. n. 24.
Epimedes unus ex Dactylis Idæis, Diſs. 2. in Anthol n. 4.
Epimenides oleæ ſacrum ramum prætulit omnibus honoribus Athenienſium, Diſs. 20. in Eurip n. 14. Diſs. 14 in Thucyd. n. 5.
Epimenides vocatur propheta a D. Paulo, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Epimenides expiavit Athenas a ſcelere Cylonio, & hac de causâ inſtituit nocturna ſacra, Diſs. 39. in Anthol. n. 7. Diſs. 14. in Thucyd. num. 3. Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Epimenides vixit annos centum quinquaginta, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Epimenides Cretenſis vitia ſuæ gentis non tacuit, & honorificè appellatur a Divo Paulo, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. Diſs. 14. in Thucyd. n. 5. Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Epimenides quibus parentibus ortus fuerit, Diſs 14. in Thucyd. n. 4.
Epimenides tantâ ſapientiâ fuit, ut inter ſeptem ſapientes recenſeatur, Diſs. 14. in Thucyd. num. 4.
Epimenides dormivit quinquaginta annos, & ſapientiam eo ſopore accepit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Epimenides prædixit Athenienſibus multorum malorum cauſam futuram Munichiam, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Epimenides σεμναῖς Θεαῖς templum, aramque conſtituit, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3.
Epimenides expeditionem Iaſonis in Colchos verſibus eſt exequutus, & de Minoê, & Rhadamanto verſus ſcripſit, Diſs. 41. in Cic. num. 5.
Epimenides Cretenſis familiaritater uſus eſt Pythagorâ, & cum eo deſcendit in antrum Idæum, Diſs. 43. in Cic. n. 2.
Epimenidis carmen recitavit D. Paulus, Diſs. 72. in Cic. num. 4.
Epimetheus quum omnia animalia armis inſtruxiſſet, Prometheus ignem hoc eſt mentem a Minervâ, Vulcanoque abſtulit, qua homines ceteris præſtant, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Epimetheus ſignificat: *poſt factam conſilium*, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Epimetheus Pandoram duxit uxorem, ex qua Pyrrham procreavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Epimetheus hominem ceteris animantibus infeliciorem finxit, Diſs. 38. in Cic. n. 1.

Epinicium eatmen in Victoriam, Diſs. 11. in Aothol. n. 2.

Epiphanem ducem habuerunt Carpocratis ſectatores, Diſs. 78. in Cie. n. 3.

Epiphani mortuo divini honores decreti ſuot, qui ſeptemdecim natus annos Encyclopædiam didicerat; Diſs. 78: in Cic. n. 3.

Epiri Rex Alexander oraculo Dodonæo deceptus eſt, Diſs. 83. in Anthol. n. 14. Diſs. 10. lu Virg. num. 3.

Epiri fluvius Acheron, Diſs. 83. io Authol. n. 14.

Epirorarum imbecillitas, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4.

Epirotarum Rex Pyrrhus quum dona miſiſſet, & præcipuè matronis, nulla earum accepit, Diſs. 4. in Liv. n. 1.

Epiſtolâ Regis Aethiopiæ ad Romanum pootificem oarratur Phœnicem trecentos annos vivere, Diſs. 30. in Liv. n 76.

Epiſtola reperta eſt Dionyſodori in eius ſepulcro, qua ſignificabatur diſtantia centri Terræ a ſuperficie, Diſs. 8. in Eurip. n. 8.

Epiſtolâ ad Auguſtum Virgilios ſcripſit ſeſe ad opus Aeneidos multo potiura ſtudia, quàm poëtices impertiri, Diſs. 8. in Cic. n. 6.

Epiſtolæ ad Ariarathem Regem Carneadis extant, Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Epiſtolam Pauſaniæ reſignavit Argilius, quòd animadvertiſſet neminem revertiſſe eorum, qui ad Regem Perſarum litteras Pauſaniæ pertuliſſent, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.

Epiſtolam Amicis ſcripſit Cyrus dicens pecuniâ ſe indigere, ut oſtenderet theſauros ſuos, quos promiſerat Crœſo, Diſs. 32. in Thucyd. num. 5.

Epiſtolas amicitiam Auguſti petens miſit Indorum Rex, qui ſexcentis Regibus imperabat, Diſs. 22. in Virg. n. 5.

Epiſtolis legendis, & ſcribendis vacabat Cæſar in ſpectaculis, & hoc nomine reprehendebatur, Diſs. 21. in Cic. n. 1. *Vide, Litteræ.*

Epiſtrophus tenuit unum ex novem principatibus imperij Priami, Diſs. 12. in Eurip. n 10.

Epiſtylium Corinthium quomodo inventum ſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.

Epitaphios dicta eſt Oratio Periclis, Diſs. 22. in Thucyd. n. 4.

Epithetum Minervæ apud Homerum eſt Pallas, & Apollinis Phœbus; Diſs. 44. in Anthol. n. 4.

Epit;ches promontorium a Troianis nomen accepit, Diſs. 15. in Liv. n. 11.

Epizephyrij, & Ozolæ Locri comites Aiacis Oilei Brutios tenuerunt, & Pentapolin, & Ozolin condiderunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

Epodos quum caneret chorus, quare conſiſteret, Diſs. 19. in Liv. n. 12.

Epomeus mons terræmotu concuſſus flammas eructavit, Diſs 48. in Thucyd. n. 17.

Epoptica vocabantur myſteria magna Cereri dicata, & Epoptæ, qui his initiati erant, Diſs. 39 in Anthol. n. 10.

Eprius Marcellus ter millies ſeſtertium congeſſit, Diſs. 12. in Cic. n. 6.

Epulabantur ſedentes in ſacris Herculis, Diſs. 9. in Anthol. n. 10.

Epulabantur cadavera Scytharum nonnulli populi, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.

Epularum lautiorum ſtudium Herculi tribuebant, Diſs. 9. in Antholin. 2.

Epularum luxus apud Romanos, Diſs. 5. in Liv. num. 6. & ſeqq.

Epulæ ante ædes exponebantur, quibus invitabantur milites triumphantes, Diſs. 25. in Liv. oum. 16.

Epulas mortuis afferebant Veteres, Diſs. 31. in Authol. n. 4. Diſs. 32. in Anthol. n. 2. & ſeqq.

Epulas ferales io funeribus dare ſolebant, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.

Epulis, & vino deditos eſſe Germanos tradit Cornelius Tacitus, Diſs. 7. in Liv. num. 4. *Vide. Cena. Convivium. Dapes. Cibus.*

Epulonum ſeptemvir, aut Pontifex, &c. debebat eſſe pater, ut Veſtalis legeretur, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Epulum populo quum daret Quinctus Maximus Africani nomine, Tubero lectulos ſtravit hœdinis pellibus, & vaſa ſamia expoſuit; ideo in petitione Præturæ repulſam tulit, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.

Equa Darium nutrijt, Diſs. 18. in Liv. oum. 4. Peliam, Diſs. 18. in Liv. n. 4. Hippothoum, Diſs. 18. in Liv. n. 4. *Vide. Equi.*

Equæ præſtantiſſimæ naſcuntur in Henetâ regione, Diſs. 15. in Liv. n. 2. his Olympia vicit Leo Lacedæmonius, Diſs. 15. in Liv n. 2.

Eques Lucius Martius licet in Hiſpaniâ rem præclarè geſſiſſet, non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 15.

Eques Pompeius triumphavit, Diſs. 25. io Liv. nom. 5.

Eques creatus eſt a Galbâ Icellus libertus, Diſs. 89. in Cic. n. 8. *Vide. Equites.*

Equeſtre certamen quare maximè proprium eſſet ludorum Romanorom, Diſs. 19. in Cic. num. 6.

Equeſtres ludos in veſte triumphali ſpectare permiſſum eſt Pompeio, Diſs. 20. io Eurip. num. 7.

Equeſtres ludi Neptuno dicati erant, Diſs. 25. in Eurip. n. 4.

Equeſtris dicebatur Neptunus, Diſs. 25. in Eurip. n. 4. Diſs. 18. io Cic. n. 2. Diſs 19. in Cic. num. 6.

Fqueſtris luno colebatur, Diſs. 26. in Virg. n. 5.

Equi ungula reſiſtit aquæ Stygiæ, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Equi occidebantur defunctis, Diſs. 23. in Thucyd. num. 4.

Equi ſinguli Equite inſidente certabant, qui Celetes dicebantur, Diſs. 2. in Anthol n. 7.

Equi pretio ingenti emebantur, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.

Equi etiam erant inter ſigna legionum, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.

Equi caput inventum eſt, quum fundamenta Carthaginis iacerentur, ideo etiam Caccabe dicta, Diſs. 21. in Virg. n. 6.

Equi Solem vehebant, Diſs. 26. in Virg. n. 6.

Equi ſpumam Nealces caſu expreſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.

Equi

Equi ducenti ſequebantur Cyrum; qui nullum alium ſeſſorem noverant, Diſs. 21. in Liv n. 3.
Equi candidi Iovi, Solique tribuebantur, Diſs. 28. in Liv, n. 1.
Equi quatuor albi uno iugo iuncti currum triumphantium trahebant, Diſs. 28. in Liv. n. 1.
Equi, quibus triumphantes vehebantur, coronati erant, Diſs. 28. in Liv. n. 5.
Equi deſultorij quare præcurrerent, dum currus emittendi eſſent, Diſs 20. in Cic. num. 13.
Luciſero ſacri erant, Diſs. 20. in Cic. n. 13.
Equi admori equo picto ab Apelle adhinniverunt, Diſs. 47. in Cic. n. 9. *Vide. Equis. Equo.*
Equiria ludorum genus, qui Marti celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 53. Diſs. 18. in Cic. num. 5. ab equis dicta, Diſs. 20. in Cic. n. 5.
Equis victoribus ſtatuæ, & ſepulcra conſtituta ſunt, & apud Romanos etiam alimenta publicè conſtituta ſunt, dum ſenio confecti eſſent, Diſs. 6. in Anthol. n. 10. & celebrabantur non ſecus, ac viri fortes, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Equis Alcibiadis peregrinantis alimenta præbebant Chij, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Equis Neptuni Pelops Oenomaum vicit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Equis concitatis Metius diſcerptus eſt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Equis albis quod Camillus triumphaſſet, in exilium pulſus eſt, Diſs. 12. in Liv. n. 9. Diſs. 28. in Liv. num. 1. 11.
Equis albis quòd veherentur, reprehenduntur Dionyſius, & Hieronymus Reges Syracuſarum, Diſs. 28. in Liv. n. 1.
Equis albis Olympicis victoribus obviam ibant, Diſs. 28. in Liv. num. 1.
Equis inſidentes venatores toties aſſequitur tigris, ut ſingulos catulos recuperet, & omnes in ſpeluncam reportet, Diſs. 37. in Cic. n. 2. *Vide. Equo.*
Equitabant pudendis Mutuni Virgines nupturæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10.
Equitandi artem ſolam diſcere Reges adulatione præceptorum dicebat Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 9.
Equitantem Tigranem Reges quatuor pedites ſequebantur, Diſs. 20. in Liv n. 4.
Equitaſſe in arundine dicuntur Ageſilaus, & Socrates, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1. Diſs. 4. in Eurip. n. 8.
Equite inſidente equi ſinguli certabant, qui Celetes dicebantur, Diſs 2. in Anthol. n. 7.
Equites erant maxime Thraces, Diſs. 12. in Eurip. n. 14.
Equites quot contineret Legio, Diſs. 14. in Eurip. num. 7.
Equites mille, & ſexcentos e medio ſuſtulit Sylla, Diſs. 5 in Liv. n. 4.
Equites Athenienſium habebant reditum trecentorum medimnorum, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.
Equites quadrigies mille ſequebantur Cyrum, Diſs. 21. in Liv. num. 3.
Equites quot cenſerentur initio Romæ, & quot antequam Romulus decederet, Diſs. 23. in Liv. n. 8.
Equites fortaſſe in theatris pulvinis utebantur, Diſs. 24. in Cic. n. 7.
Equites inter, & Senatores concordiam peperit Cicero, Diſs. 36. in Cic. n. 20
Equites, & Senatores a plebe anulo aureo diſtinguebantur, Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Equiti triplex pecuniæ ſumma data eſt a Cæſare, quam reliquis militibus, Diſs. 19. in Liv. n 9.
Equitum iudicia ad Senatum tranſtulit Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 7. lex ſervilia, Diſs. 16. in Cic. n. 4. qua occaſione interemptus eſt Livius Druſus, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Equitum quinquaginta millia erant in exercitu Sitalcis, Diſs. 11. in Eurip. n. 14.
Equitum Romanorum facetiſſimus fuit Granius, Diſs. 27. in Cic. n. 6.
Equo inſidentem iuvenem deraſâ barbâ Diogenes vocavit Hippopornum, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Equo uno triumphavit Claudius Nero, quòd in alienâ provinciâ viciſſet, Diſs. 28. in Liv n. 5.
Equorum fides erga dominum mortuum, Diſs. 21. in Eurip. n. 14.
Equorum, quadrigarumque certamen in Olympijs erat nobiliſſimum, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Equorum ſtudium utile Reipublicæ, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.
Equorum in admiſura utebantur tibia, & modi Hippothori dicebantur, Diſs. 60. in Anth. n. 14.
Equorum victorijs gloriabantur etiam Reges, Diſs. 6 in Anthol. n. 9.
Equorum nobilium ſtudio floruerunt Agrigentini, Diſs. 54. in Thucyd. n. 7. quibus etiam ſplendida monumenta extruxerunt, Diſs. 54. in Thucyd. n. 7.
Equorum quadrigæ in ripis fluminum antiquitus agitabantur, quum ludi fierent, Diſs. 20. in Cic. n. 4.
Equorum ob certamen ludi Circenſes ad Neptunum pertinebant, Diſs. 19. in Cic. n. 6. 10.
Equos alere divitiarum maximum argumentum, Diſs. 6. in Anthol. n. 7. Diſs. 37. in Thucyd. n. 9. ideo apud Athenienſes cenſus diſtinguebatur ex numero equorum, quos alebant, Diſs. 6. in Anthol. n. 7.
Equos alere oportebat illum Lacones, quem execrari volebant, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.
Equos velociores Aquilone habebat Oenomaus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Equos qui iungebant ſervi, Iunctores appellabantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.
Equos Regi defuncto præfocabant Gerrhi, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.
Equos alendi ſtudium causâ ſacrorum certaminum Hippotrophia dicebatur, Diſs. 6. in Anthol. n. 7. Diſs. 37. in Thucyd. n. 9.
Equos quatuor nono quoque anno in honorem Neptuni iaciebant in Mare, Diſs. 25. in Eurip num. 4.
Equum fluvijs immolabant Perſæ, Diſs. 70. in Anthol. n. 6. & Soli, Diſs. 70. in Anthol. n. 6.
Equum produxit tellus percutiente Neptuno, Diſs. 25. in Eurip. n. 2. 4. Diſs. 19. in Cic num. 6.
Equum, & boves, & arma ſibi invicem mittebant ſponſa, & ſponſus apud Germanos, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.

V Equum

Digitized by Google

Equum hinnientem prætulit Ateas Rex Scytharum Iſmeniæ Tibicini, Diſs. 81. in Cic n. 7.

Equus Troianus machina fuit quatiendis muris, Diſs. 16. in Eurip. n. 12.

Equus Troianus dicitur durateus, Diſs. 29. in Anthol. n. 7.

Equus Troianus dicitur dolus a Virgilio, Diſs. 76. in Anthol. n. 10.

Equus ſeianus conſtitit centum ſeſtertiûm millibus, Diſs. 6. in Anthol. n 9.

Equus alatus Pegaſus natus eſt e cruore Meduſæ, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.

Equus poëtarum eſt vinum, Diſs. 13. in Anthol. num. 4.

Equus fluviatilis apud Aegyptios ſignificat impudentiam, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.

Equus Solis in luſtratione exercitus Perſarum ibat poſt currum Iovis. Diſs. 71. in Anthol. num. 3. Diſs. 72. in Anthol. n. 3. Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Equus caudâ amputatâ immolabatur in Palilibus, & ſacro luſtrali, quæ hoſtia Caniaris dicebatur, & a Propertio vocatur Equus curtus, Diſs. 23. in Liv. n. 1. 2.

Equus Alexandri, quum ornatus eſſet, neminem ſeſſorem præter ipſum patiebatur, Diſs. 39. in Cic. n. 7.

Eraſiſtratus ſanato Antiocho centum talenta mercedem accepit, Diſs. 10. in Cic. n. 2.

Erato Muſa propria Virgilij, Diſs. 18. in Virg. n 6. Diſs. 19. in Virg. n. 1.

Erato Veneris Orbem moderatur, Diſs. 18. in Virg. n. 6.

Erato ſaltationis inventrix, Diſs. 17. in Anth. n. 2.

Eratoſthenem Cyreneum, qui duos libros grammaticos edidit, quidam primum fuiſſe grammaticum exiſtimant, Diſs. 8. in Cic. n. 2.

Eratoſthenes quòd omnes artes teneret, Beta appellabatur. Diſs. 78. in Cic. n. 2.

Eratoſthenes igni, & tempeſtati comparat vinum, Diſs. 14. in Anthol. n. 7.

Eratoſthenes dixit ambitum terræ eſſe trecenties quindecies centena millia paſſuum, Diſ. 71 in Cic. n. 5.

Eratoſthenes mathematicus, Diſs. 7. in Cic n. 2.

Erebo, & Nocte procreata eſt Styx, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

ex Erebo, & nocte ſomnia naſcuntur, Diſs. 19. in Eurip. n. 8.

Erebo, & Nocte Parcæ & Fatum procreatum eſt, Diſs. 11. in Virg. n. 1. 2.

Erechtheus filias immolavit, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.

Erechtheus filiam Creuſam habuit, quæ ex Apolline filium peperit, qui Ianiculum condidit, Diſs. 13. in Liv. n. 4.

Ergatæ Dij qui dicebantur, pedibus, & manibus carebant, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.

Erihromius Bacchus præeſt Mundo, Diſs. 47. in Anthol. n 8.

Eridanum pro Danubio dixit Apollonius, Diſs. 82. in Anthol. n. 9.

Eridanum cum Rhodano miſcet Apollonius, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Erigonus ex Tritore colorum Nealcæ pictoris evaſit pictor inſignis, Diſs. 81. in Cic. n. 2.

Erinnyes eædem, ac Deæ σεμναὶ Diſs. 18. in Thucyd. n. 3. 4. quot ſint, Diſs. 18. in Thucyd. num. 5.

Eriphyle pretio maritum Amphiaraum prodidit, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.

Eriſtici philoſophi ab Euclide orti, Diſ. 56. in Cic. num 2.

Eroſtratum nominari vetuerunt Epheſini, qui, ut famam quæreret, templum Dianæ incenderat, Diſs. 5. in Virg. n. 5.

Errantes ſtellæ in Cancro, & Capricorno retrocedunt iuxta aliquos Stoicos, quia Oceanus latiùs ſe non diffundit, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.

Errantibus Stellis an præſit Clotho, Diſs. 11. in Virg. n. 1. *Vide. Planetæ. Sidera. Stellæ.*

Errare, nec quieſcere poſſe animas inſepultorum credebant Veteres, Diſs. 24. in Thucyd. n. 2.

Errare ſapientem negant Stoici, ſecus Academici, Diſs. 63. in Cic. n. 5.

Error Interpretis Ariſtophanis circa Medimnum, Diſs. 47. in Thucyd. n. 5. einſdem, & Cœlij Rodigini error circa claſſes Athenienſium, Diſs. 47. in Thucyd. n. 5.

Error Antiquorum, qui hyadas ſuculas appellarunt, Diſs. 65. in Anthol n. 3.

Error amor dicitur a poëtis, Diſs. 19. in Anthol num. 6.

Error eorum, qui putarunt Romulum decem menſes anno tribuiſſe, unde proceſſerit, Diſs. 30. in Liv. n. 30.

Error in Appiano Alexandrino emendatur, Diſs. 2. in Cic. n. 7.

Errore omnia circumfundi exiſtimavit Arceſilas, Diſs. 58. in Cic. n. 3.

Errorem unum dumtaxat ſe deprehendiſſe dixit in Virgilio Iulius Scaliger, Diſs. 12. in Virg. n. 6.

Errores in ignorantibus peperit ſententia, quòd Deus nullius auctor ſit mali, Diſs. 19. in Thucyd. n. 1.

Errores aliquorum circa regiones, & flumina, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Errores Labyrinthi exprimere ſaltatione Ariadna Theſeum edocuit, Diſs. 17. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Anthol. n. 7.

Errores Cereris quærentis Proſerpinam referebantur ſacris Cereris, Diſs. 39. in Anth. n. 3.

Errores Aeneæ, Diſs. 15. in Liv. n. 4., & ſeqq.

Errores multorum Auctorum inſignium, Diſs. 71. in Cic. n. 2. 4. 5.

Erucæ ſuccum apponebant in nuptijs ad irritandam Venerem, Diſs 29. in Thucyd. n. 9.

Eruditis Seculis ætates indoctiores ſuccedunt, Diſs. 69. in Cic. n. 7.

Erycem urbē in Sicilia condiderunt Troiani, qui Elymi ab eorum duce dicti ſunt, Diſs. 33. in Thucyd n. 5.

Erytheâ ex Inſula boves Geryonis abigentem Herculem narrat Livius, Diſs. 39. in Thucyd. num. 3.

Erythea, non Erythrea dicebatur inſula, ex qua boves abegit Hercules, Diſs. 7. in Anthol. n. 9.

Erytheam in inſulam Hercoles poculo per Oceanum vectus eſt, Diſs. 9. in Anthol. n. 7.

Erythras Rex rates invenit, Diſs. 76. in Anthol. n. 4. Diſs. 13. in Eurip. n. 6.

ab Erithreâ Sibyllâ monitus Aeneas quomodo urbem condiderit, Diſs. 14. in Virg. n. 4
Erythræo Mari nomen dedit Erythras Rex, Diſs. 13. in Eurip. n. 6.
Eryx cæſtibus interfectus fuit, Diſs. 12. in Anthol. n. 3.
Eſcæ inſtar caruncula propendet ex oculis quorundam ranarum, quo piſciculos deceptos capiunt, Diſs. 38. in Cic. n 5.
Eſculenta furari permiſit pueris Lycurgus, ſed ſi deprehenderentur, mulctabantur, Diſs. 56. in Anthol. n. 6.
Eſſedones non longe diſtant a Sericâ regione, Diſs. 77. in Anthol. n. 16.
Eſſedones accipientes domo Hyperboreorum ab Arimaſpis tradebant Scythis, Diſs. 77. in Anthol. n. 11.
Eſſeni philoſophorum genus fuerunt, Diſs. 14. in Cic. n. 6.
Eſobopis maximè dives fuit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.
Eteſias ventos evocavit Ariſtæus, quum ob eorum ceſſationem ſegetes, & animalia interirent, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.
Etruriam occuparunt Pelaſgi, ideo Tyrrheni appellantur Pelaſgi a Sophocle, Diſs. 36. in Thucyd. n. 7. Lydi, quum fame domi premerentur, Diſs. 36. in Thucyd. n. 8.
Etruriam Italiæ magnam partem Etruſci a ſe appellarunt, Diſs. 17. in Virg. n. 1.
Etruſci tubam, cornua, & haruſpicinam invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. num 4. Diſs. 57. in Thucyd. numero 12. 13. Diſs. 14. in Cic. num. 9.
Etruſci Deos Penates appellabant Conſentes, Diſs. 16. in Virg. n. 6.
Etruſci Romanis Sacrorum diſciplinam, lictores, togam, ludios, ſellam curulem, faſces tradiderunt, Diſs. 2. in Liv. n 2. Diſs. 22. in Liv. n. 1. 16. 21.
Etruſci veteres & luxuriæ, & fortitudinis exemplum fuerunt, Diſs. 7. in Liv. n. 7.
Etruſci Reges quod a duodecim populis crearentur, duodecim lictores habebant, quos etiam Romulus ſumpſit, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Etruſci erant voluptatibus dediti, ideo multi tibicines, Diſs. 19. in Cic. n. 4.
Etruſci cothurni improbantur, Diſs. 24. in Cic. num. 4 *Vide. Tuſcis. Tyrrheni*.
Etruſcis adnumerat Virgilius Mantuanos, & Ligures, Diſs. 4. in Virg n 4.
Etruſco ſermone *Iduare* ſignificat dividere, Diſs. 30. in Liv. n. 9.
Etruſcorum potentia, Diſs. 15. in Liv. n. 1. 11. Diſs. 4. in Virg n. 2.
Etruſcorum Regi Porſenæ miſſa ſunt dona a Romanis, Diſs. 25 in Liv. n. 12.
Etruſcorum libri novem Dijs fulmina tribuebant, Diſs. 40. in Virg. n. 5.
Etymologia platani, Diſs. 23. in Cic. n. 8.
Etymologia Opicorum populorum, Diſs. 36. in Thucyd. num. 2.
Etymologia ludorum Circenſium, quam affert Servius, & Caſſiodorus, reijcitur, Diſs. 20. in Cic. n. 4. 5.
Etymologia Cereris, Diſs. 36. in Anthol. n. 6.
Etymologia Deorum, Diſs. 72. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Eurip. num. 8.
Etymologia doli, Diſs. 76. in Anthol. n. 9.
Etymologia Peræ, Diſs. 84. in Anthol. n. 14.
Etymologia Panni, Diſs. 25. in Eurip. n. 17.
Etymologia Lictorum, Diſs. 22. in Liv. n. 3.
Etymologia Dianæ, Diſs. 30. in Liv. n. 57.
Etymologia Lacheſis, Diſs. 11. in Virg. n. 1.
Etymologia ὑμαρμένη quæ apud Græcos ſignificat Fatum, Diſs. 11. in Virg. n. 5.
Etymologia Mathematicarum diſciplinarum, Diſs. 7. in Cic. num. 5.
Etymologia Aprilis, Diſs. 30. in Liv. n. 41. & ſeqq. Maij, Diſs. 30. in Liv. n 43. 46.
Etymologia vocis *Talaſſio*, Diſs. 29. in Thucyd. num. 9.
Etymologia Nuptiarum, Diſs. 31. in Thucyd. num. 5.
Etymologia fidei, Diſs. 31. in Thucyd. n. 6.
Etymologia Rhegij, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.
Etymologiæ Neptuni, Minervæ, Saturni, Vertuni, Diſs. 31. in Thucyd n. 5. 6.
Etymologiæ Stoicorum duriuſculæ, Diſs. 31. in Thucyd. n. 6.
Eva omnia mala hominibus peperit, Diſs. 15. in Anthol. n. 5.
Evander ante Aeneam in Italiam venit, Diſs. 5. in Virg. n. 2.
Eubœa una ex nutricibus Iunonis, Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Eubœa avolſa eſt a Bœotia, Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
Eubœæ promontorium Caphareus, Diſs. 39. in Virg. n. 9.
Eubolides Dialecticam maxime excoluit, Diſs. 60 in Cic. n. 1.
Eubulus tres crateres tantùm bibere iubet, quorum primus ſit ſanitatis, ſecundus Amoris, tertius ſomni, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Eubulus poëta. Diſs. 58. in Anthol. n. 6.
Eucampidas Arcas licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thuc. n. 3.
Euclides Megarenſis ſummum bonum, quod unum eſſet, arbitratus eſt, & Megareis philoſophis nomen dedit, Diſs. 56. in Cic. n 2.
Euclides, Simus, & Sacon Himeram condiderunt, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.
Euclidis Athenienſis Bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Eudemus librum compoſuit, in quo demonſtrabatur, quid quiſque Græcorum in geometriâ inveniſſet, Diſs. 15. in Cic. n. 4.
Eudoxus mathematicus, Diſs. 7. in Cic. n. 2.
Eudoxus Sophucidis doctrinâ eſt eruditus, Diſs. 14. in Cic. n. 5.
Eudoxus rerum cœleſtium ſcientiſſimus, Diſs. 71. in Cic. n. 7.
Evelpis fortuna colebatur, Diſs. 57. in Anthol. num. 8.
Eveno in flumine interjit Achelous, Diſs. 7. in Anthol. n. 10.
Eventus plerûque nos docet, Diſs. 52. in Thuc. n. 1
Eveſto Democritus nuncupavit animi tranquillitatem, quam ſummum bonum eſſe ſtatuit,

Diſs. 45. in Cic. n. 2.

Euganeis pulſis Veneti ſucceſſerunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6. Diſs. 15. in Liv. n. 1. Diſs. 17. in Virg. n. 1.

Euganeos expulit Antenor, Diſs. 4. in Virg. num. 3.

Euhemerus impius reputatus eſt, quòd Iovem ſepultum eſſe dixit in Cretâ, Diſs. 67. in Anthol. num 5. Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.

Euhemerus natus eſt Meſſanæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.

Eulæo ex flumine Reges Arabes aquam potabant, Diſs 28. in Thucyd. n. 4.

Eumarus primus picturâ marem, & feminam diſtinxit, Diſs. 15. in Cic. n. 9. Diſs. 48. in Cic. n. 5. Diſs 51. in Cic. n. 2.

Eumelus poëta Corinthius quid ſcripſerit, & quando floruerit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 8. Diſs. 36. in Thucyd. n. 10. Diſs. 9 in Cic. n. 5.

Eumeni Regi Pergami quæ dona miſſa ſint, Diſs. 15. in Liv. n. 11.

Eumenides eædem ac Deæ σεμναὶ Diſs. 18. in Thucyd. n. 3. merito ſic appellatæ ſunt, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.

Eumenidum mater Terra, vel Nox, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5. & hanc intelligit Virgilius, terram vero illius ſororem, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.

Eumenio rhetori ſexcena annua pro mercede conſtituta ſunt, Diſs. 12. in Cic. n. 7.

Eumolpi lege, qui non erant Athenienſes, initiari non poterant myſterijs Cereris Eleuſiniæ, ſed poſtea omnes admiſſi ſunt, Diſs. 39. in Anthol. num. 9.

Eumolpo duce Thraces occuparunt Macedoniam, & Atticam, Diſs. 73. in Anthol. n. 4.

Eumolpo duce Thraces ab Athenienſibus victi ſunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 12.

Eunapius Sardianus, Diſs. 64. in Cic. n. 6.

Eunus, & Athenio in Siciliâ collectâ ſervorum manu ſollicitam habuerunt Romam, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7. Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.

Evonymen appellari Terram dicit Iſter, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.

Eupheme Nutrix Muſarum, Diſs. 19. in Virg. num. 4.

Euphranor nonnulla ſcripſit quæ ad picturam pertinerent, Diſs. 81. in Cic. n. 2.

in Euphrate lotos mergitur Sole occidente, eoque oriente emergit, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.

Euphratem eſſe finem imperij voluerunt Auguſtus, & Adrianus, Diſs 3. in Liv. n. 11. Diſs. 9. in Liv. n. 13. Diſs. 70. in Cic. n. 6.

Euphratē ſe præcipitare voluit moribundus Alexander, ut cadavere non apparente ad Deos tranſlatus videretur, Diſs. 43. in Thucyd. num. 4.

Euphronem, quem Thebani iure interfectum iudicarant, Sicyonij in foro humarunt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.

Eupolis comœdiæ veteris auctor carmen Baptas compoſuit; quare a Baptis interfectus eſt, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.

Eupompus pictor præcepit Lyſippo, ut naturam non alios præceptores intueretur, Diſs. 80. in Cic. num. 3.

Euriclidis ſimulacrum Athenienſes collocarunt iuxta ſtatuam Aeſchyli, Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.

Eurileon a nonnullis dicitur Aſcanius, Diſs. 15. in Liv. n. 4.

Euripi æſtum quum non intelligeret Ariſtoteles, an ſe in illum coniecerit, Diſs. 4. in Eurip. num. 2. *Vide, Euripus*.

Euripidem carpit Ariſtophanes, Diſs. 1. in Eurip. n. 7.

Euripidem oſorem feminarum eſſe in tragœdijs, in lecto verò eſſe amatorem dicebat Sophocles, Diſs. 15. in Anthol. n. 2. Diſs. 3. in Eurip. num. 7.

Euripidem ſi videre potuiſſet Philemon, ſibi mortem conſciſſet, Diſs. 4. in Eurip. n. 11.

Euripidem delicias ſuas ut videret, Bacchum ad Inferos deſcendentem Ariſtophanes inducit, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.

Euripides a canibus diſcerptus eſt, Diſs. 66. in Anthol. n. 7. Diſs. 3 in Eurip. n. 11.

Euripides philoſophus ſcenicus appellatus a Clemente Alexandrino, Diſs. 1. in Eurip. n. 5.

Euripides deſiderabat bonos a malis dignoſci, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.

Euripides nullius mali auctorem Deum eſſe putabat, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.

Euripides quot tragœdias ſcripſerit, & quoties vicerit, Diſs. 1. in Eurip. n. 8. Diſs. 29. in Cic. num. 10.

Euripides dilexit Craterum, & Agathonem, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.

Euripides in ſpeluncam ſeceſſit, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.

Euripides delectatus eſt puerilibus, Diſs. 4. in Eurip. n. 8.

Euripides excedere Athenis coactus eſt propter dicteria malevolorum, Diſs. 3. in Eurip. n. 8. Diſs. 20. in Eurip. n. 23.

Euripides unus e filijs Euripidis, Diſs. 4. in Anthol. num 10.

Euripides auditor Anaxagoræ, & Socratis, Diſs. 1. in Eurip. n. 5. Diſs. 2. in Eurip. n. 5. Diſs. 3. in Eurip. n. 4. Diſs. 7. in Eurip. n. 5.

Euripides cavit terrorem mortis augere, Diſs. 7. in Eurip. n. 4. 5.

Euripides Archelai Regis amicitiâ floruit, Diſs. 10. in Cic. n. 3. Diſs. 72. in Cic. n. 6.

Euripides optabat, ut propagaretur genus humanum ſine mulieribus, Diſs. 15. in Anthol. num. 2.

Euripides explicatur, Diſs. 27. in Anthol. n. 7.

Euripides dixit eloquentiam ſuapte natura reginam eſſe, Diſs. 25. in Cic. n. 4.

Euripides carpit rhetores, Diſs. 34. in Cic. num. 4.

Euripidi Athenienſes inane ſepulcrum conſtituerunt, Diſs. 66. in Anthol. n. 7.

Euripidis bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 8.

Euripidis Scenam Pothino Neuroſpaſtæ Athenienſes tradiderunt, Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.

Euripidis aliquot verſus vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Eu-

Euripidis tragœdijs delectabatur Socrates, Diſs. 1. in Eurip. n. 6.
Euripidis vita, Diſs. 2. 3. 4. in Eurip. per tot.
Euripidis mors, Diſs. 3. in Eurip. n. 11.
Euripidis cadaver Athenienſes per legatos petierunt, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.
Euripidis aliquot verſus Demoſthenem recitare iuſſit Satyrus hiſtrio, quos etiam ipſe poſtea recitavit, ut Demoſthenes perciperet, quæ differentia eſſet, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Euripus quid ſit, Diſs. 4. in Eurip. n. 1.
Euripus quare circo circumdaretur, Diſs. 20. in Cic. n. 4.
Euripus Matri Magnæ ſacer erat, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Europâ non minores eſſe dicuntur omnes inſulæ, quæ Aſiæ adiacent, Diſs. 76. in Anthol. num. 6.
Europâ ſimul, & Affricâ maior eſt Aſia, Diſs. 33. in Anthol. n. 2.
ex Europâ in Africam altero die quidam pervenerunt, Diſs. 76. in Anthol. n. 6.
in Europâ Regiæ maieſtatis auctor fuit Romulus, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
in Europâ et Philippum detineret Demoſthenes, pecunijs donatus eſt a Rege Perſarum, Diſs. 61. in Cic. n. 3.
Europa an gignat leones, Diſs. 26. in Anthol. num. 5.
Europæ, vel Africæ populi opus habent Sicilia ad imperium Orbis terrarum, Diſs. 55. in Thucyd. n. 7.
Europæ ſtuprum intuliſſe Iovem fabulantur Græci ſub platano, quæ folia numquam amittebat, Diſs. 23. in Cic. n. 2.
Europam rapuiſſe dicitur taurus, quia vecta fuit Navi, quæ ſic vocabatur, Diſs. 23. in Anthol. num. 5. 6. Diſs. 12. in Eurip. n. 16.
Europam rapuit Iuppiter, qui Aſterius dicebatur, vel Xanthus, Diſs. 68. in Anthol. n. 5.
Europam ab Aſia dividens Mare, nullum olim fuiſſe tradit Plato, Diſs. 34. in Thucyd. n. 8. Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.
Europam, & Bugoniam ſcripſit Eumelus poëta, Diſs. 35. in Thcyd. n. 8.
Europam rapuerunt Cretenſes, Diſs. 15. in Eurip. n. 4.
Eurotam nullus hoſtis Lacedæmonum quingentos ferè annos tranſivit, & primus Epaminondas traiecit, & pæne Lacedæmonem expugnavit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2. Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.
Eurum pro quolibet vento accepit Virgilius, Diſs. 22. in Anthol. n. 9.
Euryalus, & Hyperbius Athenienſes en lateres, & domos primi ædificarunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Eurybiadi quomodo reſponderit Themiſtocles, Diſs. 55. in Thucyd. n. 8.
Eurydice, & Lycurgus parentes Opheltæ poſtea Archemori dicti, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Eurydices, & Orphei fabula, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Eurylochus Lariſſeus acceſſivit Socratem, nec id obtinuit, Diſs. 54. in Cic. n. 8.
Eurymedon unus ex Titanibus cum Iunone concubuit, antequam Iovi nuberet; ideo in Tartarum deiectus eſt a Iove, & eius filius Prometheus Caucaſo affixus, Diſs. 23. in Virg. num. 3.
Eurymeduſam compreſſit Iuppiter in formicam converſus; ideo Theſſali formicas venerabantur, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Eurypylus tenuit unum ex novem principatibus imperij Priami, Diſs. 15. in Eurip. n. 12.
Eurytion Peleum expiavit, filiæ nuptijs bonoravit, & tertiâ regni parte, & ab eodem interfectus eſt errore, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Euterpe mater Themiſtoclis, Dis. 30. in Anthol. num. 1.
Euterpe inventrix tibiarum, Diſs. 62. in Anthol. n. 3.
Euthydemus dialecticam maximè excoluit, Diſs. 60. in Cic. n. 1.
Euthymus Pugil, quia nunqam victus, niſi ſemel, in Olympijs, vivus oraculi iuſſu tanquam Deus cultus eſt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3. Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Eutyphron apud Platonem patrem capitis arceſſit, quòd eius incuriâ mercenarius obierat, & exemplo Iovis, qui in vincula coniecit Saturnum, iuſtum probat, Diſs. 32. in Virg. n. 3.
Eutyphron Socratem Dædalo comparavit, Diſs. 56. in Cic. n. 6. deſtitit ab accuſatione patris commotus diſputatione Socratis, Diſs. 56. in Cic. n. 7.
Euxinum Pontum ab Oceano non diſtinguebant Veteres, Diſs. 3. in Thucyd. n. 2.
Euxinum circa Pontum quàm latè pateret imperium Mithridatis, Diſs. 9. in Liv. n. 13. Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Euxinus Pontus colonijs Græcorum frequentatus Axenos antea vocabatur, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Exæneto Olympico victori trecentis alborum equorum bigis occurrerunt, Diſs. 28. in Liv. num. 2.
Exarmatis feris tantùm certantibus ſpectaculum μονημέρων dicebatur, Diſs. 10. in Anthol. num. 8.
Excellentia Arati in poëticâ facultate, Diſs. 70. in Cic. n. 3.
Excellentiam ſignificant Græci appellatione imparis. Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Excellentiam ſignificat pronomen *ille*, Diſs. 65. in Cic. n. 2.
Excuſatio defectionis a Socijs quæ ſit, Diſs. 50. in Thucyd. n. 1. 2. 3.
Excuſationem Pruſiæ admiſerunt Romani, dum noluit dedere Hannibalem, ne hoſpitij iura violaret, Diſs. 16. in Liv. n. 1.
Excuſatur a culpâ quiſquis magnâ vi cogente fecit, Diſs. 8. in Virg. n. 1. 8.
Execratio Laconum erat, ut equos aleret ille, cui imprecabantur, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.
Exempla multorum, qui inſolentiùs agentes puniti ſunt a Deo, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.
Exempla multorum, qui adoleſcentes cum laude exercitus duxerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 4. 5.

Exem-

Exempla multorum, qui in morte miſericordiam meruerunt, & aliorum, qui nullam meruerunt propter ſuus mores, Diſs. 23. in Eurip. num. 3. 4. 5. 6. qui veſte caput involuerunt, Diſs. 24. in Eurip. n. 3. 4.

Exempla multorum, quibus loquacitas in convivijs obfuit, Diſs. 65. in Anthol. n. 57. & ſeqq.

Exempla multorum, quorum mores demonſtrat oratio, Diſs. 2. in Eurip. n. 1. 2.

Exempla multa ebriorum, ex quibus probatur ebrietatem in omne facinus impellere, Diſs. 65. in Anthol. n. 27. 28. & corpus etiam labefactare, Diſs. 65. in Anthol. n. 29. 30.

Exempla eorum, qui ob ſecundam fortunam inſolentius ſeſe extulerunt, Diſs. 78. in Anthol. num. 3. 4. Diſs. 1. in Liv. n. 4. & ſeqq.

Exempla eorum, qui a fortunâ deiecti nullum amicum invenerunt, Diſs. 79. in Anthol. n. 3.

Exempla eorum, qui in adverſâ fortunâ amicis non caruerunt, Diſs. 78. in Anthol. n. 4.

Exempla eorum, qui abſtemij fuerunt, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.

Exempla eorum, qui plurimum biberent, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Exempla multarum mulierum, quæ Reges ipſarum maritos perdiderunt, Diſs. 15. in Anthol. num. 20.

Exempla animalium, quæ homines dilexerunt, Diſs. 22. in Anthol. n. 2. 3.

Exempla multorum Imperatorum, qui conſilio vicerunt, Diſs. 28 in Anthol. n. 7. 8.

Exempla multorum Imperatorum, qui ſepulturâ caruerunt, Diſs. 29. in Anthol. n. 1.

Exempla multorum Philoſophorum, qui laſcivos verſus factitarunt, Diſs. 40. in Anthol. num. 2.

Exempla poëtarum, qui optarunt ſe fieri re ſex puellæ, Diſs. 40. in Anthol. n. 4. 5.

Exempla eorum, quibus valetudo nocuit, & morbus profuiſſet, Diſs. 41. in Anthol. n. 6

Exempla multorum, quibus pulchritudo obfuit, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.

Exempla fortitudinis Spartanarum feminarum, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. 3.

Exempla multorum, qui ad extremam ſenectutem ingenio integri pervenerunt, Diſs. 64. in Anthol. n. 6. 7. 8.

Exempla aliquorum, qui in ætate provectâ gloriam, quam in adoleſcentia comparaverant, amiſerunt, Diſs. 64. in Anthol. n. 5. 7. 8.

Exempla multa Regum Spartanorum, qui ab Ephoris puniti fuerunt, Diſs. 5. in Thucyd. num. 5.

Exempla rerum plurimarum homines ſumpſerunt a fortuitis, Diſs. 6. in Thucyd. n. 6. 7. 8.

Exempla ducum, qui alios imitati ſent, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12. 13.

Exempla multa ducum, qui noluerunt hoſtibus omnem ſpem ſalutis adimere, Diſs. 6. in Thucyd. num. 12.

Exempla multorum, qui Peregrini Regnum divitijs obtinuerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.

Exempla multa finitimorum, qui aſſiduè inter ſe bella geſſerunt, Diſs. 7. in Thucyd. numer. 11. 12.

Exempla multorum, qui Solis eclipſin timuerunt, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.

Exempla multorum, qui magnum æs alienum contraxerant, aut ſcelerati erant, ideo bella concitarunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.

Exempla multorum, quibus malevoli infamiam pepererunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Exempla multa eorum, qui hoſtium metu ſublato bellum inter ſe geſſerunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7.

Exempla aliquorum, qui propter habitum peregrinum reprehendebantur, Diſs. 13. in Thucyd. num. 4.

Exempla eorum, qui propter molliorem veſtem traducebantur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Exempla aliquorum Spartanorum, qui poſtquam delicias deguſtarunt, molliſſimè vixerunt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 8.

Exempla eorum, qui ſcelerum conſcientiâ torquebantur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 9. & ſeqq.

Exempla multorum, qui irati ſupplicibus pepercerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. 3. 4. 8.

Exempla eorum, qui quum non pepercisſent ſupplicibus, & templa violarunt, malorum cauſa fuerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11.

Exemplu quod Romani diverſas virtutes ducum coniungerent, Diſs. 37 in Thucyd. n. 1. 2.

Exempla multorum, quibus profuit in alienâ regione bellum, & nocuit in propria, Diſs. 44. in Thucyd. n. 10. Diſs. 45. in Thucyd. num. 3 & ſeqq.

Exempla multorum, qui in alienâ regione bellum geſſerunt abſque pecunijs, Diſs. 45. in Thucyd. num. 8.

Exempla multorum, quibus in alienâ regione bellantibus multi ſeſe adiunxerunt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 10.

Exempla multorum & hominum, & populorum, qui deſciſcentes a veteribus Socijs fidi fuerunt novis, Diſs. 51. in Thucyd. n. 2.

Exempla multorum, qui proditores averſati ſunt, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5. 6.

Exempla multorum, qui impigrè rem gerendo externas regiones ſubegerunt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 3. & ſeqq. n. 6.

Exempla multorum, qui trahendo bellum repulerunt hoſtes, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.

Exempla oratorum, qui exprobrabant multa ijs, apud quos verba faciebant, Diſs. 56. in Thucyd. n. 3. 4.

Exempla multarum civitatum, quæ hoſtibus vexatæ diſciplinam conſervarunt, & quæ hoſtibus deletis degenerarunt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. & ſeqq. Diſs. 5. in Liv. n. 5. & ſeqq.

Exempla multa ſummorum virorum, qui ludis levioribus oblectabantur, Diſs. 58. in Thucyd. num. 1. 2.

Exempla multorum poëtarum, qui a Regibus dilecti fuut, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.

Exempla multorum, qui mortem non reformidarunt, Diſs. 9. in Anthol. n. 4. 5.

Exempla eorum, qui vitam nimis appetiverunt, Diſs. 9. in Eurip. n. 6.

Exempla multorum, qui cauſâ poëtarum alij reputati ſunt, quàm eſſent, Diſs. 6. in Virg. n. 4. 5.

num. 4. 5. Diſs. 34. in Virg. num. 4. 5.
Exempla eorum, qui ne rem turpem nominarent, uſi ſunt periphraſi, Diſs. 7. in Virg. num. 2.
Exempla multorum poëtarum, qui initio poëmatis nomen tacuerunt, & periphraſi uſi ſunt, Diſs. 7. in Virg. n. 4. & ſeqq.
Exempla multorum, qui fruſtra fatum vitare conati ſunt, Diſs. 10. in Virg. n. 3. & ſeqq. Diſs. 12. in Virg. n. 1. 2.
Exempla multorum poëtarum, qui Iram Deorum numero ſingulari, & numero multitudinis dixerunt; ſicut etiam de hominibus, Diſs. 19. in Virg. n. 12.
Exempla multa, quibus probatur verbum *venire* ſignificare *evadere*, Diſs. 22. in Virg. n. 3.
Exempla multorum, qui malè ſibi conſuluerunt negligendo hiſtoriæ documenta, Diſs. 9. in Liv. num. 2. 3.
Exempla multa Regum, qui ſe Deorum nomine appellari voluerunt, Diſs. 21. in Liv. n. 13.
Exempla multorum, qui Proconſules exiſtentes triumpharunt, Diſs. 25. in Liv. n. 3.
Exempla multorum Regum, quibus dona miſſa ſunt a Romanis, Diſs. 25. in Liv. n. 11. 12.
Exempla, quibus probatur aſpirationem mutari in Litteram V conſonam, Diſs. 15. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 22.
Exempla multorum, qui imperio, & potentiæ vitam privatam prætulerunt, Diſs. 5. in Cic. num. 2. 3.
Exempla multorum Auctorum, qui non nominarunt eos, ex quibus ſua deſumebant, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Exempla aliquorum, qui arborem, aut imagines adamarunt, aut ab animalibus adamati ſunt, Diſs. 22. in Cic. n. 5. 6. 7.
Exempla aliquorum, qui licet innocentes damnati ſunt, Diſs. 25. in Cic. n. 5.
Exempla multorum oratorum, qui Reipublicæ nocuerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 6. Diſs. 35. in Cic. num. 2. multorum, qui profuerunt, Diſs. 36. in Cic. per tot.
Exempla multorum philoſophorum, qui eloquentes fuerunt, Diſs. 41. 42. in Cic. per tot.
Exempla multorum philoſophorum, qui de arte dicendi ſcripſerunt, Diſs. 42. in Cic. n. 2.
Exempla multorum philoſophorum, qui plurima ſciebant, Diſs. 43. in Cic. per tot. Diſs. 44. in Cic. per tot.
Exempla multorum, qui artis præcepta tradiderunt, quam ignoraſſe dicuntur, Diſs. 46. in Cic. n. 7.
Exempla multorum, qui ſummis laudibus Ciceronem extulerunt, Diſs. 47. in Cic. n. 10. & ſeqq. Diſs. 49. in Cic. per tot. Diſs. 50. in Cic. num. 2. & ſeqq.
Exempla multorum philoſophorum, quibus amicitia Regum non profuit, Diſs. 64. in Cic. num. 6.
Exempla multorum philoſophorum, qui a Regibus accerſiti, ad eos proficiſci noluerunt, Diſs. 64. in Cic. n. 7.
Exempla multorum ſcriptorum, quibus probatur pronomen *ille* excellentiam ſignificare, Diſs. 65. in Cic. n. 2.
Exempla multorum, qui ingenio magno fuerunt, ſed luxu corrupti ſunt, Diſs. 69. in Cic. n. 5.
Exempla multorum, qui libertate florente floruerunt ſtudijs litterarum, in ſervitute verò florere deſierunt, Diſs. 69. in Cic. numero 6. 7.
Exempla aliquorum, qui ſine experientiâ librorum lectione maximi Duces evaſerunt, Diſs. 74. in Cic. n. 3. 4.
Exempla aliquorum, qui opportunè legibus non paruerunt, Diſs. 76. in Cic. n. 6. & ſeqq.
Exempla eorum, qui quum artem oratoriam non didiciſſent, oratores fuerunt, Diſs. 79. in Cic. n. 4.
Exempla eorum, qui rhetorices præcepta tradiderunt, & infantes fuerunt, & qui eloquentiſſimi, Diſs. 79. in Cic. n. 5.
Exempla multorum populorum, qui aliquas artes eiecerunt, Diſs. 81. in Cic. n. 4. & ſeqq.
Exempla multorum, qui mutato hoſte fortunam etiam mutarunt, Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Exempla philoſophorum, qui evidenter falſa affirmarunt, Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Exempla aliquorum, qui aſſiduè legebant, Diſs. 86. in Cic. 4.
Exemplares virtutes quæ ſint, Diſs. 2. in Virg. n. 6. Diſs. 3. in Virg. n. 1. 2. 3.
Exemplares virtutes conſequutum Aeneam an Virgilius tradat, Diſs. 3. in Virg. n. 3.
Exempli mali ſunt ſcelera impunita, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.
Exemplis humana prudentia augetur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 14. Diſs. 52. in Thucyd. n. 1. Diſs. 8. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Exemplis maximè Reipublicæ adminiſtrandæ ratio docetur, Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſs. 9. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Exemplis aliorum Auctorum non ſuis utendum eſt, Diſs. 3. in Cic. n. 6.
Exemplo Principis formantur aliorũ mores, Diſs. 54. in Anthol. n. 1.
Exemplo ut deterreantur alij a delictis, puniuntur deliquentes, vel ut ipſi corrigantur, Diſs. 10. in Eurip. n. 8.
Exemplo Principum componuntur mores civitatis, Diſs. 68. in Cic. num. 4.
Exemplo ſuo Socrates ne Cives ad non obtemperandum legibus invitaret, mori maluit, Diſs. 79. in Anthol. num. 4. Diſs. 9. in Eurip. num. 4. Diſs. 20. in Eurip. n. 20. Diſs. 54. in Cic. num. 8
Exemplum Athenienſium, quibus bellum contra Siculos infeliciter ceſſit, ineptum erat ad diſſuadendum bellum in Africam transferre, Diſs. 44. in Thucyd. n. 8.
Exemplum fortitudinis, continentiæ, & parſimoniæ Tiberius qui fuerat, in omne flagitium erupit, Diſs. 1. in Liv. n. 5.
Exemplum luxuriæ, & fortitudinis fuerunt Babylonij, Lydi, & Etruſci veteres, Diſs. 7. in Liv. num. 7.
Exemplum Scævolæ Senatus proponebat ituris in provincias, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Exequiarum cæremonias invenit Pluto, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.

Exer-

Exercere ſe iuvenes vertendis Græcis oratoribus iubet Cicero, Diſs. 86. in Cic. n. 3.
Exercetur Urbis terrarum mutationibus a Deo Diſs. 95. in Thucyd. n. 7.
Exercitationem dicendi intermiſit Hortenſius conſulatum adeptus; ideo non reſpondit expectationi, Diſs. 85. in Cic. n. 2.
Exercitationes palæſtrarum cauſa erant, cur balneæ frequantarentur, Diſs. 84. in Anthol. num. 17.
Exercitationes corporis plurimum conferunt ad bellum, Diſs. 16. in Thucyd. n. 1. 2.
Exercitationes, quibus Romani ſe ad bellum parabant, Diſs. 16. in Thucyd. n. 2.
Exercitationes geſtationum probant Medici, Diſs. 22. in Cic. n. 3.
Exercitationes, quibus uti debeant oratores; Diſs. 84. 85. 86. 87. in Cic. per tot.
Exercitationes, quibus exercentur milites, Diſs. 84. in Cic. n. 1.
Exercitationes non prætermittendæ ſunt; Diſs. 85. in Cic n. 1.
Exercitu ſibi utiliorem eſſe Aeſchinem exiſtimavit Philippus, Diſs. 11. in Cic. n. 2.
Exercitu in modum Phalangis inſtructo Caracalla ſe Alexandrum haberi voluit, Diſs. 78. in Anthol. n. 4.
in Exercitu Sitalcis quinquaginta millia Equitum erant, Diſs. 11. in Eurip. n. 14.
Exercitum ut alerent Græci in bello Troiano, Cherſoneſum coluerunt, Diſs. 16. in Eur. n. 16.
Exercitum multi florente ætate cum gloria duxerunt, Diſs. 20 in Eurip. n. 4. 5.
Exercitum ab hoſtibus obſeſſum qui liberaſſet, obſidionalem coronam obtinebat, quæ ex gramine confecta erat, Diſs. 5. in Anthol. n. 6.
Exercitum educturus Pelopidas conſcribere milites ſuperſedit defectu Solis deterritus, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.
Exercitum perdidit Cambyſes Aethiopum ſolitudines aggrediens; Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Exercitum pæne amiſit Darius aggrediens Scythas, Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Exercitum hoſtilem nullum Lacedæmonij quingentos ferè annos habuerunt intra Eurotam, & Epaminondas, qui traiecit primus, pæne Lacedæmonem cepit, Diſs. 27. in Thucyd. num. 2. Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.
Exercitum quum Agis in Atticam traijceret, terræmotu deterritus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. num. 1.
Exercitum Xerxis Pythius multos dies aluit, & eius filium in duas partes diſſecari iuſſit Xerxes, Diſs. 53 in Thucyd. n. 7.
Exercitum ſine pecunia ventre carere dicebat Q. Flaminius, Diſs. 21. in Virg. n. 8.
Exercitum nullum e plebe conſcribebant Carthaginienſes, Diſs. 21. in Virg. n. 13.
Exercitum contra Oceanum duxit Caligula, Diſs. 6 in Liv. n. 6.
Exercitum luxurioſè vivere permiſit Manlius, Diſs. 12. in Liv. num. 3.
Exercitum triumphaturi ſecum ad Urbem ducebant, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Exercitum dimiſit Pompeius, ſimul atque Italiam attigit, ut metum demeret, & tamen triumphavit, Diſs. 4. in Liv. n. 6. Diſs. 25. in Liv. num. 5.
Exercitum quia ad triumphum deducere non potuiſſet Claudius Nero, uno equo triumphavit, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Exercitum, cui præfuerat Sylla, Sulpicius Mario decrevit, Diſs. 2. in Cic. n. 4.
Exercitum veteranum tenuit Auguſtus annitente Cicerone, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Exercitum in Græciam reduxit Xenophon defuncto Cyro in expeditione in Artaxerxem fratrem, Diſs. 74. in Cic. n. 4.
Exercitum e ſervis Romani Cannenſi clade accepta conſcripſerunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.
Exercitum in Hiſpaniam miſerunt Romani, quum Hannibal Romam obſideret, Diſs. 83. in Cic. num. 3.
Exercitus Perſarum in bello ignem ſacrum colebat, Diſs. 69. in Anthol. n. 4.
Exercitus dicitur Nimbus, Diſs. 56. in Anthol. num. 7.
Exercitus dicuntur exhaurire flumina ad ſignificandam eorum multitudinem, Diſs. 85. in Anthol. n. 6.
Exercitus Germanici bis maris æſtu conflictatus eſt, Diſs. 85. in Anthol. n. 8.
Exercitus ex amantibus, & amatis inſuperabilis eſſet, Diſs. 15. in Anthol. n. 9.
Exercitus Thebanorum, quem Philippus admiratus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 9.
Exercitus Xerxis quot militibus conſtaret, Diſs. 30. in Anthol. n. 2. 3. quomodo recenſitus fuerit, Diſs. 30. in Anthol. n 3. & Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.
Exercitus Alexandri quum in terra ſociorum ſtativa haberet, e ſenatoribus, non militibus conſtare videbatur, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Exercitus Scauri, quum caſtra complecterentur arborem pomiferam, eam intactam reliquit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Exercitus Vitellij Italiam vaſtabat, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Exercitus quatuor Romanorum fudit Hannibal minori ſpatio trium annorum, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.
Exercitus an eſſet ſatis interroganti Antiocho quid reſponderit Hannibal, Diſs. 53. in Thucyd. num. 3.
Exercitus recenſendi neceſſitas, & utilitas, Diſs. 55. in Thucyd. n. 4. 5. diverſi modi apud diverſos populos, Diſs. 53. in Thucyd n. 6. 8. 9. 17. 18.
Exercitus Regum Perſarum pecuniam quot iumenta veherent, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Exercitus pro ſalute ſeſe devoverunt Decij, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Exercitus in medio Regē hoſtium trucidandū ſuſcepit Scævola, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Exercitus quindecim fugavit Sylla, Diſs. 5. in Liv. n. 3. Diſs. 2. in Cic. n. 6.
Exercitus uterque interdum trophæum ſtatuebat, Diſs. 24. in Liv. n. 7.
Exercitus Punicos quatuor delevit Scipio, Diſs. 3. in Virg. n. 4. & tamen non triumphavit Diſs. 24. in Liv. n. 3.

Exercitus, qui triumphantem ſequebatur, laudes illius canebat, vel etiam probra ingerebat Diſs. 29. in Liv. n. 1 *Vide. Capias*.

Exercituum defectione nunciatâ Nero nullum amicum reperit, qui ſibi aperiret, Diſs. 79. in Anthol. num. 3.

Exercituum ſigna quæ gentes Aquilas habuerint, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.

Exheredatus fuiſſe a Patre dicitur Themiſtocles propter diſſolutos mores, Diſs. 30. in Anthol. num. 5.

Exhortari athletas ad certamen quomodo præſides ſolerent, Diſs. 15. in Thucyd n. 7.

Exilij causâ abire coactus eſt Pliſtianax Rex Lacedæmoniorum, quòd pecuniâ corruptus fuerat, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.

Exilio mulctatus eſt Theſeus poſt multa beneficia collata in Athenienſes, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5. Diſs. 20 in Eurip. n. 16. Solon, Diſs. 20. in Eurip. n. 16. & plurimi alij, Diſs. 41. in Anthol. n. 8. Diſs. 15. in Thucyd. n. 5. Diſs. 37. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17. 18. 19.

Exilio, aut morte mulctarunt accuſatores Socratis Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip. n. 20. & Diſs. 3. in Virg. n. 5. 2. 3. & auctores Phocionis occidendi, Diſs. 23. in Eurip. n. 6.

Exilio pulſus Cicero plures amicos acquiſivit, Diſs. 79. in Anthol. n. 4.

Exilio mulctatus a Veſpaſiano Demetrius non paruit, Diſs. 84. in Anthol. n. 7.

Eixlio mulctata eſt Hypſipyle ob Thoantem patrem a cæde ſe vatum, Diſs 6 in Anthol. n. 4.

Exilio revocavit Megaelem Piſiſtratus, quòd victoriam equorum in Olympijs ipſi conceſſerat, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.

in Exilio Ciceronis Senatus, & viginti hominum millia veſtem ſordidam ſumpſerunt, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.

Exilio revocatus Alcibiades, ut populo rem gratam faceret Cereris Sacra inſtauravit, Diſs. 36. in Anthol. num. 1.

Exilio punitus eſt Protagoras, Diſs. 15. in Thucyd. num. 6.

Exilio quum mulctati eſſent, licet Patriæ bellum intulerint, proditores non fuerunt multi, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.

Exilio Ovidius qua ætate mulctatus fuerit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 14.

Exilio mulctatus eſt a patre Adraſtus, quum fratrem fortuitò occidiſſet, & a Crœſo expiatus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.

Exilio mulctatus eſt Camillus, quòd albis equis triumphaſſet, Diſs. 12. in Liv. n. 9. Diſs. 28. in Liv. num. 5. 12.

Exilio mulctatus Oribaſius a Rege Perſarum magnis honoribus exceptus eſt, Diſs. 10. in Cic. n. 2.

Exilio mulctatus eſt Cotta admodum adoleſcens, Diſs. 17. in Cic. n. 7.

Exilio mulctatus eſt Alcibiades, propterea bellum ſiculum infeliciter ceſſit, Diſs. 36. in Cic. num. 6.

Exilio mulctatus eſt Rutilius, licet innocens, Diſs. 83. in Cic. n. 11.

Exilio decem annorum puniebatur ambitus, Diſs. 89. in Cic. n. 4.

ab Exilio revocatus eſt Cicero auctore Lentulo, Diſs. 90. in Cic. n. 9.

Exilium decem annorum, quod oſtraciſmum appellabant, cur invenerint Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip. n. 19.

Exilium probrum ingens eſt, & inter imprecationes, Diſs. 7. in Virg. n. 7.

Exilium non diutiùs ſexdecim menſibus pertulit Cicero, Diſs. 2. in Cic. n. 55. *Vide. Exul.*

Eximiæ hoſtiæ quæ dicerentur, Diſs. 42. in Virg. n. 6.

Exitus plerumque nos ducit ad cognitionem veritatis, Diſs. 52. in Thucyd. n. 1.

Exordia ſedata eſſe debent; non a figuris vehementibus incipere, Diſs. 39. in Virg. n. 3. Diſs. 91. in Cic. n. 6.

Exordia demonſtrativi generis, & hiſtoriarum attentionem captare debent, & docilitatem, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5. 2.

Exordio poëmatis plurimi nomen Herois celebrandi non appoſuerũt, ſed periphraſi uſi ſunt, Diſs. 7. in Virg. n. 4. 5.

Expectationi non reſpondit Hortenſius, quia conſulatum adeptus exercitationem intermiſit, Diſs. 85. in Cic. n. 2.

Expeditio in Colchos facta eſt paucos annos ante bellum Troianum, Diſs. 52 in Eurip. n. 16. 19.

in Expeditione adversùs Artaxerxem fratrem Cyro defuncto Xenuphon copias reduxit, Diſs. 74. in Cic. n. 4.

Expeditionem adversùs Lacædemonios in Sphacteriâ inſulâ obſeſſos Nicias detrectavit, & Cleoni conceſſit, Diſs. 37. in Thucyd. num. 3. *Vide. Acies. Bellum. Certamen. Clades. Prælium. Pugna.*

Experientia requiritur in eo, qui ſit artem traditurus, Diſs. 46. in Cic. n. 8.

Experientiâ qui artes non cognoverunt, eas docuerunt, & res maximas geſſerunt, Diſs. 73. in Cic. n. 3. & ſeqq. Diſs. 74. in Cic. n. 2. & ſeqq.

Expiabatur porco, ſi quis imprudens ferijs opus feciſſet, ſi verò prudens nullâ victimâ, Diſs. 30. in Liv. num. 18.

Expiandi vim habet Ignis, Diſs. 31. in Liv. num. 22.

Expiatio Epimenidis quum Athenienſes interfecerunt confugientes ad aram Minervæ, Diſs 14. in Thucyd. n. 3.

Expiatio Apollinis a cæde facta eſt a Carmanore, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Expiationes hominum a ſceleribus quomodo fierent, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20. 25. 26.

Expiationes ſomniorum quibus fierent, Diſs. 59. in Eurip. n. 13. & ſeqq.

Expiationes ad inferos Deos pertinent, Diſs. 30. in Liv. n. 28.

Expiationi ſcelerum quæ adhiberentur, Diſs. 54. in Thucyd. n. 10.

Expiationibus dedicatus erat Februarius, & ab illis appellatus eſt, quum *Februa* ſignificent *expiationes*, Diſs. 30. in Liv. n. 27.

Expiationis causâ flammas tranſilierunt, quum Ro-

Romam conderent, Diſs. 23. in Liv. n. 3.
Explicatio verborum Livij *ante condendam Urbem, &c.* Virgilij *ante domandum, &c* Diſs. 11. in Liv. num. 7.
in Exquilijs ara conſtituta eſt Malæ Fortunæ, Diſs. 18 in Thucyd. n. 9. Diſs. 57. in Anthol. n. 8.
Exquilinum, Viminalem, & Quirinalem collem addidit Romæ Servius Tullius, Diſs. 23. in Liv. num. 11.
Exta cruda in manus tradere ſupplicationis genus Diſs. 26. in Thucyd. n. 7. Diſs. 22. in Eurip. num. 8.
Exta Dijs adoleri, & carnes conſumi unde originem habuerit, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.
Exta quid continerent, unde ita appellata ſint, Diſs. 41. in Virg. n. 3. proſecta lancibus imponebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 3. ſale, & farre ſpargebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 9.
Externa in regione ſine causâ diutiùs morari Lacedæmonijs prohibitum, Diſs. 17. in Thucyd. num. 6.
Externorum Regum ſuperbiam non ferunt liberæ civitates, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Externorum nomina quod reciperentur in Olympicis ludis, Pſammis dixit eſſe iniuſtiſſimum, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.
Extinctio ignis Veſtæ portendebat Reipublicæ everſionem, Diſs. 31. in Liv. n. 7.
Extremâ Lineâ amare; proverbium eſt, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.
Exul bis fuit Peleus, quum Phocum, & Eurytionem interfeciſſet, Diſs. 53. in Thucyd. n. 13.
Exulare coactus eſt Aeſchines, quam in Pompeium licentiâ uteretur, Diſs. 64. in Cic. n. 4.
Exulare coacti ſunt a Domitiano philoſophi, Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Exulem Demetrium Phalereum Ptolemæus honoribus excepit, Diſs. 50. in Cic n. 6.
Exules adverſus creatus eſt Rex Pittacus, Diſs. 5. in Thucyd. n. 9.
Exules ob divitias Regna a Græcis obtinuerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Exules quòd inſectaretur, appellatus eſt Φυγαδοθήρας Atchias, Diſs. 77. in Cic. num. 2. *Vide. Exilia.*
Exuperatorium quare Commodus decembrem appellaverit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

F

FAbam neque tangere, neque nominare fas erat Flamini Diali, quia dicata erat defunctis, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Thuc. n. 4. Diſs. 40. in Thuc. n. 7. *Vide: Fabis.*
Fabatâ pulte, & larido ſacrificabatur Cal. Iun. Deæ Carneæ, Diſs. 30. in Liv. n. 46.
Fabariæ Calendæ quare appellarentur Iuniæ, Diſs. 30. in Liv. n. 46.
Faber Tanaquil rationem reddit æſtus in Euripo Euboico, Diſs. 4. in Eurip. n. 2.
Faber ferrarius erat Lyſippus, & optimus ſtatuarius evaſit, Diſs. 80. in Cic. n. 3.
Fabij agro pepercit Hannibal, ut eum civibus ſuſpectum faceret; ſed ille agrum Reipublicæ donavit, ut ſe a ſuſpicione ſolverat, Diſs. 6. in Thucyd. num. 10.
Fabij Maximi ratio, qua diſſuadebat in Africam bellum transferre utens exemplo Athanienſium, vera non erat, Diſs. 44. in Thucyd. n. 8. Diſs. 45. in Thucyd. n. 2 *Vide. Fabiam.*
Fabis abſtinere cur præceperit Pythagoras, Diſs. 19. in Eurip. n. 3 *Vide. Fabam.*
in Fabium Pictorem commentarium edidit Iohannes Annius, Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Fabium Maximum, qui civibus bellum geſſerat, triumpho decoravit Cæſar, Diſs. 24. in Liv. num. 22.
Fabium Maximum nunquam vicit Hannibal, ſed victus eſt ab eo, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Fabius cautiſſimus cum Marcello acerrimo coniunctus fuit, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.
Fabius Maximus ſimilis Niciæ, ætate ingraveſcente ingenio deterior non erat. Diſs. 45. in Thucyd. n. 1.
Fabius Maximus cunctatione plus terruit Hannibalem, quam Marcellus alacritate, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.
Fabius Maximus Allubrogibus victis Allobrogicus dictus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.
Fabius ob plebem in quatuor tribus diſtributam Maximus eſt appellatus, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Fabius Maximus dixit Tarentinis Deos iratos reliquendos, Diſs. 2. in Liv n. 3.
Fabius Rutilianus ſuperavit Gallos iubendo militibus, ut primò tantum arcerent; feſſos verò adorirentur, Diſs. 7. in Liv. n. 3.
Fabius Pictor antiquiſſimus ſcriptor, Diſs. 12. in Liv. n. 1.
Diſs. 13. in Liv. n. 6. Diſs. 51. in Cic. n. 5.
Fabius Maximus hiſtoriæ ſcriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Fabius Ambuſtus, ut filiam conſolaretur, legem tulit, ut alter Conſul e plebe crearetur, Diſs. 22. in Liv. n. 9. *Vide. Fabij.*
Fabius Maximus, & Domitius Aenobarbus an primi trophæa ſtatuerint, Diſs. 24. in Liv. n. 8.
Fabricius Medicum, qui ei promiſerat veneno ſe Pyrrhum Regem ſublaturum, indicavit Pyrrho, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6.
Fabula Adonis Significa Solem ad hiemales partes accedentem, Diſs. 10. in Eurip. n. 11.
Fabula adulterij Martis cum Venere quid significet, Diſs. 58. in Anthol. n. 3. & ſeqq.
Fabula, qua exponitur, quomodo Minerva invenerit tibias, & deinde eas abiecerit, atque eas invenerit Marſyas, Diſs. 61. in Anthol. n. 2. & quomodo ille ad certamen provocarit Apollinem, & victus punitus fuerit, Diſs. 61. in Anthol. n. 3. & ſeqq. quid hæc fabula significet, Diſs. 63. in Anthol. n. 1.
Fabula Pleiadum, Hyadum, & Hyantis, Diſs. 65. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Fabula Orionis inſequentis Pleiadas, & cum illis in Cœlum tranſlati, Diſs. 65. in Anthol. n. 8.
Fabula Promethei, & Pandoræ quid ſignificet, Diſs. 15. in Anthol. n. 4. 6. Diſs. 68. in Anth. n. 14. Diſs. 16. in Eurip. n. 1. Diſs. 38. in Cic. n. 1.

Ia-

Fabula Eurydicis, & Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Fabula quercuum in verſum diſtributarum Orphei carminibus, Diſs. 74. in Anthol. n. 2.
Fabula qua narratur, quomodo Mercurius tradiderit Apollini lyram, qui eam conceſſit Orpheo, Diſs. 74. in Anthol. n. 5.
Fabula Deli ſtabilitæ poſt partum Latonæ munere Apollinis, & Dianæ, Diſs. 77. in Anthol. n. 2. Diſs. 39. in Thucyd. n. 6.
Fabula de Charonte in carcerem coniecto, eo quòd Herculem ad Inferos tranſportavit, Diſs. 82. in Anthol. n. 7.
Fabula, qua fingitur manes vehi per Stygē, unde fluxerit, Diſs. 83. in Anthol. num. 5.
Fabula traditur, quòd Hercules luctā cum Iove conſendit, Diſs. 2. in Anthol. n. 5.
Fabula, qua narratur quomodo deprehenſum fuerit, Delphos eſſe in medio Orbis, Diſs. 3. in Anthol. n. 3.
Fabula, qua fingitur Leonem Nemæum e Lunā decidiſſe, Diſs. 6. in Anthol. n. 2. 3.
Fabula de Ovo, ex quo nata eſt Helena, quod e Luna deciderit, Diſs. 6. in Anthol. n. 3.
Fabula qua dicuntur Curetes Iovem nutriſſe, quid ſignifices, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.
Fabula, qua Hercules dicitur Iovem adiuviſſe contra Titanas, quid ſignifices, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Fabula Antæi, qui terræ tactu vires reparabat, & quomodo ab Hercule ſuperatus ſit, Diſs. 7. in Anthol n. 5.
Fabula, qua narratur, quo pacto Danaēn Acriſius incluſerit, & tamen ea Perſeum pepererit, & ambos in mare proiecerit, & Danaēn Polydectes ſibi matrimonio copularit, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Fabula Niobes quid ſignificet, Diſs. 10. in Anthol. num. 15.
Fabula Iovis Hammonis, qui Typhœum fugiens in Arietem ſe ſe verrit, Diſs. 11. in Anth n. 7.
Fabula de Iunone è Cœlo a Iove deiectā, & quid ſignifices, Diſs. 15. in Anthol. n. 18.
Fabula de lite inter Deas contendentes de pulchritudine, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. 4.
Fabula de Saturno, qui pudenda Cœli patris abſcidit, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. quid ſignificet, Diſs. 20. in Anthol. n. 1. & ſeqq. n. 8.
Fabula Daphnes in laurum mutatæ, ut Apollinis vim effugeret, Diſs. 24. in Anthol. n. 2.
Fabula, qua narratur, quomodo Dijs Orbem terrarum dividentibus Rhodus Soli contigerit, Diſs. 26. in Anthol. n. 8.
Fabula, ex qua habetur, quòd pluis aurum in Inſulā Rhodo, ſignificat eius divitias, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.
Fabula Proſerpinæ a Dite raptæ, & matri redditæ eā conditione, ut dimidium temporis eſſet apud Inferos, & dimidium apud ſuperos, quid ſignificet, Diſs. 36. in Anthol. n. 8.
Fabula Vulcani a Iove in terram deiecti quid ſignifices, Diſs. 37. in Anthol. n. 3.
Fabula Argi a Mercurio interfecti quid ſignificet, Diſs. 40. in Anthol. n. 7.
Fabula, qua dicitur Iuppiter in draconem converſus Proſerpinam compreſſiſſe; & inde natus Bacchus taurinā ſpecie, Diſs. 44. in Anthol. n. 10.
Fabulæ quomodo una reperta fuerit, Diſs. 46. in Anthol. n. 1.
Fabula, qua fertur Bacchus ad Oceānum confugiſſe, quid ſignifices, Diſs. 47. in Anthol. num. 7.
Fabula, qua fingitur Typhon adverſarius Oſiridi, quid ſignificet, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.
Fabula Midæ unde originem habuerit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 6.
Fabula Oenomai de Hippodamiā in matrimonium collocandā ex quo originem duxerit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Fabula, qua narratur, quòd impoſitis rogo fratribus Thebanis flamma in partes contrarias diducta eſt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Fabula, qua dicitur Ceres cum Vulcano de Siciliā diſceptaſſe, & iudice Aetna obtinuiſſe, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Fabula, qua fingitur Hercules digladians cum Apolline ob raptum tripodem, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Fabula Pythonis inſectantis Latonam parituram, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.
Fabula de Hercule, qui pugnans cum Albione, & Bargione Gigantibus imbrem lapidum impetravit, quum tela non ſuppeterent, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Fabula de Peleo, qui Phocum interfecit, & Eurytionem pro apro Calydonio, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Fabula Tantali, quòd ipſi ſaxum immineat, quid ſignificet, Diſs. 2. in Eurip. n. 6.
Fabula Paridis, & Ganymedis quid ſignifices, Diſs. 27. in Virg. n. 6. 7.
Fabula Platonis, qui tradit hominem habuiſſe quatuor pedes, & totidem manus, Iovem autem ſecuiſſe, ita factum eſſe hominem bipedem, Diſs. 30. in Virg. n. 3.
Fabula poëmatis unica eſſe debet, Diſs. 37. in Virg. n. 1. Diſs. 38. in Virg. n. 1.
Fabula quòd Cadmus dentes Serpentis ſeverit, & inde nati ſint homines, ducta eſt ex eo, quòd aſylum aperuit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8. 9. Diſs. 9. in Liv. n. 6.
Fabula de Aenea aſportante Penates, & patrem permittentibus Græcis, ut ferret rem, quam vellet, Diſs. 25. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Liv. num. 3.
Fabula, qua Romani ſexagenarios de ponte in Tiberim deijcere dicebantur, unde originem habuerit, Diſs. 1. in Cic. n. 7.
Fabula Apollonij de Amphione, de Zetho in condendis Thebis, Diſs. 32. in Cic. n. 7.
Fabulæ poëtarum, quòd carminibus e Cœlo Luna deducatur, unde originem habuerint, Diſs. 10. in Thucyd. n. 8.
Fabulæ multæ de Hyperboreis, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Fabulæ initio ut argumentum proponeretur, inſtituit Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 8.
Fabulæ ferunt Aeneam mortalitatem exuiſſe ad flumen Numicium, Diſs. 3. in Virg. n. 3.

Fabulæ poëtarum de Dijs poſteriores fuerunt opinione Vulgi de ijſdem, Diſa. 33. in Virg. per tot.

Fabulæ quid velint ſignificare quum Melampodem vatem avium linguam intellexiſſe ferunt, Diſa. 38. in Cic. n. 3.

Fabulam de Tarpeia, quæ Sabinis Capitolium prodidit narrans Propertius, eam Veſtalem facit, Diſa. 31. in Liv. n. 15.

Fabularum actores mediocres quare non tolerentur, oratores verò, & cauſidici audiantur, Diſs. 91. in Cic. n. 4.

Fabulas multas de Indiâ commenti ſunt Megaſthenes, & Nearchus Alexandri comites, Diſs. 44. in Anthol. n. 13. Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.

Fabulas Homerus fingebas ex omnibus, quæ videras, Diſs. 83. in Anthol. n. 13.

Fabulas eſſe omnia, quæ de Inferis dicebantur, omnes exiſtimabant, Diſs. 8. in Eurip. n. 1.

Fabulas multas, & facta Deorum indecora narrat Homerus, Diſs. 28. in Virg. n. 2. 3.

Fabulas Græcorum Romani a ſacris ſuis avertebant, Diſa. 34. in Virg. n. 1.

Fabulis res divinæ, & philoſophicæ explicantur iuxta Saluſtium, Diſs. 1. in Eurip. n. 2. Diſs. 29. in Virg. n. 1. Diſs. 30. in Virg. n. 1.

Fabulis quare poëtæ, & philoſophi veritatem occultent, Diſs. 39. in Anthol. n. 1.

Fabulis uti poſſunt hiſtorici ad illuſtrandam hiſtoriam, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.

Fabulis cuius arriſerat femina apud Iaderies, is eligebatur Sponſus, Diſs. 29. in Thucyd. num. 12.

Fabulis multis locum fecit nominis ambiguitas, Diſa. 18. in Liv. n. 10. item quòd hominibus nomina fluminum imponebant, Diſs. 18. in Liv. n. 11.

Fabuloſum tẽpus eſt, quod inter diluvium Ogygium, & Olympiadas intereeſſit, Diſs. 8. in Cic. n. 4.

Facem parere ſibi viſa eſt Hecuba, quum Paridem paritura eſſet, Diſs. 19. in Eurip. n. 1. Diſs. 27. in Virg. n. 4.

Facem manu tenebant ſupplices apud Perſas, & nihil eis denegabatur, puniebantur tamen, Diſs. 69. in Anthol. n. 6.

Facem novæ Nuptæ ferebant pueri matrimi, patrimique, quos lautos Latini vocant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6.

Faces Sacerdotum Cereris repræſentabant Cererem facibus quærentem filiam, & inde Sacerdotes Daduchi dicti, Diſs. 39. in Anth. n. 3.

Faces quare Furijs tradantur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 6.

Faces quinque in nuptijs, & in ſacrificijs adhibebantur, & quare, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7. Diſs. 29. in Thucyd. n. 2. 5. Diſs. 30. in Liv. num. 7. ſub lecto condere, aut ijs ad rogum extruendum uti ominoſum putabatur, Diſa. 28. in Thucyd. n. 6. ex qua materiâ eſſent, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7. non extinguebantur, niſi priùs Pronuba accendiſſet lucernam coniugalem, Diſa. 28. in Thucyd. n. 6. Diſa. 29. in Thucyd. num. 1. *Vide. Facibus.*

Facetias ſcurrarum Athenienſium Philippus ad ſe perſcribendas curavit, Diſs. 27. in Cic. n. 7.

Facetijs cauſas quaſdam obtinuit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. num. 5.

cum Facetijs gravitatem coniunxit Craſſus, quod eſt admodum difficile, Diſs. 16. in Cic. n. 5.

Facetijs utendum oratori, Diſs. 13. in Cic. n. 4. Diſs. 27. in Cic. n. 3.

Facetijs abundarunt Plautus, Cicero, Cæſar, Craſſus, Diſs. 27. in Cic. n. 1.

Facetijs an caruerit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cic. n. 1. milites inceſſebant triumphantẽ, Diſs. 29. in Liv. n. 1.

Facetijs Demoſthenem vincit Cicero, Diſs. 51. in Cic. n. 6.

Facetis dictis Athenienſes reprehendebant, ſi quid perperam factum eſſet, Diſa. 65. in Cic. num. 1.

Facetus interdum accipitur pro *eleganti*, *ſcito*; *eloquenti*, Diſs. 27. in Cic. n. 4. 5. & Diſa. 28. in Cic. num. 2.

Facibus ſcirpeis utebantur in funeribus, cereis verò in funeribus puerorum, Diſs. 23. in Thucyd. num. 7. *Vide. Facem.*

Faciem fæcibus primus Theſpis perunxit, & inde Tragœdia nomen accepit, Diſs. 6. in Eurip. n. 3. 5.

Facies velabatur in ſacrificijs ritu Albano, ſeu Romano; ſecus verò in Sacris Herculis, cui Græco ritu ſacrificabant, Diſs. 9. in Anthol. n. 9.

Facillimum eſſe dixit Socrates laudare Athenienſes apud Athenienſes, Diſa. 25. in Cic. n. 2.

Facta, & dicta multa Diogenis, Diſa. 84. in Anthol. n. 7. 8. 10. 17.

Facta non verba neceſſaria ſunt in prœlio, Diſs. 56. in Anthol. n. 12.

Facta Principum divinis honoribus decorabantur, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Facta fortia Spartanarum mulierum, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. 3.

Facta obſcena in convivijs ad libidinem incitabant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9.

Facta aliorum propter morum diverſitatem plerumque improbantur, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.

Facta multa Dijs indecora narras Homerus, Diſs. 28. in Virg. n. 2. 3.

Facta virorum fortium canebant in convivijs Romani, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9. Diſa. 3. in Liv. n. 10. & Achilles Diſa. 3. in Liv. n. 11.

Facta inſania Caligulæ, Diſs. 6. in Liv. n. 6.

Facta aliquorum non aſſequuta fuit eam gloriam quam meruerunt, Diſs. 76. in Cic. n. 1. *Vide Factis.*

Factiones quatuor aurigarum in ludis Romanis, quæ æſtatem, hiemem, ver, & autumnum repræſentarent, Diſa. 20. in Cic. n. 1.

Factis multi animum ſuum declararunt, Diſa. 30. in Virg. n. 4. 5.

Factis ludere quis dicitur; verbis autem iocari, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.

Factorum in convivijs oblviſci oportet, Diſs. 65. in Anthol. n. 16. 17.

Factum Lycurgi, quo Lacedæmones perſuaderet, diſciplinæ deberi virtutem, Diſs. 53. in Anthol. n. 6.

Factum, & dictum Cyri, quum reprehenderetur a Crœ-

a Crœſo quod omnia donans nihil ſibi relinqueret, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.

Factum expiabatur porco, ſi quis imprudens ferijs opus feciſſet; ſin prudens nullâ victimâ, Diſs. 30. in Liv. n. 18. *Vide. Facta.*

Facultas generandi eſt Venus, Diſs. 20. in Anthol. n. 6. Diſs. 55. in Anthol. n. 6. Diſs. 71. in Anthol. n. 9. conſiſtit in humore, Diſs. 20. in Anthol. n. 6.

Facultas oratoria Ciceronis, Diſ. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. in Cic. per totas.

Facultas imitandi Ciceronem Symmacho defuit, non voluntas, Diſs. 49. in Cic. n. 8.

Facultas oratoria an ſit ars, Diſs. 79. 80. 81. 82. 83. in Cic. per totas. *Vide. Ars oratoria. Eloquentia. Oratoria ars, facultas. Rhetorica.*

Facultates nobis à natura tributas ars perficit, Diſs. 82. in Cic. n. 1.

Facultatis oratoriæ vis, & laudes, Diſs. 25. in Cic. n. 4. & ſeqq.

Facundia neceſſaria eſt etiam in bello, Diſs. 9. in Cic. n. 1. *Vide. Eloquentia.*

Fæcibus, quibus hiſtriones ora illinebant, dicta eſt tragœdia, Diſs. 6. in Eurip. n. 3. quod primus facit Theſpis, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.

Falcem Saturnus occultavit apud Meſſanam; ideo dicta eſt Zancle, Diſs. 54. in Thucyd. num. 3. *Vide. Falx, qua abſciſſa erant genitalia, &c.*

Falerijs devictis Camillus non triumphavit, quia non ſubegerat eos armis, Diſs. 24. in Liv. n. 10.

Falerijs erat Iani ſimulacrum quadriceps, & quid ſignificaret, Diſs. 30. in Liv. num. 58. *Vide. Faliſci.*

Falerni vini centum amphoræ erant in convivio, quod Cæſar acto triumpho populo exhibuit, Diſs. 29. in Liv. n. 7.

Faliſci victi iuſtitiâ Camilli ſeſe ipſi dediderunt, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6. Diſs. 24. in Liv. num. 10.

Faliſci boves in triumphis mactabantur, quia candidi erant, Diſs. 43. in Virg. num. 2. *Vide. Falerijs.*

Faliſcis tradidit Camillus magiſtrum, qui ipſos prodiderat, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6. Diſs. 24. in Liv. n. 10.

Falſa multa admixta ſunt veris iuxta Academicos, Diſs. 57. in Cic n. 2.

Falſa multi philoſophi affirmarunt, Diſs. 83. in Cic. num. 10.

Falſum iurantes Dij per Stygem privabantur ambroſiâ, & nectare annum, & aliquot dies, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

Falx, qua abſciſſa erant genitalia Cœli, in Corcyrâ erat, unde quondam Drepane dicta eſt, Diſs. 19. in Anth. n. 3. *Vide. Falcem Saturnus, &c.*

Fama Athenas poſt extinctam civium virtutem tuebatur, Diſs. 20. in Eurip. n. 24.

Famâ proſtratæ pudicitiæ in adoleſcentiâ laboravit Cæſar, Diſs. 29. in Liv. n. 2.

Fama immortalis quolibet artificio comparari poteſt, Diſs. 90. in Cic. n. 1.

Famam ſibi in iuventute partam qui in ſenectute amiſerint, Diſs. 64. in Anthol. n. 5. 7. 8.

Famam qui ſibi compararint in Olympicis, Diſs. 2. in Anthol. n. 11. 12.

Famam ut ſibi quæreret, templum Dianæ Epheſinæ incendit Eroſtratus, Diſs. 5. in Virg. n. 5.

Fame imminente Cicero auctor fuit, ut rei frumentariæ cura Pompeio demandaretur, Diſs. 12. in Cic. n. 4.

Fame expletâ convivæ apud Græcos aut bibere, aut abire cogebantur, Diſs. 65. in Anthol. num. 23.

Fame mater necavit filium Pauſaniam ſervitutem Patriæ molientem, Diſs. 52. in Anthol. num. 2.

Fame laborantes pueros eſculenta furari permiſit Lycurgus, ſed ſi deprehenderentur, mulctabantur, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.

Fame Pauſanias periit in templo Minervæ, quod Chalciœcos dicebatur, Diſs. 52. in Anthol. num. 2. Diſs. 13. in Thucyd. n. 2. ideo Sparta ruinâ proſtrata eſt ob terræmotum, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11.

Fame quum domi premerentur Lydi, Etruriam occuparunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 8.

Fame perire miſerrimum eſt, Diſs. 43. in Thucyd. n. 6.

Fame urgente inſtrabantur urbes, Diſs. 53. in Thucyd. n. 19.

Fame laborantibus Ægyptijs Hiero ingentem navem frumento onuſtam dono miſit, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.

Fame Roma oppreſſa eſt in bello civili, Diſs. 5. in Liv. n. 7.

Fame laborantes Chij legatum miſerunt ad Lacedæmonios, qui re non impetratâ dimiſſus eſt, quòd longam habuiſſet orationem, quum autem alium miſiſſent, qui arculam inanem oſtendit, & farinam deeſſe dixit, obtinuerunt, Diſs. 79. in Cic. n. 6.

Famem ut fallerent homines, ludos repererunt, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.

Fames maximè irritat populum, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2.

Familiæ cognomine appellare maior honor eſt, Diſs. 88. in Cic. n. 1.

Familiam quiſque ſuam antiquitus regebat, ſicut Cyclopes, Diſs. 3. in Thucyd. n. 11. Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. Diſs. 30. in Cic. n. 3. tuebantur lares, Diſs. 25. in Thucyd. n. 7.

Familiares Regum Thracum donis cumulabantur, Diſs. 32. in Thucyd. n. 2.

Familiaris fuit Ciceronis Herennius, Diſs. 3. in Cic. n. 1.

Familiaris fuit Socratis Euripides, Diſs. 1. in Eurip. num. 5.

Familiaritas Hyperidis cum Demoſthene, Diſs. 36. in Cic. n. 8.

Familiaritas Pythagoræ cum Epimenide, Diſs. 43. in Cic. n. 2.

Familiaritate cuiuſdam genij utebatur Poëta ſæculo ſuperiore, Diſs. 17. in Liv. n. 10.

Familiaritate Regis Perſarum uſus eſt Democedes medicus, Diſs. 10. in Cic. n. 2.

Familiaritate cuiuſdam Iudæi philoſophi Ariſtoteles profecit, Diſs. 14. in Cic. n. 5.

Familiaritate alicuius Regis omnes poëtæ floruerunt, Diſs. 72. in Cic. n. 6.

Fa-

Familiaritate Roſcij utebatur Cicero, Diſs. 87. in Cic. n. 5.

Familiaritatem cum hominibus ſceleſtis, & ære alieno oppreſſis contraxerat Caſar, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.

Familiaritates nobilium adoleſcentulorum plurimum proderant in petitione magiſtratuum, Diſs. 89. in Cic. n. 7.

Familiarum viginti imagines prælatæ ſunt in funere Iuniæ, Diſs. 13. in Thucyd. n. 7.

Famulata eſt Iſis Melcandro Regi, Aſtarteque Reginæ eorum filium nutriens, Diſs. 33. in Virg. n. 6.

Famoſæ erant Megaclus novem Muſæ iuxta Myrſilum Lesbium, Diſs. 57. in Anthol. n. 10, Diſs. 19. in Virg. n. 5.

Famoſis quatuor urbibus abutebatur Alcibiades, quum peregrinaretur, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Famulo ad aram confugienti Sybarita non pepercit; pepercit autem confugienti ad monumentũ patris; & ſic Deo hominem præpoſuiſſe viſus eſt iuxta oraculum, Diſsi 23. in Anthol. n. 4.

Famuſo, quum plecteretur, dicenti fatum fuiſſe, ut peccaret, reſpondit Zeno, fatum etiam fuiſſe, ut plecteretur, Diſs. 11. in Virg. n. 3.

Famulo commiſit Pericles, ut cum lumine conviciatorem ſuum domum noctu reduceret, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Famulus ad tibiæ ſonum verberabant Tyrrheni, Diſs. 60. in Anthol. n. 14.

Famulus cibo elephantis arenam immiſcebat, & ille cinerem in eius ollam coniecit, Diſs. 39. in Cic. n. 6.

Fana Pavori, & Pallori Tullus Hoſtilius conſtituit, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.

Fano Termini aves non addixerunt, quum Capitolium conderetur quod Vates interpretati ſunt, nunquam motum iri Romanum imperium, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.

Fannia lex, qua convivarum numerus, & ſumptus conviviorum definiebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 4. 5.

Fannii orationem omnibus, quæ ſcriptæ fuerant, anteponit Cicero, Diſs. 51. in Cic. n. 3.

Fannius hiſtoriæ Romanæ Scriptor, cui veritatem tribuit Salluſtius, Diſs. 11. in Liv. n. 2. Diſs. 51. in Cic. n. 5. *Vide Caius Fannius.*

Far fuit primum frumenti genus, Diſs. 41. in Virg. n. 11. *Vide. Far.*

Farinâ vaticinantes Aleuromantes vocabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.

Farinam ad tibiæ ſonum ſubigebant Tyrrheni, Diſs. 60. in Anthol. n. 14.

Farinam deeſſe dixit legatus, & tamen reprehenſus eſt a Spartanis, tanquam nimis garrulus, Diſs. 79. in Cic. n. 6.

Farre quomodo nuptiæ contraherentur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 5.

Farre, & ſale extra victimæ, culter, & foci ſpargebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 9. & frons victimæ, Diſs. 41. in Virg. n. 9. Diſs. 44. in Virg. n. 6.

Farre victitarunt Romani trecentos annos, Diſs. 41. in Virg. n. 11. *Vide. Far.*

Fartores appellabantur nomenclatores, Diſs. 88. in Cic. n. 3.

Faſces quòd aſſumpſerit Romulus, reprehendendus non eſt, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 10.

Faſces, & Secures Romulus ab Etruſcis ſumpſit, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Faſces qui ex Decemviris habebat, eidem Lictores apparebant, Diſs. 22. in Liv. n. 5.

Faſces ſubmittere, ſignificat cedere, Diſs. 22. in Liv. num. 11.

Faſces quare aſſumpſerint Imperatores, Diſs. 21. in Liv. n. 24.

Faſces laureatos geſtabant lictores triumphantiũ; Diſs. 22. in Liv. n. 10. Diſs. 28. in Liv. n. 14. Conſulum ex Betullâ arbore erãt, Diſ. 22. in Liv. n. 7.

Faſces ſubmittebant Veſtalibus Conſules, & Prætores, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Faſces Poſidonio ſubmiſit Pompeius, Diſs. 22. in Liv. n. 10. Diſs. 9. in Cic. n. 13.

Faſces verſi portabantur in funere magnorum virorum, Diſs. 23. in Thucyd. n. 9.

Faſciâ lecti ſuſpenſum ovum portendit theſaurum, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.

Faſti dies qui eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 16. 21. dividebantur in comitiales, comperendinos, & ſtatos, Diſs. 30. in Liv. n. 22. 25.

Faſtos condidit Marcus Fulvius Nobilior, Diſs. 11. in Liv. n. 2.

Faſtum in Regibus deſiderant Barbari, Diſs. 20. in Liv. n. 4. Diſs. 21. in Liv. n. 3. & ſeqq.

Faſtum Platonis calcare dixit Diogenes, quum eius lectum calcaret, Diſs. 84. in Anthol. n. 8.

Faſtum oderant Athenienſes, Diſs. 65. in Cic. n. 1.

Fauſtua eorum, qui ſecundam fortunam habuerunt, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. 4.

Faſtus Regum offendebat Græcos, Diſs. 20. in Liv. n. 3.

Faſtus Tigranis, Diſs. 20. in Liv. n. 3.

Faſtos Pauſaniæ irritavit animos popularium, Diſs. 78. in Anthol. n. 4. Diſs. 21. in Liv. n. 8.

Fata nuncupabantur verba deſcripta in tabellâ, quibus fauſta omnia precabantur pueris luſtratis, Diſs. 53. in Thucyd. n. 31.

Fata fugiendo ruitur in ipſa fata dictum eſt, Diſs. 10. in Virg. n. 6. *Vide. Fatis.*

Fateri ſe victos nolebant ſuos cives Lacedæmonij, ideo Pancratio, & cæſtu decertare vetuerunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 13.

Fatidicum ſpiritum emittens hiatus extiterat, ubi adytum oraculi Delphici erat, Diſs. 3. in Anthol. num. 5.

Fatis omnia fiunt, Diſs. 8. in Virg. n. 4. & ſeqq.

Fatis etiam Dij obnoxij ſunt, Diſs. 8. in Virg. num. 3. 4.

Fatum cuiuſque quia in manu Iovis ſit, Iuppiter Morios eſt appellatus, Diſs. 10. in Anthol. n. 21.

Fatum Iunonis, ne Latona pareret in loco, quem Sol aſpiceret, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.

Fatum quid ſit, Diſs. 10 in Anthol. n. 21. Diſs. 55. in Anthol. n. 7. Diſs. 18. in Eurip. n. 8. Diſs. 8. in Virg. n. 4. 6. 8. Diſs. 9. 11. 12. 13. in Virg. per tot.

Fatum cur evitari non poſſe credebatur, Diſs. 18. in Eurip. n. 8. Diſs. 10. in Virg. n. 1. & ſeqq.

Fatum quare apud Græcos εἱμαρμένη dicatur, Diſs. 11. in Virg. n. 5. *Vide. Fata.*

Fatum, quòd rapto Palladio Troia caperetur, Helenus Græcis indicavit, Diſs. 24. in Liv. n. 5.

Fancia Curia, Diſs. 89. io Cic. n. 14.

Faucibus Conchylij invenitur ſuccus, ex quo conficitur purpura, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.

Faucibus immiſſo organo angina curabatur, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Favere linguis iubebantur omnes, anteqnam ſacrificium inchoaretur, qno ſilentium imponebatur, Diſs. 44. in Virg. n. a. 3. vel bona verba dicere iubebantur, Diſs. 44. in Virg. n. 4.

Favilla nulla ſupererat, & tamen velum, quòd foco iniecit Aemylia, exarſit, Diſ. 31. in Liv. n. 8.

Favonij ab exortu ver incipiunt Latioi, Diſs. 65. in Anthol. n. 5.

Favos apes in ore Platonis, & Pindari conficientes eorum eloquentiam indicarent, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Faoſtianum vinum qeincto anno iucundum erat, Diſs. 64. in Anthol. n. 3.

Fauſtinæ Anniæ uxoria licentia ægre tolerata eſt ab Antonino Pio, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.

Fauſtinæ libidinem, quæ nauticas, & gladiatorias conditiones ſibi eligebat, & ſcelus eiuſdem, quæ concitavit Caſſium ad invadendum imperium, pertulit Antooinus Philoſophus, Diſs. 15. in Anthol. o. 21.

Fauſtiſſima nomina habebant illi, qui ducebant hoſtias ad ſacrificium luſtri, Diſs. 53. in Thucyd. num. 9.

Faoſtulo, & Accæ apparuit Remus, quare Remuria inſtituta, poſtea Lemuria dicta, Diſs. 30. in Liv. n. 44.

Fauſtulus regii pecoris magiſter Romulum, & Remum edocavit, Diſs. 18. in Liv. n. 1.

Febri quotannis natali die Aotipater laborabat, Diſs 19. in Anthol. n. 2.

Febris in Palatio colebatur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9. Diſs. 31. in Virg. n. 3.

Febris laudes quidam cooſcripſerunt, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Febrium horrori ſimilem eſſe terræmotum quidam putaverunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 11.

Februa ſignificabant piamina, Diſ. 30. in Liv. n. 27.

Februarium quare Commodus Invictum appellarit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Februarius propter parem oumerum dierum Dijs Inferis eſt conſecratus, Diſs. 30. in Liv. n 8. 28.

Februarius cur parem numerum dierum contiuet, Diſs. 30. in Liv. n. 5. 27. 28.

Februarius expiationibus dedicatus erat, Diſs. 30. in Liv. o. 27.

Februarius a Græcis dicitur Elaphebolion, Diſs. 30. in Liv. n. 42.

Februarius an additus ſit a Numa, Diſs. 30. in Liv. n. 54.

Fecundiores exiſtunt feminæ, ſi rariùs concumbant, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.

Fecunditas terræ minuitur, Diſs. 67. in Cic. o. 5.

Fecunditas aquæ, Diſs. 48. in Anthol. n. 6. 7. 8.

Fecunditati templum dicari cenſuit ſenatus, quū Nero filiam ſuſcepiſſet, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Fecunditas Maris, Diſs. 20. in Anthol. n. 7. Diſs. 71. in Anthol. n. 6

Fecunditatis auctor Oſiris habebatur; ideo in eius pompà folium ficulneum in penis figuram deformatum præferebatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 7.

Fel victimæ non conſecrabant ſacrificantes Iunoni nuptiali, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.

Fel erat inter exta, quæ Dijs offerebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 3.

Felicem Commodus Martium appellavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Felices quum eſſent Cyrenenſes, Plato dixit nullam legem ſervaturos, Diſs. 2. in Liv. num. 9.

Felices præcipuè admonendi eſſent eo dicto: *noſce te ipſum*, Diſ. 78. in Anthol. o. 2.

Felices magis recordari deberent incoſtantiæ fortunæ, Diſs. 81. in Anthol. n. 1.

Felices inſequitur Nemeſis, ſeu Adraſtea, Diſs. 18. in Eurip. n. 3 7.

Felices dies candidi nuncupantur, Diſs. 30. in Liv. num. 15.

Felicis cognomen Syllæ inditum, Diſs. 80. in Anthol. o. 1. Diſs. 20. in Eurip. n. 9.

Felicitas diuturna Polycratis celebratur, Diſs. 13. in Eurip. n. 8.

Felicitas nimia Paulus Æmylius precatus eſt, ut ſuo potiùs, quàm Reipublicæ damno penſaretur, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.

Felicitas nimia Polycratis pari infortunio penſata eſt iuxta vaticinium Amaſis, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.

Felicitas beatarum mentium conſiſtit in contemplatione iuxta Platonem, Diſs. 10. io Eurip. n. 7

Felicitas feminarum conſiſtit tota in nuptijs, Diſs. 26. in Eurip. n. 3. 4.

Felicitas mentis, & animi ſpectanda eſt, Diſs. 33. in Anthol. n. 6.

Felicitas civitatum conſiſtit in virtutibus, Diſs. 49. in Anthol. n. 5.

Felicitas Italiæ eam miſeram efficit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 2. Diſs. 36. in Thucyd. num. 7. & ſeqq.

Felicitas in quo conſiſtat iuxta varias opiniones philoſophorum, Diſs. 41. in Anthol. n. 2. Diſs. 2. in Eurip. n. 11. Diſs. 45. in Cic. n. 2. 6. & ſeqq. Diſs. 55. in Cic. n. 4. Diſs. 65. in Cic thol. o. 5. 6. Diſs. 16. io Eurip. n. 8.

Felicitatem non pariunt bona fortunæ, Diſs. 2. io Eurip. n. 11.

Felicitatem veram Principibus parit populi multitudo, Diſs. 25. in Anthol. n. 6.

Felicitatem conſequebantur initiati in vita, & poſt mortem, Diſs. 39. in Anthol. n. 8. 13. 14.

Felicitatem Dij in ſeipſis continent, non extrinſecus accerſunt, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Felicitatem divinam mentis gaudia efficiunt, Diſs. 27. in Virg. n. 7.

Felicitatem Athenienſium admirabatur Philippus; quòd decem duces ſingulis bellis præficerent, quum ipſe unum ducem Parmenionem haberet, Diſs. 4. in Cic. n. 3. *Vide. Fortuna*.

Fe-

Felicitati Reipublicæ nihil magis officit; quàm ſi boni cives eodem loco ſint, ac mali, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.

Felicitatis Zoroaſtri iudicium fuit riſus, quum naſceretur, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Felicitatis æternæ niſi obliviſcerentur animæ, nunquam in corpus deſcenderent, Diſs. 48. in Anthol. n. 1.

Felicitatis maximæ argumentum eſt fulmen ab Oriente profectum quum in Orientem conceſſerit, Diſs. 19. in Liv. n. 8.

Femina exurit viros, Diſs. 55. in Anthol. n. 8. 16.

Femina prima omnia mala hominibus peperit, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.

Femina maximè laudabilis eſt, ſi extra domeſticos parietes ignoratur, Diſs. 55. in Anthol. num. 5.

Femina cuius iocis arriſerat apud Iaderies, is eligebatur Sponſus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.

Feminæ plures, quæ raptæ fuerunt, Diſs. 55. in Eurip. n. 4. 5.

Feminæ, quæ fuerunt cauſa bellorum, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. 23. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.

Feminæ Thracum, & Indorum rogis mortuorum Virorum ſeſe inijciebant, Diſs. 55. in Eurip. num. 13. Diſs. 17. in Eurip. n. 6.

Feminæ ſeleutides in luna exiſtentes ova pariunt, & ex his homines nati quindecuplo maiores terreſtribus ſunt, Diſs. 6. in Anth. n. 3. Diſs. 56. in Eurip. n. 4.

Feminæ quinquaginta annorum præerant cuſtodiæ oraculi Delphici, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.

Feminæ parituræ ex Delo in inſulam Rheneam tranſportabantur, Diſs. 77. in Anthol. n. 50. Diſs. 39 in Thucyd. n. 2.

Feminæ excludebantur a certaminibus Sacris, quemadmodum etiam a ſacris quibuſdam Herculis, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 9. in Anthol. n. 10. poterant tamen mittere currus certaturos, Diſs. 6. in Anthol. n. 53.

Feminæ Sacerdotes attribuebantur Imperatoribus defunctis, Diſs 24. in Anthol. n. 8.

Feminæ loco eſſe Terram, & Aquam Ariſtoteles, & Cicero putaverunt, Diſs. 43. in Anthol. num. 5. Diſs. 28. in Thucyd. n. 10.

Feminæ Spartanæ nudæ in paleſtrâ exercebantur, Diſs. 51. in Anthol. n. 7. impedimento fuerunt viris pugnantibus, quum Thebani urbem invaſerunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 8. eodem modo, ac viri exercebantur, Diſs. 51. in Anthol. n. 6.

Feminæ rarius concumbendo fecundiores exiſtunt Diſs. 52. in Anthol. n. 5.

Feminæ templum Veneris Acreæ in Cypro nec adire, nec aſpicere poterant, Diſs. 55. in Anthol. num. 2. Diſs. 73. in Anthol. n. 3.

Feminæ præter Serranas lineâ veſte utebantur, non viri, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4.

Feminæ, & viri tunc perfecti videntur, quum coniugio iunguntur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

Feminæ ne ad aliud opus, quàm lanificium compellerentur, pacti ſunt Romani cum Sabinis, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.

Feminæ formoſæ apud Thraces emebantur a viris; deformes emebant viros, Diſs. 29. in Thucyd. num. 52.

Feminæ infantes octavo die luſtrabantur apud Romanos, & quare apud Græcos quincto die, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Feminæ citius perficiuntur, quàm mares, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Feminæ par numerus convenit, & quare, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7. Diſs. 53. in Thucyd. n. 29. Diſs. 30. in Liv. n. 7.

Feminæ, & maris vim Deos habere aliqui crediderunt, Diſs. 25. in Virg. n. 1. Elementa, Diſs. 71. in Anthol. n. 6.; Diſs. 25. in Virg. num. 2. Mare, Diſs. 25. in Virg. n. 3. Terram. Diſs. 43. in Anthol. n. 7.

Feminæ Scytharum ſubulis finitimorum uxores compungebant, Diſs. 1. in Liv. n. 6.

Feminæ Sacerdotes virgines erant, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Feminæ Romanæ quòd calceis virilibus uterentur, laudantur ab Aeliano, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Feminæ pulchritudine victi non ſunt Alexander, & Scipio, Diſs. 84. in Cic. n. 6.

Feminam aërem, qua iners eſt, & maſculum, qua ventus, putabant Aegyptij, Diſs. 71. in Anthol. n. 6.

Feminam eſſe lunam Veteres putaverunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.

Feminam pulcherrimam effingere Vulcanum iuſſit Iuppiter, quæ Pandora eſt, quia omnes Dij dona tribuerunt, Diſs. 15. Anthol. n. 4.

Feminam quòd non fecerit, Diogenes dixit iuvenem deraſâ barbâ accuſare naturam, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.

Feminam, & marem picturâ primus Eumarus diſtinxit, Diſs. 25. in Cic. n. 9. Diſs. 51. in Cic. n. 2.

Feminarum felicitas tota cernitur in nuptijs, Diſs. 26. in Eurip. n. 3. 4.

Feminarum prima Niobe, vel Io compreſſa eſt a Iove; ultima Alcmena, Diſs. 68. in Anthol. num. 2.

Feminarum virtus, & virorum an ſit eadem, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.

Feminarum Spartanarum filios in bellum dimittentium, & ſcutum tradentium dictum, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. earundem fortitudo, & dicta præclara, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. & ſeqq.

Feminarum impetu poſtremos congreſſus Gallorum inferiores eſſe, primos autem virorum impetu præſtantiores tradit Lucius Florus, Diſs. 7. in Liv. n. 3.

Feminas morbis a Lunâ affectas σεληνοβλήτους, ἀρτεμιδοβλήτους appellabant, Diſs. 10 in Anth n. 15.

Feminas initiari Cicero reprobabat, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.

Feminas illuſtres etiam Romani funebri laudatione celebrarunt, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.

Feminas primas exeſis arboribus, aut concavis petris partus edidiſſe proditum eſt, Diſs. 30. in Cic. n. 2. *Vide. Mares.*

Feminea vis aëris nomine Iunonis, Iovis maſcula appellatur, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.

Femineas Calendas vocat Martias Iuvenalis, quia feminis dona mittebantur, Diſs. 30. in in Liv. n. 37.

Feminis pariter, ac viris ad Rempublicam admi-

miniſtrandam uti debemus, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.

Feminis genas tangebant ſupplices, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.

Feminis concumbere Aegyptij in templo lege vetuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Feminis nomina duo imponebantur, quum luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Feminis principibus ignis præferebatur, & Lucillæ, licet privato nupſerat, Diſs. 22. in Liv. num. 11.

Feminis principibus lictor unus concedebatur, 22. in Liv. n. 4.

Feminis margaritas eſſe pro lictoribus: dictum matronarum, Diſs. 22. in Liv. n. 21.

Feminis quare octavo die, nono verò maribus nomen imponeretur, Diſs. 53 in Thucyd. n. 29. Diſs. 30. in Liv. n. 7.

Feminis dona mittebantur Calendis Martijs, Diſs. 30. in Liv. n. 37.

Feminis communibus utebantur quidam populi, Diſs. 30. in Cic. n. 5. *Vide. Mulieres.*

Femora adipe contegebantur in ſacrificijs, Diſs. 41. in Virg. n. 6.

Femora hoſtiæ rapuit canis, quum Diomus ſacrificaret; inde locus Cynoſarges dictus eſt, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.

Femore Iovis natus eſt Bacchus, Diſs. 44. in Anthol. n. 2.

Feneſtrata eſſe hominum pectora voluiſſet Socrates, & Euripides, ut dignoſcentur boni a malis, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.

Fera oliva a Statio fortaſſe pro ſilveſtri ſumitur, Diſs. 2. in Anthol. n. 6.

Feræ cicures tantùm, aut ex armatæ ſi certabant, ludus μονομάχιον dicebatur, & quibus modis irritarentur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.

Feræ nullæ noxiæ reperiuntur in Italiâ, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.

Feræ etiam fortitudinis ſunt participes, Diſs. 49. in Anthol. n. 5.

Feræ Metello Pio ad veſcendum a Mauritaniâ uſque, & Africâ advehebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 9. *Vide. Feram. Feris.*

Feræ reginnum, quas triumphans ſubegiſſet, ducebantur in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 19.

Feræ ne devorent catulos ſuos, eorum prope vias fetus edunt, Diſs. 38. in Cic. n. 6.

Ferales dies menſe Februario agebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 29.

Feralia tractantes abluebantur, Diſs. 31. in Anthol. n. 7.

Feralia cum Deorum cultu miſcere religio erat, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 69. in Anthol. n. 6. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.

Feram canis inſequens quum ad trivium perveniſſet, quam viam ingreſſus ſit, Diſs. 39. in Cic. n. 4.

Feram unam pro aliâ accipiunt poëtæ, Diſs. 22. in Anthol. n. 10.

Feram eſſe ignem Ægyptij putaverunt, Diſs. 69. in Anthol. n. 7.

Ferarum multitudo, quæ in ſpectaculis decertarent, Diſs. 10. in Anthol. n. 10. Diſs. 2. in Liv. num. 8. Diſs. 3. in Liv. n. 2.

Ferarum veſtigia canes non ſentiunt circa Aetnā propter florum odorem, Diſs. 33. in Thucn. 4.

Ferarum ſimulacris exornabantur nemora, Diſs. 23. in Cic. n. 7.

Ferarum more degentes homines ad humanitatem revocarunt oratores, Diſs. 30. in Cic. n. 1.

Ferarum propulſandarum causâ inventum ferrum, Diſs. 34. in Cic. n. 1.

Feras ducere dictus eſt Orpheus, quia homines efferatos manſueſecit, Diſs. 75. in Anthol. n. 1. Diſs. 32. in Cic. n. 7.

Feras curſu primus Perſeus aſſequutus eſt, Diſs. 10. Anthol. n. 5.

Feras etiam inflammat amor, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.

Feras centum, ut leones, aquilas ſacrificabant Imperatores Romani, quum Hecatomben faciebant, Diſs. 22. in Anthol. n. 8. *Vide. Fris.*

Feriæ Latinæ quæ eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Feriæ Iovis olim erant nundinæ, Diſs. 30. in Liv. n. 21.

Feriarum quatuor genera, Diſs. 30. in Liv. n. 19.

Ferias Romani ob terræmotus indicebant, ſed Deum tacebant, cui indicerent, Diſs. 48. in in Thucyd. n. 3.

Ferias ne quidem puero ſibi contigiſſe querebatur Livius Druſus, Diſs. 1. in Cic. n. 2.

Ferijs nubere non poterant Virgines, quia nulli vim inferre licebat; viduæ tamen nubebant quia ſponte congredi cum viro putabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 13.

Ferijs ſi quis imprudens opus feciſſet, porco factum expiabat; ſin prudens, nullâ victimâ expiabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 18.

Feris trucidatus eſt Milo Crotonienſis ob fiduciam virium, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.

Feris Cyrum expoſuit Aſtyages, & ab eo regno ſpoliatus eſt, Diſs. 10. in Virg. n. 4. *Vide. Fera. Feram.*

Feris obiectus Androdus ſervatus eſt a leone, cui ſpinā extraxerat, Diſs. 39. in Cic. n. 6. Diſs 22. in Anthol. n. 3. *Vide. Animalia. Animantes.*

Ferociâ nimiâ efferebantur Teutones, & Cimbri; ideo non ſolùm a Romanis, ſed etiam ab alijs vincebantur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.

Ferreos nummos habebant Lacedæmonij, Diſs. 54. in Anthol. n. 4.

Ferreus anulus ſine gemmâ, quem Sponſa accipiebat, pronubus vocabatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.

Ferro perire Atyn filium Crœſi quum fatùm eſſet, quomodo ab Adraſto hoſpite interemptus ſit, Diſs. 10. in Virg. n. 2.

Ferro candente irritabantur Feræ, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.

Ferrum invenerunt Celmis, & Damnaneus Dactyli Idæi, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 2.

Ferrum invenerunt homines adversùs feras, non adversùs homines, Diſs. 34. in Cic. n. 1.

Fertilitas agri Carthaginienſiū, Diſ. 21. in Virg. n. 11.

Fertilitas Siciliæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.

Fertilitas Cherroneſi Thraciæ, Diſs. 11. in Eur. n. 8.

Fertilitas antiquæ Hiſpaniæ, & Luſitaniæ, Diſs. 7. in Liv. n. 8.

y Fe-

Ferulam, & oblivionem Veteres Baccho ſacraverunt. & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 17.
Feſcennina carmina, quæ in nuptijs canebantur, a Feſcennio oppido vocabantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.
Feſcenninum oppidum ab Athenienſibus conditum, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Feſſi certamine athletæ interdum cum integro decertare cogebantur, Diſs. 15. in Thucyd. num. 7.
Feſta quædam quare obſcenis verbis abundarent, Diſs. 35. in Virg. n. 4.
Feſta Palilia erant die, quo Romam Romulus ædificavit, Diſs. 23. in Liv. n. 1.
Feſta plurima recenſentur, & quando agerentur Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Feſtas Nonas plebs quare voluerit, Diſs. 30. in Liv. n. 11. *Vide. Feſtis.*
Feſti dies qui eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 17.
Feſti dies, quos in honorem Scævolæ Aſia inſtituit, Mutia appellati ſunt, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Feſtinatio nimia parentum ſtudijs filiorum nocet, Diſs. 9. in Cic. n. 10.
Feſtis diebus ex lege etiam Fannii quinque ad cenam vocare licebat, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Feſtis diebus, & in triumphis dumtaxat an Conſules Scipionem eburneum geſtarent, Diſs. 22. in Liv. n. 21.
Feſtis diebus Iovis ſimulacrum in Capitolio minio inducebatur, Diſs. 28. in Liv. n. 7.
in Feſto Pamyliorum Priapus cum triplici membro virili circumferebatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
in Feſto Bacchi Aeſchyli nomen vocabatur, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.
Feſto Palilium paſtores flammas tranſiliebant, Diſs. 23. in Liv. n. 1. 3.
Feſto Saturni, quod XIV. Cal. Ian. celebrabatur, bellum inchoare nefas erat, Diſs. 30. in Liv. num. 25.
Feſto Veſtæ tranſacto nuptiæ poſt Idus Iun. celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 45.
Feſtum Minervæ Panathenæa, Diſs. 25. in Eurip. n. 5.
Feſtum congiorum celebravit Dionyſius, & victori coronam auream propoſuit, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Feſtum Non. Quinct. cur ab ancillis Iunoni Caprotinæ celebraretur, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Feſtum Vulcani, quod Tubiluſtria, vel Luſtria vocabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 49. *Vide. Feſta.*
Feſtum Opis antiquitus in eundem, in quem Saturnalia, diem incidebat, Diſs. 30. in Liv. n. 49. poſtea Rheæ, ſive Matris Deûm die tertio poſt Saturnalia celebrabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 49.
Fetus plures quinque procreari non poſſunt iuxta Ariſtotelem, ſed Plinius tradit ſeptenos aliquando genitos, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.
Fetus ut parerent, mentes adiovabat Socrates, Diſs. 57. in Cic. n. 1.
Fibræ ſunt extremitates extorum, & præcipuè Iecoris, Diſs. 41. in Virg. n. 13. Diſs. 45. in Virg. n. 7.
Ficinus inſtaurator Philoſophiæ Platonicæ verſus laſcivos, qui Platonis dicuntur, Ariſtippo tribuit, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.
Fictilis Deorum Romanorum contemni queritur Porcius Cato, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Fictilibus utebatur Rex Agathocles, ut recordaretur ſe figulo patre natum, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.
Ficulneâ veretra e collo propendentia erant Phalli, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Ficulneum folium in penis figuram deformatum præferebatur in pompâ Oſiridis, quia fecunditatis auctor habeatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.
Ficus recentes Carthagine advectas oſtendit Cato, ut doceret prope eſſe, Diſs. 76. in Anthol. n. 6.
Ficus aridas comedebant pugiles, Diſs. 12. in Anthol. n. 5.
Ficus in Atticâ primùm inventæ ſunt, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1.
Ficus, iuxta quam Romulus, & Remus expoſiti fuerant, quare ruminalis vocaretur, Diſs. 18. Liv. n. 9.
Fidei ſacra erat dextera, Diſs. 26. in Thucyd. num. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.
Fidei ſacrificabatur dexterâ involutâ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.
Fidei Etymologia, Diſs. 31. in Thucyd. n. 6.
Fidei plus habituram orationem ſuam putavit Antonius, ſi indoctior haberetur, Diſs. 17. in Cic. n. 5. Diſs. 80. in Cic. n. 3. *Vide. Fidem.*
Fideles multi fuerunt novis ſocijs, licet a veteribus ſocijs deſciverint, Diſs. 51. in Thucyd. n. 1. 2.
Fideles ſunt proditores, dum non habent, ad quem confugiant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8.
Fidem interdum ſignificat dextera, Diſs. 22. in Eurip. n. 6. Diſs. 26. in Thucyd. n. 5.
Fidem Livij celebrat Tacitus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Fidem non ſervant amicis in adverſis improbi, Diſs. 12 in Eurip. n 1.
Fidem Græcorum carpunt Comici, Diſs. 5. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Fidem promiſſam Sichæo nuptias non contrahendi ut ſervaret Dido, mori maluit, Diſs. 15. in Liv. n. 10.
Fides malis minimè adhibetur, Diſs. 33. in Cic. num. 3.
Fides eſt fundamentum iuſtitiæ, Diſs. 67. in Anthol. n. 3. *Vide. Fidei.*
Fidibus, & ſibilis utebantur in prœlio Lydi, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.
Fiducia Aſclepiadis medici, qui ſponſionem cum fortunâ fecit ſe expertem morbi futurum, Diſs. 66. in Cic. n. 3.
Figulo ſe patre natum ut recordaretur Agathocles, fictilibus utebatur, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.
Figura Peloponeſi ſimilis folio platani, Diſs. 7. in Thucyd. n. 3.
Figura Siciliæ triangula, Diſs. 33. in Thucyd. n. 8. Diſs. 35. in Thucyd. n. 4.
Figura prolepſis poëtis familiaris, Diſs. 3. in Anthol. n. 7. a Latinis dicitur anticipatio, Diſs. 14. in Virg. n. 2.

Figura, qua continens pro eo, quod continetur, accipitur, Diſs. 66. in Anthol. n. 2.
Figura quadrangula repræſentabatur Venus Pa. Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.
Figura cubi præcipuè Dija dicabatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.
Figura *hyſteron proteron* poëtis; & Rhetoribus conſueta, Diſs. 3. in Virg. n. 5.
Figuræ quadrangulæ comparabant Veteres veritatem, & Sermonem verum, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.
Figuram Terræ, vel Cœli exprimebant templa Veſtæ rotunda, Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Figuram, quam Cornificius licentiam, Quinctilianus liberam orationem vocat, Diſs. 3. in Cic. n. 5.
Figuram ſexangulam quare apes eligant in efficiendis cellis, Diſs. 39. in Cic. n. 3.
Figuram rotundam quare aves in efficiendis nidis eligant, Diſs. 39. in Cic. n. 3.
Figuris referta, & concitata eſſe non debent orationum principia, Diſs. 39. in Virg. n. 3. Diſs. 91. in Cic. n. 6.
Figuris in pulvere deſcribendis intentus Archimedes occiſus eſt, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 1.
Filia cuius fuerit Hecoba, Diſs. 7. in Eurip. n. 9.
Filia Theſſali Hegetoris Aganice quomodo perſuaſerit ſe vim habère deducendi e Cœlo Lunam, Diſs. 10. in Thucyd. n. 8.
Filia Regis Æthiopum amore Moſis capta portas aperuit Ægyptijs, Diſs. 51. in Thucyd. num. 6.
Filia Oceani Nemeſis, Diſ. 16. in Eurip. n. 4.
Filia Noctis Nemeſis, ſeu Adraſtea, & quare, Diſs. 18. in Eurip. n. 8. vel Neceſſitatis, Diſs. 18. in Eurip. n. 8.
Filia Pallantis Chryſe nubens Dardano pro dote Palladium dedit, Diſs. 15. in Virg. n. 5.
Filia Aſdrubalis nupta Syphaci impulit eum ad violandum fœdus cum Romanis, Diſs. 55. in Anthol. n. 23.
Filia Veneris Phacetis in piſcem mutata eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.
Filia fluminis Sangarij, quum malum punicum ſino teneret, concepit Atyn, Diſs. 32. in Virg. num. 5.
Filia Cremutij Cordi Martia eius libros publicavit, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Filia Tarchetij ſe iniri a membro virili paſſa non eſt, licet a patre iuberetur, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Filia Alcinoi lavat apud Homerum veſtes, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Filia Saturni fuit una ex duabus Veſtis, quæ Ignis eſt, Diſs. 31. in Liv. n. 21.
Filiæ Atlantis Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 2.
Filiæ Solis Heliades dicuntur, Diſs. 36. in Anthol. n. 3.
Filiæ quinquaginta Teſthij ab Hercule conſtupratæ ſunt, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Filiæ ſponſum ſibi mortem illaturum oraculo monitus fuerat Oenomaus, & ipſius amore tenebatur, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Filiæ loco erat Viro nupta per coëmptionem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.
Filiæ quorum ſint Deæ *σεμναὶ*, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5. Diſs. 19. in Thucyd. n. 6.
Filiæ Mandanes filium ereptorum Aſtyagi regnum vates cecinerant, Diſs. 10. in Virg. n. 4.
Filiæ fluminis Aſterionis fuerunt nutrices Iunonis, Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Filiæ dotem non reliquit Mummius, adeo pauper fuit, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Filiæ Meliſſi Iovem aluerunt ideo ab apibus nutritus dicitur, Diſs. 18. in Liv. n. 10.
Filiam ſacrificavit Marius, Diſs 17. in Eurip. n. 6.
Filiam ab Amaſi petijt Cambyſes, qui miſit Nititen filiam Aprij ab ipſo interempti, quæ Cambyſem ad bellum inferendum Amaſi, qui ſic regno ſpoliatus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 23.
Filiam quum procreaſſet Nero, Senatus cenſuit fecunditati templum, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Filiam Regis non obtinuit Hippaclides, quod imper tè ſaltaſſet, Diſs. 17. Anthol. n. 10.
Filiam ſuam Eurytion in matrimonium cum Peleo exule collocavit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Filiam immolandam obtulit Ariſtodemus, ne Meſſena caperetur, Diſs. 10. in Virg. n. 7.
Filiam tanquam ſuam Craſſus stratus luxit Muranam mortuam, Diſs. 3. in Liv. n. 6. Diſs. 16. in Cic. n. 2.
Filiam ut conſolaretur Fabius, legem tulit, ut alter Conſul e plebe crearetur, Diſs. 22. in Liv. n. 9.
Filiam Virginem conſtupravit Catilina, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Filiarum Danai dolio perforato comparantur mulieres, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Filias Iovis eſſe preces poëtæ prodiderunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 1.
Filias immolavit Erechtheus, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Filias Laij Athenienſes ad Atticam peſte liberandam mactarunt, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Filias Ariſtidis Athenienſes in matrimonium collocarunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 13.
Filias Lycambæ Archilochi carmina ad ſuſpendium adegerunt, Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Filij Regum Diadema, non autem ſceptrum gerebant, Diſs. 6. in Eurip. n. 17.
Filij Meropis tenuerunt unum ex novem principatibus imperij Priami, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.
Filij victoriam Olympicam præſagiebat ſomnium matris, Diſs. 19. in Eurip. n. 5.
Filij Neptuni immanes finguntur a poëtis, Diſs. 7. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Anthol. n. 5.
Filij Iovis benefici finguntur a poëtis, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.
Filij ſeptem, & totidem filiæ Niobes quare ab Apolline, & Dianâ interempti dicantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
Filij pulchritudine ad miſericordiam ſeſe converterunt Romani interfectis tyrannis patre, & filio, Diſs. 26. in Eurip. n. 9.
Filij militum, aut milites dumtaxat recipiebantur initio in Nemeæis, Diſs 6. in Anthol. n. 5.
Filij Martis finguntur immanes; ideo Buſiris, Antæus, Polyphemus, & Cyclopes Neptuni filij dicuntur, Diſs. 19. in Anthol. n. 5.
Filij Sophoclem dicebant deſipere ob ætatem,

ideo tragœdiam edidit, Diſs. 64. in Anthol. num. 6.
Filij inviti uxorem ducere prohiberi non poterant, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Filij Muſarum an ſint, qui dicuntur eſſe earum Filij, Diſs. 57. in Anthol. n. 11.
Filij Cercaphi Lindus, Ialyſus, & Camirus, qui tres urbes ſibi cognomines condiderant, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Filij carcere empta eſt Miltiadis ſepultura, Diſs. 29. in Anthol. n. 1. Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Filij Imperatorſi Cæſares appellabantur, non autem Auguſti, Diſs. 29. in Anthol. n. 6.
Filij morte audita Anaxagoras, dixit, ſciebam mortalem genuiſſe, Diſs. 41. in Anthol. n. 1.
Filij mortem optans Theſeus amiſſum deſideravit, Diſs. 41. in Anthol. n. 5.
Filij multi Terræ, & Aetheris, Diſs. 43. in Anthol. n. 4.
Filij Terræ, & Cœli eſſe dicuntur omnes, quorum parentes ignorantur, Diſs. 43. in Anthol. num. 9. Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Filij robuſtiores gignuntur, ſi matres rariùs concumbant, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Filij Adami columnam lateritiam poſuerunt, in qua ſiderum motus deſcripti, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Filij bello interemptorum alebantur in Prytaneo publico ſumptu, Diſs. 22. in Thucyd. n. 4.
Filij plures quinque procreari non poſſunt iuxta Ariſtotelem, Plinius autem tradit ſeptenos in Aegypto aliquando genitos, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.
Filij in nuptijs quanta munera Caranus dederit convivis, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.
Filij duo, & duæ puellæ cum matre fungorum eſu perierunt, in quos Epigramma Euripidis extat, Diſs. 4. in Eurip. n. 8.
Filij tres Euripidis, Diſs. 4. in Eurip. n. 10.
Filij Deorum qui habiti ſint, Diſs. 32. in Virg. num. 2.
Filij Palamedis mortem ut ulciſceretur Nauplius, ignem ſuſpendit e ſcopulis Caphareis, quibus alliſi Græci perierunt, Diſs. 39. in Virg. n. 8. 9.
Filij in præturâ quantum auri impenderit Symmachus, & Maximus, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Filii tres Circes, & Vlyſſis Romus, Antias, & Ardeas nomen dederunt Romæ, Antio, & Ardeæ, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Filij Hectoris an in urbe Scepſi cum Aſcanio regnaverint, Diſs. 15. in Liv. n. 4. an ex Idâ monte Aeneam deiecerint, Diſs. 15. in Liv. num. 5.
Filij illius Dei homines dicuntur, quem ſemper propitium experiuntur, Diſs. 17. in Liv. n. 10.
Filij etiam triumphantis minores curru vehebantur, maiores equo, Diſs. 28. in Liv. n. 7.
Filijs ſuſcipiendis Alexander minùs idoneus fuit ob aſſiduas perpotationes, Diſs. 65. in Anthol. n. 30.
Filijs principatum Reges qui non relinquebant, ſed eorum morte finiebatur, Aeſymnetas appellabant, Diſs. 5. in Thucyd. n. 9.
Filijs cum ſuis equitare Ageſilaus in arundine deprehenſus eſt, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1. Diſs. 4. in Eurip. n. 8.
Filijs amiſſis Niobe ſemper flevit, etiam quom in lapidem verſa eſſet, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Filio Tarquinius Superbus conſilium dedit, ne ſummos Civium tolleret, & quomodo, Diſs. 41. in Anthol. n. 8. Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.
Filio Ariſtidis quid tribuerint Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip. n. 13.
Filio Aeſopus ducenties ſeſtertiûm reliquit, Diſs. 13. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Filiorum Aegypti ſtatuæ Romæ putabantur mittere ſomnia, Diſs. 19. in Eurip. n. 16.
Filiorum ſe futurum nimis amantem dixit Thales, & ideo uxorem non duxiſſe, Diſs. 15. in Anthol. n. 14.
Filiorum educatio quot curas afferat, Diſs. 15. in Anthol. n. 14. 15.
Filiorum tutelam Anaxilaus Rex commiſit Servo, cui paruerunt Rhegini, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.
Filiorum educatio ſervis committebatur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Filios in bellum dimittentium, & ſcutum tradentium Spartanarum feminarum dictum, Diſs. 52. in Anthol. n. 2.
Filios ſuos interfecerunt Brutus, & Manlius, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Filios ſuſcipere ex feminis virtute præſtantibus cuilibet apud Lacedæmonios licebat permittentibus earum viris, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Filios ut ſuſciperet, oraculum iuſſit Aegeum concubitu diutiùs abſtinere, Diſs. 52. in Anthol. n. 6.
Filios tres victores Olympiæ complexus Diagoras gaudio expiravit, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3.
Filios eorum, quibus ſupplicabant, manu tenebant ſupplicatores apud Moloſſos, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 9.
Filios Herculis condidiſſe Aſylum aliqui tradunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 9.
Filios Herculis Athenienſes in Patriam reduxerunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.
Filios viginti duos habuit Lycaon, quibus ſingulis ſingulas partes Arcadiæ diſtribuit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.
Filios Faliſcorum tradentem ſibi magiſtrum Camillus tradidit ipſis Faliſcis, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6.
Filios Medeæ interfecerunt Corinthij, qui mercede perpulerunt poëtas, ut fingerent matrem ipſam interfeciſſe, Diſs. 6. in Virg. n. 5. Diſs. 34. in Virg. n. 5.
Filios devoravit Saturnus, ne quis Regnum ſibi eriperet, Diſs. 22. in Virg. n. 29.
Filios procreare genios cum mulieribus concumbentes crediderunt Veteres, Diſs. 17. in Liv. n. 5. 7. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 5.
Filios Obſides Romanis dabant Parthorum Reges, Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Filios Xeniadis Diogenes ambulare ſine calceis aſſueſecit, Diſs. 24. in Cic. n. 3.
Filios Xantippen ſibi gignere dixit Socrates, quum eius clamores ferre miraretur Alcibiades, Diſs. 55. in Cic. n. 3.

Fi-

Digitized by Google

Filios ut procrearet ex Alexandro Amazonem Thaleſtrin ad eum veniſſe an falſum ſit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 14. Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Filium interficienti Adraſto ſupplici pepercit Crœſus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 22. in Eurip. n. 1. Diſs. 10. in Virg. n. 2.
Filium alicuius eſſe quomodo Græci ſignificent, Diſs. 7. in Eurip. n. 9.
Filium Phocion quum ad mortem duceretur, monuit, ut obliviſceretur iniuriarum, Diſs. 23. in Eurip. n. 6.
Filium Marcellum Octaviæ perpetuo flavit, Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Filium execratus eſt Antigonus, quia gauderet nece Pyrrhi hoſtis, Diſs. 24. in Eurip. n. 5.
Filium Alexandrum Philippus Macedo ebrius prope interfecit, Diſs. 44. in Anthol. n. 12. Diſs. 65. in Anthol. n. 27.
Filium Dionyſius ſenior reprehendit, quòd opibus nullum amicum ſibi pararit, Diſs. 79. in Anthol. n. 7. Diſs. 32. in Thucyd. n. 9.
Filium nutricis ſuæ Clytum interfecit Alexander, Diſs. 44. in Anth. n. 12. Diſs. 65. in Anth. n. 29.
Filium extinctum audiens inter ſacrificandum Xenophon non intermiſit ſacrificium, verùm coronam depoſuit, quum autem accepiſſet fortiſſimè dimicantem occubuiſſe, coronam capiti rurſus impoſuit, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.
Filium totondit Archelaus Rex Macedoniæ, quum Sol defeciſſet, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4.
Filium Iovis Hammonis ſe credi voluit Alexander, Diſs. 41. in Thucyd. n. 3.
Filium Pythij, qui Xerxis exercitum multos dies aluerat, diſſecari iuſſit Xerxes in duas partes, & per eas exercitum tranſire, Diſs. 53. in Thucyd. n. 7.
Filium ſuum Deiphilum quomodo interfecerit Polymeſtor Ilionæ conſilio, quum filium Priami Polydorum interficere vellet, Diſs. 21. in Eurip. n. 1.
Filium Malcandri nutriens Iſis non mammam, ſed digitum præbuit, & immortalitate donare volens in ignē coniecit. Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Filium certaturum, quia Pherenice adduceret, & haberet patrem, & duos fratres Olympionicas, permiſſum eſt ei, ut ludos ſpectaret, Diſs. 6. in Anthol. n. 13.
Filium Menelai Megapenthem Homerus ſtatuit ad cyathos, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Filium ſuum eſſe negavit Ariſto, quem uxor ante decem menſes pepererat, Diſs. 30. in Liv. n. 1.
Filium alterius Conſulis interfecit Sulpicius, qui Marium adversùs Mithridatem Imperatorem creavit, Diſs. 2. in Cic. n. 4.
Filium Tullium Cicero anno quadrageſimo ſecundo procreavit, Diſs. 3. in Cic. n. 7.
Filium Nili Vulcanum philoſophiam primùm oſtendiſſe aſſeverabant Aegyptii, Diſs. 13. in Cic. n. 6.
Filium obſtetricis Socratem eius munere ſe fungi dicentem quare inducat Plato, Diſs. 57. in Cic. n. 1.
Filium domo eiecit Hyperides, ut Myrrhinen ſcortum induceret, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Filius nullam curam habuit redimendi Valeriarum patrem, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
Filius Druſi Germanicus iuſſu Auguſti a Tiberio adoptatus eſt, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.
Filius Atlantis Hyas, Diſs. 65. in Anthol. n. 2.
Filius Calliopes, Clius, aut Polyhymniæ an fuerit Orpheus, & Apollinis, an Oeagri, Diſs. 73. in Anthol. n. 5. & ſeqq.
Filius Semeles ſeptimo menſe natus eſt, Diſs. 75. in Anthol. n. 3.
Filius Fortunæ dicebatur Sylla, Diſs. 80. in Anthol. n. 1.
Filius Auroræ Memnon Comam Nilo conſecravit, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.
Filius Deucalionis Oreſtheus ramum, quem Canis pepererat, ſevit, & vitis producta eſt, Diſs. 46. in Anthol. n. 1.
Filius Æſopi margaritas convivis abſorbendas dedit, Diſs. 6. in Eurip. n. 19.
Filius Cœli quare Saturnus dictus fuerit, Diſs. 43. in Anthol. n. 9.
Filius cuius ſit Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3.
Filius Corybantis fuit ſecundus Apollo, Diſs. 39. in Thucyd. n. 9.
Filius fuit Naiadis Bacchus, Diſs. 48 in Anth. n. 8.
Filius Oedipus interfecit Laium, qui oraculo monitus erat, ne Liberis operam daret, Diſs. 12. in Virg. n. 1.
Filius Creuſæ adoptatus a Xiphio condidit Ianiculum, unde Roma, Diſs. 13. in Liv. n. 4.
Filius Pompeij, quod mari plurimum poſſet, Neptuni filius putabatur, Diſs. 17. in Liv. n. 11.
Filius Veneris quare diceretur Aeneas, Diſs. 17. in Liv. n. 11.
Filius natu maior, & ipſe Rex Perſarum ſoli ex quodam cratere bibebant, Diſs. 21. in Liv. n. 4.
Filius ludi magiſtri fuit Æſchines, Diſs. 11. in Cic. n. 2.
Filius Glaucippi fuit Hyperides, & eius filius Glaucippus orationes conſcripſit, Diſs. 76. in Cic. n. 5. *Vide Mater. Parentes. Pater. Liberi.*
Filum tenentes, quod ad aram Minervæ alligarant, ſatellites Cylonis ad cauſam dicendam venerunt, quo rupto interfecti ſunt a Megacle, Diſs. 14. in Thucyd. n. 3. Diſs. 40. in Thuc. n. 9.
Finem, neque principium habere debet Deus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 2.
Finem ſignificat Meta, Diſs. 10. in Anthol. n. 6.
Finem habet quidquid habuit principium, Diſs. 83. in Anthol. n. 15.
Fines quos imperij Romani conſtituerunt Auguſtus, & Hadrianus, Diſs. 1. in Liv. n. 21. Diſs. 9. in Liv. n. 13. Diſs. 70. in Cic. n. 6.
Fines Imperij Priami, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.
Fines Imperij qui protulerat, Urbis amplitudinem augere poterat, Diſs. 23. in Liv. n. 11.
Finis Imperij Romani portendebatur extinctione Ignis Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 7.
Finis oratorum quis ſit, Diſs. 83. in Cic. n. 2.
Finitimæ Civitates ſemper inter ſe bella gerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10. 11.
Finitimis Hyperborei tradebant dona Apollini Delio deferenda, & illi alijs, Diſs. 77. in Anthol. n. 11. Diſs. 39. in Thucyd. n. 9.

com

cum Finitimis coilnetabantur Romani, ſed Gallis, qui eos in Capitolio obſederant, deletis, tori Italiæ imminere ceperunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 3.

Finitimos populos pro ſervis habuerunt Cretenſes, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.

Firmicum Aſtrologiæ imperitum exiſtimat Scaliger, Diſs. 46. in Cic. n. 7. Diſs. 71. in Cic. n. 1. *Vide. Iulius Firmicus*

Fiſſam linguam habentes hoſtiæ ſacrificijs idoneæ non erant, Diſs. 43. in Virg. n. 1.

Fiſtulæ ex calamo conficiebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 2.

Fiſtulæ inventæ a Cybele, Diſs. 61. in Anthol. nom. 7.

Fiſtulam obliquam trichordon Satyrus invenit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Fiſtulis argenteis utebantur in balneis, Diſs. 2. in Liv. n. 14.

Fiſtulis flores ſpargebantur deſuper in cenationibus Neronis, Diſs. 34. in Anthol. o. 5.

Fiſtulis in prœlio utebantur Arcades, & Lydi, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Fiſtulis, tibijſque præcinentibus domum a convivio deducebantur, qui triumphaverant, Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Flaccus quare togam candidam non habuerit, quum præturam peteret, Diſs. 89. in Cic. n. 3.

Flagella quare habeant Furiæ, Diſs. 19. in Thucyd. n. 6.

Flagellum dependebat e curru triomphantis, ut admoneretur ſe poſſe cædi, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Flagitia leviora Veſtalium puniebat Pontifex Maximus, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Flagris cædebatur qui bonum conſilium contra ſententiam Regis Perſarum attuliſſet, ſed iſtere aureo donabatur, Diſs. 32 in Thucyd. n. 8.

Flagris cædi ſervile ſupplicium habebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 7.

Flamen Dialis magiſtratum petere non poterat, ideo lictorem, & ſellam curulem habebat, Diſs. 22. in Liv. n. 5.

Flamen Dialis, & Pontifex Maximus quum coniuges per fruges, & molam ſalſam coniungebant, nuptiæ farre fieri dicebantur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 5.

Flamen, aut Augur, &c. debebat eſſe pater eius, quæ Veſtalis legebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Fliminem legere non licebat, niſi eum, qui confarreatis parentibus natus eſſet, Diſs. 30. in Thucyd. n. 5.

Flamines capi dicuntur, quum eliguntur, Diſs. 31. in Liv. n. 3.

Flamines attribuebantur Imperatoribus poſt mortem, Diſs 24. in Anthol. n. 8.

Flamini Diali tibias funebres audire non licebat, neque fabam tangere, aut nominare, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Thucyd. n. 4. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.

Flaminia ideſt Flaminis uxor divortium facere non poterat, & flammeo aſſidue utebatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.

Flaminis uxor nundinis in Regiâ Iovi Arietem immolabat, Diſs. 30. in Liv. n. 21.

Flaminium, Sempronium, Varronem vicit Hannibal, non alios, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Flaminius ætate florente exercitum cum gloriâ ductavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.

Flaminius dicebat exercitum Philopœmenis ventre carere, quia pecuniâ deſtituebatur, Diſs. 21. in Virg. n. 8.

Flaminius temerarius Dux, Diſs. 52. in Thucyd. nom. 8.

Flaminius Proconſul de Philippo triumphavit, Diſs. 29. in Liv. n. 3.

Flaminius excuſſo jugo Macedonum a Græcis, illos hortatus eſt, ut Romanos ſervitute liberarent, Diſs. 29. in Liv. n. 3.

Flammâ victimas totas priùs conſumebant, & quo pacto Prometheus inſtituerit, ut ſola viſcera adolerentur, & carnes comederent. Diſs. 15. in Anthol. n. 7.

Flamma in partes contrarias diducta eſt fratribus Thebanis rogo impoſitis, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.

Flammæ ingentes Cœlo diſcurrentes ſignum ſunt futuri terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Flammæ ſæpe eruperunt in terræmotibus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17. & ſeqq.

Flammæ viam dederunt Amphinomo, & Anapin parentes aſportantibus, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.

Flammas ſaltu tranſcendebant Paſtores in Palilibus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 25. Diſs. 23. in Liv. n. 2. 3. & in condendâ Româ, Diſs. 23. in Liv. n. 3.

Flammas loco undarum volvit Phlegethon, Diſs. 83. in Anthol. n. 6.

Flammas Aetnæ, & aliorum montium eſſe rivos Phlegethontis dixit Plato, Diſs. 83. in Anthol. n. 7. *Vide. Ignis.*

Flammeum erat velum, quo Sponſa caput tegebat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4. Diſs 24. in Eurip. n. 1 lutei coloris erat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4. quum illud Sponſa deponebat, dona a viro, & eius cognatis accipiebat, quæ ideo ἀνακαλυπτήρια vocabantur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.

Flatu ex motu aquæ proveniente inflabantur tibiæ, quæ Hydrauli dicebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.

Fletu diem natalem Thraces proſequebantur, Diſs 11. in Eurip. o. 13.

Fletu perpetuo quot contabuerint, Diſs. 26. in Eurip. n. 1. 2.

Fletus naturalis eſt magis homini, quam riſus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Diſs. 26. in Eurip. n. 1. 2. *Vide. Luctus.*

Flevit Thucydides, quum puer audiret Herodotum novem Muſas recitantem, Diſs. 54. in Cic. n. 4 Diſs 92. in Cic. n. 2.

Floralia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.

Floralia obſceni ludi ſunt, Diſs. 31. in Virg. n. 5.

Floreis coronis ad quæ uterentur Antiqui, Diſs. 5. in Anthol. n. 8.

Florem illibatum ſuadæ Ennius appellavit Cethegum, Diſs. 31. in Cic. n. 4.

Florem poëtarum Simonides nuncupat Sophoclem, Diſs. 2. in Eurip. o. 9.

Flo-

Flores ſpargebantur in ſepulcris, Diſs. 32. in Anthol. n. 5. 6.

Flores vitæ hominum ſimiles ſunt, Diſs. 32. in Anthol. n. 5.

Flores in cenationibus Neronis ſpargebantur, & unguenta e laquearibus, Diſs. 34. in Anthol. num. 5.

Flores deſuper iactabantur in pompâ triumphi, Diſs. 25. in Liv. n. 16.

Floribus, & Ture non victimis colebatur Venus Paphia, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. Diſs. 41. in Virg. n. 16.

Floribus comparantur verſus paſſim a poëtis, Diſs. 1. in Anthol. n. 2.

Floribus contextæ erant plerumque coronæ, quibus utebantur in convivijs, Diſs. 35. in Anthol. n. 2. 8.

Floribus non colebatur ara Miſericordiæ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 1.

Floribus, Verbenâ, & alijs herbis conſtabat corona ſponſæ, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.

Florilegium ſignificat Anthologia, Diſs. 1. in Anthol. n. 2.

Florum colores, quos Glycera nectebat ſuperare Pauſias pingendo certabat, Diſs. 35. in Anthol. n. 2.

Florum maximè varij ſunt colores, Diſs. 25. in Eurip. n. 16.

Florum odore adeo abundat Aetna, ut canes ferarum veſtigia non ſentiant, Diſs. 33 in Thucyd. n. 4. *Vide, Flos.*

Florus, dum putat Fabium Maximum, & Domitium Aenobarbum primos trophæa ſtatuiſſe, refellitur, Diſs. 24. in Liv. n. 8.

Flos interdum accipitur pro colore, Diſs. 25. in Eurip. n. 14. 15. 16. *Vide. Florem.*

Flos appellabatur barba, lanugo, quum primùm tondetur, Diſs. 42. in Anthol. n. 4.

Fluctibus Oceani ſe obrui patiebantur Germani, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.

Fluctibus ſeparatam eſſe Siciliam ab Italiâ creditum eſt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9.

Fluctus maris aliquas urbes, & inſulas obruit, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs 48. in Thucyd. num. 1.

Fluctus Oceani, tempeſtateſque non timuiſſe dici poteſt Germanicus, Diſs. 85. in Anth. n. 7. 8.

Fluens aër iuxta Stoicos eſt ventus, Diſs. 68. in Anthol. n. 9 Diſs. 71. in Anthol. n. 6.

Flumen Marſyas exiliit ex cruore Marſyæ, Diſs. 61. in Anthol. n. 5.

Flumen quare vivum dicatur, Diſs. 71. in Anthol. n. 5.

Flumen Arcadiæ dicitur Lymax, quia Nymphæ luſtratâ Rheâ poſt partum Iovis purgamenta in illud proiecerunt, Diſs. 53. in Thucyd. num. 13.

Flumen intra Eurotam nullum hoſtem Lacedæmonij habuerunt annis quingentis, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2. Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.

Flumen iuxta Numicium Aeneam fabulæ ferunt mortalitatem exuiſſe, Diſs 3. in Virg. n. 3.

Flumen glacie concretum antequam tranſeant Vulpes, quare aures admoveant, Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Flumen tranſituri elephanti præmittunt minores elephantes, qui explorent, an tranſiri poſſit, Diſs. 39. in Cic. n. 3.

Flumen tranſiens mulus ſale onuſtus decidit, inde ſemper ſe ſponte deijciebat; ſed lanâ, & ſpongijs oneratus deſuevit ſe deijcere, Diſs. 39. in Cic. n. 4.

Flumen aureum orationis Ariſtoteli tribuit Cicero, Diſs. 41. in Cic. n. 2.

Flumina, ex quibus Reges aquam potabant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 4.

Flumina aliqua exaruerunt, & nova effluxerunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1.

Flumina terræmotibus eruperunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4. 29. & quædam abſorbuit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.

Flumina ſabeſſe terræ aliqui exiſtimarunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 8. 28. Diſs. 9 in Eurip. n. 2.

Flumina, quæ Auguſtus, & Hadrianus voluerunt eſſe fines imperij, Diſs. 1. in Liv. n 12. Diſs. 9. in Liv. n. 13.

Flumina exhauriri dicuntur exercitus ad ſignificandam eorum multitudinem, Diſs. 85. in Anthol. n. 6.

Flumine ne mergeretur, cadaver domini ſuſtentabat canis, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.

Flumine Rubicone antiquitus Italia terminabatur, Diſs. 4. in Virg. n. 1.

Flumini Enipeo incidit Iuno a Iove Cœlo deiecta, Diſs. 15. in Anthol. n. 18.

Flumini Tiberino poſt mortem nupſit Ilia Romuli mater, Diſs. 23. in Eurip. n. 2.

Fluminibus primitus comam, barbamque conſecrabant, & quare, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.

Fluminis pugna cum Vulcano apud Homerum quid ſignificet, Diſs. 37. in Anthol. n. 2.

Fluminis aqua luſtrationibus idonea, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10.

Fluminis Sangarij filia an fuerit Hecuba, Diſs. 7. in Eurip. n. 9.

Fluminis Sangarij filia malum punicum ſinu tenens concepit Atyn, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Fluminis Aſterionis filiæ Acræa, Proſymna, & Euboea Nutrices Iunonis fuerunt, Diſs. 40. in Virg. n. 2.

Fluminis alicuius aquis irrigatæ Platani multæ celebres fuerunt, Diſs. 23. in Cic. n. 2.

Fluminum vaporibus aluntur animi defunctorum ex ſententiâ Stoicorum, Diſs. 10. in Eurip n. 2. & Sol, & Stellæ, Diſs. 37. in Anthol. n. 2. & Diſs 10. in Eurip. n. 3. & ſeqq.

Fluminum nomina hominibus imponebant, Diſs. 18. in Liv. n. 11.

Fluminum imagines ducebantur in triumpho, Diſs. 27. in Liv. n. 2.

Fluminum ſipis antiquitus in ludis agitabantur quadrigæ, Diſs. 20. in Cic. n. 4. *Vide. Fluvij.*

Flutas murænas, & conchas optimas fert Siculum fretum, Diſs. 3. in Liv. n. 8.

Fluviatilis equus apud Aegyptios ſignificat impudentiam, Diſs. 17. in Anthol. n 7.

Fluvij quatuor inferni, & unde manent, Diſs. 76. in Anthol. n. 16. Diſs. 83. in Anthol. n. 4. 5. 12. 13. 14. 15. 18 Diſs. 9. in Eurip. n. 2.

Fluvijs Perſæ immolabant equum, Diſs. 70. in Anthol. n. 6.

Flu-

Fluvio Alemona Sacerdotes Cybeles illius ſimulacrum abluebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.

Fluviorum infernorum nomina quid ſignificent, Diſs. 83. in Anthol. n. 5. 6.

Fluvios colebant divinis honoribus Perſæ, Diſs. 70. in Anthol. n. 4. 5. 7. Diſs. 71. In Anthol. num. 5. 5.

Fluvium Strymonem dixit Virgilius pro Hebro, Diſs. 22. in Anthol. n. 9. & Eridanum pro Danubio Apollonius, Diſs. 22. in Anthol. n. 9.

Fluvium pro fluvio interdum accipiunt poëtæ, Diſs. 22. in Anthol. n. 9. *Vide. Flumen.*

Fluvius Helicon a terrâ abſorbatur, & quare, Diſs. 73. in Anthol. n. 2. & quum arumpit Baphyras dicitur, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.

Fluvius Cenchrius apud Epheſios, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.

Foci in ſacrificijs coronabantur, Diſs. 44. in Virg. n. 5.

Foci heroibus tribuebantur, Diſs. 59. in Liv. num. 4.

Foci mille tantùm Romæ initio recanſebantur, Diſs. 23. in Liv. n. 8,

Focis inſidere ſupplicationis genus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. 4. 6. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 9.

Foco Larium imponabat aſſem Nupta per coëmptionem, Diſs. 30. In Thucyd. n. 6.

in Foco viſum eſt membrum virile, a quo ut Virgo ſe iniri pateretur, Thatidis oraculum monuit, Diſs. 13. in Liv. n. 5.

Foco, in quo nec favilla ſupererat, impoſuit velum Aemylia, & tamen exarſit, Diſs. 31. in Liv. n. 8.

Foculo poſito ad tibicinem ut immolaret, Petraio conceſſum, Diſs. 20 in Eurip. n. 7.

Focum ſignificat apud Græcos Ἑςία, Diſs. 35. in Liv. n. 23. 26.

Focus in ſacrificijs ſale, & farre ſpargebatur, an lanâ circumdaretur, Diſs. 41. in Virg. n. 9.

Focus quodammodo Univerſi habebatur Veſta, Diſs. 25. in Thucyd. n. 7.

Fodiebant nomenclatores latus domini petentis magiſtratus, Diſs 88. in Cic. n. 3.

Fodinas auri feraciſſimas habebat Midas in monte Vermio, Diſs. 7. in Thucyd. n. 6.

Fœdera ſanguine ſanciabant Scythæ, & Reges Orientis, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 5.

Fœdus fecerunt Romani cum Sabinis, ne feminæ ad aliud opus, quàm lanificium compellerentur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.

Fœdus ſanctiſſimum erat apud Perſas, quum dextras inter ſe miſcerent, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.

Fœdus inter Tatium, & Romulum ictum eſt viâ Sacrâ; ideo hoc nomine appellata eſt, Diſs. 29. In Liv. n. 5.

Fœdus ſanciverunt humano ſanguine coniurati Catilinæ ſocii, Diſs. 2. in Cic. n. 10.

Fœniculo ſerpentes utuntur ad amovendā oculorum caliginem, Diſs. 6. in Thucyd. num. 4. Diſs. 39. in Cic. n. 2.

Fœno ſe coronabant Græci in convivijs, Diſs. 35. in Anthol. n. 5.

Fœnum dicebant Vetares, quidquid abiectum habebatur Diſs. 90. in Cic. n. 8.

Folia nunquam amittebat platanus in Cretâ, Diſs. 23. in Cic. n. 2.

Folijs ſimiles homines dicit Homerus, Diſs. 32. In Anthol. n. 5.

Folio platani ſimilis Peloponeſus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 3.

Folium ficulneum in penis figuram deformatum præferebatur in pompâ Oſiridis, quia fecunditatis auctor habebatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 7.

Fons Aulocrene ita appellatus a certamine Marſyæ, & Apollinis, Diſs. 61. in Anthol. n. 5.

Fons Stygis eſt prope Pheneum, vel Nonacrin urbem, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Fons ſanguine infectus erupit ob aram Iunonis violatam a Sybaritâ, Diſs. 23. in Anthol. n. 3. Diſs. 25. in Thucyd. n. 11.

Fons Callirrhoë poſtea Enneacrunos dictus, cuius aquâ in Sacrificijs, & nuptijs utebantur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3. 4.

Fons effecta eſt Aeteria, quum continuas lacrimas effunderet, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.

Fons Camœnarum erat extra portam Capenam, unde Fontinalis porta dicta eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 5.

Fonte ſacro quum abluerentur Infantes, ſuperſtitiosè Chriſtiani nomen eis imponebant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 32. *Vide. Fontem.*

in Fonte ſe videns Minerva quum tibias inflaret, eas abiecit, Diſs. 61. in Anthol. n. 2.

Fonteiam Virginem Veſtalem inducit Cicero pro Fonteio fratre precantem, Diſs. 31. in Liv. n. 12.

Fontem ut monſtraret Hypſipyle Argivis ſiti laborantibus, reliquerat Ophelten, qui à ſerpente occiſus eſt, & Archemorus dictus, in cuius honorem Nemæa inſtituta, Diſs. 6. in Anth. n. 4.

Fontem Menelaidem a Menelao nuncupatum nominat Pauſanias, Diſs. 23. in Cic. n. 3.

Fontes, quorum alter Palma vocaretur, alter Olea, in quorum medio Latona peperit, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thuc. n. 8.

Fontes nati ſunt ex Styga, & Pallante Gigante, Diſs. 83. in Anthol n. 10.

Fontes, quibus deliciarum cauſâ lavamus, Herculi ſacri ſunt, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.

Fontes, quorum aquâ utabantur Antiqui ad Sacrificia, & nuptias, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.

Fontes propter terræmotus aruparunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4.

Fontes deficientes terræmotus indicium, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Fontes amant poëtæ, Diſs. 4. in Eurip. n. 5.

Fontes Danubij in eâ Alpium parte ſunt, quæ Pirene appellatur; quare immerito reprehanditur Ariſtoteles, Diſs. 3. in Thucyd. n. 4. Diſs. 71. in Cic. n. 9. *Vide. Fons. Fontis.*

Fontinalis porta dicta aſt Capena a fonte Camœnarum, qui extra eam erat, Diſs. 29. in Liv. n. 5.

Fontis os obſtruere non licebat cultoribus Oſiridis, Diſs. 48. in Anthol. n. 7.

Fontis aquâ, qui in arca Regiâ manabat, uta-

ban-

Google

bantur ad ſacrificia ſacerdotes Iovis Hammonis, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.
Fontis Hippocrenes aquâ Trœzenij Oreſtem expiarunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24.
Fontis alicuius aquis irrigatæ platani multæ celebres fuerunt, Diſs. 23. in Cic. n. 2. 3.
Fontium Deæ Naiades, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Fora quot Romæ eſſent, Diſs. 29. in Cic. num. 3. *Vide. Foro. Forum.*
Foramina quot haberent primitus tibiæ, Diſs. 59. in Anthol. n. 7. & ſeqq.
Foramina æqualia habentes tibiæ pares dicebantur; & impares, quæ inæqualia habebant, Diſs. 60. in Anthol. n. 3.
Fordam bovem, hoc eſt gravidam mactabant in Fordicidijs, Diſs. 30. Liv. n. 53.
Fordicidia Feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Forenſis Iuppiter colebatur, Diſs. 50. in Anthol. num. 20.
Fores mariti Sponſæ ungebant adipe ſuillo, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.
Fores Thalami, in quo erat Sponſa, mulieres circumtumultuabantur, Diſs. 30. in Thucyd. num. 13.
Fores conficere poterant ferrâ tantum Spartani, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
ad Fores Amicæ utebantur tibia Amatores, Diſs 60. in Anthol. n. 14.
Fores faſcibus pulſabant lictores, quum Conſules domum ingredi vellent, Diſs. 22. in Liv. n. 9. & ſi quando id prohibebant, honori erat, Diſs. 22. in Liv. n. 10.
Fores picturæ Apollodorum aperuiſſe principem dicit Plinius, Diſs. 55. in Cic. n. 9.
Foribus Poſidonij faſces ſubmiſit Pompeius, Diſs. 25. in Liv. num. 10. Diſs. 9. in Cic. num. 13.
Forienſis Curia, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Forma quid ſit, Diſs. 15. in Eurip. n. 6. 7. 9.
Forma rerum nomine Iovis appellatur, Diſs. 68. in Anthol. n. 14.
Forma ſtata, ſeu uxoria quæ ſit, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Forma ſuperbiunt omnes mulieres, Diſs. 55. in Anthol. n. 12.
Forma Iuvenis, & ſenis in ſimulacro Mercurij apud Aegyptios quid ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.
Forma Siciliæ Triangula, Diſs 33. in Thucyd. num. 8. Diſs. 35. in Thucyd. n. 4.
Forma conciliabat populum Alcibiadi, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.
Formæ cauſam inter Thetidem, & Medeam Idomeneus adiudicaſſet Thetidi; hinc Cretenſes mendaces habiti, Diſs. 67. in Anthol. num. 4.
Formæ ſimilis eſſe videtur ignis, Diſs. 28. in Thucyd. n. 10.
Formam Terræ, vel Cœli exprimebant templa Veſtæ rotunda, Diſs. 31. in Liv. n. 29.
in Formas ferarum fingebantur arbuſculæ, Diſs. 23. in Cic. n. 7. *Vide. Formis.*
Formicæ, quæ in ore Midæ frumentum congeſſerunt, eius avaritiam indicarunt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Formicæ corrodunt frumentum, ne germinet, Diſs. 39. in Cic. 3.
Formicas venerabantur Theſſali, eo quod Iuppiter in eam ſpeciem ſe convertit, ut Eurymeduſam comprimeret, ex qua Myrmidonem procreavit, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Formiis habitarunt Læſtrigones iuxta aliquos, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9.
Formis deſcribendis intentus Archimedes occiſus eſt, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 1 *Vide. Forma.*
Formoſas feminas apud Thraces emebant viri; deformes emebant viros, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Formoſas feminas emebãt Babylonij, Aſſyrii que, quarum pretium erat dos deformium, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.
Formoſos eſſe Deos ſuos reſpondit Anacreon, Diſs. 4. in Eurip. n. 6.
Formoſum adoleſcentem Graculus amavit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Formoſum adeo Hymenæum fuiſſe tradunt, ut a puellis non diſtingueretur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.
Formula, qua magiſtratus ſenatum demittebant, Diſs. 58. in Thucyd. n. 4.
Fornices ædificiorum tutiſſimi in terræmotibus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
in Foro Romæ ſtatua Marſyæ poſita erat ad deterrendos litigantes a columnijs, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
in Foro puellas congregabant Babylonij, & Aſſyrij, & formoſæ emebantur a Iuvenibus, quo pretio conſtituebatur dos deformibus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 1.
in Foro Boario templum erat Herculis Victoris, in quo convivabantur triumphantes, Diſs. 29. in Liv. n. 6.
Foro pulſis Conſulibus Sulpicius Marium adverſus Mithridatem Imperatorem creat, Diſs. 2. in Cic. n. 4.
in Foro Romano roſtra erant, quo nomine appellatur ſuggeſtus, Diſs. 29. in Cic. n. 1.
in Foro ſtatuam aheneam Lycurgo populus collocavit, Diſs. 36. in Cicei n. 7. *Vide. Fora. Forum.*
Fortem Seneca dicit altè cinctum, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Fortes in pace fuerunt Aratus Sicyonius, & Demoſthenes; ſecus in bello, Diſs. 15. in Virg. num. 1.
Fortes ſiunt homines in regionibus aſperis, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Fortiores erant Thebani Lacedæmoni, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.
Fortiſſimi quique in Venerem effuſiſſimi, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Fortiſſimos Servos Lacedæmonii libertate donarunt, ſed perdiderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Fortitudinem Veteres præferebant omnibus virtutibus, Diſs. 50. in Anthol. n. 1. 2.
Fortitudinis nomen eſt Hercules, Diſs. 8. in Anthol. n. 1.

Fortitudinis, & continentiæ exemplum Tiberius in omne flagitium ob nimiam fortunam ſe ingurgitavit, Diſs. 1. in Liv. n. 5.

Fortitudinis, & Luxuriæ exempla fuere Babylonij, Lydi, & Etruſci veteres, Diſs. 7. in Liv. num. 7.

Fortitudo etiam feris contingit, Diſs. 49. in Anthol. num. 5.

Fortitudo ſola ex virtutibus in pretio habebatur apud Lacedæmonios, Diſs. 49. in Anthol. n. 3. 4.

Fortitudo Spartanarum mulierum, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. 3.

Fortitudo Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. num. 12.

Fortitudo in morte Phocionis, Diſs. 23. in Eurip. n. 6.

Fortitudo Socratis in bello, Diſs. 54. in Cic. n. 9.

Fortuita plerumque artes docuerunt homines, Diſs. 6. in Thucyd. n. 6.

Fortuita rhetores, & poëtæ in laudem vertunt eorum, quos laudare dicendo volunt, Diſs. 24 in Anthol. n. 1.

Fortuna quot locis, & quot nominibus coleretur, Diſs. 57. in Anthol. n. 8.

Fortuna ſignificatur nomine Dæmon, Diſs. 44. in Anthol. n. 6.

Fortuna inſtabilis probatur frequentibus urbium mutationibus, Diſs. 77. in Anthol. n. 1.

Fortuna ſecunda magis timenda, quàm adverſa, Diſs 78. in Anthol. n. 1. Diſs. 81. in Anthol. num. 1. Diſs. 1. in Liv. n. 2. ſeqq. in quibus oblivionem ſui ingeneravit, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 28. in Liv. n. 8. Amicos repudiare cogit, Diſs. 79. in Anthol. n. 2.

Fortuna eſt divina providentia, Diſs. 78. in Anthol. n. 2. Diſs. 80. in Anthol. n. 5. 9.

Fortuna eſt mari ſimilis, ſed etiam diſſimilis, Diſs. 78. in Anthol. num. 3. Diſs. 9. in Liv. num. 11.

Fortunâ adverſâ conflictati amicos amittunt, Diſs. 79. in Anthol. n. 2.

Fortuna ſecunda an veteres amicos conciliet, Diſs. 79. in Anthol. n. 2. & ſeqq.

Fortuna eſt ipſe Deus iuxta aliquos, Diſs. 80. in Anthol. n. 8. 9.

Fortuna quare ab hominibus excogitata ſit, Diſs. 80. in Anthol. n. 6. Diſs. 13. in Virg. n. 4.

Fortuna ab Antiquis ſculpebatur Navem regens ob inconſtantiam, Diſs. 81. in Anthol. num. 5.

Fortuna ſecunda enervat animum; adverſa confirmat, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1. Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.

Fortunâ mutatâ Amicis fidem non ſervant improbi, Diſs. 12. in Eurip. n. 2.

Fortuna quid ſit, Diſs. 13. in Virg. n. 3. 6.

Fortuna quare nunquam ab Homero nominata fuerit, Diſs. 13. in Virg. n. 4. 6.

Fortuna ipſa cæca eſt, & cæcos efficit fortunatos, Diſs. 4. in Liv. n. 2.

Fortuna an res humanas moderetur, Diſs. 8. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 9. in Liv. n. 3. & ſeqq.

Fortuna ab aliquibus inter Penates recenſetur, Diſs. 16. in Virg. n. 5.

Fortuna ſæpiſſime Hannibalem fruſtrata eſt, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Fortuna partum eſt Imperium Macedonum; Romanorum verò virtute contra Plutarchum, Diſs. 86. in Anthol. n. 1.

Fortunæ filius dicebatur Sylla Diſs. 80. in Anthol. n. 5.

Fortunæ ſuæ nimium fidebat Cæſar, Diſs. 80. in Anthol. n. 1.

Fortunæ dedicatus eſt globus, & rota, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.

Fortunæ ſuæ minùs fidere deberent, qui aliquando humiles fuerunt, quam ſemper felices, Diſs. 80. in Anthol. n. 1.

Fortunæ vices ludum appellat Horatius; delectationem vocat poëta in Anthologia, iocum Iuvenalis, Diſs. 80. in Anthol. n. 2.

Fortunæ inconſtantia, Diſs. 81. in Anthol. n. 1. ſeqq.

Fortunæ templa priuſquam virtuti, & a quibus dedicata ſunt, Diſs. 80. in Anthol. n. 7.

Fortunæ, & Nemeſis idem numen, Diſs. 81. in Anthol. n. 5.

Fortunæ bonis affluentes ægre mortem ferunt, Diſs. 82. in Anthol. n. 1.

Fortunæ ſuæ tenuitati gratulabatur Socrates triginta tyrannis ſævientibus, Diſs. 41. in Anthol. n. 8.

Fortunæ malæ ara Exquiliis conſtituta fuit, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.

Fortunæ virginali togulæ puellarum deferebantur, Diſs. 29 in Thucyd. n 11.

Fortunæ bonis non continetur felicitas, Diſs. 1. in Eurip. n. 11.

Fortunæ ſimulacrum quum impetrare non potuiſſet adoleſcens, ſe interemit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.

Fortunæ bona, & corporis cum virtute ſummum bonum eſſe exiſtimabant Peripatetici, Diſs. 45. in Cic. n. 6. Diſs. 55. in Cic. n. 5. Diſs. 65. in Cic. n. 6.

Fortunam ſponſione provocavit Aſclepiades hac conditione, ne medicus crederetur, niſi ætatem morbi expertem exigeret, Diſs. 66. in Cic. n. 3.

Fortunam non agnovit Homerus, Diſs. 80. in Anthol. n 6.

Fortunam, quum ad Romanos perveniт, alas, & pilam, cui innitebatur, abieciſſe dicit Plutarchus, Diſs. 86. in Anthol n. 5.

Fortunam multi Duces cum hoſte mutarunt, Diſs. 83. in Cic n. 5. *Vide Felicitas.*

Fortunatæ Inſulæ ubi ſint, Diſs. 76. in Anthol. num. 14. & ſeqq. Diſs. 9. in Eurip. num. 2. ex illis una dicitur Iunonia, Diſs. 23. in Virg. num. 4.

Fortunatas in inſulas traijcere cogitavit Sertorius otij deſiderio, Diſs. 1. in Cic. n. 2.

Forum prope erat templum Deorum Penatum, qui Troiâ advecti erant, Diſs. 15. in Virg. n. 4.

Forum nudi hieme circumibant cælibes apud Lacedæmonios, ſibique convicia dicebant, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Forum ſignificat ἡλιαία Diſs. 36. in Anthol. num. 3.

Forum principium fuit ſulci, quo Romam conclu-

cluſit Romulus, Diſs. 23. io Liv. n. 8.
Forum Romanũ Titus Tatius receptis in Civitatẽ Sabinis Romæ addidit, Diſs. 23. in Liv. n. 9.
Forum quare accipiatur nomine *Puteal*, Diſs. 30. in Liv. n. 23.
Forum illuſtrare viros dicit Homerus, Diſs. 11. in Cic. n. 1. *Vide. Fora. Foro.*
Foſſæ Manibus, & Dijs ſubterraneis tribuebantur, ideo Ulyſſes Inferos aditurus foveam fodit, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Foveâ catulos pantheræ qoum Philini pater extraxiſſet, beneficio compenſatus eſt, Diſs. 39. in Cic. n. 6.
Franci in triompho docti ſunt ab Aureliano, Diſs. 25. in Liv. n. 19.
Franci Gallos deleverunt, & Galliam a ſe nominarunt, Diſs. 17. in Virg. n. 2.
Frangere ſubſellia quid ſignificet apod Iuvenalem, Diſs. 29. in Cic. n. 8. & ſeqq.
Frater Dianæ cur Apllo dicatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
Frater Promethei eſt Epimetheos, Diſs. 25. in Anthol. n. 6.
Frater non agnovit pugilem, adeo deformatus erat, ot bonis paternis privatus fuerit, Diſs. 12. in Anthol. n. 4.
Frater Oenotri Peocetios nomẽ dedit Peocetijs, Diſs. 36. in Thocyd. n. 6.
Frater Cœli Iuppiter, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.
Frater Phidiæ Panænus Porticum Pœcilen pinxit, Diſ. 20. in Eurip. n. 12.
Frater Stertinij medici Neapolim exornavit, & trecenties ſeſtertiũm heredibus reliquit, Diſs. 10. in Cic. n. 2.
Fratre pro Fonteio Fonteiam Cicero indocit precantem, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Fratrem pro fratre accepit Virgilius, Diſs. 22. in Anthol. n. 10.
Fratrem Britannicum ioterfecit Nero, Diſs. 19. in Thucyd. n. 9.
Fratrem Adraſtus quum interfeciſſet, a patre in exilium actus eſt, & a Crœſo expiatus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Fratrem Polydorum pro Deiphilo filio educavit Iliona; ideo Polymeſtor Deiphilum pro Polydoro interfecit, Diſs. 11. in Eurip. n. 1.
Fratrem Sorores Phaëtontis ingentes in arbores verſæ ſunt, quæ pro lacrimis Electrum fondunt, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Fratrem Serdim Cambyſes interfecit, regnum tamen amiſit, Diſs. 10. in Virg. n. 6.
Fratrem Lunæ, & Solis ſe appellabat Sapor Rex Perſarum, Diſs 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 43. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Liv. n 13.
Fratrem interfecit Catilina, Diſs. 2. in Cic. n. 9.
Fratrem tyranni Hipparchum interfecerunt Harmodius, & Ariſtogiton, non ipſum Hippiam tyrannum, Diſs. 20. in Eurip. o. 13. Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Fratrem Artaxerxem quum Cyrus invaderet, deſunctus eſt, & Xenophon exercitum reduxit, Diſs. 74. in Cic. n. 4.
Fratres Romanorum appellabantur Aedui, Diſs. 16. in Liv. n. 6.
Fratres Amphion, & Zethus quomodo Thebas condiderint, Diſs. 32. in Cic. n. 7.
Fratres Iovem Homognyon colebant, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.
Fratri non pepercit Timoleon, ut a tyrannide cives liberaret, Diſs. 20. in Eurip. n 22.
Fratribus Thebanis rogo impoſitis in contrarias partes diducta eſt flamma, Diſs. 24 in Thuc. n. 9.
Fratribos Amphinomo, & Anapio parentes aſportantibus flammæ ceſſerunt, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.
Fratrum, non civiom eſſe agrum Lacedæmoniorum dixit Lycurgus, quom vidiſſet illum in æquales partes diſtributum, Diſs. 2. in Eurip. n. 13.
Fraudem Servi dimidium cibi ſibi ſubripientis quomodo elephas domino detexerit, Diſs. 39. in Cic. n 5.
Fraudulenti cur habiti ſint Theſſali, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.
Fraudulenti ſont Punici, Diſs. 7. io Liv. n. 4.
Fraus Themiſtoclis, qua Perſas devicit, Diſs. 30. in Anthol. n. 5.
Fraus Creſphontis, ot ſibi Meſſena contingeret, Diſs. 49. io Anthol. n. 2.
Fraus, qua decepti ſunt Pauſanias, Staterius, & Sabinus, Diſs 13. in Thucyd. n. 3.
Fraus Mercurij, qua effecit, ne dies quinque anno, neque menſe continerentur, Diſs. 33. in Virg. n. 5. *Vide Dolus.*
Freno Theopompum indigere dicebat Iſocrates, Ephorum verò calcaribus, Diſs. 57. in Thocyd. n. 3.
Fretum, quod Italiam dividit a Sicilia, quantum ſit, Diſs 33. in Thocyd. n. 9.
Frictiones corporis in morbis probabat Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Frigidam ægrotis dabat Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Frigoris magnitudine nares, & aures plerique in Thraciâ amittebant, Diſs. 11. in Eurip. n. 6.
Frigoris, & caloris pugnam terræmotum efficere putavit Straton, Diſs. 48. in Thucyd. n. 13.
Frigus fuit & æſtate, & autumno, quum Cæſar interfectus fuit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 6.
Frigus indicium terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Frœno *Vide, Freno.*
Fronde eius arboris coronabantur victimæ, quæ accepta Deo erat, cui ſacrificabatur, Diſs. 44. in Virg. n. 2.
Frondibus lauri tegebantur domos, dum triumphus ageretur, Diſs. 25. in Liv. n. 16.
Fronte victimæ ſetas carpebant, & comburebant, Diſs. 41. in Virg. n. 12.
Frontem, & labra luto attingebant infantium, quos luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30. 31.
Frontem victimæ molâ ſalſâ ſpargebant, Diſs. 41. in Virg. n. 9.
Fronti Samiorum noctuam inuſſerunt Athenienſes, Diſs. 27. io Thucyd. n. 10.
Fronti victimæ vinum invergebatur, Diſs. 44. in Virg. n. 5. ſi capra eſſet, aqua invergebatur, Diſs. 44. in Virg. n. 5.
Fronti proximam partem capitis radere Theſeus iuſſit milites, ne ab hoſtibus apprehenderentur, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Frontinus, & Polyænus multa eadem ſtrategemata retulerunt, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Fronto tradit hoſtiam eſſe minorem, maiorem victimam, Diſs. 43. in Virg. n. 4.
Fructibus hortuli viră ſuſtentabat Epicurus, Diſs. 79. in Anthol. n. 5 Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Fructibus e Silvis decidentibus veſcebantur Hylophagi; ideo agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Fructus terræ ſunt veræ divitiæ, Diſ. 8. in Eur. n. 7.
Fructus, qui æſtate percipiuntur, continentur nomine θέρος, Diſs. 42 in Anthol. n. 2.
Fructus bis anno percipiunt Hyperborei, & Seres, Diſs. 77. in Anthol. n. 12. 14.
Fructus anno, quo interfectus eſt Cæſar, matureſcere non potuerunt, Diſs. 10. in Thuc. n. 6.
Fructus palmæ libabantur Cal. Jan. ut omen eſſent anni, qui nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. n. 62.
Fructuum genus omne ferenti horto philoſophiă comparabant Stoici, Diſs. 60. in Cic. n. 4.
Fruge hornâ conficiebatur Mola ſalſa ſacrificiorum, Diſs. 41. in Virg. n. 9. 10.
Frugem centuplicem reddunt Agri Byzacij, Diſs. 21. in Virg. n. 11.
Fruges India bis anno producit, Diſs. 77. in Anthol n. 14.
Fruges in Atticâ primùm repertæ ſunt, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1. an a Cerere, vel a Moſe, Diſs. 9 in Thucyd. n. 5.
Fruges reperit Iſis, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.
Frugi eſt appellatus Piſo, qui annales condidit, Diſs 11. in Liv. n. 2.
Frugibus, & thure, non animalibus Athenienſes ſacra faciebant Iovi Milichio, Diſs. 50. in Anthol. n. 16.
Frugibus, & molâ ſalsâ Pontifex, & Flamen Dialis quum coniuges coniungebant, farre fieri nuptiæ dicebantur, Diſs. 30. in Thuc. n. 5.
Frugibus ambarvale ſacrum fiebat, Diſs. 53. in Thucyd n. 21. Diſs. 30. in Liv. n. 70.
Frugum, & pecorum copiâ divitias metiebantur Veteres, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3.
Frugum primitias Hyperborei mittebant Apollini Delio per Virgines, & quomodo poſtea ceperint mittere, Diſs. 39. in Thucyd. n. 9.
Frugum primum repertum fuit hordeum, Diſs. 41. in Virg. n. 11.
Frumentariæ rei cura ut demandaretur Pompeio, auctor fuit Cicero, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Frumenti ſtipulâ involuta dona mittebant Hyperborei in Delum, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Frumenti copiam quare producat Sicilia, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Frumenti quantitas, quæ ex Aegypto quotannis Romam advehebatur, Diſs. 43 in Thucyd. n. 7.
Frumenti inopiâ quidam populi Thraciæ panico victitabant; ideo Meſinophagi dicebantur, Diſs. 11. in Eurip. n. 6.
Frumenti feraciſſima eſt Cherrhoneſus Thracia, Diſs. 11. in Eurip. n. 8.
Frumenti genus, quod primum repertum fuit, putatur fuiſſe far, Diſs. 41. in Virg. n. 11.
Frumento in annonæ caritate plebem ſuſtentavit Melius, & tamen ſupplicio affectus eſt, Diſs. 12. in Liv. n. 8.
Frumento onuſtam ingentem navem Hiero dono miſit Regi Aegypti, quum Aegyptij fame laborarent, quam Archimedes deduxit in Mare Helice, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.
Frumento e longinquis regionibus advecto alebatur Italia, quia arboribus infructiferis conſita erat, Diſs. 21. in Cic. n. 3. 4.
Frumento non veſcebantur Aethiopes Macrobij, ſed lacte, & carnibus, Diſs. 81. in Cic. num. 5.
Frumento largiendo populo qui imperium affectaverint, Diſs. 43. in Thucyd. n. 5. 6.
Frumentum quod populo viritim diviſit Cæſar, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.
Frumentum, quod formicæ congeſſerunt in ore Midæ, eius avaritiă indicavit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Frumentum, & oleum populo diſtributum eſt in triumpho Cæſaris, Diſs. 29. in Liv. n. 10.
Frumentum corrodunt formicæ, ne germinet, Diſs. 39. in Cic. n. 3.
Frumentum petens legatus non obtinuit a Lacedæmonijs, quòd longam orationem habuiſſet; obtinuit verò aſius, qui arculam inanem oſtendit, & farinam deeſſe dixit, Diſs. 79. in Cic. n. 6.
Frumentum quum ſtercorari a Perſis audiret Rex Aethiopum, irriſit eos, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Fruſta Thynni Carthaginienſes niſi priùs deguſtaſſent, matrimonio non iungebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12. *Vide Fruſtum.*
Fruſtra aliquid facientes *Iſthmum fodere* proverbio dicuntur, Diſs. 7. in Thucyd. n. 2.
Fruſtratus Hannibal quoties incepto deſtitit, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Fruſtum arundinis ranæ Aegyptiæ tenentes ab hydro ſe defendunt, Diſs. 38 in Cic. n. 4.
Fugæ locus relinquendus aſt hoſtibus, Diſs. 6. in Thucyd. n 12. Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Fugam capiebat ſacro facto in comitio ſacrorum Rex, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Fugam ſuorum ut ſiſteret, Romulus Iovi Statori templum vovit, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.
Fugiſſe in acie Demoſthenes dicitur, Diſs. 15. in Virg. n. 4.
Fugitivorum bello confecto Craſſus impetravit, ut ovans laureâ coronâ uteretur, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Fulgentius Planciades tradit Plutonem eſſe Terram, Diſs. 8. in Eurip. num. 6. Regna ad Iunonem pertinere, Diſs. 25. in Virg. num. 7.
Fulgur, ex quo Romuli augurium fuerit, Diſs. 19. in Liv. n. 9.
Fulgura etiam minima expaveſcebat Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6.
Fulgura etiam minima timebat Caligula ſcelerum conſcientiâ actus, Diſs. 19. in Thucyd. num. 10. Diſs. 6. in Liv. n. 6.
Fulgurita veſtis, ideſt fulmine tacta adhiberi non poterat in ſacrificijs, Diſs. 42. in Virg. num. 4.
Fulicæ tempeſtatem prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Fulmen omnium terribiliſſimum, Diſs. 65. in Anthol. n. 15.

Ful-

Fulmen meritò Scipio appellatur a Virgilio, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.

Fulmen a lævis partibus auſpicatiſſimum, Diſs. 19. in Liv. n. 8.

Fulmen quum ab Oriente profectum in Orientem conceſſerit, maximæ felicitatis argumentum eſt, Diſs. 19 in Liv. n. 8.

Fulmen ſi decidiſſet, eo die comitia impediebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 24.

Fulmen ſe e Cœlo elicere ſimulabat Numa, Diſs. 36. in Cic. n. 12.

Fulmina nuptijs inſauſta erant, Diſs. 31. in Thucyd. n. 2.

Fulmina habebant effigies etiam Principum, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Fulmina gignuntur attritu nubium iuxta aliquos, Diſs. 49. in Thucyd. n. 5.

Fulmina non ſolus Iuppiter iaculatur, ſed etiam Pallas, & alij Dij, Diſs. 40. in Virg. n. 4. & ſeqq.

Fulmina quòd eliciat, Numa Iovem Elicium coluit, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.

Fulmina, quæ pectus feriunt, maximè letalia, Diſs. 40. in Virg. n. 8.

Fulminare dicebatur Pericles, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Fulmine tacta veſtis, quæ fulgurita vocabatur, in ſacrificijs adhiberi non poterat, & litterâ cappa notabatur, Diſs. 42. in Virg. n. 4.

Fulmine Iuppiter Herculis, & Apollinis certamen ob raptum tripodem diremit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Fulmine quia bis ictus fuit Mithridates, Dionyſus eſt appellatus, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.

Fulmine ictum eſt ſepulcrum Euripidis, & Lycurgi, quòd eſt argumentum divinitatis, Diſs. 3. in Eurip. n. 13.

Fulmini Demoſthenem comparat Longinus, Ciceronem Incendio, Diſs. 47. in Cic. n. 11.

Fulminis vis exprimitur a pulvere bellico, Diſs. 48. in Thucyd. n. 19.

Fulvia Ciceroni coniurationem Catilinæ patefecit, cui patefecerat Q. Spurius, Diſs. 2. in Cic. n. 10.

Fulvius Nobilior ſpolia Martis Muſis dicavit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5 *Vide. Marcus Fulvius*.

Fulvius, & M. Æmylius Claſſem trecentarum quiquaginta navium pæne amiſerunt, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.

Fulvius captâ Capuâ quare non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 15.

Fumo vaticinantes Capnomantes vocabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.

Fumo comparari poteſt invidia, Diſs. 28. in Liv. num. 13.

Fumo duratæ carnes convivis præbebantur a triumphantibus, Diſs. 29. in Liv. n. 6.

Funalia ut prælucerent Duillio a cenâ redeunti poſt triumphum Pœnorum datum eſt, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Funalibus prælucentibus, & tibicine Duillius noctu domum deducebatur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eur. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Fundamenta ædificiorum Neptuno conſecrata ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 6.

Fundamenta templi Dianæ Epheſinæ Cteſiphon in paluſtribus collocavit, & ne labarent, cavit carbonibus, & lanâ, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17.

Fundamenta Romæ iecit Romulus die, quo Palilia celebrabantur, Diſs. 23. in Liv. n. 1

Fundamenta Carthaginis quum iacerent, inventum eſt caput equi, Diſs. 21. in Virg. n. 6.

Fundamentum iuſtitiæ eſt fides Diſs. 67. in Anthol n. 3.

Fundamentum philoſophiæ eſt divina providentia, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.

Fundamentum virtutum omnium eſt pietas, Diſs. 19. in Virg. n. 10.

Funebres tibias Flamini Diali audire non licebat, Diſs. 31. in Anthol. n. 9.

Funem manu tenebat ſtatua Marſyæ poſita Romæ in foro ad deterrendos litigantes, Diſs. 61. in Anthol. n. 8. *Vide. Funes.*

Funera Thraces læti celebrabant; fletu autem diem natalem, Diſs. 11. in Eurip. n. 13.

Funera puerorum celebrabantur noctu antiquitus, Diſs. 11. in Eurip. n. 18.

Funera puerorum tibiarum cantu, adultorum verò tubarum cantu ducebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 12.

Funera Perſæ celebrabant diverſo ritu a communi, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

Funera procurantes abluebantur, Diſs. 31. in Anthol. n. 7.

Funera cum Deorum cultu miſcere religio erat, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 40. in Thucyd. num. 7.

Funera commendatione digna ſunt, Diſs. 22. in Thucyd. n. 1. 2.

in Funere Marij vulneratus eſt Scævola a Caio Fimbri, Diſs. 17. in Cic. n. 3.

in Funere Patrocli comam totondit Achilles, quam Sperchio amni voverat, Diſs. 27. in Anthol. n. 6. Diſs. 42. in Anthol. n. 12.

in Funere Clytemneſtræ quod Helena parciùs crines afferret, reprehenditur ab Electrâ, Diſs. 27. in Anthol. n. 7.

Funeribus adhibebantur unguenta, Diſs. 32. in Anthol. n. 11. Diſs. 34. in Anthol. n. 7.

Funeribus muſica adhibebatur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.

in Funeribus Gladiatores adhibebantur, Diſs. 17. in Eurip. n. 9.

Funeribus ferale epulum dabatur, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.

Funeris nono die cena novendialis mortuis apponebatur, Diſs. 31. in Anthol. n. 5. Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.

Funeris proprium eſt verbum προτίθεμαι, hoc eſt *propono*, & Verbum *produco*, Diſs. 22. in Thucyd. n. 6.

Funerum cæremonias invenit Pluto, Diſs. 7. in Eurip. n. 12. *Vide. Funus.*

Funes, quibus aſſer trabi, aut arbori alligatur, & huic aſſeri inſidens huc illuc impellitur oſcilla dicuntur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 26.

Funes deambularunt quidam elephanti, Diſs. 39 in Cic. 1. *Vide. Funem. Funibus.*

Fungorum eſu petierunt filij duo, & duæ filiæ cum matre, in quos extat epigramma Euripidis, Diſs. 4. in Eurip. n. 8.

Fi-

Digitized by Google

Funibus Pindarus urbis portas alligavit ad columnas templi, & obſidione liberatus eſt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.

Funiculus in carceribus curſorum dicitur linea, Diſs 10. in Anthol. n. 6. *Vide. Funem. Funes.*

Funus militum procuravit Germanicus, ideo reprehenſus eſt a Tiberio, Diſs. 31. in Anthol n. 8.

Funus procurans dicitur Pollinctor, Diſs. 33. in Anthol. n. 3.

Funus bello interemptorum quomodo celebraretur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5. & aliorum, Diſs. 22. in Thucyd. n. 7. 8. 9. Diſs. 23. in Thucyd. n. 4. & ſeqq. Diſs. 24. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.

Funus tacitum quid eſſet, Diſs. 22. in Thucyd. num. 10.

Funus Poppææ qua magnificentia celebraverit Nero, Diſs. 34. in Anthol. num. 7. Diſs. 23. in Thucyd. n. 1. Alexander Hephæſtionis, Diſs. 23. in Thucyd. n. 1.

Funus Iuniæ celebratum eſt viginti familiarum imaginibus, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7.

Funus imagini ducebatur, quod Imaginarium dicitur a Iulio Capitolino, ſi corpus non inveniretur, & quare, Diſs. 24. in Thucyd. n. 1.

Funus magnificum Euripidi celebravit Archelaus, Diſs. 3. in Eurip. n. 12.

Funus filij matrem procurare non potuiſſe miſerandum eſt, Diſs. 26. in Eur. n. 5. *Vide. Funera.*

Furari plurimos caſeos præclarum erat, ſed tamen plurimæ plagæ infligebantur, Diſs. 50. in Anthol. n. 6. 7.

Furcam imponi cenotaphio proditorum voluerunt Athenienſes, Diſs. 12. in Eurip. n. 6.

Furere dicuntur hiſtriones tragici, Diſs. 5. in Eurip. n. 11.

Fures ut averterentur, collocabantur Hermæ in veſtibulis; ideo Mercurium Ariſtophanes ſtrophæum appellat, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Furi, qui Chalcus dicebatur, exprobranti nocturnas vigilias, quid reſponderit Demoſthenes; Diſs. 27. in Cic. n. 2. *Vide. Furibus. Furum.*

Furiæ eædem, ac Deæ *σεμναὶ* Diſs. 18. in Thucyd. n. 3. 4. ipſis omnia ſcelera tribuebant, Diſs. 18. in Thucyd. n. 7. quare faces, & flagella, & ſerpentes habeant, & noctis filiæ dicantur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 6.

Furiæ quot ſint, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.

Furiæ quare acutè cernere dicantur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 8.

Furiæ nihil aliud ſunt, quam ira, cupiditas, & libido, Diſs. 18. in Thucyd. n. 7. Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.

Furiæ ſunt pœnæ, quæ a conſcientia ſcelerum proficiſcuntur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7.

Furiæ ſunt pœnæ a Deo in impios conſtitutæ, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7.

Furibus plenæ erant Athenæ, Diſs. 27. in Thucyd. n. 15. *Vide. Fures. Furum.*

Furinalia Sacra Furiarum exoleverunt, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.

Furioſi irâ Cereris vexari dicebantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.

Furius Philus damnatus eſt, quòd provinciam male adminiſtraſſet, Diſs. 12. in Liv. n. 5.

Furius ius prætorium profitebatur, Diſs. 17. in Cic. n. 4.

Furore correptus Cleomenes, quia Argivos, qui in lucum Argo ſacrum confugerant, interfecit, ſibi membra concidit, Diſs. 22. in Eurip. n. 10.

Furore divino niſi poëtæ concitentur, excellere non poſſunt iuxta Democritum, & Platonem, Diſs. 58. in Virg. n. 2. Diſs. 8. in Cic. num. 5.

Furore quædam poëtæ dicunt, quæ ignorant, Diſs. 72. in Cic. n. 2.

Furorem ingenerare tibiam, non componere mores affirmat Ariſtoteles, Diſs. 63. in Anthol. num. 3.

Furta apud Veteres non erant turpia, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 30. in Cic. n. 4.

Furtum boum commiſit Mercurius; & ideo coactus lyram Apollini tradere, Diſs. 74. in Anthol. n. 5.

Furum Dea Laverna, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. *Vide. Fures. Furibus.*

Fuſtibus antiquitus bella gerebantur, Diſs. 12. in Anthol. n. 2.

Fuſum, & colum habebat Palladium, Diſs. 16. in Virg. n. 2.

Futura ex aſtrorum poſitu Cares primi prædixerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Futura cognoſcendi quot modos excogitarint homines, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7. 8.

Futura in ſomnis prænoſcere poſſe crediderunt philoſophi, Diſs. 19. in Eurip. n. 2.

Futura quod provideret, & præterita ſciret Ianus, bifrons fingitur, Diſs. 30. in Liv. n. 55.

Futura ſcire creditæ ſunt apud Indos Virgines Deorum cultrices, & Velleda Virgo apud Germanos, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Futura prænoſcere creduntur animalia, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Futini, ſeu Mutuni Dei ſino federe nupturæ cogebantur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.

Futinus idem, ac Priapus, Diſs. 29. in Thuc. n. 11.

G

GAbij quum ſacrificarent, Campani urbem opprimere tentarunt, Diſs. 23. in Liv. n. 4. Gabijs avi Numitoris curâ Romulus bonis artibus inſtitutus eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 11.

Gabinium Scriptorem Romanum citat Strabo, Diſs. 7. in Anthol. n. 5.

Gabinius reprehenſus eſt ob nimium ſaltandi ſtudium, Diſs. 18. in Anthol. n. 3.

Gabinus cinctus qualis eſſet, Diſs. 23. in Liv. n. 4.

Galactophagi Thraces Agriculturam aſpernati ſunt, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Galba orator vicit omnes affectibus permovendis, Diſs. 51. in Cic. n. 3.

Galba orator primus ferè promovit eloquentiam Latinam, Diſs. 77. in Cic. n. 7.

Galba quia militibus donativum denegavit, interfectus, Diſs. 9. in Liv. n. 2.

Gal-

Galhineus color eſt aureus, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Galeæ Valerij corvus conſediſſe dicitur, Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Galeam Mercurius tradidit Perſeo, quam qui geſtabat, conſpici non poterat; ideo dicta eſt, ἄϊδος; malè autem quidam eam dixerunt Orci galeam, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Galenus dubitat an animalibus inſit ratio, & negat in eſſe ſermonem, Diſs. 38. in Cic. n. 2.
Galenus tradit Archimedem ſpeculo naves combuſſiſſe, Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Galli carmina, quæ dicuntur ſunt Maximiliani, Diſs. 1. in Thucyd. n. 6.
Galli ruſtici etiam poſt Chriſtianam religionem agros luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 22.
Galli cum dominis defunctis ſervos, clienteſque concremabant, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.
Galli quum Romam cepiſſent, finitimi populi quare miſerti non fuerint Romanorum, Diſs. 56. in Thucyd. n. 11.
Galli Apollinis Delphici templum violare conati ſunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 7.
Galli in Italiam venerunt Tarquinio Priſco imperante, Diſs. 4. in Virg. n. 2. Diſs. 5. in Virg. n. 1.
Galli ſimulacra e viminibus contexta implentes hominibus ſuccendebant, ut ſacrificarent, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Galli primo impetu acres ſunt, ſed cito deſatigantur, Diſs. 7. in Liv. n. 3.
Galli an a Livio vituperentur, Diſs. 7. in Liv. num. 1. & ſeqq.
Galli antiqui corpora procero erant, nunc potiùs breviores Italis, Diſs. 7. in Liv. n. 8.
Galli ex Barbaris culti evaſerunt, Diſs. 7. in Liv. num. 9.
Galli Ditem Patrem ſuum auctorem ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 1.
Galli habuerunt Druydas, qui philoſophi fuerunt, antequam Græcia philoſophos haberet, Diſs. 13. in Cic. n. 6. *Vide. Gallorum.*
Gallia quomodo habeat campos Lapideos, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Gallia an terræmotibus vexetur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Gallia minùs fertilis erat Hiſpaniâ antiquitus, Diſs. 7. in Liv. n. 8.
Gallia Ciſalpina antiquitus vocabatur ea Italiæ pars, quæ inter Apenninum, & Alpes, Diſs. 4 in Virg. n. 1. 2. 5. 6. Diſs. 17. in Virg. n. 1. poſſidebatur ab Etruſcis, Diſs. 15. in Liv. n. 11. Diſs. 4. in Virg. n. 2.
Gallia antiqua ditiſſima provincia erat, Diſs. 9. in Liv. n. 16.
Galliarum Deos haberi Mericus concupivit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.
Gallinâ, & granis quomodo Jamblichus uſus fuerit ad futurum Imperatorem ſciendum, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Gallinam roſtro ramum laureum tenentem aquila deiecit in gremium Liviæ; qui ſatus ſilvam produxit, ex qua ramum Cæſares triumphantes decerpebant, Diſs. 28. in Liv. n. 11.
Gallogræciam poſtquam ſubegit Manlius, tunc lectis æratis, & pretioſis ſtragulis uſi ſunt Romani, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Gallorum tubæ terribiliorem ſonum edebant, quàm ceteræ, Diſs. 57. in Thucyd. n. 12. 13.
Gallorum ferocitas Romanos ferociores effecit, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Gallorum philoſophi fuerunt Semnothei, Diſs. 14 in Cic. n. 6.
Gallos Gallinaceos ſacrificari poſſe exiſtimavit Pythagoras, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.
Gallos, qui Romanus in Capitolio obſederant, quum Romani deleviſſent, toti Italiæ imminere ceperunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 3.
Gallos eſſe Hyperboreos Heraclides Ponticus tradit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5.
Gallos Cæſar ſimulato metu adduxit, ut caſtra Romana invaderent, & eos deinde oppreſſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13.
Gallos Athenienſes ad Thermopylas ſuperarunt Diſs. 27. in Thucyd. n. 15.
Gallos Romani repreſſerunt, antequam Iſtros ſubigerent, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3.
Gallos duos, & duas Græcas mulieres vivas defoderunt corruptis tribus Veſtalibus, Diſs. 53 in Thucyd. n. 20.
Gallos deleverunt Franci, & Galliam a ſe denominarunt, Diſs. 17. in Virg. n. 2 *Vide. Galli.*
Gallos e Capitolio depulit Manlius, & e Capitolio deiectus eſt, Diſs. 12. in Liv. n. 8.
Gallos expulſos Româ, & petentes ſibi mitti Virgines, & Matronas, ut ex agro excederent, quomodo ancillarum ope Romani internecione deleverint, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Gallum immolabant Imperatores Lacedæmonij bellum viribus conficientes, bovem verò vincentes prudentiâ, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 24. in Liv. n. 10.
Gallum gallinaceum, viperam, & ſimiam cum parricidâ Romani in mare proijciebant, Diſs. 12. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 7.
Gallus Gallinaceus adamavit famulum Regis Nicomedis, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Gallus Sulpicius defectionem Lunæ prædixit militibus, & eius cauſam docuit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 10.
Gallus Cæſar occiſus eſt a Conſtantio Imperatore, qui tunc ſe æternum prædicavit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6. Diſs. 43 in Thucyd. num. 3. Diſs. 1. in Liv. n. 5.
Gallus duos tantùm milites amiſit, quum decem millia Arabum cecidiſſet, & univerſam Arabiam paucis menſibus ſubegiſſet, niſi perfidiâ Sylæi Regis Nabatæorum legati impeditus fuiſſet, Diſs. 21. in Virg. n. 10.
Gallus Aſinius diſſerebat in Senatu auctu imperij privatas opes augeri, Diſs. 3. in Liv. n. 2.
Gammari, ova, lens, & liba in cenâ novendiali, apponebantur mortuis Diſs. 31. in Anthol. n. 5.
Ganymede rapto Hebe munus amiſit, Diſs. 28. in Virg. n. 6.
Ganymedem rapuit Tantalus Iuppiter dictus. Diſs. 68. in Anthol. n. 2.
Ganymedes ab aquilâ raptus dicitur, quia fortè fuerit navis, quæ aquila vocaretur, Diſs. 23. in Anthol. n. 6. Diſs. 12. in Eurip. n. 16. vel quia raptus fuerit a legione, cui aquila ſignum eſſet, Diſs. 26. in Anthol. n. 7. Diſs. 27. in Virg. n. 7.

Ga-

Ganymedes quum a Tantalo raperetur ob pulchritudinem, & a ſuis defenderatur, diſcerptus eſt, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.
Ganymedis fabula, & quid ea ſignificet, Diſs. 27. in Virg. n. 7.
Garamantes connubia promiſcua permittebant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Garrulus appellatus eſt a Lacedæmonijs legatus, qui arculam inanem eſſe oſtendit, & farinam deeſſe dixit, Diſs. 79. in Cic. n. 6.
Gaſterochiras appellatos Cyclopas dixit Strabo, quia manu ſibi victum quærerent, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9.
Gaudia mantis felicitatem Deorum pariunt, Diſs. 27. in Virg. n. 7.
Gaudia in ſe ipſis habent Dij, non extrinſecus petita, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
a Gaudin an dicatur Charon, Diſs. 82. in Anthol. n. 4. 5.
Gaudio magis naturalis eſt homini fletus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7. 8 Diſs. 26. in Eurip. n. 1. 2.
Gaudio interierunt Sophocles, Philippidas, comœdiarum Scriptor Chilon, Dionyſius, Diagoras, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Virg. n. 7.
Gaudium parere debet mortis memoria, Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 33. in Anthol. num. 4. *Vide. Lætitia.*
Gegania una ex quatuor Veſtalibus, quæ a Numâ captæ ſunt, Diſs. 31. in Liv. n 15.
Gelan condiderunt Antiphemus, & Entimus; Diſs. 54. in Thucyd. n. 2. an appellata ſit Gelone a riſu, qui excidit Antiphemo, dum Pythiam de urbe condendâ interrogavit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2.
Gelon trecenta millia Pœnorum cecidit, Diſs. 21. in Virg. n. 12.
Geminos aſtrologi Mercurio dedicarunt, Diſs. 30. in Liv. n. 36.
Geminus quare Ianus diceretur, Diſs. 30. in Liv. num. 59.
Gemma carens anulus ferraus, quem accipiebat Sponſa, vocabatur Pronubus, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Gemmæ ne vileſcerent, Tiberius e medio ſuſtulit eum, qui vitrum ductile confecit, Diſs. 84. in Cic. n. 5.
Gemmæ cum cadavere rogo inijciebantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 9.
Gemmæ ex aquâ conſtans, Diſs. 20. in Anthol. n. 9.
Gemmæ prohibitæ ſunt a Lycurgo, Diſs. 54. in Anthol. n. 4.
Gemmam pretioſiſſimam Polycrates de conſilio Amaſis ſponte proiecit in mare, ne aliud gravius pateretur ob nimiam felicitatem, Diſs. 18. in Eurip n. 7.
Gemmarum quantitatem, quam in Cella Iovis capitolini collocavit Auguſtus, Diſs. 2. in Liv. n. 7.
Gemmato curru triumphavit Pompeius, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Gemmatos calceos an primus Diocletianus geſtaverit, Diſs. 22. in Liv. n. 25. 26.
Gemmis ornabantur laquearia præſertim templorum, Diſs. 2. in Liv. n. 13. 15.
Gemmis, & auro onuſtam Zenobiam Aurelianus duxit in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 17. 18. 19 Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Gemmis duabus afformatum alueum luſorium tulit in triũpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.
Gemmis ornata erat corona triumphantium, Diſs. 28. in Liv. n. 8.
Gemmis ornabant calceos feminæ, Diſs. 24. in Cic. n. 4. Caius Imperator, Heliogabalus, & Diocletianus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Genas feminis tangebant ſupplices, Diſs. 16. in Thucyd. n. 3. Diſs. 12. in Eurip. n. 4.
Genas inflari videns Minerva tibias, quas invenerat, abiecit deformitatem oris timens, Diſs. 61. in Anthol. n. 2. Diſs. 63. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Liv. n. 47.
Genera certaminum, quæ committebantur in ludis olympicis, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.
Genera tria ſaltationum Tragicæ, Comicæ, & Satyricæ, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.
Genera tria conviviorum, Diſs. 44. in Anth. n. 3.
Genera omnia terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.
Genera ſeptem Deorum, Diſs. 18. in Eurip. n. 4.
Genera multa Geniorum ſunt, Diſs. 17. in Liv. n. 5.
Genera omnia tibiarum, Diſs. 59. in Anthol. n. 8. Diſs. 60. in Anthol. n. 3. & ſeqq.
Genera quatuor feriarum, Diſs. 30. in Liv. n. 19.
Genera diverſa cunorũ, Diſ. 30. in Liv. n. 70. & ſeqq.
Genera tria Philoſophorum, Dogmatici, Academici, Sceptici, Diſs. 57. in Cic. n. 7.
Genera multa argumentorum a Chryſippo, & Stoicis inventa, Diſs. 60. in Cic. n. 2. 3.
Genera tria philoſophiæ, ſcilicet Ionica, Italica, Eleatica, Diſs. 67. in Cic. n. 3.
Generandi facultas eſt Venus, Diſs. 20. in Anthol. n. 6. Diſs. 55. in Anthol. n. 6. Diſs. 72. in Anthol. n. 9. in humore conſiſtit, Diſs. 20. in Anthol. n. 6.
Generandi cupiditatem habere mentes illas, quæ a Deo deſciverunt, aliqui exiſtimarunt, Diſs. 12. in Liv. n. 6.
Generationis inſita eſt animis cupiditas, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.
Generationis præſes eſt Bacchus, Diſs. 48. in Anthol. n. 4. & ſeqq.
Generis propinquitas æmulationem parit, Diſs. 49. in Anthol. n. 2.
Genialis lectus dicebatur thorus nuptialis, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.
Genij adoptabantur a Viris, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.
Genij erant Dij cuſtodiæ causâ attributi, Diſs. 23. in Virg. n. 1. Diſs. 35. in Virg. num. 3. Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Genij quid eſſent, Diſs. 35. in Virg. n. 3. & ſeqq.
Genij aliquorum populorum patroni, Diſs. 36. in Virg. n. 2.
Genij quot annos vivere dicantur, Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Genij corpus habent, ſed non aſpectabile, niſi quum ipſi volunt, Diſs. 17. in Liv. n 5. Diſs. 39. in Virg. n. 4.
Genij appellantur eodem nomine, ac Dij, quibus famulantur, Diſs. 17. in Liv. n. 8. Diſs. 36. in Virg. n. 6.

Ge-

Genij an cum feminis miſceantur, Diſs. 17. in Liv. n. 5. 7. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 5. Diſ. 36. in Virg. n. 6.
Genijs malis tribuitur Occidens, bonis Oriens ab Aegyptijs, Diſs. 7. in Eurip. n. 11.
Genio ſacra facientes Veteres honorabant diem natalem, Diſs. 42. in Anthol. n. 1.
Genio omnes indulgebant Saturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Geniorum multa genera, Diſs. 17. in Liv. n. 5.
Geniorũ triginta millia terris oberrant iuxta Heſiodum, Diſs. 29. in Anth. n. 8. Diſs. 17. in Liv. n. 8.
Genios cum feminis miſcari admittunt etiam aliqui Chriſtiani Patres, Diſs. 36. in Virg n. 6.
Genios intelligit Plautus, quum vocat Deos medioxumos, Diſs. 23. in Anthol. n. 8. Diſs. 17. in Liv. n. 9.
Genius multis præſtò ſemper fuit, Diſs. 17. in Liv. n. 20.
Genius locorum draconis ſpetie exprimebatur, & placabatur, quum bellum inferebatur, Diſs. 24. in Virg. n. 5. 6.
Genitalia Cœli in mare proiecta Venerem procrearunt, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc ſignificet, Diſs. 20. in Anthol. n. 1. 8.
Genitalia velabant Romani in ludis certantes, Diſs. 15. in Thucyd. n. 10.
Genitalibus exectis Bacchus Aedeſtin mitem reddidit; ex eorum ſanguine natum eſſe malum punicum cum pomis, quorum unum quum Sangarij fluminis filia in ſinu teneret, concepiſſe puerũ tradiderunt, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Genitalium Atyos e ſanguine nata eſt viola, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Genitoris Apollinis ara erat in Delo, ad quam nulla victima immolabatur; ideo eam veneratus eſt Pythagoras, Diſs. 22. in Anthol. num. 5. Diſs. 40. in Thucyd. n. 3. Diſs 41. in Virg. n 16.
Genitus ſerpentis concubitu dicitur Scipio, & Alexander Magnus, Diſs. 18. in Liv. n. 10. Diſs 84. in Cic. n. 5.
Gens Getarum ἀπαθανατίζοντες appellata, eo quod animos immortales putaverit, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.
Gentes quæ vetuſtiſſime haberentur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 8. 9.
Gentes quæ Autochthones haberentur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 7. 8. 10.
Gentes multæ Medicis caruerũt, Diſ. 81. in Cic. n. 6.
Gentes, quæ pro ſervis habebantur, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1. 2.
Gentes viginti duæ linguâ diverſæ comprehendebãtur imperio Mithridatis, Diſ. 9. in Liv. n. 13.
Genti Corneliæ quum funus duceretur, promebatur imago Scipionis exiſtens in cellâ Iovis, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Gentibus quam plurimis Reges dederunt Romani, Diſs. 22. in Virg. n. 4.
Gentis alicuius auctores plerumque tanquam Dij colebantur, Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Gentis cognomine aliquem appellare maior eſt honor, Diſs. 88. in Cic. n. 1.
Gentium Illyriorum Regẽ intra quindecim dies Octavius regno deturbavit, Diſ. 45. in Thuc. n. 5.
Gentium multarum victores qui fuerint, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.
Gentium Dij nihil aliud erant, quàm partes Mundi, & elementa, Diſs. 25. in Virg. n. 2.
Gentium omnium vitijs referta erat Roma, & delicijs, Diſs. 2. in Liv. n. 2. 3.
Gentium Regem Illyriorum duxit in triumpho Anicius, Diſs. 25. in Liv. n. 18.
Genua tangebant ſupplices, Diſs. 26. in Thucyd. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 7.
Genus pro genere interdum accipiunt poëtæ, Diſs. 74. in Anthol. n. 7.
Geographiam parum callebant Antiqui, Diſs. 3. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.
Geographiam ignoraſſe Eratoſthenes, & Plinius quodammodo dici poſſent, Diſs. 71 in Cic. n. 5.
Geomantes dicebantur, qui terrâ vaticinabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8.
Geometria non eſt antiquiſſima, Diſs 8. in Cic. n. 3.
Geometria utilis eſt oratori, Diſs. 62. in Cic. n. 6.
Geometriæ expertes ab Academia repellebat Plato, Diſs. 44. in Cic. n. 6.
Geometriam Aegyptij invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 7. Diſs. 15. in Cic n. 4.
Geometriam invenit Mercurius, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.
Geometriam Mœridis inventum perfecit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 3.
Geometricas formas deſcribens Archimedes occiſus eſt, Diſs. 92. in Cic. n. 1.
Geometricum problema invenientem Pythagoram hecatomben, vel bovem immolaſſe veriſimile non eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.
Georgica Nicandri imitatus eſt Virgilius, Diſs. 75. in Cic. n. 3.
Gepidæ populi, qui invaſerunt Italiam, Diſs. 36. in Thucyd. n. 9. Diſs. 4. in Liv. n. 7.
Germani ſolent poculis pugnare, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.
Germani potionem ex hordeo, & alijs herbis conficiebant, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.
Germani Iſidem colebant, quia fruges reperit, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.
Germani nullum negotium gerebant inermes, Diſs. 49. in Anthol. n. 7.
Germani in nuptijs boves, equum, & arma ſibi invicem mittebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.
Germani veteres ab omni doctrinâ, & humanitate abhorrebant, Diſs. 7. in Liv. n. 7.
Germani Mannum, & Tuiſtonem terrâ editos Deos ſuos auctores prædicabant, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 13. in Liv. n. 1.
Germani Deos cohibere parietibus nefas putabant, ideo lucos, & nemora illis dicabant, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Germani Velledam Virginem tanquam divinam coluerunt, & futurorum præſciam crediderunt, Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Germani reſponderunt Alexandro ſe ſolùm timere, ne Cœlum ſuis capitibus illaberetur, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.
Germani prædones navigabant in arboribus cavatis, Diſs. 76. in Anth. n. 5 *Vide Germanorum.*
Germania an univerſa in ditionem Romanorum venerit, Diſs. 9. in Liv. n. 15.
Germania quare ſemper ab ijſdem populis habitata ſit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 2.
Germania redacta fuiſſet in provinciam ab An-

tonino Philoſopho, niſi morte præventus fuiſſet, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.
Germania ex horridâ evaſit culta, Diſs. 7. in Liv. n. 8.
Germanici mortem quum Tiberius vindicaſſet, aram ultioni cenſuit Cecina Severus, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Germanici liberos in ſinu tenens Auguſtus populum exemplo Iuvenis ad ſuſcipiendos liberos hortatus eſt, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.
Germanici nomen ſaliari carmini inſertum eſt, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.
Germanici funus ut proſequeretur Druſus, quum urbem eſſet ingreſſus, exivit, & auſpicia repetijt, ut ovans introiret, Diſs. 25. in Liv. num. 15.
Germanico aureum clypeum cenſeri prohibuit Tiberius, Diſs. 13. in Cic. n. 3.
Germanicum Domitianus nuncupari iuſſit Septembrem, Diſs. 29. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Liv. n. 67.
Germanicum reprehendit Tiberius, quòd militibus ſuprema ſolviſſet, Diſs. 31. in Anthol. n. 8.
Germanicum in ſenatu cur accuſaverit Tiberius, quod in Aegyptum profectus eſſet, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.
Germanicum etiam hoſtes dilexerunt, Diſs. 23. in Eurip. n. 4.
Germanicus invidia Tiberij miſſus eſt ad componendum ſtatum Orientis, & Piſonem inimicum ſuum tempeſtate laborantem ſervavit, cuius miniſterio poſtea veneno ſublatus eſt, Diſs. 29 in Anthol. n. 2.
Germanicus eloquentiâ plurimum præſtitit, Diſs. 29. in Anthol. n. 3.
Germanicus poëticâ etiam facultate claruit, Diſs. 29. in Anthol. n. 3.
Germanicus Arati Interpres, Diſs. 50. in Anthol. n. 5. Diſs. 65. in Anthol. n. 51. Diſs. 72. in Cic. n. 3.
Germanicus quum eſſet filius Druſi iuſſu Auguſti a Tiberio adoptatus eſt, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.
Germanicus quam partem Germaniæ domuerit, Diſs. 9. in Liv. n. 15.
Germanicus dolo Tiberij Cæſaris interemptus eſt, Diſs. 85. in Anthol. n. 7. eius virtus, Diſs. 85. in Anthol. n. 7. 8.
Germanicus eſt appellatus Domitianus, quum de Cattis triumphaſſet, Diſs. 29. in Anthol. n. 4. Diſs. 85. in Anthol. num. 7. Diſs. 30. in Liv. num. 67.
Germanorum virtutis quæ opinio eſſet apud Romanos, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
Germanorum multitudo, Diſs. 85. in Anthol. num. 5.
Germanorum trecenta millia cecidit Iulius Cæſar, Diſs. 85. in Anthol. n. 7. Diſs. 26. in Liv. num. 1.
Germanos eſſe Aborigines Tacitus putat, Diſs. 4. in Thucyd. n. 50. Diſs. 35. in Thucyd. n. 2.
Germanos incluſos emiſit Cæſar, & fugientes trucidavit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12.
Germanos vino, epuliſque deditos Cornelius Tacitus tradit, Diſs. 7. in Liv. n. 4. *Vide Germani.*
Gerrhi ſcythica gens: quos cum Rege defuncto ſepelirent, Diſs. 28. in Thucyd. n. 5.
Gerundium *ante condendam*, & *ante domandam* quid ſignificet, Diſs. 25. in Liv. n. 7.
Geruſia curia una ex ijs, in quibus Senatus habebatur, Diſs. 29. in Cic. n. 54.
Geryon quaſi quidam habitus eſt Clitomachus in philoſophiâ, Diſs. 64. in Cic. n. 9.
Geryon an interemptus ſit ab Hercule Thebano, Diſs. 7. in Anthol. n. 8.
Geryonis boves abigentem Herculem narrat Livius, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Geſtationes quid eſſent, quas inter corporis exercitationes medici collocant, Diſs. 22. in Cic. n. 3.
Geſtationes probabat Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Geſtu cives ſignificabant, quæ vellent, quùm a Hierone loqui prohiberentur, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.
Geſtu Roſcius cum Cicerone contendit, varietate maiore exprimeret eandem ſententiam, an Cicero verbis, Diſs. 17. in Anthol. n. 8. Diſs. 90. in Cic. n. 3.
Geſtum agere coram Roſcio ſtultum putabatur, Diſs. 74. in Cic. n. 2.
Geſtum componebant Oratores artificio comœdorum, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Geſtum a Roſcio Ciceronem didiciſſe veriſimile eſt, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Geſtum ars, quæ format, Chironomia appellatur, Diſs. 17. in Anthol. n. 5. Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Geſtus ridiculos quidam in triumphis agebat, & quare, Diſs. 28. in Liv. n. 14.
Getæ ſtolidi ſunt, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Getæ maximè dilectam uxorem defuncto immolabant, Diſs. 23. Thucyd. n. 5.
Getæ Zamolxim tanquam Deum coluerunt, qui Servus Pythagoræ fuerat, & ab eo libertate donatus, Diſs. 24 in Virg. n. 2.
Getarum Gens ἀπαθανατίζοντες appellata, quòd animas eſſe immortales putaverit, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.
Getarum philoſophi dicebātur ἀπαθανατίζοντες, Diſs. 54. in Cic. n. 6.
Getulii Epigramma in Anthologia, Diſs. 66. Anthol. n. 2.
Gigante Caucaſo occiſo Mars in Thraciam pervenit, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.
Gigantem Pallantem Minerva interfecit, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.
Gigantes an ſint ijdem, ac Titanes, Diſs. 25. in Eurip. n. 7.
Gigantes contra Hercules adiuvit Iovem, & quid hoc ſignificet, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Gigantes appellantur, qui magnitudine corporis excellunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 7.
Gigantes ſemper horrere Iuppiter fingitur, Diſs. 51. in Anthol. n. 7.
Gigantes domuit Bacchus, & Oſiris, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.
Gigantes oppreſſit Iuppiter, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.

Gi-

Gigantes procreatos a mentibus, quæ a Deo deſciverunt, quidam putarunt, Diſs. 17. in Liv. n. 6.

Gigantibus Bellum intulit Minerva, Diſs. 25. in Eurip. n. 6

Gigantibus Albione, & Bargione pugnans Hercules imbrem lapidum impetravit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.

Gigas Pallas, & Styx procrearunt Scyllam, Vim, Invidiam, Poteſtatem, Victoriam, Fontes, & Lacus, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

Gigas Pyripnous, Diſs. 7. in Anthol. n. 8.

Gingrem Phœnices appellabant Adonem, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.

Gingrinæ tibiæ Phœnicum, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.

Gingrire dicuntur anſeres, Diſs. 60. in Anthol. num. 6.

Giſconem, & alios ſexcentos membratim laceratos trucidare perſuaſerunt milites mercenarios Spendius, & Matho Diſs. 51. in Thuc. n. 9.

Glacie concretum flumen antequã tranſeant Vulpes, quare aures admoveant Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Gladiatores etiam committebantur in convivijs, Diſs. 3. in Liv. n. 13.

Gladiatores dari prohibuit Conſtantinus, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.

Gladiatores etiam pugiles dicuntur, Diſs. 12. in Anthol. n. 2.

Gladiatores, qui non timide ferrum iugulo recipiebant, facilè miſericordiam conſequebantur; ſecus qui mortem reformidabant, Diſs. 23. in Eurip. n. 7.

Gladiatores non dabantur primo die Quinquatruum, ſed ſolùm reliquis quatuor diebus, Diſs. 30. in Liv. n. 38.

Gladiatores quare decertarent Saturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 52.

Gladiatores dare biennio, quo quis petiturus erat magiſtratum, aut petiverat, nemini licebat Ciceronis lege, Diſs. 89. in Cic. n. 4.

Gladiatorias conditiones ſibi eligebat Fauſtina uxor Antonini Philoſophi, Diſs. 25. in Anthol. n. 22.

Gladiatorios congreſſus inter ſe ediderunt quidam elephanti, Diſs. 39. in Cic. n. 5.

Gladiatorum uſus in funeribus reprehenditur, Diſs. 27. in Eurip. n. 9.

Gladiatorum ſpectaculum immane, & flagitioſum, Diſs. 10. in Anthol. n. 9. 11.

Gladiatorum in ludo quot vices pugnaverit mittendo regius, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Gladij maculas cruentas abſtergebant occidentes in capite interfecti, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.

Gladium, qui harpe vocabatur, Thraces invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Glandibus veſci deſierunt homines reperto hordeo, Diſs. 41. in Virg. n. 11.

Glandibus veſcebantur priſci homines, Diſs. 30. in Cic. n. 4.

Glaphyra excellens Aulœdus, Diſs. 59. in Anthol. n. 2. Diſs. 61. in Anthol n. 1.

Glareanus refellitur, Diſs. 3. in Thucyd. num. 8. Diſs. 7. in Liv. n. 1. ſeqq.

Glareanus Dionyſium Halicarnaſſeum graviorem Livio dicit, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.

Glauce Citharistria a cane adamata fuit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.

Glauciæ ſurores quando extiterunt, Diſs. 22. in Liv. n. 7.

Glaucippus pater Hyperidis, & filius eiuſdem Glaucippus orationes conſcripſit, Diſs. 76. in Cic. n. 5.

Glaucus cum Diomede ob hoſpitium detrectavit certamen, Diſs. 12. in Eurip. n. 3.

Glaucus victor ſacri certaminis epulum dabat, & Simonide egreſſo conclave corruit, & cadavera Simonides locorum memoriâ cognovit, Diſs. 87. in Cic. n. 5.

Gleba ne extra ſulcum caderet, cavebatur in condendis urbibus, Diſs. 23. in Liv. n. 6.

Gleba interiecta ſeſe occultare pullos docent perdices, ut aucupes fallant, Diſs. 38. in Cic. n. 6.

Glebam ignitam Solem eſſe Anaxagoras exiſtimavit, Diſs. 11. in Anthol. n. 4. Diſ. 2. in Eurip. n. 6. Diſs. 3. in Eurip. n. 6.

Glebam candidam ſimillimam albo lapidi, ex quo ſortes conſtabant, quibus Poſteri Herculis diviſerunt Peloponeſum, immiſit Creſphontes, ut ſibi Meſſana contingeret, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.

Globis cœleſtibus ſingulis præeſt Bacchus, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Globo quare inſiſtat fortuna, Diſs. 81. in Anthol. n. 3.

Globoſam Terræ figuram exprimebant templa Veſtæ rotunda, Diſs. 31. in Liv. n. 29.

Globum abieciſſe fortunam, quum ad Romanos pervenit, dicit Plutarchus, Diſs. 86. in Anthol. n. 5.

Globus conſecratus erat Fortunæ, & Nemeſi, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.

Gloria contemnenda eſt, Diſs. 33. in Anth. n. 6.

Gloria rerum geſtarum quor perdiderit, Diſs. 41. in Anthol. n. 8.

Gloria quanta fuerit victorum in Sacris certaminibus, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 25. in Thucyd. n. 2. 3.

Gloria Miltiadis ex trophæo Marathonio excitabat Themiſtoclem a ſomno, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.

Gloria immortalis quocumque artificio comparari poteſt, Diſs. 90. in Cic. n. 2.

Gloriæ comparandæ facilis ratio erat in celebritate Olympicâ, Diſs. 2. in Anthol. n. 21.

Gloriæ ſuæ utpote æmulum Pompeium libenter carpit Cæſar, Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.

Gloriari in iuventute partam qui amiſerint in ſenectute, Diſs. 64. in Anthol. n. 5. 7. 8.

Gloriam omnium nationum Græci ſibi facilè vindicabant, Diſs. 75. in Anthol. n. 3.

Gloriam, quam meruerunt aliqui viri, aſſequuti non ſunt, Diſs. 76. in Cic. n. 1.

Gloſſis manuſcriptis Iſidori facetus idem ponitur, ac eloquens, Diſs. 27. in Cic. n. 5.

Glycera flores nectendo certabat cum Pauſia pingente flores, Diſs. 35. in Anthol. n. 2.

Gnathena meretrix faceriſſima, Diſs. 27. in Cic. n. 7.

Gnidiam Venerem Praxitelis quidam inceſtavit,

vit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Gnoſtici putaverunt non Deum, ſed animam fabricaſſe mundum, Diſs. 19. in Thucyd. n. 2.
Golgos oppidum Cypri Veneri ſacrum, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.
Gonatas appellatus eſt Antigonus, qui Demetrio Poliorcetæ ſucceſſit, Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Gordianus Imperator quum triumphaturus eſſet, occiſus eſt a Philippo, Diſs. 24. in Anthol. num. 4.
Gordianus ſenior primus togam pictam, & tunicam palmatam habuit, Diſs. 22. in Liv. n. 20.
Gordianus elephantis triumphare cogitabat, ſed morte impeditus eſt, Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Gordius in exilium eiecit Adraſtum filium, quum fratrem ſuum imprudentèr occidiſſet, qui a Crœſo expiatus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Gorgas ideſt *terribilis* dicitur Iuno, Diſs. 26. in Virg. n. 1.
Gorgias Leontinus non fuit orator, ſed eloquentiæ Doctor, Diſs. 9. Cic. n. 8.
Gorgias Leontinus ſtatuam ex auro dono Delphos miſit, Diſs. 10. in Cic. n. 4.
Gorgias Leontinus primus de quacumque re propoſitâ auſus eſt diſceptare ex tempore, Diſs. 28. in Cic. n. 3.
Gorgonem Meduſam interfecit Perſeus, cuius capite prolato hoſtes in lapides convertebat, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Gortynen præterlabitur flumen, quod Lethe dicitur, Diſs. 83. in Anthol. n. 18.
Gothi ducti ſunt in triumpho ab Aureliano, Diſs. 25. in Liv. n. 19.
Gracchi ſeditionem concitavit Livius Druſus, & querebatur ne quidem pueru ſibi forias contigiſſe, Diſs. 1. in Cic. n. 2. in eâ non multum ſanguinis effuſum, Diſs. 2. in Cic. n. 7.
Gracchi, & Apuleij in ſeditionibus L. Marcio Philippo Conſuli oppoſitus fuit M. Livius Druſus, Diſs. 17. in Cic n. 8.
Gracchi licet nimis pervicaces, boni civis officio non defuerunt, Diſs. 35. in Cic. n. 2. 3.
Graccho neminem pleniorem, nec uberiorem in dicendo Cicero exiſtimat, Diſs. 51. in Cic. num. 3.
Gracchorum potentia, Diſs. 11. in Cic. n. 6.
Gracchus lege ſacratâ ſtatuit de ætate militum, Diſs. 11. in Eurip. n. 26.
Graculus formoſam adoleſcentem adamavit, Diſs. 22. in Cic. n. 61.
Gradibus ad thorum nuptialem aſcendebatur, Diſs. 90. in Thucyd. n. 13. *Vide. Gradus.*
Gradivi ſimulacrum haſtam habebat, Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Gradu preſſo ut hoſtes expectarent, quare Pompeius militibus præceperit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.
Gradus quot longitudinis obtineat Sera urbs, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.
Gradus, per quos homines initiabantur, Diſs. 59. in Anthol. n. 12. *Vide. Gradibus.*
Græca Vrbs dicitur Roma; Neapolis, & aliæ, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Græcæ linguæ expertem Ciceronem aliqui immerito exiſtimarunt, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Græcam quamlibet rempublicam potentiâ ſuperabant Carthaginienſes, Diſs. 44. in Thuc. n. 1.
Græcarum litterarum ſtudioſus fuit Paris, Diſs. 19. in Anthol. n. 4. Diſs. 27. in Virg. n. 5.
Græcarum litterarum ductus didicit elephas, Diſs. 39. in Cic. n. 5.
Græcas mulieres duas, & duos Gallos ſub terrâ defoderunt Romani tribus Veſtalibus corruptis, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20.
Græcas comœdias conſcripſit Germanicus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3.
Græcas litteras didicit ſenex Cato maior, poſtquam egregius imperator extitiſſet, Diſs. 5. in Cic. n. 6. Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Græci duces poſt expeditionem troianam perierunt, aut exularunt, Diſs. 16. in Eurip. n. 19.
Græci habentes ætatem militiæ dicunt, [illegible], Diſs. 11. in Eurip. n. 25.
Græci devictis Perſis Nemeſim effinxerunt e marmore, quod illi, ut trophæum ſtatuerent, attulerant, Diſs. 18. in Eurip. n. 12.
Græci veteres non multum a Barbaris differebant, carebant litteris, & univerſam ſapientiam a Barbaris acceperunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8. Diſs. 17. in Eurip. n. 1. Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 2. & ſeqq. ſed quia eloquentiâ præſtiterunt; ideo inventores omnium habentur, Diſs. 9. in Thucyd. num 8.
Græci immolabant homines, Diſs. 17. in Eurip. num. 4.
Græci minora præmia virtuti tribuerunt, quàm Romani, Diſs. 20. in Eurip. n. 11.
Græci quæ præmia tribuerint diverſis ducibus, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Græci plus honorarerunt milites, quam duces, Diſs. 20. in Eurip. n. 10.
Græci Tyrannorum interfectoribus plurimos honores tribuerunt, & doctiſſimis viris, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Græci fuerunt ingrati, & aliquantum inhumani, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Græci reprehendendi ſunt, quòd tantum ſtudium in ludis adhibuerint, Diſs. 2. in Anthol. num. 10.
Græci reprehendendi ſunt, quod ceſtibus uterentur, Diſs. 12. in Anthol. n. 2.
Græci faciunt idem principium æſtatis, & hiemis, ac Latini; non autem veris, Diſs. 65. in Anthol. n. 5.
Græci eandem ſyllabam, & longam, & brevem frequenter faciunt, Diſs. 56. in Anthol. n. 12.
Græci Xerxe profligato ſibi Athenienſes præfecerunt, qui illos tributum pendere quotannis imperarunt, quod in Inſulâ Delo depoſuerunt, deinde ad bellum Peloponeſiacum uſi ſunt, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.
Græci largiùs bibebant, Diſs. 65. in Anthol. num. 20. 21.
Græci impoſtores vocabantur Chriſtiani, quia pallio uterentur, Diſs. 84. in Anthol. n. 18.
Græci libenter omnium nationum gloriam ſibi vindicant, Diſs. 75. in Anthol. n. 3.
Græci quum nimiùm ludicris indulgerent, a Macedonibus devicti ſunt, Diſs. 2. in Anthol. n. 10. Diſs. 6. in Anthol. n. 18.

Græ-

Græci non inhoneſtam ſaltationem exiſtimabant, Diſs. 18. in Anthol. n. 6.
Græci quomodo Themiſtoclis conſilio Perſas devicerint, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. 5.
Græci numerabant annos a victoribus in Olympicis ludis, Diſs. 2. in Anthol. n. 1. Diſs. 23. in Liv. n. 1.
Græci in ſuas laudes effuſiſſimi, Diſs. 7. in Anthol. n. 7. Diſs. 35. in Thucyd. n. 2.
Græci ſtolidos appellabant piſces, Diſs. 19. in Anthol. n. 5.
Græci otio dediti erant, Diſs. 28. in Anth. n. 6.
Græci barbam radere ceperunt Alexandri ætate; antea tondebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Græci poëtæ quare Meropes appellent homines, Diſs. 44. in Anthol. n. 6. & Diſs. 58. in Cic. n. 2.
Græci cuiſdam argutum dictum ad Marcum Antonium, Diſs. 45 in Anthol. n. 7.
Græci veteres nunquam arma deponebant, Diſs. 49. in Anthol. n. 7.
Græci alios contemnebant, Diſs. 35. in Thuc. n. 2. Diſs. 47. in Cic. num. 11.
Græci bellum Troianum, & Perſicum omnibus alijs anteponebant, Diſs. 2. in Thucyd. num. 3. Diſs. 47. in Thucyd. num. 12. 13. 15. Diſs. 56. in Thucyd. n. 15. Diſs. 22. in Eurip. num. 12. 13.
Græci Scriptores cur non narraverint res Hebræorum, Diſs. 3. in Thucyd. n. 7.
Græci Toxarin, & Anacharſin cur tantopere celebrent, quòd in Græciam venerint ad mores Græcorum perdiſcendos, Diſs. 3. in Thuc. n. 8.
Græci ſæpe peregrinis, & exulibus ob eorum divitias Regnum detulerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Græci, poſtquam Alexander Perſas vicit, non ampliùs barbaros Macedones, ſed Græcos reputarunt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 7. Diſs. 9. in Thucyd. n. 2.
Græci linguam Romanam condiſcebant, Diſs. 8. in Thucyd. n. 10.
Græci an fuerint auctores philoſophiæ, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6.
Græci ſacrificarunt ventis, ideo ipſis ſecundi perflarunt, adverſi Perſis, Diſs. 44. in Thucyd. num. 5.
Græci maioribus præmijs afficiebant ludicras artes, quàm graves, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Græci glorioſum putabant adoleſcentulos plurimos amatores habere, Diſs. 19. in Thuc. n. 6.
Græci in convivijs ad citharam canebant, Diſs. [illegible] in Thucyd. n. 9.
Græci an comburerent cadavera, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Græci quare ante thalamum alligarent piſtillum, & cribrum in nuptijs præferrent, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.
Græci, & Troiani poſt excidium Troiæ multas urbes condiderunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Græci Magnam Græciam tenuerunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 7.
Græci primas urbes in Sicilia condiderunt Syracuſas, & Leontinos, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.
Græci tentorium Hieronis in Olympicis ludis pene deiecerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Græci putabant Neptunum eſſe cauſam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.
Græci optimo conſilio ſuadebant Dario, ut exercitum divideret, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.
Græci quincto die luſtrabant infantes, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Græci nullam maiorem victoriã ad Salamina contra Xerxem obtinuerunt, Diſs. 2. in Eurip. n. 4.
Græci quum aliquem alicuius eſſe dicunt, ſignificare volunt eſſe illius filium, Diſs. 7. in Eurip. n. 9.
Græci litteras docuerunt Romanos, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Græci reprehendunt Italos propter luxum, Diſs. 17. in Liv. n. 3.
Græci templa appellarunt τεμένη, & ἄλση Diſs. 19. in Liv. n. 4.
Græci fuerunt primi coloni Romæ, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Græci inſtaurare noluerunt Templa, quæ incendit Xerxes, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Græci annum trecentorum quinquaginta quatuor dierum conſtituerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 4. 74. octavo quoque anno nonaginta dies intercalabant, quos in tres menſes diſtribuebant, ideo octavus quiſque annus quindecim menſes habebat, Diſs. 30. in Liv. n. 4.
Græci excellentiam, & magnitudinem imparis appellatione ſignificant, Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Græci primum diem menſis Superis dicarunt; ſecundum Inferis, Diſs. 30. in Liv. n. 14.
Græci nomine Ἑστία ſignificant focum, & domum, Diſs. 31. in Liv. n. 23.
Græci rhetorem vocant, quem Latini oratorem dicunt, Diſs. 4. in Cic. n. 2.
Græci oratores appellabant Politicos; legem profitentes Pragmaticos, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Græci rationem, & orationem eodem modo appellant, Diſs. 16. in Cic. n. 4.
Græci piſces ἔλλοπας dicunt, quia muti ſunt, Diſs. 39. in Cic. n. 7.
Græci, qui ſummis laudibus Ciceronem extulerunt, Diſs. 47. in Cic. n. 11.
Græci vocant Amphiſcios eos, quibus meridianæ umbræ modò ad ſeptentrionem, modò ad meridiem cadunt, Diſs. 70. in Cic. n. 5.
Græci ſua dumtaxat mirantur, Diſs. 35. in Thucyd. n. 2. Diſs. 47. in Cic. n. 11.
Græci artes ignobiles Banauſos vocant, Diſs. 89. in Cic. n. 1. *Vide. Græcis.*
Græci Theſin appellant, quam Cicero propoſitum dicit, & quam Cauſam dicit, Græci hypotheſim appellant, Diſs. 92. in Cic. n. 5.
Græcia cur ante bellum Troianum non valde opibus abundaret, Diſs. 12. in Eurip. n. 14.
Græcia duos Alcibiades ferre, non poſſe dicebatur, Diſs. 20. in Eurip. n. 19.
in Græciâ natum non eſſe Bacchum aliqui tradiderunt, Diſs. 45. in Anthol. n. 3.
Græcia dicta eſt Hellas ab Hellene Deucalionis filio, Diſs. 2. in Anthol. n. 2. Diſs. 8. in Thucyd. n. 1. 4.

Digitized by Google

Græcia antiquâ ſolâ Achaiâ continebatur, Diſs. 8. in Thucyd. n. 3.
Græcia Magna dicta eſt Italiæ pars a Græcis, Diſs. 17. in Liv. n. 1.
Græcia Magna ob luxum reprehenditur a Græcis, Diſs. 17. in Liv. n. 3.
Græcia attrita fuit bello Peloponeſiaco, nec unquam vires recuperavit, ſed in Macedonum poteſtatem venit, Diſs. 9. in Cic. n. 4.
Græcia in libertate floruit ſtudijs litterarum, ſecus in ſervitute, Diſs. 9. in Liv. n. 4. Diſs. 69. in Cic. n. 6.
Græciæ civitates, quæ præter Athenas, cives præclaros infectatæ ſunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 21. 22.
Græciæ totius graviſſimum concilium erant Amphictyones, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.
Græciæ principatum Epaminondas Thebanis vindicavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 3. 21.
Græciæ principatu quadraginta annis Athenienſes potiti ſunt poſt devictos Perſas, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.
Græciæ principatum Lacedæmonij licet Agide Rege obtinuiſſent, tamen eum puniverunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.
Græciæ urbs nulla magnitudine cum Syracuſis comparari poterat, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Græciæ libertatis fundamentum quare a Pindaro dicatur Artemiſium, Diſs. 30. in Anthol. n. 4.
Græciæ larem appellavit Athenas oraculum Apollinis, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.
Græciæ rebus non compoſitis bellum Perſis intulit Ageſilaus, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.
Græciæ imperium recuſarunt Athenienſes Xerxe offerente, ne Græciæ ſervitutem imponerent, Diſs. 51. in Thucyd. n. 5.
Græciæ imperium Leuctricâ clade mille ſeptingentis cæſis amiſerunt Lacedæmonij, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.
Græciæ, quæ Magna vocatur, Reſpublicas adminiſtrabant Pythagorei, Diſs. 9. in Cic. n. 12.
Græciâ aggreſſus Themiſtocles veneno ſibi mortem conſcivit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3. Diſs. 4. in Thucyd. n. 2.
Græciam Pericles perturbavit propter amorem Aſpaſiæ, Diſs. 15. in Anthol. n. 22.
Græciam totondiſſe comam ad ſepulcrum eorum, qui ad Salamina ceciderant, dixit Orator, Diſs. 27. in Anthol. n. 6.
Græciam quo exercitu Xerxes invaſerit, Diſs. 30. in Anthol. n. 2. 3.
Græciam pacavit Alexander, antequam exercitum in Aſiam traijceret, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.
Græciam proſpera fortuna evertit; adverſa extulit, Diſs. 1. in Liv. n. 5.
Græciam Romani devictâ Carthagine laceſſiverunt, Diſs. 22. in Virg. n. 2.
in Græciam nullus Barbarorum præter Anacharſin philoſophiæ causâ venit, Diſs. 74. in Cic. n. 5.
Græcis facilè erat innoteſcere, ſi ſpecimen artis ſuæ edidiſſent in Olympijs, Diſs. 2. in Anthol. n. 11.
Græcis Troiam obſidentibus Palamedes Solis defectum prædixit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3.
Græcis permittentibus, quod Troiani unam rem tollerent, Aeneas patrem ſuſtulit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Liv. n. 3.
Græcis religio erat aliquid ſuſcipere terræmotibus contingentibus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.
a Græcis originem ducit Roma, Diſs. 14. in Liv. n. 1.
Græcis Helenus indicavit fore, ut potirentur Troiâ, ſi raperent Palladium, Diſs. 14. in Liv. num. 5.
cum Græcis bellum diu geſſit Aeneas poſt captam Troiam, Diſs. 14. in Liv. n. 6. Diſs. 6. in Virg. num. 8.
Græcis ſervientes omnes Romanos liberavit T. Quinctius Flaminius, Diſs. 29. in Liv. n. 3.
Græcis litteras Cadmus attulit, Diſs. 14. in Cic. num. 8.
Græco ſermone eloquentiam doceri conſtituit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 3.
Græco, & Latino ſermone res Romanas ſcripſit Poſtumius Albinus, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Græco ſermone res Romanas ſcripſit Cincius Alimentus, Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Græcorum proverbium in aulœdos, & citharœdos; Diſs. 63. in Anthol. n. 1.
Græcorum vanitas, & levitas a Plinio ſæpe arguitur, Diſs. 5. in Anthol. n. 1. Diſs. 8. in Thucyd. n. 7.
Græcorum Virgines honeſtæ non intererant convivijs, ſecus apud Romanos, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 22.
Græcorum prophetam Divus Paulus appellat Epimenidem, Diſs. 67. in Anthol. n. 1 Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Græcorum templa quare incendit Xerxes, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 77. in Anthol. num. 7 Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Græcorum urbes omnes Prytaneum, & in eo ignem perpetuum habebant, Diſs. 69. in Anthol. n. 5.
Græcorum opes attrivit Philippus prœlio Cheroneo, Diſs. 84 in Anthol. n. 7.
Græcorum proprium eſt pallium, ſicut toga Romanorum, Diſs. 84 in Anthol. n. 11.
Græcorum peſſimos Lycurgus accepit Lacedæmonios, & optimos effecit, Diſs. 53. in Anthol. n. 4.
Græcorum iudicium, qui arma Achillis Ulyſſi conceſſerunt, an ſit improbandum, Diſs. 27. in Anthol. n. 21 & ſeqq.
Græcorum nomen opponitur nomini *Barbarorum*, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2.
Græcorum coloniæ multæ, Diſs. 8. in Thucyd. num. 5.
Græcorum primi Æginetæ pecuniæ uſum oſtenderunt, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Græcorum fabulas averterunt Romani a ſacris ſuis, Diſs. 34. in Virg. n. 1.
Græcorum virtus, qui amiſſo Cyro duce in Patriam reverterunt Xenophontis ductu, Diſs. 1. in Liv. n. 7. Diſs. 74. in Cic. n. 4.
Græcorum fidem carpunt Comici, Diſs. 5. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Græcorum decem millia vicerunt centumviginti Per-

ti Perſarum Myriadas, Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Græcorum leges præ duodecim tabularum legibus contemnit Cicero, Diſs. 8. in Liv. n. 5.
Græcorum vallum minùs quàm Romanorum tutum erat, Diſs. 9. in Liv. n. 5.
Græcorum legatos hoſpitio excepit Antenor, Diſs. 16. in Liv. n. 3. & a furore Troianorum ſervavit, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Græcorum aſpiratio ſæpe mutatur a Latinis in litteram V conſonam, Diſs. 15. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 22.
Græcorum duodecim, aut tredecim inſignes oratores recenſentur, Diſs. 6. in Cic. n. 1.
Græcorum quid quiſque in geometria inveniſſet, oſtendit Eudemus, Diſs. 15. in Cic. n. 4.
Græcorum gymnaſia, quòd Scipio crepidatus celebraret, reprehenditur, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Græcorum oratorum nonnulli virtutibus deſtituti fuerunt, Diſs. 34 in Cic. n. 3.
Græcorum communi iudicio, ut permitterent litem de principatu Athenienſibus, & Lacedæmonijs Ariſtides perſuaſit, Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Græcorum Auctorum opera, quæ Cicero in latinum ſermonem vertit, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Græcorum libertati imminentibus Macedonibus oratores ferè omnes extiterunt, Diſs. 77. in Cic. n. 1.
Græcorum oratorum verſionem ſe exercendi causâ maximè approbat Cicero, Diſs. 86. in Cic. n. 3.
Græcos eſſe ſemper pueros dicebat Plato, quòd nulla monimenta vetuſtatis haberent, Diſs. 6. in Thucyd. n. 15. Diſs. 15 in Eurip. num 1. Diſs. 8. in Liv. n. 1.
Græcos univerſos nunquam Homerus appellavit Hellenas, Diſs. 2. in Anthol. n. 2. Diſs. 8. in Thucyd. n. 1. 3.
Græcos victos fuiſſe a Troianis quidam tradiderunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 5. Diſs. 16. in Eurip. n. 52. 16. & ſeqq. Diſs. 14. in Liv. n. 2.
Græcos Proceres Tyndaros iureiurando obſtrinxit bellum geſturos adversùs eum, qui Helenam rapuiſſet, Diſs. 15. in Eurip. n. 3.
Græcos auctores eſſe gentis Romanæ argumentum Dionyſij Halicarnaſſei infirmum eſt, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 15. in Thucyd. n. 10.
Græcos Horatius appellat unctos, hoc eſt palæſtris utentes, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.
Græcos ſedato gradu prœlium ineuntes Homerus inducit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 55. ex quo colligitur illum magis comprobaſſe morem Lacedæmonum, quàm aliarum gentium, Diſs. 57. in Thucyd. n. 55.
Græcos irritata Pallas ſtupro Caſſandræ perdidit, & Nauplius ignem proferens ſcopolis alliſit, Diſs. 39. in Virg. n. 8. 9.
Græcos ſine pretio Dionyſius dimiſit, Pœnos autem victos non niſi magnâ mercede liberavit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.
Græcos imitatus Numa ad Lunæ curſum annum accommodavit, & duodecim menſes conſtituit, Diſs. 30. in Liv. n. 4.
Græcos non habere vocem, quæ inepto reſpondeat, exiſtimavit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Græcum, & Græcam Romani defoderunt ad placandam iram Deorum, Diſs. 17. in Eurip. n. 8.
Græcum vinum in pretio habitum, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Græcus ritus ſacrificandi in quo differret a ritu Albano, ſeu Romano, Diſs. 9. in Anthol. num. 9. *Vide Græca.*
Graminea corona dabatur ei, qui exercitum ab hoſtibus obſeſſum liberaſſet, Diſs. 5. in Anthol. n. 6.
Grammatica, & Grammatiſtica in quo diſſonant, Diſs. 6. in Cic. n. 2.
Grammatica quomodo definiatur, Diſs. 6. in Cic. num. 3.
Grammaticam Dionyſius iunior e ſolio deiectus docuit, Diſs. 78. in Anthol. n. 3.
Grammaticam Moyſes primus invenit, Diſs. 14. in Cic. n. 8.
Grammaticam callebat Aratus, Diſs. 72. in Cic. num. 3.
Grammaticam callebat Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Grammatici diſtinguunt Italos ab Italiotis, & Siculos a Sicelioti, Diſs. 8. in Thucyd. n. 4.
Grammatici tradunt Theſpin inventorem fuiſſe tragœdiæ, Diſs. 6. in Eurip. n. 2.
Grammatici immerito reprehendunt Homerum, quòd vocalium concurſu nimia utatur, Diſs. 6. in Eurip. n. 15.
Grammatici ſtultiores ſunt medicis, Diſs. 3. in Virg. n. 7.
Grammatici primi Apollodorus, Eratoſthenes, & Praxiphanes Homero iuniores, Diſs. 8. in Cic. n. 2.
Grammatici Ariſtophanis Elephas rivalis fuit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Grammaticorum quorundam ſuperbia, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Grammaticorum ars quàm difficilis ſit, Diſs. 6. in Cic. n. 2. 8.
Grammaticorum pretia ingentia, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Grammaticos Poëta Græcos vocat ἀκανθοβάτας, & ἀκανθολόγους Diſs. 1. in Anthol. n. 5.
Grammaticus vetus facetum dicit eum eſſe, qui verbis facit, quod vult, Diſs. 27. in Cic. num. 5.
Grandinem imminentem vates quidam avertere dicuntur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.
Granditatem orationi addit Periphraſis, Diſs. 7. in Virg. n. 4. & ſeqq. oris hiatus, Diſs 6. in Eurip. num. 14. Diſs 14. in Virg. n. 5. & colliſio litterarum, & copula *Et* repetita, Diſs. 54. in Virg. n. 5.
Granicum ad amnem Perſas aggreſſus eſt Alexander diſſuadente Parmenione, Diſs 52. in Thucyd. n. 4.
Granis tritici, & gallinâ quomodo Jamblichus uſus fuerit ad dignoſcendum futurum Imperatorem, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Granius, & Aelius Novanſiles Deus putaverunt eſſe Muſas, Diſs. 19. in Virg. n. 3.
Granius Equitum Romanorum facetiſſimus, Diſs. 27. in Cic. n. 6.
ex Grano Ilicis Aquifoliæ conficitur Coccus, Diſs. 25. in Eurip. n. 23.

Gra-

Grati non ſumus ijs, qui nobis Cœlum patefecerunt, Diſs. 11. in Anthol. n. 4.
Gratiano imperante Conſules utebantur veſte palmatâ, Diſs. 22. in Liv. n. 20.
Gratianus dono miſit Auſonio tunicam, in qua intextus erat Conſtantius, Diſs. 28. in Liv. num. 12.
Gratias dextrâ quare Apollo gerat, lævâ ſagittas, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Gratias agere Dijs coacti ſunt Romani, quum Cæſar devictis Pompeij Liberis tot civium millia interfeciſſet, Diſs. 25. in Liv. n. 7.
Gratijs ut ſacrificaret, Plato admonebat Xenocratem, Diſs. 14. in Anthol. n. 3.
Gratijs, Horis, & Baccho Panyaſis tribuit primam potionem, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Gratitudo quorundam animalium in homines, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 6. 7.
Graves terræ eſſe dicuntur ſcelerati, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Gravidam bovem, quam fordam nuncupabant, mactabant in Fordicidiis, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Gravidam ex ſe puellam amator dixit, ne immolaretur, Diſs. 10. in Virg. n. 7.
Graviorem Livio Dionyſium Halicarnaſſeum dicit Glareanus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Gravitate nequid indignum committeret, Phocion a petendo magiſtratu abſtinuit, Diſs. 88. in Cic. n. 5.
Gravitatem cum facetijs coniunxit Craſſus, quod difficillimum eſt, Diſs. 16. in Cic. n. 5.
Greges ovium exanimati ſunt ob terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.
Greges caprarum accedentes ad hiatum vocem diverſam emittebant, & ſic inventum eſt oraculum Delphicum, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.
Gremio Liviæ gallinam roſtro laureum ramum tenentem deiecit aquila, Diſs. 28. in Liv. n. 11.
in Gremio Iovis Capitolini triumphantes deponebant laureum ramum, quem geſtaverant, Diſs. 28. in Liv. n. 11.
in Gremium Nemeſeos volavit Iuppiter in cicnum mutatus inſequente Venere in aquilam converſâ, & eam vitiavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Grues ad veſcendum ex Thraciâ advehebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Grues in Indis laſcivibant, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Grues cuneo facto volantes ventis obſiſtunt, Diſs. 38. in Cic. n. 8.
Gruum, & Pygmæorum prœlia Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Gubernaculum navis tribuerunt Fortunæ Antiqui eius inconſtantiam ſignificantes, Diſs. 81. in Anthol. n. 5. 6.
Gubernator Hannibalis Pelorus, & ab eo interfectus, & ſepultus an Peloro nomen dederit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.
Gubernatore ſpoliatæ navi ſimilis eſt animus ebriorum, Diſs. 65. in Anthol. n. 26.
Gubernatorem Cæſar in tempeſtate timere vetuit ſuæ fortunæ fidens, Diſs. 80. in Anthol. n. 1.
Guſto, tactuque homines ſuperare beſtias univerſas putat Adamantion, Diſs. 37. in Cic. n. 6.
Guſtum acutiſſimum habet Protogeuſta animal Indicum, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Guttus quid ſit, Diſs. 84. in Anthol. n. 16. & ad quid eo uterentur, Diſs. 84. in Anthol. n. 17.
Gyges maximè dives fuit, Diſs. 7. in Thucyd. num. 5.
Gygis divitiæ, qui poſt Midam primus Barbarorum dona Delphos miſit, Diſs. 33. in Anthol. num. 7. 8.
Gymnas, & Gymnaſium unde dictum ſit, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.
Gymnaſia frequentare laudabile erat, Diſs. 16. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Gymnaſia etiam habebant ambulationes, Diſs. 22. in Cic. n. 3.
Gymnaſia Græcorum quòd Scipio crepidatus celebraret, reprehenditur, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Gymnaſia tria erant Athenis, Academia, Lyceum, & Cynoſarges, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2. Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Gymnaſiarcha miſit hominem, ut Carneades vocem compeſceret, Diſs. 63. in Cic. n. 6.
Gymnaſium, quod vocabatur Cynoſarges, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Gymnici ludi enervarunt bellicam virtutem, Diſs. 85. in Cic. n. 6.
in Gymnicis ludis non tibiâ, ſed tubâ canebatur, Diſs. 60. in Anthol. n. 20.
Gymnoſophiſtæ Indorum ſapientes, quòd nudi philoſopharentur, ita appellati, Diſs. 51. in Anthol. n. 3. Diſs. 14. in Cic. n. 4. 6.
Gymnoſophiſtæ caſtitatem ſervabant, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

H

HAbitabant in ſpeluncis Troglodytæ, in paluſtris Scythæ, Diſs. 81. in Cic. n. 6.
Habitabat Romulus caſam paſtoralem, Diſs. 23. in Liv. n. 9.
Habitare montes, & ſilvas cur poëtæ Muſas fingant, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.
Habitare pomœrium nefas erat, Diſs. 23. in Liv. num. 10.
Habitari, & urbibus frequentari Continens citiùs cepit, quàm inſulæ, Diſs. 55. in Thucyd. num. 2.
Habitarunt Atticam ſemper iidem, Diſs. 4. in Thucyd. n. 7. Diſs. 11. in Eurip. n. 10.
Habitatione viri, & mulieris ſimul per annum uſu matrimonium contrahebatur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 4.
Habitatores inſularum antiquitus quare eſſent immunes, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. 6.
Habitatores Atticæ ſemper iidem fuerunt propter eius ſterilitatem, Diſs. 11. in Eurip. n. 10.
Habitatores, quorum umbræ meridianæ modò ad meridiem cadunt, amphiſcij a Græcis nuncupantur, Diſs. 70. in Cic. n. 5.
Habitu militari erant Penates, Diſs. 15. in Virg. num. 4.
Habitu meretricio Deas Eleuſinias vidit in ſom-

nis

nis Numenius, quum interpretari vellet ſacra Cereris, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.

Habitus hiſtrionum, Diſs. 6. in Eurip. n. 6. & ſeqq. & n. 12. & ſeqq.

Habitus imaginis Plutonis, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.

Habitus iudicum in Nemeæis erat atratus, Diſs. 6. in Anthol. n. 5. *Vide Veſtis.*

Hadrianus aſperitatem Sabinæ uxoris ferre non poterat, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.

Hadrianus multas provincias, quas Traianus imperio adiecerat, Barbaris conceſſit, Diſs. 24. in Anthol. n. 5. Diſs. 1. in Liv. n. 11.

Hadrianus ſibi templa dedicavit, Diſs. 24. in Anthol. n. 7.

Hadrianus pacem a quibuſdam pecuniâ redemit, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.

Hadrianus primus Cæſarum barbam aluit, Diſs. 42. in Anthol. n. 8. *Vide. Adrianus.*

Hadriatici Maris. *Vide Adriatici Maris.*

Hædos ſacrificari poſſe exiſtimavit Pythagoras, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. *Vide. Hædinis.*

Hæmus Oeagrius dictus eſt ab Orpheo, Diſs. 73. in Anthol. n. 6.

Hæna carmen de Ciceronis obitu compoſuit, Diſs. 49. in Cic. n. 5.

Halcyonei ſerenitatem prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Halitibus terræ conſtare lacteam viam credidit Ariſtoles, Diſs. 32. in Liv. n. 24.

Halitus peſtiferos emittentes ſpeluncas Charonea appellantur, Diſs. 8. in Eurip. n. 9. Diſs. 82. in Anthol. n. 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 18.

Halyattei opes, Diſs. 33. in Anthol. n. 7.

Hamadryades quare hoc nomine appellentur, Diſs. 36. in Virg. n. 1.

Hammon Iuppiter colebatur, quia fugiens Thyphœum in arietem converſus ſit, Diſs. 52. in Anthol. n. 7.

Hammonis in contemptum putavit Cornelius Tacitus Iudæos immolare arietem, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.

Hammonis ſacerdotes ad ſacra utebantur fonte, qui in aree regiâ manabat, Diſs. 28. in Thuc. n. 3.

Hammonis filium ſe credi voluit Alexander, Diſs. 41 in Thucyd. n. 3.

Hammonis oraculum ceſſaverat tempore Iuvenalis; Diſs. 77. in Anthol. n. 6.

Hammonis Iovis templum minimè magnificum erat, nec dives, Diſs. 40. in Thucyd. n. 4.

Hannibal Fabij agro pepercit, ut eum ſuſpectum civibus redderet, ille autem agrum Reipublicæ donavit, ut ſe ſolveret ſuſpicione, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.

Hannibal Romanis ſpem ſalutis adimere noluit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12.

Hannibal Antiocho dicebat, quod Romani erant inſuperabiles extra Italiam, Diſs. 45. in Thucyd n. 5. ſuadebat, ut uteretur Italiæ viribus contra Italiam, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.

Hannibal Romam capere poterat, ſed noluit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 3.

Hannibal nullum unquam vulnus accepit, & laudatur, quòd ab oſtentatione virtutis abfuerit, Diſs. 28. in Anthol. n. 8.

Hannibal condidit Pruſam urbem in Bithyniâ, Diſs. 73. in Anthol. n. 3.

Hannibal quanto impetu Italiam invaſerit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.

Hannibal nondum exacto triennio quatuor Romanorum exercitus fuderat, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.

Hannibal nullam urbem obſidere voluit, ne tereret tempus, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.

Hannibal cum nullo Imperatore conferendus eſt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.

Hannibal fuit poſt Thucydidem ducentis triginta annis, & an Pelorum appellaverit a gubernatore, Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.

Hannibal proſperâ fortunâ corruptus eſt, Diſs. 1. in Liv. n. 4.

Hannibal Romanos captos iniurioſè tractavit, Latinos ſine mercede dimiſit, Diſs. 9. in Liv. num. 8.

Hannibal profligandus licet ſupereſſet, tamen triumpharunt Claudius Nero, & Livius Salinator, Diſs. 25. in Liv. n. 5.

Hannibal Phormionem præſente ſe præcepta militiæ tradentem irriſit, Diſs. 46. in Cic. n. 8. Diſs. 74. in Cic. n. 1. 2.

Hannibal temerarius fuiſſet, ſi Alpes nullâ humanâ ope tranſcendi potuiſſet, Diſs. 61. in Cic. n. 7.

Hannibal quoties incepto fruſtratus deſtitit, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

ab Hannibale captos cives redimere noluerunt Romani, & maluerunt uti ſervis, Diſs. 4. in Liv. num. 2.

Hannibale devicto Romani Philippo Macedoniæ Regi bellum indixerunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5.

Hannibalem tradere Romanis noluit Pruſias hoſpitij iura veritus, Diſs. 16. in Liv. n. 1.

Hannibali ſe coniungens Philippus Rex Macedoniæ quomodo ad pacem faciendam coactus ſit a Romanis, Diſs. 44. in Thuc. n. 4.

Hannibali comparari poteſt Amilcar, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4.

Hannibali ſemper fidi fuerunt Campani, & Brutij, quia veniam deſperabant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8.

Hannibalis partes ſequuti ſunt primi Brutiani; ideo tanquam ſervi magiſtratuum erant, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.

Hannibalis reſponſum Antiocho interroganti de exercitu, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3. *Vide. Annibal.*

Hannonem, quod leonibus manſuefactis uteretur, eiecerunt ex urbe Carthaginienſes, Diſs. 22. in Anthol. n. 1.

Hannoni inviſus erat Mutines propter virtutem militarem, Diſs. 51. in Thucyd. n. 2.

Hannonis Carthaginienſis libros de agriculturâ non evolvunt agricolæ, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Harioli conſulebantur ante tempus ludorum, Diſs. 20. in Cic. n. 8. 9.

Harmoniam Phrygiam, Mixophrygiam, & Mixolydiam invenit Marſyas, Doricam Thamyris, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 5.

Harmoniarum plura genera invenit Olympus

Myſus, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Harmonie Minervæ peplum fabricavit egregiâ picturâ inſignem, Diſs. 25. in Eurip. n. 19.
Harmodius, & Ariſtogiton non Hippiam tyrannum interfecerunt, ſed eius fratrem Hipparchum, Diſs. 50. in Eurip. n. 13. Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Harmodius, & Ariſtogiton Peplo intexebantur, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.
Harpali pecuniâ corruptus eſt Demoſthenes, Diſs. 76. in Cic. n. 6.
Harpalicen Vacca nutrijt, Diſs. 18. in Liv. n. 4.
Harpaſti ludus dicebatur ſaltatio, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.
Harpedonactæ vocabantur philoſophi Aegyptiorum, Diſs. 14. in Cic. n. 6.
Harpen genus gladij invenerunt Thraces, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Harpyiæ dictæ ſunt Furiæ a Virgilio, Diſs. 18. in Thucyd. n. 8.
Harpyiæ erant iuxta imaginem Plutonis, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.
Haruſpicinam invenerunt Etruſci, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 9.
Haruſpicinam oſtendit Tages, Diſs. 42. in Thucyd. n. 5.
Haſdrubal iniuſtè interfecit Regem Tagum, Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Haſta pro ſceptro antiquitus Reges utebantur, Diſs. 11. in Eurip. n. 15.
Haſtâ armata erat Venus Paphia, Diſs. 55. in Anthol. n. 6.
Haſta Deorum ſimulacris addebatur, quæ ſi moveretur, prodigij loco habebatur, Diſs. 11. in Eurip. n. 15.
Haſtâ cælibari diſcriminabantur crines novæ Nuptæ, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.
Haſta *Caris* dicebatur a Sabinis, Diſs. 25. in Virg. n. 4.
Haſta quare tribuatur Iunoni, Diſs. 25. in Virg. num. 4. 7.
Haſta pro ſimulacro Martis antiquitus apud Romanos habebatur, Diſs. 55. in Virg. n. 6.
Haſtam ſolam adorabat Cæneus, Diſs. 50. in Anthol. n. 1.
Haſtam babebant effigies Principum, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Haſtam ut ferre non poſſent, remos poſſent, Aeginetis pollices abſciderunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thuc. n. 10. Diſs. 38. in Thuc. n. 1.
Haſtam tenebat Palladium, Diſs. 16. in Virg. n. 2.
Haſtam pro Deo colere hoſpites cogebat Cæneus, Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Haſtas puras militibus donabant, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Haſtas manibus tenebant Penates Troiâ advecti, Diſs. 55. in Virg. n. 4.
Haſtas motas eſſe quum apud Livium nunciatur, accipiendum eſt de haſtis Deorum, Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Haſtas adorabant Veteres, Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Haſtatorum duomillia præcedebant Cyrum, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Haterius quum Tiberij genua amplecteretur, Tiberiuſque concidiſſet, pæne eſt a militibus interfectus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 7.
Hebe Iuventutis Dea nupſit Herculi Poſt mortem Diſs. 7. in Anthol. n. 2. Diſs. 84. in Anthol. num. 4. Diſs. 17. in Eurip. n. 3. Diſs. 23. in Eurip. n. 2.
Hebe ſignificat etiam pubem, Diſs. 7. in Anthol. n. 2.
Hebe Dijs ad pocula miniſtrat, quia nunquam ipſi conſeneſcant, Diſs. 7. in Anthol. n. 2.
Hebe rapto Ganymede munus ſuum amiſit, Diſs. 28. in Virg. n. 6.
Hebetes ſunt pituitâ abundantes, Diſs. 59. in Eurip. n. 17.
Hebetes ſunt Thebani, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Hebræi philoſophis non caruerunt, Diſs. 14. in Cic. n. 6.
Hebræis Grammaticam primus Moyſes oſtendit Diſs. 14. in Cic. n. 8.
Hebræorum res cur ab alijs ſcriptoribus narratæ non ſint, Diſs. 3. in Thucyd. n. 7.
Hebræorum annus eodem modo, ac Græcorum, continebat duodecim Lunæ periodos, & trecentos quinquaginta quatuor dies, Diſs. 30. in Liv. n. 74.
Hebrum fluvium ſignificare nolens Virgilius dixit Strymonem, Diſs. 22. in Anthol. n. 9.
Hebrus fluvius rapidus non eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 9.
Hecademus heros nomen dedit Academiæ, Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Hecatæus Mileſius hiſtoriæ ſuæ nomen inſcripſit, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2. 3. Diſs. 1. in Virg. num. 1.
Hecates victima canis; ideo illam Lycophron vocat *κυνοσφαγῆ θεὰν* Mænides, & multi pariter illius victima ſunt, Diſs. 30. in Liv. num. 28.
Hecatomben, vel bovem immolaſſe Pythagoram ob repertum problema geometricum veriſimile non eſt, Diſs. 21. in Anthol. n. 5.
Hecatomben quum faciebant Imperatores Romani, centum leones, aut aquilas ſacrificabant, aut alias feras, Diſs. 21. in Anthol. n. 8.
Hector Achillem interfecit, non eſt interfectus ab Achille, Diſs. 16. in Eurip. n. 16. Diſs. 14. in Liv. n. 2.
Hector tenuit unum ex novem principatibus Imperij Priami, Diſs. 11. in Eurip. n. 10.
Hectoris filij an in urbe Scepſi cũ Aſcanio regnaverint, Diſs. 15. in Liv. n. 4. an ex Ida monte Æneam depulerint, Diſs. 15. in Liv. n. 5.
Hectoris cadaver a Priamo combuſtum tradit Homerus, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Hecuba cuius filia fuerit, Diſs. 7. in Eurip. n. 9.
Hecuba in ſomnis futura prævidebat, Diſs. 19. in Eurip. n. 1.
Hecuba facem parare ſibi viſa eſt, quum Paridem eſſet paritura, Diſs. 19. in Eurip. n. 1. Diſs. 27. in Virg. n. 4.
Hederâ contextam coronam Bacchus primus invenit, Diſs. 35. in Anthol. n. 8. ideo medicinæ peritus cenſebatur, Diſs. 35. in Anthol. num. 8.
Hederâ pro Cauſia, & Diademate Macedonico ſumpta Antigonus ſe Liberum Patrem appelpellari iuſſit, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.

He-

Digitized by Google

Hederâ cingebantur in ſacris Hyacinthijs Lacedæmones, Diſs. 47. in Anthol. n. 6.
Hederâ terebantur ad eliciendum e lignis ignem, Diſs. 49. in Thucyd. n. 3.
Hedera convenit non ſolùm Baccho, ſed etiam Apollini, Diſs. 47. in Anthol. n. 6.
Hedera veſtiebantur arbores, Diſs. 25. in Cic. n. 7.
Hedera coronabantur potantes, & poëtæ, Diſs. 65. in Anthol. n. 1. Diſs. 78. in Anthol. n. 4.
ex Hedera Veteres conficiebant pocula; ideo Ciſſibia appellabant, quia Græcè κισσὸς hedera dicitur, Diſs. 75. in Cic. n. 4.
Hederam comedentes cervi phalangij morſibus medentur, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Hegeſias dixit Templum Dianæ Epheſiæ eâ nocte conflagraſſe, qua natus eſt Alexander, quia Diana puerperio Olympiadis occupata incendio reſtinguendo vacare non potuerit, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Hegeſias mortis laudes conſcripſit, Diſs. 28. in Cic num. 4.
Hegeſilai ſucceſſor Carneades, Diſs. 63. in Cic. num. 5.
Hegetoris Theſſali filia Aganice quomodo perſuaſerit ſe vim habere Lunæ e Cœlo deducendæ, Diſs. 10. in Thucyd. n. 8.
Helena rapta non fuiſſet, niſi rapi voluiſſet, Diſs. 15. in Eurip. n. 3.
Helena a Paride rapta non fuit, ſed a Patre Illi iuſtis nuptijs copulata, Diſs. 26. in Eurip. num. 12. & ſeqq. Diſs. 14. in Liv. n. 2. Diſs. 34. in Virg. n. 3.
Helena mortuo Paride nupſit Deiphobo, Diſs. 26. in Eurip. n. 14. Diſs. 14. in Liv. n. 5.
Helena an fuerit cauſa belli Troiani, Diſs. 25. in Anthol. n. 22. Diſs. 15. in Eurip. n. 3.
Helena an nata ſit ex Ledâ, an ex Nemeſi, Diſs. 16. in Eurip. num. 2. & ſeqq. an ex Pyrrho, Diſs. 26. in Eurip. n. 4.
Helena quare ex ovo nata dicatur, Diſs. 16. in Eurip. n. 5. Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Helena nondum nubilis rapta fuit a Theſeo, Diſs. 36. in Anthol. n. 1. Diſs. 16. in Eurip. n. 6.
Helena nata dicitur ex ovo, quod ex Lunâ deciderat, Diſs. 6. in Anthol. n. 3. Diſs. 16. in Eurip. n. 4.
Helena an violata fuerit a Paride, & Troiam advecta, Diſs. 16. in Eurip. n. 7. 8.
Helena fruſtra vino medicamentum miſcuit, ut ægritudinem tolleret, Diſs. 14. in Anthol. n. 2.
Helena reprehenditur ab Electra, quòd in funere Clytemneſtræ parciùs crines afferret, Diſs. 27. in Anthol. n. 7.
Helena oſtendens papillas nudas delinivit Menelaum, qui eam occidere volebat, Diſs. 53. in Anthol. n. 5.
Helena impudica non fuit, & a Proteo Menelao inviolata reſtituta eſt, Diſs. 16. in Eurip. n. 7. Diſs. 17. in Eurip. n. 4. Diſs. 34. in Virg. n. 3.
Helena Inſula, ubi primùm Paris Helenam compreſſit, Diſs. 26. in Eurip. n. 9. Diſs. 34. in Virg. n. 3.
Helena poëtria bellum Troianum ſcripſit, a qua multa Homerus mutuatus eſt, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. num. 4. Diſs. 33. in Virg. num. 3.
Helenæ coniugium mortuo Paride expetebant Deiphobus, & Helenus, Diſs. 14. in Liv. n. 5.
Helenæ causâ bellum gerere non indignum putabant Troiani ſenes, ſed tamen illam reddendam cenſebant, Diſs. 15. in Eurip. n. 7. 8.
Helenæ reddendæ ſemper auctor fuit Æneas, Diſs. 6. in Virg. n. 7.
Helenus Troianus in Greciâ regnavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 19. Diſs. 14. in Liv. n. 2.
Helenus vaticinabatur, Diſs. 19. in Eurip. n. 11.
Helenus cum Deiphobo de Helenæ coniugio certans victus eſt, Diſs. 14. in Liv. n. 5.
Helenus indicavit Græcos capturos Troiam, ſi Palladio potirentur, Diſs. 14. in Liv. n. 5.
Heliades filiæ Solis, Diſs. 36. in Anthol. n. 3.
Heliæa forum, tribunal, concio, Diſs. 36. in Anthol. num. 3.
Helice everſa eſt, quòd ſupplices ab arâ Neptuni abducti trucidati fuerint, Diſs. 77. in Anthol. n. 4. Diſs. 15. in Thucyd. n. 11. Diſs. 34. in Thucyd. num. 1. Diſs. 48. in Thucyd. num. 3. 7. 28.
Helicon fluvius abſorbetur a terrâ, & deinde rurſus erumpit, & dicitur Baphyras, Diſs. 73. in Anthol. n. 2. averſatus eſt mulieres occidentes Orpheum, Diſs. 73. in Anthol n. 2.
Heliconii Neptuni templum, Diſs. 25. in Thucyd. num. 11. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3 Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Heliocaminus quid ſit, Diſs. 36. in Anthol. n. 3.
Heliogabalus ſaltitavit in honorem Syriæ Deæ, & ut ſaltarent primores coëgit, Diſs. 18. in Anthol. n. 4.
Heliogabalus Elephantis vehebatur, Diſs. 24. in Anthol. n. 4.
Heliogabalus notatur, quòd calidis, frigidiſque unguentis lavaretur, Diſs. 34. in Anthol. n. 5.
Heliogabalus piſcinis nonniſi unguento delibutis natavit, Diſs. 34. in Anthol. n. 7. Roſis convivas ſuffocabat, Diſs. 35. in Anthol. n. 9.
Heliogabalus maximè reprehendebatur, quòd veſtem Syriam induit, Diſs. 13. in Thucyd. num. 4.
Heliogabalus in Tiberim proiectus eſt, Diſs. 23. in Eurip. n. 4.
Heliogabalus interdum canes, leones, tigres, & cervos iunxit ad currum, Diſs. 18. in Liv. n. 4.
Heliogabalus calceis gemmas inſerebat, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Heliotropium etiam nubilo Cœlo ad Solem ſe convertit, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Hellanicus unus ex primis hiſtoricis ante Herodotum fuit, Diſs. 11. in Liv. n. 5. Diſs. 54. in Cic. n. 3.
Hellanodicæ appellabantur decem iudices certaminum Olympicorum, Diſs. 2. Anthol. n. 9.
Hellas primùm dicta eſt Phthiotis, quæ eſt Theſſaliæ pars, deinde Græcia univerſa, Diſs. 2. in Anthol. n. 2. Diſs. 8. in Thucyd. n. 1. 4.
Helle dicitur vecta ab Ariete, quia forte navi ita appellatâ vecta fuerit, Diſs. 23. in Anthol. n. 6.
Helleborum ſumpſiſſe fertur Carneades confutaturus placita Chryſippi, & Stoicorum, Diſs. 59. in Cic. n. 1. Diſs. 63. in Cic. n. 7.

Hellenas nunquam Græcos univerſos Homerus appellavit, Diſs. 2. in Anthol. n. 2. Diſs. 8. in Thucyd. n. 1. 3.

ad Hellene Deucalionis filio dicta Hellas Phthiotis Diſs. 2. in Anthol. n. 2. Diſs. 8. in Thucyd. num. 1. 4.

Helleſpontum quum traiecit Alexander, ſeptuaginta talenta habebat, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.

Helleſpontum Xerxes ponte coniunxit, Diſs. 30. in Anthol. n. 2.

Helleſpontum, Phrygiam, & Lesbum continebat imperium Priami, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.

Helluo librorum dicebatur Cato, Diſs. 86. in Cic. n. 4.

Helluones putabantur popæ, qui erant ſacrificuli, ideſt ſacrificiorum miniſtri, Diſs. 45. in Virg. n. 1.

Helyſiorum camporum deſcriptionem deſumpſit Virgilius ex Platonis Phædone, Diſs. 7. in Eurip. n. 2. 3. *Vide. Elyſium.*

Helyſium ubi ſit, Diſs. 76. in Anthol. num. 14. & ſeqq.

Hemina condidit annales, Diſs. 11. in Liv. n. 2.

Hemiopi genus quoddam tibiarum, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.

Hemiſphærium, in quo eſt polus antarcticus, quidam eſſe Inferos putant, Diſs. 10. in Eurip. n. 9.

Hemiſtichium Arati citat D. Paulus, Diſs. 72. in Cic. n. 4.

Hemitonium eſſe dimidium toni Ariſtoxenus prodidit, Diſs. 71. in Cic. n. 4.

ab Henetis habuerunt originem Veneti, Diſs. 15. in Liv. n. 2. Diſs. 17. in Virg. n. 1.

Henetos Paphlagoniæ populos eſſe ex Homero habetur, Diſs. 15. in Liv. n. 2. *Vide. Eneti.*

Henetos Antenore duce Patavium condidiſſe ferunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

Henetus Amiſus appellata eſt, in cuius regione equæ, vel mulæ præſtantiſſimæ naſcuntur, Diſs. 15. in Liv. n. 2.

Heniochæ Iunoni ſacrificabant deſcenſuri in antrum Trophonij, Diſs. 26. in Virg. n. 2.

Henrici Glareani calumniæ in Livium refelluntur, Diſs. 7. in Liv. n. 1. & ſeqq.

Hephæſtii montes in Lyciâ ignibus ardent, Diſs. 31. in Liv. n. 25.

Hephæſtion tradit Homerum ab Helenâ multa mutuatum eſſe, Diſs. 11. in Liv. n. 4.

Hephæſtion apud Photium tradit murem imponendi ſepulcris leones ab Hercule originem duxiſſe, Diſs. 32. in Anthol. n. 10. Darium equam nutriviſſe, Diſs. 18. in Liv. n. 4. Olympiadem cum milite, qui Draco dicebatur, concubuiſſe, Diſs. 18. in Liv. n. 10.

Hephæſtion coronavit Patrocli ſepulcrum, Diſs. 32. in Anthol. n. 6.

Hephæſtionem Patroclo comparabat Alexander, Diſs. 12. in Eurip. n. 13.

Hephæſtionis in honorem Alexander ludos exhibuit, in quibus tria millia hominum decertarunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 1.

Hephæſtionis in funere decem millia talentorum impendit Alexander, Diſs. 23. in Thucyd. num. 1.

Hera appellata eſt una ex urbibus Hyblis, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.

Heraclea urbs Siciliæ, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.

Heracleæ carminis cuiuſdam ſcriptorem reprehendit Ariſtoteles, Diſs. 37. in Virg. n. 3.

Heracleotis ſe tanquam ſervos dediderunt ſponte Mariandyni, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.

Heraclidæ duo Syracuſani, Diſs. 53. in Thucyd. num. 3.

Heraclidæ an Olympicos ludos inſtituerint, Diſs. 2. in Anthol. n. 5.

Heraclides Ponticus Gallos eſſe Hyperboreos tradit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5. & Romam eſſe prope Oceanum, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5.

Heraclides Ponticus exiſtimavit animam nihil aliud eſſe, quàm lucem, Diſs. 21. in Eurip. num. 5.

Heraclides Ponticus tragœdias conſcripſit, Diſs. 42. in Cic. num. 3.

Heraclion genus Panacis ab Hercule inventum, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.

Heracliti ſententia de Eclipſi Solis, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3. de Eclipſi Lunæ, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.

Heracliti ſententiam de Fato ſequuntur Stoici, Diſs. 11. in Virg. n. 3.

Heraclitus σκοτεινὸς dictus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. Diſs. 7. in Eurip. n. 6. Diſs. 30. in Virg. n. 5.

Heraclitus dixit aquam eſſe mortem animæ, Diſs. 65. in Anthol. n. 14.

Heraclitus queritur Epheſios nullum utilem civem voluiſſe, Diſs. 20. in Eurip. n. 23.

Heraclitus dixit animam eſſe ſcintillam ex ignei ſiderea decerptam, Diſs. 40. in Anth. n. 11.

Heraclitus exiſtimavit omnia ex igne conſtare, Diſs. 37. in Anthol. num. 7. Diſs. 71. in Anthol. num. 1.

Heraclitus animas humidas appellat, quæ ad generandum deſcenderunt, Diſs. 20. in Anthol. num. 6.

Heraclitus Lunam propria luce fulgere exiſtimavit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.

Heraclitus etiam in humili caſâ Deos eſſe exiſtimavit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 22. in Eurip. n. 2.

Heraclitus continuo lugebat, Diſs. 5. in Eurip. n. 1. Diſs. 26. in Eurip. n. 1. Diſs. 57. in Cic. n. 4.

Heraclitus a Rege Perſarum accerſitus eſt, ut leges Epheſijs conderet, Diſs. 9. in Cic. n. 23.

Heraclitus a Dario accerſitus ad eum proficiſci noluit, Diſs. 64. in Cic. n. 7.

Heræum Iunonis templum in inſulâ Samo, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

Heræites portus in inſulâ Samo a Iunone dictus, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

Herba a Dracone monſtrata in ſomnis Alexandro medebatur vulneratis Indorum telis venenatis, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.

Herba quadam bile ſe purgant canes, Diſs. 39. in Cic. n. 2.

Herba Agnus libidinem extinguit; ideo mulieres eam ſubſternebant in Sacris Cereris, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.

Herba porrigebatur a victis, Diſs. 5. in Anthol. num. 6.
Herba, quæ Oenanthe dicitur, Diſs. 13. in Anthol. uum. 2.
Herbæ genus Lotos, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.
Herbæ multæ ſalubres in Aegypto permixtæ ſunt malis, Diſs. 41. in Anthol. n. 5.
Herbæ, quibus ſibi medentur plurima animalia, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4.
Hrbæ quod genus eſſet Verbena, Diſs. 41. in Virg. num. 8.
Herbæ cuiuſdam radicibus victitabant quidam populi, Diſs. 30. in Cic. n. 5.
Herbas aliquas inveuit Hercules, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.
Herbis potionem conficere Germanos docuit Oſiris, Diſs. 46. in Anthol. num. 8.
Herbis, & floribus conſtabat corona ſponſarum, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Herbis victitaſſe priſcos homines Veteres exiſtimarunt, Diſs. 30. in Cic. n. 2.
Hercæo Iovi ſacra erat Ara, ad quam Priamus interfectus eſt, Diſs. 12. in Eurip. n. 9. ita dicebatur, quaſi domeſticus, Diſs. 10. in Anthol. num. 17. illius ſimulacrum tres oculos habebat, Diſs. 12. in Eurip. n. 9.
Herculaneo nodo adſtrictum erat cingulū Sponſæ, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.
Herculei lecti molles vocabantur, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Herculem ad Inferos Charon tranſportavit, ex quo in carcerē coniectus eſt, Diſ. 82. in Anth. n. 7.
Herculem ſe dici voluit Commodus, Diſs. 9. in Anthol. n. 2. Diſs. 78. in Anthol. n. 4. Diſs. 41. in Thucyd. n. 3.
Herculem Lacedæmonij, & Scythæ auctorem ſuum ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 3.
Herculem Aegyptium appellatum Nilum Photius tradit, Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Herculem, vel Herculeum quare Commodus appellaverit Octobrem, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Hercules ſuſtulit morem Latinorum mactandi homines Saturno, & Diti, Diſs. 17. in Eurip n. 5.
Hercules quinquaginta Teſthij filias conſtupravit, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Hercules in Cœlum aſcendit; umbra vero ipſius ad Inferos deſcendit, Diſs. 84. in Anthol. num 4.
Hercules unus ex Idæis Dactylis, Diſs. 2. in Anthol. num. 4. Diſs. 7. in Anthol. n. 7. Diſs. 8. in Anthol. n. 5.
Hercules an inſtituerit ludos Olympicos, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. 5.
Hercules cum Iove luctā contendit, Diſs. 2. in Anthol. n. 5.
Hercules oleaſtrum ad coronandos Victores in ludis Olympicis ex Hyperboreis attulit, Diſs. 2. Anthol. n. 6.
Hercules Olympia in honorem Pelopis celebravit, Diſs. 4. in Anthol n. 2.
Hercules interfecto Leone Nemeæo ludos Nemeæos inſtituit, Diſs. 6. in Anthol. n. 2.
Hercules magnitudine corporis reliquos homines antecellebat, quum longitudine quatuor cubitos, & pedem adæquaret, quod Pythagoras ex longitudine ſtadij Olympici deprehendit, Diſs. 6. in Anthol. n. 16.
Hercules immortalitatem aſſequutus eſt, Diſs. 7. in Anthol. n. 2. 5.
Hercules duabus, vel tribus noctibus conceptus eſt, Diſs. 7. in Anthol. n. 6.
Hercules Gallicus appellatus eſt Ogmius, Diſs. 78. in Anthol. n. 13.
Hercules ſapientiâ vitia hominum compreſſit, non viribus, Diſs. 8. in Anthol. n. 2.
Hercules quot fuerunt, Diſs. 7. in Anthol. n. 7. Diſs. 8. in Anthol. n. 1. Diſs. 46. in Anthol. n. 3. quis ex illis Iovem adverſus Titanas adiuverit, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Hercules filius Alcmenæ, quum antea Alcæus vocaretur, ſeſe iuſſit Herculem vocari, Diſs. 8. in Anthol. n. 2.
Hercules aliquis fuit voluptatibus deditus, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Hercules alter proverbium, quo utebantur Antiqui in robuſtiſſimos, Diſs. 8. in Anthol. n. 1.
Hercules quis vetuſtiſſimus ſit, Diſs. 7. in Anthol. num. 13. Diſs. 9. in Anthol. n. 6.
Hercules etiam Thebanus vorax fuit, Diſs. 9. in Anthol. n. 3.
Hercules aram maximam Iovi inventori ſacravit, Diſs. 10. in Anthol n. 25. ſeu potius Recaranus, Diſs. 7. in Anthol. n. 8.
Hercules liberavit Prometheum voluntate Iovis quum triginta annorum millibus Caucaſo illigatus fuiſſet, Diſs. 55. in Anthol. n. 6.
Hercules quum non eſſet Athenienſis, initiatus eſt parvis myſterijs, quæ dicata erant Proſerpinæ, Diſs. 39. in Anthol. n. 10.
Hercules quum ſtrangularet Leonem, amputavit illi digitum, qui ſepultus eſt addito deſuper leone, Diſs. 32. in Anthol. n. 10.
Hercules idem eſt ac Sol, Diſs. 36. Anthol. n. 6.
Hercules maiorem partem Orbis terrarum peragravit, quàm Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 2.
Hercules plura confecit in Occidente, aliqua vero etiam in Oriente, Diſs. 45. in Anthol. n. 4.
Hercules dicitur feciſſe quidquid ubique terrarum præclarum geſtum eſt, Diſs. 46. in Anthol. num. 3.
Hercules natus ex Iove, & Lyſitho quum æger oraculum conſuluiſſet, nec reſponſum accepiſſet, ſuſtulit tripodem, cepitque reſponſa reddere; ideo cum Apolline digladiatus eſt, quod certamen Iuppiter fulmine diremit, Diſs. 7. in Anthol. num. 7. Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Hercules cum Albione, & Bargione Gigantibus pugnans, quum tela non ſuppeterent, lapidum imbrem impetravit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Hercules an Motyen appellaverit a muliere Motye, quæ ipſi indicavit eos, qui boves abegerant, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Hercules an condiderit Neapolim, Diſs. 13. in Liv. num. 1.
Hercules ſexaginta annis floruit ante excidium Troiæ, Diſs. 4. in Virg. n. 2.
Hercules Pelopi ſacrificavit, Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Hercules primus exterorum initiatus eſt Sacris Cereris Eleuſiniæ, Diſs. 33. in Virg. n. 2.

Her-

Digitized by Google

Hercules quadringentis annis ante Homerum fuit Diſs. 33. in Virg. num. 2.
Hercules habuit Linum præceptorem, quem interfecit; Diſs. 33. in Virg. n. 3.
Hercules vulturum augurio gaudebat, Diſs. 59. in Liv. n. 9.
Hercules antequam in Italiam veniret, Saturno humanâ hoſtiâ ſacrificabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Hercules quum a Deo. & muliere procreatus eſſet, nothus quodammodo videbatur, Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Herculeus morbus dicitur Epilepſia Diſs. 30. in Liv. n. 24.
Herculi nupſit Hebe poſt mortem, Diſs. 7. in Anthol. n. 2. Diſs. 84. in Anthol. n. 4. Diſs. 17. in Eurip. n. 3. Diſs. 23. in Eurip. n. 2.
Herculi quum ſacrificaret Diomus, canis rapuit hoſtiæ femora; inde locus Cynoſarges dictus eſt, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Herculi omnes ludi dedicati erant, Diſs. 5. in Anthol. n. 3. Diſs. 6. in Anthol. n. 12.
Herculi comparabatur Diogenes, Diſs. 8. in Anthol. n. 1.
Herculi tempeſtatem immiſit Iuno; ideo Iuppiter eam e Cœlo deiecit, Diſs. 15. in Anth. n. 18.
Herculi comparatur maritus quoad ærumnas apud Plautum, Diſs. 15. in Anthol. n. 12. Diſs. 55. in Cic. n. 2.
Herculi non ſolùm dicatæ ſunt palæſtræ, ſed etiam Apollini, & Mercurio, Diſs. 16. in Thucyd. n. 7. Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.
Herculi Lindio convicijs ſacrificabatur, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Herculis Poſteri poſt bellum Troianum Peloponeſi imperio potiti ſunt, Diſs. 16. in Eur. n. 19.
Herculis alumni habebantur athletæ, Diſs 5. in Anthol. n. 5.
Herculis ſacris quibuſdam arcebantur feminæ, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 9. in Anth. n. 10.
Herculis, & Antæi certamen, Diſs. 7. in Anth. n. 5.
Herculis Gallici catenulæ aureæ quid ſignificent, Diſs. 8. in Anthol. n. 4. Diſs. 53. in Anthol. n. 5.
Herculis nomen ſibi aſcivit Commodus, Diſs. 9. Anthol. n. 2. Diſs. 78. in Anthol, n. 4. Diſs. 41. in Thucyd. n. 3. Diſs. 20. in Eurip. n. 11.
Herculis nomen eſt fortitudinis, et ſapientiæ, Diſs. 8. in Anthol. n. 1. 6.
Herculis nomen ſignificat aëris decus, Diſs. 9. in Anthol. n. 7.
Herculis in ſacrificijs nullum aliud numen invocabant, quia is mortalis fuiſſet, Diſs. 44. in Anthol n. 2.
Herculis Poſteris dividentibus inter ſe Peloponeſum Creſphontes immiſit glebam candidam ſimilem albo lapidi, ex quo ſortes conſtabant, ut Meſſena ſibi contingeret, Diſs. 49. in Anthol. n. 5.
Herculis genus erat Philippus, Diſ. 8. in Thuc. n. 7.
Herculis filios Aſylum condidiſſe quidam tradunt, Diſs. 25. in Thucyd. n 9.
Herculis aram Magnam complexus eſt Romulus in condendâ Vrbe, Diſs. 23 in Liv. n. 8.
ab Herculis columnis ad paludem mæoticam, & Mare Euxinum Pompeius mare a Piratis expurgavit, Diſs. 25. in Liv. n. 1. *Vide. a Columnis Herculis*
Herculis ſtatua quare præferretur triumphantibus, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Herculis Victoris templum erat in foro boario, in quo triumphantes convivabantur, Diſs. 29. in Liv. n. 6.
Herculis ſacra ſola ex peregrinis quare Romulus ſuſceperit, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Herculis ſacerdos Theſpijs erat Virgo, Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Herculis Tyrij ſacerdos habebat dignitatem maximam ſecundùm Regem, Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Herculis victima coronabatur populo, Diſs. 44. in Virg. n. 2.
Heredem populum Romanum reliquit Attalus, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Heredibus frater Stertinij medici trecenties ſeſtertiûm reliquit, Diſs. 10. in Cic. n. 2.
Hereditas Aeſopi tragœdi quàm opulenta fuerit, Diſs. 90. in Cic. n. 4.
ex Hereditate patris centum talenta Democrito obvenerunt, quæ in peregrinationes conſumpſit, Diſs. 43. in Cic. n. 5.
Heres nullius inteſtati erat ſacerdos Veſtæ, & inteſtatæ nemo heres erat, Diſs. 32. in Liv. n. 11.
Herillus auditor Zenonis ſummum bonum in ſcientiâ collocavit, ideo inter Stoicos non recenſetur, Diſs. 45. in Cic. n. 7.
Herillus quidam triplex in philoſophiâ habitus eſt Clitomachus, Diſs. 64. in Cic. n. 3.
Herma quare pro ſtolido accipiatur a Sidonio Apollinari, Diſs. 46. in Thucyd. n. 8.
Hermæ cur ſine pedibus, & manibus effingerentur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5. & quadratæ dicerentur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.
Hermæ ſepulcris apponebantur, & quid ſint, Diſs. 32. in Anthol. n. 10. *Vide. Hermas.*
Hermæum quare lucrum inopinatum vocetur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.
Hermagoras de rhetoricâ ſcripſit, nec eloquens erat, Diſs. 79. in Cic. n. 5.
Hermas detruncaſſe Alcibiades quomodo damnatus fuerit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.
Hermas Corinthij fregerunt, Diſs. 46. in Thucyd. num. 9. *Vide. Hermæ.*
Hermathenæ erant ſtatuæ Minervæ, & Mercurij, Diſs. 44. in Anthol. n. 5. Diſs. 46. in Thuc. n. 8.
Hermerota quem appellaverit Tauriſcus, Diſs. 46. in Thucyd. n. 8.
Hermias comicus apud Athenæum Stoicos vocat nugarum mercatores, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Hermione Helenæ filia, Diſs. 16. in Eurip. n. 2.
Hermodamantis Samij auditor fuit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 2.
Hermodorus Platonicus tradidit a Zoroaſtre ad excidium Troiæ annorum quinque millia defluxiſſe, Diſs. 14. in Cic. n. 2.
Hermocrates Syracuſanorûm dux exercitum recenſuit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 1. 3.
Hermogenes, quum puer eſſet, eloquentiſſimus habebatur; vir autem infantiſſimus, Diſs. 64. in Anthol. n. 5.
Hermogenes inter ſummos oratores recenſendus

non

non eſt, Diſs. 46. in Cic. n. 5.
Hermunduros bello ſuperavit Antoninus Philoſophus, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.
Herodoti fides nonnullis ſuſpecta, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Herodoti Orbis rerum humanarum, Diſs. 1. in Liv. num. 8.
Herodoto antiquiores Hiſtorici, Diſs. 54. in Cic. n. 3.
Herodotum audiens Thucydides hiſtoriam recitantem illacrimavit, Diſs. 54. in Cic. num. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Herodotus famam nactus eſt in Olympijs, Diſs. 2. in Anthol. n. 12.
Herodotus tradit Mithram eſſe Venerem, Diſs. 71. in Anthol. n. 9.
Herodotus nomen ſuum hiſtoriæ inſcripſit, Diſs. 1. in Thucyd. num. 2. 3.
Herodotus nomen Eclipſis non uſurpat, ſed eclipſim Solis noctem appellat, Diſs. 11. in Thucyd. n. 9.
Herodotus an iure pater hiſtoriæ appelletur, Diſs. 15. in Cic. n. 5. Diſs. 54. in Cic. n. 3.
Heroës ἀπὸ τοῦ ἔρωτος dicuntur, Diſs. 17. in Liv. n. 8.
Heroës nuſquam nſos eſſe cibâ memorat Homerus, Diſs. 57. in Thucyd. n. 14.
Heroibus anguis dicabatur, Diſs. 24. in Virg. num. 4. *Vide Heros.*
Heroibus foci tribuebantur, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Heroicis temporibus Reges menſas inſtruere non indecorum erat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1.
Heroicorum carminum Orpheus inventor, an Phemonoë, Diſs. 75. in Anthol. n. 4. Diſs. 74. in Anthol. n. 5. Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4.
Herondes Athenienſem otij damnatum dixit pœnas ferre libertatis, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.
Heros Hecademus, ſeu Academus nomen dedit Academiæ, Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Heroum res geſtæ Peplo gingebantur, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.
Heroum tumulos Epigrammatis decoravit Ariſtoteles, ſive alius quiſpiam, & libellum inſcripſit Peplum, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.
Heroum honoribus conſecrati ſunt Milites, qui in prœlio Marathonio ceciderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 4. *Vide Heroës.*
Heroum fortiſſimus quia fuit Hercules, ideo eius ſtatua præferebatur triumphantibus, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Heroum laudes celebrantes benevolentiam conciliare non oportet, Diſs. 25. in Cic. n. 1.
Herculi populi, qui occupaverunt Italiam, Diſs. 36. in Thucyd. n. 9.
Herum ſenem ſervus Plauti vocat vetus ſepulcrum, Diſs. 32. in Anth. n. 11. *Vide Dominus.*
Haſiodum poëtico certamine ſuperaſſe Homerum quidam tradunt; alij antiquiorem Homero faciunt Diſs. 9. in Cic. n 5.
Heſiodum eſſe poëtam Hilotarum dixit Spartanus; Lacedæmoniorum verò Homerum, Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Heſiodus reiectus eſt a Pythijs certaminibus poëtarum, quòd lyrâ canere non didiciſſet, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Heſiodus repente evaſit poëta. Diſs. 13. Anthol. n. 6.
Heſiodus novem Muſis nomina fecit, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg. n. 3.
Heſiodus an accipiat ſæculum pro anno, Diſs. 30. in Liv. n. 77.
Heſiodus ſcutum Herculis luſit, Diſs. 3. in Virg. num. 6.
Heſperia unde Italia dicta ſit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6. unde Hiſpania, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.
ab Heſpero Græcorum deducitur Veſper Latinorum, Diſs. 15. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 22.
Heſperus adamavit Hymenæum, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.
Heſperus pulſus ab Atlante fratre, & Italiâ potitus an ei nomen Heſperiæ dederit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.
Heſtia apud Græcos ſignificat focum, & Domum, Diſs. 31. in Liv. n. 23. 26.
Hexagoni figuram quare apes elegerint in efficiendis cellis, Diſs. 39. in Cic. n. 3.
Hexametris quatuor plus capere lapides ſepulcrales nolebat Plato, Diſs. 30. in Anthol. n. 7.
Hexametrum carmen quis invenerit, Diſs. 74. in Anthol. n. 1. Diſs. 75. in Anthol. n. 4. 5.
Hiare dicuntur hiſtriones tragici, Diſs. 5. in Eurip. n. 11.
Hiare ſignificat elato orationis genere uti, Diſs. 6. in Eurip. n. 13. 15.
Hiatus, qui ſpiritum fatidicum emittebat, erat in eo loco, ubi Tripus oraculi Delphici collocatus erat, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.
Hiatus oris addit orationi maieſtatem, Diſs. 6. in Eurip. n. 54. Diſs. 14. in Virg. n. 5.
Hiatus terræ extitit Syllâ proficiſcente ad bellũ ſociale, ex quo ignis erupit uſque ad Cœlum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17.
Hiatus duorum millium in Meſopotamiâ patefactus eſt a terræmotu, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22
Hiberi ducti ſunt in triumpho ab Aureliano, Diſs. 35. in Liv. n. 19.
Hibernia an terræmotibus quatiatur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Hiceſius Iuppiter unde ſic dictus, Diſs. 19. in Anthol. n. 17. Diſs. 23. in Anthol. n. 1. 2. Diſs. 25. in Thucyd. n. 2. Diſs. 22. in Eurip. n. 2. 3. an ſit idem, ac Xenius, Diſs. 22. in Eurip. num. 13. 14.
Hieme, an æſtate ludi Nemeæi celebrarentur, Diſs. 6. in Anthol n. 6.
Hieme cælibes nudi forum circuibant ſibi convicium facientes apud Lacedæmonios, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.
Hieme, & æſtate eandem veſtem induebant pueri ſpartani, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.
Hieme ſævâ Germani ſagis, aut libris arborum integebantur, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
Hiemem non habere Hyperboreos, licet ſub polo habitent, tradit Plinius, Diſs. 77. in Anthol. n. 13.
Hiemem ſignificat fabula Adonis, Diſs. 10. in Eurip. n. 11.

Hie-

Hiemem, & æſtatem ortu, & occaſu oſtendunt Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 4.

Hiemem anni magni fuiſſe diluvium quidam opinati ſunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11.

Hiemem exprimebat albus color unius ex factionibus aurigarum in ludis Romanis, Diſs. 20. in Cic. n. 1.

Hiemi comparatur ſenectus, Diſs. 42. in Anthol. n. 3. Diſs. 30. in Liv. n. 34.

Hiemis, & æſtatis principium idem apud Latinos, & Græcos; veris autem diverſum, Diſs. 65. in Anthol. n. 5.

Hiera inſula emerſit e mari, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.

Hierapoli urbe Aſiæ ſunt ſpeluncæ, quæ peſtiferos halitus emittunt, Diſs. 8. in Eurip. n. 9.

Hiero Navem ingentem fabricavit, & onuſtam frumento dono miſit Regi Aegypti, quum fame laboraret, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.

Hiero vetuit cives inter ſe loqui, quare ſignificabant, quæ vellent geſtu, Diſs. 17. in Anth. n. 2.

Hiero, quum a Pœnis ad Romanos deſciviſſet, ipſis fidelis fuit nonaginta annos, quos vixit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 1. cauſæ iuſtæ, quibus ad defectionem motus eſt, Diſs. 51. in Thucyd. num. 2.

Hiero coluit Pindarum, Aeſchylum, & Simonidem, Diſs 3. in Eurip. n. 10. Diſs. 10. in Cic. num. 3. Diſs. 72. in Cic. n. 6.

Hieron Rex maximè prædicatur, quod Olympia curru vicerit, Diſs. 6. in Anth. n. 9. *Vide. Hieronë.*

Hierocæſareæ templum Dianæ Perſicæ, & ſpatium duorum millium paſſuum circa illud ius Aſyli habebat, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10.

Hieroglyphica varia Aegyptiorum recenſentur, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.

Hieromenia dies, an menſis diceretur, quo Nemea celebrabantur, Diſs. 6. in Anthol. n. 6.

Hieronem Syracuſanum aluerunt apes, Diſs. 18. in Liv. n. 4. *Vide. Hiero. Hieronis.*

Hieronicis revertentibus in Patriam Græci muros urbis deijciebant, Diſs. 2. in Anthol. n. 11.

Hieronis tentorium in Olympicis ludis Græci pæne deiecerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Hieronis artifex quantum vilioris materiæ in aureâ coronâ immiſcuiſſet, quum deprehendiſſet Archimedes, nudus exiluit e balneo clamans *inveni, inveni*, Diſs. 93. in Cic. n. 1. *Vide, Hiera.*

Hieronymi Syracuſarum Regis arrogantia, quòd albis equis uteretur, Diſs. 28. in Cic. n. 1.

Hieronymus Rhodius ſummum bonum in vacuitate doloris collocavit, Diſs. 45. in Cic. n. 7.

Hieronymus Arcas licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thuc. n. 3.

Hieronymus lacteam ubertatem Livij laudat, Diſs. 11. in Liv. n. 6.

Hieronymus Ciceronem plurimi fecit, Diſs. 49. in Cic. n. 8.

Hilaritatem parere debet mortis memoria, Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 33. in Anthol. n. 4.

Hilotæ accuſabant Pauſaniam ſervos publicos ad proditionem ſollicitaſſe, Diſs. 13. in Thucyd. num. 2.

Hilotæ capti a Lacedæmonijs in ſervitutem redacti ſunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.

Hilotarum poëtam eſſe Heſiodum dixit Spartanus; Homerum verò Lacedæmoniorum, Diſs. 73. in Cic. n. 3.

Hilotas quomodo tractarent Lacedæmonij, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.

Himera patria Steſichori, Diſs. 55. in Thucyd. num. 3.

Himera a quibus condita ſit, Diſs. 55. in Thucyd. num. 1.

Hinnientem Equum Iſmeniæ tibicini prætulit Ateas Rex Scytharum, Diſs. 81. in Cic. n. 7.

Hippaclides non obtinuit nuptias filiæ Regis ob imperitam ſaltationem, Diſs. 17. in Anthol. n. 10.

Hippagretæ qui dicerentur apud Lacedæmonios, Diſs. 54. in Anthol. n. 8.

Hipparchia uxor Cratetis coram populo cum viro concumbebat, Diſs. 84. in Anthol. n. 10.

Hipparchum Pythagorici ex ſuo numero eiecerunt, & ei columnam tanquam mortuo conſtituerunt, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7.

Hipparchum fratrem Hippiæ tyranni interfecerunt Harmodius, & Ariſtogiton, non ipſum Hippiam, Diſs. 20. in Eurip. n. 13. Diſs. 70. in Cic. num. 1.

Hipparchus qua ætate floruerit, Diſs. 68. in Cic. num. 3.

Hipparchus Arati phænomena commentarijs illuſtravit Diſs. 70. in Cic. n. 3.

Hipparchus, & Stoici prodiderunt animam ex igne conſtare, Diſs. 21. in Eurip. n. 5.

Hippas quid eſſet apud Athenienſes, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.

Hippaſus Metapontinus Ignem eſſe principium rerum exiſtimavit, Diſs. 71. in Anthol. n. 1.

Hippiam tyrannum non interfecerunt Harmodius, & Ariſtogiton, ſed ipſius fratrem Hipparchum, Diſs. 20. in Eurip. n. 13. Diſs. 70. in Cic. n. 1.

Hippias eloquentiſſimus famam ſibi comparavit in Olympijs, Diſs. 2. in Anthol. n. 12.

Hippias Eleus eloquentiæ doctor, non orator fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 8.

Hippias Eleus etiam artes minùs liberales ſe tenere gloriabatur, & anulum, veſtem, & calceos, quos geſtabat, ſuis manibus confecerat, Diſs. 28. in Cic. n. 7.

Hippias philoſophus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.

Hippios ideſt *equeſtris* Neptunus, Diſs. 25. in Eurip. n. 4.

Hippocentauri fraude interijt Hercules, Diſs. 7. in Anthol. n. 10.

Hippocratem, & Demetrium Phalereum quia genuit inſula Cous, Deos tuliſſe dixit Damoxenus, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.

Hippocratem pæne divinis honoribus conſecrarunt Græci, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Hippocratem Perdicca, & Artaxerxes quibus honoribus affecerint, Diſs. 10. in Cic. n. 1.

Hippocrates medicinam didiciſſe ex tabellis templi Aeſculapij dicitur a nonnullis, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.

Hippocrates plura unguenta ſanitatis tuendæ causâ recenſuit, Diſs. 34. in Anthol. n. 4.

Hippocrates an invenerit medicinæ partem, quæ

quæ Clinice dicitur, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.
Hippocrates multa in medicinâ didicit a Democrito, Diſs. 5. in Cic. n. 6.
Hippocrates facundiâ inſignis, Diſs. 41. in Cic. num. 6.
Hippocrates accerſitus ab Artaxerxe ad eum proficiſci noluit, eiuſque minas contempſit, Diſs. 66 in Cic. n. 4.
Hippocratis ætate perfecta eſt medicina, Diſs. 15. in Cic. n. 3.
ex Hippocratis prognoſticis Prognoſtica deſumpſit Nicander, Diſs. 75. in Cic. num. 2.
Hippocrenes aquâ Trœzenij Oreſtem expiarunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24. utebantur ad ſacrificia, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.
Hippodamiæ nuptias promiſit Oenomaus ei, qui ſe curru viciſſet, & quare, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Hippolyto comam conſecrabant Trœzeniæ Virgines, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.
Hippolytum perdidit Venus, quia eam aſpernabatur, Diſs. 57. in Anthol. n. 1.
Hippolytus apud Trœzenios ſepultus erat, Diſs. 66. in Anthol. n. 7.
Hippolytus Dianæ gratus fuit ob caſtitatem, Diſs. 17. in Liv. n. 9.
Hipponax irâ concitus ad condendos verſus ſe contulit, Diſs. 13. in Anthol. n. 6. Diſs. 4. in Eurip. n. 6. Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Hipponicum pugno percuſſit Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Hippopornum Diogenes vocavit iuvenem equo inſidentem deraſâ barbâ, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Hippopotamus arundinum cæſuris ſibi venam ſecat, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3. naſcitur in Nilo, Diſs. 26. in Anthol n. 5.
Hippotarum vicum exciderunt Bœotij, quòd in eo ſe recepiſſent raptores puellæ, Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Hippothori quidam tibiæ modi, quibus in admiſſura equorum utebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 14.
Hippothoum nutriit equa, Diſs. 58. in Liv. n. 4.
Hippotrophia quid eſſet, Diſs. 6. in Anthol. n. 7. Diſs. 37. in Thucyd. n. 9.
Hircani canibus voranda cadavera tradebant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10. ideo ſepulcrales dicebantur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Hircanus e Davidis ſepulcro tria millia talentorum eruit, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.
Hircanus canis qui appellabatur, Lyſimachi Regis rogo ſe dicitur inieciſſe, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.
Hirco quare donentur tragici poetæ, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.
ab Hirco dicta eſt tragœdia, Diſs. 6. in Eurip. num. 3.
Hircum, arietem, & taurum in luſtratione exercitus immolaſſe Romanos Marti tradit Dionyſius Halycarnaſſeus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.
Hircus Baccho ſacrificabatur, Diſs. 6. in Eurip. num. 4.
Hirundines pluviam ſignificât, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Hirundines quomodo nidos conficiant, Diſs. 38. in Cic. n. 8. quare rotundos conſtruant, Diſs. 39. in Cic. n. 3.
Hirundines docuerant homines ædificare Domos, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2.
Hiſpani in victu ſordidè parci ſunt, in veſtitu nimiùm ſplendidi, & ſuperbi, Diſs. 7. in Liv. num. 4.
Hiſpani quum Scipionem Africanum Regem ſalutaſſent, regnum recuſavit, Diſs. 52. in Liv. num. 7.
Hiſpania unde Heſperia dicta ſit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.
in Hiſpaniâ Elyſium collocat Homerus, Diſs. 76. in Anthol. n. 16.
in Hiſpaniâ Lamium flumen Strabo Lethen tradit appellatum, Diſs. 83. in Anthol. n. 18.
in Hiſpaniâ octo annos bellum geſſit Sertorius, quo interempto bellum redintegravit Perpenna, Diſs. 5. in Liv. n. 5.
Hiſpania ab inopiâ an dicta ſit, Diſs. 7. in Liv. num. 8.
Hiſpania antiquitus hominum frequentiâ abundabat, Diſs. 9. in Liv. n. 16.
Hiſpaniæ populi Sicani Siciliam tenuerunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9. unde ita dicti ſint, Diſs. 35. in Thucyd. n. 3.
Hiſpaniæ fretum fert optimas Murænas, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Hiſpaniæ antiqua fertilitas, & recens ſterilitas, Diſs. 7. in Liv. n. 8.
Hiſpaniam quanto tempore Scipio debellavit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.
Hiſpanienſium exercituum in ſupplementum legiones miſerunt Romani, quum Hannibal urbem obſideret, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Hiſtoria belli Troiani non eſt Dictys Cretenſis, nec Dares Phrygij, Diſs. 1. in Thucyd. n. 6. Diſs. 5. in Virg. n. 7.
Hiſtoria Herodoti famam acquiſivit in Olympijs, Diſs. 2. in Anthol. n. 52.
Hiſtoria rerum naturalium quare ex navigatione non multum incrementi recipiat, Diſs. 76. in Anthol. n. 8.
Hiſtoria Ammiani Marcellini veritate maximè præſtat, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21.
Hiſtoria Aegyptiorum tradit Paridem accepiſſe Helenam a Tyndareo, Diſs. 14. in Liv. n. 2.
Hiſtoria Aegyptiorum vetuſtiſſima, quia ab ipſis inventa eſt, Diſs. 54. in Cic. n. 8.
Hiſtoria Calliſthenis oratorio pæne more conſcripta erat, Diſs. 42. in Cic. n. 3.
Hiſtoria quomodo perfecta fuerit, Diſs. 51. in Cic. n. 5.
Hiſtoriæ etiam ſaltatione referebantur, Diſs. 17. in Anthol. n. 6.
Hiſtoriæ utilitas, & laudatio, Diſs. 6. in Thucyd. n. 1. 9. 14. 15. Diſs. 52. in Thucyd. n. 1. Diſs. 8. 9. in Liv. per tot.
Hiſtoriæ cognitione Lucullus clariſſimus Imperator evaſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſs. 74. in Cic. n. 3.
Hiſtoriæ peritis utebantur Alexander Severus, & eorum conſilio pleraque gerebat, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 6.
Hiſtoriæ pater an iure Herodotus appelletur,

Diſs. 15. In Cic. n. 5. Diſs. 54. in Cic. n. 3.
Hiſtoriæ librum unum compoſuit Theophraſtus, Diſs. 60. in Cic. n. 6.
Hiſtoriam de Italiâ conſcripſit Antiochus, Diſs. 1. in Virg. n. 1.
Hiſtoriam cœleſtem quadringentorum millium annorum ſe habere gloriabantur Chaldæi, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.
Hiſtoriam conſcribere periculoſum eſt, Diſs. 6. in Liv. num. 2.
Hiſtoriam paucorum ſæculorum quòd Græci haberent, pueri appellantur a Platone, Diſs. 6. in Thucyd. n. 15. Diſs. 15. in Eurip. n. 1. Diſs. 8. in Liv. n. 5.
Hiſtoriam Romanam qui ſcripſerint ante Livium, Diſs. 11. in Liv. n. 1. 2.
Hiſtoriã qui primi invenerint, Diſs. 51. in Liv. n. 5.
Hiſtoriam ſcribere cogitavit Cicero, Diſs. 51. in Liv. n. 5.
Hiſtoriam Livius perduxit uſque ad mortem Druſi Cæſaris; ſcilicet uſque ad annum ſeptingenteſimum quadrageſimum primum, Diſs. 11. in Liv. n. 6.
Hiſtoriam quadraginta octo millium annorum ſe habere Aegyptij affirmabant, Diſs. 53. in Liv. num. 1.
Hiſtoriam Aſſyriorum Græci a Nino inchoarunt, Diſs. 14. in Liv. n. 1.
Hiſtoriam aliqui appellabant Hyginum, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Hiſtoriam ſuam recitantem Herodotum audiens Thucydides illacrimavit, Diſs. 54. in Cic. n. 4. Diſs. 92. in Cic. num. 2.
Hiſtorias Labieni eius inimici cremandas curaverunt, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Hiſtorias Thucydidis octies tranſcripſit Demoſthenes, Diſs. 47. in Cic. n. 3. Diſs. 86. in Cic. num. 5.
Hiſtorici in exordijs attentionem conciliare ſibi debent, & docilitatem, Diſs. 2. in Thucyd. n. 1, 2. Diſs. 25. in Cic. n. 2.
Hiſtorici mirantur Alexandrum celebraſſe ſacra Bacchi, nec oppreſſum fuiſſe, Diſs. 46. in Anthol. n. 7.
Hiſtorici initio amplificant res, quas narraturi ſunt, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5.
Hiſtorici Græci dicunt exercitus exhaurire flumina ad ſignificandam eorum multitudinem, Diſs. 85. in Anthol. n. 6.
Hiſtorici an bene metiantur regiones navium curſu, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6. 8.
Hiſtorici etiam ad illuſtrandam hiſtoriam fabulis utuntur, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Hiſtorici recenſent exercitus, Diſs. 53. in Thucyd. num. 2.
Hiſtorici, qui Hiſtoriæ ſuæ nomen aſcripſerunt, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2. 3. Diſs. 1. in Virg. n. 5.
Hiſtorici ferè omnes veritatem tradituros profitentur, Diſs. 6. in Liv. n. 3.
Hiſtorici ante Herodotum fuerunt, Diſs. 54. in Cic. num. 3.
Hiſtorici celebres Latini intra annos octoginta floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 5.
Hiſtoricis conveniunt deſcriptiones regionum, Diſs. 33. in Thucyd. n. 1. Diſs. 37. in Virg. n. 4.
Hiſtoricis convenit explicare cauſas belli, quod narrant, Diſs. 7. in Thucyd. n. 1. Diſs. 20. in Virg. n. 5.
Hiſtorico more narrationes ab oratoribus faciendæ non ſunt, Diſs. 84. in Cic. n. 2.
Hiſtoricorum, & poëtarum quæ ſit differentia in enarrandis rebus geſtis, Diſs. 2. in Thucyd. num. 1. Diſs. 37. in Virg. n. 1. 4.
Hiſtoricorum more qui poëtæ inceperint ſuum poëma, Diſs. 2. in Thucyd. n. 2.
Hiſtoricorum quam plurium nomina, Diſs. 51. in Cic. n. 5. Diſs. 68. in Cic. n. 3.
Hiſtoricum tempus poſt conditas Olympiadas incepit, Diſs. 8. in Cic. n. 4.
Hiſtoricum agens Aſinius Pollio Ciceronem laudat, licet invideret, Diſs. 49. in Cic. n. 3.
Hiſtoricus Timæus natus eſt Tauromenij, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3. filius fuit Andromachi, qui Tauromenium condidit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 3.
Hiſtoricus Cremutius accuſatus quòd Brutum, & Caſſium laudaſſet, necem ſibi conſcivit, Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Hiſtoricus Cremutius Cordus eloquentiam Ciceronis divinam appellat, Diſs. 49. in Cic. n. 5.
Hiſtrio fuit Aeſchines Orator, Diſs. 79. in Cic. num. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 2.
Hiſtrio Satyrus quomodo actionem Demoſthenis, propter quam in primâ cauſâ exciderat, emendarit, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Hiſtriones coronam geſtare noluit Sophocles in morte Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. n. 12.
Hiſtriones tragici furere dicuntur a Tatiano, Diſs. 5. in Eurip. n. 11. & a Perſio hiare, Diſs. 5. in Eurip. n. 51.
Hiſtriones fæcibus ora illinebant, & ab his dicta eſt tragœdia, Diſs. 6. in Eurip. n. 3. 5.
Hiſtrioni oratorem comparavit Roſcius, Diſs. 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic. n. 3.
Hiſtrioni Andronico in diſciplinam ſeſe tradidit Demoſthenes, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Hiſtrionum veſtis, Diſs. 6. in Eurip. n. 6. 7. 12.
Hiſtrionum merces lucar appellabatur, Diſs. 6. in Eurip. n. 58.
Hiſtrionum ars difficillima, Diſs. 13. in Cic. n. 5.
Hiſtrionum, ſeu ſaltatorum ars ludicra appellatur, Diſs. 17. in Anthol. n. 4.
Hiſtrionum ars turpiſſima reputabatur, Diſs. 90. in Cic. n. 1. 2.
Hœdinis pellibus quòd lectulos ſtraviſſet Tubero, repulſam tulit, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6. *Vide. Hædos.*
Holera vendidiſſe mater Euripidis dicitur, Diſs. 2. in Eurip. n. 3.
Holocauſtum ſacrificium quid eſſet, Diſs. 41. in Virg. n. 14.
Homeri catena, quam Iovi affingit, quid ſignificet, Diſs. 10. in Anthol. n. 21. Diſs. 8. in Virg. n. 4.
Homeri Iovem reſpexit Phidias in effingendo Olympico Iove, Diſs. 11. in Anthol. n. 5.
Homeri librorum cuſtodiæ dari iuſſit Alexander unguentum Darij, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.
Homeri verſibus deterior quum Platoni viderentur ſua poëmata epica, ad ſcribendas Tragœ-

gœdias ſe contulit, Diſs. 40. in Anthol. n. 3.
Homeri ſtudioſus fuit Lycurgus, Diſs. 57. in Thucyd. num. 15.
Homeri Iliadem in nuce concluſit quidam, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. Diſs. 2. in Virg. n. 1.
Homeri verſus omnibus noti, Diſs. 6. in Virg. n. 2.
Homeri carmina abolere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 7 Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Homeri verſus nothos a legitimis ſecrevit Ariſtarchus, Diſs. 6. in Cic. n. 6.
Homeri carminibus delectantur omnes cuiuſcumque ætatis ſint, Diſs. 50. in Cic. n. 1.
Homeri poëma refertum eſt philoſophorum ſententijs, Diſs. 54. in Cic. n. 1.
Homeri verſus aliquot tranſtulit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
ad Homeri gloriam proximè acceſſiſſe Aratum tradit Suidas, Diſs. 72. in Cic. n. n. 3.
Homero longè iuniores primi grammatici, Diſs. 8. in Cic. n. 2.
Homero parem Euripidem dicit Ion, Diſs. 4. in Eurip. n. 11.
Homerum ante qui poëtæ fuerint, Diſs. 53. in Eurip. n. 2. Diſs, 33. in Virg. n. 3. Diſs. 54. in Cic. num. 4.
Homerum Græci pæne divinis honoribus conſecrarunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 54.
Homerum emendavit Ariſtoteles, & Alexandro tradidit, qui dicebatur Homerus ἐκ νάρθηκος, 6. in Cic. n. 6.
Homerum principem litterarum agnoſcit Plinius, Diſs. 8. in Cic. o 6.
Homerum doctrinarum fontem demonſtrat Plutarchus, Diſs. 8. in Cic. n. 6.
Homerum, quòd inducat Iovem tonantem, quum ningit, immerito reprehendit Scaliger, Diſs. 71. in Cic. n. 8.
Homerum eſſe poëtam Lacedæmoniorum dixit Spartanus, Hilotarum verò Heſiodum, Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Homerum civem quæ orbes ſibi vindicent, Diſs. 75. io Cic. n. 1.
Homerus cur dicat Deos accedere menſas Aethiopum, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Homerus affirmat Phlegethontem, & Stygiam paludem per Cocytum influere in Acherontem, Diſs. 83. in Anthol. num. 4.
Homerus docuit Sapientiam philoſophos, Diſs. 1. in Eurip. n. 3.
Homerus etiam fabulas eſſe Inferos innuere videtur, Diſs. 8. in Eurip. n. 5.
Homerus nonnulla mutuatus eſt a Phemonoë, Diſs. 13. in Eurip. n. 2.
Homerus quod luminibus captus eſſet, non potuit certare in Pythijs, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Homerus dum dicit πελέιας portare ambroſiam Iovi, intelligendum eſt Pleiades, non columbas, Diſs. 65. in Anthol. o. 7.
Homerus iunior unus ex ſeptem tragicis poëtis, qui Pleiades dicti ſunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Homerus facit Ulyſſem timentem mortem in mari, Diſs. 65. in Anthol. n. 55.
Homerus quare Reges ab Iove genitos appellet, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.
Homerus omnia, quæ viderat, ad fabulas transferebat, Diſs. 83. in Anthol. n. 13.
Homerus fortunam non agnovit, ſed omnia divino decretu fieri iudicavit, Diſs. 80. in Anthol. n. 6. Diſs. 13. In Virg n. 4. 6.
Homerus vini laudator, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.
Homerus fruſtra inducit Helenam miſcentem vino medicamentum, quo ægritudinem tolleret, Diſs. 14. in Anthol. num. 2.
Homerus laudat Idomeneum, quòd omnes bibendo ſuperaret, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Homerus facit animas cupidiſſimè haurire ſanguinem, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.
Homerus unguentum appellat Oleum, Diſs. 34. In Anthol. n. 5.
Homerus quare pugnantes Deos inducat, Diſs. 57. in Anthol. n. 2.
Homerus tradit in Aegypto multas herbas ſalubres eſſe permixtas nocentibus, Diſs. 41. in Anthol. num. 5.
Homerus quare Oceanum appellet patrem Deorum, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.
Homerus quare Δαῖτας ἐίσας ferè ſemper appellet, Diſs. 49. in Anthol. n. 8.
Homerus quare Thetyn rerum primordium appellet, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.
Homerus domum Menelai ſplendidam luxu facit, non aliorum, Diſs. 53. in Anthol. n. 4.
Homerus Elyſium collocat in Hiſpaniâ, Diſs. 76. in Anthol. o. 16.
Homerus nunquam nomen in ſuis verſibus ſcripſit, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3. Diſs. 1. in Virg. n. 3.
Homerus rectè inducit Achillem altercantem cũ Agamemnone, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.
Homerus nunquam univerſos Græcos Hellenas nominavit, ſed ſolùm milites Achillis, Diſs. 2. in Anthol. n. 2. Diſs. 8. in Thucyd. n. 3.
Homerus Cares Barbaros appellat, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2.
Homerus Troianos nunquam Barbaros appellavit, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Homerus quo tempore floruerit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 9. Diſs. 33. in Virg. o. 2. Diſs. 8. io Cic. num. 3. Diſs. 9. in Cic. n. 5.
Homerus in parandis convivijs ad ſimplicitatem ſui temporis reſpicit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1.
Homerus tradit Hectoris cadaver, & Patrocli combuſtum fuiſſe, Diſs. 24. in Thucyd n. 9.
Homerus inducit Græcos ſedato gradu prœlium ineuntes, ex quo colligitur, magis probaſſe morem Spartanorum, quàm aliarum Gentium, Diſs. 57. in Thucyd. n. 55.
Homerus fingit Iovem duo dolia habere, alterum bonorum, alterum malorum, Diſs. 35. in Thucyd. n. 1.
Homerus an fuerit inventor Comœdiæ, & Tragœdiæ, Diſs. 6. in Eurip. n. 1.
Homerus immeritò reprehenditur a Grammaticis, Rhetoribus, Scaligero, quòd concurſu vocalium nimis utatur, Diſs. 6. in Eurip. n. 55.
Homerus reprehenditur, quòd induxerit Achillem dicentem, ſe malle ſervire alicui vivo, quam imperare omnibus mortuis, Diſs. 7. in Eurip. n. 1.
Homerus Aegyptiorum doctrinâ eruditus erat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 8. Diſs. 48. in Thuc. n. 5.

Homerus an inducat ſolùm Achillem Cithara canentem, Diſs. 57 in Thucyd. n. 8. 9.

Homerus nuſquam memorat Heroas uſos rubâ ad accendendum prœlium, Diſs. 57. in Thucyd. num. 14.

Homerus accepit verbum μέλπεσθαι pro prœliam Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.

Homerus ſæpe celebravit Aeneam, Diſs. 6. in Virg. n. 2.

Homerus Troianos pugnando ſatiari non poſſe dixit, Diſs. 21. in Virg. n. 12.

Homerus multas ſabulas, & facta indecora Dijs narrat, Diſs. 28. in Virg. n. 3. 4.

Homerus allegorijs utitur, Diſs. 29. in Virg. n. 1.

Homerus mutuatus eſt multa ab Helenâ poëtriâ, Diſs. 13. in Eurip n. 2. Diſs. 21. in Liv. num. 4. Diſs. 33. in Virg. n. 3.

Homerus reijcitur a Platone e ſuâ Republicâ, Diſs. 34. in Virg. n. 1.

Homerus demonſtravit Philippo Phalangis inſtituendæ modum, Diſs. 9. in Liv. n. 5. Diſs. 73. in Cic. n. 3.

Homerus perfectus fuit, & an ſui operis inventor fuerit, Diſs. 21. io Liv. n. 4.

Homerus quare inducat Ulyſſem Inferos aditurũ foveam ſodientem, Diſs. 19. in Liv. n. 6.

Homerus meridiem eſſe Mundi faciem exiſtimabat, lævam partem Occidentem, dexteram Orientem, Diſs. 19. in Liv. 12.

Homerus immeritò reprehenditur a Scaligero, quòd indecora Regibus affinxerit, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Homerus imparia ſuperis, paria verò Inferis tribuit, Diſs. 30. in Liv. n. 8.

Homerus tradit Minoem Iovis diſcipulum fuiſſe, Diſs. 5. in Cic. o. 4.

Homerus agnoſcit in Neſtore dulcem orationem, in Menelao acutam, copioſam verò in Ulyſſe Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Homerus Achillem doctum a Phœnice indocit, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Homerus a quibuſdam dicitur poëtico certamine ab Heſiodo ſuperatus, Diſs. 9. in Cic. oum. 5. Diſs. 29. in Cic. n. 10.

Homerus forum illuſtrare viros tradit, Diſs. 21. in Cic. n. 1.

Homerus Ulyſſem ſolùm orbium populatorem vocat, Diſs. 35. in Cic. n. 6

Homerus queritur humanam ſtaturam in dies decreſcere, & quamplures filios eſſe deteriores patribus, paucos meliores, Diſs. 67. in Cic. num. 1.

Homerus multa tradit, quæ ad rem militarem pertinent, Diſ. 73. in Cic. n. 3.

Homerus facit Therſitem temerè ad dicendum aggredientem, Ulyſſem verò cunctanter, Diſs. 91. in Cic. u. 5.

Homine nihil eſſe ſuperbius dixit Plinius, Diſs. 40. in Thucyd. o. 1. Diſs. 25. io Eurip. u. 6.

Homine quidquid melius Antiqui Deum appellabant, Diſs. 90. in Cic. n. 8.

Hominem Deo præpoſuiſſe viſus eſt, & oraculo locum feciſſe, qui famulo ad aram confugienti nòn pepercit; pepercit autem, quum ad monumentum patris confugiſſet, Diſs. 23. in Anthol. num. 4.

Hominem ſe eſſe dicens Tiberius templum ab Hiſpanis recuſavit, Diſs. 24. in Authol. n. 6.

Hominem eſſe ut admoneret quotidie, puero mandavit Philippus, Diſs. 78. in Authol. n. 2. Diſs. 28. in Liv. u. 8.

Hominem ſe eſſe meminiſſe præcepit Pauſaniæ Simonides, Diſs. 14. in Thucyd. n. 1.

Hominem exuere difficillimum dixit Pyrrho, Diſs. 23. in Thucyd. n. 3.

Hominem eundem eſſe corpus animâ ſpoliatum arbitramur, Diſs. 23. in Thucyd. u. 3.

Hominem varijs affectibus pinxit Parrhaſius, qui populum Athenienſem repræſentaret, Diſs. 27. in Thucyd. n. 1.

Hominem eſſe triumphantem admonebat Servus, Diſs. 28. in Liv. n. 8.

Hominem, qui Platani curam haberet, reliquit Xerxes, Diſs. 12. in Cic. n. 5.

Hominem umbrâ lineis circumductâ exprimebant Ardices, & Telephanes, Diſs. 52. in Cic. n. 1.

Hominem, qui efferebatur, ſanavit Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. u. 3.

Homines in dies decreſcere quidam putaverunt, Diſs. 66. io Eurip. u. 10.

Homines terrore Inferorum deterreutur a ſubeundis pro Patria periculis, Diſs. 7. in Eur. n. 2.

Homines cupiditatibus conflictantur, ut puniantur animæ, quia Deum deſeruerunt, & in corpus deſcenderunt, Diſs. 8. in Eurip. u. 4.

Homines duabus rebus tenentur, vi ſcilicet, & voluntate, ſed validiùs voluntate, quàm vi iuxta Platonem, Diſs. 7. in Eurip. n. 7.

Homines omnes ex ovis naſcuntur, Diſs. 16. in Eurip. u. 5.

Homines trecentos Iovi Ithomatæ immolavit Ariſtomenes, inter quos Theopompus Rex Lacedæmoniorum, Diſs. 17. in Eurip. u. 4.

Homines multas artes excogitaruot, & multis etiam a Naturâ ipsâ inſtructi ſunt ad ciendam miſerationem, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 12. in Eurip. u. 12.

Homines periculis obnoxij ſunt, & ſe offerunt, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 12. in Eurip. n. 12.

Homines ærumnoſos vocat Homerus, Diſs. 24. in Eurip. n. 2.

Homines nati in Lunâ quindecuplo ſunt maiores terreſtribus, Diſs. 6. in Anthol. n. 3. Diſs. 16. in Eurip. n. 4.

Homines, qui perierunt ob dicta, aut facta in convivijs, Diſs. 65. in Aothol. n. 17. & ſeqq.

Homines futuros immortales affirmat Iulius Firmicus, niſi vis Iovis retunderetur a ſtellâ Martis, & Saturni, Diſs. 68. in Anthol. u. 13.

Homines efferatos manſuefecit Orpheus, & ideo feras duxiſſe dictus eſt, Diſs. 75. in Anthol. n. 1. Diſs. 32. in Cic. n. 7.

Homines tres capiebant arundines Indicæ, Diſs. 76. in Anthol. n. 5.

Homines inſtabilitatis rerum humanarum admonentur frequentibus urbium mutationibus, Diſs. 77. in Anthol. u. 1.

Homines ſunt ingrati ijs, qui Cœlum nobis patefecerunt, Diſs. 21. in Anthol. u. 4.

Homines ſacrificabantur Dianæ apud Tauros Scythiæ populos, Diſs. 21. in Anthol. n. 2,

Ho-

Digitized by Google

Homines naſci ſine mulierum operâ optabat Euripides, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.

Homines e cretâ finxit Prometheus, & igne Solis animavit, deinde Pandora omnia mala terris immiſit, Diſs. 15. in Anthol. n. 4.

Homines ab Epimetheo efformatos quomodo Prometheus mente inſtruxerit, Diſs. 15. in Anthol. n. 6. Diſs. 38. in Cic. n. 1.

Homines dilecti ab animalibus, Diſs. 22. in Anthol. n. 2. 3.

Homines cum belluis imperfectam quandam amicitiam contrahunt, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.

Homines ingenio dumtaxat ſuperant ceteras animantes, Diſs. 28. in Anthol. n. 4.

Homines folijs ſimiles dicit Homerus, Diſs. 32. in Anthol. n. 5.

Homines, & ceteras animantes e Terrâ genitas Phœnicum, & Aegyptiorum, & Avicennæ ſententia fuit, Diſs. 43. in Anthol. n. 8. Diſs. 4. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Cic. n. 2.

Homines ſcelerati terræ graves eſſe dicuntur; probi leves, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.

Homines quoſdam eſſe oris, & naris expertes Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.

Homines conceptos ex piſciculis natis e terrâ, & aquâ calefactis putat Anaximander Mileſius, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.

Homines multa a caſu didicerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 6. 7.

Homines Cadmo natos eſſe e terrâ unde originem habuerit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 9. Diſs. 9. in Liv. n. 6.

Homines tunc perfici videntur, quum coniugio iunguntur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

Homines conciliant convivia, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.

Homines in quo monte reparaverint Deucalion, Diſs. 34. in Thucyd. n. 4.

Homines Inter, Deoſque res pulcherrima eſt Principatus, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.

Homines, quæ cupiunt, facilè ſperant, & contra cupiunt, quæ ſperant, Diſs. 41. in Thucyd. num. 1.

Homines excellentiſſimi plerumque maiora viſibus ſperant, Diſs. 42. in Thucyd. n. 1.

Homines nihil moleſtius ferunt, quàm ſervitutem, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.

Homines quàm facilè ſperent principatum, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.

Homines ſemper maiora concupiſcunt, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.

Homines inopes victum ſolum deſiderant, ſed inopiâ pulsâ divitias, poſt honores, demum principatum, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.

Homines infimæ plebis ſolùm neceſſaria concupiſcunt, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2.

Homines cæde, vel alio facinore admiſſo luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.

Homines ſuperſtitioſi, ut animi labem deponerent, luto ſe ſe volutabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 31.

Homines qui populi ſacrificarent, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Homines bonos evadere poſt mortem bonos Genios, malos autem homines malos genios quidam crediderunt, Diſs. 35. in Virg. n. 6.

Homines efficit imprudentes fortuna, Diſs. 4. in Liv. n. 1.

Homines nihil ſciunt, niſi diſciplinâ accedente, Diſs. 7. in Liv. n. 5.

Homines inter, & ſummum Deum naturas appellabant Veteres Deos, Diſs. 17. in Liv. num. 4. 5. Diſs. 35. in Virg. num. 2.

Homines rebus proſperè geſtis obliviſcuntur humanæ fragilitatis, Diſs. 28. in Liv. n. 8.

Homines immolabantur Saturno, antequam Hercules veniret in Italiam, Diſs. 30. in Liv. n. 51.

Homines indocti quare Xyſtici appellarentur, Diſs. 21. in Cic. n. 5.

Homines quare ex arboribus natos eſſe proditum ſit, Diſs. 30. in Cic. n. 2.

Homines eloquentiæ beneficio ab agreſti vitâ receſſerunt, Diſs. 30. 31. 32. in Cic. per tot.

Homines verterunt in perniciem, quæ ad ſalutem inventa ſunt, Diſs. 34. in Cic. n. 1. 2.

Homines corſu præſtantes, Diſs. 37. in Cic. n. 1. 2.

Homines quidam vitibus præſtantes, Diſs. 37. in Cic. n. 3.

Homines guſtu, tactuque ſuperare beſtias univerſas putat Adamantius, Diſs. 37. in Cic. n. 6.

Homines an pulchritudine ſuperent animalia, Diſs. 37. in Cic. n. 7.

Homines quare Meropes a poëtis Græcis appellentur, Diſs. 44. in Anthol. n. 6. Diſs. 38. in Cic. n. 2.

Homines ſemper in deterius ferri vetus opinio eſt, Diſs. 67. in Cic. n. 1.

Homines ingenio ſingulari artes docent, quæ uſu non agnoverunt, Diſs. 73. in Cic. n. 2. Diſs. 74. in Cic. n. 2. & ſeqq.

Homines oleo uti, Deas unguento facit Homerus, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.

Homini magis naturalis eſt triſtitia, quàm lætitia Diſs. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Diſs. 26. in Eurip. num. 1. 2.

Hominibus proceriores ſtatuas effingi Lyſippus inſtituit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.

Hominibus implebant Galli ſimulacra e viminibus contexta, & ſacrificantes ſuccendebant, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Hominibus ſingulis ſinguli genij tutelæ cauſâ attributi ſunt, Diſs. 35. in Virg. n. 3.

Hominis vita eſt mors, Diſs. 27. in Anthol. n. 2. Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 40. in Thucyd. n. 8. Diſs. 8. in Eurip. n. 3.

Hominis definitio, Diſs. 36. in Virg. n. 2.

Hominis humeris allato vitulo non litabatur, Diſs. 43. in Virg. n. 6.

Hominis imago efformabatur in trophæis, Diſs. 24. in Liv. n. 2.

Hominum ingenia vigorem amittunt alia citiùs, alia ſeriùs, Diſs. 64. in Anthol. n. 5.

Hominum Societatem quæ cauſa conciliet, Diſs. 3. in Thucyd. n. 10.

Hominum vita ludo ſimilis, Diſs. 3. in Anthol. num. 1. Diſs. 80. in Anthol. n. 3. 4.

Ho-

Hominum tria millia in Honorem Hephæſtionis, Diſs. 4. in Anthol. num. 1.

Hominum prudentia exemplis augetur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 14. Diſs. 8. io Liv. n. 3. 4.

Hominom conſilia Deus in ipſorum ſalutem vertit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.

Hominum trecenta millia frumentum de publico accipiebant, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.

Hominum viginti millia veſtem ſordidam ſumpſerunt eiecto in exilium Cicerone, Diſs. 27. in Anthol. n. 5,

Hominum cædes aquâ expiari queritur Ovidius, Diſs. 53. in Thucyd. o. 25.

Hominum quinquaginta millia demerſi ſunt a mari refluente; quod terræmotu abſceſſerat, Diſs. 48. in Thucyd. n. 25.

Hominum ſcelera adeo gravare terram dixit Plinius, ut interdum terræmotus exiſtant, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.

Hominum amicitia durat etiam poſt mortē, Diſs, 21. in Eurip. n. 13. 15.

Hominum vita ſimilis ludo oſcillorū, Diſs. 53. in Thucyd. n. 26.

Hominum conſilia prava Deus in bonum vertit, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.

Huminum pectora eſſe feneſtrata, ut mali dignoſcerētur, voluiſſent Socrates, & Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.

Hominum vitam riſu dignam exiſtimavit Democritus; Heraclitus autem luctu, Diſs. 5. in Eurip. num. 1.

Hominum conſilia ſæva Deus in ipſorū perniciem vertit, Diſs. 18. in Liv. n. 7.

Hominum honoribus gaudent Dei, Diſs. 41. in Virg. n. 16.

Huminum undeviginti millia decertarunt in naumachiâ Claudii, Diſs. 3. in Liv. n. 1.

Hominum ſex millia interfecit uno die Sylla, Diſs. 5. in Liv. n. 4.

Hominum animos Deum fabricaſſe dicit Plato, corpora verò minores Deos, Diſ. 12. in Liv. n. 1.

Hominum decem millia erant circa Alexandrum, quum ius Perſis dicebat, Diſs. 21. in Liv. n. 7.

Hominum animi cognoſci non poſſunt, Diſs. 19. in Virg. n. 8.

Hominum ſeptingenta millia erant Carthagine quum exciſa eſt, Diſs. 21. in Virg. n. 1.

Hominum animi cum corpore quomodo coniungantur, Diſs. 26. in Virg. n. 7.

Hominum animas immortales eſſe tradiderunt Druydæ apud Gallos, Diſs. 13. in Cic. n. 6.

Hominum Reginam eloquentiam dixit Euripides, Diſs. 8. in Anthol. n. 4. Diſs. 25. in Cic. num. 4.

Hominum calamitates miſerans Heraclitus lugebat, Diſs. 57. in Cic. n. 4

Hominum imagines habere nefas putant Turcæ, Diſs. 81. in Cic. n. 4.

Homo ferè omnia ab animalibus didicit, Diſs, 6. in Thucyd. n. 2. 3. 4. 5.

Homo quum imperium in alios maximè appetat, & ſervitutem averſetur, pulcritudini ultro ſervit, Diſs. 15. in Eurip. n. 6.

Homo quomodo factus ſit bipes ex ſententiâ Platonis, Diſs. 30. in Virg. n. 3.

Homo vino comparatur, Diſs. 64. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

Homo primus a Deo creatus artes ad vitam neceſſarias didicit nullo magiſtro uſus, Diſs. 30. in Cic. n. 3.

Homo ratione, an oratione ceteris animantibus præſtet, Diſs. 38. in Cic. per tot.

Homogonyon Jovem fratres colebant, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Honeſtæ domui vim inferentes adoleſcentes Pythagoras ad modeſtiam mutatis tibiæ modis revocavit, Diſs. 63. in Anthol. n. 7.

Honeſtis gaudere, etiam quum animus remittitur, argumentum integritatis morum, Diſs. 3. in Liv. n. 10 & ſeqq.

Honeſtum erat apud Romanos Virgines intereſſe convivijs; ſecus apud Græcos, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 22.

Honeſtum etiam concubitum averſabantur, quæ Veſtales fuerunt, Diſs. 31. in Liv. n. 5.

Honor magnis viris habebatur aperiendo caput, Diſs. 24 in Eurip. o. 1.

Honor, & virtus ex ſe invicem oriuntur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.

Honor nullus habitus eſt morti Theſei, Diſs. 3. in Eurip. n. 15.

Hunor maior habebatur a Lacedæmonijs his, qui viciſſent conſilio, quàm his, qui armis; ſecus a Romanis, Diſs. 24. in Liv. n. 10.

Hooor, qui ſucceſſit in locum triumphi, fuit ornamentis inſigniri, Diſs. 25. in Liv. n. 8. 9.

Honor alit artes; ſententia Ciceronis eſt, Diſs. 68. in Cic. n. 6.

Honor maior eſt cognomine aliquem appellare, Diſs. 88. in Cic. n. 1.

Honorabant multos dies Antiqui, Diſs. 42. in Anthol. n. 1.

Honoratiorem locum apud Inferos conſequebātur initiati myſterijs Cereris, Diſs. 39. in Anthol. n. 8. 14.

Honore ſummo dimittit Plato e ſuâ Republicâ Homerum, Diſs. 34. in Virg. n. 1.

Honore Scævolæ Aſia feſtos dies inſtituit, quos Mucia appellavit, Diſs. 17. in Cic. n. 1.

Honorem, ſeu magiſtratum ſignificat purpura, Diſs. 22. in Liv. n. 11.

Honores, qui habiti fuerunt ſingulis bello præſtantibus, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. & ſeqq.

Honores, qui a liberis civibus conferuntur magnî faciendi, Diſs. 20 in Eurip. n. 10.

Honores inuſitati Neroni decreti ſunt a Senatu propter interfectam matrem, Diſs. 20. in Eurip. n. 11.

Hoaores a Græcis tributi diverſis ducibus, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.

Honores maiores militibus, quàm ducibus tributi ſunt a Græcis, Diſs. 20. in Eurip n. 13.

Honores habiti doctiſſimis viris a Græcis, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Honores acquiſiti an concilient veros Amicos, Diſs. 79 in Anthol. n. 2. & ſeqq.

Honores ut maturiùs conſequerentur, quidam citius militiæ nomina dabant, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.

Honores quot perdiderint, Diſs. 41. in Anthol. num. 8.

Honores non tribuebantur his, qui labores iuveni-

Digitized by Google

nibus præſcriptos apud Lacedæmonios recuſaſſent, Diſs. 54. in Anthol. n. 9.
Honores perdunt virtutem, Diſs. 78. in Anthol. num. 2.
Honores conſequuti ægre mortem ferunt, Diſs. 82. in Anthol. n. 1.
Honores divitijs partis deſiderantur, poſt principatus, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2. 3.
Honores contemnebat Tiberius, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.
Honores Athenienſium Epimenides recuſavit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Honores Deorum appellantur ſacrificia, Diſs. 41. in Virg. n. 2.
Honores, quibus afficiebantur, qui triumphaverant, Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Honores, quibus afficiebantur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 10. & ſeqq.
Honores, quibus philoſophi antiquitus afficiebantur, Diſs. 9. in Cic n. 12. 13.
Honores, quibus medici antiquitus afficiebantur, Diſs. 10. in Cic. n. 1. 2. quibus poëtæ, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Honores, quibus oratores antiquitus afficiebantur, Diſs. 10. in Cic. n. 4. & ſeqq. Diſs. 11. 12. 13. in Cic. per tot.
Honores divini decreti ſunt Epiphani, qui ſeptemdecim natus annos encyclopædiam didicerat, Diſs. 78. in Cic. n. 3.
Honores non petenti Phocioni populus ultro detulit, non autem Romani Catoni, Diſs. 88. in Cic. n. 5.
Honores *Vide. Magiſtratus*
Honori, & Virtuti templum dedicavit Marcellus, Diſa. 44. in Anthol. n. 1. Diſs. 57. in Anthol. n. 7. Diſs. 80. in Anthol. n. 7.
Honori erat, ſi alicuis domum Conſulibus ingredientibus, fores lictores faſcibus non pulſaſſent, Diſs. 22. in Liv. n. 10.
Honoribus ademptis tibicines Tibur ſeceſſerunt, Diſs. 60. in Anthol. n. 9.
Honoribus ijſdem afficiēda eſt Metropolis a colonià, quibus parentes a filijs, Diſs. 16. in Liv. n. 6. Diſs. 17. in Virg. n. 5. Diſs. 20. in Virg. n. 4. Diſs. a t. in Virg. n. 4.
Honoribus Deorum conſecrati ſunt oraculi iuſſu pugiles Cleomedes, & Euthymus vivus, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.
Honoribus hominum gaudent Dij, Diſs. 41. in Virg. n. 16.
Honoribus ut maior videretur, Agrippa triumphum recuſavit, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Honoris magnitudo metienda non eſt pretio præmiorum, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Honoris Veſtæ causâ Aſini coronabantur, & collo eorum appendebatur monile ex panibus confectum menſe Iunio, Diſs. 30. in Liv. n. 47.
Honoris causâ Meſſalinæ, & Agrippinæ Senatus conceſſit, ut Carpento uterentur, Diſs. 31. in Liv. n. 10.
Honoris novo genere Senatus affecit Ciceronem templa Deorum patefaciens, Diſs. 36. in Cic. num. 20.
Honorum ſatietate Agrippa triumphum recuſavit, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Hoploſmia Iuno ab armis dicitur, Diſs. 26. in Virg. n. 1.
Horæ, & Nymphæ educarunt Bacchum, Diſs. 13. in Anthol. n. 8. Diſs. 44. in Anthol. n. 8. Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Horæ an fuerint nutrices Iunonis, Diſs. 40. in Virg. n. 2 *Vide. Horis.*
Horarum in templo aram dicaverunt Athenienſes, quæ Bacchi recti nominaretur, & quare, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.
Horas quidā Iovi nunciabāt, Diſs. 31. in Virg. n. 5.
Horatium immerito reprehendit Scaliger, quòd in Tiberis inundationibus doleat ingentem vim nivium deci diſſe, & quòd Africum præcipitem vocet, Diſs. 71. in Cic. n. 8. 9.
Horatius cur reprehendat Plautum, Diſs. 3. in Eurip. n. 2.
Horatius diligebatur ab Auguſto, Diſs. 3. in Eurip. n. 10. Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Horatius dum Anacreontem amaſſe Bathyllum dicit, alludit ad Mæcenatem, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.
Horatius Veneris iocum appellat, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Horatius Romam aptiſſimè comparat Hydræ, Diſs. 86. in Anthol. n. 2. & Ilicibus, Diſs. 86. in Anthol. n. 3.
Horatius monſtrari digito præclarum ſibi duxit, Diſs. 15. in Thucyd. n. 2.
Horatius Græcos vocat unctos, ideſt utentes palæſtris, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.
Horatius Platonem ſequutus dixit volucrem currum Iovis, Diſs 68. in Anthol. n. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 19. Diſs. 26. in Virg. n. 3.
Horatius explicatur, Diſs. 28. in Liv. n. 9. Diſs. 88. in Cic. n. 3. 4.
Horatius, quum facetum dixit Virgilium, elegantem, & ſcitum intellexit, Diſs. 27. in Cic n. 4.
Hordei dimidium ſubripiente ſervo quomodo elephas id domino detexerit, Diſs. 39. in Cic. n. 5.
ex Hordeo, & alijs herbis potionem conficere Germanos docuit Oſiris, Diſs. 46. in Anthol. num. 8.
Hordeo vaticinantes Crithomantes vocabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Hordeo, non farre utebantur Græci ad conficiendam molam, Diſs. 42. in Virg. n. 11. Diſs. 44. in Virg. n. 6.
Hordeum primum ex frugibus repertum fuit, Diſs. 41. in Virg. n. 11.
Horis, Gratijs, & Baccho primam potionem tribuit Panyaſis, Diſs. 14. in Anthol. n. 6. *Vide. Hora.*
Hormus dicebatur ſaltatio quædam Virginum, puerorumque, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
ex Horno ſale, & hornâ fruge conficiebatur mola, Diſs. 41. in Virg. n. 9. 10.
Horomazen tanquam principium boni adorabant Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. n. 9.
Hortari athletas ad certamen quomodo ſolerent Diſs. 15. in Thucyd. n. 7.
Hortenſiâ Lege nundinæ pro faſtis haberi ceperunt, ut Ruſtici lites componere poſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 21.

Hor-

Digitized by Google

Hortenſij oratoris ſtudium inſanum Platani colendæ, Diſs. 22. in Cic. n. 7.
Hortenſij ſermo illius munditias arguebat, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.
Hortenſio Marciam uxorem conceſſit Cato, & viduam recepit, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Hortenſio Ciceronis lecto Divus Auguſtinus ad divinæ ſapientiæ ſtudium ſe contulit, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Hortenſius traducebatur, quòd molliore veſte uteretur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Hortenſius in ſenectute non coluit eam famam, quam in adoleſcentiâ ſibi comparaverat, Diſs. 64. in Anthol. n. 8.
Hortenſios ſine cauſâ evertit Abderam, & Coroneam, Diſs. 12. in Liv. n. 5.
Hortenſius propter eloquentiam honores adeptus eſt, Diſs. 11. in Cic. n. 6.
Hortenſius primus orator fuiſſet, niſi Cicero extitiſſet, Diſs. 51. in Cic. n. 4.
Hortenſius luxu principatum oratorum amiſit, Diſs. 69. in Cic. n. 5.
Hortenſius conſulatum adeptus exercitationes intermiſit; ideo expectationi non reſpondit, Diſs. 85. in Cic. n. 2.
Hortenſius quum in auctione totum diem perſediſſet, res venditas, pretia, & emptores memoriâ dixit, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Hortis irrigandis operam locabat Cleanthes, ut ad ſapientiam incumbere poſſet, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 2.
in Hortis aquæductus vocantur Euripi, Diſs. 4. in Eurip. n. 1.
Horto, qui genus omne fructuum ferat, Stoici philoſophiam comparabant, Diſs. 60. in Cic. num. 4.
Hortuli fructibus vitam ſuſtentabat Epicurus, Diſs. 79. in Anthol. n. 5. Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Hortus appellatur regio circa Panormum, Diſs. 33. in Thucyd. n. 4.
Horus natus eſt ex Iſide, & Oſiride, qui in utero concubuerunt, Diſs. 33. in Virg. n. 5.
Hoſpes Crœſi Adraſtus quomodo interfecerit ejus filium Atyn, Diſs. 10. in Virg. n. 2.
Hoſpes Ptolomæus Seleucum interfecit, Diſs. 10. in Virg. n. 3.
Hoſpes Didonis nunquam fuit Aeneas, Diſs. 15. in Liv. n. 9.
Hoſpes civitatis dicebatur, qui legatos illius hoſpitio excepiſſet, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Hoſpitalis Iuppiter, Diſs. 10. in Anthol. 17.
Hoſpitem noctu non recipiens lege Lucanorum puniebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 17.
Hoſpitem Charidemum interfici juſſit Darius, quum interrogatus de exercitu verum reſponſum, ſed non gratum dediſſet, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.
Hoſpites cæſtibus ſecum decertare cogebat Amycus Bebrycum Rex, Diſs. 12. in Anthol. num. 2.
Hoſpites cur Cœlo delapſi dicerentur, Diſs. 3. in Thucyd. n. 7.
Hoſpites haſtam pro Deo colere cogebat Cæneus, Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Hoſpitia legatis tribuebantur publicâ auctoritate, & a Regibus Lacedæmoniorum, Diſs. 26. in Liv. n. 3.
Hoſpitibus præeſt Iuppiter, Diſs. 12. in Eurip. n. 4. ideo Xenios dicitur, Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 12. in Eurip. n. 4.
Hoſpitibus feri erant Britanni antiquitus; ſicut ceteri inſularum Incolæ, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. 6. Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Hoſpitibus in convivio miniſtrantes Patroclum, & Achillem facit Homerus, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Hoſpitij iura violare nefas eſt etiam hoſtibus, Diſs. 12. in Eurip. n. 3. Diſs. 16. in Liv. n. 1.
Hoſpitij honor ob magna in remp. merita principibus Viris decernebatur, Diſs. 16. in Liv. num. 5.
Hoſpitio excepit exercitum Xerxis Phythius, & quam mercedem retulerit huius beneficij, Diſs. 53. in Thucyd. n. 7.
Hoſpitio Polycratis renunciavit Amaſis, quum Polycrates gemmam in piſce reperiſſet, quam de conſilio Amaſis in mare proiecerat, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Hoſpitio legatos Græcorum excepit Antenor, Diſs. 16. in Liv. n. 2.
Hoſpitio Xerxem excepit Democriti pater, Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Hoſpitium Troiæ quare Virgilius appellet Thraciam, Diſs. 16. in Liv. n. 5.
Hoſpitum interemptorum craniis templum operiebat Antæus, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.
Hoſte mutato multi duces fortunam mutaverunt Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Hoſtem niſi prius occidiſſent, non permittebant nubere Jaxamatis, Sauromatiſque feminis, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.
Hoſtem fallebant etiam Lacedæmonij, Diſs. 16. in Thucyd. n. 7.
Hoſtem qui occidiſſet, & ſimul civem ſervaſſet, donabatur coronâ ex quercu, Diſs. 5. in Anthol. n. 7.
Hoſtem nullum Lacedæmonij quingentos fere annos intra Eurotam habuerunt, & primum Epaminondam habuerunt, a quo Lacedæmon pæne capta eſt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2. Diſs. 45 in Thucyd. n. 6.
Hoſtes etiam non debent violare iura hoſpitij, Diſs. 12. in Eurip. n. 3. Diſs. 16. in Liv. n. 1.
Hoſtes capite Meduſæ in lapides convertebat Perſeus, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.
Hoſtes profligavit Alexander ſexdecim natus annos Dux electus, Diſs. 11. in Eurip. n. 17.
Hoſtes mille occidere minùs eſſe, quàm unum civem ſervare dicebat Scipio Africanus, & Antoninus Pius, Diſs 24. in Anthol. n. 5.
Hoſtes qui Imperatores conſilio ſuperarint, Diſs. 28 in Anthol. n. 7. 8.
Hoſtes quomodo Pan Dux Bacchi ad fugam compulerit, Diſs. 45. in Anthol. n. 5.
Hoſtes qui deviciſſent, ſed plenam victoriam non eſſent conſequuti, orbem ingrediebantur tibijs canentibus, Diſs. 60. in Anthol. n. 15.
Hoſtes pecuniâ primi Lacedæmonij corruperunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. Diſs. 16. in Thucyd. num. 7.

Ho-

Hoſtes quum peperciſſent agro Periclis, & Fabij, illi agrum donarunt Reipublicæ, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.
Hoſtes etiam Germanicum dilexerunt, Diſs. 29. in Anthol. n. 2. Diſs. 23. in Eurip. n. 4.
Hoſtes circomventos dimiſerunt Ageſilaus, Mucius, & Cæſar, & eoſdem fugientes aggreſſi ſunt, Diſs. 6. in Thuc. n. 12. Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Hoſtes contemnere maximè nocet, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.
Hoſtes habere quantum proſit civitatibus, Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. & ſeqq.
Hoſtes expectare quare Pompeius in acie pharſalicâ militibus præceperit, Diſs. 57. in Thucyd. num. 2.
Hoſtes fallere laudabile eſt, Diſs. 5. in Virg. n. 6.
Hoſtes ne apprehendere poſſent milites ſuos Theſeus capitis partem, quæ fronti imminet, tondere iuſſit; ſicut etiam Abantes faciebant, Alexander verò barbam radere, Diſs. 9. in Liv. n. 8. Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Hoſtes ad prœlium evocare volens Thraſyllus dimidiæ parti navium malos, & vela detraxit & alijs navibus alligavit; Chabrias earum dimidium occoltavit, Diſs. 9. in Liv. n. 9.
Hoſtes, qui conſilio viciſſent, magis honorabantur a Lacedæmonijs, quàm qui armis; ſecus a Romanis, Diſs. 24. in Liv. n. 10. *Vide. Hoſtibus. Hoſtis.*
Hoſti Priamo Achilles cadaver Hectoris reſtituit, Diſs. 22. in Eurip. n. 1.
Hoſtia myſtica, quare a Tibullo porcus appelletur, Diſs. 38. in Anthol. n. 7. Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.
Hoſtia caviaris dicebatur equus, qui caudâ amputatâ immolabatur in Palilibus, Diſs. 23. in Liv. num. 2.
Hoſtia humana Saturno immolabatur, antequam Hercules in Italiâ veniret, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Hoſtia ambarualis quæ diceretur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21. Diſs. 30. in Liv. n. 70
Hoſtiæ animales. eximiæ, iniuges, bidentes quæ dicerentur, Diſs. 41. in Virg. n. 6. 7.
Hoſtiæ quæ ſacrificijs idoneæ eſſent, Diſs. 43. in in Virg. num. 1.
Hoſtiæ femora rapuit canis albus; ideo locus Cynoſarges dictus eſt, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Hoſtiæ, & victimæ differentia, Diſs. 43. in Virg. n. 4.
Hoſtiæ maiores quæ dicantur a Livio, Diſs. 43. in Virg. n. 5.
Hoſtiarum maxima erat ovis propter manſuetudinem, Diſs. 43. in Virg. n. 5.
Hoſtias ad ſacrificium luſtri qui ducebant, fauſtiſſima omina habebant, Diſs. 53. in Thucyd. num. 9.
Hoſtias tres ſcilicet ſuem, vitulum, & agnum immolabant in ſacro ambarvali, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21.
Hoſtias humanas qui ſacrificaverint, Diſs. 17. in Eurip. n. 4. & ſeqq. Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Hoſtias impares ſuperis; Inferis verò pares, quare immolentur, Diſs. 30. in Liv. n. 8. *Vide. Hoſtiis. Vide. Victima.*
Hoſtibus oppreſſus non fuit Alaxander, quum in Indiâ Sacra Bacchi celebraret, Diſs. 46. in Anthol. n. 7.
Hoſtibus etiam parcebant, ſi ad aras cõfugerent, Diſs. 23. in Anthol. n. 2.
Hoſtibus adhærentes Socios Tullius Hoſtilius, & Sylla ſuo iuſſu feciſſe dixerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.
Hoſtibus ſpem ſaluris non eſſe adimendam multos duces, docuit Themiſtocles, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12. Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Hoſtibus duobus ne pugnare cogerentur, maximè cavebant Romani, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.
Hoſtibus portas aperuit filia Regis Aethiopum Moſis amore capta, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Hoſtibus etiam, quum mortui ſunt, parcendum, Diſs. 12. in Eurip. n. 6.
Hoſtibus inſultare trophæo conſtituto Macedones inhumanum putarunt, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
ab Hoſtibus captis rebus comparabantur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 3. *Vide. Hoſte Hoſtis.*
Hoſtijs humanis Tauri populi Scythiæ Dianæ faciebant, Diſs. 11. in Anthol. n. 2. Diſs. 17. in Eurip. n. 5. *Vide. Hoſtia.*
Hoſtilia curia intelligitur, quum curia non adiecto nomine dicitur, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Hoſtiliam ante curiam Roſtra erant, Diſs. 29. in Cic. n. 1. 14.
Hoſtis caput niſi ad Regem pertuliſſent Carmani, uxorem ducere non poterant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.
Hoſtis nece quòd gauderet Alcyoneus, Antigonus parer execratus eſt illum, Diſs. 24. in Eurip. num. 5.
Hoſtis victi laus redundat in gloriam victoris, Diſs. 21. in Virg. n. 25.
Hoſtium metu ſublato bella civilia oriuntur, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. 8.
Hoſtium in caſtra panes iactarunt Romani, quum in Capitolio a Gallis obſiderentur, Diſs. 10. in Anthol. n. 22
Hoſtium vires examinandæ, antequam bellum ſuſcipiatur, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.
Hoſtium pauciores urbes exciderunt Romani prælicantes cum Philippo, quam ipſe ſociorum, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Hoſtium futuras res amicorum Duces interdum corrumpunt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Hoſtium circumſidentium caſtra evaſit Petreius, legionemque ſuam ſervavit, Diſs. 20. in Eurip. num. 7.
Hoſtiom copias terreſtres, & maritimas eodem die delevit Cimon, Diſs. 20. in Eurip. n. 18. Diſs. 36. in Cic n. 8.
Hoſtium Regem in medio ſuorum exercitu trucidandum ſuſcepit Scævola, Diſs. 4. in Liv. num. 1.
Hoſtium ſpolia quare quercubus ſuſpendebant, quum trophæum conſtituerent, Diſs. 24. in in Liv. n. 1. 3.
Hoſtium quinque millibus pauciores qui cecidiſſet, triumphare non poterat, Diſs. 24. in Liv. n. 12. 13. & Diſs. 25. in Liv. n. 1.
Hoſtium Duces quindecim, totidemque exercitus Sylla fudit, Diſs. 2. in Cic. n. 6. *Vide. Hoſte. Hoſtibus. Inimici.*
Humanâ ſpecie non repreſentabatur, Venus Paphia,

phia,

phia, ſed orbe, aut quadrangula figura, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.
Humana membra montibus tribuunt poëtæ, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.
Humanâ formâ præditum Deum finxit Epicurus, Diſs. 40. in Anthol. n. 8.
Humanæ res mutationibus ſemper obnoxiæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 1. in Liv. n. 1. & ſeqq.
Humanarum rerum Orbis, quem Herodotus tradit, Diſs. 1. in Liv. n. 8.
Humanas res an prudentia gubernet, vel Fortuna, Diſs. 8. in Liv. n. 2. & ſeqq. Diſs. 9. in Liv. num. 3. & ſeqq.
Humani corporis ſtructuram quodammodo ignoraſſe dici poſſunt Plato, & Ariſtoteles, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Humanis carnibus veſcebantur Cyclopes, quòd indicium eſt ſummæ vetuſtatis, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Humanitas Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. num. 10.
Humanitatis expertes altero oculo carere finguntur, Diſs. 34. in Thucyd. n. 6.
Humano ſanguine Coniurati cum Catilinâ fœdus inierunt, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Humare cadavera Perſæ non ſolebant, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. contrarium, Diſs. 70. in Anthol. n. 2.
Humeris hominis allato vitulo non litabatur, Diſs. 43. in Virg. n. 6.
Humeris taurum ferebat Milo Crotonienſis, Diſs. 37. in Cic. num. 3.
Humi iacentium adulationes deſideravit Alexander, Diſs. 78. in Anthol. n. 4. Diſs. 1. in Liv. n. 4.
Humi procumbere ſupplicationis genus, Diſs. 26 in Thucyd. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 12. *Vide, Humo. Terra.*
Humile quidquid eſſet, Veteres fœnum dicebant, Diſs. 90. in Cic. n. 8.
Humiles nacti potentiam inſolentiores ſunt, quam alij, Diſs. 78. in Anthol. n. 5. 6.
Humiles animo Athletæ efficiuntur, Diſs. 12. in Anthol. n. 7.
Humiles extollit Deus; deprimit autem ſuperbos, Diſs. 18. in Eurip. n. 1. 2.
Humiliores minùs caſibus obnoxij ſunt; ideo lætiores degunt, Diſs. 5. in Eurip. n. 3.
Humo ſuperiniectâ viva tegebatur Veſtalis, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
ex Humo ſibi naſci placentas gloriabatur Apicius, quum lacte lactucas irrigaret, Diſs. 23. in Cic. n. 1.
ex Humo editos eſſe primos homines Veteres crediderunt, Diſs. 30. in Cic. n. 2. *Vide, Humi. Terra.*
Humor habet omnem gignendi vim, Diſs. 20. in Anthol. n. 6. 9.
Humore ali ſidera exiſtimarunt Stoici, Diſs. 37. in Anthol. n. 2. Diſs. 10. in Eurip. n. 3. & ſeqq.
Hyacinthia ſacra erant Apollinis, Diſs. 47. in Anthol. n. 6. in his hederâ coronabantur, Diſs. 47. in Anthol. n. 6.
Hyades quinque ab Hyante fratre dictæ, & ſunt filiæ Atlantis, ſorores Pleiadum, & ab Antiquis dictæ ſunt ſuculę ex errore, Diſs. 65. in Anthol. n. 3.
Hyagnis pater Marſyæ, Diſs. 62. in Anthol. n. 6. 7. an invenerit geminam tibiam, Diſs. 62. in Anthol. n. 7.
Hyas filius Atlantis, Diſs. 65. in Anthol. n. 2.
Hybanda Ioniæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.
Hyblæ tres fuerunt in Sicilia, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.
Hyblæa mella Siciliæ laudatiſſima, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2. Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.
Hydra fuit mulier ſophiſtica, Diſs. 8. in Anthol. num. 3.
Hydrauli tibiæ, quæ aquæ motu inflabantur, non ſpiritu, inventæ ſunt a Cteſibio, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.
Hydræ comparatur Roma, Diſs. 86. in Anth. n. 2.
Hydria ſuperimpoſita columellæ erat ſepulcrum Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.
Hydriam ferens puer imponebatur ſepulcris cælibum, Diſs. 31. in Anthol. n. 9.
Hydromantes dicebantur, qui aquâ vaticinabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8.
Hydrum devitant ranæ fruſtum arundinis mordicus tenentes, Diſs. 38. in Cic. num. 4.
Hyetios Iuppiter, ideſt pluvius colitur, Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 68. in Anthol. n. 8.
Hygia ſanitatis Dea, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.
Hygia quare cum Aeſculapio conſecrata eſſet, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.
Hygiæ comam tondebant Virgines Sicyoniæ, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.
Hygiænon pictor ignobilis, Diſs. 48. in Cic. n. 5.
Hygini locum Salmaſius illuſtravit, Diſs. 65. in Anthol. n. 4.
Hyginum Polyhiſtorem appellabant alij, alij hiſtoriam, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Hylas Hiſtrio diſcipulus Pyladis, Diſs. 17. in Anthol. num. 8.
Hylophagi, qui decidentibus e ſilvis fructibus veſcebantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Hymenæum Tibicen canens præcedebat novam Nuptam, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.
Hymenæos præcipuus nuptiarum Deus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3. 5. cuius filius fuerit, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3. Diſs. 57. in Anthol. n. 11. quomodo aſſequutus fuerit nuptias puellæ, quam deperibat, Diſs. 29. in Thucyd. num. 4. unde ita appellatus ſit, Diſs. 29. in Thuc. n. 3. ab Heſpero adamatus fuit; in nuptijs Ariadnæ, & Liberi Patris vocem cantando amiſit; nuptias certas inſtituit, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.
Hymettias columnas centum millibus emptas habebat Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 2. Diſs. 23. in Cic. n. 5.
Hymetto in monte colebatur Iuppiter Ombrius, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.
Hymnos in laudem Veneris a Paride compoſitos, quem Ceſton appellavit, Diſs. 19. in Anthol. num. 4.
Hymnus, qui in Pythijs in laudem Apollinis canebatur, quinque partes habebat, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Hyoſcyamum quum ſues comederunt, cancros marinos vorant, Diſs.6. in Thucyd. num. 4.
Hypæthræ ambulationes quæ dicerentur, Diſs. 22. in Cic. n. 2.
ex Hyperboreis Oleaſtrum attulit Hercules, Diſs. 2. in Anthol. n. 6.
Hypaſidis fluvij ex arboribus unguentum diſtillans adhibebant in nuptijs Indi, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Hypaſin fluvium uſque perdomuit Aſiam Alexander, Diſs. 52. in Thucyd. n. 4.
Hypato Iovi neque vinum, neque victima offerebatur, Diſs. 41. in Virg. n. 15.
Hyperbius, & Euryalus an primi lateres, & domos ædificaverint, Diſs 9. in Thucyd. n. 5.
Hyperborei quotannis dona mittebant Apollini Delio, quæ initio ferebant Virgines, deinde ceperunt finitimis tradere, qui alijs traderent, donec in Delum deſferrentur, Diſs. 77. in Anthol. n. 11. Diſs. 39. in Thucyd. n. 9. Diſs. 31. in Liv. n. 1. ea dona involuta erant ſtipulâ frumenti, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Hyperborei ubi ſint, & an vera ſint omnia, quæ de ipſis dicuntur ab auctoribus, Diſs. 77. in Anthol. n. 12. 13.
Hyperborei ſunt Seres, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.
Hyperborei ſeſe e rupibus in Mare præcipitabant, quum ſatias vitæ eos ceperat, Diſs. 77. in Anthol. n. 16.
Hyperborei ſenes ex altiſſimâ rupe in mare deijciebant, Diſs. 1. in Cic. n. 7.
Hyperborei non ſunt ſupra Mæotin paludem, ut vulgò collocantur, Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Hyperboreos eſſe Gallos Heraclydes Ponticus tradit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5.
Hyperidem magnificentiâ orationis ſuperat Demoſthenes, qui ceteris virtutibus ab eo ſuperatur, Diſs. 51. in Cic. n. 7.
Hyperides orator tempore Demoſthenis floruit, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Hyperides familiaris Demoſthenis, Diſs. 36. in Cic. n. 8. Diſs. 76. in Cic n. 5.
Hyperides pentathlo aſſimilatur, Diſs. 75. in Cic. n. 7.
Hyperides Phrynen defendens nudavit puellæ pectus, & hoc facto Iudices delinivit, Diſs. 26 in Eurip. n. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Hyperides diſcipulus fuit Iſocratis, Diſs. 78. in Cic. n. 6.
Hyperidis vita, Diſs. 76. in Cic. n. 2. & ſeqq. Diſs. 77. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Hyperidis pater Glaucippus, Diſs 76. in Cic. n. 5. filius Glaucippus, Diſs. 76. in Cic. n. 5. Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Hyperidis mors, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Hyperoche, & Laodice primæ virgines, quæ tulerunt dona ab Hyperboreis in Delum, Diſs. 77. in Anthol. n. 11. ubi ſepoltæ fuerint, Diſs. 19. in Liv. n. 5.
Hypogeæ ambulationes quæ dicerentur, Diſs. 22. in Cic. n. 2.
Hypotheſin Cicero Cauſam appellat, Diſs. 92. in Cic. num. 5.
Hypothymiades dicebantur coronæ, quæ collo circumdabantur, Diſs. 5. in Anthol. n. 8.
Hyporreti genus tibiarũ, Diſs. 60. in Anth. n. 8.
Hypſas fluvius prope Agrigentum, Diſs. 54. in Thucyd. n. 5.
Hypſipyle Regina Lemni Thoantem patrem à cæde ſervavit, & in exilium pulſa eſt; & ſub eius cuſtodiâ Opheltes à ſerpente interfectus eſt, & Archemorus dictus, in cuius honorem Nemeæi ludi inſtituti, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Hyſtaſpis filius Darius Heraclitum accerſivit, Diſs. 64. in Cic. n. 7.
Hyſteron proteron figura poëtis, & rhetoribus conſueta, Diſs. 3. in Virg. n. 5.

I

IAcchus myſticus colebatur cum Cerere coniunctus, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.
Iacentium humi adulationes deſideravit Alexander, Diſs. 78. in Anth. n. 4 Diſs. 1 in Liv. n. 4.
Iactavit ſe Creſiphon de qualibet re propoſitâ poſſe diem conſumere dicendo, ideo expulſus eſt, Diſs 27. in Thucyd. n. 4.
Iaderies Africæ populi ſcommatis uxorem ſibi quærebant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Ialemum a muſâ genitum quidam dixerunt, Diſs. 57. in Anthol n. 21.
Ialyſum quum pingeret Protogenes, quem ſeptem annis abſoluit, lupinis madidis victitavit, Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Ialyſus unus ex filijs Cercaphi, qui tres urbes ſibi cognomines in Rhodo condiderunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Iamblichus quomodo nomen futuri Imperatoris ſcire tentaverit per gallinam ſumentem grana tritici, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Iana ab Antiquis appellatur Luna, Diſs. 30. in Liv. n. 57.
Iani templum quum Conſules aperiebant bellum indicturi, cinctu gabino cincti erant, Diſs. 23. in Liv. num. 5.
Ianiculum condidit filius Creuſæ adoptatus a Xiphio eius viro, unde Roma, Diſs. 13. in Liv. n. 4.
Ianiculum, & Aventinum Ancus Martius Romæ adiecit, Diſs. 23. in Liv. n. 11.
Ianua Athenis dicta Charonium, per quam ad mortem damnati ducebantur, Diſs. 82. in Anthol. num. 5.
Ianuæ domus Antenoris appoſitâ Pantheræ pelle Agamemnon diripi vetuit, Diſs. 16. in Liv. n. 2. *Vide Ianuis. Oſtio.*
Ianuarijs Calendis magiſtratũ inibant; palmæ fructus, caricas, & mella libabant, ut omen eſſent anni qui nihil amari haberet, Diſ. 30. in Liv. n. 62.
Ianuario menſe ſuſcipiebantur magiſtratus poſt bellum Punicum, ante illud Martio Menſe, Diſs. 30. in Liv. n. 3.
Ianuarium quare Numa principium eſſe anni ſtatuerit, Diſs. 30. in Liv. n. 54. 55. 61.
Ianuarium quare Commodus Amazonium nuncupavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Ianuarius propter imparem numerũ dierum Dijs cœleſtibus eſt conſecratus, Diſs. 30. in Liv. n. 8.
Ianus præeſt Ianua; ideo illi ante omnes Deos rem divinam faciebant, Diſs. 10. in Liv. n. 60. *Vide. Ianua. Oſtio. Porta.*

Janum geminum clauſit Neto, Diſs. 24. in Anthol. num. 5.

Ianum quidam eſſe putarunt mundum, alij Solem, alij annum, alij Chaos, Diſs. 30. in Liv. n. 56.

Ianus nihil aliud eſt, quàm Diana, & Apollo, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.

Ianus primus in Italiâ nummos cudit, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 55. quare bifrons effingeretur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 55. 58.

Ianus Latinorum Deus navium dicitur inventor, Diſs. 12. in Eurip. n. 16.

Janus quadriceps etiam effingebatur, & quare, Diſs 30. in Liv. n. 58.

Janus Agriculturam docuit, Diſs. 30. in Liv. n. 55.

Ianos in Italiam venit ante Saturnum, Diſs. 5. in Virg. num. 3.

Iapeti filius fuit Prometheus, Diſs. 15. in Anthol. num. 4.

Iapetus fuit Titan, Diſs. 25. in Eurip. n. 7.

Iapis quum florere eloquentiâ poſſet, aliam artem exercuit, Diſs. 2. in Eurip. n. 5.

Iarbæ quum nimiùm placuiſſet Dido ob pulchritudinem, perijt, Diſs. 41. in Anthol. n. 7. Diſs. 15. in Liv. n. 10.

Iaſium perditiſſimè amavit Ceres, Diſs. 39. in Anthol. n. 9.

Iaſius unus ex Idæis Dactylis, Diſs. 2. in Anthol. num. 4.

ex Iaſo nata an ſit Io, Diſs. 68. in Anthol. n. 2.

Iaſon primus navem longam fabricavit, Diſs. 13. in Eurip. n. 7.

Iaſon ſervavit Iunonem e Cœlo deiectam, Diſs. 15. in Anthol. n. 18.

Iaſon Pheræus ab uxore trucidatus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.

Iaſon pericula Maris evaſit, quia initiatus erat ſacris Deorum Samothracum, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.

Iaſonis ob perfidiam in Medeam omnes Theſſali habiti ſunt fraudulenti, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.

Iaſonis expeditionem in Colchos Epimenides ſex millibus quingentis verſibus eſt execututus, Diſs. 41. in Cic. n. 5.

Iatroliptæ genus Medicorum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Iatronicen ſe appellavit Theſſalus, hoc eſt medicorum victorem, Diſs. 83. in Cic. n. 9.

Iaxamatis feminis non permittebatur nubere, niſi hoſtem occidiſſent, Diſs. 30. in Thuc. n. 2.

Ibes purgare alvum docuerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.

Ibin verſibus inſectatus eſt Ovidius, quum eſſet relegatus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 14.

Ibis avis ſi bibiſſet ex aliquâ aquâ, eam ſacrificijs idoneam putabant Aegyptij, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.

Ibis naſcitur in Ægypto, Diſs. 26. in Anthol. num. 5.

in Icariâ Atticæ regione comœdia tempore vindemiæ reperta eſt, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.

in Icaro informe lignum Dianæ conſecratum erat, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.

Icellum libertum in equeſtrem ordinem allexit Galba, Diſs. 89. in Cic. n. 8.

Ichæa quare dicatur divina providentia, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.

Ichneumon eum Crocodilo dimicaturus limum ſibi tanquam thoracem circumdat, Diſs. 38. in Cic. n. 7.

Ichneumone irruente Crocodilum excitat Trochilos, Diſs. 18. in Liv. n. 6.

Ichthyophagi piſcibus, quos mare in litus eiceciſſet, veſcebantur, Diſs. 30. in Cic. n. 5.

Ichthyophagi, qui piſcibus veſcebantur, Agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Iconium civitas appellatur ab imagine Meduſæ, Diſs. 10. in Anthol. n. 4.

Idæ in monte quotannis paſtores Anchiſæ patentabant, Diſs. 15. in Liv. n. 6.

Idæa uxor Iovis, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.

Idæi Dactyli ferrum, & æris temperaturam invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 49. in Thucyd. n. 2. Diſs. 5. in Cic. n. 2. *Vide Dactyli Idæi.*

Idæum antrum deſcendit cum Epimenide Crętenſi Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 2.

Idalium oppidum Cypri gratum Veneri, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.

Idam montem quomodo Aeneas petens diu ſe defenderit, & Troianos ſecum docere ipſi permiſſum ſit, Diſs. 14. in Liv. n. 6. Diſs. 6. in Virg. n. 8. an ab Hectoris filijs depulſus ſit, Diſs. 15. in Liv. n. 5.

Idanthyrſus Scytharum Rex Dario miſit murem, avem, ranam, ſagittam, & aratrum, & quid ſignificare vellet, Diſs. 30. in Virg. n. 4.

Idas unus ex Dactylis Idæis, Diſs. 2. in Anthol. num. 4.

Idas ſolùm haſtam ſuam adorabat, Diſs. 50. in Anthol. n. 1.

Idola vocantur animæ mortuorum, Diſs. 84. in Anthol. n. 2.

Idomeneus æs optimum ſibi cepit; deterrimum alijs diſtribuit, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.

Idomeneus quum eſſet contentio de formâ inter Medeam, & Thetidem, judicavit pulchriorem Thetidem Diſs. 67. in Anthol. n. 4. & ob id Cretenſes mendaces habiti ſunt, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.

Idomeneus apud Homerum laudatur, quòd omnes bibendo ſuperaret, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Idomeneus eiectus eſt e Cretâ poſt bellum Troianum, Diſs. 16. in Eurip. n. 19.

Idomeneus in Italiam veniens occupavit Sallentinos, Diſs. 5. in Virg. n. 2.

Iduare eſt dividere etruſco ſermone, Diſs. 30. in Liv. n. 9.

Idulis ovis dicitur à Feſto agna, quæ Idibus Iovi ſacrificabatur, Diſs. 30. in Liv. num. 18.

Idus quare exiſtant decimo tertio, vel decimo quinto die menſis, Diſs. 30. in Liv. n. 9. quare Iovi ſacræ ſint, Diſs. 30. in Liv. n. 18.

poſt Idus menſe Iunio nuptiæ celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 45.

Idus Iunij dicebantur Quinquatrus minores, Diſs. 30. in Liv. n. 47.

Iecoris extremitates præcipuè continebantur fibris, Diſs. 41. in Virg. n. 13.

Ie-

Digitized by Google

Iecur Promethei cur aquila tundere dicatur, Diſs. 11. in Anthol. n. 4 Diſs. 15. in Anthol. n. 6. Diſs. 68. in Anthol. n. 14.
Iecur erat inter exta, quæ in ſacrificijs offerebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 3.
Ieſum. *Vide. Chriſtum.*
Ignavum vulgus vocat Inferos Claudianus, Diſs. 76. in Anthol. n. 17.
Igne Solis Prometheus animavit hominem e creta efformatum; ideo Pandora a Vulcano efficta omnia mala mortalibus intulit, Diſs. 15. in Anthol. n. 4. Diſs. 16. in Eurip. n. 1.
Igne irritabantur elephanti, Diſs. 10. in Anthol. num. 8.
Igne conſtant Aſtra, & Sol, Diſs. 10. in Eurip. num. 5.
Igne excepto Deos omnes mortales eſſe exiſtimavit Cleanthes, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. Diſs. 72. in Anthol. n. 4.
Igne omnia conſtare exiſtimavit Heraclitus, Diſs. 37. in Anthol. n. 7. Diſs. 71. in Anthol. num. 1. Stoici, & alij, Diſs. 68. in Anthol. n. 5. Diſs. 71. in Anthol. n. 5.
Igne vaticinantes Pyrimantes dicebantur, Diſs. 42. in Thucyd n. 8.
Igne abundantes regiones terræmotibus obnoxiæ ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 18.
Ignem eſſe Iovem Stoici arbitrati ſunt, Diſs. 68. in Anthol. n. 5. Empedocles, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.
Ignem tanquam Deum colebant Perſæ, Sauromatæ, Macedones, Diſs. 68. in Anthol. n. 6. Diſs. 69. in Anthol. n. 2. 7. Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 15. In Cic. n. 3. Aſſyrij, Diſs. 69. in Anthol. num. 3.
Ignem æternum etiam in Bello Perſæ aſſervabant, Diſs. 69. in Anthol. n. 4.
Ignem etiam Athenienſes æternum in ſingulis Prytaneis aſſervabant, Diſs. 69. in Anthol. n. 5. Diſs. 31. in Liv. n. 23.
Ignem extingui horrebant Perſæ, Diſs. 69. in in Anthol. n. 6.
Ignem eſſe animantem feram omnia devorantem Aegyptij exiſtimabant, Diſs. 69. in Anthol. num. 7.
Ignem eſſe animam Mundi crediderunt Perſæ, & alij, Diſs. 37. in Anthol. n. 5. Diſs. 72. in Anthol. n. 2. 3.
Ignem eſſe animum philoſophi crediderunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 11. Diſs. 43. in Anthol. n. 14. Diſs. 72. in Anthol. n. 4. 5. Diſs. 21. in Eurip. num. 5. ideo ruinâ diſſipari putabant, Diſs. 43. in Anthol. n. 14.
Ignem ſhſumptum, eſſe Mundum crediderunt Stoici, & deinde rurſus ab eo procreatum iri, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. Diſs. 68. In Anthol. n. 5. Diſs. 72. in Anthol. n. 4.
Ignem probare aurum dixit Iſocrates; ita etiam amicos adverſis probari, Diſs. 79. in Anthol. num. 6.
Ignem e Cœlo elicuit Perſeus, & adorandum tradidit Perſis, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.
Ignem, & aërem maris loco eſſe Ariſtoteles, & Cicero putaverunt, Diſs. 43. in Anthol. num. 5.
Ignem, & terram omnium primùm procreavit Deus, Diſs. 43. Anthol. n. 6.
Ignem elici poſſe attritu durioris materiæ quo pacto homines didicerunt, Diſs. 6. in Thucyd. num 6.
Ignem eſſe Lunam Cleanthes putavit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.
Ignem Prometheus mortalibus oſtendit, Diſs. 58. in Thucyd. n. 8.
Ignem e montibus erumpentem Chriſtiani, & Tertullianus ipſe exiſtimarunt ab Inferis excitari, Diſs. 8. in Eurip. n. 10.
Ignem e Cœlo ſubripuiſſe Prometheum criminatus Iuppiter Caucaſo affixit, quia natus erat ex Eurymedonte, & Iunone, Diſs. 23. in Virg. num. 3.
Ignem e ſcopulis Caphareis ſuſpendit Nauplius, quibus alliſi Græci perierunt, Diſs. 39. in Virg. n. 8. 9.
in Ignem coniecit Iſis filium Malcandri, & Aſtartæ, ut immortalitate donaret, Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Ignem accendere ſe ſcire gloriatur apud Homerum Ulyſſes, Diſs. 21. in Liv. n. 1
Ignem ſibi præferri voluerunt Imperatores Romani, & Principibus feminis, Diſs. 21. in Liv. num. 11. Diſs. 22. in Liv. n. 24. 26.
Ignem inextinctum Delphis, & Athenis ſervabant Viduæ, Diſs. 31. in Liv. n. 1. Ilienſes, Diſs. 31. in Liv. n. 17.
Ignem Cometarum verum non eſſe Panætius cenſuit, Diſs. 65. in Cic. n. 5.
Ignes, quæ cadentia ſidera appellantur, quid ſint, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Ignes aliqui non extinguuntur aquâ, ſed accenduntur, Diſs. 12. in Eurip. n. 7.
Igni comparatur vinum, Diſs. 14. in Anthol. n. 5. 7.
Igni, & Aquâ vita continetur; ideo leges his duobus interdicebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 8.
Igniaria vocat Plinius ligna, quibus ignis eliciebatur, Diſs 49. in Thucyd. n. 3.
Ignibus qui montes ardeant. Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Ignis noſter quare pabulo indigeat, ſecus verò cœleſtis, Diſs. 10. in Eurip. n. 5.
Ignis, & Aether idem ſunt, Diſs. 68. in Anthol. num. 5.
Ignis eſt in Cœlo, aëre, aqua, & terrâ, Diſs. 37. in Anthol. n. 4. 5. 6. Diſs. 72. in Anthol. n. 6 7. ubique eſt, Diſs. 31. in Liv. n. 32.
Ignis eſt amor, Diſs. 15. in Anthol. n. 8. 9.
Ignis, & amoris comparatio, Diſs. 15. in Anthol. n. 9.
Ignis terreſtris, non cœleſtis eſt Vulcanus, Diſs. 37. in Anthol. n 1. Diſs. 31. in Liv. n. 32.
Ignis in limine novæ Nuptæ cum aquâ quare collocabatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 8. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 5.
Ignis formæ, & maribus ſimilis eſſe videtur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 10.
Ignis primùm inventus eſt in Inſulâ Delo; ideo Pyrpile eſt appellata, Diſs. 39. in Thucyd. n. 4.
Ignis cauſa terræmotus, dum aërem craſſum rumpit iuxta Anaxagoram, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14. 15.
Ignis quomodo efficiat terræmotum iuxta alios, Diſs.

Diſs. 48. in Thucyd n. 16. & ſeqq.

Ignis excitatur interdum srboribus vi ventorum inter ſe colliſis, & hac ratione primùm inventus eſt, Diſs. 37. Anthol. n. 6. Diſs. 49. in Thucyd. n. 1. hac etiam de cauſà urbes conditæ ſunt, Diſs. 30. in Cic. n. 7.

Ignis a quo inventus ſuerit, Diſs. 49. in Thucyd. num. 2.

Ignis inventor Mercurius ioxta Homerum, Diſs. 49. in Thucyd. n. 4

Ignis æternus præcedebat exercitum, quum Perſæ exercitum luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Ignis habet vim maris, & feminæ, Diſs. 25. in Virg. num. 2.

Ignis Cœlo delapſus in caput Servij indicium futuræ claritatis fuit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Ignis ſacer ducebatur ante Cyrum, Diſs. 21. in Liv. n. 3.

Ignis novus in Aede Veſtæ accendebatur menſe Martio, Diſs. 30. in Liv. n. 31.

Ignis cuſtodiæ Veſtales decem annos præerant, Diſs 31. in Liv. n. 5.

Ignis Veſtæ ſi extinctus eſſet imperij finis portendebatur, quòd accidiſſe ferunt ante civile bellum Cæſaris, & Pompeij, Diſs. 31. in Liv. n. 7. quomodo accenderetur, Diſs. 31. in Liv. n. 8. 9. quomodo accenderit Aemylia, Diſs. 31. in Liv. n. 8.

Ignis inextinctus pro imperij conſervatione colebatur ad ſimilitudinem cœleſtium ignium, Diſs. 31. in Liv. n. 22.

Ignis an ſit Veſta, Diſs. 31. in Liv. n. 20. & ſeqq.

Ignis expiandi vim habet, Diſs 31. in Liv. n. 22.

Ignis accendebatur in veſtibulis, unde veſtibula appellata ſunt, Diſs. 31. in Liv. n. 23.

Ignis cœleſtis a Promotheo raptus eſt ratio hominum, Diſs. 38. in Cic. n. 1. *Vide. Flamma. Incendium.*

Ignitabula vocat Solinus ligna, quibus ignis eliciebatur, Diſs 49 in Thucyd. n. 3.

Ignitum lapidem eſſe Solem exiſtimavit Anaxagoras, Diſs. 11. in Anthol. n. 4. Diſs. 2. in Eurip. n. 6. Diſs. 3. in Eurip. n. 6.

Ignominià milites Cannenſis prœlij ſuperſtites notavit Senatus, Diſs. 4. in Liv. n. 2.

Ignominiam Spartani ferre non poterant, Diſs. 15. in Virg. n. 1.

Ignominioſum putabatur exilium, Diſs. 7. in Virg. n. 7 8.

Ignorantes fefellit ſententia, quòd Deos nullius auctor ſit mali, Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.

Ignorantes in quo differant a ſapientibus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 1.

Ignorantes quædam poëtæ tractant, Diſs. 72. in Cic. n. 2.

Ignoraſſe artem aliqui dicuntur, cuius præcepta tradiderunt, Diſs. 46. in Cic. n. 7 Diſs. 70. in Cic. num. 2. Diſs. 71. in Cic. n. 1.

Ignorationem ſui parit fortuna ſecunda maximè in ijs, qui antea humiles erant, Diſs. 78. in Anthol. n. 6.

Ilapinaſten Iovem, ideſt Convivatorem colebant Cyprij, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Ilia Romuli mater nupſit poſt mortem Tiberino flumini, Diſs. 23. in Eurip. n. 2.

Iliadem Homeri quidam concluſit in nuce, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. Diſs. 2. in Virg. n. 1.

Iliadem ante Homerum conſcripſiſſe aliquos tradit Aelianus, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Iliadis parvæ ſcriptorem reprehendit Ariſtoteles, Diſs. 37. in Virg. n. 3.

Ilicibus Roma comparatur ab Horatio, Diſs. 86. in Anthol. n. 3.

Ilicis Aquifoliæ ex grano conficitur Coccus. Diſs. 25. in Eurip. n. 13.

Ilienſes coluerunt Veſtam, & ignem æternum, Diſs. 31. in Liv. n. 17.

Iliona Polydorum pro Deiphilo filio, & Deiphilum pro Polydoro fratre educavit; ideo Polymeſtor Deiphilum pro Polydoro interfecit, Diſs. 11. in Eurip. n. 1.

Iliſſo ſæpe expulſos eſſe Lacedæmonios quum Athenienſis dixiſſet, reſpondit Laco Athenienſes nunquam ab Eurota expulſos fuiſſe, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2.

Ilium tranſportati ſunt Penates, quos eo capto ſecum tulit Aeneas, Diſs. 15. in Virg. n. 5. 6.

Ilium condidit Ilus, Diſs. 27. in Virg. n. 1.

Illacrimavit Thucydides, quum audiſſet Herodotum novem muſas recitantem, Diſs. 54. in Cic. n. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Ille pronomen ſignificat excellentiam, Diſs. 65. in Cic. n. 2.

Illecebræ omnes continebantur Ceſtu Veneris, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.

Illotos poſt coitum ingredi templum Aegyptij lege vetuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Illyrij peltam invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.

Illyriorum Rex Gentius quindecim dierum ſpatio ab Octavio pulſus eſt regno, Diſs. 45. in Thucyd. num. 5.

Illyrios Philippus initio ſui regni profligavit, Diſs. 44 in Thucyd. n. 6.

Illyrios Romani domuerunt Pœnis devictis, Illyrijs autem domitis Gallos repreſſerunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3.

Ilo Regi datum fuit Palladium, Diſs. 16. in Virg. num. 2.

Imagine carens tabula in inſula Samo pro Iunone colebatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Imagine Meduſæ appellatur civitas Iconium, Diſs. 10. in Anthol. n. 4.

Imaginem obſcenis admoturum Paulum ſervus detracto anulo ſervavit, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.

Imaginem voluptatis conſequuntur dediti voluptati, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.

Imaginem mortui referentem larvam menſis Veteres apponebant, ut ſe ad hilaritatem excitarent, Diſs 33. in Anthol. n. 5.

Imaginem Bocchi quum Marius deijcere voluiſſet, inimicus Syllæ factus eſt, Diſs. 5. in Liv. num. 2.

Imaginem ſuam margaritis conſtantem tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.

Imaginem ut haberet in cellà Iovis Capitolini Scipioni conceſſum eſt; quæ promebatur, quum Cor-

Corneliæ genti funus duceretur, Diſs. 20. in Enrip. n. 9. Diſs. 29. in Liv. u. 11.

Imagines a Latinis vocantur manes, Diſs. 84. in Anthol. n. 2.

Imagines clarorum virorum in Circenſi pompâ ferebantur, Diſs. 4. in Anthol. n. 1. Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.

Imagines conſequi maiorum dicebantur, qui magiſtratus curules adipiſcebantur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.

Imagines maiorum aſſervabantur in Atrijs, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7. in funeribus præferebantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7.

Imagines Livii, & Virgilij e bibliothecis amovere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6. 7. Diſs. 68. in Cic. n. 7.

Imagines laſcivarum voluptatum expreſſas auro pedibus geſtabant feminæ, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Imagines hominum habere nefas Turcæ putant, Diſs. 81. in Cic. u. 4.

Imagini funus ducebatur, ſi corpora inveniri non poſſent; ideo hoc funus imaginarium dicitur a Iulio Capitolino, Diſs. 24. in Thucyd. n. 1.

Imago ſolis cryſtallo incluſa ferebatur in exercitu Perſarum, Diſs. 71. in Authol. n. 7. Diſs. 72. in Anthol. n. 3. Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Imago Platonis quomodo fingebatur, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.

Imago mortui lecto præponebatur in funeribus, Diſs. 23. in Thucyd. n. 8.

Imago quædam belli ſunt nuptiæ, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.

Imago Herculis ætate ſenili, cuius ex ore catenulæ aureæ prod.baut, eius ſapientiam, & eloquentiam ſignificabant, Diſs. 8. in Anth. n. 4.

Imago hominis trophæis efformabatur, Diſs. 24. in Liv. u. 2.

Imago Imperatoris defuncti in lecto ante veſtibulum domus palatinæ collocabatur, Diſs. 24. in Anthol. u. 9.

Imago in bibliothecâ publicâ Varroni viventi poſita eſt, Diſs. 44. in Cic. n. 5. *Vide. Effigies. Simulacrum. Statua.*

Imbecillium eſt iraſci, Diſs. 19. in Virg. n. 10.

Imberbes non ſolùm erant, ſed etiam impuberes erant pueri, qui in ſacris certaminibus decertabant, Diſs. 15. in Thucyd. n. 9.

Imberbis fingitur Apollo, Diſs. 42. in Anth. n. 14.

Imbraſi ad flumen nata eſt Iuno, Diſs. 23. in Virg. num. 2.

Imbre aureo dicitur Iuppiter deſcendiſſe in gremium Danaës, quia cuſtodes auro corrupit, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.

Imbrem lapidum impetravit Hercules, quum tela non ſuppeterent contra Albionem, & Barglonem, Diſs. 48. in Thucyd u. 32.

Imbres non admittebat Platanus, nec Solem, Diſs. 23. in Cic. n. 2.

Imbribus hibernis Vlyſſis orationem comparat Homerus, Diſs. 51. in Cic. n. 7.

Imbrium magnitudine coacti ſunt Arcades Peloponeſum relinquere, Diſs. 15. in Virg. n. 5.

Imitatio Odyſſeæ in Æneide, Diſs. 38. in Virg. num. 1.

Imitatorem Ciceronis ſe eſſe profitetur Plinius, Diſs. 50. in Cic. n. 5.

Imitatus eſt Varro Menippum in ſatyris; ideo Menippeas appellavit, Diſs. 21. in Thuc. n. 7.

Immanes e mari procreatos eſſe ferebant Poëtæ, Diſs. 7. in Anth. u. 1. Diſs. 19. in Anth. n. 5.

Immanitas decertantium cæſtu, Diſs. 12. in Anthol. n. 2.

Immarado monumentum conſtitutum fuit in templo Cereris Eleuſiniæ, Diſs. 19. in Liv. n. 5.

Immolandam filiam obtulit Ariſtodemus, ne Meſſana caperetur, Diſs. 10. in Virg. n. 7.

Immortalem velocitatem Saluſtij Quintilianus appellat, Diſs. 6. in Liv. n. 3. Diſs. 84. in Cic. n. 2.

Immortales eſſe animos qui putabant, Lethen excogitarunt, Diſs. 83. in Anthol. n. 15.

Immortales animos Stoici non faciunt, ſed longævos, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.

Immortales eſſent homines, niſi vis Iovis retunderetur a ſtellâ Martis, & Saturni, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.

Immortales eſſe animas tradiderunt Druydæ apud Gallos, Diſs. 13. in Cic. u. 6.

Immortales animos putans Getarum Gens *ἀπαθανατίζοντες* appellatur, Diſs. 2. in Anth. n. 3.

Immortalis legio in luſtratione exercitus Perſarum appellata, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Immortalitate donatus eſt precibus Veneris a Neptuno Palæmon, Diſs. 2. in Anthol n. 3.

de Immortalitate animi diſputabat Socrates quum venenum eſſet hauſturus, Diſs. 9. in Eur. u. 5.

Immortalitate ut donaret Iſis filium Malcandri, & Aſtartæ, in ignem coniecit, Diſs. 33. in Virg. num. 6.

Immortalitatem animæ probat Xenophon, quòd in ſepulcris appareant umbræ mortuorum, Diſs 9. in Eurip. n. 7.

Immortalitatem Aeneam conſequutum ad flumen Numicium fabulæ ferunt, Diſs. 3. in Virg. n. 3.

Immortalitatem conſequutus eſt a Dijs Tithonus, Diſs. 9. in Liv. u. 1.

Immunitas conceſſa maritis, & liberos ſuſcipientibus a Lacedæmonijs, & Romanis, Diſs. 25. in Anthol. n. 1. & ſeqq. Diſs. 52. in Anthol. n. 7. 8.

Impar numerus mari comparatur, quia ſemper ſuperat parem, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7. Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Impar numerus quare a nonnullis philoſophis præferatur pari, Diſs. 30. in Liv. n. 6.

Impares tibiæ dicebantur, quæ inæqualia foramina habebant, Diſs. 60. in Anthol. n. 3.

Impares eſſe dies anni, & menſium cur Numa voluerit, Diſs. 30. in Liv. num. 5.

Imperativæ vocabantur quædam feriæ, quas Conſules, vel Prætores indicebant, Diſs. 30. in Liv. n. 19.

Imperator Commodus Herculis nomen ſibi aſcivit, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.

Imperator Veſpaſianus carpebatur a Demetrio, Cynico; ideo in exilium eiecit, & quum ei nõ paruiſſet, quid dixerit, Diſs. 84. in Anthol. n. 7.

Imperator Leo Baſilij filius nono ſæculo floruit & philoſophus eſt appellatus, Diſs. 10. in Anthol. num. 7.

Imperator Lacedæmoniorum Dercyllides cælebs con-

conſenoerat, propterea adoleſcens ei non aſſurrexit, quia non genuiſſet ullum, qui ſibi aſſurgeret, Diſs. 25. in Anthol. num. 5.
Imperator Valerianus captus a Sapore mortuus eſt in captivitate, Diſs. 26. In Eurip. n. 6.
Imperator, orator, & ſenator optimus eſt habitus Cato Cenſorius, qui res Romanas ſcripſit, Diſs. 55. in Liv. n. 2.
Imperator Aurelianus primus diadema ſumpſit, Diſs. 28. in Liv. n. 27.
Imperator egregius poſtquam Cato maior extitiſſet, litteras Græcas didicit, Origines compoſuit, agriculturæ præcepta tradidit, Diſs. 5. in Cic. n. 6.
Imperator adversùs Mithridatem quomodo Marius creatus, & Româ pulſus a Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 4. 5.
Imperatore crudeliſſimo interfecto Romani ad miſericordiam converſi ſunt formâ filij, Diſs. 26. in Eurip. n. 9.
Imperatores equis victoribus in Circenſibus alimenta publicè conſtituerunt, Diſs. 6. in Anthol. num. 50.
Imperatores Romani quum Hecatomben faciebant, centum Leones, aut Aquilas, aut alias feras ſacrificabant, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Imperatores quum conſecrabantur, ipſis Cœlum decerni dicebatur, Diſs. 23. in Anthol. n. 8.
Imperatores, qui triumphantes elephantis uſi ſunt Diſs. 24. in Anthol. n. 4.
Imperatores multi pacis amantiſſimi, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Imperatores, qui hoſtes devicerant, ſed plenam victoriam conſequuti non fuerant, tibijs canentibus orbem ingrediebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15.
Imperatores Romani Ioves appellabantur, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.
Imperatores Spartani ſi vi bellum profligaſſent, gallum immolabant; ſin autem prudentiâ bovem, Diſs. 28. in Anthol. n. 3.
Imperatores, qui conſilio ſuperarunt hoſtes, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. 8.
Imperatores attrectare feralia non debebant, Diſs. 31. in Anthol. n. 8.
Imperatores quas virtutes habere debeant, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.
Imperatores Romani non permittebant ſenatores, Aegyptum provinciam habere, aut illuc peregrinari, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.
Imperatores Romani reprehendendi, qui ſuperbiam Perſarum imitati ſunt, Diſs. 21. in Liv. num. 18.
Imperatores Romani Ignem præferri ſibi voluerunt, & principibus feminis, Diſs. 21. in Liv. n. 18. Diſs. 22. in Liv. n. 24.
Imperatores, qui aut voluerunt reſignare imperium, aut reſignarunt, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Imperatores oratoribus auctoritatem ademerunt, & iuriſconſultis tribuerunt, Diſs. 52. in Cic. n. 5.
Imperatores Caius, Heliogabalus. & Diocletianus calceis gemmas inſerebant, Diſs. 24. in Cic. num. 4.
Imperatoribus in urbe ſepeliri conceſſū erat, Diſ. 24. in Thucyd. n. 6.
Imperatoribus imperare artem medicorum dixit Plinius, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Imperatoris futuri nomen ſcire quomodo Iamblichus tentaverit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Imperatorum conſacratio quomodo fieret, Diſs. 24. in Anthol. n. 9.
Imperatorum filij Cæſares appellabantur, non autem Auguſti, Diſs. 29. in Anthol. n. 6.
Imperatorum etiam ſtatuis eundem honorem exhibebant, ac templis, Diſs. 25. in Thucyd. num. 12.
Imperatorum veſtis ante Diocletianum purpurâ ſolùm a privatis differebat, Diſs. 28. in Liv. num. 25.
Imperatorum amicitia multis philoſophis non profuit, Diſs. 64. in Cic. n. 6.
Imperia ijſdem artibus retinentur, quibus parta ſunt, Diſs. 33. in Cic. n. 1.
Imperis nihil magis in officio continet, quàm hoſtium metus, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7.
Imperij cupiditate quàm facile incendantur homines, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.
Imperij acquiſitio an veros amicos conciliet, Diſs. 79. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Imperij cupiditas omnibus alijs potentior, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Imperij prorogatio, quæ in bellis longinquis neceſſaria erat, incitabat Duces ad affectandum imperium, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Imperij inſignia quod ſumpſerit Romulus, reprehendendus non eſt, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 51. in Liv. n. 10. 14.
Imperij fines qui protuliſſent, ijs licebat Urbis terminos proferre, Diſs. 23. in Liv. n. 11.
Imperij Romani finis portendebatur extinctione ignis Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 7. quia colebatur ad ſimilitudinem ignium cœleſtium, Diſs. 31. in Liv. n. 22.
Imperij pro ſalute Veſtales non ſolùm Veſtam, ſed etiam alios Deos precabantur, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Imperij reſignandi conſilium ſæpe Auguſtus cepit, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Imperij inſigne eſſe calceos gemmis ornatos inſtituit Diocletianus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Imperio Romano par ingenium Ciceronis dixit Seneca, Diſs. 49. in Cic. n. 4. *Vide. Imperium.*
Imperitâ agendi Demoſthenes, quum primam orationem habuiſſet, exploſus eſt, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Imperitorum mentes magis afficiuntur arcanis, Diſs. 39. in Anthol. n. 1.
Imperitorum mentes ad obſequium Regum illorum faſto moventur, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 28. in Liv. n. 2. & ſeqq.
Imperitus quorum erat Cyrus, ad ea provocabat æquales, Diſs. 91. in Cic. n. 7.
Imperium magnum primi in Aſiâ conſtituerunt Ninus, & Semiramis, Diſs. 11. in Eurip. n. 20.
Imperium cur tantopere extenderint Romani, ſecus Lacedæmonij, Diſs. 51. in Eurip. n. 11.
Imperium portendit Cæſari ſomnium, quo ſibi viſus eſt, miſcere corpus cum matre, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.

Im-

Imperium Auguſto portendit aquila panem, quem rapuerat, eius manibus reponens, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.
Imperium, & honores perimunt virtutem, Diſs. 78. in Anthol. n. 2.
Imperium Oceano ſeptentrionali terminaſſet Antoninus philoſophus, niſi morte præventus fuiſſet, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.
Imperium Dionyſij adamante vinciri dicebatur, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 86. in Anthol. n. 7. Diſs. 1. in Liv. n. 1.
Imperium Priami quàm late pateret, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.
Imperium ut invaderet, Fauſtina uxor Antonini Philoſophi concitavit Caſſium, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.
Imperium in homines habet pulchritudo, & non ſolùm corpori, ſed etiam animo dominatur, Diſs. 15. in Eurip. n. 6.
Imperium Sicyonium ad Mycenæos translatum eſt ab Agamemnone; quo, & quanto tempore floruerit, & imperium Aegyptiorum, Argivorum, & Athenienſium, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.
Imperium Orbis terrarum Auguſto portendit tunica lati clavi ad pedes decidens, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.
Imperium ſuſcipiens Veſpaſianus quare Aegyptum occuparit, Diſs. 43. in Thucyd n. 7.
Imperium Græciæ offerente Xerxe Athenienſes recuſarunt, ne ſervitutem Græciæ inferrent, Diſs. 51. in Thucyd. n. 5.
Imperium Orbis affectantes Europæ populi, vel Africæ opus habent Siciliâ, Diſ. 55. in Thuc. n. 7.
Imperium Perſarum Darius Magorum tyrannide ſublatâ occupavit, cui ſucceſſit Xerxes, Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.
Imperium omnium mortuorum minùs optabile, quàm ſervire alicui vivo dicit Homerus, Diſs. 7. in Eurip. n. 1.
Imperium per totum Orbem terrarum extenderunt Romani devictâ Carthagine, Diſs. 22. in Virg. n. 2.
Imperium Romanum Euphrate, Danubio, & Rheno terminari voluit Auguſtus, & Hadrianus, Diſs. 1. in Liv. n. 11. Diſs. 9. in Liv. n. 23. Diſs. 70. in Cic. n. 6.
Imperium multarum nationum recuſarunt Auguſtus, & Hadrianus, Diſs. 1. in Liv. n. 11. Diſs. 9. in Liv. n. 13.
Imperium Romanorum longe alia imperia ſuperavit, Diſs. 9. in Liv. n. 12. quos fines habuerit ſub Auguſto, Diſs. 9 in Liv. n. 13.
Imperium Mithridatis quàm late pateret, Diſs. 2. in Liv. n. 3. Diſs. 9. in Liv. n. 13. Tigranis non erat minus, Diſs. 9. in Liv. n. 13.
Imperium Macedonum fortunâ partum eſt; virtute verò Romanorum contra ſententiam Plutarchi, Diſs. 86. in Anthol. n. 1.
Imperium Romanorum cladibus ſemper creſcebat, Diſs. 86. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Imperium Romanum augures ſempiternum fore exiſtimarunt, eo quod Aves Termini fano non addixiſſent, Diſs. 86. in Anthol. n. 7. *Vide. Regnum.*
Impetus inconſultus maximè nocet in prœlio, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.
Impietas impunita eſt mali exempli, non quæ ſupplicio afficitur, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.
Impietate, & avaritiâ præſtitit Saturnus, Diſs. 21. in Virg. n. 19.
Impietatis ream Phrynen defendit pulchritudine Hyperides, Diſs. 26. in Eurip. n. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Impij vetere proverbio dicuntur ediſſe carnes non ſacrificatas, Diſs. 35. in Anthol. n. 6.
Impij dicuntur eſſe graves terræ, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Impij quidam ſuos Deos eſſe dicebant arma, Diſs. 50. in Anthol. n. 1.
Impiorum pœnæ a Deo conſtitutæ ſunt Furiæ, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7.
Impios non ſtatim punit Deus, Diſs. 10 in Anthol. n. 19.
Impios quoties Virgilius Troianos oſtendere vult, quare Laomedonteos vocet, Diſs. 21. in Virg. n. 19.
Impium exiſtimabant Veteres Lunam propiâ luce ſpoliare, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.
Impium Socratem dixerunt malevoli, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Implere cumulate dicitur coronare, Diſs. 35. in Anthol. n. 3. Diſs. 44. in Virg. n. 1.
Impoſſibilia deſiderantur, quum nihil ſupereſt, quod deſideretur, Diſs. 43. in Thucyd. n. 4.
Impoſſibilia etiam concupiſci affirmat Ariſtoteles, Diſs. 41. in Thucyd n. 2.
Imprecabantur Lacones, ut equos aleret ille, cuius res perditas optabant, Diſs. 6. in Anth. n. 9.
Imprecationes, ne quis ſepeliatur, unde originem habuerint, Diſs. 31. in Anthol. n. 3.
Imprecationis genus exilium, Diſs. 7. in Virg. n. 7.
Improbitas ut deliteſceret, Cleon belli auctor fuit, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Improbus quum utile Reipublicæ conſilium attuliſſet, Lacedæmonij eandem ſententiam virum bonum dicere coëgerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 4.
Imprudens ſi quis ferijs opus feciſſet, expiabatur porco, Diſs. 30. in Liv. n. 18.
Imprudentes Fortuna efficit homines, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Impuberes planè erant pueri, qui in ludis certabant, Diſs. 15. in Thucyd. n. 9.
Impudens quidam ab Oratore ioco deriſus, Diſs. 56. in Anthol. n. 1.
Impudentes ſunt canes, Diſs. 56. in Anthol. n. 2. Diſs. 84. in Anthol. n. 9.
Impudentia ab Aegyptijs ſignificatur per equum fluviatilem, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Impudentiæ nocturna ſacra inſtituit Epimenides Creteníis, ut Athenas Cylonio ſcelere expiaret, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.
Impudentiæ Dea Cotytto vocabatur, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.
Impudentiæ ſacris in templo Veneris Corinthi mille puellæ operabantur, Diſs. 4. in Anth. n. 3.
Impudentiæ Sacerdotes Baptæ appellabantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.
Impudicitiæ uxorum causâ Euripides ad Archelaum conceſſit, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.

Impudicum Cæſarem, & Scipionem malevoli dixerunt, Diſs.12. in Thucyd. n. 5.
Inachus primus Regnum Argivorum tenuit ante Diluvium Ogygium nonaginta annos, Diſs. 5. in Thucyd. num. 2.
Inanem tumulum vocat Virgilius ſepulcrum ſine cadavera, Diſs. 66. in Anthol. n. 6.
Inaurandis Capitolij tegulis ter millies cunſumptum eſt, Diſs. 2. in Liv. n. 7.
Inauratus erat currus triumphantium, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Incantationes ne exaudiret Luna, æra pulſabant Veteres, Diſs. 10. in Thucyd. n. 7.
Incendebatur axis currus, quo nupta domum viri vecta fuerat, & quare, Diſs. 35. in Thucyd. n. 8.
Incendendi navale conſilium licet utiliſſimum reſpuerunt Athenienſes tanquam iniuſtum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11.
Incendio Mundum conflagraturum tradit Beroſus, quum omnia ſidera in Cancro convenerint, Diſs. 30. in Liv. n. 80.
Incendio Ciceronem comparat Longinus; Demoſthenem fulmini, Diſs. 47. in Cic. n. 11.
Incendium maximum a Lacedæmonijs in expugnatione Platæarum excitatum, Diſs. 49. in Thucyd n. 1.
Incendium ſæpe in terræmotibus extitit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17. & ſeqq.
Incendium templi Dianam occupatam in partu Olympiadis reſtinguere non potuiſſe dixit Hegeſias, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Incendium Capitolij extitiſſe, ut magnificentius reſtitueretur, dixit Ciceru, Diſs. 24. in Anth. n. 5.
Incendium Mundi futuram æſtatem anni magni quidam dixerunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 51. *Vide. Flamma. Ignis.*
Inceſtavit quis Gnidiam Venerem Praxitelis, Diſs 22. in Cic. n. 6.
Incolæ Atticæ nati ſunt ex ſeminibus, quæ Vulcanus tradidit Minervæ, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Incolæ Inſularum antiquitus crudeliores erant, Diſs. 34. in Thucyd n. 5 6.
Incolarum virtus efficit præſtantes regiones, Diſs. 11. in Eurip. n. 9. & ſeqq. Diſs. 20. in Eurip. n. 1.
Incolarum mutationes frequenter contingunt in Regionibus felicibus, Diſs. 34. in Thucyd. n. 3. Diſs. 35. in Thucyd. n. 1.
Incommodum intelligit Saluſtius, quum dicit arduum eſſe hiſtoriam ſcribere, Diſs. 6. in Liv. n. 2.
Inconſtantia fortunæ, Diſs. 81. in Anthol. num. 1. & ſeqq.
Inconſtantiâ hominum deſeruntur interdum litterarum ſtudia, Diſs. 69. in Cic. n. 7.
Inconſtantiæ rerum humanarum triumphantes admoneri voluerunt Romani, Diſs. 28. in Liv. num. 8 14.
Incubos, & ſuccubus Dæmones admittunt etiam Chriſtiani Patres, Diſs. 17. in Liv. n. 6
Incudes duas ſuſpendit Iuppiter ex Iunone, quum eam e Cœlo deiecis, Diſs. 15. in Anthol. n. 18.
Indi navigabant in arundinibus, Diſs. 76. in Anthol. n. 5
Indi mortem contemnunt, Diſs. 77. in Anthol. num. 16.
Indi cadavera circumdata vitro recondebant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 50.
Indi antequam nuptias celebrarent ſe perfundebant unguento, quòd diſtillabat ex arboribus Hypaſi.lis, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Indi in prœlio utebatur cymbalis, & tympanis, Diſs. 57. in Thuc. n. 11. *Vide. Indo. Indorum.*
India bis anno fruges producit, Diſs. 77. in Anthol. num. 14.
in India quæ geſſit Hercules tribuenda ſunt Herculi Indo, Diſs. 7. in Anthol. n. 13.
India maritima an ſit maior Arabiâ maritimâ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 7.
Indiæ fabuloſa multa quæ ſcripſerunt Magaſthenes, & Nearchus, Diſs. 44. in Anthol. n. 13. Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Indiæ populi quidam Liberum ſuum auctorem ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2.
Indiæ animal, quod Protogeuſta dicitur, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Indiam debellans Alexander Sacra Bacchi celebravit, nec oppreſſus fuit, Diſs. 46. in Anthol. n. 7.
Indiam ſubegit Bacchus armis occultis, Diſs. 44. in Anthol. n. 13. *Vide. Indorum.*
Indibilis, & Mandonius a Carthaginienſibus ad Scipionem deficientes quomodo defectionem excuſent, Diſs. 50. in Thucyd. n. 3.
Indica tigris ſuperat elephantos viribus, Diſs. 37. in Cic. n. 3.
Indicarum arundinum ea eſt magnitudo, ut Indi in eis navigarent, Diſs. 76. in Anthol. n. 5.
Indici elephanti Africanis fortiores ſunt, Diſs. 37. in Cic. n. 3.
Indicia monſtrarunt, quales futuri eſſent multi pueri, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Indicium ſummæ vetuſtatis eſt veſci carnibus humanis, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Indigenæ Dei vocabantur urbium, & locorum genij, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Indigenas eſſe Tyrrhenos aliqui putarunt, Diſs. 4. in Virg. n. 3.
Indigere multis divites videbat Socrates, ideo pauperes exiſtimabat, Diſs. 47. in Thucyd. num. 8.
Indigetem Iovem Latini appellabant Aeneam, Diſs. 7. in Virg. num. 3.
Indo Herculi tribuenda ſunt, quæ in India geſſit Hercules, Diſs. 7. in Anthol. n. 13. *Vide, Indi.*
Indocti homines quare Xyſtici appellarentur, Diſs. 21. in Cic. n. 5.
Indocti etiam facetijs abundarunt, Diſs. 27. in Cic. n. 6.
Indocti ab Indoctis tantum ſuperantur, quantum ipſi animantes ſuperant, Diſs. 82. in Cic. n. 2.
Indoctior habitus eſt M. Antonius, quia haberi volebat, Diſs. 17. in Cic. n. 5.
Indoctior ætas ſuccedit eruditiſſimo ſæculo, Diſs. 69. in Cic. n. 7.
Indoctos eſſe Lacedæmonios dixit Spartanus quòd nihil mali ab Athenienſibus didicerint, Diſs 81. in Cic. n. 7.
Indoctus in quo differat a ſapiente, Diſs. 12. in Thucyd. n. 1.
Indomabiles ſunt Arabes, & Scythæ, quia nullas

certas ſedes habent, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.
Indorum uxores vivæ cum maritis mortuis cremabantur, Diſs. 17. in Eurip. n. 6. Diſs. 23. in Thucyd n. 5.
Indorum mos, ut ſolùm cenaturi cum Rege coronarentur, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.
Indorum mos, ut qui rivales vinceret pugnis, luctaque, ſponſam abduceret, Diſs. 29. in Thucyd. num. 53.
Indorum Regem Spertembam conſtituit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. num. 1.
Indorum ſapientes, quod nudi philoſopharentur Gymnophiſtæ appellati ſunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 3. Diſs. 14. in Cic. n. 4. 6.
Indorum venenatis telis medebatur Alexander herba, quàm ipſi in ſomnis oſtenderat draco, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
Indorum ſapientes lineâ veſte utebantur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4.
Indorum hoſtium virtute gaviſus eſt Alexander, Diſs. 25. in Virg. n. 16.
Indorum Rex, qui ſexcentis Regibus imperabat, amicitiam Auguſti petijt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Virg. n. 5.
Indorum Reges, quum prodibant, cultu Deorum afficiebantur, Diſs. 20. in Liv. n. 5.
Indorum feminæ cultrices Deorum Virginitatem ſervabant, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Indorum philoſophi Brachmanes, & Gymnoſophiſtæ, Diſs. 14. in Cic. n. 4. 6.
Indos tantum domuit Bacchus, & eos legibus inſtruxit, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.
Indos Autochthonas eſſe arbitratur Diodorus Siculus, Diſs. 4 in Thucyd. n. 10.
Indos diſciplinæ causâ adierunt Pythagoras, Democritus, Plato, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6.
ad Indos uſque Aſiæ imperabat Paris, Diſs. 16. in Eurip. n. 12. *Vide, Indi. Indo.*
Inebræ, vel Inibræ alites dicuntur, quæ impedimento ſunt rebus, Diſs 19. in Liv. n. 50.
Inediâ vitam finivit Apicius, quum centies ſupereſſe ſibi cognoviſſet, Diſs. 3. in Liv. n. 10.
Inediâ vitam finivit Democritus, Diſs. 9. in Eurip. num. 5.
Inediâ vitam finivit mortuo domino canis, Diſs. 25. in Eurip. n. 23.
Inediâ plurimorum dierum ægrotis aliquibus medebatur Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. n. 5.
Inediæ pueros aſſueſacere Lycurgus voluit, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.
Ineptire ſe velle dicebat Craſſus orator, quum populares eſſet prenſaturus; ideò a ſe Scævolam dimittebat, Diſs. 65. in Anthol. n. 25. Diſs. 88. in Cic. n. 1. 6. 7.
Inepto reſpondentem vocem apud Græcos non eſſe exiſtimavit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Inequitabant pudendis Mutuni Virgines nupturæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 20. Diſs. 29. in Thucyd. n. 20.
Inerrantibus Stellis an præſit Atropos, vel Clotho, Diſs. 11. in Virg. n. 1.
Inerrantium Stellarum in Sphærâ Elyſium collocant Platonici, Diſs. 76. in Anthol. num. 16. *Vide. Aſtra. Sidera. Stellæ.*
Infanti digito ſaliva admovebatur labris infantium in eorum luſtrationibus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30.
Infamiam ſibi comparant, qui vitijs obnoxij memoriam ſui propagare ſtudent, Diſs. 30. in Liv. n. 69.
Infamis totâ vitâ erat, qui labores Iuvenibus præſcriptos apud Lacedæmonios recuſaſſet, Diſs. 54. in Anthol. n. 9.
Infantem filium Malcandri, & Aſtartæ ut Iſis immortalitate donaret, in ignem coniecit, Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Infantem potiùs, quam oratorem efficere poteſt ars oratoria Chryſippi, Diſs. 59. in Cic. n. 3.
Infantes luſtrabantur mares nono, feminæ octavo die apud Romanos, & apud Græcos quincto die, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29
Infantes multi quales futuri eſſent, ſignificarunt portenta, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Infantibus alimenta miniſtrarunt animalia, Diſs. 53. in Liv. n. 5. Diſs. 18. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Infantibus plerumque ſeptimo die ſolvitur umbilicus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Infantibus ſuperſtitioſè nomen indebant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 32.
Infantibus quæ nobis acciderunt, obliviſcimur, Diſs. 83. in Anthol. n. 57.
Infantibus præeſt Dea Rumia, vel Rumina, Diſs. 18. in Liv. n. 9.
Infantis curam habebat elephas, Diſs. 21. in Anthol. n. 2.
Infantiſſimus fuit Hermogenes vir, quum puer eſſet eloquentiſſimus, Diſs. 64. in Anthol. n. 5.
Infauſtus maximè habebatur dies, quo Veſtalis deſodiebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
Inferæ alites in auguriis dicuntur, quæ inferiora petunt, Diſs. 19. in Liv. n. 50.
Inferi cur Ἅδης dicantur a Græcis, Diſs. 51 in Anthol. n. 6. Diſs. 7. in Eurip. n. 7. Diſs. 9. in Eurip. n. 9. cur dicatur Pluto Inferis imperare, Diſs. 7. in Eurip. n. 10. 12. illis comparatur Occidens, Diſs. 7. in Eurip. n. 11. 12.
Inferi quid ſint, Diſs. 48. in Anthol. n. 4. Diſs. 8. in Eurip. n. 3. & ſeqq. ubi ſint, Diſs. 76. in Anthol. n. 14. Diſs. 8. in Eurip. n. 6. & ſeqq. Diſs. 9. in Eurip. n. 5. 9. 10. Diſs. 10. in Eurip. n. 9. cur Climenes dicti, Diſs. 9. in Eurip. num. 9.
Inferi vocantur templa Acheruſia, Diſs. 48. in Anthol. n. 4. Diſs. 83. in Anthol. n. 21. Diſs. 19. in Liv. n. 2.
Inferi ſignificantur nomine umbrarum, Diſs. 84. in Anthol. n. 3. *Vide. Inferis.*
Inferiæ Manibus mittebantur menſe Februario, Diſs. 30. in Liv. n. 29.
ab Inferis revocavit Alceſten, & Theſeum Herculea, Diſ. 8. in Anthol. n. 5.
ab Inferis reverſi ſunt Bacchus, & Oſiris, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.
Inferis paria, imparia ſuperis tribuit Homerus, Diſs. 30. in Liv. n. 8.
Inferis attributos eſſe dies poſt Calendas, Nonas, Idus Plutarchus putat, & ſecundum diem menſis apud Græcos, Diſs. 30. in Liv. n. 14.
Inferis Dija expiationes fiunt, Diſs. 30. in Liv. num. 28.

Inferis Dijt quum ſacrum fieret, non refringebatur victimæ collum, ut ad Cœlum facies converteretur, ut fiebat quum Cœleſtibus ſacrificabatur, Diſs. 44. in Virg. n. 7..
Inferis ſacræ erant trigæ, quæ in Circenſibus decertabant, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Infernis, & terreſtribus Dijs dumtaxat nocturna, & occulta ſacra fiebant, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.
Infernorum Deorum in ſacrificijt quomodo aquâ uterentur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 5.
Inferorum fluvij quatuor, Diſs. 76. in Anthol. num. 16. Diſs. 83. in Anthol. n. 4. 5. & unde appellentur, Diſs. 83. in Anthol. n. 6.
Inferorum loca honoratiora obtinebant Initiati, Diſs. 39. in Anthol. n. 8. 14.
Inferorum fluvios tranſire quàm cupiant animæ, Diſs. 84. in Anthol. n. 1.
Inferorum metu ſe homines liberaſſe gloriatur Epicurus, Diſs. 8. in Eurip. n. 1.
Inferorum viam ſi ſibi oſtenderet, Bacchus promiſit corporis ſui copiam facturum Proſumno, Diſs. 44. in Anthol. n. 7. Diſs. 32. in Virg. num. 4.
Inferorum terrore poëtæ horribiliorem mortem fecerunt, & deterruerunt homines a ſubeundis pro Patriâ periculis, Diſs. 7. in Eurip. n. 5.
Inferorum Deus dicitur Aidoneus, & Ageſilaus Diſs. 7. in Eurip. n. 7.
Inferorum deſcenſus eſt mortis cogitatio, Diſs. 3 in Virg. n. 2.
ad Inferos deducebat animas Mercurius, Charon verò Stygiam paludem tranſportabat, Diſs. 82. in Anthol. n. 3.
Inferos adivit Orpheus, & uxorem Eurydicen impetravit, ſed poſtea amiſit, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Inferos appellat Claudianus ignavum vulgus, Diſs. 76 in Anthol. n. 17.
ad Inferos Charon Herculem tranſportavit; ideo in carcerem coniectus eſt, Diſs. 82. in Anthol. num. 7.
Inferos adivit umbra Herculis, ipſe verò in Cœlum aſcendit, Diſs. 84. in Anthol. n. 4.
ad Inferos deſcendentem Bacchum, ut Euripidem videret, inducit Ariſtophanes, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.
Inferos adeuntes paludem Stygiam, an Acherontem tranſeant, Diſs. 83. in Anthol. num. 2. & ſeqq.
ad Inferos deſcenſus an ſit Prodici Samij, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Infidum Ciceronem malevoli dixerunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Infida eſt ſocietas adminiſtrantium Rempublicā, Diſt. 76. in Cic. n. 6.
Ingenia abundantium pituitâ tarda ſunt; ſicciora autem, & melancholica præſtantia, Diſs. 19. in Eurip. n. 17.
Ingenia hominum alia citiùs, alia ſeriùs vigorem amittunt, Diſs. 64. in Anthol. n. 5. & ſeqq.
Ingenia diverſa coniungenda ſunt in adminiſtrandâ Republicâ, Diſ. 37. in Thuc. n. 1. & ſeqq.
Ingenia præſtantiſſima plerumque altiſſima concupiſcunt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 1.
Ingenia Athenienſium laudabilia, Diſs. 65. in Cic. n. 1.
Ingenia nationum mutantur, Diſs. 7. in Liv. n. 7.
Ingenia ſemper in deterius ferri vetus querela eſt, Diſt 67. in Cic. n. 1.
Ingenia quam plura eadem fere ætate in omnibus diſciplinis floruerunt, Diſs. 67. in Cic. num. 3. 4. Diſs. 68. in Cic. n. 2. 3.
Ingenia luxu hebetantur, Diſs. 69. in Cic. n. 1. 5.
Ingenia tardiora meliùs gubernare Rempublicam, quàm acutiſſima dixit Thucydides, Diſs. 82. in Cic. n. 8.
Ingenia magna interdum docent artes, quas uſu non cognoverunt, Diſs. 73. in Cic. n. 3. & ſeqq. Diſs. 74. in Cic. n. 2. & ſeqq.
Ingenij præſtantis non ſufficit ad acquirendam ſcientiam Reipublicæ adminiſtrandæ, Diſs. 8. in Liv. n. 3.
Ingenij ſignificationem quodcumque artificium habens nominis immortalitatem parere poteſt, Diſs 90. in Cic. n. 1.
Ingenio Lacedæmonij Imperatores bellum conficientes Gallum immolabant; viribus verò vincentes bovem, Diſs. 28. in Anthol. n. 3.
Ingenio dumtaxat homines ſuperant alias animantes, Diſs. 28. in Anthol. n. 4.
Ingenio hebetes ſunt Thebani, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Ingenio magno fuit Mæcenas, ſed corruptus eſt, ſicut Petronius Arbiter, & Hortenſius, Diſs. 69. in Cic. n. 5.
Ingeniorum proventu feraciſſima Sicilia, Diſs. 33. in Thucyd n. 2. 3.
Ingenium, an vires magis conferant in bello, Diſs. 28. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Ingenium Hermogenis floruit decimo quincto ætatis anno, poſt illud tempus deterius factum eſt, Diſs. 64. in Anthol. n. 5.
Ingenium hominum maximè eſt mutabile, Diſs. 13. in Thucyd. n. 6.
Ingenium etiam adhibendum eſt in palæſtris, non ſolùm vires, Diſs. 16. in Thucyd. n. 7.
Ingenium ut ſibi daret, orabant pueri Minervam in Quinquatribus, Diſs. 30. in Liv. n. 38.
Ingenium quodlibet poëſi non eſt idoneum; licet ex omni ligno Mercurius effingi poſſit, Diſs. 8. in Cic. n. 5.
Ingenium Craſſi eximium, Diſs. 16. in Cic. n. 5.
Ingenium hominum maximè divinum, Diſs. 28. in Cic. n. 7.
Ingenium non multum prodeſt ijs, qui neſciunt artes, Diſs 32. in Cic. n. 4.
Ingenium Ciceronis Senatu par Imperio Romano dicit, Diſs. 49. in Cic. n. 4.
Ingenium ſine ſtudio parum efficere poteſt, Diſs. 91. in Cic. n. 2.
Ingrati erant Græci ſuis civibus, Diſs. 19. in Eurip. n. 15. & ſeqq. & n. 21. & ſeqq.
Ingrati ſumus ijs, qui nobis Cœlum patefecerunt, Diſs. 21. in Anthol. n. 4.
Ingratos Aegyptij ſignificabant per columbam, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Inhumanum putabant Macedones tropæa conſtituere, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Inimici facti ſunt Marius, & Sylla, quòd Marius ima-

Digitized by Google

imaginem Bocchi deijcere voluiſſet, Diſs. 5. in Liv. n. 2.
Inimici Labieni eius hiſtorias cremandas curaverunt, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Inimici perpulerunt Siculos, ut Marcellum Conſulem reum facerent, Diſs. 25. in Liv. n. 2.
Inimicis, vel amicis opus eſſe ad ſalutem dicebat Antiſthenes, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Inimicitiarum perpetuâ memoriam extare noluerunt Veteres, Diſs. 24. in Liv. n. 4.
Inimico Themiſtocli Ariſtides ſocius conſiliorum in liberandâ Græciâ, Diſs. 20. in Eurip. num. 18.
Inimicorum dona non ſunt utilia, Diſs. 41. in Anthol. n. 9.
Inimicorum laus ſumma eſt, Diſs. 61. in Anthol. num. 1.
Inimicos meliùs de quibuſdam mereri, quàm amicos dicebat Cato, Diſs. 56. in Thucyd n. 5.
Inimicum ſuum Piſonem tempeſtate laborantem Germanicus ſervavit, Diſs. 29. in Anthol. num. 2.
Inimicum feminarum in tragœdijs eſſe Euripidem, non in lecto dicebant æmuli, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Inimicum ſuum Themiſtoclem recepit Admetus, Diſs. 21. in Eurip. n. 1. *Vide. Hoſtis.*
Initia Veneris inſtituit Cinyras, in quibus Phallus initiatis oſtendebatur, Diſs. 33. in Virg. num. 4.
Initiabantur homines per quinque gradus, Diſs. 39. in Anthol. n. 12.
Initiare Apollonium noluit ſacerdos Cereris, quòd eſſet præſtigiator, Diſs. 39. in Anthol. num. 12.
Initiari feminas non probabat Cicero, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.
Initiari Sacris Cereris tantummodo petierunt Caſtor, & Pollux, quum Athenienſes deviciſſent, Diſs. 36. in Anthol. n. 1.
Initiati Sacris Cereris omnia a Dijs conſequebantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 8.
Initiati honoratiorem locum apud Inferos poſt mortem obtinebant, Diſs. 39. in Anthol. num. 8. 14.
Initiati quum non eſſent duo iuvenes, & ſacris Cereris interfuiſſent, occiſi ſunt ab Athenienſibus, qui hac de cauſâ bellum ſuſceperunt, Diſs. 39. in Anthol. n. 2.
Initiatis omnibus non patebant quædam ſacra Cereris, Diſs. 39. in Anthol. n. 4.
Initiatorum veſtis quare proverbio dicatur veſtis lacera, Diſs. 38. in Anthol. n. 8.
Initiatum ſe non eſſe niſi oſtendiſſet Aeſchylus, capite damnatus fuiſſet, quia imprudens vulgaſſet ſacra Cereris, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.
Initio poëmatis nomen plurimi non expreſſerunt utentes Periphraſi, Diſs. 7. in Virg. n. 4. & ſeqq.
ab Initio ſignificat proverbium ἀπὸ γραμμῆς idest *a lineâ*, Diſs. 10. in Anthol. n. 6.
Initio anni palmæ fructus, caricæ, & mella libabantur, ut omen eſſent anni, qui nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. n. 62.
Initio dicendi magni oratores pudore, & timore detinentur, Diſs. 91. in Cic. n. 5. *Vide. Principium.*
Iniuges hoſtiæ quæ dicerentur, Diſs. 42. in Virg. n. 7.
Iniuria quare cum Baccho in lucem edita eſſe fertur, Diſs. 65. in Anthol. n. 28.
Iniuriâ acceptâ Archilochus ad carmina facienda excitatus eſt, Diſs. 4. in Eurip. n. 6.
Iniuriâ iniuriam nunquam repellendam eſſe exiſtimavit Socrates, Diſs. 55. In Cic. n. 1.
Iniuriam Lunæ facturos ſe exiſtimabant Veteres, ſi eam lumine privarent, Diſs. 11. in Thucyd. num. 5.
Iniuriam incipientes a ſanctiſſimis ἀφ' ἑςίας ἄρχεσθαι dicuntur, Diſs. 25. in Thucyd. n. 6.
Iniuriam facientes in maiore malo eſſe, quàm accipientes exiſtimabat Socrates, Diſs. 55. in Cic. num. 1.
Injuriarum ut oblivisceretur, filium monuit Phocion, Diſs. 23 in Eurip. n. 6.
Iniuriarum veterum memoriam non habituros iudices iurabant Athenis, Diſs. 26. in Cic. n. 6.
Iniuſtæ dicebantur nuptiæ per uſum contractæ, Diſs. 30. in Thucyd n. 5.
Iniuſtæ in quo leges Elienſium dictæ ſint a Pſammide, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.
Iniuſte multi damnati ſunt, Diſs. 25. in Cic. n. 5. Diſs. 83. in Cic. n. 11.
Iniuſti ſunt Aetoli, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Iniuſtitiæ Athenienſium exempla, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11.
Iniuſtitiam quare Græci appellent ἀτασθαλίαν Diſs. 49. in Anthol. n. 8.
Iniuſtitiam ſummum eſſe malum exiſtimabat Socrates, Diſs. 55. in Cic. n. 1.
Iniuſtum conſilium Themeſtoclis licet utiliſſimum reſpuerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11.
Iniuſtum Themiſtoclem malevoli dixerunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Iniuſtus intelligitur *Exul*, Diſs. 7. in Virg. n. 8.
Innocentes multi damnati ſunt, Diſs. 25. in Cic. num. 5. Diſs. 83. in Cic. n. 11.
Innocentia Catonis Cenſorij, qui quater, & quadragies accuſatus ſemper abſolutus eſt, Diſs. 79. in Cic. n. 7.
Innocentiam ut præſeferrent Candidati, candidâ togâ utebantur, Diſs. 89. in Cic. n. 1.
Ino furijs agitata a Iunone ſe in Mare præcipitavit cum Palæmone, ſeu Melicerta, & Leucothea, ſeu Matuta dicta eſt, Diſs. 2. Anthol. n. 3.
Ino rapuerunt Phœnices, Diſs. 15. in Eurip. n. 4.
Inopia annonæ maxime exſperat populum, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1.
Inopiâ adductus Nero ad rapinas ſe convertit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Inopiâ interijt Vitellius, quum paucis menſibus novies millies ſeſtertiûm profudiſſet, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Inquilinorum, & advenarum tertia pars erat Athenis, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.
Inſani luſtralibus ſacris expiabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.
Inſani videntur animi cupiditatibus obſtricti, Diſs. 48. in Anthol. n. 4.

Inſania Caligulæ, Diſs. 6. in Liv. n. 5. 6.
Inſania quorundam Grammaticorum, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Inſania quorundam, qui arbores, aut imagines adamarant, Diſs. 22. in Cic. n. 5. 6.
Inſaniam ſimulavit Solon, ut bellum pro Salamine recuperandâ ſuaderet, Diſs. 36. in Cic. n. 3
Inſanus ceritus dicebatur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 27.
Inſcriptio appoſita ſepulcro a Semiramide deluſit Darium, Diſs. 32. in Anthol. n. 12.
Inſcriptio ſepulcri Sardanapali, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.
Inſcriptio in Diſco Delphico Apollini a Baccho ſacrato, Diſs. 46. in Anthol. n. 1.
Inſcriptio, quam apponi volebat Phryne, ſi dirutas Thebas reſtitueret, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Inſcriptiones ſepulcrorum Plato plus quatuor hexametris nolebat continere, Diſs. 30. in Anthol. n. 7.
Inſcriptiones librorum ſæpe non reſpondẽt rebus, Diſs. 1. in Anthol. n. 2.
Inſcriptiones ſepulcrorum variæ apud Veteres, Diſs. 30. in Anthol. n. 7. & ſeqq.
Inſcriptiones in templo Æſculapij oſtendunt oraculum docuiſſe, quo medicamento quiſque convaleſcere poſſet, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Inſepultos iacere mortuos horrebant Veteres, Diſs. 31. in Anthol. n. 3.
Inſidijs quot virorum Auguſtus appetitus fuerit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.
Inſidias, quibus ſervos interficiebant Lacedæmonij, κρύπτια vocabant, Diſs. 20. in Thucyd. num. 4.
Inſigne imperij eſſe calceos gemmis ornatos inſtituit Diocletianus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Inſignia imperij aſſumens Romulus, reprehendendus non eſt, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. & Diſs. 21. in Liv. n. 10. 14.
Inſinuatione quando Auctores utantur, Diſs. 7. in Virg. n. 2.
Inſolentia eorum, qui humili loco nati opes nacti ſunt, Diſs. 78. in Anthol. n. 5. 6.
Inſolentia Scytharum ob proſperam fortunam in devictas gentes, Diſs. 1. in Liv. n. 6.
Inſolentia Cæſaris, qui triumphans Senatores, & collegam inſequi currum permiſit, quum præcedere ſolerent, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Inſolentia Heliogabali, qui canes, leones, tigres, cervos iunxit ad currum, Diſs. 48. in Liv. n. 4.
Inſolentia principum civitatis in inferiores quomodo apud Romanos compeſceretur, Diſs. 28. in Cic. n. 1.
Inſolitæ voluptates magis animum labefactant, Diſs. 13. in Thucyd. n. 7. Diſs. 27. in Thucyd. num. 6.
Inſomnia primi Telmiſſenſes interpretati ſunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. Diſs. 19 in Eurip. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 9. *Vide. Somnia.*
Inſtabilitas rerum humanarum ſatis oſtenditur frequentibus urbium, & regnorum mutationibus, Diſs. 77. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Eurip. n. 1. Diſs. 1. in Liv. n. 1.
Inſtaurator philoſophiæ Platonicæ fuit Marſilius Ficinus, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.
Inſtitutio Cyri a Xenophonte compoſita non inutilis eſt, Diſs. 78. in Cic. n. 4.
de Inſtitutione librum ſcripſit Pythagoras, Diſs. 45. in Cic. n. 1.
Inſubres, & Cenomanos triumphavit Cnæus Cornelius, Diſs. 29. in Liv. n. 3.
Inſula Delus Patria Apollinis, & Dianæ eorundem munere ſtabilita eſt, Diſs. 77. in Anthol. n. 2. Diſs. 39. in Thucyd. n. 6.
in Inſulâ adiacente Ægypto Elyſium eſſe voluit Apio Grammaticus, Diſs. 76. in Anthol. n. 16.
Inſula ſepeliendis mortuis ab Aegyptijs deſtinata erat, & inde fluxit fabula manes vehi per Stygem paludem, Diſs. 83. in Anthol. n. 5.
Inſula, ex qua boves abegit Hercules Erythea non Erythræa dicebatur, Diſs. 7. in Anthol. n. 8. hanc fabulam narrat Livius, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
in Inſulâ Helenâ Paris cum Helenâ concubuit, Diſs. 16. in Eurip. n. 9. Diſs. 34. in Virg. n. 3.
in Inſulâ Sphacteriâ Lacedæmonijs obſeſſis Nicias expeditionem detractavit, & Cleoni conceſſit, & nocuit Reip. Diſs. 57. in Thucyd. n. 3.
Inſulâ in Tiberinâ Æſculapij templum erat, in quo inſcriptiones docebant oraculum oſtendiſſe, quo medicamẽto quiſque convaleſcere poſſet, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Inſula ſacra una exhis, quæ Æoli dicuntur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 28.
Inſula Leuce veneratur Achillem tanquam Deum, Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Inſulâ Cretâ oratores prohibebantur, Diſs. 79. in Cic. n. 6 Diſs. 81. in Cic. n. 7.
Inſulæ fortunatæ quæ ſint, Diſs. 76. in Anthol. n. 14. & ſeqq. Diſs. 9. in Eurip n. 2.
Inſulæ adiacentes Aſiæ omnes ſimul non ſunt minores Europâ, Diſs. 76. in Anthol. n. 6.
Inſulæ, quæ Continenti adhæſerunt, & quæ abſciſſæ ſunt ab eâ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9. 10. Diſs. 48. in Thucyd. n. 30. quæ emerſerunt e mari, & quæ ab eo abſorptæ ſunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2. & ſeqq. Diſs. 48. in Thucyd. n. 1. 22. 30.
Inſulæ tardius urbibus frequentari cœperunt, quàm Continens, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Inſulæ, & urbes quæ terræmotibus everſæ ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 1. 3. 7. 17. 18. 21. 24. 25. 29. 31. 32. 36.
Inſulæ, quæ Continenti proximæ ſunt, terræmotibus vexantur, ſecus, quæ in alto ſunt iuxta Ariſtotelem, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Inſulam Rheneam Polycrates Delo coniunxit, & in eam ex Delo ægroti, & parturæ tranſportabantur, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 39. in Thucyd. n. 2. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Inſulam Coum tuliſſe Deos dixit Damoxenus, quia Hippocratem, & Demetrium Phalereum genuerit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.
Inſulam Meroën uſque Aethiopiam debellavit Petronius, Diſs. 9. in Liv. n. 14.
Inſularum habitatores crudeliores erant, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. 6.
Inſulas Orchades quis imperio Romano adiecerit Diſs 9. in Liv. n. 14.
Inſulas bello invadere quum Crœſus cogitaret, qua-

quare irriſus fuerit, Diſs. 13. in Eurip. n. 9.
Inſulas Fortunatas petere Sertorius cogitavit, Diſs. 1. in Cic. n. 2.
Inſultare hoſtibus conſtituendo trophæa Macedones inhumanum putarunt, Diſs. 24. in Liv. num. 5.
Integritas Scævolæ, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Integritas vitæ Roſcij, Diſs. 90. in Cic. n. 5.
Intelligendo, ut non intelligant, quoſdam facere dixit Terentius, Diſs. 7. in Virg. n. 1.
Intemperantiæ remediū ſunt occupationes, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.
Intercalares dies quomodo Græci, & Numa adderent, Diſs. 30. in Liv. n. 4. 5.
Intercalares Romulo cognitos eſſe quidam putarunt, Diſs. 30. in Liv. n. 54.
Intercalares quomodo addiderit Cæſar, Diſs. 30. in Liv. n. 64.
Intercisi dies qui eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 16
Interdicebant leges aqua, & igni, quia his duobus vita continetur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 8.
Interdicto *unde vi* reſtituebatur actor, unde vi deiectus erat, Diſs. 40 in Cic. n. 4.
Intereſſe convivijs Virgines honeſtum erat apud Romanos, non apud Græcos, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 22.
Interfectoribus duo talenta præmium conſtituit Sylla, Diſs. 5. in Liv. n. 3.
Interficere omnes Mitylenæos cogitarunt Athenienſes paucorum culpâ offenſi, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.
Interpellatione cuiuſdam offenſus eſt Plinius, quod lectionem decem verſuum perdiderit, Diſs. 86. in Cic. n. 4.
Interpres Vulcanius Arrianum malè vertit, dum agit de lampadum ludo, Diſs. 17. in Thucyd. num. 3.
Interpres Arrianum ambigue vertit, ubi de Indiæ, & Arabiæ magnitudine agit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 7.
Interpres Ariſtophanis errat in explicando medimno, & dum tradit populum Athenienſem in tres claſſes fuiſſe diſtributum, Diſs. 47. in Thucyd. n. 5.
Interpretatio fabulæ, qua proditur Herculem adiuviſſe Iovem contra Gigantes, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Interpretatio, quam Themiſtocles Oraculo dedit, quo reſponſum fuerat, ut Athenienſes muro ligneo ſe defenderent, Diſs. 30. in Anthol. n. 4.
Interpretatio Themiſtij de Hermis facta a Petavio reijcienda eſt, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7.
Interpretatio Donati in locum Virgilij reprehenditur, Diſs. 3. in Virg. n. 6. 7.
Interpretationem ſomniorum invenerunt Telmiſſenſes, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. Diſs. 19. in Eurip. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 9.
Interpretationis ſomniorum Dea Brizo, Diſs. 19. in Eurip. n. 9.
Interprete Pyreone reſponſa reddebat Neptunus, quum Oraculum Delphicum teneret, Diſs. 3. in Anthol. n. 4.
Interpretes ſomniorum conſultabantur ad Phatas ante tempus ludorum, Diſs. 20. in Cic. n. 8. 9.
Interrogatus orator Byzantinus, quomodo ſe leges haberent, reſpondit quemadmodum ipſe vollu, Diſs. 79. in Cic. n. 8.
Interrogatus Hannibal ab Anthiocho de Exercitu quid reſponderit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3.
Intervallum, ad quod motum pertingere dicit Seneca, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Inteſtatæ Veſtalis nemo heres exiſtebat; ipſa pariter nulli inteſtato heres erat, Diſs. 31. in Liv. num. 11.
Inventionis libros non ambigitur eſſe Ciceronis, Diſs. 3. in Cic. n. 1. Diſs. 46. in Cic. n. 5.
Inventor tibiarum Sirites Numida, Diſs. 59. in Anthol. n. 2. & ſeqq. Diſs. 62. in Anthol. n. 3. & alij, Diſs. 62. in Anthol. n. 3. & ſeqq.
Inventor carminis hexametri quis fuerit, Diſs. 74. in Anthol. n. 1. Diſs. 75. in Anthol. n. 4. 5.
Inventor navium quis fuerit, Diſs. 76. in Anthol. n. 4. Diſs. 12. in Eurip. n. 16. Diſs. 13. in Eurip. n. 6 & ſeqq.
Inventor Aſtronomiæ, & Sphæræ Atlas, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Inventor Næniæ Simonides, Diſs. 22. in Thuc. n. 8.
Inventor omnium Deus, Diſs. 10. in Anthol. n. 22
Inventor ſaltationis Italicæ Pylades, Diſs. 56. in Anthol. n. 8.
Inventor Comœdiæ Epicharmus a nonnullis dicitur, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Inventor quorum fuerit in Medicinâ Aeſculapius, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.
Inventor ignis fuit Mercurius iuxta Homerum, Diſs. 49. in Thucyd. n. 4.
Inventor Comœdiæ, & tragœdiæ quis fuerit, Diſs. 6. in Eurip. n. 1. & ſeqq.
Inventor nullus rerum præter Homerum perfectus eſt, Diſs. 15. in Liv. n. 4.
Inventor ſui operis an fuerit Homerus, Diſs. 11. in Liv. n. 4.
Inventor non ſolùm dicitur, qui primus artem excogitavit; ſed etiam qui rudem perficit, Diſs. 15. in Cic. n. 5.
Inventor geometriæ Mœris, Diſs. 43. in Cic. n. 3.
Inventor dialecticæ Zeno Eleates, Diſs. 45. in Cic. n. 5. Diſs. 80. in Cic. n. 4.
Inventor Declamationum Demetrius Phalereus, Diſs. 85. in Cic. n. 6.
Inventores carminis bucolici ſunt Siculi, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Inventores omnium artium Græci habentur propter eloquentiam, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8.
Inventori Iovi Aram Maximam ſacravit Hercules, Diſs. 10. in Anthol. n. 22.
Inventoribus voluptatū præmia conſtituta erant apud Perſas, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8.
Inventoris navium audacia exagitatur, Diſs. 76. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Inventrix tibiarum Minerva, Diſs. 61. in Anthol. num. 2. Diſs. 30. in Liv. n. 47. Euterpe, & alij, Diſs. 59. in Anthol. n. 3. Diſs. 62. in Anthol. n. 3. & ſeqq.
Inventrix heroicorum carminum Phemonoë, Diſs. 13. in Eurip. n. 2.
Invictum Commodus appellavit Februarium, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

In-

Invidia nata eſt ex Styge, & Pallante Gigante, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Invidia ab Aegyptijs ſignificatur per anguillam, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Invidiâ plenum triumphum ut recuſaret, Sylla Pompeium hortabatur, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Invidia Tiberij Germanicus miſſus eſt ad componendum ſtatum Orientis, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.
Invidia aliquorum factum eſt, ut Pericles, & multi alij axagitarentur, Diſs. 12. in Thucyd. num. 5.
Invidia umbræ, & fumo comparatur, Diſs. 28. in Liv. n. 23.
Invidia inſequitur eminentiores, ſed proximos, Diſs. 40. in Cic. n. 1.
Invidia contra multos philoſophos, qui apud Reges florebant, Diſs. 63. in Cic. n. 5. 6.
Invidiæ remedium amuleta dependebant collo triumphantium, Diſs. 28. in Liv. n. 13.
Invidioſum erat ter eundum triumphare, Diſs. 24. in Liv. n. 14.
Invitæ etiam capiebantur Veſtales, & invitis parentibus, Diſs. 31. in Liv. n. 4. 24. dummodo pater plures tribus liberis haberet, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Inviti liberi uxorem ducere prohiberi non poterant, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Inviti etiam perſuadebantur a Cicerone, Diſs. 47. in Cic. n. 4. 5.
Inundationes Nili coëgerant Aegyptios geometriam excogitare, Diſs. 14. in Cic. n. 7.
Invocatione muſarum attentionem ſibi an poëtæ concilient, Diſs. 25. in Cic. n. 2.
Inuſſerunt noctuam in fronte Samijs Athenienſes, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.
Inutiles non ſunt Diſputationes Stoicorum de ſapiente, Diſs. 78. in Cic. n. 4.
Inutilia etiam Stoici an conſectarentur, Diſs. 60. in Cic. n. 3.
Inutilis non eſt inſtitutio Cyri a Xenophonte cõpoſita, & Platonis Reſpublica, Diſs. 78. in Cic. n. 4.
Io Inachi filia prima feminarum a Iove compreſſa eſt, Diſs. 68. in Anthol. n. 2.
Io in vaccam mutata dicitur in Aegyptum traieciſſe, quia fortè navis hoc nomine appellata eam vexit, Diſs. 23. in Anthol. n. 6.
Io quærentes Argivi an condiderint Tarſum, Diſs. 10. in Anthol. n. 4.
Io vox eſt lætitiæ, Diſs. 29. in Liv. n. 2.
Iocari verbis dicitur, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Iocsti dicit fortunam Iuvenalis, & Claudianus, quum mutationes inducit, Diſs. 80. in Anthol. n. 2. 3.
Ioci aliquot Demoſthenis, Diſs. 27. in Cic. num. 1. 2.
Iocis cuius arriſerat femina, is eligebatur ſponſus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Ioco iuvenes duo liberati ſunt, qui accuſati erant apud Pyrrhum tyrannum, Diſs. 65. in Anthol. n. 19.
Iocos trsgœdiæ immiſcuiſſe reprehenduntur Pomponius Secundus, & Æſchylus, Diſs. 5. in Eurip. n. 7.
Iocus oratoris in imprudentem, Diſs. 56. in Anthol. n. 1.
Iocus Veneris dicitur ab Horatio, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Iocus cuiuſdam Græci ad Marcum Antonium, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.
Iocus Ciceronis de Metello, qui coruum ſepulcro præceptoris appoſuerit, Diſs. 32 in Anthol. n. 9.
Iocus Planti in perſonâ ſervi, qui herum viginti minis fraudavit, Diſs. 32. in Anthol. n. 11. & qui videbat filios heri eius bona dilapidare, Diſs. 48. in Liv. n. 1.
Iocus Stratonici in eum, qui Alabandum Deum dicebat; Herculem veró eſſe Deum negabat, Diſs. 12. in Liv. n. 2.
Iocus Demetrij in iuvenem aſotum, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7.
Iocus Carneadis de mercede, quam Diogeni dederat, Diſs. 63. in Cic. n. 8.
Iocus, quo Cicero dicit ſe tantam pecuniam debere, ut ipſe coniurationis accuſator acerrimus coniurare cupiat, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Iohannes Annius refellitur, qui Livium mendacem appellat, Diſs. 6. in Liv. n. 5. & ſeqq.
Ion Tragicus in Omphale notat edacitatem Herculis, Diſs. 9. in Anthol. n. 4.
Ion Homero parem Euripidem dicit, Diſs. 4. in Eurip. n. 11.
Iones celebrabnnt ludos, qui Epheſia dicebantur, Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.
Iones plurimum claſſe potuerunt, & tamen naves piraticis ſimiles habebant, Diſs. 13. in Eurip. num. 8.
Iones admonuit iniuſtitiæ Themiſtocles lapidibus incidi iubens, quòd adversùs Græcos militarent, Diſs. 17. in Virg. n. 5.
Ionia ab Athenienſibus ducta eſt, Diſs. 17. in Virg. n. 1. 5.
Ionicæ philoſophiæ auctor Thales Mileſius, Diſs. 67. in Cic. n. 3.
Iove natum Scipionem Africanum, & Alexandrum nonnulli crediderunt, Diſs. 17. in Liv. n. 1. Diſs. 32. in Virg. n. 2.
Iovem Olympicum effingens Phidias ad Iovem ab Homero deſcriptum reſpexit, Diſs. 11. in Anthol. n. 5.
Iovem nutriſſe Dactylos Idæos ferunt, quia primi divina contemplati ſunt, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.
Iovem adiuviſſe Herculem adversùs Titanas, & Gigantes, quid ſignificet, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Iovem Picum genuiſſe Herculem ferunt, Diſs. 9. in Anthol. n. 6. Diſs. 7. in Anthol. n. 7.
Iovem eſſe Iœlum Perſæ putabant, Diſs. 68. in Anthol. n. 6. Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. n. 5.
Iovem ſaltantem inducit Arctinus poëta, Diſs. 18. in Anthol. n. 9.
Iovem Latialem ſe vocari iuſſit Caligula, Diſs. 24. in Anthol. n. 7.
Iovem e Cœlo deieciſſe Vulcanum quare poëtæ fingant, Diſs. 37. in Anthol. n. 3.

Io-

Digitized by Google

Iovem inter Deos Samothracas recenſet Macrobius, Diſs. 38. io Anthol. n. 1.
Iovem eſſe Mundom opinabantur Veteres, Diſs. 47. in Anthol. n. 2. & Porphyrios, Diſs. 71. in Anthol. n. 3.
Iovem expuliſſe Apollinem ob interfectus Cyclopas narrat Tacitus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3.
Iovem habere duo dolia fingit Hnmerns; alterom bonorum, alterum malorum, Diſs. 35. in Thucyd. n. 1.
Iovem ſe appellari volebat Menecrates, & liberatos a morbis ſequi ſe Deorum habitu, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.
Invem indigetem Latini appellabant Aeneam, Diſs. 7. in Virg. n. 3.
Iovem fuiſſe Numen tutelare Romæ quidam prodiderunt. Diſs. 24. in Virg. n. 6.
Iovem Sponſam nuucupat Orpheus, Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Iovom ſe amare credeotes mulieres compte in Capitolio ſedebant, Diſs. 31. in Virg. n. 7.
Iovem allnqui ſimulabat Caligula, Diſs. 6. in in Liv. n. 6.
Iovem auctorem ſuarum logom ſimulavit Minos, Diſs. 9. in Liv. n. 7.
Iovem apes aluerunt, ſeu veriùs filiæ Meliſſi, Diſs. 18. io Liv. n. 4. in.
Iovem com Olympiade concubuiſſe proditum, quia illa com milite, qui Draco dicebatur, rem habuit, Diſs. 18. in Liv. n. 10.
Iovem Europæ ſtuprum intuliſſe fabulaotur Græci ſub platano, quæ folia nonquam dimittebat, Diſs. 23. io Cic. n. 2.
Iovem invucabant iudices, ut ſe perderet, ſi peierarent, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Iovem alloqui ſe Noma ſimolabat, Diſs. 36. in Cic. n. 12.
Iovem ore Platoois loquuturum Veteres dixerunt, Diſs. 41 in Cic. n. 2. Diſs. 53. in Cic. n. 3.
Iovem omnibus ſatisfacere non poſſe dixit Theognis, Diſs. 47. in Cic. n. 1.
Iovem tonare, qunm ningit, ſæpe accidit; ideo Scaliger Homerum in hoc immerito reprehendit, Diſs. 71. in Cic. n. 8.
Ioves quot fuerint, Diſs. 23. In Anthol. nom. 9. Diſs. 67. In Anthol. n. 5. Diſs. 68. in Anthol. num. 1. 2. 3.
Ioves appellabantur Imperatores Romani, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.
Iovi Herceo ſacra erat ara, ad quam Priamus obtruncatus eſt, Diſs. 12. in Eurip. n. 9. quare ſic dictus, Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 52. in Eorip. n. 9.
Iovi ambroſiam portant Pleiades, noo columbæ, Diſs. 65. in Anthol. n. 7.
Iovi dedicati erant ludi Olympici, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. io Anthol. n. 2. Nemeæi, Diſs. 5. in Anthol. n. 2. Diſs. 6. in Anthol. n. 2.
Iovi Milichio Athenienſes ſacra faciebaot frugibus, & thure, non animalibus, alij etiam porco, Diſs. 10. in Anthol. n. 16. Diſs. 22. In Anth. n. 8.
Iovi inventori Arsm Maximam ſacravit Hercules, Diſs. 10. in Anthol. n. 22. ſeu potiùs Recaranos quidam, Diſs. 7. in Anthol. o. 8.
Iovi Hypato neque victima, neque vinum offerebatur, Diſs. 41. in Virg. n. 15.
Iovi quia ſacra erat quercos, ideo ex eâ ſpolia ſuſpendebant, Diſs. 24. in Liv. n. 3.
Iovi trophæs plerumque dicabantur; ideo Iuppiter tropæus vncatur, Diſs. 24. io Liv. n. 6.
Iovi candidi equi tribuebantur, Diſ. 28. in Liv. n. 1.
Iovi quare Idus ſacræ ſint, quare annus, & Nundinæ, Diſs. 30. in Liv. n. 51. 21.
Iovi in Regiâ Flaminis uxor nundinis arietem immolabat, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Iovi Latiali ſacrificabatur in Ferijs Latinis, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Iovi tribuitur Currus, & quidem volucer a Platone, & Horatio, Diſs. 68. in Anthol. o. 7. Diſs. 26. in Virg. n. 3.
Iovi Olympico Phidiæ in ſculpturâ nihil comparari poterat, Diſs. 15. In Cic. n. 9. Diſs. 36. in Cic. n. 15.
Iovi, Iunoni, & Minervæ, qui Penates erant, & Magni vocabantur, conſecrati erant ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 6. Diſs. 19. in Cic. n. 1.
Iovi Seiuges currus, qui in Circenſibus decertabant, ſacri erant, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Iovialis Genius ab aliquibus ioter Peoates recenſetur, Diſs. 16. in Virg. n. 5.
Iovis eurrum ſequebatur Equus Solis in exercitu Perſarum, Diſs. 71 in Anthol. n. 7. Diſs. 72 in Anthol n. 3. Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Iovis ſepulcrom erat in Cretâ, Diſs. 67. in Anthol. n. 5. Diſs. 68. in Anthol. o. 1. Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.
Iovis filij benefici finguntur a poëtis, Neptuni verò immanes, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.
Iovis nomen convenit Deo, Diſs. 68. in Anthol. num. 4.
Iovis plura cognomina, Diſs. 10. in Anthol. n. 16. & ſeqq.
Iovis ira dicitur femina, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Iovis Poliei Sacerdos a cæde boum buphonos appellabatur, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Iovis in templo ſacrificabant triumphantes, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.
Iovis filiis preces eſſe poëtæ prodiderunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 1.
Iovis ſoror, & coniux qoare dicatur Iuno, Diſs. 23. in Anthol. n. 9.
Iovis Hammonis in contemptum immolare Indæos arietem potavit Cornelius Tacitus, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Iovis e capite nata eſt Minerva, Bacchus verò e femore, Diſs. 44. in Anthol. n. 2.
Iovis globo præeſt Bacchus Sabazius, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
Iovis Olympici in digito Phidias ſcripſit: *Pantarces pulcher*, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.
Iovis maximâ celebritate arcem occupandam Cyloni reſpondit oraculum, qui eam, quum Olympia agerentur, occupavit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2.
Iovis Hammonis templum nec dives, nec magnificum erat, Diſs. 40. in Thucyd. n. 4.
Iovis Hammonis filium ſe dici voluit Alexander, Diſs. 41. in Thucyd. n. 3.
Iovis currus ferebatur io luſtratioue exercitus Per-

Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Iovis poſt partum Rheâ luſtratâ nymphæ purgamenta proiecerunt in fluvium Arcadiæ, qui ideo Lymax dictus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. num. 33.

Iovis Olympij templum magnificum Agrigenti, Diſs. 54. in Thucyd. n. 6.

Iovis miniſtra eſt quædam Pales, diverſa ab illâ, quæ paſtorale numen habetur, Diſs. 16. in Virg. n. 5.

Iovis cum Proſerpinâ concubitus referebatur in Sabazijs, Diſs. 33. in Virg. n. 4.

Iovis victimæ æſculo coronabantur, Diſs. 44. in Virg. n. 2.

Iovis Capitolini in cellâ quantum auri, & gemmarum congeſſerit Auguſtus, Diſs. 2. in Liv. num. 7.

Iovis ſimulacro caput demere, & ſuum imponere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6.

Iovis filium Perſeum auctorem ſuum Perſæ ferebant iure propter regalem eorum potentiam, & ſplendorem, Diſs. 17. in Liv. n. 3.

Iovis currum ducebatur ante Cyrum, Diſs. 21. in Liv. n. 3.

Iovis tunica quare a Iuvenale apelletur tunica palmata, Diſs. 22. in Liv. n. 20.

Iovis Capitolini ſimulacrum diebus feſtis minio inducebatur, Diſs. 28. in Liv. n. 7.

Iovis in gremio deponebant triumphantes laureum ramum, quem geſtaverant, Diſs. 28. in Liv. n. 11.

Iovis peculiaris veſtis fuit habitus triumphantium, Diſs. 28. in Liv. n. 12.

Iovis in cellâ imaginem ut haberet, Africano conceſſum eſt, quæ promebatur, quum Corneliæ genti funus duceretur, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Iovis diſcipulum fuiſſe Minoëm tradit Homerus, Diſs. c. in Cic. n. 4.

Iovis conſilio ſe leges ferre Minos Cretenſibus perſuaſit, Diſs. 32. in Cic. n. 3. *Vide. Iuppiter.*

Iphiti temporibus vixit Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 3. Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Iphitus inſtauravit ludos Olympicos, Diſs. 2. in Anthol. n. 5. Diſs. 10. in Liv. n. 3. ante urbem conditam viginti tribus ferme annis, & eo tempore Olympiades numerari ceperunt, Diſs. 2. in Anthol. n. 5.

Irâ conciti ad condendos verſus ſeſe contulerunt Archilochus, & Hipponax, Diſs. 13. in Anthol. n. 6. Diſs. 4. in Eurip. n. 6.

Irâ Deorum morbos immitti Veteres credebant, Diſs. 38. in Thucyd. n. 2.

Ira eſt imbecillium, Diſs. 19. in Virg. n. 10.

Ira non cadit in Deos, Diſs. 19. in Virg. n. 11.

Ira de Dijs an dicatur numero ſingulari, Diſs. 19. in Virg. n. 12.

Ira Iovis dicitur femina, Diſs. 15. in Anth. n. 4.

Ira mulierum, Diſs. 15. in Anthol. n. 13.

Iracundi ſunt Senes morti proximi, & pueri, Diſs. 64. in Anthol. n. 9. Diſs. 19. in Virg. num. 10.

Iracundia Macaris in uxorem temperata eſt muſicâ, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg. n. 5.

Iracundos efficit vinum largiùs potum, Diſs. 44. in Anthol. n. 10. Diſs. 65. in Anthol. n. 27.

Iracundum animal eſt taurus, Diſs. 44. in Anthol. n. 10.

Iræ impotens erat Alexander, Diſs. 32. Virg. num. 1.

Iram Artaxerxis contempſit Hippocrates, qui accerſitus ad eum proficiſci noluit, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Iram, ſiquam conceperant animi in ludicro certamine, quod habebant Macedones in luſtrationibus exercitus, deponebant excepti convivio a victore, Diſs. 53. in Thucyd. n. 6.

Iram quorundam ſedarunt muſicâ Pythagorei, Diſs. 43. in Cic. n. 4.

Iratos Deos Tarentinis captis relinquendos dixit Fabius Maximus, Diſs. 2. in Liv. n. 3.

Iſæus artis Rhetoricæ præcepta tradidit, Diſs. 46. in Cic. n. 4.

Iſæus orator, Diſs. 75. in Cic. n. 6.

Iſauri auguralem ſcientiam invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Cic. n. 9.

Iſauris devictis triumphavit Servilius licet Proconſul, Diſs. 25. in Liv. n. 3.

Iſidis geſtis exprimendis res philoſophiæ occultiſſimas Aegyptij explicabant, Diſs. 39. in Anthol. n. 3.

Iſidis ſacris qui operabantur, Venere abſtinebant, Diſs. 39. in Anthol. n. 5. *Vide. Iſis.*

Iſidorus moriens reliquit quatuor millis centum ſexdecim ſervorum, Diſs. 20. in Thucyd. num. 8.

Iſidorus in Gloſſis manuſcriptis eundem ponit facetum, & eloquentem, Diſs. 27. in Cic. n. 5.

Iſis mittere ſomnia putabatur, Diſs. 19. in Eurip. n. 16.

Iſis, & Oſiris in utero matris concubuerunt, & Horus natus eſt, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Iſis fruges reperit, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.

Iſis ex Græciâ in Ægyptum navigavit, Diſs. 12. in Eurip. n. 16

Iſis famulata eſt Malcandro, & Aſtartæ, quorum filium nutrijt, verùm non mammam, ſed digitum ipſi exugendum præbuit, & quum illum immortalitate donare vellet, in ignem proijcere voluit, ſed ab Aſtartâ prohibita eſt, Diſs. 33. in Virg. n. 6. *Vide. Iſidis.*

Iſmeniæ tibicini præcellenti Ateas equum hinnientem prætulit, Diſs. 81. in Cic. n. 7.

Iſocratem de arte rhetoricâ libros compoſuiſſe quidam tradunt, Diſs. 46. in Cic. n. 4.

Iſocratem numeros oratorios inveniſſe dicunt, Diſs. 52. in Cic. n. 5.

Iſocrates dicit Regni Macedonici conditorem maluiſſe Barbaris, quàm Græcis imperare, Diſs. 8. in Thucyd. n. 7.

Iſocrates annum prope centeſimum attigit, Diſs. 64. in Anthol. n. 6.

Iſocrates dicit, ſicut igne probatur aurum; ita amicos adverſis ſpectantur, Diſs. 79. in Anthol. n. 6.

Iſocrates comparavit Athenas ſcorto nobili, Diſs. 27. in Thucyd. n. 5.

Iſo-

Iſocrates reprehendit Ageſilaum, quòd, antequam res Græciæ compoſuiſſet, bellum Perſis intuliſſet, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.
Iſocrates, quum magnas opes cumulaſſet, iuſſus eſt triremem ſuo ſumptu conducere, licet his id recuſaſſet, Diſs. 47. in Thucyd. n. 7.
Iſocrates reprehenditur, quòd nimis vocalium concurſum vitaverit, Diſs. 6. in Eurip. n. 14.
Iſocrates dicebat Theopompum indigere freno; calcaribus verò Ephorū, Diſs. 57. in Thuc. n. 3.
Iſocrates a Nicocle pro oratione viginti talenta accepit, Diſs. 10 in Cic. n. 4.
Iſocrates pudore impeditus nunquam in publicum ad dicendum prodiit. Diſs. 78. in Cic. n. 6.
Iſocrates præceptor Demoſthenis, & Hyperidis, Diſs. 78. in Cic. n. 6.
Iſocratis ſepulcro appoſita eſt Sirenis effigies, Diſs. 35. in Anthol. n. 9.
Iſocratis præceptum, ut e convivio ſurgamus, antequam mens hebetetur, Diſs. 14. in Anth. n. 8.
Iſocratis oratio Philippum, & Alexandrum ad bellum contra Perſas incitavit, Diſs. 10. in Cic. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 9.
Iſocratis æmulus fuit Ariſtoteles in docendâ rhetoricâ, Diſs. 41. in Cic. n. 2. Diſs. 60. in Cic. n. 6.
Iſocratis dictum, quòd Athenienſium diſcipuli magiſtri eſſent aliorum, Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Iſocratis comparatio cum athletâ, & Demoſthenis cum Bellatore, Diſs. 78. in Cic. n 6.
Iſter dicit terram appellari Evonymen, vel noctem, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Iſthmi portus Lechæum & Cenchreæ; Diſs. 4. in Anthol. n. 3. Diſs. 66. in Anthol. n. 2. Diſs. 7. in Thucyd. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 12.
Iſthmia vincentibus Solon centum annuas drachmas conſtituit; Olympia verò vincentibus quingentas, Diſs. 55. in Thucyd. n. 4.
Iſthmici ludi etiam bello exiſtente celebrati ſunt; an unquam intermiſſi ſint; antiquiſſimi perhibentur, Diſs. 4. in Anthol. n. 4. 5. a quo inſtituti ſint, Diſs. 4. in Anthol. n. 6. cui dedicati eſſent, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. 6. Diſs. 5. in Anthol. n. 2. 5. quare quinquennales, fuerunt etiam triennales, Diſs. 5. in Anthol. n. 4. coronabantur victores pinu, vel apio, Diſs. 5. in Anthol. n. 5.
Iſthmum Corinthi perrumpere qui tentaverint, Diſs. 7. in Thucyd. n. 2.
Iſthmum fodere: proverbium eſt in eos, qui fruſtra aliquid faciunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 2.
Iſthmum munire Cleonymus deſtitit defectu Solis deterritus, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4.
Iſthmus colli pars, Diſs. 5. in Anthol. n 8.
Iſtris ſubactis Romani bellum Punicum ſecundum ſuſceperunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 4.
Itali in quo differant ab Italiotis, Diſs. 8. in Thucyd. num. 4.
Itali filius an fuerit Romus, qui Romæ nomen dediſſe fertur, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Itali ſtudioſi belli erant, Diſs. 17. in Liv. n. 1.
Itali reprehenduntur a Græcis ob luxum, Diſs. 17. in Liv. n. 3.
Itali ſunt alienati propter legem Mutiam, Diſs. 16. in Cic. n. 4.
Italia nullam feram noxiam generat, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.
ex Italiâ navigantes mercatores quomodo merces per Iſthmum in Aegæum traijcerent, Diſs. 66. in Anthol. n. 2.
in Italiâ fuiſſe Stygem Euſtathius tradit, cuius a quis omnes abſtinebant, Diſs. 83. in Anth. n. 13.
Italia unde appellata ſit, Diſs. 36. in Thucyd. num. 5. unde alijs nominibus vocata ſit, Diſs. 36. in Thcyd. n. 6. 7. felicitas eam miſeram effecit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 2. Diſs. 36. in Thucyd. n. 7. 8. 9.
Italia quingentos annos Romanis reſtitit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.
in Italiâ primus Ianus nummos cudit, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Italiâ exceptâ Hiſpaniam omnibus anteponit Plinius, Diſs. 7. in Liv. n. 8.
Italia antiqua Rubicone flumine terminabatur, Diſs. 4. in Virg. n. 2.
Italia delicijs Romanorum plena victum populo ſuppeditare non poterat, Diſs. 3. in Liv. n. 2.
Italia mille centum urbes antiquitus habebat, Diſs. 9. in Liv. n. 16. nunc trecentas tantùm, Diſs. 9. in Liv. n. 16.
in Italiâ domicilium ſi non haberent parentes, filiæ capi Veſtales non poterant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Italia arboribus infructiferis conſita alere populos non poterat, Diſs. 23. in Cic. n. 3. 4.
Italia frequentabatur propter legem a Gracchis latam, Diſs. 35. in Cic. n. 4.
Italiæ vinis laudatiſſimis æquiparabantur Mamertina Siciliæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Italiæ diſtantia a Siciliâ, Diſs. 33 in Thucyd. n. 9.
Italiæ olim fuiſſe coniunctam Siciliam creditum eſt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9. ſed terræmotu diviſam fuiſſe, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.
Italiæ ceperunt imminere Romani, quum Gallos, qui ipſos in Capitolio obſederant, deleverunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 3.
Italiæ exteras provincias adiecerunt poſt bellum punicum primum, Diſs. 86. in Anthol. n. 4.
Italiæ laudes, Diſs. 35. in Thucyd. n. 2. Diſs. 7. in Liv. n. 9.
Italiæ quicumque bellum intulerunt, terrore Romanos perculerunt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4. 5.
Italiæ viribus uti adverſùs Italiam ſuadebat Hannibal Anthiocum, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.
Italiæ hiſtoriam Antiochus conſcripſit, Diſs. 1. in Virg. n. 1.
Italiæ pars erat Gallia Ciſalpina, Diſs. 17. in Liv. n. 2. Diſs. 4. in Virg. n. 2. 2. 5. 6.
Italiæ magna pars ab Etruſcis appellata eſt Etruria, Diſs. 17. in Virg. n. 2.
Italiæ pars a Græcia Magna Græcia appellata eſt, Diſs. 17. in Virg. n. 1.
Italiæ civitas Thuriorum legem habebat, ut qui abrogare vellet legem, ſi non perſuaderet, ſtrangularetur, & ille, qui oculum eruiſſet alij, altero oculo privaretur, Diſs. 82. in Cic. n. 7.
in Italiam tonſores e Sicilia venerunt anno quadringenteſimoquinquageſimoquarto ab urbe condita, Diſs. 42. in Anthol. n. 6.
Italiam petiturus Philippus quomodo ad pacem compulſus ſit a Romanis, Diſs. 44. in Thucyd. n. 4.
Italiam ſe ſubacturos Athenienſes ſpe præceperant,

ff 2 rant

rant, quum bellum ſiculum ſuſceperunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.
Italiam occuparunt Galli imperante Tarquinio Priſco, Diſs. 4. in Virg. n. 2. Diſs. 5. in Virg. num. 1.
Italiam quum attigit Pompeius exercitum dimiſit, & tamen triumphavit, Diſs. 4. in Liv. n. 6. Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Italiam qui populi invaſerint, Diſs. 36. in Thucyd. n. 9. Diſs. 4. in Liv. n. 7.
Italiam navi Saturnus advenit, quod ſignificant Nummi Iani, qui navem habent, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Italiam Cinna Conſul contra Collegam concitavit, Diſs. 2. in Cic. n. 5.
in Italiam colonias deduxit M. Livius Druſus, qui Philippo oppoſitus fuerat, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Italicæ ſaltationis inventor Pylades, qui librum de eâ conſcripſit, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.
Italicæ philoſophiæ auctor Pythagoras, Diſs. 67. in Cic. n. 3.
Italis omnibus conviviorum modum præſcripſit lex Didia, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Italis proceriores non ſunt Galli, ſed breviores, Diſs. 7. in Liv. n. 8.
Italis terræ colendæ rationem Saturnus oſtendit, Diſs. 3. in Liv. n. 1. Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Italos captos Hannibal ſine pretio dimiſit, Romanos autem contumelioſè tractavit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.
Italos civitate donare molitur Livius Druſus, qui Philippo oppoſitus fuerat, Diſs. 17. in Liv. n. 8.
Italum, Sabinum, & Sicanum tres fuiſſe fratres tradit Iſidorus, Diſs. 35. in Thucyd. n. 3.
Iter ex Europâ in Africam a quibuſdam altero die mari confectum eſt, Diſs. 76. in Anthol. n. 6. *Vide. Itinera.*
Ithomatas Iuppiter, Diſs. 10. in Anthol. num. 23. Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Itinera longiſſima quàm breviſſimo temporis ſpatio confecta ſint mari, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.
Itinera quæ diſcendi causâ ſuſceperunt Pythagoras, Democritus, Plato, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4. Diſs. 43. in Cic. num. 2. *Vide. Iter.*
Itinerarium non eſt Antonini Philoſophi, ſed Annij, Diſs. 6. in Liv. n. 8.
Iucunditatis aliquid habent omnia ſtudia, Diſs. 60. in Cic. n. 1.
Iudææ Regem Ariſtobulum Pompeius duxit in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 18.
Iudæi veſte induerunt Dominum noſtrum, quam alij coccineam, alij purpuream fuiſſe tradiderunt, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.
Iudæi cuiuſdam Philoſophi familiaritate profecit Ariſtoteles, Diſs. 14. in Cic. n. 5.
Iudæi e ſuis finibus exterminarunt picturam, ſculpturam, plaſticen, ſtatuariam, Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Iudæos in contemptum Iovis Hammonis immolare arietem putavit Cornelius Tacitus, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Iudæos diſcendi causâ adivit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 4.
Iudice Aetnâ Ceres cauſam obtinuit diſceptans cum Vulcano de Siciliâ, Diſs. 33. in Thucyd. num. 2.
Iudicem omnium futurum ſe præſagiſſe Virgilium dicebat Rhemnius Palæmon, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Iudices Xenocratem teſtimonium dicentem iurare noluerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Iudices ad miſericordiam movit pulchritudine Phrynes Hyperides, Diſs. 26. in Eurip. num. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Iudices Dij inter Minervam, & Neptunum, cuinam Attica obtingere deberet, decreverunt ei, qui rem utiliorem produxiſſet, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Iudices decem in Olympis eligebantur, qui Hellanodicæ dicebantur, Diſs. 2. in Anthol. n. 9.
Iudices in Nemeæis erant atrati, Diſs. 6. in Anthol. num. 5.
Iudices certaminis Marſyæ cum Apolline qui fuerint, Diſs. 61. in Anthol. n. 3.
Iudices antiquitus Reges dicebantur, Diſs. 5. in Thucyd. n. 8.
Iudices pecuniâ corrupti abſoluerunt Pauſaniam, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.
Iudices precantem Fonteiam ſororem Veſtalem inducit Cicero pro Fonteio, Diſs. 31. in Liv. num. 12.
Iudices docere magis videbatur Scævola, quam permovere, Diſs. 17. in Cic. n. 2.
Iudices quid iurare deberent, Diſs. 26. in Cic. n. 3. 4. & ſeqq.
Iudices ora averterunt, quum proferrentur tabulæ, quibus Metellus accuſabatur, Diſs. 33. in Cic. 3.
Iudices privatis præeſſe dicuntur, quum iua dicunt, Diſs. 40. in Cic. n. 5.
Iudices iniuſtè multos damnarunt, Diſs. 25. in Cic. n. 5. Diſs. 83. in Cic. n. 11. *Vide. Iudicibus.*
Iudicia capitis primùm habita ſunt in Areopago, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1.
Iudicia invenit Iuppiter, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.
Iudicia capitis a populo exercebantur, Diſs. 10. in Liv. n. 7.
Iudicia Romæ corrumpebantur ob avaritiam, Diſs. 4. in Liv. n. 4.
Iudicia ab Equitibus ad Senatum tranſtulit Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 7.
Iudicia ab Equitibus ad ſenatores lege ſerviliâ translata ſunt, Diſs. 16. in Cic. n. 4. dum hoc molitur M. Livius Druſus interemptus eſt, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Iudicia antiquitus exercebantur a Regibus, Diſs. 26. in Cic. n. 1.
Iudicia, quibus maior pœna ordinariâ infligenda erat, ſenatus iudicabat, Diſs. 26. in Cic. num. 5.
Iudicia minora exercentium erant ſubſellia, Diſs. 29. in Cic. n. 5.
Iudicia plurimorum de Cicerone, Diſs. 47. in Cic. n. 10. & ſeqq. Diſs. 48. in Cic. n. 4. Diſs. 49. in Cic. per. tot. Diſs. 50. in Cic. n. 3. & ſeqq.
Iudicibus corruptis abſolutus eſt Clodius a ſtupro Diſs. 12. in Thucyd. n. 3. *Vide. Iudice. Iudices.*
Iudicij causâ cum peregrino dica, qui ſtatuebantur,

tur, ſtati appellabantur, Diſs. 30. in Liv.n.25.

in Iudiciis ſuffragium ferebant etiam Thetes apud Athenienſea, Diſa. 47. in Thucyd. n. 2.

Iudicio abſolutus Oreſtes ſacrificavit nigram ovem furijs, & Eumenidas appellavit, quòd ipſi benevolæ fuiſſent, Diſs. 18 in Thucyd. n. 5.

Iudiciu ſe liberarunt Epaminondas, & Scipio commemoratione rerum geſtarum, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Iudicio Scævolam perſequutus eſt Fimbria, & quum interrogaretur, in quo accuſandus eſſet, reſpondit, quòd qaum vulneratus fuiſſet, non totum telum recepiſſet, Diſs. 17. in Cic. n. 3.

Iudicio Græcorum litem de principatu inter Lacedæmonios, & Athenienſes committi Ariſtides perſuaſit, Diſs. 36. io Cic. n. 4.

Iudicio perſequuti ſunt admodum Adoleſcentes Craſſus Carbonem, Cæſar Dolabellam, Aſinius Pollio Caium Catonem, Caluus Vatinium, Diſs. 86. in Cic. n. 1.

Iudiciorum propter multitudinem Auguſtus tertium forum adiecit, Diſs. 29. in Cic. n. 3.

Iudicia benevolentiam captare debet orator; ſecus eſt, ſi apud Senatum loquatur, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2. *Vide. Iudice. Iudicibus. Iudicum.*

Iudicium Paridia de Venere unde originem babuerit, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 15. in Eurip. n. 2. Diſs. 27. in Virg. n. 6.

Iudicium Græcorum, qui arma Achillis Vlyſſi tribuerunt an improbandum ſit, Diſa. 28. in Anthol. n. 5. & ſeqq.

in Iudicium vocatus a filijs Sophocles, quòd propter ætatem minus eſſet idoneus ad rem familiarem adminiſtrandam, edidit Oedipum Coloneum, Diſa. 64 in Anthol. n. 6.

Iudicium plebs non habet, Diſa. 44. in Thucyd. num. 2.

Iudicium Idomenei contendentibus Medeâ, & Thetide de formæ præſtantiâ effecit, ut Cretenſes mendaces dicerentur, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.

in Iudicium vocatus eſt Epaminondas, quòd ſummum magiſtratum quatuor menſes plus tenuiſſet, Diſs. 20. in Eurip n. 21.

Iudicium Ciceronis de Demetrio Phalereo, Diſs. 41. in Cic. n. 4. Diſa. 53 in Cic. n. 1.

Iudicium Senecæ de Chryſippo, Diſs. 59. in Cic. n. 3.

Iudicium Ciceronis de Stoicorum oratione, Diſs. 59. in Cic. n. 3. 4. 5.

Iudicum dignitas, Diſa. 26. in Cic. n. 5.

Iudicum ſubſellia populus circumſtans corona dicebatur, Diſs. 29. in Cic n. 6. *Vide. Iudice.*

Iugalis Iuno quare dicta ſit, Diſs 29. in Thucyd. n. 2. Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Iugo Bobus iunctis Agricola cum latrone congrediens falcare dicebatur, Diſs. 17. in Anth. n. 5.

Iugo uno quatuor equi albi currum triumphantis trahebant, Diſs. 28. in Liv. n. 1.

Iugulum victimæ cultro feriretur, an ſecuri victima percuteretur, Diſs. 45. in Virg. n. 2. 3. 4.

Iugum ſubibant Latini, antequam matrimonio iungerentur, Diſa. 30. in Thucyd. n. 3.

Iugum in Aethiopiâ, quod Theon ocheuma vocatur, ignibus ardet, Diſs. 31. in Liv. n. 25. *Vide. Mons.*

Iugum nondum paſſæ victimæ iniuges dicebantur, Diſs. 42. in Virg. n. 7.

Iugurtha Romanos duces pecuniâ corrupit, Diſs. 45. in Thucyd, n. 5.

Iugurthâ Numidarum Rege devicto Metellus Numidicus eſt appellatus, Diſs. 20. in Eurip. num. 8.

Iugurtham Syllæ tradentis Bocchi imaginem quum Marius deijcere voluiſſet, Syllæ inimicus factus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 2.

Iuliâ lege iudex eſſe non poterat minor annis viginti, Diſs. 26. in Cic. n. 6.

Iulia Curia una ex ijs, in quibus ſenatus habebatur, Diſs. 29. in Cic. n. 14.

Iuliam uxorem adulterijs infamem tulit Tiberius, Diſs. 15. io Anthol. n. 21.

Iulianus Παραβάτης appellatus eſt, Diſs. 64. in Cic. n. 4.

Iulij Cæſaris Arenæ apparatus ex argento conſtabat, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Iulij Cæſaris milites, quum ducerentur adverſùs Germanos, teſtamenta obſignabant, Diſs. 85. io Anthol. n. 1.

Iulio menſe quare Nonis Iunoni Caprotinæ ſacrum facerent ancillæ, Diſs. 30. in Liv. n. 48.

Iulium Aurelium Commodus nuncupavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Iulium Firmicum Aſtronomiæ imperitum fuiſſe quidam tradunt, Diſs. 46. in Cic. n. 7. Diſs. 71. in Cic. n. 1.

Iulius Firmicus affirmat homines futuros immortales, niſi vis Iovis a ſtellâ Saturni, & Martis, retunderetur, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.

Iulius eſt menſis Panemus, Diſs. 6. in Anthl. n. 6.

Iulius Scaliger, dum reprehendit Virgilium, reprobatur, Diſs. 12. in Virg. n. 6. *Vide. Scaliger.*

Iulius Proculus affirmavit Romulum inter Deos relatum, ut ſeditionem comprimeret, Diſs. 9. in Liv. n. 10.

Iulius vocabatur Quinctilis, quia quinctus eſt a menſe Martio, Diſs. 30. in Liv. n. 3. 48.

Iulius Cæſar quomodo annum ordinaverit, Diſs. 30. in Liv. n. 64. & ſeqq. quodie natus ſit, Diſs. 30. in Liv. n. 66. *Vide. Cæſar.*

Iulius menſis a Iulio Cæſare appellatus eſt, quia ille natus eſt IV. Id. Quinct Diſs. 30. in Liv n. 66.

Iumenta quot veherent pecuniam, ex qua ſtipendia militibus ſoluebantur, in exercitu Perſarum, Diſa. 53. in Thucyd. n. 8.

Iunctores appellabantur Servi, qui equos iungebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.

Iuniæ funus viginti familiarum imaginibus celebratum eſt, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7.

Iunijs calendis exacti ſunt Reges Romani, Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Iunio menſe coronabantur aſini in honorem Veſtæ, Diſs. 30. in Liv. n. 47.

Iuniores milites habebantur, qui nondum quadrageſimumſextum annum exegerant, Diſa. 11. in Eurip. n. 56.

Iuniores an dederint nomen Iunio, Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Iuniori concedere uxorem iuvenem ſenex cogebatur apud Lacedæmonios, quod & apud Romanos etiam eſt uſurpatum, Diſs. 52. in Anthol. num. 4.

Iu-

Iunium Commodus Aelium nuncupavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Iunius a Iunone dictus eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 36. 43. 45. 46. an a Iunio Bruto, Diſs. 30. in Liv. n. 46. 67.
Iuno perita ſimulacrorum effingendorum, Diſs. 16. in Eurip. n. 8 quibus eluſit Ixionem, & Paridem, Diſs. 16. in Eurip. n. 8. Diſs. 34. in Virg. n. 3.
Iuno Curitis ab haſtâ appellata, Diſs. 55. in Anthol. n. 6. Diſs. 25. in Virg. n. 4.
Iuno, & Venus irriſerunt Minervam, quum tibias inflaret, Diſs. 61. in Anthol. n. 2.
Iuno Latonam inſequebatur, ne parere poſſet, Diſs. 77. in Anthol. n. 2.
Iuno quum tempeſtatem Herculi immiſiſſet, e Cœlo a Iove deiecta eſt, cui quum Vulcanus ſuppetias ferret, & ipſe de Cœlo deiectus eſt; ea autem Iaſoni ſemper favit, quia eam de Cælo cadentem ſervavit, Diſs. 15. in Anthol. num. 18.
Iuno, Pallas, & Venus quum de pulchritudine contenderent, Paris pulchriorem Venerem iudicavit, & unde hoc commentum originem habuerit, Diſs. 59. in Anthol. n. 3. 4.
Iuno eſt aër, ideo ſoror, & coniux Iovis dicitur, Diſs. 23. in Anthol. n. 9. Diſs. 47. in Anthol. num. 1. Diſs. 16. in Virg. num. 3. Diſs. 26. in Virg. n. 1.
Iuno nuptijs præeſt, ideo *Ζυγία*, hoc eſt *iugalis* dicta eſt, & Pronuba, Diſs. 29. in Thucyd. num. 2. Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Iuno Cinxia, Diſs. 29. in Thucyd. n. 50 illi, & alijs Dijs coniugalibus porcus ſacrificabatur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 55.
Iuno adoptabatur a mulieribus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.
Iuno fato ſtabilivit, ne Latona pareret in loco, quem Sol aſpiceret, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.
Iuno eſt mens, quæ aërem adminiſtrat, Diſs. 57. in Liv. n. 8.
Iuno interdum pro regno accipitur, Diſs. 21. in Virg. n. 17. quare Regina, & Regia vocetur, Diſs. 21. in Virg. n. 17. Diſs. 25. in Virg. n. 7. quando Saturnia appelletur, Diſs. 21. in Virg. num. 18.
Iuno nata eſt in Inſulâ Samo, Diſs. 23. in Virg. n. 2. & ſeqq.
Iuno, antequam Iovi nuberet, cum ipſo clam concubuit, vel cum Titane Eurymedonte, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Iuno Citheronia Theſpijs colebatur, Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Iuno quot locis coleretur, Diſs. 23. in Virg. n. 4. 5.
Iuno ſoſpita cum Scuto Lanuvij colebatur, Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Iuno vehebatur a pavonibus, Diſs. 26. in Virg. num. 6.
Iuno nuptijs præeſt, Diſs. 30. in Liv. n. 43. 45. Diſs. 25. in Virg. n. 4. quia Venerem genuit, & quia Martem edidit, armis, Diſs. 26. in Virg. num. 1.
Iuno quare Argiva dicatur, Diſs. 27. in Virg. n. 1. Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Iuno nomen dedit Iunio, Diſs. 30. in Liv. n. 36. 43. 45. 46.
Iuno eadem, ac Luna, & Lucina, Diſs. 30. in Liv. num. 10. 36.
Iunonem eſſe terram putavit Empedocles, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.
Iunonem procreaſſe Vulcanum, & Martem poëtæ finxerunt ſine Viri operâ quòd ſolæ mulieres ſint cauſa bellorum, Diſs. 15. in Anthol. n. 24. Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Iunonem inter Deos Samothracas recenſet Macrobius, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Iunoni nuptiali ſacrificantes cum victimâ non conſecrabant fel, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.
Iunoni Peplum texebant ſexdecim mulieres quinto quoque anno, Diſs. 25. in Eurip. n. 11.
Iunoni ſacra erat Carthago, Diſs. 23. in Virg. num. 5. & ſeqq.
Iunoni cur arma, & currus tribuantur, Diſs. 25. in Virg. n. 5. Diſs. 26. in Virg. n. 5. 2.
Iunoni virgini Iuppiter apud Homerum fucum fecit, Diſs. 28. in Virg. n. 3. Diſs. 32. in Virg. num. 2.
Iunoni etiam fulmen tribuitur, Diſs. 40. in Virg. num. 8.
Iunoni quare Calendas, & menſes Romani conſecraverint, Diſs. 30. in Liv. n. 10. 11.
Iunoni Caprotinæ quare Non. Quinct. Sacrum facerent ancillæ, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Iunoni, Iovi, & Minervæ, qui magni vocabantur, & Penates erant, Diſs. 16. in Virg. n. 3. Diſs. 18. in Cic. n. 6. ludi Romani conſecrati erant, Diſs. 18. in Cic. n. 6.
Iunonia dicitur una ex Inſulis Fortunatis, Diſs. 23. in Virg. n. 4.
Iunonis nomine feminea vis aëris; Iovis maſcula ſignificatur, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.
Iunonis, & Veneris Paphiæ idem numen eſt, Diſs. 55. in Anthol. n. 5. 6.
Iunonis nomine continetur materies, Diſs. 68. in Anthol. n. 14.
Iunonis ſimulacrum avertit oculos, dum Sybaritæ confugientes ad eius aram interſecerunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 3.
Iunonis ſignum Theſpijs erat truncus exciſus, Sami tabula ſine ullâ imagine pro Iunone colebatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. Diſs. 23. in in Virg. n. 5.
Iunonis dona ſunt Regna, Diſs. 21. in Virg. n. 17. Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Iunonis Nutrices fuerint Acræa, Proſymna, & Eubœa, au verò horæ, Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Iunonis Argivæ templum conflagravit incuriâ Chryſidis Sacerdotis, & tamen ei ſtatua poſita eſt, Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Iunonius quare appelletur Ianus, & Sol, Diſs. 30. in Liv. n. 59.
Iuppiter cur dicatur accedere menſas Aethiopum, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Iuppiter præeſt iuri hoſpitij, ideo Xenius, dicitur, Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 12. in Eurip. n. 4.
Iuppiter excitavit bellum Troianum precibus Terræ ſcelera hominum non ferentis, Diſs. 15. in Eurip. n. 1.

Iup-

Iuppiter in Cycnum mutatus Ledam compreſſit, & Pollucem, & Helenam genuit, Diſs. 16. in Eurip. n. 2. & Venere in Aquilam conversâ inſequente volavit in gremium Nemeſeos, & eam vitiavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.

Iuppiter in piſcem mutatus cũ Nemeſi cõcubuit, Diſs. 16. in Eurip. n. 4.

Iuppiter ſomnia mittit, Diſs. 19. in Eurip. n 8.

Iuppiter Ithomatas, Diſs. 10. in Anthol. n. 23. Diſs 17. in Eurip. n. 4.

Iuppiter Hicesius tuetur ſupplices Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 23. in Anthol. n. 5. 2. Diſs. 25. in Thucyd. n. 2. Diſs 22. in Eurip. n. 2. 3. & unde ſic dictus, & an ſit idem ac Xenius, Diſs. 22. in Eurip. n. 13. 14.

Iuppiter Φύξιος, ad quem confugit Phryxus, Diſs. 22. in Eurip. n. 14.

Iuppiter Ægyptius quare a Parmenone dicatur Nilus, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.

Iuppiter pro vento accipitur a Catullo, Diſs. 68. in Anthol. n. 9.

Iuppiter quid ſit, Diſs. 68. in Anthol. n. 4. & ſeqq. n. 11. ſtella illius qualitates omnes eiusdem habet, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.

Iuppiter adiutus eſt a Styge contra Titanas; ideo ſtatuit, ut falſum nullus Deorum per eam iuraret, alioquin ambroſiâ privaretur, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

Iuppiter cum Hercule luctâ contendit, Diſs. 2. in Anthol. n. 5.

Iuppiter Ζεὺς appellatur ἀπὸ τοῦ ζῆν ſcilicet a vivendo, Diſs. 2. in Anthol. n. 3. Diſs. 7. in Anthol. n. 3. Diſs. 68. in Anthol. n. 10.

Iuppiter aquilas duas ab Ortu, & Occaſu dimiſit, quæ ſibi occurrerunt Delphis, Diſs. 3. in Anthol. n. 3.

Iuppiter quomodo compreſſerit Danaën, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.

Iuppiter Panomphæus dicitur, quia omnium voces audiat, Diſs. 10. in Anth. n. 17.

Iuppiter Πατρῷος tres oculos habebat, qui ſignificabant tribus regnis imperare, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Iuppiter Hammon colebatur, quia Typhœum fugiens in arietem converſus ſit, Diſs. 11. in Anthol. n. 7.

Iuppiter Agamemnon colebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 19.

Iuppiter ſemper fingitur horrere Titanas, & Gigantes, Diſs. 11. in Anthol. n. 7.

Iuppiter Vulcanum iuſſit feminam pulcherrimam effingere, quæ Pandora appellata eſt, quia Dij omnes illi dona tribuerunt, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.

Iuppiter quum Thetidem deperiret, Prometheus prædixit eius filium clariorem patre futurum, quod timens Iuppiter abſtinuit Thetidis nuptijs, Diſs. 15. in Anthol. n 6.

Iuppiter offerente Prometheo utram portionem vellet, elegit eam, qua viſcera, & oſſa continebantur; inde inſtitutum, ut ſolâ viſcera victimarum Dijs adolerentur, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.

Iuppiter e Cœlo Iunonem deiecit, quia Herculi tempeſtatem immiſerat, Diſs. 55. in Anthol. nem. 18.

Iuppiter eſt mens, quæ cœleſtes orbes movet Diſs. 18. in Anthol. n. 9.

Iuppiter in taurum mutatus abſtulit Europam, Diſs. 23. in Anthol. n. 5. 6.

Iuppiter ſe in formicam vertit, ut Eurymeduſam comprimeret; ideo Theſſali formicas venerabantur, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.

Iuppiter eſt ipſum Cœlum, ſive Aether, Diſs. 23. in Anthol. n. 9. ideo propriè cœleſtis dicitur, & etiam ut diſtinguatur ab alijs terreſtribus, qui trecenti recenſentur, Diſs. 23. in Anthol. n. 9. Diſs. 68. in Anthol. n. 3.

Iuppiter nihil aliud eſt, quàm iuvans pater, Diſs. 68. in Anthol. n. 4.

Iuppiter mutatus in Draconẽ compreſſit Proſerpinam, inde natus eſt Bacchus taurinâ ſpecie, Diſs. 44. in Anthol. n. 10.

Iuppiter eſt Bacchus, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.

Iuppiter τέλειος hoc eſt *perfectus* quare nuptijs invocaretur, Diſs. 29. in Thucyd. n 2.

Iuppiter certamen Herculis, & Apollinis ob raptum tripodem fulmine ſedavit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Iuppiter tropæus eſt appellatus, quia trophæa plerumque Iovi dicabantur, Diſs. 24. in Liv. num. 6.

Iuppiter quum apud Homerum dicit catenâ quadam ſe attracturum omnia, intelligendũ eſt Fatum, Diſs. 8. in Virg. n. 4.

Iuppiter an fuerit pater Muſarum, Diſs. 19. in Virg. n. 4.

Iuppiter inter Deos Penates, Diſs. 16 in Virg. n. 3.

Iuppiter Eurymedontem in Tartarum deiecit, quòd cum Iunone concubuerat, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

Iuppiter ſomnio decepit Agamemnonem apud Homerum, Diſs. 28. in Virg. n 2.

Iuppiter Iunoni virgini adhuc clam ſuis parentibus apud Homerum fucum fecit, Diſs. 28. in Virg. n. 3. Diſs. 32. in Virg. n. 2.

Iuppiter in vincula coniecit Saturnum, Diſs. 32. in Virg. n. 3.

Iuppiter quum comprimere vellet Matrem Deorum, ſemen effudit in Acdum petram, & natus eſt Acdeſtis, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Iuppiter an ſolus fulmen habeat, Diſs. 40. in Virg. n. 4. & ſeqq.

Iuppiter quot nomina a fulminibus habeat, Diſs. 40. in Virg. n. 4. Aegidem habet, Diſs. 40. in Virg. n. 7.

Iuppiter, & Sol idem ſunt, Diſs. 30. in Liv. n. 11.

Iuppiter Deus Maius propter maieſtatem vocabatur a Tuſculanis, Diſs. 30. in Liv. n. 43.

Iuppiter quo tempore conficiat ſuum curſum, Diſs. 30. in Liv. n. 70.

Iuppiter quum pluviam immittit, aut ſerenitatem reſtituit, non omnibus ſatisfacit, Diſs. 47. in Cic. n. 1. *Vide. Iove.*

Iura hoſpitij violare neſas eſt etiam hoſtibus, Diſs. 12. in Eurip. n. 3. Diſs. 16. in Liv. n. 1.

Iura reperit Iuppiter, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.

Iura qua pompâ dicerent Perſarum Reges, Diſs. 21. in Liv. n. 4. Alexander, Diſs. 25. in Liv. num. 7.

Iura reddente Conſtantino Sopater in eodem ſo-

lio

lio ad dexteram partem ſedebat, Diſs. 64. in Cic n. 6. *Vide. Iuris. Ius.*
Iuramento Bacchus Proſummu promiſit ſe copiam ſui facturum, ſi viam ſibi ad Inferus oſtenderet, Diſs. 32. in Virg. n. 4.
Iuramentum nuluerunt iudices præſtare Xenucratem, quum teſtimonium diceret, Diſs. 20. in Eurip. n. 14. Diſs. 33. in Cic. n. 3.
Iuramentum Tyndaro præſtiterunt Pruceres Græci bellum geſturus cum eo, qui Helenam rapuiſſet, Diſs. 15. in Eurip. n. 3.
Iuramentum Deorum erat per Stygem paludem, quod violare non poterant, Diſs. 83. io Anthol. n. 8.
Iuramentum, quod fiebat per Principem, religioſiſſimum erat, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Iuramentum per caput quare uſurparetur apud Veteres, Diſs. 18. io Thucyd. n. 2. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Iuramentum præſtabant iudices, Diſs. 26. in Cic. n. 3. & ſeqq. etiam Arbitri, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Iuramentum, quod conceptis verbis dicitur, quomudu fieret, Diſs. 40. in Cic. n. 3.
Iuramentum, quod Iſucrates ad Demonicum vocat ἐπακτὸν, quid ſit, Diſs. 40. in Cic. n. 3.
Iurare cugebantur athletæ ſe decem menſes ad certamen præparaſſe, Diſs. 2. in Anthol. n. 9.
Iurate per ſceptrum quare mos eſſet, Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Iurare oportebat Veſtalem ſe caſu occurriſſe, ut liberaratur ductus ad ultimum ſupplicii, Diſs. 31. in Liv. o. 11.
Iurari in acta ſua Tiberius prohibuit, Diſs. 26. in Cic. n. 4.
Iuraturi per Herculem cogebantur e tecto prodire, Diſs. 9. in Anthol. n. 9.
Iurgiis Agamemnonem Therſites impunè laceſſebat, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.
Iuris civilis ſcientiam maximè omnium oratorum poſſidebat Craſſus, Diſs. 16. in Cio. n. 5.
Iuris civilis ſcientiam cuntempſit Marcus Antooius, Diſs. 17. in Cic. n. 5.
Iuris Prætorij ſtudium profitebantur Furius, & Ceſellius; ideo Scævola, quoties de eo conſulebatur, conſulentes ad illus mittebat, Diſs. 57. in Cic. n. 4.
Iuris pontificij libros quatuor decim compoſuit Numa, qui anno quingenteſimu quinquageſimo tertio ab Urbe conditâ reperti ſunt, Diſs. 36. in Cic. n. 12. *Vide. Iura. Ius.*
Iuriſconſulti muros urbium ſanctus eſſe voluerunt, Diſs. 23. in Liv. n. 6.
Iuriſconſulti quæ parapherna appellent, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Iuriſconſulti profitentur divinarum, humanarumque rerū ſcientiam, ſed veriùs eſt philoſophos profiteri, Diſs. 5. in Cic. n. 7.
Iuriſconſulti ſecundum dignitatis gradum poſt oratores obtinebant, Diſs. 40. in Cic. n. 1.
Iuriſconſulti præibant verba, quibus litigatores uterentur, Diſs. 40. in Cic. n. 4.
Iuriſcunſulti mediocres quare tulerentur, non verò poetæ, Diſs. 91. in Cic. n. 4.
Iuriſconſultis auctoritatem Principes addiderunt & oratoribus ademerunt, Diſs. 12. io Cic n. 5.
Iuriſconſultis omnibus a Cicerone antepoſitus Scævola, Diſs. 17. in Cic. n. 5.
Iuriſconſultus Scævola pila ludere ſolebat, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2.
Iuriſdictionam exercere non poterat Prætor diebus nefaſtis, Diſs. 30. in Liv. n 16.
Iuriſprudentiæ, aut medicinæ ſtudia ſuſcipiont adoleſcentes immaturè præ nimiâ feſtinatione parentum, Diſs. 9. in Cic. n. 10.
Ius privatis, dicens præeſſe privatis dicitur, Diſs. 40. in Cic. n. 5.
Ius nunquam violandum, Diſs. 12 in Eurip. n 4.
Ius dicenti Tigrani quatuor Reges aſtabant manibus inter ſe cunſertis, quod erat ſervientium habitus, Diſs. 20. in Liv. n. 4.
Ius trium, vel quatuor Liberorum quare inductum eſſet, Diſs. 35. in Anthol. n. 2. Diſs. 52 in Anthol. n. 8.
Ius trium Liberorum parciſſimè conceſſit Traianus, Diſs. 25. in Anthul. n. 3.
Ius trium, vel quatuor Liberorum in quo conſiſteret apud Lacedæmonios, Diſs. 25. in Anthul. n. 5.
Ius maritorum quare inductum ſit, Diſs. 25. In Anthol. n. 1. 2. & ſeqq.
Ius dicere non poterat Prætor diebus nefaſtis, Diſs. 30. in Liv. n. 16.
Ius civile in octodecim libros digeſſit Scævola, Diſs 17. in Cic. n. 1.
Ius civile contempſit M. Antonius orator, Diſs. 17. in Cic. n. 5. *Vide. Iura. Iuris.*
Iuſta perſolvit militibus Germanicus, ideo reprehenſus eſt a Tiberio, Diſs. 31. in Anthol. num. 8.
Iuſtæ nuptiæ dicebantur, quæ fiebant per coëmptionem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 4.
Iuſti cognomen eſt aſſequutus Ariſtides, & tamen Athenis expulſus fuit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11. Diſs. 20. in Eurip. n. 18. *Vide. Iuſtiſſimos.*
Iuſti dies triginta qui eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 16.
Iuſtiniano imperante bis univerſa terra concuſſa eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Iuſtinianus ſe viventem in Cœlum tranſlatum iri ſibi perſuaſit, Diſs. 41. in Thucyd. o. 6.
Iuſtinianus Servos Medicos prætulit Notariis, & quanti quoſque ſervos æſtimaverit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Iuſtinus Antiochiam terræmotu collapſam reſtituit, ſed nondum exacto biennio terræmotus rurſus proſtravit, Diſs. 48. in Thucyd. o. 36.
Iuſtiſſimos Mortalium exiſtimabat Homerus Thraces, qui Galactophagi appellabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5 *Vide. Iuſti.*
Iuſtitia Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. n. 15.
Iuſtitia Lycurgi, Diſs. 54. in Anthol. o. 2.
Iuſtitia legum Elienſium de Olympicis ludis, & in quo eas reprehenderit Pſammis, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.
Iuſtitia Hyperboreorum, & Serum, Diſs. 77. in Anthol. n. 15. 15.
Iuſtitia Socratis, Diſs. 54. in Cic. n. 8.
Iuſtitia Romanorum, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Iuſtitia utitur Deus, non irâ, quum ſcelera ulciſcitur, Diſs. 19. in Virg n. 11.

Iuſti-

Digitized by Google

Iuſtitia Scævolæ dum Aſiam regeret, Diſs. 17. in Cic. n. 1. 2.
Iuſtitiæ fundamentum eſt fides, Diſs. 67. in Anthol. n. 3.
Iuſtitiam Athenienſes præpoſuerunt utilitati conſilij Themiſtoclis, Diſs. 27 in Thucyd. n. 11.
Iuſtitiam, & omnes alias virtutes tollit, qui divinam providentiam tollit, Diſs. 5. in Eurip. num. 9.
Iuturnæ fonte aquam hauriebant Romani, qua utebantur ad ſacrificia, Diſs. 28. in Thucyd. num. 3.
Iuvenalia ludus edidit Nero, quum primùm barbam poſuit, Diſs. 42. in Anthol. n. 14.
Juvenalis vocem *Partimeus* latinam fecit, Diſs. 82. in Anthol. n. 3.
Iuvenalis quare dixerit Stoicos a Cynicis tunicâ tantùm differre, Diſs. 84. in Anthol. n. 11.
Iuvenalis tempore oraculum Hammonis defecerat, licet ipſe contrarium innuat, Diſs. 77. in Anthol. n. 6.
Iuvenalis floruit eodem tempore, ac Plutarchus, Diſs. 77. in Anthol. n. 6.
Iuvenalis explicatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1. Diſs. 22. in Liv. n. 11. 50. Diſs. 25. in Liv. n. 53. Diſs. 20. in Cic. n. 6. 9. Diſs. 24. in Cic. n. 7. 8. Diſs. 29. in Cic. n. 8. & ſeqq.
Iuvenalis gloriatur ſe abſtinere a ludis, Diſs. 20. in Cic. n. 1.
Iuvenalis ridenda Ciceronis carmina immerito appellat, Diſs. 48. in Cic. n. 4.
Iuvenalis ſecundam Philippicam divinam appellat, Diſs. 49. in Cic. n. 7.
Iuvencæ nomine Horatius expreſſit puellam nuptijs immaturam, Diſs. 59. in Virg. n. 3.
Iuvencæ vehebant Lunam, Diſs. 26. in Virg. num. 6.
Iuvenes lacerabant Bacchæ, Diſs. 46. in Anthol. n. 5. 6.
Iuvenem deraſâ barbâ quum vidiſſet Diogenes, dixit illum accuſare naturam, quòd non feminam, ſed virum feciſſet, & alium equo inſidentem Hippoporuum vocavit, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Iuvenem Herculem Virtutis viam elegiſſe ferunt repudiatâ viâ Voluptatis, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
Iuvenes temulentos Pythagoras ad modeſtiam revocavit mutatis modis tibiæ, Diſs. 63. in Anthol. n. 7.
Iuvenes duo ioco liberati ſunt ab accuſatore, Diſs. 65. in Anthol. n. 19.
Iuvenes duo occiſi ſunt ab Athenienſibus, quòd Cereris ſacris non initiati interfuiſſent, & bellum hac de causâ ſuſceptum eſt, Diſs. 39. in Anthol. n. 2.
Iuvenes vocabantur Pallantes, Diſs. 44. in Anthol. num. 4.
Iuvenes Lacedæmonij cogebantur ducere uxorem, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Iuvenes Lacedæmonij manum ſub veſte continebant; Romani verò per annum dumtaxat, Diſs. 54. in Anthol. n. 6.
Iuvenes Romani togâ ſumptâ ſummam libertatem conſequebantur, Diſs. 54. in Anthol. num. 7.
Iuvenes trecenti ſexaginta referebant dies anni in luſtrationibus exercitus Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Iuvenes duodecim Patroclo maſtavit Achilles, Diſs. 17. in Eurip. n. 6.
Iuvenes trecenti Romulum ſtipabant, & unde Celeres appellati ſint; quos Numa ſuſtulit, Diſs. 22. in Liv. n. 14. *Vide. Adoleſcentes. Pueri.*
Iuveni uxorem adoleſcentem concedebant ſenes Lacedæmonij, & Romani, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Iuvenis formam formæ ſenis in ſimulacro Mercurij coniunxerunt Aegyptij, & quid hoc ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.
Iuvenis ſemper cur fingatur Phœbus, & Bacchus, Diſs. 47. in Anthol. n. 4.
Juventus præcipuè eſt inſtituenda in Republicâ, Diſs. 16. in Cic. n. 3.
Juventus dicitur Ver ætatis, Diſs 56. in Anthol. n. 7.
Iuventus, antequam ad bellum proficiſceretur, exercebatur in Lyceo, Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Iuventutem deterit Venus, Diſs. 15. in Anthol. num. 16.
Iuventutis famam qui in ſenectute amiſerint, Diſs. 64. in Anthol. n. 5. 7. 8.
Iuventutis Dea Hebe nupſit Herculi poſt mortem, Diſs. 7. in Anthol. n. 2. Diſs. 84. in Anthol. n. 4.
Ixion quum in tragœdiâ Euripidis impiè in Deos loqueretur, concitatus eſt populus, & quomodo ſedatus ſit. Diſs. 4. in Eurip. n. 9.
Ixionem ſimulacro deluſit Iuno, Diſs. 16. in Eurip. n. 8. Diſs. 34. in Virg. n. 3.

L

LAbe aliquâ corporis ſi inſigniretur, Veſtalis legi non poterat, Diſs. 31. in Liv. n. 4. *Vide. Labem.*
Labellum ſepulcris apponebatur, & quare, Diſs. 31. in Anthol. n. 6. 7. *Vide. Labris.*
Labem avertebant abſtergendo occidentes maculas gladij in capite interfecti, Diſs. 24. in Eurip. n. 1. *Vide. Labe.*
Labem animi ut deponerent ſuperſtitioſi, luto ſeſe volutabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 35.
Labeo tradit Penates fuiſſe Neptunum, & Apollinem, Diſs. 16. in Virg. n. 3.
Laberius poëta, Diſs. 82. in Anthol. n. 6.
Labicanum vinum a decimo anno potabatur, Diſs. 64. in Anthol. n. 3.
Labieni hiſtorias eius inimici comburendas curaverunt, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Labienus quoties Cæſaris auſpicijs militavit, ſemper proſpero eventu uſus eſt, nunquam verò quum Pompeianas partes ſequutus eſt, Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Labor medicina intemperantiæ, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.
Labor ſignificatur nomine pulvis, & quare, Diſs. 56. in Thucyd. n. 6.
Laborantes dicuntur a Græcis mortui, Diſs. 84 in Anthol. n. 2.

Laborantibus Servis dabatur cibi menſura, quæ chœnix dicebatur, & demenſum vocabatur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Laborem amiſit Hortenſius, quum æmulum non haberet, ideo expectationi non reſpondit, Diſs. 85. in Cic. n. 2.

Laboribus corpus exercere plurimum confert Reipublicæ, Diſs. 16. in Thucyd. n. 1. 2.

Laboribus perferendis quomodo aſſueſecerit adoleſcentes Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.

Laborioſas occupationes pro ſacris repøni iuſſit Tiberius, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.

Laboris etiam, non ſolùm voluptatis ſociam eſſe Nuptam ut admonerent Græci, ante Thalamum piſtillum alligabant, & cribrum in nuptijs præferebant, Diſs. 29. in Thucyd. n 8.

Laboris, & quieris viciſſitudines proſunt, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1.

Labris argenteis utebantur in Balneis. Diſs. 2. in Liv. n. 14.

Labris pocrorum admovebatur ſaliva mixta pulvere in eorum luſtrationibus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30. 31.

Labrum vas, cui uſui inſerviret, Diſs. 31. in Anthol n. 7. *Vide. Labellum.*

Labyrinthi errores exprimebantur per ſaltationem, quam edocuit Theſeum Ariadna, Diſs. 17. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Anthol. n. 7.

Lac dono afferebatur ſepultorum manibus, & quare, Diſs. 32. in Anthol. n. 2. 4. *Vide. Lacte.*

Laccba quid ſit, Diſs. 25. in Eurip. n. 14.

Lacedæmonem Pericles quotannis decem talenta Ephoris mittebat, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.

Lacedæmonij cur imperium non extenderint, Diſs. 11. in Eurip. n. 10. 11. Diſs. 21. in Virg. n. 7.

Lacedæmonij in bello utebantur tibijs, ne ferociâ efferrentur, Diſs 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 28. in Thucyd. n. 2. Diſs. 57. in Thucyd. num. 1. & ſeqq & n. 10.

Lacedæmonij lyrâ, & citharâ utebantur in bello, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.

Lacedæmonij primo tibiam experiverunt, deinde improbarunt, Diſs. 63. in Anthol. n. 4.

Lacedæmonij ſaltationem edocti a Caſtore, & Polluce, quæ καρυατισμὸς eſt appellata, belli meditationem eam eſſe voluerunt, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.

Lacedæmonij quomodo punirent cælibes, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Lacedæmonij adoleſcentis dictum, qui non aſſurrexit, neque loco ceſſit Dercyllidi Imperatori, qui expers coniugij conſenuerat, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Lacedæmonij imperatores bellum prudentiâ conficientes bovem immolabant; ſin autem viribus, Gallum, Diſs. 28. in Anthol. n. 3.

Lacedæmonij antea invicti ſuperati ſunt Leuctrico prœlio ab Epaminonda, & cæſis mille ſeptingentis Spartanis imperium Græciæ amiſerunt, Diſs. 11. in Eurip. n. 10. Diſs. 28. in Anthol. nom. 7.

Lacedæmonij unam ex tribus Peloponeſi partibus tenuerunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.

Lacedæmonij palæſtris magiſtros non præficiebant, ut eſſet iurium, non artis certamen, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. Diſs. 16. in Thucyd. n. 6.

Lacedæmonij primi hoſtes pecuniâ corruperunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. Diſs. 16. in Thucyd. num. 7.

Lacedæmonij Athenienſes profligarunt corrupto Adimanto Duce, Diſs. 49. in Anthol. n. 9.

Lacedæmonij appellantur ab Euripide δολιὰ βουλεύματα, Diſs. 49. in Anthol. num. 9.

Lacedæmonij ſolam fortitudinem ex virtutibus colebant, Diſs. 49. in Anthol. n. 3.

Lacedæmonij ſeptingentorum annorum ſpatio iiſdem legibus uſi ſunt, Diſs. 50. in Anthol n. 3.

Lacedæmonij quingentorum ferè annorum ſpatio Lycurgi diſciplinā coluerunt, ſecus Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 8. Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Lacedæmonij viribus inferiores erant Thebanis, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.

Lacedæmonij prohibebantur uti aureis ornamentis præter Meretrices, Diſs. 4 in Thucyd. n. 7.

Lacedæmonij Agide imperante Græciæ imperium obtinuerunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.

Lacedæmonij, qui poſtquam delicias deguſtarunt, molliſſimè vixerunt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 8.

Lacedæmonij, ne ſui cives corrumperentur, maluerunt imperium transferri ad Athenienſes, quàm Pauſaniæ ſucceſſorem mittere, Diſs. 13. in Thucyd. n. 8.

Lacedæmonij primi ſine ſubligaculis certarunt in ludis, Diſs. 6. in Anthol num. 12. Diſs. 15. in Thucyd. n. 10. Diſs. 16. in Thucyd. n. 1.

Lacedæmonij Pancratio, & cæſtu ſuos cives certare vetuerunt, ne ſe victos faterentur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 12.

Lacedæmonij, quum Elus urbem cepiſſent, cives omnes in ſervitutem redegerunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2 & quàm crudeliter eos tractarent, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4. Meſſenijs pro ſervis utebantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.

Lacedæmonij primi Servos habuerunt, & huius facti pœnas dederunt, Diſs. 21. in Thucyd. num. 3.

Lacedæmonij expulerunt Cteſiphontem oratorem, quod ſe iactaſſet de qualibet re propoſitâ poſſe dicendo diem conſumere, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.

Lacedæmonij nullum oratorem, poëtam, aut philoſophum habuerunt, Diſs. 27. in Thucyd num. 4.

Lacedæmonij advenas expellebant, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6. Diſs. 10. in Liv n. 3.

Lacedæmonij quingentorum annorum ſpatio intra Eurotam flumen nullum hoſtem habuerunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2. Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.

Lacedæmonij devictis Athenienſibus degenerarunt a Lycurgi diſciplinà, Diſs. 56. in Thucyd. n. 8.

Lacedæmonij permittentibus Athenienſibus, ne rem intempeſtivà ambitione corrumperent, duces extiterunt belli contra Xerxem, Diſs. 56. in Thucyd. n. 19.

Lacedæmonij Muſas eximiè colebant, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.

Lacedæmonij Tyrtæi verſibus excitati Meſſenios

vi-

vicerunt, Diſs. 57. in Thucyd. num. 7.
Lacedæmonij Philippo ſcripſerunt *Dionyſius Corinthi*, ut illi minarentur, Diſs. 30 in Virg. n. 4.
Lacedæmonij Herculem auctorem ſuum ferebant; Diſs. 22. in Liv. n. 2.
Lacedæmonij magis honorabant vincentes conſilio, quam vi; ſecus Romani, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 24. in Liv. n. 10.
Lacedæmonij, quum improbus vir bonum conſilium attuliſſet, idem dicere bonum virum coëgerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 4.
Lacedæmonij adoleſcentem condemnarunt, quòd rhetoricen didiciſſet, Diſs. 79. in Cic. n. 6.
Lacedæmonij legatum re non impetrata dimiſerunt, quòd longam orationem habuiſſet, alij farinam conceſſerunt, quia inanem arculam oſtendit, & farinam de eſſe dixit, Diſs. 79. in Cic. n. 6.
Lacedæmonij rhetoricen eiecerunt, Diſs. 79. in Cic. n. 6.
Lacedæmonij Terpandrum mulctarunt, quod octavam citharæ chordam inveniſſet, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.
Lacedæmonij leges non mutabant, quia oratores in pretio non habebant, & artes omnes, & oratores expulerunt, Diſs. 79. in Cic. n. 6. 8. Diſs. 81 in Cic. n. 4. 7. Diſs. 82. in Cic. n. 8.
Lacedæmonijs licebat filios ſuſcipere ex mulieribus virtute præſtantibus viris permittentibus Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Lacedæmonijs prohibitū erat in externâ regione ſine causâ diutiùs morari, Diſs. 27. in Thuc n. 6.
Lacedæmonijs obſeſſis in Inſulâ Sphacteriâ Nicias expeditionem adversùs illos detractavit, & Cleoni conceſſit, quo nocuit Reipublicæ, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.
Lacedæmonijs affuturum reſpondit Apollo, quòd acceptum eſt de peſte, quæ Athenienſes vexavit, Diſs 38. in Thucyd. n. 2.
Lacedæmonijs labefactatis Athenienſes degenerarunt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 7.
Lacedæmonijs, & Athenienſibus de principatu contendentibus Ariſtides perſuaſit, ut rem communi Græcorum iudicio permitterent, Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Lacedemoniorum Regis contubernales Pythij dicebantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Lacedæmoniorum inſtituta reprehendit Plato, & Ariſtoteles, aliquatenus tamen defendi poſſunt Diſs. 49. in Anthol. n. 4. 6.
Lacedæmoniorum cenæ publicæ appellantur Phidiria, ſeu Philitia, Diſs. 54. in Anthol. num. 3. Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Lacedæmoniorum Reges Ephoris erant ſubiecti, & multi ab illis puniti ſunt, Diſs. 5. in Thuc. n. 5.
Lacedæmoniorum coloni Sabini, Diſs. 8. in Thucyd. num. 5.
Lacedæmoniorum, & Athenienſium inter ſe comparatio, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2 3. & ſeqq. Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Lacedæmoniorum bella mitioria erant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 2.
Lacedæmoniorum duces antequam prœlium inirent, Muſis ſacrificabant, Diſs. 28. in Thuc. n. 2.
Lacedæmoniorum leges acceperunt Romani, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Lacedæmoniorum ſponſæ veſte virili induebantur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.
Lacedæmoniorum morem ſedatè euntium ad prœlium magis comprobavit Homerus, quam aliarum gentium, Diſs. 57. in Thucyd. n. 15.
Lacedæmoniorum agrum in partes æquales diſtributum quum vidiſſet Lycurgus, dixit eſſe fratrum, non civium, Diſs. 5. in Eurip. n. 13.
Lacedæmoniorum Reges legatis hoſpitia aſſignabant, Diſs. 56. in Liv. n. 3.
Lacedæmoniorum trophæum in Leuctris conſtituerunt Thebani ante prœlium, Diſs. 24. in Liv. num. 6.
Lacedæmoniorum tyrannidem in ſpartanâ curiâ Epaminondas accuſavit, & eorum ſocios abalienavit, Diſs. 36. in Cic. n. 9.
Lacedæmoniorum poëtam eſſe Homerum dixit Spartanus; Heſiodum verò Hilotarum, Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Lacedæmonios primus Lyſander corrupit divitias inuehens, Diſs. 51. in Anthol. n. 9.
Lacedæmonios Lycurgus accepit peſſimos, & effecit optimos Græcorum, Diſs. 53. in Anthol. n. 4. 6,
Lacedæmonios trecentos inter quos eorum Regem Theopompum Iovi Ithomatæ immolavit Ariſtomenes, Diſs. 17 in Eurip. n. 4.
Lacedæmonios indoctos dixit Spartanus, quia nihil mali ab Athenienſibus didicerant, Diſs. 81. in Cic. n. 7. *Vide Lacones. Spartani.*
Lacedæmonios Lycurgus admonuit, ne hoſtes inſequerentur, ut pugnare cogerentur, Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Lacedæmonios contra Alcibiades concitavit Peloponeſum ferè totam, Diſs. 36. in Cic n. 5.
Lacedæmonios cum Athenienſibus conciliavit Cimon, Diſs. 36. in Cic. n 5,
Lacedæmonis cuiuſdam dictum de Homero, & Heſiodo, Diſs. 73. in Cic. n. 2. *Vide. Lacones.*
Laceram pallij partem oſtentanti Antiſtheni quid Socrates dixerit, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Lacertam, & Ranam columnis templi inſculpſerunt pro nomine Batrachus, & Saurus, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Lacertos cultris ſibi cædebant ſacerdotes Bellonæ, Diſs. 35. in Virg. n. 4.
Lacheſis orbem ſublunarem gubernat, & quare, Diſs. 11. in Virg. n. 1.
Laciniâ imâ revocatâ, togaque in tergus reiectâ, itaut cingat, dicitur cinctus Gabinus, Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Laciniæ Iunonis templum Agrigenti erat Zeuxidis tabulâ inſigne, Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Lacones, ut equos aleret, imprecabantur illi, quem execrari volebant, Diſs. 6. in Anth. n. 9.
Lacones acuti, & breves in ſermone, quia ſeveriſſimis moribus utebantur, Diſs. 59. in Cic. n. 5. *Vide. Lacdæmonij. Spartani.*
Lacrymæ maximè efficaces ad impetrandam miſericordiam, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Lacrymæ Simonideæ pro Nænia accipiuntur a Catullo, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.
Lacrymæ imbellicioribus facilius profluunt, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8.

Lacrymam Saturni mare appellebant Pythagorici, Diſs. 11. in Thucyd. num. 7. Diſs. 30. in Virg. n. 2.
Lacrymari ferunt equos in funeribus dominorum, Diſs. 21. in Eurip. n 14.
Lacrymari coëgit Socrates Alcibiadem, quum oſtendiſſet ei non habere ſcientiam Reipublicæ adminiſtrandæ, Diſs. 56. in Cic. n. 6
Lacrymatus eſt Thucydides quum audiſſet Herodotum novem muſas recitantem, Diſs. 54. in Cic. n. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Lacrymis abundant mulieres, Diſs. 22. in Thucyd. n. 9. Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Lacrymis permixtos cineres mariti abſorbuit Artemiſia, Diſs. 21. in Eurip. n. 16.
pra Lacrymis Electrum fundunt arbores, in quas verſæ dicuntur ſorores Phaëtontis, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Lacrymis excipiendis vaſa ſepulcris imponebantur, Diſs. 32. in Anthol. n. 10.
Lacrymis omnium quòd gaudeat, an Charon dicatur, Diſs. 82. in Anthol. n. 4. 5.
Lacrymis perfundebatur ara miſericordiæ, non victimis cruentabatur, Diſs. 26. in Thucyd. num. 1. Diſs. 41. in Virg. n. 15.
Lactantius Firmianus Ariſtotelem Deum non coluiſſe dicit, Diſs. 1. in Eurip. n. 10.
Lactantius refellitur, Diſs. 17. in Eurip. n. 7.
Lactantius Firmianus acris philoſophorum obiurgator reprehendit, quód in Academiâ amorem collocaſſent, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6.
Lactantius tradit Furias nihil aliud eſſe, quàm irã, cupiditatem, & libidinem, Diſs. 18. in Thucyd. n. 7. Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.
Lactantius Firmianus dum Socratem criminatur, refellitur, Diſs. 45 in Cic. n. 3.
Lactantius Socratem, & Platonem appellat Reges philoſophorum, Diſs. 54. in Cic. n. 5.
Lacte, & vino ſaciebant Deæ Rumiæ, vel Ruminæ, quæ infantibus præerat, Diſs. 18. in Liv, num. 9.
Lacte Capræ, & melle nutritus eſt Iuppiter a Curetibus, Diſs. 68. in Anthol. n. 1.
Lacte lactucas Apicius irrigabat, & placentas ſibi humo naſci gloriabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 1.
Lacte, & carnibus veſcebantur, Diſs. 81. in Cic, num. 5.
Lacteam viam Ariſtoteles ex terræ vaporibus cõſtare credidit, Diſs. 31. in Liv. n. 24.
Lactentes agni ſubrumi dicuntur, Diſs. 18. in Liv, num. 9.
Lactentia animalia ſacrificari poſſe exiſtimavit Pythagoras, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.
Lacti Aſinino Athenienſes quum comparaſſet Pytheas, quid reſponderit Demoſthenes, Diſs, 27. in Cic. n. 1.
Lactis paulum ponebatur in cellulâ, in qua defodiebatur Veſtalis ſtuprum paſſa, Diſs. 31. in Liv. n. 6. *Vide. Lac.*
Lactucas lacte irrigabat Apicius, & ſibi placentas humo naſci gloriabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 1.
Lacunaria. *Vide. Laquearia.*
Lacus procreati ſunt a Styge, & Pallante Gigante, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Lacus ſubeſſe terræ aliqui exiſtimarunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 8. 28.
Lacus Elnus in Hiberniâ, in quo cernuntur urbis veſtigia. Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Lacydes philoſophus adamatus fuit ab anſere, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Ladas currens areoæ veſtigia pedum non imprimebat, Diſs. 37. in Cic. n. 1
Ladon natus eſt ex terræmotu, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.
Lælius legendis umbilicis, & conchis repueraſcere dicebatur, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2. Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Lælius, & Africanus dicuntur adiuviſſe Terentium in conſcribendis comœdijs, Diſs. 1. in Eurip. n. 6.
Lælius dulcedine orationis præſtitit, Diſs. 51. in Cic. num. 3.
Lælius orator auditores non invitos deducebat, Diſs. 77. in Cic. n, 7.
Lælius repueraſcere ſolebat, Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Læſtrygones tenuerunt Siciliam, Diſs. 34. in Thucyd. n. 3. 9. ijdem ac Leontini iuxta aliquos, iuxta alios Formijs habitarunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9. carnibus humanis veſcebantur, Diſs. 34. in Thucyd n. 9.
Lætitia ſine dolore hominibus non contingit, Diſs. 5. In Eurip. n. 1. 2.
Lætitiam affert vinum initio, Diſs. 14. in Anthol. num. 1. intemperanter autem hauſtum, animum perturbat, Diſs. 44. in Anthol. num. 11. *Vide. Gaudium.*
Lætos dies Thraces albis calculis numerabant, Diſs. 5. In Eurip. n. 3.
Læva Numina quæ intelligat Virgilius, Diſs. 19. in Liv. n. 8.
Lævam partem augures ad Orientem eſſe voluerunt, Diſs. 19. in Liv. n. 8. Orantes ad Septentrionem, Diſs. 19. in Liv. n. 11. ad Occidentem Homerus, Diſs. 19. in Liv. n. 12. alij ad meridiem, Diſs. 19. in Liv. n. 13.
Lævinus, & Marcellus acerrimi bellatores ſimul electi Rempublicam in ſummum diſcrimen adduxerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.
Lævum calceum præpoſtere inductum ſeditionem militarem Auguſto portendiſſe ferunt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.
Lagia appellata eſt Delus, Diſs. 39. in Thuc. n. 4.
Laidem meretricem habebat Ariſtippus, Diſs. 40. in Anthol n. 2.
Laij filias Athenienſes ad liberandam Atticam peſte mactarunt, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Laius oraculo monitus, ne Liberis operam daret, non paruit, & a filio interfectus eſt, Diſs. 12. in Virg. n. 1.
Lamia unum ex ſcortis Themiſtoclis, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.
Lamia nobile ſcortum facetiſſima fuit, Diſs. 27. in Cic. n. 7. *Vide. Lamiam.*
Lamiaco in bello decernendo Demoſthenem adiuvit Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 4.
Lamiam Demetrij meretricem adorarunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14 *Vide. Lamia*
Lamium flumen Hiſpaniæ Strabo Lethen tradit appellatum, Diſs 83. in Anthol. n. 18.
Lampadem accendebant a ſimulacro Amoris in Academiâ exiſtentis certantes ludo lampadum,

Diſs.

Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.
Lampadum ludus Athenis eſt inſtitutus ad celebrandam Promethei memoriam, Diſs. 13. in Anthol. n. 7. Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.
Lanâ paſtor os canis abſterſit, qui concham comederat, hinc purpureus color repertus, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.
Lanâ ſe coronabant in convivijs Veteres, Diſs. 35. in Anthol. n. 2.
Lanâ involutum ramum oleæ prætendere ſupplicationis genus, Diſs. 56. in Thucyd. num. 7. Diſs. 22. in Eurip. n. 9.
Lanâ poſtes quare obnuberent novæ Nuptæ, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.
Lanâ ſuperiniectâ carbonibus ſubſtratis Creſiphon cavit ne fundamenta templi Dianæ Epheſinæ labarent, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Lanâ an focus in ſacrificijs circumdaretur, Diſs. 41. in Virg. n. 9.
Lanâ mulum onerarunt, qui ſale oneratus in flumen ſe deiiciebat, Diſs. 39. in Cic. n. 4.
Lanas inficere Pœni docuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Lances unde ita appellentur, Diſs. 41. in Virg. n. 3.
Lancibus exta imponebãtur, Diſs. 41. in Virg. n. 3.
Laneo vinculo ſimulacrum Saturni ſolvebatur ſaturnalibus, quo pedes toto anno vinctos habuerat, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Lanificium ut ſolum exercerent feminæ, Romani cum Sabinis convenerunt, Diſs. 59. in Thucyd. n. 8.
Lanificium ſignificat vox *Thalaſſius*, & ideo utebantur eâ in nuptijs, ut Nuptæ admonerentur operis, quòd ipſis exercendum eſt, Diſs. 29. in Thucyd. n. 7.
Lanugo, ſeu barba, quum primùm tondetur appellatur flos, Diſs. 42. in Anthol. n. 4.
Laodice fuit una ex duabus primis virginibus, quæ dona Hyperboreorum in inſulam Delum portarunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 11. ſepulta fuit in inſulâ Delo in Artemiſio, Diſs. 59. in Liv. n. 5.
Laomedonteus Troianos vocat virgilius, quoties impios, & periuros oſtendere vult, Diſs. 21. in Virg. n. 19.
Laomedonti ob negatam mercedem Apollo peſtem immiſit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Lapide albo conſtabant ſortes, quibus Poſteri Herculis ſortiti ſunt Peloponeſum, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.
Lapide quadrato conſtructi parietes minùs tuti ſunt in terræmotibus, Diſs. 48. in Thucyd. num. 37.
Lapide effracto Paniſci effigies caſu extitit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.
Lapide etiam efformabantur trophæa, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Lapidem ignitum eſſe Solem exiſtimavit Anaxagoras, Diſs. 11. in Anthol. n. 4. Diſs. 2. in Eurip. n. 6. & Diſs. 3. in Eurip. n. 6.
Lapidea fiebant, qui caput Meduſæ aſpiciebant, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.
Lapides plerique ex aquâ conſtant, Diſs. 20. in Anthol. n. 9.
Lapides vocat Ovidius oſſa magnæ parentis, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.
Lapides duxiſſe dicitur Orpheus, quia homines manſue fecit, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Lapideum imbrem impetravit Hercules cum Albione, & Bargione pugnans, inde factos lapideos campos fabulæ ferunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Lapidi quadrato cur ſtatuæ Mercurij inſiſterent, Diſs. 81. in Anthol. n. 3. Diſs. 46. in Thucyd. num. 5.
Lapidibus ſæpe Lycurgum Spartani inſectati ſunt, & quidam ei oculos effodit, Diſs. 54. in Anthol. n. 2. Diſs. 20. in Eurip. n. 21.
Lapidibus pluiſſe quotieſcumque renunciatum, novendiale Sacrum inſtitutum eſt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Lapidibus incidi iuſſit Themiſtocles iniuſtitiam Ionum militantium contra Græcos, Diſs. 17. in Virg. n. 5.
Lapidibus obruere mendicum perſuaſit Epheſinos Apollonius Thyaneus, ut civitas peſte ſe liberaret, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20.
Lapillis pretioſiſſimis conſtabant racemi vitis aureæ, quæ ſupra torum Regis Magni erat, Diſs. 21. in Liv. n. 4.
Lapillis albis Thraces numerabant dies lætos, triſtes autem nigris, Diſs. 3. in Eurip. n. 3.
Lapillis in os coniectis integras periodos recitabat Demoſthenes, ut pronunciationem emendaret, Diſs. 87. in Cic. n. 3.
Lapis facta Niobe quare dicatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 53. Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Lapis imminere Tantalo fingitur, quòd Solis naturam fuerit contemplatus, Diſs. 11. in Anthol. n. 4.
Laquearia inter, & tectum latentes Delatores Sabinum deceperunt, Diſs. 13. in Thucyd. num. 3.
Laquearia ornabantur gemmis, ebore, & auro craſſo, ſeu ſolido, & efficiebantur e cedro, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Laquearibus eburneis in cenationibus Neronis fiſtulis flores, & unguenta deſuper ſpargebantur, Diſs. 34. in Anthol. n. 5.
Laquei ſermones captioſi vocantur, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Laqueo collum inſerebat abrogans legem apud Thurios, & ſi non perſuaſiſſet, ſtrangulabatur, Diſs. 82. in Cic. n. 7.
Larario ſecundo ſimulacrum Ciceronis, Virgilij, & Achillis habebat Alexander Severus, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.
Larem Græciæ appellavit Athenas oraculum Apollinis, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.
Larem, & quaſi focum Vniverſi Veteres cenſebant Veſtam, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7.
Lares quid eſſent, Diſs. 25. in Thucyd. n. 7. Diſs. 35. in Virg. num. 3. *Vide. Lari. Larium.*
Largitionibus quum ſufficere non poſſet Cæſar, ad bellum civile converſus eſt, Diſs. 4. in Liv. n. 4.
Lari inſidere, & filium eius, cui ſupplicabant, manu tenere moloſſi religioſiſſimum ſupplicandi genus habebant, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 9. & alij etiam po-

populi, Diſs. 25. in Thucyd. o. 4. 8.

Laribos dicatum erat Comitium, Diſs. 30. in Liv. n. 23.

Laribus carere ignominioſum erat, Diſs. 7. in Liv. n. 7. 8. *Vide. Larem. Larium.*

Larido, & pulte fabariâ ſacrificabatur Carneæ Deæ Cal Iun. Diſs. 30. in Liv. n. 46.

Larium in foco aſſem ponebant Nupta per coëmptionem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.

Larium Sacellum a foro pertiogebar Ruma, quum a Romnlo condita eſt, Diſs. 23. in Liv. n. 8. *Vide. Larem. Lari.*

Larrius primus Dictator fuit, Diſs. 2a. in Liv. num. 5.

Larvæ unde ita appellatæ, Diſs. 24. in Thucyd. num. 8.

Larvam, quæ mortoi imaginem exprimebat, menſis apponebant Veteres, ut ſeſe ad hilaritatem inuitarent, Diſs. 33. in Antbol. n. 5.

Larus propter voracitatem vocator Buphagus, & Herculi ſacra eſt, Diſs. 9. in Antbol. n. 3.

Laſcivarom voluptatum imagines ex auro pedibus geſtabant mulieres, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Laſcivia Romanorum, Diſs 4. in Liv. n. 3.

Laſoois Lycij canis mortuo domino inediâ vitam finivit, Diſs 21. in Eurip. n. 13.

Laſthenes Patriam Olynthum prodidit, & quum quereretur, quod proditor appellaretur, quid ei reſponderit Philippus, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.

Latere aureo donabator, qui bonom conſilium attuliſſet; ſed verberabatur, ſi contra ſententiam Regis Perſarum eſſet, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8. Diſs. 21. in Liv. n. 5.

Lsteres an primi inveneriat Athenienſos, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.

Lateribus tribus trianguli deprebenſis deprehenditur & magnitudo areæ trianguli, Diſs. 33. in Thueyd. n. 8.

Lateris dolore correptus Craſſus ob vehementiã orationis contra Philippom obijt, Diſs. 16. in Cic n. 7.

Lateritia columna ab Adami filijs poſita, in qua ſiderum motus deſcripſerant, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.

Lateritij parietes tutiores in terræmotibus, quàm cæmentitij, Diſs. 48. io Thocyd. n. 37.

aterum continentiom angulum rectum quadrata in triangulo rectangolo æqualia eſſe quadrato ex latere ſubtendente angulum rectum demonſtravit Pythagoras, Diſs. 8. in Cic. n. 3.

Lati clavi tunica ad pedes decidens Augusto imperiom portendit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.

Latialem Iovem ſe vocari iuſſit Caligola, Diſs. 24 in Anthol. n. 7.

Latiali Iovi immolabatur io Ferijs Latinis, Diſs. 30 in Liv. n. 25.

Latialis Iuppiter humano ſanguine placabat, Diſs. 10. in Anthol. n 23.

Latij populi ferè omnes menſem Marti dicaverant, Diſs. 30. iu Liv. n. 32. *Vide. Latium.*

Latinâ viâ plerumqoe ſepeliebantur cadavera, Diſs. 24. in Thucyd. o. 4.

Latina fecit Cicero multa opera Græcorum, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Latinæ feriæ quæ eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 25. & quot dierum eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Latinam fecit Iuvenalis vocem *Porthmeus*, Diſs. 82. in Anthol. o. 3.

Latinas litteras reſtituit Petrarcha, Diſs. 50. in Cic. n. 2.

Latini Saturno, & Diti homines immolabant, quod ſacrũ ſuſtulit Hercules, Diſs. 17. in Eurip. n. 5.

Lstini conſentiunt cum Græcis in conſtituendo principio hiemis, & æſtatis; non autem veris, Diſs. 65. io Anthol. n. 5.

Latini antiqui erraront, dum hyadas appellarunt ſoculas, Diſs. 65. in Anthol. n. 3.

Larini *pergræcari* dicunt *largiùs bibere*, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.

Latini in nuptijs iugum ſubibant, Diſs. 30. in in Thucyd. n. 3.

Latini animas defunctorum vocant umbras, ſimulacra, imagines, Diſs. 84. in Anthol. n. 2.

Latini Aeneam appellabanr Iovem indigetem, Diſs. 7. in Virg. n. 3.

Latini populi aote Aeneæ in Italiam adventum appellabantur, Diſs. 16. in Virg. n. 7. 8 quare Virgilius dicat ab Aenea originem habuiſſe, Diſs. 17. in Virg. num. 4.

Latini veteres humano ſanguine Deos placabant, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Latini Proxenetas appellaut Pararios, Diſs. 16. in Liv. n. 4.

Latini populi cum Romanis in Albano monte ſacrificabant, & dies, quibus id fiebat Latinæ Feriæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Lstioi frequenter aſpirationem Græcorum mutarunt in Litteram V. conſonam, Diſs. 55. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 2a.

Latini vocant oratorem, quem Græci dicunt rhetorem, Diſs. 4. in Cic. n. 1.

Latini primum oratorem Catonem babuerunt; Diſs. 9. in Cic. n. 4.

Latini nulli oratores fuerunt, niſi Romæ, Diſs. 9. in Cic. n. 8.

Latini hiſtorici, & oratores quo tempore floruerint, Diſs. 67. in Cic. n. 5.

Latinis Dianæ templum communiter colendum quare Servius Romæ conſtituerit, Diſs. 9. in Liv. n. 7.

Latino, & Græco ſermone Poſtumius Albinus res Romanas ſcripſit, Diſs. 11. io Liv. n. 2.

Latinorum Regem quendam vixiſſe annus ſexcentos ferunt, Diſs. 9. in Liv. n. 1.

Latinorum Deus Ianus dicitur naviom inventor, Diſs. 2a. in Eurip. n. 16.

Latinos captos Hannibal dimiſit; Romanos verò cootumelioſe tractavit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Latinos eloquentiæ doctores vetuit Craſſus Cenſor in Urbe profiteri, & iuſſit Græco ſermone docere, Diſs. 16. in Cic. n. 3.

Latinos, qui civitatem eſſent aſſequuti, in ſuæ civitatis iura redigi ſanciverunt Craſſus, & Mucius Scævola, Diſs. 16. in Cic. n. 4.

Latinum ſermonem Phænomena Arati verterunt Cicero, & Germanicus, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Lstinus Pacatus in oratione ad Theodoſium dicit; triumphantes lauream deponere in gremio Iovis Capitolini, Diſs. 28. in Liv, n. 11.

Latinos, qui in prælio adverſus Mezentium cecidit, nomine Iovis Latialis colebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 23.
Latinus Rex Latinorum Laviniam filiam Aeneæ in matrimonium dedit, Diſs. 15. in Liv. n. 1.
Latinus Demoſthenes appellatus eſt Cato, Diſs. 51. in Cic. n. 3.
a Latitudine deducitur nomen Platani, Diſs. 23. in Cic. n. 8.
Latitudo Scythiæ, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Latitudo navis Ptolemæi erat triginta cubitorum, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.
Latitudo Peloponeſi, Diſs. 7. in Thucyd. n. 3.
Latitudo Circi Maximi a Cæſare Dictatore ædificati erat unius ſtadij, Diſs. 20. in Cic. n. 6.
Latium unde ita appellatum ſit, Diſs. 16. in Virg. num. 7. 8. *Vide. Latij.*
Latona in Delo peperit Dianam, & Apollinem, qui grati inſulam ſtabiliverunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 2.
Latona ubi peperit, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.
Latona ne pareret in loco, quem Sol aſpiceret, decreverat Iuno, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.
Latonæ ſimulacrum in Delo erat informe lignum, quod cauſa fuit, quod Parmeniſcus rideret, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.
Latrare dicitur Diogenes a Tertulliano, Diſs. 84. in Anthol. n. 5.
Latro cum agricolâ ſerente congrediens ſaltare dicebatur, Diſs. 17. in Anthol. n. 5.
Latrocinia apud Veteres turpia non habebantur, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 76. in Anthol. n. 13. Diſs. 30 in Cic. n. 4.
Latrones infeſtabantur Perſæ, quum ad decimum ſeptimum annum perveniſſent, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.
a Latronibus circumventum Thoantem liberavit draco, quem puer nutriverat, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.
cum Latronibus pugnavit canis, ut dominum defenderet, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.
Latus domini petentis magiſtratum fodiebant nomenclatores, Diſs. 88. in Cic. n. 3.
Lavabantur, qui funus procuraverant, Diſs. 31. in Anthol. n. 7.
Lavabantur ſacrificaturi, Diſs. 42. in Virg n. 1.
Lavacra novæ Nuptæ ferens mulier Aquigerula vocabatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 4.
Lavacra defunctis afferebant Veteres, Diſs. 31. in Anthol. n. 6.
Lavari ſolebant Dardani ter tantum, in nativitate, in nuptijs, & poſt mortem, Diſs. 70. in Anthol. n. 5.
Lavari ſolebat Heliogabalus unguentis calidis, frigidiſque, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Laudabile erat apud Græcos adoleſcentes habere plurimos amatores, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6.
Laudare Athenienſes apud Athenienſes facillimum eſſe dixit Socrates, Diſs. 25. in Cic. num. 2.
Laudatio hiſtoriæ, Diſs. 6. in Thucyd. n. 1. 9. 14. 15. Diſs. 52. in Thucyd. n. 1. Diſs. 8. 9. in Liv. per tot.
Laudationem ſuæ virtutis unicuique iocundiſſimam eſſe dixit Themiſtocles, Diſs. 25. in Cic. num. 2.
Laudationes apicolarum, ſalis, mortis, febris, Phalaridis, Pantomimorum, Paraſiti, muſcarum quidam conſcripſerunt, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Laudationum funebrium quis primus auctor fuerit, Diſs. 22. in Thucyd. n. 1.
Laudatores vini Homerus, Anacreon, & Alceus, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.
Laude femina digna eſt, quæ extra domeſticos parietes ignoratur, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.
Laudes mortuorum velo interpoſito fecerunt Auguſtus, & Tiberius, ne eorum aſpectu contaminarentur, Diſs. 31. in Anthol. n. 9.
Laudes ſacrorum certaminū, Diſs. 6. in Anth. n. 18.
Laudes vini, Diſs. 14 in Anthol. n. 1. 2.
Laudes Idomenei, & Philippi, quòd omnes bibendo ſuperarent, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Laudes Veneris continentem Hymnum compoſuit Paris, & Ceſton appellavit, Diſs. 19. in Anthol. n. 4.
Laudes fortium virorum in convivijs celebrabant antiqui Romani, Diſs. 21. in Thucyd. num. 9. Diſs. 3. in Liv. n. 10.
Laudes defunctorum celebrare commeodabile, Diſs. 22. in Thucyd. n. 1.
Laudes Siciliæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.
Laudes Italiæ, Diſs. 35. in Thucyd n. 2. Diſs. 7. in Liv. n. 9.
Laudes eorum, quos ornare dicendo Rhetores, & poëtæ volunt, ducunt etiam a fortuitis, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Laudes Livij, Diſs. 11. in Liv. n. 6.
Laudes, quibus Homerus celebrat Aeneam, Diſs. 6. in Virg. n. 2.
Laudes Triumphantis canebant milites, qui eum ſequebantur, Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Laudes Deorum, & heroum habentes oratores benevolentiam ſibi conciliare non oportet, Diſs. 25. in Cic. n. 1.
Laudes Eloquentiæ, Diſs. 25. in Cic. n. 4. & ſeqq.
Laudes Ciceronis, Diſs. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. in Cic. per totas.
Laudes Socratis, Diſs. 54. in Cic. n. 5. & ſeqq. Diſs. 55. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Laudes defunctorum pro Patriâ celebravit Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 4.
Laudibus extulit res geſtas Macedonum, & rurſus elevavit Calliſthenes, Diſs. 42. in Cic. n. 3. *Vide, Laus.*
Laverna furum Dea, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10.
Laviniam filiam Latinus Aeneæ in matrimoniū dedit, Diſs. 15. in Liv. n. 1.
Lavinium, Lavinum, & Laurentum eſſe eandem urbem dum putat Servius, confutatur, Diſs. 14. in Virg. n. 3.
Lavinium quomodo conditum fuerit ab Aenea, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6. Diſs. 13. in Liv. n. 6. Diſs. 15. in Liv. n. 1. 11. Diſs. 17. in Liv. n. 4. Diſs. 14. in Virg. n. 4.
Laurea erat antiquitus corona triumphantium, ideo accipitur pro triompho, & pro victoriâ, Diſs. 28 in Liv. n. 9. Diſs. 3. in Virg. n. 7.
Laurea Tullius libertus Ciceronis tres libros eius facetiarum conſcripſit, Diſs. 27. in Cic. n. 1.

La-

Digitized by Google

Laureæ Tollii Epigramma in Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 4.

Lauream coronam geſtare in ludis permiſſum eſt Pompeio, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.

Laurentem agrum poſt Siciliam tenuit Aeneas, Diſs. 15. in Liv. n. 1.

Laurentia, quæ Romulum, & Remum educavit, quum Meretrix eſſet, Lupa vocabatur, Diſs. 18. in Liv n. 9.

Laurentiam perpetuis poſt mortem ſacris conſecrav t Romulus, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.

Laureum ramum quem geſtabant triumphantes, deponebaor in gremio Iovis Capitolini, Diſſ. 28. in Liv. n. 11.

Lauri ramo aſpergebat populum Branchus, ut peſtis ceſſaret, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10.

Lauri frondibus tegebantur domus, dum triumphus agebatur, Diſs. 25. in Liv. n. 16.

Lauri coronam ut geſtaret, Cæſari poſt triumphum conceſſum eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 12.

Lauris conſitus locus Daphnon vocabatur, Diſſ. 23 in Cic. n. 8.

Lauro non coronabantur ovantes, ſed myrto, Diſs. 24. in Liv. n. 11.

Lauro coronabantur poſtea in nuptijs, Diſs. 30. in Thucyd. n 9. 10.

Lauro coronati erant milites, qui Triumphantem ſequebantur, Diſs. 29. in Liv. n. 1.

Laurum eſſe Verbenam, quæ in ſacrificijs adhibebatur, aliqui tradiderunt, Diſs. 41. in Virg. n. 8.

Laurum faſcibus, & litteris ad Senatum miſſis addebant imperatores partâ victoriâ, Diſs. 22. in Liv. n. 10. Diſſ. 28. in Liv. n. 14.

Laurus an eſſet corona victorum in Pythijs, Diſs. 3. in Anthol. n. 9.

Laurus facta eſt Daphne vim Apollinis effugiens, Diſs. 24. in Anthol. n. 2.

Laurus nata eſt in arâ Cæſaris, Diſs. 24. in Anthol. n. 2.

Laurus dicatus erat Apollini, & Baccho, Diſſ. 47. in Thucyd. n. 6.

Laurus expiationibus adhibebatur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10.

Laurus apta erat ad eliciendum ignem e lignis, Diſs. 49. in Thucyd. n. 3.

Laurus nata in villâ Cæſarum ex laureo ramo, quem roſtro tenebat gallina deiecta in gremium Liviæ, ex qua Cæſares triumphantes ramum geſtbant, & deinde ferebant, Diſs. 28. in Liv. n. 10. 11.

Laus hoſtis victi eſt victoria gloria, Diſs. 21. in Virg. n. 15.

Laus Epaminondæ, quòd ſaltare ſciret, Diſſ. 18. in Anthol. n. 6.

Laus Merionis, quòd ſaltare ſciret, Diſs. 18. in Anthol. n. 6.

Laus præclara eſt laudari a laudato viro, Diſſ. 19. in Anthol. n. 2.

Laus, quæ ab inimico proficiſcitur, ſumma eſt, Diſs. 61. in Anthol. n. 1. *Vide. Gloria. Laudes.*

Lautos vocabant Latini pueros, qui facem novæ Nuptæ ferebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6.

Lebadia, & Tegyra inſignes oraculo, quum alia oracula defeciſſent, Diſs. 77. in Anthol. n. 6.

Lebetes præmia victorum, eorum varia genera, & unde ita dicantur, Diſs. 7. in Anthol. n. 4.

Lechæus portus Iſthmi, Diſs. 4. in Anthol. n. 3. Diſſ. 66. in Anthol. n. 2. Diſs. 7. in Thucyd. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 12.

Lecti molles Herculei vocabantur, Diſſ. 9. in Anthol. n. 2.

Lecti quot fuerint in funere Metelli, & Syllæ Diſs. 23. in Thucyd. n. 8. *Vide. Lectis.*

Lectica, quæ octo ſervis portabatur, Octophorus dicebatur, Diſſ. 24. in Cic. n. 18.

Lecticis repertis carpenta propria fuerunt Sacerdotum, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Lectione hiſtoriæ Lucullus quum rei militaris eſſet imperitus, maximus dux effectus eſt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſſ. 74. in Cic. n. 3.

Lectione aſſiduâ utebantur Cato, & Plinius, Diſs. 86. in Cic. n. 4.

Lectis epulabantur in ſacrificijs, ſecus vero in Sacris Herculis, Diſs. 9. in Anthol. 10.

Lectis efferebantur mortui, Diſs. 23. in Thucyd. num. 8.

Lectis effigies defuncti præponebatur, Diſſ. 23. in Thucyd. n. 8.

Lectis æratis quando primùm uſi ſint Romani Diſſ. 4. in Liv. n. 4. Diſſ. 12. in Liv. n. 4.

Lectiſternium quid eſſet, Diss. 9. in Anthol. num. 10.

Lecto ſurgentem ſe Philippus admoneri voluit hominem eſſe, Diſs. 78. in Anthol. n. 2.

Lecto Vulcanus rete circumdedit, quo Venerem cum Marte in adulterio deprehendit, Diſs. 58. in Anthol. n. 2. Diſs. 28. in Virg. n. 2.

Lecto ſupponere faces nuptiales ominoſum putabatur, Diſſ. 28. in Thucyd. n. 6.

Lecto feminarum inimicum non eſſe Euripidē, ſed ſolùm in tragœdijs dicebant æmuli, Diſſ. 15. in Anthol. n. 2. Diſs. 3. in Eurip n. 7.

Lecto ſuſpenſum ovum portendit Theſaurum, Diſſ. 19. in Eurip. n. 6.

Lectorum attentio, & docilitas concilianda eſt in exordijs demonſtrativi generis, Diſs. 2. in Thucyd. n. 1. 2.

Lectos aureos Mithridatis muli ſex ferebant, quum Lucullus triumphavit, Diſſ. 26. in Liv. num. 3.

Lectulos Punicanos quòd pelliculis hœdinis ſtraviſſet Tubero, præturæ repulſam tulit, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.

Lectulos ſuſpendebat Aſclepiades, quorum inſtatu ſomnos alliceret ægrotis, Diſs. 66. in Cic. n. 5.

Lectum Platonis quum Diogenes calcaret, faſtum Platonis calcate dixit, Diſſ. 84. in Anthol. n. 8.

Lectus genialis dicebatur torus nuptialis, gradibus ad ipſum aſcendebatur, & purpurâ ſternebatur, Diſſ. 30. in Thucyd. n. 13.

Lectus inanis ferebatur in funere eorum, quorum corporis copia non erat, Diſs 23. in Thucyd. n. 8. Diſs. 24. in Thucyd. n. 1.

Lectus, in quo erat imago Imperatoris defuncti, collocabatur in veſtibulo domus, Diſs. 24. in Anthol. num. 9.

Lectus ſtratus erat in cellulâ, in quâ ponebatur

Ve-

Veſtalis ſtuprnm paſſa, Diſs. 31. in Liv. n. 6. *Vide. Lecti. Thori. Taro.*
Lecythos quid ſit, Diſs. 84. in Aothol. n. 16.
Leda doo peperit ova, unom ex Iove, ex quo nati ſont Pollux, & Helena, alterum ex Tyndaro, ex quo nati ſunt Caſtor, & Clytemneſtra, Diſs. 16. in Eurip. n. 2.
Leda ſavit ovum qoum, quòd Nemeſis in auſcerem mutuata peperat, ex qoo nata eſt Helena, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Leda an Helenam pepererit, & an ſit eadem, ac Nemeſis, Diſs. 16. in Eorip. o. 3.
Legati diverſorum populorum terræmotu deterriti ſunt a tractandis negotijs, Diſs. 48. in Thucyd. n. 2.
Legati Corinthiorum quàm artificioſam orationem habuerint apud Lacedæmonios, Diſs. 56. in Thucyd. n. 14. 15.
Legati Sylæi Nabatæorum Regis perfidià Aelius Gallus impeditus eſt, ne Arabiam univerſam paucis mēſibos ſobigeret, Diſs. 21. in Virg. o. 10.
Legati Samnitium Curium inveneruot Rapum eoquentem, Diſs. 3. In Liv. o. 4.
Legati Romanorum admiſerunt excoſationem Pruſiæ nolentis dedere Haunibalem, ne huſpitij iura violaret, Diſs. 16. io Liv nnm. 1.
Legati Regis Aegyptiorum vix erediderunt eſſe Ageſilaom, quum eum videroot, Diſs. 21. in Liv. o. 9.
Legati aliqoando duos lictores habuerunt, Diſs. 22. in Liv. n. 3.
Legati Allobrogum conſiliom interficiendi Ciceronem detexerunt, Diſs. 2. in Cie. o 10.
Legati munete functus Crates orationes reliquit, Diſa. 42. in Cic. o. 3.
Legati Romam miſſi ſunt Carneades, Diſs. 28. in Cic. n. 6. Diſs. 42. in Cie. o. 4. Diſa. 63. in Cle. n. 7. Critolaus, Diſs. 42. in Cic n. 4. Diſs. 65. in Cic. n. 6. Diogenes, Diſs. 42. in Cie. n 4.
Legati, qui miſſi fuerunt in Græciam, ut leges Græeorum deſcriberent, Diſa 77. in Cic. n. 6.
Legationes Athenienſium qoom Isti aſioino comparaſſet Pytheas, quid reſpoderit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cie. n. 1.
Legatis miſſis in Africam renunciantibus Carthaginem creviſſe Romani ad eam evertendam permoti ſunt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 13.
Legatis Elienſium Pſammis reſpondit leges de Olympicis lodis eſſe iniuſtiſſimas, quia tam cives, quam exteros admitterent, Diſs. 6. in Anthol. n. 24.
Legatis ſuis decerni triumphum voluit Cæſar, Diſs. 24. io Liv. n. 13.
Legatis hoſpitia publicâ auctoritate tribuebantor, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Legatis hoſpitia aſſignabant Reges Laeedæmoniorum, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Legatis miſſis Mithridates Aſclepiadem accerſivit, Diſa. 66. in Cic. n. 4.
Legatis Autipatri manſuetudinem, & booitatem laudantibus, quid reſponderit Hyperides, Diſs. 77. in Clc. oom. 4.
Legatos miſerunt Ahenienſes ad petendom cadaver Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.
Legatos miſit Polycrati Amaſis, ut eius amicitiam renunciaret, quum Polycrates in piſce gemmam reperiſſet, quam de conſilio Amaſit in mare proiecerat, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Legatos quotannis ad Perſas eligendos diccbat Epicrates, non Archootas, Diſs. 32. in Thucyd. p. 7.
Legatos Cambyſes miſit ad petendam filiam ab Amaſi, quia audierat molieres Aegyptias in Venereo congreſſu excellere, Diſs. 55. in Anthol. n. 23.
Legatos ad Antigonum, vel Demetrium adulatlonis gratià Theoros appellebaot Athenienſes, Diſs. 40 in Thucyd, o. 6.
Legatos Romam devictà Carthagine omnes Reges, & Civitates mittebant, Diſs. 22. in Virg. nom. 2.
Legatos miſit ad Auguſtum Indorum Rex, qoi ſexcentis Regibus imperabat, Diſs. 22. io Virg. n. 5.
Legatos Perſæ mittebaur, qui petereut aquam, terramque, quum vellent aliquem in ſuam poteſtatem venire, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
Legatos Auguſto miſerunt moltæ oationes, quæ ſe, ſuaque dedituras pollicebantur, quas ipſe recuſavit, Diſs. 1. in Liv. n. 11.
Legatos ad exteras gentes mittebat ſenatus, Diſs. 10. in Liv. n. 6.
Legatos Græcorum hoſpitio exeepit Antenor, & a Troianis ſervavit, Diſa. 16. in Liv. n. 2.
Legatos alicuius civitatis hoſpitio excipiens illius civitatis hoſpes dicebatur, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Legatos eum quioquaginta talentis Xenocrati miſit Alexander, Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Legatos, qoi perſuaderent, miſeruot etiam populi, qui nullas urbes habuerunt, Diſs. 31. in Cic. n. 4. Diſs. 32 in Cic. o. 1.
Legatos Perſarum audiens Aethiopum Rex ſtercorari agros, irriſit eos, Diſs 81. in Cic. num. 5.
Legatum Lacedæmonij re non impetratâ dimiſerunt, quòd longam orationem habuiſſet, alij verò fatinam conceſſerunt, quòd arculam inaoem oſtendit, Diſs. 79. io Cic. n. 6.
Legatus ad res Regum inſpiciendas miſſus eſt Scipio, Diſs. 65. io Cie. n. 3.
Legatus Barbarorum ad Neronem petijt ab eo, ut ſibi ſaltatorem aliquem daret, ut finitimis, qui linguam ſuam non intelligerent, ſignificaret, quæ vellet, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.
Legatus, qui mittebatur ad concilium, quod ad Thermopylas habebatur, dicebatur Pylagoras, Diſs. 7. in Eurip. o. 6.
Legatus Romanorum virgâ Regem Aſiæ circumſcripſit, & ibi deliberare iuſſit, Diſs. 23. in Virg. n. 2.
Legatus Romam miſſus Carneades cogare, non perſuadere dicebatur, Diſs. 28. in Cie. n. 6.
Legatus ad Tigranem Metrodorus miſſus eſt e Mithridate, Diſs. 64. in Cic. n. 5.
Legatus ad Rhodios miſſus eſt Hyperides, Diſs. 77. in Cic. o. 4.
Legatus Cæſaris Labienus quoties eiuſdem auſpicijs militavit, ſemper proſpero eventu uſus eſt; nunquam verò, quum pompeianas partes

ſequorus eſt, Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Legatus Pyrrhi Cyneas ad Romanos poſtero die ſenatum, & plebem ſuis nominibus ſalutavit, Diſs. 87. in Cic. n. 7.

Lege ſancitum eſt Auguſto imperante, ut Veſtales capi poſſent, quæ libertino genere procreatæ eſſent, Diſs. 31. in Liv. n. 14.

Lege Solonis ſancitum erat, ne liceret immolare bovem aratorem, Diſs. 22. in Anthol. n. 6.

Lege Eumolpi, qui non erant Athenienſes, initiari non poterant ſacris Cereris; ſed poſtea omnes admiſſi ſunt, Diſs. 39. in Anthol. n. 9.

Lege Athenienſium nupturi ſacrificabant Cœlo, & Telluri, quòd προτελεῖν τοὺς γάμους dicebatur, Diſs. 43. in Anthol. n. 4.

Lege Solonis prohibebantur ſervis paleſtræ, & amor adoleſcentium, Diſs. 16. in Thucyd. num. 4.

Lege Lacedæmonij prohibebantur uti aureis ornamentis præter meretrices, Diſs. 4. in Thucyd. n. 7.

Lege Solon reſecavit ſumptus in athletas, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Lege Solonis capite plectebatur, qui repertus eſſet in ſcholis, quum ex ephebis exceſſiſſet, Diſs. 17. in Thucyd. n. 7.

Lege duodecim tabularum quid ſignificaret manum conſerere, Diſs. 40. in Cic. n. 6. ſtatuitur ſupremam legem eſſe populi ſalutem, Diſs. 76. in Cic. n. 7.

Lege Lycurgi mortui in Urbe ſepeliri poterant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.

Lege duodecim tabularum cautum, ne quis propiùs ſexaginta pedes invito domino ſepulcrum ædificet, Diſs. 24. in Thucyd. n. 5.

Lege cautum eſt apud Lacedæmonios, ne quis nauticam exerceret, quam maximè exercebant Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2.

Lege Athenienſium permittebatur filijs non alere parentes, qui non curaſſent, ut filij aliquam artem diſcerent, Diſs 27. in Thucyd. n. 3.

Lege Solonis magiſtratus obtinebant, qui cenſum habebant, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8.

Lege ſacratâ Gracchus, & Servius Tullius ſtatuerunt, ut qui decimum ſeptimum annum attigiſſent, milites legerentur, & iuniores haberentur, qui nondum quadrageſimum ſextum annum exegiſſent, qui verò exegiſſent, ſeniores, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.

Lege Solonis Panathenæa ſpectantes coloratâ veſte uti non poterant, Diſs. 42. in Virg. n. 4.

Lege ſancivit Theodoſius, ne quis purpura uteretur, Diſs. 22. in Liv. n. 25.

Lege Hortenſiâ ſancitum eſt, ut nundinæ pro faſtis haberentur, ut Ruſtici lites componere poſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 21.

Lege ſancitum eſt, ne quis niſi in coniunctiſſimi periculo veſtem ſordidam ſumeret, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.

Lege Iulia minor annis viginti iudex eſſe non poterat, Diſs. 26. in Cic. n. 6.

Lege duodecim tabularum, & Antonini Pij vetitum erat, ne quis cadavera in urbe ureret, aut ſepeliret, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3. 8.

Lege cautum eſt, ne in petendis magiſtratibus Nomenclator adhiberetur, cui ſolus Cato paruit, Diſs. 88. in Cic. n. 2.

Lege Ciceronis non licebat gladiatores dare biennio, quo quis magiſtratum erat petiturus, vel petierat, Diſs. 89. in Cic. n. 4.

Lege ambitus qui tenerentur, Diſs. 88. in Cic. n. 7.

Lege Siginnorum permittebatur puellis eligere virum, ſi aurigandi arte excellerent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.

Lege ſancitum eſt ab Athenienſibus, ne quis in Delo naſceretur, aut moreretur, Diſs 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 39. in Thucyd. n. 2. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.

Legem in civitate eſſe catenam aureã dixit Plato, Diſs. 53. in Anthol. n. 1.

Legem præſcripſit Cyrus futuris Regibus conviviâ exhibendi, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6.

Legem adiecit Aguracritus vendens ſignum ſuum, ne Athenis eſſet, quum iniquis Athenienſium ſuffragijs victus eſſet ab Alcamene, Diſs. 18. in Eurip. n. 11.

Legem ſciviſſe Deum, quum condidit Mundum, qua omnes tenerentur Plato, & Stoici tradiderunt, & hanc eſſe Fatum voluerunt, Diſs. 12. in Virg. n. 3.

Legem Auguſtus tulit, ne ædificia privata ſeptuaginta pedes excederent; Traianus, ne ſexaginta, Diſs. 17. in Virg. n. 7.

Legem ſanxerunt Athenienſes capite plecti, ſi quis bellum in Salamina ſuaderent, Diſs. 21. in Virg. n. 12. Diſs. 36. in Cic. n. 3.

Legem nullam ſervaturus dixit Plato, quum felices eſſent Cyrenenſes, Diſs. 1. in Liv. n. 9. quare ipſis, & Arcadibus noluit leges dare, Diſs. 9. in Cic. n. 12.

Legem, quòd alter Conſul e plebe crearetur, tulit Fabius, ut filiam conſolaretur, Diſs. 22. in Liv. n. 9.

Legem Syllæ de Pompeij reditu impedivit Herennius, Diſs. 3. in Cic. n. 1.

Legem agrariam ſuadente Cicerone abdicarunt tribus, Diſs. 12. in Cic. n. 3.

Legem Craſſus Cenſor tulit, qua iuſſit Doctores eloquentiæ præcepta Græco ſermone tradere, Diſs. 16. in Cic. n. 3.

Legem Mutiam tulit Craſſus, & Mutius Scævola, ut qui Latinorum civitatem eſſent aſſequuti in iura ſuæ civitatis redigerentur, Diſs. 56. in Cic. n. 4.

Legem Serviliam ſuaſit Craſſus triginta tres natus annos, qua iudicia ab Equitibus ad Senatores transferebantur, Diſs. 16. in Cic. n. 4.

Legem tulit Lycurgus, ne pueri calceis uterentur, Diſs. 24. in Cic. n. 3.

Legem tulit Gracchus, qua populus in poſſeſſionem agri a ſe quæſiti mittebatur, Diſs. 35. in Cic. n. 3. 4.

Legem, quæ ſervos militare prohibebat, Romamani Cannenſi clade acceptâ non obſervarunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.

Legem habebant Thurii, quod ſi quis legem antiquare vellet, insereret laqueo collum carnifice adſtante, qui, ſi populus perſuaſus non

fuiſ-

fuiſſet, ſtrangularet ſuadentem, quare poſt ducentos quinquaginta annos ſolos extitit unus, qui perſuaſit legem ferri; ut ſi quis oculum eruiſſet alicui, qui alterum tantùm lumen haberet, ipſi uterque oculus erueretur, Diſs. 82. in Cic. n. 7.

Leges annales prohibebant aliquem fieri conſulem ante quadrageſimum tertium ætatis annum, Diſs. 20. in Eurip. n. 3.

Leges conditurus Plato Adraſteam invocat, Diſs. 18. in Eurip. n. 6.

Leges Elienſium de Olympicis ludis Pſammis reprehendit, quòd tam cives, quàm advenas admitterent, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.

Leges Philoxeni, & Timothei omnes Arcades, diſcebant, Diſs. 63. in Anthol. n. 5.

Leges ſpectare debent mediocritatem divitiarum in civibus, Diſs. 1. in Eurip. n. 13.

Leges Cretenſium optimæ, & cur mores corrupti haberentur, Diſs. 67. in Anthol. n. 3. 4.

Leges antiquiores priùs abrogantur, Diſs. 67. in Anthol. n. 3.

Leges appellantur modi muſici, & quare, Diſs. 16. in Anthol. n. 4.

Leges de maritandis ordinibus dicuntur ab Horatio leges maritæ, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.

Leges Lycurgi aliquo pacto defenduntur, Diſs. 49. in Anthol. n. 6. & ſeqq.

Leges Lycurgi quæ videbantur feminis aliquam licentiam dare, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.

Leges eſſe ſimiles aranearum telis dicebat Anacharſis, Diſs 53. in Anthol. n. 3.

Leges quare conſtitutæ ſint, Diſs. 3. in Thucyd. num. 11.

Leges in Atticâ, ſeu Athenis primùm conditæ ſunt, Diſs. 4. in Thucyd. n. 2. Diſs. 55. in Cic. num. 9.

Leges Aegyptiorum vetabant in templis cum feminis concumbere, & poſt coitum illotos ingredi templum, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Leges ſaluberrimas Lycurgus, & Solon ab Aegyptijs acceperunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 7. Diſs. 14. in Cic. n. 4.

Leges Lycurgi merito culpat Plato, quòd bellicæ virtutis, & non ceterarum curam haberent, Diſs 49. in Anthol. n. 4. 6. Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.

Leges manumittendis ſervis merito modum impoſuerunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.

Leges Chijs devictis dedit Drymachus fugitivus, 21. in Thucyd. n. 3.

Leges aquâ, & igni interdicebant, quia his duobus vita continetur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 8.

Leges daturus Regibus Scipio quinque ſervos habebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.

Leges vetabant Lacedæmonios in externâ regione diutius ſine causâ morari, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.

Leges Athenienſium quare ſæpius mutarentur, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.

Leges ſuas antiquatas vidit Solon, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.

Leges Lycurgi uſque ad Lyſandrum, qui Athenas cepit, inviolatæ permanſerunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.

Leges non permittebant Carmanis uxorem ducere, niſi priùs hoſtis caput ad Regem pertuliſſent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.

Leges nullas habebant Cyclopes, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.

Leges Cretenſium Lycurgus eſt imitatus, Diſs. 57. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5.

Leges Lacedemoniorum inutiles erant, ad magnam potentiam bello comparandam, Diſs. 21. in Virg. n. 7.

Leges Romani ab Athenienſibus, & Lacedæmonijs acceperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2. Diſs. 8. in Liv. n. 5.

Leges optimas Cretenſibus tulit Minos, Diſs 34. in Virg. n. 5.

Leges populus Romanus ſciſcebat, Diſs. 10. in Liv. n. 7.

Leges duodecim tabularum quomodo conditæ ſint, Diſs. 77. in Cic. n. 6.

Leges ſanctas eſſe non poſſe exiſtimavit Romulus, niſi ipſe earum lator venerabilis eſſet, Diſs. 20. in Liv. n. 2. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 2.

Leges antequam ſancirentur, trinundino in publico proponebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 21.

Leges Magneſijs, & Siculis dedit Plato, Diſs. 9. in Cic. n. 12.

Leges ut conderet Epheſijs Heraclitus a Rege Perſarum acceſſitus eſt, Diſs. 9. in Cic. n. 13.

Leges Thurijs condidit Protagoras, Diſs. 9. in Cic. n. 13.

Leges Bactrianis condidit Zoroaſter, Diſs. 14. in Cic. n. 1.

Leges acceperunt homines ab eloquentibus, Diſs. 30. in Cic. n. 1. Diſs. 31. in Cic. n. 1. 7. Diſs. 32. in Cic. n. 2. & ſeqq.

Leges pernicioſas tulerunt Gracchi, Apuleius, & Livius Druſus, Diſs. 35. in Cic. n. 2.

Leges Romanorum omnes eloquentiæ beneficio conſtitutæ ſunt, Diſs. 36. in Cic. n. 16.

Leges aliæ tranquillis Reip. temporibus, aliæ turbidis obſervandæ, Diſs. 76. in Cic. n. 7.

Leges turbidis Reipublicæ temporibus interdum non obſervandæ, Diſs. 76. in Cic. n. 7.

Leges duodecim tabularum omnibus Græciæ legibus præfert Cicero, Diſs. 8. in Liv. n. 5

Leges non mutabant Barbari, & Lacedæmonij, quia oratores in pretio non habebant, contra Athenienſes mutabant, quia eos admirabantur, Diſs. 79. in Cic. n. 8. Diſs. 82. in Cic. n. 6. 8. *Vide. Legibus*.

Leges puniunt delinquentes, vel ut alios deterreant a delictis, vel ut corrigant delinquentes, Diſs. 10. in Eurip. n. 8.

Leges ſilent inter arma, Diſs. 53. in Anthol. n. 3.

Legi dicuntur Virgines Veſtales, dum capiuntur Diſs. 31 in Liv. n. 3.

Legibus ne videretur non obtemperare Socrates mori maluit, Diſs. 79. in Anthol. n. 4. Diſs. 9. in Eurip. n. 4. Diſs. 20. in Eurip. n. 20. Diſs. 54. in Cic. n. 8.

Legibus multa privilegia concedebantur maritis, Diſs. 25. in Anthol. n. 2. & ſeqq.

Legibus iiſdem uſi ſunt Lacedæmonij ſpatio annorum ſeptingentorum, Diſs. 50. in Anthol. n. 3. ſeu quingentorum uſque ad Lyſandrum, Diſs. 27. in Thucyd. num. 7. 8. Diſs. 56. in Thucyd. n. 8.
Legibus populos bellis aſſuetos continere difficilios eſt, Diſs 53. in Anthol. n. 2. 3.
Legibus licet ſe ſubmitteret Pompeius, tamen maior habebatur, Diſs. 4. in Liv. n. 6.
Legibus a Lycurgo conditis Spartani, qui luxu diffluebant, omnes ferè gentes bellicâ virtute præſtiterunt, Diſs. 7. in Liv. n. 7.
Legibus Magnæ Græciæ civitates temperavit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 4. *Vide. Lege. Legis. Legum.*
Legibus coërcere magnificentiam ſepulcrorum coacti ſunt Athenienſes, & Romani, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Legio quot milites contineret, Diſs. 14. in Eurip. n. 7.
Legio immortalis appellata in luſtratione exercitus Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Legionem e ſervis conſcripſerunt Romani Cannenſi clade accepta, Diſs. 76. in Cic. num. 8.
Legiones univerſæ Romanorum pro Patriâ ſeſe devoverunt, Diſs. 4. in Liv. n. 2.
Legiones duas vehebant triginta quinqueremes Diſs. 14. in Eurip. n. 7.
Legiones viginti habebat Lepidus, & ab Octavio facilè victus eſt, Diſs. 2. in Liv. n. 7.
Legiones in ſupplementum hiſpanienſis exercituum miſerunt Romani, quum Hannibal Urbem obſideret, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Legionum ſignum eſſe aquilam quare inſtitutum ſit, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.
Legionum inter ſigna quare lupos Romani receperunt, Diſs. 18 in Liv. n. 9.
Legis nullius præſcripto ſenatus tenebatur, quom iudicabat, Diſs. 26. in Cic. n 5.
Legis Agrariæ auctores orante Cicerone ſuperati ſunt, Diſs. 12. in Cic. n. 3. Diſs. 36. in Cic. n. 20. Diſs. 47. in Cic. n. 7. *Vide. Lege. Legibus. Legum.*
Legislatores ferè omnes Dei alicuius conſilio uti ſimularunt, Diſs. 32. in Cic. n. 4.
Legiſlatorum vetuſtiſſimus Minos, Diſs. 67. in Anthol. n. 3. *Vide. Legumlator.*
Legitimum tempus, quo ſenes muneribus publicis ſolvebantur, Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Legum mutationes Reipublicæ nocent, Diſs. 82. in Cic. num. 6. *Vide. Lege. Legibus. Legis. Lex.*
Legum ignari iure altero oculo carere finguntur, Diſs. 34. in Thucyd. n. 6.
Legum veterum mulcta pecore conſtabat, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Legum ſuarum habere auctorem ſimularunt Iovem Minos, Apollinem Lycurgus, Aegeriam Numa, Diſs. 9. in Liv. n. 7. Diſs. 32. in Cic. num. 3.
Legum ferendarum causâ creati ſunt Decemviri Diſs. 22. in Liv. n. 5.
Legum Indorum auctor fuit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.
Legum, aut medicinæ ſtudia immaturè ſuſcipiunt adoleſcentes præ nimiâ feſtinatione parentum, Diſs. 9. in Cic. n. 10.
Legum ſcientiam profitentes pragmaticos Græci vocabant, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Legum multitudine, & diſcrepantiâ factum eſt, ut privati iudicarent, Diſs. 26. in Cic. n. 2.
Legum a ſententiâ non receſſuros confirmabant iudices, qui in leges iurabant, Diſs. 26. in Cic. num. 4. *Vide. Lege. Legis. Lex.*
Legum ſervantiſſimi fuerunt Romani donec ſtetit Carthago; ſecus eâ everſâ, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 6.
Legumlator Athenienſium excluſit oratores ex Areopago, Diſs. 79. in Cic. n. 6. Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Legumlator Athenienſium nullam pœnam conſtituit in parricidas, Romanorum autem legumlator eos cum ſimiâ, viperâ, & gallo gallinaceo in mare proiiciebat, Diſs. 12. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 7.
Legumlatores plerumque tanquam Dij colebantur, Diſs. 24. in Virg. num. 2.
Legumlatores conſervare deberent mediocritatem in civibus, Diſs. 1. in Eurip. n. 13.
Legumlatores omnes ſapientes fuerunt, Diſs. 5. in Cic. n. 4. *Vide. Legiſlatores.*
Lemniæ mulieres omnem ſexum virilem tollere conſpirarunt, & in exilium egerunt Hypſipylen Reginam, quæ patri Thoanti pepercerat, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Leleges, & Nymphæ condiderunt Heræum Iunonis templum in inſula Samo, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Lelegibus tanquam ſervis Cares utebantur, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
ex Lemno vinum advehebant Græci in bello Troiano, Diſs. 16. in Eurip. n. 16.
Lemno in inſula Vulcano quare ſacrificaretur in operto, Diſs. 31. in Liv. n. 32.
Lemnus inſula Thraciæ adiacens vini feraciſſima, Diſs 11. in Eurip. n. 7.
Lemnus inſula Vulcano ſacra, quia in eam decidit e Cœlo deiectus, Diſs. 15. in Anthol. n. 18. Diſs. 28. in Virg. n. 2.
Lemures dicti ſunt Manes a Lemurijs, Diſs. 30. in Liv. n. 44.
Lemuria placandis manibus quare inſtituta menſe Maio; initio dicta ſunt Remuria, Diſs. 30. in Liv. n. 43. 44.
Lenæus dicitur Bacchus a torculari, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.
Lens, ova, gammari, & liba apponebantur mortuis in cenâ novendiali. Diſs. 31. in Anthol. num. 5.
Lentem ſuſcepiſſe pane cavato puerum quum vidit Diogenes, abiecit catinum, Diſs. 84. in Anthol. n. 17.
Lentulum Catilina reliquit Vrbe excedens, ut Ciceronem interficeret, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Lentulus coniurationis particeps, Diſs. 4. in Liv. n. 4.
Lentulus Auguſti amicitiâ quater millies ſeſtertiûm poſſedit, Diſs. 12. in Cic. n. 6.
Lentulus auctor fuit revocandi Ciceronem ab exilio, Diſs. 90. in Cic. n. 9.

Lentulus interfectus à Mario, Diſs. 5. in Liv. n. 2.

Leo vocatur Charon ab oculis cæſijs, Diſs. 82. in Anthol. n. 6.

Leo imperator Baſilij filius nono ſæculo floruit, & Philoſophus eſt appellatus, Diſs. 10. in Anthol. n. 7.

Leo ſervavit Androdum, qui ei ſpinam extraxerat e pede, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 6

Leo Nemeæus quum ab Hercule ſtrangularetur, illi digitum amputavit, qui ſepultus eſt additò deſuper leone, Diſs. 32. in Anthol. n. 10.

Leo eſt ſymbolum Solis, & Aegyptij eius effigie Bacchum denotabant, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.

Leo Lacedæmonius Olympia vicit iunctis ad currum equis Henetis, Diſs. 54. in Liv. n. 2.

Leo diſiecit trophæum, quod Caranus Macedoniæ Rex conſtituerat, Diſs. 24. in Liv. n. 5.

Leo remuneratus eſt Elpin, qui illi os ex ore extraxerat, Diſs. 39. in Cic n. 9. *Vide Leonem.*

Leochares unus ex ſculptoribus, qui cælarunt Mauſoleum, Diſs. 31. in Anthol. n. 1, 2.

Leocrates victor in ſacris certaminibus epulum dabat, Simonide verò egreſſo conclave corruit, & Simonides memoriâ locorum cadavera cognovit, Diſs. 87. in Cic n. 5.

Leonatus in exercitu Nili pulverem ſecum circumferebat, Diſs. 16. in Thucyd. n. 5.

Leonem Nemeæum e Lunâ cecidiſſe finxerunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 2. Diſs. 16. In Eurip. n. 4.

Leonem ex auro ſolido Crœſus donavit Apollini Delphico, Diſs. 33. in Anthol. n. 8.

Leones mappâ albâ irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.

Leones manſue factos quum Hanno haberet, eiectus eſt ex urbe, Diſs. 22. in Anthol n. 1.

Leones centum mactabant Imperatores Romani quum Hecatonben faciebant, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.

Leones in Europâ an gignantur, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.

Leones imponebantur ſepulcris, qui mos ab Hercule fluxit, Diſs. 32. in Anthol. n. 10.

Leones, & cervi, & poma omnigena, & vitis aurea ex ario monte aureo, quem tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. In Liv. n. 4.

Leones iunxit ad currum Marcus Antonius, & Heliogabalus. Diſs. 28. in Liv. n. 4.

Leones Cybelen vehebant, Diſs. 26. in Virg. n. 6.

Leones quare unguibus contractis ingrediantur, Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Leones diſtenti cibo abſtinentiâ ſibi medentur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 2.

Leonibus fortiores tauri carnivori Troglodytarum, Diſs. 37. in Cic. n. 4.

Leonis formam ſumpſiſſe Bacchum, quum Tyrrhenos ulciſceretur, fabulatur Homerus, Diſs. 44. in Anthol. n. 9. *Vide Leo.*

Leontini fuerunt ijdem, ac Læſtrigones, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9.

Leontini, & Syracuſæ fuerunt primæ urbes, quas in Siciliâ condiderunt Græci, & quo tempore conditæ ſint, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.

Leophron convivium populo univerſo exhibuit, quum in Olympijs curru viciſſet, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.

Leotychidas Spartanus interrogavit hoſpitem, an Corinthi ligna quadrata naſcerentur, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.

Lepidi domus, quæ pulcherrima erat, annis verò triginta quinque nec centeſimum quidem locum obtinebat, Diſs. 2. in Liv. n. 10.

Lepidus Auguſto inſidiatus eſt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Lepidus licet viginti legionibus ſubnixus ab Octavio facilè ſuperatus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 7.

Lepidus cum Catulo conflixit, Diſs. 5. in Liv. n. 5.

Lepidus unus ex tribus, qui Imperium invaſerunt, Diſs. 5. in Liv. n. 6.

Lepor continebatur ceſtu Veneris, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.

Leporem ſolis Atticis conceſſum Afranius conſequutus eſt, Diſs. 68. in Cic. n. 2.

Lepores Catulos ſuos non omnes in eodem loco ponunt, ne omnes capiantur, Diſs. 38. in Cic. num. 6.

cum Leprea Hercules contendit, uter taurum priùs comederet, & plus biberet, Diſs. 9. in Anthol. n. 3.

Lepti in urbe poſt nuptias ſponſa petebat a Socru ollam, quam Socrus ei denegabat aſperiùs, ut aſſueſceret ſocrum ferre, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Lesbij vinum, & reliquum victum Alcibiadi, peregrinanti ſuppeditabant, Diſs. 37. in Thucyd. num. 5.

Lesbonax Pentomimos, Chiroſophos appellavit, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.

Lesbum Phrygiam, & Helleſpontum continebat, imperium Priami, Diſs 12. in Eurip. n. 10.

Leſches poëta floruit poſt Heſiodum, Diſs. 9. in Cic. n. 5.

Leſtrigones. *Vide Læſtrigones.*

Lethe ubi ſit, & quot fluvij huius nominis, Diſs. 83. in Anthol. n. 18. a quibus, & qua de causâ hic fluvius excogitatus ſit, Diſs. 83. in Anthol. n. 15. hic fluvius nihil aliud eſt, quàm materia, Diſs. 83. in Anthol n. 16.

Lethe fluvius quid ſit, Diſs. 48 in Anthol. n. 2.

Leucaſia inſula a Leucaſiâ Aeneæ conſobrinâ dicta eſt, Diſs. 15. in Liv. n. 8.

Leuce inſula in Danubij oſtijs venerabatur Achillem tanquam Deum, Diſs. 24. in Virg. num. 2

Leucippi de Solis Eclipſi opinio, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3.

Leucoſiam Sirenum Promontorio abſtulit Mare, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.

Leucothea, ſeu Matuta appellata eſt Ino, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.

Leucothoen adamavit Sol, Diſs. 57. in Anthol. num. 1.

Leuctricâ clade afflictis Lacedæmonijs Athenienſes degenerarunt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 7.

Leuctricâ pugnâ Spartanos antea invictos Epaminondas ſuperavit, Diſs. 28. in Anthol. n. 7.

Leuctricâ clade mille ſeptingentis Spartanis cæſis Lacedæmonii imperium Græciæ amiſerunt,

Diſs.

Diſs. 21. in Eurip. n. 10. Diſs. 20. in Eurip. num. 21.

Leuctricæ victoriæ omen fuit, quod Thebani ante prœlium conſtituerant trophæum, Diſs. 24. in Liv. n. 6.

Levem eſſe terram mortuis precabantur Antiqui Diſs. 43. in Anthol. n. 13.

Leves eſſe terræ dicuntur homines probi; graves autem ſcelerati, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.

Levis manus tonſoris cuiuſdam apud Martialem, Diſs. 43 in Anthol. n. 13.

Levitas Græcorum, Diſs. 5. in Anthol. n. 2. Diſs. 8. in Thucyd. n. 7.

Lex Lucanorum pœnam imponebat ei, qui nocte hoſpitem tecto non recepiſſet, Diſs. 50. in Anthol. n. 27.

Lex, quæ permittebat marito uxorem dimittere, ſi eo prohibente ſpectaculis interfuiſſet, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.

Lex Iulia, & Papia continebant privilegia, & pœnas non ducentium uxorem, & de maritandis ordinibus dicebantur, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.

Lex Cretenſium, quæ barbam radere prohibebat, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.

Lex Lacedæmoniorum, quæ ſtatuit turpe eſſe viros conſpici, quum ad uxores concubituri commearent, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.

Lex Solonis centum annuas drachmas conſtituit vincentibus Iſthmia, quingentas verò vincentibus Olympia, Diſs. 15. in Thucyd. n. 4. prohibuit ſervis uſum palæſtrarum, & amorem adoleſcentium, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.

Lex Aelia Sentia minori viginti annis Pædagogũ manumittere permittebat, Diſs. 21. in Thucyd. num. 6.

Lex Theodoſij, quæ prohibet in convivijs illecebras voluptatum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 10.

Lex *Quæſitum ff. de Fund. Inſtr.* explicatur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 13.

Lex ſi propius 3. ff. de Mort. infer. explicatur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 5.

Lex Fannia, & Orchia lata a Caio Orchio Tribuno Plebis, & lex Didia, & Licinia, quibus convivarum numerus, & ſumptus in convivijs definiebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 4. 5.

Lex ſuprema debet eſſe populi ſalus, Diſs. 76. in Cic. n. 7. *Vide. Lege.*

Liba apponebantur mortuis in cenâ novendiali, Diſs. 31. in Anthol. n. 5.

Liba ſacrabantur Dijs, quum primùm barba deponebatur, Diſs. 42. in Anthol. n. 14.

Liba ſacrificabant Romani, Diſs. 42. in Virg. num. 7.

Libabant Antiqui bono Dæmoni, antequam epularentur, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.

Libabantur Cal. Ian. palmæ fructus, caricæ, & mella, ut omen eſſent anni, qui nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. n. 62.

Libabatur vinum in arâ, Diſs. 41. in Virg. n. 9.

Libani montis e cedro laquearia efficiebantur, Diſs. 2. in Liv. n. 13.

Libare vinum Dijs Veteres ſolebant, quotieſcumque bibebant, Diſs. 35. in Anthol. n. 4.

Libellis legendis, & reſcribendis Cæſar in ſpectaculis vacabat, quo nomine reprehendebatur, Diſs. 21. in Cic n. 5.

Libellos Iovi offerebant quidam, Diſs. 35. in Virg. n. 5.

Libellum Ariſtoteles inſcripſit Peplum, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.

Liber magnus magnum malum eſt: dictum Callimachi eſt, Diſs. 8. in Anthol n. 7.

Liber exiſtimandus eſt qui otio fruitur, Diſs. 1. in Cic. n. 4.

Liber populus nullus nullam legem tulit, quæ non perſuaderetur ab aliquo homine diſerto, Diſs. 31. in Cic. n. 7. *Vide. Liberi.*

Liber Ciceronis de univerſitate eſt verſio Timæi Platonis, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Liber nullus adeo malus eſt, ut nihil utile ex eo percipiatur, Diſs. 86. in Cic. n. 6. *Vide. Libri.*

Liberâ in civitate privati modum luxu excedere ſuſpicioni obnoxium; quod etiam in Regibus externis obtinet, Diſs. 37. in Thuc. n. 5.

Libera civitas honores ſi conferat, magnifaciendi, Diſs. 20. in Eurip. n. 10.

Libera cur appelletur Proſerpina, Diſs. 56. in Anthol. n. 10.

Libera toga dabatur pueris tertio die poſt Id. Mart. & quare pura vocabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 38. 39.

Libera oratio quæ a Quinctiliano vocetur, Diſs. 3. in Cic. n. 5.

Liberales artes inter ſe connexæ, atque coniunctæ ſunt, Diſs. 28. in Cic. n. 1.

Liberales artes univerſas ſuſtulerunt Sceptici, Diſs. 80. in Cic. n. 1. *Vide. Artium liberalium. Vide. Diſciplina.*

Liberales artes non admodum amplectebantur Lacedæmonij, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.

Liberales diſciplinæ dicuntur, quia libero homine dignæ, & a ſervis tradebantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Liberalia feſtũ Liberi Patris, Diſs. 30. in Liv. n. 38.

Liberalitas Cyri opportuna, Diſs. 32. in Thuc. n. 5.

Liberalitas Regum Perſarum, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7. 8.

Liberalitas convenit Regibus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 2. 9.

Liberalitas Naronis in Senecã, Diſs. 9. in Cic. n. 13.

Liberalitate amicorum centies ſeſtertiũm poſſedit Virgilius, Diſs. 10. in Cic. n. 3.

Liberalitate Auguſti Cnæus Lentulus quatermillies poſſedit, Diſs. 12. in Cic. n. 6.

Liberalitate Mediceæ gentis litteræ latinæ reſtitutæ ſunt, Diſs. 50. in Cic n. 2.

Liberam eſſe linguam oportere aiebat Tiberius in Civitate liberâ, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Liberi, & Veneris filius Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3.

Liberi, & Ariadnæ in nuptijs vocem amiſit Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.

Liberi Ariſtodemi cum Temeno, & Creſphonte Peloponeſum partiti ſunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 2.

Liberi Populi eloquentiæ ſolùm inſervire volunt, Diſs. 25. in Cic. n. 4.

Liberior toga dicitur, quia eâ ſumptâ iuvenes ſummam libertatem habebant, Diſs. 54. in Anthol. n. 7.

Li-

Liberis ne daret operam Laius oraculo monitus non paruit, & a filio interfectus eſt, Diſs. 12. in Virg. n. 1.
Liberis Pompeij devictis Cæſar triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 12. & ſupplicatio habita eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 7.
Liberis in civitatibus quare maior copia excellentium virorum exiſtat, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Libero, & Liberæ, Cererique eandem ædem conſecrarunt Veteres, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.
Liberorum trium, vel quatuor ius quid eſſet, Diſs. 25. in Anthol. n. 2. Diſs. 52. in Anthol. n. 8.
Liberos plures habentium privilegia, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.
Liberos Germanici Auguſtus tenens populum ad liberos procreandos hortatus eſt, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.
Liberos homines turpe erat Romæ docere, quæ diſcere præclarum erat, Diſs. 21. in Thucyd. num. 7.
Liberos veſte diſtingui a ſervis decretum fuit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.
Liberos plures tribus ſi pater non haberet, Veſtalis invita legi non poterat, Diſs. 31. in Liv. num. 4. *Vide. Filij.*
Libertam uxorem ducere poterant Nobiles exceptis Senatoribus, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Libertas vera eſt recta conſcientia iuxta Periandrum, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.
Libertas in ſummos Viros interdum pernicioſa eſt in civitatibus, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.
Libertas eſt ſervire Deo, Diſs. 8. in Virg. n. 8.
Libertas excitat ad ſtudia, Diſs. 69. in Cic. n. 6.
Libertate donarunt duo millia ſervorum fortiſſimorum Lacedæmonij, ſed eos perdiderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Libertate donati ſervi domini ſuos proſequebantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 9.
Libertate donatus eſt a Pythagora Zamolxis, qui a Getis tanquam Deus colebatur, Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Libertate donavit Senatus ancillas, quarum ope Gallos internecione deleverant, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Libertate maximâ utebantur Servi ſaturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Libertate amiſsâ eloquentiæ pariter laudem amiſit Græcia, Diſs. 9. in Cic. n. 4. Diſs. 60. in Cic. num. 6. & Roma, Diſs. 51. in Cic. n. 5. Diſs. 69. in Cic. n. 7.
Libertate donavit ſervum Sulpicij Sylla, qui ſibi dominum prodiderat, & poſtea præcipitem e ſaxo dedit, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.
Libertatem Patriæ reſtituit Solon diſſolutâ Piſiſtrati Tyrannide, & tamen in exilio defunctus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Libertatem quare nunquam amiſerint Arabes, & Scythæ, Diſs. 1. in Liv. n. 10.
Libertatem dare Pædagogo Lex Ælia Sentia minori viginti annis permittebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Libertatem qui recuperabant, radebant caput, & pileum accipiebant; ideo pileus pro libertate accipitur a Macrobio, Diſs. 29. in Liv. num. 4.
Libertatem cum fato quomodo coniunxerint Chryſippus, & Stoici, Diſs. 11 in Liv. n. 4.
Libertatem Romæ eloquentiæ vi Brutus peperit, Diſs. 36. in Cic. n. 14. 15.
Libertatem reſtituerunt Athenis Harmodius, & Ariſtogiton interfecto Hipparcho fratre tyranni Hippiæ, non ipſo tyranno, Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Libertatem Græciæ opprimentibus Macedonibus oratores ferè omnes extiterunt, Diſs. 77. in Cic. n. 1.
Libertati gravis eſt civium potentia ex magnitudine rerum geſtarum, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Libertatis pœnam ferre Lacedæmonius dixit Athenienſem otij damnatum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.
Libertatis Græciæ fundamentum quare dicatur a Pindaro Artemiſium, Diſs. 30. in Anthol. num 4.
Libertatis aliqua ſpecies eſt, velle quidquid imperatur, Diſs. 51. in Thucyd. n. 4.
Libertatis everſor Cæſar, Diſs. 4. in Liv. n. 4.
Libertatis ſtudioſum Ciceronem e medio tolli Cæſar non moleſtè ferebat, Diſs. 2. in Cic. n. 11.
Liberti Calliſti in cenatione triginta columnæ ex oniche erant, Diſs. 2. in Liv. n. 12.
Liberti epigramma in Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 4.
Libertino genere procreatas ſancitum eſt Auguſto imperante Veſtales capi poſſe, Diſs. 31. in Liv. n. 14.
Libertinorum multitudo pericoloſa, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.
Libertus Neronis utebatur Nili pulvere, Diſs. 16. in Thucyd. n. 5.
Libertus Ciceronis Laurea Tullius, Diſs. 22. in Liv. n. 3. tres libros de eius facetijs conſcripſit, Diſs. 27. in Cic. n. 1.
Libertus Icelus eques a Galbâ factus eſt, Diſs. 89. in Cic. n. 8.
Liberum quidam Indiæ populi auctorem ſuum ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2.
Liberum vocant Romani Bacchum, Diſs. 45. in Anthol. n. 8.
Liberum eſſe ſolum ſapientem Stoici dixerunt; ceteros vero ſervos, Diſs. 1. in Eurip. n. 12.
Libethra urbs in monte Olympo Macedoniæ, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.
Libidinem extinguit Agnus herba, ideo mulieres in Sacris Cereris eam ſubſternebant, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.
Libidinem adeo averſabantur, quæ fuerant Veſtales, ut triſtitiâ contabeſcerent ob concubitum honeſtum, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Libidini deditus erat Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Libidinoſam quare Spartam appellet Martialis, Diſs. 52. in Anthol. n. 7.
Libidinum Deus Burnus, Diſs. 18. in Thuc. n. 10.
Libido quocumque irrumpit, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6. Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.
Libido in convivijs irritabatur ſaltatricularum obſcenis motibus, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9.
Libido nonnullorum Romanorum mores corrupit, Diſs. 3. in Liv. n. 3. Diſs. 4. in Liv. n. 3.

Li-

Diſs. 11. in Eurip. n. 10. Diſs. 20. in Eurip. num. 21.

Leuctricæ victoriæ omen fuit, quod Thebani ante prœlium conſtituerunt trophæum, Diſs. 24. in Liv. n. 6.

Levem eſſe terram mortuis precabantur Antiqui Diſs. 43. in Anthol. n. 13.

Leves eſſe terræ dicuntur homines probi; graves autem ſcelerati, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.

Levis manus tonſoris cuiuſdam apud Martialem, Diſs. 43 in Anthol. n. 53.

Levitas Græcorum, Diſs. 5. in Anthol. n. 5. Diſs. 8. in Thucyd. n. 7.

Lex Lucanorum pœnam imponebat ei, qui nocte hoſpitem recto non recepiſſet, Diſs. 20. in Anthol. n. 27.

Lex, quæ permittebat marito uxorem dimittere, ſi eo prohibente ſpectaculis interfuiſſet, Diſs. 50. in Anthol. n. 12.

Lex Iulia, & Papia continebant privilegia, & pœnas non ducentium uxorem, & de maritandis ordinibus dicebantur, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.

Lex Cretenſium, quæ barbam radere prohibebat, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.

Lex Lacedæmoniorum, quæ ſtatuit turpe eſſe viros conſpici, quum ad uxores concubituri commearent, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.

Lex Solonis centum annuas drachmas conſtituit vincentibus Iſthmia, quingentas verò vincentibus Olympia, Diſs. 15. in Thucyd. n. 4. prohibuit ſervis uſum palæſtrarum, & amorem adoleſcentium, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.

Lex Aelia Sentia minori viginti annis Pædagogũ manumittere permittebat, Diſs. 21. in Thucyd. num. 6.

Lex Theodoſij, quæ prohibet in convivijs illecebras voluptatum, Diſs. 51. in Thucyd. n. 10.

Lex *Quæſitum ff. de Fund. Inſtr.* explicatur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 13.

Lex ſi propius 3. ff. de Mort. infer. explicatur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 5.

Lex Fannia, & Orchia lata a Caio Orchio Tribuno Plebis. & lex Didia, & Licinia, quibus convivarum numerus, & ſumptus in convivijs definiebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 4. 5.

Lex ſuprema debet eſſe populi ſalus, Diſs. 76. in Cic. n. 7. *Vide. Lege.*

Liba apponebantur mortuis in cenâ novendiali, Diſs. 31. in Anthol. n. 5.

Liba ſacrabantur Dijs, quum primùm barba deponebatur, Diſs. 42. in Anthol. n. 14.

Liba ſacrificabant Romani, Diſs. 41. in Virg. num. 7.

Libabant Antiqui bono Dæmoni, antequam epularentur, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.

Libabantur Cal. Ian. palmæ fructus, caricæ, & mella, ut omen eſſent anni, qui nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. n. 62.

Libabatur vinum in arâ, Diſs. 41. in Virg. n. 9.

Libani montis e cedro laquearia efficiebantur, Diſs. 2. in Liv. n. 13.

Libare vinum Dijs Veteres ſolebant, quotieſcumque bibebant, Diſs. 35. in Anthol. n. 4.

Libellis legendis, & reſcribendis Cæſar in ſpectaculis vacabat, quo nomine reprehendebatur, Diſs. 21. in Cic n. 1.

Libellos Iovi offerebant quidam, Diſs. 31. in Virg. n. 5.

Libellum Ariſtoteles inſcripſit Peplum, Diſs. 25. in Eurip n. 8.

Liber magnus magnum malum eſt: dictum Callimachi eſt, Diſs. 8. in Anthol n. 7.

Liber exiſtimandus eſt qui otio fruitur, Diſs. 1. in Cic. n. 4.

Liber populus nullus nullam legem tulit, quæ non perſuaderetur ab aliquo homine diſerto, Diſs. 31. in Cic. n. 7. *Vide Liberi.*

Liber Ciceronis de univerſitate, eſt verſio Timæi Platonis, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Liber nullus adeo malus eſt, ut nihil utile ex eo percipiatur, Diſs. 86. in Cic. n. 6. *Vide. Libri.*

Liberâ in civitate privati modum luxu excedere ſuſpicioni obnoxium; quod etiam in Regibus externis obtinet, Diſs. 37. in Thuc. n. 5.

Libera civitas honores ſi conferat, magnifaciendi, Diſs. 20. in Eurip. n. 10.

Libera cur appelletur Proſerpina, Diſs. 56. in Anthol. n. 50.

Libera toga dabatur pueris tertio die post Id. Mart. & quare pura vocabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 38. 39.

Libera oratio quæ a Quinctiliano vocetur, Diſs. 3. in Cic. n. 5.

Liberales artes inter ſe connexæ, atque coniunctæ ſunt, Diſs. 58. in Cic. n. 1.

Liberales artes univerſas ſuſtulerunt Sceptici, Diſs. 80. in Cic. n. 2. *Vide. Artium liberalium. Vide. Diſciplina.*

Liberales artes non admodum amplectebantur Lacedæmonij, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.

Liberales diſciplinæ dicuntur, quia libero homine dignæ, & a ſervis tradebantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Liberalia feſtũ Liberi Patris, Diſs. 30. in Liv. n. 38.

Liberalitas Cyri opportuna, Diſs. 32. in Thuc. n. 5.

Liberalitas Regum Perſarum, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7. 8.

Liberalitas convenit Regibus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 1. 9.

Liberalitas Neronis in Senecã, Diſs. 9. in Cic. n. 15.

Liberalitate amicorum centies ſeſtertiũm poſſedit Virgilius, Diſs. 10. in Cic. n. 3.

Liberalitate Auguſti Cneus Lentulus quater millies poſſedit, Diſs. 12. in Cic. n. 6.

Liberalitate Mediceæ gentis litteræ latinæ reſtitutæ ſunt, Diſs. 50. in Cic n. 2.

Liberam eſſe linguam oportere aiebat Tiberius in Civitate liberâ, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Liberi, & Veneris filius Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3.

Liberi, & Ariadnæ in nuptijs vocem amiſit Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.

Liberi Ariſtodemi cum Temeno, & Creſphonte Peloponeſum partiti ſunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.

Liberi Populi eloquentiæ ſolùm inſervire volunt, Diſs. 55. in Cic. n. 4.

Liberior toga dicitur, quia eâ ſumptâ iuvenes ſummam libertatem habebant, Diſs. 54. in Anthol. n. 7.

Digitized by Google

Liberis ne daret operam Laius oracnlo monitus non paruit, & a filio interſectus eſt, Diſs. 12. in Virg. n. 1.

Liberis Pompeij devictis Cæſar triumphavit, Diſs. 24. in Lv. n. 12. & ſupplicatio habita eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 7.

Liheris in civitatibus quare maior copia excellentium virorum exiſtat, Diſs. 25. in Liv. n. 9.

Libero, & Liberæ, Cererique eandem ædem conſecrarunt Veteres, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.

Liberorum trium, vel quatuor ius quid eſſet, Diſs. 25. in Anthol. n. 2. Diſs. 52. in Anthol. n. 8.

Liberos plures habentium privilegia, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.

Liberos Germanici Auguſtus tenens populum ad liberos procreandos hortatus eſt, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.

Liberos homines turpe erat Romæ docere, quæ diſcere præclarum erat, Diſs. 21. in Thucyd. num. 7.

Liheros veſte diſtingui a ſervis decretum fuit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.

Liberos plures tribus ſi pater non haberet, Veſtalis invita legi non poterat, Diſs. 31. in Liv. num. 4. *Vide. Filij.*

Libertam uxorem ducere poterant Nobiles exceptis Senatoribus, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.

Libertas vera eſt recta conſcientia iuxta Periſandrum, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.

Libertas in ſummos Viros interdum pernicioſa eſt in civitatibus, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.

Libertas eſt ſervire Deo, Diſs. 8. in Virg. n. 8.

Libertas excitat ad ſtudia, Diſs. 69. in Cic. n. 6.

Libertate donarunt duo millia ſervorum fortiſſimorum Lacedæmonij, ſed eos perdiderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.

Libertate donati ſervi domini funus proſequebantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 9.

Libertate donatus eſt a Pythagora Zamolxis, qui a Getis tanquam Deus colebatur, Diſs. 24. in Virg. n. 2.

Libertate donavit Senatus ancillas, quarum ope Gallos internecione deleverant, Diſs. 30. in Liv. n. 48.

Libertate maximâ utebantur Servi ſaturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 51.

Libertate amiſsâ eloquentiæ pariter laudem amiſit Græcia, Diſs. 9. in Cic. n. 4. Diſs. 60. in Cic. num. 6. & Roma, Diſs. 51. in Cic. n. 5. Diſs. 69. in Cic. n. 7.

Libertate donavit ſervum Sulpicij Sylla, qui ſibi dominum prodiderat, & poſtea præcipitem e ſaxo dedit, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.

Libertatem Patriæ reſtituit Solon diſſolutâ Piſiſtrati Tyrannide, & tamen in exilio defunctus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.

Libertatem quare nunquam amiſerint Arabes, & Scythæ, Diſs. 1. in Liv. n. 10.

Libertatem dare Pædagogo Lex Ælia Sentia minori viginti annis permittebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Libertatem qui recuperabant, radebant caput, & pileum accipiebant; ideo pileus pro libertate accipitur a Macrobio, Diſs. 29. in Liv. num. 4.

Libertatem cum fato quomodo coniunxerint Chryſippus, & Stoici, Diſs. 11 in Liv. n. 4.

Libertatem Romæ eloquentiæ vi Brutus peperit, Diſs. 36. in Cic. n. 14. 15.

Libertatem reſtituerunt Athenis Harmodius, & Ariſtogiton interſecto Hipparcho fratre tyranni Hippiæ, non ipſo tyranno, Diſs. 70. in Cic. n. 1.

Libertatem Græciæ opprimentibus Macedonibus oratores ferè omnes extiterunt, Diſs. 77. in Cic. n. 1.

Libertati gravis eſt civium potentia ex magnitudine rerum geſtarum, Diſs. 4. in Liv. n. 5.

Libertatis pœnam ferre Lacedæmonius dixit Athenienſem otij damnatum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.

Libertatis Græciæ fundamentum quare dicatur a Pindaro Artemiſium, Diſs. 30. in Anthol. num 4.

Libertatis aliqua ſpecies eſt, velle quidquid imperatur, Diſs. 51. in Thucyd. n. 4.

Libertatis everſor Cæſar, Diſs. 4. in Liv. n. 4.

Libertatis ſtudioſum Ciceronem e medio tolli Cæſar non moleſtè ferebat, Diſs. 2. in Cic n. 11.

Liberti Calliſti in cenatione triginta columnæ ex onicbe erant, Diſs. 2. in Liv. n. 12.

Liberti epigramma in Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 4.

Libertino genere procreatas ſancitum eſt Auguſto imperante Veſtales capi poſſe, Diſs. 31. in Liv. n. 14.

Libertinorum multitudo pericoloſa, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.

Libertus Neronis utebatur Nili pulvere, Diſs. 16. in Thucyd. n. 5.

Libertus Ciceronis Laurea Tullius, Diſs. 22. in Liv. n. 3. tres libros de eius facetijs conſcripſit, Diſs. 27. in Cic. n. 1.

Libertus Icellus eques a Galbâ factus eſt, Diſs. 89. in Cic. n. 8.

Liberum quidam Indiæ populi auctorem ſuum ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2.

Liberum vocant Romani Bacchum, Diſs. 45. in Anthol. n. 8.

Liberum eſſe ſolum ſapientem Stoici dixerunt; ceteros vero ſervos, Diſs. 1. in Eurip. n. 12.

Libethra urbs in monte Olympo Macedoniæ, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.

Libidinem extinguit Agnus herba, ideo mulieres in Sacris Cereris eam ſubſternebant, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.

Libidinem adeo averſabantur, quæ fuerant Veſtales, ut triſtitiâ contabeſcerent ob concubitum honeſtum, Diſs. 31. in Liv. n. 5.

Libidini deditus erat Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 3.

Libidinoſam quare Spartam appellet Martialis, Diſs. 51. in Anthol. n. 7.

Libidinum Deus Burnus, Diſs. 18. in Thuc. n. 10.

Libido quocumque irrumpit, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6. Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.

Libido in convivijs irritabatur ſaltatricularum obſcenis motibus, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9.

Libido nonnullorum Romanorum mores corrupit, Diſs. 3. in Liv. n. 3. Diſs. 4. in Liv. n. 3.

Li-

Libido iuſamis Oſcorum, Diſs. 36. in Thuc. n. 4.
Libirinæ, & Veneris idem numen eſſe aliqui dixerunt, & quid ſignificare voluerint, Diſs. 8. in Eurip. n. 5.
Libitinenſis porta appellata, quòd per eam efferrentur cadavera, Diſs. 54. in Thocyd. n. 3.
Libo conſultavit, an futurum eſſet, ut poſſet viam Appiam auro conſternere, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.
Libo annales ſcripſit, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Libras quot contineret Medimnus, modius, amphora, ſextarius, Chœnix, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.
Libras Olei denas populo diſtribuit viritim Cæſar, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.
Libri Etruſcorum novem Dijs fulmina tribuebant, Diſs. 40. in Virg. n. 5.
Libri Rhetoricorum ad Hereoniom an ſint Ciceronis, Diſs. 3. in Cic. n. 1. & ſeqq. Diſs. 46. in Cic. n. 5.
Libri Chryſippi de oratoria facultate ieiunè ſcripti ſuot, Diſs. 59. in Cic. n. 3. ſeptingenti ab eo ſcripti ſuut, & ex his trecenti undecim Dialectici, Diſs. 59. in Cic. n. 6.
Libris arborum induebantur Garmani, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
in Libris de philoſophiâ Cicero frequentius utitur concurſu vocaliom, quam in Orationibus Diſs. 6. in Eurip. n. 14.
Libris octodecim Scævola ius civile comprehendit, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Libris moltis continebatur augurum diſciplina, Diſs 36. in Cic. n. 11.
Libris paucis opus eſt ad bonam mentem; moltis verò ad eloquentiam, & rerom ſcitotiam cōparandam, Diſs. 86. in Cic. n. 5.
Librorum Homeri cuſtodiæ dari iuſſit Alexander unguentum Darij, Diſs. 14. in Anthol. n. 2.
Librorom tituli ſæpe non reſpondent rebus, Diſs. 1. in Anthol. n. 1.
Librorum copiâ refertiſſima bibliotheca Euripidis, & aliorum, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Librorum lectione multi edocti, non experientiâ res maximas geſſerunt, Diſs. 73. in Cic. n. 2. & ſeqq. Diſs. 74. in Cic. n. 3. 4.
Librorum helloo dicebatur Cato, Diſs. 86. in Cic. n. 4.
Libros nullos vulgabant antiquius philoſophi, & ſi quos vulgabant, obſcuri erant, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7.
Libros, quos ipſe confinxerat, Annius ſub nomine vetuſtiſſimorum au ctorum vulgavit, Diſs. 6. in Liv. n. 8.
Libros Cremutij Cordi, quòd Brutum, & Caſſium laudaſſet, concremandos ſenatus cenſuit, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Libros de Inventione non ambigitur eſſe Ciceronis, Diſs. 3. in Cic. n. 1. Diſs. 4. in Cic. n. 5.
Libros ſupra nongentos adidit Ariſtarchus; Didymus ter mille, Diſs. 6. in Cic. n. 8.
Libros tres de facetijs Ciceronis conſcripſit Laurea Tullius eius libertus, Diſs. 27. in Cic. n. 1.
Libros quatuordecim de iure pontificio compoſuit Numa, qui anno quingenteſimoſeptuageſimotertio ab Vrbe conditâ reperti ſunt, Diſs. 36. in Cic. n. 12.
Libros de doctrinâ morum ſcripſit Democritus, quos Babylonicos appellavit, Diſs. 45. in Cic. n. 2.
Libros de picturâ ſcripſerunt Apelles, & Euphranor. Diſs. 46. in Cic. n. 1. Diſs. 81. in Cic. n. 2.
Libros de rhetoricâ ſcripſerunt Antipho, Iſæus, Lyſippus, & Iſocrates, Diſs. 46. in Cic. n. 4.
Libros ſeptemdecim de rhetoricâ ſcripſit Theophraſtus, & duos de arte poëticâ, Diſs. 60. in Cic. n. 6.
Libros quadringentos conſcripſit Clitomachus, Diſs. 64. in Cic. n. 3.
Libros de Officijs inchoavit Panætius, Diſs. 65. in Cic. n. 4.
Libros Commentarios in phænumena Arati edidit Hipparchus, Diſs. 70. in Cic. n. 3.
Libros multos edidit Aratus, Diſs. 72. in Cic. num. 3. 4.
Libros quos conſcripſit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2. 3.
Librum de victu athletarum conſcripſit Pythagoras Pythagoræ philoſophi auditor, ſeu verius Dromeus, Diſs. 12. in Anthol. n. 5.
Librum de ſaltatione Italicâ ſcripſit Pylades, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.
Librum conſcripſit Roſcius, quo oratorem hiſtrioni comparabat, Diſs. 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic. n. 3.
Librum de rerum naturâ conſcripſit Heraclitus, qui σκοτεινὸς eſt appellatus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7.
Librum de Eclipſibus edidit Anaxagoras, Diſs. 10. in Thucyd. n. 10. Diſs. 11. in Thucyd. n. 4. 9.
Librum de rerum naturâ primus ſcripſit Alcmæon Crotonienſis. Diſs 11. in Thucyd. n. 7. vel ut alij tradunt Anaxagoras, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. vel Anaximander, Diſs. 15. in Thucyd. n. 7.
Librum Eudemus edidit, quo oſtendebatur, quid quiſque Græcorum in geometria invenisſet, Diſs. 51. in Cic n. 4.
Librum de inſtitutione, & de adminiſtrandâ Republicâ ſcriptum reliquit Pythagoras, Diſs. 45. in Cic. n. 1. *Vide. Liber.*
Liburnæ naves, quæ a Caligulâ fabricatæ, Diſs. 14. in Eurip. n. 4
Liburnarum uſum Romani a Liburnis acceperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Libya an generet urſos, Diſs. 22. in Anthol. n. 10.
Libyæ mons altiſſimus Atlas, Diſs. 51. in Anthol. n. 3. 4.
Libyam ab Europâ dividens Mare nullum olim fuiſſe tradit Plato, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2.
Libyam ſe ſubacturos ſperabant Athenienſes, quum bellum Siculum ſuſceperunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5.
Libyam nunquam attigit Aeneas, Diſs. 15. in Liv. n. 9.
Libyca tubera optima, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Libycæ tibiæ nomen omnibus alijs tibijs dederunt, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.
Libyſtinum Apollinem Siculi coluerunt, quòd peſtem immiſerit Pœnis ipſos inuaſuris, Diſs. 10. in Anthol. n. 14. Diſs. 38. in Thucyd. num. 6.

Licentiâ vocatur figura quædam a Cornificio, Diſs. 3. in Cic. n. 5.
Licentiâ qoum Aeſchines uteretur in Pompeium, exulare coactus eſt, Diſs 64. in Cic. n. 4.
Licentia militum, qui prubra etiam in triumphantem iaciebant, Diſs. 29. in Liv. n. 1. 2.
Liceoriam aliquam feminis dere nonnullæ leges Lycurgi videbantur, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Liceios tradit lucernas, quæ ſepulcris collocabantur, nunquam extingui, Diſs. 32. in Anthol. n. 10.
cinia lex in convivijs plus triginta aſſibus impendere prohibebat Calendis, Nonis in dies ſingulos, Diſs. 3. in Liv n. 5.
Licio an dicti ſint Lictores, Diſs. 22. in Liv. num. 3.
Licnites Bacchus præeſt Lunari globo, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
Lictores Romani ab Etruſcis acceperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2. Diſs. 22. in Liv. n. 1. 16.
Lictores quòd Romulus ſumpſerit, non eſt reprehendendus, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 10.
Lictores quibus, & quot dabantur, Diſs. 22. in Liv. n. 3. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 10
Lictores unde appellati, Diſs. 22. in Liv. n 3.
Lictores quare aſſumpſerint Imperatores Romani, Diſs. 22. in Liv. n. 24.
Lictores quot haberent triumphantes, Diſs. 28. in Liv. n 14.
Licymnius apud Athenæum quare dixerit ſomnum ſopiviſſe Endymionem, nec ei oculos clauſiſſe, Diſs. 21. in Eurip. n. 10.
Ligandi vulnera auctor fuit Aeſculapius, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.
Ligario Cæſar invitus pepercit a Cicerone coactus, Diſs. 47. in Cic. n. 5.
Ligna an quadrata naſcerentur Corinthi, interrogavit hoſpitem Leotychidas, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Ligna, ex quibus ignis eliciebatur, Igniaria vocat Plinius; ignitabula Solinus, Diſs. 49. in Thucyd. n. 3.
Ligna ſcindere ſe ſcire gloriatur Vlyſſes apud Homerum, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Lignea ſimulacra urbium, quòd prælata fuerint in triumphis Fabij, Quintique irriſi ſunt, Diſs. 27. in Liv. n. 2.
Ligneæ Turres erant in Circo Phalæ, Diſs. 20. in Cic. n. 9.
Ligneum murum, quem Pythia præcipit, Themiſtocles interpretatus eſt claſſem, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Lignis pretioſis conficiebantur laquearia, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Lignis quare ſerent trophæa, Diſs. 24. in Liv. n. 4.
Lignorum attritu antiquitus ignem accendebant, Diſs. 49. in Thucyd. n. 3.
Lignorum attritu, quorum alterum in alterum terebræ modo immittebatur, ignem Veſtales accendebant, Diſs. 31. in Liv. n. 9.
Lignum informe colebatur in Delo pro ſimulacro Latonæ, quod cauſa fuit, quod Parmeniſcus rideret, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.
in Icaro Dianæ conſecratum erat, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.
Lignum tranſverſum quod Carceres claudebat, Repagulum dicebatur, Diſs. 10. in Anthol. num. 6.
Lignum dolatum merito appellatur navis, Diſs. 76 in Anthol. n. 9.
Lignum quodlibet Mercurio efformando idoneum eſt, non autem quodlibet ingenium poeſi, Diſs. 8. in Cic. n. 5.
Ligulæ genus, quam φορβεῖαν Græci vocant, Diſs. 61. in Anthol. n. 4.
Ligures, ut caſtra Romana invaderent, Paulus Aemylius metu ſimulato adduxit, & ſic oppreſſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13.
Ligures fortiſſimi, an fuerint Siculi, qui Siciliam tenuerunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 1.
Ligures inter Etruſcos recenſet Virgilius, Diſs. 4 in Virg. n. 4.
Ligurij, ſeu Liguriſci Thraciæ populi, apud quos erat oraculum Bacchi, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Lilia ſe fieri optavit poëta, ut gereretur a puellâ, Diſs. 40. in Anthol. n. 5.
Lilybæo Siciliæ promontorio quidam videbat claſſem Carthaginienſium exeuntem e Portu, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.
Lilybæum Promontorium Siciliæ ſpectat Africam, & unde appellatum ſit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 4. Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.
Limen contingere vetabatur ſponſa, quum ad Virum pergebat, & quare, Diſs. 30. in Thuc. n. 9.
Limine domus novæ Nuptæ vas aquâ plenum, & ignis collocabatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 5. 8. Diſs. 29. in Thucyd. n. 1. & quare Diſs. 28. in Thucyd. n. 8. 10.
Limirnyi connubia promiſcua permittebant, Diſs. 30 in Thucyd. n. 3.
Limo natos eſſe homines qui philoſophi tradiderint, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.
Limum conficiunt hirundines, ut nidos linant, Diſs. 38. in Cic. n. 8. *Vide. Cœnum. Lutum.*
Lindio Herculi ſacrificabatur convicijs, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Lindo profecti Rhodij Solos urbem ædificarunt, Diſs. 71. in Cic. n. 5.
Lindus unus ex filijs Cercaphi, qui tres urbes ſibi cognomines in Rhodo condiderunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Linea, vel βαλβὶς dicebatur funiculus, qui ſub repagulo ponebatur in carceribus, & inde natum eſt proverbium ἀπὸ γράμμης idest *a lineâ*, Diſs. 10. in Anthol. n. 6.
Linea veſtis an eſſet argumentum luxus, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4.
Linea extrema amare: proverbium eſt, Diſs 29. in Thucyd. n. 4.
Lineâ veſte utebantur Sacerdotes Aegyptij, Mulieres, Apollonius Tyaneus, & Indorum ſapientes, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Linea alba ante oſtia carcerum Circi, qua de causâ duceretur, Diſs. 20. in Cic. n. 8.
Lineam aliquam ducendo Apelles quotidie ſeſe exercebat, Diſs. 58. in Thuc. n. 4. Diſs. 85. in Cic. n. 1.

Lineꝭs uno colore illuſtravit Cleophantus Corinthius pictor, Diſs. 55. in Cic. n. 1.
Lineis veſtibus purpuram addi non probabat Alexander Severus, & dementiam putabat aurum intexere, Diſs. 4. in Thucyd. n. 5.
Lineis umbram circumducebant Telephanes, & Ardices pingentes hominem, Diſs. 55. in Cic. num. 5.
Lingua Hyperboreorum, & Serum diſcrepat a linguâ omnium aliarum gentium, Diſs. 77. in Anthol. n. 16.
Lingua Aetolorũ *κεκονισμένον* ſignificat *currentem* apud Aratum. Diſs. 10 in Anthol. n. 5.
Lingua Aegyptiorum Charon ſignificat *portitorem*, Diſs. 82. in Anthol. n. 5.
Linguâ Romanâ uti licere a Senatu Cumani impetrarunt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 10.
Lingua Romana maieſtatis plena eſt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 9.
Lingua Romana condiſcebatur a Græcis, Diſs. 8. in Thucyd. n. 10.
Lingua inauratâ ſtatuam Beroſo ob prædictiones poſuerunt Athenienſes, Diſs. 20. In Eurip. num. 14.
Linguâ Sabinâ haſta curis dicebatur, ideo Iuno Curitis eſt appellata, Diſs. 25. in Virg. n. 4.
Lingua Phœnicopteri eximij ſaporis habebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Linguâ diverſas gentes viginti duas continebat imperium Mithridatis, Diſs. 9. in Liv. n. 13.
Linguâ Moloſſorũ Anus *πελειάδες* dicuntur, ſicuti ſenes *πέλιοι*; ideo vulgatum eſt in Oraculo Dodonæo colombas reſponſa dediſſe, Diſs. 58. in Liv. n. 51.
Linguâ utraque conſcripti ſunt a Numâ libri quatuordecim de iure pontificio, Diſs. 36. in Cic. n. 52.
Linguâ Platonis loquuturum Iovem dicebant Veteres, Diſs. 41. in Cic. n. 2. Diſs 53. in Cic. num. 3.
Linguâ Xenophontis loquutas eſſe Muſas quidam dixerunt, Diſs. 41. in Cic. n. 4.
Linguâ latinâ donavit Cicero multa opera Græcorum, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Linguâ priſcâ *Am* ſignificat *circum*, Diſs. 53. in Thucyd. n. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 70. Diſs. 88. in Cic. num. 7.
Linguæ Latinæ ignarus dici poſſet quodammodo Livius, Diſs. 75. in Cic. n. 4.
Linguæ Græcæ ignarum Ciceronem quare aliqui putaverint, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Linguam ſuam non intelligentibus Barbarus per ſaltatorem putavit ſignificare poſſe, quæ vellet, Diſs. 16. in Anthol. n. 5.
Linguam liberam eſſe oportere aiebat Tiberius in civitate liberâ, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.
Linguam fiſſam, aut nigram habentes hoſtiæ ſacrificijs idoneæ non erant, Diſs. 43. in Virg. num. 1.
Linguam avium intellexiſſe Melampodem quare fabulæ ferant, Diſs. 38. in Cic. n. 3.
Linguam, & cor Ciceronis mirari ſe dixit Divus Auguſtinus, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Linguam deglutivit Hyperides, ne arcana Patriæ proferre cogeretur, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Linguam viginti duarum nationum, quibus imperabat, Mithridates cognovit, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Linguas duas loqui antiquitus miraculo fuit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 9.
Linguis favere omnes iubebantur, antequam ſacrificium inchoaretur; quo ſilentium imponebatur, vel bona verba dicere iubebantur, Diſs. 44. in Virg. n. 2. 3. 4.
ex Lino candidiſſimo, quod Xylinon vocabatur, veſtis Sacerdotum Aegyptiorum conficiebatur, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
a Lino an dicantur Lictores, Diſs. 22. in Liv. n. 3.
Linterni, ubi exulavit Scipio ſepultus eſt, non in patriâ, Diſs. 29. in Anthol n. 1.
Linus, quo ſpatio temporis ſtellas omnes errantes ſimul in eundem locum reſtitui putaverit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 15.
Linus an Muſæ filius fuerit, Diſs. 57. in Anthol. n. 11.
Linus doctor fuit Herculis, & ab eo interfectus, Diſs. 33. in Virg. n. 3.
Linus Thebanus, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Linus dubitatur, an poëta fuerit, Diſs. 8. in Cic. num. 1.
Lipſius decipitur, dum putat Auguſtum ſaltationis italicæ auctorem fuiſſe, Diſs. 56. in Anthol. num. 9.
Liqueſactum aurum Parthi in os Craſſi mortui infundebant, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
Lis inter Deas de pulchritudine orta eſt in nuptijs Thetidis, & Pelei, Diſs. 19. in Anthol. num. 3. Diſs. 55 in Eurip. n. 2. *Vide. Libens.*
Litari non credebatur vitulo, qui humeris hominis ad aram adductus eſſet, Diſs. 43. in Virg. num. 6.
an Litaſſent, extis victimæ cognoſcebant, Diſs. 45. in Virg. n. 7.
Litem adiudicavit aniculæ Philippus, quæ a Philippo dormiente ad vigilantem appellaverat, Diſs. 26. in Cic. n. 2.
Litem, quam de principatu Lacedæmonij, & Athenienſes inter ſe habebant, Ariſtides perſuaſit, ut communi Græcorum iudicio permitterent, Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Litem immiſiſſe pomum aureum, propter quod Deæ inter ſe de pulchritudine certarunt, quidam ferunt, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.
Lites damnoſas eſſe ut docerent, in templo Concordiæ pictus erat Marſyas, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
Lites diremit Iuppiter reperto iure, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.
Lites non habent Hyperborei, & Seres, Diſs. 77. in Anthol. n. 52. 15.
Lites ut Ruſtici componere poſſent, nundinæ pro faſtis lege Hortenſiâ haberi cœperunt, Diſs. 30. in Liv. n. 25. *Vide. Lis.*
Litibus ut populus contereretur, auctoritatem oratoribus ademerunt Cæſares, & iuriſconſultis addiderunt, Diſs. 52. in Cic. n. 5.
Litigantes quando manum conſerere dicerentur, Diſs. 40. in Cic. n. 4. 6.
Litigantes utebantur verbis, quæ præibant Iuris conſulti, Diſs. 40. in Cic. n. 4.

Litigantes pecuniam deponebant ad pontem, quæ ſacramentum dicebatur, Diſs. 40. in Cic. n. 7. 8.
Litigantes ut deterrerentur a calumnijs, Marſyæ ſtatua in foro poſita erat, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
Litora Indiæ an ſint maiora litoribus Arabiæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 7.
in Litore exiſtentes Germani ſe obrui fluctibus Oceani patiebantur, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.
in Litore collocabantur aræ, itaut adiri poſſent, & fluctibus alluerentur, quum luſtrabantur claſſes, Diſs. 53. in Thucyd. n. 17.
in Litore Virgines proſtituebant Cyprii, ut dotem ſibi quærerent, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12. Diſs. 21. in Virg. n. 2. *Vide. Litus.*
Litterâ *P* nondum repertâ *Penas* dicebatur *Denas*, Diſs. 15. in Virg. n. 4.
Littera Θ inſcribebatur veſtibus quibus in funere uſi fuerant, & K ijs, quæ fulmine tactæ fuerant, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Litterâ detritâ a verbo *Coimre* factum eſt *Coira*, Diſs. 30. in Liv. n. 22.
Littera V conſona ſæpe fit a Græcorum aſpiratione, Diſs. 15. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 22.
Litteræ Athenis defierunt, poſtquam extincta eſt gloria militaris, Diſs. 20. in Eurip. n. 24.
Litteræ ſacræ quid intelligant, quum Deum ludere in Orbe terrarum dicunt, Diſs. 80. in Anthol. n. 9. *Vide. Pagina ſacra.*
Litteræ Tiberii ad ſenatum ſignificant illius cruciatus animi, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10.
Litteræ verborum varias res exprimunt, Diſs. 38. in Virg. n. 3.
Litteræ poſt Imperium Auguſti Romæ, & in Græcia obſoleverunt; imperante autem Traiano, & Antoninis floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 5. Diſs. 68. in Cic. n. 2.
Litterarum principem agnoſcit Plutarchus Homerum, Diſs. 8. in Cic. n. 6.
Litterarum Græcarum ſtudioſus fuit Patis, Diſs. 19. in Anthol. n. 4. Diſs. 27. in Virg. n. 6.
Litterarum ſtudijs nocet Venus, Diſs. 57. in Anthol. n. 4.
Litterarum colliſio addit orationi gravitatem, Diſs. 14. in Virg. n. 5.
Litterarum ignarus non fuit Romulus, Diſs. 36. in Cic. n. 11.
Litterarum Græcarum doctus didicit elephas, Diſs. 39. in Cic. n. 5.
Litterarum ſtudia perimit luxus, ſervitus, ſatietas; fovet libertas civium, Diſs. 69. in Cic. n. 1. 5. 6. 7.
Litterarum græcarum imperitum Ciceronem quidam dixerunt, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Litteras omnes deſcribens Iamblicbus quomodo futurum Imperatorem ſcire tentaverit per gallinam, & grana tritici, Diſs. 42. in Thuc. n. 7.
Litteras phrygias conſcripſit Hercules Aegyptius ex Nilo natus, Diſs. 7. in Anthol. n. 7. Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Litteras invenerunt Phœnices, Dis. 9. in Thuc. n. 4.
Litteras invenit Mercurius, Diſs. 46. in Thuc. n. 4.
Litteras Corinthi docere coactus eſt Dionyſius Regno amiſſo, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.
Litteras Græci, & omnem ſapientiam a Barbaris acceperunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 17. in Eurip. n. 1. Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 6. & ſeqq.
Litteras Romanij a Græcis acceperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Litteras Græcas didicit Cato maior ſenex poſtquam egregius imperator extitiſſet, Diſs. 2. in Cic. n. 6. Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Litteras Epheſius Dactyli Idæi invenerunt, Diſs. 5. in Cic. n. 2.
Litteras ſecum natas, & perituras iactabat Rhemnius Palæmon, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Litteras Græcis Cadmus attulit, Diſ. 14. in Cic. n. 8.
Litteras Latinas reſtituit Petrarcha, & Medicum liberalitas, Diſs. 50. in Cic. n. 2.
Litteris ſacris indicari mentes, quæ a Deo deſciverunt, Gigantes procreaſſe, quidam putarunt, Diſs. 17. in Liv. n. 6. *Vide. Pagina. Sacra.*
Litteris ad ſenatum miſſis laurum addebant imperatores partâ victoria, Diſs. 22. in Liv. n. 10.
Litteris ad ſenatum Auguſtus teſtatus eſt, quantopere privatam vitam deſideraret, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Litteris Amicorum Cicero Romam revocatus eſt, quum Sylla ſe dictaturâ abdicavit, Diſs. 2. in Cic. n. 9 *Vide. Epiſtola.*
Litteris Aegyptiorum inſtitutus fuit Moſes, Diſs. 5. in Cic. n. 4.
Litui quare adhibeantur in bello, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.
Litus etiam a Latinis dicitur Acta, Diſs. 27. in Anthol. n. 2.
ad Litus vectus eſt Cœranus a Delphino, quum naufragium feciſſet, quia ipſum Cœranus liberaverat a piſcatoribus, Diſs. 22. in Anth. n. 3.
Litus Campaniæ inter, & Oſtiam ſcaros multos ſparſit Octavius, & cavit quinquennio proximo, ut ſi quis ſcarum cepiſſet, mari redderet, Diſs. 3. in Liv. n. 6. *Vide. Litora.*
Lituus erat baculus a ſummo leviter inflexus, Diſs. 19. in Liv. n. 3.
Lituus erat in manu, quum augures ſtatuebant candidatos, Diſs. 19. in Liv. n. 15.
Livia uxor corrupta a Seiano veneno ſuſtulit Druſum, Diſs. 13. in Anthol. n. 21.
Livia quum tranſiviſſet in familiam Iuliam, Tiberius aram adoptionis prohibuit, Diſs. 54. in Anthol. n. 8.
Livia mater repugnabat Tiberium Rhodum petere, Diſs. 26. in Anthol. n. 1.
Liviæ matri Lictorem decerni Tiberius paſſus non eſt, licet eius munere ad principatum perveniſſet, Diſs. 22. in Liv. n. 4.
Liviæ in gremium aquila gallinam lauri ramum roſtro tenentem deiecit, qui ſatus produxit ſilvam, Diſs. 28. in Liv. n. 11.
Liviam funeſtam excidio Iuliæ Domus Auguſtus uxorem perpeſſus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.
Livij hiſtoriæ laudes, Diſs. 6. in Liv. n. 3. Diſs. 11. in Liv. n. 6.
Livij ſtatuas e bibliothecis amovere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6. Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Livium Salinatorem cautum cum Claudio Nerone Romani coniunxerunt, Diſs. 37. in Thuc. n.

Livium Pompeianum appellabat Auguſtus, Diſs. 6. in Liv. 4.

Livius Druſus quom dimiſiſſet uxorem, oſtendit calceos aptos, & ubi premerent, non apparere, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.

Livius, dum dicit improbabile eſſe Numam Pythagoræ auditorem fuiſſe, defenditur ab impugnatione Glareani, Diſs. 3. in Thucyd. n. 8.

Livius propter veritatem laudatur a Tacito, ſed eo graviorem dicit Dionyſium Halicarnaſſeum Henricus Glareanus, Diſs. 39. in Thuc. n. 3.

Livius dicit Regnum eſſe rem pulcherrimam inter homines, Deoſque, Diſs. 42. in Thuc. n. 3.

Livius inducit Fabium Maximum diſſuadentem Scipioni bellum inferre in Africam, quia melius ſit in ſuâ terrâ, quàm in alienâ bellum gerere, ſed falſò, Diſs. 44. in Thucyd. n. 8.

Livius quas vocet hoſtias maiores, Diſs. 43. in Virg. n. 5.

Livius in multis laudatur a multis; ad quæ tempora hiſtoriam perduxerit; & quando deceſſerit, Diſs. 11. in Liv. n. 6.

Livius Auguſti amicitiâ pollebat, Brutum, & Caſſium ſæpe laudavit, Diſs. 6. in Liv. n. 4. appellatur mendax a Iohanne Annio, Diſs. 6. in Liv. n. 5. defenditur adverſùs Henricum Glareanum, Diſs. 7. in Liv. n. 1. & ſeqq.

Livius Salinator triomphavit, licet bellum confectum non eſſet, Diſs. 25. in Liv. num. 1.

Livius Salinator, & Claudius Nero quinquaginta ſex millia Poenorum ceciderunt, Diſs. 25. in Liv. n. 6.

Livius Salinator curru triumphavit, Claudius Nero equo, Diſs. 28. in Liv. n. 5.

Livius Druſus, qui Gracchi ſeditionem concitavit, querebatur, ne quidem puero ſibi ferias contigiſſe, Diſs. 8. in Cic. n. 2.

Livius Druſus ſenatus auctoritatem tuebatur, deinde ad plebem ſibi conciliandam prolapſus interemptus eſt, Diſs. 17. in Cic. n. 8.

Livius Druſus perniciosas leges tulit, Diſs. 35. in Cic. n. 2.

Livius Ciceronem imitandum eſſe conſuluit, Diſs. 47. in Cic. n. 10. quomodo laudet, Diſs. 49. in Cic. n. 4.

Livius ignoravit interdum a priſcis ſcriptoribus terreſtres copias vocari claſſes, Diſs. 71. in Cic. n. 4.

Loca, ex quibus malus odor exhalabatur, Charonea vocabantur, Diſs. 82. in Anthol. num. 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 28. Diſs. 8. in Eurip. n. 9.

Loca ſecretiora deſiderant poëtæ, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.

Loca latè patentia Græci πλαταμῶνας appellabant, Diſs. 23. in Cic. n. 8.

Loci vicinitas æmulationem parit, Diſs. 49. in Anthol. n. 2.

Loci communes qui appellentur a rhetoribus, Diſs. 84. in Cic. n. 7.

Locis aſperis naſcuntur fortes, Diſ. 36. in Thuc. n. 1.

Locorum deſcriptiones conveniunt hiſtoricis, Diſs. 33. in Thucyd. n. 1.

Locorum anguſtiæ vitandæ ab iis ducibus, qui multitudini copiarum fidunt, Diſs. 9. in Liv. num. 3.

[Lo]corum genius dracone exprimebatur, Diſs. 24. in Virg. n. 4. *Vide. Locus.*

Locorum memoriâ Simonides cadavera convivarum oppreſſorum ruinâ cognovit; hinc arguit loca multum prodeſſe memoriæ, & artem memoriæ invenit, Diſs. 87. in Cic. n. 5. 6.

Locri Epizephyrii, & Ozolæ comites Aiacis Oilei Brutios tenuerunt, & Pentapolin olim condiderunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

Locri Naricii in Italiam ante Aeneam venerunt, Diſs. 5. in Virg. n. 2.

Locus, in quo nothi exercebantur, Cynoſarges dictus, Diſs. 84. in Anthol. n. 6. Diſs. 17. in Thucyd. n. 2. Diſs. 58. in Cic. n. 6.

Locus, ubi damnati ultimo ſupplicio afficiebantur, κόρακες dicebatur, Diſs. 51. in Anth. n. 5.

Locus Athenis erat, in quo ſcurræ ſexaginta conveniebant, quorum facetias ad ſe perſcribendas Philippus curavit, Diſs. 27. in Cic. n. 7.

Locus contra tribunal Prætoris attributus erat Veſtalibus, Diſs. 29. in Cic. n. 8.

Locus, ubi ſenatus habebatur, dicebatur Curia, Diſs. 29. in Cic. n. 12. *Vide. Loca.*

Locuſtis veſcebantur populi, qui Acridophagi dicebantur, Diſs. 30. in Cic. n. 6. & agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Lœmium hoc eſt *peſtilentem* Apollinem Lydi coluerunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 14.

Longævos Stoici animos faciunt non immortales Diſs. 10. in Eurip. n. 7.

Longam, & brevem ſyllabam eandem Græci frequenter faciunt, Diſs. 56. in Anthol. n. 12.

Longam orationem quòd habuiſſet Legatus, Lacedæmonii dimiſerunt, Diſs. 79. in Cic. n. 6.

Longinqua bella cogebant, ut ducibus imperium prorogaretur, prorogatio autem cauſa erat, ut Imperium affectarent, Diſs. 4. in Liv. n. 5.

Longinum Caſſium occidendum mandaverat Caligula, quia oraculo monitus fuerat ſibi exitiũ imminere a Caſſio, & interemptus eſt a Chæreâ Caſſio, Diſs. 10. in Virg. n. 4.

Longinus animata bibliotheca appellatus eſt, Diſs 46. in Cic. n. 5.

Longinus Demoſthenem Ciceroni non anteponit, Diſs. 47. in Cic. n. 11.

Longitudinis gradus quot Sena urbs obtineat, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.

Longitudo corporis Herculis, Diſs. 6. in Anth. n. 16

Longitudo Antæi, Diſs. 7. in Anthol. n. 5.

Longitudo Scythiæ, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.

Longitudo Peloponeſi, Diſs. 7. in Thucyd. n. 3.

Longitudo navis Ptolemæi erat pedum trecentorum, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.

Longitudo Circi Maximi Cæſaris erat trium ſtadiorum, Diſs. 20. in Cic. n. 6.

Longitudo caudæ in vitulis laudatur, Diſs. 43. in Virg. n. 1.

Longum exprimi metiendo dixit Pylades, non magnum, Diſs. 17. in Anthol. n. 8.

Loquacitas mulierum, Diſs 15. in Anthol. n. 12.

Loquax reputatus eſt a Lacedæmoniis legatus, qui arculam inanem oſtendit, & farinam deeſſe dixit, Diſs. 79. in Cic. n. 6.

Loquentes ad voluntatem multitudinis aſotos eſſe dicit Plutarchus, Diſs. 77. in Cic. n. 3.

Loqui manibus Pantomimum dixit Demetrius philoſophus, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.

Lon-

Loqui cives interſe prohibuit Hiero, quare cœperunt geſtu ſignificare, quæ vellent, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.

Loqui articulatè qui oon poterant, a myſterijs arcebantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 12.

Loqui neminem qoum audiſſent pueri, *Beccos* petiverunt, quod panem ſignificar, Diſs. 4 in Thucyd. n. 9.

Loqoi magnifice, & elatè ſignificar verbum τραγωδεῖν, Diſs. 5. in Eorip. n. 9. 10.

Loris incincti lictores ambulabaor, ut vincirent eos, quos Conſules cædi iuſſiſſent, Diſs. 22. in Liv. n. 8.

Lotophagi in mare proijciebant cadavera, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.

Lotophagi populi dicebantur, qui Loto veſcebantur, Diſs. 59. in Authol. n. 5.

Lotos arbor quæ ſir, ex ea tibiæ conficiebantur, Diſs. 59. in Anthol. n. 2 4. ex eâ cibus ſaloberrimus erat, qoem comedentes Patriæ oblivifcebantur; unde ita appelletur; in Euphrate occidente Sole mergitur, & eo oriente emergit, Diſs. 59. in Anthol. n. 5. 6.

Lotos herbæ genus, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.

Lotos arbor erat ea, ad quam deferebaotur capilli Virginum Veſtalium, Diſs. 42. in Anthol. n. 13.

Lotos ſex babebat Craſſus domi ſue, Diſs. 23. in Cic. n. 5.

Lubrici quare luctatores dicerentur, Diſs. 16. in Thucyd. n. 5.

ex Lucano Ocello deſumpſit multa Ariſtoteles, Diſs. 3. in Cic. n. 3.

Lucanorum lex pœnam imponebat ei, qui nocte hoſpitem tecto non recepiſſet, Diſs. 10. in Anthol. n. 17.

Lucanum e medio ſuſtulit Nero, Diſſ. 68. in Cic. n. 7

Lucanum Declamatorem non poëtam quidam appellaront, Diſs. 85. in Cic n. 9.

Lucanus more hiſtorici poëma incipit, Diſs. 2. in Thucyd. n. 2.

Lucanus Homero ſe comparavit, Virgilio antepoſuit, Diſs. 1. in Virg. n. 3.

Lucanus imploravit auxilium Neronis, & Apollinis ſprevit; qoare nonnulli aius carmina digniora Nerone, quàm Apolline dixerunt, Diſs. 18. in Virg. n. 4.

Lucanus explicatur, Diſs. 19. in Liv. n. 13. Diſs. 22. in Liv. n. 1. 12. Diſs. 70. in Cic. n. 4 5. 6.

Locanus Romani eloquij auctorem vocar Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 5.

Lucaous dum tradit Syenen ombras non iacere, & Arabes mirari ombras nun ire ſiniſtras, & polum Aſſyriorum alterum voc at, defenditur a quorundam reprehenſionibus, Diſs. 70. in Cic. n. 4. 5. 6.

Lucar dicebatur hiſtrionum merces, Diſs. 6. in Eurip. n. 18.

Luce diurnâ nihil pulchrius, & tamen Cœlum noctu magis delectat, quia Stellarum varietate diſtinguitur, Diſs. 21. in Anthol. n. 6.

Lucem eſſe animam exiſtimavit Heraclides Ponticus, Diſs. 21. in Eurip. n. 5. *Vide. Lucis.*

Lucerna accenſa erat in cellula, in qua deſodiebatur Veſtalis ſtuprum paſſa, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Lucerna in Prytaneo: proverbium eſt, quo utuntur ad ſignificanda ea, quæ nunquam deficiunt, Diſs. 69 in Anthol n. 5.

Lucernam redolere verba Demoſthenis, dicebat Pytheas, Diſs. 3 in Eorip n. 1.

Lucernam niſi priùs accendiſſet Pronuba, faces nuptiales extingui non poteraot, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6. Diſs. 29. in Thucyd n. 1.

Lucernas accendere Aegyptij primi docuerunt, Diſs. 9. in Thucyd n. 4.

Lucernas, quarum lumen nunquam deficiebat, ſepulcris imponebant, ſed falſum habetur, quod nunquam extinguerentur, Diſs. 32. in Anthol. n. 10.

Lucianus ex libro ſuum Aſinum aureum concinnavit Apuleios, Diſs. 3. in Cic. o. 2.

Lucianus inducit Pyrrhonem trutina rationes ponderantem, Diſs. 57. in Cic. n. 6.

Lucifer ſicot præcedit ortum Solis; ita equi deſultorij præcurrebant, quum emittendi eſſent curtus, quare ei ſacri erant, Diſs. 20. in Cic. num. 13.

Lucifer in ortu, io occaſu Veſper appellata eſt Venus a Pythagora, Diſs. 43. in Cic. num. 3.

Lucilius ſale magis, quàm doctrinâ redundavit, Diſs. 27 in Cic. n. 1.

Lucilius primus dicitur ſtyli naſum condidiſſe, Diſs. 68. in Cic. n. 2.

Lucillæ ſorori Commodi, licet privato nupſiſſet; ignis præferebator, Diſs. 21. in Liv. n. 11.

Lucina appellatur Iuno, Diſs. 30. in Liv. n. 10.

Lucis ſeptuageſimam partem Mercurios Lunæ abſtulit, & quinque dies confecit, Diſs. 33. in Virg. n. 5. *Vide. Lucem. Lux.*

Lucis cum ſagittis ſimilitudo, Diſs. 10. in Anthol. n. 13. Diſs. 38 in Thucyd. n 8.

Luciam Commodus appellavit Maium; Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Lucius Florus dum tradit Domitium Aenobarbum & Fabium Maximum primos trophea ſtatuiſſe, refellitur, Diſs. 24. in Liv. n. 8.

Lucius Martius eques licet in Hiſpaniâ rem præclarè geſſiſſet, noo triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 13.

Lucius Marcius Philippus, qui Principum cauſam oppugnabar, quum nobilitas cum plebe Gracchi, & Apuleij ſeditionibus coucitatâ contenderet, quando Conſul fuerit, Diſs. 17. in Cic. n. 8.

Lucius Brutus *Vide. Brutus.*

Lucius Opimius occidit Caium Gracchum, Diſs. 92. in Cic. n. 6.

Lucos, & nemora Dijs Germani dicabant, nefas putantes Deos parietibus cohibere, Diſs. 19. in Liv. n 6. *Vide. Lucus. Nemora. Silva.*

Lucretiâ mortuâ Brutus eloquentiæ vi populum, & milites ad perſequendum Tarquinium impulit, Diſs. 36. in Cic. n. 14.

Lucretia perijt ob pulchritudinem, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.

Lucretius laudat Epicurum, quòd animos religione ſolverit, Diſs. 10. in Thocyd. n 1.

Lu-

Digitized by Google

Lucro præeſt Mercurius, Diſa. 46. in Thucyd. n. 9. ideo cum crumenâ effingitur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Lucrum ut afferrent, collocabantur Hermæ in veſtibulis, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Lucrum inopinatum Hermæum vocatur, & quare, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Lucta Herculis, & Antæi narratur, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.

Luctâ rivales qui viciſſent apud Indos, & Scythas ſponſam abducebant, Diſa. 29. in Thucyd. n. 12.

Luctatius Daphnis ducentis millibus nummum emptus fuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Luctatius hiſtoricus, Diſs. 68. in Cic. n. 3.

Luctator Iuppiter vocatur a Lycophrone, quia cum Hercule luctâ contendit, Diſs. 2. in Anthol. n. 5.

Luctator doloſus dicitur vinum, Diſs. 14. in Anthol. n. 9. Diſs. 44. in Anthol. n. 12.

Luctatores & in luto, & in arenâ ſeſe exercebant; quare lubrici dicerentur; utebantur pulvere Nili, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4. 5.

Luctum ſignificandi causâ Archelaus Regiã clauſit, & filium totondit, quum ſol defeciſſet, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4.

Luctus Heracliti, Diſs. 5. in Eurip. 1. Diſs. 26. in Eurip. n. 2. Diſa. 57. in Cic. n. 4. *Vide. Fletus.*

Luculleo è marmore columnæ duodequadragenum pedum ſuſtinebant Atrium ſcauri, Diſa. 2. in Liv. n. 12.

Luculli cenæ in Apolline quinquaginta millibus Drachmarum parabantur, Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Lucullus hiſtoriæ cognitione clariſſimus imperator evaſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10. Diſs 8. in Liv. n. 5. Diſs. 74. in Cic. n. 3.

Lucullus quas gentes ſubgerit, Diſa. 9. in Liv. num. 13.

Lucullus ex Aſiâ deceſſit, antequam Mithridatem, & Tigranem perdomuiſſet, tamen triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 1.

Lucullus quam prædam duxerit devicto Mithridate, Diſs. 26. in Liv. n. 3.

Lucus Altis, Diſs. 25. in Eurip. n. 18 *Vide. Lucos.*

Ludens Canius expectavit ultimum ſupplicium, Diſs. 9. in Eurip. n. 5.

Ludens Mercurius cum Lunâ ſeptuageſimam partem lucis abſtulit, & quinque dies confecit, quibus Rhea quinque Deos peperit, Diſa. 33. in Virg. n. 5.

Ludi, & ioci quæ ſit differentia, Diſa. 80. in Anthol. n. 3.

Ludi omnes Mercurio, & Herculi dedicati erant, Diſs. 5. in Anthol. n. 3.

Ludi Apollinares peſtis avertendæ causâ inſtituti ſunt, Diſs. 10. in Anth. n. 14.

Ludi per centumvigintitres dies a Traiano editi ſunt, Diſs. 10. in Anth. n. 10. Diſs. 3. in Liv. n. 1.

Ludi reperti ſunt, quum graviſſimâ fame Lydia vexaretur, Diſs. 17. in Anthol. n. 2. & a Lydis dicti ſunt, Diſs. 19. in Cic. n. 4.

Ludi in honorem Cybeles, ſeu Rheæ, quare Megaleſia dicerentur, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.

Ludi Scenici primùm Romæ celebrati ſunt ad depellendam peſtem, Diſs. 14. in Thucyd. num. 9. Diſs. 31. in Virg. n. 5. *Vide. Scenici. Ludi.*

Ludi Apollini inſtaurati ſunt ad finiendum bellum, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.

Ludi equeſtres Neptuno dicati erant, Diſs. 25. in Eurip. n. 4.

Ludi Gladiatorum quare celebrabantur Saturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 51.

Ludi obſceni Maiuma, & Floralia, Diſs. 31. in Virg. n. 5.

ex Ludi Magiſtro natus erat Aeſchines, Diſs. 11. in Cic. n. 2.

Ludi, qui Circenſes erant, Diſs. 58. in Cic. n. 3.

Ludi Romani etiam Magni appellabantur, Diſs. 18. in Cic. n. 3. Diſs. 19. in Cic. n. 6.

Ludi Plebeij erant Circenſes, Diſa 18. in Cic. num. 3. non erant ijdem, ac Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 8.

Ludi, qui Equiria dicebantur, Marti celebrabantur, qui Conſualia, Neptuno, Diſs. 18. in Cic. n. 5.

Ludi Romani quo die celebrarentur, & quot diebus abſolverentur, Diſa. 28. in Cic. n. 4. Diſa. 19. in Cic. n. 2. 3.

Ludi Romani Neptuno a Romulo dicati erant, Diſa. 19. in Cic. n. 6.

Ludi votivi quindecim dies celebrabantur, Diſs. 19. in Cic. n. 1. 2.

Ludi Circenſes, antequam Tarquinius circum ædificaret, non dicebantur Circenſes, Diſs. 20. in Cic. n. 5.

Ludi Gymnici enervarunt bellicam virtutem, Diſs. 85. in Cic. n. 6. *Vide. Ludis. Ludo.*

Ludicra ars dicitur Saltatorum, ſeu Hiſtrionum, Diſs. 17. in Anthol. n. 4.

Ludicras artes maioribus Græci premijs affecerunt, quàm graves, Diſs. 62. in Anthol. n. 6. Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Ludicris delectatus eſt Euripides, & omnes alij Diſa. 58. in Thucyd. n. 1. 2. Diſs. 4. in Eurip. n. 8. Diſs. 21. in Cic. n. 1.

Ludiones ab Etruſcjs accerſiverunt Romani, Diſs. 19. in Cic. n. 4.

Ludios Romani ab Etruſcis accerſiverunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2.

in Ludis ſcenicis tibiâ utebantur, in gymnicis autem tubâ, non tibiâ canebatur, Diſs. 60. in Anthol. n. 10. *Vide. Ludi. Ludo.*

Ludius Elotas Ardeæ templum Iunonis picturis exornavit, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Ludo ſimilis eſt vita hominum, Diſs. 3. in Anthol. n. 1. Diſs. 80. in Anthol. n. 3. 4.

in Ludo Lampadum certantes a Simulacro Amoris eas accendebant, Diſs. 17 in Thucyd. n. 2.

in Ludo oſcillorum ludens aſſeri inſidet ſuſpenſo ad arborem, vel trabem, & huc illuc impellitur, huic ludo vita hominis ſimilis, Diſs. 53. in Thucyd. n 26.

in Ludo gladiatorio quoties pugnaverit Mirmillo, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Ludorum alij Chrematitæ, alij ſtephanitæ, Diſa. 3. in Anthol. n. 8.

Ludorum nimium ſtudium Græcorum reprehendendum eſt, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.

Digitized by Google

Ludorum ſacrorum laudes, & utilitas, Diſs. 6. in Anthol. n. 18. *Vide. Cerraminum.*
Ludorum Romanorum magnificentia, Diſs. 10. io Antbol. n. 10. Diſs. 2. in Liv. n. 7. 8. Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Ludorum diebus quæ merces Roſcio daretur, Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Ludos Delios inſtaurarunt Athenienſes bello Peloponesiaco, Diſs. 77. in Antbol. n. 9
Ludos Olympicos quis inſtituerit, Diſs. 2. in Antb. n. 4. 5. *Vide. Olympicos Ludos.* quis Pythios Diſs. 3 in Anth. n. 6. *Vide. Pythia.* quis Iſthmicos, Diſs. 4. in Aoth. n. 6. *Vide. Iſthmia Iſthmici ludi.* quis Nemeæos, Diſs. 6. in Antbol. n. 2. 4. *Vide. Nemeæi Ludi.*
Lodos in honorem Hephæſtionis Alexander exhibuit, in quibus tria millia hominum decertarunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 1. & Scipio in honorem patris, & patrui, in quibus Reges decertarunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 5.
Ludos, in quibus feræ decertabant, execrantur Salvianus, Ambroſius, Caſſiodorus, Cicero, Diſs. 10. in Anthol. n. 9.
Lodos Iuvenalia edidit Nero, quum primùm barbam poſuit, Diſs. 42. in Aothol. n. 14
Ludos, qui Epheſia dicebantur, celebrabaot Iones, Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.
Lodos equestres ot ſpectaret in veſte triumphali conceſſum eſt Pompeio, & ut lauream coronam in ludis geſtaret, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.
Ludos Pompeius edidit, in quibus pantheræ quadringentæ decem conficerentur, & octodecim cum hominibus elephanti certarent, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Lodos ſeptem dies edidit Maximus in præturâ filij, & quatuor millia pondo auri impendit, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Ludos edentes triumphali veſte utebantur, Diſs. 22. in Liv. n. 19.
Ludos popolo dare ſolebant triumphantes, Diſs. 29. in Liv. n. 10.
Ludos ſpectare veſte triumphali Paulo Aemylio conceſſum poſt triumphum Macedonicum, Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Ludos ſpectabant Romani in veſte candidâ, & quare, Diſs. 42. in Virg. n. 5.
Ludos, qui propriè Romani ſunt appellati, Romulus, an Tarquinius Priſcus inſtituerit, Diſs. 18. in Cic. n. 2. & ſeqq.
Ludos ſpectabat Prætor e ſellâ, quæ in tribouali locata erat, Diſs. 29. in Cic. n. 8.
Ludos quàm magnificentiſſimos edidiſſe in petitione magiſtratuum multum proderat, Diſs. 89. in Cic. n. 6.
Ludum appellat Horatius vices fortunæ, Diſs. 80. in Anthol. n. 2. & ſacræ litteræ, Diſs. 80. io Anthol. n. 9.
Ludum Saltatorium frequentabant Virgines, puerique nobiles, Diſs. 18. in Anthol. n. 3. de quo querebatur Scipio, Diſs. 3. in Liv. n. 3.
Ludus μονημέριον dicebatur unius diei, ſeo in quo feræ cicures tantùm, aut exarmatæ certabant, Diſs. 10. in Anthol. n. 8. *Vide. Ludi.*
Ludus lampsdum inſtitutus ad celebrandam Promothei memoriam, Diſs. 15. in Authol. n. 7.
Lugere ſemper ſolebat Heraclitus, Diſs. 5. in Eurip. n. 1. Diſs. 26. in Eurip. n. 1. Diſs. 57. in Cic. n. 4.
Lumen accendere Saturno loco immolandi viros iuſſit Latinos Hercules, Diſs. 17. in Eurip. num. 5.
Lumen nocto præferre famulum conviciatori ſuo domum redeunti iuſſit Pericles, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Luna eſt eadem, ac Venus cœleſtis, Diſs. 55. in Autbol. n. 5.
e Lunâ decidiſſe Leonem Nemeæum fabulæ ferunt Diſs. 6. in Autbol. n. 2. Diſs. 16. in Eorip. n. 4.
e Lunâ decidiſſe ovum, ex quo nata eſt Helena, traduot, Diſs. 6. in Antbol. n. 3. Diſs. 16. in Eurip. n. 4.
Luna morbos affert, qoibos affectas feminas σεληνοβλήτους, & ἀρτεμιδοβλήτους appellabant, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
Luna eſt Ceres, Diſs. 36. in Anthol. n. 5. & ſeqq.
Luna comprehendit omnia numina Dearũ iuxta Stoicos, Diſs. 36. in Anthol. n. 6.
Luna habet montes, Diſs. 36. in Antbol. n. 7.
Lunâ deficiente cur æra polſareot Veteres, Diſs. 10. in Thucyd. n. 7.
Lunâ creſceote potiùs Idus celebrari voluit Noma, quàm eâ decreſcente, Diſs. 30. in Liv. n. 9.
Luna eadem, ac Iono, Diſs. 30. in Liv. n. 10. 36. eadem ac Lucina, Diſs. 30. in Liv. n. 10.
Luna appellatur ab Aotiquis Iana, Diſs. 30. in Liv. n. 57.
Lunâ antiquiores ſeſe ferebant Aegyptij, & Arcades; ideo προσέληνοι dicebantur, Diſs. 4. in Tbucyd. n. 8.
Luna quo tempore conficiat ſuum curſum, Diſs. 30. in Liv. n. 72.
Luna defecit die, quo obijt Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 8.
Lunæ quæ ſubſuot, omnia inanima eſſe exiſtimavit Ariſtoteles, Diſs. 40. in Anthol. n. 9.
Lunæ præeſt Adraſtea, Diſs. 18. in Eurip. o. 9.
Lunæ ſubiectam Mundi partem nulla ratione gubernari dixit Ariſtoteles, Diſs. 71. in Antbol. nom. 4. Diſs. 80. in Anthol. n. 5. Diſs. 1. in Eorip n. 10 Diſs. 13. in Virg. n. 5.
Lunæ ſacrificabant Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. num. 7.
Lonæ montes, & Valles cerni ex hyperboreis montibus, quum ſint ei proximi, tradit Diodorus Siculus, Diſs. 77. in Anthol. n. 13.
Lunæ, Solis qoe fratrem ſe iuſſit appellari Sapor Rex Perſarum, Diſs. 78. in Anthol. o. 3. Diſs. 43. in Thocyd. n. 4. Diſs 21. in Liv. n. 13.
Lunæ ſimilem Stellam eſſe terram aliqoi philoſophi voluerunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 3. Diſs. 36. in Anthol. n. 7. quod exiſtimare Socrati obiecit accoſator, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.
Lonæ, & Solis ſimilitudo, Diſs. 10. in Aothol. num. 15.
Lonæ natoram primus detexit Endymion, ideo fingitur perpetuo dormire, Diſs. 11. in Anthol num. 4.
Lunæ ſub Orbe bonos poſt mortem, & ſemideos Stoici collocarunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 7. Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 10. 11.

Lu-

Lunæ globo præeſt Bacchus Licnites, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Lunæ filius Muſæus, Diſs 1. in Thucyd. n. 5.

Lunæ, non Solis defectum horruiſſe Veteres Plutarchus non verè affirmat, Diſs. 10. in Thucyd. num. 5.

Lunæ defectu territus Nicias in Sicilia adeo cunctatus eſt, ut oppreſſus fuerit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 9. Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.

Lunæ iniuriam facturi ſibi videbantur Veteres, ſi propio lumine eam privarent, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.

Lunæ defectum præcedere ſolent terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 34.

Lunæ, & Solis ſimul curſum confici putavit annis undeviginti Meto Athenienſis, & hoc tempus annum magnum vocavit, Philolaus autem quinquaginta novem annis, Callippus Cyzicenus ſeptuaginta ſex, Democritus octoginta duobus, Hipparchus quatuor, & trecentis, Diſs. 53. in Thuc. n. 11. Diſs. 30. in Liv. n. 75.

Lunæ ſubiectum Orbem Lacheſis gubernat, Diſs. 11. in Virg. n. 1.

Lunæ ſeptuageſimam lucis partem abſtulit Mercurius, & quinque dies confecit, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Lunæ curriculo, non Solis congruebat annus Romuli, Diſs. 30. in Liv. n. 3.

Lunæ ad curſum Numa Græcos imitatus annum accommodavit, & duodecim menſes conſtituit, Diſs. 30. in Liv. n. 4.

Lunæ curſum viginti novem diebus, & horis duodecim confici putabant, Diſs. 30. in Liv. num. 4.

Lunæ domus eſt Cancer, Diſs. 30. in Liv. n. 36.

Lunæ curſum non ſpectaverunt in deſcriptione anni ſoli Ægyptij, & Romani, Diſs. 30. in Liv. n. 64.

Lunæ periodos duodecim continebat annus Græcorum, & Hebræorum, Diſs. 30. in Liv. n. 74.

Lunæ dedicatus erat alter ex obeliſcis, qui in circo erant, Diſs. 20. in Cic. n. 9.

Lunæ ſacræ erant bigæ in Circenſibus, Diſs. 20. in Cic. n. 14.

Lunam habitari aliqui philoſophi tradiderunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 3 Diſs. 16. in Eurip. num. 4.

Lunam habitantes feminæ ova pariunt, ex quibus naſcuntur homines quindecuplo maiores terreſtribus, Diſs. 16. in Eurip. n. 4.

Lunam, Solem, & ſtellas Deos eſſe putaverunt Phœnices, Diſs. 72. in Anthol. n. 1.

Lunam feminam eſſe putaverunt Veteres, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.

Lunam non multo ante Herculis cum gigantibus prœlium apparuiſſe aliqui fabulantur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 8.

Lunam magicis carminibus e Cœlo deduci cur fabulentur poëtæ, Diſs. 10. in Thucyd. n. 7.

Lunam luce ſuâ nitere exiſtimarunt Anaximander, Antiphon, & Heraclitus; a Sole lucem mutuari, nec propriam habere putarunt Thales, & Parmenides; eſſe igneum putavit Cleanthes, ex aëre, & igne conſtare Poſidonius, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.

Lunam Manichæi Bono tribuunt, & deficere dicunt, quia vela ſibi obducat, ne a Malo opprimatur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Lunam quare Parmenides Cyclopem vocet, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7.

Lunam ad concubitum invitabat Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6.

Lunam auream pondo triginta tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.

Lunam annis decem novem in eundem poſitum redire Metonem voluiſſe ferunt, quod tempus annuum magnum dixit, hoc autem ſpatium Callippus quater multiplicavit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Liv. n. 75.

Lunam eſſe Numen tutelare Romæ quidam prodiderunt, Diſs. 24. in Virg. n. 6.

Lunam vehebant Iuvencæ, Diſs. 26 in Virg. n. 6.

Lunam octingenties tricies ter defeciſſe inter Vulcanum, & Alexandrum aſſeverabant Aegyptii Diſs. 13. in Cic. n. 6.

Lunares menſes accipiendi ſunt, quum mulieres dicuntur partum decem menſes geſtare, Diſs. 30. in Liv. n. 2.

Lunares annos duos habebant Aegyptij, Diſs. 30. in Liv. n. 71.

Lunaris Eclipſis opiniones variæ philoſophorum, Diſs 11. in Thucyd. n. 4.

Lunum Deum Carrheni coluerunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 15. Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Lupa nutrivit infantes, quos Tarchetius Teratio occidendos tradiderat, Diſs. 13. in Liv. n. 5. Diſs. 18. in Liv. n. 1.

Lupa an aluerit Romulum, & Remum, Diſs. 18. in Liv. n. 9. Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Lupæ dicuntur meretrices, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Lupanar unde ita appellatum ſit, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Lupari eſt cum ſcortis rem habere, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Lupercalia, quæ menſe Februario agebantur, erant Vrbis expiatio, Diſs. 30. in Liv. num. 27. 53.

Lupi cibo diſtenti abſtinentiâ ſibi medentur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3. Diſs. 39. in Cic. num. 2.

Lupi vocantur ab hoſtium Doce Romani, Diſs. 7. in Liv. n. 2.

Lupi, qui ſocietatem cum piſcatoribus ineunt & prædam aſſeruant, & alimenta mercedis loco accipiunt, & ſi non accipiant, corrumpunt piſces, & retia, Diſs. 38. in Cic. n. 5. *Vide. Lupos.*

Lupinis Zenu ſe comparabat, quia vino levior fiebat, Diſs. 14. in Anthol. n. 3.

Lupinis plerumque veſcebantur Cynici, Diſs. 84. in Anthol. n. 16.

Lupinis madidis victitavit Protogenes, dum Ialyſum pingeret, quem ſeptem annis abſolvit, Diſs. 92. in Cic. n. 2

Lupos inter ſigna quare Romani receperunt, Diſs. 26. in Anthol. num. 7. Diſs. 18. in Liv. num. 9.

Lupum ſibi abſtraxiſſe cervam vidit in ſomnis Hecuba, quòd Polyxenæ cædem ſignificavit, Diſs. 19. in Eurip. n. 1. 7.

Lu-

Digitized by Google

Lupus piſcis inter duos pontes captus in pretio habitus, Diſs. 3. in Liv. n. 4.

Lupus Marti ſacer eſt, ideo fabulæ lupam nutrijſſe Romulum, & Remum, Diſs. 18. in Liv. n. 5. an Apollini ſacer ſit, quum ei ſacrificaretur ab Argivis, & numiſmatis imprimeretur, Diſs. 18. in Liv. num. 2. *Vide, Lupi.*

Luſcinia dicta eſt Daulias ab urbe Dauliâ Phocidis, quam incolebat, Diſs. 73. in Anthol. num. 4.

Luſcinia canens in ore Steſichori eius carminum ſuavitatem indicavit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Luſciniæ cantum non vincunt homines voce, Diſs. 37. in Cic. n. 7.

Luſciniæ docuerunt homines modulari vocem, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2.

Luſciniæ nidificantes in ſepulcto Orphei cantum ſuaviorem acquirebant, Diſs. 73. in Anthol. num. 1.

Luſibus Bacchus ſubegit gentes, & qui fuerint hi luſus, Diſs. 46. in Anth. n. 5. *Vide. Luſus.*

Luſitania dicta eſt a luſu Bacchi, Diſs. 45. in Anthol. n. 4.

Luſitaniæ antiquæ fertilitas, Diſs. 7. in Liv. n. 8.

Luſitaniam peragravit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 4.

Luſorium alveum cum teſſeris e gemmis duabus latum pedes tres, longum quatuor tulit in triompho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.

Luſtrabantur agri, & urbes, Diſs. 53. in Thucyd. n. 19. homines, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23. infantes omnes, & quando, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29. & ſeqq. puerperæ, Diſs. 53. in Thucyd. n. 33.

Luſtrabantur milites peracto eorum cenſu apud Romanos, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.

Luſtrabantur etiam claſſes, Diſs. 53. in Thucyd. n. 17. 18.

Luſtralis aqua, qua aſpergebantur templum ingredientes, duobus vaſis a Crœſo donatis continebatur, Diſs. 33. in Anthol. n. 9.

Luſtrandi vim habebant oleæ rami, aqua fluminis, ſulfur, aqua maris, ſal, ova, laurus, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10.

Luſtrationis genus in Palilibus tranſcendere accenſos paleæ acervos, Diſs. 53. in Thucyd. num. 25.

Luſtrationum varia genera, Diſs. 53. in Thucyd. n. 25. 26. 27.

Luſtria Feſtum Vulcani quod X. Cal. Iun: celebrabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 49.

Luſtricus appellabatur dies, quo infantes luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Luſtrum quinto quoque anno fiebat, & quatuor annos continebat, Diſs. 53. in Thucyd. n. 10. 12. Diſs. 23. in Liv. n. 2. & in eo immolabatur equus amputatâ caudâ, Diſs. 23. in Liv. n. 2.

Luſtrum a poëtis pro quinquennio accipitur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 13. & ſeqq.

Luſtrum duplex erat iuxta Voſſium, Diſs. 53. in Thucyd. n. 16.

Luſtrum ſexageſimum ſextum condidit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Luſtrum condidit Marcus Antonius, Diſs. 17. in Cic. n. 5.

Luſus pilæ inter ſaltationes recenſetur, Diſs. 17. in Anthol. num. 1. 5. *Vide. Ludus. Luſibus.*

Luteum erat flammeum, quo ſponſa caput tegebat, Diſs 31. in Thucyd. n. 4.

Luteus color nuptijs dicatus, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.

Luto ſeſe luctatores exercebant, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.

Luto ſeſe volutabant ſuperſtitioſi, ut labem animi, Diſs. 53. in Thucyd. n. 31.

Lutum ex pulvere, & ſalivâ confectum labris, & fronti infantium admovebatur, quum luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30. 31. *Vide. Limum.*

Lux ſignificat vitam, Diſs. 21. in Eurip. n. 4. 5.

Lux eſt anima iuxta Heraclidem, Diſs. 21. in Eurip. n. 5.

Lux e Cœlo defluit, & illuc revertitur, Diſs. 10. in Eurip. n. 5.

Lux eſt id, quod in coloribus allicit, Diſs. 10. in Anthol. num. 13. Diſs. 55. in Eurip. num. 7.

Lux ſicca, animus ſapientiſſima, dictum Heracliti Diſs. 19. in Eurip. n. 17.

Lux quid ſit, Diſs. 10. in Anthol n. 13.

Lux Græco ſermone antiquitus λύκη dicebatur, Diſs. 18. in Liv. num. 2. *Vide. Lucem. Lucis.*

Luxit Craſſus atratus Murenam mortuam tanquam filiam, Diſs. 3. in Liv. n. 6. Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Luxu ſolutam vitam Seneca diſcinctam vocat, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Luxu privati modum excedere in liberâ civitate periculoſum eſt, Diſs. 37. in Thucyd. num. 5.

Luxu diffluebant Aſiatici, & redundantes erant in orationibus, Diſs. 59. in Cic. n. 5.

Luxum ex Aſiâ milites Romam invexerunt, Diſs. 12. in Liv. n. 4.

Luxum in Regibus amant Barbari, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Luxum aſpernabantur Athenienſes, Diſs. 65. in Cic. n. 1. *Vide. Luxus.*

Luxuriæ notâ laboravit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 2.

Luxuriæ arguuntur Thyrrheni ab Athenæo, quòd ad tibiam pugilatu contenderent, Diſs. 60. in Anthol. n. 11.

Luxuriæ, & fortitudinis exempla fuere Babylonij, Lydi, & Etruſci veteres, Diſs. 7. in Liv. n. 7.

Luxuriæ deditus erat Hyperides, Diſs. 77. in in Cic. n. 3.

Luxurioſi exiſtimant ſtultos caſtè viventes, Diſs. 57. in Anthol. n. 2.

Luxurioſi maximè ſunt bellatores, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.

Luxus ex navigatione augetur, Diſs. 76. in Anthol. n. 13.

Luxus plurium nationum in condendis ſepulcris, Diſs. 31. in Anthol. n. 1. 2.

Luxus Menelai, Diſs. 53. in Anthol. n. 4.
Luxus apud Athenienſes quando inceperit, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1. 3.
Luxus Alcibiadis, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Luxus filij Æſopi, qui margaritas convivis abſorbendas dedit, Diſs. 6. in Eurip. n. 19.
Luxus epularum apud Romanos, Diſs. 3. in Liv. n. 6. & ſeqq.
Luxus Romanorum unde originem habuerit, Diſs. 12. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Luxus Italorum in eâ parte, quæ Magna Græcia appellabatur, a Græcis reprehenditur, Diſs. 17. in Liv. n. 3.
Luxus litteratum ſtudia perimit, Diſs. 69. in Cic. n. 1. 5. *Vide Luxu.*
Lybes Heſperios alluit flumen Lethæum, Diſs. 83. in Anthol. n. 18.
Lycambæ filias Archilochi carmina ad ſuſpendium perpulerunt, Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Lycaon viginti duos filios habuit, quibus ſingulas partes Arcadiæ diſtribuit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.
Licei nomen unde originem habuerit, Diſs. 18. in Liv. n. 2.
Lyceum conditum fuit a Piſiſtrato, vel Pericle; in eo exercebatur juventus, antequam ad bellum proficiſceretur, Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Lyceum unum ex tribus gymnaſijs, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.
Lychnuchos geſtantibus quadraginta elephantis Cæſar triumphans Capitolium aſcendit, Diſs. 24. in Anthol. n. 4. Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Lyciæ montes Hephæſtij ignibus ardent, Diſs. 31. in Liv. n. 25.
Lycius quare Apollo dictus ſit, Diſs. 18. in Liv. n. 2.
Lycoctonon Deum quare Sophocles Apollinem appellet, Diſs. 18. in Liv. n. 2.
Lycon ſucceſſit Stratoni, huic Critolaus, Diſs. 65. in Cic. n. 6.
Lycophron unus ex ſeptem tragicis poëtis, qui Pleiades dicti ſunt, cuius eſt Caſſandra obſcuriſſimum poëma, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Lycores antea dicebantur Delphi, Diſs. 3. in Anthol. n. 3.
Lyctij Cretæ populus Iovem humanis hoſtijs placabant, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Lyctij Sallentinos condiderunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 8.
Lycum Tyrannum Amphitryo orat, ut ſe priùs interficias, quàm nepotes, Diſs. 24. in Eurip. n. 7.
Lycurgi inſtituta reprehendit Plato, & Ariſtoteles, Diſ. 49. in Anth. n. 4. 6. Diſs. 20. in Thuc. n. 6. defenduntur, Diſs. 49. in Anthol. n. 6. Diſs. 20. in Thucyd. n. 6. 7.
Lycurgi, & Eurydices filius Opheltes, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Lycurgi duo fuere, Diſs. 50. in Anthol. n. 3.
Lycurgi leges, quæ videbantur feminis aliquam licentiam dare, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Lycurgi virtutes, Diſs. 54. in Anthol. n. 2.
Lycurgi leges prohibebant Lacedæmonios in externâ regione ſine causâ diutiùs morari, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.
Lycurgi leges inviolatæ permanſerunt uſque ad Lyſandrum, qui Athenas cepit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8. quod ſpatium fuit annorum ferè quingentorum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 8. aut ſeptingentorum, Diſs. 50. in Anthol. n. 3.
Lycurgi, & Euripidis ſepulcrum fulmine ictum eſt, quòd argumentum divinitatis eſt, Diſs. 3. in Eurip. n. 13.
Lycurgum lapidibus ſæpe Spartani inſectati ſunt, & quidam ei oculum effodit, Diſs. 54. in Anth. n. 3. Diſs. 20. in Eurip. n. 21.
Lycurgum Thraciæ Regem occidit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 4. Diſs. 46. in Anthol. num. 9. Oſiris, Diſs. 46. in Anthol. n. 9.
Lycurgus Rex Thraciæ vites ſuccidit, Diſs. 69. in Anthol. n. 31. ut populos ab ebrietate prohiberet, ſed reprehenditur a Platone, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. interim ſibi tibias amputavit, Diſs. 13. in Anthol. n. 1.
Lycurgus quo tempore floruerit, Diſs. 50. in Anthol. n. 3. Diſs. 9. in Thucyd. n. 10. Diſs. 10. in Liv. n. 3.
Lycurgus ſtatuit turpe eſſe viros conſpici, quum ad uxores concubituri commearent, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Lycurgus Lacedæmonios accepit peſſimos, & effecit optimos Græcorum, Diſs. 53. in Anthol. n. 4. Diſs. 7. in Liv. n. 7.
Lycurgus, ut Lacedæmonios ad bonam frugem revocaret, duos canes in concionem adduxit, & eis quædam edulia, & Damam obijci juſſit, quorum alter in urbe educatus edulia apprehendit, alter ruri, feram inſequutus eſt, Diſs. 53. in Anthol. n. 6.
Lycurgus regnum reſtituit Charilao fratris filio, quum poſſet ipſe regnare, Diſs. 54. in Anthol. n. 2.
Lycurgus pulcherrimas ſuarum legum ab Aegyptiis accepit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 7. Diſs. 14. in Cic. n. 4.
Lycurgus leges Cretenſium eſt imitatus, Diſs. 57. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5.
Lycurgus Homeri ſtudioſus fuit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 15.
Lycurgus quum vidiſſet agrum Lacedæmoniorum in partes æquales diſtributum, dixit eum videri fratrum, non civium, Diſs. 1. in Eurip. n. 13.
Lycurgus admonuit non omnem ſpem ſalutis hoſtibus adimendam, Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Lycurgus ſimulavit ſuarum legum auctorem Apollinem, Diſs. 9. in Liv. n. 7.
Licurgus templo honoratus eſt a Lacedæmonijs Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Lycurgus orator tempore Demoſthenis floruit, Diſs. 11. in Cic. n. 5. amicus fuit Hyperidis, Diſs. 76. in Cic. n. 5.
Lycurgus legem tulit, ne pueri calceis uterentur, Diſs. 24. in Cic. n. 3.
Lycurgus eloquentiâ obtinuit, ut Spartani leges acciperent, Diſs. 32. in Cic. n. 4.
Lycurgus ſæpe coronatus eſt a populo; eius auctoritas; publico decreto declaratum eſt illum nunquam donis corruptum, & nunquam meritò reprehenſum, Diſs. 36. in Cic. n. 7.
in Lydia natum eſſe Bacchum aliqui tradiderunt, Diſs. 45. in Anthol. n. 3.

Lu-

Lydi coluerunt Apollinem Lœminum, hoc eſt peſtilentem, Diſs. 10. in Anthol. n. 14.

Lydi, quum domi ſame premerentur, Etruriam occuparunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 8.

Lydi utebantur in prœlio fiſtulis, & fidibus, Diſs. 60. in Anthol. num. 14. Diſs. 57. in Thucyd. num. 11.

Lydi, quos Mæonas appellat Homerus, Troianis ſuppetias tulerunt, Diſs. 12. in Eurip. n. 15.

Lydi nequiſſimi ſunt, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Lydi forticudinis, & luxuriæ exemplum fuare, Diſs. 7. in Liv. n. 7.

Lydi invenerunt ludos, quum fame premerentur, Diſs. 17. in Anthol. n. 2. ideo ludos a Lydis quidam dictos putant, Diſs. 19. in Cic num. 4. ab illis originem habuerunt Tyrrheni, Diſs. 19. in Cic. n. 4

Lydius intelligitur Mæonius, Diſs. 45. in Anthol. n. 3.

Lydurum ingentes divitiæ, Diſs. 33. in Anthol. num. 7. 8.

Lydorum geſtamen mitra, Diſs. 45. in Anthol. num 3.

Lymax dictus eſt fluvius Arcadiæ, quia Nymphæ lu ſtratâ Rheâ poſt partum Iovis purgamenta in illum proiecerunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 33.

Lyra Orphei inter ſidera collocata eſt, Diſs. 73. in Anthol. n. 1. Diſs. 74. in Anthol n. 9.

Lyra propria eſt Orphei; ideo Threijcia dicitur, Diſs. 74. in Anthol. n. 5. 6. 7.

Lyra reperta eſt a Mercurio, qui deinde eam Apollini concoſſit in pœnam furti boum, qui eam Orpheo tradidit, Diſs. 74. in Anthol. num. 5.

Lyra appellatus eſt locus in Ponto; quia in eo Orpheus Lyram Apollini dedicaſſet, Diſs. 74. in Anthol. n. 9.

Lyra Heſiodus canere non didicerat; ideo reiectus eſt a Pythijs, Diſs 3. in Anthol. n. 7.

Lyrâ, citharâ, & tibiâ utebantur Lacedæmonij in prœlio, Diſs. 60 in Anthol. n. 14. Diſs. 28. in Thucyd. n. 2. Diſs. 57. in Thucyd. n. 1. 4. 10.

Lyræ, & tibiæ concentus iucundiſſimus, Diſs. 60. in Anthol. n. 13. ideo illis in convivijs utebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 13.

Lyræ, & citharæ ſonum adhibebant Cretenſes in bello, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 57. in Thucyd. n. 10.

Lyræ cantu quare Amphion Thebas condidiſſe dicatur, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Lyram Themiſtocles quum in convivio recuſaſſet, habitus eſt indoctior, Diſs. 63. in Anthol. n. 5. Diſs. 51. in Thucyd. n. 9.

Lyram Aſinus, Diſs. 48. in Cic. n. 2.

Lyricorum poëtarum certamina duntaxat initio habebantur in Pythijs, Diſs. 3. in Anthol n. 7.

Lyricus chorus quum canebat ſtrophas, a dextera in ſiniſtram movebatur; quum Antiſtrophas a ſiniſtrâ in dexteram; quum Epodos, conſiſtebat, Diſs. 19. in Liv. n. 15.

Lyſander admonitus eſt a Baccho, ut Sophoclem ſepeliret, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.

Lyſander quando floruerit, qui Athenienſes ad Aegoſpotamon profligavit, Diſs. 50. in Liv. num. 3.

Lyſander primus Lacedæmonios corrupit, & captis Athenis divitias invexit, Diſs. 51. in Anth. n. 9. Diſs. 27. in Thuc. n. 8. Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Lyſias Athenienſis, an Syracuſanus fuerit, Diſs. 9. in Cic. n. 8.

Lyſias de arte dicendi libros reliquit, Diſs. 46. in Cic. n. 4.

Lyſiæ oratione quare Socrates ſe defendere noluerit, Diſs. 54. in Cic. n. 3.

Lyſiæ ſubtilitati non cedit Cicero, Diſs. 55. in Cic. n. 4.

Lyſicles rhetor amicus fuit Hyperidis, Diſs. 76 in Cic. n. 5.

Lyſide Pythagoreo præceptore uſi ſunt Epaminondas, & Philippus, Diſs. 36. in Cic. n. 10.

Lyſimachi Regis accenſo rogo ſe dicitur iniecisse canis, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.

Lyſimachiæ ab hoſpite Ptolemæo interfectus eſt Seleucus, Diſs. 10. in Virg. n 3.

Lyſimacho filio Ariſtidis quid tribuerint Athenienſes, Diſs. 50. in Eurip. n. 13.

Lyſiodas tibias quidam recenſent, Diſs. 60. in Anthol. n. 7.

Lyſippo Eupompus præcepit, ut naturam, non alius præceptores intueretur, Diſs. 80. in Cic. num. 3.

Lyſippus inſtituit ſtatuas effingi proceriores hominibus, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.

Lyſitho ex Iove Herculem procreavit, qui de tripode cum Apolline contendit, Diſs. 7. in Anthol. n. 7.

Lyſius Bacchus præeſt Veneris globo, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Lyſizona Diana nuncupabatur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

M

MAcar Lesbiorum Rex in uxorem mitior factus muſica, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg n. 5.

Macedones Euripidis cadaver concedere noluerunt Athenienſibus, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.

Macedones ignem velut Deum colebant, Diſs. 69 in Anthol. n. 5.

Macedones Barbaros Græci appellant, Diſs. 8. in Thucyd. n. 7. Diſs. 9. in Thucyd. n. 2.

Macedones panem in menſâ ponebant, quem gladio diſſectum Sponſa, ſponſuſque libarent, Diſs. 58. in Thucyd. n. 9.

Macedones mirificè diligebant ſuos Reges, Diſs. 45. in Thucyd. n. 10.

Macedones eſſe inurbanos, quòd ſcapham appellarent ſcapham, dixit Philippus Laſtheni, quum quereretur, quòd eum proditorem appellarent, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.

Macedones quomodo luſtrarent exercitum, Diſs. 53. In Thucyd. n. 6.

Macedones nullum ferè alium Regem laude dignum, quàm Philippum, & Alexandrum habuerunt, Diſs. 10. in Liv. n. 2.

Macedones Inhumanum putabant hoſtibus inſa-

ſultare tropheis conſtitutis, Diſs. 24. in Liv. n. 5.

in Macedoniâ primùm conſedit Aeneas, Diſs. 15. in Liv. num. 1.

Macedoniæ a Rege beneficijs affecti Athenienſes decreverunt hoſpitium eſſe ei cum civitate, Diſs 16. in Liv. n. 5.

Macedoniæ Reges vitam colebant non abhorrentem a volgo, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Macedoniam Thraces antiquitus occupaſſe veriſimile eſt, Diſſ. 73. in Anthol. o. 4.

Macedonibus bellum indixerunt Romani devictâ Carthagine, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5. Diſs. 22. in Virg. n. 3.

Macedonibus quum iura diceret Alexander, abſtinebat faſtu, Diſs. 21. in Liv. n. 8.

Macedonibus quum ſervirent Athenienſes, nulla præclara ingenia extiterunt, Diſs. 69 in Cic. num. 6.

Macedonibus imminentibus Græciæ libertati oratores ferè omnes extiterunt, Diſs. 77. in Cic. num. 1.

Macedonicam Phalangem primus Philippus inſtituit ab Homero edoctus, Diſs. 9. in Liv. n. 5.

Macedonicum poſt triumphum Paulo Aemylio conceſſum eſt, ut ludos in veſte triumphali ſpectaret, Diſs. 29 in Liv. n. 11.

Macedonum imperium fortunâ, virtute vero Romanorum partum eſt contra Plutàrchum, Diſs. 86. in Anthol. n. 1.

Macedonum regnum evertit Perſeus excitans arma contra Romanos, Diſs. 44. in Thucyd. num. 5.

Macedonum armis ſuperati ſunt Græci, quum a patrijs moribus deſciviſſent, Diſs. 6. in Anthol. num. 18.

Macedonum Regem Demetrium inter duodecim deos ponendum Athenienſes decreverunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 2.

Macedonum Rex antiquiſſimus Caranus, Diſs. 24. Liv. n. 5.

Macedonum in poteſtatem venit Græcia poſt bellum Peloponeſiacum, Diſs. 9. in Cic. n. 4.

Macedonum regnum Philippus frequentiſſimis concionibus confirmavit, Diſs. 36. in Cic. num. 10.

Macedonum res geſtas Calliſthenes laudibus extulit, & rurſus elevavit, Diſs. 42. in Cic. n. 3.

Macer imitatus eſt Alexiphstoiaca Nicandri, Diſs. 75. in Cic. n. 3.

Machina quatiendis muris erat Equus Troianus, Diſs. 16. in Eurip. n. 12.

Macria eſt appellata Rhodus, Diſs. 26. in Anthol n. 3.

Macrin Eubœæ Mare abſtulit, Diſs. 33. in Thucyd. n 10. Diſs. 48. in Thucyd. o. 30.

Macrobii Aethiopes agricolturam aſpernabantur, quum lacte, & carnibus veſcerentur, Diſs. 81. in Cic o. 5.

Macrobius, quum reprehendit Virgilij ſententiam de fortunâ, reprobatur, Diſs. 53. in Virg. n. 4. Diſs. 28. in Virg. n. 3.

Macrobius multa deſumpſit ab alijs, Diſs. 3. in Cic. n. 3.

Macrobius poëma Virgilij comparat rerum naturæ, Diſs. 52. in Cic. n. 1.

Macrobius explicatur, Diſs. 29. in Liv. n. 4.

Maculam habens veſtis in ſacrificijs adhiberi non poterat, Diſs. 42. in Virg. n. 4.

Maculæ Solis deprehenſæ ſunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.

Maculas gladij in capite interfecti abſtergebant, ut labem averterent, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.

Maculoſa pellis Bacchantium ſignificat Cœlum ſtellis diſtinctum, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.

Mæa an eadem ſit, ac Terra, & mater Muſarum, Diſs. 19. in Virg. o. 4.

Mæcenas vitam nimiùm deſideravit, Diſs. 9. in Eurip. n. 6.

Mæcenas mollis ex oratione arguitur, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.

Mæcenas habuit in delicijs Bathyllum ſaltationis pantomimorum auctorem, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.

Mæcenas male audiebat, quòd molliori veſte uteretur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Mæcenas magno ingenio præſtabat, ſed luxu fractus eſt, Diſs. 69. in Cic. n. 5.

Mænades dicuntur Bacchantes a furore, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.

Mænides victima ſunt Hecates, Diſs. 30. in Liv. num. 28.

Mæonas appellat Homerus Lydos, qui ſuppetias Troianis tulerunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 11.

Mæonius accipitur pro Lydio, Diſs. 45. in Anthol. n. 3.

a Mæoticâ palude ad Herculis columnas Pompeius mare a Piratis expurgavit, Diſs. 25. in Liv. n. 1.

Mæotim ultra habitare Hyperboreos Antiqui crediderunt, quum ignorarent, quid ibi eſſet, Diſs. 77. in Anthol. n. 13. quod falſum eſt, Diſs. 70. in Cic n. 1.

Mæotim paludem eſſe ſinum Oceani ſeptentrionalis multi dixerunt, & regiones omnes ſupra eam ignorabantur, Diſs. 77. in Anthol. n. 17. *Vide. Paludem Mæoticam.*

Mæro Byzantia, Diſs 65. in Anthol. n. 7.

Mæror magis naturalis eſt homini, quàm lætitia, Diſs. 39. in Thucyd. o. 7. 8. Diſs. 26. in Eurip. n. 1. 2.

Mævius poëta in pretio non erat, Diſs. 29. in Cic. n. 11.

Magadis cithara viginti chordarum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Magadis tibia, Diſs. 60. in Anthol. n. 7.

Magi Perſarum philoſophi fuerunt, Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4.

Magicas artes in Eclipſibus Lunæ pertimeſcebant Veteres, Diſs. 50. in Thucyd. n. 7.

Magicis carminibus Lunam e Cœlo deduci cur dixerint poëtæ, Diſs. 10. in Thucyd. o. 7.

Magis utebantur Perſæ, & Aſſyrij ad ſacra colenda, Diſs. 69. in Anthol. n. 3. *Vide. Magorum.*

Magiſter optimus dicendi eſt ſtylus, Diſs. 86. in Cic. n. 8.

Magiſter Olympi Marſyas fuit, Diſs. 62. in Anthol. n. 7.

Magiſter Socratis Archelaus, Diſs. 67. in Cic. num. 4. *Vide. Magiſtri.*

Ma-

Magiſtrâ naturâ animalia didicerunt omnia, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2.
Magiſtratibus ereandis locus dicebatur ſepta, & ovilia, Diſs. 30. in Liv. n. 22.
Magiſtratibus ituris in provincias ſenatus exemplum Scævolæ proponebat, Diſs. 27. in Cic. num. 1.
Magiſtratum quatuor menſes plus quòd Epaminondas tenuiſſet in iudicium vocatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 21.
Magiſtratum petere maturiùs licebat ijs, qui plures liberos habebant, Diſs. 25. in Anthol. num. 1.
Magiſtratum ineuntes Ephori ſervis bellum indicebant, ut eos impune occidere liceret, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Magiſtratum inituri an auguria captarent, Diſs. 19. in Liv. n. 9.
Magiſtratum ineuntes velato capite augures ſtatuebant, Diſs. 19. in Liv. n. 15.
Magiſtratum interdum ſignificant purpura, faſces, ſecures, Diſs. 22. in Liv. n. 11.
Magiſtratum qui non gerebat, triumphare non poterat, licet bellum confeciſſet, Diſs. 24. in Liv. n. 13. Diſs. 25. in Liv. n. 1. 3.
Magiſtratum licet non gereret, Pompeius triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 5
Magiſtratum quum Conſules iniſſent, in Albano monte ſacrum faciebant, cui intererant omnes populi Latini, & ideo dies illius Feriæ Latinæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Magiſtratum gerebat Metrodorus, a quo nec ad Regem appellatio dabatur, Diſs. 64. in Cic. num. 5.
Magiſtratum quibus artibus peterent Romani, Diſs. 88. 89. in Cic. per. tot.
Magiſtratum non petenti Phocioni populus ultro detulit; ſecus Romani Catoni, Diſs. 88. in Cic. n. 5.
Magiſtratum petentes quare tunicâ non uterentur, Diſs. 89. in Cic. n. 2.
per Magiſtratum aliquem candidati nomen apud populum profiteri debebant, Diſs. 89. in Cic. num. 3.
Magiſtratum deſiderant plebeij alimenta conſequuti, Diſs 43. in Thucyd. n. 2.
Magiſtratus cicadas aureas geſtabant apud Athenienſes, Diſs. 4. in Thucyd. n. 7.
Magiſtratus curules qui adipiſcebantur, imagines Maiorum conſequi dicebantur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 1.
Magiſtratus petere non poterat Flamen Dialis, Diſs. 22. in Liv. n. 5.
Magiſtratus ſoli obtinebant ex lege Solonis, qui cenſum habebant, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8.
Magiſtratus qua formulâ ſenatum dimitterent, Diſs. 58. in Thucyd n. 4.
Magiſtratus geſſit Sophocles, Diſs. 3. in Eurip. num. 10.
Magiſtratus admonuit Phocion, quum ad mortem duceretur, ut coërcerent cuiuſdam improbi hominis petulantiam, Diſs. 9. in Eurip. n. 5. Diſs. 23. in Eurip. n. 6.
Magiſtratus qua ætate petere liceret, Diſs. 20. in Eurip. n. 3.
Magiſtratus quum gererent Romani, quos ſumptus facerent, Diſs. 3. in Liv n 5.
Magiſtratus omnes exceptis Tribunis parebant Conſulibus, Diſs. 10. in Liv. n. 5.
Magiſtratus populus creabat, Diſs. 10. in Liv. num. 7.
Magiſtratus minores niſi in provincijs nullum habebant Lictorem, Diſs. 22. in Liv. n. 3.
Magiſtratus maiores dumtaxat ſellâ curuli utebantur, Diſs. 22. in Liv. n. 5. 15.
Magiſtratus non omnes ſecures habebant, Diſs. 22. in Liv. n. 5.
Magiſtratus triumphanti obviam procedebant ad portam uſque Capenam, Diſs. 25. in Liv. num. 15.
Magiſtratus convivio excipiebat triumphans in Capitolio, Diſs. 29. in Liv. n. 6.
Magiſtratus, aut ſacerdotes quaſdam ferias indicebant, quæ conceptivæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 19.
Magiſtratus petendi tempus erat trinundinum, Diſs. 30. in Liv. n. 20.
Magiſtratus creabantur diebus Comitialibus, Diſs. 30. in Liv. n. 22.
Magiſtratus ſuſcipiebantur Martio menſe ante bellum Punicum; poſt, menſe Ianuario, Diſs. 30. in Liv. n. 31. 62.
Magiſtratus antequam peteret Cicero, bellum Marij, & Syllæ exarſit, Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Magiſtratus, qui in tribunali ſententiam ferebant, Diſs. 29. in Cic. n. 7.
Magiſtratus nullus creatus eſt, quum Decemviri Remp: adminiſtrarent, Diſs. 77. in Cic. num. 6.
Magiſtratus inter duos biennium intercedere oportebat, Diſ. 89. in Cic. n. 4.
Magiſtratuum ſervi publici erant Brutiani, quòd ad Hannibalem primi defeciſſent, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.
Magiſtratuum acquiſitio non conciliat veros amicos, Diſs. 79. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Magiſtratuum ſuffragia fabis ferebantur; ideo ambitionem vitandam cenſent Pythagorici, quum abſtinendum fabis eſſe præcipiunt, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.
Magiſtratuum creandorum ius Tiberius a populo ad ſenatum tranſtulit, Diſs. 88. in Cic. num. 6.
ſine. Magiſtratuum conceſſu verba facere ad populum non licebat, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
Magiſtri ſtultorum ſunt animi ſapientium poſt mortem ex Stoicorum ſententiâ, Diſs. 19. in Eurip. n. 1.
Magiſtri aliorum eſſe diſcipulos Carneadis non recuſabant, Diſs. 63. in Cic. n. 6.
Magiſtri dicendi ſe cotibus comparabant, Diſs. 79. in Cic. n. 5.
Magiſtri dicendi quos appellabant locos communes, & quas Theſes, Diſs. 84. in Cic. n. 7. Diſs. 85. in Cic. n. 6. *Vide, Rhetores.*
Magiſtris mercedes exolvebant Diſcipuli in Quinquatribus, Diſs. 30. in Liv. n. 39.
ex Magiſtro ludi natus eſt Æſchines, Diſs. 11. in Cic. n. 2.
Magiſtro nullo uſus eſt primus homo ad artes vi-

vitæ neceſſarias diſcendas, Diſs. 30. in Cic. num. 3.
Magiſtrorum adulatione Reges artes non diſcere dicebat Carneades, præter equitandi artem, Diſs. 63. in Cic. n. 9.
Magiſtros palæſtris non præficiebant Lacedæmonij, ut eſſet virium, non artis certamen, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. Diſs. 16. in Thucyd. n. 6.
Magiſtros aliorum eſſe diſcipulos Athenienſium dixit Iſocrates, Diſs. 64. in Cic. n. 2. *Vide. Doctor. Præceptor.*
Magiſtrum caſum in multis habuerunt homines, Diſs. 6. in Thucyd. n. 6. 7. 8.
Magiſtrum officij malum vocat Cicero timorem, Diſs. 12. in Thucyd. n. 8.
Magiſtrum, qui Faliſcos prodiderat, Camillus ipſis tradidit, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6. Diſs. 24. in Liv. n. 10.
Magiſtrum ſcholæ Theophraſtum quomodo præfecerit Ariſtoteles, Diſs. 4. in Eurip. n. 3. Diſs. 41. in Cic. n. 3. *Vide. Magiſter.*
Magna Mater Veſta appellabatur, Diſs. 31. in Liv. n. 20. habebatur Terra, Diſs. 31. in Liv. num. 20. 31. *Vide. Magnarum. Magni. Magnus.*
Magna parvis accommodanda non ſunt, Diſs. 2. in Virg. n. 1.
Magnæ parti imperans univerſæ regioni imperare dicitur, Diſs. 17. in Virg. n. 4. 5.
Magnæ Græciæ Reſpublicas adminiſtrabant Pythagorei, Diſs. 9. in Cic. n. 13. & felices erant, Diſs. 43. in Cic. n. 4.
Magnæ Matris nomini Euripus ſacer erat, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Magnam aram Herculis complectebatur Roma a Romulo condita, Diſs. 23. in Liv. n. 8.
Magnanimitas Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. n. 12.
Magnarum rerum momenta ſæpenumero pendent a parvis initijs, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.
Magnentius interfectus eſt a Conſtantino Imperatore, qui tunc ſe æternum prædicavit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6. Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. Diſs. 1. in Liv. n. 5.
Magneſia ad Sipylum imperante Tiberio terræmotu vexata eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21.
Magni cognomen poſt Vrbem conditam ſoli Pompeio tributum eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 17.
Magni cognomen adeptus eſt Antiochus, Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Magni appellabantur Ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 3. 6.
Magni Dij appellabantur Penates, qui erant Iuppiter, Iuno, & Minerva, Diſs. 15. in Virg. n. 5. Diſs. 16. in Virg. n. 4. Diſs. 18. in Cic. n. 6. *Vide. Magna. Magnarum. Magnus.*
Magnificentia ſpectaculorum, Diſs. 10. in Anth. num. 10.
Magnificentia ſepulcrorum apud multas nationes, Diſs. 31. in Anthol. n. 1. 2.
Magnificentia Alcibiadis, Diſs. 37. in Thucyd. num. 8.
Magnificentia domorum Romanorum, Diſs. 2. in Liv. n. 10. & ſeqq.
Magnificentia balnearum, & thermarum, Diſs. 2. in Liv. n. 14.
Magnificentia ludorum Romanorum, Diſs. 2. in Liv. n. 7. 8. Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Magnificentiam publicam ſemper Populus Romanus adamavit, Diſs. 2. in Liv. n. 3. 5.
Magnitudine ſuâ laboravit Reſpublica Romana, Diſs. 1. in Liv. n. 1. & ſeqq Diſs. 4. in Liv. num. 4. 5. 7.
Magnitudine imbrium coacti ſunt Arcades Peloponeſum relinquere, Diſs. 15. in Liv. n. 5.
Magnitudinem appellatione imparis Græci ſignificant, Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Magnitudo Indicarum arundinum ea eſt, ut in eis navigari poſſit, Diſs. 76. in Anthol. n. 5.
Magnitudo corporis Herculis quomodo deprehenſa ſit a Pythagora, Diſs. 6. in Anthol. num. 16.
Magnitudo Principis exprimitur fingendo eum cogitantem, non metiendo, Diſs. 17. in Anthol. n. 8.
Magnitudo Aſiæ, Diſs. 33. in Anthol. n. 2.
Magnitudo Syracuſarum cum nullâ Græciæ urbe comparari poterat, Diſs. 33. in Thucyd. n. 16
Magnitudo ſpatij deprehendi non poteſt ex circuitu, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Magnitudo areæ trianguli deprehenditur cognitis tribus trianguli lateribus, Diſs. 33. in Thucyd. n. 8.
Magnitudo Cyclopis ex digito repræſentabatur a Timanthe, Diſs. 1. in Eurip. n. 8.
Magnitudo navis Ptolemæi, Diſs. 14. in Eurip. num. 2.
Magnitudo rerum geſtarum potentiam civibus parit, quæ libertati gravis, & æquabilitati, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Magnitudo Romæ, Diſs. 23. in Liv. n. 8. 9. 11. 12.
Magnitudo Circi maximi a Cæſare ædificati, Diſs. 29. in Cic. n. 6.
Magnitudo Siciliæ ignorabatur ab Athenienſibus Diſs. 2. in Thucyd. n. 10.
Magnitudo Siciliæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Magnitudo Antæi quanta eſſet, Diſs. 7. in Anthol. n. 5.
Magnus annus quid ſit apud Aegyptios, & quid maximus, Diſs. 30. in Liv. n. 72. quid apud diverſos philoſophos magnus annus, Diſs. 30. in Liv. n. 75. & ſeqq. *Vide. Magna. Magni.*
Mago Carthaginienſis vino prorſus abſtinebat, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.
Magorum hortatu Xerxes incendit templa Græcorum, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Magorum tyrannide ſublatâ Darius Regnum Perſarum occupavit, cui ſucceſſit Xerxes, Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.
Magorum princeps Zoroaſter leges Bactrianis condidit, Diſs. 14. in Cic. n. 1. *Vide. Magi.*
Magus Rex Perſarum ſeptem menſes regnavit, Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Maia Mercurij mater nomen dedit Maio menſi, Diſs. 30. in Liv. n. 36. 43.
Maia eadem, ac Terra, vel Maieſta uxor Vulcani, Diſs. 30. in Liv. n. 43.
Maia eſt Bona Dea, cui ſacrificabatur ſus prægnans, Diſs. 38. in Anthol. n. 8.

Ma-

Maia una ex Pleiadibus, Diſs. 65. in Anthol. num. 9.

Maieſta Vulcani uxor, Diſs. 30. in Liv. n. 43

Maieſtas ineſt comis, & barbæ, Diſs. 11 in Anthol. n. 5. 6.

Maieſtatem Imperij Inſignibus Romulus dum auxit, prudentior fecit, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in. Liv. n. 50. 54.

Maieſtatem orationi addit oris hiatus, Diſs. 6. in Eurip. num. 14. Diſs. 54. in Virg. n. 5. & Periphraſis, ſeu circuitio, Diſs. 7. in Virg. n. 4. & ſeqq. & litterarum colliſio, & copula *Et*, Diſs. 14. in Virg. n. 5.

Maieſtatem Regum primus Romulus in Europâ conſtituit, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Maio menſe quare non ſatis auſpicatum diceretur nuptias celebrare, Diſs. 30. in Liv. n. 43.

Maio menſe celebrabantur Vulcanalia, & Auguſto menſe, Diſs. 30. in Liv. n. 49. *Vide. Maium.*

Maior morbus appellatur Epilepſia, Diſs. 30. in Liv. n. 24.

Maior ſexagenario uxorem nonniſi quinquagenariam ducere poterat, Diſs. 25. in Anth. n. 2.

Maiores hoſtiæ quæ dicantur à Livio, Diſs. 43. in Virg. n. 5.

Maiores natu an denominaverint Maium, Diſs. 30. in Liv. n. 43. 46.

Maium Commodus appellavit Lucium, Diſs. 30. in Liv. n. 68. *Vide. Maio. Maius.*

Maiuma obſceni ludi ſunt, Diſs. 31. in Virg. n. 5.

Maius menſis a Maiâ Mercurij matre eſt appellatus, Diſs. 30. in Liv. n. 36. 43.

Maius unde appellatus ſit, Diſs. 30. in Liv. num. 43. 46. *Vide. Maio. Maium.*

Maius Deus Iuppiter a Tuſculanis appellabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 43.

Mala mollia petere lites ut ſignificarent; pinxerant Marſyam in templo Concordiæ, Diſs. 61. in Anthol. n. 8. *Vide. Mali.*

Mala quæ pariat navigatio, Diſs. 76. in Anthol. n. 9. 12. 13.

Mala tria habere fingitur Hercules, quæ tres animi virtutes ſignificant, Diſs. 8. in Anthol. n. 3.

Mala ebrietatis, Diſs. 14. in Anthol. n. 7 Diſs. 65. in Anthol. n. 26. & ſeqq.

Mala omnia terris immiſit Pandora, eo quod Prometheus hominem e cretâ efformatum igne Solis animaverat, Diſs. 15. in Anthol. n. 4.

Mala omnia hominibus peperit prima femina, Diſs. 15. in Anthol. n. 5.

Mala uxoris, Diſs. 55. in Anthol. n. 1. 11.

Mala mixta ſunt bonis, Diſs. 6. in Anthol. n. 18. Diſs. 17. in Anthol. n. 8. Diſs. 41. in Anthol. num. 5. Diſs. 17. in Thucyd. n. 6. Diſs. 35. in Thucyd. n. 1.

Mala cum Medullâ camelinâ guſtabant Perſæ, antequam matrimonio iungerentur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Mala parium Deus vertit in bonum univerſi, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.

Mala, quæ parit avaritia, Diſs. 12. in Eurip. n. 5.

Malæ fortunæ ara Exquilijs eſt conſtituta, Diſs. 57. in Anthol. n. 8. Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.

Malcandri, & Aſtartæ filium Iſis ut immortalitate donaret, in ignem coniecit, Diſs. 33. in Virg. n. 6.

Maleæ mare periculoſum, Diſs. 66. in Anthol. n. 2. & quare, Diſs. 66. in Anthol. n. 5.

Maleæ ſecunda ſyllaba corripitur, & producitur, Diſs. 66. in Anthol. n. 5.

Maleæ promontorium a Maleo dictum, Diſs. 66. in Anthol. n. 6.

Maledictis in Principes coniectis comœdia antiqua conſtabat, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Maledictis Deos inceſſunt ebrii, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.

Maledictis in philoſophos ſcatebat poëma Timonis, quod vocabatur ſilli, Diſs. 57. in Cic. n. 6.

Malevoli Periclem, & multos alios exagitarunt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Mali auctorem non eſſe Deum exiſtimavit Socrates, Plato, & Euripides, Diſs. 19. in Thucyd. n. 1. Diſs. 35. in Thucyd. n. 5. Diſs. 2. in Eurip. n. 7.

Mali, & boni poſt mortem ubi verſentur iuxta Stoicos, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 10.

Mali fidem non ſervant amicis in adverſis, Diſs. 12. in Eurip. n. 1.

Mali aliquid ut admiſcerent, precatus eſt Deos Philippus, quū tres lætiſſimos nuncios accepiſſet, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.

Mali ſi non ſint deterioris conditionis, quam boni, civitatus non florent, Diſs. 20. in Eurip. n. 1.

Mali pœnis eſſent afficiendi, etiamſi Stellis cogentibus delinquerent, Diſs. 9. in Virg. n. 2.

Mali Genij qui eſſent; ex malis hominibus eos effici aliqui putaverunt, Diſs. 35. in Virg. n. 4. 5. 6.

Mali ominis verbis parcere iubebantur, quum iubebantur favere linguis, Diſs. 44. in Virg. n. 4.

Mali principium Arimanium adorabant Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. n. 9.

Malis fides non adhibetur, Diſs. 33. in Cic. n. 3.

Malis etiam rebus templa conſtituerunt Veteres, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9. *Vide. Mala. Malorum.*

Malis Genijs Aegyptij tribuebant Occidentem, Orientem verò bonis, Diſs. 7. in Eurip. n. 11.

Malleo percutiebantur victimæ maiores, Diſs. 45. in Virg. n. 3. 4.

Malli Indiæ popoli, apud quos Alexander in diſcrimen vitæ venit, Diſs. 28. in Anthol. n. 8.

Malo coronabantur victores in Pythijs, Diſs. 3. in Anthol. n. 9.

Malorum omnium auctorem Typhonem Aegyptij putabant, Diſs. 19. in Thucyd. n. 4. ſeu veriùs cupiditates, Diſs. 19. in Thucyd. n. 5.

Malorum omnium cauſa metus, & ſpes, Diſs. 42. in Thucyd. n. 1.

Malorum narratione afficitur animus, Diſs. 5. in Liv. n. 8.

Malorum multorum cauſam futuram Munichiam Athenienſibus prædixit Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.

Malos a bonis dignoſci deſiderabat Socrates, & Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.

Malos dimidiæ parti navium Thraſyllus detraxit, & ceteris alligavit, ut pauciores viderentur, Diſs. 9. in Liv. n. 9.

Malum magnum eſt magnus liber ex ſententia Callimachi, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.

Malum duobus digitis detinente Milone validiſſimi viri extorquere non potuerunt. *Diſs.* 15. in Anthol. n. 10.

Ma-

Malum imperare regioni auſtrinæ opinati ſunt Maniebæi, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Malum Cydonium Athenienſes guſtabant, antequam matrimonio iungerentur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Malum Navis Hieronis ubi repererit bubulcus, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.

Malum punicum natum eſſe e ſanguine Acdeſtis ferunt, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Malum ſummum eſſe iniuſtitiam exiſtimabat Socrates, Diſs. 55. in Cic. n. t.

Malum quod Lacedæmonij non didicerint ab Athenienſibus, eos indoctos eſſe dixit Spartanus, Diſs. 81. in Cic. n. 7.

Malum ſummum eſſe dolorem faſſus eſt Diogenes Babylonius dolore coactus; licet Stoicus fuiſſet, Diſs. 83. in Cic. n. 8.

Malus vir quum utile conſilium attuliſſet, idem virum bonum dicere coëgerunt Lacedæmonij, Diſs. 33. in Cie. n. 4.

Malus liber nullus eſt, ex quo nihil utilitatis percipiatur, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Mamertina vina in Siciliâ laudatiſſime, Diſs. 33. in Thucyd. n. e.

Mamertine dicta eſt Meſſane, Diſs. 54. in Thucyd. n. 3.

Mamme antiquo ſermone ſignificatur voce rumâ, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Mammas non præbuit Iſis filio Malcandri, quum illum nutriret, ſed digitum, Diſs. 33. in Virg. num. 6.

Mamurius febricavit multa ancilia ſimilia cœleſti clypeo; ideo in Saliari carmine Mamurij nomen canebatur, Diſs. 15. in Virg. n. 6.

Mamurre primus marmore operuit parietes, Diſs. 2. in Liv. n. 18.

Mancipia Ageſilaus nuda vendebat, ut appareret, quanto molliora eſſent Græcis, Diſs. 17. in Thucyd. n. 8.

Mancipia tanquam eſſent, bonorum expertes erant, qui labores iuvenibus præſcriptos apud Lacedæmonios recuſaſſent, Diſs. 54. in Anthol. n. 9.

Mancipia ætate confecta vendebat Cato; ideo reprehenditur, Diſs. 20. in Thucyd. n. 5.

Mancipijs veluti Regibus abuſus eſt Tigranes, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 83. in Cic. n. 5. *Vide. Servi.*

Mandane Cyri mater viſa ſibi vitem parere ſignificavit illum Aſiâ potiturum, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Mandanes filium regno ſpoliaturum Aſtyagem vates cecinerant, Diſs 10. in Virg. n. 4.

Mandonius, & Indibilis e Carthaginenſibus ad Scipionem deficientes, quomodo proditionem excuſent, Diſs. 50. in Thucyd n. 3.

Mane Deos tibijs quotidie ſalutabant, Diſs. 60. in Anthol. n. 10.

Mane ſurgentem ſe admoneri voluit Philippus hominem eſſe, Diſs. 78. in Anthol. n. 2.

Manes ubi verſentur iuxta Stoicos, Diſs. 9. in Eurip. n. 3.

Manes aluntur vaporibus fluminum iuxta Stoicos, Diis. 10. in Eurip. n. 2.

Manes vehi per paludem ſtygiam unde Antiqui commenti ſint, Diſs. 83. in Anthol. n. 3.

Manes auctor ſectæ Manichæorum, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Manes inſepultorum errare, nec quieſcere poſſe credebant Veteres, Diſs. 24. in Thucyd. num. 2.

Manes adhibebantur ad vaticinia, unde *νεκυομαντία* extitit, quam Appius factitavit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8.

Manes pater Cotyos filius Iovis, Diſs. 4. in Virg. n. 3.

Manes etiam ab Antiquis Dij appellabantur, Diſs. 36. in Virg. n. 4.

Manibus cavis aquam bibentem puerum quum vidit Diogenes, abiecit poculum, Diſs. 84. in Anthol. n. 17. *Vide. Manu. Manus.*

Manibus loqui pantomimum dixit Demetrius philoſophus, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.

Manibus qui ſummis tantùm decertabant, Acrochiriſtæ appellabantur, Diſs. 6. in Anth. n. 17.

Manibus Auguſti panem reponens aquila, quem rapuerat, imperium portendit, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.

Manibus, & pedibus carentes cur ſtatuæ Mercurij, quæ Hermæ vocabantur, efformarentur, Diſs. 32. in Anthol. n. 10. Diſs. 46. in Thucyd. n. 5, 7. & cur quadratæ dicerentur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.

Manibus temperavit per annos ſexcentos plebs Romana, licet multas ſeditiones fecerit, Diſs. 4. in Liv. n. 2.

Manibus Cyri Sol ter elabi viſus triginta annos regni illius ſignificavit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Manibus conſertis quatuor Reges Tigrani aſtabant ius dicenti, qui ſervientium habitus abiectiſſimus habebatur, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Manibus foſſas, & Megara, ideſt ædes tribuerunt Priſci, Diſs. 19. in Liv. n. 6.

Manibus ſuis confecerat Hippias Eleus anulum, veſtem, calceos, Diſs. 28. in Cic. n. 7.

Manibus inferiæ mittebantur menſe Februerio, Diſs. 30. in Liv. n. 29.

Manibus Remi inſtituta ſunt menſe Maio Remuria, poſtea Lemurie dicta a Romulo, Diſs. 30. in Liv. n. 44. *Vide. Animæ. Mortui.*

Manichæi duo principia ponunt, alterum boni, alterum mali, & bonum ſeptentrioni, Occidenti, & Orienti imperare; malum verò auſtrinæ regioni, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Manichæi ex omnibus ſideribus Lunam, & Solem dumtaxat bono tribuunt, & eos deficere dicunt, quia vela ſibi obducunt, ne a Malo opprimantur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Manilium Aſtronomiæ imperitum fuiſſe quidam affirmant, Diſs. 46. in Cie. n. 7. Diſs. 71. in Cie n. 1.

Manilius Senator nullo doctore uſus omnibus diſciplinis inſtructus fuit, Diſs. 68. in Cic. n. 3. *Vide. Aulus Manilius.*

Manium Curium Samnitium legati invenerunt rapum coquentem, Diſs. 3. in Liv. n. 4.

Manlius poſtquam Gallogræciam ſubegit, tunc primùm Romani lectis æratis, & ſtragulis pretioſis uſi ſunt, Diſs. 3. in Liv. n. 4.

Manlius ad omnes portas caſtrorum milites op-

po·

Digitized by Google

poſuit Tuſcis, quod exitio ipſi fuit, Diſs. 9. in Liv. n. 3.
Manlius ut diſciplinam militarem ſtabiliret, filium interfecit, Diſs. 51. in Anthol. n. 2.
Manlius diſciplinam militarem corrupit, Diſs. 12. in Liv. n. 3.
Manlius e Capitolio deiectus eſt, quod a Gallis defenderat, & licet beneficijs alijs plebem ubligaſſet, Diſs. 12. in Liv. n. 8.
Mannum, & Tuiſtonem terrâ editos Deos Germani ſuos auctores ferebant, Diſs. 12. in Liv. num. 2.
Manſuefactis leonibus qoia uteretur, Carthaginienſes Hannonem ex urbe eiecerunt, Diſs. 22. in Anthol. n. 1.
Manſuetæ victimæ gratiores ſunt Dijs Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Manſuetudinis causâ ovis hoſtiarum maxima erat, Diſs. 43. in Virg. n. 5.
Manſuetudo ingeneratur tibiæ ſtudio, Diſs. 63. in Anthol. n. 5. 6.
Manſuetudo Lycurgi, Diſs. 54. in Anthol. n. 2.
Manſuetudo Periclis, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Mantineam prope in Arcadiâ Capuam Aeneam condidiſſe quidam traduut, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Mantinenſes contra Lacedæmonios concitavit Alcibiades, Diſs. 36. in Cic. n. 5.
Mantuanos inter Etruſcos recenſet Virgilius, Diſs. 4. in Virg. n. 4.
Manu dextrâ, & ſiniſtrâ pariter utentes milites laudandi ſunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.
Manu funem detinebat Statua Marſyæ in foro poſita ad deterrendos a calumnijs litigantes, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
Manu facem tenebant ſupplices apud Perſas, qoibus nihil denegabatur; ſed tamen puniebantur, Diſs. 69. in Anthol. n. 6.
Manu quòd ſibi victum quærerent Cyclopes, Strabo Gaſterochiras appellatos dicit, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9.
Manu tenere filium eius, cui ſupplicabant, & in foco ſedere ſolebant Moloſſi, Diſs. 25. in Thucyd. n. 5. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 9.
Manu dextrâ quare Gratias gerat Apollo, lævâ ſagittas, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Manu Pontifex maximus apprehendebat futurum Veſtalem, Diſs. 31. in Liv. n. 3.
Manum ſub veſte continebant Iovenes Lacedæmonij, Romani vero per annum tantum, Diſs. 54. in Anthol. n. 6.
in Manum mariti convenire dicebatur nupta per coëmptionem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 5. 6. Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.
Manum conſerere litigantes quando dicerentur, Diſs. 40. in Cic. n. 4. 6.
Manum expanſam oratoriæ facultati comparabat Zeno, dialecticæ verò pugnum, Diſs. 62. in Cic. n. 7. *Vide. Manus.*
Manumiſit Ovinius Martyr quinqoe millia ſervorum, & Melania octo millia, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.
Manumittere pædagogū Lex Ælia Sentia minori permittebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Manus levis cuiuſdam tonſoris apud Martialem Diſs 43. in Anthol n. 13.
Manus impuras habentes a myſterijs arcebantur, Diſs. 39 in Anthol. n. 12.
Manus, & pedes Dædalus ſtatuis addidit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7. Diſs. 13. in Eurip. 1. Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Manus oſculandas cui non præbuiſſet Marius, is interficiebatur, Diſs. 2. in Cic. n. 5. *Vide. Manu.*
Manuſcriptis in Gloſſis Iſidoros facetum, & eloquentem eundem ponit, Diſs. 27. in Cic. n. 5.
Mappâ albo colore irritabantur urſi, & leones, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Mappâ quare ſignum Circenſium daretur, Diſs. 20. in Cic. n. 13.
Marathoniâ in pugnâ qui ceciderunt, eodem loco ſepulti ſunt, non in ſepulturâ, in qua condi ſolebant defuncti in bello, Diſs. 22. in Thucyd. num. 5.
Marathoniâ victoriâ partâ Miltiades pictus eſt in Porticu Pœcile, Diſs. 20. in Eurip n. 12.
Marathoniâ in pugnâ a decem millibus Athenienſium trecenta millia Perſarum deleta ſunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 16. Diſs. 25. in Eurip. num. 18.
Marathoniam pugnam Græci omnibus alijs anteponebant, Diſs. 2. in Thucyd. n. 4. Diſs. 27. in Thucyd. n. 12. Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Marathonio Miltiadis trophæo ad gloriam excitatus eſt Themiſtocles, Diſs. 56. in Thucyd. num. 5.
Marathro ſerpentes utuntur ad amovendam oculorum caliginem, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Marcelli erant patroni Siciliæ, Diſs. 16. in Liv. n. 6.
Marcelli naves ſpeculo combuſſiſſe dicitur Archimedes, Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Marcello amiſſo Octavia perpetuò flevit, Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Marcello captis Syracuſis denegatus eſt triumphus, quia bellum non confeciſſet; at ille in Albano monte triumphavit, & ovans Urbem ingreſſus eſt, Diſs. 24. in Liv. n. 14. Diſs. 25. in Liv. n. 2.
Marcellum Siculi reum fecerunt impellentibus inimicis, Diſs. 25. in Liv. n. 2.
Marcellum Hannibal nunquam vicit, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Marcellus Virtuti, & Honori templum dicavit Diſs. 44. in Anthol. n. 1. Diſs. 57. in Anthol. n. 7. Diſs. 80. in Anthol. n. 7.
Marcellus in urbe ab Athenienſibus ſepultus non eſt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.
Marcellus captis Syracuſis pleraqoe ornamenta Romam tranſtulit, Diſs. 2. in Liv. n. 3.
Marcellus acerrimus cum Fabio cautiſſimo coniunctus fuit, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.
Marcellus, & Lævinus ambo acerrimi bellatores ſimul electi Rempublicam in ſummum diſcrimen adduxerunt, Diſs. 37. in Thucyd. num. 2. Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.
Marcellus etiam Syracuſis captis nonnihil moribus Romanorum offecit, Diſs. 12. in Liv. n. 4. Diſs. 24. in Liv. n. 14.
Marcellus Eprius ter millies ſeſtertium congeſſit, Diſs. 12. in Cic. n. 6.

Marciam uxorem Cato dedit Hortenſio, & viduam recepit, Diſs., 52. in Anthol. n. 5.
Marcius Rex primus Fortunæ templum dicavit, Diſs. 80. in Anthol. n. 7.
Marcius primus ab Oppido capto nomen accepit, Diſs. 20 in Eurip. n. 8.
Marcius Philippus. *Vide. Philippus.*
Marcomanni ſuperati ſunt ab Antonino Philoſopho, Diſs 85. in Anthol. n. 7. Italiam invaſeſerunt, Diſs. 4. in Liv. n. 7.
Marcus Antonius quum Athenienſes in matrimonium ipſi collocare dixiſſent Minervam, dotis nomine illis mille talenta imperavit, Diſs. 45. in Anthol. n. 7. Diſs. 78. in Anthol. n. 4. *Vide. Antonius.*
Marcus Antonius orator ius civile contempſit, Diſs. 17. in Cic. n. 5. eloquentiâ ſuâ mortem vitaverat, Diſs. 17. in Cic. n. 6. *Vide. Antonius.*
Marcus Fulvius Nobilior Faſtos condidit, Diſs. 51. in Liv. n. 2.
Marcus Fulvius Nobilior in ſuis caſtris habuit Ennium, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5. *Vide. Fulvius Nobilior.*
Marcus Æmylius *Vide. Æmylia.*
Marcus Livius Druſus. *Vide. Livius Druſus.*
Mardonio ſuperato lis inter Lacedæmonios, & Athenienſes orta eſt, quam Ariſtides ſedavit, perſuadens, ut eam communi Græcorum iudicio permitterent, Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Mardonio ſuperato Athenienſes muros Patriæ inſtaurare quòd ſiverint Lacedæmonij, accuſant eos Corinthii, Diſs. 56. in Thucyd. n. 1.
Mardonio ſuperato Pauſanias depravatus eſt, Diſs. 1. in Liv. n. 4.
Mardonium ſuperavit Themiſtocles, Diſs. 20. in Eurip. n. 17.
Mare inter Maleam promontorium Peloponeſi, & Cadiſcum Cretæ periculoſum; ut aliquando eius navigatio omiſſa fuerit, Diſs. 66. in Anthol. n. 2. 3.
Mare fecundiſſimum animantibus, Diſs. 20. in Anthol. n. 7. Diſs. 72. in Anthol. n. 6.
Mare doloſum eſt, Diſs. 76. in Anthol. n. 10.
in Mare ſe proijciebant Hyperborei, quum ſatias vitæ eos ceperat, Diſs. 77. in Anthol. n. 16. Diſs. 1. in Cic. n. 7.
Mare Caſpium eſſe Oceani ſeptemtrionalis ſinum multi dixerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 17. Diſs. 71. in Cic. n. 5.
Mare Caſpium eſſe ſinum ſcythici Oceani Veteres præter Ptolemæum crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. 9.
in Mare cadavera proijciebant Lotophagi, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Mare Lacrymam Saturni appellabant Pythagorici, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. Diſs. 30. in Virg. n. 2.
Mare ſignificat vox Θάλασσα, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.
Mare quot inſulas abſciderit a Continente, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9. 10. quot inſulas, & urbes abſorbuit, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 1.
Mare inter Europam, & Africam nullum erat, ſed diluvio, ac tempeſtate factum eſt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2. Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.
Mare fluctuante terram moveri exiſtimavit Thales, quæ tanquam navigium per mare feratur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4.
Mare terræmotus efficit; ideo regiones ipſi adiacentes terræmotibus laborant, Diſs. 7. in Anthol. n. 3. Diſs. 48. in Thucyd. n. 7. 34.
Mare terrã concutere exiſtimarunt Veteres, Diſs. 48. in Thucyd. n. 5.
Mare terræmotu ita elatum eſt, ut navigia ſuper muros urbis attollerentur, Diſ. 48. in Thuc. n. 20.
Mare intumeſcens nullo ſpirante vento ſignum terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
in Mare proiecit Polycrates de conſilio Amaſis gemmam pretioſiſſimam, ut imminens infortunium ob nimiam felicitatem evitaret, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Mare, & alia picta erant in quodam Peplo, Diſs. 25. in Eurip. n. 19.
in Mare quatuor Equos iaciebant nono quoque anno in honorẽ Neptuni, Diſs. 25. in Eurip. n. 4.
Mare habet vim maris, & feminæ, Diſs. 25. in Virg. n. 3.
Mare molibus includebatur, aut ſummovebatur deliciarum causâ, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Mare ſiculum optimas fert conchas, murænas flutas, ut pariter Carpathium, & Hiſpaniæ; Eoum optimos fert Scaros, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Mare adminiſtrans mens dicitur Neptunus, Diſs. 17. in Liv. n. 8.
Mare in proximum abijciebant Romani Parricidas cum ſimiâ, viperâ, & gallo gallinaceo, Diſs. 22. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 7. *Vide. Mari. Maris.*
Marem eſſe Solem Veteres putaverunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
Marem, & feminam eſſe unumquodque elementum Ægyptij exiſtimarunt, Diſs. 71. in Anth. n. 6.
Mares intereſſe non poterant ſacris Bonæ Deæ, & qui adeſſent, oculorum lumen amittebant, Diſs. 38. in Anthol. n. 2.
Mares infantes luſtrabãtur nono die apud Romanos, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29. apud Græcos quincto die, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Mares interdiu ſolùm ingredi templum Veſtæ poterant, non autem noctu, Diſs. 31. in Liv. n. 30. *Vide. Maribus. Maris. Maſcula.*
Margaritæ duæ Cleopatræ pluris ſexcenties ſextertium, æſtimatæ ſunt, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Margaritas eſſe feminis pro lictoribus dictum eſt matronarum Romanarum, Diſs 22. in Liv. n. 15.
Margaritas convivis abſorbendas dedit filius Aeſopi tragœdi, Diſs. 6. in Eurip. n. 19.
Margaritis conſtantem imaginem ſui tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.
Margites Homeri comœdiæ ſimilis, Diſs. 6. in Eurip. n. 1.
Mari interire Antiqui horrebant, & quare, Diſs. 65. in Anth. n. 12. & ſeqq. Diſs. 18. in Eurip. n. 7. 8.
Mari Erythræo nomen dedit Erythras Rex, Diſs. 13. in Eurip. n. 6.
Mari iter Africæ a quibuſdam altero die confectum eſt, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.
in Mari Inferos collocabant Antiqui, Diſs. 76. in Anthol. n. 14. & ſeqq.
Mari iter longiſſimum quàm breviſſimo temporis ſpatio confectum ſit, Diſs. 76. in Anthol. num. 7.

Ma-

Digitized by Google

Mari compedes iniecit Xerxes, Diſs. 78. in Anthol. n. 3.
Mari ſimilis eſt fortuna, & etiam diſſimilis, Diſs. 78. in Anthol. n. 1. Diſs. 9. in Liv. n. 11.
Mari ſe obrui patiebantur Germani, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.
Mari natus fingitur amor, Diſs. 13. in Anthol. num. 8.
Mari procreatos eſſe immanes ferebant poëtæ, Diſs. 7. in Anthol. n. 2. Diſs. 59. in Anthol. num. 5.
Mari emergens Venus picta ab Apelle omnes alias illius picturas ſuperavit, Diſs. 19. in Anthol. n. 1.
Mari ſimillimus eſt amor, Diſs. 19. in Anthol. num. 2.
Mari ſimilis videtur eſſe ignis, Diſs. 58. in Thucyd. n. 10.
Mari convenit impar numerus, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.
Mari occurens ſpiritus, quum retro ſedire non poſſit, terræmotum efficit iuxta aliquos, Diſs. 48. in Thucyd. n. 6. 21.
Mari quod plurimum poſſet filius Pompeij Magni, putabatur Neptuni filius, Diſs. 17. in Liv. num. 11.
Mari ut redderet, cavit Octavius, ſi quis Sextum cepiſſet, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Mari quomodo ſubmerſus fuerit Oſiris a Typhone, Diſs. 33. in Virh. n. 6.
Maria pedibus peragravit Xerxes, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Anthol. n. 2.
Maria infeſtantes Tyrrhenos ſubegit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 4. *Vide. Mare. Mari. Maris.*
Mariandyni quum ſe regere non poſſent, ſe Herscleotis pro ſervis dediderunt, Diſs. 20. in Thucyd. 2.
Maribus congruit numerus impar, & quare, Diſs 53. in Thucyd. n. 29 quare numerus novenarius, Diſs. 53. in Thucyd. num. 29. *Vide. Maris.*
Maribus Romani iris nomins imponabant nono die, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Maribus aſpici Sacra Bonæ Deæ nefas habebatur, Diſs. 38 in Anthol. num. 2. Diſs. 2. in Cic. num. 11.
Maricius Galliarum Deus haberi concupivit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.
Marij, & Syllæ bellum exarſit, antequàm Cicero magiſtratus peteret, Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Marij in funere vulneratus eſt Scævola a Caio Fimbria, Diſs. 17. in Cic. n. 3 *Vide. Mario.*
Marinâ aquâ muſtum miſcatus, quum vinum conficitur, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Marinæ belluæ vehebant Tritonem, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
Marini mores pro peſſimis accipiuntur, Diſs. 76. in Anthol. n. 12.
Marino monſtro devotam Andromedam liberavit Perſeus, & uxorem duxit, Diſs. 10. in Anthol. num. 3.
Mario devicto Sylla non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 12.
Mario devicto Sulpicius interemptus eſt, Diſs. 17. in Cic. n. 7.
Mario contra leges multos conſulatos Romani continuarunt, Diſs. 76. in Cic n. 8. *Vide. Marius.*
Maris ſpuma ex genitalibus Cœli orta procreavit Venerem, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc ſignificet, Diſs. 19. in Anthol. n. 5. & ſeqq. Diſs. 20. in Anthol. n. 1. & ſeqq. & n. 8.
Maris tempeſtas horribilis eſt, Diſs. 65. in Anthol. n. 12.
Maris tempeſtatem timere Cæſar vetuit gubernatorem ipſius felicitate fretum, Diſs. 80. in Anthol. n. 1
Maris æſtu bis exercitus Germanici conflictatus eſt, Diſs. 85. in Anthol. n. 8.
Maris pericula evaſerunt Iaſon, & Vlyſſes, quia initiati erant ſacris Deorum Samothracum, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Maris loco eſſe aerem, & ignem Ariſtoteles, & Cicero putaverunt, Diſs. 43. in Anthol. n. 5.
Maris, & feminæ vim habere terram Antiqui voluerunt, Diſs. 43. in Anthol. n. 7.
Maris aquâ luſtrationibus idonea, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Maris ſunitum edebat Puteus Athenis aquâ marinâ plenus propter certamen Neptuni cum Pallade, Diſs. 25. in Eurip. n. 3.
Maris fluctibus ablubantur aræ ita tamen, ut adire poſſent in luſtratione claſſium, Diſs. 53. in Thucyd. n. 17.
Maris æſtum ſepties die Euripus Euboicus reciprocet, an quoties impetus ventorum cogit, Diſs. 4. in Eurip. n. 1. 2.
Maris opportunitas divitem Carthaginem efficiebat, Diſs. 21. in Virg. n. 11.
Maris ſine operâ Iuno Vulcanum, & Martem genuit, Diſs. 15. in Anthol. n. 24. Diſs. 25. in Virg. num 2.
Maris, & feminæ legitimam coniunctionem inſtituit Cecrops, Diſs. 30. in Cic. n. 4. *Vide. Femina. Marem. Maribus. Maſculo. Vir.*
Mariti qui ab uxoribus mala paſſi ſunt, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.
Mariti quoad ærumnas Herculi comparantur apud Plautum, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Mariti apud Lacedæmonios clam ad uxores concubituri commeare debebant, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Mariti primùm eum uxore congredientes venerabantur Pertundam, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 49. in Thucyd. n. 11.
Mariti in manum convenire dicebatur nupta per coëmptionem, & in eius erat poteſtate, Diſs. 30 in Thucyd. n. 5. 6.
Mariti cineres abſorbuit Artemiſia, Diſs. 21. in Eurip. n. 16.
Mariti domum veniens nova nupta poſtridie ſacrificabat, Diſs. 30. in Liv. n. 13 *Vide. Maritis.*
Maritima loca maximè obnoxia terræmotibus, Diſs. 7. in Anthol. n. 3. Diſs. 48. in Thucyd. num. 7. 34.
Maritimarum rerum peritiâ nulla natio cum Pœnis poterat comparari, Diſs. 55. in Thucyd. num. 6. Diſs. 21. in Virg. n. 11.

Maritimarum rerum ſtudio quum ſeſe Athenienſes dediderunt, corrupti ſunt, Diſs. 21. in Virg. n. 14.

Maritimas, & terreſtres copias Perſarum eodem die delevit Cimon, Diſs. 20. in Eurip. n. 18. Diſs. 36. in Cic. n. 8.

Maritis defunctis ſimul eremabantur uxores Thracum, & Indorum, Diſs. 11. in Eurip. n. 13. Diſs. 17. in Eurip. n. 6.

Maritis multæ prærogativæ conceſſæ ſunt ab Auguſto, Diſs. 25. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

Marito licebat repudiare uxorem, quæ illo invito ſpectaculis interfuiſſet, Diſs. 10. in Anth. n. 12.

Marito mortuo viduis Auguſtus non conceſſit maiorem vacationem biennio, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.

Maritum ſenem iuvenem uxorem concedere iuniori ſancitum erat apud Lacedæmonios; quod etiam uſurpatum eſt apud Romanos, Diſs. 52. in Anthol. n. 4. 5.

Maritus cingulum ſponſæ ſolvebat, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12. *Vide. Mariti. Mulier. Nupta. Sponſa. Vir. Uxor.*

Marius quingenta, & octoginta millia Cimbrorum, & Teutonum cecidit, & cepit, Diſs. 85. in Anthol. n. 5. Diſs. 26. in Liv. n. 1.

Marius filiam ſacrificavit Diis averruncis, Diſs. 17 in Eurip n. 6.

Marius in conſulatu ſecondo primus aquilas dicavit, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.

Marius cum Catulo Cimbros per Noricum irrumpentes cecidit, Diſs. 19. in Anthol. n. 2.

Marius repreſſit, non domuit Germanos, Diſs. 85. in Anthol. n. 4.

Marius ſepties Conſul fuit, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.

Marius quare Syllam inſectatus fuerit; ſæviſſimus fuit, Diſs. 5. in Liv. n. 2. Diſs. 2. in Cic n. 5.

Marius milites ad interficiendum Antoninum miſto, Diſs. 17. in Cic. n. 6.

Marius uſu rei militaris peritiſſimus evaſit, Diſs. 80. in Cic. n. 5. *Vide. Marii. Mario.*

Marmore, quod Perſæ attulerant, ut trophæum ſtatuerent, Græci Nemeſim effinxerunt, Diſs. 18. in Eurip. n. 12

Marmore ima pars Scenæ Scauri, media e vitro facta erat, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Marmore parietes domorum Romæ operiebantur, & primus Mamurra operuit, Diſs. 2. in Liv. n. 11.

Marmore Luculleo columnæ duodequadragenûm pedum ſuſtinebant atrium Scauri, Diſs. 2. in Liv. n. 12.

ex Marmore etiam efformabantur trophæa, Diſs. 24. in Liv. n. 5.

Marmoreæ ſedes erant in ambulationibus, Diſs. 24. in Cic. n. 5.

Maro acerrimus delator, Diſs. 65. in Anthol. n. 18 Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.

Maroneum vinum Thraciæ laudatum, Diſs. 11. in Eurip. n. 7.

Mars quare Ἄρης vocetur a Græcis, Diſs. 56 in Anthol. n. 1.

Mars in Thraciâ domicilium collocaſſe dicitur, quia Thraces bellicoſi erant, Diſs. 9. in Anthol. n. 8. Diſs. 58. in Anthol. n. 3. Diſs. 11. in Eurip. n. 12. Diſs. 17. in Liv. n. 3.

Mars, & Hercules idem ſunt, Diſs. 9. in Anthol. n. 7. 8.

Mars ex quadam muliere, cuius extrema in ſerpentem deſinebant, Scytharum auctorem procreavit, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.

Mars idem, ac ſol, Diſs. 9. in Anthol. n. 7. Diſs. 36. in Anthol. n. 6. Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Mars Nino ſucceſſit, & Thurus antea eſt appellatus, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.

Mars quare ſaltator a Bycophrone vocetur, Diſs. 17. in Anthol. n. 4.

Mars, & Venus procrearunt Anterotem, Diſs. 19. in Anthol. n. 4.

Mars quo tempore conficiat ſuum curſum, Diſs. 30. in Liv. n. 70. *Vide. Martem. Martis.*

Marſi, & Pſylli ſerpentium morſibus medebantur, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.

Marſilius Ficinus inſtaurator philoſophiæ Platonicæ, verſus laſcivos, qui Platonis dicuntur, Ariſtippo tribuit, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.

Marſyæ ſtatua Romæ in foro poſita erat ad deterrendos litigantes a calumniis; & eadem de cauſà in templo Concordiæ, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.

Marſyæ fabula quid ſignificet, Diſs. 63. in Anthol. n. 1.

Marſyæ pater quis fuerit, Diſs. 62. in Anthol. num 6. 7.

Marſyæ diſcipulus fuit Olympus, Diſs. 62. in Anthol. n. 7.

Marſyas quomodo invenit tibias, Diſs. 61. in Anthol. n. 2. Diſs. 62. in Anthol. n. 1.

Marſyas ad certamen Apollinem provocavit, & victus punitus fuit, Diſs. 61. in Anthol. n. 3. 4. 5.

Marſyas erat temperans, indignus, quòd eo pacto puniretur, Cybelen dilexit, Diſs. 61. in Anth. n. 7.

Marſyas fuit inventor geminæ tibiæ, Diſs. 62. in Anthol. n. 1. 2. 7.

Marſyas flumẽ extitit ex cruore Marſyæ ab Apolline interfecti, Diſs. 61. in Anthol. n. 5.

Marſyas in flumen ſeſe proiecit iuxta Suidam, Diſs. 61. in Anthol. n 7.

Marſyas Harmoniam Phrygiam, Mixophrygiam & Mixolydiam invenit, Diſs. 5. in Cic. n. 5.

Martem, & Vulcanum Iuno genuit ſine operâ Maris, Diſs. 15. in Anthol. n. 24. Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Martem genuit Iuno; ideo ipſi arma conveniunt, Diſs. 26. in Virg. n. 1.

Martem ſuum conditorem Romani iure agnoſcunt, Diſs. 17. in Liv. n. 1. & Thraces, Diſs. 17. in Liv. n. 3.

Martem hero inimicum quare dicat Servus apud Plautum, quum videret herlies filios patris viventis bona dilapidare, Diſs. 18. in Liv. n. 1.

Marti etiam convenit muſica, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5.

Marti æquabatur Amilcar a Carthaginienſibus, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4.

Marti arietem, taurum, & hircum in luſtrationibus immolabant iuxta Dionyſium Halicarnaſſeum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.

Marti tribuitur currus, Diſs. 26. in Virg. n. 4.

Marti etiam fulmina tribuuntur, Diſs. 40. in Virg. num. 5.

Mar-

Marti ſacer eſt lupus; ideo fabulæ ferunt lupam nutriiſſe Romulum, & Remum, Diſs. 18. in Liv. n. 1.
Marti celebrabantur Equiria ludi, Diſs. 18. in Cic n. 5. *Vide. Mars. Martis.*
Martia Cremutij Cordi filia libros eius publicavit, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Martiâ concubinâ, quam Amazonis imagine pictam diligebat, Commodus Ianuarium appellavit Amazonium, Diſs. 30. in Liv n. 68.
Martialia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Martialis epigramma in ludos, quos Stella edidit, quum Domitianus triumphavit de Rege Decebalo, a quo cladem acceperat, Diſs. 29. in Liv. n. 10.
Martialis explicatur, Diſs. 22. in Liv. n. 2. Diſs. 20. in Cic. n. 3. 13. Diſs. 22. in Cic. num. 8. Diſs. 23. in Cic. num. 6. 8. Diſs. 29. in Cic n. 3. 5.
Martialis quibus extollar laudibus Ciceronem, Diſs. 43. in Cic. n. 6.
Martianus Capella de rethorica ſcripſit, Diſs. 46. in Cic. n. 6.
Martijs Calendis feminis dona mittebantur; ideo Iuvenalis femineas, & Martialis ſaturnalia feminarum vocant, Diſs. 30. in Liv. n. 37.
Martio in campo cadavera comburebantur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3.
in Martio Campo locus tabulatis concluſus, in quem populus includebatur ad creandos magiſtratus, dicebatur ſepta, & ovilia, Diſs. 30. in Liv. n. 22.
Martio menſe ſuſcipiebantur magiſtratus ante bellum Punicum; Ignis novus in Aede Veſtæ accendebatur, Diſs. 30. in Liv. n. 31. *Vide. Martium.*
Martis adulterium cum Venere detexit Sol; ideo ipſa eius genus omne inſequuta eſt, Diſs. 57. in Anthol n. 1. Diſs 58. in Anthol. n. 2. Diſs. 28. in Virg. n. 2. Diſs. 32. in Virg. n. 2. quid ſignificet hæc fabula, Diſs. 58. in Anthol. n. 3. & ſeqq.
Martis, ſeu Herculis ſacerdotes erant Salij, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.
Martis ſtella retundit vim Iovis, alioquin homines eſſent immortales iuxta Iulium Firmicum, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.
Martis ſacris celebrandis Numa ſaltationē Saliorum inſtituit, Diſs. 18. in Anthol. n. 2.
Martis, & Bellonæ iuſſu Mercurius miſit pomum aureum, ex quo orta eſt lis inter Deas, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.
Martis globo præſt Baſſareus, Diſs. 47. in Anthol. num. 8.
Martis pro ſimulacro antiquitus apud Romanos erat haſta, Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Martis filius Romulus quare dicatur, Diſs. 17. in Liv. n. 11. Diſs. 32. in Virg. n. 2.
Martis templa extra urbem plerumque condebātur, Diſs. 25. in Liv. n. 54.
Martis ultoris templo ornabatur forum Auguſti, Diſs. 29. in Cic. n. 3. *Vide. Mars. Martem.*
Martium menſem gentes omnes Latij, & finitimæ habuerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 32.
Martium Athenienſes, quem Munichionē appellabant, Demetrionem a Demetrio appellarunt, Diſs. 30. in Liv. n. 66.
Martium Commodus Felicem appellavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Martius cur Lupus dicatur a Virgilio, Diſs. 18. in Liv. n. 1.
Martius *Vide. Lucius Martius. &c.*
Martius menſis erat initium anni Romuli, Diſs. 30. in Liv. num. 3. 31. 39. 54. *Vide. Martio.*
Martius audaciâ ſuâ in Hiſpaniâ aliquantulum erexerat Romanos afflictos duplici clade, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.
Martyr Ovinius manumiſit quinque millia ſervorum, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.
Maſcula vis aëris nomine Iovis, Iunonis autem feminea appellatur, Diſs. 68. in Anthol. num. 4.
Maſcula fortuna colebatur, Diſs. 57. in Anthol. num. 8.
Maſculum aërem, qui ventus eſt, & feminam, qui iners eſt, Aegyptij putabant, Diſs. 71. in Anthol. n. 6.
Maſiniſſa an ornamentis omnibus triumphi inſignitus ſit, Diſs. 25. in Liv. n. 50. & ſeqq.
Maſiniſſæ Scipio conſulatus inſignia tradidit, Diſs. 22. in Liv. n. 22.
Maſſagetarum Regina Tomyris optionem Cyro dedit, utrum in ſuâ regione bellum gerere vellet, an in Maſſagetarum regione, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9.
Maſſeſylorum Rex Syphax, quum copias ſuas recenſuiſſet, fiduciâ elatus rebellavit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 4.
Maſſilia in Galliâ a Græcis condita fuit, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Maſſilienſium civitas quum undique ferocibus gentibus cingeretur, ſemper diſciplinam conſervavit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8. Diſs. 56. in Thucyd. n. 10.
Maſtigophori dicebantur, qui plectebant Athletas, ſi quid peccatent, Diſs. 15. in Thucyd. n. 8.
Maſurium citat Plinius, qui tradit etiam curru triumphantes Myrto coronari, Diſs. 28. in Liv. n. 20
Matellam domino præbendi munus quidam ſervi habebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 17. *Vide. Matulam.*
Mater apud Latinos dicitur tam ea, quæ nutrit, quàm ea, quæ peperit; ſic apud Græcos eodem nomine ſcilicet τροφὸς ſignificatur, Diſs. 13. in Anthol. n. 2.
Mater ſtultitiæ habetur Venus, Diſs. 19. in Anthol. n. 6.
Mater omnium Deorum Rhea, ſeu Opis eadem eſt, ac Terra, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.
Mater Alexandri Magni Thyaſos celebrans ſerpentes contrectabat, Diſs. 46. in Anthol. num 6.
Mater Spartana filium e prœlio fugientem interfecit, Diſs. 51. in Anthol. n. 2. & Diſs. 52. in Anthol. n. 2.

Matrimæ quod eſſent, requirehatur, ut Veſtales capi poſſent, Diſs. 31. in Liv. n 4.
Metrimi, patrimique pueri, hoc eſt quorum pater, & meter adhuc viverent, facem novæ Nuptæ præſerebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6.
Matrimonia Cecrops primus inſtituit, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1. Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Matrimonis Athenis inventa ſunt, Diſs. 15. in Cic. n. 9. Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Matrimonij experti Dercyllidi non aſſorrexit, neque ceſſit adoleſcens Lacedæmonius, quia non genuiſſet, qui ſibi aſſurgeret, aut loco cederet, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.
Matrimonio Minervam Antonio iunxerũt Athenienſes, Diſs. 45. in Anthol. n. 7. Diſs. 78. in Anthol. n. 4.
Matrimonio feminæ, & viri perfecti efficiuntur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Matrimonio ſibi iunxit Danaën Polydectes, Diſs. 80. in Anthol. n. 2.
Matrimoniorum tria genera apud Romanos, Diſs. 30. in Thucyd. n. 4. & ſeqq.
Matrimonium grave eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 1.
Matrimonium Athenienſes filias Ariſtidis collocarunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 13.
Matrimonium Helenæ mortuo Paride expetebãt Deiphobus, & Helenus, Diſs. 24. in Liv. n. 5. *Vide. Nuptiæ.*
Matris a cæde abſolutus eſt Oreſtes, quia ulciſcendi patris cauſâ interfecerat, Diſs. 12. in Eurip. n. 5.
Matris interfectæ ſpeciem videre ſibi videbatur Nero, Diſs. 19 in Thucyd. n. 9.
Matris a complexu nova Nupta violenter rapiebatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1. Diſs. 30. in Thucyd. n. 9.
Matris in utero concubuerunt Iſis, & Oſiris, & Horus natus eſt, Diſs. 33. in Virg. n. 5.
Matris Deûm feſtum tertio die poſt ſaturnalia celebrabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 49.
Matris Magnæ numini erat ſacer Euripus, Diſs. 20. in Cic. num. 11. *Vide. Filia. Mater. Matre. Parentes.*
Matrona coronata deferabat novam Nuptam, Diſs. 30. in Thucyd n. 9.
Matronæ Calendis Martijs cenam ſervis apponebant, Diſs. 30. in Liv. n. 37. 39.
Matronæ Romanorum commodè ſaltare ſibi non indecorum ducebant, Diſs. 18. In Anth. n. 3.
Matronæ carpentis vehebantur, Diſs. 31. in Liv. num. 10.
Matronarum Romanarum dictum: *Margaritas feminis eſſe pro lictoribus*, Diſs. 22. in Liv. n. 11.
Matronas, & Virgines petentibus Gallis, ut excederent ex agro, Romani de conſilio Philotidis ancillæ miſerunt ancillas, quarum ope eos deleverunt, & Nonas Caprotinas inſtituerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Matronis præcipuè dona miſit Pyrrhus, nec ulla accepit, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Matulam poſcenti Paulo Servus anulum e digito detraxit, ne Tiberij imaginem obſcenis admoveret, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.
Matulas ſibi in caput impingentes quòd induxerit Aeſchylus reprehenditur, Diſs. 5. in Eurip. n. 7. *Vide. Matellam.*
Matureſcere non valuerunt fructus anno, quo Cæſar eſt interfectus, Diſs. 10. in Thucyd. n. 6.
Matuta, ſeu Leucothea appellata eſt Ino, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.
Matutinus ortus, & occaſus ſiderum qui ſit, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Mauors dicitur, quia magna vertat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 6.
Mauritaniâ volucres, & feræ ad veſcendum Metello Pio advehebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 9.
Mauſoleum ſepulcrum fuit ædificatum viro Mauſolo ab Artemiſiâ, Diſs. 21. in Eurip. n. 16.
Mauſoleum qua magnitudine eſſet, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Mauſoli Cariæ Reguli ſepulcrum eſt Mauſoleum, Diſs. 21. in Eurip. n. 16.
Maxima hoſtia quæ diceretur, Diſs. 43. in Virg. num. 5.
Maximam aram Hercules Jovi Inventori ſacravit, Diſs. 10. in Anthol. n. 22.
Maximi cognomen quibus datum, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Maximianus imperio ſeſe abdicavit, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Maximiliani ſunt carmina, quæ Cornelio Gallo tribuuntur, Diſs. 1. in Thucyd. n. 6.
Maximini interfecti forma populum Romanum ad miſericordiam movit, Diſs. 26. in Eurip. n. 9.
Maximus Planudes Anthologiæ Epigrammata collegit, Diſs. 1. in Anthol. n. 2.
Maximus Tyrius putabat Perſas adoraſſe ignem, quia ſit ſimulacrum Solis, & Stellarum, Diſs. 72. in Anthol. n. 2.
Maximus in præturâ filij quatuor millia pondo auri impendit, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Maximus nuncupatus eſt Valerius, eo quod plebem, quæ ad Anienem ſeceſſerat, reduxit, Diſs. 36. in Cic. n. 17. *Vide. Quintus Maximus.*
Medea, quum de forma contenderet cum Thetide, iudice Idomeneo victa proverbij de Cretenſibus mendacibus auctrix fuit, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.
Medea quum ab Ieſone perfidè tractata eſſet, cauſa fuit, ut omnes Theſſali perfidi haberentur, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.
Medea nupſit Achilli poſt mortem, Diſs. 17. in Eurip. n 3. Diſs. 23. in Eurip n. 2.
Medea docuit tingere capillos, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Medea rapta eſt e Graijs, Diſs. 15. in Eurip. n. 4.
Medeæ filios interfecere Corinthij, & mercede poëtas perpulerunt, ut crimen matri affingerent, Diſs. 6. in Virg. n. 5. Diſs. 34. in Virg. num. 5.
Medebantur morſibus ſerpentum Marſi, & Pſylli, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Medendi ratio inventa ab Aſclepiade medico, Diſs. 66. in Cic. n. 4. 5.
Medendi artem an teneret Cornelius Celſus, Diſs. 73. in Cic. n. 2.
Medi quo genere tubæ uterentur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 13.
Medi propter inopiam Perſarum ipſis imperarunt, Diſs. 11. in Eurip. n. 10.

Me-

Medicæ erant morbis mulierum medeutes, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6. *Vide. Medici.*

M edicæ artis peritus fuit Hercules, Diſs. 8. in Anthol n. 4. Bacchus, quia coronas ex hederâ primus excogitavit, Diſs. 35. in Anthol. n. 8.

Medicamenta quæ adhibent diverſa aoimalia, Diſs. 39. in Cic. n. 2.

Medicamentorum ſimplicium naturis exponendis anteponendus Dioſcorides Plinio, Diſs. 46. in Cic. n. 8.

Medicamentum, quo triſtitiam amoveret Helena, froſtra vino miſcuit, Diſs. 24. in Anthol. num. 2.

Medicamentum, quo quiſque convaleſcere poſſet, oſtendiſſe oraculum Æſculapij, teſtantur inſcriptiones, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Medicatas potiones damnavit Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Medicea Gentis liberalitate litteræ latinæ reſtitutæ ſunt, Diſs. 50. in Cic. o. 2.

Medici antiqui cenſebant ſanguinem non oportere mittere ante decimum quartum annum, Diſs. 7. in Anthol. n. 3.

Medici quotidie accedebant ab lectum, ubi poſita erat imago defuncti Imperatoris, & ſemper deterius habere ſe pronunciabant, Diſs. 24. in Anthol. n. 9.

Medici ſervi erant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Medici ſervi præferuntur notarijs. & alijs a Iuſtiniano, & quanti æſtimati ſint ab illo, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Medici quibus honoribus antiquitus afficiebantur, Diſs. 10. in Cic. n. 1. 2.

Medici inter corporis exercitationes recenſent geſtationes, Diſs. 22. in Cic. n. 3.

Medici impunè Reges necant, Diſs. 34. in Cic. num. 1.

Medicis Grammatici ſtultiores ſunt iuxta Athenæum, Diſs. 3. in Virg. n. 7.

Medicis Aegyptijs tantùm utebantur Reges Perſarum, poſtea Crotonienſes prætulerunt, Diſs. 14. in Cic. n. 7.

Medicis carent multæ nationes, Diſs. 81. in Cic. num. 6. *Vide. Medica. Medicorum.*

Medicina intemperantiæ labor, Diſs. 57. in Anthol n. 6.

Medicina telorum venenatorum herba, quam draco in ſomnis Alexandro oſtenderat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.

Medicinâ difficilior eſt ars oratoria, Diſs. 83. in Cic. n. 7.

Medicinæ, quam pleri que tribuunt Dijs, magnam partem ab animantibus homines acceperunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.

Medicinæ ocularis repertor Apollo, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.

Medicinæ ſingulas partes quis invenerit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.

Medicinæ causâ plura unguenta Hippocrates, & Dioſcorides recenſuerunt, Diſs. 34. in Anthol. n. 4.

Medicinæ, vel iuriſprudentiæ immaturè ſtudia ſuſcipiunt adoleſcentes præ nimiâ feſtinatione parentum, Diſs. 9. in Cic. n. 10.

Medicinam invenit Apis Aegyptius, Diſs. 9. in Thucyd. o. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 7.

Medicinam an invenerint Aegyptij, Diſs. 15. in Cic. n. 3.

Medicinam petebant a Dijs Veteres, quia credebant eos morbos immittere, Diſs. 38. in Thucyd. n. 2.

Medicinam Hippocrates didiciſſe dicitur a nonnullis ex tabellis templi Aeſculapij, Diſs. 38. in Thecyd. n. 3.

Medicinam auxerunt Pythagoras, Empedocles, & Democritus, Diſs. 5. in Cic. n. 6. Diſs. 43. in Cic. n. 3.

Medicinam nunquam feciſſe Cornelium Celſum quidam tradunt, Diſs 46. in Cic. n. 7.

Medicinam callebat Nicander Colophonius Diſs. 75. in Cic. n. 2.

Medicinam nuſquam non eſſe dixit Cornelius Celſus, Diſs. 81. in Cic. n. 6.

Medicinam Sextus Empiricus inter artes collocat, quæ plerumque finem aſſequuntur, Diſs. 83. in Cic. o. 6.

Medicorum quot genera eſſent, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Medicorum artem Imperatoribus imperare dixit Plinius, Diſs. 10. in Cic. n. 3.

Medicorum Aegyptiorum alius alij parti corporis medabatur, Diſs. 15. in Cic. n. 3.

Medicorum omnium placita repudiavit Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. n. 4. Diſs. 83. in Cic. num. 9.

Medicorum veterum placita omnia delevit Theſſalus, & Iatronicen ſe appellavit, Diſs. 83. in Cic. n. 9.

Medicum pollicentem ſe veneno ſublaturum Pyrrhum Fabricius indicavit Pyrrho, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6.

Medicus Menecrates liberatos a morbis Deorum habitu ſequi ſe volebat, & ſe Iovem appellari, Diſs. 41. in Thucyd. n 5.

Medicus Aſclepiades eloquentiſſimus ſponſionem cum fortunâ fecit ſe expertem morbi futurum, Diſs. 66. in Cic. n. 3. hominem elatum ſanavit; a Mithridate accerſitus ad eum proficiſci noluit, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Medicus primus Archagathus Romam venit anno quingenteſimo trigeſimo quinto ab Urbe conditâ, Diſs. 81. in Cic. n. 6. *Vide. Medica. Medicorum.*

Medimnus quot libras contineret, & quot menſuras varias, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Mediocres oratores, & cauſidici quare tolerentur, non verò poëtæ, & actores fabularum, Diſs. 91. in Cic. n. 4.

Mediocritas in philoſophiâ, & virtutibus non eſt laudanda, Diſs 44. in Cic. n. 1.

Mediocritatem efficere vitam beatam tradit Ariſtoteles, & Terentius, Diſs. 41. in Anthol. n. 2.

Mediocritatem divitiarum in civibus optimam eſſe traditur ab Euripide, Diſs. 1. in Eurip. num. 13.

Medioxumi Dei appellantur Genij, Diſs. 23. in Anthol. n. 8. Diſs. 17. in Liv. n. 7.

Mediterraneum Mare inter Europam, & Africam quomodo factum ſit, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2. Diſs. 48. in Thucyd. o. 22.

Me-

Medo ſermone *Spacocanem* ſiguiſicat, Diſs. 18. in Liv. n. 10.
Medullam albam qoare Sophocles vocet cerebrum, Diſs. 18. in Thucyd. o. 2.
Medollam camelinam, & mala goſtabanr Perſæ, antequam matrimonio iungerentur, Diſs. 30. in Thucyd. o. 3.
Medullam ſuada Cethegum vocavit Ennius, Diſs. 31. in Cic. n. 4
Meduſæ capite Atlas a Perſeo in mootem verſus eſt, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.
Meduſæ ab imagine appellatur Iconium civitas, Diſs. 10. in Anrbol. o. 4.
Meduſam Gorgonam interſecit Perſeus, cuius capite prolato hoſtes in lapidea convertebat, ex cuios ſanguine natus eſt Pegaſus, Diſs. 10. io Anthol. n. 3.
Megaclem reſtituit ab exilio Piſiſtratus, quòd victoriam Olympicam ipſi conceſſerat, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.
Megacles ſuaſit ſatellites Cylonis, ut venirent ad cauſam dicendam, qui filum teoentes, quod ad aram alligarant, veneruot, eo autem rupto interfecti, Diſs. 14. in Thucyd. n. 3.
Megaclides reprehendit poëtas, quod Herculem facianr bellicoſum, Diſs. 9. in Anthol. num. 2.
Megaclo qoomodo patrem mitiorem in oxorem effecerit, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg. o. 5.
Megaleſia qoare dicerentur ludi in bonorem Cybeles, ſeu Rbeæ, Diſs. 43. in Anthol. n. 2. Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Megaleſia ludi erant Circenſes, Diſs. 18. in Cic. num. 3.
Megapenthela Menelai filiom Homeros ad cyathos ſtatuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſa. 21. in Liv. n. 1.
Megara ideſt ædea, & foſſas manibos, & ſubterraneis nominibus triboeruot Priſci, Diſa. 19. in Liv. n. 6.
Megara in Siciliâ condidit Tbeocles, Diſa. 54. in Thucyd. n. 1.
Megaram nurum, & ſe ot interficiat priùs, quàm nepotes, orat Ampbitryo, Diſa. 24. in Eurip. num. 7.
Megarei, ſive Eriſtici philoſopbi ab Euclide Megarenſi appellati ſunr, Diſa. 56. in Cic. n. 2.
Megarenſes arcebantur ab omniboa oppidis, & portubus Athenienſiom; irritaverant Periclem rapiendo ancillas Aſpaſiæ ſcorti nobilia, Diſs. 12. in Thocyd. n. 6.
Megarenſiom ryrannua Theagenes filiam nuptui rradidit Cyloni, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2. Diſs. 15. in Thocyd. n. 1.
Megaſthenes, & Nearcboa Alexandri comitea multa de India fabulati ſonr, Diſs. 44. in Anthol. n. 13. Diſs. 2. in Tbocyd. n. 9.
Megiſtro femina belli Criſaici cauſa, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſa. 55. in Eurip. n. 5.
Mel afferebatur dono ſepultorum manibus, & quare, Diſs. 32. in Antbol. n. 2. 3.
Mel comedendum ad tuendam valetudinem iuxta Democritum, Diſs. 34. in Anibol. n. 3.
Mel io ore Platonis, & Pindari apes effingentes indicarunr eorum eloquentiam, Diſs. 58. in Liv. n. 8.
Mel Tullianom Symmachos eloquentiã Ciceronis vocat, Diſs. 49. in Cic. n. 8. *Vide. Mella.*
Melampodem avium linguam intellexiſſe fabulæ ferunt, Diſs. 38. in Cic. n. 3.
Melãpos Amythaonis filius an ſacra Cereris Eleuſiniæ inſtituerit, Diſs. 33. in Virg. n. 2.
Melancholici ſunt ingenio præſtanti, Diſs. 19. in Eurip. n. 17.
Melancridam ducem quum Lacedæmonij Cbijs mitterent, terræmotu impediti ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 5.
Melanem fluviom abſorbuit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.
Melania manomiſit octo millia ſervorum, Diſa. 20. in Thucyd. n. 9.
Melchinium, & Aqnilium vicit Mithridates, Diſs. 2. in. Cic. n. 3.
Melicerta, ſeu Palæmon immurtalitate a Neptuno Veneris precibus donatus eſt, & appellatus Portomnus, Diſs. 2. in Anthol. n. 3. in eius bonorem Iſthmici ludi fiebant, Diſs. 4. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Anthol. n. 2.
Melioopbagi aliqui populi Thraciæ dicti ſunt, quod panico victitarent, Diſs. 11. in Eurip. num. 6.
Melioris platanus celebratus a Statio, Diſa. 23. in Cic. n. 3.
Meliſander Mileſios poëta antiquus, Diſa. 33. in Virg. n. 3.
Meliſander ante Homerum floruit, & bellum Troianum celebravit, Diſs. 13 in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4.
Meliſſi filiæ aluerunt Iovem; ideo ab apibus nutritus dicitur, Diſs. 18. in Liv. n. 4. 10.
Melito, & Anyta permiſerunt Atbenienſes, ut Socratem in iudicium vocarent moti comœdia Ariſtophanis, alioquin in eos animaduerſuri eranr, Diſa. 3. in Eurip. n. 3.
Melitio uxor Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.
Melius frumento largiendo regnum affectavit, Diſs. 43. io Tbocyd. n. 5. Diſs. 12. in Liv. n. 8.
Mella Hyblæa in Siciliâ celebratiſſima a poëtis, Diſs. 33. in Tbucyd. n. 2. Diſa. 55. in Thucyd. num. 3.
Mella libabantur Cal. Iaouar. ut omen eſſent anni, qui nihil amari haberet, Diſs. 3u. in Liv. nom. 62.
Melle dulciora ſe vomere credebat paraſitis Dionyſius iunior, Diſs. 41. in Thucyd. o. 7.
Melle, & lacte capræ nutritus eſt Ioppiter a Curatibus, Diſs. 68. in Aothol. n. 1.
Melle dulciorem orationem Euripidis dicit Alexander Aetolus, Diſs. 4. in Eurip. n. 11.
Melle dulcior erat oratio Neſtoris, & Xenopbootis, Diſs. 41. in Cic. n. 4.
Melle apes Hieronem Syracuſanum aluerunt, & Iovem, ſeu veriùs Meliſſi filiæ, Diſs. 58. in Liv. n. 4. 10 *Vide. Mel.*
Mellis aſperi inſtar evaſit vinum Opimianum poſt longum tempus, Diſs. 64. in Anthol. n. 4.
Melophoti qui dicerentur, Diſs. 21. in Liv. o. 7.
Membra omnia Mundo rribuit oraculum redditum Nicocreunti, Diſs. 40. in Anthol. n. 7.

ſicut etiam aliqui philoſophi, Diſs. 40. in Anthol. n. 11.
Membra humana montibus tribuunt poëtæ, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.
Membra ſingula e terrâ procreata, & in hominis corpus coaluiſſe putarſit Empedocles, Parmenides, & Zeno Eleates, Diſs. 4. in Thucyd. num. 11.
Membra ſibi concidit Cleomenes furore correptus, quia Argivis confugientibus in lucum Argo Niobæ filio ſactum non pepercit, Diſs. 22. in Eurip. n. 10. *Vide. Membro.*
Membrana, in qua ſcripta erat Ilias Homeri, nuce concludebatur, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. Diſs. 2. in Virg. n. 1
Membro Mutuni inequitabant Virgines nuptutæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Membro triplici Priapus quare in feſto Pamyliorum circumferretur, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Membrorum ſingulorum victimæ particulæ comburebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 13.
Membrum virile quomodo in ſacris Cereris repræſentaretur, Diſs. 39. in Anthol. n. 4.
Membrum virile ab oraculo, & a Perſio appellatur pes, Diſs. 52. in Anthol. n. 6.
Membrũ virile in foco apparuit, a quo ut Virgo ſe iniri pateretur, oraculum Thetidis juſſit, Diſs. 13. in Liv. n. 5. *Vide. Membra.*
Memnon Rhodius auctor erat Darij ducibus, ut bellum traherent, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.
Memnon Auroræ filius comam Nilo conſecravit, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.
Memnon ex Aethiopiâ miſſus eſt in auxilium Trojanorum ab Aſſyriorum Rege, Diſs. 12. in Eurip. n. 11.
Memnone defuncto Darius ſtatuit ipſe decernere quum parum fideret ſuis ducibus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.
Memores compotores odio habentur iuxta proverbium, Diſs. 65. in Anthol. n. 16.
Memoria mortis ad hilaritatem excitate nos debet, Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 33. in Anthol. n. 4.
Memoriâ excidunt ægrotis interdum ea, quæ ſani geſſerunt, & convaleſcentibus, quæ ægri, & dormientibus, quæ vigilantes geſſerunt, Diſs. 83. in Anthol. n. 16. & quæ Infantes geſſimus, Diſs 83. in Anthol. n. 17.
Memoriâ lapſus Nicomachus Mercurium ſupra Venerem collocavit, Diſs. 71. in Cic. n. 6.
Memoriâ carmen poëtæ novum recitavit quidam, & ſuum eſſe dixit, Diſs. 87. in Cic. n. 7.
Memoria Cyri, qui omnium ſuorum militum nomina noverat, Diſs. 88. in Cic. n. 2.
Memoriæ filia eſt Muſa, vel ipſa memoria, Diſs. 19. in Virg. n. 10.
Memoriæ tenacitatem ut ſibi daret, Minervam orabant pueri in Qinquatribus, Diſs. 30. in Liv. n. 38.
Memoriæ mandandum eſſe Demoſthenem cenſet Quintilianus, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Memoriæ artem Simonides inveniſſe dicitur, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Memoriæ præſtantiâ Cato tribunatum militum petens Nomenclatorem non adhibuit, Diſs. 88. in Cic. n. 2.
Memoriam perpetuam extare inimicitiarum Veteres noluerunt, Diſs. 24. in Liv. n. 4.
Memoriam ſui propagare ſtudere debent, qui vitam laudabilem exegerunt, non qui vitijs obnoxij; hi enim hoc pacto infamiam ſibi comparant, Diſs. 30. in Liv. n. 69.
Memoriam patrum quod excedit, Cornelius Fronto antiquum exiſtimat, Diſs. 20. in Virg. num 2.
Memoriam veterũ iniuriarum non habituros iudices Athenis iurabant, Diſs. 26. in Cic. n. 6.
Menæchmus mathematicus, Diſs. 7. in Cic. n. 2.
Menalopus verſibus celebravit Opin, & Ecaërgen primas virgines, quæ in Delum dona tulerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Menander cum Philemone contendit, Diſs 72. in Cic. n. 5.
Menander citatur a D. Paulo, Diſs. 72. in Cic. num. 4.
Menander princeps novæ comœdiæ Euripidem ſequutũ ſe eſſe gloriatur, Diſs. 2. in Eurip. n. 10.
Mendacem Themiſtoclem dixerunt malevoli, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Mendacem appellat Livium Iohannes Annius, Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Mendaces Cretenſes, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. 2. Diſs. 14. in Thucyd. n. 5. Diſs. 7. in Liv. n. 4. & cur ſic habiti, Diſs. 67. in Anthol. n. 3.
Mendacia veris proxima dicunt poëtæ, Diſs. 34. in Virg. n. 6.
Mendacia regnant in Aulâ, Diſs. 64. in Cic. n. 6.
Mendax ſepulcrum dicitur cenotaphium, Diſs. 66. in Anthol. n. 6.
Mendeſij capras colebant, quia Pana Deum præcipuum cenſebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Mendici utebantur perâ, Diſs. 84 in Anth. n. 14.
Mendicorum vitam quidam laudarunt, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Mendicum lapidibus obruere perſuaſit Ephesios Apollonius Thyaneus cauſatus eſſe Dæmonem, qui civitatem peſte vexaret, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20.
Menecrates citharœdus locupletatus a Nerone, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.
Menecrates poëta, Diſs. 64. in Anthol. n. 1.
Menecrates eos, quos morbis liberaſſet, Deorum habitu ſe ſequi volebat, ſe verò Iovem appellari, Diſs. 41. in Thucyd n. 5.
Menecrates Xanthius apud Dionyſium Halicarnaſſeum refert Aeneam prodidiſſe Patriam, Diſs. 6. in Virg. n. 3.
Menecratem Epheſium Grammaticæ doctorem habuit Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 3.
Menedemũ poſtpoſuit Ariſtoteles Theophraſto, Diſs. 4. in Eurip. n. 3. Diſs. 41. in Cic. n. 3.
Menedemum philoſophum irridet Epicrates comicus, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Menedemum philoſophum audivit Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 3.
Menedemus orator Demoſthenem memoriæ mandaverat, Diſs. 86. in Cic. n. 7.
Menedemus poëta, Diſs. 73. in Anthol. n. 7.
Menelai filium Megapenthem ad cyathus ſtatuit Ho-

Homerus, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Menelai orationi cōparatur oratio Diogenis ſtoici, Diſs. 42. in Cic. n. 4.

Menalaidem platanum a Menelao conſitam celebrat Pauſanias, & fontem eiuſdem nominis, Diſs. 23. in Cic. n. 3.

Menelao Tyndarus exprobrat barbarum eſſe factum, quòd apud Barbaros diu verſatus ſit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6.

Menelao gratificantes Græci an bellum Troianum ſuſceperint, Diſs 15. in Eurip. n. 3. 4.

Menelao Homerus acutum genus orationis tribuit, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Menelao Helena inviolata reſtituta eſt a Proteo, Diſs, 16. in Eurip. n. 7. Diſs. 17. in Eurip. n. 4. Diſs. 34. in Virg. n. 3.

Menelao conſitam platanum celebrat Pauſanias, Diſs. 23. in Cic. n. 3.

Menelao eloquentiam tribuit Homerus, Diſs. 31. in Cic. n. 3.

Menelaus mollis bellator, & ideo eius domum ſplendidam luxu facit Homerus; idem quum vellet Helenam occidere, delinitus eſt, quòd nudas papilias oſtendiſſet, Diſs. 53. in Anthol. num. 4. 5.

Menelaus condidit Canopum; ideo Therapnus dicitur, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

Menelaus duos pueros Aegyptios immolavit ad impetrandos ventos, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.

Menenius Agrippa plebem a ſeceſſione revocavit, Diſs. 31. in Cic. n. 4.

Meneſtæ, & poſtea Peneſtæ quare appellati ſint Bœoti, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.

Menippus ſeruus fuit, a quo Varro ſatyras appellavit Menippeas, quia ad imitationem ſatyrarum illius factæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Menippus canis vocabatur, Diſs. 84. in Anth. n. 5.

Mens ebriorum in omne vitium facilè impellitur, Diſs 65. in Anthol. n. 26.

Mens athletarum nihil ſublime concipit, Diſs. 12. in Anthol. n. 7.

Mens antequam hebetetur, ſurgendum eſſe e convivio præcipit Iſocrates, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.

Mens Mundi eſt ignis iuxta Stoicos, & Hippocratem, Diſs. 37. in Anthol. n. 4.

Mens animi oculus dicitur, Diſs. 21. in Eurip. num. 9. 12. *Vide. Mente. Mentis.*

Mens corporis oculus, Diſs. 21. in Eurip. n. 9. 12

Mens civitatis eſt lex, Diſs. 79. in Cic. n. 8.

Menſa ſepulcris apponebatur, Diſs. 31. in Anthol n. 6.

Menſæ apponebant Macedones panem, quem gladio diſſectum ſponſa, ſponſuſque libarent, Diſ. 28. in Thucyd. n. 9.

Menſæ vaſa Samia apponebat Rex Agathocles, ut recordaretur patre figulo ſe natum, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.

Menſæ Siculæ celebres apud Auctores, Diſs. 33. in Thucyd. n. 4.

Menſæ opparæ Italorum reprehenduntur a Græcis, Diſs. 17. in Liv. n. 3.

Menſæ, quibus imponebantur ciſtæ ſuffragiorum, appellabantur Pontes, Diſs. 1. in Cic. n. 7.

Menſas Aethiopum cur accedere dicantur Dij ab Homero, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.

Menſas Reges inſtruere non indecorum erat apud Veteres, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 1. *Vide. Menſis.*

Menſe ſeptimo natus eſt Oſiris, & Bacchus, Diſs. 75. in. Anthol. n. 3.

Menſe novembri celebrabantur parva myſteria; Auguſto autem magna, Diſs. 39. in Anth. n. 10.

Menſe, neque anno parere Rheam precatus eſt Sol, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Menſe Aprili Roma ædificata eſt, Diſs. 23. in Liv. num. 1. 2.

Menſe decimotertio peperit quædam mulier, Diſs. 30. in Liv. n. 2.

Menſe ſeptembri ludi Romani edebantur, Diſs. 18. in Cic. 4. Diſs. 19. in Cic. n. 1.

Menſem ſeptembrem Germanicum nuncupari iuſſit Domitianus, Diſs. 29. in Anthol. n. 4.

Menſem Martium Munychionem nuncupatum Athenienſes Demetrionem a Demetrio appellaverunt, Diſs. 30. in Liv. n. 66.

Menſes quatuor plus magiſtratum quòd tenuit Epaminondas, in iudicium vocatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 21.

Menſes decem ſe ad certamen præparaſſe iurabant athletæ, Diſs. 2. in Anthol. n. 9.

Menſes in duodecim Aegyptij annum diviſerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Menſes ſeptem Magus regnavit, Diſs. 7. in Liv num. 6.

Menſes quot partum geſtent mulieres, Diſs. 30. in Liv. 1. 2.

Menſes, qui undetricenos, & qui tricenos ſingulos dies continerent ex Numæ conſtitutione, Diſs. 30. in Liv. n. 5. 8. quot dierum conſtituerit Cæſar, Diſs. 30. in Liv. n. 65.

Menſes Iunoni quare conſecrati eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 10.

Menſes duodecim ſignificabant aræ duodecim Iano dicatæ, Diſs. 30. in Liv. n. 58.

Menſes ſexdecim Cicero exilium pertulit, Diſs. 2. in Cic. n. 11.

Menſes integros Demoſthenes ſe exercebat, Diſs. 85. in Cic. n. 1.

Menſibus paucis Vitellius novies millies ſeſtertiûm profudit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10. Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Menſibus tribus Romani ducentasviginti naves ædificarunt, armarunt, & in mare deduxerunt, Diſs. 14. in Eurip. n. 9.

Menſibus alternis Conſules faſces habebant, Diſs. 22. in Liv. n. 7.

Menſibus paucis Arabiam univerſam ſubegiſſet Aelius Gallus, niſi perfidia Sylæi Regis Nabatæorum legati impedimento fuiſſet, Diſs. 21. in Virg. n. 10.

Menſibus tribus Pompeius piratas debellavit, nec triumphavit, Diſs 25. in Liv. n. 21.

Menſibus duodecim annum compoſuit Numa, Diſs. 30. in Liv. n. 1. 3. 54. decem Romulus, Diſs. 30. in Liv. n. 1. 54. aliqui putant etiam Romulum duodecim menſes conſtituiſſe, & dies trecentum ſexaginta anni, Diſs. 30. in Liv. num. 2. 30. 54.

Menſibus omnibus nomen mutare voluit Commodus, & a ſe appellare, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Menſis, an dies, quo Nemeæi ludi celebrabantur ſignificetur nomine Ἱερομηνία, Diſs. 6. in Anthol. n. 6.
Menſis Panemus eſt Iulius; Diſs. 6. in Anthol. n. 6.
Menſis Boëdromion eſt Auguſtus, Diſs. 6. in Anthol. n. 6.
Menſis Ianuarius propter imparem numerum dierum conſecratus erat Dijs ſuperis; Februarius verò Inferis propter parem numerum, Diſs. 30. in Liv. n. 8.
Menſis die quinto, vel ſeptimo quare exiſtāt Nonæ, & decimo tertio, vel decimo quinto Idus, Diſs. 30. in Liv. n. 9.
Menſis primum diem Græci ſuperis dicarunt, ſecundum Inferis, Diſs. 30. in Liv. n. 14.
Menſis comitialis, Diſs. 30. in Liv. n. 24.
Menſis ultimus anni Antiquis erat Februarius, Diſs. 30. in Liv. n. 29.
Menſis Elaphebolion a cervorum cæde nuncupatus eſt, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Menſis larvam Veteres apponebant, ut ſeſe ad hilaritatem excitarent, Diſs. 33. in Anthol. num. 5.
Menſis feralibus mortuorum apium dicatum erat, Diſs. 5. in Anthol. n. 5.
Menſis Deum adhibere, eſt illū invocare bibendo, Diſs. 65. in Anthol. n. 21.
Menſis ſecundis afferebantur unguenta, Diſs. 34. in Anthol. n. 6.
Menſis ferè ſemper adhibebantur cantores, præſtigiatores, cynædi, Diſs. 21. in Thucyd. nom. 8. 11.
Menſis apponebatur porcus plenus alijs animalibus; ideo troianus nuncupabatur, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Menſis conſumptis Troianos errores finituros oraculum reſponderat, & quomodo id adimpletum ſit, Diſs. 15. in Liv. n. 9. Diſs. 54. in Virg. n. 4. *Vide. Menſa.*
Menſium ultimum diem Athenienſes Demetriadem a Demetrio appellarunt, Diſs. 30. in Liv. num. 66.
Menſium tredecim erat annus apud Lanuvinos, Diſſ. 30. in Liv. n. 74.
Menſuræ genus pera, qua Aratores utebantur, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Menſuræ genus Cotyla tres Cyathos continens, Diſs. 33. in Anthol. n. 3.
Menſurarum varia genera, & quantum ſingula continerent, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.
Mente puros eſſe oportebat eos, qui Deorum opem implorabant, Diſs. 42. in Virg. n. 3.
Mentem Mundi puriſſimam eſſe Minervam putaverunt Veteres, Diſs. 47. in Anthol. n. 2.
Mentem vocabant Anaxagoram, Diſs. 21. in Thucyd. n. 2. Diſs. 48. in Thucyd. n. 15.
Mentes tyrannorum ſi recludantur, fore, ut aſpiciantur laniatus, dixit Plato, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.
Mentes adminiſtras ſummi Dei Veteres appellabant Deos, Diſs. 17. in Liv. n. 5. 8.
Mentes, quæ a Deo deſciverunt, Gigantes proceaſſe quidam exiſtimarunt, Diſs. 17. in Liv. num. 6.
Mentes, quas Angelos Chriſtiani vocant, corpus tenue habere quidam putarunt, Diſs. 17. in Liv. n. 6.
Mentes hominum cognoſci non poſſunt, Diſs. 19. in Virg. n. 8.
Mentes, quæ cœleſtes orbes movent, ſunt Iuppiter, Apollo, & Muſæ, Diſs. 18. in Anthol. num. 9.
Mentes adiuvabat Socrates, ut ſuos fetus parerent, Diſs. 57. in Cic. n. 1.
Menti, & Veritati aram Anaxagoras dedicavit, Diſs. 57. in Anthol. num. 7. *Vide. Mens. Mentis.*
Mentiri ſignificat verbum κρητίζειν, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. 2.
Mentis æternitati, & felicitati conſulendum, Diſs. 33. in Anthol. n. 6.
Mentis ecſtaſin parit tibia, Diſs. 63. in Anthol. num. 4.
Mentis expertes ſunt tibicines, Diſs. 63. in Anthol n. 5.
Mentis ſtabilitas ut ſignificetur, Mercurius quadrato ſaxo inſiſtens fingitur, Diſs. 81. in Anthol. n. 3.
Mentis beatæ felicitas conſiſtit in contemplatione, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.
Mentis noſtræ libertatem cum fato quomodo coniunxerint Stoici, Diſs. 11. in Virg. n. 4.
Mentis gaudia Deorum felicitatē efficiunt, Diſs. 27. in Virg. n. 7.
Mentis humanæ velocitas, Diſs. 28. in Cic. n. 7. *Vide. Mens. Mente.*
Mentum tangebant ſupplices, Diſs. 11. in Anthol. n. 6. Diſs. 26. in Thucyd. n. 2. Diſs. 22. in Eurip. n. 3.
Mentum, & barbam ſignificat vox γένειον, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs 22. in Eurip. n. 4.
Mercatores Seres quomodo merces venderent, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.
Mercatores nugarum vocat Stoicos Hermias comicus, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Mercatu in celebri quum multas res venales videret Socrates, quid dixerit, Diſs. 54. in Cic. n 7.
Mercede magnâ Pœnos victos Dionyſius dimiſit, Græcos verò ſine pretio, Diſs. 9. in Liv. num. 8.
Mercede licet doceret Apollonius; tamen quos videbat ineptos ad rhetoricen, ad aliam artem hortabatur, Diſs. 95. in Cic. n. 4.
Mercede corrupta Eriphyle Amphiaraum virum prodidit, Diſs. 55. in Anthol. n. 20.
Mercede poëtas induxerunt Corinthij, ut fingerent Medeam filios interfeciſſe, Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Mercedem diurnam mille denarios Roſcius accipiebat de publico, Diſs. 55. in Thucyd. num. 6. Diſs. 13. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Mercedem ſolvere negante Laomedonte Apollo Troianis peſtem immiſit, Diſs. 38. in Thucyd. num. 6.
Mercedem Diſcipuli magiſtris exolvebant in Quinquatribus, Diſs. 30. in Liv. n. 39.

Mer-

Mercedem centum talenta accepit Eraſiſtratus Antiocho ſanato, Diſs. 10 in Cic. n. 2.

Mercedem Eumenio rhetori ſexcena annua conſtituta fuerunt, Diſs. 12. in Cic. n. 7.

Mercedem accipiens Hyperides primò cauſas actitavit, Diſs. 76. in Cic. n. 5. *Vide. Merces.*

Mercedis loco alimenta lupi accipiunt, quòd prædam aſſeruent, Diſs. 38. in Cic. n. 5.

Mercenarios milites cum alijs urbibus coniunctos Carthago ſola ſuperavit, Diſs. 21. io Virg. num. 15.

Merces hiſtrionum appellabatur Lucar, Diſs. 6. in Eurip. n. 18.

Merces quomodo ex Ægæo in Mare Ionium per Iſthmum traijcerentur, Diſs. 66. in Anthol. num. 2.

Merces quomodo venderent Seres, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.

Merces, quæ Proxenetis dabatur, proxenetica dicitur, Diſr. 16 io Liv. n. 4.

Merces dialecticorum mina erat, Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Mercurij avus Atlas, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.

Mercurij ſtatuæ manibus, & pedibus carẽtes dicebantur Hermæ, & ſepulcris imponebantur, Diſs. 32. in Anthol. n. 10. cur quadratæ dicerentur, Diſs 46. in Thucyd. n. 4. 5.

Mercurij, & Minervæ ſtatuæ Hermathenæ vocabantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1. Diſs. 46. in Thucyd. n. 8.

Mercurij globo præeſt Bacchus Silenus, Diſs. 47. in Aothol. n. 8.

Mercurij ſimulacrum effinxerunt Aegyptij forma ſenis, & iuvenis, & quid hoc ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.

Mercurij ſtatuas detruncaſſe Alcibiades quomodo damnatus ſit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.

Mercurio palæſtræ, & omnes ludi dedicati erant, ideo ἐναγώνιος dicebatur, Diſs. 5. in Anthol. num. 3. Diſs. 16. in Thucyd. n. 7. Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.

Mercurio auream coronam dedicavit Xenocrates philoſophus, quam præmiom acceperat, quum in cungiorum feſto bibendo viciſſet, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Mercurio Gemini dicati ſunt, Diſs. 30. in Liv.

Mercurio efformando omne lignum idoneum eſt, non verò quodlibet ingenium poëſi, Diſs. 8. in Cic. n. 5.

Mercurium ſupra Venerem poſuit Nicomachus memoriâ lapſus, Diſs. 71. in Cic. n. 6.

Mercurius primam citharam e teſtudine fecit, Diſs. 59. in Anthol. n. 3.

Mercurius tibiam inveuit iuxta liquos, Diſs. 62. in Anthol. n. 3.

Mercurius ex teſtudine lyram confecit, & ſeptem chordis inſtruxit in honorem Pleiadum; & Apolloi eam concedere coactus eſt ob furtum boum, Diſs. 74. in Anthol. n. 5.

Mercurius fingitur inſiſtens ſaxo quadrato, Diſs. 81. in Anthol. n. 3. & cubi formâ, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. 5.

Mercurius animas ad Inferos deducebat, Diſs. 82. in Anthol. n. 3.

Mercurius tradidit Perſeo talaria, petaſum, & galeam, quam qui geſtabat conſpici non poterat, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.

Mercurius poſt Meſtrem Aegyptijs imperavit, Diſs. 7. in Anthol. n. 7.

Mercurius in nuptijs Pelei, & Thetidis iuſſu Martis, & Bellonæ, qui excluſi fuerant, miſit pomum aureum, unde lis orta eſt de pulchritudine inter Deas, Diſs. 19. in Anthol n. 3.

Mercurius a Samothracibus nũcupatur Caſmilus, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.

Mercurius quare dicatur interfeciſſe Argum, Diſs 40. in Anthol. n. 7.

Mercurius muſicam, palæſtram, litteras, geometriam invenit, Diſs 46. io Thucyd n 4.

Mercurius lucro præeſt; ideo cum crumenâ fingitur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Mercurius fuit inventor ignis iuxta Homerum, Diſs. 49. in Thucyd. n. 4.

Mercurius attulit Ledæ ovum editum a Nemeſi in anſerem converſâ, ex quo nata eſt Helena, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.

Mercurius quomodo effecerit, ut Rhea neque menſe, neque anno pareret, Diſs. 33. in Virg. num. 5.

Mercurius quo tempore conficiat ſuum curſum, Diſs. 30. in Liv. n. 70.

Meretricem Laidem habebat Ariſtippus, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.

Meretricem Demetrij Lamiam adorarunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 24.

Meretrices ſolæ apud Lacedæmonios aureis ornamentis uti poterant, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7.

Meretrices Latini lupas dicunt, & cum ijs rem habere *lupari*, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Meretrici Veneri ſacrificabant in Atticâ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.

Meretricio habitu in ſomnis apparuerunt Deæ Eleuſiniæ Nomenio philoſopho, quòd interpretari vellet ſacra Cereris, Diſs. 38. in Anthol. num. 6.

Meretricum dicta multa faceta refert Athenæus, Diſs. 27. in Cic n. 7.

Meretrix Phryne Thebas dirutas ſe reſtituram pollicita eſt, ſi inſcriptio apponeretur, Diſs. 77 in Cic. n. 3. *Vide. Scorta*

Mergi futuram tempeſtatem prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Meridianæ umbræ in ſolſtitio apud Arabes cadunt in meridiem, Diſs. 70 in Cic. n. 5.

Meridianas partes augures anticas eſſe voluerunt, Diſs 19. in Liv. n. 8. orantes dexteras, Diſs. 19. in Liv. n. 11.

Meridie exiſtente terræmotus contingunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 34.

Meridie nunquam templa ingrediebantur Aegyptij, Diſs. 19. in Liv. n. 12.

Meridiem Aegyptij cœleſtibus Dijs attributum cenſebant, Diſs. 19. in Liv. n. 12.

Meridiem eſſe partem dexteram Ariſtoteles tradit; Cleomenes verò ſiniſtram, Diſs. 59. in Liv. n. 13.

Me-

Meridiem, Septeotrionem, Ortum, & Occaſum illuſtrare Solem ſignificabat Ianus quadriceps, Diſs. 30. in Liv. n. 58.

Meriones laudatur, quòd ſaltare ſciret, Diſs. 18. in Anthol. n. 6.

Mero epoto vaticinabantur Sacerdotes Bacchi, apud Lygurios, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.

Meroën inſulam uſque Aethiopiam domuit Petronius, Diſs. 9. in Liv. n. 14.

Meroës Inſulæ accolæ barbarum quendam Deam colebant, Diſs. 23. in Virg. n. 6.

Merope una ex Pleiadibus, quæ Siſypho nupſit; ideo pudore latet, Diſs. 65. in Anthol. n. 9.

Merope Mater Hecubæ, Diſs. 7. in Eurip. n. 9. Diſs. 27. in Virg. n. 4.

Meropes quare homines a poëtis Græcis appellentur, Diſs 44. in Anth. n. 6. Diſs. 38. in Cic. n. 2.

Meropis filij tenuerunt unum ex novem principatibus Imperij Priami, Diſs 12. in Eurip. n. 10.

Merops, & Phoroneus templa Dijs primi conſtituerunt, & aras, Diſs. 19. in Liv. n. 4.

Meſſalæ in domo quũ Sextilij carmen in mortem Ciceronis recitaretur, illud audire non ſuſtinuit Aſinius Pollio, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.

Meſſalina in adulterio deprehenſa Vibidiam Veſtalem miſit ad virum, ut pœnam deprecaretur, Diſs. 31. in Liv. n. 12.

Meſſalina Claudio vivente nupſit alteri, quare ab eo interfecta eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.

Meſſalinæ Senatus honoris causâ conceſſit, ut Carpento uteretur, Diſs 31. in Liv. n. 10.

Meſſana dicebatur Zancle a falce, quam Saturnus ibi occultaverat; & Mamertina a Mamertinis, qui eam occuparunt, Diſs. 54. in Thucyd. n. 3.

Meſſana quomodo contigerit Creſphonti, Diſs. 49. in Anthol. n. 5.

Meſſanam captum iri vates cecinerant, niſi virgo ex Aegyptiâ gente immolaretur, Diſs. 10. in Virg. n 7.

Meſſenij tanquam ſervi erant Lacedæmoniorum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.

Meſſenij unam ex tribus partibus Peloponeſi tenuerunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.

Meſſenios Lacedæmonij Tyrtæi verſibus excitati devicerunt corrupto donis Ariſtocrate, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.

Meſſiæ columnæ a meſſibus, Diſs. 20. in Cic. n. 10.

Meſſis nomine ſignificatur æſtas, Diſs. 42. in Anthol. n. 2.

Meſſis ſignificat barbam, quum primùm tondetur, Diſs. 42. in Anthol. n. 3.

Meſtres Cami filius, Diſs. 7. in Anthol. n. 7.

Metæ erant obeliſci in fine ſtadij poſiti; ideo pro fine accipiuntur, Diſs. 10. in Anthol. n. 6. *Vide. Metam.*

Metalla omnia perrumpit Stygia aqua, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Metalla conſtant ex aqua, Diſs. 20. in Anthol. num. 9.

Metalla Cadmus primus invenit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Metallum Corinthium quomodo inventum, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.

Metam circumferri curru in certaminibus difficillimum erat, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.

Metam quare ſepties circuirent ſeiuges, Diſs. 20. in Cic. n. 14.

Metas inter ſpatium ſpina vocabatur, Diſs. 20. in Cic. n. 11. *Vide. Meta.*

Metelli tabulæ quum proferrentur, in quibus ipſe accuſabatur, iudices ora averterunt, Diſs. 33. in Cic. n. 3.

Metello Pio volucres, & feræ ad edendum ex Mauritaniâ, & ultimâ Africâ advehebantur, Diſs 3. in Liv. n. 9.

Metellus ſepulcro præceptoris Corvum appoſuit, unde iocus Ciceronis, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.

Metellus quum elatus eſt, ſexcenti lecti portabantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 8.

Metellus devicto Iogurthâ Numidicus eſt appellatus, Diſs. 20. in Eurip. n. 8. quum orationem de maritandis ordinibus haberet, non potuit negare matrimonia eſſe graviſſima, Diſs. 15. in Anthol. n. 1. Diſs. 25. in Anthol. n. 1.

Metellus quia Cretam ſubegit, Creticus eſt appellatus, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.

Metellus appellatus eſt Pius, Diſs. 20. in Eurip. num. 9.

Metellus ſenex cum Pompeio adoleſcente electus fuit; & Anus ioco appellabatur a Sertorio, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.

Metendi, & arandi tempus oſtendunt Pleiades ortu, & occaſu ſuo, Diſs. 65. in Anthol. n. 4.

Metia porta eadem fortaſſe, ac Libitinenſis, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3.

Metiendo longum exprimi hominem, non magnum dixit Pylades, Diſs. 17. in Anthol. n. 8.

Metiri ſolent hiſtorici regiones navium curſu, Diſs. 33 in Thucyd. n. 6. 8.

Metiri pulicum ſaltus Socratem dixit Ariſtophanes irridens, Diſs. 44. in Cic. n. 7.

Metium Tullus duabus quadrigis alligatum diſtraxit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.

Metius æquum cenſet metropolim ijſdem honoribus affici a colonijs, quibus parentes a filijs, Diſs 17. in Virg. n. 5.

Meto Aſtronomus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2. ſolſtitium obſervavit, Diſs. 67. in Cic. n. 4.

Meto Athenienſis annum magnum vocavit tempus, quo Sol, & Luna in eundem locum reſtituuntur, & unde viginti annis terminari putavit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Liv. n. 75.

Metragyrtæ qui dicerentur, Diſs. 43. in Anthol. num. 2.

Metriopathia Pyrrhonis in quo conſiſteret, Diſs. 58. in Cic. n. 2.

Metrodori opinio de causâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 13.

Metrodorum Lampſacenum Epicurus ſapientem appellat, Diſs. 64. in Cic n. 5.

Metrodorus academicus, Diſs. 61. in Cic. n. 2.

Metrodorus Sceptius a philoſophia defluxit ad oratoriam facultatem, Diſs. 63. in Cic. n. 4. Diſs. 64. in Cic n. 4 ipſi a Mithridate collatus eſt magiſtratus, a quo nec ad Regem appellabatur, Diſs. 64. in Cic. n. 5.

Metropolis ijſdem honoribus afficienda eſt a colonijs, quibus parentes a filijs, Diſs. 57. in Virg. n. 5.

Me-

Metu ſimulato Cæſar adduxit Gallos, ut Romana caſtra invaderent, & ſic eos oppreſſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13.

Metu magis amor homines in officio continet, Diſs. 10. in Anthol. n. 26.

Metus, & ſpes omnium malorum cauſa, Diſs. 42. in Thucyd. n. 1. *Vide. Timor.*

Mezentij opem imploravit Turnus victus ab Ænea, Diſs. 15. in Liv. n. 1.

Mezentium vini mercede allexit Turnus ad ferendam ſibi opem, Diſs. 15. in Liv. n. 11.

Mezentius apud Virgilium haſtam pro Deo habuit, Diſs. 50. in Anthol. n. 1. Diſs. 25. in Virg. num. 6.

Michaële Imperante angina vexavit populos poſt terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.

Micytho ſervo tutelam filiorum commiſit Anaxilaus Rex, cui paruerunt Rhegini, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.

Midæ avaritiam indicarunt formicæ, quæ in eius ore frumentum congeſſerunt, Diſs. 18. in Liv. num. 8.

Midæ nepos Adraſtus, Diſs. 18. in Eurip. n. 10.

Midas primus Barbarorum dona Apollini Delphico miſit, Diſs. 33. in Anthol. n. 8.

Midas quare dicatur, quidquid attingeret, in aurum vertere, Diſs. 7. in Thucyd. n. 6. Diſs. 8. in Eurip. n. 7.

Midas plumbum album, & nigrum primus invenit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 6.

Midas filiam ſuam Atyi in matrimonium collocavit, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Miles quilibet Luculli non minùs nongentis drachmis accepit; Pompeij non minùs mille quingentis, Diſs. 26 in Liv. n. 3. 4. *Vide. Militem.*

Mileſij devictis Scythis degenerarunt; ideo proverbium extat: *olim fuere ſtrenui Mileſij*, Diſs. 2. in Liv. n. 6.

Miletus urbs Cariæ, & Cretæ a quibus condita fuerit, Diſs. 12. in Anthol. n. 7.

Milichius Iuppiter colebatur Athenis nō animalium cæde, ſed frugibus, & thure, Diſs. 10. in Anthol. n. 16. hoc nomen Deo maximè convenit, Diſs. 10 in Anthol. n. 24.

Militans auſpicijs Cæſaris Labienus ſemper proſperè pugnavit; nunquam verò quum Pompeianas partes ſequutus eſt, Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Militare ſervos leges apud Romanos prohibebant, Diſs. 76. in Cic. n. 8.

Militarem diſciplinam corrupit Sylla, ut militibus ad omne facinus uti poſſet, Diſs. 4. in Liv. n. 7. Diſs. 2. in Cic. n. 7.

Militarem diſciplinam ut conſervaret Manlius filium interfecit, Diſs. 51. in Anthol. n. 2.

Militarem diſciplinam corrupit Manlius, Diſs. 12. in Liv. n. 3.

Militarem diſciplinam diſcentes in quibus exerceantur, Diſs. 84. in Cic. n. 1.

Militari habitu erant Dij Penates, Diſs. 15. in Virg. num. 4.

Militaris virtutis cauſâ Mutines inviſus erat Hānoni, Diſs. 51. in Thucyd. n. 2.

Militaris rei imperiti Lucullus, & Xenophon multa præclara geſſerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10. Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſs. 74. in Cic. num. 3. 4.

Militem abieciſſe ſcutum turpiſſimum eſt, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.

Milites neceſſarios non futuros, ſi vita ſuppeteret, dicebat Probus, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.

Milites quot contineret Xerxis exercitus, & quomodo eum recenſuerit, Diſs. 30. in Anthol. n. 2. 3. Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.

Milites dedecet unguentum, Diſs. 34. in Anthol. num. 2.

Milites Bacchi iuſſu Panis ipſius ducis clamorem ingentem ſuſtulerunt, quo territi hoſtes fugerunt, inde timor panicus dictus, Diſs. 45. in Anthol. num. 5.

Milites, qui dextrâ, & ſiniſtrâ pariter utantur, laudandi ſunt, Diſs. 51. in Anthol. 1.

Milites, qui in Marathonio prœlio ceciderunt, heroum honoribus conſecrati ſunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 4.

Milites Achillis ſolùm Homerus appellavit Hellenes, non alios Græcos, Diſs. 8. in Thucyd. num. 1.

Milites conſcribere Pelopidas ſuperſedit defectu ſolis deterritus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.

Milites ſuos, & ſeipſum dono dare dixit Xenophon Seuthi Thracum Regi, Diſs. 32. in Thucyd. num. 3.

Milites quot contineret legio, Diſs. 14. in Eurip. n. 7.

Milites quos veherent quinqueremes Quincti Maximi, Diſs. 14. in Eurip. n. 7. & aliæ naves Romanorum, & Carthaginienſium, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.

Milites, aut militum filij initio dumtaxat admittebantur in ludis Nemeæis, Diſs. 6. in Anth. n 5.

Milites quum Romam attuliſſent capita interfectorum Imperatorum, populum movit ad miſericordiam pulchritudo Maximini, Diſs. 26. in Eurip. n. 9.

Milites bono animo eſſe iuſſit Timoleon, quum mulus apio onuſtus ipſi obuiam factus eſſet, Diſs. 51. in Anthol. n. 5.

Milites dicuntur exhaurire flumina ad ſignificandam eorum multitudinē, Diſs. 85. in Anth. n. 6.

Milites Cæſaris quum adversùs Germanos ducerentur, teſtamenta paſſim obſignabant, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.

Milites naufragio perituri ſeſe interfecerent, Diſs. 65. in Anthol. n. 14.

Milites Alexandri in terrâ Sociorum Senatores videbantur, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.

Milites ſæpe ſunt graviores Socijs, quàm hoſtibus, Diſs 45. in Thucyd. n. 9.

Milites Vitellij ſuam regionem urebant, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.

Milites terræmotu deterritos quomodo retinuerit Ageſipolis, Diſs. 48. in Thucyd. n. 2.

Milites Ageſilai in bello Aſiæ locupletati ſunt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 3.

Milites recenſendi mos apud poëtas, & hiſtoricos, Diſs. 53. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.

Milites duos tantùm amiſit Aelius Gallus, quum decem millia Arabum cecidiſſet, Diſs. 25. in Virg. n. 10.

Milites Cannenſis prœlij ſuperſtites ignominiâ notavit Senatus, & extra Italiam amandavit, Diſs. 4. in Liv. n. 2.

Mi-

Milites e plebe an legerent Carthaginienſes, Diſs. 21. in Virg. n. 13. & ſeqq.
Milites mercenarios, & alias Africæ orbes ſola Carthago ſoperavit, Diſs 21. in Virg. n. 15.
Milites donis conciliare ſibi debent novi Principes, Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Milites Manlij ex Aſiâ luxum Romam importarunt, Diſs. 12. in Liv. n. 4.
Milites partem capitis, quæ fronti imminet, tondere iuſſit Theſeus; & Alexander barbam radere præcepit, Diſs. 9. in Liv. n. 8. Diſs. 72. in Cic. n. 3.
Milites Græci ne diriperent Antenoris domom, vetuit Agamemnon appoſitâ paotheræ pelle, Diſs. 16. in Liv. n. 2.
Milites quot Cyrum ſequerentur, Diſs. 22. in Liv. num. 3.
Milites victores in triumphis excipiebantur epulis aute ædes expoſitis, Diſs. 25. in Liv. n. 16.
Milites Sacramento adigere fas nou erat diebus Feriarum Latinarum, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Milites ruentes ad diripiendum Byzantium Xenophon compreſſit, Diſs. 9. in Cic. n. 2.
Milites ad interficiendum M. Antonium miſſi eius eloquentiâ deterriti ſunt, Diſs. 17. in Cic. num. 6.
Milites, qui platanum defenderent, reliquit Xerxes, Diſs. 22. in Cic. n. 5.
Milites diffideotes rebus Philippus frequentiſſimis concionibus confirmavit, Diſs. 36. in Cic. num. 10.
Milites ad perſequendum Regem Tarquinium impulit Brutus eloqueotiæ vi, Diſs. 36. in Cic. num. 14.
Milites armatos in turribus ligneis ferebant elephanti, Diſs. 37. in Cic. n. 3.
Militi, qui Draco dicebator, ſeſe miſceoit Olympias; ideo creditom ſuit com Iove rem habuiſſe, Diſs. 18. in Liv. n. 10.
Militi fortiſſimo Demoſthenem comparavit Philippus; athletæ verò Iſocratem, Diſs. 78. in Cic. n. 6.
Militiæ Idoneam ætatem habentes Græci dicunt ἐν ἡλικίᾳ εἶναι, Diſs. 11 in Eurip. n. 15.
Militiæ ars non ſatis exculta erat tempore belli Troiaoi, Diſs. 12. in Eurip. n. 14.
Militiæ ætas apud qoamplures populos, Diſs. 11. in Eurip. n. 16. 17.
Militiæ gloriâ extioctâ Athenis litteræ non diu floruerunt, Diſs. 20. in Eorip. n. 24.
Militiæ conferunt exercitationes corporis, Diſs. 16. in Thucyd. o. 2. 2.
Militiæ exercitationes, qoas adhibebant Romani, Diſs. 16. in Thucyd. n. 2. Diſs. 84. in Cic. n. 1.
Militiæ oomina non dabant proletarij apud Romanos, niſi deploratis rebus, Diſs. 47. in Thucyd. o. 2.
Militiæ vacationem uni ex ſuis filijs petente Pythio, qui multos dies exercitum aluerat, Xerxes filium in duas partes diſſicari iuſſit, & per eas tranſire exercitum, Diſs. 53. in Thucyd. num. 7.
Militiæ præcepta tradcotem Phormionem ſe præſente Hannibal irriſit, Diſs. 46. in Cic. n. 8. Diſs. 74. in Cic. n. 1. 2.
Militiæ peritus evaſit uſu Marius, Diſs. 80. in Cic. n. 5.
Militiam quum eoluiſſent Athenienſes, labefactatis Lacedæmoonijs, & extiocto Epaminonda degeneraruot, Diſs. 56. in Thucyd n. 7.
Militiam in caſtris Romani uſu cundiſcebant, Diſs. 2. in Anthol. onm. 10. Diſs. 86. in Cic. nom. 1.
Militibus quot præmiorum geoera conceſſa, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Militibus, quàm ducibus maiores hooores habiti ſunt a Græcis, Diſs. 20. in Eurip. n. 13.
Militibus preſſo gradu hoſtes expectare in acie Pharſalicâ cur præceperat Pompeius, Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.
Militibos ut ad omne facious uti poſſet Sylla, corrupit diſciplinam militarem, Diſs. 4. in Liv. num. 7.
Militibos conchas legere imperavit Caligula, quum aciem inſtruxiſſet, Diſs 6. in Liv. n. 6.
Militibus ſingulis Cæſar quina millia drachmarum largitus eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 9.
Militibos iuſta perſoluit Germanicus; ideo reprehenſus eſt a Tiberio, Diſs. 31. in Anthol. nom. 8.
Militibus Pericles ad bellum profectus oſtendit prodigium non eſſe Solis defectum, Diſs. 10. in Thucyd o. 4.
Militibos Lonam defecturam prædixit Solpicius Gallus, & cauſas docuit, Diſs. 10. in Thucyd. oum. 10.
a Militibus pæne eſt interfectus Haterius, quum ſupplex genoa Tiberij amplecteretur, & ideo Tiberius concidiſſet, Diſs. 26. io Thucyd. o. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 7.
Militibos quot Darius aggreſſus ſit Athenienſes, & quot ipſi ſe defenderit, Diſs. 27. in Thucyd. num. 12.
Militibus Perſis ſoluendam pecuniâ ſtipendij cauſâ quot iomenta portarent, Diſs. 53. in Thucyd o. 8.
Militum centena millia habebat Dionyſius, Diſs. 33. in Thucyd. o. 5.
Militum Germaoorum multitudo, Diſs. 85. in Anthol. n. 5.
Militum ſeditionem portendit Auguſto calceus præpoſterè inductus, Diſs. 42. in Thucyd. num. 6.
Militum cenſom Romani priùs agebaot, deinde exercitum loſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. num. 9.
Militum tria millia vehebat navis Ptolemæi, Diſs. 54. in Eurip. n. 2.
Militum contumaciâ impeditus Lucullus Parthorum imperium non evertit, Diſs. 8. in Liv. num. 5.
Militum multitudini Duces, qui fidunt, anguſtias locorum vitare debent, Diſs. 9. in Liv. num. 3.
Militum Pœnorum trecenta millia cecidit Gelon Tyrannus, Diſs 21. in Virg. n. 12.
Militum Tribuni. *Vide. Tribuni militum.*
Militum licentia, qui triumphantem ſeqoebantur Diſs. 29. in Liv. n. 1. 2.

Mi-

Militum ſeditionem Cæſar ſedavit eos appellando Quirites, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Militum ſuorum nomina omnia norat Cyrus, Diſ. 88. in Cic. n. 2.

Militum tribunatum ſine nomenclatore petijt Cato, Diſs. 88. in Cic. n. 2. *Vide. Miles.*

Millia ducenta excedere motum negat Seneca, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.

Millia quot paterent Muri Romæ, Diſs. 23. in Liv. n. 12.

Milo Crotonenſis athletarum fortiſſimus, Diſs. 8. in Anthol. n. 1. malum, quod digitis duobus detinebat, viri validiſſimi extorquere non potuerunt; & quum puella, quam deperiebat, eripere niteretur, retinere non potuit, Diſs. 15. in Anthol. n. 10.

Milo Crotonienſis virium fiduciâ elatus a feris trucidatus eſt, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.

Milo Crotonienſis humeris taurum ferebat, Diſs. 37. in Cic. n. 3.

Miltiades, ut in porticu Pœcile pingeretur poſt Marathoniam victoriam, conceſſerunt Athenienſes, Diſs 20. in Eurip. n. 12.

Miltiades in carcerem coniectus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.

Miltiades fuit primus Athenienſium, qui res præclaras geſſit, & inter illum, & Timotheum, qui ultimus fuit, paucæ ætates intercesſerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 24.

Militiadis trophæum excitabat a ſomno Themiſtoclem, Diſs. 30. in Anthol. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Miltiadis ſepultura empta eſt carcere filij, Diſs. 29. in Anthol. n. 2. Diſs. 3. in Eurip. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 16.

Milvinæ genus tibiarum. Diſs. 60. in Anthol. n. 7.

Mimos Sophronis Plato aſſidue lectitabat, ut cervicali ſupponeret, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Mimum an ſatis tranſegiſſe videretur, dixit Auguſtus, quum animã ageret, Diſs. 5. in Eurip. n. 2.

Mina erat merces dialecticorum, Diſs. 63. in Cic. n 8.

Minarum loco Lacedæmonij Philippo ſcripſerunt, *Dionyſius Corinthi*, Diſs. 30. in Virg. n. 4.

Minas Artaxerxis contempſit Hippocrates, qui accerſitus ad eum proficiſci noluit, Diſs. 66. in Cic n. 4.

Minas viginti hero ablaturus ſeruus apud Plautum quare dicat ſe eas eruturum e vetere ſepulcro, Diſs 32. in Anthol. n. 11.

Mindo adhæſit Æthuſa, Diſs. 33. in Thuc. n. 10.

Minerva primam Oleam ſevit in arce Athenarum, cuius ramum Epimenides prætulit omnibus honoribus, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Minerva dicitur Ἀθήνη, Diſs. 25. in Eurip. n. 5.

Minerva a Vulcano recepit ſemina, quibus Atticæ incolæ procrearentur, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.

Minerva cum Neptuno contendit, uter Atticam deberet obtinere, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.

Minerva adversùs Gigantes, vel Titanes bellum geſſit, Diſs. 25. in Eurip. n. 6.

Minerva inventrix tibiarum, Diſs. 60. in Anthol. num. 5. & irriſa a Iunone, & Venere eſt, quum illis caneret, Diſs. 61. in Anthol. n. 2. quare eas abiecerit, Diſs. 63. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Liv. n. 47.

Minervâ, & Vulcano Prometheus ſuſtulit ignem & mente hominem ab Epimetheo efformatum inſtruxit, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.

Minerva quum nata eſt, aurum pluit in inſulâ Rhodo, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.

Minerva Pallantem Gigantem interfecit, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.

Minerva e duodecim Dijs maioribus, Diſs. 44. in Anthol. n. 5.

Minerva ita dicitur, quia minetur, vel minuat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 6.

Minerva ſalpinx colebatur apud Argivos, quia tubam invenerit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 13.

Minerva inter Penates, Diſs. 56. in Virg. n. 3.

Minerva eſt mens, qua Deus Ætherem adminiſtrat, Diſs. 17. in Liv. n. 8.

Minervæ attributa eſt inventio navis Iaſonis, Diſs. 13. in Eurip. n. 7.

Minervæ, & Vulcano obtigit Attica in diviſione, Diſs. 25. in Eurip n. 1.

Minervæ feſtũ Panathenæa, Diſs. 25. in Eurip. n. 9.

Minervæ Athenas dicavit Amphictyon, Diſs. 25. in Eurip. n. 5.

Minervæ ſacrum habebatur aurum, quod Virgines attuliſſent, quæ Peplum geſtabant, nec licebat illud domũ referre, Diſs. 25. in Eur. n. 50.

Minervæ maximè conveniebat veſtis picta, & Peplum, Diſs. 25. in Eurip. n. 20.

Minervæ nuptias Cotys ebrius appetivit, Diſs. 65. in Anthol. n. 27.

Minervæ irâ uterque Aiax perijt, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.

Minervæ collegium inſtituit Domitianus, & Quinquatria celebrabat, Diſs. 29. in Anthol. n. 5.

Minervæ, & Mercurij ſtatuæ Hermathenæ vocabantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1. Diſs. 46. in Thucyd. n. 8.

Minervæ Epitbetum eſt Pallas apud Homerum, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.

Minervæ in clypeo effigiem ſuam efformavit Phidias, quum nomen adſcribere prohiberetur, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.

Minervæ in templo, quod Chalciœcos dicebatur, fame perijt Pauſanias, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. Diſs. 13. in Thucyd. n. 3. Diſs. 25. in Thucyd. n. 55. Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.

Minervæ ad aram confugientes ſatellites Cylonis interfecti ſunt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2.

Minervæ celebrabatur ludus lampadum, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.

Minervæ ſuam originem referunt Athenienſes meritò ob eorum ſapientiam, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 3.

Minervæ ſacri quinque dies Quinquatrus dicebantur; in quibus orabãt pueri, ut ſibi progreſſum in ſtudijs daret, Diſs. 30. in Liv. n. 38.

Minervæ, Iovi, Iunoni, qui Penates erant, & magni appellabantur, conſecrati erant ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 6.

Minervalia dicuntur a Tertulliano Quinquatrus, Diſs. 30. in Liv. n. 39.

Minervam tribus beſtjs gaudere querebatur Demoſthenes, Diſs. 20. in Eurip. n. 15.

Minervam Ἐργάνην colebant Athenienſes, & Lacones, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.

Digitized by Google

Minervam Antonio in matrimonium collocarunt Athenienſes, Diſs. 45. in Anthol. n. 7. Diſs. 78. in Anthol. n. 4.

Minervam inter Deos Samothracas recenſet Macrobius, Diſs. 38. in Anthol n. 1.

Minervam eſſe Mundi mentem puriſſimam putaverunt Veteres, Diſs. 47. in Anthol. n. 2. *Vide. Pallas.*

Mines tenuit unum ex novem principatibus imperij Priami, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.

Minio illinebatur triumphans, Diſs. 28. in Liv. num. 7.

Minio inducebatur ſimulacrum Iovis in Capitolio diebus feſtis, Diſs. 28. in Liv. n. 7.

Miniſteria viliſſima exercebant Reges apud Tigranem, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Miniſtra Iovis quædam Pales eſt, & inter Penates ab aliquibus recenſetur; ſed diverſa eſt ab illâ, quæ paſtorale numen eſt, Diſs. 16. in Virg. n. 5.

Miniſtras Dei mentes Antiqui Deos vocabant; Diſs. 17. in Liv. n. 5. 8.

Miniſtri ſacrificiorum popæ dicebantur, & helluones cenſebantur, Diſs. 27. in Liv. n. 5. Diſs. 45. in Virg. n. 1.

Miniſtri Tribunorum plebis viatores dicebantur, Diſs. 22. in Liv. n. 12.

Minoëm Iovis Diſcipulum fuiſſe tradit Homerus, Diſs. 5. in Cic. n. 4. *Vide. Minos.*

Minor ſexagenario quinquagenariam uxorem ducere non poterat, Diſs. 25. in Anthol n. 2.

Minor viginti annis iudex eſſe non poterat, Diſs. 26. in Cic. n. 6.

Minores fere ſemper filios eſſe patribus tradit Ariſtoteles, Diſs. 6. in Eurip. n. 10.

Minori viginti annis pædagogum manumittere lex Ælia Sentia permittebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Minos vetuſtiſſimus legumlatorum, Diſs. 67. in Anthol. n. 3.

Minos quum eſſet Rex mitiſſimus, immaniſſimus fingitur a poëtis, quia offendit Athenienſes, Diſs. 6. in Eurip. n. 2. Diſs. 6. in Virg. n. 4. Diſs. 34. in Virg. n. 5.

Minos primus claſſe valuit, Diſs. 12. in Eurip. n. 16. Diſs. 13. in Eurip. n. 7.

Minos ſimulavit ſuarum legum auctorem Iovem, Diſs. 9. in Liv. n. 7. Diſs. 32. in Cic. n. 3.

Minos ab Epimenide verſibus celebratus eſt, Diſs. 41. in Cic. n. 5. *Vide. Minoëm.*

Minotauri etiam erant ſigna legionum, Diſs. 26 in Anthol. n. 7.

Minotaurum quum interfecit Theſeus, iuſtituit, ut quotannis navis Delum mitteretur, Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.

Minturnas primùm petiit Marius Româ pulſus a Syllâ, Diſs. 2. in Cic. n. 5.

Minucium viciſſe ſe, a Fabio Maximo victum ſe eſſe dixit Hannibal, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Miracula inter Orbis terrarum recenſetur ara ex cornibus ſiniſtris cervorum, Diſs. 40. in Thucyd. n. 4.

Miraculo proximum antiquitus videbatur, ſiquis in longinquas regiones peregrinaretur, Diſs. 3. in Thucyd. n. 7.

Mirmillo ditatus eſt a Nerone, Diſs. 15. in Thuc. num. 6.

Mirmillo Regius ſeptingenties tricies quinquies depugnavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Miſanthropos Timon Pyrrhonem non ſectabatur, Diſs. 57. in Cic. n. 6.

Miſcellus quo tempore Crotonem condidit, & ſanitatem civium quomodo obtinuerit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.

Miſenum condidit Aeneas, Diſs. 35. in Thucyd. num. 6. Diſs. 15. in Liv. n. 6. 8.

Miſeram Italiam eius felicitas efficit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 2. Diſs. 36. in Thucyd. n. 7. 8. 9.

Miſeratione etiam animalia digna ſunt, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.

Miſeratione elephantorum populus commotus Pompeium execratus eſt, Diſs. 10. in Anthol. n. 11. Diſs. 39. in Cic. n. 5.

Miſeratione magis digni ſunt, qui moriuntur adoleſcentes, quàm ſenes, Diſs. 11. in Eurip. n. 18.

Miſerationis commovendæ modos multos excogitarunt homines, & Natura etiam dedit, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 52.

Miſerias. *Vide. Calamitates.*

Miſericordia quid ſit, Diſs. 23. in Eurip. num. 3. Diſs. 26. in Eurip. n. 2. 5.

Miſericordia excitatur maximè, quando videmus pati indignum, Diſs. 23. in Eurip. n. 3. Diſs. 26. in Eurip. n. 3.

Miſericordia excitatur pulchritudine, Diſs. 26. in Eurip. n. 7. 8. 9.

Miſericordiâ motus Heraclitus calamitates hominum lugebat, Diſs. 57. in Cic. n. 4.

Miſericordiæ ara Athenis quomodo coleretur, Diſs. 26. in Thucyd. n. 1. Diſs. 41. in Virg. n. 15.

Miſericordiam qui meruerint, & qui non in morte, Diſs. 23. in Eurip. n. 3. 4.

Miſericordiam maximè inveniunt, qui dum patiuntur, virtutem præſeferunt, Diſs. 23. in Eurip. n. 5. 6. 7. Diſs. 26. in Eurip. n. 3.

Miſericordiam commovere oratoribus prohibuit Athenienſium legislator, Diſs. 81. in Cic. n. 4.

Miſerrima mors eſt fame perire, Diſs. 43. in Thucyd. n. 6.

Mithram Perſæ Solem appellabant, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. n. 8. Herodotus dicit eſſe Venerem, Diſs. 71. in Anthol. n. 9.

Mithridate, & Tigrane devictis Pompeio conceſſum eſt, ut in omnibus ludis lauream coronam geſtaret, & prætextâ uteretur, equeſtres verò ludos in veſte triumphali ſpectaret, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.

Mithridates ad pacis côditiones compulſo Sylla in Italiam cum quadringentis cohortibus venit, Diſs. 5. in Liv. n. 3.

Mithridate excepto Tigranes opulentiſſimus Regum Orientis habebatur, Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Mithridatem, & Tigranem antequam perdomuiſſet Lucullus, deceſſit ex Aſiâ, & tamen triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 1.

Mithridates ſe Liberum Patrem paſſus eſt appellari, Diſs. 9. in Anthol. n. 2. Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 41. in Thucyd. n. 3. vocatus eſt Dionyſus, quòd bis fulmine ictus fuerit, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.

Mi-

Mithridates poſt Alexsodrum Msgnom msximos omninm Regum, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10.
Mithridates Chios in ſervitutem redegit, & ſervia vinctos tradidit, ot in Colchorum terram tranſueherentur, Diſs. 21. in Thueyd. n. 3.
Mithridates ius Aſyli templo Dianæ Epheſinæ conceſſum amplificavit ad ſagittæ iactum, Diſs. 25. in Thucyd. n. 5.
Mithridates profligatus eſt a Lucullo, Diſs. 8. in Liv. n. 5. Diſs. 74. in Cic. n. 3.
Mithridates ne duceretur in triumpho, mortem ſibi conſcivit, Diſs. 25. in Liv. n. 18.
Mithridates Ponti Rex primus domuit Scythas, bellum Romanis concitavit, Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Mithridstes quibus hooribus Metrodorum ornavit, Diſs. 64. in Cic. n. 5. Aſclepiadem accerſivit, qui ad eum proficiſci noluit, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Mithridates viginti duarum nationum, quibus imperabat, linguam cognovit, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Mithridatico bello confecto Pompeius quum primùm Italiam attigit, exercitum dimiſit, Diſs. 4. in Liv. n. 4.
Mithridaticum bellum ut Pompeio demandaretur, auctor fuit Cicero, Diſs. 12. in Cic. n. 4. Diſs. 47. in Cic. n. 7. *Vide. Bellum Mithridaticum.*
Mithridatis imperium quàm latè pateret, Diſs. 9. in Liv. n. 13. Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Mithridatis in ortu quarta pars Cœli ardere viſa illios ſplendorem ſignificavit, Diſs. 18. in Liv. num. 8.
Mithridatis trophæa de Triario non deiecit Cæſar, Diſs. 24. in Liv. n. 6.
Mithridatis in triumpho quas opes attulerit Lucullus, Diſs. 26. in Liv. n. 3.
Mitra geſtamen Lydorum, Diſs. 45. in Anthol. num. 3.
Mitrâ utebantur tragœdi, Diſs. 6. in Eurip. n. 16.
Mitylenæos omnes interficere cogitarunt Athenienſes a paucis offenſi, Diſs. 27. in Thucyd. num. 10.
Mixolydiam harmoniam Marſyas invenit, Diſs. 62. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Cic. n. 5.
Mixophrygiam harmoniam Marſyas invenit, Diſs. 62. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Cic. n. 5.
Mnaſeam Arginum, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditorem fuiſſe dicendum eſt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.
Mnaſeas prodidit Muſas eſſe quatuor, Diſs. 19. in Virg. n. 6.
Mnaſon Ariſtotelis familiaris mille ſervos poſſedit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 8.
Mnemoſyne an ſit mater Muſarum, Diſs. 19. in Virg. n. 4. 10.
Mneſarchides unus ex filijs Euripidis, Diſs. 4. in Eurip. n. 10.
Mneſarchus ſtoicus affirmabat artem oratoriam eſſe virtutem, & oratorem eſſe ſapientem, Diſs. 79. in Cic. n. 5.
Mneſarchus pater Euripidis, Diſs. 2. in Eurip. n. 3.
Mneſarchus academicos auditur Panætj, Diſs. 61. in Cic. n. 1. Diſs. 63. in Cic. n. 4. Diſs. 65. in Cic. n. 2.
Mneſilochus unus ex filijs Euripidis, Diſs. 4. in Eurip. n. 10.
Moderantes vocem oratorum Phonaſci dicebantur, Diſs. 87. in Cic. n. 1.
Moderatio Pompeij Magni, Diſs. 4. in Liv. n. 6.
Moderatio Septimij Severi, qui oppreſſo Nigro triumphum recuſavit, licet Parthos, Adiabenos, Arabeſque ſubagiſſet, Diſs. 24. in Liv. n. 12.
Moderatio Alexandri Severi, qui elephantos ad currum triumphans iunxit, ipſe pedes inceſſit, Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Moderatio Tiberij, qui interceſſit, quominus in acta ſua iuraretur, Diſs. 26. in Cic. n. 4.
Moderationem cupiditatum beatam vitam efficere qui putaverint, Diſs. 41. in Anthol. n. 2.
Moderationi maximè impedimento eſt ſecunda fortuna, Diſs. 78. in Anthol. n. 1. & ſeqq. Diſs. 79. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Modeſtia puerorum ſpartanorum, Diſs. 50. in Anthol n. 5. Diſs. 54. in Anthol. n. 6.
Modeſtia Scævolæ, Diſs. 17. in Cic. n. 2. 4.
Modeſtia Pythagoræ, qui ſapientis nomen recuſavit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 4.
Modeſtia Platonis, qui nunquam effuſiùs riſit, Diſs. 40. in Anthol. n. 4.
ad Modeſtiam adoleſcentes vim domui honeſtæ inferentes revocavit Pythagoras mutatis tibiæ modis, Diſs. 63. in Anthol. n. 7.
Modi quidam tibiæ Hippothori dicti, eo quòd ijs ad admiſſuram equorum uterentur, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. *Vide. Modis. Modos.*
Modi Orthij dicti, Diſs. 60. in Anthol. n. 15.
Modi muſici quare τέθμια, vel νόμοι hoc eſt *leges* appellentur, Diſs. 16. in Anthol. n. 4.
Modi diverſi apud diverſas gentes contrahendi matrimonia, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11. 12. Diſs. 30. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Modios frumenti denos populo viritim diſtribuit Cæſar, Diſs. 25. in Anthol. n. 3. *Vide. Modius.*
Modis tribus Dorio, Phrygio, Lydio eadem tibia accommodata eſt a Pronomo, Diſs. 61. in Anthol. n 4. & Diſs. 62. in Anthol. n. 5.
Modis tibiæ mutatis Pythagoras iuvenes temulentos ad modeſtiam revocavit, Diſs. 63. in Anthol. n. 7.
Modius quot libras caperet, Diſs. 47. in Thucyd. num. 6.
Modos Muſicæ pleroſque quis invenerit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 2. 5.
Modulari vocem homines didicerunt a Luſcinijs, Diss. 6. in Thucyd. n. 2.
Modus bibendi qualis præſcribatur a poëtis, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Mœchus eſt appellatus Cæſar, dum triumpharet, Diſs. 29. in Liv. n. 2.
Mœnia Romæ excedebat Pallas, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Mœnia in caput ſuſtulit Berecynthia, ut urbem ingrederetur, ideo turrita fingitur, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Mœnibus ſi inſcripſiſſent, ſe reſtituturam Thebas Phryne pollicita eſt, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Mœnibus Athenarum captarum dirutis Lacedæmonij degenerarunt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 8. *Vide. Muri. Parietes.*

Mœragetas quare diceretur Iuppiter, Diſs. 10. in Anthol. n. 21.
Mœridis inventum geometria Pythagora perfecta eſt, Diſs. 43. in Cic. n. 3.
Mœros antiquitus dicebatur murus, Diſs. 23. in Liv. n. 10.
Mola ſalſa quid eſſet, Diſs. 41. in Virg. n. 9. & ſeqq. Diſs. 44. in Virg. n. 6.
Molâ ſalsâ quom coniuges a Pontifice Maximo, & Flamine Diali coniungebantur, nuptiæ farre contrahi dicebantur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 5.
Molam ſalſam quom comediſſet bos, mactatus eſt, inde inſtitutum, ut boves mactentur, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Mollem bellatorem fuiſſe Menelaum multa argumenta ſunt; Diſs. 53 in Anthol. n. 4. 5.
Mollem Pompeium dixerunt malevoli, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Molles lecti Herculei dicebantur, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Mollitiē indicat veſtis talaris, Diſs. 4. in Thuc. n. 6.
Molonem Rhodium audivit Cicero, Diſs. 2. in Cic. n. 8. *Vide. Apollonius Molo.*
Molossi religioſiſſimum ſupplicandi genus habebant ſedere in Lare; & filium eius, cui ſupplicabant, tenere, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. 6. Diſs. 22 in Eurip. n. 9.
Moloſſorum linguâ Anus Πελειάδες dicuntur; ideò proditum eſt columbas dodonæas in oraculo reſponſa dediſſe, Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Momenta magnarum rerum ſæpenumero pendent a parvis initijs, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.
Monauli tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 7.
Monemerion dicebatur ſpectaculum, in quo cicures, ſeu exarmatæ feræ tantùm certabant, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.
Monile ex panibus appendebatur collo aſinorum Menſe Iunio in honorem Veſtæ, Diſs. 30. in Liv. n. 47.
Monilia ex platano, quam adamabat Xerxes ſuſpendi iuſſit, Diſs. 22. in Cic. n. 5.
Monimus apud Clementem Alexandrinum ſcribit Peleo; & Chironi hominem ſolitum ſacrificari, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Monochromaton genos picturæ, quando uno colore figuras exprimebant, Diſs. 51. in Cic. n. 1.
Monocolos eſſe crediderunt Veteres, Diſs. 21 in Thucyd. n. 9
Monopodia ex Aſia milites Romam advexerunt, Diſs. 12. in Liv. n. 4.
Monoſyllaba in fine poſita aliquando rei parvitatem, aliquando multitudinem denotabant, Diſs. 38. in Virg. n. 7.
Mons dictus Olympus nullus eſt in Thraciâ, Diſs. 73. in Anthol. n. 3.
Mons Phegius dictus a Quercubus, Diſs. 74. in Anthol. n. 3.
Mons Atlas altiſſimus, ut Cœlum ſuſtinere videatur, Diſs. 11. in Anthol. n. 3. 4.
Mons Aſiæ maximus eſt Taurus, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Mons Aetnæ adeo florum odore abundat, ut canes veſtigia Ferarum ſentire non poſſint, Diſs. 33. in Thucyd. n. 4.
Mons Epomeus terræmotu concuſſus magnam vim flammarū eructavit, Diſs. 48. in Thuc. n. 17.
Mons Anchiſias, ubi ſepulcrum erat Anchiſæ, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Mons Chimæra in Phaſelide, in Aethiopiâ Theon ocheuma ignibus ardent, Diſs. 31. in Liv. n. 25. *Vide. Monte.*
Monſtrari digito præclarum ſibi ducebant Demoſthenes, & Horatius, Diſs. 45. in Thuc. n. 2.
Monſtro marino devotam Andromedam liberavit Perſeus, & uxorem duxit, Diſs. 10. in Anth. n. 3.
Monſtrum Suetonius nuncupat Caligulam, Diſs. 6. in Liv. n. 6.
Montana eſt regio Peſtanorum, Diſs. 21. in Eur. n. 10.
Monte parturiente Iuppiter timuit; ille verò peperit murem, proverbium eſt, Diſs. 11. in Anthol. n. 7. Diſs. 21. in Liv. n. 9.
in Monte Bermio fodinas auri feraciſſimas habebat Midas, Diſs. 7. in Thucyd. n. 6.
Monte rupto vi terræmotus inventum eſt corpus quadraginta cubitorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
in Monte Idæ parentabant paſtores quotannis Anchiſæ, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
in Monte Carmelo Syri colebant Deum ſine ullo templo, aut ſimulacro, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
in Monte Albano triomphavit Marcellus, ut mos erat, Diſs. 24. in Liv. n. 14.
e Monte Olympo deſcendens leò diſiecit trophæum, quod Caranus conſtituerat, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
in Monte Albano ſacra faciebant Conſules, quum Magiſtratum inijſſent; quibus intererant omnes populi Latini; ideo dies illorum Feriæ Latinæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
in Monte exponi iuſſit Cyrum Aſtyages, & tamen ab eo regno ſpoliatus eſt, Diſs 10. in Virg. n. 4.
Montem Idam quomodo tenuerit Aeneas, & ipſi permiſſum ſit ſecum ducere Troianos, Diſs. 14. in Liv. n. 6. Diſs 6. in Virg. n. 8. an ex eo depulſus fuerit ab Hectoris filijs, Diſs. 15. in Liv n. 5.
Montem aureum cum cervis, & leonibus, & aureâ vite tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 16. in Liv. n. 4.
Montem in Sacrum, vel Aventinum quom plebs ſeceſſiſſet, eam revocavit Menenius Agrippa, Diſs. 31. in Cic. n. 4. & inde duo dies Ferijs Latinis additi ſunt, Diſs, 30. Liv. n. 25.
Montem Paropamiſum Macedones appellarunt Caucaſum, ut Alexander crederetur ad illum perveniſſe, ſed hoc falsū eſt, Diſ. 70. in Cic. n. 1.
Montes Hyperborei, & Riphæi ſupra Mæotim non ſunt, quum ibi ſit planities, Diſs. 77. in Anthol. n. 13.
Montes in Lunâ extant, Diſs. 36. in Anthol. n. 7. qui cernuntur a montibus Hyperboreis ſub ipſo Mundi cardine exiſtentibus, Diſs. 77. in Anthol. n. 13.
Montes ſponte naſcentes viſebantur in ludis, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Montes perfodit Xerxes, Diſs. 28. in Anthol. 7. Diſs. 30. in Anthol. n. 2.
Montes Olympi, quot fuerint, Diſs. 16 in Anthol. n. 2. Diſs. 55. in Anthol. n. 2. Diſs. 73. in Anthol. n. 3.
Montes duo ſunt columnæ, quæ ab Homero tribuuntur Atlanti, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.
Montes habere membra humana fingunt Poetæ; Diſs. 11. in Anthol. n. 3.

Mon.

Montes terræ hiatu hauſti ſunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.

Montes, in quibus reparatum eſſe dicitur genus humanum poſt Diluvium, Diſs. 34. in Thuc. n. 4.

Montes habitabant antiquiſſimi homines Diluvij metu, Diſs. 34. in Thucyd. n. 3.

Montes interdum terræmotu inter ſe concurrerunt, Diſs. 48. in Thudyd n. 17. 25. 33.

Montes terræmotu deſederunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21. 20.

Monses terræmotu ſurrexerunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.

Montes qui terræmotu abſciſſi ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.

Montes an terræmotibus obnoxij ſint, Diſs. 48. in Thucyd. n. 33.

Montes producunt fortes homines, Diſs. 36. in Thucyd. n. 1. Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.

Montes habitare Muſas cur poëtæ fingant, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.

Montes ſingulos Romæ quis adiecerit, Diſs. 23. in Liv. n. 11.

Montes, qui ignibus ardent, Diſs. 31. in Liv. n. 25.

Montes Hephæſtij in Lycia ignibus ardent, Diſs. 31. in Liv. n. 25.

Montes altiſſimos quaſi ſacrificaturi aſcendebant Perſæ, Diſs. 31. in Liv. n. 25.

Montis Taygeti magna pars in formam puppis terræmotu abrupta eſt, Diſs. 20. in Thucyd. num. 9.

Montis Libani, aut Atlantis e cedro laquearia efficiebantur, Diſs. 2. in Liv. n. 13.

Montis Palatini per ima extendebatur Roma a Romulo condita, Diſs. 23. in Liv. n. 8.

Montium imagines ducebantur in triumpho, Diſs. 27. in Liv. n. 2.

Montium flammas eſſe rivos Phlegethontis dixit Plato, Diſs. 83. in Anthol. num. 7. *Vide. Mons.*

Monumento impoſitus Calathus, quum per eum acanthus perrepiſſet; oſtendit rationem conficiendi capituli Corinthij, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.

Monumentum patris adeunti Sybarita pepercit; qui ad aram confugienti non pepercerat; & ſic Deo hominem præpoſuiſſe viſus eſt iuxta oraculum, Diſs. 23. in Anthol. n. 4. *Vide. Sepulcrum.*

Monumentum perpetuum inimicitiarum extare veteres noluerunt, Diſs. 24. in Liv. n. 4.

Moralis philoſophia comparatur pomis horti, Diſs. 60. in Cic. n. 4. vitello ovi, Diſs. 60. in Cic. n. 4. animæ, Diſs. 60. in Cic. n. 4 Philoſophia moralis neceſſaria eſt oratori, Diſs. 61. in Cic. n. 5. & ſeqq. Diſs. 62. in Cic. n. 3.

Morbi peſtilentes terræmotum ſubſequuntur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 28.

Morbi expertem ſe futurum Aſclepiades cum fortunâ ſponſionem fecit, Diſs. 66. in Cic. num. 3.

Morbis mulierum medebantur medicæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Morbis liberatos Deorum habitu ſe ſequi volebat Menecrates, ſeſe autem Iovem appellari, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.

Morbis affecti luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 27. 28.

Morbo liberatus Alexander dixit ſe ab eo admonitum mortalem eſſe, Diſs. 79. in Anthol. n. 1.

Morbo pediculari abſumptus eſt Sylla, quòd Ariſtionem abſtractum a templo Minervæ occiderat, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 18. in Eurip. n. 13 Diſs. 22. in Eurip. n. 10.

Morbo interibant habitantes domum, in qua ſpectrum quoddam apparebat, Diſs. 9. in Eurip. num. 8.

Morborum medicamenta tabellis perſcribebantur, quæ in templo Aeſculapij apponebantur, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.

Morborum medicamenta oraculum Æſculapij docuiſſe teſtantur inſcriptiones in templo ipſius, quod eſt in Inſulâ Tiberinâ, Diſs. 38. in Thucyd n. 4.

Morborum curationes ad quinque revocavit Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Morbos ventris Lotophagi non ſentiunt, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.

Morbos peculiares affert Luna, quibus affectas feminas σεληνοβλήτους, vel ἀρτεμιδοβλήτους appellabant, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.

Morbos multis utiles futuros fuiſſe exemplis multis demonſtratur, Diſs. 41. in Anthol. n. 6.

Morbos Deos immittere crediderunt Veteres, Diſs. 38. in Thucyd. n. 2. præcipuè Apollinem, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6. & ſeqq.

Morbos non depellunt medici plerumque, ſed natura, Diſs. 83. in Cic. n. 6.

Morbum Anginæ immiſſo in fauces organo Medici curabant, Diſs. 66. in Cic. n. 4.

Morbus Anginæ vexavit homines poſt terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.

Morbus comitialis quare appelletur epilepſia, & quare maior, Sacer, & Herculeus, Diſs. 30. in Liv. n. 24.

Morem Latinorum immolandi homines Saturno, & Diti ſuſtulit Hercules, Diſs. 17. in Eurip. num. 4.

Mores componere tibiam negat Ariſtoteles, ſed ad furorem incitare affirmat, Diſs. 63. in Anthol. n. 3. contra Polybius opinatur manſuefieri, Diſs. 63. in Anthol. n. 5. 6.

Mores tibicinum redarguendi ſunt, Diſs. 63. in Anthol. n. 5.

Mores Cretenſium cur corrupti, quum leges optimas haberant, Diſs. 67. in Anthol. n. 3.

Mores hominum agreſtes manſueſecit Orpheus; ex quo dictus eſt feras ducere, Diſs. 75. in Anthol. n. 1.

Mores navigatione corrumpuntur; ideo marini mores pro peſſimis accipiuntur, Diſs. 76. in Anthol. n. 12. 13.

Morbos canini dicuntur impudentiſſimi, Diſs. 84. in Anthol n. 9.

Mores publici nihil eſt, quòd non conſequantur, Diſs. 52. in Anthol. n. 1.

Mores temperandi ſunt moribus ordinatis ſeu muſicis, Diſs. 17. in Anthol. n. 9.

Mores mulierum diſcrepant a moribus virorum, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.

Mores Lacedæmoniorum ſolam fortitudinem ex

vir-

virtutibus in pretio habebant, Diſs. 49. in Anthol. n. 3.

Mores diſſoluti Themiſtoclis, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.

Mores quibus Spartanæ feminæ nudæ exercebantur, improbat Ariſtoteles, & probat Plato, Diſs. 51. in Anthol. n. 8.

Mores hominum conformantur ad exemplum Principum, Diſs. 54. in Anthol. n. 1. Diſs. 68. in Cic. n. 4.

Mores Spartanorum corruptiſſimi erant, Diſs. 53. in Anthol. n. 4.

Mores Pauſaniæ corrupti ſunt delicijs Byzantij, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.

Mores omnes Athenienſium exprimere quomodo Parrhaſius voluerit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 1.

Mores diverſorum populorum contrahendi matrimonia, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11. 12.

Mores corrumpunt ſcelera impunita, non quæ ſupplicijs affecta ſunt, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.

Mores Lacedæmoniorum quam diſſimiles eſſent moribus Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2. & ſeqq. Diſs. 56. in Thucyd. n. 1.

Mores Romanorum corrupti ſunt everſâ Carthagine, Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. Diſs. 12. in Thucyd. n. 6.

Mores Clytemneſtræ ut componeret Agamemnon, ei poëtam reliquit, Diſs. 1. in Eurip. n. 4.

Mores hominum demonſtrat oratio, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.

Mores corrumpuntur ſecundâ fortunâ, Diſs. 5. in Liv. n. 4. & ſeqq.

Mores quare nunquam mutaverint Arabes, & Scythæ, Diſs. 5. in Liv. n. 10.

Mores Romanorum incorrupti vigebant bello punico ſecundo, Diſs. 3. in Liv. n. 3.

Mores integros eſſe argumentum, ſi qui etiam remittentes animum honeſtis gaudeant, Diſs. 3. in Liv. n. 10. & ſeqq.

Mores multæ nationes mutaverunt, Diſs. 7. in Liv. n. 5. & ſeqq.

Mores Lacedæmoniorum quandiu conſervati ſunt, Diſs. 50. in Anthol. n. 3. Diſs. 27. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 8. Diſs. 10. in Liv. n. 3. a Lyſandro corrupti ſunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 9. Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Mores Athenienſium quare ſæpius mutati ſint, ſecus Lacedæmoniorum, Diſs. 27. in Thucn. 7.

Mores Romanorum quandiu conſervati ſint, Diſs. 2. in Liv. n. 4. Diſs. 10. in Liv. n. 4.

Mores Romanorum corrumpi ceperunt Aſiâ devictâ, Diſs. 2. in Liv. n. 4. Diſs. 12. in Liv. n. 3. 5. Carthagine everſâ præcipites ire ceperunt, Diſs. 22. in Liv. n. 6. Syracuſis captis nonnihil degenerarunt, Diſs. 2. in Liv. n. 3. Diſs. 12. in Liv. n 4. Diſs. 24. in Liv. n. 14.

Mores infecerunt poëtæ fabulis quas de Dijs cōmenti ſunt, Diſs. 34. in Virg. n. 1.

Mores ſingulorum oratorum, quos Cicero de Oratore inducit loquentes, Diſs. 17. in Cic. num. 1. per tot.

Mores compoſuerunt Pythagorei muſicâ, Diſs. 43. in Cic. n. 4.

Mores Socratis, Diſs. 54. in Cic. n. 5. ſeqq. Diſs. 55. in Cic. n. 1. & ſeqq.

Mores laudabiles Athenienſiū, Diſs. 65. in Cic. n. 1.

Mores corrigendi causâ non eſſe ſæviendum in Patriam putavit Plato, Diſs. 73. in Cic. n. 4. *Vide. Moribus. Morum. Mos.*

Mori quàm citiſſimè optimum eſt iuxta Theognidem, Diſs. 8. in Eurip. n. 3.

Mori nos quotidie dixit Seneca, Diſs. 32. in Anthol. n. 1.

Mori ſe velle dixit Amita, quum Neronis barbam excepiſſet, Diſs. 42. in Anthol. n. 9.

Mori diſcentem aliquid optavit Solon, Diſs. 9. in Eurip. n. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Mori maluit Socrates, quàm videri legibus non obtemperare, Diſs. 79. in Anthol. n. 4. Diſs. 9. in Eurip. n. 4. Diſs. 20. in Eurip. n. 20. Diſs. 54. in Cic. n. 8.

Mori quàm longiſſime a ſuis miſerandum eſt, Diſs. 26. in Eurip. n. 5.

Mori in ſervitute Valerianum Imperatorem filius permiſit, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.

Mori in mari abominabantur Antiqui, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 22. & ſeqq. Diſs. 22. in Eurip. n. 7. 8.

Mori in Delo lege Athenienſium prohibitum eſt, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 39. in Thucyd. num. 2. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.

Mori vincentem in acie melius eſſe, quàm vivere vincentem Olympiæ dixit Spartana mulier, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.

Mori melius eſſe, dixit Sybarita quidam, quàm ita parcè vivere, ut Lacedæmonij, Diſs. 54. in Anthol. n. 3.

Mori cogebantur Mulieres Cattenorum cum ijs, quos viros elegiſſent, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1.

Mori voluiſſet Philemon, ſi Euripidem videre potuiſſet, Diſs. 4. in Eurip. n. 11.

Mori pro Patriâ optandum eſt, Diſs 82. in Cic. n. 5.

Mori cives Romanos mirum eſſe dixit Conſtantius Imperator, Diſs. 26. in Liv. n. 1.

Moria quid eſſet, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5. Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Moribus ſeveriſſimis utentes Lacones breves erant in ſermonibus; Aſiatici verò luxu diffluētes redundabant, Diſs. 59. in Cic. n. 5. *Vide. Mos.*

Morientes precabantur, ut ſepelirentur, Diſs. 31. in Anthol. n. 3.

Morientium oculos aſpici nefas putabant Antiqui, & eos claudebant ante mortem, Diſs. 21. in Eurip. n. 12. *Vide. Morituris.*

Moriones adbibebantur in conviviis, Diſs. 21. in Thucyd. n. 22. 15. Diſs. 3. in Liv. n. 13.

Morituris crinem abſcindit Proſerpina, & unde hoc commentum originem habuerit, Diſs. 27. in Anthol. n. 8 *Vide. Morientes.*

Morius Iuppiter colebatur, quòd in eius manu ſit mors cuiuſque, & fatum, Diſs. 10. in Anthol. n. 21.

Mors Euripidis, Diſs. 3. in Eurip. n. 11.

Mors Ariſtotelis, Diſs. 4. in Eurip n. 3.

Mors dicenda eſt vita hominis, Diſs. 27. in Anthol. n. 2. Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 40. in Thucyd. n. 8. Diſs. 8. in Eurip. n. 3.

Mors cuiuſque, & fatum quòd in manu ſit Iovis, ipſe appellatus eſt Morios, Diſs. 10. in Anthol num. 21.

Mo-

Mors eſt vita ſine oculis, Diſs. 21. in Eurip. n. 1. 5.
Mors Thucydidis quando contigerit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 1.
Mors Democriti, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.
Mors Themiſtoclis, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.
Mors Pauſaniæ quomodo contigerit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.
Mors eſt miſerrima fame perire, Diſs. 43. in Thucyd. n. 6.
Mors quare fatum appelletur, Diſs. 12. in Virg. n. 4.
Mors naturalis fato evenire cenſetur, violenta præter fatum, Diſs. 12. in Virg. n. 4.
Mors Scævole quomodo contigerit, Diſs. 17. in Cic. n. 3. M. Antonij, Diſs. 17. in Cic. n. 6.
Mors Hyperidis. Diſs. 77 in Cic. n. 1. *Vide. Morte.*
Morſibus ſerpentum medebantur Marſi, & Pſylli populi, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Morſu Pinnuteres admonet Pinnam, ut piſces capiat, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Morſui phalangij Cervi medentur hederâ, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Mortalem ſe eſſe didicit Alexander ex morbo, Diſs. 79. in Anthol. n. 1.
Mortalem iuvare mortali Deus eſt iuxta Plinium, Diſs. 8. in Anthol. n. 3.
Mortalem genuiſſe ſciebam: Anaxagoras dixit, quũ cum ei nunciaretur mors filij, Diſs. 41. in Anthol. n. 1.
Mortalem eſſe triumphantem ſeruus admonebat, Diſs. 28. Liv. 8.
Mortales eſſe deos omnes præter Ignem exiſtimavit Cleanthes, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. Diſs. 71. in Anthol. n. 4.
Mortales quidam Genij ſunt, Diſs. 17. in Liv. n. 5.
Mortalis quod fuiſſet Hercules, in eius ſacria nullum aliud numen invocabatur, Diſs. 44. in Anthol. n. 2.
Mortalitatem exuiſſe Aeneam Numicium ad flumen fabulæ ferunt, Diſs. 3. in Virg. n. 3.
Mortalitatis ut admonerentur viatores, mortui ſepeliebantur plerumque in vijs, Diſs. 24. in Thucyd. n. 4.
Mortalitatis argumentum eſt natalis, Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.
Mortalitatis admoneri ſe aiebat Alexander venereâ voluptate, & ſomno, Diſs. 41. in Thucyd. num 5. Diſs. 32. in Virg. n 1.
Mortalium Reginam eloquentiã dixit Euripides, Diſs. 25. in Cic. n. 4.
Morte obitâ quid animis contingat, Diſsi 9. in Eurip. n. 3. 7. 10. Diſs. 10. in Eurip. n. 1. 2. 7. 8.
Morte aliqui duces ab Athenienſibus mulctati ſunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.
Morte, aut exilio Athenienſes mulctarunt accuſatores Socratis, Diſs. 20. in Eurip. n. 20. Diſs. 54. in Cic. n. 6. & auctores Phocionis occidendi, Diſs. 23. in Eurip. n. 6.
Morte imminente multi caput veſte involuerunt, Diſs. 24. in Eurip. n. 3. 4.
Morte plectebant Perſæ eum, qui cadaver in ignem iniecíſſet, Diſs. 69. in Anthol. n. 7.
Morte diſtare navigantes paucos digitos iure dixit Iuvenalis, Diſs. 76. in Anthol. n. 3.
Morte niſi præventus fuiſſet Antoninus Philoſophus, Germaniam in provinciam redegiſſet, & Imperium Oceano ſeptentrionali terminaſſet, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.
Morte plecti quemquam fas non erat, donec revertcrètur triremis in Delum miſſa, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.
Morte filij nunciatâ Anaxagoras reſpondit, *ſciebam genuiſſe mortalem*, Diſs. 41. in Anthol. n. 1.
Morte filij auditâ Xenophon ſacrificium non intermiſit, & ſolùm coronam depoſuit, ſed eam, quum accepiſſet fortiſſimè dimicantem occubuiſſe, rurſus capiti impoſuit, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.
Morte puniebatur ex lege Solonis, qui excedens ex ephebis in ſcholis repertus eſſet, Diſs. 17. in Thucyd. n. 7.
Morte puniebatur, ſi quis obſcenis principum Imagines admoviſſet, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.
Morte damnatus ſi in Virginem Veſtalem incidiſſet, liberabatur, Diſs. 40. in Thucyd. num. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 11.
Morte trium Regum. fluctuans regnum quum Philippus accepiſſet, quomodo res compoſuerit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 6.
Morte pudicitiam ſervavit Dido, Diſs. 15. in Liv. n. 10. Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Morte plecti ſanxerunt Athenienſes eum, qui bellum in Salamina ſuaderet, Diſs. 21. in Virg. n. 12. Diſs. 36. in Cic. n. 3.
Morte affici iuſſit Cambyſes Crœſum, & Darius Demaratum ob conſilium ſalutare, quod ſibi adverſabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Morte Sophonisbæ mærenti Maſiniſſæ Scipio conſulatus Inſignia tradidit, Diſs. 22. in Liv. n. 12.
Morte impeditus eſt Gordianus, ne elephantis triumpharet, Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Morte plectebantur apud Romanos iudices pecuniâ corrupti, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Mortem multi non reformidarunt, Diſs. 9. in Eurip. n. 4. 5.
Mortem animæ eſſe aquam dixit Heraclitus, Diſs. 65. in Anthol. n. 14.
Mortem qui obeunt, dicuntur in rationem Libitinæ venire, Diſs. 8. in Eurip. n. 5.
Mortem qua fortitudine tulerit Phocion, Diſs. 23. in Eurip. n. 6.
Mortem Otho licet voluptatibus deditus non exhorruit, Diſs. 9. in Eurip. n. 6.
Mortem duplicem ponunt Stoici, Diſs. 40. in Thucyd. n. 8. Diſs. 10. in Eurip. n. 7.
Mortem hominum Thraces læti celebrabant, natalem verò diem flebant, Diſs. 11. in Eurip. n. 13.
Mortem puerorum celabant Antiqui, & eos noctu ſepeliebant, Diſs. 11. in Eurip. n. 18.
Mortem adoleſcentium magis miſeremur, quàm ſenum, Diſs. 11. in Eurip. n. 18.
Mortem ſibi attulerunt inediâ interempto domino canis, & equus, Diſs. 21. in Eurip. n. 13. 14.
Mortem contemnebant Hyperborei, Seres, Indi, Scythæ, Thraces, & Germani, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 85. in Athol. n. 3. Diſs. 11. in Eurip. n. 13.
Mortem ægre ferunt fortunæ bonis affluentes, & voluptatibus deditì; pauperes non admodum exhorreſcunt, Diſs. 82. in Anthol. n. 1.

Mor-

Mortem ſignificat Charon, Diſs. 82. in Anthol. num. 5.
Mortem certiſſimam expectabant milites Cæſaris, quum adversùs Germanos ducerentur, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
Mortem Germanici quum Tiberius vindicaſſet, Cæcina Severus aram ultioni cenſuit, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Mortem patris ut ulciſceretur Netitis Camby ſem impulit ad bellum inferendum Ægyptijs, quo Amaſis regno ſpoliatus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 23.
Mortem eſſe vitam quidam exiſtimarunt, Diſs. 27. in Anthol. n. 2. Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 40. in Thucyd. n. 8. Diſs. 8. in Eurip. num. 3
Mortem filij Theſeus optavit, & amiſſum deſideravit, Diſs. 41. in Anthol. n. 5.
Mortem ſub ruinâ magis horrebant Antiqui, quàm alia genera mortis, Diſs. 43. in Anthol. n. 14.
Mortem ſibi imminere ab eo, qui filiam duxiſſet, oraculo monitus fuit Oenomaus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Mortem plerumque nominare non ſuſtinebant Veteres, Diſs. 18. in Thucyd n. 1.
Mortem patris ut ulciſceretur Oreſtes matrem interfecit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24.
Mortem oppetere pro amico non dubitabat apud Scythas, qui ſanguine amicitiam inierat, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. num. 5.
Mortem ſuam fleri ab amicis iuſſit Solon, Diſs. 23 in Thucyd. n. 2.
Mortem ſibi conſcivit Cæſellius Baſſus non repertis Theſauris Didonis, quos ſomniaverat, & Neroni perſuaſerat, Diſs. 41. in Thucyd. num. 8.
Mortem ſibi conſciverunt Campani deſperatione veniæ, Diſs 51. in Thucyd. n. 8.
Mortem ut contemnant Turcæ in prœlio potionem ſumunt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 4.
Mortem Theſei non honorarunt Athenienſes, Diſs. 3. in Eurip n. 15.
Mortem multi oraculo moniti effugere non potuerunt, Diſs 10. in Virg. n. 3. & ſeqq. Diſs. 12. in Virg. n. 1. 2
Mortem in bello prædixerat Achilli Thetis, Diſs. 12. in Virg. n. 2.
Mortem intulit Hercules Lino doctori ſuo, Diſs. 33. in Virg. n. 3.
Mortem filij Palamedis ut ulciſceretur Nauplius, ignem ſuſpendit e ſcopulis Caphareis, quibus Græci alliſi perierunt, Diſs. 39. in Virg. n. 8. 9.
Mortem ſibi conſcivit Apicius inediâ, quum ſibi centies ſeſtertium ſupereſſe cognoviſſet, Diſs. 3. in Liv. n. 10.
Mortem ſibi conſciverunt Mithridates, & Cleopatra, ne ducerentur in triumpho, Diſs. 15. in Liv. n. 18.
Mortem Ciceronis deflens carmen Sextilij audire noluit Aſinius Pollio, Diſs. 15. in Cic. n. 6.
Mortem Craſſo attulit cauſa contra Philippum Conſulem, Diſs 16. in Cic. n. 7.
Morti addicti quum ducerentur, nolam geſtebant, ne quis inſcius eorum contactu contaminaretur, Diſs. 28. in Liv. num. 14.
Morti proximus dicitur ſenex Acheruntius, Diſs. 83. in Anthol. n. 11.
Morti proximus Auguſtus quid dixerit, Diſs. 5. in Eurip. n. 2.
Mortiferum maximè eſt fulmen, quod pectus ferit, Diſs. 40. in Virg. n. 8.
Mortis terrorem augendo poëtæ deterruerunt homines a ſubeundis pro Patriâ periculis, Diſs. 7. in Eurip. n. 1
Mortis præſagium cena, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.
Mortis memoria ad hilaritatem excitare nos debet, Diſs. 31. in Anthol. n. 1. Diſs 33. in Anthol. n. 4.
Mortis die, quo Poppæa obijt, Nero immenſam vim odorum concremavit, Diſs. 34. in Anthol. num 7.
Mortis tempore Romuli eclipſis ſolis Romanis oſtentum viſum eſt, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3.
Mortis, & natalium præſes Venus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.
a Mortis periculo Anaxagoram Pericles liberavit, Diſs. 3. in Eurip. n. 6.
Mortis cogitatio eſt deſcenſus Aeneæ ad Inferos, Diſs. 3. in Virg. n. 2.
Mortis periculo trochilus avicula liberat Crocodilum, dum dormientem excitat irruente Ichneumone, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Mortis laudes Hegeſias conſcripſit, Diſs. 28. in Cic. n. 4. *Vide. Mors.*
Mortuam murænam Craſſus orator, tanquam filiam, atratus luxit, Diſs. 3. in Liv. n. 6. Diſs. 16. in Cic. n. 2.
Mortui ſunt ſtatim triginta quinque in certamine bibendi, & alij ſex non multo poſt. Diſs. 65. in Anthol. n. 30.
Mortui a Græcis vocantur *κάμνοντες* hoc eſt *laborantes*, Diſs 84. in Anthol. n. 2.
Mortui imaginem exprimentem larvam menſis adhibebant Veteres, ut ad hilaritatem ſeſe excitarent, Diſs. 33. in Anthol. n. 5.
Mortui honoratiorem locum obtinebant, qui initiati erant myſterijs Cereris, Diſs. 39. in Anthol. n. 8.
Mortui lecto efferebantur, Diſs. 23. in Thucyd. num. 8.
Mortui Craſſi in os Parthi aurum liquefactum infundebant, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
Mortuis obolum in os indebant, quem Charonti pro naulo ſolverent, Diſs. 32. in Anthol. n. 12. Diſs. 82 in Anthol. n. 2.
Mortuis Veteres dona afferebant ſcilicet epulas Diſs. 31. in Anthol. n. 3. & ſeqq. ſanguinem, mel, lac, vinum, flores, Diſs. 32. in Anthol. num. 2. 3. Diſs. 23. in Thucyd. n. 4.
Mortuis conveniebat Faba, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Thuc. n. 4. Diſs. 40. in Thuc. n. 7.
Mortuis ſacra ferentes abluebantur, Diſs. 31. in Anthol. n. 7.
Mortuis terram eſſe levem antiqui precabantur, Diſs. 43. in Anthol. n. 13.
Mortuis plus honoris tribuitur, quam vivis, Diſs. 23. in Thucyd. n. 1.
Mortuis ſepeliendis non ſufficiebāt vivi graſſante anginâ poſt terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. num 29.

Mor-

Mortuis omnibus imperare minus eſt, quàm ſervire alicui vivo, Diſs. 7. in Eurip. n. 1.
Mortuis homines immolabantur, Diſs. 17. in Eurip. n. 6.
Mortuo marito viduis Auguſtus non conceſſit maiorem vacationem biennio, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Mortuo Pericle ætatem pæne integram bellum ſuſtinuerunt Athenienſes, Diſs. 12. in Thuc. n. 9.
Mortuo Epiphani divini honores decreti ſunt, quia ſeptemdecim natus annos Encyclopædiã didicerat, Diſs. 78. in Cic. n. 3.
Mortuorum nuptiæ multæ finguntur a poëtis, Diſs. 17. in Eurip. n. 3. Diſs. 23. in Eurip. n. 2
Mortuorum umbris homines immolabant Antiqui, Diſs. 17. in Eurip. n. 6.
Mortuorum animas, qui ſapientes fuerunt, erudire animos ſtultorum Stoici exiſtimarunt, Diſ. 10. in Eurip. n. 1.
Mortuorum animas ad Inferos deducebat Mercurius, Diſs 82. in Anthol. n. 3.
Mortuorum animæ a Latinis vocantur umbræ, imagines, ſimulacra, e Græcis Idola, Diſs. 84. In Anthol. n. 2.
Mortuorum ſepulcris Veteres efferebant comam, Diſs. 27. in Anthol. n. 6.
Mortuorum funere cum Deorum cultu ne miſcerentur, cavebatur, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Thucyd. n. 4. Diſs. 40. in Thucyd. num. 7.
Mortuorũ animas cupidiſſimè haurire ſanguinem facit Homerus, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.
Mortuorum oſſa eruentem, dum theſauros ſcrutaretur, ſeveriſſimè punivit Theodoricus; & cineres dummodo non revellerentur, permiſit theſauros effodi, Diſs. 32. in Anthol. n. 1.
Mortuorum umbras in ſepulcris apparere tradit Xenophon, quo argumento probat animæ immortalitatem, Diſs. 9. in Eurip. n. 7.
Mortuorum animæ dicuntur Lemures, Diſs. 30. in Liv. n. 44.
Mortuorum manes Dij vocabantur, Diſs. 36. in Virg. n. 4.
Mortuos cum auro non ſepeliebant Perſæ, Diſs. 70. in Anthol. n. 2.
Mortuos dumtaxat non etiam vivos conſectare poterat Charon, Diſs. 83. in Anthol. n. 7.
Mortuos inſepultos iacere horrebant Veteres, Diſs. 31. in Anthol. n. 3. Diſs. 65. in Anth. n. 13.
Mortuos in urbe ſepeliri vetuit Antoninus Pius, Diſs. 24. in Thucyd. n. 8.
Mortuos ſuos quiſque domi ſepeliebat antiquitus, & tanquàm Deos venerabatur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 8.
Mortuos in urbe ſepeliri permiſit Lycurgus, Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.
Mortuos ſepeliebant Megarenſes, ut ad ortum ſpectarent, Athenienſes, ut ad occaſum, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Mortuos an comburerent Græci, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Mortuos cremare Romani ceperunt poſt Syllæ tempora, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Mortuos in bello ſepulturâ prohibebat Creon; ideo Athenienſes bellum Thebanis intulerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 2. Diſs. 27. in Thucyd. num. 10. Diſs. 12. in Eurip. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 1.
Mortuus licet hoſtes ſævire impium, Diſs. 12. in Eurip. n. 6.
Mortuos amicos negligere turpe eſt, Diſs. 21. in Eurip. n. 13. 18.
Mortuos ſepeliendi mos in templis ab ultimâ vetuſtate repetitus eſt, Diſs. 19. in Liv. n. 5.
Mortuos hoſtibus ad ſepulturam qui conceſſiſſẽt, trophæum plerumque conſtituebant, Diſs. 24. in Liv. n. 7. *Vide. Manes.*
Mortuum Lycurgum declararunt nunquam donis corruptum fuiſſe, nec unquam meritò reprehenſum, Diſs. 36. in Cic. n. 7.
Mortuum Pane voce nunciari audivit Aemylianus, Diſs. 17. in Liv. n. 5. Diſs. 36. in Virg. num. 1.
Mortuus tanquam eſſet Hipparchus columnam ei conſtituerunt Pythagorici, quòd eorum doctrinam explicare aggreſſus fuerit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7.
Mortuus eſt gaudio Diagoras complexus tres filios victores Olympiæ, Diſs. 15. in Thucyd. num. 3.
Mortuus eſt Diodorus dialecticus pudore nõ ſolutæ protinus quæſtionis, Diſs. 66. in Cic. n. 2.
Mortuus quidam quum crederetur, ſanatus eſt ab Aſclepiade, Diſs. 66. in Cic. n. 3. *Vide. Cadavera. Vide. Corpora mortuorum. Vide. Defuncti.*
Morum probitas Roſcij, Diſs. 90. in Cic. n. 5.
Morum mutationẽ inducit mutatio muſicæ iuxta Platonem, Diſs. 63. in Anthol. n. 7. Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.
Morum diverſitas Alcibiadis, & Niciæ, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.
Morum ſimilitudo conciliat amicitiam, Diſs 79. in Anthol. n. 8.
Morum diverſitas efficit, ut aliorum facta, & ſcripta improbentur, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.
Morum doctrinam continentes libros ſcripſit Democritus, quos Babylonicos nuncupavit, Diſs. 45. in Cic. n. 2.
Morum diſciplinæ conditor habetur Socrates, Diſs 45. in Cic. n. 5.
Morum philoſophiam ſolùm approbarunt Cynici, Diſs. 80 in Cic. n. 1.
Mos in Sacrificijs comedendi carnes, & extra Dijs dedicandi unde profluxerit, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.
Mos Veterum alligandi templo Dei id, quod ei dicare volebant, Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Mos recenſendi exercitum apud poëtas, & Hiſtoricos, Diſs. 53. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Mos Chriſtianorum ſeſe ad Orientem convertendi dum orarent. Diſs. 7. in Eurip. n. 11.
Mos immolandi homines apud Græcos, & alios populos, Diſs. 17. in Eurip. n. 4. & ſeqq.
Mos tangendi mentum quum ſupplicarent, Diſs. 11. in Anthol. n. 6. Diſs. 26. in Thucyd. n. 2. Diſs. 22. in Eurip. n. 3.
Mos Scytharum, & Regum Orientis ſanciendi ſanguine amicitiam, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 5.

Mos ſepeliendi Mortuos in templis ab ultimâ vetuſtate repetitus eſt, Diſs. 19. in Liv. n. 5. *Vide. Mores. Moribus.*

Moſes fruges reperit, & quando fuerit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.

Moſis amore capta Filia Regis Aethiopum Ægy- prodidit, Diſs. 58. in Thucyd. n. 6. *Vide. Moyſes.*

Moſtenos in Doride Tiberio imperante vexavit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21.

Moſynœci connubia promiſcua permittebant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Moſynœcorum corpora alba eſſe animaduertit nophon, Diſs. 17. in Thucyd. n. 8.

Motibus obſcenis ſaltatricularum libido in convivijs irritabatur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9.

Motionem continuatam Cicero voluit eſſe animam, & legit ἐνδελεχέιαν quod Ariſtoteles ἐντελεχέιαν dixit, Diſs. 71. in Cic. n. 2.

Motu corporis cives ſignificare, quæ vellent, cœperunt, quum a Hierone loqui inter ſe prohiberentur, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.

Motum ſiderum inerrantium exprimebat chorus, quum movebatur ex dexterâ in ſiniſtram; errantium, quum ex ſiniſtrâ in dexteram, Diſs. 19. in Liv. n. 52.

Motum ultra ducenta milliâ paſſuum pertingere negat Seneca. Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.

Motum e rerum naturâ ſuſtulerunt Zeno Eleates, & Diodorus, Diſs. 66. in Cic. n. 2. Diſs. 83. in Cic. n. 10.

Motus ordinati, ſeu muſici neceſſarij ſunt ad mores componendos, & quare, Diſs. 17. in Anthol. n. 9.

Motye urbs a quo condita ſit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.

Moyſes ab Aegyptijs philoſophiam didicit, Diſs. 5. in Cic. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 2.

Moyſes antiquior omnibus philoſophis Græcis, & Dijs gentium, Diſs. 14. in Cic. n. 2. Grammaticam invenit, Diſs. 14. in Cic. n. 8. *Vide, Moſes.*

Mucia appellati ſunt dies feſti, quos Aſia in honorem Scævolæ inſtituit, Diſs. 17. in Cic. n. 1.

Mucius Pœnis circumuentis ſpatium ad fugiendum dedit, & deinde eos diſſipatos aggreſſus eſt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12. *Vide, Mutius, Scævola.*

Mugitu bovis admonitus Aeneas urbem Aeneam condidit, ſicut præceperat Venus, Diſs. 15. in Liv. n. 5.

Mulæ præſtantiſſimæ naſcuntur in regione Henetâ, Diſs. 55. in Liv. n. 2.

Mularum certamen ἀπήνην appellabant, Diſs. 6. in Anthol. n. 55. *Vide. Muli.*

Mulcta veterum legum pecore conſtabat, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8.

Mulctâ pecorum paucorum puniebatur apud Scythas, qui uxori Regis fucum feciſſet, Diſs. 30. in Cic. n. 5.

Mulctâ exilij, vel morte puniverunt Athenienſes accuſatores Socratis, Diſs. 54. in Cic. n. 6.

Mulctabantur cœlibes a Cenſoribus, qui uxorẽ ducere potuiſſent, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.

Mulctabantur curſores, qui antequam ſignum daretur, exiluiſſent, Diſs. 15. in Thucyd. n. 8.

Mulctam centum talentorum inflixerunt Timotheo, Diſs. 20. in Eurip. n. 59.

Mulctam quingentorum talentorum ut ſibi remitterent Romani, tres legatos miſerunt Athenienſes, Diſs. 42. in Cic. n. 4.

Mulctarunt Lacedæmonij Terpandrum, quòd octavam citharæ chordam inveniſſet, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.

Muli ungula reſiſtit aquæ Stygiæ, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Muli, & Cameli, qui vehebant pecuniam exercitus Darij, & ceterorum Regum Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Muli ſex ferebant lectos aureos Mithridatis in triumpho Luculli, & centum ſexaginta pecuniam, Diſs. 26. in Liv. n. 3. *Vide. Mula. Mulus.*

Muliebre pallium eſt palla, Diſs. 6. in Eurip. n. 7.

Muliebri veſte barbatum ſimulacrum Veneris cur Cyprij colerent, Diſs. 25. in Virg. n. 2.

Muliebris fortuna, Diſs. 57. in Anthol. n. 8.

Mulier, cuius extrema in ſerpentem deſinebant, ex Marte genuit auctorem Scytharum, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.

Mulier ſophiſticam artem profitens erat hydra, Diſs. 8. in Anthol. n. 3

Mulier nulla bona eſt, Diſs. 15. in Anthol. num. 2. 3.

Mulier virum paſſa dicitur interdum puella, & etiam Virgo, Diſs. 56. in Anthol. n. 8. 9.

Mulier Spartana filium e prœlio fugientem interfecit, Diſs. 51. in Anthol. n. 2. Diſs. 52. in Anthol. n. 2.

Mulier, quæ lavacra novæ Nuptæ ferebat Aquigerula vocabatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 4.

Mulier cum duabus puellis, & duobus filijs fungorum eſu interijt, in quos extat Epigramma Euripidis, Diſs. 4. in Eurip. n. 8.

Mulier nomine Roma perſuaſit incendere naves Troianorum, qui quum urbem ædificaſſent, ab eâ appellarunt Romam, Diſs. 13. in Liv. num. 3.

Mulier nuptias concilians Proxenetria dicitur, Diſs. 16. in Liv. n. 4.

Mulier, quæ Spaco dicebatur, aluit Cyrum, Diſs. 18. in Liv. n. 50.

Mulier, quæ decimo tertio menſe peperit, Diſs. 30. in Liv. n. 2.

ex Muliere, & Deo quòd Hercules natus eſſet, nothus quodammodo habebatur, Diſs. 58. in in Cic. num. 6.

Mulierem eximiâ formâ captam Pauſanias inviolatam dimiſit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 6.

Mulierem Aetolam Draco dilexit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.

Mulieres Veneri veſte virili ſacrificabant, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.

Mulieres honeſtas intereſſe convivijs honeſtum erat apud Romanos, non apud Græcos, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 22.

Mulieres, quæ occiderant Orpheum, averſatus eſt Helicon, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.

Mulieres Lemniæ viros omnes tollere conſpirarunt, & in exilium eiecerunt Reginam Hypſipylen, quæ patri Thoanti pepercit, Diſs.

Diſs. 6. in Anthol. num. 4.
Mulieres pernicioſæ ſunt hominibus, Diſs. 15. in Anthol. n. 8. 11.
Mulieres etiam bonæ moleſtæ ſunt, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Mulieres propter loquacitatem dolio filiarum Danai comparantur, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Mulieres Aegyptias quum Cambyſes audiſſet alijs antecellere in venereo congreſſu, perijt ab Amaſi filiam, qui ei miſit Netiten, quæ impulit Cambyſem ad bellum Aegyptijs inferendum, Diſs. 15. in Anthol. n. 23. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Mulieres Bacchi quot nomina haberent, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.
Mulieres in ſacris Cereris Agnum herbam ſubſternebant, quia libidinem extinguat, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.
Mulieres nupturæ inequitabant pudendis Mutuni, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10.
Mulieres effuſiſſimæ ſunt in lacrimas, Diſs. 22. in Thucyd. n. 9. Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Mulieres, quæ mortuos in funeribus flerent, & laudarent, præficæ dicebantur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.
Mulieres Cypriorum, & Pœnorum vulgato corpore dotem quærebant, Diſs. 29. in Thucyd. num. 12. Diſs. 21. in Virg. n. 2.
Mulieres ante fores thalami, in quo erat ſponſa, tumultuabantur, ſed irrumpere prohibebantur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.
Mulieres adoptabant Iunones, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.
Mulieres Græcas duas, & duos Gallos defoderunt, quum tres Veſtales corruptæ eſſent, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20.
Mulieres domi manere debent, nec viros mutare; ideo ipſis congruit numerus octonarius, qui eſt primus cubus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Mulieres an Euripidem diſcerpſerint, Diſs. 3. in Eurip. n. 11.
Mulieres ſexdecim quinto quoque anno texebant Peplum Iunoni, Diſs. 25. in Eurip. n. 11.
Mulieres maximè iracundæ, Diſs. 19. in Virg. num. 10.
Mulieres Babylonij in templo Veneris advenis proſtituebant, Diſs. 31. in Virg. n. 5.
Mulieres quædam ſedebant in Capitolio comptæ, quia ſe amari à Iove credebant. Diſs. 31. in Virg. n. 7.
Mulieres ornamenta ſua dabant, quum Reſpublica Romana indigeret, Diſs. 4. in Liv. n. 2.
Mulieres quot menſes partum geſtent, Diſs. 30. in Liv. n. 1. 2.
cum Mulieribus virtute præſtantibus congredi cuilibet concedente viro licebat apud Lacedæmonios, Diſs. 52 in Anthol. n. 4.
Mulieribus commiſceri aliquos Genios exiſtimarunt Veteres, Diſs. 17. in Liv. n. 5. 7. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 5. & Patres Chriſtiani, Diſs. 36. in Virg. n. 6.
Mulieris uterum, quæ viri ſemen excepit, Apuleius porulam vocat, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Mulierum inimicum eſſe Euripidem in tragœdijs, non in lecto æmuli dicebant, Diſs. 15. in Anthol. n. 2. Diſs. 3. in Eurip. n. 7.
Mulierum Corinthiarum pulchritudo, Diſs. 4. in Anthol. n. 3.
Mulierum operam ad propagandum genus humanum neceſſariam non eſſe optabat Euripides, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Mulierum mores diſcrepant a moribus virorum, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Mulierum morbis medebantur Medicæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Mulierum balneæ ſtratæ erant argento, Diſs. 2. in Liv. n. 14. *Vide. Femina. Maritus. Nupta. Sponsa. Vir. Uxor.*
Mulli ſunt Hecates victima, Diſs. 30. in Liv. n. 28.
Mullũ quo pretio aliqui emerint, Diſ. 3. in Liv. n. 9.
Mulſo vinum ſimile conficiebatur ex fructu luti, Diſs. 59. in Anthol. n. 4.
Mulſum convivis præbebatur a triumphantibus, Diſs. 29. in Liv. n. 6.
Multitudinis ad voluntatem loquentes aſotos eſſe dicit Plutarchus, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Multitudinis numero iræ Deorum dici videntur, Diſs. 19. in Virg. n. 12.
Multitudo Germanorum, Diſs. 85. in Anthol. n. 5.
Multitudo Thracum, Diſs. 11. in Eurip. n. 12.
Multitudo militum ſignificatur ab hiſtoricis, & poëtis, quum dicunt eos flumina exhaurire, Diſs. 85. in Anthol. n. 6.
Multitudo legum effecit, ut privati iudicandi munus exercerent, Diſs. 26. in Cic. n. 2.
Mulus apio onuſtus quum obviam factus eſſet educturo copias in aciem, Timoleon bonum omen putavit, Diſs. 5. in Anthol. n. 5.
Mulus ſale onuſtus in flumen cecidit, deinde ſponte ſe in flumen deijciebat, quum verò oneraretur ſpongijs, deſtitit ſe deijcere, Diſs. 39. in Cic. n. 4. *Vide. Mula. Muli.*
Mummius exciſà Corintho Achaicus appellatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.
Mummius adeo pauper fuit, ut dotem filiæ non reliquerit, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Mundi animam eſſe Iovem Stoici, & Platonici exiſtimarunt, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.
Mundi animam, quatenus gignit, eſſe Venerem philoſophi crediderunt, Diſs. 55. in Anth. n. 7.
Mundi definitio, Diſs. 71. in Anthol. n. 5.
Mundi animus, & mens eſt ignis iuxta Stoicos, & Hippocratem, Diſs. 37. in Anthol. n. 4.
Mundi oculos appellat Plinius ſtellas, Diſs. 40. in Anthol. n. 7.
Mundi fabricam Deus incepit a terra, Diſs. 43. in Anthol. n. 6. Diſs. 31. in Liv. n. 28.
ſub Mundi cardine ſunt Hyperborei, Diſs. 77. in Anthol. n. 12. 13.
Mundi ſimulacra ſunt ſpeluncæ; ideo conſecrantur Baccho, Diſs. 48. in Anthol. n. 5.
Mundi opificem Deum primus Anaxagoras dixit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 6.
Mundi Architectum non fuiſſe Deum, ſed animam putaverunt Gnoſtici, Diſs. 19. in Thucyd. n. 2.
Mundi larem, & quaſi focum Veteres cenſebant Veſtam, Diſs. 25. in Thucyd. n. 7.
Mundi in bonum vertit Deus damna partium ipſius, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.

Mundi a medio diſtantia dicitur altitudo, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14.
Mundi incendium futurum æſtatem anni magni quidam tradiderunt, Diſs. 53. in Thucyd. num. 11.
Mundi partem auſtralem eſſe Inferos quidam putaverunt, Diſs. 10. in Eurip. n. 9.
Mundi partes, & Elementa erant Dij Gentium, Diſs. 25. in Virg. n. 2.
Mundi in medio ſolem eſſe, & Terram moveri exiſtimavit Pythagoras, & Plato exiſtens ſenior, Diſs. 31. in Liv. n. 20.
Mundo omnia membra tribuit oraculũ redditum Nieocreonti, Diſs. 40. in Anthol. n. 7. & aliqui philoſophi, Diſs. 40. in Anthol. n. 11.
Mundo præeſt Baccbus Eribromius, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
Mundo poëma Virgilij comparavit Macrobius, Diſs. 52. in Cic. n. 1.
Mundum regi Naturâ non ſentiente exiſtimavit Strato, Diſs. 1. in Eurip. n. 10.
Mundum ſub Lunâ agi caſu exiſtimavit Ariſtoteles, Diſs. 71. in Anthol. n. 4. Diſs. 80. in Anthol. n. 5. Diſs. 1. in Eurip. n. 10. Diſs. 13. in Virg. n. 5.
Mundum a Deo conditum qui negat, tollit cauſam effectricem, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.
Mundum ab igne abſumptum iri exiſtimarunt Stoici, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. & deinde rurſus ab eo procreatum iri, Diſs. 68. in Anthol. n. 5. Diſs. 71. in Anthol. n. 4.
Mundum ſolùm eſſe templum Deo dignum Perſæ arbitrati ſunt, Diſs 69. in Anthol. n. 1.
Mundom eſſe animatum Perſæ crediderunt, Diſs. 72. in Anthol. n. 2.
Mundum ignauum appellat Inſeros Claodianoa, Diſs 76. in Anthol. n. 17.
Mundum eſſe animam ſapientiſſimi viri prodiderunt, Diſs. 40 in Anth. n. 8. Diſs. 19 in Liv. n. 13.
Mundum eſſe Deum ſecundarium Platonici exiſtimaunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 9.
Mundum eſſe Iovem opinabantur Veteres, & Deum animo, oou corpore, Diſs. 47. in Anthol. o. 2. & Minervam eſſe mentem, Diſs. 47. in Anthol. n. 2.
Mundum periturum probat Locretius argumeoto terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Mundum patere ter in anno putabant, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Mundum creatum eſſe vere multi tradiderunt, Diſs. 23. in Liv. n. 2 Diſs. 30. in Liv. n. 33.
Mundum fuiſſe Ianum quidam exiſtimarunt, Diſs. 30. in Liv. n. 56.
Mundum oriens ſol videtur aperire, occidens claudere, ideo Ianus Patuleius & Clauſius appellabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 59.
Mundum conflagraturum tradit Beroſus, quum omnia ſidera in Cancro convenerint, & quum in Capricorno, demerſum iri, Diſs. 30. in Liv. num. 80.
Mundum a Deo effectum eſſe qua ratione probet Chryſippus apud Ciceronem, Diſs. 90. in Cic. num. 8.
Mundum ſemper in deterius ferri opinio vetus eſt, Diſs. 67. in Cic. n. 1.
Mundus an ſit Deus, Diſs. 40. in Anthol. num. 8. & ſeqq. Diſs. 71. in Authol. n. 2.
Mundus ex aqua procreatus eſt, Diſa. 20. in Anthol. n. 3.
Mundus diſcordiâ diſſolvitur, amicitiâ connectitur, Diſs. 20. in Authol. 4.
Mundus fuit Deus Perſarum, Diſs. 72. in Anthol. n. 8.
Mundus coniunctus eſt diſcordijs, Diſa. 3. in Tbucyd. n. 10.
Mundus muliebris quid eſſet, Diſs. 31. in Thucyd. num. 7.
Mundus, quum genitus ſit, an poſſit eſſe ſempiternus, Diſs. 39. in Tbucyd. n. 1.
Mundus exprimebatur in veſte, quam ſibi texendam curavit Demetrius, Diſs. 25. in Eurip. num. 20.
Mundus eſt Dei templum, Diſs. 69. in Anthol. num. 1. Diſs. 19. in Liv. n. 7. *Vide. Orbis Terrarum*.
Munera varia ſervorum, Diſs. 21. in Tbucyd. num 15. 16.
in Munere publico Tauream æmulum Alcibiades colapho percuſſit, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
in Munere in honorem Africani edito Tubero, quòd ſordidè ſe geſſiſſet, præturæ repulſam tulit, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. num. 6.
Muneribus Reipublicæ perfuncti ſummi viri ludis oblectabantur, Diſa. 58. in Thucyd. n. 1. 2.
Muneribus non fungebatur pars plebis, Diſs. 25. in Anthol. num. 4.
Muneribus publicis non fungebantur, qui quatuor liberos habebant, apud Lacedæmonios, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.
pro Muneribus diverſis diverſis etiam nominibus appellabantur Dij, Diſs. 18. in Eorip. num. 3. Diſs. 17. in Liv. n. 5. 8.
Muneribus publicis ſolvebantur ſenes ſexagenarij, Diſs. 1. in Cic. n. 6. *Vide. Munus. Dona.*
Munichiâ præſidium eiecit Demetrius, Diſs. 30 in Liv. n. 66.
Munichiam multorum malorum cauſam futuram Athenienſibus prædixit Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Munichiam Macedonibus Dinarcbus tradidie Diſs: 33. in Cie. n. 6.
Munire Iſthmum Cleooymus deſtitit deſectu ſolis deterritus, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4.
Munus ſingularum Parcarum, Diſs. 11. in Virg. num. 1. *Vide. Munera.*
Munychionem ideſt Martium Athenienſes Demetrionem a Demetrio appellarunt, Diſs 30. in Liv. n. 66.
Murænæ piſces aliquibus nomen dederunt, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Murænæ optimæ in freto ſiculo, Carpathio, & Hiſpaniæ, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Murænam mortuam in piſcinâ Craſſus orator, tanquam filiam atratus luxit, Diſs. 3. in Liv. n. 6. Diſs. 16. in Cic. n. 2.
Murænarum ſex millia conſumpſit Cæſar in convivio, quod acto triumpho populo exhibuit, Diſs. 29. in Liv. n. 7.

Mu-

Digitized by Google

Murem peperit mons, & Iuppiter timuit: proverbium eſt, Diſs. 11. in Anthol. n. 7. Diſs. 21. in Liv. num. 9.

Murem, ranam, avem, ſagittam, & aratrum mittens Idanthyrſus quid ſignificare vellet, Diſs. 30. in Virg. n. 4.

Mures ruinam domus præſentire dicuntur, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Muris quatiendis machina erat Equus Troianus, Diſs. 16. in Eurip. n. 12.

Muro ligneo ſe defendere iuſſit Athenienſes Pythia, quod claſſem interpretatus eſt Themſtocles, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 4.

Murorum firmitati dialecticen comparabant Stoici, Diſs. 60. in Cic. n. 4.

Muros longos ædificavit Pericles, Diſs. 12. in Thucyd. n. 4.

Muros urbis deijciebant Græcj hieronicis redeuntibus in Patriam, quaſi civitas non egeret muris, quæ talem civem haberet, Diſs. 2. in Anthol. n. 11.

Muros multa ſecula non habuit Lacedæmon, Diſs. 25. in Anthol. n. 7.

Muros ſupra urbis ſublata ſunt navigia terræmotu Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.

Muros Thebarum quare lyræ cantu Amphion condidiſſe dicatur, Diſs. 32. in Cic. n. 7.

Muros urbium ſanctos eſſe voluerunt Iuriſconſulti, Diſs. 23. in Liv. n. 6.

Muros Romæ quis protulerit; quantum ij paterent, Diſs. 23. in Liv. n. 11. 12.

Murus antiquitus Mœrus dicebatur, Diſs. 23. in Liv. n. 10. *Vide. Mœnia. Parietes.*

Muſa, quam Virgilius invocaverit, Diſs. 19. in Virg. n. 1.

Muſa Erato ſaltationis inventrix fuit, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.

Muſa Attica appellatus eſt Xenophon, Diſs. 41. in Cic. n. 4.

Muſæ unde ſic appellatæ, Diſs. 56. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Virg. n. 9.

Muſæ ſunt mentes, quæ cœleſtes orbes movent, Diſs. 18. in Anthol. n. 9. Diſs. 19. in Virg. n. 2.

Muſæ cur virgines fingantur a poëtis, Diſs. 57. in Anthol. n. 4. & ſeqq.

Muſæ antiquitus fuerunt tres tantùm, & quomodo novem factæ ſint, Diſs. 57. in Anthol. n. 9. Diſs. 19. in Virg. n. 3. 6.

Muſæ famulæ fuerunt Megaclus, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg. n. 5.

Muſæ Ardalides dictæ ab Ardalo Vulcani filio inventore tibiæ, Diſs. 62. in Anthol. n. 5.

Muſæ ſimul, & Hercules colebantur, Diſs. 8. in Anthol. n. 4. *Vide. Muſam. Muſis.*

Muſæi ſcriptoris Troiano bello vetuſtioris non ſunt carmina, quæ illius eſſe dicuntur, Diſs. 1. in Thucyd. n. 5.

Muſæi oracula dubitatur an ſint Onomacriti, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Muſæus auditor Orphæi noluit certare Pythijs ludis poëtarum, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Muſæus ante Homerum floruit, Diſs. 53. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4.

Muſæus Lunæ filius, & Orphei auditor, Diſs. 1. in Thucyd. n. 5.

Muſæus Herculis ætatem non anteceſſit, Diſs. 33. in Virg. n. 3.

Muſæus philoſophus, & poëta Troianis temporibus vetuſtior ex uno cuncta conſtare, & in unum reſolui tradidit, Diſs 15. in Cic. n. 7.

Muſam ſuam, ſuumque Bacchum ſingulis Cœli orbibus præſidere quare Orpheus dixerit, Diſs. 47. in Anthol. n. 8. Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Muſarum quæ nam fuerit mater Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 5.

Muſarum, & Apollinis ſecundùm numen Poëtæ Bacchum colebant, Diſs 13. in Anthol. n. 3.

Muſarum invocatione poëtæ attentionem ſibi conciliant, Diſs. 25. in Cic. n. 2.

Muſas ore Plauti loquuturas dicebat Stolo, Diſs. 3. in Eurip. n. 2.

Muſas habitantes Montes, & ſilvas cur poëtæ fingant, Diſs. 4. in Eurip. n. 4. 5.

Muſas novem recitantem Herodotum quum audiſſet Thucydides illacrimavit, Diſs. 54. in Cic. n. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Muſas Lacedæmonij eximiè colebant, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.

Muſas plerumque poëtæ invocant, Diſs. 18. in Virg. n. 3.

Muſas in conſilio ſe habere ſimulabat Numa, Diſs. 36. in Cic. n. 12.

Muſas ore Xenophontis loquutas eſſe quidam dixerunt, Diſs. 41. in Cic. n. 4 *Vide. Muſa. Muſis.*

Muſas, ſi ſcribere hiſtoriam voluiſſent, non aliter ſcripſiſſent, quam Herodotus, Diſs. 54. in Cic. n. 3.

Muſcæ alâ operiebantur quadrigæ factæ a Myrmecide, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.

Muſcæ laudes leguntur, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Muſcarum expulſori Iovi ſacrificabant Elienſes, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Muſcas dormienti puero abigebat elephas, & cunas commovebat, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.

Muſicâ mitior factus eſt in uxorem Macar, Diſs. 57. in Anthol. num. 10. Diſs. 19. in Virg. num. 5.

Muſicâ mutatâ mutatio morum fit in Republicâ, Diſs. 63. in Anthol. n. 7. Diſs. 27. in Thucyd. num. 7.

Muſica Marti etiam convenit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5.

Muſica a philoſophis inventa eſt, Diſs. 5. in Cic. num. 5.

Muſica Pythagorei iram populorum ſedarunt, & mores compoſuerunt, Diſs. 43. in Cic. n. 4.

Muſicæ ſtudium manſuefecit Arcades, Diſs. 63. in Anthol. n. 5.

Muſicæ modus pleruſque quis invenerit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Muſicam docet amor vetus eſt proverbium, Diſs. 13. in Anthol. n. 7.

Muſicam didicerunt homines a Luſcinijs, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2.

Muſicam quia exercerent Athenienſes, bello præſtitiſſe tradit Ariſtophanes, Diſs. 16. in Thucyd. n. 3.

Muſicam Servi præcipuè exercebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8.

Mu-

Muſicam omnibus ferè convivijs adhibebant Veteres, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8. 11.
Muſicam Mercurius invenit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.
Muſicam Veteres omnibus ferè rebus adhibebant, Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.
Muſicam cœleſtium orbium non audiri propter aſſuetudinem exiſtimavit Pythagoras, Diſs. 21. in Eurip. n. 7.
Muſicam Senex Socrates didicit, quòd ad animum componendum non inutilem eſſe arbitraretur, Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Muſicen ignoraſſe Ariſtoxenus quodammodo dici poſſet, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Muſici modi quare τέθμια, vel νόμοι hoc eſt *leges* appellentur, Diſs. 16. in Anthol. n. 4.
Muſici motus requiruntur ad temperandus mores; & quare, Diſs. 17. in Anthol. n. 9.
Muſici ludi exhibiti ſunt a Philippo Rege Macedoniæ in nuptijs filiæ Cleopatræ, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.
Muſici quomodo definiant phthongos, & quot ſint apud illos, Diſs. 51. in Anthol. n. 5. Diſs. 62. in Anthol. n. 1.
Muſicis organis quibus uterentur diverſi populi, Diſs. 57. in Thucyd. n. 10. 11.
Muſicis modis Iſmeniæ tibicinis equum hinnientem prætulit Ateas Rex Scytharum, Diſs. 81. in Cic. n. 7.
Muſico certamine victor Nero triomphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Muſicos modos invenerunt Dactyli Idæi, Diſs. 5. in Cic. n. 2.
Muſicum certamen Nero in Olympicis præter conſuetudinem commiſit, Diſs. 2. in Anthol. num. 7.
Muſicum certamen non admittebatur in Olympijs, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.
Muſicum certamen in Nemeæis admittebatur, Diſs 6. in Anthol. n. 6.
Muſicum certamen ut obiret Nero, phonaſco utebatur, Diſs 87. in Cic. n. 2.
Muſis apes cor dicatæ ſiut, Diſs. 58. in Anthol. num. 1.
Muſis nomina quis dederit, Diſs. 57. in Anthol. num. 10. Diſs. 19 in Virg. n. 3. 4.
Muſis ſacrificabant duces Lacedæmonij, quum bellum eſſent inituri, Diſs 28. in Thucyd. num. 2.
Muſis ſpolia belli dicavit Quinctus Fulvius Nobilior, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5. *Vide. Muſa. Muſam.*
Muſtellæ quum ſerpentes comederunt, rutâ utuntur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Dis. 39. in Cic. n. 2
Muſtum aquâ marinâ miſcetur, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Mutatio veſtis patriæ cum peregrina odioſa erat, Diſs. 13. in Thucyd. n. 4.
Mutatio ventorum frequens contingit circa promontoria, Diſs. 66. in Anthol. n. 4
Mutatio Morum conſequitur mutationem muſicæ iuxta Platonem, Diſs. 63. in Anthol. n. 7. Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.
Mutatio morum, & Legum Athenienſium quare ſæpius contigerit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.
Mutatio legum, & morum quare per annos fere quingentos apud Lacedæmonios non contigerit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 8. Diſs. 10. in Liv. n. 3. ſeu ſeptingentos, Diſs. 50. in Anthol. n. 3.
Mutatio morum apud multas nationes contigit, Diſs. 7. in Liv. n. 5. & ſeqq.
Mutatio aliquorum regionum, Diſs. 7. in Liv. num. 8.
Mutatio philoſophiæ apud Barbaros nunquam facta eſt, Diſs. 15. in Cic. n. 2.
Mutatio picturæ apud Ægyptios nunquam contigit, Diſs. 15. in Cic. n. 2.
Mutatio medicinæ facta ab Aſclepiade, & Theſſalo, Diſs. 66. in Cic. n. 4. Diſs. 83. in Cic. n. 9.
Mutatio legum contingit apud eos, qui oratores admirantur; ſecus apud illos, qui eos in pretio non habent, Diſs. 79. in Cic. n. 8. Diſs. 82. in Cic. n. 6.
Mutationem civitatibus parit Annonæ penuria, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1.
Mutationes frequentes nocent Reipublicæ iuxta ſententiam Taciti, ſed Artes perficiunt, Diſs. 82. in Cic. n. 8.
Mutationes Urbium, & Regnorum admonent Mortales nihil humanum eſſe ſtabile, Diſs. 77. in Anthol. num. 1. Diſs. 8. in Eurip. n. 1. Diſs. 1. in Liv. n. 5.
Mutationes fortunæ Delectatio, ludus, iocus vocantur, Diſs. 80. in Anthol. n. 2. 3.
Mutationes ſignificat Rota, Diſs. 81. in Anthol. n. 4.
Mutationibus res humanæ obnoxiæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 34. in Thucyd. n. 1.
Mutationibus maximè obnoxiæ ſunt Regiones optimæ, Diſs. 34. in Thucyd. n. 3. Diſs. 35. in Thucyd. n. 5.
Mutationibus ſaltē exercentur homines, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Mutato hoſte multi duces fortunam etiam mutaverunt, Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Mutavit ſedes Commodus quum noctu excitaretur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10.
Muti quia ſunt piſces, a Græcis dicuntur Ἔλλοι Diſs. 39. in Cic. n. 7.
Mutines quum a Pœnis ad Romanos transfugiſſet, ipſis fidelis fuit, Diſs. 51. in Thucyd. num. 1.
Mutines inviſus erat Hannoni propter virtutem militarem, Diſs. 51. in Thucyd. n. 2.
Mutius Scævola ius civile in octodecim libros digeſſit, Diſs. 17. in Cic. n. 1. quum teſtimonium dixiſſet, quid adiecerit, Diſs. 17. in Cic. num. 2. *Vide. Mucius. Vide. Scævola.*
Mutunus Deus, cuius pudendis inequitabant nuptæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Mycale, & Cayco quidquid continetur, habuerunt Pelaſgi, qui ſuppetias Troianis tulerunt, Diſs. 12. in Eurip. n. 12.
Myccmatis Ammianus Marcellinus genus quoddam terræmotuum appellat, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.
Mycenæ quare vocentur urbs Cyclopum, Diſs. 34. in Thucyd. n. 8.

Myr-

Digitized by Google

Myceenæ agnoſcunt auctorem Perſeum, Diſs. 10. in Anthol. n. 4.
Mycenæi ab Agamemnone obtinuerunt Regnum Sicyonium, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.
Mygdoniæ opes, Diſs. 33. in Anthol. n. 7.
Mylas inter, & Nanluchum Cæſar Pompeium iniurem ſuperavit, Diſs. 5. in Liv. n. 7.
Myriadas centumviginti Perſarum vicarunt decem millia Græcorum, Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Myriagogos navis appellata, quòd eâ decem millia hominum veherentur, Diſs. 14. in Eurip. n 6.
Myrinam urbem in Aeolide terræmotus imperante Tiberio vexavit, Diſs. 48. in Thucyd. num. 21.
Myrisfrater Arati, Diſs. 72. in Cic. n. 5.
Myrmecides quadrigas ex ebore faciebat adeo exiguas, ut alâ muſcæ operirentur, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.
Myrmidones populi Theſſaliæ dicti a Myrmidone, quum Iuppiter procreavit ex Eurymeduſa in formicam converſus; ideo Theſſali formicas venerabantur, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Myrmillo, & Specillus locupletati a Nerone, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.
Myrocles orator tempore Demoſthenis floruit, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Myrulotus quid ſit, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.
Myron primus Archilocus appellavit unguentum, Diſs. 34. in Anthol. n. 1.
Myrrhâ, & thure confectum bovem Empedocles populo diſtribuit, quum in Olympicis ludis curro viciſſet, Diſs 2. in Anthol. n. 8.
Myrrhinam ſcortum ut domi haberet Hyperides, eiecit domo filium, Diſs. 77. in Cic. num. 3.
Myrſilus Lesbius quam originem Muſas habuiſſe tradat, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg. n. 6.
Myrtilus auriga Oenomaum e curru præcipitem dedit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.
Myrto, non lauro coronabantur ovantes, Diſs. 24. in Liv. n. 11. etiam triumphantes coronabantur, Diſs. 28. in Liv. n. 10.
Myrtim argivum, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.
Myrtum eſſe Verbenam, quæ in ſacrificijs adhibebatur, aliqui tradiderunt, Diſs. 41. in Virg. num. 8.
Myrtus in formas ferarum figurabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 7.
Mys Epicuri Servus celebris ſapientiæ auctor, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Myſcellus condidit Crotonem, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10. *Vide. Miſcellus.*
Myſteria Oſiridis in Græciam tranſtulit Orpheus, Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Myſon inter ſeptem ſapientes collocatur a Platone, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Myſi poſtularunt a Crœſo, ut filium Atyn mitteret ad interficiendum aprum; ſic ab Adraſto interemptus eſt Atys, quum fatum eſſet eum ferro perire, Diſs. 10. in Virg. n. 2.
Myſtæ dicebantur, qui parvis myſterijs initiati erant, Diſs. 39. in Anthol. n. 10.
Myſtæ per quinque gradus initiabantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 12.
Myſteria onde ſic appellata ſint, Diſs. 36. in Anthol. n. 3
Myſteria evulgare non licebat, Diſs. 38. in Anthol. n. 5.
Myſteria an invenerit Orpheus, Diſs. 75. in Anthol. n. 3.
Myſteria parva in honorem Proſerpinæ inſtituta erant; magna in honorem Cereris, illa menſe novembri, hæc Auguſto celebrabantur; parvis autem initiatus fuit Hercules, Diſs. 39. in Anthol. n. 10. quo anno utraque celebrarentur, Diſs. 39. in Anthol. n. 11.
Myſterijs Bacchi, quæ Sabazia nuncupantur, Iovis cum Proſerpinâ concubitus referebatur. Diſs. 44. in Anthol. n. 10. Diſs. 33. in Virg. n. 4.
Myſterijs Eleuſinijs Bacchum cum Cerere colebatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.
Myſterijs ſamothracijs Ἀξιῆς vocabatur Axiocarſus, Diſs. 51. in Anthol. n. 6.
Myſterijs comparantur Mathematicæ diſciplinæ, Diſs. 7. in Cic. n. 4
Myſteriorum Cereris religio ſumma erat apud Veteres, Diſs. 36. in Anthol. n. 11.
Myſteriorum, quæ invenerat, gloria clarus Orpheus noluit certare in Pythio certamine poëtarum, Diſs. 31 in Anthol. n. 7.
Myſtica hoſtia quare a Tibullo Porcus appelletur, Diſs. 38. in Anthol. n. 7. Diſs. 53. in Thucyd. num. 27.
Myunte urbem donavit Artaxerxes Themiſtocli ad obſonium emendum, Diſs. 32. in Thucyd. num. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17.

N

NAbatæorum Regis legatus Sylæna perfidiâ ſuâ effecit, ne Aelius Gallus univerſam Arabiam paucis menſibus ſubigeret, Diſs. 21. in Virg. num. 10.
Nabidem tyrannum poſt devictos Macedones afflixerunt Romani, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5.
Nabin Tarteſſiorum Regem nutrijt Cerva, Diſs. 18. in Liv. n. 4.
Nablium Cappadoces invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Nænia eſt laudatio mortuorum in funeribus facta a præficis, illius repertor Simonides, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.
Næſo ſacrificabant Galli hoſtias humanas, Diſs. 17. in Eurip. n. 5.
Nævij inſcriptio ſepulcralis, Diſs. 30. in Anthol. num. 8.
Nævius ſcripſit Punicum bellum, Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Nævius cutem novaculâ diſcidiſſe fertur, Diſs. 30. in Liv. n. 23.
Nævius poëta, Diſs. 48. in Cic. n. 5. Diſs. 51. in Cic. n. 6.
Nævius ante Ennium floruit, Diſs. 54. in Cic. n. 5.
Naiades Deæ fontium, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Naiadis filius Bacchus, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.

Na-

Nani adhibebantur in convivijs, Diſt. 21. in Thucyd. n. 11. 15.
Nannius unum ex ſcortis Themiſtoclis, Diſs. 30. in Anthol. n. 5.
Nares amittebant quidam in Thraciâ propter frigus, Diſs. 11. in Eurip. n. 6.
Nares gentium devictarum abſcindebant Scythæ, Diſs. 1. in Liv. n. 6. *Vide. Naris.*
Naricij *Vide. Locri*
Naris, & oris experres homines Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thuc. n. 9. *Vide. Nares. Naſo.*
Narrabant ſomnia Cœlo, aut Soli Antiqui, Diſs. 19. in Eurip. n. 10.
Narratione malorum afficitur animus, Diſs. 5. in Liv. n. 8.
Narrationes ab oratoribus quomodo faciendæ ſint, Diſs. 84. in Cic. n. 2. 3.
Narthecuſa Parthenio promontorio adhæſit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
Naſamones ſepolcris ſomnia captabant, Diſs. 19. in Eurip. n. 8.
non Naſci optimum eſt, aut natum quàm citiſſimè mori iuxta Teognidem, Diſs. 8. in Eurip. n. 3.
Naſci argumentum eſt mortalitatis, Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.
Naſci, aut mori in Delo Athenienſes prohibuerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 39. in Thucyd. n. 2. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.
Naſica non excindendam Carthaginem putabat; ſecus Cato, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Naſica Optimi cognomen adeptus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Naſo adunco homines diligebantur apud Perſas ob ſimilitudinem Cyri, Diſs. 22. in Eurip. n. 17. *Vide. Nares. Naris. Naſum.*
Naſturtio veſcebantur adoleſcentes Perſarum, Diſs. 1. in Liv. n. 7.
Naſum ſtyli primus Lucilius dicitur condidiſſe, Diſs. 68. in Cic. n. 2. *Vide. Nares. Naris. Naſo.*
Natalem diem Thraces fletu proſequebantur, Diſs. 11. in Eurip. n. 13.
Natalem poſt diem quadrageſimum homines ridere incipiunt, Diſs. 30. in Thucyd. n. 8. Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Natalem diem honorabant Veteres ſacris Genio faciendis, Diſs. 42. in Anthol. n. 5.
Natali die quotannis Antipater febri laborabat, Diſs. 19. in Anthol. n. 2.
Natalis ſui memoriam quotannis celebrari teſtamento iuſſit Epicurus, Diſs. 23. in Thucyd. num. 2.
Natalis dies celebrabatur Platonis, Plotini, Antipatri, Diogenis, & Panætij, Diſs. 23. in Thucyd. num. 2.
Natalis eſt mortalitatis indicium, Diſs. 39. in Thucyd. n. 1.
Natalis Servij Regis contigit Nonis; ideo omnes Nonæ feſtæ habebantur, Diſ. 30. in Liv. n. 11.
Natalium non ſolùm, ſed etiam mortis præſes eſt Venus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.
Natare nonniſi piſcinis unguẽto delibutis non ſolebat Heliogabalus, Diſs. 34. in Anthol. n. 7.
Nati humili loco ſi potentiam nanciſcantur, inſolentiùs alijs efferuntur, Diſs. 78. in Anthol. num. 5. 6. *Vide. Natos.*
Natibus pulchris præditus dicitur calliglutos, & callipygus, Diſs. 75. in Cic. n. 3.
Natio Græcorum inter bibentes plurimum recenſetur, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.
Natio nulla maritimarum rerum peritiâ cum Pœnis poterat comparari, Diſs. 21. in Virg. num. 11.
Nationes omnes, quæ intemperanter vino indulgent, amant temulentos, & quarè, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.
Nationes omnes multitudine ſuperant Thraces præter Celtas, Diſs. 11. in Eurip. n. 12.
Nationes multæ ſepulcrorum magnificentiam oſtentarunt, Diſs. 31. in Anthol. n. 1.
Nationes multas qui domuerint, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.
Nationes multas a Traiano perdomitas dimiſit Hadrianus, Diſs. 1. in Liv. n. 11.
Nationes multæ mores mutaverunt Diſs. 7. in Liv. n. 5. & ſeqq.
Nationes, quæ philoſophiam exercuerunt ante Græcos, Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. in Cic. num. 2.
Nationes multæ medicis carent, Diſs. 81. in Cic. num. 6.
Nationum multarum imperium recuſavit Auguſtus, Diſs. 1. in Liv. n. 21.
Nationum multarum vitia, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Nationum imagines domitarum ducebantur in triumpho, Diſs. 27. in Liv. n. 2.
Nationum multarum quis victus fuerit, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Nationum viginti duarum, quibus imperabat, Mithridates linguam nognovit, Diſs. 87. in Cic. num. 8.
Natos eſſe Cadmo homines e terrâ unde originem habuerit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8. 9.
Natos eſſe e Terra, Cœloque eos, quorum parentes ignorabantur, dicebant Veteres, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Natū ſe figulo patre ut admoneretur Agathocles Rex, fictilibus utebatur, Diſs. 78. in Anthol. num. 7. *Vide. Nati.*
Naturâ non ſentiente regi Mundum exiſtimavit Strato, Diſs. 1. in Eurip. n. 10.
de Naturâ cucurbitæ quæſtionem proponentem Platonem inducit Epicrates, Diſs. 2. in Eurip. num. 5.
Natura inſtruxit homines varijs artibus ad ciendam miſerationem, Diſs. 22. in Eurip. n. 12. Diſs. 26. in Thucyd. n. 8.
Natura divina comprehendi non poteſt; ideo Deus tenebras habitare dicitur, & Iuppiter σκοτίτας in Laconiâ colebatur, Diſs. 10 in Anthol. n. 21.
Naturâ ſolùm Magiſtrâ animalia didicerunt omnia, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2. Diſs. 7. in Liv. num. 5.
Naturâ quoſdam eſſe ſervos dixit Ariſtoteles, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
Natura gaudet mutationibus rerum humanarum, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. 2.

Natura viciſſitudines deſiderat, Diſs. 58. in Thucyd. n. 3.
Natura ignis eſt expiandi omnia, Diſs. 31. in Liv. num. 22.
de Naturâ rerum librum edidit primus Alcmæon, vel Anaxagoras, vel Anaximander, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. Diſs. 8. in Cic. n. 3.
Natura multum valet in eloquentiâ, Diſs. 31. in Cic. n. 4.
Naturâ nobis tributas facultates ars perficit, Diſs. 82. in Cic. n. 1.
Natura plerumque depellit morbos, non medicus, Diſs. 83. in Cic. n. 6.
Natura, an ars ad eloquentiam plurimum conferat, Diſs. 91. in Cic. per tot.
Naturâ reginam eſſe eloquentiam Euripides dixit, Diſs. 25. in Cic. n. 4.
Naturæ definitio iuxta Stoicos, Diſs. 68. in Anthol. n. 5.
Naturæ præſtantia non ſufficit ad acquirendam ſcientiam Reipublicæ adminiſtrandæ, Diſs. 8. in Liv. n. 3.
Naturæ vi artes ad vitam neceſſarias didicit primus homo a Deo creatus, Diſs. 30. in Cic. num. 3.
Naturæ rerum poëma Virgilij comparat Macrobius, Diſs. 52. in Cic. n. 1.
Naturæ appetitiones ſequi eſſe ſummum bonum cenſuit Panætius, Diſs. 65. in Cic. n. 5.
Naturæ vitium in pronunciatione, & actione quomodo Demoſthenes emendavarit, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Naturalis eſt magis homini triſtitia, quàm lætitia, Diſs. 30. in Thucyd. n. 8. Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Naturam humanam in dies debilitari vetus opinio eſt, Diſs. 6. in Eurip. n. 10. 11. Diſs. 67. in Cic. n. 1.
Naturam ſacris quibuſdam placavit Plato, quòd cœlebs vixiſſet, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Naturam accuſare Diogenes dixit Iuvenem deraſâ barbâ, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Naturam variam Athenienſium quomodo exprimere voluarit Parrhaſius, Diſs. 27. in Thuc. n. 1.
Naturam Deorum maris, & feminæ vim habere aliqui crediderunt, Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Naturam intueri præcepit Lyſippo Eupompus, nec alios præceptores habere, Diſs. 80. in Cic. num. 3.
Naturas quaſdam inter homines, & ſummum Deum Veteres Deos nuncupabant, Diſs. 17. in Liv. n. 4. 5. Diſs. 35. in Virg. n. 2. 3. Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Natus eſt ridens Zoroaſter, Diſs. 26. in Eurip. num. 1. *Vide. Nati. Natos.*
Navale incendendi conſilium licet utiliſſimum reſpuerunt Athenienſes tanquam iniuſtum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11.
Navalem triumphum primus Duillius egit, hinc illi conceſſum eſt, ut, ſi quando noctu domum rediret, funalibus, & tibicine uteretur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. num. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Navales pugnæ in ludis Circenſibus committebantur in Euripo, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Navalis ad Salamina victoria contra Xerxem contigit Olympiade ſeptuageſima quintâ, qua nullam maiorem obtinuerunt Græci, Diſs. 2. in Eurip. n. 4.
Nave unâ dumtaxat Ægyptij ex fœdere navigare poterant rubrum mare, Diſs. 14. in Eurip. n. 7.
Navem longam primus Iaſon fabricavit, Diſs. 13. in Eurip. n. 7.
Navem Thalamegum ædificavit Ptolemæus, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.
Navem vitatus obviam Platoni miſit Sicilïæ Tyrannus, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Navem primam in Colchorum terram aurei velleris causâ navigaſſe poëtæ finxerunt, quia avaritia fuit cauſa navigationis, Diſs. 76. in Anthol. n. 8.
Navem quotannis in Delum mittebant Athenienſes, in qua vehebantur viri ſacra facturi, Diſs. 77. in Anth. n. 10. Diſs. 40. in Thuc. n. 6.
Navem fortunæ tribuerunt Antiqui ejus inſtabilitatem ſignificantes, Diſs. 81. in Anthol. n. 3.
Navem ſuis ſumptibus conducere iuſſus eſt Iſocrates, quum bis id recuſaſſet, Diſs. 47. in Thucyd. n. 7.
Naves quæ fuerint ante navem Argo, Diſs. 12. in Eurip. n. 16
Naves quis primus invenerit, Diſs. 76. in Anthol. n. 4. Diſs. 9. in Thuc. n. 4. Diſs. 12. in Eurip. n. 16. Diſs. 13. in Eurip. n. 6. & ſeqq. Diſs. 5. in Cic. n. 3. Diſs. 14. in Cic. n. 8.
Naves p tatiem ſimiles habebant Iones, Polycrates, & Phocenſes, Diſs. 13. in Eurip. n. 8.
Naves quando maiores confici cœperint, Diſs. 13. in Eurip. n. 9.
Naves Antiochi, & Demetrij comparandæ non erant cum Romanorum. & Carthaginienſium navibus, Diſs. 13. in Eurip. n. 10.
Naves Græcorum quot viros ad Troiam vexerint, Diſs. 12. in Eurip. n. 15. Diſs. 13. in Eurip. n. 7. 10.
Naves Xerxis ducentos triginta bellatores vehebant, Diſs. 13. in Eurip. n. 10.
Naves Liburnæ e Caligula fabricatæ, Diſs. 14. in Eurip. n. 4.
Naves Demetrij quindecim, aut ſexdecim remorum ordinibus agebantur, Diſs. 14 in Eur. n. 4.
Naves Quinqueremes triginta Quinti Maximi duas legiones militum vehebant, Diſs. 14. in Eurip. n. 7.
Naves quot amiſerint Romani bello punico primo, Diſs. 86. in Anthol. n. 4. Diſs. 14. in Eurip. num. 9.
Naves octoginta tantùm ſervatæ ſunt ex claſſe trecentarum quinquaginta navium, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Naves doloſæ meritò appellantur, Diſs. 76. in Anthol. n. 9.
Naves non erant in uſu tempore ſæculi aurei, Diſs. 76. in Anthol. n. 11.
Naves primum Corinthij fabricarunt, quæ triremes vocantur, Diſs. 4. in Anthol. n. 3.
Naves, quæ ab animalibus denominatæ ſunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 6 Diſs. 12. in Eurip. n. 16.
Naves dicuntur δόκαρα, & trabes, Diſs. 29. in Anthol. num. 8.

Naves quot haberet Xerxes in expeditione contra Græciam, Diſs. 30. in Anthol. u. 3.

Naves eſſe murum ligneum interpretatus eſt Themiſtocles, quem Pythia iudicaverat, Diſs. 30. iu Anthol. n. 4. Diſs. 36. in Cic. u. 4.

Naves quot hsbuetit Dionyſiua Syracuſarum tyrannus, Diſs. 33. iu Thucyd. u. 5.

Naves ſupra muros vi terræmotua delatæ ſunt, & alibi in ſiceo deſtitutæ ſunt, Diſa. 48. iu Thucyd. num. 20.

Naves quot haberent Athenienſes, quum invaſerunt Siciliam, nul las verò Romaui habebant, Diſs. 55. in Thucyd. n. 6.

Naves ſeptingentas amiſerunt Romani in occupatione Siciliæ, Diſs. 55. in Thucyd. u. 6.

Naves plures in bello adversùs Perſas præbuerunt Athenienſes, quàm ſimul omues Græciæ gentes, Diſa. 56. in Thucyd. n. 15.

Naves Marcelli ſpeculo Archimedes combuſſiſſe dicitur, Diſs. 84. in Cic. n. 4 *Vide. Navi. Navis.*

Nauſragio interire horrebaut Antiqui, & quare, Diſs. 65. in Authol. o. 22. & ſeqq. Diſs. 12. in Eurip. u. 7. 8.

Nauſragio milites perituri ſeſe interfecerunt, Diſs. 65. in Authol. n. 24.

Nauſragium qui vitaveraut, caput radebaut, Diſs. 29. in Liv. n. 4.

Nauſragium quum feciſſet Cœranos a Delphino in litus vectus eſt, quia ipſum a Piſcatoribus liberaverat, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.

Navi gubernatore ſpoliatæ ſimilis eſt animus ebriorum, Diſs. 65. in Authol. n. 26.

Navicula, qua Aegyptij cadavera ſepelienda in Inſulam vehebant, Baris vocabatur, Diſs. 83. in Anthol. u. 5.

Navibus terram tranſivit Xerxes, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. Diſa. 30. in Anthol. n. 2.

Navibus incenſis Troiani orbem Romam condiderunt, Diſs. 13. in Liv. n. 3 *Vide. Nave. Navis.*

Navigabant in arboribus cavatis Germani prædones, & Indi in arundinibus, Diſs. 76. in Anthol. n. 5.

Navigabant rarò Oceanum Autiqui, Diſs. 34. iu Thucyd. n. 6.

Navigandi tempus oſtendunt Pleiades ortu ſuo, Diſs. 65. in Anthol. u. 4. 8. 55. inde Pleiades appellatæ ſuut iuxta aliquos, Diſa. 65. in Anthol. n. 4. 8.

Navigatio cauſa eſt avaritiæ, Diſs. 76. iu Anthol. num. 8.

Navigatio per mare inter Maleam, & Cretam aliquando omiſſa fuit propter periculum, Diſs. 66. iu Anthol. n. 2.

Navigatio mores corrumpit, Diſs. 76. lu Anthol. num. 12. 13.

Navigationis utilitas, Diſs. 76. in Anthol. n. 6. 7.

Navigationis cauſa fuit avaritia, Diſs. 76. in Anthol. u. 6. 7. 8.

Navigationis damua, Diſs. 76. in Anthol. n. 9. 12. 13.

Navigationis ſtudium ſuaſit Athenienſibus Themiſtocles, & ideo reprehenditur, Diſs. 76. in Anthol. n. 52. Diſs. 21. in Virg. u. 14.

Navigia ſupra montes terræmotu delata fueruut, Diſs. 48. in Thucyd. u. 25.

Navigijs luſtar terram per mare ferri, & mari fluctuante moveri exiſtimavit Thales, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4.

Navigio conſcenſo Oſtiæ Minturnas, deinde Carthaginem petijt Marius, Diſs. 2. in Cic. n. 5.

Navis Iaſonis quinquagintâ dumtaxat viros capiebat, Diſs. 13. iu Eurip. n. 7.

Navis ſabricata a Hierone, Diſs. 14. iu Eurip. num. 3. ab Antigono, Diſa. 14. in Eurip. n. 4. 5. ſacra appellata, Diſa. 14. in Eurip. o. 4. 5.

Navis myriagogos dicta, quod eâ decem millia hominum veherentur, Diſa. 14. in Eurip. n. 6.

Navis Regum Aegyptiorum multarum navium uſum præbens, Diſs. 14. in Eurip. n. 6.

Navis gubernatorem io tempeſtate timere vetuit Cæſar, & ipſius fortunæ fidere iuſſit, Diſs. 80. in Anthol. n. 1.

Navis Panathenaicæ velum erat peplum, quod in Panathenæis Minervæ dicabatur, Diſs. 25. in Eurip. n. 6. 11.

Navis loco dixit currum Catullus, Diſs. 22. in Anthol. n. 10.

Navis appellata Taurus vexit Europam; ideo a Tauro rapta dicitur, Diſs. 23. in Authol. n. 6.

Navis oneraria octo dierum curſu vix circumnavigat Siciliam, & quanto tempore Thraciam, Diſa. 33. in Thucyd. n. 6.

Navis erat in altera parte nummorum, quos Ianus cudit, quæ ſignificabat adventum Saturni in Italiam, Diſs. 30. in Liv. n. 55.

Navium numerus in claſſe Carthaginienſi, & Romanâ, Diſs. 14. in Eurip. n. 8. 9.

Navium regendarum artem docuit Pompilus piſcis, Diſs. 6. in Thucyd. n. 5.

Navium curſu regiones metiri ſolent hiſtorici, Diſa. 33. in Thcuyd. n. 6. 8.

Navium dimidiæ parti malos, & vela detraxit Thraſyllus, & reliquis navibus alligavit, Diſs. 9. in Liv. n. 9.

Navium dimidium occultavit Chabrias, & Spartanos ad certamen hoc pacto elicuit, Diſs. 9. in Liv. n. 9.

Navium roſtris, quas ab Antiatibus Romani ceperant, extructus erat ſuggeſtus, ideo appellabatur Roſtra, Diſs. 29. in Cic. n. 1 *Vide. Nave.*

Navius ubi cotem novaculâ diſcidiſſe fertur, ara defoſſa erat, quæ puteus dicebatur, & eius operculum Puteal, Diſa. 30. in Liv. n. 23.

Naulochum inter, & Mylas Cæſar Pompeium iuniorem ſuperavit, Diſs. 5. in Liv. u. 7.

Naulum ſolvendum erat Charonti; ideo mortuis obolum in os indebant, Diſs. 32. in Anthol. n. 12. Diſs. 82. in Anthol. u. 2.

Naumachiam edidit Claudius, in qua triremes, & quadriremes, & unde viginti hominum millia decertarunt, Diſa. 3. iu Liv. n. 1.

Nauplius Palamedis pater, ut mortem filij ulciſceretur, ignem ſuſpendit e ſcopulis Caphareis, quibus appellentes Græci perierunt, Diſs. 39. in Virg. n. 8.

Nauſicaa Alcinoi Regis filia veſtes lavat apud Homerum, Diſa. 21. in Liv. n. 1.

Nauſicaa Sphæræ luſum invenit, Diſs. 17. in Anthol. u. 1.

Nauta quum eſſet Demades, evaſit orator, Diſa. 79. in Cic. n. 4.

Na-

Nautæ circa promontoria ventorum crebras mutationes ſentiunt, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Nautarum audacia, & præcipuè inventoris navium, Diſs. 76. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Nauticæ rei ſcientiam maximam Pœni habebant, Diſs. 21. in Virg. n. 11.
Nauticæ rei quum ſeſe Athenienſes dediderunt, corrupti ſunt, Diſs. 21. in Virg. n. 14.
Nauticam exercere Lacedemonijs lege prohibitum erat, quam Athenienſes omnium artium maximè exercebant, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2.
Nauticas conditiones ſibi eligebat Fauſtina uxor Antonini Philoſophi, Diſs. 55. in Anthol. n. 21.
Nautilus piſcis artem navium regendarum docuit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 5.
Naxum condidit Theocles, Diſs. 54. in Thucyd. n. 1.
Nazaretus Aſſyrios inſtituit Pythagoram, Diſs. 14. in Cic. n. 3. Diſs. 43. in Cic. n. 2.
Nealcæ pictoris tritor colorum Erigonus evaſit nobilis pictor, Diſs. 81. in Cic. n. 2.
Nealces ſpumam equi pingere volens caſu expreſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.
Neum e mari emerſiſſe ferunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
Neapolim exornavit frater Stertinij, & ſeſtertium trecenties heredibus reliquit, Diſs. 10. in Cic. n. 2.
Neapolis Græca urbs eſt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Neapolis minùs terræmotibus laborat, ubi cuniculis perforata eſt, quam ubi ſolida eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Neapolis appellata urbs multis locis eſt, Diſs. 21. in Virg. n. 5.
Neapolis quis conditor fuerit, Diſs. 53. in Liv. num. 1.
Nearchus, & Megaſthenes Alexandri comites multa de India fabulati ſunt, Diſs. 44. in Anthol. n. 13. Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Nebride cur uterentur Sacerdotes Bacchi, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
Nebrides tragœdorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 17.
Necem ſibi conſciſcere coëgit Nero Petronium Arbitrum, Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Neceſſaria ſolùm deſiderant infimæ plebis homines, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2. 5.
Neceſſaria quæ ſint oratori, Diſs. 61. 62. in Cic. per tot.
Neceſſitas, & Fatum idem ſunt, Diſs. 8. in Virg. n. 8. Diſs. 11. in Virg. n. 3.
Neceſſitate inductus vacat culpâ, Diſs. 8. in Virg. n. 5. 8.
Neceſſitatis causâ coluntur bellicæ artes, Diſs. 3. in Eurip. n. 15.
Neceſſitatis filia quare dicatur Nemeſis, ſeu Adraſtea, Diſs. 18. in Eurip. n. 8.
Nectare, & ambroſiâ privabantur Dij, qui falſum per Stygem iuraſſent, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Necyomantia unde dicta, & quis eam factitaverit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8.
Nefaſti dies qui dicerentur, Diſs. 30. in Liv. n. 16.
Nefaſti dies quare inſtituti eſſent, qui a Græcis dicuntur Ἀποφράδες, Diſs. 55. in Virg. n. 4.
Negotij nedum, ſed etiam otij magnorum virorum extare rationem oportere ait Cato, Diſs. 1. in Cic. n. 8.
Negotijs tractandis multi legati deterriti ſunt terræmotu, Diſs. 48. in Thucyd. n. 2.
Negotijs multa confecerunt ſæcula, Diſs. 27. in Cic. n. 3.
Negotium nullum Germani gerebant, niſi in armis, Diſs. 85. in Anthol. n. 4.
Nelei Bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Nembroth appellatur Belus in ſacris litteris, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.
Nemea ſilva inter Cleonas, & Phliuntem erat, Diſs. 6. in Anthol. n. 2.
Nemeæi ludi ubi fierent, & a quo inſtituti ſint, Diſs. 6. in Anthol. n. 2. 4. corona ex Apio viridi in illis dabatur, Diſs. 6. in Anthol. n. 1. aliquando ex olea, Diſs. 6. in Anthol. n. 5. triennales erant, Diſs. 6. in Anthol. n. 1. Iovi dedicati erant, Diſs. 5. in Anthol. n. 2. Diſs. 6. in Anthol. n. 2. in honorem Opheltæ, ſeu Archemori inſtituti ſunt, & quare. Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Anthol. n. 2. Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Nemeſi globus, & rota conſecrata erat, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3. Diſs. 18. in Eurip. n. 9.
Nemeſis filia Oceani, Diſs. 16. in Eurip. n. 4.
Nemeſis cum Iove in piſcem converſo concubuit, Diſs. 16. in Eurip. n. 4.
Nemeſis in anſerem verſa ovum peperit, ex quo nata Helena, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Nemeſis an Helenam pepererit, & an ſit eadem, ac Leda, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Nemeſis felicibus inimica, Diſs. 18. in Eurip. num. 3. 7.
Nemeſis Noctis filia, Diſs. 18. in Eurip. n. 8.
Nemeſis neceſſitatis filia iuxta alios, Diſs. 18. in Eurip. n. 8.
Nemeſis non differt a divina providentiâ, Diſs. 18. in Eurip. 6. 8.
Nemeſis alas habebat, Diſs. 18. in Eurip. n. 9.
Nemeſis numen ad Fortunam referebatur, Diſs. 81. in Anthol. n. 5.
Nemora Dijs, & lucos dicabant Germani, nefas putantes cohibere parietibus Deos, Diſs. 59. in Liv. n. 6. *Vide Lucus. Silvæ.*
Neocles pater Themiſtoclis, Diſs. 30. in Anth. n. 1.
Neocles Crotoniates, Diſs. 16. in Eurip. n. 4.
Neonem Meſſenium, licet ad Philippum defecerit, proditorem fuiſſe dicendum non eſt, Diſs. 91. in Thucyd. n. 3.
Neoptolemus Ennij parum philoſophiæ ſufficere putat, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.
Nephelegeretes Iuppiter dicitur a congregandis nubibus, Diſs. 50. in Anthol. n. 18. Diſs. 68. in Anthol. n. 8.
Nephtem peperit Rhea ex Saturno, Diſs. 33. in Virg. n. 5.
Nepotis Alphini cura ſepultus eſt Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Nepotum ſororis ſuæ Domitianus curam demandavit Quintiliano, Diſs. 29. in Anthol. n. 6.
Neptuni, & Telluris fuit oraculum Delphicum ante Themidem, Diſs. 3. in Anthol. n. 4.
Neptuni filij immanes, benefici verò filij Iovis finguntur à poëtis; ideo Neptuni filij dicuntur Buſiris, Anteus, Polyphemus, & Cyclopes, Diſs. 7. in Anth. n. 1. Diſs. 19. in Anth. n. 5.

Neptuni equis Pelops vicit Oenomaum, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.

Neptuni templum in Tænaro erat, in quo ſervorum Aſylum erat, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2. ad quod confugit Argilius, Diſs. 22. in Eurip. num. 11.

Neptuni Heliconij ſupplices quòd Achæi abſtraxerant ab eius templo, duæ urbes Achaiæ Helice, & Bura terræmotu conciderunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.

Neptuni Heliconij templum, Diſs. 22. in Eurip. num. 11.

Neptuni filius putabatur Pompeij filius, quòd mari plurimum poſſet, Diſs. 17. in Liv. n. 11.

Neptuni ſacra in inſulâ Calabiriâ Virgo adminiſtrabat, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Neptuni in templo comprehenſus eſt Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 2.

Neptuni cum Apolline pugna apud Homerum, Diſs. 37. in Anthol. num. 2.

Neptuno percutiente terram erupit aqua, non equus in certamine cum Minervâ, Diſs. 25. in Eurip. n. 2 & equus erupit in aliâ occaſione Diſs. 25. in Eurip. n. 4.

Neptuno ſacri an eſſent ludi Iſthmici, Diſs. 4. in Anthol. n. 6. Diſs. 5. in Anthol n. 2. 4.

Neptuno conſecrata ſunt fundamenta ædificiorum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 6.

Neptuno tridentem tribui dicit Euſtathius, quia tria genera terræmotuum ſint, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.

Neptuno in diviſione Regni paterni contigit Mare, & inſulæ, Diſs. 7. in Eurip. n. 10.

Neptuno tribuitur currus, Diſs. 26. in Virg. n. 5.

Neptuno Conſualia celebravit Romulus, Diſs. 18. in Cic. n. 2. 5.

Neptuno ludi Romani a Romulo primùm ſunt inſtituti, Diſs. 18. in Cic. n 2. & ſeqq. Diſs. 19. in Cic. n. 6. Diſs. 20. in Cic. n. 10.

Neptuno ſacri erant Delphines, & quare ad ipſum pertinerent ludi Circenſes, Diſs. 20. in Cic num. 10.

Neptunū eſſe cauſam terræmotuū putabant Græci, Diſs. 48. in Thucyd. n. 3. 5.

Neptunum interpretantur Conſum conſiliorum Deum, Diſs. 18. in Cic. n. 2.

Neptunus, & Minerva inter ſe contenderunt, uter obtinere deberet Atticam, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.

Neptunus Hippios, id eſt *equeſtris* dicebatur, Diſs. 25. in Eurip. n. 4. Diſs. 19. in Cic. n. 6.

Neptunus Theſeo conceſſit, ut quidquid optaſſet, conſequeretur, quare mortem filij optavit, & deinde amiſſum deſideravit, Diſs. 41. in Anthol. n. 5.

Neptunus eſt ſpiritus, Diſs. 47. in Anthol. n. 2.

Neptunus precibus Veneris immortalitate donavit Palæmonem, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.

Neptunus a nubendo dictus, quòd terram operiat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.

Neptunus Delum mari operuit, ut ibi Latona parere poſſet, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.

Neptunus varijs numinibus appellatur, quòd terram concutiat, Diſs. 7. in Anthol. n. 3. Diſs. 48. in Thucyd. n. 5.

Neptunus eſt mens, quæ Mare adminiſtrat, Diſs. 17. in Liv. n. 8.

Neptunus, & Apollo Penates erant, Diſs. 16. in Virg n. 3.

Neptunus primus equum e terrâ protulit, Diſs. 19 in Cic. n. 6.

Nero poſt exercituum defectionem nullum amicum reperit, qui ſibi aperiret, Diſs. 79. in Anthol. n. 3.

Nero muſicum certamen in Olympicis ludis præter conſuetudinem commiſit, Diſs. 1. in Anthol. n. 7.

Nero Calvus dictus eſt Domitianus ob ſævitiam, Diſs. 10. in Anthol. n. 26. Diſs. 25. in Liv. n. 8.

Nero pace conſtitutâ Ianum geminum clauſit, Diſs. 24. in Anthol. 5.

Nero quum ex Poppæâ filiam procreaſſet, ſenatus fecunditati templum cenſuit, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Nero cœnationes fecit laqueatas eburneis tabulis verſatilibus, e quibus flores fiſtulis, & unguenta deſuper ſpargerentur, Diſs. 34. in Anthol, num. 5.

Nero anno ætatis vigeſimoprimo barbam depoſuit, Diſs. 42. in Anthol. n. 5.

Nero quum ad amitam ægrotantem veniſſet, eâ lanuginem illius demulcens dixit: quum hanc excepero, mori volo, Diſs. 42. in Anthol. n. 9.

Nero in auream pyxidem condidit primam barbam, Diſs. 42. in Anthol. n. 10.

Nero Iovi Capitolino primitias barbæ dicavit, Diſs. 42. in Anthol. n. 13.

Nero Iuvenalia ludos edidit, quum primùm barbam poſuit, Diſs. 42. in Anthol. n. 14.

Nero Iſthmum perrumpere tentavit, Diſs. 7. in Thucyd. n. 2.

Nero non minime reprehenſus fuit, quòd diſcinctâ tunicâ incederet, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Nero conſcientiâ ſcelerum agitabatur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 9.

Nero qua magnificentiâ Poppææ funus celebraris, Diſs. 34. in Anthol. n. 7. Diſs. 23. in Thucyd. n. 1.

Nero propter inopiam ad rapinas converſus eſt, Diſs 32. in Thucyd. n. 10.

Nero opes Orbis terrarum profudit, Diſs. 21. in Liv. n. 12.

Nero acerrimus cum Livio Salinatore coniunctus fuit, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.

Nero credidit Cæſellio Baſſo, qui ſomniaverat inveniſſe theſauros Didonis, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.

Nero quum non ſatis commode cantaret, credebat plaudentibus, Diſs 41. in Thucyd. n. 7.

Nero nimis vivendi cupidus, Diſs. 9. in Eurip. num. 6.

Nero Romam auxit, Diſs. 23. in Liv. n. 12.

Nero muſico certamine victor triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 8.

Nero Claudius equo uno triumphavit, quòd in alienâ provinciâ viciſſet, Diſs. 28. in Liv. n. 5. *Vide. Claudius Nero.*

Nero ter millies ſeſtertiûm donavit Senecæ, & interfici iuſſit, Diſs. 9. in Cic. n. 13. Diſs. 64. in Cic. n. 6.

Ne-

Nero quum e convivio ſurgere nollet, mappam miſit, inde inſtitutum, ut ſignum Circenſibus mappa mitteretur, Diſs. 20. in Cic. n. 13.

Nero Lucanum, Senecam extinxit; Petronium Arbitrum ad necem ſibi conſciſcendam impulit, Diſs. 68. in Cic. n. 7.

Nero phonaſco utebatur, ut vocem ad muſicum certamen conformaret, Diſs. 87. in Cic. n. 2.

Neronem ſibi dare ſaltatorem poſtulavit Barbarus, ut per eum non intelligentibus linguam ſuam ſignificaret, quæ vellet, Diſs. 16. in Anthol. n. 5.

Neronem in villà ſuà opprimere noluit Piſo, Diſs. 16. in Liv. n. 1.

Neronem, non Apollinem invocavit Lucanus; ideo eius carmina digniora Nerone, quàm Apolline quidam dixerunt, Diſs. 18. in Liv. num. 4.

Neroni quòd ſimilis eſſet Servus, in ſpem imperij erectus eſt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Neroni ob interfectam matrem Senatus inuſitatos honores decrevit, Diſs 20. in Eurip. n. 11.

Neronis libertus Patrobius Nili pulvere utebatur, Diſs. 16. in Thucyd. n. 5.

Neronis cædes, Diſs. 10. in Anthol. num. 26.

Neronis domus aurea, Diſs. 2. in Liv. n. 15.

Neronis matri duo lictores decreti ſunt, quia Nero initio regni pietatem in matrem oſtentabat, cuius beneficio principatum adeptus fuerat, Diſs. 22. in Liv. n. 4.

Neronis Circus in Vaticano erat, Diſs. 20. in Cic. n. 4.

Nerva abſolvit forum a Domitiano inchoatum, & tranſitorium appellavit, Diſs. 29. in Cic. n. 3.

Nervi belli ſunt divitiæ, Diſs. 21. in Virg. n. 7.

Nervis, & oſſibus dialectica comparatur, Diſs. 60. in Cic. n. 4.

Nervos oriri a corde, non a capite affirmavit Ariſtoteles, Diſs. 71. in Cic. n. 4.

Neſtor apud Homerum immanibus poculis utebatur, Diſs. 65. in Anthol. n. 21.

Neſtor eloquens eſt apud Homerum, Diſs. 31. in Cic. n. 3.

Neſtori dulce genus orationis tribuit Homerus, Diſs. 9. in Cic. n. 2. Diſs. 41. in Cic. n. 4.

Neſtori decem ſimiles ſi Agamemnon habuiſſet, ſe facile Troiam everſurum confidebat, Diſs. 35. in Cic. n. 6.

Neſtoris poculo inſculptæ erant Pleiades, non columbæ, Diſs. 65. in Anthol. n. 7.

Neſtoris orationi comparatur oratio Critolai, Diſs. 42. in Cic. n. 4.

Neſtum inter, & Acheloum fluvios gignebantur Leones, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.

Netites perſuaſit Camb ſem ad bellum Aegyptijs inferendum, & hac ratione Amaſis regno ſpoliatus eſt, qui eius patrem interemerat, Diſs. 35. in Anthol. num. 23. Diſs. 15. in Eurip. num. 5.

Neuroſpaſtæ Pothino Athenienſes Scenam Euripidis tradiderunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5. Diſs. 5. in Eurip. n. 11.

Nicander Colophonius agriculturæ imperitus eius præcepta tradidit, Diſs. 46. in Cic. n. 7. Diſs. 62. in Cic. n. 4.

Nicander Colophonius non fuit Agriculturæ imperitus, Diſs. 73. in Cic. n. 1. 5. Diſs. 74. in Cic. num. 2. 6. eius vita, Diſs. 75. in Cic. num. 1. & ſeqq.

Nicander, qui Aetolica ſcripſit, an ſit idem, ac ille, qui Georgica compoſuit, Diſs. 75. in Cic. num. 4.

Nicator Seleucus, & urbs ab eo dicta, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.

Niceteria præmia victoriæ apud Iuvenalem, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.

Niciæ virtute ſedatum bellum Peloponeſiacum rurſus excitavit Alcibiades, Diſs. 36. in Cic. num. 5.

Niciæ, & Alcibiadis diverſitas morum, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. 3.

Nicias, & Alcibiades duces in bello ſiculo prudenter ab Athenienſibus coniuncti ſunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.

Nicias adeo cunctatus eſt in Sicilià defectu Lunæ deterritus, ut oppreſſus fuerit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 9. Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.

Nicias, quum detrectavit ſuſcipere expeditionem adverſus Lacedæmonios, qui in Sphacteria Inſulà obſidebantur, nocuit Reipublicæ, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.

Nicias mille ſervos aluit, Diſs. 20. in Thucyd. num. 8.

Nicias diſſuadebat bellum Siculum, Diſs. 37. in Thucyd. n. 4.

Nicias ſimilis Fabio Maximo, Diſs. 45. in Thucyd. n. 1.

Nicocles Iſocrati pro oratione viginti talenta donavit, Diſs. 20. in Cic. n. 4.

Nicocles Rex erat Salaminis, quæ eſt in Cypro, Diſs. 29. in Anthol. n. 8.

Nicocratis Cyprij bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.

Nicocreonti redditum oraculum omnia membra mundo tribuit, Diſs. 40. in Anthol. n. 7.

Nicomachus Pythagoreus Mercurium ſupra Venerem memorià lapſus collocavit, Diſs. 71. in Cic. n. 6.

Nicomedes Rex quum interemptus fuiſſet, eius Equus inedià ſibi mortem attulit, Diſs. 21. in Eurip. n. 14.

Nicomedi pudicitiam proſtituiſſe Cæſarem fama fuit, Diſs. 29. in Liv. n. 2.

Nicophon pugil eximius, Diſs. 11 in Anthol. n. 1.

Nicotelia cum Deo ſub ſpecie Draconis concumbens peperit Ariſtomenem, Diſs. 32. in Virg. n. 2.

Nidos conſtruentes luſciniæ in ſepulcro Orphei ſuaviorem vocem modulabantur, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.

Nidos quomodo hirundines conficiant, Diſs. 38. in Cic. n. 8. quare rotundos conſtruant, Diſs. 39. in Cic. n. 3.

Niger quare fingatur Oſiris, Diſs. 48. in Anthol. num. 7.

Nigidius tradit Penates fuiſſe Neptunum, & Apollinem, Diſs. 16. in Virg. n. 3.

Nigram ovem furijs ſacrificavit Oreſtes, & Eumenidas appellavit quum ipſi benevolæ fuiſſent, quum ab Athenienſibus abſolutus fuiſſet, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.

Ni-

Nigram linguam habentes victimæ idoneæ ſacriſicijs non erant, Diſs. 43. in Virg. n. 1.
Nigram eſſe nivem affirmavit Anaxagoras, Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Nigris calculis Thraces dies triſtes numerabant; lætos autem albis, Diſs. 5. in Eurip. n. 3.
Nigris capillis homines diligebant Ægyptij, quia huiusmodi fuiſſet Oſiris, Diſs. 21. in Eurip. n. 17.
Nigro oppreſſo Septimius Severus triumphum recuſavit, licet etiam Parthos, Adiabenos, Arabaſque ſubegiſſet, Diſs. 84. in Liv. o. 18.
Nili pulverem adhibebant loctatores, Diſs. 16 in Thucyd. n. 5.
Nili Catadupa habitantes non audiunt illios ſtrepitum, Diſs. 81. in Eurip. o. 7.
Nili filium Volcanum philoſophiam oſtendiſſe aſſeverabant Aegyptij, & inter ipſum, & Alexandrum annorum quadraginta octo millia interceſſiſſe, Diſs. 13. in Cic. n. 6.
Nilo comam conſecravit Memnon, Diſs. 42. in Anthol. n. 88.
Nilo patre natus eſt Bacchus, qui Nyſam ſubegit, Diſs. 45. in Anthol. o. 6.
Nilus a Parmenone poëtâ dicitur Aegyptius Iuppiter, Diſs. 68 in Anthol n. 8.
Nilus appellabatur Aegyptius Hercules, Diſs. 18. in Liv n. 1c.
Nilus inondans agros coëgit Aegyptios geometriam excogitare, Diſs. 14. in Cic. n. 7.
Nimbus dicitur exercitus, Diſs. 56. in Anthol. num. 7.
Ningit, & tonat ſæpe eodem tempore, ideo Scaliger in hoc non iure Homerum reprehendit, Diſs. 71. in Cic. n. 8.
Nini res geſtas narrarunt Græci, Diſs. 24. in Liv. num. 1.
Nino ſucceſſit Mars, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.
Nino, & Semiramide exſinctis virtus etiam Aſſyriorum extincta eſt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.
Nino Aſſyriorum hiſtoriam inchoarunt Græci, Diſs. 14. in Liv. n. 1.
Ninum Phœnix Colophonius reprehendit, quòd nunquam ignem excitarit, Diſs. 69. in Anthol. n. 3.
Ninum interfecit Semiramis, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.
Ninus Beli filius antiquiſſimus omnium Rex poſt diluvium centumquinquagintaduos annos regnare cœpit, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.
Ninus celeritate uſus imperium Aſſyriorum conſtituit, Diſs. 52. in Thucyd. num. 5.
Ninus Europam, Libyam, & Indiam ferè non attigit, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.
Ninus, & Semiramis primi in Aſiâ magnum imperium conſtituerunt, Diſs. 41. in Eurip. n. 10.
Niobe an prima feminarum a Iove compreſſa ſit, Diſs. 68. in Anthol n. 2.
Niobe perpetuò flevit amiſſis filijs, & mutata in lapidem non deſtitit, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Niobes fabula quid ſignificet, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
ex Niſo, & Thyone Bacchus natus trieterides inſtituit, Diſs. 45. in Anthol. n. 6.
Nivem pedibus nudis calcabat Diogenes, Diſs. 24. in Cic. n. 3.
Nivem eſſe nigram dixit Anaxagoras, Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Nivibus hibernis Homerus Ulyſſis orationem comparat, Diſs. 51. in Cic. n. 7.
Nivium vim cecidiſſe dolet Horatius in Tiberis inundatione, in quo illum Scaliger immerito reprehendit, Diſs. 71. in Cic. n. 9.
Nobiles viri exceptis Senatoribus libertas ducere uxores poterant, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Nobiles ne tibias adhiberent ſuaſit Alcibiades, Diſs. 61. in Anthol. n. 3.
Nobilior. *Vide. Fulvius Nobilior. Vide. Marcus Fulvius Nobilior.*
Nobilitas multos perdidit, Diſs. 41. in Anthol. num. 8.
Nobilitas laudatur ab Euripide, Diſs. 2. in Eurip. n. 3.
Nobilitas Carthaginenſium bellicoſa erat, Diſs. 21. in Virg. n. 13.
Nobilitas cum plebe contendebat ſeditionibus Gracchi, & Apuleij concitatâ, & L. Marcio Philippo Conſoli oppoſuit M. Livium Druſum, Diſs. 17. in Cic. o. 8.
Nocte, & Erebo Styx procreata eſt, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Nocte totâ Regem dormire non oportet iuxta Homerum, Diſs. 9. in Anthol. n. 5.
Nocte, qua natus eſt Alexander, Dianæ templum cõflagravit; quare Aegeſias dixit Dianam occupatam in partu Olympiadis incendium reſtinguere non potuiſſe, Diſs. 24. in Anth. n. 1.
Nocte unâ terræmotus duodecim urbes Aſiæ proſtravit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17. 21.
Nocte, & Erebo Parcæ, & Fatum procreatum eſt, Diſs. 11. in Virg. o. 1. 2.
Noctem appellat Herodotus Eclipſem Solis, Diſs. 11. in Thucyd. n. 9.
Noctem duriam dicit Valerius Flaccus, Diſs. 29. in Anthol. n. 7.
Noctem perpetuam ab Æquinoctio autumnali ad vernum habens Hyperborei, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Noctem eſſe matrem Eumenidum tradit Iſter, & ita accipiendus eſt Virgilius ſexto Aeneidos, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Noctes duæ, ſeu tres continuæ ſine die fuerunt, quum conceptus eſt Hercules, Diſs. 3. in Anthol. n. 6.
Noctibus dies iungebat Porcius Latro ſe exercens, Diſs. 85. in Cic. n. 2.
Noctis filiæ cur dicantur Furiæ, Diſs. 19. in Anthol. n. 6.
Noctis filia quare dicatur Nemeſis, Diſs. 18. in Eurip. o. 8.
Noctu ſepeliebantur pueri antiquitus, Diſs. 21. in Eurip. num. 18.
Noctu hoſpitem non recipiens lege Lucanorum puniebatur, Diſs. 20. in Anthol. n. 17.
Noctu excitatus Commodus mutavit ſedes, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10.
Noctu nuptiæ celebrabantur, & earum omina petebantur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 3.
Noctu maximè contingunt terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 34.

Noctu Remus apparuit Accæ, & Fauſtulo, quare ei Lemuria inſtituta ſunt, Diſs. 30. in Liv. num. 44.

Noctu viris templum Veſtæ ingredi non licebat, Diſs. 31. in Liv. 30.

Nocto cum muliere cubabat Draeo ſine noxâ, Diſs. 22. in Cic. n. 6.

Noctu cum lumine domum reducere convicia-torē ſuum famulo imperavit Pericles, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Noctu cum Ægeriâ congreſſus habuiſſe dicitur Numa, Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Noctu domum rediens Duillius utebatur funalibus, & tibicine, eo quod primus triumphum navalem egiſſet, Diſs. 60. in Anthol. num. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Noctuâ gaudet Minerva, Diſs. 20. in Eurip. num. 15.

Noctuæ non reperiuntur in Cretâ, Diſs. 26. in Anthol. n. 4.

Noctuam in fronte Samijs inuſſerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.

Nocturna ſacra non probabat Cicero, Diſs. 39. in Anthol. n. 6. Cereris tamen laudavit, Diſs. 39. in Anthol. n. 8.

Nocturna ſacra ſuſtulit Diagondas Thebanus, Diſs. 39. in Anthol. n. 6.

Nocturna ſacra Impudentiæ inſtituit Epimenides Cretenſis, ut Athenas a Cylonio ſcelere expiaret, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.

Nocturna ſacra ſolùm Dijs terreſtribus, & Infernis celebrabantur, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.

Nocturna fulmina, & maximè dira iaculatur Summanus, Diſs. 40. in Virg. n. 5.

Nocturnas vigilias exprobranti furi Chalco quid reſponderit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cic. n. 2.

Nodo Herculaneo aſtrictum erat cingulum ſponſæ, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.

Noëmus poſt Diluvium vitem, & vinum invenit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.

Nolam Tyrij condiderunt. Diſs. 36. in Thucyd. num. 8.

Nolam geſtabant ducti ad mortem; ideo ea etiam pendebat e curru triumphantium, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Nolam fruſtra tentavit Hannibal, Diſs. 83. in Cic. num. 3.

Nomades quare nunquam mores, nunquam libertatem amiſerint, Diſs. 1. in Liv. n. 10.

Nomades aſpernati ſunt Agriculturam, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Nomen mari Erythræo dedit Erythras Rex, Diſs. 13. in Eurip. n. 6.

Nomen maximi quibus datum ſit, & quibus optimi, & patris patriæ, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. 10.

Nomen iuſti adeptus eſt Ariſtides, & boni Phocion, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.

Nomen Θυρεπανοίκτης inditum ſuit Crateti, eo quod in omnium ædes ingrederetur, Diſs. 84. in Anthol. n. 9.

Nomen Herculis non ſolùm fortitudinis, ſed etiam ſapientiæ eſt, Diſs. 8. in Anthol. n. 1. 6.

Nomen Herculis ſibi aſcivit Commodus, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.

Nomen Bacchi ſibi aſciverunt Antigonus, Mithridates, Antonius, Diſs. 9. in Anthol. n. 2. Diſs. 45. in Anthol. n. 7. Diſs. 78. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 41. in Thucyd. n. 3. Diſs. 21. in Liv. n. 3.

Nomen annis dabant Victores in Olympijs apud Græcos, Diſs. 2. in Anthol. n. 1. Diſs. 15. in Thucyd. n. 4. Diſs. 23. in Liv. n. 1. ſtadiodromi, quia antiquiores eſſent, Diſs. 6. in Anthol. num. 11.

Nomen ſi cuius mulieris extra domum ignoretur, ea laudabilis eſt, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.

Nomen ſuum inſcribere operibus ſolebant ſcriptores antiqui, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2. 3. Diſs. 1. in Virg. n. 1. 3.

Nomen eorum, quos amabat, Phidias operibus ſuis inſculpebat, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.

Nomen Græcorum eſt oppoſitum Barbarorum nomini, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2.

Nomen Eclipſis uſurpat Thucydides, ſecus Herodotus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 9.

Nomen magnorum ducum Saliari carmini inſerebant, quòd Germanico contigit, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.

Nomen regionibus plerumque Reges dabant, Diſs. 36. in Thucyd. n. 5.

Nomen futuri Imperatoris quomodo Iamblichus per gallinam, & grana tritici ſcire tentaverit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.

Nomen Dei, cui ferias indicerent ob terræmotum, Romani tacebant, & quare, Diſs. 48. in Thucyd. n. 3. 9.

Nomen infantibus quando imponerent Romani, & quando Græci, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29. & quomodo, Diſs. 53. in Thucyd. n. 31. 32.

Nomen Eroſtrati proferre decreto vetuerunt Epheſini, qui templum Dianæ Epheſinæ incenderat, ut famam quæreret, Diſs. 5. in Virg. n. 5.

Nomen tacere ſolent Auctores, quum de aliquo agunt, qui odioſus ſit, Diſs. 6. in Virg. n. 1.

Nomen victis gentibus non dabant Victores, qui non eas prorſus deleverant, Diſs. 17. in Virg. num. 2.

Nomen Carthaginis erat etiam Caccabe, & quare, Diſs. 21. in Virg. n. 6.

Nomen Dei tutelaris Romæ, & ipſius urbis nomen occultum erat, & quare, Diſs. 24. in Virg. n. 6.

Nomen aliqui ſibi impoſuerunt a piſcibus, vel alijs epulis, quibus delectabantur, Diſs. 3. in Liv. num. 6.

Nomen Romæ dedit mulier, quæ perſuaſerat naves incendere, Diſs. 13. in Liv. n. 3.

Nomen Romæ, Antio, & Ardeæ dederunt Romus, Antias, & Ardeas, Diſs. 13. in Liv. n. 5.

Nomen Patavij unde deducatur, Diſs. 15. in Liv. n. 5.

Nomen *Heros ἀπὸ τοῦ ἔρωτος* deducitur, Diſs. 17. in Liv. n. 8.

Nomen Lycæi unde originem habuerit, Diſs. 18. in Liv. n. 2.

Nomen Cycni Thrax duxit a Cycno, a quo natus fuerat, Diſs. 18. in Liv. n. 5.

Nomen feminis quare octavo die; maribus verò no-

nono imponerent, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 29. Diſſ. 30. in Liv. n. 7.
Nomen anno dabant bini Conſules, qui primi deſignati fuerant, quum poſt Claudium non duo, ſed duodecim Conſules in annum deſignarentur Diſſ. 30. in Liv. n. 10.
Nomen Lemurum unde deducatur, Diſſ. 30. in Liv. n. 44.
Nomen primæ Veſtali apud Albanos Amatæ fuit, Diſſ. 31. in Liv. n. 16.
Nomen Eſτία apud Græcos ſignificat focum, & domum, Diſſ. 31. in Liv. n. 13.
Nomen ſuum in Bucolicis Virgilium poſuiſſe dicebat Palæmon, quia præſagiret ſe futurum iudicem omnium ſcriptorum, Diſſ. 6. in Cic. num. 7.
Nomen a raptis Sabinis an curiæ acceperint, Diſſ. 29. in Cic. n. 14.
Nomen Theophraſto dedit eloquij divinitas, Diſſ. 41. in Cic. n. 3. Diſſ. 53. in Cic. n. 3. Diſſ. 61. in Cic. n. 3.
Nomen Socratici pro philoſophico e poëtis accipitur, Diſſ. 56. in Cic. n. 3. 4.
Nomen Academiæ dedit Academus, ſeu Hecademus heros, Diſſ. 58. in Cic. n. 6.
Nomen ſcientiæ apud Vateres ſignificabat artem, Diſſ. 79. in Cic. n. 1.
Nomen acceperunt Aethiopes macrobij ex eo, quod longiſſimam vitam haberent, Diſſ. 81. in Cic. n. 5.
Nomen Magni obtinuit Antiochus, Diſſ. 83. in Cic. n. 5.
Nomen apud populum profiteri debebant Candidati, Diſſ. 89 in Cic. n. 3.
Nomina varia Dei inferni, Diſſ. 7. in Eurip. n. 7.
Numina diverſa, quibus colebatur fortuna, Diſſ. 57. in Anthol n. 8.
Nomina diverſa pro diverſis muneribus dederunt Dijs Veteres, Diſſ. 18. in Eurip. n. 3. Diſſ. 17. in Liv n. 5 8
Nomina indita a devictis regionibus, Diſſ. 20. in Eurip. n. 8.
Nomina trium muſarum, quæ primitus fuerunt, Diſſ. 57. in Anthol. n. 9. Diſſ. 19. in Virg. num. 3. 6.
Nomina Muſis impoſuit Heſiodus, Diſſ. 57. in Anthol. n. 10. Diſſ. 19. in Virg n. 3.
Nomina ſingularum Pleiadum, Diſſ. 65. in Anthol. n. 9.
Nomina ſeptem poëtarum, qui Pleiades dicti ſunt, Diſſ. 65. in Anthol. n. 10.
Nomina omnium fluviorum infernorum quid ſignificent, Diſſ. 83. in Anthol. n. 5. 6.
Nomina varia Iovis, Diſſ. 10. in Anthol. n. 16. & ſeqq.
Nomina rerum interdum mutant poëtæ, Diſſ. 22. in Anthol. n. 10.
Nomina Bacchi, & eius mulierum, Diſſ. 16. in Anthol n. 2 Diſſ. 45. in Anthol. n. 8.
Nomina multa, quibus appellata eſt Rhodus, Diſſ. 36. in Anthol. n. 3.
Nomina multa Peloponeſi, Diſſ. 7. in Thucyd. num. 3.
Nomina varia cantorum, & cantatricum, Diſſ. 21. in Thucyd. n. 11.
Nomina varia Siciliæ, Diſſ. 35. in Thucyd. n. 3. 4.
Nomina, quibus Italia vocata eſt, unde originem habuerint, Diſſ. 36. in Thucyd. num. 5. & ſeqq.
Nomina quot habuerit Delus, Diſſ. 39. in Thucyd. n. 4.
Nomina ſingulorum dierum, quibus nuptiæ fiebant, Diſſ. 90. in Thucyd. n. 7.
Nomina varia Neptuni, quæ ſignificant illum terram concutere, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 5.
Nomina tria imponebantur maribus, duo feminis, quum luſtrabantur, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 29.
Nomina Promontoriorum Siciliæ unde originem habuerint, Diſſ. 55. in Thucyd. n. 5.
Nomina ſingulorum Parcarum unde originem habuerunt, Diſſ. 11. in Virg. n. 2.
Nomina nova veſtium reprehendit Petronius, Diſſ. 4. in Liv. n. 3.
Nomina fluminum hominibus imponebantur, Diſſ. 18. in Liv. n. 11.
Nomina poculorum indita ab auctoribus, Diſſ. 26. in Liv. n. 2.
Nomina ſingulorum menſium Commodus mutavit, & a ſuis cognominibus appellavit, Diſſ. 30. in Liv. n 68.
Nomina multorum mathematicorum, quorum opera ad nos non pervenerunt, Diſſ. 7. in Cic. num. 2.
Nomina equorum victorum in ludis Romanis celebrabantur, Diſſ. 20. in Cic. n. 3.
Nomina ſeptem diebus dabant ſidera errantia, quos referebant currus, qui ſepties metam circuibant, Diſſ. 20. in Cic n 14.
Nomina octo curiarum, quæ nunc habentur, Diſſ. 29. in Cic. n. 14.
Nomina quam plurium hiſtoricorum, Diſſ. 51. in Cic. n. 5.
Nomina multa Syllogiſmorū. Diſſ. 60. in Cic. n. 2.
Nomina omnium ſuorum militum noverat Cyrus, Diſſ 88. in Cic. n. 2.
Nominalia Tertullianus appellat diem, quo nomen pueris imponebatur, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 29.
Nominare fabam, aut tangere Flamini Diali non licebat, & quare, Diſſ. 31. in Anthol. n. 9. Diſſ. 34. in Thuc. n. 4. Diſſ. 40. in Thuc. n. 7.
Nominare nolebant Veteres, quæ ſibi accidere averſabantur, Diſſ. 18. in Thucyd. n. 1.
Nomine Iovis forma rerum, Iunonis materies intelligitur, Diſſ. 68. in Anthol. n. 14.
Nomine Iovis maſcula vis aëris, Iunonis verò feminea ſignificatur, Diſſ 68. in Anthol n. 8.
Nomine eodem appellatur quæ peperit, & quæ nutrijt tam apud Græcos, quàm Latinos, Diſſ. 13. in Anthol. n. 2.
Nomine eodem quare tam apud Græcos, quàm apud Latinos appelletur puella, & pupilla, Diſſ. 36. in Anthol. n. 4. & ſeqq.
Nomine carebat unguentum tempore Homeri, Diſſ. 34. in Anthol. n. 1.
Nomine vetuſtiſſimorum Auctorum libros, quos ipſe confinxerat vulgavit Annius, Diſſ. 6. in Liv. n. 8.
Nomine eodem vocantur Genij, quo Dij, quo tum mi-

Digitized by Google

miniſtri ſunt, Diſs. 17. in Liv. n. 8. Diſs. 36. in Virg. n. 6.
Nomine Ceſaoni gaudebat Ptolemæus, Diſs. 21. in Liv. n. 13.
Nomine eodem Græci rationem, & orationem appellant, Diſs. 16. in Cic. num. 1.
Nomine Sirenis Atticæ cohoneſtatus eſt Socrates, Diſs. 41. in Cic. n. 4.
omine Iovis maſcula vis aëris; Iunonis verò feminea ſignificatur, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.
Nomine regio abſtinuerunt Imperatores; tamen lictoribus, & faſcibus utebantur, ut regia poteſtas declararetur, Diſs. 22. in Liv. n. 24.
Nomini proprio ſi cognomen addatur, maior honor tribuitur, Diſs. 88. in Cic. n. 1.
Nomenclatores, ſeu nomenculatores, Diſs. 88. in Cic. n. 2.
Nominibus fauſtiſſimis appellabantur, qui hoſtias ducebant ad ſacrificium, dum luſtrum fiebat Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.
Nominibus Sacerdotum Iunonis annos notabant Argivi, Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Nominibus ſuis Cyneas poſtero die, & ſenatum, & circumfuſam plebẽ ſalutavit, Diſs. 87. in Cic. n. 7.
Nominis turpitudinem quum ſcriptores vitare volunt, Periphraſi utuntur, Diſs. 7. in Virg. num. 2. 3.
Nominis ambiguitas multis fabulis locum fecit, Diſs. 28. in Liv. n. 10.
Nominis ſui memoriam propagare non deberent vitioſi, nam infamiam ſibi quærunt, Diſs. 30. in Liv. n. 69.
Nominum duo millia Seneca recitabat eodem ordine, quo ſemel audiverat, Diſs. 87. in Cic. n. 6.
Nominum triginta millia adoleſcens ſemel audita recitabat vel eo ordine, quo acceperat, vel inverſo, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Nomionem vocabant Arcades Apollinem in Arcadiâ natum, Diſs. 39. in Thucyd. n. 9.
Nonacrin urbem prope eſt fons Styx, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.
Nonæ quare exiſtant quinto, vel ſeptimo die menſis, Diſs. 30. in Liv. n. 9. nulli Deo ſacræ, Diſs. 30. in Liv. n. 11.
Nonæ Caprotinæ quare menſe Quintili celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Nonis ſingulos aſſes in cenâ impendere licebat ex Lege Licinià, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Nonis ſeptẽbribus edebantur ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 4. Diſs. 19. in Cic. n. 5.
Nonius Marcellus reijcitur, qui Silicernium dicit appellari cenam, quæ in funere ſenum dabatur, Diſs. 31. in Anthol. n. 5.
Nono quoque die nundinæ celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 19.
Nota, quæ referebat noctuam, Samijs in fronte inuſta eſt ab Athenienſibus, Diſs. 27. in Thucyd. num. 10.
Notarij erant Servi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Notarij Servi poſtponuntur medicis a Iuſtiniano, & quanti æſtimati ſint ab illo, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Nothi exercebantur in loco, qui Cynoſarges dicebatur, Diſs. 84. in Anthol. n. 6. Diſs. 17. in Thucyd. n. 2. Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Nothos verſus ab Homeri poëmate reiecit Ariſtarchus, Diſs. 6. in Cic. n. 6.
Nothus Darius Rex fuit Perſarum, Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Nothos quodammodo Hercules habebatur, quòd ex Deo, & Muliere procreatus eſſet, Diſs. 58. in Cic. n. 6. Themiſtocles, qui Thracia matre natus eſt, Diſs. 58. in Cic. n. 7.
Notis arcanis Aegyptij ſapientiam ſuam occultabant, Diſs. 30. in Virg. n. 1.
Noto ſpirante Puteus aquâ marinâ plenus ſonitum Maris edebat, Diſs. 25. in Eurip. n. 3.
Novacolâ ubi cotem diſcidiſſe fertur Actius Navius, ara defoſſa erat, quæ puteus vocabatur, & eius operculum Puteal, Diſs. 30. in Liv. n. 23.
Novaculam habere non licebat tonſoribus Byzantij, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Novam urbem ſignificat Carthago Phœnicum lingua, Diſs. 21. in Virg. num. 4.
Novam Academiam condidit Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 5. Diſs. 64. in Cic. n. 1. *Vide. Novum.*
Novembrem Romanum appellavit Commodus, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Novembri menſe celebrabantur parva myſteria, Diſs. 39. in Anthol. n. 10.
Novemſiles Deos eſſe Muſas putaverunt Granius, & Aelius, Diſs. 19. in Virg. n. 3.
Novenarius numerus eſt primũ ex impari quadratum; ideo mari convenit, Diſs. 53. in Thuc. n. 29.
Novendiale ſacrum inſtituebatur, quotieſcomque Lapidibus pluiſſe renunciabatur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.
Novendialis cena, quæ nono funeris die mortuis dabatur, Diſs. 31. in Anthol. num. 5. Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Novercam ſævam in ſuam prolem Agrippinam uxorem, & ſibi exitiabilem expertus eſt Claudius, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.
Novum nihil accidit, Diſs. 9. in Liv. n. 4. *Vide. Novã.*
Nox Mater ſomniorum, Diſs. 19. in Eurip. n. 8. *Vide. Nocte.*
Noxia ſunt ſæpiſſimè hominibus illorum vota, Diſs. 41. in Anthol. n. 4. 5. & ſeqq.
cum Nube concubuit Ixion, quæ in ſimilitudinem Iunonis effecta erat, Diſs 34. in Virg. n. 3.
Nubes ſi viderint grues, quieſcunt, Diſs. 38. in Cic. n. 8.
Nubecula lineæ modo in longum porrecta occidente Sole indicium terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Nubibus nunquam Cœlum ita obductum eſt in inſulâ Rhodo, ut aliqua parte diei Sol non aſpiciatur, Diſs. 26. in Anthol. n. 8.
a Nubibus congregandis dictus eſt Iuppiter Nephelegeretes, Diſs. 10. in Anthol. num. 18. Diſs. 68. in Anthol. n. 8.
Nubilo etiam Cœlo helitropium ad Solem ſeſe convertit, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Nubium attritu fulmina gignuntur iuxta Stoicos, Diſs. 49. in Thucyd. n. 5.
Nubo ſignificat tegere, Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.
Nuce concluſa fuit Ilias Homeri, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. Diſs. 2. in Virg. n. 1.
Nuces quare ſpargerentur in nuptijs, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.

Nuces pro nugis accipiuntur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 53.

Nucibus ocellatis ludere eum pueris Auguſtus ſolebat, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1. Diſs. 4. in Eurip. n. 8.

Nuclei pinei apponebantur in nuptijs ad irritandam Venerem, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.

Nuda mancipia Aſiatica vendidit Ageſilaus, ut appareret, quanto meliora eſſent Græcis, Diſs. 17 in Thucyd. n. 8.

Nudæ in Palæſtrâ exercebantur Virgines Spartanæ, Diſs. 51. in Anthol. n. 7. Diſs. 55. in Thucyd. num. 10.

Nudam Virginem ne intueretur, Pontifex Maximus, velo interiecto Veſtales flagellabat, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Nudas Virgines inſpexit Zeuxis pingens Agrigenti Iunonem, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Nudas papillas quum oſtendiſſet Helena, Menelaus delinitus eſt, Diſs. 53. in Anthol. n 5.

Nudi certabant in ſacris certaminibus, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 15. in Thucyd n. 10.

Nudi forum hieme circumibant Cælibes Lacedæmonij, & ſibi convicium faciebant, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.

Nudi philoſophabantur Indorum ſapientes; ideo Gymnoſophiſtæ appellati ſunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.

Nudi agebant adoleſcentes Germani in maximis frigoribus, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.

Nudis pedibus plerumque incedebat Socrates, Diſs. 24. in Cic. n. 2.

Nudis pedibus incedere iuſſit pueros Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.

Nudos pedes viris convenire putat Clemens Alexandrinus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Nudum pectus Phrynes oſtendit iudicibus Hyperides, quum eam defenderet, Diſs. 26. in Eurip. n. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.

Nudus in ſtadio decucurrit primus Acanthus Lacedæmonius, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 15 in Thucyd. n. 10.

Nudus ad palum deligatus corruptor Veſtalis flagris cædebatur, donec animam exhalaret, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Nudus e balneo exiluit Archimedes clamans, *inveni, inveni*, Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Nugarum mercatores vocat Stoicos Hermias comicus, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.

Nugas interdum ſignificant nuces, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.

Numa inſtituit, ut ſacerdotes ſacra facerent fidei dexterâ involutâ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip n. 4.

Numa coluit Elicium Iovem ab eliciendis fulminibus appellatum, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.

Numa ad celebranda ſacra Martis ſaltationem Saliorum inſtituit, Diſs. 18. in Anthol. n. 2.

Numa maiori laude dignior, quòd populum Bellis aſſuetum legibus compeſcuit, Diſs. 53. in Anthol. n. 3.

Numa Romanos ad pietatem convertit, Diſs. 54. in Anthol. n. 1.

Numa ſimulavit ſe leges condere conſilio Deæ Aegeriæ, Diſs. 9. in Liv. n. 7. Diſs. 32. in Cic. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 12. Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Numâ imperante annales perſcribi ceperunt, Diſs. 11. in Liv. n. 1.

Numa ſuſtulit Celeres, qui trecenti ſtipabant Romulum, Diſs. 22. in Liv. n. 14.

Numa annum ex duodecim menſibus conſtituit, Diſs. 30. in Liv. n. 1. 3. 54. quomodo intercalares dies adderet, Diſs. 30. in Liv. n. 5.

Numa quare annum inceperit a Ianuario, Diſs. 30. in Liv. n. 54. 55. 61.

Numa, an Romulus Veſtales Virgines inſtituerit Diſs. 31. in Liv. n. 2.

Numa Mamurium iuſſit plura ancilia ſimillima cæleſti fabricare, Diſs. 15. in Virg. n. 6.

Numa multis annis ante vigeſimam Olympiadem regnare cepit, Diſs. 9. in Liv. n. 5.

Numa quatuordecim libros de iure pontificio compoſuit, Diſs. 36. in Cic. n. 12.

Numæ canities, quum puer eſſet, prudentiam eius ſignificavit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Numam fuiſſe auditorem Pythagoræ improbabile eſt, Diſs. 3. in Thucyd. n. 8. Diſs. 30. in Liv. n. 8 Diſs. 36. in Cic. n. 12.

Numantinus, & Africanus dictus eſt Scipio iunior devictâ Carthagine, & Numantiâ, Diſs. 20. in Eurip. n 8.

Numen idem eſt Nemeſis, & fortuna, Diſs. 81. in Anthol. n. 5.

Numen idem eſſe Veneris, & Libitinæ aliqui dixerunt, & quid ſignificare voluerint, Diſs. 8. in Eurip. n. 5.

Numen idem eſt Veneris Paphiæ, ac Dictynnæ, Iunonis, & Dianæ, Diſs. 55. in Anthol. n. 5. 6.

Numen Veſtæ ad terram referebatur, & ei arcana ſacra fiebant, Diſs. 37. in Anthol. num. 7. Diſs. 38. in Anthol. n. 4.

Numen idem eſt Bacchus, & Oſiris, Diſs. 39. in Anthol. n. 6. Diſs. 46. in Anthol. n. 8. Diſs. 48. in Anthol. n. 7. Diſs. 75. in Anthol. n. 2.

Numen nullum aliud invocabant in ſacris Herculis, quia is fuiſſet mortalis, Diſs. 9. in Anthol. n. 10. Diſs. 44. in Anthol. n. 2.

Numen idem eſt Bacchus, & Pluto, Diſs. 48. in Anthol. n. 2. 4.

Numen idem eſt Bacchus, & Priapus, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.

Numen paſtorale Pales diverſa eſt ab eâ, quæ Iovis miniſtra erat, Diſs. 16. in Virg. n. 5.

Numen tutelare Romæ, Diſs. 24. in Virg. num. 6. *Vide Numina.*

Numenius philoſophus in ſomnis vidit Deas Eleuſinias habitu meretricio, quia ſacra Cereris Eleuſiniæ interpretari volebat, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.

Numenius annum magnum innumeros aſtrorum circuitus continere dicit, Diſs. 30. in Liv. num. 80.

Numerandi ſcientiam habere videntur teſtudines marinæ, Diſs. 38. in Cic. n. 4.

Numero Platonis obſcurior dicitur eſſe res obſcuriſſima, Diſs. 11. in Thucyd. n. 8.

Numero multitudinis Iræ an de Dijs dicantur, Diſs. 19. in Virg. n. 12.

Numeros oratorios Iſocrates dicitur inveniſſe, Diſs. 52. in Cic. n. 6.

Nu-

Numerum dierum anni repræſentabat digitis Ianus, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Numerum ſenarium nuptias Pythagoras appellavit, qui ſolus ex his, qui intra decem ſunt, ex ſuis partibus conſtat, Diſs. 31. in Liv. n. 16.
Numerus quinque aptus nuptijs, quòd ex primo pari, & primo impari tanquam feminâ, & viro conſtet, vel quòd plures eo numero fetus edi non poſſint iuxta Ariſtotelem, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.
Numerus multitudinis pro ſingulari interdum accipitur a Poëtis, Diſs. 22. in Anthol n. 10.
Numerus par feminæ comparatur; mari impar, quia impar ſemper ſuperat parem, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29. Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Numerus octonarius eſt primus cubus, & quare congruat feminæ, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Numerus fetarum, quæ in ludis Pompeij Magni decertarunt, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Numerus convivarum ſtatuebatur lege Orchiâ, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Numerus Muſarum, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 19. in Virg. n. 3. & ſeqq.
Numarus augurum, Diſs. 19. in Liv. n. 15.
Numerus interfectorum, aut captorum a Mario, & Cæſare, Diſs. 26. in Liv. n. 1.
Numerus impar quare a philoſophis præferatur pari, Diſs. 30. in Liv. n. 6.
Numerus Virginum Veſtalium, Diſs. 31. in Liv. num. 15.
Numerus Pontium, ſeu viarum par erat numero Tribuum, Diſs. 1. in Cic. n. 7.
Numicium ad flumen Aeneam fabulæ ferunt mortalitatem exuiſſe, Diſs. 3. in Virg. n. 3.
Numidicus eſt appellatus Metellus devicto Iugurthâ Rege Numidarum, Diſs. 20. in Eur. n. 8.
Numina læva quæ ſint apud Virgilium, Diſs. 19. in Liv. n. 8.
Numina legionum dicebantur aquilæ, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.
Numina Solis, & Lunæ numina omnia contineri Stoici putaverunt, Diſs. 36. in Anthol. n. 6.
Numinum amor nomen dedit heroibus, Diſs. 17. in Liv. n. 8. *Vide Numen.*
Numiſmatis antiquis ineſt Fortuna navem regens, Diſs. 81. in Anthol. n. 5.
Numiſmatis lupum imprimebant Argivi, & quare, Diſs. 18. in Liv. n. 2.
Nuſmiſmatis aurei, & argentei quantitas, quam Aemylius duxit in triumpho Perſei, Diſs. 26. in Liv. num. 2 *Vide Nummi.*
Numitoris avi curâ Romulus Gabijs bonis artibus inſtitutus eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 11.
Nummi Iani in alterâ parte navem habebant, quæ ſignificabat Saturni in Italiam adventum, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Nummis ducenties mille emptus eſt Luctarius Daphnis a Q. Catulo, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Nummis antiquis deprehenditur currum triumphantium fuiſſe in modum turris, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Nummo uno ditior non eſt factus Pericles in adminiſtrandâ Repulblicâ, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Nummorum ſex millia, qui Darici vocabantur, donavit Artaxerxes Entimo, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Nummos ferreos, vel e corio factos habebant Lacedæmonij, Diſs. 54. in Anthol. n. 4.
Nummos quot populo viritim diviſerit Cæſar, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.
Nummos Romæ primus Servius Rex cudit, in Italiâ Ianus, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Nummos cum pileo, & duobus pugionibus cudendos curarunt Brutus, & Caſſius interfecto Cæſare, Diſs. 29. in Liv. n. 4.
Nummos proferre faciliùs, quàm verba Cn. Lentulum dixit Seneca, Diſs. 12. in Cic. n. 6.
Nummum quem Græci δανάκην appellabant, in os mortuis indebant, ut Charonti pro naulo ſolverent, Diſs. 32. in Anthol. n. 12. Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Nummûm ſeptem millibus emit mullum Aſinius Celer, & alios ſex millibus, Diſs. 3. in Liv. num. 9. *Vide Numiſmatis.*
Nunciata defectione exercituum Nero nullum amicum invenit, Diſs. 79. in Anthol. n. 3.
Nuncios tres lætiſſimos accepit Philippus, inter quos victoria equorum, Diſs. 6. in Anthol. n. 9. & precatus eſt Deos, ut aliquid mali admiſcerent, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.
Nuncios Iovis Homerus nuncupat ſomnia, Diſs. 19. in Eurip. n. 8.
Nundina conſulariâ quid eſſet, Diſs. 30. in Liv. num. 20.
Nundinæ nono quoque die celebrabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 19. Iovis feriæ erant olim, Diſs. 30. in Liv. n. 21.
Nundinis quinque ad cenam vocare licebat, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Nupta verba ſunt turpiuſcula, quæ in nuptiis dicebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.
Nupta futura ſignificatur voce *Tale*, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.
Nuptæ flammeo caput obnubebant, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Nuptæ novæ crines haſtâ cælibari diſcriminabantur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1. *Vide. Mulier. Maritus. Sponſa. Vir. Vxor.*
Nuptiæ faciunt felicitatem feminarum, Diſs. 26. in Eurip. n. 3. 4.
Nuptiæ unde dictæ, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Nuptiæ qua ætate celebrandæ ſint, Diſs. 15. in Anthol. n. 17.
Nuptiæ unde ita dictæ ſunt, Diſs. 31. in Thucyd. num. 5.
Nuptiæ quare Calendis, Nonis, Idibus non celebrarentur, Diſs. 30. in Liv. n. 13.
Nuptiæ menſe Iunio celebrabantur poſt Idus, Diſs. 30. in Liv. n. 45.
Nuptiæ non prohibebantur Veſtalibus, poſtquam ſacerdotio functæ eſſent, Diſs. 31. in Liv. n. 5. 18.
Nuptiarum tempus nondum adveniſſe reſpondit matri Thales, quum nuptias ſuaderet, præteriiſſe verò, quum deinde iterum urgeretur, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Nuptiarum qui ritus eſſent apud Antiquos, Diſs. 28. 29. 30. 31. in Thucyd. per tot.
Nuptias multas mortuorum finxerunt Poëtæ, Diſs. 17. in Eurip. num. 3. Diſs. 23. in Eurip. n. 2.

Nuptias Polyxenæ ambivit Achilles, Diſs. 17. in Eurip. n. 2. Diſs. 23. in Eurip. n. 1.

Nuptias Diana aſpernata eſt, quia venationem exercebat, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.

Nuptias iuſtas Paris cum Helenâ contraxit, non rapuit illam, Diſs. 14. in Liv. n. 2.

Nuptias cum quibus Pleiades celebrarint, Diſs. 65. in Anthol. n. 27.

Nuptias Minervæ Cotys ebrius appetivit, Diſs. 65. in Anthol. n. 27.

Nuptias Hebe cum Hercule contraxit, Diſs. 7. in Anthol. n. 2. Diſs. 84. in Anthol. n. 4.

Nuptias filiæ Regis non obtinuit Hippaelides, quia imperitè ſaltabat, Diſs. 17. in Anthol. num. 10.

Nuptias filiæ detrectabat Oenomaus, vel quia eius amore teneretur, vel quia oraculo monitus fuerat, mortem ſibi imminere ab eo, qui filiam ducere vellet, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.

Nuptias quum celebraret Hymenæus ruinâ oppreſſus eſt, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.

Nuptias certas inſtituit Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.

Nuptias cum Iarbâ ne celebrare cogeretur, Dido mori maluit, Diſs. 25. in Liv. n. 10.

Nuptias quæ conciliat, Proxenetria dicitur, Diſs. 16. in Liv. n. 4.

Nuptias celebrare menſe Maio quare non ſatis auſpicatum duceretur, Diſs. 30. in Liv. n. 43. 44.

Nuptias Pythagoras appellavit numerum ſenarium, Diſs. 31. in Liv. n. 16.

Nuptijs tibiæ uccinebant, Diſs. 60. in Anthol. num. 13.

Nuptijs abſtinuit Plato, & ideo ſacris placavit naturam, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.

Nuptijs Thetidis abſtinuit Iuppiter, quia Prometheus prædixerat ex eâ natum clariorem patre futurum, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.

in Nuptijs Thetidis, & Pelei orta eſt inter Deas controverſia de pulchritudine, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. quia Diſcordia non invitata pomum aureum coniecit, Diſs. 27. in Virg. n. 5.

Nuptijs Cœlum, & tellus præerat, Diſs. 43. in Anthol. n. 4.

in Nuptijs Ariadnæ, & Liberi Patris cantando vocem amiſit Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. num. 6.

in Nuptijs filij Caranus adeo pretioſa munera dedit, ut ſinguli domos, agroſque emerent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 11.

Nuptijs Antigonæ filiæ Eurytion honoravit Peleum exulem, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.

Nuptijs præeſt Iuno, Diſs. 30. in Liv. n. 43. 45. Diſs. 25. in Virg. n. 4. quia Veneris mater eſt, Diſs. 26. in Virg. n. 1.

Nuptijs immaturam puellam Horatius expreſſit iuvencæ nomine, Diſs. 29. in Virg. n. 3.

Nuptijs quare faces quinque prælucere voluerint Romani, Diſs. 30. in Liv. n. 7. *Vide. Matrimonia.*

Nupturæ virgines inequitabant pudendis Mutuoi Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29 in Thucyd. n. 11.

Nupturæ a complexu matris rapiebantur ad Virum, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.

Nupturæ apud Andumacidas Regibus offerebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11. apud Armenios in templo Veneris proſtituebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.

Nupturæ apud Samios clandeſtino coitu cum ſponſo, vel alio copulabantur, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

Nupturi ſacrificabant Cœlo, & telluri ex lege Athenienſium, quod προτελεῖν τοὺς γάμους dicebatur, Diſs. 43. in Anthol. n. 4.

Nurus in Urbe Lepti ollam a ſocru petebat, quæ illam ei denegabat aſperiùs, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Nutricem Romulus poſt mortem perpetuis ſacris conſecravit, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.

Nutrices Iunonis quæ fuerint, Diſs. 40. in Virg. num. 2

Nutricis filium Clytum interfecit Alexander Diſs. 44. in Anthol. n. 12. Diſs. 65. in Anthol. num. 19.

Nutriens Iſis filium Malcandri digitum, non mammam præbuit, Diſs. 33. in Virg. n. 6.

Nutriſſe Semiramidem columba dicitur, Telephum Cerva, Cyrum canis, Diſs. 18. in Liv. n. 3. 4. Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Nutriſſe Iovem Curetes dicuntur, quia primi divina contemplati ſunt, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.

Nutritum a Nymphis Bacchum poëtæ fabulantur, Diſs. 13. in Anthol. n. 8. Diſs. 44. in Anthol. n. 8. Diſs. 47. in Anthol. n. 7.

Nutrix Muſarum Eupheme, Diſs. 19. in Virg. num. 4.

Nutrix Plebis dicebatur Sicilia a Catone, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.

Nutu Cives ſignificabant, quæ vellent, quum a Hierone loqui prohiberentur, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.

Nymphæ, & horæ educarunt Bacchum, Diſs. 13. in Anthol. n. 8. Diſs. 44. in Anthol. n. 8. Diſs. 47. in Anthol. n. 7.

Nymphæ luſtratâ Rheâ poſt partum Iovis purgamenta proiecerunt in fluvium Arcadiæ, qui ideo dictus eſt Lymax, Diſs. 53. in Thucyd. num. 35.

Nymphæ, & Leleges Heræum templum Iunonis in Inſula Samo condiderunt, Diſs. 23. in Virg. num. 3.

Nymphæ quot annos vivere dicantur, Diſs. 36. in Virg. n. 1.

Nymphiodorus ſiculus fuit, Diſs. 33. in Thucyd. num. 3.

Nymphas Antiqui animas appellarunt, Diſs. 20. in Anthol. n. 6. Diſs. 48. in Anthol. n. 5.

Nyſæus Dionyſij ſuperioris filius ebrietate, & libidine inſignis, Diſs. 65. in Anthol. n. 28.

Nyſam urbem condidit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.

Nyſam interemit Bacchus natus e Nilo, Diſs. 45. in Anthol. n. 6.

O

OBærati ad Aſyla confugiebna. Diſs. 25. in Thucyd. n. 9.

Obeliſci in fine poſiti erant metæ, Diſs. 10. in Anthol. n. 6.

Obeliſci duo erant in Circo, quorum maior centumvigintiquinque pedum altitudine erat, Diſs. 20. in Cic. n. 9.

Obeliſcum quæ vexit navis, quàm ingens fuerit, Diſs. 14. in Eurip. n. 6.

Obliquæ tibiæ quæ ſint, Diſs. 62. in Anthol. n. 4.

Oblivio felicitatis niſi caperet animas, nunquam in corpus deſcenderent, Diſs. 48. in Anthol. num. 1.

Oblivio eorum, quæ in ſantibus nobis acciderunt, contingit, Diſs. 83. in Anthol. n. 17.

Oblivionem, & ferulam Baccho Veteres ſacraverunt, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 17.

Oblivionem ſui ſecunda fortuna ingenerat, Diſs. 78. in Anth. n. 2. & ſeqq. Diſs. 79. in Anth. n. 5. Diſs. 28. in Liv. n. 8.

Oblivionem eorum, quæ ſani geſſimus, interdum afferunt morbi, & convaleſcentia eorum, quæ nobis ægris acciderunt, Diſs. 83. in Anth. num. 16.

Oblivionem curarum affert moderatum vinum, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.

Obliviſci Patriæ ſolebant, qui Loton comedebant, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.

Obliviſci oportet eorum, quæ dicuntur, aut fiunt in convivijs, Diſs. 65. in Anthol. n. 16. 17.

Obolum mortuis in os indebant, ut Charonti pro naulo ſolverent, Diſs. 32. in Anthol. n. 12. Diſs. 82. in Anthol. n. 2.

Obſcena carmina in nuptijs canebantur, & Feſcennina dicebantur, Diſs. 29. in Thucyd. num. 10.

Obſcena verba, quare dicantur verba nupta, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.

Obſcenis imaginem Tiberij admoturum Paulum ſervus detracto anulo ſervavit, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 12. 13.

Obſcenis verbis abſtinendum non putabant Stoici, Diſs. 84. in Anthol. n. 11.

Obſcenis etiam rebus Deorum honores tribuebant Veteres, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10

Obſcenis verbis quare feſta quædam abundarent, Diſs. 35. in Virg. n. 4.

Obſcenis unde dicatur, Diſs. 36. in Thucyd. n. 4.

Obſcuræ res dicuntur obſcuriores numero Platonis, Diſs. 11. in Thucyd. n. 8.

Obſcuriſſimum poëma Lycophronis Caſſandra, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.

Obſcuritas divinæ naturæ, Diſs. 10. in Anthol. num. 21.

Obſcuritas ſermonis Heraclito cognomen dedit *σκοτεινὸς*, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7. Diſs. 7. in Eurip. n. 6. Diſs. 30. in Virg. n. 1.

Obſidente Hannibale Romam Romani exercitum in Hiſpaniam miſerunt, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Obſidentes urbem Deos tutelares evocabant, Diſs. 24. in Virg. n. 6.

Obſides filios dabant Romanis Parthorum Reges, Diſs. 22. in Virg. n. 5.

Obſidionalis corona ex gramine conficiebatur, & dabatur ei, qui exercitum ab hoſtibus obſeſſum liberaſſet, Diſs. 5. in Anthol. n. 6.

ab Obſidione Crœſi liberata eſt Ephesus, quia Pindarus urbis portas alligavit ad columnas templi Dianæ Epheſinæ, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.

Obſidione ut Patriam liberaret, mortis diſcrimen adivit Scævola, Diſs. 4. in Liv. n. 1.

Obſidione nullas urbes cingere voluit Hannibal, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.

Obſonium. *Vide. Opſonium.*

Obſtetricem Latonæ quare Antipater, ſeu Apollonidas Delum vocet, Diſs. 77. in Anthol. num. 2.

Obſtetricis munere ſe fungi Socratem dicentem inducit Plato, Diſs. 57. in Cic. n. 1.

Obſtita veſtis in ſacrificijs adhiberi non ſolebat, Diſs. 42. in Virg. n. 4.

Obtrectatores Periclem, Themiſtoclem, & multos alios exagitarunt, Diſs. 12. in Thuc. n. 5.

Occaſio dialogi Ciceronis de Oratore, Diſs. 17. in Cic. n. 8, 9.

Occaſu Pleiades hiemem, & arandi tempus oſtendunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 4.

poſt Occaſum non recipiens tecto hoſpitem lege Lucanorum puniebatur, Diſs. 10. in Anthol. num. 17.

Occaſum ſpectabant ſepulti ab Athenienſibus, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.

Occaſum, ortum, meridiem, & ſeptentrionem illuſtrare ſolem ſignificabat Ianus quadriceps, Diſs. 30. in Liv. n. 58.

Occaſus, & Ortus matutinus, & veſpertinus ſiderum quis ſit, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.

Occidens Inferis comparatur, Diſs. 7. in Eurip. num. 11. 12.

Occidens ab Aegyptijs malis genijs tribuitur, Diſs. 7. in Eurip. n. 11.

Occidens in diviſione contigit Plutoni; ideo dicitur Inferis imperare, Diſs. 7. in Eurip. n. 10.

Occidens Sol Mundum claudere videtur, ideo Ianus Clauſius appellatur, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Occidens etiam ſubactus eſt a Baccho, Diſs. 45. in Anthol. n. 4.

Occidentalibus plagis bonum imperare opinati ſunt Manichæi, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Occidentem Solem Antipodum inter, & orientem noſtrum eſſe Hyperboreos tradit Solinus, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.

Occidentes gladij maculas abſtergebant in capite interfecti, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.

Occidentis partem dexteram eſſe voluerunt augures, Diſs. 19. in Liv. n. 8. lævam Homerus, & Ariſtoteles, Diſs. 19. in Liv. n. 12. 13.

Occidere columbas Syri verebantur, quia Semiramidem aluerant, Diſs. 18. in Liv. n. 3.

Occidere debebant hoſtem feminæ Iaxamatæ, & Sauromatæ, & homines Carmani ſi nubere vellent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.

Occidere bovem ſine cauſâ Romani nefas putabant; ideo condemnatus eſt quidam, quia, ut Concubino gratificaretur, bovem occiderat, Diſs. 22. in Anthol. n. 6.

Oc-

Digitized by Google

Occidi latorem litterarum iubebat Pauſanias litteras mitiens ad Regem Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.
Occidi iuſſit Darius Charimedum, qui minùs gratum, ſed verum ipſi reſponſum dederat, Diſs 53. in Thucyd. n. n. 2.
Occipitis dumtaxat comam alebant Abantes, ne ab hoſtibus apprehenderentur, Diſs. 73. in Cic. num. 3.
Occiſa ſunt quingenta, & octoginta millia Germanorum a Mario, & a Cæſare, Tiberio, & Germanicò innumerabiles copiæ cæſæ ſunt, Diſs. 85. in Anthol. n. 5.
Occiſus eſt Archimedes formis deſcribendis intentus, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 5.
Occulta quare eſſent ſacra Cereris, Diſs. 36. in Anthol. n. 5. 8. Vulcani, Diſs. 37. in Anthol. num. 5. 7. Deorum Samothracum, Diſs. 38. in Anthol. n. 2. Bonæ Deæ, Diſs. 38. in Anthol. num. 2. Veſtæ, Diſs. 38. in Anthol. num. 4.
Occulta ſacra ſolum Dijs terreſtribus, & infernis celebrabantur, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.
Occupationes ſacras Tiberii quum quidam dixiſſet, ipſe pro ſacris laborioſas reponi iuſſit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.
Occupationes ſunt remedium intemperantiæ, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.
Oceani Septentrionalis ſinum eſſe Mæotim, multi dixerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 17.
Oceani Scythici ſinum eſſe Mare Caſpium Veteres præter Ptolemæum crediderunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 17. Diſs. 2. in Thucyd. n. 9. Diſs. 71. in Cic. n. 5.
Oceano delatus eſt poculo Sol, & Hercules, Diſs. 9. in Anthol. n. 7.
Oceano Pontum Euxinum non diſtinguebant Veteres, Diſs. 3. in Thucyd. n. 2.
Oceano Romanum imperium terminavit Traianus ab Oriente, & Occidente, Diſs. 9. in Liv. n. 14
Oceano ſe obrui patiebantur Germani, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.
Oceano ſeptentrionali imperium terminaſſet Antoninus Philoſophus, niſi morte præventus fuiſſet, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.
Oceanum perveniſſe fertur Bacchus, & quid hoc ſignificet, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Oceanum prope Romam eſſe tradit Heraclides Ponticus, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5.
Oceanum latiùs non diffundi, ideo planetas in Cancro, & Capricorno retrocedere exiſtimaverunt aliqui Stoicorum, Diſs. 10. in Eurip. num. 4.
Oceanum contra Caligula duxit exercitum, Diſs. 6. in Liv. n. 6. Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Oceanus eſt ſedes Beatorum, Diſs. 76. in Anthol. n. 14. & ſeqq. Diſs. 9. in Eurip n. 2.
Oceanus pater Deorum quare appelletur ab Homero, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.
Oceanus unus ex fluvijs infernis iuxta Platonem, Diſs. 76. in Anthol. n. 16. Diſs. 83. in Anthol. n. 4. Diſs. 9. in Eurip. n. 2.
Oceanus unde ita appellatus ſit, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Oceanus tempeſtate diviſit Europam ab Africâ, & Aſiâ, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2. Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.
Oceanus antiquitus rarò navigabatur, Diſs. 34. in Thucyd. n. 6.
Oceanus, & alia picta erant in quodam Peplo, Diſs. 25. in Eurip. n. 19.
Ocellatis nucibus ludebat cum pueris Auguſtus, Diſs. 58. in Thucyd. n. 5.
ab Ocello Lucano deſumpſit multa Ariſtoteles, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Ocheuma Theon dicitur mons Æthiopiæ ignibus ardens, Diſs. 32. in Liv. n. 25.
Ochus phœnix ſapientiâ præſtitit, Diſs. 13. in Cic. num. 6.
Octavia Auguſti Soror amiſſo Marcello filio perpetuo fletu contabuit, Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Octaviæ in templo Batrachus, & Saurus pro nomine ranam, & lacertam columnis inſculpſerunt Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.
Octaviæ Cutia una ex ijs, in quibus Senatus habebatur, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Octavianus unus ex tribus, qui Orbem terrarum invaſerunt, Diſs. 5. in Liv. n. 6.
Octavianus auctoritate Ciceronis ſummâ potentiam conſequutus eſt, Diſs. 52. in Cic. n. 4.
Octavianus non regnaſſet, niſi Cicero Antonium expuliſſet, Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Octavius intra quindecim dies regno deturbavit Gentium, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.
Octavius Claſſis præfectus Scaros multos ſparſit inter Oſtiam, & litus Campaniæ, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Octavius Cinnam ſuperavit, & deinde a Mario, qui Cinnæ ſe adiunxerat, interfectus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 2. Diſs. 2. in Cic. n. 5.
Octavius Antonio ſuperato Rempublicam oppreſſit, Diſs. 5. in Liv. n. 6.
Octavius Lepidum ſuperavit, Diſs. 5. in Liv. n. 7.
Octobrem, quo natus erat Domitianus, appellavit Domitianum, & quare Commodus appellaverit Herculeum, ſeu Herculem, Diſs. 30. in Liv. n. 67. 68.
Octonarius numerus eſt primus cubus, & quare congruat feminæ, Diſs. 53 in Thucyd. n. 29.
Octophorus lectica, quæ octo ſervis portabatur, Diſs. 24. in Cic. n. 8.
Ocularis medicinæ repertor Apollo, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.
Ocularij medici, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Oculi ſunt ſedes pudoris, Diſs. 56. in Anth. n. 2.
Oculi cariſſimi ſunt nobis, Diſs. 56. in Anthol. num. 2.
Oculi ſunt animi teſtes, & ad ſupplicandum plurimum valent, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs 22. in Eurip. n. 12.
Oculi nomine interdum a poëtis vocatur puella, Diſs. 56. in Anthol. n. 7.
Oculi ad ſcientiam rerum plurimum conferunt, Diſs. 70. in Cic. n. 2.
Oculis ſerpentes medentur marathro, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. n. 2.

Ocu-

Oculis trucibus intueri dicitur βλέπειν τιτανῶδες Diſs. 11. in Anthol. n. 7.
Oculis pretia mercium Seres æſtimabant, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.
Oculis carens Pinna quomodo piſces pinnoteris ope capiat, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Oculis alius medicus, alius alij parti corporis apud Aegyptios medebatur, Diſs. 15. in Cic. num. 3.
Oculis acutiores ſunt humine aquilæ, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Oculis ranæ cuiuſdam propendet caruncula, quia piſces capit, Diſs. 38. in Cic. n. 5.
Oculiſſimus pro cariſſimo apud Plautum, Diſs. 56. in Anthol. n. 6. 7.
Oculorum uſus in vitâ iucundiſſimus, Diſs. 21. in Eurip. n. 1.
Oculorum acies acutiſſima aliquorum, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.
Oculorum voluptates laudabiles, Diſs. 21. in Eurip. n. 11.
Oculorum acies velociſſima, Diſs. 10. in Anthol. n. 1.
ab Oculorum ſplendore Charontem quidam dici putant, Diſs. 82. in Anthol. n. 4.
Oculorum ſenſum recuperavit cæcus, quum interfuiſſet ſacris Cereris, Diſs. 36. in Anthol. n. 1.
Oculorum lumen amittebant mares, qui ſacra Bonæ Deæ aſpectaſſent, Diſs. 38. in Anthol. num. 2.
Oculos tres habebat ſimulacrum Iovis, qui πατρῷος, & qui Herceus dicebatur; qui ſignificabant tribus Regnis imperare, Diſs. 10. in Anthol. n. 20. Diſs. 12. in Eurip. n. 9.
Oculos canis dicens Homerus ſignificare vult impudentiſſimos, Diſs. 84. in Anthol. n. 9.
Oculos oſculando animus quodammodo attingitur, Diſs. 21. in Eurip. n. 9.
Oculos morientium aſpici nefas putabant Antiqui, Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Oculos amiſit Dionyſius iunior nimiâ ebrietate, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.
Oculus avertit ſimulacrum Iunonis dum Sybaritæ interfecerunt confugientes ad aram illius, Diſs. 23. in Anthol. n. 3.
Oculos Cœlo poëtæ, & philoſophi tribuerunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 6. 7.
Oculos averterunt iudices, quum tabulæ proferrentur, in quibus Metellus accuſabatur, Diſs. 33. in Cic. n. 3.
Oculos ſibi Democritum eruiſſe falſum eſt, Diſs. 70. in Cic. n. 2.
Oculum virgâ effodit quidam Lycurgo, Diſs. 54. in Anthol. n. 2. Diſs. 20. in Eurip. n. 21.
Oculum unum habere Cyclopes, & Arimaſpi fingebantur, quia legibus carerent, Diſs. 34. in Thucyd. n. 6.
Oculum qui eruiſſet apud Thurios, altero oculo privabatur, quare quidam legem tulit, ut ſi quis eruiſſet ei, qui unum tantum haberet, utroque privaretur, Diſs. 32. in Cic. n. 7.
Odatin in ſomnis viſam adamavit Zariadres, & Odatis Zariadren, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.
Odeum Pericles ædificavit, Diſs. 12. in Thucyd. num. 4.
Odenathi curru ductus eſt in triumpho Aureliani, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Odi memorem compotorem: proverbium eſt, Diſs. 65. in Anthol. n. 16.
Odij memoriam perpetuam extare Veteres noluerunt, Diſs. 24. in Liv. n. 4.
Odio habentur proditores proditione factâ, licet antea alliciantur donis, & honoribus, Diſs. 50. in Thucyd. n. 2. 3. 4. 7.
Odio philoſophos habebant Comici, Diſs. 3. in Eurip. n. 4. & ſeqq.
Odio habebat mulieres Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 7.
Odioſorum nomen omitti ſolet ab Auctoribus, Diſs. 6. in Virg. n. 1.
Odium Græcorum in Pauſaniam unde originem habuerit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 4.
Odium rei Venereæ maximum concipiebant Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Odium Vatinianum proverbij loco uſurpabatur, Diſs. 47. in Cic. n. 7.
Odor teterrimus unde exhalabat, loca dicebantur Charonea, Diſs. 82. in Anthol. n. 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 28. Diſs. 8. in Eurip. n. 9.
Odoratus acutiſſimus vulturum, & canum, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Odore pantherarum gaudent animalia, & hac de causâ ab illis capiuntur, Diſs. 38. in Cic. num. 5.
Odore non captato tertiam viam canis ingreſſus eſt, quum duas exploraſſet, Diſs. 39. in Cic. n. 4.
Odore florum adeo abundat Aetna, ut canes veſtigia ferarum non ſentiant, Diſs. 33. in Thucyd. n. 4.
Odore thuris, & coſti Deos delectari putabant Veteres, Diſs. 41. in Virg. n. 5. 6.
Odores mortuis incendebantur in arâ, quæ acerra dicebatur, Diſs. 41. in Virg. n. 5.
Odores donabantur defunctis, Diſs. 23. in Thucyd. n. 4.
Odorum immenſam vim concremavit Nero in morte Poppææ, Diſs. 34. in Anthol. n. 7.
Odryſiorum philoſophi dicebantur Ἀπαθανατίζοντες Diſs. 14. in Cic. n. 6.
Odyſſea an dicenda ſit comœdia, Diſs. 6. in Eurip. num. 1.
Odyſſeæ, & Aeneidos ſimilitudo, Diſs. 38. in Virg. n. 1.
Oeagri filius an fuerit Orpheus, Diſs. 73. in Anthol. n. 6. 7.
Oeagrus non fuit pater Marſyæ, Diſs. 62. in Anthol. num. 7.
Oeconomicum Xenophontis vertit Cicero, Diſs 71. in Cic. n. 3.
Oedipum Coloneum edidit Sophocles octogenario maior, Diſs. 64. in Anthol. n. 6.
Oedipus Patriam reliquit, ne quem putabat patrem, interficeret; idem patrem interfecit, Diſs. 10. in Virg. n. 5.
Oedipus patrem interfecit, qui oraculo monitus erat, ne Liberis operam daret, Diſs. 12. in Virg. n. 1.
Oenanthe herba, Diſs. 13. in Anthol. n. 2.
Oeneus vinum ab uvâ primus expreſſit, & ab

co

eo appellatum eſt, Diſs. 13. in Anthol. n. 2. Diſs. 46. in Anthol. n. 3.

Oeneus arceſſivit a Phthia Herculem, qui Polyphemus dicebatur, ad interficiendum Acheloum, Diſs. 7. in Anthol. n. 10.

Oenomaus curruum certamen propoſuit ei, qui Hippodamiam ducere vellet, & quare, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.

Oenomaus fatum vitare non potuit prohibendo filiæ nuptias, Diſs. 10. in Virg. n. 5.

Oenopidem ferunt dedicaſſe Olympiæ tabulam æream, in qua annus magnus quinquagintanovem annis conſtabat, Diſs. 30. in Liv. n. 75.

Oenotria unde Italia dicta ſit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.

Oenotrus Lycaonis filius ante Aeneam in Italiã venit, Diſs. 5. in Virg. n. 2.

Oenotrus non contentus parte Regni in Arcadia, quam ei reliquerat pater Lycaon, in Italiam venit, & ab eo Oenotria dicta eſt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.

Oenum in Thracia condidit Aeneas, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

Offenſi paucorum culpa Athenienſes, omnes Mitylenæos interficere cogitarunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.

Offenſionas pedum pertimeſcebant Veteres, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.

Officij malum magiſtrum vocat Cicero timorem, Diſs. 12. in Thucyd. n. 8.

Officio boni civis non defuerunt Gracchi, Diſs. 35. in Cic. n. 2. 3.

Officiorum libros inchoavit Panætius, Diſs. 65. in Cic. n. 4.

Officium oratoris quinque partibus conſtat, Diſs. 87. in Cic. n. 1. quid ſit, Diſs. 92. in Cic. n. 5.

Officium ſingulorum Servorum, Diſs. 22. in Thucyd. n. 15. 16.

Ogmium appellabant Herculem Gallicum, Diſs. 7. in Anthol. n. 13.

Ogyges antiquiſſimus fuit, pater Eleuſinis, a quo Eleuſis appellata eſt, Diſs. 36. in Anthol. n. 4.

Ogygia appellantur omnia antiqua, Diſs. 36. in Anthol. n. 4. Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.

Ogygium diluvium quo tempore contigerit, Diſs. 36. in Anthol. n. 4. Diſs. 5. in Thucyd. num. 2.

Ogygium diluvium quod præceſſit, tempus obſcurum vocat Cenſorinus; quod verò inter Ogygium diluvium, & Olympiadas interceſſit, fabuloſum, Diſs. 8. in Cic. n. 4.

Olbios appellatos eſſe montes Riphæos tradit Poſidonius, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Olea, ad quam enixa eſt Latona, fons eſt huius nominis, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thucyd. n. 8.

Oleâ coronabantur Ruſtici in ſacro ambarvali, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21.

Oleâ an coronarentur Victores Olympici, Diſs. 2. in Anthol. n. 6.

Oleâ coronabantur victores in Nemeæis, Diſs. 6. in Anthol. n. 5.

Olea an ullam culturam deſideret, Diſs. 75. in Anthol. n. 6.

Oleæ ſacrum ramum, quæ moria dicebatur, & a Minervâ primam omnium in arce conſitam eſſe Veteres tradiderunt, Epimenides prætulit honoribus Athenienſium, Diſs. 14. in Thuc. n. 5. Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Oleæ innixa Latona peperit Dianam, & Apollinem, Diſs. 77. in Anthol. n. 18 Diſs. 39. in Thucyd. n. 7.

Oleæ rami luſtrationibus idonei, Diſs. 14. N Thucyd. n. 10.

Oleæ inventrix Minerva, Diſs. 44. in Anthol. n. 2. Diſs. 25. in Eurip. n. 2.

Oleæ ramum lanâ involutum prætendere ſupplicationis modus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 7. Diſs. 22. in Eurip. n. 9.

Oleaginâ corona donatus eſt Themiſtocles poſt victoriam Salaminiam, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.

Oleam eſſe verbenam, quæ in ſacrificijs adhibebatur, aliqui tradiderunt, Diſs. 41. in Virg. n. 8.

Olearia ampulla eſt Lecythus, Diſs. 64. in Anthol. n. 16.

Oleas extra feror: proverbium, Diſs. 20. in Cic. num. 14. *Vide. Oliva.*

Oleaſter an ſit arbor, ex qua coronabantur victores in ludis Olympicis, quam Hercules tulit ex Hyperboreis, Diſs. 2. in Anthol. n. 6.

Olebantius ante Homerum bellum Troianum celebravit, Diſs. 11. in Liv. n. 4. *Vide. Oræbantius.*

Olei paulum ponebatur in cellulâ, in qua defodiebatur Veſtalis, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Olei denas libras populo viritim diviſit Cæſar, Diſs. 25. in Anthol. n. 3. *Vide. Oleo.*

Olen auctor carminis hexametri, Diſs. 75. in Anthol. n. 5.

Olen Lycius poëta tradit Opin, & Argin primas tuliſſe in Delum dona Hyperboreorum, Diſs. 76. in Anthol. n. 11. 12.

Oleo uti Homines, Deas autem unguento facit Homerus, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.

Oleo uti Palladem, unguento Venerem facit Sophocles, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.

Oleo ſubactâ cera conſtabat ceroma, quo athletæ ungebantur, Diſs. 16 in Thucyd n. 4.

Oleo corpus quare ungebant luctatores, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.

Oleum corporum ſalubritatem parit, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.

Oleum Homerus appellat unguentum, Diſs. 34. in Anthol. n. 1.

Oleum omphacinum apud Plinium quid ſit, Diſs. 13. in Anthol. n. 2.

Oleum, & frumentum populo diſtribuit Cæſar in triumpho, Diſs. 29. in Liv. n. 10.

Oliva fera a Statio fortaſſe pro ſilveſtri ſumitur, Diſs. 2. in Anthol. n. 6. *Vide. Olea.*

Ollam nurus patebat a Socru, quam ei denegabat aſperiùs, ut aſſueſceret ferre aſperitatem Socrus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Ollam cinerem coniecit elephas, quum famulus eius cibo arenam immiſceret, Diſs. 39. in Cic. n. 6.

Olœſſa appellata eſt Rhodus, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.

Oltacem Colchorum Regem duxit in triumpho Pompeius, Diſs. 25. in Liv. n. 18.

Oly-

Olympi montes quot fuerint, Diſs. 16. in Anthol. n. 2. Diſs. 55. in Anthol. n. 2. Diſs. 73. in Anthol. n. 3.

Olympia quum agerentur, arcem occupavit Cylon, quia oraculum ipſi reſponderat occupandam eſſe Iovis maximâ celebritate, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2.

Olympia vincentibus Solon annuas drachmas cõſtituit, Iſthmia verò vincentibus centũ, Diſs. 15. in Thucyd. n. 4.

Olympia curru quum viciſſet Alcibiades, convivio excepit omnes Græcos, qui interfuerant, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Olympia quia ſemper vicerat, ſemel tantùm victus Euthymus pugil, oraculi iuſſu vivus, tanquam Deus cultus eſt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. Diſs. 24. in Virg. n. 2.

Olympia vicit Leo Lacedæmonius iunctis ad currum equis Henetis, Diſs. 15. in Liv. n. 1.

Olympiadas inter, & Ogygium diluvium tempus fabuloſum dicitur, poſt Olympiadas hiſtoricum, Diſs. 8. in Cic. n. 4.

ante Olympiadas annis plus centum vixit Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 3.

Olympiade quadragoſima octavâ Thales mileſius ſolis defectum prædixit, Diſs. 10. in Thucyd. num. 11.

Olympiade octogeſimâ ſeptimâ bellum Peloponeſiacum exarſit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 1, Diſs. 36. in Thucyd. n. 11. Diſs. 9. in Cic. n. 3.

Olympiade ſeptuageſima quintâ natus eſt Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 4. & Xerxes ad Salamina profligatus eſt, Diſs. 2. in Eurip. n. 4.

Olympiade ſexageſimâ floruit Theſpis, Diſs. 6. in Eurip. n. 2.

Olympiade octogeſima tertiâ, aut centeſima quarta perfecta eſt ſculptura, Diſs. 13. in Eurip. num. 5.

Olympiade nonageſimâ floruit Lyſander, Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Olympiade quinquageſima nonâ obijt Thales Mileſius, Diſs. 8. in Cic. n. 3.

Olympiade vigeſimâ Archilochus floruit, & quinquageſima ſextâ Simonides, Diſs. 9. in Cic. n. 5.

Olympiade centeſima ſexageſima ſecundâ obijt Carneſdes, Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Olympiade quadrageſimâ natus Xenophanes uſque ad Darium vixit, Diſs. 67. in Cic. n. 3.

Olympiade centeſima vigeſima quartâ natus eſt Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 5.

Olympiade centeſimâ ſexageſimâ ſecundâ anno primo deceſſit Attalus, Diſs. 75. in Cic. n. 2.

Olympiades quinto quoque anno celebrabantur, & annos quatuor continebant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 10.

Olympiades pro quinquennio a poëtis accipiuntur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 15.

Olympiadibus antiquior duobus, aut pluribus ſæculis fuit Homerus, Diſs. 8. in Cic. n. 3. Diſs. 9. in Cic. n. 5.

Olympiadis ſecundæ anno primo natus eſt Romulus, & ſextæ anno tertio, vel quarto iecit fundamenta Romæ, Diſs. 2. in Anthol. n. 5. Diſs. 23. in Liv. n. 1.

Olympiadis partui occupatam Dianam reſtinguere incendium templi non potuiſſe dixit Hegeſias, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.

Olympiæ vincentem vivere minùs deſiderabile, quàm mori vincentem in acie dixit Spartana, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.

Olympiæ Oenopidem dicaſſe tabulam æream ferunt, in qua annus Magnus quinquaginta novem annis conſtabat, Diſs. 30. in Liv. n. 75.

Olympias Alexandri mater Thyaſos celebrans ſerpentes contrectabat, Diſs. 46. in Anthol. num. 6.

Olympias cum Iove concubiſſe dicitur, quia cum milite, qui Draco dicebatur, rem habuit, Diſs. 18. in Liv. n. 10.

Olympicam victoriam filij ſomnium matris monſtravit, Diſs. 19. in Eurip. n. 5.

Olympici ludi cui dicati eſſent, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Anthol. n. 2.

Olympyci ludi quare quinquennales fuerint, Diſs. 2. in Anthol. n. 4.

Olympici victores nomen annis dabant apud Græcos, Diſs. 2. in Anthol. n. 1. Diſs. 15. in Thucyd. n. 4. Diſs. 23. in Liv. n. 1. maiorem gloriam propemodum in Græciâ conſequebantur, quam Romæ triumphantes, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 15. in Thucyd. n. 2. 3.

Olympici Iovis ſimulacrum a Phidia ex auro, & ebore factum erat, Diſs. 10. in Anth. n. 23.

Olympici Iovis in digito Phidias ſcripſit: *Pantarces pulcher*, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.

Olympici Iovis ſtatua declarat Phidiam ſummum fuiſſe ſculptorem, Diſs. 36. in Cic. n. 15.

in Olympicis ludis cuius generis certamina committerentur, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.

Olympicis ludis Pythia cedebant; ceteris autem præſtabant, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.

Olympicis ludis decertare non poterat, qui matrem, patremque oſtendere non poſſet, Diſs. 55. in Thucyd. n. 12.

in Olympicis ludis tentorium Hieronis Græci pæne deiecerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Olympicis Victoribus obviam ibant albis equis; hinc Agrigentini trecentis bigis occurrerunt Exæneto, Diſs. 28. in Liv. n. 1.

Olympicorum nobiliſſimum certamen erat quadrigarum, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.

Olympicos ludos quis inſtituerit, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. 5. Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Olympij Iovis templum Agrigenti magnificum, Diſs. 54. in Thucyd. n. 6.

in Olympijs primus Athenienſium Alcmæon curru vicit, Diſs. 6. in Anthol. n. 7. non admittebantur Barbari, ſed ſolùm Græci, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.

in Olympijs ſeptem currus habebat Alcibiades, & quot palmas reportarit, Diſs. 6. in Anthol. n. 8. Diſs. 37. in Thucyd n. 8.

Oympio Iovi Cypſelus ſtatuam ex auro ſolido dedicavit, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.

Olympio Iovi nihil comparari poterat, Diſs. 55. in Cic. n. 9.

Olympiodorus hiſtoricus tradit domos Procerum Romanorum mediocribus urbibus pares eſſe, Diſs. 2. in Liv. n. 10.
Olympiodorus refert Rumæ muros uno, & viginti milliaribus patuiſſe, Diſs. 53. in Liv. n. 12.
Olympiosthenes unus ex artificibus, qui muſas fecerunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 9. Diſs. 19. in Virg. n. 3.
Olympius una ex urbibus, quas Cyrus Pytharcho Cizyceno donavit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Olympius Pericles propter eloquentiam dicebatur, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Olympo monte deſcendens leo diſiecit trophæum, quod Caranus ſtatuerat, Diſs. 54. in Liv. n. 5.
in Olympo monte Thraciæ an ſit ſepulcrum Orphei; Diſs. 73. in Anthol. n. 2.
Olympus diſcipulus Marſyæ, non pater, Diſs. 62. in Anthol. n. 7.
Olympus mons nullus in Thraciâ, Diſs. 73. in in Aothol. n. 3.
Olympus unde Cœlum dicatur, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.
Olympus mons ab Oſſâ terræmotu ſeparatus eſt, Diſs. 48 in Thucyd. n. 22.
Olympus Phrygius modos in muſicâ excogitavit, Diſs 9. in Thucyd. n. 4.
Olympus Myſus plures harmonias invenit, Diſs. 9 in Thucyd n. 4.
Olynthum Patriam prodidit Laſthenes, Diſs. 55. in Thucyd. n. 6.
Ombrius Iuppiter ideſt *imbrifer* in Hymetto colebatur, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.
Omen bonum putavit Timoleon, quum ipſi copias in aciem educturo mulus apio onuſtus obuiam factus eſſet, Diſs. 5. in Anthol. n. 5.
Omen victoriæ fuit Themiſtocli ſternutamentum a dexterâ parte, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3.
Omen fuit Thebanis victoriæ Leuctricæ, quòd ante prœlium trophæum ſtatuerunt, Diſs. 24. in Liv. n. 6.
Omen erat faces noptiales ſub lecto condere, aut ijs uti ad ſtruendum Rogum, Diſs. 28. in Thucyd. n 6.
Omen vitæ diuturnæ putabant Veteres Chriſtiani, quum nomen infanti imponebant ex cereo, qui tardius extingueretur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 32.
Omen anni, qui nihil amari haberet, ut eſſent, caricæ, palmæ fructus, & mella libabantur Cal. Ian., Diſs. 30. in Liv. n. 62.
Omen anni penitus otioſi ne eſſet, omnia opera aliquatenus exercebantur Calendis Ianuarijs, Diſs. 30. in Liv. n. 63.
Omen futuræ ſervitutis habitum eſt, quod Triumviris rerum potitis ſenatus in Capitolio epolatus non eſt in ludis Romanis, Diſs. 59. in Liv. n. 1. *Vide. Omina. Oſtentum. Portentum. Prodigium.*
Omentum ſolum victimæ comburebant Perſæ, Diſs. 41. in Virg. n. 14.
Omina fauſta multis portenderunt aquilæ, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.
Omina multa Veterum, Diſs. 42. in Thuc. n. 6. 7.
Omina ſignificabantur ſternutamentis, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3. Diſs. 42. in Thucyd. n. 6. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Omina bona, & mala in noptijs, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1. 2.
Omina in nuptijs nocto petebantur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 3.
Omina verborum etiam obſervabant Veteres, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6.
Ominis boni cauſa Dyrrachium vocarunt Veteres, quum Epidamnus diceretur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 1.
Ominis cauſa ſponſæ caput velebant, Diſs. 35. in Thucyd. n. 4.
Ominis mali verbis parcere iubebantur, quum favere linguis iubebantur, Diſs. 44. in Virg. n. 4.
Ominis mali verba ne exaudirentur, tibicen in ſacrificijs canebat, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.
Ominis mali quare haberentur dies poſt Calendas, Nonas, Idus, Diſs. 30. in Liv. n. 14. *Vide. Omen. Oſtentum. Portentum. Prodigium.*
Ominoſum quare doceretur nuptias celebrare menſe maio, Diſs. 30. in Liv. n. 43. 44.
Omniparens terra vocatur à poëtis, Diſs. 43. in Anthol. n. 1. Diſs. 31. in Liv. n. 27.
Omphacinum vinum, & Oleum apud Plinium quid ſit, Diſs. 13. in Anthol. n. 2.
Omphales, & Herculis Poſteri bello Troiano iuniores fuerunt, Diſs. 4. in Virg. n. 1.
Onera adferenda tylen invenit Protagoras, Diſs. 5. in Cic. n. 3.
Oneſicritus, qui ſequutus eſt Alexandrum, cum Xenophonte comparatus eſt, Diſs. 42. in Cic. num. 4.
Onirocritice ars quæ ſit, Diſs. 19. in Eurip. n. 12.
Onomacriti dubitatur an ſint oracula, quæ Muſæo tribuuntur, Diſs. 8. in Cic. n. 11.
Onomacritus eſt auctor carminum, quæ Orphei eſſe dicuntur, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.
ex Onyche columnæ triginta erant in cenatione Calliſti liberti, Diſs. 2. in Liv. n. 12.
Opem, ſeu Rheam omnium Deorum parentem eandem eſſe, atque terram tradunt; ideo illam turritam fingunt, Diſs. 43. in Anthol. n. 2. Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Opem Conſiviam eſſe numen, cui Romani urbis cuſtodiam demandaverant, aliqui crediderunt, Diſs. 24. in Virg. n. 6. *Vide. Opis.*
Opera omnis principium ſplendidum habere oportet, Diſs. 5. in Thucyd. n. 1.
Opera Cyclopum dicuntur omnia ædificia artificioſa, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7. & ſeqq.
Opera inter miranda Romanorum recenſentur cloacæ, viæ, aquæductus, Diſs. 2. in Liv. n. 6.
Opera omnia Servi exercebant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Opera omnia aliquatenos exercebantur, licet ab omni opere ceſſaretur Cal. Ian. ne alioquin eſſet omen anni penitus otioſi, Diſs. 30. in Liv. n. 63.
Opera multorum Mathematicorum ad nos non pervenerunt, multorum verò nec nomina, Diſs. 7. in Cic. n. 2.
Opera multorum antiquorum poëtarum, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Opera Ariſtotelis multa perierunt, & multa falsò ipſi tribuuntur, Diſs. 43. in Cic. n. 7.
Opera multa Theophraſti, Diſs. 44. in Cic. num. 2. 3.

Opera multa Græcorum in Latinum vertir Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Opera quæ ſcripſit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. num. 2. 3.
Opera aliquorum virorum non aſſequuta ſunt laudem, quam meruerunr, Diſs 76. in Cic. num. 1. *Vide. Operibus. Opus.*
Operculum aræ, quæ erat in loco, ubi Actius Navius fertur cotem novaculâ diſcidiſſe, & puteus dicta eſt, appellatum fuit puteal, Diſs. 30. in Liv. n. 23.
Operibus ſuis qui numen inſcripſerint, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2. 3. 4. Diſs. 1. in Virg. n. 1. 3.
Operibus quibuslibet aggrediendis amor eſt neceſſarius, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 1.
Operis de Oratore quam occaſionem habuerit Cicero, Diſs. 57. in Cic. n. 7. & ſeqq.
Operis, quas Rex conduxerat, eius uxor cenam apparabat apud Macedones, Diſs. 21. in Liv. n. 1. *Vide. Opera. Opus.*
Operta vocabantur ſacra Bonæ Deæ, Diſs. 38. in Anthol. n. 3.
Opes Græciæ ante bellum Troianum tenues erant, & quare, Diſs. 12. in Eurip. n. 14.
Opes, quas rapuerat Paris, cauſa fuerunt belli troiani, Diſs. 55. in Eurip. n. 9.
Opes nacti humiles inſolentiores ſunt ijs, qui opibus aſſueverunt, Diſs. 78. in Anthol n. 5. 6.
Opes multas quum Iſocrates congeſſiſſet, iuſſus eſt triremem conducere, quum bis id recuſaſſet, Diſs. 47. in Thucyd. n. 7.
Opes Orbis terrarum profuderunt Caligula, & Nero, Diſs. 21. in Liv. n. 12. *Vide. Opibus.*
Opes multas congeſſit H. perides cauſis agendis, Diſs. 76. in Cic. n. 5. *Vide. Divitiæ. Opibus.*
Opheltes ab Hypſipyle nutrice relictus interfectus fuit a ſerpente, & inde dictus eſt Archemorus, & in eius honorem Argivi nemeæos ludos inſtituerunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Ophiuſa Rhodus eſt appellata a multitudine ſerpentium, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Opibus nullum ſibi amicum paraſſe reprehendit Dionyſius Senior iuniorem, Diſs. 32. in Thucyd. n. 9. Diſs. 79. in Anthol. n. 7. *Vide. Opes.*
Opici expulerunt ex Italiâ Siculos, qui Siciliam tenuerunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9. Diſs. 35. in Thucyd. n. 8. Diſs. 36. in Thucyd. n. 2. 4. unde ita appellati, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Opici, vel Oſci appellati ſunt Campani, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Opicus apud Latinos pro Barbaro accipitur, Diſs. 8. in Thucyd. n. 6. 9. Diſs. 36. in Thucyd. n. 3.
Opificum artem, quæ ſordida dicebatur, ſi parêtes exercerent, Veſtales capi non poterant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Opilio tulit Ledæ ovum editum a Nemeſi, ex quo nata eſt Helena, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Opimianum vinum uſque ad ducentos annos duravit, Diſs. 64. in Anthol. n. 4.
Opimius Caium Gracchum occidit, Diſs. 92. in Cic. n. 6.
Opinio vetus eſt naturam rerum ſemper in deterius ferri Diſs. 6. in Eurip. n 10. 11. Diſs. 67. in Cic. n. 1.
Opinio Romanorum de robore Germanorum, Diſs 85. in Anthol. n. 2.
Opinio Plutarchi quòd macedonum imperium virtute partum ſit, Romanorum virtute, & fortunâ, reprobatur, Diſs. 86. in Anthol. per tot.
Opiniones de Dijs quales eſſent philoſophorum, poëtarum, & Vulgi, Diſs. 47. in Anthol. n. 1. Diſs. 31. 32. 35. in Virg. per tot.
Opiniones variæ diverſorum philoſophorum de causâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4. 8. 10. uſque ad n. 16.
Opiniones variæ multorum philoſophorum de eclipſibus Solis, & Lunæ, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3. 4.
Opis, & Argis primæ tulerunt dona ab Hyperboreis in Delum, Diſs. 77. in Anthol. n. 11.
Opis feſtum quando celebraretur, Diſs. 30. in Liv. num. 49. ab eâ dicti ſunt Opici, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2. *Vide. Opem.*
Oppianus dena millia unciarum auri præmium poëmatis ab Antonino Pio accepit, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Oppida Umbrorum trecenta exciderunt Etruſci, Diſs. 15. in Liv. n. 11.
Oppida in quo differant ab urbibus, Diſs. 23. in Liv. n. 7.
Oppidum a Nævio carceres Circi appellantur, Diſs. 20. in Cic. n. 7.
Opportunitate commendabantur dona Cyri, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.
Opſonium ut emeret Themiſtocles, ei Artaxerxes Myuntem urbem, Diſs. 32. in Thucyd. num. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17.
Optata ſperantur, Diſs. 41. in Thucyd. n. 1. 6. & Diſs. 42. in Thucyd. n. 3. cernimus etiam in ſomnis, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9. *Vide. Deſiderantur.*
Optimatum imperium facile in paucorum dominatum degenerat, Diſs. 10. in Liv. n. 4.
Optimi cognomen tributum eſt Scipioni Naſicæ, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Opus ferijs ſi quis prudens feciſſet, nullâ expiabatur victimâ, Diſs. 30. in Liv. n. 18.
Opus topiarium quid eſſet, Diſs. 23. in Cic. n. 7.
Opus tanquam parergon, & parergon tanquam opus elaborare, Diſs. 24. in Cic. n. 5. *Vide. Opera. Operibus.*
Ora hiſtrionum fæcibus primus Theſpis perunxit; inde nomen accepit tragœdia, Diſs. 6. in Eurip. n. 3. 5.
Ora averterunt iudices, quum tabulæ proferrentur; in quibus Metellus accuſabatur, Diſs. 33. in Cic. n. 3. *Vide. Ore. Ori. Oris. Os.*
Oracula, quæ a bello in Siciliam deterrebant, contempſit Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. num. 3.
Oracula Tegyræ, & Lebadiæ ſola non defeciſſe tradit Plutarchus, Diſs. 77. in Anthol. n. 6.
Oracula Dodonæa columbas reddidiſſe ferunt, quia anus πελειάδες dicuntur, Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Oracula Delphis antiquitus reddebat Virgo, Diſs. 31 in Liv. n. 1.
Oracula allegorijs utebantur, Diſs. 29. in Virg. n. 4.

Oracula, quæ Muſæo tribuuntur dubitatur, an ſint Onomacriti, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Oraculi iuſſu Deorum honoribus conſecrati ſunt Euthymus victus, quia ſemel tantùm in Olympijs victus fuit, & Cleomedes, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3. Diſs. 24. in Virg. n. 2.

Oraculi monitu Xiphius adoptavit filium Creuſæ, quem condidiſſe Ianiculum ferunt, unde Roma originem habuit, Diſs. 13. in Liv. n. 4.

Oraculi monitu Thebani ante prælium trophæum ſtatuerunt, Diſs. 14. in Liv. n. 6.

de Oraculis omnibus ſcripſit Nicander, Diſs. 75. in Cic. n. 3.

Oraculo delphico princeps præfuit Phemonoë, Diſs. 75. in Anthol. n. 4.

Oraculo Dodonæo deceptus eſt Alexander Epirota, Diſs. 83. in Anthol. n. 14. Diſs. 10. in Virg. n. 3.

Oraculo monitus fuerat Crœſus Atyn filium ferro periturum, quare ab Adraſto invito interemptus eſt, Diſs. 10. in Virg. n. 2.

Oraculo admoniti Græci ventis ſacrificarunt, qui ipſis ſecundi, Perſis vero adverſi perflarunt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.

Oraculo moniti cives, ne Camarinam moverent, non paruerunt, & ab hoſtibus oppreſſi ſunt, Diſs. 54. in Thucyd. n. 4.

Oraculo multi moniti fatum effugere non valuerunt, Diſs. 10. in Virg. n. 3. & ſeqq. Diſs. 12. in Virg. n. 1. 2.

Oraculo monitus Laius, ne Liberis operam daret non paruit, Diſs. 12. in Virg. n. 1.

Oraculo Iovis Dodonæi monitus Aeneas quomodo Lavinium condiderit, Diſs. 14. in Virg. num. 4.

Oraculo monitus fuerat Oenomaus mortem ſibi imminere ab eo, qui filiam duceret, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.

Oraculum Delphicum ante Apollinẽ tenuit Themis, ante eam verò Tellus, & Neptunus, & heroicis verſibus ferè ſemper reſpondebat, & quomodo inventum ſit, Diſs. 3. in Anthol. n. 4. 5. Diſs. 75. in Anthol. n. 5.

Oraculum Deli citò defecit, & etiam alia tandem defecerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 5. 6.

Oraculũ Hammonis ceſſaverat tempore Iuvenalis, Diſs. 77. in Anthol. n. 6.

Oraculum iuſſit Delios venerari locum, ubi natus eſt Apollo, Diſs. 77. in Anthol. n. 18.

Oraculum Perſeus accepit, poſtquam dolore pedum correptus fuiſſet, hoſtes ſuperaturum, & urbem conditurum, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.

Oraculum Sybaritis redditum fuit, tandiu urbem felicem futuram, quandiu homines Deo non anteponerentur, Diſs. 23. in Anthol. n. 4.

Oraculum præcipiens ligneum murũ Themiſtocles claſſem interpretatus eſt, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 4.

Oraculum redditum Nicocreonti tribuit Mundo omnia membra, Diſs. 40. in Anthol. n. 7.

Oraculum Bacchi apud Ligurios Thraciæ populos, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.

Oraculum Aegeo conſulenti, quomodo filios ſuſciperet, reſpondit, ut concubitu abſtineret diutiùs, Diſs. 52. in Anthol. n. 6.

Oraculum Delphicũ Corinthios appellavit Chœnicometras ob multitudinem ſervorum, quos poſſidebant, Diſs. 1. in Thucyd. 7.

Oraculum Delphicum reſpõdit Cyloni, quod arcẽ occuparet in maximâ Iovis celebritate; quare eã occupavit, quum Olympia agerentur, ſed eam deſerere coactus eſt, Diſs. 14. in Thucyd. num. 2.

Oraculum Delphicum in omnibus rebus maximi momenti conſulebatur, Diſs. 14. in Thucyd. num. 1.

Oraculum Apollinis Græciæ larem appellavit Athenas, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.

Oraculum, quo reſponſum fuit Lacedæmonijs Apollinem affuturum, interpretati ſunt de peſte, quæ Athenienſes vexavit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 2.

Oraculum oſtendiſſe, quo quiſque medicamento convaleſcere poſſet, teſtantur inſcriptiones templi Æſculapij in Inſulâ Tiberinâ, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Oraculum Alexandri præſtigiatoris conſulebant ægroti, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Oraculum conſulens Hercules, quum nullum reſponſum accepiſſet, tripodem ſuſtulit, & reſponſa reddebat, & eâ de causâ cum Apolline digladiatus eſt, quod certamen Iuppiter fulmine diremit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Oraculum delphicum obtinebat ſerpens Python, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.

Oraculum reſpondit Parmeniſco matrem reddituram ei riſum, quod evenit, quum vidiſſet informe lignum pro Latonâ coli, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.

Oraculum interpretatus Hercules iuſſit pro capitibus humanis Diti oſcilla dedicare, & Saturno lumina accendere Latinos, Diſs. 17. in Eurip. num. 5.

Oraculum Thetidis iuſſit, ut virgo ſe iniri pateretur a membro virili, quod in foco viſum fuerat, naſciturum quippe hominem clariſſimum, Diſs. 13. in Liv. n. 5.

Oraculum adimpleverunt Troiani comedentes ſubſtratum epulis Apium, vel panis cruſtula, Diſs. 15. in Liv. n. 9.

Oraculum indicavit Socratem omnium ſapientiſſimum, Diſs. 54. in Cic. n. 5. an fuerit oraculum Delphicum, Diſs. 75. in Anthol. n. 5. 6.

Orantes ſpectabant Orientem, Diſs. 7. in Eurip. n. 11. quare læva erat ſeptentrio; dextera meridies, Diſs. 19. in Liv. n. 11.

Oratæ piſces aliquibus nomen dederunt, Diſs. 3. in Liv. n. 6.

Oratio dicitur a Senecâ ſpeculum animorum, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.

Oratio tragica dicitur, quæ ſummam habet gravitatem, Diſs. 5. in Eurip. n. 10.

Oratio Metelli Numidici de ordinibus maritãdis, qua ipſe non negat matrimonia eſſe graviſſima, Diſs. 15. in Anthol. n. 1. Diſs. 25. in Anthol. num. 1.

Oratio Periclis Epitaphios appellata, Diſs. 22. in Thucyd. n. 4.

Oratio Corinthiorum ad Lacedæmonios quàm artificioſa ſit, Diſs. 56. in Thucyd. n. 14. 15.

Ora-

Oratio Libera quæ a Quintiliano vocetur, Diſs. 3. in Cic. n. 5.
Oratio Scævolæ magis ad iudices docendos, quàm ad permovendos accommodata erat, Diſs. 17. in Cic. n. 2.
Oratio Iſocratis incitavit Philippum, & Alexandrum ad bellum contra Perſas, Diſs. 10. in Cic. num. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 9.
Oratio Neſtoris, & Xenophontis melle dulcior erat, Diſs. 41. in Cic. n. 4.
Oratio Diogenis, Critolai, & Carneadis comparatur Menelai, Neſtoris, & Ulyſſis orationi, Diſs. 42. in Cic. n. 4.
Oratio Stoicorum quàm ieiuna, & arida fuerit, & quare, & de eâ Ciceronis iudicium, Diſs. 59. in Cic. n. 3. 4.
Oratione ad Theodoſium Latinus Pacatus dicit triumphantes laurenm ramum deponere in gremio Iovis Capitolini. Diſs. 28. in Liv. n. 2.
Oratione Lyſiæ quare Socrates ſe defendere noluerit, Diſs. 24. in Cic. n. 3.
Oratione, an ratione homines ceteris animantibus præſtent, Diſs. 38. 39. in Cic. per tot. Diſs. 82. in Cic. n. 2.
Oratione Ciceronis pro Cornelio Balbo populus commotus furere cepit, & oratione pro Quinto Ligario Cæſar invitus perſuaſus eſt, Diſs. 47. in Cic. n. 5.
Orationem de magnitudine belli habebat is, cui triumphus decernendus erat, Diſs. 25. in Liv. num. 15.
Orationem compoſuit Paris, in qua voluptates potentiæ, & ſapientiæ anteponebat, inde fabula manavit Venerẽ prætuliſſe Iunoni, & Palladi, Diſs. 19. in Anthol. n. 4. Diſs. 27. in Virg. n. 6.
Orationem Euripidis melle dulciorem dicit Alexander Ætolus, Diſs. 4. in Eurip. n. 11.
Orationem alienæ perſonæ accommodans Livius Gallos vocat belluas, Diſs. 7. in Liv. n. 1.
Orationem pro Sexto Roſcio quum habuit Cicero, quot annos natus eſſet, Diſs. 2. in Cic. n. 8.
Orationem ſuavem Neſtori, acutam Menelao, copioſam verò Ulyſſi affingit Homerus, Diſs. 9. in Cic. n. 2.
Orationem, & rationem Græci eodem modo appellant, Diſs. 16. in Cic. n. 1.
Orationem ſuam plus fidei habituram putavit M. Antonius, ſi indoctior haberetur, Diſs. 17. in Cic. n. 5.
Orationem in laudem defunctorum in bello habuit Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 4.
Orationem primam quum Demoſthenes habuiſſet, exploſus eſt propter imperitiam agendi, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Orationem longam quum legatus habuiſſet, frumentum non obtinuit a Lacedæmonijs, Diſs. 79. in Cic. n. 6.
Orationem a ſolœciſmo inchoavit Porcius Latro, Diſs. 85. in Cic. n. 7.
Orationes Demoſthenis lucernam redolere dicebat Pytheas, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.
Orationes generis deliberativi quomodo conficiendæ ſint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2.
Orationes funebres plures extant, Diſs. 22. in Thucyd. n. 4. Diſs. 20. in Eurip. n. 13. Diſs. 77 in Cic. n. 4.
Orationes ſuas primus Antipho edidit, Diſs. 31. in Cic. n. 2.
Orationes, quas ad populum, & in legati munere habuit Crates, reliquit, Diſs. 42. in Cic. num. 3.
Orationes Demoſthenis adversùs Aeſchinem, & Aeſchinis adversùs Demoſthenem vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Orationes quot conſcripſit Hyperides, Diſs. 76. in Cic. n. 4.
Orationes conſcripſit etiam Glaucippus Hyperidis filius, Diſs. 76. in Cic. n. 5.
Orationes Principis qui recitabat, appellabatur Candidatus Auguſti, poſtea Quæſtor ſacri palatij, Diſs. 89. in Cic. n. 8.
Orationibus Cicero parcius utitur vocalium concurſu, benignius verò in libris de philoſophia, Diſs. 6. in Eurip. n. 14.
Orationi maieſtatem addit oris hiatus, Diſs. 6. in Eurip. n. 14. Diſs. 14. in Virg. n. 5. Periphraſis, ſeu circuitio, Diſs. 7. in Virg. n. 4. & ſublimitatẽ, vocalium concurſus, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2. & colliſio litterarum, & copula *Et* repetita, Diſs. 14. in Virg. n. 5.
Orationis cauſâ Iſocrates a Nicocle viginti talenta accepit, Diſs. 16. in Cic. n. 4.
Orationis ſuavitatem indicavit ſirenis effigies impoſita ſepulcro, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.
Orationis ob vehementiam lateris dolore correptus Craſſus obijt, Diſs. 16. in Cic. n. 7.
Orationis flumen aureum Ariſtoteli Cicero tribuit, Diſs. 41. in Cic. n. 2.
Orationis panegyricæ Plinij quid probandum ſit Diſs. 50. in Cic. n. 6.
Orationis argutias avidè conſectatur Seneca, Diſs. 59. in Cic. n. 4.
Orationum principia non debent eſſe concitata, nec figuris referta, Diſs. 39. in Virg. n. 3. Diſs. 91. in Cic. n. 6.
Orationum tria genera, Diſs. 29. in Cic. n. 1.
Orationum ſuarum ſecurim Demoſthenes appellabat Phocionem, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Orator nullus Lacedæmonius extitit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Orator Cteſiphon expulſus fuit a Lacedæmonijs, quòd ſe iactaſſet de qualibet re propoſitâ poſſe diem dicendo conſumere, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Orator iudicis benevolentiam captare debet; ſecus eſt, ſi apud ſenatum loquatur, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2.
Orator, qui ſe de re quantumvis exiguâ diu verba facere gloriabatur, contemptus eſt a Lacone, Diſs. 2. in Virg. n. 1.
Orator in quo differat ab hiſtorico, & poetâ, Diſs. 37. in Virg. n. 4.
Orator Craſſus murænam mortuam tanquam filiam atratus luxit, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Orator, ſenator, & Imperator optimus eſt habitus Cato Cenſorius, qui res Romanas ſcripſit, Diſs. 11. in Liv. n. 2.

Orator nullus ante Periclem extitit; apud Latinos ante Catonem; quare trecentos annos nullus fuit apud Romanos liberos, Diſs. 9. in Cic. n. 3. 4.
Orator perfectus qualis eſſe debeat, Diſs. 33. in Cic. n. 2. 4. Diſs. 35. in Cic. n. 1. 5 & ſeqq.
Orator iſte Aeſchines, qui in Pompeium licentiâ utebatur, an eſſet philoſophus, Diſs 64. in Cic. n. 4.
Orator ad Tigranem miſſus eſt Metrodorus a Mithridate, Diſs. 64. in Cic. n. 5.
Orator ſapiens eſt, Diſs. 79. in Cic. n. 1.
Orator Byzantinus dixit leges ſe habere quomodo ipſe vellet, Diſs, 79. in Cic n. 8.
Orator a Latinis dicitur, a Græcis rhetor, Diſs. 4. in Cic. n. 1.
in Oratore brevitas Saluſtij non probaretur, Diſs. 84. in Cic. n. 2.
Oratorem vehementem Demetrium Phalereum non putat Cicero, ſed ſubtilem diſputatorem, Diſs. 53. in Cic. n. 2.
Oratorem hiſtrioni comparabat Roſcius, Diſs. 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic n. 3.
Oratorem laudat Ariſtoteles dicentem Græciam totondiſſe comam ad ſepulcrum eorum, qui apud Salamina ceciderãt, Diſs. 27. in Anthl. n. 6.
Oratorem Carneadem Romani dicebant non perſuadere, ſed cogere, Diſs. 28. in Cic. n 6.
Oratorem philoſophiæ præceptis imbui ſuadet Petronius Arbiter, Diſs. 56. in Cic. n. 4.
Oratores inter dicatus eſt Clypeus Germanici, Diſs. 29. in Anthol. n. 3.
Oratores novem inſignes extiterunt Athenis eadem ætate, Diſs. 27. in Thucyd. n. 5.
Oratores Demoſthenes, & Cicero multa exprobrarunt apud quos verba faciebant, Diſs. 56. in Thucyd. n. 3. 4.
Oratores eius ætatis Demoſtenem irridebant, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.
Oratores veteres a precibus in Deos orationes auſpicabantur, Diſs. 18. in Virg. n. 1.
Oratores inſignes apud Græcos duodecim, aut tredecim recenſentur, Diſs. 6. in Cic n. 1.
Oratores omnes fuerunt Athenienſes, Diſs. 9. in Cic. n. 8.
Oratores non fuerunt Gorgias Leontinus, Thraſimachus Chalcedonius, Protagoras Abderites, Prodicus Chius, Hippias Eleus, ſed eloquentiæ doctores, & ſophiſtæ, Diſs 9. in Cic n. 8.
Oratores omnes Romæ fuerunt Latini, Diſs. 9. in Cic. n. 8.
Oratores Aſiatici redundantes erant, Diſs. 2. in Cic. n 8. Diſs. 9. in Cic. n. 8. Diſs. 59. in Cic. n. 5.
Oratores Rhodij cum Atticis non erant comparandi, Diſs. 9. in Cic. n. 8.
Oratores quibus honoribus afficerentur, Diſs. 10. in Cic. n. 4. Diſs. 11. 12. 13. in Cic. per. tot.
Oratores, qui tempore Demoſthenis floruerunt, Diſs. 11. in Cic. 5.
Oratores quare à Græcis Politici appellarentur, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Oratores inter Germanico ſenatus Clypeum aureum cenſuerat; ſed interceſſit Tiberius, Diſs. 13. in Cic. n. 6.
Oratores docilitatem, & attentionem ſemper ſibi conciliare debent, benevolentiam verò conciliare aliquando opus non eſt, Diſs. 25. in Cic. n. 1.
Oratores, qui facetijs abundarunt, Diſs. 27. in Cic. n. 1. 2.
Oratores, qui Reipublicæ nocuerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 6. Diſs. 35. in Cic. n. 2. qui utiles fuerunt, Diſs. 36. in Cic. per tot.
Oratores Græci nonnulli a virtute aberrarunt, Diſs. 34. in Cic. n. 3.
Oratores non minùs, quàm bellicoſos honorarunt Romani, Diſs. 36. in Cic. n. 17.
Oratores primum dignitatis gradum obtinebant, ſecundum Iuriſconſulti, Diſs. 40. in Cic. n. 1.
Oratores noſtræ ætatis expertes ſunt ſcientiæ, Diſs. 42. in Cic. n. 6.
Oratores inſignes multi, Diſs. 48. in Cic. n. 6.
Oratores, & philoſophi antiquitus ijdem erant, poſtea inertiâ ſeparati ſunt, Diſs. 53. in Cic. n. 1.
Oratores Latini celebres Ciceronis ætate ferè omnes floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 5. Diſs. 68. in Cic. n. 2.
Oratores ferè omnes in Græciâ nati ſunt imminentibus Græcorum libertati Macedonibus, Diſs. 77. in Cic. n. 1.
Oratores Galba, & Lælius, Diſs. 77. in Cic. n. 7.
Oratores evaſerunt Demades ex remige, & Aeſchines ex actore non primarum partium, Diſs. 79. in Cic. n. 4.
Oratores qui admirabantur, leges ſæpe mutabant; ſecus qui eos in pretio non habebant, Diſs. 79. in Cic. n. 8. Diſs. 82. in Cic. n. 6.
Oratores quam appellent cataſceven, & apoſceven, Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Oratores comœdorum artificio utebantur ad componendum geſtum, Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Oratores Antiqui appellabant Deos, Diſs. 90. in Cic. n. 7.
Oratores qui ætate ingraveſcente famã auxerint, & qui amiſerint, Diſs. 64. in Anthol. n. 5. 8.
Oratores, qui ante Ciceronem floruerunt, Diſs. 85. in Cic. n. 6.
Oratores lege prohibebantur inſula Cretâ, & a Lacedæmonijs, & Barbaris; excludebantur ex Areopago, & miſericordiam movere vetebantur, Diſs. 79. in Cic. n. 6. 8. Diſs. 81. in Cic. num. 4. 7.
Oratores magni initio dicendi pudore, & timore detinentur, Diſs. 91. in Cic. n. 5. & ſeqq. *Vide. Eloquentes. Rhetores.*
Oratori utiliorem eſſe Euripidem Sophocle tradit Quinctilianus, Diſs. 2 in Eurip. n. 9.
Oratori an ſit neceſſaria omnium diſciplinarum cognitio, Diſs. 78. in Cic. per tot.
Oratoria ars Chryſippi magis infantem, quàm oratorem efficere poteſt, Diſs. 59. in Cic. n. 3.
Oratoria facultas manui expanſæ cõparabatur a Zenone, pugno verò dialectica, Diſs. 62. in Cic. n. 7. *Vide. Ars oratoria. Eloquentia. Facultas oratoria. Facundia. Rhetorica.*
Oratoria ars difficilior medicinâ, Diſs. 83. in Cic. num. 7.
Oratoriam facultatem articulinariæ comparat Plato, Diſs. 34. in Cic. n. 5.
Oratoribus ſummis par factus eſt Sulpicius annî ſpatio audiendo Craſſum, Diſs. 86. in Cic. n. 2.

Ora-

Oratoribus etiam elegiaci poëtæ legendi ſunt, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Oratoribus etiam mediocribus quare locus ſit in foro, Diſs. 91. in Cic. n. 4.

Oratorio more conſcripta erat hiſtoria Calliſthenis, Diſs. 42. in Cic. n. 3.

Oratoris cuiuſdam in impudentem iocus, Diſs. 56. in Anthol. n. 1.

Oratoris dictum: *ſilent leges inter arma*, Diſs. 53. in Anthol. n. 3.

Oratoris definitio, quòd ſit perfectio ex omnibus artibus, & diſciplinis iuxta Symmachum, Diſs. 4. in Cic. n. 2.

Oratoris ars difficillima, & ideo pauciſſimi fuerunt oratores, Diſs. 4. in Cic. n. 2. Diſs. 5. in Cic. n. 7. Diſs. 13. in Cic. n. 3. & ſeqq.

Oratoris Hortenſij ſtudium inſanum colendæ platani, Diſs. 22. in Cic. n. 7.

Oratoris definitio, Diſs. 33. in Cic. n. 1.

Oratoris munus ut obiret Auguſtus, Phonaſco utebatur, Diſs. 87. in Cic. n. 1. 2.

Oratoris, & philoſophi differentia, Diſs. 42. in Cic. n. 6. Diſs. 44. in Cic. n. 8.

Oratoris officium quinque partibus conſtat, Diſs. 87. in Cic. n. 1.

Oratoris vocem qui moderabantur, Phonaſci dicebantur, Diſs. 87. in Cic. n. 1.

Oratoris numeros Iſocrates inveniſſe dicitur, Diſs. 52. in Cic. n. 5.

Oratoris munus obivit Brutus, dum populum ad expellendum Tarquinium impulit, Diſs. 36. in Cic. n. 15.

Oratorem quis finis ſit, Diſs. 83. in Cic. n. 2.

Oratorem omnium virtutes continet Hyperides, Diſs. 75. in Cic. n. 7.

Oratorum Græcorum verſionem exercitationis cauſâ approbat Cicero, Diſs. 86. in Cic. n. 3.

Oratorum ſui temporis princeps fuit Quintilianus, Diſs. 46. in Cic. n. 6.

Oratorum omnium maximè Craſſus iuris civilis ſcientiam poſſidebat, Diſs. 16. in Cic. n. 5.

Oratorum tria genera, Diſs. 29. in Cic. n. 1.

Oratorum mores, quos Cicero de Oratore indocte loquentes, Diſs. 17. in Cic. per tot.

Orbe terrarum perdomito non ampliùs Romani a Græcis barbari reputati ſunt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 9.

Orbe novo turbines ædificia convellunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 26. Diſs. 49. in Thucyd. n. 6.

Orbem terrarum dividentibus Dijs Rhodus Soli contigit, Diſs. 26. in Anthol. n. 8. Attica obtigit Minervæ, & Vulcano, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.

Orbem univerſum a Baccho per vinum perdomitum ſignificare volunt poëtæ, dum Orientem ſubegiſſe dicunt, & Tyrrhenos, & Luſitaniam in Occidente, Diſs. 46. in Anthol. n. 7. aut quod ſit idem, ac ſol, qui univerſum Orbem terrarum illuſtrat, Diſs. 47. in Anthol. num. 3.

Orbem terrarum univerſum cōcuſſit terræmotus Valentiniano imperante, ſicut etiam Iuſtiniano imperante, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.

Orbem ſublunarem gubernat Lacheſis, Diſs. 11. in Virg. n. 1.

Orbem diſciplinarum, quem Encyclopædiam vocant Epiphanes ſeptemdecim natus annos didicerat, Diſs. 78. in Cic. n. 3.

Orbi ex teſtamento eorum, qui proximi non eſſent, non niſi dimidium capere poterant, Diſs 25. in Anthol. n. 1.

Orbibus ſingulis Cœli Orpheus præſidere dixit Bacchum ſuum, ſuamque menſam, Diſs. 47. in Anthol. n. 8. Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Orbis in medio Delphi eſſe credebantur, & quomodo id deprehenſum fuerit, Diſs. 3. in Anthol. n. 3.

Orbis terrarum maiorem partem peragravit Hercules, quàm Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.

Orbis magna pars incognita erat Veteribus, Diſs. 2. in Thucyd. n. 8, 9.

Orbis terrarum imperium portendit Auguſto tunica laticlavi ad pedes decidens, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.

Orbis terrarum imperium acquiſiverunt Romani bello punico ſecundo confecto, Diſs. 86. in Anthol. n. 4. Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Orbis, quo repræſentabatur Venus Paphia, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.

Orbis terrarum imperium populi Europæ, vel Africæ affectantes opus habent Siciliâ, Diſs. 55. in Thucyd. n. 7.

Orbis rerum humanarum, quem Herodotus tradit, Diſs. 1. in Liv. n. 8.

Orbis univerſi delicijs Roma fruebatur, Diſs. 2. in Liv. n. 1.

Orbis compendium Roma habebatur, Diſs. 2. in Liv. n. 2.

Orbis terrarum opes profuderunt Caligula, & Nero, Diſs. 21. in Liv. n. 12. *Vide. Mundus.*

Orchades Inſulas imperio Romano quis adiecerit, Diſs. 9. in Liv. n. 14.

Orchia lex lata ab Orchio Tribuno plebis, qua convivarum numerus finiebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 5.

Orchius Tribunus Plebis legem orchiam tulit, qua convivarum numerus finiebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 5.

Orci galeam quidam dixerunt eam, quam Mercurius Perſeo tradidit, ſed malè, quia dicta eſt ἄιδος; quòd qui eam geſtaret, non conſpiceretur, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.

Ordinariâ pœna maior ſi infligi deberet, Senatus iudicabat, Diſs. 26. in Cic. n. 5.

Ordinem menſium, qui nunc habetur, ſtatuerunt Decemviri, Diſs. 30. in Liv. n. 29. 30.

ex Ore Crocodili cibi reliquias detrahit Trochilus avicula, quibus alitur, Diſs. 18. in Liv. n. 6.

ex Ore Herculis catenulæ aureæ prodeuntes quid ſignificarent, Diſs. 8. in Anthol. num. 4. Diſs. 53. in Anthol. n. 1.

Ore Plauti Muſas loquuturas dixit Stoio, Diſs. 3. in Eurip. n. 2.

in Ore Steſichori canens luſcinia eius carminum ſuavitatem indicavit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

in Ore Midæ frumentum congerentes formicæ avaritiam eius indicarunt, Diſs. 18. in Liv n. 8.

in Ore Platonis, & Pindari favos confingentes apes

apes eorom eloquentiam indicsrunt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Ore favere quum iubebantur, imponebatur ſilentium, vel bona verba dicere iubebantur, Diſs 44. in Virg. n. 2. & ſeqq.
ex Ore leonis extracto oſſe Elpis ab eodem compenſatus eſt, Diſs. 39. in Cic. o. 7.
Ore Platonis Iovem loquuturum dicebant Veteres, Diſs. 41. in Cic. n. 2. Diſs. 53. in Cic. n. 3.
Ore Xenophontis loquutas eſſe muſas quidam dixerunt, Diſs. 41. in Cic. n. 4. *Vide. Ora. Oris. Os.*
Oreſtes quomodo a Trœzenis expiatus ſit a cæde matris, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24.
Oreſtes a cæde matris abſolutus eſt, Diſs. 22. in Eurip. n. 5. *Vide. Oreſtis.*
Oreſtheus Deucalionis filius canem habuit; quæ ramum peperit, qui conſitus uvas protulit, Diſs. 46. in Anthol. n. 5.
Oreſtis cadaver ſaxdecim cubitorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 12.
Oreſtis ætate Furiæ appellari cœperunt Eumenides, quòd ipſi benevolæ fuerunt, quum ab Athenienſibus iudicio abſolutus fuiſſet, & ideo ipſis nigram ovem ſacrificaſſet, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5. *Vide. Oreſtes.*
Organa muſica, quibus utebantur in prœlio diverſi populi, Diſs. 57. in Thucyd. n. 10. 11.
Organo in fauces immiſſo angina curabatur, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Organum muſicum Pectis ex genere citharæ, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.
Orgia Cinyras in honorem Scorti inſtituit, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Orgia celebrantes cur tibijs uterentur, Diſs. 63. in Anthol. n. 4.
Orgia Baccho inſtituit Orpheus, Diſs. 48. in Anthol. o. 1. Diſs. 74. in Aothol. o. 1. Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Orgia Samothracum Eetion princeps celebravit, Diſs. 33. in Virg. o. 4.
Ori mortuorum Obolum indebant, ut Charonti pro naulo ſoluerent, Diſs. 32. in Anthol. o. 12. Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Ori lapillis iniectis intregas periodos Demosthenem recitabat, ut pronunciationem emendaret, Diſs. 87. in Cic. n. 3. *Vide. Ora. Ore. Oris. Os.*
Oribaſius medicus in exilium eiectus a Rege Perſarum cultus eſt honoribus, Diſs. 10. in Cic. num. 5.
Orichalco ornabantur tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. num. 2.
Orici in oppido Palæſte Furiæ colebantur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.
Oriens Cœlo comparatur, Diſs. 7. in Eurip. num. 11. 12.
Oriens bonis genijs tribuitur ab Aegyptijs, Diſs. 7. in Eurip. o. 11.
Oriens in diviſione contigit Iovi; ideo Iuppiter Cœlo dicitur imperare, Diſs. 7. in Eurip. n. 10.
Oriens quæ Peninſula nunc appellatur, tria millia urbium complectebatur olim, Diſs. 9. in Liv. n. 17.
Oriens ſol Mundum aperire videtur; ideo Ianus Patuleius vocabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 59.
Orientalibus plagis imperare bonum opinati ſunt Manichæi, Diſs. 19 in Thucyd. n. 3.
Orientem noſtrum inter, & Occidentem Antipodum Hyperboreos eſſe tradit Solinus, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.
Orientem ſpectabant Orantes; quare læva erat ſeptentrio, dextera meridies, Diſs. 19. io Liv. n. 11.
Orientem pacavit Alexander Severus Artaxerxe devicto, Diſs. 24 in Anthol. n. 6.
Orientem domuit Bacchus armis occultis, Diſs. 44. in Anthol. n. 13.
Orientis Reges fœdera ſanguine ſanciebant, Diſs 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 5.
Orientis ut ſtatum componeret Germanicus, invidiâ Tiberij miſſus eſt, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.
Orientis Reges aditus difficiles habebant, Diſa. 13. in Thucyd. n. 6.
Orientis partem lævam eſſe voluerunt augures, Diſs. 19. in Liv. n. 8. 11. 13. dexteram Homerus, Diſs. 19. in Liv. n. 12.
Orientis ex partibus fulmina quæ in Orientem conceſſerint, maximè felicitatis argumentum ſunt, Diſs. 19. in Liv. o. 8.
Orientis Regum opulentiſſimus habebatur Tigranes excepto Mithridate, Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Origano ſibi medentur teſtudines, & palumbes vulneratæ, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4 Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Origenes Adamantij cognomen propter aſſiduitatem ſtudiorũ adeptus eſt, Diſs. 92. in Cic. n. 3.
Originem urbium quique ad Deos referebant, Diſs. 12. in Liv. n. 1. 2.
Originem duxit a declamationibus tumor Statij, Diſs. 85. in Cic. n. 9.
Origines compoſuit Cato maior, poſtquam egregius imperator extitiſſet, Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Origo Romæ, & multarum aliarum urbium, & populorum ignoratur, Diſs. 13. in Liv. n. 1. 2.
Origo Romanorum a Græcis malè probatur a Dionyſio Halicarnaſſeo, ex eo quod velatis pudendis in ludis certarent, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 15. in Thucyd. o. 10.
Origo Sacerdotij Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 17. 18.
Origo belli inter Syllam, & Marium, Diſs. 5. in Liv. n. 2. Diſs. 2 in Cic. n. 3 & ſeqq.
Orion Pleiadas inſequens translatus eſt in Cœlum cum illis, Diſs 65. in Anthol. n. 8.
Orionis corpus mirâ magnitudine inventum creditum eſt, Diſs. 6 in Eurip n. 11.
Orionis, & Canis inter ortum Claſſis trecentarum quinquaginta navium ad Siciliam perijt, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Oris hiatus addit orarioni maieſtatem, Diſs. 6. in Eurip. n. 14. Diſs. 14. in Virg. n. 5.
Oris, & naris expertes eſſe homines Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Oris confeſſionem Pauſaniæ audire voluerunt Ephori, antequam condemnarent, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.
Oris deformitatem timens Minerva tibias, quas invenerat, abiecit, Diſs. 61. in Anthol. n. 2. Diſs. 63. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Liv. n. 47. *Vide. Ora. Ore. Ori. Os.*
Oritæ in Theatro imaginem Theodori præſtigiatoris ſtatuerunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Ori-

Ornabantur auro ſertis, & vittis hoſtiæ, Diſs. 43. in Virg. n. 7. Diſs. 44. in Virg. n. 1.
Ornamentis aureis ſolæ meretrices apud Lacedæmonios uti poterant, Diſs. 4. in Thucyd. num. 7.
Ornamentis triumphi inſigniebantur duces, qui Cæſares non erant, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Ornamentis inſtructus Bucephalos nullum alium ſeſſorem præter Alexandrum patiebatur, Diſs. 39. in Cic. n. 7.
Orobias Eubœæ urbem fluctus obruit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 5.
Orœbantius Trœzenius poëta antiquos ante Homerum, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4. Diſs. 33. in Virg. n. 3.
Oropi ob vaſtationem Romani mulctam quingentorum talentorum Athenienſibus indixerant, Diſs. 42. in Cic. n. 4.
Orphei inter opera invenitur Peplus, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.
Orphei, & Eurydicis fabula, Diſs. 73. in Anthol. n. 5.
Orphei duo fuerunt, Diſs. 73. in Anthol. n. 7.
Orphei cantu quercus in verſum diſtributæ, & locus Zona appellatus, Diſs. 74. in Anthol. nom. 2.
Orphei lyra eſt ſidus hoc nomine appellatum, Diſs. 74. in Anthol. n. 9.
Orphei auditor Moſæus, Diſs. 1. in Thucyd. n. 5.
Orphei nomen præſeferentem Cratetem quidam dubitant eſſe Zopyri, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Orpheum nullum fuiſſe tradit Ariſtoteles, & Cercopis eſſe carmina, Diſs. 73. in Anthol. n. 7. Diſs. 1. in Thucyd. n. 5.
Orpheus an fuerit filius Calliopes, Clius, Polyhymniæ, & an Oeagri, vel Apollinis, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 73. in Anthol. n. 5. 6.
Orpheus exiſtimavit Mundum eſſe Deum, Diſs. 71. in Anthol. n. 2.
Orpheus ante Homerum fuit, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4.
Orpheus ſolus quercus cantu duxit, Diſs. 74. in Anthol. n. 2 3 4.
Orpheus Lyram habuit ab Apolline, Diſs. 74. in Anthol. n. 5.
Orpheus homines agreſtes manſuefecit, & ob id dictus eſt feras ducere, Diſs. 75. in Anthol. n 1. Diſs. 32. in Cic. n. 7.
Orpheus Sacra Oſiridis in Græciam tranſtulit, Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Orpheus noluit certare in Pythijs ludis poëtarum, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Orpheus excogitavit fabulam qua fingitur mortuos non poſſe quieſcere, niſi paludem Stygiã tranſfretarint, Diſs. 83. in Anthol. n. 5.
Orpheus Baccho orgia inſtituit, Diſs. 48. in Anthol. n. 2. Diſs. 74 in Anthol. n. 5. Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Orpheus quidam Pythagoricus, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3. Diſs. 30. in Virg. n. 1.
Orpheus Riphæos montes Calpen, Phlægram, Alpes in eadem regione collocat, & ab illis Cymmerios includi fabulatus eſt, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.
Orpheus poëta Siculus diverſus ab Orpheo Thracio, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Orpheus quanto tempore ſtellas errantes in eundem locum reſtitui putaverit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11.
Orpheus ſingulis Cœli orbibus præſidere dixit Bacchum ſuum, ſuamque muſam, Diſs. 47. in Anthol. n. 8. Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Orpheus Herculis ætatem non anteceſſit, Diſs. 33. in Virg. n. 3.
Orpheus ante Homerum floruit, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4.
Orpheus Thrax fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Orphica ſacra celebrabantur Baccho nato ex Iove, & Luna, Diſs. 43. in Anthol. n. 6.
Orthiæ Dianæ ad Aram plagas patienter ferens, quum plurimos caſeos furatus eſſet, coronabatur, Diſs. 50. in Anthol. n. 7.
Orthios modos quum Timotheus caneret, ita commotus eſt Alexander, ut quaſi pugnaturus exiliret, Diſs. 60. in Anthol. n. 15.
Ortu Pleiades æſtatem, & metendi tempus oſtendunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 4.
Ortum ſpectabant ſepulti apud Megarenſes, Diſs. 24 in Thucyd. n. 9.
Ortum quidquid habet, & interitum habere debet, Diſs. 83. in Anthol. n. 15.
Ortum, & Occaſum, Meridiem, & Septentrionem illuſtrare Solem ſignificabat Ianus quadriceps, Diſs. 30 in Liv. n. 58.
Ortum ſolis quemadmodum præcedit lucifer; ita equi deſultorii præcurrebant, quum emittendi eſſent currus, Diſs. 20. in Cic. n. 13.
Ortus, & occaſus matutinus, & veſpertinus ſiderum quid ſit, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Ortygia dicta eſt Delus a Coturnicibus, Diſs. 77. in Anthol. n. 2. Diſs. 39. in Thucyd. n. 4.
Ortygia lucus apud Epheſios, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thucyd n. 8.
in Os mortui Craſſi aurum liquefactum infundebant Parthi, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
in Os Chryſippo alimentum ingerebant Amici Diſs. 92. in Cic. n. 3. *Vide Ora. Ore. Ori. Oris.*
Oſci unde ita dicti ſint, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Oſci populi Campaniæ, Diſs. 36. in Thucyd. n. 4.
Oſci libidinibus infames, Diſs. 36. in Thucyd. num. 4.
Oſcilla pro capitibus hominum dedicare Diti iuſſit Latinos Hercules, Diſs. 17 in Eurip. n. 5.
Oſcilla ſunt funes, quibus aſſer ad trabem, vel arborem ſuſpenditur, cui aſſeri inſidens huc illuc impellitur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 26.
Oſcines aves dicuntur, quæ cantu augurium faciunt, Diſs. 19. in Liv. n. 10.
Oſculabatur arborem Paulus Paſſienus bis Conſul, Diſs. 22. in Cic num. 5.
Oſculandas manus ſi cui Marius non præbuiſſet, is interficiebatur, Diſs. 2. in Cic. n. 5.
Oſculando oculos animus attingitur, Diſs. 21. in Eurip. n. 9.
Oſiridem Aegyptij dilexerunt, Diſs. 21. in Eurip. n. 17.
Oſiridem, ſeu Bacchum Veteres arbitrati ſunt eſſe Solem, Diſs. 47. in Anthol. n. 3. ideo univerſum Orbem peragraſſe dixerunt, Diſs. 47. in Anthol. n. 3.

Oſiridem Aegyptij omnium bonorum auctorem eſſe putabant, Diſs. 19. in Thucyd. n. 4.
Oſiridi adverſarius quare fingatur Typhon, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.
Oſiridis memoria diſcerpti a Typhone quomodo coleretur, Diſa. 75. in Anthol. n. 2.
Oſiridis rebus exprimendis Aegyptij explicabant res occultiſſimas philoſophiæ, Diſa. 39. in Anthol. n. 3.
Oſiridis comites fuiſſe Muſas quidam tradiderunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 11.
Oſiridis nomine humidam naturam adorabant Aegyptij, Diſs. 71. in Anthol. n. 1.
Oſiris ſeptimo menſe natus eſt, Diſs. 75. in Anthol. n. 3.
Oſiris cuiuſdam tubæ inventor, Diſs. 57. in Thucyd. n. 13.
Oſiris dicitur inveniſſe tibias monaulos, ſeu tityrinas, Diſa. 60. in Anthol. n. 7. Diſs. 62. in Anthol. n. 4.
Oſiris, & Bacchus idem numen eſt, Diſs. 39. in Anthol. n. 6. Diſs. 44. in Anthol. n. 7. Diſs. 45. in Anthol. n. 8. Diſs. 46. in Anthol. n. 8. Diſs. 48. in Anthol. num. 7, Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Oſiris quare dicatur docuiſſe Germanos conficere potionem ex hordeo, Diſs. 46. in Anthol. num. 8.
Oſiris Panem habuit comitem, Gigantes domuit, ab Inferis reverſus eſt, Lycurgum interfecit, Diſs. 46. in Anthol. n. 8. 9.
Oſiris fecunditatis auctor habebatur, ideo ficulneum folium in penis figuram deformatum in eius pompa deferebatur, Diſs. 48. in Anthol. num. 7.
Oſiris quare niger fingatur, Diſs. 48. in Anthol. num. 7.
Oſiris mittere ſomnia putabatur, Diſs. 19. in Eurip. n. 16.
Oſiris, & Iſis amore capti invicem in utero matris concubuerunt, & Horus natus eſt, Diſs. 33. in Virg. n. 5.
Oſiris quomodo a Typhone in mare demerſus fuerit, Diſs. 33 in Virg. n. 6.
Oſor mulierum erat Euripides, Diſa. 15. in Anthol n. 2. Diſs. 3. in Eurip. n. 7.
Oſſa mortuorum eruens, dum ſcrutaretur theſauros, punitus eſt a Theodorico, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.
Oſſa mortui ſi non invenirentur, lectus inanis portabatur, & funus imagini ducebatur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 1.
Oſſa, & viſcera in alterâ portione poſuit Prometheus, in alterâ carnes; Iuppiter autem elegit primam; ideo inſtitutum, ut carnes comederentur, viſcera autem victimarum Dijs adolerentur, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.
Oſſa Euripidis Macedones concedere noluerunt Athenienſibus, Diſa. 3. in Eurip. n. 14.
Oſſa magnæ parentis Ovidius vocat Lapides, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.
Oſſam montem ab Olympo terræmotus diduxit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.
Oſſe ex ore leonis extracto Elpis ab eo compenſatus eſt, Diſs. 39. in Cic. n. 7.
ex Oſſibus conficiebantur tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. num. 1.
ex Oſſibus Pelopis ſactum eſſe Palladium quidam tradunt, Diſs. 16. in Virg. n. 2.
Oſſibus, & Nervis Dialectica comparatur, Diſs. 60. in Cic. n 4.
Oſtas vocant genus quoddam terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.
Oſtentum, quod aves Termini fano non addixerunt, augures acceperunt æternum fore Romanum imperium, Diſs. 86. in Anthol. n. 7. *Vide Omen. Portentum. Prodigium.*
Oſtia duodecim quare eſſent in carceribus, Diſs. 20. in Cic. n. 7.
Oſtia Charontis Romani appellabant loca, ex quibus teterrimus odor exhalabat, Diſs. 82. in Anthol. n. 5.
Oſtiæ navigio conſcenſo Minturnas petijt Marius Româ pulſus a Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 5.
Oſtiam inter, & litus Campaniæ ſcaros multos ſparſit Octavius, & cavit quinquennio proximo, ut ſi quis ſcarum cepiſſet, mari redderet, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Oſtiam a columnis Herculis aliqui ſeptimo, vel ſexto die pervenerunt, Diſs. 76. in Anthol. num. 7.
in Oſtio proponebant cadavera pedibus viam ſpectantibus, Diſa. 22. in Thucyd. n. 6. *Vide. Ianua. Porta.*
Oſtraciſmum cur excogitarint Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip. n. 19.
Oſtrogothi populi, qui invaſerunt Italiam, Diſs. 36. in Thucyd. n. 9.
Otho licet voluptati deditus mortem conſtanter tulit, Diſs. 9. in Eurip. n. 6.
Otho propter adulteria uxoris infamiâ laboravit, Diſs. 15. in Anthol. n. 25.
Othone, & Vitellio de imperio certantibus ſervus in ſpem Imperij erectus eſt, quòd ſimilitudinem quandam haberet cum Nerone, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4.
Othus, & Ephialtes apud Homerum vulnerant Venerem, & Martem, Diſs. 28 in Virg. n. 3.
Oti ingens Cadaver eſſe creditum fuit, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Otij damnatum Athenienſem libertatis pœnam ferre dixit Herondas Lacedæmonius, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.
Otij, & laboris viciſſitudines proſunt, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1.
Otij quoque, non ſolùm negotij magnorum virorum extare rationem oportere ait Cato, Diſs. 1. in Cic. n. 8.
Otio Græci dediti erant, Diſs. 28. in Anthol. n. 6. Phæaces, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.
Otioſi penitus anni ne omen eſſet, ab omni opere ceſſare Cal. Ian. omnia opera aliquatenus exercebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 63.
Otium gignit deſiderium voluptatum, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.
Otium deſiderant poëtæ, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.
Otium omnes deſiderant, Diſs. 9. in Liv. n. 2. Diſs. 1. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Ova, Gammari, lens, & liba apponebantur mortuis in cenâ novendiali, Diſs. 31. in Anthol. num. 5.

Ova expiationibus idonea, Diſs. 14. in Thucyd. num. 10.
Ova duo peperit Læda, unum ex Iove, ex quo Pollux, & Helena nati ſunt, alterum ex Tyndaro, ex quo Caſtor, & Clytemneſtra, Diſs. 16. in Eurip. n. 2.
Ova pariunt feminæ exiſtentes in Lunâ, ex quibus naſcuntur homines quindecuplo maiores terreſtribus, Diſs. 16. in Eurip. n. 4.
Ova ab Agrippâ in Circo quare collocata ſunt, Diſs. 20. in Cic. n. 10.
Ova Caſtori ſacra erant, Diſs. 20. in Cic. n. 10.
Ova teſtudines in terrâ occultant, & diebus quadraginta completis, quando pulli naſcuntur, reviſunt, Diſs. 38. in Cic. n. 4.
Ova ſibi parere anſeres, quum dixiſſet Alcibiades, Socrates reſpondit, & Xantippen ſibi filios gignere, Diſs. 55. in Cic. n. 5. *Vide. Ovo.*
Ovans ut introiret Urbem, Druſus exivit, & auſpicia repetijt, quum Urbem eſſet ingreſſus, ut Germanici funus proſequeretur, Diſs. 25. in Liv. n. 15.
Ovantes quibus ornamentis uterentur, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Ovatio tibiâ celebrabatur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Ovatio Romuli an fuerit, Diſs. 24. in Liv. n. 9. Diſs. 28. in Liv. n. 2.
Ovatio quibus concederetur, & unde dicatur, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Ovatio conceſſa eſt Marcello captis Syracuſis, Diſs. 24. in Liv. n. 14.
Ovatum aurum quare appellet Perſius, Diſs. 29. in Liv. n. 8.
Ovem nigram ſacrificavit furijs Oreſtes, & Eumenidas appellavit, quòd ipſi benevolæ fuiſſent, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Ovem, ſuem, & taurum immolabant Romani in luſtratione exercitus, quod genus ſacrificij ſuovetaurilia dicebatur; & quid immolarent iuxta Dionyſium Halicarnaſſeum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.
Ovem immolabant ovantes, non taurum, ut triumphantes, Diſs. 24. in Liv. num. n. *Vide. Ovis.*
Oves bimæ ſacrificijs aptiores, Diſs. 42. in Virg. num. 7. 8.
Oves præcipuè dicebantur bidentes, Diſs. 42. in Virg. n. 7.
Ovidij nomine carmina aliqua inepta circumferuntur, quæ non ſunt illius, Diſs. 1. in Thucyd. num. 5.
Ovidius quare furias appellet Deas palæſtinas, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.
Ovidius optat fieri ſe anulum, & dona, quæ puellæ ſuæ miſerat, Diſs. 40. in Anthol. n. 4.
Ovidius tradit amicos in adverſis ſpectari, ſicut aurum in igne, Diſs. 79. in Anthol. n. 6.
Ovidius quot annos vixerit, & qua ætate relegatus fuerit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 14.
Ovidius queritur cædes purgari aquâ, Diſs. 53. in Thucyd. n. 25.
Ovidius explicatur, Diſs. 25. in Liv. n. 16. Diſs. 27. in Liv. n. 2. Diſs. 29. in Liv. n. 8. Diſs. 20. in Cic. n. 6. 8. quarto libro Faſtorum, Diſs. 30. in Liv. n. 19. 41. Diſs. 29. in Cic. n. 6. 12.
Ovidius inducit Vlyſſem loqui incipientem cunctantem, Diſs. 91. in Cic. n. 6.
Ovilia dicebatur locus, in quem populus includebatur ad creandos magiſtratus, Diſs. 30. in Liv. n. 22. Diſs. 1. in Cic. n. 7.
Ovinius Martyr quinque millia ſervorum manumiſit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.
Ovis erat hoſtia maxima propter manſuetudinem, Diſs. 43. in Virg. n. 5.
Ovis idulis a Feſto nuncupatur agna, quæ Idibus Iovi ſacrificabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Ovium greges exanimati ſunt poſt terræmotum in Campaniâ, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29. *Vide. Ovem.*
Ovo comparatur philoſophia, Diſs. 60. in Cic. num. 4.
ex Ovo Helena nata dicitur, quia vox ὠὸν ſignificat ſuperiores ædium partes, & ova, Diſs. 16. in Eurip. n. 5. Diſs. 18. in Liv. n. 12.
ex Ovo omnes homines naſcuntur, Diſs. 16. in Eurip. n. 5.
Ovum, ex quo Helena edita fuit e Lunâ cecidiſſe ferunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 3. Diſs. 16. in Eurip. n. 4.
Ovum, quod peperit Nemeſis, Læda fovit, & nata eſt Helena, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Ovum viſum e lecto ſuſpenſum portendebat theſaurum, Diſs. 29. in Eurip. n. 6. *Vide. Ova.*
Oxylus an fuerit inventor ludorum Olympicorum, Diſs. 2. in Anthol. n. 5.
Oxynius, & Scamander Hectoris filij Aeneam ex Idâ depulerunt, Diſs. 15. in Liv. n. 5.
Ozolæ, & Epizephyrij Locri tenuerunt Brutios, & Pentapolin, & Ozolin condiderunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Ozolin condiderunt Locri comites Aiacis Oilei, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

P

P Litterâ nondum repertâ *Penas* dicebatur *Denas*, Diſs. 15. in Virg. n. 4.
Pabulo cur indigeat noſter ignis, Diſs. 10. in Eurip. n. 5.
Pacatus in oratione ad Theodoſium dicit triumphantes laureum ramum deponere in gremio Iovis Capitolini, Diſs. 28. in Liv. n. 11.
in Pace fortes aliqui fuerunt; non in Bello, Diſs. 25. in Liv. n. 2.
Pacem quomodo obtinuerint Romani a Philippo, qui fœdus cum Pœnis fecerat, Diſs. 44. in Thucyd. n. 4.
Pacem, & amicitiam Romanorum petierunt Scythæ, & Indi Auguſto imperante, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.
Pacem in Oriente conſtituit Alexander Severus Artaxerxe devicto, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.
Pacem cum Pyrrho Rege facere diſſuaſit Appius Cæcus, Diſs. 31. in Cic. n. 4. *Vide. Pacis. Pax.*
Pacetis filia Veneris in piſcem mutata fuit, ideo Syri piſcibus abſtinebant, Diſs. 23. in Anthol. num. 5.

Pachynus Siciliæ Promontorium ſpectat Græciam, Diſs. 35. in Thucyd. n. 4.
Pachynus ab aëre craſſo appellatus eſt, Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.
Pacis amantiſſimi multi Imperatores, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Pacis templum magnificentiſſimum condidit Veſpaſianus, in quo omnia miracula congeſſit, Diſs. 57. in Anthol. n. 8. Diſs. 2. in Liv. n. 7.
Pacis nomen inane eſt, & ea nunquam contingit ex aliquorum ſententiâ, Diſs. 49. in Anth. n. 4.
Pacis, & Belli ſimulacrum ex auro ſolido in luſtratione exercitus ferebant Perſæ, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Pacis artes hominibus ſunt gratiores, Diſs. 3. in Eurip. n. 25.
Pacis auctor ſemper fuit Æneas, Diſ. 6. in Virg. n. 7.
Pacis artibus, & belli ſimul pauci floruerunt, Diſs. 15. in Virg. n. 1.
Pacis tempore quando Conſules uti cœperint veſte triumphali, incertum eſt, Diſs. 22. in Liv. num. 17. 19. 20.
Pacis ad artes ut converteret Romanos, Numa in omnibus ſtudebat, Diſs. 30. in Liv. n. 34. *Vide. Pacem. Pax.*
Pactione provinciarum Clodius ſibi Conſules devinxerat, Diſs. 2. in Cic. n. 51.
Padi fluminis in oſtio Pelaſgi Spinam urbem condiderunt, Diſs. 5. in Virg. n. 2.
Padus ex monte Veſulo oritur, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.
Padus an dederit nomen Patavio urbi, Diſs. 15. in Liv. n. 3.
Pædagogi ſervi erant, qui puerorum curam habebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Pædagogi manumitti poterant a minoribus viginti annis, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Pædagogia quid eſſent, Diſs. 21. in Thucyd. n. 12.
Pædonomus apud Lacedæmonios quis eſſet, & quam curam haberet, Diſs. 50. in Anthol. n. 5.
Pænitebat ipſum Demetrium tam abiectæ Athenienſium ſervitutis, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.
Pæoneus unus ex fratribus Idæis, Diſs. 2. in Anthol. n. 4.
Paginæ ſacræ allegorijs utuntur, Diſs. 29. in Virg. n. 4. Diſs. 30. in Virg. num. 1. *Vide. Littera Sacra.*
Pala anuli Pauli habebat imaginem Tiberij, ideo Servus illius anulum detraxit, ne obſcœnia admoveret, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.
Palæmon dicebat Virgilium præſagiſſe ſe futurum iudicem omnium ſcriptorum, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Palæmon, ſeu Melicerta eſt appellatus Portumnus, & cum eo Ino furijs a Junone immiſſis agitata ſe præcipitavit in mare, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.
Palæmoni an dedicati eſſent iſthmici ludi, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. 6. Diſs. 5. in Anthol. n. 2. 5.
Palæpaphus urbs Cypri, ubi Venus colebatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.
Palæpolitanis devictis triumphavit Publius Philo licet Proconſul, Diſs. 25. in Liv. n. 3.
Palæſcepſin, & Percopen Urbes ad emenda ſtragula, & Veſtes Artaxerxes Themiſtocli donavit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7. Diſs. 30. in Eurip. n. 17.
Palæſtinæ Deæ quare dicantur Furiæ ab Ovidio, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.
Palæſtæ in oppido Orici colebantur Furiæ, unde Palæſtinæ Deæ dicuntur ab Ovidio, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.
Palæſtini non caruerunt philoſophis, Diſs. 14. in Cic. n. 6.
Palæſtræ exercitatio inter ſaltationes recenſetur, & chironomia appellatur, Diſs. 17. in Anthol. n. 5.
Palæſtræ non ſolùm Herculi, ſed etiam Apollini, & Mercurio dicatæ erant, Diſs. 5. in Anth. n. 3. Diſs. 16. in Thuc. n. 7. Diſs. 17. in Thuc. n. 1.
Palæſtræ auctor Mercurius, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.
Palæſtrarum exercitationes cauſa erant, quòd balneæ frequentarentur, Diſs. 84. in Anthol. num. 17.
Palæſtrarum uſus quam ſit laudandus, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Palæſtras reprehendunt Lactantius, & Salvianus Diſs. 17. in Thucyd. n. 6.
Palæſtris Lacedæmonij non præficiebant magiſtros, ut eſſet virium, non artis certamen, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. Diſs. 16. in Thuc. n. 6.
Palæſtris nudæ exercebantur feminæ ſpartanæ, Diſs. 51. in Anthol. n. 7.
Palæſtris etiam erant ambulationes, Diſs. 22. in Cic. n. 3.
Palæſtris Cupidinem conſecrabant Veteres. Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.
Palæſtris exercebantur etiam philoſophi, & rhetores, Diſs. 57. in Thucyd. n. 8.
Palæſtris exerceri non poterant Servi ex lege Solonis, Diſs. 56. in Thucyd. n. 4.
Palamedem an Ulyſſes circumvenerit, Diſs. 5. in Virg. n. 6.
Palamedes Græcis Troiam obſidentibus Solis eclipſim prædixit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3.
Palamedis pater ut ulciſceretur mortem filij, ignem ſuſpendit e ſcopulis Caphareis, quibus alliſi Græci perierunt, Diſs. 39. in Virg. n. 8.
Palatini montis per ima extendebatur Roma a Romulo condita, Diſs. 23. in Liv. n. 8.
Palatij ſacri Quæſtor erat, qui Principis orationes recitabat, & Candidatus Auguſti appellabatur, Diſs. 80. in Cic. n. 8.
Palatio colebatur Febris, Diſs. 18. in Thuc. n. 9.
Palatium cum Vectilianis ædibus commutavit Commodus, quum noctu excitaretur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10.
Palatium inter, & Aventinum erat Circus Maximus, Diſs. 20. in Cic. n. 4.
Paleæ accenſos acervos tranſcendere Palilibus luſtrationis genus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 25.
Paleis frumenti involuta dona mittebant Hyperborei Apollini Delio, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.
Pales quædam miniſtra Iovis eſt diverſa ab eâ, quæ paſtorale numen habetur, & inter Deos penates ab aliquibus recenſetur, Diſs. 16. in Virg. num. 5.

Pa-

Palilia erant, quum Romulus fundamenta Romæ iecit, Diſs. 23. in Liv. n. 1.
Palilia agebantur XII. Calend. Maias, Diſs. 23. in Liv. n. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Palilibus accenſos paleæ aceruos tranſcēdere luſtrationis genus, Diſs. 53. in Thucyd. num. 25. Diſs. 23. in Liv. n. 1. 3.
Palinurus portus a Palinuro dictus, Diſs. 15. in Liv. n. 3.
Palla veſtis hiſtrionum, citharœdorum, & ſaltatorum, & eſt pallium muliebre, Diſs. 6. in Eurip. n. 6. 7.
Palladas poëta, Diſs. 80. In Anthol. 4. 8.
Palladem uti oleo Venerem unguento facit Sophocles, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.
Palladis ſimulacrum armatum erat, Diſs. 25. in Virg. n. 5.
Palladis ſimulacrum Aiace Caſſandram vitiante avertit ſeſe, Diſs. 39. in Virg. n. 7. *Vide. Pallas.*
Palladio ſi Græci poterentur, fore, ut Troia caperetur, Helenus ipſis indicavit, Diſs. 54. in Liv. n. 5.
Palladium pro dote dedit Chryſe Dardano nubens, Diſs. 15. in Virg. n. 5.
Palladium verum Romam translatum eſt, Diſs. 15. in Virg. n. 6. Diſs. 16. In Virg. n. 1.
Palladium Cœlo demiſſum, quod in templo Veſtæ aſſervabatur, ſoli Veſtalium maximæ ſpectare licebat, Diſ. 31. in Liv. n. 56. Diſs. 16. in Virg. n. 1. 2.
Pallantem Gigantem Minerva interfecit, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.
Pallantes vocantur Iuvenes, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.
Pallantis corpus mœnia Romæ excedebat, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Pallantis filia Chryſe, Dardano nubens pro dote Palladium dedit, Diſs. 15. in Virg. n. 5.
Pallas Baccho ſimilis, & diſſimilis, Diſs. 44. in Anthol. n. 2. 7. 8.
Pallas Gigas, & ſtyx procrearunt Scyllam, vim, invidiam, poteſtatem, victoriam, fontes, & lacus, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Pallas unde dicta ſit, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.
Pallas apud Homerum eſt epithetum Minervæ, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.
Pallas, Iuno, & Venus quum de pulchritudine contenderent, Paris Venerem pulchriorem iudicavit; unde hoc commentum emanaverit, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. 4.
Pallas etiam fulmina iaculatur, Diſs. 40. in Virg. num. 5.
Pallas habet Ægidem, Diſs. 40. in Virg. num. 6. *Vide. Minerva. Palladem*
Pallene in Peninſulâ Græciæ templum Veneri, & urbem Æneam edificavit Aeneas, Diſs. 15. in Liv. n. 7.
Pallene Macedoniæ regio, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.
Pallij laceram partem oſtentanti Antiſtheni quid dixerit Socrates, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Pallio ſolo utebantur Cynici, Diſs. 84. in Anthol. num. 11.
Pallio duplici an primus uſus fuerit Diogenes, Diſs. 84. in Anthol. n. 12. 13.
Pallio utebantur etiam Chriſtiani; ideo Græci impoſtores vocabantur, quum pallium eſſet proprium Græcorum, Diſs. 84. in Anthol. num. 11.
Pallio, & crepidis quod uteretur Scipio Africanus, accuſabatur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 4.
Pallium muliebre eſt palla, Diſs. 6. in Eurip. num. 7.
Pallori templa conſecravit Tullus Hoſtilius, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9. Diſs. 18. in Eurip. num. 4.
Palma, ad quam enixa dicitur Latona, fons eſt, Diſs. 77. in Anthol. n. 18. Diſs. 39. in Thucyd. num. 7. 8.
Palmæ ortæ ſunt in arâ Cæſaris, & ſub eius ſtatua, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.
Palmæ fructus libabantur Cal. Ian. ut omen eſſent anni, qui nihil amari haberet, Diſs. 30. in Liv. n. 62 *Vide Palmis.*
Palmas, & victorias, quod intextas haberet, tunica palmata dicabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 18. Diſs. 28. in Liv. n. 12.
Palmas, quas Mirmillo regius in ludo gladiatorio, conſequutus fuerat, nomen Decembri dare voluit Commodus; quare exuperatorium vocavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68.
Palmata tunica veſtis triumphantium, Diſs. 22. in Liv. n. 2. 17. 19. Diſs. 18. in Liv. n. 12. unde ita appallata ſit, Diſs. 22. in Liv. n. 18. Diſs. 28. in Liv. n. 12.
Palmatâ tunicâ indutus erat Prætor, qui Circenſibus præſidebat, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Palmatias vocant genus quoddam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd n. 23.
Palmis abundabat Selinus, Diſs. 55. in Thucyd. num. 4. *Vide. Palma.*
Palmyrenorum Reginam Zenobiam Aurelianus onuſtam auro, & gemmis duxit in triumpho Diſs. 25. in Liv. n. 17. 18. 19.
Palo deligatus corrumpens Veſtalem cædebatur quouſque animam exhalaret, Diſs. 31. in Liv. num. 6.
Palude Acheruſiâ expiantur levia peccata, Diſs. 9. in Eurip. n. 2.
Paludem Mæoticam circa, & Pontum Euxinum quàm latè pateret Mithridatis imperium, Diſs. 9. in Liv. n. 13. Diſs. 2. In Cic. n. 3.
Paludem ad Mæoticam lupi captam prædam aſſervant, & mercedis loco alimenta accipiunt, Diſs. 38. in Cic. n. 5. *Vide. Mæotim.*
Paludem Camarinam ne exiccarent oraculo moniti, quum non paruiſſent, ab hoſtibus oppreſſi ſunt, Diſs. 54. in Thucyd. n. 4.
Paludem Camarinam ne moveas, unde originem habuerit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 4.
Paludem Saloën effecit Terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.
Paludes Minturnarum primùm petijt Marius Româ pulſus a Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 5.
Paludes terræ ſubſunt, Diſs. 48. in Thucyd. num. 28.
Palumbes vulneratæ Origanum vulneri induunt, Diſs. 39. in Cic. num. 2.

Pa-

Paluſtri in loco templum Dianæ Epheſinæ erat, ne terræmotibus everteretur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Pamphos vetuſtiſſimus poeta, Diſs. 25. in Eur. n. 4.
Pamyliorum feſto Priapus cum triplici membro virili circumferebatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Pan dux Bacchi, & eius ſtrategema; illi amica Echo, & quare, Diſs. 45. in Anthol. n. 5.
Pan comes Oſiridis, & Bacchi, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.
Pan calamos cerâ coniungere an inſtituerit, Diſs. 61. in Anthol. n. 1.
Pana præcipuum Deum cenſebant Mendeſij, ideo capras colebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Pana natum eſſe ex adulterio Penelopes ferunt, Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Pana deum mortuum eſſe audivit Aemylianus, Diſs. 17. in Liv. n. 5. Diſs. 36. in Virg. n. 1. *Vide. Panos.*
Panas eſſe capite cuneato Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Panacis genus Heraclion dictum, quod illud Hercules invenerit, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.
Panænus Phidiæ frater pinxit porticum pœcilen, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Panætij in honorem Athenis convivia celebrabantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Panætius Stoicorum pæne princeps iudicatur a Cicerone, Diſs. 65. in Cic. n. 2. auditor fuit Antipatri, & Scipionis Africani familiaris, Diſs. 65. in Cic. n. 3.
Panathenæa feſtum in honorem Minervæ, Diſs. 25. in Eurip. n. 5. 9.
Panathenæa vincentes Oleâ coronabantur, cuius ramum Epimenides prætulit omnibus donis, & honoribus, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Panathenæa ſpectâtes coloratâ veſte uti non poterant ex lege Solonis, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Panathenæa a Græcis vocâtur Quinquatria, Diſs. 30. in Liv. n. 39.
Pancratio decertantes animo vinci dicebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 11.
Pancratio toto corpore certamen committebatur, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.
Pancratio ſeſe exercuit Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 4.
Pancratio decertare ſuos cives Lacedæmonij vetuerunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 12.
Pandarus unum ex novem principatibus imperij Priami tennit, Diſs 12. in Eurip. n. 10.
Pandora omnia mala terris immiſit, propterea, quód Prometheus animaverat igne ſolis hominem effictum e cretâ, Diſs. 15. in Authol. n. 4. Diſs. 16. in Eurip. n. 1.
Pandora a Vulcano efformata fuit, cui omnes dij dona tribuerunt; & inde Pandora appellata eſt, Diſs. 15. in Anth. n. 4. Diſs. 16. in Eur. n. 1.
Pandoſia eſt in Epiro, & in Italia, Diſs. 10. in Virg. n. 3.
Pandoſiam urbem prope eſt Acheron, Diſs. 83. in Anthol. n. 14.
Pandroſum Cecropis filiam Athenienſes templo honorarunt, Diſs. 14. in Virg. n. 2.
Pane cavato lentem ſuſcepiſſe puerum quum vidit Diogenes, abiecit catinum, Diſs. 84. in Anthol. n. 17. *Vide. Panem. Panes. Panibus. Panis.*
Panegyrica oratio Iſocratis incitavit Alexandrū ad bellum contra Perſas ſuſcipiendum, Diſs. 10. in Cic. n. 4. Diſs. 36. in Cic. *n. 9.*
Panegyricæ orationis Plinij quid approbandum ſit, Diſs. 50. in Cic. n. 6.
Panem ut emere poſſet Themiſtocles, Artaxerxes ei donavit Magneſiam urbem, Diſs. 20. in Eurip. n. 17. Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Panem e loto Aegyptij conficiebant, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.
Panem Auguſto puero rapiens aquila, & rurſus reſtituens imperium portendit, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.
Panem ſignificat phrygio ſermone vox *Beccos*, Diſs. 4. in Thucyd. n. 9.
Panem in menſa apponebant Macedones, quem gladio diſſectum ſponſa, ſponſuſque libarent, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.
Panem conficiebat Regis uxor antiquitus, Diſs. 21. in Liv. n. 1. *Vide. Panes. Panibus. Panis.*
Panemus eſt menſis Iulius, Diſs. 6. in Anthol. n. 6.
Panes iactare in hoſtium caſtra Romanos iuſſit Iuppiter; & ideo Iovi Piſtori aram ſtatuerunt, Diſs. 10. in Anth. n. 21. *Vide. Pane. Panem. Panibus.*
Panhormus. *Vide. Panormus.*
Panibus onuſtum caniſtrum puer deferens in nuptijs apud Græcos quid identidem inclamaret, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.
Panibus neque admodum coctis, neque multum fermenti habentibus utebantur ad victum pugiles, Diſs. 11. in Anthol. n. 5.
ex Panibus efformatum monile appendebatur collo aſinorum menſe Iunio in honorem Veſtæ, Diſs. 30. in Liv. n. 47. *Vide. Pane. Panis.*
Panico victitabant aliqui populi Thraciæ, & ideo Melinophagi dicti ſunt, Diſs. 11. in Eurip. num. 6.
Panicus timor unde dictus, Diſs. 45. in Anthol. n. 5. Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Panis cruſtula epulis ſubiecta Troiani comederunt, & impletum eſt oraculum, Diſs. 25. in Liv. n. 9. Diſs. 14. in Virg. n. 4. *Vide. Pane.*
Paniſci effigies lapide effracto caſu extitit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.
Pannonios Macedoniam populantes Philippus donis corrupit; deinde perdomuit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 6.
Pannonios licet contudiſſet Tiberius, ei triumphum denegavit Auguſtus, Diſs. 25. in Liv. num. 10.
Pannus unde dictus, Diſs. 25. in Eurip. n. 17.
Panomphæus Iuppiter quare ſic dictus, Diſs. 10. in Anthol. n. 17.
Panormi regio hortus appellatur, Diſs. 33. in Thucyd. n. 4.
Panormus urbs quomodo condita fuerit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Pantarces pulcher inſcripſit Phidias digito Iovis Olympici, quia eum diligebat, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Panthera beneficio compenſavit eum, qui eius catulos e foveâ extraxerat, Diſs. 39. in Cic. num. 6.
Pantheræ quadrigentæ decem in ludis Pompeii magni decertarunt, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Pan-

Pantheræ pelle appoſitâ domum Antenoris diripi vetuit Agamemnon, Diſs. 16. in Liv. n. 2.

Pantheræ corpus occultant, ut animalia, quæ earum odore gaudent, venentur, Diſs. 38. in Cic. n. 5.

Pantheum quidam appellant Bacchum iuxta Auſonium, Diſs. 45. in Anthol. n. 8.

Pantœdes dialecticam maximè excoluit, Diſs. 60. in Cic. n. 1.

Pantomimi unde ita dicti, Diſs. 16. in Anthol. n. 5. 7. Diſs. 17. in Anthol. n. 6.

Pantomimi, *chiroſophi*, hoc eſt *manibus ſapientes* appellati ſunt a Leſbonacte, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.

Pantomimorum ſaltationis auctores Pylades, & Bathyllus, Diſs 16. in Anthol. n. 8 quo tempore ea inventa fuerit, Diſs. 16. in Anthol. num. 9.

Pantomimorum ſaltatio diſciplinam Romanorum corrupit, Diſs. 18. in Anthol. n. 5.

Pantomimorum laudes leguntur, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Panyaſis poëta ait Herculem accepiſſe a ſole poculum, quo in inſulam Erytheam Oceano veheretur, Diſs. 9. in Anthol n. 7.

Panyaſis tradit vinum moderatum eſſe optimum, peſſimum verò immoderatum, Diſs. 14. in Anthol. n. 5.

Panyaſis primam potionem tribuit Gratijs, Horis, & Baccho, ſecundam Veneri, & Baccho, tertiam contumeliæ, & calamitati, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.

Panyaſis poëta Græcus affirmavit ſolem poculo vehi, Diſs. 26. in Virg. n. 6.

Papaverum ſumma capita decutiens Tarquinius Superbus uſus eſt exemplo Traſybuli, qui ſummas ſpicas detruncavit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Virg. n. 5.

Paphia Venus repræſentabatur orbe, aut quadrangula figura, non humana ſpecie, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.

Paphiæ Veneri ſerta, & tus dumtaxat offerebatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. Diſs. 41. in Virg. num. 16.

Paphlagones, non Phryges eſſe vetuſtiſſimos Mortaliũ vetus Interpres Ariſtophanis tradit, Diſs. 4. in Thucyd. n. 9.

Paphlagones genus tibiæ invenerunt, Diſs. 57. in Thucyd. n. 13.

Papillas nudas oſtendens Helena delinivit Menelaum, qui eam occidere volebat, Diſs. 53. in Anthol. n. 5.

Papirius Curſor velociſſimus fuit, Diſs. 2. in Anthol. n. 10. Diſs. 37. in Cic. n. 2.

Par numerus quare feminæ comparetur, Diſs. 28. in Thucyd. num. 7. Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Par numerus quare a nonnullis philoſophis poſtponatur impari, Diſs. 30. in Liv. n. 5. *Vide. Pares.*

Paralos navis, quæ quotannis ab Athenienſibus in Delum mittebatur, Diſs. 41. in Thucyd. num. 6.

Param Armeniæ Regem obtruncantes execratur Ammianus Marcellinus, Diſs. 16. in Liv. num. 1.

Paranymphus appellabatur affinis, qui cum ſponſo, & ſponsâ vehebatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.

Parapherna quæ dicantur, Diſs. 31. in Thucyd. num. 7.

Pararios Latini appellant Proxenetas, Diſs. 16. in Liv. n. 4.

Paraſiti iocis, & facetijs victum ſibi quærebant, Diſs. 27. in Cic. n. 6.

Paraſiti laudes leguntur, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Paraſitis credebat Dionyſius vomere ſe dulciora melle, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.

Paraſtatæ argenteæ Salancis, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.

Parcæ in nuptijs placabantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2. 5.

Parcæ tres, quarum vetuſtiſſima eſt Venus, Diſs. 55. in Anthol. n. 7.

Parcarum ſingularum munera, & nomina unde originem duxerint, Diſs. 11. in Virg. n. 1.

Parcarum ſingulæ quid agerent, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.

Parcis comarum primitiæ ferebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

Parens magna appellatur a poëtis Terra, Diſs. 43. in Anthol. n. 1, 2.

Parentabant bubulci, & paſtores in Idâ monte quotannis Anchiſæ, Diſs. 15. in Liv. n. 6.

Parentabatur mortuis menſe Februario, Diſs. 30. in Liv. n. 29.

Parentes Opheliæ poſtea Archemori, in cuius honorem Nemeæa inſtituta fuerunt, Lycurgus, & Eurydice, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.

Parentes tanquam Principes hominibus parcere deberent, Diſs. 10. in Anthol. n. 25.

Parentes Themiſtoclis qui fuerint, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.

Parentes excipiebant barbam adoleſcentium, quum primum eam deponebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 9.

Parentes Senes alere non tenebantur filij, ſi parentes non curaſſent, ut aliquam artem filij diſcerent, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.

Parentes aſportantibus Anphinomo, & Anapio flammæ ceſſerunt, Diſs. 54. in Thucyd. num. 2.

Parentes earum, quæ Veſtales legebantur, ſordidam artem, ideſt opificum exercere non debebant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Parentes præ nimiâ feſtinatione ſtudia filiorum corrumpunt, Diſs. 9. in Cic. n. 10. *Vide. Mater. Pater.*

Parentibus etiam invitis capiebantur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 3.

Parere Latonam in loco, quam Sol aſpiceret, vetuerat Iuno, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.

Parere neque menſe, neque anno Rheæ imprecatus eſt Sol, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Parere facem ſibi viſa Hecuba, quum Paridem eſſet paritura, Diſs. 19. in Eurip. n. 1. Diſs. 27. in Virg. n. 4.

Parere vitem ſibi viſa eſt mater Cyri, quod ſignificavit illum Aſiâ potiturum, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Pa-

Parergon tanquam opus, & opus tanquam parergon elaborare, Diſs. 24. in Cic. n. 5.

Pares tibiæ dicebantur, quæ foramina æqualia babebant, Diſs. 60. in Anthol. n. 3.

Pares eſſe dies anni quare Numa noluerit, Diſs. 30. in Liv. n. 5. *Vide. Par.*

Pariambidas tibias quidam recenſent, Diſs. 60. in Anthol. n. 7.

Paride mortuo Helenus cum Deiphobo de Helenæ matrimonio certans victus, Diſs. 16. in Eurip. n. 14. Diſs. 14. in Liv. n. 5.

Paridem paritura Hecuba, ſibi facem parere viſa eſt, Diſs. 19. in Eur. n. 1. Diſs. 27. in Virg. n. 4.

Paridem urſa nutrijt, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Paridis citharam noluit videre Alexander, Diſs. 57. in Thucyd. n. 9. *Vide. Paris.*

Pariente monte Iuppiter timuit, hic verò murem peperit, proverbium eſt, Diſs. 11. in Anthol. n. 7. Diſs. 21. in Liv. n. 9.

Paries Staterij : eſt proverbium, quo admonemur, ne tacenda proloquamur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.

Pariete interiecto teſtibus audientibus Staterius loquutus eſt ea, propter quæ damnatus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.

Parietes primus Mamurra marmore operuit, Diſs. 2. in Liv. n. 22.

Parietes loco dimovit, & rurſus reſtituit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.

Parietes lateritij tutiores in terræmotibus, quam cæmentitij, aut lapide quadrato conſtructi, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.

Parietibus ſepta loca indignum viſum eſt Perſis, & Priſcis dicare Dijs, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Liv. n. 6. *Vide. Mænia. Muri.*

Parion vocaverunt locum, in quo Paris educatus fuit, quum antea Amandrum vocarent, Diſs. 59. in Anthol. n. 4.

Paris Helenam non rapuit, ſed iuſtis nuptijs eam ſibi copulavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 12. & ſeqq. Diſs. 14. in Liv. n. 2.

Paris hoſpitio exceptus a Menelao Helenam rapuit, Diſs. 15. in Eurip. n. 3.

Paris rapuerat ex Græciâ divitias, & hæc fuit cauſa belli Troiani, Diſs. 25. in Eurip. n. 9.

Paris an violarit, & Troiam adnexerit Helenam, Diſs. 16. in Eurip. n. 7. 8.

Paris univerſæ Aſiæ uſque ad Indos imperabat, Diſs. 26. in Eurip. n. 12.

Paris Achillem de nuptijs cum Polyxenâ actnrum in templo Apollinis Thymbræi interfecit, Diſs. 17. in Eurip. n. 2. Diſs. 23. in Eurip. n. 2.

Paris contendentibus Deabus de pulchritudine iudicavit Venerem pulchriorem, unde originem fabula babuerit, Diſs. 29. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 55. in Eurip. n. 2. Diſs. 27. in Virg. n. 5.

Paris compoſuit orationem, & hymnum in laudem Veneris, quem Ceſton appellavit, Diſs. 29. in Anthol. n. 4.

Paris Græcarum litterarum ſtudioſus fuit, Diſs. 19. in Anthol. n. 4.

Paris in inſulâ Helenâ Helenam primùm compreſſit, Diſs. 16. in Eurip. n. 9. Diſs. 34. in Virg. n. 3. fortiſſimus fuit, Diſs. 34. in Virg. num. 4.

Paris qua de cauſâ Alexander nuncupatus ſit, Diſs. 27. in Virg. n. 4.

Paris Troianos inſtigavit, ut interficerent legatos Græcorum, Diſs. 16. in Liv. n. 3. *Vide. Paride.*

Pariturae mulieres in inſulam Rheneam ex Delo tranſportabantur, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 39. in Thucyd. n. 2.

Parmam abieciſſe turpiſſimum eſt, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.

Parmenides tradidit ante Univerſum amorem, deinde terram eſſe procreatam, Diſs. 43. in Anthol. n. 5.

Parmenides Eleates exiſtimavit ignem, & terram eſſe principia rerum, Diſs. 71. in Anthol. n. 1.

Parmenides exiſtimavit ſingula hominum membra e terrâ procreata in corpus unum coaluiſſe, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.

Parmenides lunam Solis luce compleri dixit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.

Parmenionem ſuſtulit Alexander, Diſs. 32. in Virg. n. 1.

Parmenionem ſolum ducem habere ſe Philippus dicebat, Diſs. 4. in Cic. n. 3.

Parmenioni ſuadenti, ut expectaret, donec Perſæ e ripâ Granici amnis diſcederent, non obtemperavit Alexander, Diſs. 52. in Thucyd. n. 4.

Parmeniſcus, quum in antrum Trophonii deſcendiſſet, triſtitiâ affectus eſt, & quomodo ab eâ liberatus ſit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.

Parmeno poëta vocat Nilum Aegyptium Iovem, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.

Parnaſſo in monte an Deucalion, & Pyrrha genus humanum repararint, Diſs. 34. in Thucyd. n. 4.

Parnaſſum Ariſtoteles Paropamiſum montem appellat, ex eoque fluere Araxem falsò affirmat, Diſs. 3. in Thucyd. n. 4.

Parnaſſus dicatus erat Apollini, & Baccho, Diſs. 47. in Anthol. n. 6.

Parochus vocabatur affinis, qui cum ſponſo, & ſponsâ vehebatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.

Paropamiſum Montem Ariſtoteles Parnaſſum appellat, & ex eo fluere Araxem falſo affirmat, Diſs. 3. in Thucyd. n. 4.

Paropamiſum montem Macedones Caucaſum appellarunt, ut Alexander ad Caucaſum perveniſſe crederetur, Diſs. 70. in Cic. n. 1.

Parrhaſij pictura deluſus eſt Zeuxis, Diſs. 47. in Cic. n. 9.

Parrhaſius quomodo voluerit exprimere naturam Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. n. 1.

Parrhaſius in picturâ ſymmetriam invenit, Diſs. 51. in Cic. n. 2.

Parricidas Romani inſutos culeo cum ſimiâ, vipera, & Gallo Gallinaceo in Mare proijciebant, Diſs. 12. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 7. apud Athenienſes nulla pœna in eos conſtituta erat, Diſs. 84. in Cic. n. 7.

Parricidia præmijs afficiebat Sylla, Diſs. 5. in Liv. n. 3.

Parricidij reum quum defendit Roſcium Cicero, quot natus annos eſſet, Diſs. 2. in Cic. n. 8.

Par-

Parſimonia Veterum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1.
Parſimoniæ exemplum Tiberius fuerat, ſed ob fortunam in omne flagitium erupit, Diſs. 1. in Liv. n. 5.
Parſimoniam privatim adamabant Romani, Diſs. 2. in Liv. n. 3.
Partamides ſpoliatus fuit regno ab Amaſi, Diſs. 5. in Anthol. n. 9.
Partem divinæ providentiæ eſſe fortunam plerique philoſophi exiſtimarunt, Diſs. 80. in Anthol. n. 5.
Partem ſiderum eſſe animos Stoici dixerunt, Diſs. 9. in Eurip. num. 12. Diſs. 10. in Eurip. num. 2.
Partes, per quas homines initiabantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 12.
Partes Mundi erant Dij Gentium, Diſs. 35. in Virg. n. 2.
Partes Læva, & dextera quæ ab auguribus deſignatæ ſint; & quæ anticæ, & poſticæ, Diſs. 19. in Liv. n. 8. 11. 12. 13.
Partes Cinnæ ſequutus eſt Sertorius, Diſs. 1. in Cic. n. 8.
Partes tres philoſophiæ, Diſs. 45. in Cic. n. 5. *Vide. Parti.*
Parthenia vocata eſt Samus, Diſs. 13. in Virg. num. 3.
Parthenio promontorio Narthecuſa adhæſit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.
Parthenonem ædificavit Pericles, Diſs. 12. in Thucyd n. 4.
Parthi exprobrantes Craſſo avaritiam illi mortuo in os aurum liquefactum infundebant, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
Parthi quum obſcuriſſimi eſſent, mox ſeſe Romanis adæquarunt, Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Parthi ferè dominos Romanos faſſi ſunt, licet ſecundùm Romanos plurimũ poſſent, Diſs. 22. in Virg. n. 5.
Parthi Vononem Regno privarunt, quòd eductus Romæ faſtu non oteretur, Diſs. 20. in Liv. n. 4
Parthi profligati ſunt ab Antonino, Diſs. 21. in Liv. n. 12.
Parthi etiam timebant Tigranem, Diſs. 83. in Cic. n. 6.
Parthorum totum aurum concupivit Craſſus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Parthorum imperium evertiſſet Lucullus, niſi milites ejus eſſet contumaces, Diſs. 8. in Liv. n. 5.
Parthorum Reges filios obſides Romanis dabant, Diſs. 22. in Virg. n. 5.
Parti magnæ imperans, toti regioni imperare dicitur, Diſs. 17. in Virg. n. 4.
ex Partibus ſuis conſtat ſolus numerus ſex ex his, qui intra decem ſunt, Diſs. 31. in Liv. n. 16.
Partibus ſingulis corporis ſinguli medici apud Aegyptios medebantur, Diſs. 15. in Cic. num. 3.
Partibus quinque Oratoris officium conſtat, Diſs. 87. in Cic. n. 1. *Vide. Partes. Partium.*
Particula ſingulorum membrorum victimæ comburebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 13.
Partium damna in Univerſi ſalutem vertit Deus, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7 *Vide. Partes.*
a Partu Iovis Nymphæ luſtratâ Rheâ purgamenta in flumen Arcadiæ proiecerunt, quod ideo Lymax dicitur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 33.
Partui Olympiadis occupatam Dianam reſtinguere non potuiſſe incendium templi dixit Hegeſias, Diſs. 34. in Anthol. n. 1.
Partum quot menſes geſtent mulieres, Diſs. 30. in Liv. n. 1. 2.
Partum mulier geſſit menſes tredecim, Diſs. 30. in Liv. n. 2.
Paſiphaâ cum tauro concubuit, Diſs. 57. in Anthol. n. 1 Diſs. 37. in Cic. n. 7.
Paſſienus bis Conſul arborem adeo dilexit, ut oſcularetur, Diſs. 22. in Cic. n. 5.
Paſſuum ducenta millia excedere motum negat Seneca, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Paſſuum centumviginti quinque ſpatium eſt ſtadium, Diſs 6. in Anthol. n. 16.
Paſtor lanâ os canis abſterſit, qui concham comederat, hinc purpureus color repertus, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.
Paſtor obſervavit capras accedentes ad hiatum vocem diverſam emittere, quare & ipſe acceſſit, & vaticinabatur, & ſic inventum eſt oraculum Delphicum, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.
Paſtor nomine Titormus fortior Milone Crotonienſi, Diſs. 8. in Anthol n. 1.
Paſtorale Numen Pales diverſa eſt ab eâ; quæ miniſtra eſt Iovis, & inter Penates ab aliquibus recenſetur, Diſs. 16. in Virg. n. 5.
Paſtoralem caſam habitabat Romulus, Diſs. 23. in Liv. n. 9.
Paſtorem verborum Timon appellat Democritum, Diſs. 41. in Cic. n. 6.
Paſtores perâ utebantur, Diſs. 84. in Anthol. num. 14.
Paſtores in Idâ monte quotannis parentabant Anchiſæ, Diſs. 15. in Liv. n. 6.
Paſtores Homerus ſemper vocat Reges, Diſs. 25. in Anthol. n. 7.
Paſtores in Palilibus flammas tranſiliebant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 25. Diſs. 33. in Liv. n. 1. 3.
Paſtores inter an Romulus educatus ſit, Diſs. 36. in Cic. n. 12.
Patavium condidit Antenor, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6. Diſs. 15. in Liv. n. 3. unde ita appellatum, Diſs. 15. in Liv. n. 3.
Pater Marſyæ quis fuerit, Diſs. 61. in Anthol. n. 7.
Pater Dionyſium juniorem reprehendit, quod nullum ſibi amicum opibus pararit, Diſs. 79. in Anthol. n. 7. Diſs. 38. in Thucyd. n. 9.
Pater familias an ſibi eſſe vellet feminæ interrogabat Virum in matrimonio per coëmptionem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.
Pater Germanici Druſus, Diſs. 39. in Anthol. num. 2.
Pater Apollo vocatur a Virgilio 3. Aeneid. quia alludit ad Apollinem Genitorem, Diſs. 40. in Thucyd. n. 3.
Pater omnium Sol, Diſs. 30. in Liv. n. 59.
Pater Muſarum an fuerit Pierius, Cœlum, vel Iuppiter, Diſs. 19. in Virg. n. 4.

Pater ſi emancipatus fuiſſet, aut ſi divortium cum matre feciſſet, Veſtalis legi non poterat, aut ſi plures tribus liberis non haberet, invita Veſtalis legi non poterat, Diſs. 31. in Liv. num. 4.

Pater eius, quæ Veſtalis legebatur, opus erat, ut eſſet Salius, aut Quindecemvir, aut Septemvir Epulonum, aut Tibicen ſacrorum, Pontifexve, aut Flamen, aut Augur, Diſs. 31. in Liv. num. 4.

Pater apud Barbaros filio philoſophiam tradebat, & ille eandem Poſteris, Diſs. 15. in Cic. num. 2.

Pater hiſtoriæ an iure appelletur Herodotus; philoſophiæ Socrates; eloquentiæ Cicero, Diſs. 55. in Cic. n. 5. 6.

Pater Democriti Xerxem hoſpitio excepit, Diſs. 67. in Cic. n. 4.

Pater Nicandri Colophonij Xenophanes, vel Damnæus, Diſs. 75. in Cic. num. 1. *Vide. Patre. Patribus. Patris. Patrum.*

Patere Mundum ter in anno putabant, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Pateris excipiebatur ſanguis victimæ, Diſs. 45. in Virg. n. 5.

Paternis bonis privatus eſt pugil, eo quod deformatus a fratre non agnoſceretur, Diſs. 12. in Anthol. n. 4.

Paternus, ſeu patrius Iuppiter tres oculos habebat, qui ſignificabant tribus regnis imperare, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Patientis Socratis in ferendis iniurijs, & uxore, Diſs. 55. in Cic. n. 2.

Patina Aeſopi ſexcentis ſeſtertijs conſtitit, Diſs. 6. in Eurip. n. 59. Diſs. 3. in Liv. n. 10. Diſs. 23. in Cic. n. 5.

Patre ſe figulo natum ut recordaretur Agathocles, fictilibus utebatur, Diſs. 78. in Anthol n. 7.

Patre clariorem futurũ filium ex Thetide cecinit Prometheus; ideo Iuppiter abſtinuit Thetidis nuptijs, Diſs. 55. in Anthol. n. 6.

Patre fere ſemper filios eſſe minores prodidit Ariſtoteles, Diſs. 6. in Eurip. n. 10.

Patre Immortali, matre autem mortali quòd natus eſſet Hercules, nothus habebatur, Diſs. 58. in Cic. n. 6.

Patrem, & patris exercitum, quem ceciderant Athenienſes, ut ulciſceretur Xerxes, bellum intulit Græciæ, Diſs. 30. in Anthol. n. 2.

Patrem Thoantem Hypſipyle a cæde ſervavit, & ideo in exilium acta eſt, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.

Patrem, & duos fratres Olympionicas quòd haberet Pherenice, permiſſum eſt ei ludos ſpectare, Diſs. 6. in Anthol. n. 13.

Patrem Aprium interemptum ab Amaſi ut ulciſceretur Netitis, Cambyſem impulit ad bellũ & ſic Amaſis regno ſpoliatus eſt, Diſs. 55. in Anthol. n. 23. Diſs. 15. in Eurip. 5.

Patrem Inimicis captum Scipionis vice regebat Cornelius; ideo appellatus eſt Scipio, Diſs. 36. in Anthol. n. 2.

Patrem Pallantem ſibi vim inferentem interfecit Minerva, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.

Patrem Deorum quare Homerus appellet Oceanum, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.

Patrem, matremque oſtendere qui non poterat, in Olympicis decertare non poterat, Diſs. 15. in Thucyd. n. 12.

Patrem ſuſtulit Aeneas Græcis permittentibus quod Troiani unam rem tollerent, Diſs. 25. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Liv. n. 3.

Patrem Aeſculapij quare Apollinem dixerint, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.

Patrem interfectum inter Deos relatum affirmavit Piſiſtrati Orchomenij filius, ut populi ſeditionem comprimeret, Diſs. 9. in Liv. n. 10.

Patrem capitis arceſſit Eutyphron apud Platonem, & iuſtum putat exemplo Iovis, qui Saturnum in vincula coniecit, Diſs. 32. in Liv. num. 3.

Patrem Philini remunerata eſt Panthera, cuius catulos e foveâ extraxerat, Diſs. 39. in Cic. num. 6.

Patres quàm ſolliciti ſint de filijs, Diſs. 15 in Anthol. n. 14. 15.

Patres Albani quare dicantur a Virgilio, Diſs. 16. in Liv. n. 6. Diſs. 17. in Virg. n. 5.

Patri ſimiles filij cenſentur, Diſs. 21. in Virg. n. 19. *Vide. Pater. Patribus. Patris. Patrum.*

Patria Steſichori Himera, Diſs. 55. in Thuc. n. 3.

Patria Nicandri, & Homeri, Diſs. 75. in Cic. n. 1.

Patria Bacchi quæ fuerit, Diſs. 46. in Anthol. num 1.

Patriâ nihil incendius, Diſs. 23. in Virg. n. 2.

Patriâ poteſtate exibat Virgo ſimul, ac Veſtalis capta erat, Diſs. 31. in Liv. n. 11.

Patria Arati, & Divi Pauli eadem, Diſs. 72. in Cic. n. 5.

Patriæ proditores non omnino ſepulturâ prohibebantur ab Athenienſibus, Diſs. 12. in Anthol. n. 6.

Patriæ ne damno, ſed ſuo penſaretur nimia ſua felicitas, precatus eſt Paulus Æmylius, Diſs. 18. in Eurip n. 5.

Patriæ ut conſuleret Brutus filium interfecit, Diſs. 51. in Anthol. n. 2.

Patriæ libertatem reſtituit Solon, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.

Patriæ obliviſcebantur comedentes loton, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.

Patriæ legibus ne videretur non obtemperare, mori maluit Socrates, Diſs. 79. in Anth. n. 4. Diſs. 9. in Eurip. n. 4. Diſs. 20. in Eurip. n. 20. Diſs. 54. in Cic. n. 8.

Patriæ victorum in ſacris certaminibus, non ipſi victores coronabantur, Diſs. 6. in Anthol. n. 15.

Patriæ ſervitutem molientem Pauſaniam mater fame necavit, Diſs. 52. in Anthol. n. 2.

Patriæ proditorem Themiſtoclem dixerunt malevoli, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.

Patriæ reſtituerunt Athenienſes Herculis filios, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.

Patriæ bellum intulerunt Themiſtocles, Alcibiades, Coriolanus, non tamen proditores fuerunt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.

Patriæ ad ferendam opem Ephori Ageſilaum revocarunt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 3.

Patriæ causâ ſubire pericula reformidant homines

nes terrore Inferorum, Diſs. 7. in Eurip n. 1.
Patriæ cauſâ Decij, Curtius, & Scævola ſeſe devoverunt, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Patriæ primus bellum intulit Cinna, Diſs. 12. in Liv. n. 7.
Patriæ conditor appellatus eſt Camillus, dum triumpharet, Diſs. 29. in Liv. n. 1. Diſs. 15. in Cic. n. 7.
Patriæ quæ celebres poëtas, & philoſophus produxerunt præter morem, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Patriæ qui nocuerunt, oratoris perfecti munus exequenti non ſunt, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Patriæ parentes Romulus, Camillus, & Cicero appellati ſunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs. 15. in Cic. n. 7. Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Patriæ amore adductus Socrates ab Archelao, & Scopâ, & Eurylocho acceerſitus, récuſavit, Diſs. 54. in Cic. n. 8.
Patriæ arcana ne prodere cogeretur Hyperides, linguam deglutivit, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Patriæ cauſâ mori optandum eſt, Diſs. 82. in Cic. n. 5.
Patriam non deſerunt Seres, nec Hyperborei, & ſolus Abaris reliquit illam, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.
Patriam repetentibus hieronici Græci muros urbis deijciebant, Diſs. 2. in Anthol. n. 11.
Patriam ſubacturum promiſerat Themiſtocles Regi Perſarum, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3. Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Patriam triumphantium more ingrediebantur victores in ſacris certaminibus, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3.
Patriam captam non ſenſit Archimedes formis deſcribendis intentus, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. Diſs. 91. in Cic. n. 1.
Patriam relinquere noluerunt Bœoti, & ideo menestæ, poſtea peneſtæ appellati ſunt, & eis tanquam ſervis Theſſali utebantur, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.
Patriam ſuam eſſe nemo voluiſſet Athenas, licet multi ad illas animi cauſâ confluerent; ideo ſcotto nobili ab Iſocrate comparabatur, Diſs. 27. in Thucyd. n. 5.
Patriam facile relinquebant Ligures, Diſs. 36. in Thucyd. n. 1.
Patriam Olynthum prodidit Laſthenes, Diſs. 51. in Thucyd. n 6.
Patriam prodidit Filia Regis Æthiopum Moſis amore capta, Diſs. 51. in Thucyd n. 6.
Patriam ut libera, et a Tyrannide, Timoleon non pepercit fratri, Diſs. 10. in Eurip. n. 21.
Patriam ſine mercede remiſit Latinos Hannibal; Romanos autem iniurioſè tractavit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.
Patriam an prodiderit Aeneas, Diſs. 16. in Eurip. n. 11. Diſs. 14. in Liv. n. 4. Diſs. 5. in Virg. n. 5. Diſs. 6. in Virg. n. 1. 3. 6. & ſeqq. Diſs. 7. in Virg. n. 1.
Patriam caſtigare non oportere putavit Plato, quamvis id fieret morum corrigendorum cauſâ, Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Patribus filij pauci meliores ſunt, plures ſunt deteriores, Diſs. 67. in Cic. n. 1 *Vide. Pater. Patre. Patris. Patrum.*
Patrij appellantur Penates, Diſs. 16. in Virg. num. 4. 5.
Patrimæ, & matrimæ Veſtales capi debebant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Patrimi, matrimique pueri, hoc eſt, quorum pater, & mater adhuc viverent, facem novæ nuptæ præferebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6.
Patris Patriæ cognomen quibus inditum ſit, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs. 15. in Cic. n. 7. Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Patris e capite nata eſt Minerva; Bacchus verò e ſemore, Diſs. 44. in Anthol n. 2.
Patris nomen convenit Regi, Diſs. 68. in Anthol. n. 4.
Patris ulciſcendi cauſâ quia matrem interfecerat Oreſtes, abſolutus eſt, & expiatus eſt a Trœzenijs, Diſs. 12. Eurip. n. 5. Diſs. 53. in Thucyd n. 24.
Patris ad monumentum confugienti famulo pepercit quidam, qui non pepercerat ad aram confugienti, & viſus eſt hominem Deo præpoſuiſſe iuxta oraculum, Diſs. 13. in Anth. n. 4.
Patris, & Patrui in honorē Scipione ludos exhibente Reges decertarunt, Diſs. 4. in Anth. n. 1.
Patris Servij Regis filia necem machinata eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 10.
Patris Cæſaris in delubro dicata eſt Venus Apellis, Diſs. 19. in Anthol. n. 1.
Patris ex hereditate centum talenta obuenerant Democrito, quæ in peregrinationes inſumpſit, Diſs. 43. in Cic. n. 5. *Vide. Pater. Patre. Patribus. Patrum.*
Patris ab accuſatione deſtitit Euthyphron commotus diſputatione Socratis, Diſ. 56. in Cic. n. 7.
Patris immolabantur apud Dianæ, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Patrobius Neronis libertus pulvere Nili utebatur Diſs. 16. in Thucyd. n. 5.
Patrocli in funere Achilles comam, quam Sperchio voverat, totondit, Diſs. 27. in Anthol. n. 6. Diſs. 42. in Anthol. n. 12.
Patrocoli ſepulcrum coronavit, Hephæſtion, Diſs. 32. in Anthol. n. 6.
Patroclo Hephæſtionem comparabat Alexander, Diſs. 12. in Eurip n. 13.
Patroclo Achilles duodecim iuvenes mactavit, Diſs. 17. in Eurip n. 6.
Patroclum miniſtrantem hoſpitibus in convivio facit Homerus, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n 1.
Patroclus defunctus ab Achille combuſtus fuit, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Patroni aliquorum populorum qui Genij fuerint, Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Patroni erant provinciarum, qui eas devicerant, Diſs. 16. in Liv. 6.
Patronum rei in Areopago adhibere vetabantur, Diſs. 79. in Cic. n. 6. Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Patrui in honorem ludos exhibente Scipione Reges decertarunt, Diſs 4. in Anthol. n. 1.
Patrum loco coloniæ populos, a quibus deductæ fuerant venerabantur, Diſs. 16. in Liv. n. 6. Diſs. 17. in Virg. n. 5. Diſs. 20. in Virg n. 4. Diſs. 21. in Virg. n. 4. *Vide. Pater. Patre. Patribus. Patris.*

Patrum memoriam quod excedit, Cornelius Fronto antiquum exiſtimat, Diſs. 20. in Virg. n. 3. *Vide. Filia. Parens.*

Paruleius quare Ianus appellaretur, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Paucitas oratorum provenit ab artis difficultate, Diſs. 4. in Cic. n. 2. Diſs. 5. in Cic. n. 7.

Pauperum culpâ offenſi Athenienſes Mitylenæos omnes interficere cogitarunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.

Pavimenti teſſellas à ſe invicem ſeparari terræmotu tradunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.

Pavimento erupit fons ſanguine infectus ob violatam aram Iunonis, Diſs. 23. in Anthol. n. 3. Diſs. 25. in Thucyd. n. 11.

Pavimento litteras omnes Iamblichus deſcribens quomodo per gallinam, & grana tritici futurum Imperatorem ſcire tentaverit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.

Pauli Aemylij præda, quæ in triumpho ducta eſt, ter millies ſeſtertiûm æſtimata eſt, Diſs. 36. in Liv. n. 2.

Paulo Aemylio conceſſum eſt, ut ludos in veſte triumphali ſpectaret, Diſs. 29. in Liv. n. 51.

Paulum ebrium admotorum obſcenis imaginem Tiberij ſervus detracto e digito anulo ſervavit, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 35. in Thucyd. n. 13.

Paulus Aemylius precatus eſt, ut, ſi qui Deorum ſua felicitas nimia videretur, is ipſum defungi ſuâ potiùs, quam Reip. clade pateretur, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.

Paulus Aemylius Perſen ad templum confugientem non violavit, Diſs. 23. in Anthol. n. 3.

Paulus Aemylius metu ſimulato Ligures adduxit, ut Romana caſtra invaderent, & deinde oppreſſit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13.

Paulus Aemylius prudentiſſimus cum Varrone temerario Conſul creatus eſt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.

Paulus Auguſto inſidiatus eſt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Paulus Paſſienus bis Conſul arborem oſculabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 5.

Paulus Apoſtolus *Vide. Divus Paulus.*

Pavonibus vehebatur Juno, Diſs. 26. in Virg. num. 6.

Pavori templa conſecravit Tullus Hoſtilius, Diſs. 18. in Thuc. n. 9. Diſs. 18. in Eurip. n. 4.

Pauperes Socrates exiſtimabat divites, quòd onera multa ſubire cogerentur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8.

Pauperes ſunt qui multis indigent, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.

Pauperes dare ditioribus iniquum eſſe dicit ſervus apud Terentium, Diſs. 42. in Thuc. n. 15.

Pauperes mortem non exhorreſcunt, Diſs. 82. in Anthol. n. 1.

Paupertas ſumma Plauti, & Terentij, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.

Paupertas Mummij, qui dotem filiæ non reliquit, Diſs. 2. in Liv. n. 4.

Paupertas ferax virorum, Diſs. 11. in Eurip. n. 10.

Paupertatem ægrè ferre dixit Aeſchines, quòd Socrati nihil donare poſſet, Diſs. 32. in Thucyd. n. 4.

Paupertatem probro eſſe non ducebant Athenienſes, Diſs. 65. in Cic. n. 1.

Paupertatem amabant Lacedæmonij, opes verò Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2.

Pauſanemas vocatus eſt Empedocles, quòd ventum peſtilentem ceſſare fecit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.

Pauſaniæ Macedoni librum de anatome dedicavit Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 3.

Pauſaniam ſervitutem Patriæ molientem mater fame necavit in templo Minervæ; ideo Sparta concidit, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.

Pauſaniam Thraces in regnum reducebant initio regni Philippi, Diſs. 44. in Thucyd. n. 6.

Pauſanias ſomnio deterritus eſt, quominus perſcriberet, quæ in templo Cereris Eleuſiniæ eſſent, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.

Pauſanias quum Byzantium veniſſet, loci delicijs corruptus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.

Pauſanias tyranni dis reus eſt abſolutus ab Ephoris pecuniâ corruptis, & damnatus privatorum criminum, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1. quomodo poſtea detectus eſt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5. Diſs 13. in Thucyd. n. 2.

Pauſanias continens fuerat, Diſs. 13. in Thucyd. n. 6.

Pauſanias quum condemnatus eſſet, meminit Simonidis, qui ei præceperat meminiſſe eſſe hominem, Diſs 14. in Thucyd. n. 1.

Pauſanias corruptus a proſperâ fortunâ, Diſs. 78. in Anthol. n. 4. Diſs. 1. in Liv. n. 4.

Pauſanias Byzantinus occiſæ puellæ animam incantamentis evocavit, Diſs. 19. in Eurip. n. 13.

Pauſanias faſtu animos ſuorum populerium irritavit, Diſs. 21. in Liv. n. 8.

Pauſias pictor cum Glycerâ certabat pingendo ſuperare varietatem florum, quos illa nectebat, Diſs. 35. in Anthol. n. 2.

Pax univerſo Orbi contigit Auguſto imperante, Diſs. 24. in Anthol. n. 4.

Pax præferenda eſt bello, Diſs. 30. in Liv. num. 54

Pax nomine togæ ſignificatur, Diſs. 3. in Liv. n. 7. *Vide. Pace. Pacis.*

Peccant homines multa obtentu religionis, Diſs. 34. in Cic. n. 2.

Peccantes pueros Lacedæmonios quivis plectere poterat, Diſs. 50. in Anthol. n. 5. Diſs. 54. in Anthol. n. 6.

Peccata quomodo puniantur apud Inferos, & expientur, Diſs. 9. in Eurip. n. 2. Diſs. 10. in Eurip. n. 8.

Peccatum, quod magnâ vi impellente patratum eſt, excuſatur, Diſs. 8. in Virg. n. 1. 8. *Vide. Crimina. Delicta.*

Pecorum, & frugum copiâ Veteres divitias metiebantur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.

Pecorum paucorum mulctâ puniebatur apud Scythas, qui uxori Regis focum feciſſet, Diſs. 30. in Cic. n. 5.

Pectis muſicum organum idem, ac Magadis, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11. quo utebantur Siculi ad prælium accendendum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Pectori alius medicus, alius alij parti medebatur apud Aegyptios, Diſs. 15. in Cic. n. 3.
Pectoris tegmen an eſſet Aegis, Diſ. 40. in Virg. n. 7.
Pectus tangebant ſupplices, Diſs. 26. in Thucyd. num. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 6.
Pectus puellæ ut perflet, ventum ſe fieri optat poëta, Diſs. 40. in Anthol. n. 5.
Pectus hominum feneſtratum eſſe voluiſſet Euripides, & Socrates, ut mali dignoſcerentur, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.
Pectus Pallantis habebat vulnus quatuor pedum, Diſs. 6. in Eurip. n. 12.
Pectus Phrynea nudavit Hyperides, quum eam defenderet, ut Iudices moveret, Diſs. 26. in Eurip. n. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Pectus feriens fulmen maxime mortiferum eſt, Diſs. 40. in Virg. n. 8.
Pecuniâ primi Lacedæmonij hoſtes corruperunt, Diſs. 49. in Anth. n. 9. Diſs. 16. in Thuc. n. 7.
Pecuniâ corrupti iudices abſoluerunt Pauſaniam affectatæ tyrannidis reum, Diſs. 13. in Thucyd. num. 1.
Pecunia, qua Babylonij, & Aſſyrij puellas formoſas emebant, dabatur pro dote deformibus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.
Pecunia ſibi opus eſſe Cyrus ſcripſit amicis, ut theſauros oſtenderet Crœſo, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.
Pecunia, quam Alexander habebat, quum traiecit Helleſpontum, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.
Pecunia, quæ ſupererat ex reditibus populo Athenienſi viritim diſtribuebatur, ſed ut eâ ad parandā claſſem uteretur, populum perſuaſit Themiſtocles, Diſs. 47. in Thucyd. n. 4.
Pecunia Darij Regis, & aliorum Regum in exercitu quot mulis, & Camelis portaretur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Pecunia publica erat in poteſtate Senatus, Diſs. 10. in Liv. n. 6.
Pecunia, quæ erogata fuit in ludis Romanis, quum primùm editi ſunt, Diſs 18. in Cic. n. 6.
Pecunia mulctabantur iudices, qui dona accepiſſent apud Athenienſes, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Pecunia corrupti iudices apud Romanos capite puniebantur, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Pecunia corruptus eſt Aeſchines a Philippo, & Demoſthenes a Perſarum Rege, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Pecunia, quam uterque litigantium ad pontem deponebat, Sacramentum dicebatur, Diſs. 40. in Cic. n. 7. 8.
Pecuniâ incorruptus fuit Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 5.
Pecuniâ qui populi ſuffragia emiſſent, ambitus lege tenebantur, Diſs. 88. in Cic. n. 7.
Pecuniâ Romanos duces corrupit Iugurtha, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.
Pecunia pacem a quibuſdam populis redemit Hadrianus, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Pecuniæ inopia tempore Periclis, Diſs. 2. in Thucyd. n. 6.
Pecuniæ inopia apud Antiquos, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Pecuniæ quantitas, quam Ageſilaus ex bello in Aſiâ coëgit, & Delphos miſit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 3.
Pecuniæ ſunt belli nervi, Diſs. 41. in Virg. n. 7.
Pecuniæ ſumma, quam impendit Auguſtus ornando gemmis cellam Iovis Capitolini, Diſs. 2. in Liv. n. 7.
Pecuniæ ſumma, quam Romani quotannis ex Aegypto capiebant, Diſs. 9. in Liv. n. 17.
Pecuniæ ſumma, quæ recondebatur ſupra caput Regis Perſarum, & ſub pedibus, Diſs. 24. in Liv. n. 4.
Pecuniæ quantitas, quam Lucullus duxit in triumpho, Diſs. 26. in Liv. n. 3.
Pecuniæ ſumma, quam Cæſar militibus, & populo in triumpho largitus eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 9. 10.
Pecuniæ ingentem vim Perſarū Rex Demoſtheni miſit, ut Philippum in Europâ detineret, Diſs. 11. in Cic. n. 3.
Pecuniam quotannis pendendam Græcis Athenienſes imperarunt, & in Delo depoſuerunt; deinde verò Athenas tranſtulerunt, & eâ uſi ſunt ad bellum Peloponeſiacum, Diſs. 77. in Anthol. n. 8.
Pecuniam in Græcia primi Aeginetæ oſtenderunt, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Pecuniam publicam impendere poterant Conſules in bello, Diſs. 10. in Liv. n. 5.
Pecuniam tantam debere ſe iocatur Cicero, ut ipſe coniurationis accuſator acerrimus coniurare cupiat, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Pecuniam a Perſis accepiſſe Hyperides dicitur ab Harpalo Demoſthenes, Diſs. 76. in Cic. num. 5. 6.
Pecuniam Ephoris mittebat Pericles, & Delphis Athenas convexit, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.
Pecuniam ne ſinu occultare poſſent Candidati, ſine tunicâ ambiebant, Diſs. 89. in Cic. n. 2.
Pecuniarum ſummæ, quam profuderunt Caligula, & Vitellius, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Pecuniarum ſumma, quam ad conſtituendam Remp. deſiderabat Veſpaſianus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Pecunias multas latere in ſepulcro Semiramidis Darius putans deluſus eſt, Diſs. 32. in Anthol. n. 12.
Pecunias quas populo viritim diviſit Cæſar, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.
Pecunias non appetiviſſe Spartanos probatur contra Ariſtotelem, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Pedaſium Promontorium Cypri, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.
Pedaſus una ex ſeptem urbibus, quas Cyrus Pytharcho Cizyceno donavit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Pede leonis quum ſpinam Androdus extraxiſſet, ab eo ſervatus eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 6.
in Pede habens ſponſa unum ex tribus aſſibus, illum in foco Larium ponebat, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.
Pedes, & manus effingere ſtatuis primi ſculptores neſciebant, & primus Dædalus effinxit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7. Diſs. 23. in Eurip. n. 1. Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Pedes trecentos longa erat Thalamegus, quam ædificavit Ptolemæus Philopator, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.

Pe-

Pedes plumbo firmabat Philetas, ne ventis raperetur, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.

Pedes ſexaginta diſtare ab ædificijs ſepulcra lege duodecim tabularum cautum erat, Diſs. 24. in Thucyd. n. 4.

Pedes ſeptuaginta ne excederent ædificia privata, Auguſtus ſancivit, ſexaginta Traianus, Diſs. 17. in Virg. n. 7.

Pedes tres latus erat, longus quatuor alueus luſorius, quem tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.

Pedes Simulacri Saturni ſoluebātur ſaturnalibus, Diſs. 30 in Liv. n. 51.

Pedes nudos convenire viris putat Clemens Alexandrinus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Pedes Romulus, an in curru triumphum egerit, Diſs. 24. in Liv. n. 9. Diſs. 28. in Liv. n. 2.

Pedes inceſſit Alexander Severus triumphans, licet currus quatuor elephantis traheretur, Diſs. 28. in Liv. n. 3 *Vide. Pedibus.*

Pedeſtris triumphus a Græcis appellatur ovatio, Diſs. 24. in Liv. n. 11.

Pedibus poſterioribus detinebat duos Tauros Titormus paſtor, Diſs. 8. in Anthol. n. 1.

Pedibus perforatis ſuſpenſus eſt, & a pedum tumore appellatus eſt Oedipus, Diſs. 12. in Virg. n. 1.

Pedibus maria peragravit Xerxes, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Anthol. n. 2.

Pedibus, & manibus carentes Mercurij ſtatuæ Hermæ dicebantur, Diſs. 32. in Anthol. n. 10. & quadratæ dicebantur, Diſs. 46. in Thucyd. num. 6. & ſeqq.

Pedibus nudis pueros incedere inſtituit Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 6.

Pedibus adſtabant ſervi, qui *ad pedes*, vel *circum pedes* appellabantur, Diſs. 21. in Thucyd. num. 13.

Pedibus viam ſpectantibus cadavera ante oſtium proponebantur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 6.

Pedibus exiguis magnos calceos conficiens ſutor improbatur, & orator, qui parvis rebus magnam accommodet orationem, Diſs. 2. in Virg. n. 1.

Pedibus domum mariti petens ſponſa *Χαμάιπους* appellabatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.

Pedibus Auguſti decidens tunica lati clavi imperium portendit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.

Pedibus utriſque cothurnus quod accōmodetur, Theramenem invidi cothurnum appellabant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.

Pedibus Regis Perſarum ſubijciebantur tria millia talentorum, & ſcabellum vocabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 4.

Pedibus alius medicus, alius alij parti medebatur apud Aegyptios, Diſs. 15. in Cic. n. 3. *Vide. Pede. Pedis. Pedum. Pes.*

Pedibus nudis plerumque incedebat Socrates; ideo duriſſimis pedibus appellatur apud Ciceronem, Diſs. 24. in Cic. n. 2.

Pedibus nudis nivem, & arenam ferventem calcabat Diogenes, Diſs. 24. in Cic. n. 3.

Pedibus aptos calceos non apparere, ubi premerent, dixit Livius Druſus, & ſic uxorem, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.

Pedibus imagines laſcivarum voluptatum ex auro geſtabant feminæ, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Pediculari morbo abſumptus eſt Sylla, quòd Ariſtionem abſtractum templo Minervæ occiderat, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 18. in Eurip. n. 13. Diſs. 22. in Eurip. n. 10.

Pedis planta nomen dedit Tarſo urbi, Diſs. 10. in Anthol. n. 3. *Vide. Pede. Pedibus. Pedum. Pes.*

Pedites Reges quatuor Tigranem equitantem ſequebantur, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Pedites quinquies mille continebat Legio, aut ſexies mille, Diſs. 14. in Eurip. n. 7.

Pedites quot Romæ cenſerentur initio, quot antequā Romulus decederet, Diſs. 13. in Liv. n. 8.

Pedo Albinovanus explicatur, Diſs. 76. in Anthol. n. 17.

Pedum dolore correptus Perſeus urbem Tarſon conſtituit admonitus oraculo, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.

Pedum velocitate commendantur Achilles, & Alexander Magnus, & Papirius Curſor, & alij, Diſs. 2. in Anthol. n. 10. Diſs. 37. in Cic. n. 12.

Pedum celeritate præſtavit, & ideo ab aſtronomis currenti ſimilis fingitur Perſeus, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.

Pedum centum viginti trium erat altitudo columnæ Traiani, Diſs. 29. in Cic. n. 4.

Pedum offenſiones pertimeſcebant Veteres, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.

Pedum quatuor vulnus erat in pectore Pallantis, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.

Pedum duodequadragenum columnis e marmore Lucullen fultum erat atrium Scauri, Diſs. 2. in Liv. n. 12.

Pedum centūvigintiquinque erat altitudo Obeliſci maioris in Circo collocati, Diſs. 20. in Cic. n. 9.

Pedum veſtigia Ladas currens arenæ non imprimebat, Diſs. 37. in Cic. num. 1. *Vide. Pede. Pes.*

Pegaſus non eſt Equus poëtarum, ſed vinum iuxta quendam poëtam, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.

Pegaſus natus ex cruore Meduſæ, & domitus a Perſeo, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.

Pegmata ingentia quibuſdam machinis occultis emittebantur in ludis Romanis, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.

Pelagontis filiā raptā exortum eſt bellum Criſacum inter Phoceuſes, & Cyrrhæos, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.

Pelaſgi appellantur a Sophocle Tyrrheni, quia Pelaſgi Etruriam occuparunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 7.

Pelaſgi, qui quantum Terrarum Cayco, & Mycale continetur, habuerunt, ſuppetias Troianis tulerunt, Diſs. 12. in Eurip. n. 11.

Pelaſgi in Oſtio Padi Spinam urbem condiderunt, Diſs 5. in Virg. n. 2.

Pelaſgi, Arcades, & alij Græci fuerunt primi coloni Romæ, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Pelaſgis captus Aſcanius urbem in pretium ſui dedit, quæ ideo Antandrus dicta eſt, Diſs. 15. in Liv. n. 4.

Pelaſgos Romam condidiſſe aliqui tradunt, Diſs. 13. in Liv. n. 3.

Pe-

Pelei ſilius clarior patre, quod prædixit Prometheus, Diſs. 15. in Anthol n. 6.
Pelei, & Thetidis in nuptijs lis de pulchritudine orta eſt inter Deas, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.
Pelei, & Thetidis nuptijs diſcordis non invitata pomum aureum proiecit, Diſs. 17 in Virg. n. 5.
Peleus Phocum interfecit, ideo a patre in exilium eiectus eſt, quum Phthiam perveniſſet, ab Eurytrone expiatus eſt, & tertiâ regni parte, & filiæ nuptijs honoratus eſt, demum aberrans ab apro Calidonio Eurytionem interfecit, & ab Acaſto luſtratus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Peliades, & Peliæ etiam appellantur Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 7.
Peliam nutrijt equa, Diſs. 18. in Liv. n. 4.
Pelle Pantheræ appoſitâ domum Antenoris diripi vetuit Agamemnon, Diſs. 16. in Liv. n. 2.
Pellē Pantheræ quod habeat, & Camelo ſit ſimilis, Camelopardalis vocatur, Diſs. 26. in Anth. n. 5.
Pellem cum vellere quare ſubſternerent novis nuptis, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.
Pelles ante pulvinorum uſum ſubſternebant Veteres, Diſs. 24. in Cic. n. 8.
Pelliculis hædinis quum lectos ſtraviſſet Tubero, a Prætura repulſus eſt, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.
Pellis Bacchantium maculoſa ſignificat Cœlum ſtellis diſtinctum, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
Pelopidas milites conſcribere ſuperſedit defectu Solis deterritus, Diſs. 10. in Thucyd. n. 5.
Pelopis ex oſſibus Palladium factum eſſe quidam tradiderunt, Diſs. 16. in Virg. n. 2.
Pelopis in honorem Hercules Olympia inſtituit, Diſs. 2. in Anthol. n. 5. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Anthol. n. 2.
Peloponeſi diviſio in tres partes, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.
Peloponeſi multa nomina, longitudo, & latitudo, Diſs. 68. in Anthol. n. 2. Diſs. 7. in Thuc. n. 3.
Peloponeſiaci belli cauſæ, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſs. 7. in Thucyd. num. 9. Diſs. 12. in Thucyd. n. 2. 7. 8. Diſs. 55. in Eurip. n. 5.
Peloponeſiaci belli initio Thucydides quadraginta natus erat annos, Diſs. 11. in Thucyd. n. 1.
Peloponeſiacum bellum priùs appellatum eſt Archidamium, Diſs. 7. in Thucyd. n. 1.
Peloponieſiacum bellum attrivit opes Græcorũ, Diſs. 9. in Cic n. 3.
Peloponeſiacum bellum Troiano anteponit Thucydides, Diſs. 12. in Eurip. n. 14.
Peloponeſiacum bellum quando inceperit, Diſs. 11. in Thucyd. num. 1. Diſs. 36. in Thucyd, num. 10. Diſs. 9. in Cic. n. 3.
Peloponieſiacum bellum Niciæ virtute ſedatum rurſus excitavit Alcibiades, Diſs. 36. in Cic. n. 5. *Vide. Bellum Peloponeſiacum.*
Peloponeſo profectus Archagathus fuit primus Medicus Romanorum, Diſs. 81. in Cic. n. 6.
in Peloponeſo reperta eſt Tragœdia, Diſs 6. in Eurip. n. 3.
Peloponeſum ferè totam contra Lacedæmonios concitavit Alcibiades, Diſs. 36. in Cic. n. 5.
Peloponeſus folio Platani ſimilis, Diſs. 7. in Thucyd. n. 3.
Pelops Hyppodamiæ nuptias, & Regnum obtinuit non equis Neptuni, ſe divitijs, Diſs. 7. in Thucyd n. 4. 7.
Pelops ex Aſiâ profectus Peloponeſi regnum occupavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 55.
Pelops colebatur tanquam Deus ab Eleis quum etiam Hercules ipſi ſacrificaſſet, Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Pelorides conchæ optimæ, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Pelorus Promontorium Siciliæ ſpectas Italiam, Diſs. 35. in Thucyd. n. 4.
Pelorus unde ita appellatus, Diſs. 55. in Thuc. n. 5.
Peltam invenerunt Illyrij, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4.
Penariam Cellam Cato Siciliam appellabat, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Penas antequam literâ *P* reperta eſſet *Denas* dicebatur, Diſs. 15. in Virg. n. 4.
Penates ſedentes haſtas tenebant, Diſs. 55. in Virg. n. 4.
Penates quomodo in diverſa loca tranſlati fuerint, Diſs. 15. in Virg. n. 5. 6.
Penates qui eſſent, Diſs. 16. in Virg. n. 3. & ſeqq.
Penates ſuſtulit Aeneas, quũ Græci permiſiſſent, ut quiſque rem, quam vellet, auferret, Diſs. 14. in Liv. n. 3.
Penates appellantur Magni, Boni, Potentes, Patrij, Diſs. 56. in Virg n 4. 5 Diſs. 18. in Cic. n. 6.
Penatibus conſecrati erant ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 6.
Penelope adultera fuit, Diſs. 6. in Virg. n. 5.
Peneſtæ quare appellati ſint Bœoti, Diſs. 20. in Thucyd n. 1.
Penetrales Dij ſunt Penates, Diſs. 16 in Virg. n. 6.
Peninſula, quæ nunc Oriens nuncupatur, tria millia urbium olim complectebatur, Diſs. 9. in Liv. n. 17.
Peninſula Thraciæ Pallene; in qua templum Veneri ædificavit Aeneas, Diſs. 15. in Liv. n. 7.
Penis ex ficulneo folio præferebatur in pompâ Oſiridis, quia fecunditatis auctor habebatur, 48. in Anthol. n. 7.
Penis intelligenda eſt vox *Pes* oraculi, Diſs. 52. in Anthol n. 6.
Pennas madefactas pulvere aſpergunt hirundines, ut nidos linant, Diſs. 38. in Cic. n. 8.
Penſile theatrum Curionis; in quo populus Romanus ſpectabat, duobus cardinibus vertebatur, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Penſiles ſcenas excogitavit Theſpis, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.
Pentacoſiomedimni quare appellarentur ditiſſimi Athenienſium, Diſs. 47 in Thucyd. n. 1. 2.
Pentacoſiomedimni reſpondebant ſenatoribus Romanis, Diſs. 47. in Thucyd. n. 5.
Pentapolin, & Ozolin condiderunt Locri comites Aiacis Oilei, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Penthathli in quinque certaminum generibus ſe exercebant, Diſs. 6. in Anthol. n. 16. Diſs. 28. in Cic n. 5.
Pentathlis tibiâ accinebatur, Diſs. 60. in Anthol. n. 11 Diſs. 57 in Thucyd. n. 6.
Pentathlo comparatur Hyperides, quòd omnium oratorum virtutes cõtineat, Diſs. 75. in Cic. n. 7.
Pentathlum in philoſophiâ eſſe Democritum volue-

luerunt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 2. Diſs. 43. in Cic. n. 5.
Pentheum domuit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. num. 4.
Penu dicti ſunt Penates, Diſs. 16. in Virg. n. 5.
Penuria auri, argentique tempore Periclis, Diſs. 2. in Thucyd. n. 6.
Peparethius Hiſtoricus, Diſs. 13. in Liv. n. 6.
Peparethus inſula elationem maris paſſa eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 1.
Peplo puniceo cur induerentur ſacerdotes Bacchi, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
Peplum quid eſſet, Diſs. 25. in Eurip. n. 5.
Peplum inſcripſit Ariſtoteles ſuum libellum, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.
Peplum mirabili artificio pictum, Diſs. 25. in Eurip. n. 6. & ſeqq. n. 19.
Peplum dubitatur an ſit Brontini, Diſs. 25. in Eurip. n. 8. Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Pera unde dicta ſit, Diſs. 84. in Anthol. n. 14.
Pera menſuræ genus, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Percopeo, & Palæſcepſin urbes Themiſtocli Artaxerxes donavit ad veſtes, & ſtragula comparanda, Diſs 32. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17.
Perdicca multis annis poſt Romolum regnavit, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Perdicca Macedonum Rex quantum ſuſpiceret Hippocratem, Diſs. 10. in Liv. n. 1.
Perdices docent pullos ſuos glebâ ſe occultare, & aucupes fallunt, Diſs. 38. in Cic. n. 6.
Perdix apud Aegyptios ſignificat contumeliam, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Perdix in Attica non tranſvolat Bœotiæ fines, Diſs. 26. in Anthol. n. 4.
Peregrina veſtis maximè reprehendebatur a Veteribus, Diſs. 13. in Thucyd. n. 4.
Peregrina ſacra nulla Romulus ſuſcepit, niſi Herculis, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Peregrinans Alcibiades quatuor urbibus tanquam famulis abutebatur, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Peregrinari quemquam diſcendi causâ improbabile antiquitus videbatur, Diſs. 3. in Thucyd. n. 8.
Peregrinari in Aegyptum cur non poſſent Senatores, Diſs. 43. in Thucyd n. 7.
Peregrinationem ob ſuburbanam quidam cenſuerunt Tiberio triumphum, quem ille recuſavit, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Peregrinationibus centum talenta conſumpſit Democritus, quæ a patre habuerat, Diſs. 43. in Cic. n. 5.
Peregrini multi divitijs Regnum in Græciâ obtinuerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Peregrini quibus diebus in judicium vocabantur, ſtati dies dicebantur, Diſs. 30. in Liv. num. 35. *Vide. Advena.*
Peregrinis nullis initiari licebat Cereris ſacris lege Eumolpi, Diſs. 39. in Anthol. n. 9. poſtea ex omnibus populis admiſſi ſunt ad hæc ſacra, Diſs. 39. in Anthol. n. 9.
Perfecti videntur homines, cum conjugio junguntur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Perfectio ex omnibus artibus, & diſciplinis eſt orator juxta Symmachum, Diſs. 4. in Cic. n. 2.
Perfectio ſignificatur coronis, Diſs. 35. in Anthol. n. 3.
Perfectio Aeneæ habetur in poſterioribus libris Virgilij, Diſs. 2. in Virg. n. 2. & ſeqq. Diſs. 3. in Virg. per tot.
Perfectionem corporis eſſe animam ſignificavit Ariſtoteles voce ἐντελεχεία quam Cicero continuatam motionem interpretatus eſt, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Perfectus Iuppiter, qui nuptijs præeſt, quare dicatur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Perſicam venerabantur Veteres, quæ obſcenas perficit voluptates, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10.
Perfidiâ Sylei legati Nabatæorum Regis impeditus eſt Gallus, ne paucis menſibus Arabiam univerſam ſubigeret, Diſs. 21. in Virg. n. 10.
Pergameni Telephum colebant, Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Pergami Regum Bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Pergræcari ſignificat largiùs bibere, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.
Periander tanquam tyrannus inter ſeptem ſapientes non admittitur, Diſs. 14. in Thucyd. num. 4.
Periander quomodo a Thraſybulo admonitus ſit, ut ſummos civium tolleret, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Virg. n. 5.
Periander Thraſybulum admonuit, ut eminentiores Cives tolleret, Diſs. 41. in Anthol. n. 8.
Periander veram libertatem appellavit rectam conſcientiam, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.
Perichthonius Bacchus præeſt inerrantium ſtellarum globo, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
Pericle nullus orator antiquior, Diſs. 9. in Cic. num. 3.
Periclem ut in civium ſuſpicionem adduceret Archidamus, omnibus circa depopulatis agris, Periclis agro pepercit, Diſs. 6. in Thucyd. num. 11.
Pericles Aſpaſiæ amore captus Græciam perturbavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſs. 12. in Eurip. n. 6. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Pericles decem talenta quot annis mittebat Lacedæmonem Ephoris, Diſs. 2. in Thucyd. n 5.
Pericles decem millia talentorum Athenas Delphis convexit, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.
Pericles deficiente Sole, cum ad bellum proficiſceretur, oſtendit militibus prodigium non eſſe, Diſs. 19. in Thucyd. n. 4.
Pericles an fuerit perſuaſus ab Alcibiade, ut efficeret, ne rationem redderet, Diſs. 12. in Thucyd. n. 2.
Pericles an bellum Peloponeſiacum excitarit, ne rationem redderet, Diſs. 12. in Thucyd, num. 2. 4. 5.
Pericles quot publica ædificia extruxerit, Diſs. 12. in Thucyd. num. 4. iratus erat Megarenſibus, Diſs. 12. in Thucyd. n. 6.
Pericles orationem habuit, quæ Epitaphios dicta eſt, Diſs. 22. in Thucyd. n. 4.
Pericles Anaxagoram a morte liberavit, Diſs. 3. in Eurip. n. 6.
Pericles mortuus eſt duobus annis, poſtquam bellum Peloponeſiacum exarſerat, Diſs. 9. in Cic. n. 3.

Pericles non vi, ſed orationis ſuavitate quadraginta annos Athenas rexit, ditiſſimas effecit, ipſe inops vixit, Diſs. 2. in Thuc. n. 5. Diſs. 10. in Cic. n. 5. Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Periclea an Lyceū condiderit, Diſs. 58. in Cic. n. 6.
Periclis potentia apud Athenienſes, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Periclis probitas, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Periclis conſilijs eo defuncto ſi paruiſſet civitas, potentiſſima evaſiſſet, Diſs. 36. in Cic. n. 5.
Periclis beneficio paucorum dominatus, & optimatum potentia Athenis conſtituta eſt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.
Periclis præceptor Anaxagoras, Diſs. 41. in Cic. n. 5. Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Pericula maris evaſerunt Iaſon, & Ulyſſes, quia initiati erant ſacris Deorum Samothracum, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Pericula pro Patria reformidant homines terrore Inferorum, Diſs. 7. in Eurip. n. 5.
Pericula non eſſe declinanda Pyrrho exiſtimabat Diſs. 57. in Cic. n. 3.
Periculis obnoxius eſt, & ſeſe offert homo, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. num. 12.
Periculo mortis Anaxagoram liberavit Pericles, Diſs. 3. in Eurip. n. 6.
Periculoſum eſt in liberâ civitate luxu privati modum excedere, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Periculoſum maximè eſt mare inter Maleam, & Cretam, Diſs. 66. in Anthol. n. 2. 3.
Periculoſum eſt hiſtoriam conſcribere, Diſs. 6. in Liv. n. 2.
Periodos integras recitabat Demoſthenes iniectis in os lapillis, ut pronunciationem emendaret, Diſs. 87. in Cic. n. 3.
Periœci vocabantur ſervi Cretenſium, & quare, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
Peripatetici ſomnijs fidem habebant, Diſs. 19. in Eurip. n. 2.
Peripatetici felicitatem ſitam eſſe in mediocritate arbitrantur, Diſs. 41. in Anthol. n. 2.
Peripatetici negant animalia uti ratione, Diſs. 38. in Cic. n. 2.
Peripatetici non ſolùm virtutem, ſed etiam bona corporis, & fortunæ eſſe ſummum bonum iudicabant, Diſs. 45. in Cic. n. 6. 8. Diſs. 55. in Cic. n. 5. Diſs. 65. in Cic. n. 6.
Peripatetici in quo differrent a Stoicis, Diſs. 45. in Cic. n. 6. Diſs. 55. in Cic. n. 5.
Peripatetici dicti ab ambulando, Diſs. 58. in Cic. num. 6.
Peripateticos multa peccaſſe ignoratione dialecticæ dicit Cato apud Ciceronem; in quo tamen illi vincerent Stoicos, Diſs. 60. in Cic. n. 5.
Peripatu præfuit Critolaus quintus ab Ariſtotele, Diſs. 65. in Cic. n. 6.
Periphraſi opus eſt, quum occurrit nominis turpitudo, Diſs. 7. in Virg. n. 2.
Periphraſis addit orationi granditatem, Diſs. 7. in Virg. n. 4. & ſeqq.
Perirrhanteria vaſa dicebantur, quæ in templo erant, ut ſacrificaturi lavarentur, Diſs. 42. in Virg. n. 2.
Peritiâ rei nauticæ Carthaginienſes omnes nationes ſuperabant, Diſs. 21. in Virg. n. 15.
Periuria facere impunè poſſunt amantes, Diſs. 83. in Anthol. n. 9.
Periuria diuûm dicit ſtygem Statius, Diſs. 83. in Anthol. n. 8.
Periurium ſi committerent iudices, invocabant Apollinem, Cererem, & Iovem, ut ſe perderent, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Periuros Troianos quoties dicere vult Virgilius, Laomedonteos vocat, Diſs. 21. in Virg. n. 19.
Perna Mileto adhæſit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 48 in Thucyd. n. 30.
Perpenna interempto Sertorio in Hiſpaniâ bellum redintegravit, Diſs. 5. in Liv. n. 5.
Perpenna ſuperatus eſt a Pompeio, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Perpetui prætores Athenis poſt Reges fuerunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3. Diſs. 27. in Thucyd. num. 8.
Perſæ Cœlum eſſe Iovem crediderunt, Diſs. 68. in Anthol. n. 6. Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. n. 5.
Perſæ non dedicabant templa, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 29. in Liv. n. 6.
Perſæ victimarum nullam partem relinquebant, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 41. in Virg. n. 14.
Perſæ funera celebrabant diverſo ritu a cōmuni, Diſs. 69. in Anthol. n. 5. & ſeqq.
Perſæ ignem tanquam Deum colebant, Diſs. 69. in Anthol. n. 2. 7. Diſs. 15. in Cic. n. 3. tanquam animam mundi, Diſs. 72. in Anthol. n. 2. 8.
Perſæ ignis extinctionem horrebant, Diſs. 69. in Anthol. n. 6.
Perſæ eximiè Cyrum dilexerunt, ut homines naſo adunco ob ſimilitudinem Cyri adamarent, Diſs. 25. in Eurip. n. 57.
Perſæ cadavera non concremabant, Diſs. 69. in Anthol. n. 6. 7. & ſiquis concremaſſet, morte plectebant, Diſs. 69. in Anthol. n. 7. nec etiam humabant, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. contrarium, Diſs. 70. in Anthol. n. 2. 3.
Perſæ aurum in pretio habebant, nec cum mortuis ſepeliebant, Diſs. 70. in Anthol. n. 2.
Perſæ Aquam venerabantur divinis honoribus, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. 4. 5. 7. Diſs. 71. in Anthol. n. 2. 5.
Perſæ equum immolabāt fluvijs, Diſs. 70. in Anthol. n. 6. & Soli, Diſs. 70. in Anthol. n. 6.
Perſæ ſtellas venerabantur, Diſs. 71. in Anthol. n. 7. Diſs. 72. in Anthol. n. 8. Diſs. 31. in Liv. num. 31.
Perſæ Oromazen principium boni; Arimanium principium mali adorabant, Diſs. 71. in Anthol. n. 9.
Perſæ nihil aliud eſſe Deum, quàm Mundum arbitrati ſunt, Diſs. 71. in Anthol. n. 2. 5.
Perſæ Terram adorabant, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. n. 5.
Perſæ aërem, ſeu ventos colebant, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. n. 6.
Perſæ Mundum eſſe animatum crediderunt, Diſs. 72. in Anthol. n. 2.
Perſæ primi unguentum confecerunt, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.
Perſæ cadavera ſervabāt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.

Perſæ antequam nuberent, mala guſtabant cum medullâ Camelina, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Perſæ conſtiruerant præmiâ inventuribus voluptatum, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8.

Perſæ quam ætatem bello iduneam cenſerent, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.

Perſæ marmur attulerant, ut tropheum ſtatuerent; ex illo autem Græci Nemeſim effinxerunt, Diſs. 18. in Eurip. n. 12.

Perſæ fœdus ſanctiſſimum habebant, quum dextras inter ſe miſcerent, Diſs. 26. in Thucyd. num. 3. Diſs 22. in Eurip. n. 4.

Perſæ, quum poſtulabant, ut aliquis in ſuam poteſtatem venirer, per legatos aquam, terramque petebant, Diſs. 30. in Virg. n. 4.

Perſæ qua diſciplinâ viverent, & quàm ignavi evaſerint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 9. Diſs. 5. in Liv. n. 7. Diſs. 7. in Liv. n. 6.

Perſæ Perſeum auctorem ſuum iure agnoſcunt, Diſs. 27. in Liv. n. 3.

Perſæ quare in altiſſimos montes ſacrificaturi aſcenderent, Diſs. 31. in Liv. n. 31.

Perſarum Rex Themiſtuclem recepir, qui eius patrem ſuderat, eumque tribus urbibus dunavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 27. immo quinque, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.

Perſarum trecenta millia in pugnâ Marathuniâ a decem millibus Athenienſium deleta ſunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 16. Diſs. 25. in Eurip. n. 18.

Perſarum Rex Valerianum Imperaturem captum perpetuo in carcere detinuit, Diſs. 26. in Eurip. num. 6.

Perſarum mos ſupplicandi, quo manu facem tenebant; puniebantur tamen hi ſupplices, Diſs. 69. in Anthol. n. 6.

Perſarum Rege Artaxerxe devicto Alexander Severus pacavit Orientem, Diſs. 24. in Anth n. 6.

Perſarum ingentes divitiæ, Diſs. 33. in Authol. num. 9.

Perſarum imperium evertendi conſilium omiſit Ageſilaus, ut Ephuris pareret, Diſs. 5. in Thucyd. n. 6.

Perſarum metu ſublato bellum Peloponeſiacum inter Græcus ſuſcitatum eſt, Diſs. 22. in Thuc. num. 7. 8.

Perſarum cupijs deletis Pauſanias elatus, & corruptus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.

Perſarum Regi litteras mittens Pauſanias mandabar earum latorem occidi, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.

Perſarum Regi Athenas ſubacturum promiſerat Themiſtucles, quod ne facere cugeretur, ſibi mortem cunſcivit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3. Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.

Perſarum bellum divinis rebus prucuratis diſtuliſſe dicitur Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. num. 5.

Perſarum claſſi adverſi perflarunt venti, & ſecundi Græcis, quum ipſis ſacrificaſſent Græci, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.

Perſarum gens Siginni uptionem virorum dabant feminis, ſi aurigandi arte excellerent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.

Perſarum Reges dona cunferebant, non accipiebant, Diſs. 32. in Thucyd. n. 2.

Perſarum Regum ſumptuoſa convivia, & dona, Diſs. 32. in Thucyd. n. 6. 7. 8.

Perſarum Regis ſententiæ ſi adverſaretur bonum cunſilium alicuius, is latere aureo donabatur, ſed flagris cædebatur, Diſs. 32. in Thucyd. num. 8. Diſs. 21. in Liv. n 5.

Perſarum Regi dum promiſſa præſtare non poſſet Themiſtocles, veneno ſe ſuſtulir, Diſs. 13. in Thucyd n. 3. Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.

Perſarum regiu ſterilis, Diſs. 11. in Eurip. n. 10.

Perſarum Reges excepto Cyro nihil memorabile geſſerunt, Diſs. 10. in Liv. n. 1.

Perſarum exercitus quomodo luſtrarentur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Perſarum imperium Darius paucis poſt Cyrum annis ſublatâ Magorum tyrannide occupavit, cui ſucceſſit Xerxes, Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.

Perſarum innumerabilibus cupijs trecenti Spartani ad Thermupylas diu reſtiterunt, Diſs. 7. in Eurip. n. 6.

Perſarum Reges qua pompâ iura dicebant, Diſs. 21. in Liv. n. 4. *Vide. Reges Perſarum.*

Perſarom decem millia erant circa Alexandrum, quum ius dicebat, Diſs. 21. in Liv. n. 7.

Perſarum ſuperbiam imitati ſunt Romani Imperatores, Diſs. 21. in Liv. num. 11. Diſs. 22. in Liv. num. 24.

Perſarum Regiam ebrius Alexander incendit, Diſs. 32. in Virg. n. 1.

Perſarum Rex ingentem vim pecuniæ miſit Demoſtheni, ut Philippum in Europâ detineret, Diſs. 1. in Cic. n. 3. 1. *Vide. Rex Perſarum.*

Perſarum Magi philuſuphi fuerunt, Diſs. 13. in Cic. n 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4.

Perſarum trecentis millibus deletis Ariſtides litem de principatu inrer Lacedæmonios, & Athenienſes perſuaſit, ut communi Græcorum iudicio permitterent, Diſs. 36. in Cic. n. 4.

Perſarum cupias terreſtres, & maritimas delevit Cimon eodem die, Diſs. 20. in Eurip. num. 18. Diſs. 36. in Cic. n. 8.

Perſarum bellū ſuſcepit Alexander Iſocratis uratiune mutus, Diſ. 10. in Cic. n. 4. Diſ. 36. in Cic. n. 9.

Perſarum pecuniâ ditatus eſſe fertur Hyperides, Diſs. 76. in Cic. n. 5.

Perſas qua fraude Themiſtocles devicerit, Diſs. 30. in Anthol. n 5.

ad Perſas legatos nuvem mittendus eſſe dicebat Epicrates, nun Archuntas nuvem creandus, ut diteſcerent, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.

Perſas irriſit Aethiupum Rex, quòd ſtercurarent frumentum, & ex eo victitarent, Diſs. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Perſis.*

Perſe Macedunum Rege devicto Paulus Aemylius precatus eſt Deos, ut ſi nimia eſſet ſua felicitas, ſou potiùs, quam Rei publicæ damno, id penſaretur, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.

Perſen ad templum confugientem non violavit Paulus Aemylius, Diſs. 23. in Anthol. n. 3.

Perſeo devicto præda termillies ſeſtertiûm æſtimata eſt, Diſs. 26. in Liv. n. 2.

Perſeus acceptâ a Mercurio Galeâ, quam qui geſtaret, non cunſpiciebatur, Gorgunem interfecit, & alia plurima facinora edidit, Diſs. 10. in Authol. n. 2. 3.

Per-

Perſeus quare curreuti ſimilis ab Aſtronomis fingeretur, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.
Perſeus capite Meduſæ Atlantem in montem vertit, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.
Perſeus Zenonis ſeruus fuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7
Perſeus bellum mouens Romanis Macedoniæ regnum evertit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5.
Perſeus quare facilè ſuperatus ſit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4.
Perſeus pullà veſte ductus eſt in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Perſica bella Græci omnibus alijs anteponebant, Diſs. 2. in Thucyd. n. 3. 4. Diſs. 56. in Thucyd. n. 15.
Perſicæ Dianæ templum Hierocæſareæ ius Aſyli habebat, & ſpatium duorum millium paſsuum, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10.
Perſiſco cothurnos damnat Clemẽs Alexãdrinus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Perſicum tentorium Alcibiadi peregrinanti erigebant Epheſij, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Perſij locus explicatur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30. 31. Diſs. 59. in Eurip. n. 5. Diſs. 24. in Virg. n. 4. Diſs. 41. in Virg. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 1.
Perſidis quare appellet aurum ovatum, Diſs. 29. in Liv. n. 8.
Perſis nomen dedit Perſeus, & ipſis imperavit, & ignem e Cœlo elicitum ipſis adorandum tradidit, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.
Perſis devictis Athenienſes quadraginta annis principatu Græciæ potiti ſunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.
Perſis antequam bellum inferret Alexander, rei Græciæ compoſuit, ſecus Ageſilaus, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.
Perſis diſſentientibus Cyrus bellum geſſit in Maſſagetarum terrà, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9.
Perſis quomodo imperavit Smerdis, quum ſimilis eſſet Smerdi fratri Cambyſis, Diſs. 20. in Virg. n. 6. *Vide. Perſa.*
Perſonæ alienæ accommodans orationem Livius Gallos vocat belluas, Diſs. 7. in Liv. n. 1.
Perſonam invenit Aeſchylus, Diſs. 6. in Eurip. n. 5. cuius formæ eſſet, Diſs. 6. in Eurip. num. 12. 17.
Perſuadere Carneades non dicebatur a Romanis, ſed cogere, Diſs. 28. in Cic. n. 6.
Perſuadere an ſit finis oratoris, Diſs. 83. in Cic. num. 2.
Pertinax Imperator, quia militibus donativum denegavit, interfectus, Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Pertinax quo genere funeris a Severo Imperatore donatus ſit, Diſs. 24. in Thucyd. n. 1.
Pertundam colebant Veteres, quæ maritis primùm cum uxore congredientibus præſtò erat, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 51.
Perturbationes animi ſunt Furiæ, Diſs. 58. in Thucyd. n. 7.
Perturbationes, quas amor parit, exprimit Catullus e Sapphus carminibus, Diſs. 15. in Anthol. n. 10.
Perturbationum vacuitas Pyrrhonis in quo conſiſteret, Diſs. 58. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Perulam vocat Apuleius uterum puellæ, quæ viri ſemen excepit, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Peruſià vix obſeſſa L. Antonius ad deditionem compulſus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 7.
Pes apud oraculum acceptus fuit proſpere, Diſs. 52. in Anthol. n. 6.
Peſte, Epheſo laborante Apollonius Tyaneus perſuaſit lapidibus mendicum obruere, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20.
Peſtem Apollo immittit; ſic immiſit Laomedonti, & Pœnis invaſuris Siciliam; ideo a Sicilis Apollo Libyſtinus colebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 54. Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Peſtem impendentem quibuſdam ſacrificijs diſtuliſſe fertur Diotima, Diſs. 54. in Thucyd. n. 7.
Peſtem intellexiſſe oraculum, quum reſpondit Lacedæmonijs ſe affuturum, exiſtimatum ſuis, Diſs. 38. in Thucyd. n. 2.
Peſtem quare animalia prius ſentiant, Diſs. 38. in Thucyd. n. 9.
Peſtiferos halitus emittentia loca appellabantur Charonea, Diſs. 82 in Anthol. n. 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 28. Diſs. 8. in Eurip. n. 9.
Peſtilentem ventum ceſſare fecit Empedocles, Diſs. 54. in Thucyd. n. 7.
Peſtilentes morbi ſubſequuntur terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 28. 29.
Peſtilentià graſſante clavum figendi causà Dictatorem creabant; & ſcenici ludi primùm Romæ celebrati; mater Deum Peſſinunte Romam aſportata eſt, & Aeſculapius Epidauro, Diſs. 54. in Thucyd. n. 9.
Peſtis avertendæ causà ludi Apollinares inſtituti ſunt, Diſs. 11. in Anthol. n. 14.
Peſtis Athenienſes vexavit ob eorum crudelitatem, Diſs. 38. in Thucyd. n. 1.
Peſtis ſignum aër caliginoſus, & Sol ſubobſcurus, Diſs. 38. in Thucyd. n. 9.
Peſtis causà urbes luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 19.
Peſtis avertendæ causà Athenienſes Laij filias immolarunt, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Petaſum Mercurius tradidit Perſeo, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Petavius malè interpretatur Themiſtium, ubi agit de Hermis, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7.
Petere debemus a Dijs ea, quæ per nos conſequi non poſſumus, Diſs. 19. in Virg. n. 7.
Petiliam Philoctetes condidit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Petitio magiſtratuum quibus blanditijs fieret, Diſs. 88. 89. in Cic. per tot.
in Petitione Præturæ Tubero repulſam tulit, quòd quum epulum Q. Maximus Africani nomine populo daret, lectulos hædinis pellibus ſtraviſſet, & vaſa ſamia expoſuiſſet, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.
Petitionis tempus, quòd Candidatis dabatur, erat trinundinum, Diſs. 30. in Liv. n. 20.
Petra Acdus, in qua genus humanum repararunt Deucalion, & Pyrrha, Diſs. 34. in Thucyd. n. 4. ex qua, & Iove natus eſt Acdeſtis, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Petra eſt locus in Theſſalia, qui Tridentis Neptuni ictu edidit Equum, qui Scyphius dictus eſt, Diſs. 25. in Eurip. n. 4.
Petræ ſeſe applicant Polypodes, ut piſciculos capiant, Diſs. 38. in Cic. n. 4.
Petræi campi in Theſſalia, in quibus editus eſt Equus Scyphius, quum Neptunus tridente terram percuſſiſſet, Diſs. 25. in Eurip. n. 4.
Petrarcha reſtituit litteras latinas, Diſs. 50. in Cic. n. 2.
Petreio Centurioni, quòd per Caſtra hoſtium circumſidentium eruperat, legionemque ſuam ſervaverat, conceſſum eſt, ut foculo poſito ad tibicinem prætextatus immolaret, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.
Petris concavis partus edebant primæ feminæ, Diſs. 30. in Cic. n. 2 *Vide. Saxum.*
Petronium Arbitrum ad necem ſibi conſciſcendam impulit Nero, Diſs. 68. in Cic. n. 7. luxus perdidit, Diſs. 69. in Cic. n. 5.
Petronius Aethiopiam uſque ad Inſulam Meroën debellavit, Diſs. 9. in Liv. n. 14.
Petronius Arbiter laudat Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 7.
Petrus Victorius refellitur, Diſs. 27. in Anthol. num. 7.
Petrus Crinitus refellitur, Diſs. 29. in Anthol. num. 3.
Peucetij Italiæ populi dicti ſunt a Peucetio Oenotri fratre, & filio Lycaonis, Diſs. 36. in Thucyd. n. 6.
Peucetius ante Aeneam in Italiam venit, Diſs. 5. in Virg. n. 2.
Phacetis filia Veneris in piſcem mutata fuit; ideo Syri piſcibus abſtinebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Phæaces Autochthonas vocat Apollonius, Diſs. 4. in Thucyd. n. 10.
Phæaces imbelles, & otio dediti, Diſs. 34. in Anthol. n. 2. Diſs. 53. in Anthol. n. 5.
Phæacibus tredecim Reges præerant, Diſs. 5. in Thucyd. n. 8.
Phæcaſia viris convenire putat Clemens Alexandrinus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Phædo Eliacis nomen dedit Eliacis philoſophis, Diſs. 56. in Cic. n. 2.
Phædon Socraticus Servus fuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Phædrum dialogum Plato admodum adoleſcens ſcripſit, Diſs. 31. in Liv. n. 20.
Phæneum. *Vide. Pheneum.*
Phænices. *Vide. Phœnices.*
Phænomena Arati commentarijs illuſtravit Hipparchus, Diſs. 70. in Cic. n. 3. vertit in latinum Cicero, & Germanicus, Diſs. 71. in Cic. n. 3. Diſs. 72. in Cic. n. 3.
Phæſtius pater Epimenidis fuit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Phaëton Deus Samothracū, Diſs. 36. in Anth. n. 1.
Phaëtonta Aegyptij vocarunt, quem Græci Δία id eſt Iovem, Diſs. 68. in Anthol. n. 14.
Phaëtontis ſorores propter luctum in arbores converſæ, quæ electrum pro lacrimis fundunt, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Phalacro Iovi, id eſt Calvo ſacrificabant Argivi, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.
Phalæ in Circo erant turres ligneæ, ad quas ante tempus ludorum conſulebantur Mathematici, & harioli, Diſs. 20. in Cic. n. 8. 9.
Phalangem Macedonicam Philippus primus inſtituit ab Homero edoctus, Diſs. 9. in Liv. num. 5. Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Phalangem Macedonicam quum inſtruxiſſet Caracalla, ſe Alexandrum Macedonem appellari voluit, Diſs. 78. in Anthol. n. 4.
Phalangij morſui medentur hederà cervi, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Phalaridis laudes leguntur, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Phalaris Agrigenti Tyrannus, Diſs. 5. in Thucyd. num. 3.
Phaleræ donabantur militibus, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Phalli ſunt Veretra ficulnea e collo propendentia, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Phallos, id eſt pudenda vitilia in honorem Bacchi circumferebant, Diſs. 31. in Virg. num. 4. Diſs. 32. in Virg. n. 4.
Phallum vocabant pudendum Oſiridis, & myſticis cæremonijs colebant, Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Phallus oſtendebatur initiatis Veneris initijs, Diſs. 55. in Anthol. n. 4. Diſs. 33. in Virg. num. 4.
Phanacen Myſtæ vocant Bacchum, Diſs. 45. in Anthol. n. 8.
Phanothea Icari filia heroicum carmen invenit, Diſs. 75. in Anthol. n. 5.
Phantaſmata quæ ſint, Diſs. 9. in Eurip. n. 7.
Pharax Lacedæmonius magis ob intemperantiam Siculus, quàm Spartanus putabatur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 8.
Pharetrata Diana cur a poëtis inducatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
Pharisæi ſapientes Hebræorum, Diſs. 14. in Cic. num. 6.
Pharſalico prœlio Pompeius quare militibus præceperit, ut preſſo gradu hoſtem expectarent, Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.
Phaſelidis mons Chimæra ignibus ardet, Diſs. 31. in Liv. n. 25.
Phegium Æthiopiæ iugum abſorbuit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.
Phegius mons dictus a quercubus, Diſs. 74. in Anthol. n. 3.
Phemonoë heroicum carmen invenit, quæ prima Oraculo Delphico præfuit, Diſs. 75. in Anthol. n. 4. Diſs. 53. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4.
Pheneum Arcadiæ urbem prope eſt fons ſtyx, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.
Pherecydes ſyrius obſcuriſſimum de rebus divinis librum compoſuit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7.
Pherecydes ſyrius ab aliquibus inter ſeptem ſapientes recenſetur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Pherecydes ſyrius Pythagoræ doctor, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27. Diſs. 14. in Cic. n. 3. Diſs. 43. in Cic. n. 2. Diſs. 67. in Cic n. 3. hauſtâ aquâ putei terræmotum prædixit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Pherecydes inter primos hiſtoricos eſt, Diſs. 11. in Liv. n. 5.
Pherenice ſola potuit ſpectare ludos Olympicos,

quod

quod patrem, & tres fratres victores haberet, Diſs. 6. in Anthol. n. 13.
Pheeeteio Iovi trophæum, & templum ſtatuit Romulus occiſo Acrone duce Ceninenſium, Diſs. 30. in Anthol. n. 18. Diſs. 24. in Liv. n. 6.
Phiala aurea geminis diſtincta decem talentorum pondere ducta eſt in triumpho Perſei, Diſs. 26. in Liv. n. 2.
Phidiæ frater Panænus pinxit Porticum Pœcilen, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Phidiam fuiſſe ſummum ſculptorem declarat ſtatua Iovis Olympici, Diſs. 36. in Cic. n. 15.
Phidias multa ſigna fecit ex ære, pauca e marmore, Diſs. 13. in Eurip. n. 5. an ſculpturam perfecerit, Diſs. 13. in Eurip. n. 5.
Phidias in effingendo Iove Olympico reſpexit ad Iovem ab Homero deſcriptum, Diſs. 11. in Anthol. n. 5.
Phidias effigiem ſuam efformavit in clypeo Minervæ, quum nomen aſcribere prohiberetur, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Phidias ſculpturam perfecit, Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Phiditia, ſeu philitia appellantur convivia publica Lacedæmonorum, Diſs. 54. in Anthol. n. 3. Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Philadelphiam urbem Tiberio imperante vexavit terræmotus, Diſs. 48 in Thucyd. n. 21.
Philammon vicit in Pythio certamine poëtarum, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Philemon putat diverſas eſſe deas σεμνὰς a Furijs, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3.
Philemon veſtes molliſſimas Siciliæ laudat, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Philemon de Euripide carmen compoſuit, Diſs. 4. in Eurip. n. 21.
Philemon fatum appellat neceſſitatem, Diſs. 9 in Virg. n. 6.
Philemon poëta comicus novam comœdiam illuſtravit, Diſs. 72. in Cic. n. 5. cum Menandro de principatu contendit, Diſs. 72. in Cic. n. 5.
Phileras plumbo pedes firmabat, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Philini patrem remunerata eſt panthera, cuius catulos e foveâ extraxerat, Diſs. 39. in Cic. n. 6.
Philippeis ſingulis pro ſingulis verſibus Chœrilum donavit Alexander, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Philippeos quingenos ſingulis militibus donavit, quum triumphavit Cæſar, Diſs. 29. in Liv. n. 9.
Philippi dormitantis a ſententiâ appellavit anus ad Philippum vigilantem, Diſs. 26. in Cic. n. 2.
Philippi mores deſcribit Demoſthenes, Diſs. 56. in Thucyd. n. 3.
Philippi rebus ſtudere Pythiam dixit Demoſthenes Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Philippi Regiem perturbavit Cleopatra, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.
Philippi dolos detegebat Demoſthenes, Diſs. 36. in Cic. n. 7. *Vide Philippo.*
Philippicam ſecundam Ciceronis divinam appellat Iuvenalis, Diſs. 64. in Anthol. n. 8. Diſs. 49 in Cic. n. 7. Diſs. 52. in Cic. n. 3.
Philippides comœdiarum ſcriptor gaudio interiit, Diſs. 12. in Virg. n. 7.
Philippides curſor biduo mille centum ſexaginta ſtadia conficiebat, Diſs. 37. in Cic. n. 1.
Philippo ut minarentur Lacedæmonij, ſcripſerunt *Dionyſius Corinthi*, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
de Philippo Rege Macedoniæ triumphavit Flaminius Proconſul, Diſs. 25. in Liv. n. 3.
Philippum Demoſthenes barbarum vocat, Diſs. 8. in Thucyd. n. 7.
Philippum quare facilè ſuperarint Romani, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4.
Philippum Conſulem ſenatus auctoritatem oppugnantem quum Craſſus accuſaret, dolore lateris correptus obijt, Diſs. 16. in Cic. n. 7.
Philippus tribus lætiſſimis nuncijs allatis precatus eſt Deos, ut aliquid mali admiſcerent, Diſs. 18. in Eurip. n. 5.
Philippus Alexandrum ſexdecim natum annos ducem elegit, Diſs. 11. in Eurip. n. 17.
Philippus Macedo ebrius filium prope interfecit, Diſs. 44. in Anth. n. 12 Diſs. 65. in Anth. n. 27.
Philippus Macedo mandavit puero, ut quotidie ſibi è lecto ſurgenti diceret; eſſe hominem; Diſs. 78. in Anthol. n. 2. Diſs. 28. in Liv. n. 8.
Philippus Macedoniæ Rex reprehenditur a Diogene, Diſs. 84 in Anthol. n. 7.
Philippus prœlio Cheroneo Græcorum opes attrivit, Diſs. 84. in Anthol. n. 7.
Philippus inter tres lætiſſimos nuncios recenſebat victoriam equorum, Diſs. 6. in Anthol. num. 9.
Philippus ut poſſet certare in Olympicis, coactus eſt probare ſeſe oriundum Argis, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.
Philippus laudatur, quòd omnes bibendo ſuperaret, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Philippus admiratus eſt Thebanorum exercitum, qui adverſùs ipſum immortalia ſuæ virtutis facinora edidit, Diſs. 15. in Anthol. n. 9.
Philippus bellum ſacrum inter Phocenſes, & Thebanos, quod decennale fuerat, ſedavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 22.
Philippus occidit Gordianum Imperatorem, quum triumphaturus eſſet, Diſs. 24. in Anthol. num. 4.
Philippus poëta multa conſcripſit epigrammata, quæ extant in Anthologiâ, Diſs. 24. in Anthol. n. 2. Diſs. 59. in Anthol. n. 1.
Philippus pulvino ſemper ſubijciebat aureum poculum, Diſs. 2. in Thucyd. n. 6.
Philippus ab Hercule genus ducebat, Diſs. 8. in Thucyd. n. 7.
Philippus Macedoniæ Rex quû fœdus cum Hannibale, & Pœnis inijſſet, quomodo ad pacem compulſus ſit a Romanis, Diſs. 44. in Thucyd. n. 4. & Hannibale, & Pœnis devictis bellum ei indixerunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5. & eo ſuperato Nabidem, & Antiochum devicerunt, Diſs. 44. in Thucyd. 5.
Philippus Alexandri pater quomodo initio Regni hoſtes omnes compreſſerit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 6.
Philippus cum Romanis certans plures urbes ſociorum excidit, quàm Romani hoſtium, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Philippus amicos appellabat proditores, antequam proditionem facerent, poſtea aſpernabatur, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.

Phi-

Philippus relictus eſt ab Achæis, qui ad Romanos deſciverunt, nec proditores fuerunt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Philippus multos ad Patriam prodendam auro perpulit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 4. eius dictum quod nulla arx auro expugnari non poſſit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 4.
Philippus quomodo reſpondit Laſtheni, qui ſe proditorem appellari querebatur, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Philippus Macedonicam Phalangem primus inſtituit ab Homero edoctus, Diſs. 9. in Liv. n. 5. Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Philippus nunquam de hoſtibus trophæum conſtituit, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Philippus unum ducem Parmenionem ſe habere dicebat, Diſs. 4. in Cic. n. 3.
Philippus quanti fecerit Aeſchinem, Diſs. 11. in Cic. n. 2.
Philippus timuit Demoſthenem, Diſs. 11. in Cic. num. 3.
Philippus, qui nobilitatem oppugnabat, quando Conſul fuerit, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Philippus ut ad ſe perſcriberentur facetiæ ſcurrarum Atheniensium curavit, Diſs. 27. in Cic. num. 7.
Philippus pecuniâ corrupit Æſchinem, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Philippus Iſocratis oratione incitatus bellum contra Perſas aggredi cogitabat, Diſs. 10. in Cic. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 9.
Philippus eodem, quo Epaminondas, uſus eſt Lyſide præceptore, Diſs. 36. in Cic. n. 10.
Philippus eloquentiâ regnum ſtabilivit, Diſs. 36. in Cic. n. 10. *Vide. Philippi.*
Philippus orator inſignis, Diſs. 48. in Cic. n. 6.
Philiscus unus ex ſeptem tragicis poëtis, qui dicti Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Philiſtum tulerunt Syracuſæ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Philius Iuppiter dictus eſt, quòd ea quæ ad amicitiam pertinent, curet, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.
Philo Byblius apud Euſebium, Diſs. 68. in Anthol. n. 7. *Vide. Publius. Philo.*
Philo armamentarium Athenis fecit, Diſs. 62. in Cic. n. 3.
Philochorus tradit matrem Euripidis ſummo loco natam, Diſs. 2. in Eurip. n. 3.
Philocrates Poëta Philion pro Iove ſumit, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.
Philoctetæ naves ſingulæ quinquaginta Viros duntaxat vehebant, Diſs. 12. in Eurip. n. 15.
Philoctetes condidit Petiliam, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Philologi etiam Grammatici ſunt appellati, Diſs. 6. in Cic. n. 3.
Philonem audivit Cicero, quem quartæ Academiæ conditorem quidam tradunt, Diſs. 64 in Cic. n. 4.
Philonides centum quinquaginta millia paſſuum uno die conficiebat, Diſs. 37. in Cic. n. 1.
Philonides Menippum vocat canem, Diſs. 84. in Anthol. n. 5.
Philopœmenem irridebat Q. Flamininus, quod pecuniâ careret, quum exercitum duceret, Diſs. 21. in Virg. n. 8.
Philoſophi Græci animum eſſe igneum exiſtimarunt, Diſs. 72. in Anthol. n. 4. 5.
Philoſophi quare fabulis veritatem occultaverunt, Diſs. 39. in Anthol. n. 1.
Philoſophi crediderunt Venerem eſſe mundi animam quatenus gignit, Diſs. 55. in Anthol. n. 7.
Philoſophi qui providentiam divinam ſuſtulerunt, Diſs. 80. in Anthol. n. 5.
Philoſophi nomen quando primùm uſurpatum ſit, Diſs. 3. in Anthol. n. 1. Diſs. 54. in Cic. n. 1.
Philoſophi fortunam eſſe partem divinæ providentiæ exiſtimarunt, Diſs. 80. in Anthol. n. 5.
Philoſophi aliqui voluerunt ſtellam eſſe Lunæ ſimilem Terram, Diſs. 6. in Anthol. n. 3.
Philoſophi, qui laſcivos verſus condiderunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.
Philoſophi Indorum, quia nudi philoſopharentur, ideo Gymnoſophiſtæ appellati ſunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.
Philoſophi multi crediderunt homines e terrâ natos, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.
Philoſophi etiam Cœlo oculos tribuerunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 7.
Philoſophi quidam Mundum eſſe animal prodiderunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 8. Diſs. 48. in Thucyd. n. 11.
Philoſophi aliqui Mundo membra tribuerunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 11.
Philoſophi, qui mulctati ſunt, Diſs. 11. in Thucyd. n. 6.
Philoſophi antiquitus nullos libros edebant, & ſi vulgabant obſcuri erant, Diſs. 11. in Thuc. n. 7.
Philoſophi, qui extiterant tempore belli Peloponneſiaci, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.
Philoſophi qui voluerunt ſua opera vulgo non intelligi, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. 8.
Philoſophi etiam diſputabant in palæſtris, Diſs. 17. in Thucyd. n. 8.
Philoſophi quidam ſervi extiterunt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Philoſophi etiam, non ſolùm poëtæ nunc ab adminiſtratione reipublicæ ſubmoventur, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.
Philoſophi etiam funeris honorem deſiderarunt, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Philoſophi reprehendunt Theophraſtum, quòd paulo maius momentum ad felicitatem tribuerit fortunæ, Diſs. 1. in Eurip. n. 12.
Philoſophi etiam fatentur peccatũ magnâ vi cogente patratum non eſſe voluntarium, Diſs. 8. in Virg. n. 1.
Philoſophi etiam crediderunt fatum inevitabile, Diſs. 9. in Virg. n. 4. 5. Diſs. 11. in Virg. n. 3. & ſeqq.
Philoſophi etiam ſomnijs fidem habebat, Diſs. 19. in Eurip. n. 2.
Philoſophi inter Deum ſummum, & homines eſſe putaverunt quaſdam naturas, quas Deos nuncupabant, Diſs. 17. in Liv. n. 4. 5.
Philoſophi quam lævam partem, & quam dexteram exiſtiment, Diſs. 19. in Liv. n. 13.
Philoſophi nonnulli quare imparem numerum pari prætulerint, Diſs. 30. in Liv. n. 6.
Philoſophi diverſi diverſimode annum magnum conſtituerunt, Diſs. 30. in Liv. n. 75. 77. 79. 80.
Philoſophi quàm multa didicerint, Diſs. 4. in Cic. num. 4.

Philoſophi plures fuerunt, quàm oratores, Diſs. 4. in Cic. n. 4.
Philoſophi ſcientiam divinarum, humanarumque rerum, non Iuriſconſulti profitentur, Diſs. 5. in Cic. n. 7.
Philoſophi iuniores Homero, & poëtis, Diſs. 8. in Cic. n. 2. 3.
Philoſophi multum ſapientiæ acceperunt ab Homero, Diſs. 1. in Eurip. n. 3. Diſs. 8. in Cic. n. 6. Diſs. 54. in Cic. n. 1.
Philoſophi, qui in civitatibus, quæ obtuſi ingenij cives procreare ſolebant, floruerunt, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Philoſophi quibus honoribus antiquitùs afficiebantur, Diſs. 9. in Cic. n. 12. 13.
Philoſophi apud multas nationes fuerunt. antequam eſſent in Græciâ, Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 1. 2.
Philoſophi ferè omnes Græci a Barbaris inſtituti ſunt, Diſs. 14. in Cic. n. 3. & ſeqq.
Philoſophi cuiuſdam Iudæi familiaritate profecit Ariſtoteles, Diſs. 14. in Cic. n. 5.
Philoſophi barbararum nationum, Diſs. 14. in Cic. n. 6.
Philoſophi morem de quacumque re propoſitâ diſſerendi retinuerunt ab oratoribus relictum, Diſs. 28. in Cic. n. 6.
Philoſophi, qui negabant Bruta uti ratione, & qui affirmabant, Diſs. 38. in Cic. n. 2.
Philoſophi noſtræ ætatis eloquentiam contemnunt, Diſs. 41. in Cic. n. 1. Diſs. 42. in Cic. n. 5.
Philoſophi veteres eloquentiâ excelluerunt, Diſs. 41. in Cic. per tot. Diſs. 42. in Cic per tot.
Philoſophi, qui de arte rhetoricâ ſcripſerunt, Diſs. 42. in Cic. n. 2.
Philoſophi tres legati Romam ab Athenienſibus miſſi ſunt Carneades, Critolaus, & Diogenes, Diſs. 42. in Cic. n. 4.
Philoſophi veteres quàm multa ſciverint, Diſs. 43. in Cic. per tot. Diſs. 44. in Cic. per tot.
Philoſophi, & oratoris differentia, Diſs. 42. in Cic. n. 6. Diſs. 44. in Cic. n. 8.
Philoſophi, & oratores iidem erant antiquitus, ſed poſtea inertiâ ſegregati ſunt, Diſs. 53. in Cic. n. 1.
Philoſophi Eliaci a Phædone Elienſi appellati ſunt, Diſs. 56. in Cic. n. 2. Megarei, ſeu Eriſtici ab Euclide Megarenſi, Diſs. 56. in Cic. num. 2.
Philoſophi multi, quibus amicitia Regum non profuit, Diſs. 64. in Cic. n. 6.
Philoſophi qui a Regibus accerſiti ire noluerunt, Diſs. 64. in Cic. n. 7. Diſs. 66. in Cic. n 4.
Philoſophi multi eodem ferè tempore floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 3. 4.
Philoſophi quidam vacuum dari exiſtimarunt, Diſs. 71. in Cic. n. 9.
Philoſophi Reipublicæ adminiſtrandæ rationem docent, Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Philoſophi qui falſa evidenter affirmarunt, Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Philoſophia ſimilis poëticæ, Diſs. 1. in Eurip. n. 1.
Philoſophia ab admiratione duxit originem iuxta Platonem, Diſs. 1. in Eurip. n. 1.
Philoſophia allegorijs, ſeu fabulis explicatur iuxta Saluſtium, Diſs. 1. in Eurip. n. 2. Diſs. 29. in Virg. n. 1. Diſs. 30. in Virg. n. 1.
Philoſophia agens Cicero frequentiùs, quàm in Orationibus utitur vocalium concurſu, Diſs. 6. in Eurip. n. 14.
Philoſophia ſuperſtitionem ſuſtulit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 2.
Philoſophiâ artes etiam ignobiles profluxiſſe, quòd dixerit Poſidonius immerito reprehenditur a Senecâ, Diſs. 4. in Cic. n. 5. Diſs. 5. in Cic. n. 1.
Philoſophia Barbarorum nunquam mutatur, Diſs. 15. in Cic. n. 2.
Philoſophia an mediocriter attingenda ſit, Diſs. 44. in Cic. n. 1.
Philoſophia in quot partes dividatur, Diſs. 7. in Cic. n. 6. Diſs. 45. in Cic. n. 5.
Philoſophia Ciceronis, Diſs. 53. in Cic. per tot.
Philoſophia quare veſte lacerâ fingatur, Diſs. 56. in Cic. n. 1.
Philoſophia comparatur ovo, & Animali, Diſs. 60. in Cic. n. 4.
Philoſophia neceſſaria oratori, Diſs. 61. in Cic. num. 1. & ſeqq.
Philoſophiæ res occultiſſimas explicabant Aegyptij exprimendis rebus geſtis ab Iſide, & Oſiride, Diss. 39. in Anthol. n. 3.
Philoſophiæ Platonicæ Inſtaurator fuit Marſilius Ficinus, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.
Philoſophiæ ut operam daret Cleanthes, hortis irrigandis operam locabat, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 2.
Philoſophiæ fundamentum eſt opinio de divinâ providentiâ, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.
Philoſophiæ ſtudis ſuſcepit Plato, quũ Athletarum exercitationes reliquiſſet, Diſs. 2. in Eurip. num. 5.
Philoſophiæ incapaces putat Barbaros Epicurus, Diſs. 15. in Cic. n. 1.
Philoſophiæ pater an iure appelletur Socrates, Diſs. 15. in Cic. n. 5.
Philoſophiæ anſas non habere dixit Xenocrates adoleſcentem, qui liberalium diſciplinarum expers erat, Diſs. 44. in Cic. n. 6.
Philoſophiæ fons quare Socrates appelletur, Diſs. 54. in Cic. n. 5. & ſeqq. Diſs. 55. in Cic. per. tot.
Philoſophiæ præceptis imbui ſuadet oratorem Petronius Arbiter, Diſs. 56. in Cic. n. 4.
Philoſophiæ ſtudium ſuſceperunt Romani a Carneade excitati, Diſs. 58. in Cic. n. 4.
Philoſophiæ ſtudijs incumbebant Carthaginienſes, licet barbari haberentur, Diſs. 64. in Cic. num. 1.
Philoſophiæ ſe totum dedidit Seneca iam grandior natu, & Zeno, Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Philoſophiæ tria genera fuerunt; ſcilicet Ionica, Italica, & Eleatica, Diſs. 67. in Cic. n. 3.
Philoſophiæ ignarum Ciceronem quare aliqui putaverint, Diſs. 71. in Cic. n. 2.
Philoſophiæ partem ſolam, quæ de moribus diſputat, approbarunt Cynici, Diſs. 80. in Cic. n. 1.
Philoſophiæ ſtuduit Simo, qui artem ſutoriam exercuit, Diſs. 80. in Cic. n. 2.
Philoſophiam ne Athenienſes iterum offenderent

rent dixit ſe ex urbe excedere, Diſs. 20. in Eurip n. 20.
Philoſophiem in Occidente docuit Hercules, Diſs. 7. in Anthol. n. 7.
Philoſophiam ab Aegyptijs didicit Thales Mileſius vetuſtiſſimus philoſophus, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 3. 4.
Philoſophiam, quòd Deos tolleret, vulgus ſuſpectam habebat, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.
Philoſophiam Aegyptij Vulcanum primum oſtendiſſe dicebant, Diſs. 13. in Cic. n. 6.
Philoſophiam Plato in multa membra diſſipatam collegit in unum, Diſs. 15. in Cic. n. 8.
Philoſophiem horto, qui genus omne fructuum comprehendat, Stoici comparabant, Diſs. 60. in Cic. n. 4.
Philoſophicus ſignificatur e poëtis voce Socraticus, Diſs. 56. in Cic. n. 3. 4.
Philoſophis maximos honores habuerunt Græci, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Philoſopho nonvenit canis nomen, Diſs. 84. in in Anthol. n. 4.
Philoſophorum, & Poëtarum ſententiæ multæ ſimiles, Diſs. 41. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Philoſophorum pentathlum eſſe Democritum voluerunt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 2. Diſs. 43. in Cic. n. 5.
Philoſophorum multorum variæ ſententiæ de Eclipſibus ſolis, & Lunæ, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3. 4.
Philoſophorum acris obiurgator Lactantius, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6.
Philoſophorum variæ ſententiæ de cauſâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4. 8. 11. uſque ad num. 16.
Philoſophorum, poëtarum, & Vulgi opiniones de Dijs, Diſs. 47. in Anthol. n. 1. Diſs. 31. in Virg. n. 2. & ſeqq. Diſs. 32. in Virg. per tot. Diſs. 35. in Virg. per tot.
Philoſophorum vetuſtiſſimus Thales Mileſius, Diſs. 14. in Cic. n. 3.
Philoſophorum variæ ſententiæ de ſummo bono, Diſs. 1. in Eurip. n. 11. Diſs 45. in Cic. n. 2. 6. 7. Diſs. 55. in Cic. n. 4. Diſs. 65 in Cic. n. 5. 6.
Philoſophorum Reges a Lactantio appellantur Socrates, & Plato, Diſs 54. in Cic. n. 5.
Philoſophorum quàm diverſæ, & contrariæ ſectæ prodierint, & quare e Socrate, Diſs. 55. in Cic. n. 3. & ſeqq. Diſs. 56. in Cic. n. 1. 2.
Philoſophorum tria genera ſunt Dogmatici, Academici, Sceptici, Diſs. 57. in Cic. n. 7.
Philoſophorum quæſtionibus explicandis Cicero ſe exercebat, Diſs. 85. in Cic. n. 2.
Philoſophos irrident Comici, Diſs. 3. in Eurip. num. 4. & ſeqq.
Philoſophos ſemper ſectatus eſt Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 4.
Philoſophos nihil agere, ſed tantùm ſpectare alios cenſuit Pythagoras, Diſs. 3. in Anthol. n. 1.
Philoſophos maledictis inſectabatur poëma, quòd Silli vocabatur a Timone compoſitum, Diſs. 57. in Cic. n. 6.
Philoſophos eiecit ex urbe Domitianus, Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Philoſophum Antiochum Athenis Cicero audivit, Diſs. 2. in Cic. n. 8.
Philoſophum Cratetem Hipparchia prætulit alijs procis nobilibus, & ætate, formaque florentibus, Diſs. 84. in Anthol. n. 10.
Philoſophum Phormionem præcepta militiæ tradentem præſente ſe irriſit Hannibal, Diſs. 46. in Cic. n. 8. Diſs. 74. in Cic. n. 1. 2.
Philoſophus eſt ſtudioſus fabularum iuxta Ariſtotelem, Diſs. 1. in Eurip. n. 2.
Philoſophus ſcenicus appellatur Euripides a Clemente Alexandrino, Diſs. 1. in Eurip. n. 5.
Philoſophus ſemper aliquis defendit quodcumque abſurdum iuxta Varronem, Diſs. 10. in Eurip. n. 1. Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Philoſophus Crates dictus eſt Θυρεπανοικτής, eo quod omnium ædes ingrederetur, Diſs. 84. in Anthol. n. 9.
Philoſophus Empedocles quum in Olympijs curru viciſſet, bovem finxit, & populo diſtribuit, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Philoſophus cuius ſectæ fuerit Hercules, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
Philoſophus eſt appellatus Leo Imperator Baſilij filius, qui nono ſæculo floruit, Diſs. 10. in Anthol. n. 7.
Philoſophus Xenocrates quum in feſto congiorũ viciſſet bibendo, coronam auream præmium Mercurio dedicavit, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Philoſophus cynicus Demetrius ſaltatorem loqui manibus dixit, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.
Philoſophus Lacydes adamatus fuit ab anſere, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Philoſophus Numenius Deas Eleuſinias habitu meretricio vidit in ſomnis quum ſacra Cereris interpretari vellet, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.
Philoſophus nullus Lacedæmonius fuit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Philoſophus, & poëta Muſæus troianis temporibus vetuſtior fuit, & ex uno cuncta conſtare, & in unum reſolvi dixit, Diſs. 15. in Cic. n. 7.
Philoſophus Aeſchines an ſit ille, quem Strabo oratorem appellat, Diſs. 64. in Cic. n. 4.
Philoſtrati ſervus fuit Polus philoſophus, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Philotam e medio ſuſtulit Alexander, Diſs. 32. in Virg. n. 1.
Philotis, ſive Tutela ancilla conſilium dedit Romanis, ut mitterent ancillas Gallis petentibus Virgines, & matronas, & hoc pacto eos deleverunt, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Philoxeni, & Timothei leges addiſcebant omnes Arcades, Diſs. 63. in Anthol. n. 5.
Philoxenum poëtam coluit Dionyſius, Diſs. 3. in Eurip. n. 10. Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Philoxenus reprehenditur, quòd in laudandâ Galateæ pulchritudine mentionem oculorum non fecerit, Diſs. 21. in Eurip. n. 10.
Philoxenus in Gloſſis tradit Popam ſacrificulum ſignificare, Diſs. 45. in Virg. n. 1.
Philten Thebanam ſuis ſumptibus alebat Eleuſine Hyperides, Diſs. 77. in Cic. num. 3.
Philus Prætor damnatus eſt ob provinciam malè adminiſtratam, Diſs. 12. in Liv. n. 5.
Phineus devictus a Perſeo, Diſs. 10. in Anth. n. 3.
Phlægram, Alpes, Calpeo, & montes Riphæos in eadem regione collocat Orpheus, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Phli-

Ph'egræis in campis Iuppiter Gigantes oppreſſit, Diſs 67. in Anthol.n. 3.

Phlegethon fluvius in Acherontem influit, Diſs. 83. in Anthol. n. 4 idem, an Pyriphlegethon, Diſs. 83. in Anthol. n. 5. 6 cur aquas calidas ei tribuans, Diſs. 85. in Anthol. n. 15.

Phliuntem inter, & Cleonas parvas Peloponeſi Civitates erat ſilve Nemea, Diſs. 6. in Anthol. n. 2.

Phoeenſes cum Charthaginienſibus hellum geſſerunt, ſed tamen naves piraticis ſimiles habebant, Diſs. 53. in Eurip. n. 8.

Phocenſes bellum decennale geſſerunt cum Thebanis ob raptam Theano, quòd ſacrum eſt appellatum, & cum Cyrrhæis ob raptam Megiſto, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.

Phoci filiam rapientes quod in Hippotaro vico ſe receperant, eum exciderunt Bœotij, Diſs. 15. in Eurip n. 5.

Phocidis urbs Daulis, Diſs. 73. in Anthol. n. 4.

Phocion quum in carcerem duceretur cicutam bibiturus, præſtantiſſimus quiſque veſte faciem contexit, Diſs. 24. in Eurip. n. 5.

Phocionem Demoſthenes appellabat orationum ſuarum ſecorim, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Phocionem vocarunt bonum Athenienſes, & tamen interſecerunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11. Diſs. 20. in Eurip. n. 18.

Phocioni magiſtratus a petitione abſtinenti, ne quid indignum gravitate ſuâ committeret, populus ultro honores detulit, Diſs. 88. in Cic. n. 5.

Phocionis in morte conſtantia, Diſs. 9. in Eurip. n. 5. Diſs. 23. in Eurip. n. 6.

Phocum interfecit *Peleus*, Diſs. 53. in Thucyd, num. 23.

Phœbus apud Homerum eſt Epithetum Apollinis, Diſs. 44. in Anthol. n. 4.

Phœbus cur ſemper iuvenis, & intonſus fingatur a poëtis, Diſs. 47. in Anthol n 4 *Vide. Apollo*.

a Phœnice edoctum Achillem Homerus facit, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Phœnices Adonem appellabant Gingrem, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.

Phœnices exiſtimarunt homines, & ceteras animantes e terrâ ſine ſemine procreatos eſſe, Diſs. 43. in Anthol. n. 8.

Phœnices Solem, Lunam, & ceteras ſtellas exiſtimabant Deos, Diſs. 75. in Anthol. n. 1.

Phœnices omnes Deos cum crumenâ effinxerunt, ut ſignificarent omnia a Deo nobis tribui, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.

Phœnices litteras invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

ad Phœnices acceſſerunt diſciplinæ causâ Pythagoras, Democritus, Plato, Diſs. 9. in Thucyd. num. 6.

Phœnices rem nauticam invenerunt, Diſs. 14. in Cic. n. 8.

Phœnici, qui Tyri imperabat. Hercules lanam colore purpureo infectam dono dedit, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.

Phœnicopteri lingua præcipui ſaporis habebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 8.

Phœnix Colophonius poeta Ninum reprehendit, quòd nunquam ignem excitarit, Diſs. 69. in Anthol. n. 3.

Phœnix quot annos vivat, Diſs. 30. in Liv. n. 76. 77. 78. Diſs. 35. in Cic. n. 6.

Phonaſci appellabantur illi, quibus moderatoribus vocis utebantur oratores, Diſs. 87. in Cic. n. 1.

Phonaſco utebatur Auguſtus, ut vocem conformaret ad obeundum oratoris munus; Nero autem ut ad muſicum certamen pararetur, Diſ. 87. in Cic. n. 5. 2.

Phorbantis ante adventum Rhodus abundabat ſerpentibus, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.

Phorbia dicitur a Græcis capiſtrum, & quid ſit, Diſs. 62. in Anthol. n. 2.

Phormio Terentij comœdia acta eſt ludis Romanis, Diſs. 19. in Cic. n. 5.

Phormionem philoſophum irriſit Hannibal, qui ſe præſente daret præcepta rei militaris, Diſs. 46. in Cic. n. 8. Diſs. 74. in Cic n. 5. 2.

Phornutus meminit Iovis Milichij, Diſs. 10. in Anthol n. 16.

Phornutus tradit Mercurium ducere animas ad Inferos; ideo ψυχόπομπον appellari, Diſs. 82. in Anthol. n. 3.

Phornutus tradit infimum aërem eſſe Inferos, Diſs 9. in Eurip. n. 9.

Phoronei filiam Nioben compreſſit Apis Iuppiter dictus, Diſs. 68. in Anthol. n. 2.

Phoroneus iuxta aliquos primus ignis eliciendi rationem excogitavit, Diſs. 49. in Thucyd. n. 2.

Phoroneus primus Iunoni aras ſacrificavit, Diſs. 25. in Virg. n. 5. ideo ab eâ regiam poteſtatem accepit, Diſs. 25, in Virg. n. 5.

Phoroneus, & Merops templa, & aras primi Dijs conſtituerunt, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Phryges ſe vetuſtiſſimos Mortalium prædicabant Aegyptijs non repugnantibus, Diſs. 4. in Thucyd. n 9.

Phryges primi tibiam, & bigas invenerunt. Diſs. 9 in Thucyd. n. 4.

Phryges avium volatus obſervarunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Cic. n. 9.

Phryges nequiſſimi ſunt, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Phrygiæ Petra Acdas inuſitatæ magnitudinis, Diſs. 34. in Thucyd. n. 4. Diſs. 32. in Virg. num. 5.

Phrygiam harmoniam Marſyas oſtendit, Diſs. 62. in Anthol. num. 2. Diſs. 5. in Cic. n. 5.

Phrygiam, Leſbum, & Helleſpontum complectebatur imperium Priami, Diſs. 52. in Eurip. n. 10.

Phrygiorum ingentes divitiæ, Diſs. 33. in Anthol. n 7. Diſs. 7. in Thucyd. n. 5. 6.

Phryne defenſa fuit ab Hyperide pulchritudine, Diſs. 26. in Eurip. n. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.

Phryne ſe reſtituturam Thebas pollicita eſt, ſi inſcriptio apponeretur, Diſs. 77. in Cic. n. 3.

Phrynicus non fuit repertor tragœdiæ, Diſs. 6. in Eurip. n. 2.

Phryxum Aries qui vexit, fuit Navis, Diſs. 12. in Eurip. n. 16.

Phryxus confugit ad Iovem, qui Phyxius dictus eſt, & a Theſſalis colebatur, Diſs. 22. in Eurip. n. 14.

Phthiam pervenit Peleus, quum Phocum interfeciſſet, Diſs. 53. in Thucyd. n. 23.
Phthiotis tantum antiquitus dicebatur Hellas, Diſs. 2. in Anthol. num. 2. Diſs. 8. in Thuc. n. 1.
Phthongus quomodo definiant, & quot habeant Muſici, Diſs. 55. in Anthol. n. 5. Diſs. 62. in Anthol. n. 1.
Phurnutus. *Vide. Phornutus.*
Phygadotheres appellatus eſt Archias, quòd exules inſectaretur, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Phylarchus tradit duas eſſe Deas σεμνάς, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Phyſica dubitatur an ſint Brontini, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Phyſica una ex tribus philoſophiæ partibus, Diſs. 45. in Cic. n. 5.
Phyſicam Stoici comparabant arborum virenti proceritati, nervis, & oſſibus animalis, albo ovi, Diſs. 61. in Cic. n. 4.
Phyſicas res explicant fabulis, & allegorijs poëtæ, & philoſophi, Diſs. 1. in Eurip num. 2, Diſ. 29. in Virg. n. 1. Diſs. 30. in Virg. n. 1.
Phyſici quare appellentur a Cicerone Pythagorici, & Democritici, Diſs. 45. in Cic. per tot.
in Phyſicis parum diſcrepabant Stoici a Peripateticis, Diſs. 45 in Cic. n. 6.
Phyſicus eſt appellatus Straton, Diſs. 71. in Anthol. n. 3. Diſs. 48. in Thucyd. n. 13.
Phytius filius Oreſthei, Diſs. 46. in Anthol. n. 1.
Phyxios Iuppiter apud Theſſalus colebatur, ad quem confugit Phryxus, Diſs. 22. in Eurip. n. 14.
Piamina ſignificabant *Februa*, Diſs. 30. in Liv. num. 27.
Piceæ erant faces nuptiales apud aliquos, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.
Pici Martij in agro Tarentino non reperiuntur, Diſs. 26. in Anthol. n. 4.
Picta præcipuè ποικίλα dicebantur, Diſs. 25. in Eurip. n. 17. 18.
Picta a Latinis dicuntur variata, Diſs. 25. in Eurip n. 18.
Pictâ togâ non utebantur ovantes, ſed purpureâ, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Pictâ togâ utebatur Prætor, qui Circenſibus præerat, Diſs. 21. in Cic. n. 14. *Vide. Toga picta.*
Pictæ porticus dicebantur Pœcilæ, Diſs. 25. in Eurip. n. 18
Pictæ veſtes Dijs conveniebant; Romani tamen utebantur in triumphis, Diſs. 25. in Eurip. n. 20.
Pictor Aëtion in Olympijs famam ſibi conciliavit, Diſs. 2. in Anthol n. 12.
Pictor præcipiebat diſcipulis, ut non in unâ re laborarent, ſed in magnis, Diſs. 21. in Anthol. n. 4. Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Pictor Pauſias ſuperare certabat pingendo florum varietatem, quos Glycera nectebat, Diſs. 35. in Anthol. n. 2.
Pictor Polygnotus, Diſs. 62. in Anthol. n. 7. Diſs. 4. in Thucyd. n. 1.
Pictor Nealces caſu ſpumam equi expreſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.
Pictor vetuſtiſſimus rerum Romanarum Scriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Pictor Eupompus præcepit Lyſippo, ut naturâ, non alios intueretur, Diſs. 80. in Cic. n. 3.
Pictor eximius evaſit Erigonus ex tritore colorum Nealcæ pictoris, Diſs. 81. in Cic. n. 2.
Pictorem Agatharchum pingere domum coëgit Alcibiades violenter, Diſs. 37. in Thuc. n. 7.
Pictores antiqui operibus ſuis, quid illa eſſent, aſcribere cogebantur, Diſs. 13. in Eurip. n. 1.
Pictores qui nomen ſuis operibus inſcripſerunt, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Pictores nullo in pretio habebantur apud Lacedæmonios, Diſs. 27 in Thucyd. n. 4.
Pictores infimi, & celebriores, Diſs. 48. in Cic. n. 5. *Vide. Picturum.*
Pictoreus vixit annis trecentis, Diſs. 9. in Liv. n. 1.
Pictorum præſtantiſſimus Apelles, & quando floruerit, Diſs. 19. in Anth. n. 1. *Vide. Pictor.*
Picturum omnium prærogativas Apelles venuſtate ſuperavit, Diſs. 9. in Thucyd n. 8.
Pictura eloquens eſt Poëſis, Diſs. 13. in Eurip. n. 2.
Pictura Troianis temporibus nondū reperta erat, Diſs. 13. in Eurip. n. 5. & multo ante urbem conditam perfecta eſt, Diſs. 13. in Eurip. n. 5.
Pictura Veneris e mari emergentis ab Apelle facta omnes reliquas ſuperavit, Diſs. 19. in Anthol. n. 1.
Pictura præſtātior eſt Poëſis, Diſs. 19. in Anth. n. 1.
Pictura exprimere naturam Athenienſium quomodo voluerit Parrhaſius, Diſs. 27. in Thuc. n. 1.
Pictura Aegyptiorum nunquam mutata eſt, Diſs. 15. in Cic. n. 2.
Pictura Athenienſibus plurimum debet, Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Picturâ Eumarus primus marem, & feminam diſtinxit, Diſs. 15. in Cic. n. 9. Diſs. 51. in Cic. n. 2.
Picturâ Zeuxidis deceptæ ſunt aves, Diſs. 47. in Cic. n. 9.
Picturâ Parrhaſij deluſus eſt Zeuxis, Diſs. 47. in Cic. n. 9.
Picturâ Apellis decepti ſunt equi, Diſs. 47. in Cic. n. 9.
Pictura quomodo paulatim profecit, & quid quiſque pictor addiderit, Diſs. 51. in Cic. n. 1. 2.
Picturæ fures primus Apollodorus Athenienſis aperuit, Diſs. 15. Cic. n. 9.
Picturæ operam dedit Euripides, Diſs. 2 in Eurip. n. 4.
Picturæ libros conſcripſit Apelles, & Euphranor, Diſs. 46. in Cic n. 1. Diſs. 81. in Cic. n. 2.
Picturam Iudæi e ſuis finibus exterminarunt, Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Picturam Polygnotus invenit, Diſs. 4. in Thuc. n. 1.
Picturas Aglaophontis dicavit Alcibiades, in quibus Olympias, & Pythias eum coronabant, Diſs. 37. in Thucyd. n. 6.
Picturas Marcellus quum Romam tranſtulit, infecit moribus, Diſs. 12. in Liv. n. 4. Diſs. 24. in Liv. n. 14.
Picturis ſemper nomen inſcribebat Apelles, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Picus Juppiter pater Herculis, Diſs. 7. in Anthol. n. 7. Diſs. 9. in Anthol. n. 6.
Pieri fluminis ripis platani naſcebantur, quæ quotlibet Convivis umbram præbebant, Diſs. 23. in Cic. n. 2.

Pe-

Pieris regio Macedoniæ, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.
Pierides dictæ ſunt Muſæ a Piero Macedone, Diſs. 19. in Virg. n. 4.
Pierius Valerianus, & Scaliger non approbant tolli primos verſus Aeneidos Virgilij, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4. Diſs. 1. in Virg. n. 5.
Pierus, a quo mons eſt appellatus, inſtituit, ut novem Muſæ colerentur, Diſs. 19. in Virg. num. 4.
Pietas Aeneæ in transportandis Dijs penatibus, & patre ſenio confecto, Diſs. 25. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Liv. n. 3. Diſs. 5. in Virg. n. 7.
Pietas omnium virtutum eſt fundamentum, Diſs. 19. in Virg. n. 10.
Pietas Romanis inſita eſt a Numâ, Diſs. 54. in Anthol. n. 1.
Pietas ingenerata eſt Arcadibus cantu tibiarum, Diſs. 63. in Anthol. n. 6.
Pietatem tollit, qui divinam providentiam tollit, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.
Pila ludere ſolebat Scævola, Diſs. 58. in Thucyd. num. 2.
Pilæ ludo ſimilis eſt vita hominum, Diſs. 80. in Anthol. n. 4.
Pilæ luſus inter ſaltationes recenſetur, Diſs. 27. in Anthol. n. 1. 15.
Pilæ inſtar urſum, & taurum iactavit in altum Rhinoceros, Diſs. 37. in Cic. n. 4.
Pileis Theſſalico more utebantur Senatores in theatris, Diſs. 24. in Cic. n. 7. *Vide Pileum.*
Pilento vehebantur matronæ, Diſs. 31. in Liv. num. 10.
Pilentum an idem eſſet, ac carpentum, Diſs. 31. in Liv. n. 10.
Pileum Tarquinio abſtulit, & rurſus capiti impoſuit, quod Regnum portendit, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.
Pileus ſignum libertatis recuperatæ; ideo Brutus, & Caſſius interfecto Cæſare nummos cum Pileo, & duobus pugionibus cudendos curarunt, Diſs. 29. in Liv. n. 4. *Vide Pileis.*
Pincernam cum Rege defuncto ſepeliebant Gerrhi, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.
Pindari nullam ſtatuam poſuerunt Thebani, ſed ſimulacrum Cleonis cantoris, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Pindari eloquentiam indicarunt apes, quæ in eius ore favos confinxerunt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Pindari ædibus pepercit Alexander, quum Thebas everteret, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Pindarus maximè timebat Solis defectum, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3.
Pindarus Epheſi Tyrannus portas urbis alligavit ad columnas templi, & obſidione liberatus eſt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Pindarus non rectè divitias amicis abundantes appellavit, Diſs. 79. in Anthol. n. 2.
Pindarus ab Hierone Siciliæ Rege colebatur, Diſs. 3. in Eurip. n. 10. Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Pinei nuclei apponebantur in nuptijs ad irritandam venerem, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.
Pingebatur in porticu pœcile quidquid memorabile geſſiſſent Athenienſes, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Pingendo Pauſias ſuperare contendebat colores florum, quos Glycera nectebat, Diſs. 35. in Anthol. n. 2.
Pingendo Nealces ſpumam equi caſu expreſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 4
Pingens Zeuxis Agrigenti Iunonem nudas Virgines inſpexit, Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Pingens Ialyſum Protogenes, quem ſeptem annos elaboravit, lupinis madidis victitavit, Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Pingentes alas amori reprehenduntur, Diſs. 58. in Anthol. n. 6.
Pingere domum ſuam coëgit Agatharchum violenter incluſum Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Pingere, quæ pingi non poterant, dicebatur Apelles, Diſs. 38. in Virg. n. 8.
Pingi in Porticu Pœcile Miltiadem poſt victoriam Marathoniam permiſerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 12.
Pinguedine non idonei ad fugam cervi in latebras ſeſe abdunt, Diſs. 38. in Cic. n. 6.
Pinna quum oculis careat, quomodo ope pinnoteris piſces capiat, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Pinnoteres pinnam comitatur, & piſces capere monet, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Pino an confecta fuerit corona victorum in Iſthmijs, Diſs. 5. in Anthol. n. 5.
Pino fiebant faces nuptiales, Diſs. 28. in Thucyd. num. 7.
Piorum ſedes ubi ſint, Diſs. 76. in Anthol. n. 14. & ſeqq.
Piper apponebatur in nuptijs ad irritandam venerem, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.
Piræeum fecit portum Themiſtocles, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Piratas ſe profiteri homines antiquitus non pudebat, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 76. in Anthol. n. 13. Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Piratas, qui rapuerant virgines, quomodo Hymenæus interfecerit, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.
Piratas profligavit Pompeius uſus pecuniâ, quam Lucullus Mithridate devicto nactus fuerat, Diſs. 26. in Liv. n. 3.
Piraticis ſimiles naves habebant Iones, Polycrates, & Phocenſes, Diſs. 43. in Eurip. n. 8.
Piraticum bellum quanto tempore confecerit Pompeius, Diſs. 14. in Eurip. n. 9. Diſs. 25. in Liv. n. 1.
Piratis devictis trium menſium intervallo Pompeius non triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 4.
Pirene eſt Alpium pars, ex qua oritur Danubius; ideo Ariſtoteles in hoc immerito reprehenditur, Diſs. 3. in Thucyd. num. 4. Diſs. 71. in Cic. n. 9.
Pirithous ex Ixionis uxore procreatus a Iove Theſei amicus fuit, Diſs. 68. in Anthol. n. 3.
Piſæ colonia Græcorum ſunt, Diſs. 8. in Thucyd. num 5.
Piſæum in montem ferri Dei formâ Piſiſtratum Orchomenium affirmavit filius Diſs. 9. in Liv. num. 20.
Piſæus tubæ repertor eſt iuxta Plinium, Diſs. 57. in Thucyd. n. 12.

Piſatide in regione eſt Olympus, Diſs. 73. in Anthol. n. 3.

a Piſcatoribus liberatus Delphinus a Cœrano, eum, naufragium quum feciſſet, ad litus vexit, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.

Piſcatoribus ſe celant ſepiæ effuſo atramento, Diſs. 38. in Cic. n. 7.

Piſcatorum ſocietatem contrahunt lupi ad paludem Mæoticam, Diſs. 38. in Cic. n. 5.

Piſcatrices ranæ quædam vocantur, quia piſces capiunt, Diſs. 38. in Cic. n. 5.

Piſcem paucorum eſſe accipenſerem Pontius dixit Scipioni, Diſs. 3. in Liv. n. 4.

in Piſcem mutatus Iuppiter cum Nemeſi concubuit, & Helenam genuit, Diſs. 16. in Eurip. num. 4.

Piſces non offerebantur Deæ interpretationis ſomniorum, Diſs. 19. in Eurip. n. 9.

Piſces erant in aquâ, quæ terræmotu eruperat, Diſs. 72. in Anthol. n. 7.

Piſces appellabant Græci ſtolidos, Diſs. 19. in Anthol. n. 5.

Piſces imitantur ſingula Plantarum genera, Diſs. 20. in Anthol. n. 7.

Piſces Oppianus vocat πολυσπερέας φάλαγγας, Diſs. 20. in Anthol. n. 7.

Piſces, quibus delectabantur, aliquibus nomen dederunt, Diſs. 3. in Liv. n. 6.

Piſces quomodo capiantur a pinnâ, Diſs. 18. in Liv. n. 6.

Piſces corrumpunt lupi, ſi alimenta non conſequantur pro præda aſſervatâ, Diſs. 38. in Cic. n. 5.

Piſces, quia muti ſunt, ἔλλοι a Græcis dicuntur, Diſs 39. in Cic. n. 7.

Piſcibus abſtinebant Syri, quòd Venus, quum Typhœum fugeret, piſce latuerit, vel quòd Phacetis filia Veneris in piſcem fuerit mutata, Diſs. 23 in Anthol. n. 5. Diſs. 32. in Virg. n. 3.

Piſcibus, quos mare in litus eieciſſet, veſcebantur populi, qui Ichthyophagi vocabantur, Diſs. 30. in Cic. n. 5. & agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Piſcis.*

Piſciculos ex aqua, & terrâ caleſactis extitiſſe putat Anaximander Mileſius, ex ijſque homines conceptos, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.

Piſciculos capiunt polypodes petræ adhærentes, quum eius colorem ducant, Diſs. 38. in Cic. n. 4. ranæ quædam, ex quarum oculis propendet caruncula inſtar eſcæ, Diſs. 38. in Cic. n. 5.

Piſcinis ungento, & croco infectis noravit Heliogabalus, Diſs. 34. in Anthol. n. 7.

Piſcis dono Polycrati miſſus repertus eſt habere gemmam, quam ipſe in mare proiecerat, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.

Piſcis nautilus, aut pompilus appellatus artem navium regendarum docuit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 5.

Piſcis lupus inter duos pontes captus in pretio habitus, Diſs. 3. in Liv. n. 4. *Vide. Piſcem.*

Piſiſtrati tyrannide diſſolutâ libertatem Patriæ Solon reſtituit, & tamen in exilio mortuus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.

Piſiſtrati Orchomenij filius interfectum patrem inter Deos relatum dixit, ut ſeditionem populi comprimeret, Diſs. 9. in Liv. n. 10.

Piſiſtrati Athenienſis bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.

Piſiſtrati durum iugum quum excuſſiſſent Athenienſes, ingenijs floruerunt, ſed brevi, Diſs. 20. in Eurip. n. 24. Diſs. 69. in Cic. n. 6.

Piſiſtratus Megaclem ab exilio reſtituit, quòd Olympicam victoriam ipſi conceſſerat, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.

Piſiſtratus poſt Archontas tyrannidem Athenarum occupavit, & eadem munia habebat, quæ habebant priores Reges, Diſs. 5. in Thucyd. num. 3. Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.

Piſiſtratus non ſatis occupatæ Tyrannidis crimen diluit, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3.

Piſiſtratus an Lyceum condiderit, Diſs. 58. in Cic. n. n. 6.

Piſo, qui frugi eſt appellatus, annales condidit, Diſs. 11. in Liv. n. 2. Diſs. 51. in Cic. n. 5.

Piſo quum Neronem tollere coniuraſſet, noluit in villâ ſuâ interficere, Diſs. 16. in Liv. n. t.

Piſonem inimicum Germanicus tempeſtate laborantem ſervavit; & huius poſtea miniſterio Germanicus veneno ſublatus eſt, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.

Piſtillum quare Græci alligarent ante thalamum, & cribrum in nuptijs præferrent, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.

Piſtori Iovi aram Romani ſtatuerunt, quòd quum a Gallis in Capitolio obſiderentur, iuſſit illis, ut panes in hoſtium caſtra iactarent, Diſs. 10. in Anthol. n. 22.

Piſtrino, quod μυλῶνα Græci vocant, addicuntur ſervi pœnæ causâ, Diſs. 63. in Cic. n. 2. 3.

Pithecuſas a Miſeno terræmotus avulſit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.

in Pithecuſis montem Epomeum terræmotu concuſſum magnam vim flammarum eructaſſe ferunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Pituita abundantes tardi ſunt ingenio, Diſs. 19. in Eurip. n. 17.

Pittacus creatus fuit Rex adversùs exules, Diſs. 5. in Thucyd. n. 9.

Pium Commodus appellavit Aprilem, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Pius appellatus eſt Metellus, Diſs. 20. in Eurip. num. 9.

Placentam aliqui in ſactificijs offerebant, Diſs. 41. in Virg. n. 15.

Placentas humo ſibi naſci gloriabatur Apicius, quum lactucas lacte irrigaret, Diſs. 23. in Cic. n. 1.

Placentiam fruſtra oppugnavit Hannibal, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Placentinos a ſervitute liberavit Cnæus Cornelius, Diſs. 29. in Liv. n. 3.

Placere omnibus neminem nec ipſum Iovem Theognis dixit, Diſs. 47. in Cic. n. 1.

Placiam oppidum eſſe in Helleſponto, prope quam eſſe Olympum tradit Plinius, Diſs. 73. in Anthol. n. 3.

Plagas plurimas patienter accipiens quum plurimos caſeos furatus eſſet, coronabatur, Diſs. 50. in Anthol. n. 7.

Plagas patienter ferebant Spartani, non vero igno-

gnominiam, Diſs. 15. in Virg. n. 1.
Plagiauli genus tibiarum, Diſs. 60. in Anthol. n. 5. 8. Diſs. 62. in Anthol. n. 4.
Plagis occiduis, ſeptentrionalibus, & ortivis bonum imperare, auſtrinis verò malum opinati ſunt Manichæi, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.
Plagulas advexerunt ex Aſiâ milites Manlij, Diſs. 12. in Liv. n. 4.
Planciades tradit Plutonem eſſe Terram, Diſs. 8. in Eurip. n. 6. & Regna ad Iunonem pertinere, Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Planetæ omnes quo ſpatio temporis in eundē locum reſtituantur, quod tempus annus magnus appellatur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11.
Planetæ quilibet quod habeant domicilium, Diſs. 30. in Liv. n. 36.
Planetæ ſinguli quo tempore conficiant ſuum curſum, Diſs. 30. in Liv. n. 70. 71.
Planetarum nominibus ſeptem dies inſignitos referebant ſeiuges in Circenſibus ſepties metam circumeuntes, Diſs. 20. in Cic n. 14.
Planetas Pythagorici appellabant Proſerpinæ canes, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. Diſs. 30. in Virg. n. 2. *Vide. Errantes Stellæ. Sidera. Stellæ.*
Planta pedis nomen dedit Tarſo urbi, Diſs. 10. in Anthol n. 3.
Plantæ ex Aquâ conſtant, Diſs. 20. in Anthol. num. 9.
Plantarum ſingula genera imitantur piſces, Diſs. 20. in Anthol. n. 7.
Planudes maximus collegit Epigrammata Anthologiæ, Diſs. 1. in Anthol n. 2.
Plaſticen e ſuis finibus exterminarunt Iudæi, Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Platani vino irrigabantur, Diſs. 22. in Cic. n. 7. 8.
Platani quæ ubique celebres fuerunt, Diſs. 23. in Cic. n. 2. 3.
Platani unde dicantur, Diſs. 23. in Cic. n. 8.
Platani folio ſimilis eſt Peloponeſus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 3.
Platanis conſitus locus Platanon vocabatur, Diſs. 23. in Cic. n. 8.
Plataniſtos vocabant Græci loca late patentia, Diſs. 23. in Cic. n. 8.
Platanon vocabatur locus Platanis conſitus, Diſs. 23. in Cic. n. 8.
Platanum vehementer adamavit Xerxes, Diſs. 22. in Cic. n. 5.
Platanum auream adeptus eſt Cyrus in victorijs, Diſs. 7. in Thucyd. n 5.
Platanus in Phrygiâ oſtendebatur tempore Plinij, ad quam religatus fuerat Marſyas, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
Plateas maximè celebrant Græci ob pugnam ibi commiſſam, Diſs. 2. in Thucyd. n. 4.
Plato Xenocratem admonebat, ut gratijs ſacrificares, Diſs. 14 in Anthol. n. 3.
Plato reprehendit Lycurgum, quòd vites ſuccideret, ut populos ab ebrietate prohiberet, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.
Plato tradit quatuor fluvios ex infernis locis manare, Oceanum ſcilicet, Acherontem, Pyriphlegethontem, & Cocytum, Diſs. 83. in Anthol. n. 4.
Plato ducet philoſophiam ab admiratione originem duxiſſe, Diſs. 1. in Eurip. n. 1.
Plato Philoſophum comparat cani, Diſs. 84. in Anthol. n. 4
Plato ab athletarum exercitationibus ad Philoſophiam ſe contulit, Diſs. 2. in Eurip. n. 5.
Plato reprehendit poëtas quod mortem horribiliorem propoſitis Infernorum terroribus fecerint, Diſs. 7. in Eurip. n. 1.
Plato dicebat Græcos eſſe ſemper pueros, quòd nulla haberent monimenta vetuſtatis, Diſs. 6. in Thucyd. n. 15. Diſs. 15. in Eurip. n. 1. Diſs. 8. in Liv. n. 1.
Plato dixit flammas Ætnæ, & aliorum montium eſſe rivos Phlegethontis, Diſs. 83. in Anthol. num. 7.
Plato quid ſenſerit de animis, Diſs. 10. in Eurip. n. 7. Diſs. 57. in Cic. n. 1.
Plato vixit octingentos annos poſt excidium Troiæ floruit, Diſs. 15. in Eurip. n. 1.
Plato ſactis placavit naturam, quòd cælebs vixiſſet, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Plato in legibus conſtituit, ut nuptiæ a trigeſimo ætatis anno uſque ad trigeſimumquintum celebrarentur, Diſs. 15 in Anthol. n. 17.
Plato noluit lapides ſepulcrorum plus quatuor hexametris capere, Diſs. 30. in Anthol. n 7.
Plato an verſus amatorios compoſuerit, Diſs. 40. in Anthol. n. 1. & ſeqq. epica poëmata conſcripſit, ſed inferiora Homericis intelligens ad ſcribendas tragœdias ſe contulit; inde Socrati ſeſe in diſciplinam tradidit, Diſs. 40. in Anthol. n 3. Diſs. 1. in Eurip. n. 5. Diſs. 43. in Cic n. 6.
Plato nunquam effuſiùs riſit, Diſs. 40. in Anthol. num. 4.
Plato divinus eſt appellatus, Diſs. 44. in Anthol n. 5.
Plato comprobat morem Spartanarum decertantium in palæſtris, quum nudæ eſſent, Diſs. 51. in Anthol. n. 8.
Plato ad Aegyptios, Phœnices, Chaldæos, Indos diſciplinæ causâ peregrinatus eſt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 4.
Plato non immerito Lycurgi leges culpat, quòd bellicæ virtutis, non ceterarum curam haberent, Diſs. 20. in Thucyd. n. 6.
Plato Mundum futurum ſempiternum exiſtimavit, Diſs. 39 in Thucyd. n. 1.
Plato frequentiſſimè utitur oris hiatu, Diſs. 6. in Eurip. n. 14.
Plato tres ſervos habuit, Diſs. 21. in Thucyd. num. 4.
Plato in ſuo convivio non admiſit pſaltriam, Diſs. 21. in Thucyd. n. 10.
Plato affirmavit mutata muſicâ mores mutari, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.
Plato tradit mare inter Europam, & Africam diluvio, ac tempeſtate factum, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2.
Plato Apollinis filius exiſtimatus eſt, Diſs. 17. in Liv. n. 7. Diſs. 32. in Virg. n. 2.
Plato reiecit Homerum a ſuâ republicâ, Diſs. 34. in Virg. n. 1. ideo a Divo Auguſtino inter Deos Gentium referendus cenſetur, Diſs. 34. in Virg. n. 1.

Pla-

Plato dixit Cyrenenſes nullam legem ſervaturos, quum felices eſſent, Diſs. 1. in Liv. n. 9. Diſs. 9. in Cic. n. 12.
Plato Deum auctorem animi hominum fecit, corporum verò alios minores Deos, Diſs. 22. in Liv. n. 1.
Plato adoleſcens admodum Phædrum ſcripſit, Diſs. 31. in Liv. n. 20.
Plato ſenior exiſtens terram moveri exiſtimavit, Diſs. 31. in Liv. n. 20.
Plato Magneſijs, & Siculis leges dedit; Arcadibus dare recuſavit, Diſs. 9. in Cic. n. 12.
Plato Dionem ad evertendam Dionyſij tyrannidem impulit, Diſs. 9. in Cic. n. 12.
Plato philoſophiam in multa membra diſſipatam in unum collegit, Diſs. 25. in Cic. n. 8.
Plato oratoriam artem arti culinariæ comparavit, Diſs. 34. in Cic. n. 5. 7.
Plato non acceſſit ad Rempublicam, quia diffidebat illam corrigere poſſe, Diſs. 34. in Cic. n. 7. & ne ſærviret in Patriam, Diſs. 73. in Cic. num. 4.
Plato animalia carere ratione negabat, Diſs. 38. in Cic. n. 2.
Plato quàm multa ſciverit, Diſs. 43. in Cic. n. 6.
Plato eloquentiâ omnes ſuperavit, Diſs. 43. in Cic. n. 6.
Plato non admittebat in Academiam expertes geometriæ, Diſs. 44. in Cic. n. 6.
Plato iure reprehendit Annicerin, quòd mirabili artificio currum agitaſſet; Diſs. 44. in Cic. num. 7.
Plato Rex philoſophorum appellatur a Lactantio, Diſs. 54. in Cic. n. 5.
Plato conditor veteris Academiæ, Diſs. 55. in Cic. n. 5.
Plato inducit Socratem dicentem ſe obſtetricis munere fungi, & quare, Diſs. 57. in Cic. n. 2.
Plato humani corporis ſtructuram ignoraſſe quodammodo dici poſſet, dum potionem per aſperam arteriam in pulmonem ferri opinatus eſt, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Plato exiſtimat poëtas multa dicere, quæ ignorant, Diſs. 72. in Cic. n. 2.
Plato Sophronis mimos aſſiduè lectitavit, ita ut cervicali ſupponeret; Epicharmum poetam comicum in delicijs habuit, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Platonem benevolentiâ proſequutus eſt Dionyſius, deinde autem iniurijs affecit, Diſs. 20. in Eurip. n. 14. Diſs. 9. in Cic. n. 12. Diſs. 64. in Cic. n. 6. Diſs. 68. in Cic. n. 5.
Platonem irridet comicus Epicrates, Diſs. 3. in Eurip. n. 5. *Vide. Platonis.*
Platonem ad Ægyptios ſacerdotes profectum ſequutus eſt Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 4.
Platonem ſequutus eſt Horatius, dum Iovis volucrem currum dixit, Diſs. 68. in Anthol. n. 7. Diſs. 31. in Liv. 19. Diſs. 26. in Virg. n. 3.
Platonem quidam volunt nihil affirmaſſe, ſed aliorum ſententias tantùm evertiſſe, Diſs. 56. in Cic. n. 7. Diſs. 57. in Cic. n. 2.
Platonicæ philoſphiæ inſtaurator Ficinus fuit, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.
Platonici animam mundi eſſe Iovem exiſtimarunt, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.
Platonici Mundum eſſe Deum ſecundarium dixerunt, Diſs. 40 in Anthol. n. 9.
Platonici Elyſium collocant in Cœlo ſtellarum inerrantium, Diſs. 76. in Anthol. n. 16.
Platonici exiſtimarunt muſas eſſe animas cœleſtium orbium, Diſs. 19. in Virg. n. 2.
Platonici tribuunt animæ quoddam corpus, quod ſit illius vehiculum, Diſs. 17. in Liv. n. 6.
Platonicum annum quo ſpatio temporis definiri putaverint aliqui, Diſs. 53. in Thucyd. n. 15.
Platonis convivium Timotheo voluptatem etiam impoſterum attulit, Diſs. 65. in Anthol. n. 25.
Platonis eſt ſimilitudo ludi teſſerarum, & vitæ hominum, quam affert Terentius, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Platonis faſtum calcare dixit Diogenes eius lectum calcans, Diſs. 84. in Anthol. n. 8.
Platonis ſepulcro aquilã impoſitam fingit Poëta, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.
Platonis an ſit Epigramma in Stellam adoleſcentem, Diſs. 40. in Anthol. n. 1. 2. 3.
Platonis numero obſcurior res dicitur, quum obſcuriſſimam ſignificare volumus, Diſs. 15. in Thucyd. n. 8.
Platonis ſententia, quod Deus nullius auctor ſit mali, errores peperit, Diſs. 19. in Thucyd. num. 1.
Platonis dictum de tyrannis, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.
Platonis natalis dies celebrabatur a Platonicis, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Platonis ſententia, quòd eiuſdem ſit rem optimè emendare, & peſſimè depravare, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Platonis ſectator Virgilius, Diſs. 1. in Eurip. n. 3.
Platonis naturam demonſtrat illius orationis ſublimitas, Diſs. 2. in Eurip. n. 2.
Platonis ſententia de Fato Stoicorum ſimilis, Diſs. 11. in Virg. n. 7. Diſs. 12. in Virg. n. 2. 3.
Platonis ſententiæ, & dicta perobſcura, Diſs. 30. in Virg. n. 3.
Platonis eloquentiam indicarunt apes, quæ in ore eius mellificarunt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Platonis ore loquuturum Iovem dicebant Veteres, Diſs. 41. in Cic. n. 2. Diſs. 53. in Cic. n. 3.
Platonis Callicles philoſophiam mediocriter attingendam putat, Diſs. 44. in Cic. n. 1.
Platonis Timæi verſio eſt liber Ciceronis de univerſitate, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Platonis auditor fuit Hyperides, Diſs. 76. in Cic. num. 5.
Platonis Reſpublica licet impoſſibilis; inutilis tamen non eſt, Diſs. 78. in Cic. n. 4. *Vide. Plato.*
Plauſtris circumegit ſcenas penſiles Theſpis, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.
Plauſtris utebantur pro domibus Scythæ, Diſs. 81. in Cic. n. 6.
Plauti ore muſas loquuturas dicebat Stulo, Diſs. 3. in Eurip. n. 2.
Plauti inſcriptio ſepulcralis, Diſs. 30. in Anthol. num. 8.
Plauti iocus in perſonâ ſervi, qui herum ſenem vetus ſepulcrum vocat, Diſs. 32. in Anth. n. 11.

Digitized by Google

Plauti locus explicatur, Diſs. 18. in Liv. n. 2. Diſs 63. in Cic. n. 3.
Plautum cur reprehendat Horatius, Diſs. 3. in Eurip. n. 2.
Plautus quot comœdias ſcripſerit, Diſs. 1. in Thucyd. n. 5.
Plautus in ſummâ egeſtate vixit, Diſs. 15. in Thucyd. n 6.
Plautus inſidiatus eſt Auguſto, Diſs. 42 in Thucyd. n. 4.
Plautus facetijs abundavit, Diſs. 27. in Cic. n. 1.
Plebe infimâ concitatâ Maricius Galliarum Deus haberi concupivit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.
Plebe cum nobilitate contendente Gracchi, & Apuleij ſeditionibus incitatâ Philippus Conſul principum cauſam oppugnabat, Diſs. 17. in Cic. n. 8. *Vide. Plebem.*
Plebeij ludi erant circenſes, Diſs. 18 in Cic. n. 3. non erant ijdem, ac Romani, Diſs. 18. in Cic. num. 8.
Plebeij Aediles in ſubſellijs iudicabant, Diſs. 29. in Cic. n. 5.
Plebeijs funeribus tibiâ utebantur; tibiâ verò, & tubâ in funeribus Procerum, Diſs. 60. in Anthol. n. 12.
Plebeius Conſul qua de cauſa creatus ſit, Diſs. 22. in Liv. n. 9.
Plebem nihil magis ſubiectam efficit, quàm copia annonæ, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1.
Plebem quia Patribus reconciliavit Valerius, appellatus eſt Publicola, Diſs. 20. in Eurip. n. 9. Diſs 36. in Cic. n. 17.
Plebem quia in quatuor tribus diſtribuit Fabius, appellatus eſt Maximus, Diſs. 20. in Eurip. num. 9.
Plebem obſcuram collegerunt Aſylis apertis Veteres, & ſic civitates condiderunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8. 9. Diſs. 9. in Liv. n. 6.
Plebem Romanam ſedavit Iulius Proculus affirmando Romulum inter Deos relatum, Diſs. 9. in Liv. n. 10.
Plebem ſibi conciliare ſtuduit etiam Marcus Livius Druſus, qui Philippo Conſuli oppoſitus fuerat, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Plebem a ſeceſſione in Aventinum, vel Sacrum montem revocavit Menenius Agrippa, Diſs. 31. in Cic. n. 4.
Plebem in poſſeſſionem agri a ſe quæſiti miſit lex Gracchorum, Diſs. 35. in Cic. n. 3.
Plebem, & Senatum ſuis nominibus poſtridie ſalutavit Cyneas legatus a Pyrrho miſſus ad Romanos, Diſs 87. in Cic. n. 7.
Plebem Romani ſibi demerebant, quia creandorum magiſtratuum poteſtatem habebat, Diſs. 88. in Cic. n. 1.
Plebem a ſenatoribus, & equitibus diſtinguebat anulus aureus, Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Plebis infimæ homines deſiderant ſolùm neceſſaria, Diſs. 43. in Thucyd. n. 2 5.
Plebis Romanæ nutricem Cato Siciliam appellabat, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Plebis pars immunis erat a muneribus, & tributis, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.
Plebis nullum eſt iudicium, nec veritas, Diſs. 44. in Thucyd. n. 2.
Plebis Tribunus Sertorius Syllam dominantem laceſſivit Cinnanas partes ſequutus, & in Inſulas Fortunatas traijcere cogitavit, Diſs. 1. in Cic n. 2. *Vide. Tribunis. Plebis*
Plebs Athenienſium Reipublicæ domina erat, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs. 34. in Cic. num. 5. 6.
Plebs Carthaginienſis an imbellis eſſet, Diſs. 21. in Virg. n. 13. & ſeqq.
Plebs Romana licet ſeditiones fecerit, per annos ſexcentos, & ampliùs manibus temperavit, Diſs. 4. in Liv. n. 2.
Plebs Romana licet multis beneficijs acceptis Manlium, & Sp. Melium capitali ſupplicio affecit, Diſs. 12. in Liv. n. 8.
Plebs maximè aucta eſt a Servio Rege, ideo feſtas maximè eſſe Nonas voluit, Diſs. 30. in Liv. num. 11. *Vide. Plebe.*
Plebs quum ſeceſſiſſet in Sacrum montem, & in gratiam cum Patribus redijſſet, duo dies Ferijs Latinis additi, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Plebs quum a Patribus diſſideret, leges duodecim tabularum conditæ ſunt, Diſs. 77. in Cic. n 6.
Pleiades ſtellæ ſeptem in caudâ Tauri, Diſs. 65. in Anthol. n. 2.
Pleiades quomodo in ſtellas converſæ ſint, & cur ita dictæ, Diſs. 65. in Anthol. n. 4.
Pleiades portant ambroſiam Iovi, Diſs. 65. in Anthol. n. 7. cur cernantur ſex tantùm, Diſs. 65. in Anthol. n. 9.
Pleione duodecim filiæ ab Atlante genitæ ſunt, & mas unus, qui Hyas dictus eſt, Diſs. 65. in Anthol. n. 2.
Plenitudo ſignificatur coronis, Diſs. 35. in Anthol. n. 3. Diſs. 44 in Virg. n. 1.
Pliades etiam dicuntur Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 6.
Plinio Dioſcorides in exponendis ſimplicium medicamentorum naturis anteponendus, Diſs. 46. in Cic. n. 8.
Plinio ſimilior Symmachus laudat Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Plinium Solinus nunquam laudavit, quum pleraque ab eo ſumpſerit, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Plinium Ciceroni quidam præponunt, Diſs. 47. in Cic. n. 2. ſed ab eius elegantiâ longè abſunt, Diſs. 47. in Cic. n. 3. Diſs. 50. in Cic. n. 4.
Plinium laudans Martialis comparat Ciceroni, Diſs. 49. in Cic. n. 6.
Plinius fallitur, dum dicit Aminoclem fuiſſe triremium inventorem, Diſs. 13. in Eurip. n. 8.
Plinius ſæpiſſime arguit levitatem Græcorum, Diſs. 5. in Anthol. n. 1.
Plinius dixit quod Deus eſt mortali iuvare mortalem, Diſs. 8. in Anthol. n 3.
Plinius quid exiſtimaverit eſſe ignes, quæ cadentia ſidera appellantur, Diſs. 10. in Eurip. num. 4.
Plinius dixit nihil ſuperbius eſſe homine, Diſs. 40 in Thucyd. n. 1.
Plinius dixit ſcelera hominum adeo gravare terram, ut interdum terræmotus exiſtant, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Plinius queritur hiſtoriam rerum naturalium ex navigatione non proficere, ut deberet, Diſs. 76. in Anthol. n. 8.

Plinius Senior ardore Veſuvij abſumptus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 18.

Plinius, quum nominaret auctores, ex quibus ſua deſumebat, Dioſcoridem nunquam nominavit, Diſs. 3. in Cic. n. 3.

Plinius dixit artem medicorum ipſis imperatoribus imperare, Diſs. 10. in Cic. n. 3.

Plinius Conſul fuit, Diſs. 13. in Cic. n. 2.

Plinius explicatur, Diſs. 23. in Cic. n. 7. 8.

Plinius quid de Cicerone ſenſerit, Diſs. 49. in Cic. n. 2. Diſs. 50. in Cic. n. 5. 6.

Plinius ſuperbus exiſtimatus eſt, quòd Ciceronem æmularetur, Diſs. 50. in Cic. n. 5.

Plinius Caſpium mare ex Oceano putavit infundi, & ſtellas Solis ictas radijs conſiſtere, eaque vi effici ſtationes, Diſs. 71. in Cic. n. 5.

Plinius animadvertit quædam facta non eam gloriam, quam meruerunt, aſſequi, Diſs. 76. in Cic. n. 5.

Plinius aſſiduè legebat; queſtus fuit ſe decem verſuum lectionem perdidiſſe propter cuiuſdam interpellationem, Diſs. 86. in Cic. n. 4.

Plinius aiebat nullum eſſe librum tam malum, ex quo nihil utilitatis percipi poſſit, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Pliſtonactem Regem Spartæ Ephori mulctarunt, quòd ab hoſtibus pecuniâ corruptus eſſet, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.

Plotini natalis dies celebrabatur Platonicis, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.

Plotinus tradit Veſtam eſſe animam Telluris, Diſs. 38. in Anthol. n. 4.

Plotinus quatuor eſſe virtutes docet, Diſs. 2. in Virg. n. 6.

Plotinus nomen amicum ſemper habebat, Diſs. 17. in Liv. n. 10.

Ploiſſe lapidibus quotieſcumque renunciabatur, novendiale Sacrum inſtituebatur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.

Plumbatis iactandis ſeſe exercebant Romani, Diſs. 16. in Thucyd. n. 8.

Plumbeam, & auream ſagittam, iucunditatis ſcilicet, & triſtitiæ dicitur habere Amor, Diſs. 19. in Anthol. n. 7.

Plumbeo thorace quingenario Athanatus quidam incedebat, Diſs. 37. in Cic. n. 3.

Plumbo pedes firmabat Philetas poëta, ne ventis raperetur, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.

Plumbum album, & nigrum primus invenit Midas, Diſs. 7. in Thucyd. n. 6.

Plurali numero an ſolùm Iræ Deorum dicantur, Diſs. 19. in Virg. n. 12.

Plutarchus falsò affirmat Veteres Lunæ defectus, non Solis horruiſſe, Diſs. 10. in Thucyd. n. 5.

Plutarchus floruit eodem tempore, ac Iuvenalis, Diſs. 77. in Anthol. n. 6.

Plutarchus Ciceroni Demoſthenem non antepoſuit, Diſs. 47. in Cic. n. 11.

Plutharchus refellitur, qui Romulum inſignia Imperij ob ſuperbiam ſumpſiſſe tradit, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. Liv. n. 10.

Plutarchus exiſtimat Imperium Macedonum virtute partum; Romanorum verò virtute, & fortunâ, Diſs. 86. in Anthol. n. 1.

Pluto cur a Græcis Ἄδης nuncupetur, Diſs. 7. in Eurip. n. 7.

Pluto cur dicatur Inferis imperare, Diſs. 7. in Eurip. n. 10. 12.

Pluto invenit cæremonias exequiarum; eius imago quomodo fingeretur, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.

Pluto an ſit idem, ac Plutus, Diſs. 8. in Eurip. num. 6. 7.

Pluto eſt idem, ac terra, Diſs. 8. in Eurip. n. 6.

Pluto eſt idem, ac Summanus, Diſs. 8. in Eurip. num. 6.

Pluto a Samothracibus appellatur Axiocerſos, Diſs. 38. in Anthol. n. 5.

Pluto etiam nominatus eſt Bacchus, & quare; Diſs. 48. in Anthol. n. 2. 4.

Pluto habet currum, Diſs. 26. in Virg. n. 6.

Plutonem eſſe aërem putavit Empedocles, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.

Plutonem flexit Orpheus, Diſs. 74. in Anthol. n. 1.

Plutonem cur ſeperatum dicat ab alijs Dijs Euripides, Diſs. 7. in Eurip. n. 8. Diſs. 9. in Eurip. n. 1.

Plutus an ſit idem ac Pluto, Diſs. 8. in Eurip. num. 6. 7.

Plutus divitiarum Deus cur cæcus, & claudus fingatur, Diſs. 33. in Anthol. n. 8.

Pluvia aurea contigit in inſulâ Rhodo, quum nata eſt Minerva, Diſs. 16. in Anthol. n. 9.

Pluviâ aureâ Iovem deſcendiſſe in gremium Danaës ferunt, quia cuſtodes auro corrupit, Diſs. 10. in Anthol. 8.

Pluvia excitatur in ortu Pleiadum, Diſs. 65. in Anthol. n. 3.

Pluviam multa animalia prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Pluviam Græcis æſtu exiſtente Aeacus obtinuit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 8.

Pluviam quum mittit Iuppiter, nunquam omnibus placet, Diſs. 47. in Cic. n. 5.

Pluviam venturam poſt tonitru ſe ſcire dixit Socrates, quum ab uxore aquâ perfuſus fuiſſet, Diſs. 55. in Cic. n. 8.

Pluvius Iuppiter colebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 68. in Anthol. n. 8.

Pocillatores quàm eleganter pocula miniſtrarent, Diſs. 81. in Thucyd. n. 12.

Pocillatoris miniſterio fungebatur inter pueros, Euripides, Diſs. 4. in Eurip. n. 8.

Pocula tria tantùm bibere permittit Eubulus, quorum primum eſt Valetudinis, ſecundum Amoris, tertium ſomni, Diſs. 14. in Anthol. num. 6.

Pocula, quæ ſeleucidas, Antiochias, Thericleas ab auctoribus appellabant, Diſs. 26. in Liv. n. 2.

Pocula Veteres ex hederâ conficiebant, ideo ciſſibia appellabant, Diſs. 75. in Cic. n. 4.

Poculis capaciſſimis, & ſæpius Græci ſeſe invitabant, Diſs. 65. in Anthol. n. 11.

Poculis pugnare ſolent Thraces, & Germani, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.

Poculis miniſtrantem filium Menelai Megapenthem facit Homerus, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Poculo per Oceanum delatus eſt ſol, & Hercules Diſs. 9. in Anthol. n. 7.

Poculo Neſtoris Pleiades ſtellæ, non columbæ, erant, Diſs. 65. in Anthol. n. 7.

Po-

Poculo immani utebatur Neſtor, Diſs. 65. in Anthol. n. 21.
Poculo vehi ſolem affirmavit Panyaſis poëta, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
Poculum abiecit Diogenes, ut vidit puerum cavis manibus bibentem, Diſs. 84. in Anthol. n. 17.
Poculum aureum pulvino ſemper ſubijciebat Philippus, Diſs. 2. in Thucyd. n. 6.
Poculum amatorium Cæſoniæ hauſit Caligula, & inſanus factus eſt, Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Podagræ Dianæ templum dedicatum eſt in Laconicâ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.
Podium locus erat in theatro, unde ſpectabant Proceres, & Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 11.
Pœcilæ etiam dicebantur aliæ porticus pictæ, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Pœcile in porticu pictus eſt Miltiades poſt Marathoniam victoriam, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Pœcila porticus picta eſt a Panæno, Diſs. 20. in Eurip. n. 12. quare ſic dicta, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Pœeſſa appellata eſt Rhodus, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Poëma obſcuriſſimum Caſſandra Lycophronis, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Poëma Virgilij Macrobius comparat rerum naturæ, Diſs. 52. in Cic. n. 1.
Poëma maledicentiſſimum Silli, quod Timon compoſuit, Diſs. 57. in Cic. n. 6.
Poëmata epica compoſuit Plato; ſed quum eſſent inferiora Homericis, ad ſcribendas tragœdias ſe contulit, Diſs. 40. in Anthol. n. 3.
Poëmata, quæ Orphei dicuntur, non ſunt illius, Diſs. 1. in Thucyd. n. 5.
Poëmata e plauſtris recitavit Theſpis, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.
Poëmata unicam fabulam continere debent, Diſs. 37. in Virg. n. 2. Diſs. 38. in Virg. n. 1. *Vide. Carmen, Verſus.*
Poëmata conſcripſit Crantor, & Heraclides Ponticus, Diſs. 42. in Cic. n. 3.
Pœna violatæ religionis, quam Athenienſes interfecerunt confugientes ad aram Minervæ, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2. 3.
Pœna damnatis minuebatur propter multitudinem liberorum, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Pœna divortium facientis erat dotis amiſſio, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.
Pœnâ gravi ſancitum eſt a Theodoſio, ne quis purpurâ uteretur, Diſs. 22. in Liv. n. 15.
Pœna gravi plectebatur Veſtalis, cuius negligentiâ ignis extinctus eſſet, Diſs. 31. in Liv. n. 7.
Pœna afficiendi eſſent mali, etiamſi ſtellis cogentibus agerent, Diſs. 9. in Virg. n. 2.
Pœna maior ordinariâ ſi requirebatur, Senatus iudicabat, Diſs. 26. in Cic. n. 5.
Pœna iudicum donis corruptorum apud Romanos mors, apud Athenienſes pecunia, Diſs. 26. in Cic. n. 8.
Pœna parricidarum apud Romanos, Diſs. 84. in in Cic. n. 7.
Pœna ambitus erat decem annorum exilium, Diſs. 89. in Cic. n. 4.
Pœnæ impijs e Deo conſtitutæ ſunt Furiæ, quas nemo effugit, Diſs. 19. in Thuc. n. 7. 8. & ſeqq.
Pœnæ a legibus infliguntur delinquentibus, vel ut ipſi corrigantur, vel ut alij deterreantur a delictis, Diſs. 10. in Eurip. n. 8.
Pœnæ nomine pecunia, quæ ad pontem deponebatur, ſacramentum dicebatur, Diſs. 40. in Cic. n. 7.
Pœnæ causâ ad piſtrinum damnabantur ſervi, Diſs. 63. in Cic. n. 2. 3.
Pœnam imponebat ei, qui hoſpitem nocte non recepiſſet tecto, lex Lucanorum, Diſs. 10. in Anthol. n. 17
Pœnam ſcelerum ſemper differt Deus, dum homines reſipiſcant, Diſs. 10. in Anthol. n. 19.
Pœnam ferre libertatis Athenienſem qui damnatum dixit Lacedæmonius, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.
Pœnam, & Beneficium Deos eſſe tantùm Democrito placuit, Diſs 18. in Eurip. n. 6.
Pœnam in eos etiam, qui convivio ſumptuoſiori interfuiſſent, ſtatuebat lex Didia, Diſs. 3. in Liv. n. 5.
Pœnam nullam in parricidas conſtituit Athenienſium legumlator, Diſs. 84. in Cic. n. 7.
Pœnas dederunt Lacedæmonij, quòd primi ſervos habuerunt, & Chij, quòd primi ſervos emerunt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.
Pœnas irrogabat populus, Diſs. 10. in Liv. n. 7.
Pœnas reorum deprecabantur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 12. *Vide. Pœnis.*
Pœni docuerunt lanas inficere, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Pœni, & Romani decertantes ad Traſimenum non ſenſerunt ingentem terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.
Pœni fraudulenti, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Pœni nauticæ rei ſcientiâ omnes ſuperabant, Diſs. 21. in Virg. n. 11.
Pœni Siciliam ſubigere conantes trecenta millia militum amiſerunt, Diſs. 21. in Virg. n. 11.
Pœni Romanos docuerunt dolos in bello, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Pœnis invaſuris Siciliam Apollo peſtem immiſit; ideò Siculi Apollinem Libyſtinum colunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 14.
Pœnis ſe iungens Philippus quomodo ad pacem compulſus ſit a Romanis, Diſs 44. in Thuc. n. 4.
Pœnis devictis Romani Illyrios domuerunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3. & poſt bellum punicum ſecundum Macedonibus bellum indixerunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5. *Vide. Pœnorum.*
Pœnis affecta ſcelera non ſunt mali exempli, Diſs. 4. in Eurip. n. 9. *Vide. Pœna.*
Pœnis afficiuntur animæ, quòd deſeruerunt Deum, & in corpus deſcenderunt; pœnæ autem ſunt cupiditates, Diſs. 8. in Eurip. n. 4.
Pœnitebat. *Vide. Pænitebat.*
Pœnorum poſt triumphum Duilio conceſſum, ut a cenâ redeunti funalia prælucerent, & tibia caneret, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Pœnorum mulieres corpore vulgato ſibi dotem quærebant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Pœnorum quinquaginta ſex millia occiderunt Claudius Nero, & Livius Salinator, Diſs. 25. in Liv. n. 6.

Pœnos circumventos fugere permiſit Mucius, & fugientes aggreſſus eſt, Diſs. 6. in Thocyd. num. 12.

Pœnos victos Dionyſius non niſi magnâ mercede liberavit; Græcos verò ſine pretio dimiſit, Diſs 9. in Liv n. 8. *Vide. Pœni.*

Poëſi non quod libet ingeniom idoneum eſt; licet quodlibet lignum efformando Mercurio idoneom fit, Diſs. 8. in Cic. n. 5.

Poëſis per qoos perfecta fuerit, Diſs. 51. in Cic. num. 6. *Vide. Poetica.*

Poëta Parmeno vocat Nilum Aegyptium Iovem, Diſs. 68. in Anthol. n. 8.

Poëta Phœnix Colophonius Ninum reprehendit, qoòd nonquam ignem excitaris, Diſs. 69. in Anthol. n. 3.

Poëta Archias, quem defendit Cicero, compoſuit primum epigramma libri primi Anthologiæ, Diſs. 2. in Anthol. n. 1.

Poëta repente evaſit Heſiodus, Diſs. 13. in Anthol. n. 6.

Poëta Græcus Grammaticos appellat Acanthobatas, & Acanthologos, Diſs. 1. in Anthol. num. 5.

Poëta malus appellatur a Strabone Buëthos, qui tempore Auguſti floruit, Diſs. 16. in Anthol. num. 1.

Poëta Nævius qoodnam epigramma ſepulcro iuſſerit ioſcribi, Diſs 30. in Anrhol. n. 8.

Poëta elegiacus Philetas pedes plumbo firmabat, ne ventis raperetor, Diſs. 43. io Anthol. n. 12.

Poëta nullus Lacedæmonius fuit, Diſs. 27. in Thucyd n. 4.

Poëta Eumelus quid ſcripſerit, & quando floruit. Diſs. 35. in Thucyd. n. 8. Diſs. 36. in Thucyd. n 10.

Poëta Damoxenus dixit Coon inſolam tuliſſe Deos: qoòd Hippocratem, & Demetrium Phaleteum genuerit, Diſs 40. in Thocyd. n. 1

Poëtâ Ennio Fulvius Nobilior familiariſſimè utebatur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5.

Poëta Philemon mortem ſibi conſciſſet, ſi Euripidem videre potuiſſet, Diſs. 4. in Eurip. n. 11.

Poëta inſignis Varus, Diſs. 1. in Virg. n. 5.

Poëta quid in ſuperiore ſæcolo utebatur familiaritate cuiuſdam Genij, Diſs. 17. in Liv. n. 20.

Poëta an fuerit Amphion, & alij, dubitatur, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Poëta, & philoſophus Moſæus troianis temporibus vetuſtior ex uno cuncta conſtare, & in unum reſolui tradidit, Diſs. 15. in Cic. o. 7.

Poëtæ tragici quare hirco donentur, Diſs. 6. in Eurip. n 4.

Poëtæ reprehendontur, qoòd augendo terrorem mortis homines deterruerint a ſubeondis periculis pro Patriâ, Diſs. 7. in Eurip. n. 1.

Poëtæ a philoſophis ſapientiam mutuantur, Diſs. 1. in Eurip n. 3.

Poëtæ otium quærunt, & loca ſegregata, Diſs. 4. in Eorip. n. 4.

Poëtæ, & alij ſcriptores maximè celebrarunt bellum Troianum, Diſs. 12. in Eurip. n. 12. 13.

Poëtæ erant ſapientes antiqoitus, Diſs. 1. in Eurip n. 4. Diſs. 30. in Virg. n. 1. Diſs. 35. in Virg. n. 1. Diſs. 5. in Cic. n. 5. Diſs. 8. in Cic. num. 2.

Poëtæ, qui ante Homerum floruerunt, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 33. in Virg. n. 3.

Poëtæ ſæpe utuntur figurâ, quæ prolepſis dicitur, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Poëtæ tragici ſeptem tempore Ptolemæi Philadelphi Pleiades dicti ſuot, Diſs. 65. iu Anthol. num. 10.

Poëtæ hederâ corooabantur, Diſs. 65. in Anthol. oum. 1.

Poëtæ tradunt Orpheum arbores, feras, & ſaxa duxiſſe, qoia homines manſueſecit, Diſs. 75. in Anthol. n. 1.

Poëtæ finxerunt, primam navem in Colchorum terram navigaſſe aurei velleris caoſâ, qoia avaritia fuit cauſa navigationis, Diſs. 76. in Anthol. n. 8.

Poëtæ finxerunt Hyperboreos, Arimaſpos, & Elyſios campos, Diſs 77. in Anthol. n. 13.

Poëtæ, qui formoam eſſe Deum ipſam dixerunt, Diſs. 80. iu Authol. n. 8.

Poëtæ confundunt Acherontem cum ſtygia palude, Diſs. 83. in Anrhol. n. 3.

Poëtæ periuria amantium ſcelus non putant, Diſs. 83. in Anthol. o. 9.

Poëtæ dicunt exercitus exhauſiſſe flumina ad ſignificandam eorum multitudinem, Diſs 85. in Anthol. n. 6.

Poëtæ paſſim verſus comparant floribus, Diſs. 1. iu Anthol. n. 1.

Poëtæ cur finxerint Apollinem eſſe cauſam peſtis Diſs. 10. in Anthol. n. 14. cur pharetratam Dianam inducant, Diſs. 10. iu Anthol. n. 15.

Poëtæ membra humana montibus tribuuot, Diſs. 11. in Anthol. n. 3.

Poëtæ Iovem ſemper horrentem Titanas, & Gigaotes faciont, Diſs. 11. in Anthol n 7.

Poëtæ finxerunt Iunonē procreaſſe Martem ſine Viri operâ; quaſi ſolæ mulieres ſint cauſa bellorum, Diſs. 15. in Anthel. n. 24. Diſs. 25. iu Virg. n. 1.

Poëtæ Bacchum ſecundùm Apollinem, & muſas colunt, Diſs. 13. in Anthol. n. 3.

Poëtæ Tragici dicuntur Artifices Bacchi, Diſs. 13. in Anthol. o 4.

Poëtæ, qui vino indulgebant, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.

Poëtæ multa dicunt impetu animi magis, quàm ratione, Diſs. 13. iu Anth. n. 6. & quæ etiam neſciunt, Diſs. 72 in Cic. o. 2.

Poëtæ, qui irâ ad condendos verſus incitati ſunt, Diſs. 13. io Anthol. n 6.

Poëtæ quem modum bibendi præſcribant, Diſs. 14. io Aothol. n. 6.

Poëtæ ferebant immanes e mari procreatos eſſe, Diſs. 7. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Anthol o. 5.

Poëtæ Amorem appellabant errorem, Diſs. 19. iu Authol. n. 6.

Poëtæ interdum unum fluvium pro alio accipiuot, & numero multitudinis pro ſingulari utuntur, mutaot etiam tempora, Diſs. 22. in Aurhol. n 9. 10.

Poëtæ interdum fratrem pro fratre accipiuot, Diſs. 22. io Anthol. n. 10.

Poëtæ interdum genus pro geoere accipiunt: Diſs. 74. in Aathel. n. 7.

Poe-

Poëtæ prodiderunt preces eſſe Iovis filias, Diſſ. 23. in Anthol. n. 1.
Poëtæ ſolent fortuita in eorum laudes vertere, quos ornare dicendo volunt, Diſſ. 24. in Anthol. n. 5.
Poëtæ voluerunt divitias eſſe donum Ditis, ſed ſunt ſolis, Diſſ. 26. in Anthol. n. 9.
Poëtæ Romanos Imperatores Ioves appellarunt, Diſſ. 26. in Anthol. n. 9.
Poëtæ propoſitâ brevitate vitæ hortantur ad lætitiam, Diſſ. 33. in Anthol. n. 4.
Poëtæ pleri que improbant iudicium Græcorum, qui arma Achillis Ulyſſi tribuerunt, Diſſ. 28. in Anthol. n. 1.
Poëtæ ſæpiſſime optant fieri eas res, quibus utuntur perſonæ amatæ, Diſſ. 40. in Anthol. n. 4. 5.
Poëtæ oculos tribuerunt Cœlo, Diſſ. 40. in Anthol. n. 6.
Poëtæ Græci quare Meropes appellent homines, Diſſ. 44. in Anth. n. 6. Diſſ. 38. in Cic. n. 1.
Poëtæ quum tradunt Bacchum ſubegiſſe totum orbem ſignificare volunt univerſum orbem vino, vel ſimili potione uti, Diſſ. 46. in Anthol. num. 7.
Poëtæ qui potiùs hiſtoricorum more, quàm poëtarum inceperunt, Diſſ. 2. in Thucyd. n. 2.
Poëtæ cur tradant Lunam e Cœlo deduci carminibus, Diſſ. 10. in Thucyd. n. 7.
Poëtæ ſummam licentiam habebant carpendi ſummos viros Athenis, Diſſ. 12. in Thucyd. num. 5.
Poëtæ celebres apud Romanos in egeſtate degebant, Diſſ. 15. in Thucyd. n. 6.
Poëtæ iure omnia ſcelera tribuerunt furijs, nam eæ nihil aliud ſunt, quàm ira, cupiditas, & libido, Diſſ. 18 in Thucyd. n. 7.
Poëtæ cur dixerint Furias acutè cernere, Diſſ. 19. in Thucyd. n. 8.
Poëtæ Alcman, atque Tyrtæus a Lacedæmonijs civitate donati ſunt, Diſſ. 27. in Thucyd. num. 4.
Poëtæ Siciliam Cereri ſacram iure dixerunt, & quare, Diſſ. 33. in Thucyd. n. 2.
Poëtæ recenſent exercitus, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 1.
Poëtæ Tyrtæi verſibus Lacedæmonij excitati vicerunt Meſſenios, Diſſ. 57. in Thucyd. num. 7.
Poëtæ luſtrum pro quinquennio accipiunt, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 13. & ſeqq. & Olympiadas, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 15.
Poëtæ ferè omnes ſe iactarunt in ſuis carminibus, Diſſ. 1. in Virg. n. 3.
Poëtæ fingunt Minoëm immaniſſimum, quum eſſet mitiſſimus, quia Athenienſes offendit, Diſſ. 6. in Virg. n. 4.
Poëtæ a Corinthijs impulſi ſunt mercede, ut fingerent Medeam interfeciſſe filios, Diſſ. 6. in Virg. n. 5.
Poëtæ, qui initio nomen tacuerunt, & periphraſi ſunt uſi, Diſſ. 7. in Virg. n. 4. & ſeqq.
Poëtæ excellere non poſſunt, niſi furore divino concitentur, Diſſ. 18. in Virg. n. 2. Diſſ. 8. in Cic. n. 5.
Poëtæ iram Deorum, & hominum numero ſingulari, & multitudinis dixerunt, Diſſ. 19. in Virg. n. 18.
Poëtæ cauſas rerum, quas narrant, exponunt, Diſſ. 20. in Virg. n. 1.
Poëtæ allegorijs utuntur, & fabulis ad res philoſophicas explicandas, Diſſ. 1. in Eurip. n. 2. Diſſ. 39. in Anthol. n. 1. Diſſ. 29. in Virg n. 1. Diſſ. 30. in Virg. n. 1.
Poëtæ multi vetuſtiſſimi, Diſſ. 33. in Virg. n. 3.
Poëtæ fabulis nocuerunt moribus, Diſſ. 34. in Virg. n. 1.
Poëtæ ſervant artis præcepta, licet indecora Dijs fingant, Diſſ. 34. in Virg. per tot.
Poëtæ quare incipere poëma non debeant ab initijs rerum, quas narrant, Diſſ. 37. in Virg. n. 2. 3.
Poëtæ multi, qui ab initio rem orditi ſunt, Diſſ. 37. in Virg. n. 5.
Poëtæ Cœlum appellant Templum; Inferos Acheruntia templa, Diſſ. 19. in Liv. n. 2.
Poëtæ Græci templa dixerunt Τέμενη, & Ἄλση, Diſſ. 19. in Liv. n. 4.
Poëtæ vetuſtiſſimi omnium ſunt, Diſſ. 8. in Cic. num. 1.
Poëtæ novæ comœdiæ ſexaginta quatuor recenſentur, Diſſ. 8. in Cic. n. 7.
Poëtæ multi quando floruerint, Diſſ. 9. in Cic. num. 5.
Poëtæ, qui celebres extiterunt in Patriâ, quæ homines obtuſos procreare ſolebat, Diſſ. 9. in Cic. n. 7.
Poëtæ quibus præmijs, & honoribus affecti ſunt, Diſſ. 10. in Cic. n. 3.
Poëtæ Sextilij de Cicerone carmen audire noluit Aſinius Pollio, Diſſ. 15. in Cic. n. 6.
Poëtæ Agathonis verſus in eos, qui parergon, tanquam opus, & opus, tanquam parergon elaborant, Diſſ. 24. in Cic. n. 5.
Poëtæ attentionem ſibi conciliant muſarum invocatione, Diſſ. 25. in Cic. n. 2.
Poëtæ Bavius, & Mævius in pretio non erant, Diſſ. 29. in Cic. n. 11.
Poëtæ Socraticum accipiunt pro philoſophico, Diſſ. 56. in Cic. n. 3. 4.
Poëtæ celebres, qui eadem ferè ætate floruerunt, Diſſ. 67. in Cic. n. 4.
Poëtæ polum pro Cœlo accipiunt, Diſſ. 70. in Cic. num. 6.
Poëtæ ſumere debent materiam ſuis viribus parem ad ſcribendum, Diſſ. 72. in Cic. n. 1.
Poëtæ conſilia pacis, & belli, & Reipublicæ adminiſtrandæ rationem docent, Diſſ. 73. in Cic. num. 3. & ſeqq.
Poëtæ Elegiaci etiam oratoribus legendi ſunt, Diſſ. 86. in Cic. n. 6.
Poëtæ carmen novum quidam ſuum eſſe dixit, & protinus memoriâ recitavit, Diſſ. 87. in Cic. n. 7.
Poëtæ Catuli Epigramma de Roſcio, Diſſ 90. in Cic. num. 5.
Poëtæ mediocres quare non tolerentur, oratores verò, & cauſidici audiantur, Diſſ. 91. in Cic. n. 4.
Poëtam Agathonem adamavit Euripides, Diſſ. 3. in Eurip. n. 8.

Poëtam Agamemnon Clytemneſtræ reliquit, qui eius mores componeret; eo vivo nihil turpe egit; occiſo autem multa flagitia commiſit, Diſs. 1. in Eurip. n. 4.
Poëtam Lacedæmoniorum eſſe Homerum dixit Spartanus; Heſiodum verò Hilotarum, Diſs. 73. in Cic. n. 3.
Poëtam non eſſe Lucanum, ſed declamatorem quidam dixerunt, Diſs. 85. in Cic. n. 9.
Poëtam comicum Epicharmum aſſiduè lectitabat Plato, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Poëtarum conſilio utebantur Reges antiqui, & eorum familiaritate, Diſs. 3. in Eurip. n. 10. Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Poëtarum lyricorum certamina erant initio Pythia, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Poëtarum equus dicitur vinum à quodam poëta, Diſs. 53. in Anthol. n. 4.
Poëtarum ad certamen ſe comparabat Plato, quum audito Socrate tragœdias combuſſit, Diſs. 40. in Anthol. n. 3.
Poëtarum, & philoſophorum ſententiæ multæ ſimiles, Diſs. 41. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Poëtarum, & hiſtoricorum, & oratorum differentia in enarrandis rebus geſtis, Diſs. 5. in Thucyd. n. 1. Diſs. 37. in Virg. n. 1. 4.
Poëtarum florem Simonides nuncupat Sophoclem, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.
Poëtarum, philoſophorum, & vulgi opiniones de Diis, Diſs. 47. in Anthol. n. 5. Diſs. 31. 33. 35. in Virg. per tot.
Poëtarum vetuſtiſſimus fuit Homerus, & quadringentis annis poſt Herculem floruit, Diſs. 33. in Virg. n. 2.
Poëtarum, & ſcriptorum omnium iudicem ſe futurum dicebat Rhemnius Palæmon Virgilium præſagiſſe, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Poëtas reprehendit Megaclides, quòd Herculem faciant bellicoſum, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Poëtas pleroſque contemnebat Socrates, Diſs. 1. in Eurip. n. 6.
Poëtas, qui Terentium reprehendebant, dixit ipſe intelligendo facere, ut non intelligant, Diſs. 26. in Eurip. n. 11. Diſs. 7. in Virg. n. 5. Diſs. 32. in Cic. n. 2.
Poëtas non fieri quotannis, quum Conſules fiant quotannis, verſus antiquus extat, Diſs. 8. in Cic. n. 1. *Vide. Poëtis.*
Poëtica ſimilis philoſophiæ, Diſs. 1. in Eurip. n. 1.
Poëtica eſt pictura eloquens, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. ſed eâ præſtantior, Diſs. 19. in Anthol. num. 1.
Poëtica Romæ incepit bello Punico ſecundo, ſed brevi perfecta eſt, Diſs. 13. in Eurip. n. 4.
Poëtica facultate etiam claruit Germanicus, Diſs. 29. in Anthol. n. 3.
Poëtica ars duobus libris compoſita eſt à Theophraſto, Diſs. 60. in Cic. n. 6.
in Poëticâ facultate maximè excelluit Aratus, Diſs. 71. in Cic. n. 3. Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Poëtica nata eſt caſu, quum quidam verſus inconſultò effudiſſent, Diſs. 6. in Thucyd. n. 7. Diſs. 53. in Eurip. n. 2. Diſs. 80. in Cic. n. 6.
Poëticæ ſtudium ſimulavit Domitianus in adoleſcentiâ, Diſs. 29. in Anthol. n. 4.
Poëticæ facultatis difficultas, Diſs. 8. in Cic. num. 6.
Poëticæ ſtudium maximè colebatur ætate Auguſti, Diſs. 29. in Cic. n. 11.
Poëticæ ſtuduit Epimenides, Diſs. 41. in Cic. n. 5.
Poëticæ laude floruit Cicero, Diſs. 48. in Cic. num. 4. *Vide. Poëſis.*
Poëtico certamine ſuperatum ab Heſiodo Homerum quidam tradunt, Diſs. 9. in Cic. n. 5. Diſs. 29. in Cic. n. 10.
in Poëtico certamine decies quinquies Euripides coronatus eſt, Sophocles vicies quater; Aeſchylus vicies octies, Diſs. 2. in Eurip. n. 8. Diſs. 29. in Cic. n. 10.
Poëtis deformem comam laudantibus Berenicè credebat, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.
Poëtis non minus ars, quàm natura prodeſt, Diſs. 91. in Cic. n. 2. *Vide. Poëta.*
Poëtria Helena, & Phœmonoa, Diſs. 11. in Eurip. n. 2. Helena bellum troianum ſcripſit, Diſs. 33. in Virg. n. 3. ab eâ Homerus argumenta, & alia ſumpſit, Diſs. 13. in Eurip. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 4.
Poëtria antiqua Bœo, Diſs. 75. in Anthol. n. 5.
Polemon vino prorſus abſtinebat, Diſs. 14. in Anthol. n. 8.
Polemon, & alij tradunt tres eſſe Deas σεμνὰς, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Polemonem Regem Boſphoranis perdomitis Agrippa impoſuit, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Poliadis in templo Erichthonio monumentum conſtitutum erat, Diſs. 19. in Liv. n. 5.
Poliei Iovis ſacerdos à cæde bovum buphonos eſt appellatus, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Poliorcetes Demetrius dictus eſt ab excidio urbium, Diſs. 25. in Eurip. n. 20. ſucceſſor eius fuit Antigonus Gonatas, Diſs. 72. in Cic. num. 6.
Politianus explicavit quendam verſum Iuvenalis, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.
Politicos appellabant oratores Græci, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Pollices Aeginetis omnibus abſciderunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10. Diſs. 38. in Thucyd. n. 1.
Pollinctor eſt, qui funus procurat, Diſs. 33. in Anthol. n. 3.
Pollio Ciceronem improbavit, Diſs. 3. in Eurip. n. 1. *Vide. Aſinius.*
Pollux, & Caſtor devictis Athenienſibus nihil aliud poſtularunt, quàm quod initiarentur myſterijs Cereris Eleuſiniæ, Diſs. 36. in Anthol. num. 1.
Pollux, & Caſtor eodem templo honorabantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 5.
Pollux, & Helena ex Iove geniti ſunt à Ledâ, Diſs. 56. in Eurip. n. 2.
Pollux, & Caſtor bello in Athenienſes moto coëgerunt Theſeum reddere Helenam, quam nondum nubilem rapuerat, Diſs. 16. in Eurip. num. 6. 13.
Pollux, & Caſtor Simonidem evocaſſe dicuntur,

quo

quò egreſſo conclave corruit, Diſs. 87. in Cic. num. 9.
Pollux pugil fuit, Diſs. 12. in Anthol. n. 1.
Pollux, & Caſtor Lacedæmonios docuerunt ſaltationem, quæ καρυατισμὸς eſt appellata, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
ſub Polo erant Hyperborei, Diſs. 77. in Anthol. num. 12. 13.
Polum alterum vocat Lucanus accipiens pro Cœlo, quod diverſum ſignificare vult, Diſs. 70. in Cic. n. 6.
Polum Auſtralem quæ ſpectat pars dicitur a quibuſdam eſſe Inferi, Diſs. 10. in Eurip. n. 9.
Polus pro Cœlo accipitur a poëtis, Diſs. 70. in Cic. n. 6.
Polus ſeruus fuit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Polyænus, & Frontinus multa ſtrategemata eadem narrarunt, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Polybij locus emendatur, Diſs. 54. in Thucyd. num. 6.
Polybius Romanorum vallum longè firmius eſſe quàm Græcorum oſtendit, Diſs. 9. in Liv. n. 5.
Polybius reprehendit Demoſthenem, quod omnes deficientes ad Philippum proditores vocet, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.
Polybius, & Antias eodem tempore floruerunt, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Polycleti ſtatuas quare Varro quadratas eſſe dicat, Diſs. 46 in Thucyd. n. 6.
Polycrates Samiorum tyrannus, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3. Rheneam cum Delo catenâ coniunxit, Diſs. 77. in Anthol. n. 10. Diſs. 39. in Thucyd. n. 2. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Polycrates, cuius felicitas celebratur, naves piraticis ſimiles habebat, Diſs. 15. in Eurip. n. 8.
Polycrates Buſiridem laudavit, Socratem vituperavit, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Polycratis felicitas, & infortunia, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Polycratis Samij bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Polycratis Samiorum tyranni amicitiâ floruit Anacreon, Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Polydamas ob fiduciam virium obrutus eſt ſaxorum ruinâ, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.
Polydectes Rex Danaën ſibi matrimonio iunxit, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Polydorus quare interfectus fuerit, Diss. 11. in Eurip. n. 1. 2.
Polyeuctus orator tempore Demoſthenis, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Polygnotus picturam invenit Athenis, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1.
Polygnotus pinxit Marſyam magiſtri habitu, diſcipuli verò Olympum, Diſs. 62. in Anthol. num. 7.
Polyhiſtorem appellabant aliqui Hyginum, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Polyhymnia an fuerit mater Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 5.
Polymeſtor quare Polydorum interfecerit, Diſs. 11. in Eurip. n. 1. 2.
Polyphemus dictus quidam Hercules interfecit Acheloum, Diſs. 7. in Anthol. n. 10.
Polyphemus, quia immaniſſimus fuit, Neptuni filius dicitur, Diſs. 19. in Anthol. n. 5.
Polypodes colorem ducunt a rebus, quibus adhæreſcunt, ideo petræ ſeſe applicant, ut piſciculos adnatantes capiant, Diſs. 38. in Cic. n. 4.
Polyxena formoſa ab Achille in ſponſam petita fuit, Diſs. 17. in Eurip. n. 2. Diſs. 23. in Eurip. num. 1. 2.
Polyxenæ cædes ſignificata fuit Hecubæ, quum vidit in ſomnis Lupum ſibi cervam rapere, Diſs. 19. in Eurip. n. 1. 7.
Polyxenam Agamemnon a morte liberare non potuit populo repugnante, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7. Diſs. 23. in Eurip. n. 1.
Poma primum invenerunt Athenienſes, Diſs. 4. in Thucyd. n. 1.
Poma omnigena erant in monte aureo, quem tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4. *Vide. Pomis. Pomum.*
Pomeridianus unde dicatur, Diſs. 25. in Liv. num. 10.
Pomis victitaſſe priſcos homines Veteres crediderunt, Diſs. 30. in Cic. n. 2.
Pomis comparatur philoſophiæ pars, quæ ſpectat ad mores, Diſs. 60. in Cic. num. 4. *Vide, Pomis. Pomum.*
Pomœrium quid ſit, & unde dictum, Diſs. 23. in Liv. n. 10.
Pompa, quæ Hippas dicebatur apud Athenienſes, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Pompa exercitus Perſarum in luſtratione, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Pompa, qua vehebatur Pyrus ſuperior, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Pompa, quâ Perſarum Reges iura dicebant, Diſs. 21. in Liv. n. 4.
Pompa Alexandri, quum iura Barbaris diceret, Diſs. 21. in Liv. n. 7.
Pompam ducenti matri quum nunciatum eſſet filium viciſſe, ſed mori, quid dixerit, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.
Pompam Panathenæorum ſpectantes coloratâ veſte uti non poterant ex lege Solonis, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Pompeiadum appellabat Livium Auguſtus, Diſs. 6. in Liv. n. 4.
Pompeij magni moderatio, Diſs. 4. in Liv. n. 6.
Pompeij magni filius, quòd mari plurimum poſſet, Neptuni filius putabatur, Diſs. 17. in Liv. num. 11.
Pompeij triumphi omnes aliquid novum habuerunt, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Pompeij, & Ceſaris ante bellum civile extinctum ferunt ignem Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 7.
Pompeij de reditu legem Syllæ impedivit Herennius, Diſs. 3. in Cic. n. 1.
Pompeij dignitas Ciceronis auctoritate aucta eſt, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Pompeij curia, in qua Senatus habebatur, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Pompeio Sylla dixit, caveret Cæſarem malè præcinctum, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Pompeio devicto non triumphavit Cæſar, ſed eius Liberis victis, & ſupplicatio habita eſt, Diſs. 24. in Liv. n. 12. Diſs. 25. in Liv. n. 7.
Pompeio ingentem vim pecuniæ dedit Lucullus, ut

ut eâ uteretur contra Piratas, Diſs. 26. in Liv. num 3.
Pompein ſoli poſt urbem conditam Magni cognomen tributum eſt, Diſs. 36. in Cic. n. 17.
Pompeiopolis appellata eſt urbs, quæ Soli dicebatur, Diſs. 72. in Cic n. 5.
Pompeium qui admirabantur, Agamemnonem vocabant, quum tamen Agamemnoni longè præferendus eſſet, Diſs 12. in Eurip. n. 13.
Pompcium execratus populus, quum miſeratione commotus eſſet elephantorum, quos in ſpectaculo dederat, Diſs. 10. in Anthol. n. 12. Diſs. 39. in Cic. n. 5.
Pompeium mollem dixerunt malevoli, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Pompeium tanquam æmolum ſuæ gloriæ libenter carpit Cæſar, Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.
Pompeium Aeſchines quum liberè perſtringeret, exulare coactus eſt, Diſs. 64. in Cic. n. 4.
Pompeius quanto tempore conſecerit piraticum bellum, Diſs. 14. in Eurip. n. 9. Diſs. 25. in Liv. n. 2.
Pompeius Alexandrũ æquavit, & admodum adoleſcens triumphavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 4.
Pompeius creatus eſt Conſul ſolus, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Pompeius quum confugiſſet ad Regem Aegypti, cuius tutelam gerebat, trucidatus eſt, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
Pompeius, quum cædes immineret ſibi, faciem togâ obtexit, Diſs. 24. in Eurip. n. 3.
Pompeius iuventutis gloriam in ſenectute obſcuravit, Diſs. 64. in Anthol. n. 7.
Pompeius Elephantis triumphavit, Diſs. 24. in Anthol. n. 4. Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Pompeius in deſertiſſimo litore furtim arenâ iniectâ ſepultus eſt, Diſs 29. in Anthol. n. 1.
Pompeius ſi non convaluiſſet, indignam mortem non obijſſet, Diſs. 41. in Anthol. n. 6.
Pompeius adoleſcens cum Metello ſene contra Sertoriũ electus eſt, & puer a Sertorio appellabatur, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.
Pompeius non eſt reprehendendus, quòd in acie Pharſalica militibus præceperat, ut preſſo gradu hoſtem expectarent, Diſs. 57. in Thucyd. num. 2.
Pompeius Magnus ludos edidit, in quibus Pantheræ quadringentæ decem, & octodecim cum hominibus elephanti certarũt, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Pompeius iunior in Hiſpaniâ a Cæſare victus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 5.
Pompeius tres triumphos egit de tribus terrarum partibus, Diſs. 4. in Liv. n. 6. Diſs. 12. in Liv. n. 1. Diſs. 24. in Liv. n. 12.
Pompeius Mithridatem, & Tigranem devicit, Diſs. 9. in Liv. n. 13. ideo conceſſum eſt ei, ut in ludis omnibus lauream coronam geſtaret, & prætexta uteretur; ludos verò equeſtres in triumphali veſte ſpectaret, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.
Pompeius id honoris tribuit Poſidonio, quòd eius fores lictores faſcibus non pulſarent. Diſs. 22 in Liv. n. 10. Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Pompeius tribus menſibus Piratas devicit, nec triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. 1. urbes octingentas in Hiſpania, & nongentas in Ponto cepit, Diſs. 25. in Liv. n. 5. Diſs. 27. in Liv. num. 2.
Pompeius in triumpho Mithridatis, & Tigranis quam prædam duxerit, Diſs 26. in Liv. n. 4.
Pompeius triginta novem colonias deduxerat, Diſs. 27. in Liv n. 2.
Pompeius triumphavit indutus Chlamyde Alexandri Magni, Diſs. 28. in Liv. n. 13.
Pompeius gemmato curru triumphavit, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Pompeius colloquium ſuum denegavit Ciceroni, & exulem revocare coactus fuit, Diſs. 2. in Cic. n. 11.
Pompeius bello Mithridatico præfectus eſt auctore Cicerone, Diſs. 47. in Cic. n. 7.
Pompeius dono dedit Tigrani diadema, quod ipſe ad illius pedes abiecerat, Diſs. 4 in Liv. num. 6. Diſs. 83. in Cic. n. 5. illius partes ſequens Labienus nihil proſperè geſſit, quum ſemper proſpero eventu pugnaſſet auſpicijs Cæſaris, Diſs. 83. in Cic. n. 5.
Pompiliana curia una ex iis, in quibus habebatur ſenatus, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Pompilus piſcis artem navium regendarum docuit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 5.
Pomponius in L. Si proprius 3. ff. de Mort. inferr. explicatur, Diſs. 24. in Thucyd n. 5.
Pomponius Mela, dum agit de Peloro, unde nomen habuerit, reprobatur, Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.
Pomum aureum cum inſcriptione pulchriori detur miſſum eſt a Mercurio, Diſs. 19. in Anthol. n. 3 Diſs. 15. in Eurip. n. 2.
Pomum Ruſtico donanti Rex Perſarum urbem dedit, & quid dixerit, Diſs. 32. in Thucyd. num. 8.
Pomum aureum diſcordia ad nuptias Thetidis, & Pelei non invitata proiecit, Diſs. 27. in Virg. n. 5.
Pomum mali punici e ſanguine genitalium Acdeſtis exectorum Saugarij fluminis filia ſinu tenens concepit Atyn, Diſs. 32. in Virg. n. 5. *Vide. Poma. Pomis.*
Ponderantem rationes Pyrrhonem inducit Lucianus, Diſs. 57. in Cic. n. 6.
Pondo auri duo millia Symmachus impendit, & quatuor millia Maximus in præturâ filij, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Pondo quingentorum cothurnos geſtabat Athanatus quidam, Diſs. 37. in Cic. n. 3.
Ponere verbum proprium funerum, Diſs 22. in Thucyd. n. 6.
in Ponte deponebat pecuniam uterque litigantium, quæ Sacramentum dicebatur, Diſs. 40. in Cic. n. 7.
Ponte Xerxes Helleſpontum coniunxit, Diſs. 30. Anthol. n. 2.
Pontem, quo Xerxes Helleſpontum coniunxerat, Themiſtocles reſcindi vetuit, ut hoſti fugæ ſpatium relinqueret, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12. Diſs. 9. in Liv n. 2.
Pontes inter duos captus piſcis lupus in pretio habitus, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Pontes erant menſæ, quibus ciſtæ ſuffragiorum imponebantur, vel viæ anguſtæ, quibus centa-

Google

turiæ in ſepta, ſeu ovile introducebantur, Diſs. 1. in Cic. n. 7.
Ponti locus, qui lyra dicitur, quia in eo lyram Orpheus Apollini dedicavit, Diſs. 74. in Aothol. n. 9.
Pontifex maximus futuram Veſtalem manu apprehendebat, Diſs. 31. in Liv. n. 3.
Pontifex Maximus, Flamenque Dialis quom per fruges, & molam ſalſam coniungebant connuges, farre ouptiæ fieri dicebantur, Diſs. 30. in Tbucyd. n. 5.
Pontifex ut eſſet pater, aut Flamen, aut Augur requirebatur, ut Veſtalis legi poſſet, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Pontifex maximus leviora flagitia Veſtalium flagris ioteriecto velo puoicbat, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
Pontifex maximus quando creatus ſit Mocius Scævola, Diſs. 17. in Cic. n. 2.
Pontificatum accipere ſe profeſſus eſt Titus, ne ullius cæde manus cootaminaret, Diſs. 10. in Anthol. n. 25.
Pontifices maximi exiſtentes Auguſtus, & Tiberius, ne mortonrum aſpectu contaminarentur, velo interpoſito verba fecerunt, Diſs. 31. in Antbol. n. 9.
Pontifices, & Sacerdotes ne aſpectu feraliom funeſtarentur, cadavera extra orbem cremabantur, & ſepeliebantur, Diſs. 24. in Tbuc. n. 4.
Pontifices maximi res ſingulis annis geſtas perſcribebant in annalibus, Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Pontifici Romano ſcriptâ epiſtolâ a Rege Aethiopiæ oarratur Phœoicem trecentos annos vivere, Diſs 30. in Liv. n. 76.
Pontificij iuris libros quatoordecim compoſuit Numa, Diſs. 36. in Cic. n. 12.
Pontinum inter, & Amymonem fluvios platani celebres, Diſs. 23. in Cic. n. 3.
Pontius Scipiooi dixit accipenſerem eſſe paucorum bominum, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Pootus Euxinus *Vide. Euxinus Pontus.*
Popæ erant ſacrificuli, ideſt miniſtri ſacrificiorum, & hellonnes habebaotur, Diſs. 27. in Liv. n. 5. Diſs. 45. in Virg. n. 1.
Poppæa quo die obijt, Nero immenſam odorum vim concremavit, Diſs. 34 in Anthol. n. 7. & magnificentia eius funeris, Diſs. 23. in Tbucyd. n. 1.
Populatorem urbium ſolùm Ulyſſem vocat Homeros, Diſs. 28. in Aothol. o. 3. Diſs. 35. in Cic. n. 6.
Populi Thraciæ dicti Melinophagi, quia panico victitabant, Diſs. 11. in Eurip. n. 6.
Populi diverſi diverſos ætatis annos militiæ idoneos cenſebant, Diſs. 11. in Eurip. n. 16. 17.
Populi, qui ſuppetias Troianis tulerunt, Diſs. 12. io Eurip. n. 11.
Populi in cooſpectu cum oxore concumbebat Crates, Diſs. 84. in Antbol. n. 10.
Populi Getarum dicti apathanatizontes, quòd animas eſſe immortales putaverint, Diſs. 2. in Antbol. n. 3.
Populi Scythiæ Tauri appellati Dioos humanis hoſtijs ſacrificabant, Diſs. 11. in Anthol. o. 2.
Populi geſtu ſignificabant, quæ vellent, quum a Hierone loqui prohibereotur, Diſs. 17. in Antbol. num. 2.
Populi qui vetuſtiſſimi babebantur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 8. 9.
Populi qui Aotocbthones, ſeo Aborigenes baberentur, Diſs. 4. in Thuc. n. 7. 8. 10. Diſs. 35. in Thucyd. n. 3.
Populi omnes finitimorum poteotiam ſuſpectam babent, Diſs. 7. in Thucyd. o. 10. 11.
Populi qoi aliorum ſervi fuerunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1. 2. Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.
Populi, qui bello a Servis vexati ſunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.
Populi imitantur mores Priocipum, Diſs. 54. in Antbol. n. 1.
Populi, qui a veteribus ſocijs deſciſcentes, fidi fuerunt novis, Diſs. 51. in Thucyd. n. 1.
Populi Europæ, vel Africæ opus babent Siciliâ ad Imperium Orbis terrarum, Diſs. 55. in Thucyd. n. 7.
Populi diverſi quibus muſicis organis uterentur io prœlio, Diſs. 57. in Tbucyd. o. 10. 11.
Populi ſuos auctores plerumque tanquam Deos coloerunt, Diſs. 12. in Liv. n. 1. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 1. Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Populi opioiones de Dijs, Diſs. 31. in Virg. n. 3. & ſeqq Diſs. 32. in Virg. per tot. præceſſerunt fabulas poetarum. Diſs 33. in Virg. o. 1.
Populi, qui bomines ſacrificabant, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Populi, qui bellis vexati floruerunt; proſperâ verò fortunâ corrupti ſunt, Diſs. 1. in Liv. n. 5. & ſeqq.
Popoli Romani ſuffragia venalia erant, Diſs. 7. in Tbucyd. n. 8. Diſs 4. io Liv. n. 4.
Populi, quos Romulus, & Theſeus in urbem receperunt, Diſs. 9. in Liv. n 6.
Populi Romani auctoritas, Diſs. 10. in Liv. n. 7.
Popoli, a qoibus coloniæ deductæ fuerant, patrum loco habebantur, Diſs. 16. in Liv. n. 6. Diſs. 17. in Virg. n. 5. Diſs. 20. in Virg. n. 4. Diſs. 21. in Virg. n. 4.
Populi duodecim Reges Etruſcos creabant, ideo duodecim lictores habebant, Diſs. 22. in Liv. n. 1.
Populi, qui in triumpho ducti ſuot ab Aureliano, Diſs. 25. In Liv. n. 19.
Populi omnes Latini participes erant ſacri, qoòd in Albano monte fiebat, ideo Feriæ Latinæ dies dicebantur, quibus immolabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Populi Latij omnes ferè menſem Marti dicaverant, Diſs. 30. in Liv. n. 32.
Populi omnes antiquitus barbati erant, Diſs. 30. in Cic. n. 3.
Populi qoidam piſcibus veſcebantur, & Ichthyophagi nuncupabantur; alij berbæ cuiuſdam radicibus; alij tenerioribus arborum ramis, Diſs. 30. in Cic. n. 5.
Populi Acridopbagi dicti locuſtis veſcebaotur, Diſs. 30. in Cic. n. 6.
Populi liberi nullam legem tulerunt, quam non perſuaſerit aliquis diſertus, Diſs. 31. in Cic. num. 7.
Popoli ſalus ſuprema lex eſſe debet, Diſs. 76. in Cic. n. 7.

Po-

Populi ad voluntatem loquentes aſutos eſſe dicit Plutarchus, Diſs 77. in Cic. n. 3.
Populi multi, qui aliquas artes ciecerunt, Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Populi multi, qui agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Populi multi mediciis carent, Diſs. 81. in Cic. num. 6
Populis omnibus adversùs omnes perpetuum bellum eſt iuxta aliquos, Diſs. 49. in Anthol. num. 4.
Populis æmulationem parit loci viciſſitas, generis propinquitas, & ſtudiorum ſimilitudo, Diſs. 49. in Anthol. n. 2.
Populo univerſo convivium exhibuerunt Alcibiades, Leuphron, Empedocles, quum in Olympia viciſſent, Diſa. 2. in Anthol. n. 8.
Populo annalium copia fiebat, quum Pontifex Maximus domi proponeret, Diſs. 11. in Liv. num. 1.
Populo ut gratam rem faceret Alcibiades, ſacra Cereris inſtauravit, Diſs. 36 in Anthol. n. 1.
Populo Romano alimenta præſtabat Sicilia, Diſs. 33 in Thucyd. n. 2.
Populo viritim diſtribuebatur, ſi quid ſupererat e reditibus publicis, Diſs. 47 in Thucyd. num. 4. id autem ſuſtulit Themiſtocles, qui perſuaſit Athenienſes, ut converterent ad parandam claſſem, Diſs. 47. in Thucyd. n. 4.
Populo convivium exhibuit Cæſar acto triumpho, in quo quantum vini, murænarum, & tricliniorum fuerit; viritim centenas drachmas diſtribuit, & oleum, & frumentum, Diſs. 25. in Anthol. n. 3. Diſs. 29. in Liv. n. 7. 10.
Populo ludos dare ſolebant triumphantes, Diſs. 29. in Liv. n. 10.
Populo Romano maximè triſtis erat dies, quo Veſtalis defodiebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
Populo coronabantur victimæ Herculis, Diſs. 44. in Virg. n. 2.
Populo poſſeſſionem agri a ſe quæſiti dabat lex Gracchorum, Diſs. 35. in Cic. n. 3.
Populo Romano gratus non fuit Archagathus primus medicus, nam carnifex appellatus eſt, Diſs 81. in Cic. n. 6.
Populo comitia ademit Tiberius, Diſs. 88. in Cic. num. 6.
Populo prandium dare non licebat biennio, quo quis magiſtratum petiturus erat, Diſs. 89. in Cic. n. 4.
Populorum multitudo felicitatem parit Principibus, Diſs 25. in Anthol n. 6.
Populorum virtus incitamento eſt alijs, ut eos peſſumdent, Diſs. 56. in Thucyd. n. 11. 12.
Populorum varij modi, quibus virgines ſibi viros quærebant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Populorum virtus extinguitur, quum ipſi æmulum non habent, Diſs. 56. in Thucyd. n. 6 & ſeqq.
Populorum dona poſtquam triumphaſſent Dijs dicabant Victores, Diſs. 28. in Liv. n. 4. Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Populorum multorum quis victus fuerit, Diſs. 81, in Cic. n. 5.
Populos innumerabiles ſubegit Traianus, Diſs. 27. in Liv. n. 3.
Populos Bacchus ſubegit armis occultis, Diſs. 44. in Anthol. n. 13.
Populos multos qui domuerint, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.
Populos bellis aſſuetos difficilius eſt legibus continere, Diſs. 53. in Anthol. n. 2 3.
Populos, qui tardiore ſunt ingenio, meliùs gubernare, quàm acutiſſimos dixit Thucydides, Diſs. 82. in Cic. n. 8.
Populum Athenienſem Demoſthenes belluæ cõparavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 15. *Vide. Athenienſem populum. Athenienſes.*
Populum quum prenſaturus eſſet Craſſus, a ſe Scævolam dimittebat dicens velle ſe ineptire, Diſs. 65. in Anthol. n. 23 Diſs. 85. in Cic. num. 1. 6. 7.
Populum Romanum unam cervicem habere deſideravit Caligula, ut uno ictu omnes trucidaret, Diſs. 10. in Anthol. n. 26 Diſs. 6. in Liv. num. 5.
Populum nihil magis exaſperat, aut conciliat, quàm annonæ inopia, aut copia, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1. 5. Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Populum dominum Reipublicæ conſtituit Solon, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3.
Populum Athenienſem quomodo exprimere pictura voluerit Parrhaſius, Diſs. 27. in Thucyd. num. 1.
Populum ſedavit Piſiſtrati Orchomenij filius affirmando interfectum patrem inter Deos relatum, Diſs. 9. in Liv. n. 10.
Populum Romanum in tres Tribus Romulus diviſit, & ſingulas in denas curias, Diſs. 29. in Cic. n. 13.
Populum eloquentiæ vi Brutus impulit ad perſequendum Tarquinium, Diſs. 36. in Cic. n. 14.
Populum Romanum Attalus heredem reliquit Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Populum ſi non perſuaſiſſet legem abrogans apud Thurios, ſtatim ſtrangulabatur, Diſs. 82. in Cic. n. 7.
apud Populum nomen profiteri debebant Candidati, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
ad Populum verba facere privatis non licebat, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
Populus quidam Aegypti *Κοττίται* appellatus, Diſs. 21. in Eurip. n. 17.
Populus Romanus ad miſericordiam converſus eſt propter pulchritudinem Maximini interfecti, Diſs. 26. in Eurip. n. 9.
Populus miſertus eſt elephantorum certantium, & Pompeium execratus eſt, Diſs. 10. in Anthol. n. 11. Diſs. 39. in Cic. n. 5.
Populus in magnâ rerum ignoratione verſatur, & ideo multa temerè aggreditur, Diſs. 44. in Thucyd. n. 2.
Populus concitatus eſt in Euripidem, quum Ixion impiè loqueretur in Deos, & quomodo ſedatus ſit, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.
Populus arcebatur viâ, qua Cyrus incedebat, Diſs. 21 in Liv. n. 3.
Populus ad creandos magiſtratus includebatur in luco, qui ſepta, & ovilia dicebatur, Diſs. 30. in Liv. n. 22 Diſs. 1. in Cic. n. 7.
Populus Romanus univerſus carminibus Virgilij le-

lectis aſſurrexit, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Populus Romanus mercedem diurnam Roſcio mille denarios conſtituit, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6. Diſs. 13. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 5.
Populus, qui circumſtabat ſubſellia iudicum, corona dicebatur, Diſs. 29. in Cic. n. 6. *Vide. Romani. Romanus populus.*
Populus dominus Demoſthenis vocatus eſt a Diogene dicterio quodam, quum in cauponâ eſſet, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs 34. in Cic. n. 6.
Populus furere cepit Cicerone habente orationem pro Cornelio Balbo, Diſs. 47. in Cic. n. 4.
Populus Demoſthenem, quum primam orationem habuiſſet, exploſit propter agendi imperitiam, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 87. in Cic n. 4.
Populus creandorum magiſtratuum poteſtatem habebat; quod efficiebat, ne principes civitatis inſolescerent, Diſs. 88. in Cic. n. 2.
Populus ultro Phocioni honores non petenti detulit, ſecus Catoni, Diſs. 88. in Cic n. 5.
Porci ſacres qui dicerentur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 27. *Vide. Porco.*
Porcius Latro in laboribus, & in otio a nomine vincebatur, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2.
Porcius Cato queritur Romanos admirari ornamenta Corinthi, & Athenarum, & fictilia Deorum Romanorũ deridere, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Porcius Latro declamator animum non remittebat, antequam deficeret, Diſs. 85. in Cic. n. 2. orationem a ſolœciſmo incepit, Diſs. 85. in Cic. n. 7.
Porco ſacra fiebant Iovi Milichio, Diſs. 10. in Anthol. n. 16. Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Porco luſtrabantur inſani, & quare, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.
Porco factum expiabat, ſi quis imprudens ferija opus feciſſet, Diſs. 30. in Liv. n. 18.
Porco ſacrificabant Iunoni, & alijs Dijs coniugalibus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Porcus ſacrificabatur Iovi, non Verres, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Porcus quare a Tibullo vocetur hoſtia myſtica, Diſs 38. in Anthol. n. 7. Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.
Porcos troianos nuncupabatur, quòd plenus alijs animalibus menſis apponeretur, Diſs. 3. in Liv. n. 4. *Vide. Perci. Suem. Sus.*
Pori hoſtis virtute gavisus eſt Alexender, Diſs. 21. in Virg. n. 26.
Porphyrius putat Iovem eſſe Mundum universum, Diſs. 71. in Anthol. n. 3.
Porſena quæ dona acceperit a Romanis, Diſs. 25. in Liv. n. 12.
Porſenæ Regis ſepulcrum magnificentiſſimum, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Porta Metia eadem fortaſſe, ac Libitinenſis, quæ ſic appellata eſt, quòd per eam cadavera efferrentur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3.
Porta quæ aurea dicebatur, erat Conſtantinopoli, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Portâ eburnea evadentem Aeneam dum facit Virgilius, Inferos eſſe fabuloſos innuit, Diſs. 8. in Eurip. n. 2.
Portâ Capena triumphantes urbem ingrediebantur; ideo etiam triumphalis dicta eſt, & Fontinalis, Diſs. 28. in Liv. n. 3. Diſs. 29. in Liv. num. 5.
Portam uſque ad Capenam procedebant obviam triumphanti Senatus, & Magiſtratus, Diſs. 25. in Liv. n. 15.
Portam extra Collinam defodiebantur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
Portarum urbis claves apud Zenonem depoſuerunt Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip. n. 24.
Portas Lacedæmonij ferrâ ſolùm conficere poterant, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Portas urbis alligavit Pindarus ad columnas templi, & obſidione liberata eſt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd n. 9.
Portas urbis aperuit Aegyptijs Filia Regis Aethiopum Moſis amore capta, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Portas urbis ubi deſignabant, vomerem ex humo extrahebant, Diſs. 23. in Liv. n. 6. *Vide. Portis.*
Portenta multa indicarunt, quales futuri eſſent, pueri, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Portentorum varia genera, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6. 7. *Vide. Omen. Oſtentum. Prodigium.*
Porthmeus vox, idest portitor, facta eſt Latina a Iuvenale, Diſs. 82. in Anthol. n. 3.
Porticu Pœcile pictus eſt Miltiades poſt victoriam Marathoniam, Diſs. 20. in Eurip. num. 12.
Porticu domus columnas Hymettias centum millibus emptas habebat Craſſus, Diſs. 26. in Cic. num. 2.
Porticus Pœcile picta fuit a Panæno fratre Phidiæ, Diſs. 20. in Eurip. n. 12. quare ſic dicta, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Porticus aliæ, quæ quum pictæ eſſent, Pœcilæ dicebantur, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Porticus ambulatoriæ dicebantur ambulationes, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Porticus duplices, & triplices erant in foris, Diſs. 29. in Cic. n. 4.
Portis omnibus caſtrorum milites oppoſuit Manlius, quod ipſi exitio fuit, Diſs. 9. in Liv. n. 3.
Portis Romæ quum aſſideret Hannibal, exercitum Romani in Hiſpaniam miſerunt, Diſs. 83. in Cic. n. 3. *Vide. Porta. Ianua. Oſtio.*
Portitor, qui Aegyptiorum cadavera ſepelienda in inſulam vehebat, Charon dicebatur, Diſs. 82. in Anthol. n. 5. Diſs. 83. in Anth. n. 5.
Portu exeuntem claſſem Carthaginienſium quidam videbat e Lilybæo Siciliæ promontorio, Diſs. 81. in Eurip. n. 6.
Portum Piræeum fecit Themiſtocles, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Portum corporis vocat ſepulcrum Ennius, Diſs. 31. in Anthol. n. 2. *Vide Portus.*
Portumnus eſt appellatus Palæmon, ſeu Melicerta, cum quo Ino ſe in mare præcipitavit, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.
Portus Iſthmi Lechæus, & Cenchreæ, Diſs. 4. in Anthol n. 3. Diſs. 66. in Anthol. n. 2. Diſs. 7. in Thucyd. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 12.
Portus etiam doloſus eſt interdum, Diſs. 76. in Anthol. n. 10.
Portus capaciſſimus, terræmotu factus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 25.

Portus in inſulâ Samo Heraites dictus a Iunone, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Portus Anchiſæ appellatus, Diſs. 15. in Liv. n. 8.
Portus Veneris antiquitus Athenæum promontorium dicebatur, Diſs. 15. in Liv. num 8. *Vide. Portu.*
Poſidonij domum ingredi volens Pompeius lictores ſaſcibus fores pulſare noluit, Diſs. 22. in Liv. n. 10. Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Poſidonius Acheloi pater, Diſs. 7. in Anthol. num. 10,
Poſidonius Riphæos montes cum Alpibus, & Pyrenæis montibus miſcuit, Diſs. 3. io Thucyd. num. 3.
Poſidonius ex aëre, & igne conſtare Lunam putavit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.
Poſidonius immerito reprehenditur a Senecâ, quòd dixerit, artes ignobiles a philoſophiâ profluxiſſe, Diſs. 4. in Cic. n. 5. Diſs. 5. in Cic. n. 1
Poſidonius ieiunè, & aridè de ebrietate diſſerit etiam iuxta Senecam, Diſs. 59. in Cic. num. 3.
Poſidonius eſt inſtitutus a Panætio, Diſs. 65. in Cic. n. 3.
Poſſeſſionem Siciliæ obtinuit Ceres cum Vulcano Aetnâ iudice diſceptans, Diſs. 33. in Thucyd. num. 2.
Poſſeſſionem agri plebi adiudicarunt Gracchi, Diſs. 35. in Cic. n. 3.
Poſſeſſionum æqualitas inter cives ſervanda eſt, Diſs. 1. in Eurip. n. 13.
Poſteri Herculis poſt expeditionem Troianam Peloponeſi imperio potiti, Diſs. 16. in Eurip. num. 19.
Poſteri Herculis bello Troiano ſunt iuniores, Diſs. 4. in Virg. n. 4.
Poſteri eorum, qui Oreſtem luſtraverant, quotannis convivabantur in tabernaculo, in quo Oreſtes expiatus fuerat, quòd Oreſtis appellabatur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24.
Poſteris Barbari philoſophiam qualem acceperant, tradebant, Diſs. 15. in Cic. n. 2.
Poſteris Lycurgi alimenta in Prytaneo populus decrevit, Diſs. 36. in Cic. n. 7.
Poſteris Herculis dividētibus Peloponeſum, Creſphontes immiſit glebam candidam ſimillimam albo lapidi, ex quo ſortes conſtabant, ut ſibi Meſſana contingeret, Diſs. 49. in Anthol. num. 1.
Poſteros admonuit Auguſtus, ne Euphratem, Danubium, & Rhenum tranſcenderent, Diſs. 1. in Liv. n. 11. Diſs. 9. in Liv. n. 13.
Poſteros qui ſtum pecuniæ vellent accipere inſcriptum erat ſepulcro Semiramidis, quod ſefellit Darium, Diſs. 32. in Anthol. n. 12.
Poſtes quare lanâ obnuberent novæ Nuptæ, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.
Poſtes lauro coronabantur in nuptijs, Diſs. 30. in Thucyd. n. 9. 10.
Poſticas partes augures ad ſeptentrionem eſſe voluerunt, Diſs. 19. in Liv. n. 8. alij ad Orientem, Diſs. 19. in Liv. n. 13.
Poſtumius Albinus Grecè, Latineque res Romanas ſcripſit, Diſs. 11. in Liv. n. 2. *Vide. Spurius Poſtumius Albus.*
Potentes appellantur Penates, Diſs. 16. in Virg. num. 4.
Potentia finitimorum omnibus Rebuſpublicis ſemper ſuſpecta, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10. 11.
Potentia Carthaginienſium, Diſs. 44. in Thucyd. num. 1.
Potentia populorum cognoſci non poteſt, niſi perſpectâ navium magnitudine, Diſs. 14. in Eurip. n. 1.
Potentia Romanorum maxime perſpicitur in parandis claſſibus, Diſs. 14. in Eurip. n. 9.
Potentiâ Atridarum coacti Græci bellum Troianum ſuſceperunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 4.
Potentiâ, cui reſiſti non poteſt, coactus excuſatur a culpâ, Diſs. 8. in Virg. n. 1. 8.
Potentiâ magna comparari Spartanorum legibus non poterat, quia pecuniâ deſtituebantur, Diſs. 21. in Virg. n. 7.
Potentia civium ex magnitudine rerum geſtarum libertati, & æquabilitati nocet, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Potentia Periclis, Alcibiadis, Theramenis Critiæ, & Demetrij Phalerei, Diſs. 10. in Cic. n. 5. 6. aliorum oratorum, Diſs. 11. in Cic. per tot. Ciceronis, Diſs. 12. in Cic. n. 3. 4.
Potentia eloquentiæ, Diſs. 25. in Cic. n. 4. & ſeqq.
Potentia Periclis in populo Athenienſi, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Potentiæ, & ſapientiæ voluptates antepoſuit Paris; ideo pulchriorem Iunone, & Pallade Venerem indicaſſe dicitur, Diſs 19. in Anthol. n. 4. Diſs. 27. in Virg. n. 6.
Potentiæ acquiſitio an conciliet veros amicos, Diſs. 79. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Potentiam nacti humiles inſolentiùs efferuntur alijs, Diſs. 78. in Anthol n. 5. 6.
Potentium calamitates frequētiores, & graviores, ideo triſtiores illi degunt, Diſs. 5. in Eurip. num. 3.
Poteſtas omnis antiquitus regio nomine inſigniebatur, Diſs. 5. in Thucyd. n. 8.
Poteſtas Conſulum, Senatus, & Populi Romani, Diſs. 10. in Liv. n. 5. & ſeqq.
Poteſtas regia ne declararetur, Imperatores Lictoribus, & faſcibus utebantur, Diſs. 22. in Liv. num. 24.
Poteſtas tribunitia pæne ſublata eſt a Syllâ, Diſs. 2. in Cic. n. 7.
Poteſtas iudicum maxima, Diſs. 26. in Cic. n. 1.
Poteſtate patriâ exibat virgo, ſimul ac Veſtalis capta fuerat, Diſs. 31. in Liv. n. 11.
Poteſtate mariti erat nupta per coëmptionem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.
Poteſtatem procrearunt Pallas Gigas, & Styx, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Poteſtati Macedonum ſubiecti ſunt Græci poſt Peloponeſiacum bellum, Diſs. 9. in Cic. n. 3.
Pothino neurospaſtæ Athenienſes ſcenam Euripidis tradiderunt, Diſs. 15. io Thucyd. n. 5. Diſs. 5. in Eurip. n. 11.
Pothos Deus Samothracum, Diſs. 38. in Anthol. num. 2.

Potio ex hordeo, & alijs herbis apud Germanos, Diſs. 46. in Anthol. n. 8.
Potionem primam tribuit Panyaſis Gratijs, Horis, & Baccho; Veneri Secundam, iterumque Baccho, tertiam Contumeliæ, & Calamitati, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Potionem ſumunt Turcæ, antequam prœlium ineant, ut obliviſcantur periculorum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.
Potionem amatoriam Cæſonia dedit Caligulæ, quæ inſanum effecit, Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Potionem per aſperā arteriam in pulmonem ferri opinatus eſt Plato, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Potiones medicatas damnavit Aſclepiades Medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Potionis, & cibi obliviſcebatur Chryſippus, Diſs. 92. in Cic. n. 3.
Potu, aut cibo graves ſomnum capere non debemus, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.
Potus vini moderatus laudabilis; Immoderatus verò reprehendendus, Diſs. 14. in Anthol. n. 5.
Præcentores Apuleius appellat eos, qui choris præcinunt, Diſs. 87. in Cic. n. 2.
Præceps non ſemper ſignificat, quod ex loco ſuperiore voluitur, quare immerito Scaliger Horatium reprehendit, Diſs. 71. in Cic. n 8.
Præcepta dicendi primi tradiderunt Antiphoo, Tiſias, & Corax, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3. Diſs. 31. in Cic. n. 2.
Præcepta artis ſeruant poëtæ, licet indecora Dija fingant, Diſs. 34. in Virg. per tot.
Præcepta agriculturæ tradidit Cato Maior, poſtquam egregius Imperator extitiſſet, Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Præcepta ſapientiæ Moſes ab Ægyptijs accepit, Diſs. 5. in Cic. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 2.
Præcepta eloquentiæ Græco ſermone tradi conſtituit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 3.
Præcepta rhetoricæ tradiderunt Antipho, Iſæus, Lyſias, Iſocrates, & alij, Diſs. 46. in Cic. n. 4. & ſeqq.
Præcepta artis aliqui tradiderunt, quam ignoraſſe dicuntur, Diſs. 46. in Cic. n. 7. 8.
Præcepta militiæ tradentem Phormionem præſente ſe Hannibal irriſit, Diſs. 46. in Cic. n. 8. Diſs. 74. in Cic. n. 1. 2.
Præcepta pingendi libris complexus eſt Apelles, & Euphranor, Diſs. 46. in Cic. n. 1. Diſs. 81. in Cic. n. 2.
Præceptis nullæ ferè artes contentæ ſunt, Diſs. 81. in Cic. n. 2. 3. *Vide. Præceptum.*
Præceptor diſcipulis apud Barbaros philoſophiā, qualem acceperat, tradebat, Diſs. 25. in Cic. num. 2.
Præceptor Pythagoræ Pherecydes ſyrius hauſtâ aquâ putei turbidâ prædixit terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Præceptor Auguſti Cicero, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Præceptor Achillis Phœnix, Diſs. 35. in Cic. n. 6.
Præceptor Periclis Anaxagoras, Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Præceptore Scævolâ in iure civili Craſſus uſus eſt, Diſs. 16. in Cic. n. 5.
Præceptore Lyſide uſus eſt Philippus, & Epaminondas, Diſs. 36. in Cic. n. 10.
Præceptorem Linum Hercules interfecit, Diſs. 33. in Virg. n. 3.
Præceptorem nullum habuit Silanion, & egregius fuit ſtatuarius, Diſs. 80. in Cic. n 3.
Præceptores quos audivit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 2. Democritus, Diſs. 43. in Cic. n. 5.
Præceptoris ſepulcro coruum appoſuit Metellus, unde iocus Ciceronis, Diſs. 32. in Anthol. n. 9. *Vide. Doctor. Magiſtri.*
Præceptum rhetorum dociles attentos, & benevolos auditores reddendos eſſe, Diſs. 25. in Cic. n. 1.
Præceptum Pictoris, quod diſcipuli in magnis, non in unâ tantùm re laborarent, Diſs. 21. in Anthol. n. 4. Diſs. 10. in Liv. n. 1.
Præceptum Eupompi ad Lyſippum, ut naturam, non alios intueretur, Diſs. 80. in Cic. n. 3.
Præceptum Apellis, ne ulla dies ſine lineâ præteriret, Diſs. 58. in Thucyd. n. 4.
Præceptum Iſocratis, ut e convivio ſurgamus, antequam mens hebetetur, Diſs. 24. in Anthol. n. 8. *Vide. Præcepta.*
Præcipitem e ſaxo dedit Sylla ſeruum Sulpicij, qui ſibi dominum prodiderat, licet eum libertate donaſſet, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.
Præconem Conſules habebant, Diſs. 22. in Liv. num. 13.
Præda, quam Paulus Aemylius duxit in triumpho Perſe devicto termillies ſeſtertium æſtimata eſt, Diſs. 26. in Liv. n. 2. quam Lucullus devicto Mithridate, Diſs. 26. in Liv. n. 3. quam Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.
Præda ne fiant cervi, in latebras ſe abdunt, quum pinguedine minùs idonei ſunt ad fugam, in Cic. n. 6.
Præda, quam nactus eſt Ageſilaus ex Aſiâ, Diſs. 52. in Thucyd. n. 3.
Prædæ partem habebat Agamemnon, non eam, quam volebat, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.
Prædæ cauſâ milites ruentes ad excindendum Byzantium Xenophon compreſſit, Diſs. 9. in Cic. num. 2.
Prædam afferunt lupi, & alimenta accipiunt mercedis loco, Diſs. 38. in Cic. n. 5.
Prædas Veteres quotidie agebant, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 76. in Anthol. n. 13. Diſs. 32. in Cic. n. 4.
Prædicere futura ex aſtrorum poſitu Cares primi tentarunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Prædictio Epimenidis de munichiâ, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Prædictio Vatum de Romano imperio in perpetuum duraturo, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.
Prædictio Anaximandri, & Pherecydis de futuro terræmotu, Diſs. 20. in Thucyd. n. 3. Diſs. 48. in Thucyd. n. 24.
ob Prædictiones Beroſo Athenienſes ſtatuam inauratâ linguâ poſuerunt, Diſs. 10. in Eurip. n. 14.
Prædium ſuum ſe perſequi quum clamaret Arbcilius, interfectus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 3.
Prædones Germani navigabant in arboribus cavatis, Diſs. 76. in Anthol. n. 5.
Præeſſe privatis dicitur, qui ius dicit privatis, Diſs. 40. in Cic. n. 5.

Præfectus claſſis Octavius multos ſcaros in mare proiecit, & cavit, ut quinquennio proximo, ſi quis ſcarum cepiſſet, mari redderet, Diſs. 3. in Liv. n. 6.

Præficæ mercede conducebantur in funeribus, quæ mortuum, & flerent, & laudarent, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.

Prægreſſiones ſolſtitiorum unde Aſtronomi obſervarunt, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.

Præire verbum quid ſignificet, Diſs. 40. in Cic. num. 3. 4.

Prælia Gruum, & Pygmæorum Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.

Prælia Cæſaris, Diſs 27. in Liv. n. 3. *Vide. Prælium.*

Præliares dies erant, quibus bellum ſuſcipere fas erat, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Præmia virtuti neceſſaria ſunt in bene conſtitutâ civitate, Diſs. 20. in Eurip. n. 2. & ſeqq. num. 23. 24.

Præmia, quæ militibus tribuebantur, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. & ſeqq.

Præmia maiora virtuti a Romanis tribuebantur, quàm a Græcis, Diſs. 20. in Eurip. n. 11.

Præmia a Græcis tributa diverſis ducibus, Diſs. 20 in Eurip. n. 12.

Præmia victorum dicebantur Ἆθλα, certamen Ἆθλος, Diſs. 2. in Anthol. n. 4.

Præmia victorum lebetes, Diſs. 7. in Anthol. n. 4.

Præmia victoriæ dicuntur niceteria, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.

Præmia inventoribus voluptatum cõſtituta erant apud Perſas, Diſs. 32. in Thucyd. o. 8.

Præmia, quæ Proxeneris dantur, proxenetica appellantur, Diſs. 16. in Liv. n. 4.

Præmia magna oratoribus tribuebantur, Diſs. 9. in Cic. n. 9 Diſs. 10. in Cic. n. 4. & ſeqq. Diſs. 11. 12. 13. in Cic. par tot.

Præmia, quibus afficiebantur philoſophi, Diſs. 9. in Cic. n. 12. 13. quibus medici, Diſs. 10. in Cic. n. 1. 2. poëtæ, Diſs. 10. in Cic. n. 3.

Præmijs maioribus Græci affecerunt ludicras artes, quàm graves, Diſs. 62. in Anthol. num. 6. Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Præmijs ampliſſimis donabantur aurigæ apud Romanos, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.

Præmijs Sylla afficiebat parricidia, Diſs. 5. in Liv. n. 3.

Præmijs afficiendi ſunt boni, etiamſi ſtellis cogentibus agerent, Diſs. 9. in Virg. n. 2.

Præmiorum pretio metienda non eſt honoris magnitudo, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.

Præmium victorum in ludis Olympicis an fuerit corona ex Oleaſtro, Diſs. 2. in Anthol. n. 6. in Pythijs corona ex malo, Diſs. 3. in Anthol. n. 9 in Iſthimis ex pinu, vel Apio arido, Diſs. 5. in Anthol. n 5. in Nemæis ex apio viridi, 6 in Anthol n. 1.

Præmium victoriæ ſi erat ſola corona, ludus ſtephanites dicebatur, Chrematites verò, ſi aliquid aliud dabatur, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.

Præmium plus bibenti propoſuit Dionyſius, & Alexander, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Præmium accepit citharam Achilles, quum Eetionis urbem expugnaſſet, Diſs. 57. in Thucyd. n. 8.

Præmium tragicorum cur ſit hircus, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.

Præmium, quod Socrates conſequutus fuerat in bello, conceſſit Alcibiadi, Diſs. 54. in Cic. num. 9.

Præpetes alites dicuntur, quæ auſpicantem præcedunt, & quæ ſuperiora petunt, Diſs. 19. in Liv. n. 10.

Præpoſterâ venere utebantur Celtæ, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.

Præſagia multa, quæ in ſomnis habita ſunt, Diſs. 19. in Eurip. n. 5. 6.

Præſes non ſolùm natalium Venus, ſed etiam mortis, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.

Præſtigiator quòd eſſet, Apollonium initiare noluit ſacerdos, Diſs. 39. in Anthol. n. 12.

Præſtigiatores exiſtimari ſunt Dactyli Idei, ſeu Curetes, quia ſapientes erant, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.

Præſtigiatores, ſeu ſapientes fuerunt Telchines, qui Rhodum tenuerunt, Diſs. 26. in Anthol. num. 3.

Præſtigiatores adhibebantur in convivijs, Diſs. 21. in Thucyd. n. 11.

Præſtigiatori Theodoro imaginem Oritæ in Theatro ſtatuerunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Præſtigiatoris Alexandri oraculum conſuluiſſe ægrotos habetur ex Luciano, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Præſtigiatoris Euriclidis ſimulacrum Athenienſes collocarunt iuxta Aeſchyli ſtatuam, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Præterita, & futura quòd provideret Ianus, bifrons effingitur, Diſs. 30. in Liv. n. 55.

Prætexta quo tempore deponeretur, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.

Prætextâ uti conceſſum eſt Pompeio, quum Mithridatem, & Tigranem debellaſſet, Diſs. 20. in Eurip n. 7.

Prætextam quando deponeret ſponſa, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.

Prætextam deponentes Antiqui honorabant diem illum, Diſs. 42. in Anthol. n. 1.

Prætextam quum haberet Q. Flaccus, ut pote Aedilis, ſine togâ candidâ præturam petijt, Diſs. 89. in Cic. n. 3.

Prætextatus ut immolaret conceſſum eſt Petreio, quia per Caſtra hoſtium eruperat, legionemque ſuam ſervaverat, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.

Prætor quòd non eſſet Scipio, nec Conſul non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 13. Diſs 25. in Liv. n. 4.

Prætor, aut Conſul, aut dictator triumphare dumtaxat poterat, Diſs. 25. in Liv. n. 3.

Prætor nefaſtis diebus iuriſdictionem exercere non poterat, Diſs. 30. in Liv. n. 16.

Prætor, vel Conſules quaſdam ferias indicebant, quæ imperativæ vocabantur, Diſs. 30. in Liv. num. 19.

Prætor primus Cicero creatus eſt, Diſs. 2. in Cic. n. 9. Diſs. 89. in Cic. n. 7.

Prætor, qui Circenſibus præſidebat, mappam mittebat indutus togâ pictâ, tunicaque palmatâ, ſceptrum eburneum cum aquilâ eburneâ geſtabat, Diſs. 20. in Cic. n. 14.

Præ-

Prætor Verres quòd ſoleatus ſteterit, reprehenditur a Cicerone, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Prætor in tribunali iudicabat, Diſs. 29. in Cic. num. 7.
Prætores viâ decedebant Veſtalibus, Diſs. 31. in Liv. n. 10.
Prætoris contra tribunal locus in theatro conceſſus fuit Veſtalibus, Diſs. 31. in Liv. n. 11 Diſs. 29. in Cic. n. 8.
Prætoris Damaſippi iuſſu Scævola trucidatus eſt, Diſs. 17. in Cic. n. 3. *Vide. Prætorum.*
Prætorium ius profitebantur Furius, & Aulus Caſellius, ideo Scævola quoties de eo conſulebatur, conſulentes ad illos mittebat, Diſs. 17. in Cic. n. 4.
Prætorum creandorum ius a populo ad Senatum tranſtulit Tiberius; quorum quatuor ipſe nominabat, Diſs. 88. in Cic. n. 6 *Vide. Prætor.*
in Præturâ filiorum quantum auri impenderint Symmachus, & Maximus, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Prætura Auguſte pæne puero annitente Cicerone decreta eſt, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Præturæ repulſam tulit Tubero, quòd pelliculis hœdinis lectos ſtraviſſet, & vaſa ſamia expoſuiſſet in munere in honorem Africani, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.
Præturam Quinctus Flaccus ſine togâ candidâ petiit, quum, utpote Aedilis, prætextatus eſſet, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
Prætus *Vide. Prætas.*
Pragmaticos Græci vocabant legum ſcientiam profitentes, Diſs. 11. in Cic. n. 5.
Prandium populo dare non licebat ei, qui magiſtratum petiturus erat, Diſs. 89. in Cic. n. 4.
Praſias portabantur dona Hyperboreorum, inde Athenas, Diſs. 77. in Anthol. n. 11.
Praſina factio aurigarum colore viridi in ludis Romanis ver exprimebat, Diſs. 20. in Cic. n. 1.
Praxiphanes, qui primus Grammatici nomen eſt aſſequutus, Homero longè iunior eſt, Diſs. 8. in Cic. n. 2.
Praxiteles naturam ſuperare viſus eſt, ſculpturam perfecit, Diſs. 13. in Eurip. n. 5.
Praxitelis Venerem Gnidiam quis incaſtavit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Precabantur Antiqui, antequam convivium inirent, ut Bacchus illis mitis adeſſet, Diſs. 44. in Anthol. n. 12.
Preces adhibendi varij modi, Diſs. 69. in Anthol. n. 6. Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. & ſeqq. Diſs. 26. in Thucyd. n. 7. 8. Diſs. 22. in Eurip. num. 3. 4. 6. & ſeqq.
Preces eſſe Iovis filias poëtæ prodiderunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 1.
Preces morientium quòd ſepeliantur, Diſs. 31. in Anthol. n. 3.
Preces quomodo Dijs faciendæ, Diſs. 41. in Anthol. n. 3. & ſeqq. & n. 9.
Preces fiebant, ut mortuis terra levis eſſet, Diſs. 43. in Anthol. n. 13.
Preces quaſdã peragebãt auroræ exortu ſub dio petentes magiſtratum, Diſs. 19. in Liv. n. 9.
Preces Dijs in omnibus actionibus adhibebant Veteres. Diſs. 18. in Virg. n. 1.
Preces adhibendæ ſunt Dijs de ijs, quæ per nos conſequi non poſſumus, Diſs. 19. in Virg. n. 7.
Preces Dijs adhibentes puros eſſe animo, & corpore oportebat, Diſs. 42. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Preces Veſtalium maximi momenti erant, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Preces Deo facientibus aderat aliquis, qui verba de ſcripto recitaret, quod præire verba dicebatur, Diſs. 40. in Cic. n. 3.
Preces, quæ in petendis magiſtratibus adhibebantur, Diſs. 88. 89. in Cic. per totas.
Precibus Veneris Neptunus Palæmonem immortalitate donavit, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.
Precibus terræ ſcelera hominum non ferentis bellum Troianum excitavit Iuppiter, Diſs. 15. in Eurip. num. 2.
Pranſare quid ſit, Diſs. 88. in Cic. n. 3.
Pretia ſervorum prout quam artem profiterentur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.
Pretia mercium quomodo conſtituerent Sates, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.
Pretia, emptores, & res venditas omnes memoriâ dixit Hortenſius, quum totum diem in auctione perſediſſet, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Pretio nullo Dionyſius Græcos dimiſit, Pœnos verò non niſi mercede, Diſs. 9. in Liv. n. 8.
Pretio hoſtium duces primi Lacedæmonij corruperunt, Diſs. 16. in Thucyd. n. 7.
Pretio corrupta Eriphyle Amphiaraum virum prodidit, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.
Pretio præmiorum honoris magnitudo metienda non eſt, Diſs. 10. in Eurip. n. 12.
Pretio non diminuto venditus fuit Romæ ager ab Hannibale occupatus, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Pretioſis lignis efficiebantur laquearia, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Praſium equorum, ſcilicet Bucephali, & Equi Seiani, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.
Pretium mullorum, Diſs. 3. in Liv. n. 9.
Pretium patinæ Aeſopi, Diſs. 3. in Liv. n. 10.
Pretium, quo Babylonii, Aſſyriique emebant feminas pulchras, in dotem dabatur deformibus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.
Pretium ſui capitis Aſcanius urbem dedit, quæ ideo Antandros eſt appellata, Diſs. 15. in Liv. num. 4.
Pretium areæ fori Cæſaris, Diſs. 29. in Cic. n. 3.
Priami imperium quàm latè pateret, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.
Priami filium Polydorum interficere quum putaret Polymeſtor, quomodo filium ſuum Deiphilum interfecerit, Diſs. 11. in Eurip. n. 1.
Priamum ſupplicem admiſit Achilles, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 22. in Eurip. n. 1.
Priamus interfectus fuit ad aram Iovis Hercei, Diſs. 12. in Eurip. n. 9.
Priamus Hectoris cadaver combuſſit, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Priapus idem numen eſt, ac Bacchus, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Priapus cum triplici membro circumferebatur in feſto Pamyliorum, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Priapus an ſit idem ac Futinus Deus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Primigenia Fortuna colebatur, Diſs. 57. in Anthol. n. 8.

Brimitiæ comarum Parcis offerebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

Primitiæ frugum ex Hyperboreis a virginibus Apolloni Delio deſerebantur, poſtea verò quomodo deferrentur, Diſs. 77. in Anthol. n. 11. Diſs. 39. in Thucyd. n. 9. Diſs. 70. in Cic. n. 1.

Primitias Barbæ, & comæ ſolebant Veteres alicui Deo vovere, Diſs. 42. in Anthol. num. 1. 10.

Primus ſignificat interdum *præſtantem*, Diſs. 12. in Eurip. n. 18. Diſs. 5. in Virg. n. 3.

Princeps pro primo accipitur, Diſs. 5. in Virg. n. 4.

Princeps pæne Stoicorum indicatur a Cicerone Panætius, Diſs. 65. in Cic. n. 2. *Vide. Principem.*

Principatu Græciæ Athenienſes annis quadraginta potiti ſunt poſt devictos Perſas, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.

Principatum Græciæ licet Lacedæmonij obtinuiſſent Rege Agide, tamen illum moleſtarunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.

Principatum Reges filijs qui non relinquebant, ſed morte eorum finiebatur, Aeſymnetas appellabant, Diſs. 5. in Thucyd. n. 9.

Principatum quàm facile ſperent homines, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3. 4.

Principatum deſiderant homines nacti divitias, & honores, quo potiti altiora tamen concupiſcunt, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.

Principatum Græciæ Epaminondas Thebanis comparavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 3. 21.

Principatum adeptus eſt Nero, & Tiberius beneficiò matris, Diſs. 22. in Liv. n. 4.

Principatum Lacedæmonijs, & Athenienſibus ſibi vindicantibus Ariſtides perſuaſit, ut litem communi Græcorum iudicio permitterent, Diſs. 36. in Cic. n. 4.

Principatus præſtat omnibus Reipublicæ formis, Diſs. 5. in Thucyd. n. 1.

Principatus eſt antiquiſſimus omnium Reipublicæ formarum, Diſs. 5. in Thucyd. n. 1.

in Principatus novem diviſum erat Priami imperium, quique ſingulos obtinerent, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.

Principatus inſigne eſſe calceos gemmis ornatos instituit Diocletianus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Principem ſiderum ſe nuncupavit Sapor Rex Perſarum, Diſs. 43. in Thucyd. n. 4.

Principes boni prolis propagandæ curam habere debent, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.

Principes curis multis obnoxij ſunt, Diſs. 17. in Anthol. n. 8.

Principes ſolebant primam barbam, comamque inciſas auro dedicare, Diſs. 42. in Anth. n. 10.

Principes civitatis quales ſunt, tales etiam cives, Diſs. 54. in Anthol. n. 1. Diſs. 68. in Cic. num. 4.

Principes viri Athenis liberè carpebantur, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Principes humanorum votorum modum quare excedant, Diſs. 43. in Thucyd. n. 5.

Principes novi donis milites ſibi conciliare debent, Diſs. 9. in Liv. n. 2.

Principes purpureos calceos geſtabant, Diſs. 22. in Liv. n. 22.

Principes Romani uſi ſunt lictoribus, & faſcibus, ut regia poteſtas ſine regio nomine declararetur; purpurà tamen priores Cæſares abſtinuerunt, ne habitu nihil a Regibus diſcreparent, qui inviſi erant populo, Diſs. 22. in Liv. n. 24.

Principes quidquid glorioſum eſt ad ſuum faſtigium putant pertinere, Diſs 25. in Liv. n. 9.

Principes multi poetæ invocarunt, Diſs. 18. in Virg. n. 4.

Principes artem equitandi non alias diſcere adulatione præceptorum dicebat Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 9.

Principes multi philoſophos accerſiverunt, qui noluerunt ire ad eos, Diſs 64. in Cic n. 7. Diſs. 66. in Cic. n. 4. *Vide. Princeps. Principibus. Principum.*

Principia rerum quæ ſint, Diſs. 43. in Anthol. n. 5. Diſs. 71. in Anthol. n. 1.

Principia operum omnium ſplendida eſſe oportet, Diſs. 1 in Thuc. n. 1. *Vide. Principium.*

Principia hiſtoriarum, & demonſtrativi generis attentionem, & docilitatem conciliare debent, Diſs. 2. in Thucyd. n. 1. 2.

Principia duo ponunt Manichæi, alterum boni, alterum mali, Diſs 19. in Thucyd. n. 3.

Principia licet parva ſæpe ſunt cauſa magnarum rerum, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.

Principia orationum non debent eſſe concitata, Diſs. 39. in Virg. num. 3. Diſs. 91. in Cic. num. 6.

Principibus viris pro meritis in Rempublicam hoſpitij honos a populo decernebatur, Diſs. 16. in Liv. n. 5.

Principibus feminis etiam præferebatur ignis, Diſs. 21. in Liv. n. 11. unus lictor dabatur, Diſs. 22. in Liv. n. 4.

Principibus ſemper ſuſpecti ſunt oratores, Diſs. 12. in Cic. n. 5.

Principis magnitudo exprimitur fingendo eum cogitantem, Diſs. 17. in Anthol n. 8.

Principis deſcriptio, quam Xenophon facit, non inutilis eſt, Diſs. 78. in Cic. n. 4.

Principis orationes qui recitabat, Candidatus Augusti appellabatur poſtea verò ſacri Palatij Quæſtor, Diſs. 89. in Cic. num. 8. *Vide. Principum.*

Principium veris diverſum eſt apud Latinos, & Græcos; non autem æſtatis, & hiemis, Diſs. 65. in Anthol n. 5.

Principium boni Horomazen, mali autem Arimanium adorabant Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. n. 9.

Principium quidquid habuit, deſinit, Diſs. 83. in Anthol. n. 15.

Principium habere non debet Deus, Diſs. 39. in Thucyd. n. 2.

Principium rerum eſſe Aquam voluerunt Aegyptij, Diſs. 48. in Anthol. n. 6. Diſs. 71. in Anthol. n. 1. Diſs. 48 in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Cic. n. 3. Diſs. 15. in Cic. n. 3. Thales Mileſius, Diſs. 71. in Anthol. n. 1. Diſs. 28. in Thucyd. n. 9. Diſs. 14. in Cic. n. 3.

Principium anni Romuli erat menſis Martius, Diſs. 30. in Liv. n. 3. 31. 39. 54 quare Ianuarius Numæ, Diſs. 30. in Liv. n. 54. 55. 61.

Prin-

Principium Sphæræ eſt eccetrum, Diſs. 31. in Liv. n. 18.
Principium dicendi rectè eſt ſapere, Diſs. 41. in Cic. n. 1. *Vide Principia. Initium.*
Principum non ſolùm effigies divinis honoribus decorabantur, ſed etiam acta, Diſs. 24. in Anthol. num. 8.
Principum imagines obſcenis admovere crimen fuit capite puniendum, Diſs. 65. in Anthol. num. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.
Principum Caii, & Neronis domus celebres, Diſs. 2. in Liv. n. 55.
Principum ſocordiâ factum eſt, ut privati iudicent, Diſs. 26. in Cic. n. 2.
Principum in acta iurabant magiſtratus, Diſs. 56. in Cic. n. 4.
Principum amicitia multis philoſophis non profuit, Diſs. 64. in Cic. n. 5. 6. *Vide. Princeps.*
Priſcianus multis locis libros ad Herennium tanquam Ciceronis citat, Diſs. 3. in Cic. n. 1.
Privatam vitam multi Imperatores amplexi ſunt, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Privati modum excedere in liberâ civitate ſuſpicionem erat, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Privati iudicandi munus ſuſceperunt propter ſocordiam principum, & multitudinem, & diſcrepantiam legum, Diſs. 26. in Cic. n. 2.
Privatis præeſſe dicitur, qui privatis ius dicit, Diſs. 40. in Cic. n. 5.
Privatis ad populum verba facere ſine conceſſu magiſtratuum non licebat, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
Privato licet nupſiſſet Lucilla; tamen ignis ei præferebatur, Diſs. 21. in Liv. n. 11.
Privatorum veſtis a veſte Imperatorum purpurâ dumtaxat diſtinguebatur, Diſs. 22. in Liv. num. 25.
Privilegia ducentium uxorem apud Romanos, Diſs. 25. in Anthol. n. 1. & ſeqq & apud Lacedæmonios, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.
Privilegia conceſſa iis, qui Liberos haberent apud Lacedæmonios, & apud Romanos, Diſs. 52. in Anthol. n. 7. 8.
Proaulia dicebatur primus dies nuptiarum, quo virgo deſpondebatur, Diſs. 30. in Thucyd. num. 7.
Probabilitatem, quam ſapiens ſequeretur, admittebant Academici, licet de omnibus dubitarent, Diſs. 57. in Cic. n. 2. Diſs. 58. in Cic. n. 3. Pyrrho autem eam negabat, Diſs. 57. in Cic. num. 3.
Probitas Periclis, Diſs. 36. in Cic. n. 5.
Probitas ſumma Roſcij, Diſs. 90. in Cic. n. 5.
Problemate geometrico reperto boves immolaſſe Pythagoram veriſimile non eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.
Proboſcide Elephanti viros corripiebant, Diſs. 37. in Cic. n. 4.
Probra milites iaciebant in Triumphantem, Diſs. 29. in Liv. n. 1. 2.
Probus dicebat, ſi vita ſuppeteret, milites neceſſarios non futuros, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Probus cæſis quadringentis millibus Germanorum univerſam Germaniam domuit, Diſs. 9. in Liv. n. 15.
Proceres in circo, & amphitheatro ſpectabant e podio, Diſs. 31. in Liv. n. 11.
Procerior ut appareret, Cyrus collocabatur, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Prochyta inſula a Troianis nomen accepit, Diſs. 15. in Liv. n. 9.
Prochyta a Miſeno terræmotu avulſa eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 30.
in Procinctu eſſe quare dicantur pugnaturi, Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Procis nobilibus, & ætate, & formâ florentibus Hipparchia Cratetem philoſophum prætulit, Diſs. 84. in Anthol. n. 10.
Procles Epidauri tyrannus, Diſs. 5. in Thucyd. num. 3.
Proconſul in Africam Scipio traiecit, & tamen triumphavit, quia Conſul miſſus fuerat, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Proconſul Aſiam rexit Cicero, Diſs. 82. in Cic. num. 4.
Proconſules, qui triumpharunt, Diſs. 25. in Liv. num. 3. 5.
Proconſulibus etiam templa dedicata ſunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Proculus affirmavit Romulum in Deos relatum, ut ſeditionem comprimeret, Diſs. 9. in Liv. num. 10.
Procurationes ſomniorum, Diſs. 19. in Eurip. num. 10. 13. & ſeqq.
Procus Hippoclides filiæ Clyſthenis nuptijs privatus eſt, quòd imperite ſaltaſſet, Diſs. 17. in Anthol. n. 10.
Prodici ſamii dubitatur an ſit deſcenſus ad Inferos Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Prodicus tradit Herculem in iuventute contemptâ viâ Voluptatis facili, elegiſſe viam virtutis arduam, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
Prodicus Chius non orator fuit, ſed eloquentiæ doctor, Diſs. 9. in Cic. n. 8.
Prodicus Chius philoſophus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2.
Prodigalitas moltorum Imperatorum, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Prodigium non eſſe Solis defectum Pericles oſtendit militibus, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4.
Prodigium dicitur a Iuvenale ſenectus in nobilitate, Diſs. 41. in Anthol. n. 8.
Prodigium quod contigit, quum Sybarita Servum abſtractum ab arâ Iunonis verberavit, Diſs. 26. in Thucyd. n. 11.
Prodigium habebatur, ſi haſta Deorum moveretur, Diſs. 11. in Eurip. n. 15. Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Prodigium in domo Tarchetij, ſcilicet membrum virile, ex quo naſciturum virum clariſſimum oraculum reſpondit, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Prodigium reputarunt Macedones, quod leo diiecit trophæum Carani, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Prodigium de gallinâ cum ramo laureo ab aquilâ deiectâ in gremium Liviæ, Diſs. 28. in Liv. n. 11. *Vide. Omen. Oſtentum. Portentum.*
Proditio Pauſaniæ quomodo detecta ſit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.
Proditione an Troia capta ſit, Diſs. 16. in Eurip. n. 11.
Proditionem Sociorum Tullus Hoſtilius, & Sylla celaverunt dicentes id ſuo iuſſu factum eſſe, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.

Proditionem amare, non approbare proditores dixit Auguſtus, Diſs. 50. in Thucyd. n. 1.
Proditor Patriæ an fuerit Aeneas, Diſs. 16. in Eurip. n. 51. Diſs. 14. in Liv. n. 4.
Proditor Patriæ dictus eſt Themiſtocles a malevolis, Diſs. 12. io Thucyd. n. 5.
Prodito Baſiliſci a Zenone e medio ſublatus eſt, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6.
Proditor Laſthenes qaòd appellaretur, quum quereretur, quid reſponderit ei Philippus, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Proditores Patriæ ſepulturâ non omnino prohibebant Athenienſes, Diſs. 12. in Eurip. n. 6.
Proditores debent oſtendere ſe a ſocijs deſertos eſſe, non deſeruiſſe ſocios, Diſs. 50. in Thucyd. n. 1. 2.
Proditores non omnes ſunt, qui a ſocijs deficiunt, & infidi, Diſs. 50. in Thucyd. n. 7. Diſs. 51. in Thucyd. n. 1. 3. 7.
Proditores qui ſint, & qui non fuerint; fideles ſont, dum non habent, ad quē confugiant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 1. 3. 6. 7. 8.
Produta verbum funeris, Diſs. 22. in Thucyd. num. 6.
Prœlio Pharſalico quare Pompeios militibus præcepit, ut preſſo gradu hoſtem expectarent, Diſs. 57. in Thucyd. n. 2.
Prœlio Leuctrico Spartani antea invicti ab Epaminondâ ſuperstiſunt, Diſs. 28. in Anthol. num. 7.
Prœlio Cheroneo Philippus Græcorum opes attrivit, Diſs. 84. in Anthol. n. 7. Diſs. 76. in Cic. n. 6.
Prœlio intactum alterum dentium elephantes ſemper ſervant, Diſs. 5. in Cic. n. 3. Diſs. 38. in Cic. n. 7.
Prœlium fugientem filiom ſpartana mulier interfecit, Diſs. 52. in Anthol. n. 2. Diſs. 52. in Anthol. n. 2.
Prœlium inituri duces Lacedæmoniorum ſacrificabant Muſis, Diſs. 28. io Thucyd. n. 2. quare utebantur tibiâ, non tuba, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 28. in Thucyd. n. 2. Diſs. 57. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Prœlium inituri Turcæ potionem ſumuot, ut obliviſcantur periculorum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.
Prœlium inituri quibus muſicis organis uterentur diverſi populi, Diſs. 57. in Thocyd. n. 10. 11.
Prœlium ſignificat Homerus verbo μέλπεσθαι, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.
ad Prœlium hoſtes ut evocarent Thraſyllus, & Chabrias, navium dimidium occultarunt, Diſs. 9. in Liv. n. 9.
Prœliom antequam inirent in Leuctris Thebani, Trophæum de Lacedæmonijs ſtatuerunt, Diſs. 24. in Liv. n. 6. *Vide. Prælio.*
Prœtos qui Iuppiter dicebatur compreſſit Danaën, Diſs. 50. in Anthol. n. 2. Diſs. 68. in Anthol. n. 2.
Profeſti dies contrarij feſtis, Diſs. 30. in Liv. n. 17. dividebantur in comitiales, comperendinos, & ſtatos, Diſs. 30. in Liv. n. 12.
Progaſtridia adhibebant Tragici, Diſs. 6. in Eurip. n. 12.
Prognoſtica ſcripſit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Prolepſis figura frequens apud poëtas, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Prolepſis a Latinis dicitur anticipatio, Diſs. 14. in Virg. n. 2.
Proletarij qoi dicerentur apud Romanos, Diſs. 25. in Anthol. n. 4. Diſs. 47. in Thucyd. n. 2. 5.
Proli ſuſcipiendæ minùs idoneus Alexander fuit ob aſſiduas perpotationes, Diſs. 65. in Anthol. num. 30.
Prolis propagandæ curam Principes habere debent, Diſs. 25 in Anthol. n. 1.
Promachus in certamine bibendi quatuor congios bibit, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Prometheo celebrabatur ludus lampadum, Diſs. 15. in Anthol. n. 7. Diſs. 17. in Thocyd. n. 2.
Prometheum Caucaſo affixit Iuppiter, quia procreatus fuerat ab Eurymedonte Titane, & ex Iunone, antequam ea Iovi nuberet, Diſs. 13. in Virg. n. 3.
Prometheus ſignificat humanam providentiam, & quare ligatus fingatur, & ab aquilâ tundi, Diſs. 15. in Anthol. n. 6. Diſs. 68. in Anthol. num. 14.
Prometheus Caucaſo affixus dicitur, quòd ex eo monte ſidera obſervabat, Diſs. 15. in Anthol. num. 4.
Prometheos hominem e cretâ finxit, & igne Solis animavit, deinde Pandora a Volcano efficta omnia mala terris immiſit, Diſs. 15. in Anthol. n. 4. Diſs. 16. in Eurip. n. 1.
Prometheus Caucaſo illigatus annorum triginta millibus pœnas dedit, ſed voluntate Iovis ab Hercule liberatus eſt; quia prædixit filiom ex Thetide clariorem patre futurum, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Prometheus fuit filius Iapeti e genere Titanum, Diſs. 15. in Anthol. n. 4.
Prometheus duos tauros immolavit, & eorum carnes in unum confodit, & corio operuit; viſcera pariter, & oſſa operuit, & Iuppiter elegit portionem, qua viſcera continebantur, inde inſtitutum, ut viſcera dumtaxat Dijs dedicarentur; anulorum, & coronarum uſum reperit, Diſs. 15. in Anthol. num. 7. Diſs. 35. in Anthol. n. 7.
Prometheus primus bovem ſacrificavit, Diſs. 22. in Anthol. n. 4.
Prometheos ignem Mortalibus oſtendit, Diſs. 18. in Thucyd. o. 8. Diſs. 49. io Thocyd. o. 2.
Prometheus igne cœleſti rapto effecit, ut homo ceteris animantibus imperaret, Diſs. 38. in Cic. n. 1.
Promiſſa præſtare magno Regi quum Themiſtocles non poſſet, veneno ſe ſuſtulit, Diſs. 23. in Thucyd. n. 3. Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Promneſtria a Græcis dicitur, quæ a Latinis Pronuba, Diſs. 29. in Thucyd. n. 1.
Promontoria dum circumeunt Nautæ, ſentiunt ventorum mutationes multas, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Promontoria Siciliæ tria unde nomen habuerint, ipſi nomen Trinacriæ dederunt, & Triquetræ, Diſs. 35. in Thucyd. n. 4. 5. Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.

Pro-

Promontoria a Græcis ἄκραι dicuntur, Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.
Promontorium ſirenum Leucoſiam abſtulit Mare, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.
Promontorium Athenæum nunc Venetis portus dicitur, Diſs. 15. in Liv. n. 8.
Promontorium Iunonis in Hiſpaniâ, Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Pronomen *ille* excellentiam ſignificat, Diſs. 65. in Cic. n. 2.
Pronomus tibicinibus infenſum Apollinem reconciliaſſe dicitur, Diſs. 61. in Anthol. n. 1. auctor tibiam eandem accomodandi tribus modis, Dorio, Phrygio, Lydio; quare ei ſtatuam Thebani poſuerunt eodem loco, ac Epaminondæ, Diſs. 61. in Anthol. n. 4. Diſs. 62. in Anthol. n. 5.
Pronuba Iuno dicitur, quia nuptijs præeſt, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Pronuba niſi lucernam pervigilem, pernoctemque futuram accendiſſet, faces nuptiales ante extingui non poterant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6. Diſs. 29. in Thucyd. n. 1.
Pronubam quam Latini dicunt, Græci Promneſtriam appellant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 1.
Pronubus vocabatur anulus ferreus ſine gemma, quem ſponſa accipiebat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Pronunciationem Demoſthenes quomodo emendaverit, Diſs. 87. in Cic. n. 3.
Propertius explicatur, Diſs. 22. in Liv. n. 1. Diſs. 23. in Liv. n. 1. 2. Diſs. 30. in Liv. n. 47.
Propertius de Tarpeiâ, quæ Capitolium prodidit, fabulam narrans ſuiſſe Veſtalem tradit, Diſs. 31. in Liv. n. 15.
Prophetæ veteres nomen ſuis operibus inſcripſerunt, Diſs. 1. in Thucyd. n. 3. Diſs. 1. in Virg. n. 1.
Prophetæ divini vaticinia per ambages pronunciabant, Diſs. 29. in Virg. n. 4.
Prophetam Græcorum Divus Paulus appellat Epimenidem, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.
Propinquitas loci, & generis æmulationem parit, Diſs. 49. in Anthol. n. 2.
Propono verbum proprium funeris, Diſs. 22. in Thucyd. n. 6.
Proportionem ſeſquialteram, ſeſquitertiam, & duplam Pythagoras primus oſtendit, Diſs. 5. in Cic. n. 5.
Propoſitum Cicero appellat, quod Græci Theſin, Diſs. 92. in Cic. n. 5.
Proprietatem verborum quidam nimis relinquuſſe Diſs. 85. in Cic. n. 8.
Proprietates ſingularum litterarum, Diſs. 38. in Virg. n. 3.
Propylæa ædificavit Pericles, Diſs. 12. in Thucyd. n. 4.
Prorogatio imperij, quæ in bellis longinquis neceſſaria erat, incitabat duces ad affectandum Imperium, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Proſâ oratione, & carmine compoſitas epiſtolas epiſtolas ſcripſit Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 4.
Proſâ oratione ſcripſit Aetolica Nicander, Diſs. 75. in Cic. n. 3.
Proſcriptio in Urbem invecta eſt a Syllâ, Diſs. 2. in Cic. n. 7.
Proſcriptum quum Arbelius, prædium ſe videret ſe perſequi clamavit, & interfectus eſt, Diſs. 5. in Liv. n. 3.
Proſecati exta proprio vocabulo dicebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 3.
Proſectionem Tertullianus vocat anatomen, Diſs. 62. in Cic. n. 1.
Proſeleni dicebantur Arcades, quia Lunâ ſeſe antiquiores ferebant, Diſs. 4. in Thucyd. n. 8.
Proſerpina morituris crinem abſcindebat, & unde hoc commentum originem habuerit, Diſs. 26. in Anthol. n. 8.
Proſerpina rapta a Dite eâ conditione reddita matri fuit, ut dimidium temporis apud ſuperos maneret, & dimidium apud Inferos, & quid hoc ſignificet, Diſs. 36. in Anthol. n. 8.
Proſerpina eadem eſt, ac Luna, Diſs. 36. in Anthol. n. 6. 8.
Proſerpina habetur pars terræ inferior; ſuperior verò Venus, Diſs. 55. in Anthol. n. 6.
Proſerpina cur Κόρη dicatur, & Libera, Diſs. 56. in Anthol. n. 10.
Proſerpina a Samothracibus nuncupatur Axiocerſa, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Proſerpina, & Ceres cum Baccho colebatur Eleuſinijs myſterijs, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.
Proſerpina, quare Ennæa vocetur a Silio Italico, Diſs. 59. in Thucyd. n. 2.
Proſerpinæ dicata erant parva myſteria, Cereri autem magna, Diſs. 39. in Anthol. n. 10.
Proſerpinæ raptus referebatur ſacris Cereris, & in Sabazijs, Diſs. 39. in Anth. n. 3. Diſs. 33. in Virg. n. 1. 4.
Proſerpinæ canes appellabant Planetas Pythagorici, Diſs. 11. in Thucyd. n. 7. Diſs. 30. in Virg. n. 2.
Proſerpinæ ſacra eſſe Sicilia, quia eam pro anacalypterijs acceperit, quare dicatur, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.
Proſerpinæ nomine colebatur Terra, Diſs. 31. in Liv. n. 31.
Proſerpinam Iuppiter compreſſit in draconem mutatus, inde natus eſt Bacchus taurinâ ſpecie, Diſs. 44. in Anthol. n. 10.
Proſternidia adhibebant Tragici, Diſs. 6. in Eurip. n. 12.
Proſumno ſui corporis copiam facturũ pollicitus eſt Bacchus, ſi ſibi viam ad Inferos oſtenderet, Diſs. 44. in Anthol. n. 7. Diſs. 32. in Virg. n. 4.
Proſymna una ex nutricibus Iunonis, Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Protagoram ſapientiam appellarunt Veteres, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2. Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Protagoras in exilium eiectus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 6.
Protagoras Democriti auditor invenit tylen, qua baiuli utuntur ad onera ferenda, Diſs. 5. in Cic. num. 3.
Protagoras Abderites non orator, ſed eloquentiæ doctor fuit, Diſs. 9. 10 Cic. n. 7. 8. Diſs. 79. in Cic. n. 5.
Protagoras Thuriorum Rempublicam legibus temperavit, Diſs. 9. in Cic. n. 13.

Protagoras affirmavit verum eſſe id, quod cuique videtur, Diſs. 18. in Cic. n. 4.

Protagoras Abderites eloquentiſſimus exiſtens de arte rhatoricâ ſcripſit, Diſs. 79. in Cic. n. 5.

Proteus, quum Ægyptum imperio regeret, Paridem abire iuſſit, & Helenam inviolatam Menelao reſtituit, Diſs. 16. in Eurip. n. 7. Diſs. 17. in Eurip. n. 4. Diſs. 34. in Virg. n. 3.

Prothyma quid eſſet apud Græcos, Diſs. 41. in Virg. n. 11.

Protogenes quum Ialyſum pingeret, quem ſeptem annis elaboravit, lupinis victitavit, Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Protogenis egregia diligentia ab Apelle venuſtate ſuperata fuit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8.

Protogeuſta animal Indicum, quod guſtum acutiſſimum habet, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Proverbij loco uſurpatur odium Vatinianũ, Diſs. 47. in Cic. n. 7.

Proverbium Græcum aulœdos fieri, qui citharœdi evadere non poſſent, Diſs. 63. in Anthol. num. 11.

Proverbium in compotores memores, Diſs. 65. in Anthol. n. 16.

Proverbium de Mari iuxta Maleam, Diſs. 66. in Anthol. n. 3.

Proverbium de Cretenſibus, & Æginetis, & quis huius auctor Diſs. 67. in Anthol. n. 1. 2. 4.

Proverbium de igne, quem æternum in Prytaneo aſſervabant, ſignificans, quæ nunquam deficiunt, Diſs. 69. in Anthol. n. 5.

Proverbium, quo per Hyperboreos remotiſſimæ regiones ſignificantur, Diſs. 77. in Anthol. num. 18.

Proverbium in auſteros, qui aliquando exhilarantur, a Charonte ductum, Diſs. 82. in Anthol. num. 5.

Proverbium de Corintho propter pulchritudinem feminarum, Diſs. 4. in Anthol. n. 9.

Proverbium: *Herculea claua* uſurpatur in eos, qui viribus præſtant, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.

Proverbium Ἡρακλῆς ἔνεστι in eum, qui diu moratur, Diſs. 9. in Anthol. n. 3.

Proverbium ἀπὸ γραμμῆς hoc eſt *a linea* ſignificat *ab initio*, Diſs. 10. in Anthol. n. 6.

Proverbium *monte parturiente tonuit Iuppiter, ille verò murem peperit*, Diſs. 18. in Anthol. n. 7. Diſs. 21. in Liv. n. 9.

Proverbium *nihil ad Bacchum*, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.

Proverbium *muſicam docet amor*, Diſs. 29. in Anthol. n. 7.

Proverbium, quod de impio dicitur: *aurum non ſacrificatas edis*, Diſs. 35. in Anthol. n. 6.

Proverbium: *veſtis initiatorum* dicitur de veſte laceâ, Diſs. 38. in Anthol. n. 8.

Proverbium ἔρρ' ἐς κόρακας, Diſs. 51. in Anthol. n. 5.

Proverbium, quo Cœlo delapſi dicuntur, qui ex improviſo adveniunt, Diſs. 3. in Thucyd. num. 7.

Proverbium Iſthmum fodere, quo ſignificantur ij, qui fruſtra aliquid faciunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 4.

Proverbium: *Paries Seſtrij*, quo admonentur, ne tacenda proloquamur, Diſs. 13. in Thucyd. num. 3.

Proverbium, *alia apud alios pulchra* unde natum, Diſs. 18. in Thucyd. n. 8.

Proverbium ἀφ' Ἑστίας ἄρχεσθαι in eos, qui a ſanctiſſimis iniuriam incipiunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 6.

Proverbium *extrema linea amare*, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.

Proverbium *Camarinam ne moveas* unde originem habuerit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 4.

Proverbium *Mileſij olim fuerunt ſtrenui*, Diſs. 1. in Liv. n. 6.

Proverbium de ingenio Thebanorũ hebeti, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Proverbium *ex quolibet ligno Mercurium fieri, non quodlibet ingenium eſſe idoneum poeſi*, Diſs. 6. in Cic. n. 9.

Proverbium: *ſcamna tranſilivi, & extra oleas feror*, Diſs. 20. in Cic. n. 14.

Proverbium: *negligenter petis, ut candidatus Cæſaris*, Diſs. 88. in Cic. n. 6.

Proverbium *Roſcius eſt in ſcena*, quo ſignificatur aliquid ſummâ gratiâ agi, Diſs. 90. in Cic. n. 3. *Vide. Dictum.*

Providentia divina non differt a Nemeſi, ſeu Adraſteâ, Diſs. 18. in Eurip. n. 6.

Providentia divina mala ad ſalutem vertit hominum, Diſs. 76. in Anth. n. 7. Diſs. 35. in Thucyd. num. 7.

Providentia divina eſt fortuna, Diſs. 78. in Anthol. n. 6. Diſs. 80. in Anthol. n. 5. 9.

Providentia divina eſt fatum, Diſs. 10. in Anthol. n. 22. Diſs. 54. in Anthol. n. 7. Diſs. 18. in Eurip n. 8 Diſs. 13. in Virg. n. 2. 3. 5.

Providentiam tollens virtutes omnes tollit, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.

Providentiam humanam ſignificat Prometheus, Diſs. 68. in Anthol. n. 14.

Providentiam divinam nomine Iovis ſignificamus Diſs. 68. in Anthol. n. 14.

Providentiam divinam ſuſtulit Democritus, & Epicurus, Diſs. 80. in Anthol. n. 5.

Providentiam animæ Mundi interpretantur Prometheum, Diſs. 19. in Anthol. n. 6.

Provinciâ in ſcena quod vicisset Claudius Nero uno equo triumphavit, Diſs. 18. in Liv. n. 5.

Provincias adoptabant in patrocinium eos, a quibus in poteſtatem Romanorum redactæ fuerant, Diſs. 16. in Liv. n. 6.

Provinciæ remotæ, in quibus geſta erant bella, cauſa fuerunt, quod Cives aſſuſcerent imperitiam, Diſs. 4. in Liv. n. 5.

in Provinciam cunctibus magiſtratibus Brutiani tanquam ſervi minus habiti, quod ad Hannibalem primi defeciſſent, Diſs. 20. in Thucyd. num. 2.

in Provinciam Antoninus Philoſophus redegiſſet Germaniam, niſi morte præventus fuiſſet, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.

Provinciam effecit Arabiam Septimius Severus, Diſs. 9. in Liv. n. 14.

Provinciam quod male adminiſtraſſent, damnati ſunt Lucius Furius Philus, & Marcus Matienus, Diſs. 12. in Liv. n. 5.

Pro-

Provinciarum pactione Clodius ſibi Conſules devinxerat, Diſs. 2. in Cic. n. 11.
in Provincias ituris ſenatus exemplum Scævolæ proponebat, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Provincias multas, quas Traianus imperio adieceret, Barbaris conceſſis Hadrianus, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Provincias exteras Italiæ adiecerunt Romani poſt primum bellum punicum, Diſs. 86. in Anthol. n. 4.
in Provincijs dumtaxat Lictores habebant Quæſtores, Tribuni, plebis, & minores magiſtratus, Diſs. 22. in Liv. n. 3.
in Provincijs dumtaxat ſecures habebant Conſules, Diſs. 22. in Liv. n. 6.
Provocare a Philippo dormiente ad vigilantem dixit anus, Diſs 26. in Cic. n. 2.
Provocere æquales ad ea, quæ non didicerat, ſolebat Cyrus, Diſs. 91. in Cic. n. 7.
Proxenetæ, Proxenetica, Proxenetria, Proxeni quid ſignificent, Diſs. 16. in Liv. n. 4.
Proxenos civitatis magnam neceſſitudinem cum eâ habebat, Diſs. 16. in Liv. n. 5.
Proximi qui non eſſent quidquam ex teſtamento capere vetuit Auguſtus, ſi cælibes fuiſſent, & ſi orbi fuiſſent, ultra dimidium, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.
Prudens ſi quis ferijs opus feciſſet, nullâ victimâ factum expiabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 18.
Prudentiâ bellum conficientes Imperatores Lacedæmonij bovem immolabant, viribus verò vincentes gallum, Diſs. 28. in Anthol. n. 3.
Prudentia in bello an præſtet viribus, Diſs. 28. in Anthol. n. 1. & ſeqq. Diſs. 35. in Cic. n. 6.
Prudentia viribus coniuncta invicta eſt, Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.
Prudentia unius ducum cum temeritate alterius ſæpe coniuncta eſt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Prudentia nulla eſt, ubi animum agunt cupiditates, Diſs. 44. in Thucyd. n. 2.
Prudentiæ Romanorum, qua cavebant, ne pluribus bellis implicarentur, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.
Prudentia moderatur vitam humanam, Diſs. 8. in Liv. n. 2. & ſeqq. an acquiri poſſit, Diſs. 8. in Liv. n. 2. & ſeqq. Diſs. 9. in Liv. num. 3. & ſeqq.
Prudentiæ fuit Romuli in aſſumendis inſignibus Imperij, Diſs. 20. in Liv. num. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 10. 14.
Prudentiam Numæ ſignificavit canities illius in ætate puerili, Diſs 18. in Liv. n. 8.
Prudentij locus explicatur, Diſs. 32. in Liv. num. 16.
Pruſa urbs ab Hannibale condita in Bithynia, Diſs. 73. in Anthol. n. 9.
Bruſe Patria Aſclepiadis medici, Diſs. 66. in Cic. n. 3.
Pruſias Hannibalem tradere Romanis noluit hoſpitij iura veritus, Diſs. 16. in Liv. n. 4.
in Prytaneo ignem æternum, & Veſtam colebant Athenienſes, & omnes Græciæ urbes, Diſs. 69. in Anthol. n. 5. Diſs. 31. in Liv. n. 23.
in Prytaneo filij bello interemptorum alebantur publico ſumptu, & Athletæ, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5. Diſs. 22. in Thucyd. n. 4.
in Prytaneo alimenta Poſteris Lycurgi populus decrevit, Diſs. 36. in Cic. n. 7.
Prytanis philoſophus, Diſs. 65. in Anthol. n. 25.
Pſaltria admiſſa non eſt in convivio Platonis, Diſs. 21. in Thucyd. n. 10.
Pſaltrias in convivijs quando primùm adhibere cœperint Romani, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Pſammetichus Rex Aegyptiorum quum duos pueros educaſſet, ita ut neminem loquentem audirent *beccos* petiverunt, quæ vox phrygio ſermone *panem* ſignificat, Diſs. 4. in Thuc. n. 9.
Pſammis Aegyptiorum Rex dixit fieri non poſſe, quin cives civibus magis faverent, quàm exteris, Diſs. 6. in Anthol. n. 14.
Pſaphon aviculas docuerat dicere: *magnus Deus eſt Pſaphon*, & eas dimittebat, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.
Pſittacos ut ederent Romani, ab Indis petebant, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Pſorus, & Carchedon an fuerint Carthaginis conditores, Diſs. 20. in Virg. n. 2. Diſs. 21. in Virg. n. 3. 4.
Pſylli, & Marſi medebantur morſibus ſerpentium, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Ptolemæi Philadelphi tempore ſeptem Tragici poetæ Pleiades dicti ſunt, Diſs. 65. in Anthol. num. 10.
Ptolemæi Philadelphi Bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Ptolemæo venenatis Indorum telis vulnerato medebatur Alexander herbâ, quam ipſi in ſomnis oſtenderat draco, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
Ptolemæo Senatus conſulatus inſignia tredidit, Diſs. 22. in Liv. n. 22. Diſs. 25. in Liv n. 11.
a Ptolemæo Sotere Diodorus appellatus eſt Cronus, Diſs. 66. in Cic. n. 2.
Ptolemæus Philopator navem Thalamegum ædificavit, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.
Ptolemæus Peraunus eſt appellatus, Diſs. 43. in in Thucyd. n. 3. Diſs. 21. in Liv. n. 13. Diſs. 10. in Virg. n. 7.
Ptolemæus interfecit Seleucum ad aram, quæ Argos dicebatur, Diſs. 10. in Virg. n. 3.
Ptolemæus Mauritaniæ, & Ptolemæus Aegypti Reges donis affecti ſunt, Diſs. 25. in Liv. n. 11.
Ptolemæus Rex honoribus affecit Demetrium Phalereum exulem, Diſs. 10. in Cic. n. 6.
Pubem ſignificat dictio Hebe, & Deam iuventutis, Diſs. 7. in Anthol. n. 2.
Pubertatis indicia in Divo Auguſtino quum conſpexiſſet pater, lætatus eſt, Diſs. 42. in Anthol. n. 9.
Publica fiebant bona Veſtalis, ſi inteſtata deceſſerit, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Publicam magnificentiam populus Romanus ſemper adamavit, Diſs. 2. in Liv. n. 5.
Publici ſervi magiſtratuum erant Brutiani, quod ad Hannibalem primi defeciſſent, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.
Publicis vaſis, tanquam proprijs abutebatur, Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Publicis muneribus ſolvebantur ſenes ſexagenarij, Diſs. 1. in Cic. n. 6.

Publicola appellatus eſt ob reconciliatam Patribus plebem, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Publicola coactus eſt ædificium in eminenti loco poſitum diruere, Diſs. 12. in Liv. n. 9.
Publicola an primus curru triumphaverit, Diſs. 23. in Liv. n. 9.
Publius Philo Proconſul Campanis, & Palæpolitanis devictis triumphavit, Diſs. 25. in Liv. num. 3.
Pudenda Virilia in honorem Bacchi circumferebantur, Diſs. 35. in Virg. n. 4.
Pudendis Mutuni inequitabant nuptæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 51.
Pudendis velatis Barbari omnes in gymnaſijs exercebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 10.
Pudendis admovere imagines Principum piaculum fuit morte mulctandum, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.
Pudendum Oſiridis diſcerpti a Typhone, & in flumen abiecti colebatur, Diſs. 75. in Anthol n. 2.
Pudendum viri appellatur ταῦρος, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
Pudicitiæ ſervandæ cauſâ Dido ſibi mortem conſcivit, Diſs. 55. in Liv. n. 10. Diſs. 6. in Virg. num. 5.
Pudicitia proſtratæ Nicomedi Regi in adoleſcentiâ Cæſar adverſâ famâ laboravit, Diſs. 29. in Liv. n. 2.
Pudor oculis ineſt, Diſs. 56. in Anthol. n. 2.
Pudor ſummus Craſſi oratoris, Diſs. 16. in Cic. n. 6.
Pudore non ſolutæ protinus quæſtionis interije Diodorus dialecticus, Diſs. 52. in Virg. n. 7. Diſs. 66 in Cic. n. 2.
Pudore impeditus Iſocrates nunquam in publicum prodijt ad dicendum, Diſs. 78. in Cic. n. 6.
Pudore confuſi tenebras quærunt, Diſs. 56. in Anthol. n. 3.
Pudore domi ut detineretur, Demoſthenes partem capitis radebat, Diſs. 8. in Cic. n. 2.
Pudore, & timore initio dicendi oratores magni detinentur, Diſs. 91. in Cic. n. 5. & ſeqq.
Pudoris cauſâ ſponſæ flammeo caput velabant, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Puella, & pupilla cur eodem nomine nuncupentur apud Græcos, & Latinos, Diſs. 55. in Anthol. n. 4. & ſeqq.
Puella interdum a poetis vocatur oculus, Diſs. 56. in Anthol. n. 7.
Puella dicitur interdum ea, quæ nupſit, Diſs. 55. in Anthol n. 8.
Puellæ uterum, qui viri ſemen excepit, perulam vocat Apuleius, Diſs. 64. in Anthol. n. 15.
Puellæ res fieri optant ſæpiſſime poetæ, Diſs. 40. in Anthol. n. 4. 5.
Puellæ inſtar ornatus Achilles Deidamiam compreſſit, Diſs. 40. in Anthol. n. 6.
Puellæ, quæ Deorum Sacerdotes erant, Diſs. 34. in Liv. n. 4.
Puellæ in palæſtris apud Lacedæmonios nudæ cum viris decertabant, Diſs. 15. in Thucyd. n. 10.
Puellæ, quæ Peplum ferebant, Arrhephori dicebantur, & neque iuniores ſeptem annis, neque grandiores undecim, Diſs. 26. in Eurip. n. 10.
Puellæ ſimilis erat pulchritudine Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.
Puellæ togula Fortunæ Virginali deferebatur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 15.
Puellæ mille ſacris impudentiæ operabantur Corinthi in templo Veneris, Diſs. 4. in Anthol. n. 3.
Puellam, quam deperibat Cinyras, Veneris nomine conſecravit, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Puellam, quam deperibat, Miloni Crotonienſi eripuiſſe malum ferunt, quod validiſſimi viri extorquere non potuerant, Diſs. 15. in Anthol. num. 10.
Puellam nuptijs immaturam Horatius iuvencæ nomine exprimit, Diſs. 29. in Virg. n. 3.
Puellam pulcherrimam captam Scipio ſponſo reſtituit, Diſs. 84. in Cic. n. 6.
Puer Amphilochus adamatus fuit ab anſere, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. Diſs. 25. in Cic. n. 6.
Puer cum hydriâ imponebatur ſepulcris eorum, qui cælibes vixerant, Diſs. 32. in Anthol. num. 9.
Puer exiſtens Epimenides feſſus itinere in antrum ſeceſſit, & ibi quinquaginta annos obdormivit, & pari numero dierum conſenuit, & ad centeſimum quinquageſimum annum pervenit perfectam ſapientiam illo ſopore conſequutus, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Puer qui mundum muliebrem, & utenſilia ſponſæ ferebat, vocabatur Camillus, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.
Puer in nuptijs caniſtrum panibus onuſtum deferens apud Græcos quid inclamaret, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.
Puer Xenophon a cane adamatus eſt, Diſs. 25. in Cic. n. 6.
Puer Thucydides quum audiviſſet Herodotum novem Muſas recitantem illacrimavit, Diſs. 54. in Cic. n. 4. Diſs. 98. in Cic. n. 2. *Vide. Adoleſcens. Iuvenis.*
Pueri noctu ſepeliebantur antiquitus, Diſs. 11. in Eurip. n. 18.
Pueri ſunt iracundi, Diſs. 64. in Anthol. n. 9. Diſs. 59. in Virg. n. 10.
Pueri curam habebat elephas, & muſcas dormienti abigebat, cunas commovebat, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Pueri comam nutriebant; ideo cirrati, & capillati vocabantur, Diſs. 42. in Anthol. n. 16.
Pueri primùm in Olympicis ludis inter ſe congrediebantur, & in Pythijs cum viris congrediebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 9.
Pueri, qui *ad pedes*, vel *circum pedes* appellabantur, Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.
Pueri formoſi, qui ad cyathos miniſtrabant, Diſs. 25. in Thucyd. n. 2.
Pueri matrimi, patrimique hoc eſt quorum mater, & pater adhuc viverent, facem novæ nuptæ præferebant, & lauti vocabantur, a Græcis Dadouchi, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6.
Pueri omnes luſtrabantur, & quando, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29. & ſeqq.
Pueri Perſarum quomodo educarentur, Diſs. 1. in Liv. n. 7.
Pueri, quibus animalia miniſtrarunt alimenta, Diſs. 18. in Liv. n. 3. 4.
Pueri Numæ canities eius prudentiam indicavit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Pue-

Pueri multi quales futuri eſſent, indicijs demonſtratum eſt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Pueri, qui exceſſerant ex ephebis, togam liberam, ſeu puram ſumebant tertio die poſt Id. Mart. Diſs. 30. in Liv. n. 38. 39.
Pueri in Quinquatribus Minervam orabant, ut in ſtudijs proficerent, Diſs. 30. in Liv. n. 38.
Pueri ne calceis uterentur ſancivit Lycurgus, Diſs. 24. in Cic. n. 3. *Vide. Pueris. Puerum.*
Puerile eſt verborum ſtudium, Diſs. 18 in Anthol. n. 5.
Pueriles tibiæ quæ fuerint, Diſs. 60. in Anthol. num. 6.
Puerilibus delectatus eſt Euripides, & alij, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1. Diſs. 4. in Eurip. n. 8.
Pueris lavandis labrum vas inſerviebat, Diſs. 31. in Anthol. n. 7.
cum Pueris Auguſtus ludebat nucibus ocellatis, Diſs 58. in Thucyd. n. 1.
Pueris, quos Tarchetius occidi iuſſerat, volucres, & lupa alimenta miniſtrarunt, Diſs. 13. in Liv. n. 5. *Vide. Puer. Puero. Puerum.*
Pueritia veri comparatur, Diſs. 42. in Anthol. n. 2. Diſs. 30. in Liv. n. 34.
Puero mandavit Philippus Macedo, ut ſe admoneret hominem eſſe, Diſs. 78. in Anthol. num. 2. Diſs. 28. in Liv. n. 8.
Puero Auguſto aquila raptum panem reſtituens imperium portendit, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.
Puero ne quidem ſibi ferias contigiſſe querebatur Livius Druſus, Diſs. 1. in Cic. n. 2.
Puero Auguſto prætura decreta eſt annitente Cicerone, Diſs. 12. in Cic. n. 4.
Puerorum funera tibijs ducebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 12.
Puerorum, & virginum ſaltatio, quæ ὅρμος dicebatur, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
Puerorum præcipuè cura habenda eſt in optimâ Republica, Diſs. 50. in Anthol. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 3.
Puerorum multis millibus alimenta conſtituit Traianus, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.
Puerorum, & virginum certamina ſpectare non poterant Cælibes apud Lacedæmonios, Diſs. 25. in Anthol. n. 5.
Puerorum Spartanorum modeſtia, Diſs. 50. in Anthol. n. 5.
Puerorum educatio ſervis demandabatur, Diſs. 50. in Anthol. n. 4. Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.
Puerorum funeribus cereis utebantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7.
Pueros eſſe ſemper Græcos dicebat Plato, quòd nulla monimenta vetuſtatis haberent, Diſs. 6. in Thucyd. n. 15. Diſs. 15. in Eurip. n. 1. Diſs. 8. in Liv. n. 1.
Pueros duos immolavit Menelaus ad impetrandos ventos, Diſs. 27. in Eurip. n. 4.
Pueros Lacedæmonios quivis plectere poterat peccantes, & iubere honeſta facere, Diſs. 50. in Anthol. n. 5. Diſs. 5. in Anthol. n. 6.
Pueros Pſammetichus ita educavit, ut neminem loquentem audirent, & quum adoleviſſent, *Beccos* petiverunt, quod panem ſignificat, Diſs. 4. in Thucyd. n. 9.
Pueros nobiles ludum ſaltatorum frequentare queritur Scipio, Diſs. 3. in Liv. n. 3.
Pueros nobiliſſimos Saturno immolabant Carthaginienſes, Diſs. 31. in Virg. n. 4. *Vide. Puerum.*
Puerperæ luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 33.
Puerperio Olympiadis occupatam Dianam incendio templi reſtinguendo vacare non potuiſſe dixit Hegeſias, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Puerum quum vidit Diogenes cavis manibus bibentem, abiecit poculum, & catinum, quum vidiſſet alium cavato pane lentem ſuſcipientem, Diſs. 84. in Anthol. n. 17.
Puerum quotidie devehebat Puteolos delphinus, & eo extincto expiravit; & alius delphinus quum dilectum puerum ſequeretur, in arenam invectus perijt, Diſs. 22. in Anthol. num. 2.
Puerum Sertorius appellabat Pompeium, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2. *Vide. Puer. Pueris. Puero.*
Pugil quum in certamine deformatus eſſet, reverſus domum a fratre non eſt agnitus; & paternis bonis privatus eſt, Diſs. 12. in Anthol. n. 4.
Pugil eximius Nicophon, Diſs. 11. in Anthol. n. 1.
Pugil a pugnando dicitur, Diſs. 20. in Anthol. num. 1.
Pugil Euthymus, & Cleomedes Deorum honoribus conſecrati ſunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3. & Euthymus quidem vivens oraculi iuſſu quia Olympia ſemper viciſſet ſemel tantùm victus, Diſs. 24. in Virg. n. 2. *Vide. Pugilum.*
Pugil fuit Pollux, Diſs. 12. in Anthol. n. 1.
Pugilatu ſe exercuit Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 4.
Pugilatus omnium certaminum bello ſimillimus, Diſs. 11. in Anthol. n. 1. Diſs. 12. in Anthol. num. 2.
Pugilatus quid ſit, Diſs. 12. in Anthol. n. 2. 3.
Pugilatus certamen tibiâ committebant Tyrrheni; ideo ab Athenæo luxuriæ arguuntur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15.
Pugillus ſalis, & Phallus dabatur initiatis orgijs Veneris, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Pugilum victus quis eſſet, Diſs. 12. in Anthol. num. 5. *Vide. Pugil.*
Pugiones duos, & pileum nummis imprimendos curarunt Brutus, & Caſſius interfecto Cæſare, Diſs. 29. in Liv. n. 4.
Pugna Græcorum cum Perſis ad Salaminem, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. 5. Diſs. 27. in Thucyd. n. 12. 13. Diſs. 2. in Eurip. n. 4.
Pugna Apollinis cum Neptuno, & Vulcani cum flumine apud Homerum quid ſignificet, Diſs. 37. in Anthol. n. 2.
Pugnâ Marathoniâ trecenta millia Perſarum a decem millibus Athenienſium deleta ſunt, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Pugnæ navales committebantur in Euripo, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Pugnæ causâ apri dentes acuunt, Diſs. 39. in Cic. num. 3. *Vide. Pugnas.*
Pugnando ſatiari non poſſe Troianos dixit Homerus, Diſs. 21. in Virg. n. 12.
Pugnare inter pocula ſolent Thraces, & Germani, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.
Pugnas Deorum indecoras ipſis narrat Homerus

rus, Diſs. 28. in Virg. n. 3. *Vide. Acies. Bellum. Certamen. Clades. Expeditio. Prælium. Pugna.*
Pugnaturi Gabino cinctu utebantur; ideo dicuntur in procinctu eſſe, Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Pugnis certantes pugiles dicuntur, Diſs. 12. in Anthol. n. 1.
Pugnis inter ſe contendebant Lacedæmonij ob æmulationem, Diſs. 54. in Anthol. n. 8.
Pugnis, luctaque rivales qui viciſſent apud Indos, & Scythas, ſponſam abducebant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Pugnis contuſus Socrates minimè ultus eſt, Diſs. 55. in Cic. n. 2.
Pugno Alcibiades Hipponicum percoſſit riſum æqualium captans, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Pugno dialecticen comparabat Zeno, rhetoricam manui expanſæ, Diſs. 62. in Cic. n. 7.
Pulchriores creabantur Reges ab Aethiopibus, Diſs. 15. in Eurip. n. 6.
Pulchritudine corporis an homines animalia ſuperent, Diſs. 37. in Cic. n. 7.
Pulchritudine Phrynen Hyperides defendit, Diſs. 26. in Eurip. n. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Pulchritudine feminæ victi non ſunt Scipio, & Alexander, Diſs. 84. in Cic. n. 6.
Pulchritudinis lis inter Deas orta eſt in nuptijs Thetidis, & Pelei, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.
Pulchritudo habet imperium in homines, & non ſolùm in corpus, ſed etiàm in animos, Diſs. 15. in Eurip. n. 6.
Pulchritudo quid ſit, Diſs. 15. in Eurip. n. 7.
Pulchritudo vim maximam habet ad miſericordiam conciliandam, Diſs. 26. in Eurip. n. 7. 8. 9.
Pulchritudo minùs allicit homines, quàm divitiæ, Diſs. 15. in Eurip. n. 9.
Pulchritudo mulierum Corinthiarum, Diſs. 41 in Anthol. n. 3.
Pulchritudo ſumma minùs delectat, quàm mediocris aliquâ varietate diſtincta, Diſs. 21. in Anthol. n. 6.
Pulchritudo multis nocuit, Diſs. 41. in Anthol. num. 7.
Pulchritudo tanta erat Hymenæi, ut a puellis nõ diſtingueretur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 4.
Pulchrorum non ſolùm ver, ſed etiam autumnum eſſe pulchrum dixit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.
Pulchros Anacreon Deos ſuos eſſe reſpondit, Diſs. 4. in Eurip. n. 6.
Pulicum ſaltus metiri Socratem irriſit Ariſtophanes, Diſs. 44. in Cic. n. 7.
Pullâ veſte Perſeus ductus eſt in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Pullis naſcentibus redeunt teſtudines marinæ ad locum, in quo ova occuluerunt, Diſs. 38. in Cic. num. 4.
Pullorum certamen in quo differret ab equorum certamine, Diſs. 6. in Anthol. n. 11.
Pullos ſuos docent Perdices glebâ ſe occultare, ut aucupes fallant, Diſs. 38. in Cic. n. 6.
Pullos parere anſeres, quum Alcibiades dixiſſet, reſpondit Socrates Xantippen filios gignere, Diſs. 55. in Cic. n. 3.
Pulmo erat inter exta, quæ in ſacrificijs Dijs offerebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 3.
Pulmonem excipere potionem per aſperam arteriam putavit Plato, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Pulſabant fores lictores faſcibus Conſulibus domum ingredi volentibus, Diſs. 22. in Liv. n. 9.
Pulte fabariâ, & lardo ſacrificabatur Deæ Carneæ Cal. Iun. Diſs. 30. in Liv. n. 46.
Pulvere Nili utebantur luctatores, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Pulvere, & ſalivâ mixtâ frons, & labra attingebantur Infantium, qui luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30.
Pulvere alis madefactis aſpergunt hirundines ut nidos linant, Diſs. 38. in Cic. n 8. *Vide. Pulvis.*
Pulverulentum non ſignificat κεκονιαμένον apud Aratum, dum de Perſeo loquitur, ſed currentem, Diſs. 10. in Anthol. num. 5.
Pulvinaria ad omnia Deorum ſupplicatio præcedebat triomphum; & triduum habebatur, Diſs. 25. in Liv. n. 6.
Pulvinis utebantur in theatris Senatores, & fortaſſe etiam equites, Diſs. 24. in Cic. n. 7.
Pulvinis utebantur in lecticis, Diſs. 24. in Cic. num. 8.
Pulvino poculum aureum ſemper ſubijciebat Philippus, Diſs. 2. in Thucyd. n. 6. *Vide. Cervicali.*
Pulvis pro labore accipitur, & *ſine pulvere* ſignificat *ſine certamine*, Diſs. 16. in Thucyd. num. 6.
Pulvis bellicos exprimit vim fulminis, & terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. num. 19. *Vide. Pulvere.*
Puniceo peplo cur induerentur ſacerdotes Bacchi, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
Punico bello ſecondo Romanorum mores vigebant, Diſs. 3. in Liv. n. 3. qua prudentiâ Romani caveruntne cum duobus hoſtibus dimicare cogerentur, Diſs. 44. in Thucyd. num. 4. eo confecto Romani Macedonibus bellum indixerunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5. ſepties, & quinquagies terræmotus nunciatus eſt eodem anno, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.
Punico bello primo Duillius primus hoſtes navali prœlio profligavit, ideo conceſſum, ut ſi quando noctu domum rediret, funalibus, & tibicine uteretur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n 11.
Punico bello primo confecto Romani exteras provincias Italiæ adiecerunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 4.
Punico bello ſecundo confecto Romani ad Orbis terrarum imperium pervenerunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 4.
Punicum malum cum pomis natum eſſe e ſanguine genitalium Acdeſtis tradunt, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Punicum ante bellum magiſtratus menſe Martio ſuſcipiebantur, poſt menſe Ianuario, Diſs. 30. in Liv. n. 31.
Punicum bellum ſecundum pericuſoſius Romanis fuit, quia in Italiâ geſtum eſt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 4. *Vide. Bellum Punicum.*
Puniebant Areopagitæ eos, qui nullam artem facerent, Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.

Pu-

Puniebantur apud Perſas ſupplices facem manu tenentes, licet eis nihil denegaretur, Diſs. 69. in Anthol. n. 6.

Pupillæ, & puella cur apud Latinos, & Græcos eodem nomine nuncupentur, Diſs. 55. in Anthol. n. 4. & ſeqq.

Puppis in formam pars Taygeti terræmotu abrupta eſt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 3.

Pura vexilla, & haſtæ militibus donabantur, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. Diſs. 29. in Liv. n. 1.

Pura veſtis, quæ diceretur, Diſs. 42. in Virg. num. 4.

Pura toga eorum, qui exceſſerant ex ephebis, quare diceretur, Diſs. 30. in Liv. n. 38.

Purgamenta nymphæ luſtratâ Rheâ proiecerunt in fluvium, qui ideo Lymax dictus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 33.

Purgandi vim habet aqua, Diſs. 28. in Thucyd. num. 4.

Purgatio erat primus gradus, per quem initiabantur homines, Diſs. 39 in Anthol. n. 12.

Purgationem alui homines docuerunt Ibes, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.

Purgationem alui invenit Aeſculapius, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.

Purus eſſe oportebat ſacra tractantes corpore, & veſte, Diſs. 42. in Virg. n. 1. & ſeqq.

Purpuræ, & cocci inter ſe diſcrepant, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.

Purpura quomodo inventa ſit; & quare Reges eâ induantur, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.

Purpurâ indutus incedebat Alcibiades, quum populo munus dabat, Diſs. 37. in Thucyd. num. 6.

Purpura uti erubeſcebat Diogenes, ſecus Ariſtippus, Diſs. 84. in Anthol. n. 12.

Purpura ſternebatur torus nuptialis, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.

Purpura quare pro honore ſumatur, Diſs. 22. in Liv. n. 12.

Purpurâ quare abſtinuerint primi Cæſares, Diſs. 22. in Liv. n. 24.

Purpurâ ne quis uteretur prohibuit Theodoſius, Diſs. 22. in Liv. n. 25.

Purpurâ quis primus Imperatorum uſus fuerit, ignoratur, Diſs. 22. in Liv. n. 26.

Purpurâ carere debebat veſtis ſacrificantium, Diſs. 42. in Virg. n. 4.

Purpurâ ſolùm differebat veſtis Imperatorum a privatis ante Diocletianum, Diſs. 22. in Liv. num. 25.

Purpurâ indutus quidam geſtus aliquos agebat ad concitandum riſum in triumpho, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Purpuram addi lineis veſtibus non probabat Alexander Severus, Diſs. 4. in Thucyd. n. 5.

Purpuram quòd induerit Romulus, reprehendendus non eſt, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 10. Diſs. 22. in Liv. n. 1.

Purpureâ tunicâ induebatur Cyrus; aliis autem eâ uti non licebat, Diſs. 21. in Liv. n. 3.

Purpureâ togâ antiquitus utebantur triumphantes, Diſs. 22. in Liv. n. 3. Diſs. 28. in Liv. n. 18.

Purpureâ togâ utebantur ovantes, non pictâ, Diſs. 24. in Liv. n. 11.

Purpureâ veſte induebantur Victores in ſacris certaminibus, quam Xyſtida appellabant, Diſs. 6. in Anthol. n. 16.

Purpureo peplo cur induerentur ſacerdotes Bacchi, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.

Purpureos calceos geſtabant Principes, Diſs. 22. in Liv. n. 22.

Purpureus erat color Pepli, Diſs. 25. in Eurip. num. 12. 13.

Purpureus color inter omnes obtinet principatum, Diſs. 25. in Eurip. n. 16.

Puſillanimitas Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.

Putamini ovi comparatur dialectica, Diſs. 60. in Cic. n. 4.

Puteal quare accipiatur pro tribunali, Diſs. 30. in Liv. n. 23.

Puteorum aqua turbida terræmotum futurum ſignificat, ſicut Pherecydes prædixit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Puteus Athenis erat plenus aquâ marinâ ſonitum maris edens, Diſs. 25. in Eurip. n. 3.

Puteus vocabatur ara defoſſa in loco, ubi Actius Navius cotem novaculâ dicitur diſcidiſſe, Diſs. 30. in Liv. n. 23.

Pygargi decertabant in ludis, Diſs. 10. in Anthol. num. 10.

Pygmæorum, & Gruum prœlia Veteres crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.

Pygmalion auri cupidine interfecit Sichæum avunculum, & ſororis virum, Diſs. 11. in Virg num. 1.

Pylades Pantomimorum ſaltationis auctor, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.

Pylæ diverſæ, Diſs. 7. in Eurip. n. 6.

Pylæa ſynodus dicebatur concilium, quod ad Thermopylas habebatur, Diſs. 7. in Eurip. num. 6.

Pylæmenis mentionem facit Livius, & Homerus, Diſs. 15. in Liv. n. 2.

Pylagoras dicebatur legatus, qui ad concilium ad Thermopylas mittebatur, Diſs. 7. in Eurip. num. 6.

Pyramides ſepulcra fuerunt, Diſs. 21. in Eurip. num. 16.

Pyrcone interprete utebatur Neptunus Delphis in reddendis oraculis, Diſs. 3. in Anthol. n. 4.

Pyrenæis in montibus incensâ ſilvâ Argentum fluxit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

ex Pyrenæis montibus naſci Danubium, & Tarteſſum affirmat Ariſtoteles, Diſs. 3. in Thucyd. n. 4.

Pyriphlegethon unus ex infernis fluminibus, Diſs. 76. in Anthol. n. 16. Diſs. 83. in Anthol. num. 4. 5.

Pyriphlegethon unde ita appelletur, Diſs. 83. in Anthol. n. 6.

Pyriphlegethonte expiantur peccata non graviſſima, Diſs. 9. in Eurip. n. 2.

Pyrimantes dicebantur, qui igne vaticinabantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8.

Pyripalmus Gigas, Diſs. 7. in Anthol. n. 8.

Pyſis oppidum Peloponeſi, Diſs. 7. in Thucyd. num. 3.

Pyrodes Cilix e ſilice ignem excuſſit, Diſs. 49. in Thucyd. n. 2.

Py-

Pyrpile dicta eſt Delos ab igne ibi primùm invento, Diſs. 39. in Thucyd. n. 4.

Pyrrha, & Deucalion utrum in Parnaſſo, an in Agdo, an in Aetnâ reparaverint genus humanum, Diſs. 34. in Thucyd. n. 4.

Pyrrha Inſula abſorpta eſt a mari, Diſs. 34. in Thucyd. n. 8.

Pyrrha ex Epimetheo, & Pandorâ nata eſt, Diſs. 55. in Anthol. n. 6.

Pyrrhe an Helenam pepererit, Diſs. 86. in Eurip. num. 4.

Pyrrhi Regis pacem diſſuaſit Menenius Agrippa, Diſs. 31. in Cic. n. 4.

Pyrrhi legatus Cyneas plebem, & Senatum ſuis nominibus poſtridie, quàm Romam venerat, ſalutavit, Diſs. 87. in Cic. n. 7.

Pyrrhicam ſaltationem invenit Pyrrhus Græcis Troiam obſidentibus, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.

Pyrrichen ſaltitarunt quidam elephanti in Theatro Pompeij, Diſs. 39. in Cic. n. 5.

Pyrrho dixit: *hominem exuere difficillimum eſt*, Diſs. 23. in Thucyd. n. 3.

Pyrrho ex Italiâ pulſo Romani bellum adverſus Carthaginienſes ſuſceperunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 3.

Pyrrho nullam in rebus probabilitatem admittebat, adeout nec currus concitatos in viâ declinaret; quum tempeſtate iactaretur, oſtēdit ſuem, qui glande veſcebatur, & talem ſapientem in periculis eſſe debere dixit, Diſs. 57. in Cic. n. 8. apparentia non negabat, ſed ea, quæ de apparentibus dicuntur Diſs. 58. in Cic. n. 2.

Pyrrhonei philoſophi appellati ſunt a Pyrrhone, Diſs. 57. in Cic. n. 7.

Pyrrhum ſe veneno ſublaturum medicus pollicitus eſt Fabricio, qui medicum indicavit Pyrrho, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6.

Pyrrhus dixit Romana caſtra non eſſe Barbarorum, Diſs. 8. in Thucyd. n. 6.

Pyrrhus duos iuvenes accuſatos, quòd multa dixiſſent contra Regem, liberavit propter eorum iocum, Diſs. 65. in Anthol. n. 19.

Pyrrhus obtruncatus eſt poſt bellum Troianum, Diſs. 16. in Eurip. n. 19.

Pyrrhus terrorem Romanis attulit, quia in Itali bellum geſſit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 3. 4.

Pyrrhus quum dona miſiſſet principibus civitatis, & præcipuè matronis, nullus ea accepit, Diſs. 4. in Liv. n. 1.

Pythagoræ auditorem fuiſſe Numam improbabile, Diſs. 3. in Thucyd. n. 8. Diſs. 30. in Liv. num. 5. Diſs. 36. in Cic. n. 12.

Pythagoræ doctor Pherecydes Syrius terræmotum prædixit hauſtâ aquâ putei turbidâ, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Pythagoræ, & Pythagoricorum ænigmata multa, Diſs. 30. in Virg. n. 2.

Pythagoram problemate reperto boves immolaſſe veriſimile non eſt, Diſs. 22. in Anthol. num. 5.

Pythagoras temulentorum iuvenum violentiam ad modeſtiam revocavit mutatis modis tibiæ, Diſs. 63. in Anthol. n. 7.

Pythagoras cenſuit proprium eſſe philoſophorum nihil agere, ſed alios ſpectare, Diſs. 3. in Anthol. n. 1.

Pythagoras primus ſe philoſophum appellari voluit, quum nullam diſciplinam ſe tenere diceret, Diſs. 3. in Anthol. n. 1. Diſs. 54. in Cic. n. 1.

Pythagoras ex longitudine ſtadij Olympici altitudinem Herculis deprehendit, Diſs. 6. in Anthol. n. 16.

Pythagoras appellatus eſt Samius cometes, quòd comam aleret, Diſs. 81. in Anthol. n. 2.

Pythagoras Pythagoræ philoſophi auditor athletas ad uſum carnium tranſtulit, & librum de Athletico victu conſcripſit, Diſs. 12. in Anthol. n. 5.

Pythagoras nullum de philoſophiâ ſcriptum reliquit, Diſs. 12. in Anthol. n. 5. Diſs. 63. in Cic. n. 8.

Pythagoras cor comedere dum vetabat, vetebat animum curis conficere, Diſs. 15. in Anthol. num 6.

Pythagoras venere utendum cenſebat, quum quis deterior vellet fieri, Diſs. 15. in Anthol. n. 16.

Pythagoras ſaltationem didicit, ut animum flecteret, Diſs. 17. in Anthol. n. 9.

Pythagoras abſtinendum eſſe præcepit non ab alijs animalibus, ſed a bobus dumtaxat iuxta Ariſtoxenum, Diſs. 22. in Anthol. n. 5.

Pythagoras ad Aegyptios, Phœnices, Chaldæos Indos peregrinatus eſt diſciplinæ cauſa, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 43. in Cic. n. 2.

Pythagoras an exiſtimaverit terræmotum eſſe animas in hanc vitam migrantes, Diſs. 11. in Thucyd. n. 8.

Pythagoras decem annos latuit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.

Pythagoras dixit animum conſcientiâ ſcelerum ſæviùs cruciari, quàm corpus eorum, qui flagris proſcinduntur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7.

Pythagoras adoravit Apollinem Genitorem in Delo, cui nulla victima immolabatur, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. Diſs. 40. in Thucyd. num. 3. Diſs. 41. in Virg. n. 16.

Pythagoras veritatem ſemper involucris quibuſdam tectam expoſuit, Diſs. 1. in Eurip. n. 2.

Pythagoras non ſolum non voluit ſe Deum credi; ſed etiam ſapientiæ nomen repudiavit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4. Diſs. 54. in Cic. n. 1.

Pythagoras quare non inſidendam chœnici præcepit, Diſs. 47. in Thcyd. n. 6.

Pythagoras dixit Cœlorum concentum non audiri propter aſſuetudinem, Diſs. 21. in Eurip. num. 8.

Pythagoras libertate donavit Zamolxim, qui eius auditor fuit, & quem Getæ tanquam Deum colebant, Diſs. 24. in Virg. n. 2. Diſs. 5. in Cic. n. 4.

Pythagoras parem numerum feminæ; mari verò imparem comparabat, Diſs. 30. in Liv. n. 7.

Pythagoras numerum ſenarium nuptias appellavit, Diſs. 31. in Liv. n. 16.

Pythagoras exiſtimavit Solem eſſe in medio mundi: & moveri terram, Diſs. 31. in Liv. num. 20. 29.

Py-

Pythsgoras muſicæ plurimum contulit, & medicinæ, Diſs. 5. in Cic. n. 5. 6.
Pythogoras primus demonſtravit in trigono quadrata laterum angulum reetum continentium æqualia eſſe quadrato lateris ſubtendentis, Diſs. 8. in Cic. n. 3.
Pythagoras ab Aegyptijs, & ab Aſſyrio Nazarcto eſt inſtitutus, Diſs. 14. in Cic. num. 3. 4. Tyrrhenus fuit iuxta aliquos, Diſs. 14. in Cic. n. 3.
Pythagorss in Aegyptum venit imperante Semneſerteo Rege, Diſs. 20. in Cic. n. 9.
Pyrhagoras animalia carere ratione negabat, Diſs. 38. in Cie. n. 2.
Pythagoras omnibus diſciplinis operam dedit, Diſs. 43. in Cie. o. 3.
Pythagoras librum de inſtitutione, & de adminiſtrandâ Republicâ ſcripſit, Diſs. 45. in Cie. o. 1.
Pythagoras auditor fuir Phereeydis, Diſs. 48. in Thueyd. n. 27. Diſs. 14. io Cic. n. 3. Diſs. 67. in Cic. n. 3.
Pythagorei Reſpublicas Magnæ Græcię adminiſtrabant, Diſs. 9. in Cic. n. 12. Dis. 43. in Cie. n. 4.
Pythagoriei Planetas appellabant Proſerpinæ canes, & Mare, Saturni lacrimam; eiecerunt Hipparchum, & ei tanquam morruo columnam conſtituerunt, quod eorum doctrinam explicare aggreſſus fuerit, Diſs. 12. in Thueyd. n. 7.
Pythagorici cur fabis aſtinere præceperint, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.
Pyrhsgoriei exiſtimarunt mortem Animæ eſſe in dum naſcimur, Animantis verò, dum anima a corpore ſepararur, Diſs. 40. in Thuc. n. 8.
Pythagoriei Cercopis eſſe carmina Orphei tradir Ariſtoteles, Diſs. 73. in Anthol. n. 7.
Pythagorici, & Democritici quare Phyſici a Cicerone appellentur, Diſs. 45. in Cic. per toc.
Pythagoriei dicuntur ab Alexi vivere vitam coniectorum lo carcerem, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Pythareho Cyziceno ſeptem urbes donavit Cyrus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Pytheas quum Athenienſes lacti aſinino compararet quid reſpondit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cic. o. 1.
Pytheas diecbat Demoſthenis verba lucernam redolere, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.
Pythia prima oracnli Delphici fuit Phemonoë, Diſs. 75. in Anthol. n. 4.
Pythia an oracula sẽper verſibus hexametris reddiderit, & an illius ſint verſus, quibus Socrates ſapientiſſimus dicitur, Diss. 75. in Anthol. num. 5. 6.
Pythia oſtendit Deliis Apollinem natum Tegiræ, Diſs. 77. in Anthol. n. 18.
Pythia templa quot locis fuerint, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Pythia ſacerdos erat, quæ reſponſa dabat, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Pythia φιλιππίζειν dicebatur a Demoſthene, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Pythia cui dicata eſſent, Diſs. 2. in Anth. n. 3. 4. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Anthol. o. 2.
Pythia unde ſic appellata; Olympicis ludis cedebant, ceteris præſtabant, Diſs. 3. in Anthol. n. 2. 3. a quo inventa ſunt, Diſs. 3. in Anthol. n. 6. initio nono quoque anno celebrabantur; deinde quinto quoque anno, Diſs. 5. in Anthol. n. 4.
Pythia in honorem Phœbi inſtituta erant in memoria Pythonis, Diſs. 2. in Anthol. n. 3. Diſs. 5. in Anthol. n. 2.
Pythia initio nihil aliud fuerunt, quàm certamen poetarum, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Pythia præcepit Athenienſibus, ut ſe ligneo muro circumdarent, quod Themiſtocles interpretatus eſt, ut claſſem pararent, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Pythia interrogavit Archiam, & Miſcellum, utrum divitias, an ſanitatem mallent, ille divitias, hic ſanitatem petijt, & obtinuit, Diſs. 36. in Thueyd. n. 10.
Pythiades inſtitutæ ſunt anno tertio Olympiadis quadrageſimæ octavæ, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.
Pythias Architectus architecturam non poſſe perfici ſine omnium diſciplinarum ſcientiâ eſt arbitratus, Diſs. 81. in Cic. n. 3.
Pythij appellabantur duo contubernales Regis Lacedæmoniorum, Diſs. 3. in Anthol. o. 2.
Pythijs certaminibus poëtarum contendere noluerunt Orpheus, Muſæus, non potuerunt Heſiodus, quòd lyrâ canere non didiciſſet Homerus, quòd luminibus captus eſſet, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Pythijs certaminibus Viri cum pueris committebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 9.
Pythium oraculum ante Apollinem tenuit Themis, & ante eum Tellus, & Neptunus, Diſs. 3. in Anthol. n. 4.
Pythium carmen, Diſs. 75. in Anthol. o. 4.
Pythius Lydorum opulentiſſimus exercitum Xerxis multos dies aluit, pro hoc beneficio Xerxes eius filium in duas partes diſſecari iuſſit, & per eas exercitum tranſire, Diſs. 53. in Thucyd. n. 7.
Pytho non ſerpens, ſed tyrannus fuit iuxta aliquos, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Pytho urbs in medio Orbis credebatur, & quomodo id deprehenſum fuerit, Diſs. 3. in Anthol. num. 3.
Pytho ſerpens oraculum Delphicum obtinens Latonam parituram inſectabatur, & quare Diſs. 39. in Thucyd. o. 5.
Pythonis in memoriam Pythia dicata erant Phœbo, Diſs. 2. in Anthol. n. 3. Diſs. 4. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Anthol. n. 2.
Pythonis ſibila referre ſyringas in hymno Apollinis tradit Strabo, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.

Q

QUadi popoli ſuperati ſunt ab Antonino Philoſopho, Diſs. 85. in Anthol. n. 7. invaſerunt Italiam, Diſs. 4. in Liv. n. 7.
Quadraginta millia equitum ſequebantur Cyrum, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Quadrangulâ figurâ, aut orbe repræſentabatur Venus Paphia, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.
Quadrangulæ figuræ veritatem, & ſermonem verum comparabant Veteres, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.
Quadrata ſtatura quæ ſit apud Cornelium Celſum, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.
Quadrata laterum comprehendentium angulum rectum æqualia eſſe quadrato ſubtendentia primus demonſtravit Pythagoras, Diſs. 8. in Cic. n. 3.
Quadrata Roma ædificata eſt, Diſs 23. in Liv. num. 3.
Quadratæ ſtatuæ quæ dicantur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6. Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Quadrati boves qui appellentur a Columellâ, Diſs. 46. in Thucyd. n 6.
Quadrato ſaxo Mercurios inſiſtere fingitur, & quare, Diſs. 81. in Anthol. n. 3. Diſs. 46. in Thucyd. n. 5. rotundo autem fortuna, Diſs. 81. in Anthol. n. 3.
Quadratum primum ex impari eſt numerus novem; ideo congruit viro, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.
Quadratum circulo primus inſcripſit Thales Mileſius, Diſs 8. in Cic. n. 3.
Quadriceps ſimulacrum Iani quid ſignificaret, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Quadriennio Hiſpaniam Scipio debellavit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.
Quadriga Myrmecidis alâ muſcæ operiebantur, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.
Quadrigæ ſeptuaginta fractæ dicuntur, quum Alcibiades vicit Olympia, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Quadrigæ in ludis antiquitus agitabantur ad flumina, Diſs. 20. in Cic. n. 4.
Quadrigæ in Circenſibus dicatæ erant Soli, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Quadrigarius rerum Romanarum ſcriptor, Diſs. 55. in Liv. n. 2. Diſs. 51. in Cic. n. 5. Diſs. 68. in Cic. n. 3.
Quadrigarum certamen omnium nobiliſſimum, & multi illo vincentes populo convivium exhibuerunt, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.
Quadrigarum certamen utile bello, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.
Quadrigarum certamen quare maximè proprium eſſet ludorum Romanorum, Diſs. 19. in Cic. num. 5.
Quadrigis duabus Metium diſtractum interfecit Tullus, Diſs. 51. in Thucyd n. 6.
Quadriremes Carthaginienſes invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Quadriremes, & triremes decertabant in naumachiâ Claudij, Diſs. 3. in Liv. num. 1.
Quæſitor in tribunali ſedebat, Diſs. 29. in Cic. num. 7.
Quæſtiones Stoicorum de ſapiente non inutiles ſunt, Diſs. 78. in Cic. n. 4.
Quæſtiones de natu à cucurbitæ proponentem, Platonem inducit Epicrates, Diſs. 3. in Eurip. num. 5.
Quæſtionis protinus non ſolutæ pudore interijt Diodorus Dialecticus, Diſs. 12. in Virg. n. 7. Diſs. 66. in Cic. n. 2.
Quæſtor ſacri palatij erat, qui Orationes Principis recitabat, qui Candidatus Auguſti dicebatur, Diſs 89. in Cic. n. 8.
Quæſtor ſequebatur Conſules in bello, quia publicam pecuniam impendere poterant, Diſs. 10. in Liv. n. 5.
Quæſtor niſi in provincijs nullum habebat lictorem, Diſs. 22. in Liv. n. 3.
Quæſtor Siciliæ præfuit Cicero, Diſs. 82. in Cic. num. 4.
Quæſtores in ſubſellijs iudicabãt, Diſs. 29. in Cic. num. 5.
Quales futuri eſſent multi infantes ſigna data ſunt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Quantitas frumenti, quæ ex Aegypto quotannis Romam advehebatur, Diſs. 43. in Thucyd. num. 7.
Quantitas pecuniarum, quam reliquit Tiberius, & Caligula profudit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Quantitas pecuniarum, quam ad conſtituendam Rempublicam deſiderabat Veſpaſianus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Quantitas pecuniarum, quam paucis menſibus profudit Vitellius, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.
Quarta pars Cœli ardere viſa in ortu Mithridatis eius ſplendorem indicavit, Diſs. 18. in Liv. num. 8.
Quatriduum ſupplicatio habita eſt, quum Camillus Veios cepiſſet, Diſs 25. in Liv. n. 6.
Quercu conficiebatur corona civica, Diſs. 5. in Anthol. n. 7.
Quercubus quare ſpolia ſuſpenderent Veteres Diſs. 24. in Liv. n. 3.
Quercubus Roma comparatur a Crinagora poëtâ, Diſs. 85. in Anthol. n. 1.
Quercus in verſum diſtributæ Orphei carminibus, & lucos Zona appellatus, Diſs. 74. in Anthol. n. 2.
Quercus dictæ ſunt Φηγόι, Diſs. 74. in Anthol. num. 3.
Quercus ſolas, non alias arbores duxit Orpheus Diſs. 74. in Anthol. n. 2. 4
Quercus vita æqualis eſt vitæ nympharum, Diſs. 36. in Virg. n. 2.
Quercla vetus eſt naturam ſemper in deterius ferri, Diſs. 67. in Cic. n. 1.
Quieſcere non poſſe animas inſepultorum credebant Veteres, Diſs. 24. in Thucyd. n. 2.
Quietæ ſedes iure dicuntur Inferi, Diſs. 76. in Anthol. n. 17.
Quietem exoptaront etiam ſeditioſi, & Imperatores, Diſs. 1. in Cic. n. 2. 3.
Quietis, & laboris viciſſitudines proſunt, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1.

Quin-

Quindecemvir ſacris ſaciendis, aut ſeptemuir, debebat eſſe pater eius, quæ in Veſtalem legebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Quinquagenariam uxorem ducere non poterat ſexagenario minor, & maior uonniſi quinquagenariam, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.

Quinquatria celebrabat Domitianus in monte Albano, Diſs. 29. in Anthol. n. 5. Diſs. 30. in Liv. n. 39.

Quinquatrus erant quinque dies Minervæ ſacri; quibus pueri progreſſum in ſtudijs ut ſibi daret, minervam orabant; an ita appellentur a quinque diebus, Diſs. 30. in Liv. n 38. 39.

Quinquatrus minores agebantur Idibus Iunijs a tibicinibus, Diſs. 30. in Liv. n. 47.

Quinque numerus ex primo pari, & primo Impari tanquam femina, & viro conſtat, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.

Quinquennales quare fuerint ludi Olympici, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. & quare Iſthmici, Diſs. 5. in Anthol. n. 4.

Quinquennes boves immolabantur, Diſs. 42. in Virg. n. 8.

Quinquennio cavit Octavius, ut ſiquis ſcarum cepiſſet, mari redderet, quum multos ſcaros in mare deieciſſet, Diſs. 3. in Liv. n. 6.

Quinqueremes triginta Quincti Maximi duas legiones vehebant, Diſs. 14. in Eurip. n. 7.

Quinqueremes prope quadringentas habuerunt Romani, quum Siciliam invaſerunt, Diſs. 55. in Thucyd. n. 6.

Quinqueremes ſeptingentas bello punico amiſerunt Romani, Diſs. 86. in Anthol. n. 4. Diſs. 14. in Eurip. n. 9.

Quinquertium quid eſſet, Diſs. 6. in Anthol. num. 17.

Quintiles Nonæ quare Caprotinæ vocarentur, Diſs. 30. in Liv. n. 48.

Quintiliani Declamationes ab eius dicendi genere abhorrens, Diſs. 1. in Thucyd. n 6.

Quintilianus dum nominat Germanicum, intelligit Domitianum, Diſs. 29. in Anthol. n. 3. 4.

Quintilianus curam habuit nepotũ ſororis Domitiani, Diſs. 29. in Anthol. n. 6.

Quintilianus reprehẽdit morem hiſtoricorũ colligentium magnitudinem regionum ex ambitu, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.

Quintilianus Ariſtides enumerat multa, quæ muſicã modulante temperantur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.

Quintilianus iudicat Euripidem oratori utiliorẽ Sophocle, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.

Quintilianus Euripidem ſapientibus parem exiſtimat, Diſs. 4. in Eurip. n. 10.

Quintilianus admiratur brevitatem Salluſtij, Diſs. 6. in Liv. n 3. Diſs. 2. in Virg. n. 1.

Quintilianus quam figuram licentiam vocet, Diſs. 3. in Cic. n. 5.

Quintilianus refellitur, Diſs. 25. in Cic. n. 2. Diſs. 32. in Cic. n. 1. & ſeqq.

Quintilianus tradit eloquentiæ beneficio viros condidiſſe urbes, Diſs. 32. in Cic. n. 7.

Quintilianus inter ſuæ ætatis oratores principem locum obtinebat, Diſs. 46. in Cic. n. 6.

Quintilianus illum profeciſſe dixit, cui Cicero valde placet, Diſs. 47. in Cic. n. 10.

Quintilianus putat etiam Elegiacos poëtas legendos eſſe ab oratoribus; Demoſthenem non solùm legendum, ſed etiam ediſcendum, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Quintilis vocabatur Iulius menſis, quia a Martio quinctus eſt, Diſs. 30. in Liv n. 3. 48.

Quintilis dictus eſt Iulius, quia Iulius Cæſar natus eſt IV Id. Quintil. Diſs. 30. in Liv. n. 66.

Quinto Ligario invitus Cæſar pepercit eloquentiã Ciceronis coactus, Diſs 47. in Cic. n. 5.

Quintus Catulus Luctatius Daphnidem ſervum ducentis millibus nummûm emit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Quintus Fulvius Nobilior ſpolia Martis Muſis dicavit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5.

Quintus Flaminius dicebat Philopœmenis exercitum carere ventre, quia pecunia deſtituebatur, Diſs. 21. in Virg. n. 8.

Quintus Spurius Fulviæ coniurationem Catalinæ patefecit, Diſs. 2. in Cic. n. 10.

Quintus Arbelius ob prædium in Albano proſcriptus, & occiſus, Diſs. 5. in Liv. n. 3.

Quintus Fabius Maximus hiſtoriæ Romanæ ſcriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 2.

Quintus Cicero triumphavit, quum bellum geſſiſſet adverſus cives, Diſs. 24. in Liv. n. 12.

Quintus Cæpio Senatum oppugnavit, Diſs. 35. in Cic. n. 2.

Quintus Flaccus quare, quum præturam peteret, togam candidam non habuerit, Diſs. 89. in Cic, num. 3.

Quintus Maximus epulum populo Africani nomine dedit, Diſs. 89. in Cic. n. 6.

Quirinalem collem Servius Tullius Romæ adiecit, Diſs. 23. in Liv. n. 11.

Quirinus quare appellaretur Ianus, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Quirites appellando milites Cæſar eorum ſeditionem ſedavit, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

R

RAbirius Poſtumus quum togam veſtitu Græco mutaſſet, defenditur a Cicerone, quia cogente Rege id fecerit, Diſs. 8. in Virg. n. 2.

Racemi vitis, quæ ſuper torum magni Regis erat, pretioſiſſimis lapillis conſtabant, Diſs. 21. in Liv. n. 4.

Radebant caput, qui libertatem recuperabant, & qui tempeſtatem effugerant, Diſs. 29. in Liv. n. 4.

Radebant barbam Romani, non tondebant, & quando radere ceperint, Diſs. 42. in Anthol. num. 6.

Radebat partem capitis Demoſthenes, ut domi ſe contineret ſtudiorum causâ, Diſs. 85. in Cic. n. 1.

Radere barbam lex Cretenſium prohibebat, Diſs 42. in Anthol. n. 7.

Radicibus herbæ cuiuſdam victitabant quidam populi, Diſs. 30. in Cic. n. 5.

Radicibus arundinum veſcebantur Rhizophagi; ide-

ideo agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Radijs ſolis an Veſtales ignem accenderent, Diſs. 31. in Liv. n. 8.
Radijs ſolis ictas ſtellas conſiſtere dixit Plinius, & ſic effici ſtationes, Diſs. 71. in Cic. n. 5.
Radiorum ſolis cum ſagittis ſimilitudo, Diſs. 38. in Thucyd. n. 8.
Radios ſolis imitabatur peplum puniceum, & aurea zona Bacchantium, Diſs. 47. in Anthol. num. 5.
Radios habebant etiam effigies Principum, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Rami arborum inter ſe vi ventorum colliſi interdum ignem excitarunt, Diſs. 49. in Thucyd. num. 1.
Rami oleæ, & lauri luſtrationibus idonei, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10.
Rami arborum hederâ veſtiebantur, Diſs. 23. in Cic. n. 7.
Ramis arborum tenerioribus veſcebantur populi quidam, Diſs. 30. in Cic. n. 5.
Ramis duarum arborum inflexis Beſſum Darij proditorem diſcerptum eſſe tradunt quidam, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Ramum, quem canis pepererat, ſevit Oreſtheus, & vitis germinavit, Diſs. 46. in Anthol. n. 1.
Ramum oleæ lanâ involutum prætendere ſupplicandi modus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 7. Diſs. 22. in Eurip. n. 9.
Ramum Oleæ, quæ moria dicebatur, Epimenides prætulit omnibus honoribus, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5. Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Ramum laureum roſtro tenentem gallinam deiecit aquila in gremium Liviæ, quem ſatum produxiſſe ſilvam ferunt, ex qua Auguſtus triumphans ramum decerptum geſtavit, & ceteri Cæſares, quem poſt triumphum ferebant, Diſs. 28. in Liv. n. 10. 11.
Ranæ tempeſtatem prædicunt, Diſs. 37. in Cic. num. 5.
Ranæ Aegyptiæ, ne ab Hydro devorentur, arundinis fruſtum mordicus tenent; & quædam carunculâ, quæ ex oculis propendet eſcæ inſtar, piſces capiunt, Diſs. 38. in Cic. n. 4. 5.
Ranam, murem, avem, ſagittam, & aratrum miſit Idanthyrſus Dario, & quid hoc ſignificare vellet, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
Ranam, & lacertam pro nomine inſculpſerunt columnis templi Batrachus, & Saurus, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Rapi violenter a complexu matris ad virum nuptura ſolebat, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.
Rapta Curia, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Raptus Proſerpinæ referebatur ſacris Cereris, Diſs. 39. in Anthol. n. 3.
Rapum coquentem Manium Curium invenerunt Samnitium legati, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Rates ſunt trabes inter ſe colligatæ, quibus uſi ſunt primitus, Diſs. 76. in Anthol. n. 4.
Rates invenit Erythras Rex, Diſs. 13. in Eurip. num. 6.
Ratio, quare expediat in alienâ potiùs regione, quàm in ſua bellum gerere, Diſs. 45. in Thucyd. n. 7. 9. 10.
Ratio habetur Mercurius, Diſs. 46. in Thucyd. num. 4.
Ratio, quare qui bellum inferunt celeritate opus habeant, & contra qui ſe defendunt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 9.
Ratione, an oratione homo ceteris animantibus præſtet, Diſs. 38. in Cic. per tot.
Ratione conciliatur amicitia; ideo, quia imperfecta quædam ratio ineſt animalibus, poteſt eſſe cum illis imperfecta quædam amicitia, Diſs. 22. in Anthol. n. 3.
Ratione an prorſus deſtituta ſint animalia, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 38. 39. in Cic. per tot.
Rationem in Homine eſſe catenam auream dixit Plato, Diſs. 55. in Anthol. n. 1.
Rationem reddere ne cogeretur, Pericles perſuaſus ab Alcibiade an bellum Peloponeſiacum excitarit, Diſs. 12. in Thucyd. n. 2. 4.
Rationem quoque otij, non ſolùm negotij extare oportere ait Cato, Diſs. 1. in Cic. n. 8.
Rationem, & orationem Græci eodem modo appellant, Diſs. 16. in Cic. n. 1.
Rationem ſignificat ignis e Cœlo raptus a Prometheo, Diſs. 38. in Cic. n. 1.
Rationem haberi eorum, qui magiſtratum petebant, Senatum cenſere oportebat, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
Rationes trutinâ ponderantem Pyrrhonem inducit Lucianus, Diſs. 57. in Cic. n. 6.
Rationis ſtabilitas ut ſignificaretur, Mercurius quadrato lapidi inſiſtens fingebatur, Diſs. 81. in Anthol. n. 3.
Ream impietatis Phrynen pulchritudine defendit Hyperides, Diſs. 26. in Eurip. n. 8. Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Rebuspublicis ſuſpecta eſt potentia finitimorum, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10 *Vide. Reipublica, Rempublicam. Republica. Rerumpublicarum. Reſpublica. Civitates.*
Rebus parvis magna oratio accommodanda non eſt, Diſs. 2. in Virg. n. 1.
Recaranus quidam Cacum interfecit, & maximam aram ſacravit, Diſs. 7. in Anthol. n. 8.
Recaranus Hercules Italicus, Diſs. 7. in Anthol. num. 11.
Recitabat Seneca duo millia nominum eodem ordine, quo audiverat ſemel recitata, Diſs. 87. in Cic. n. 6.
Recto Deo Amphictyoni ara dicata eſt, quia primus vinum aqua diluit, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. Diſs. 46. in Anthol. n. 2.
Rectum angulum comprehendentium laterum quadrata æqualia eſſe quadrato lateris ſubtendentis primus demonſtravit Pythagoras, Diſs. 8. in Cic. n. 3.
Redimere cives ab Hannibale captos noluerunt Romani, ſed uſi ſunt ſervis, Diſs. 4. in Liv. num. 2.
in Reditu Traiani ludi per centum viginti tres dies celebrati ſunt, in quibus uno die ferarum decem millia conficerentur, Diſs. 10. in Anthol. n. 10. Diſs. 3. in Liv. n. 2.
Reditum Pompeij ſancientem legem Syllæ Herennius impedivit, Diſs. 3. in Cic. n. 1.
Reditum quot medimnorū haberent apud Athenien-

nienſes Pentacoſiomedimni, equites, & zeugitæ, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.

Reditum annuum viginti trium millium talentorū ferebat Romanis Ægyptus, Diſs. 9. in Liv. n. 17.

Redituum publicorum pecunia populo Athenienſi viritim diſtribuebatur; ſed ut eam converterent ad parandam claſſem Themiſtocles perſuaſit Athenienſes, Diſs 47. in Thuc. n. 4.

Rege cogente faciens aliquid culpâ vacat, Diſs. 8. in Virg. n. 1.

Rege defuncto Gerrhi quos eum eo ſepelirent, Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.

Rege Ceninenſium obtruncato Romulus triumphavit, Diſs. 24. in Liv. n. 1. 3.

a Rege Decebalo cladibus acceptis Domitianus triumphavit, Diſs. 25. in Liv. 8. extat Epigramma Martialis in ludos Stellæ, Diſs. 29. in Liv. n. 10.

Rege Antiocho ſanato Eraſiſtratus centum talenta mercedem accepit, Diſs. 10. in Cic. n. 2.

Regem Aſiæ Legatus Romanorum virgâ circumſcripſit, & ibi deliberare iuſſit, Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Regem Indorum Spartembam conſtituerunt Bacchus, & Oſiris, & Lycurgum interfecerunt, Diſs. 45. in Anth. n. 14. Diſs. 46. in Anthol. n. 9.

Regem Macedonum Demetrium inter duodecim Deos ponendum Athenienſes decreverunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 2.

Regem Perſarum adorantes interfecerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.

Regem venantem ſequi Perſæ debebant, quum decimumſeptimum annum attigerant, Diſs. 11. in Eurip. n. 36.

Regem hoſtium trucidandum in medio ſuorum exercitu ſuſcepit Scævola, Diſs. 4. in Liv. n. 1.

Regem Tarteſſiorum nutrijt cerva, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Regem Tagum iniuſtè interfecit Haſdrubal, Diſs. 18. in Liv. n. 11.

Regem Vononem Parthi, quia Romæ educatus faſtu non utebatur, regno privarunt, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Regem Polemonem Boſphoranis perdomitis impoſuit Agrippa, Diſs. 25. in Liv. n. 9.

Regem Tarquinium populus eiecit motus eloquentiâ Bruti, Diſs. 36. in Cic. n. 14.

ad Regem Mithridatem appellare a magiſtratu, quē gerebat Metrodorus Scepſius, non licebat, Diſs. 64. in Cic. n. 5.

Reges antiqui poëtarum conſilio utebantur, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.

Reges, & magni duces ſunt materia tragœdiarum, Diſs. 5. in Eurip. n. 4.

Reges antiquitus haſtâ pro ſceptro utebātur, Diſs. 11. in Eurip. n. 15.

Reges creabantur pulchriores ab Aethiopibus, Diſs. 15. in Eurip. n. 6.

Reges Orientis fœdera ſanguine ſanciebant, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 5.

Reges decertarunt in ludis, quos Scipio exhibuit, Diſs. 4. in Anthol. n. 1.

Reges etiam gloriabantur de Olympicis equorum victorijs, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.

Reges, qua occaſione cœperint purpuram induere, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.

Reges oportet non dormire totâ nocte, Diſs. 9. in Anthol. n. 5.

Reges clementes eſſe oportet, & tanquā parentes filijs, hominibus parcere, Diſs. 10. in Anthol. n. 25. Diſs. 68. in Anthol. n. 4.

Reges, qui ab uxoribus vitâ privati ſunt, Diſs 15. in Anthol. n. 20.

Reges multi voluerunt templum Iovi inchoatum Auguſto perficere, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.

Reges Homerus ſemper vocat Paſtores, Diſs. 25. in Anthol. n. 7.

Reges quare a Iove nutriti dicantur ab Homero, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.

Reges primùm fuerunt, deinde tyranni, quibus de medio ſublatis diverſa genera Rerumpublicarum extiterunt, Diſs. 5. in Thucyd n. 1.

Reges omnium antiquiſſimi fuerunt Belus, qui Nembroth in ſacris litteris appellatur, & Ninus eius filius, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.

Reges ſpartani ſubiecti erant legibus, & Ephoris, a quibus puniebantur, Diſs. 53. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.

Reges Græci in expeditione Troiæ populis obnoxij erant, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.

Reges dicebantur antiquitus omnes iudices, Diſs. 5. in Thucyd. n. 8. quum ipſi iudicarent, Diſs. 26. in Cic. n. 1.

Reges tredecim quo pacto Phæacibus præeſſent, Diſs. 5. in Thucyd. n. 8.

Reges, qui filijs Regnum non relinquebant, ſed eorum morte finiebatur principatus, Aeſymnetas appellabant, Diſs. 5. in Thucyd. n. 9.

Reges plerumque nomen regionibus indebant, Diſs. 36. in Thucyd. n. 5.

Reges ſuos mirificè diligebant Macedones, Diſs. 45. in Thucyd. n. 10.

Reges omnes devictâ Carthagine legatos Romam mittebant, Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Reges pluribus gentibus dederunt Romani, Diſs. 22. in Virg. n. 4.

Reges divinitatis deſiderio haſtas pro diademate aſſumpſerunt, Diſs. 25. in Virg. n. 7.

Reges Orientis aditus difficiles habebant, Diſs. 13. in Thucyd. n. 6.

Reges menſas inſtruere apud Veteres non erat indecorum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Reges ex quibuſdam peculiaribus fluminibus aquam potabant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 4.

Reges pluris facere debent eos, qui dona petunt, quàm quia afferunt, Diſs. 32. in Thucyd. n. 1. 9.

Reges Thracum dona accipiebant, non dabant; contra Perſarum Reges, Diſs. 32. in Thuc n. 2.

Reges Lacedæmoniorum hoſpitia legatis aſſignabant, Diſs. 16. in Liv. n. 3.

Reges Barbarorum ſi non faſtu utantur, contemnuntur, Diſs. 20. in Liv. 4. 3. Diſs. 21. in Liv. n. 3. & ſeqq.

Reges quatuor pedites Tigranem equitantem ſequebantur, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Reges Indorum cultu deorum afficiebantur, quum prodibant, Diſs. 20. in Liv. n. 5.

Reges, qui ſe Deos credi voluerunt, Diſs. 21. in Liv. n. 13.

Reges Etruſci, quòd a duodecim populis crearentur, duodecim lictores habebant, quos eti-

etiam Romulus ſumpſit, Diſs. 22. in Liv. n. 13.
Reges domitos a ſe Pompeius, ac ſupplices regnare iuſſit, Diſs. 4. in Liv, n. 6. Diſs. 83. in Cic n. 6.
Reges invisi erant Romanis; ideo primi Cæſares purpurâ abſtinuerunt, Diſs. 22 in Liv. n. 24.
Reges, quibus ornamenta Conſulum dono miſſa ſunt a Romanis, Diſs. 22. in Liv. n. 22. Diſs. 25. in Liv. num. 11. 12.
Reges, qui captivi in triumpho ducti ſunt, Diſs. 25 in Liv. n. 18.
Reges exacti ſunt Calendis Iunijs, Diſs. 30. in Liv. n. 46.
Reges Perſarum Aegyptijs medicis tantùm utebantur; poſtea Crotonienſes prætulerunt, Diſs. 14 in Cic. n. 7.
Reges ſinguli cœtus ſibi eligebant, Diſs. 30. in Cic. n. 5.
Reges impunè enecant medici, Diſs. 34. in Cic. num. 1.
Reges philoſophorum a Lactantio apellantur Plato, & Socrates, Diſs 54. in Cic. n. 5.
Reges adulatione præceptorum artem equitandi non alias diſcere dicebat Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 9.
Reges multi philoſophos acceerſiverunt, qui ad eos ire noluerunt, Diſs. 64. in Cic. n. 7. Diſs. 66. in Cic. n. 4
Reges ſunt ſapientes ob ſapientium familiaritatem, Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Regi Thracum Rhymetalci dixit Auguſtus amare proditionem, non proditorem, Diſs. 50. in Thucyd n. 1.
Regi niſi hoſtis caput attuliſſent Carmani, uxorem ducere non poterant, Diſs. 30. in Thucyd. num. 2.
Regi Macedonum Athenienſes beneficijs affecti hoſpitium cum civitate decreverunt, Diſs 16. in Liv n. 5.
Regi Armeniæ, quum Romam veniſſet, ut inſignis regni a Cæſare acciperet, lictores, & cetera ornamenta Conſulum data ſunt, Diſs. 22. in Liv. n. 4.
Regi Ariarathi epiſtulas ſcripſit Carneades, Diſs. 63. in Cic. n. 8. *Vide. Regibus Regis. Regum. Rex.*
Regia Aeneæ an fuerit Scepſis Urbs, Diſs. 15. in Liv. n. 4.
Regiâ in arce fons, qui manabat, adhibebatur ſacris Hammonis, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.
Regia poteſtas ut declararetur, Imperatores uſi ſunt Lictoribus, & faſcibus, Diſs. 22. in Liv. num. 24
Regiam poteſtatem Phoroneus a Iunone accepit, quia primus ei arma ſacrificavit, Diſs. 25. in Virg. n. 5.
Regiam Perſarum ebrius Alexander incēdit, Diſs. 32. in Virg. n. 1.
Regiam claufit, & filium totondit Archelaus, quum ſol defeciſſet, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4.
Regibus imperantibus nullum ferè civem præclarum, aut eloquentem Athenienſes habuerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 2.
Regibus tanquam mancipijs abutebatur Tigranes, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 83. in Cic. num. 5.
Regibus leges daturus Scipio quinque ſervis utebatur, Diſs. 21. in Thucyd n. 4.
Regibus ſexcentis imperans Indorum Rex amicitiam Auguſti petijt, & Scytharum Rex, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Virg. n. 5.
Regibus Athenienſium ſucceſſerunt perpetui Archontes, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3. *Vide. Athenienſium Reges.*
Regibus leges daturus Scipio quinque ſervos habebat, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.
Regibus Andumacidæ offerebant nupturas, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Regibus Perſarum Cyrus conviviorum legem præſcripſit, Diſs. 32. in Thucyd n. 6.
Regibus amicis Senatus conſulatus inſignia mittebat, Diſs. 22. in Liv. n. 22.
Regibus Imperantibus Romæ Feriæ Latinæ uno die habebantur, ijs exactis duobus diebus, Diſs. 30. in Liv. n 25.
a Regibus acceerſitus Socrates amore Patriæ non paruit, Diſs. 54. in Cic. n. 8. *Vide. Rege. Regis. Regum. Rex.*
Regifugium feſtum duplex, Diſs. 30. in Liv. num. 53.
Regina Lemni Hypſipyle ob Thoantem patrem a cæde ſervatum in exilium acta eſt, & ſub eius cuſtodiâ Opheltes poſtea Archemorus a ſerpente occiſus eſt, in cuius honorem Nemeæa inſtituta ſunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Regina Maſſagetarum Tomyris optionem Cyro dedit, utrum in ſuâ regione bellum gerere vellet, an in regione Maſſagetarum, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9.
Regina hominum vocatur ab Euripide eloquentia, Diſs. 8. in Anthol. n. 4. Diſs. 25. in Cic. num. 4.
Regina Berenice deformem comam laudantibus credebat, Diſs. 41. in Thucyd n. 7.
Regina, & Regia Iuno quare vocetur, Diſs. 22. in Virg. n. 17. Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Regina Palmyrenorum auro, & gemmis ornata ab Aureliano ducta eſt triumpho, Diſs. 25. in Liv. num. 17. 18.
in Regione ſuâ, an in alienâ bellum habere expediat, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9. 10. Diſs. 45. in Thucyd. n. 2. uſque ad finem
Regionem ſericam incolere Hyperboreos veriſimile eſt, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.
Regionem ſuâ ſolus Abaris ex Hyperboreis reliquit, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.
Regionem altiſſimam eſſe ſtatuendum eſt, quæ a medio Mundi remotiſſima eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14.
Regionem Cœlo proximam incolere boni dicuntur a Stoicis poſt mortem, Diſs. 9. in Eurip. num 3. 10. 11.
Regionem Arneam quum Theſſali occupaſſent, Bœoti Patriam relinquere noluerunt; ideo ipſis tanquam ſervis Theſſali utebantur, & Meneſtæ, ſeu Peneſtæ appellati ſunt, Diſs 20. in Thucyd. n. 1.
Regionem circa Panormum Veteres hortum nuncupabant, Diſs 33. in Thucyd. n. 4.
Regionem ab Apennino uſque ad Alpes habebant Etruſci, Diſs. 15. in Liv. n. 21.

Re-

Regiones præſtantes efficit virtus incolarum, Diſs. 11. in Eurip. n. 9. & ſeqq. Diſs. 20. in Eurip. n. 1.
Regiones, quas peragravit Hercules, Diſs. 7. in Anthol. n. 12.
Regiones aliquæ aliqua animalia non gignunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 4. 5.
Regiones, quas peragravit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 2. 4.
Regiones multas qui ſubegerint, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.
Regiones omnes, quæ ſupra Mæotin paludem erant, ignorabantur, Diſs. 77. in Anthol. num. 13. 17.
Regiones etiam proximas antiqui ignorabant, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5. 6.
Regiones an bene metiantur hiſtorici navium curſu, aut earum ambitu, Diſs. 33. in Thucyd. num. 6. 8.
Regiones optimæ mutationibus obnoxiæ ſunt, Diſs. 34. in Thuc. n. 3. n. 3. Diſs. 35. in Thucyd. n. 1.
Regiones aſperæ producunt homines fortes, Diſs. 36. in Thucyd. n. 1 Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.
Regiones plures, quæ a Regibus nomen acceperunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 5.
Regiones mariadiacentes terræmotibus frequenter laborant, Diſs. 48. in Thucyd. n. 7.
Regiones igni abundantes terræmotibus obnoxiæ ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 18.
Regiones interdum mutantur, Diſs. 7. in Liv. n. 8.
Regiones quas diſcendi causâ Pythagoras adivit, Diſs. 43. in Cic. n. 2. Democritus, Diſs. 43. in Cic. n. 5.
Regioni univerſæ imperare dicitur, qui magnæ parti imperat, Diſs. 17. in Virg. n. 4. 5.
Regioni occiduæ, ſeptentrionali, & ortivæ imperare bonum opinati ſunt Manichæi; & malum auſtrinæ regioni, Diſs. 19. in Thucyd. num. 3.
Regionibus longinquis bellum inferentes cunctari non debent, Diſs. 52. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.
in Regionibus externis ſine causâ diutiùs morari Lacedæmonijs prohibitum erat, Diſs. 27. in Thucyd. n. 6.
Regionum deſcriptiones conveniunt hiſtoricis, Diſs. 33. in Thucyd. n. 1 Diſs. 37. in Virg. n. 4.
Regionum, quas triumphans ſubegiſſet, feræ propriæ in triumpho ducebantur, Diſs. 25. in Liv. n. 19.
Regis Lacedæmoniorum contubernales Pythij appellabantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Regis filiam non obtinuit Hippaclides, quia imperitè ſaltaſſet, Diſs. 17. in Anthol. n. 10.
Regis Porſenæ ſepulcrum magnificentiſſimum, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Regis convivæ duntaxat apud ludos coronabantur, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.
Regis Hieronis tentorium in Olympicis ludis pæne deiecerunt Græci, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Regis Lyſimachi Rogo accenſo ſe dicitur iniecisſe canis, Diſs. 21 in Eurip. n. 17.
Regis dignitati proxima erat Sacerdotis Herculis Tyrij apud Tyrios, Diſs. 21. in Virg. n. 8.
Regis Nabatæorum legatus Sylæus effecit perfidiâ ſuâ, ne Aelius Gallus paucis menſibus Arabiam univerſam ſubigeret, Diſs 21. in Virg. n. 10.
Regis Pyrrhi dona nec matronæ Romanæ acceperunt, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Regis Syracuſarum Hieronymi arrogantia, qui albis equis uteretur, Diſs. 28. in Liv. n. 1.
Regis Malcandri, & Aſtarræ Reginæ filium Iſis in ignem coniecit, ut immortalitate donaret, Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Regis uxori ſi quis fucum feciſſet, paucorum pecorum mulctâ plectebatur, Diſs. 30. in Cic. num. 5.
Regis exemplo componuntur mores civitatis, Diſs. 54. in Anthol. n. 1. Diſs. 68. in Cic. n. 4.
Regis alicuius amicitiâ floruerunt omnes poëtæ, Diſs. 72. in Cic. n. 6. *Vide. Imperatores. Principes. Rege. Regibus. Regnantes. Regulū. Regum. Rex.*
Regna præſtantiſſima ſunt omnium Reipublicæ formarum, & antiquiſſima, Diſs. 5. in Thucyd. n. 1.
Regna multa antiquiſſima recenſentur, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.
Regna, quæ frequenter mutantur, admonent homines nihil ſtabile eſſe, Diſs. 77. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Eurip. n. 1. Diſs. 1. in Liv. n. 1.
Regna ſunt donum Iunonis, Diſs. 21. in Virg. n. 17. Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Regna multis peregrinis in Græciâ propter eorum divitias delata ſunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Regna finitima ſibi invicem ſuſpecta ſunt, & ideo inter ſe bella gerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10.
Regna appellantur Villæ, & res omnes, in quibus quiſque dominantur, Diſs. 40. in Cic. n. 2. *Vide. Regni.*
Regnandi causâ ius nec etiam violandum eſt, Diſs. 12. in Eurip. n. 4.
Regnantes, qui reſignarunt, aut reſignare voluerunt Imperium, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Regni tertiam partem Eurytion dedit Peleo exuli, & filiam in matrimonium, Diſs. 53. in Thuc. n. 23.
Regnis tribus quòd imperaret, Iuppiter τριόφθαλμος & Herceus tres oculos habebat, Diſs. 10. in Anthol. num. 20. Diſs 12. in Eurip n. 9.
Regno Aſtyagem ſpoliavit Cyrus, a quo feris expoſitus fuerat, Diſs. 10. in Virg n. 4.
Regno Gentium quindecim dierum ſpatio ſpoliavit Octavius, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.
Regno ne privaretur Saturnus, filios devoravit, Diſs. 21. in Virg. n. 19.
Regno Vononem Parthi privarunt, quòd educatus Romæ faſtu non uteretur, Diſs. 20. in Liv. n. 4.
Regno expulſus eſt Tachos, quum deriſiſſet Ageſilaum, qui ipſi opem laturus advenerat, Diſs. 21. in Liv. n. 9.
de Regno ſcripſerunt Cleanthes, & Sphærus, Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Regnum Lycurgus reſtituit Charilao fratris filio, quum poſſet ipſe regnare, Diſs. 54. in Anthol. num. 2.
Regnum ut ſtabilirent Thraſybulus Periandro, & Tarquinius filio perſuaſit, quòd ſummos civium tollerent, & quomodo id illis ſignificaverint, Diſs. 41. in Anthol. n. 8. Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.

Re-

Regnum Aegyptiorum acquiſivit Amaſis ob coronam roſeam, quam donavit Partamidi, Diſs. 5. in Anthol. n. 9.

Regnum ne ſibi auferret filius Thetidis, timuit Iuppiter, quemadmodum ipſe Saturno abſtulerat, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.

Regnum Nini incepit centumquinquaginta duos annos poſt Diluvium univerſale, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.

Regnum quomodo diviſerint Iuppiter, Neptunus, & Pluto, Diſs. 7. in Eurip. n. 10.

Regnum Crœſi everſum eſt, eo quod bellum Cyro intulerit, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.

Regnum res eſt inter Deos, hominesque pulcherrima, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.

Regnum amiſit Amaſis ſpoliatus a Cambyſe, quem ad bellum impulerat Netitis, ut ulciſceretur patris necem, Diſs 15. in Anthol. num 21. Diſs. 25. in Eurip. n. 5.

Regnum portendit Tarquinio Aquila oblatum pileum rurſum eius capiti imponens, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.

Regnum Romæ Tarquinius Priſcus divitijs adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.

Regnum qui occupare tentaverint largiendo frumento, Diſs. 43. in Thucyd. n. 5. 6.

Regnum Scipio recuſavit, quum ab Hiſpanis Rex ſalutatus eſſet, Diſs 12. in Liv. n. 7.

Regnum affectantes licet beneficijs affecta plebs capitali ſupplicio affecit, Diſs. 12. in Liv. num. 8.

Regnum Sceþſis urbis tenuit Aſcanius cum filijs Hectoris, Diſs. 15. in Liv. n. 4.

Regnum ſibi delatum Aeneas recuſavit, Diſs. 15. in Liv. n. 5.

Regnum Avo reſtituit Romulus, Diſs. 17. in Liv. num. 11.

Regnum triginta annorum ſignificavit Sol viſus elabi ter e manibus Cyri, Diſs. 18. in Liv. num. 8.

Regnum Empedocli oblatum fuit, Diſs. 9. in Cic. n. 13. *Vide. Imperium.*

Regnum Macedonum Philippus frequentiſſimis concionibus ſtabilivit, Diſs. 36. in Cic. n. 10.

Regulum victorem cepit Xantippus Lacedæmonius, quum Carthaginienſes ad meliorem ſpem erexiſſet, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. *Vide. Regem.*

Regum filij diadema, non verò ſceptrum geſtabant, Diſs. 6. in Eurip. n. 17.

Regum Lydorum divitiæ, Diſs. 33. in Anthol. num. 7. 8.

Regum Perſarum divitiæ, Diſs. 33. in Anthol. num. 9.

Regum potentia nonniſi navium magnitudine perſpecta cognoſci poteſt, Diſs. 14. in Eurip. n. 1.

Regum etiam externorum ſuperbiam ægrè ferunt liberæ civitates, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Regum, & Tyrannorum differentia, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3.

Regum maximus ſecundùm Alexandrum Mithridates, Diſs. 6. in Thucyd. n. 10.

Regum trium morte fluctuans regnum quum Philippus accepiſſet, quomodo illud compoſuerit, Diſs 44. in Thucyd. n. 6.

Regum Pergami Bibliotheca inſignis, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.

Regum controverſias dirimebant Romani devictâ Carthagine, Diſs. 21. in Virg. n. 2.

Regum magnificentiam in Olympicis ludis ſuperavit Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 8.

Regum faſtu offendebantur Græci, Diſs. 20. in Liv. num. 3.

Regum maieſtatem in Europâ primus Romulus conſtituit, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Regum amicitia philoſophis nunquam tuta fuit, Diſs. 64. in Cic. n. 6.

ad Regum res inſpiciendas legatus miſſus eſt Scipio, Diſs. 65. in Cic. n. 3.

Regum Orientis excepto Mithridate opulentiſſimus Tigranes habebatur, Diſs. 82. in Cic. num. 5. *Vide. Rege. Regibus. Regis. Rex. Perſarum Reges.*

Rei ſordidati erant, & eorum cognati, Diſs. 27. in Anthol. n. 4. 5.

Rei in Areopago patronum adhibere vetabantur, Diſs. 79. in Cic. n. 6. Diſs. 81 in Cic. n. 4. *Vide. Reos. Reum.*

Reipublicæ an utiles eſſent athletæ, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.

Reipublicæ forma nulla præſtantior, aut antiquior eſt principatu, Diſs. 5. in Thucyd. n. 1.

Reipublicæ, quam conſtituerat Solon ſuperſtes fuit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.

Reipublicæ Romanæ nutricem Cato appellabat Siciliam, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.

Reipublicæ domina erat plebs infima Athenis, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. *Vide. Athenienſium Reipublica.*

Reipublicæ ad omnem ſtatum ſeſe accommodabat Theramenes, ideo cothurnus dicebatur, Diſs 51. in Thucyd. n. 7. Diſs. 6. in Eurip. n. 8.

Reipublicæ maximis muneribus functi ſummi Viri ludis obiectabantur, Diſs. 58. in Thuc n. 1. 2.

Reipublicæ ne damno penſaretur ſua felicitas, precatus eſt Paulus Aemylius, ſed potiùs ſuo Diſs. 18. in Eurip. n. 5.

Reipublicæ everſio portendebatur extinctione ignis Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 7

Reipublicæ Romanæ calamitates, Diſs. 5. in Liv. n. 2. uſque ad finem *Vide. Romana Reipublica.*

Reipublicæ adminiſtrandæ prudentia an acquiri poſſit, Diſs. 8. in Liv. n. 2 & ſeqq. Diſs. 9. in Liv. n. 4. & ſeqq.

Reipublicæ nocuerunt poetæ fabulis, quas de Dijs commenti ſunt, Diſs. 34. in Virg. n. 1.

Reipublicæ amore quòd ſe curis maceraret, Tiberius obiurgabatur ab adulatore, Diſs. 3. in Cic n. 5.

Reipublicæ qui nocuerunt, oratoris munus exequuti non ſunt, Diſs. 33. in Cic. n. 6.

Reipublicæ utile conſilium mali viri Lacedæmonij bonum virum dicere coëgerunt, Diſs. 33 in Cic. n. 4.

Reipublicæ qui oratores nocuerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 6. Diſs. 35. in Cic. n. 2. & qui profuerunt, Diſs. 36. in Cic. per tot.

Reipublicæ adminiſtrandæ ſcientiam non habere Alcibiadi oſtendit Socrates, Diſs. 56. in Cic. n. 6.

Reipublicæ adminiſtrandæ rationem docent poëtæ, & philoſophi, Diſs. 73. in Cic. n. 3. & ſeqq.

Reipublicæ tranquillis temporibus aliæ leges obſervandæ, aliæ turbidis, Diſs. 76. in Cic. n. 7.

Reipublicæ nocent mutationes, Diſs. 82. in Cic. num. 8 *Vide. Civitates. Rempublicam. Rebuspublicis. Republica. Rerumpublicarum. Reſpublica.*
Religio ſumma cuſpitis erat Antquis, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Religio inducta eſt ab Hercule, ideo dicitur adjuviſſe Iovem cōtra Gigantes, Diſs. 8. in Anth. n. 6.
Religio ineſt barbæ, Diſs. 11. in Anthol. n. 6.
Religio ſumma erat apud Veteres, ne funera cum Deorum cultu miſcerentur, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.
Religio Perſarum diverſa a religione Græcorum, & Romanorum, Diſs. 69. in Anthol. n. 1.
Religio magna erat apud Veteres Cereris Eleuſiniæ, Diſs. 36. in Anthol. n. 1. & Deorum ſamothracum, Diſs. 38. In Anthol. n. 1. Inſulæ Deli, Diſs. 77. in Anthol. n. 8. 9.
Religio fuit Græcis aliquid ſuſcipere terræmotibus contingentibus, Diſs. 48. in Thuc. n. 1. & ſeqq.
Religio Chriſtiana quum invaluiſſet, etiam Galli ruſtici agros luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 22. & Symmachus cruentis ſpectaculis Romam oblectavit, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Religio Dianæ Epheſinæ Epheſum ab obſidione liberavit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Religione Deorum conſecrata loca adibant ſupplices, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8.
Religionem ſuſtulit Epicurus, & hoc nomine laudatur a Lucretio, Diſs. 10. in Thucyd. n. 1
Religionem, & omnes alias virtutes tollit, qui providentiam tollit, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.
Religionem tollere Socratem affirmavit Ariſtophanes, Diſs. 3. in Eurip. n. 3.
Religionem violarunt Athenienſes, quum ſatellites Cylonis ad aram Minervæ interfecerunt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2. 3.
Religionem contemnendam eſſe non ſignificavit Socrates, quum dixit: *quæ ſupra nos, nihil ad nos*, Diſs. 45. in Cic. n. 3.
Religionis obtentu multa peccantur, Diſs. 34. in Cic. n. 2.
Religioſiſſimum ſupplicationis genus apud Moloſſos ſedere in Lare, Diſs. 25. in Thucyd. num. 3. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 9. & apud alios, Diſs. 25. in Thucyd. n. 4. 8.
Remedia adversùs beſtias venenatas tradidit Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 3. Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Remedium intemperantiæ ſunt occupationes, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.
Remedium curarū eſt vinum, Diſs. 14. Anth. n. 1. 2.
Remex quum eſſet Demades Orator evaſit, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 2.
Remigum quatuor millibus agebatur navis Ptolemæi, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.
Remorū quindecim, aut ſexdecim ordinibus agebatur navis Demetrij, Diſs. 14. in Eurip. n. 4.
Remos ad numerum agitabant Veteres, Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.
Remos ut agitare poſſent, non haſtam ferre, Æginetis Athenienſes pollices abſciderunt; Diſs. 27. in Thuc. n. 10. Diſs. 38. in Thuc. n. 1.
Remotiſſimos proverbio dicuntur eſſe apud Hyperboreos, Diſs. 77. in Anthol. n. 17.
Rempublicam adminiſtravit Sophocles, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.
Rempublicam non attigit Epaminondas, niſi quadraginta natus annos, Diſs. 20. in Eurip. n. 3.
Rempublicam adminiſtrare eos, qui virtute præſtarent, propter ætatem Romani veteres non vetuerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.
Rempublicam ut conſtitueret Veſpaſianus deſiderabat quadringenties millies ſeſtertiûm, Diſs. 32. In Thucyd. n. 10.
Rempublicam nullam habebant Cyclopes, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. Diſs. 30. in Cic. 3.
Rempublicam quamlibet Græcam ſuperabant Carthaginienſes, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.
Rempublicam Thuriorum legibus temperavit Protagoras, Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Rempublicam Plato non ſuſcepit, quia diffidebat eam ſanare poſſe, Diſs. 34. in Cic. n. 7. Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Rempublicam conſervavit Cicero, Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Rempublicam adminiſtrantium ſocietas infida eſt, Diſs. 76. in Cic. n. 6. *Vide. Civitates. Rebuspublicis. Reipublicæ. Republicâ. Rerumpublicarum. Reſpublica.*
Remuria, poſtea Lemuria dicta, inſtituta ſunt Remi Manibus, Diſs. 30. in Liv. n. 44.
Remus, & Romulus, iuxta ficum expoſiti fuerunt, & quare ea ruminalis vocaretur, Diſs. 18. in Liv. num. 9.
Remus a Celere interfectus eſt, qui a Romulo creatus eſt ſuorum cuſtodum Tribunus, Diſs. 22. in Liv. n. 14.
Remus apparuit Fauſtulo, & Accæ; quare Lemuria inſtituta, Diſs. 30 in Liv. n. 44.
Reorum pœnas deprecabantur Veſta ea, Diſs. 31. in Liv n. 12.
Reos magnopere adiuvabat, ſi Lycurgus aliquid dixiſſet ad eorum crimen levandum, Diſs. 36. in Cic. n. 7. *Vide. Rei. Reum.*
Repagulum quid eſſet, Diſs. 20. in Anthol. n. 6.
Repertor omnium Deus, Diſs. 10. in Anth. n. 22. *Vide. Inventor.*
Repetitionis vitium a Græcis dicitur Tautologia, Diſs. 22. in Virg. n. 3.
Repetundarum reus quum eſſet Metellus, tabulis prolatis iudices ora averterunt, Diſs. 33. in Cic. n. 3.
Repetundarum reus quum eſſet Catilina, eius rationem non habendam cenſuit Senatus, Diſs. 89. in Cic. n. 3.
Repotia dicebatur tertius dies nuptiarum, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7.
Reprehendendus non eſt Lucanus, dum tradit Syenen umbras non iacere, & Arabes mirari umbras non ire ſiniſtras, & quum Aſſyriorum polum alterum vocat, Diſs. 70. in Cic. n. 4. 5. 6.
Reprehenſiones Athenienſium etiam dicta faceta, Diſs. 65. in Cic. n. 1.
Republicâ ſuâ abeſſe Homerum vult Plato, Diſs. 34. in Virg. n. 1.
de Republica ſcripſerunt Chryſippus, & Zeno, Diſs. 73. in Cic. n. 4. *Vide. Civitates. Rebuſpublicis. Reipublicæ. Rempublicam. Reipublicarū. Reſpublica.*

de Republicâ adminiſtandâ librum ſcripſit Pythagoras, Diſs. 45. in Cic. n. 1.

Repudiare uxorem, quæ marito prohibente ſpectaſſet ludos, licebat, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.

Repueraſcere ſolebant ombilicis, conchiſque legendis Lælius, & Scipio, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2. Diſs. 1. In Cic. n. 6.

Repulſam in petitione Præturæ tulit Tubero, quòd quum epulum Q. Maximus Africani nomine populo daret, lectulos hædinis pellibus ſtraviſſet, & vaſa ſamia expoſuiſſet, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.

Rerum omnium ſatietas eſt, Diſs. 21. In Anth. n. 6.

Rerum nomina interdum mutant poëtæ, Diſs. 22. in Anthol. n. 10.

Rerum principia quæ ſint, Diſs. 43. in Anthol. n. 5. Diſs. 71. in Anthol. n. 1.

Rerum magnarum momenta ſæpe a parvis initijs pendent, Diſs. 46. in Thucyd. n. 1.

Rerum principium eſſe Aquam voluerunt Aegyptij, Diſs. 48. in Anthol. n. 6. Diſs. 71. in Anthol. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Cic. n. 3. Diſs. 15. in Cic. n. 3. Thales Mileſius, Diſs. 71. in Anthol. n. 1. Diſs. 28. in Thucyd. num. 9. Diſs. 14. in Cic. n. 3. Ignem Heraclitus, & Hippaſus Metapontinus, Diſs. 71. in Anthol. n. 1. Ignem, & terram. Parmenides, Diſs. 71. in Anthol. n. 1.

Rerum cauſæ latent, non res ipſæ, Diſs. 19. in Virg. n. 9.

Rerum humanarum Orbis, quem Herodotus tradit, Diſs. 1. in Liv. n. 8.

Rerum geſtarum magnitudo potentiam creat in civibus, quæ libertati gravis, Diſs. 4. in Liv. n. 5.

Rerum naturæ Macrobius comparat poëma Virgilij, Diſs. 32. in Cic. n. 1. *Vide. Res.*

Rerumpublicarum tria genera, Diſs. 10. in Liv. n. 4. *Vide. Civitates. Rebuſpublicis. Reipublica. Rempublicam. Republicâ. Reſpublica.*

Res puellæ ſuæ fieri ſæpiſſimè optant poëtæ, Diſs. 40. in Anthol. n. 4. 5.

Res divinæ fabulis explicantur iuxta Saluſtium, Diſs. 1. in Eurip. n. 2.

Res, quibus expiabantur ſomnia, Diſs. 29. in Eurip. n. 14. 15.

Res ſecundæ effeminant animos, adverſæ confirmant, Diſs. 13. in Thuc. n. 1. Diſs. 14. in Thuc. n. 1.

Res humanæ inſtabiles ſunt, Diſs. 77. in Anthol. num. 4. Diſs. 18. in Eurip. num. 1. Diſs. 1. in Liv. n. 1. *Vide. Rerum.*

Res omnes venditas, pretia, & emptores memoriâ dixit Hortenſius, quum totum diem in auctione perſediſſet, Diſs. 87. in Cic. n. 8.

Reſponſa reddebat Hercules, quum tripodem ſuſtuliſſet; ideo cum Apolline certavit, & Iuppiter eos ſolmine diremit, Diſs. 38. in Thuc. n. 4.

Reſponſio Ciceronis interrogati a Cæſare, cur in electione partis erraſſet, Diſs. 13. in Thuc. n. 5.

Reſponſio celebris Themiſtoclis de curſoribus ad Eurybiadem, Diſs. 15. in Thocyd. n. 8.

Reſponſum Philippi, quũ Laſthenes quereretur, quòd Macedones proditorem appellarent, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.

Reſponſum verum, ſed non gratum quum Charidemus dediſſet Dario, interfici eum iuſſit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.

Reſponſum Hannibalis Antiocho interroganti de exercitu, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3.

Reſponſum Ariſtotelis, quum interrogaretur, cur urbem relinqueret, Diſs. 20. in Eurip. n. 20.

Reſponſum Zenonis famulo, qui dum plecteretur, dixit ſatum fuiſſe, ut peccaret, Diſs. 11. in Virg. n. 3.

Reſponſum Diogenis Alexandro offerenti ſe daturum, quidquid peteret, Diſs. 82. in Anth. n. 2.

Reſponſum Diogenis, quum Tyrannus interrogaſſet, quodnam æs optimum eſſet, Diſs. 84. in Anthol. n. 8.

Reſponſum Lacedæmonij, quum quidam Athenienſis dixiſſet, ſæpe Lacedæmonios ab Iliſſo expulſos fuiſſe, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2.

Reſponſum Regis Aethiopum datum Amaſi interroganti, quid eſſet damnoſiſſimum, Diſs. 44. in Anthol. n. 6.

Reſponſum C. Fimbriæ Scævolam accuſandum, quòd vulneratus non totum telum recipiſſet, Diſs. 17. in Cic. n. 3. *Vide. Dictum. Sententia.*

Reſpublica Romana floruit virtute; fortunâ verò Macedonum Imperium contra Plutarchum, Diſs. 86. in Anthol. n. 1. & ſeqq. *Vide. Romana Reſpublica.*

Reſpublica Romana ex tribus generibus Rerumpublicarum mixta erat, Diſs. 10. in Liv. n. 4. & ſeqq. & n. 9.

Reſpublica Athenienſium quare ſæpius mutata ſit, & quoties, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7. 8.

Reſpublica Lacedæmoniorum quare per annos ferè quingentos nunquam mutata ſit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.

Reſpublica Platonis, & Xenophontis licet impoſſibilis, inutilis tamẽ non eſt, Diſs. 78. in Cic n. 4.

Reſpublicæ optimæ maximam curam habere debent puerorum, Diſs. 50. in Anthol. n. 4 Diſs. 16. in Cic. n. 5.

Reſpublicæ etiam antiquitus ludicras artes æqualibus præmiis, ac graviſſimas remunerarunt, Diſs. 61. in Anthol. n. 6.

Reſpublicæ quomodo conſtitutæ ſint, Diſs. 3. in Thucyd. n. 1s.

Reſpublicæ rectè adminiſtrantur, ſi vitia unius alterius virtutibus temperentur, & diverſæ diverſorum virtutes coniunguntur, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.

Reſpublicæ ferè ſemper temere reguntur, Diſs. 44. in Thucyd. n. 2.

Reſpublicas Magnæ Græciæ adminiſtrabant Pythagorei, Diſs. 9. in Cic. n. 12. Diſs 43. in Cic. n. 4.

Reſpublicas meliùs gubernare ingenia tardiora, quàm acuta dixit Thucydides, Diſs. 82. in Cic. n. 8. *Vide. Civitates. Rebuſpublicis. Reipublica. Rempublicam. Republicâ. Rerumpublicarum.*

Rete artificioſum fabricavit Vulcanus, quo Venerem cum Marte in adulterio deprehendit, Diſs. 58. in Anthol. n. 2.

Retia, quibus arcebantur feræ in ludis, ne ſpectatores læderent, erant ex auro, & ſuccino nodabantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 10.

Retia lacerant lupi, ſi mercedis loco alimenta non acceperint pro prædâ aſſervatâ, Diſs. 38. in Cic. n. 5.

Retia Sidonius Apollinaris appellat ſermones captioſos, Diſs. 59. in Cic. n. 2.

Re-

Reticulo amiciebantur tragœdi, Tireſias, & alij vates, Diſs. 6. in Eurip. n. 16.
Reum Siculi Marcellum ſecerunt impellentibus inimicis, Diſs. 25. in Liv. n. 2.
Reum, & accuſatorem ſimiliter audituros iurabant iudices Athenis, Diſs. 26. in. Cic. n. 7.
Reus affectatæ tyrannidis Pauſanias a iudicibus pecuniâ corruptis abſolutus eſt, & quomodo poſtea damnatus fuerit, Diſs. 53. in Thucyd. num. 5. 2.
Reus Staterius damnatus eſt teſtibus audientibus interiecto pariete eius confeſſionem, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.
Reus repetundarum quum eſſet Catalina, eius rationem non habendam cenſuit Senatus, Diſs. 89. in Cic. n. 3. *Vide. Rei. Reos.*
Rex Lacedæmoniorum Theopompus immolatus fuit Iovi Ithomatæ ab Ariſtomene cum trecentis alijs hominibus, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Rex Aegypti trucidavit ad ſe confugientem Pompeium, qui eius tutelam gerebat, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
Rex Aegyptiorum creatus eſt Amaſis, expulſo Partamide, cui coronam roſeam donaverat, Diſs. 5. in Anthol. n. 9.
Rex Aegyptiorum Tachos, quum vidiſſet Ageſilaum, deriſit, quare ab eo Regno expulſus eſt, quum ipſi opem laturus advenıſſet, Diſs. 21. in Liv. n. 9.
Rex Cypri Cinyras ſcortum Veneris nomine conſecravit, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Rex verè eſt habendus ille, qui terræ univerſæ, & Cœlo imperat, Diſs. 68. in Anthol. n. 4.
Rex Erythras mari Erythræo nomen dedit, & rates invenit, Diſs. 76. in Anthol. n. 4. Diſs. 13. in Eurip. n. 6.
Rex Bebrycum Amycus hoſpites cæſtibus ſecum decertare cogebat, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Rex Bacchus fuit, Diſs. 45. in Anthol. n. 5.
Rex Aethiopiæ ſcribit Romano Pontifici Phœnicem trecentos annos vivere, Diſs. 30. in Liv. n. 76.
Rex Aethiopum quum audiſſet a Perſis ſtercorari frumentum, irriſit eos, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Rex Aethiopum reſpondit Amaſi damnoſiſſimum eſſe Dæmonem, Diſs. 44. in Anthol. n. 6.
Rex Ponti Mithridates primus Scythas domuit; quàm latum imperium obtineret; Romanis bellum concitavit, Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Rex Scytharum Ateas Iſmeniæ tibicini prætulit equum binnientem, Diſs. 81. in Cic. n. 7.
Rex Perſarum Sapor ſe fratrem Solis, Lunæque, & principem ſiderum, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 43. in Thucyd. n. 4. Diſs. 25. in Liv. n. 13.
Rex Perſarum Xerxes maria pedibus peragravit, & terram navibus tranſivit, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Anthol. n. 2. quo ſtrategemate devictus ſit a Themiſtocle, Diſs. 30 in Anthol. n. 4. 5.
Rex Perſarum urbem donavit Ruſtico, qui pomum dederat, & quid dixerit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8.
Rex Perſarum Heraclitum acceſſivit, ut leges Epheſijs conderet, Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Rex Perſarum Artaxerxes quibus honoribus Hippocratem ad ſe allicere tentaverit, Diſs. 50. in Cic. n. 1.
Rex Perſarum Democedem coluit, & Otibaſium medicos, Diſs. 10. in Cic. n. 2. *Vide. Perſarũ Rex.*
Rex Siciliæ Agathocles fictilibus utebatur in memoriam, quòd patre figulo natus eſſet, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.
Rex creatus Romulus nutricem poſt mortem perpetuis ſacris conſecravit, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.
Rex factus Darius ſupra alios dilexit Syloſonem ob beneficium acceptum, quum privatus eſſet, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.
Rex Epiri Alexander oraculo dodonæo deceptus eſt, Diſs. 83. in Anthol. n. 14.
Rex Anaxilaus filiorum tutelam Micytho ſervo commiſit, cui Rhegini paruerunt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.
Rex adversùs exoles creatus eſt Pittacus, Diſs. 5. in Thucyd. n. 9.
Rex Illyriorum Gentius ab Octavio intra quindecim dies regno pulſus eſt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.
Rex Philippus in bello contra Romanos plures urbes Sociorum excidit, quàm Romani hoſtium, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Rex Servius primus Romæ æs ſignavit, & nummos cudit, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Rex quum ab Hiſpanis ſalutatus eſſet Scipio, id recuſavit, Diſs. 12. in Liv. n. 7.
Rex Albanorum Tarchetius iuſſit, ut filia miſceretur cum membro virili, quod in foco viſum fuerat, naſciturum enim hominem clariſſimum oraculũ dixerat, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Rex Bithyniæ Pruſias ne iura hoſpitij violaret, Hannibalem dedere Romanis noluit, Diſs. 16. in Liv. n. 2.
Rex Theodoricos vetuit in ludis convicia fieri Cæſaribus, & Senatoribus, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Rex Attalus populum Romanum heredem reliquit, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Rex Iodorum petijt Auguſti amicitiam, quum ſexcentis Regibus imperaret, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Virg. n. 5.
Rex Macedoniæ Archelaus convivio Euripidem, & Agathonem exceperat, & quid dixerit Euripides, quum Agathonem oſculatus eſſet, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.
Rex Macedonum antiquiſſimus Caranos trophæum conſtituit, quod leo diſiecit, Diſs. 24. in Liv. n. 5. *Vide. Imperator. Principes. Rege. Regibus. Regis. Regum.*
Rhadamantus ab Epimenide verſibus celebratus eſt, Diſs. 45. in Cic. n. 5.
Rhamnum eſſe ſpinam albam quidam tradunt, Diſs. 59. in Anthol. n. 4.
Rhamnus Atticæ pagus Nemeſim colebat, Diſs. 18. in Eurip. n. 10.
Rhea, ſeu Opis eadem eſt, ac Terra; ideo fingitur turrita, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.
Rheâ poſt partum Iovis luſtratâ nymphæ purgamenta proiecerunt in fluvium Arcadiæ, quod ideo Lymax dictus eſt, Diſs. 53. in Thuc. n. 33.
Rhea eſt mens, qua Deus Terram adminiſtrat, Diſs. 57. in Liv. n. 8.

Rheæ in honorem ludi appellantur Megaleſia, quia ipſa magna parens vocatur, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.

Rheæ, ſive matris Deûm feſtum celebrabatur menſe Decembri, Diſs. 30. in Liv. n. 49.

Rheam neque menſe, neque anno parere precatus eſt ſol, & quomodo ea peperit, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Rhectas vocant genus quoddam terræmotuum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.

Rhegini ſervo paruerant, cui Anaxilaus Rex filiorum tutelam commiſerat, Diſs. 5. in Thucyd. n. 4.

Rhegium unde ita dictum ſit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.

Rhegium quum perveniſſet taurus Herculis in Siciliam transfretavit; inde Italia dicta eſt, 36. in Thucyd. n. 5.

Rhemnius Palæmon dicebat Virgilium præſagiſſe ſe futurum omnium iudicem, Diſs. 6. in Cic. n. 7.

Rheneam Inſulam Polycrates catenâ cum Delo coniunxit, & in eam traſportabantur ex Delo Aegroti, & parituræ, Diſs. 77. in Anthol n. 10. Diſs. 39 in Thucyd. n. 2. Diſs. 40. in Thucyd. num. 9

Rheni in ripâ Auguſtus Druſo Cenotaphium conſtituit, Diſs. 24. in Thucyd. n. 2.

Rhenum eſſe finem Imperij Auguſtus voluit, Diſs. 1. in Liv. n. 11. Diſs. 9. in Liv. n. 13.

Rheſum Muſæ filium fuiſſe quidam tradiderunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 11.

Rheti originem habuerunt ab Etruſcis, Diſs. 15. in Liv. n. 11.

Rhetor a Græcis dicitur Orator, Diſs. 4. in Cic. n. 1.

Rhetor in omni genere ſermonis perfectus eſſe debet, Diſs. 28. in Cic. n. 2. 3.

Rhetores etiam diſſerebant in palæſtris, Diſs. 17. in Thucyd. n. 8.

Rhetores etiam fortuita in laudem vertunt eorum, quos ornare dicendo volunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.

Rhetores immerito reprehendunt Homerum, quòd vocalium concurſu nimis frequenter uſus ſit, Diſs. 6. in Eurip. n. 15.

Rhetores Aſiaticos audivit Cicero, Diſs. 2. in Cic. n. 8.

Rhetores apud Græcos inſignes recenſentur duodecim, aut tredecim, Diſs. 6. in Cic. n. 5.

Rhetores de quacumque re propoſitâ dicere profitebantur, Diſs. 28. in Cic. n. 3.

Rhetores quidam apicularum, ſalis, mortis, febris, vitæ mendicorum, Phalaridis, pantomimorum, paraſiti laudationes conſcripſerunt, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Rhetores ſcholas reliquerunt, ut Carneadis auditores eſſent, Diſs. 63. in Cic. n. 6.

Rhetores Lycurgus, & Lyſicles amici Hyperidis fuerunt, Diſs. 76. in Cic. n. 5.

Rhetores licet præcipiant narrationes breves eſſe; tamen in oratore requiritur brevitas ſui generis, Diſs. 84. in Cic. n. 2.

Rhetores quos appellent locos communes, & quas Theſes, Diſs. 84. in Cic. n. 7.

Rhetores quibus exercitationibus uterentur, Diſs 84. 85. 86. 87. in Cic. per tot.

Rhetori quæ neceſſaria ſint, Diſs. 61. 62. in Cic. per tot. *Vide. Rhetorum.*

Rhetorica a Catone exculta eſt, & a Cicerone perfecta, Diſs. 13. in Eurip. n. 4.

de Rhetoricâ ſcriptores nullos Cicero anteponit Ariſtoteli, Diſs. 73. in Cic. n. 5.

Rhetoricæ ſcriptores philoſophi multi, Diſs. 42. in Cic. n. 2. Diſs. 79. in Cic. n. 5.

Rhetoricæ præcepta tradiderunt Antipho, Iſæus, Lyſias, Iſocrates, & alij, Diſs. 46 in Cic. num. 4. & ſeqq.

Rhetoricæ artis libros ſeptemdecim ſcripſit Theophraſtus, Diſs. 60. in Cic. n. 6.

Rhetoricæ antiſtophron, hoc eſt æqualem Ariſtoteles appellat dialecticen, Diſs. 62. in Cic. num. 7.

Rhetoricæ præcepta qui ſcripſerunt eloquentes, & qui non eloquentes, Diſs. 80. in Cic. num. 5.

Rhetoricam docuit Ariſtoteles æmulatione Iſocratis, Diſs. 41. in Cic. n. 2. Diſs. 60. in Cic. num. 6.

Rhetoricam eſſe virtutem exiſtimavit Mneſarchus, Diſs. 79. in Cic. n. 1.

Rhetoricam non eſſe artem multi exiſtimarunt, Diſs. 79. in Cic. n. 3.

ad Rhetoricen quos non idoneos videbat Apollonius, ad aliam facultatem incumbere hortabatur, Diſs. 91. in Cic. n. 4.

Rhetorices definitio Stoicorum, Diſs. 79. in Cic. n. 1.

Rhetorices an ars ulla ſit, Diſs. 79. 80. 81. 82. 83. in Cic. per tot.

Rhetorices primam Syllabam pronunciare non poterat Demoſthenes, & quomodo vitium emendavit, Diſs. 87. in Cic. n. 3. *Vide. Ars oratoria. Eloquentia. Facundia. Facultas oratoria, Oratoria facultas.*

Rhetoricorum libri ad Herennium an Ciceronis ſint, Diſs. 3. in Cic n. 1. & ſeqq. Diſs. 46. in Cic. n. 5.

Rhetorum præmia, & honores, Diſs. 10. in Cic. num. 4. & ſeqq. Diſs. 11. 12. 13. in Cic. per tot.

Rhetorum preceptum eſt pervulgatum, auditores dociles, attentos, & benevolos reddendos, Diſs. 25. in Cic. n. 1.

Rhetorum nomen odioſum erat bonis, Diſs. 34. in Cic. n. 3. 4.

Rhetorum munus quod ſit, Diſs. 92. in Cic. n. 5. *Vide. Eloquentes. Oratores. Rhetor.*

Rhinoceros taurum, & urſum tanquam pilam iactavit; non inferior elephanto viribus, Diſs. 37. in Cic n. 4.

Rhizophagi, qui radicibus arundinum veſcebantur, agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Rhodanum cum Eridano miſcet Apollonius, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Rhodi Cicero Apollonium Molonem audivit, Diſs. 2. in Cic. n. 8. *Vide. Rhodos.*

Rhodienſes quomodo occuluerint trophæum, quod Artemiſia captâ Rhodo conſtituerat,

quum

quum illud tollere vererentur, Diſs. 24. in Liv. num. 2. *Vide. Rhodii.*
Rhodigini *Vide. Cælii.*
Rhodij Cercaphidæ dicti ſunt a Cercapho, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Rhodij Oratores caſtigatiores Aſiaticis, non tamen cum Atticis comparandi, Diſs. 8. in Cic. num. 8. *Vide Rhodienſes.*
Rhodus inſula varijs nominibus eſt appellata; in eâ nunquam aquilæ conſpectæ ſunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 2. 3. 4. 6.
Rhodum conceſſit Tiberius uxoris impudicitiâ offenſus, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.
Rhodus Soli ſacra eſt, & quomodo ipſi contigerit, quum Dij terrarum Orbem dividerent; quolibet die aliquas horas ſolem videt, Diſs. 26. in Anthol. n. 8.
Rhodus opulentiſſima; quare pluiſſe in eâ aurum ferunt, quum nata eſt Minerva, Diſs. 26. in Anthol n. 9.
Rhodus e mari emerſit, Diſs. 26. in Anthol. n. 8. Diſs. 34. in Thucyd. n. 2. Diſs. 48. in Thucyd. num. 22. 30.
Rhymetalces Rex Thracum quum iactaret ſe ab Antonio ad Auguſtum defeciſſe, dixit Auguſtus ſe amare proditionem, non proditorem, Diſs. 50. in Thucyd. n. 1.
Rhyndacum iuxta Apolloniæ terræmotu vexata eſt Tiberio imperante, Diſs. 48. in Thucyd. num. 21.
Rhythmos invenerunt Dactyli Idæi, Diſs. 5. in Cic. n. 2.
Ridere effuſiùs in Academiâ non licebat, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6. Diſs. 92. in Cic. n. 4.
Ridere effuſius Plato nunquam viſus eſt, Diſs. 40. in Anthol. n. 4.
Ridere aſſiduè ſolebat Democritus, Diſs. 5. in Eurip. n. 1. Diſs. 26. in Eurip. n. 1. *Vide. Riſiſſe. Riſum.*
Ridicula Ciceronis carmina immerito appellat Iuvenalis, Diſs. 48. in Cic. n. 4.
Ridiculos geſtus cur quidam in triumphis ageret, Diſs. 28. in Liv. n. 14.
Riphæi montes nulli ſunt ultra paludem Mæotim, Diſs. 77. in Anthol. n. 13. Olbij appellati ſunt, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.
Riphæos montes, Calpen, Phlegram, & Alpes in eadem regione collocat Orpheus, & ijs includi Cymmerios fabulatur, Diſs. 3. in Thucyd n. 3. cum Alpibus, & Pyrenæis montibus miſcuit Poſidonius, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.
Ripis fluminum antiquitus quadrigæ in India agitabantur, Diſs 20. in Cic. n. 4.
Riſiſſe ſtatim, ac natus eſt, dicitur Zoroaſter, Diſs. 30. in Thucyd. n. 8. Diſs. 26. in Eurip. num. 1. quod ſignificavit eius felicitatem, Diſs. 18. in Liv. n. 8. *Vide. Ridere.*
Riſiſſe Aſtra dixit Statius, Diſs. 40. in Anthol. num 6.
Riſit Charon: proverbium eſt in eos, qui quum ſint auſteri, exhilarantur, Diſs 82. in Anth. n. 5.
Riſum æqualium captans Alcibiades pugno Hipponicum percuſſit, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.
Riſum recuperavit Parmeniſcus videns informe lignum pro Latonâ coli, Diſs. 46. in Thuc. n. 3.
Riſum concitabat quidam varijs geſtibus in triumphis, Diſs. 18. in Liv. n. 14.
Riſus quadrageſimo poſt natalem die incipit, Diſs. 30. in Thuc. n. 8. Diſs. 26. in Eurip. n. 1.
Riſus, qui excidit Antiphemo, dum Pythiam de urbe condendâ interrogaret, an urbi, quæ Gela dicitur, nomen dederit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 2 *Vide. Ridere.*
Ritu diverſo ab alijs funera ducebant Perſæ, Diſs. 69. in Anthol n. 1. & ſeqq.
Ritus Græcus ſacrificandi in quo differet a ritu Albano, ſeu Romano; Diſs. 9. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Ritus Bacchanalium eiecit ex urbe ſenatus, & in eos, qui hac ſuperſtitione tenebantur, animadvertit, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.
Ritus, quos obſervabant diverſi populi in contrahendo matrimonio, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11. 12.
Ritus diverſi populorum luſtrandi exercitum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 6. 8. n. 9. 17. 18.
Ritus condendarum urbium qualis obſervaretur, Diſs. 23. in Liv. n. 3. 4.
Ritus ſacrorum monſtravit Ianus, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Rivales pugnis, luctaque vincens apud Indos, & Scythas ſponſam abducebat, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Rivalis Ariſtophanis Grammatici elephas fuit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Rivos Phlegethontis eſſe flammas Aetnæ, & aliorum montium dixit Plato, Diſs. 83. in Anthol. num. 9.
Rixæ ferè ſemper oriebantur in convivijs, Diſs. 49. in Anthol. n. 8. Diſs. 20. in Cic. n. 4.
Rixis celebrant convivia Thraces, & Germani, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.
Robigalia ſacra ad avertendam robiginem, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.
Robiginem ſacris colebant, inde Robigalia, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.
Robori iuncta ſapientia invicta eſt, Diſs. 71. in Thucyd. n. 1.
Roboribus nati Aborigines propter vitæ duritiam dicebantur, Diſs. 57. in Liv. n. 2.
Robur nomen dedit Romæ, Diſs. 13. in Liv. n. 3. Diſs. 30. in Liv. n. 69.
Robur Elephantorum, & aliorum animalium, & quorundam hominum, Diſs. 37. in Cic. n. 3. 4.
Rodigini. *Vide. Cælii.*
Rogi flamma, in quo duo fratres erant, in contrarias partes diducta eſt, Diſs. 24. in Thucyd. num. 10.
Rogis mortuorum Virorum ſeſe mijciebant feminæ Thracum, & Indorum, Diſs. 55. in Eurip. n. 13 Diſs. 17. in Eurip. n. 6.
Rogo Lyſimachi ſe canis iniecisſe dicitur, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.
Rogum ſtruendi causâ uti facibus nuptialibus ominoſum putabatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 6.
Roma quot annos poſt excidium Troiæ condita fuerit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 8. Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.
Roma quanto tempore poſt Carthaginem condita fuerat, Diſs. 20. in Virg. n. 2. 3.

Ro-

Roma adverſis crevit, Diſs. 86. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Roma Græca urbs eſt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5. 9. Diſs. 14. in Liv. n. 1.
Roma condita fuit trecentis triginta annis ante Bellum Peloponeſiacum, Diſs. 22. in Thucyd. n. 1
Roma fame laboravit in bello civili, Diſs. 5. in Liv. n. 7.
Roma nomine mulier perſuaſit, ut naves Troianorum incenderent, Diſs. 13. in Liv. n. 3.
Roma a robore dicta eſt, Diſs. 13. in Liv. n. 3. Diſs. 30. in Liv. n. 69.
Roma Olympiadis ſextæ anno tertio, vel quarto ædificata eſt, Diſs. 2 in Anthol. n. 5. Diſs. 23. in Liv. n. 1.
Roma, quòd multas colonias deduxerit, appellatur mater urbium, Diſs. 55. in Cic. n. 7.
Romæ vicinam eſſe Carthaginem docuit Cato oſtendendo ficus recentes, Diſs. 76. in Anth. n. 7.
Romæ quæ eſſet capillata, vel capillaris arbor, Diſs. 42. in Anthol. n. 13.
Romæ mentionem primus Theopompus fecit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 6.
Romæ primus Servius Rex æs ſignavit, & nummos cudit, Diſs. 47. in Thucyd. n. 1.
Romæ regnum Tarquinius Priſcus divitijs eſt adeptus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.
Romæ muros altitudine excedebat corpus Pallãtis, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Romæ laudes, quas Plinius congerit, Diſs. 7. in in Liv. n. 6.
Romæ tres recenſentur a Dionyſio Halicarnaſſeo, Diſs. 13. in Liv. n. 6.
Romæ educatum Vononem, & ideo faſtu non utentem Parthi regno privarunt, Diſs. 20. in Liv. num 4.
Romæ primi coloni fuerunt Arcades, Pelaſgi, & alij Græci, Diſs. 21. in Liv. n. 2.
Romæ circuitus initio quis eſſet, & quàm brevi creverit, Diſs. 23. in Liv. n. 8. a quibus auctus fuerit, Diſs. 23. in Liv. n. 11. 12.
Romæ tantùm Latini oratores fuerunt, Diſs. 9. in Cic. n. 8.
Romæ parentes, & conditores Romulos, Camillos, & Cicero appellati ſunt, Diſs. 15. in Cic. n. 7. Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Romam Veſpaſianus Imperator ad priſcam parſimoniam revocavit, Diſs. 54. in Anthol. n. 1.
Romam ſpectaculis cruentis oblectavit Symmachus, licet vigeret Chriſtiana Religio, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Romam quercubus comparat Crinagoras poëta, Diſs. 85. in Anthol n. 1. Diſs. 86. in Anth. n. 3.
Romam Ilicibus comparat Horatius, Diſs. 86. in Anthol. n. 3.
Romam prope Oceanum eſſe Heraclides Ponticus tradit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 5.
Romam quæ frumenti quantitas ex Aegypto quotannis adueheretur, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.
Romam capere poterat Hannibal, ſed noluit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 31.
Romam quum Aborigines condidiſſent, ex feris iuſti evaſerunt, Diſs. 7. in Liv. n. 7.
Romam fortuna diu pa em Carthagini conſervavit, Diſs. 22. in Virg. n. 1.
Romam quis condiderit, Diſs. 13. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Romam a Romo filio Ulyſſis, & Circes denominatã eſſe tradit Xenagoras, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Romam æmulam Cœlo dixit Conſtantius, & miram eius cives mori, Diſs. 26. in Liv. n. 1.
Romam Commodus appellavit Commodianam, Diſs. 30 in Liv. n. 69.
Romam caput eſſe Latinis extorquere voluit Servius, quum Dianæ templum a Latinis communiter colendum Romæ conſtituit, Diſs. 9. in Liv. n. 7.
Romam Romulus in tres Tribus diviſit, & ſingulas in denas Curias, Diſs. 29. in Cic. n. 13.
Romam tres legatos miſerunt Athenienſes; Carneadem, & Diogenem, ut ſibi mulcta remitteretur, Diſs. 42 in Cic n. 4. Diſs. 63. in Cic. n. 7. Critolaum, Diſs. 42. in Cic. n. 4. Diſs. 65. in Cic. n. 6.
Romam æternam futuram arbitrabantur Veteres, Diſs. 86. in Anthol. n. 5. 7.
Romam Horatius aptiſſimè comparat Hydræ, Diſs. 86. in Anthol n. 2.
Romana claſſis quot navibus conſtaret, Diſs. 14. in Eurip. n. 8. 9.
Romana caſtra contemplatus Pyrrhus dixit ea non eſſe Barbarorum, Diſs. 8. in Thucyd. n. 6.
Romana Reſpublica magnitudine ſuà laboravit, Diſs. 1. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 4. in Liv. num 4. 5. 7.
Romanæ reipublicæ forma, Diſs. 10. in Liv. n. 4. *Vide, Reipublica Romanæ. Reſpublica Romana.*
Romanæ feminæ quòd calceis virilibus uterentur, laudantur ab Aeliano, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Romanam linguam condiſcebant Græci, & Cumani a Senatu impetrarunt, ut eà publicè uti liceret, Diſs. 8 in Thucyd n. 10.
Romanam plebem contra ſenatores conſpirantem ob cædem Romuli Iulius Proculus ſedavit dicendo eum inter Deos relatum eſſe, Diſs. 9. in Liv. n. 10.
Romani cùr omnes nationes ſubegerint, Diſs. 11. in Eurip. n. 11.
Romani quum ad decimum ſeptimum annum perveniſſent, militiæ operam dabant, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.
Romani ob raptum Sabinarum bellum geſſerunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Romani Græcum, & Grecam vivos defoderunt ad placandam iram Deorum, Diſs. 17. in Eurip. n. 6.
Romani veteres nullum, qui virtute præſtaret, a Republicà repulerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.
Romani maiora præmia virtuti tribuerunt, quàm Græci, Diſs. 20. in Eurip. n. 11.
Romani æquabant Dijs triumphantes, & eis tribuebant veſtes pictas, Diſs. 25. in Eurip. n. 20.
Romani coacti ſunt dolo reducere tibicines, qui Tibur ſeceſſerant, Diſs. 60. in Anthol. n. 9.
Romani illis, qui hoſtes deviciſſent, ſed plenam victoriam non eſſent conſequuti, concedebant, ut urbem canentibus tibijs ingrederentur, Diſs. 60. in Anthol. n. 15.
Romani in foro ſtatuam Marſyæ poſuerant ad deterrendos a calumnijs litigantes, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.

Ro-

Romani Scipioni alia imperia demandare noluarunt, ne eius potentia nimis creſceret, Diſs. 64. in Anthol. n. 7.

Romani ab ipſis pæne Urbis incunabulis fortunæ templa condiderunt, Diſs. 80. in Anthol. num. 7.

Romani loca, ex quibus odor tæter exhalat, oſtia Charontis appellabant, Diſs. 82. in Anthol. num. 5.

Romani ſaltationem non prorſus probabant, aut improbabant, Diſs. 17. in Anthol. n. 10. Diſs. 18. in Anthol. n. 1.

Romani boves occidere ſine cauſâ facinus exiſtimabant; & ideo condemnaverunt quendam, quia, ut concubino gratificaretur, bovem occiderat, Diſs. 22. in Anthol. n. 6.

Romani Imperatores quum hecatomben faciebant, centum Leones, aut alias feras ſacrificabant, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.

Romani pro ſignis legionum non ſolùm aquilas habuerunt, ſed etiam alia animalia, Diſs. 26. in Anthol n. 7.

Romani quamvis multitudine, & corporis viribus impares barbaris eſſent; tamen victores omnium extiterunt, Diſs. 28. in Anthol. n. 6.

Romani Imperatores Ioves appellabantur, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.

Romani coacti ſunt legibus coërcere magnificentiam ſepulcrorum, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.

Romani prohibuerunt unguenta exotica, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.

Romani Cannenſi clade accepta ſacra Cereris intermiſerunt, quia ea celebrari a mœrentibus nefas eſſet, Diſs. 38. in Anthol. n. 9. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.

Romani eiecerunt ex urbe Bacchanalium ritus, & in eos, qui hac ſuperſtitione imbuti erant, ſeveriſſimè animadverterunt, Diſs. 39. in Anthol. n. 7.

Romani barbam radare quando ceperint, Diſs. 42. in Anthol 6.

Romani etiam ſolebant ſeniores concedere iunioribus uxores iuvenes, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.

Romani iuvenes poſtquam exceſſerant ex ephebis per annum manum ſub togâ continebant, Diſs. 54 in Anthol. n. 6.

Romani ex Iuturnæ fonte hauriebant aquã ad ſacrificia, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.

Romani ſæpe virtutes diverſas ducum coniunxerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. 2.

Romani Imperatores cur non permitterent ſenatores Aegyptum provinciam obtinere, nec illuc peregrinari, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.

Romani quoque ludicras artes aliquando pluris fecerunt, quàm graves, Diſs. 25. in Thucyd. num. 6

Romani ſemper caverunt, ne pluribus bellis implicarentur, Diſs. 44. in Thucyd. num. 3. & ſeqq.

Romani quomodo Philippum ad pacem compulerint, qui cum Pœnis fœdus inierat, Diſs. 44. in Thucyd. n. 4.

Romani Antiochum triennio devicerunt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.

Romani quos proletarios, & capite cenſos dicebant, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.

Romani terræmotibus contingentibus ferias indicebant, ſed Deum tacebant, cui indicerent, Diſs. 48 in Thucyd. n. 3. 9.

Romani, Pœnique ad Traſimenum decertantes non ſenſerunt ingens terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.

Romani quomodo luſtrarent exercitus, Diſs 53. in Thucyd. n. 17.

Romani quum tres Veſtales corruptæ fuiſſent duos Gallos, & duas mulieres Græcas defoderunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20.

Romani luſtrabant infantes mares nono die, feminas verò octavo, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Romani antequam Siciliam aggrederentur nullam claſſem habebant, Diſs. 55. in Thucyd. n. 6.

Romani quum inveniſſent in libris ſibyllinis antiquiſſimam Cererem placandam, Ennam miſerunt ſacra facturos Cereri, Diſs. 55. in Thucyd n. 2.

Romani quare Carthaginem, & Corinthum dumtaxat everterint, & quare Capuam funditus non averterint, Diſs 56. in Thucyd. n. 12. 13.

Romani non ſolùm, ſed etiam alij vincebant Teutones, & Cimbros, quia nimiâ ferociâ efferebantur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.

Romani magiſtratus qua formulâ ſenatum dimittebant, Diſs, 58. in Thucyd. n. 4

Romani devictâ Carthagine per totum Orbem terrarum Imperium extenderunt, Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Romani cur nomen Dei tutelaris Urbis, & ipſius Urbis nomen occuluerint, Diſs. 24. in Virg. n. 6.

Romani quamdiu a Carthaginienſibus longè diſtarunt, amici illis fuerunt, Diſs. 7. in Thucyd. num. 11.

Romani etiam dicebantur barbari, minimè verò domito Orbe, Diſs. 8. in Thucyd. n. 6. 9. Diſs. 9. in Thucyd. n. 2.

Romani, quandiu ſtetit Carthago, legum, & diſciplinæ ſervantiſſimi fuerunt, ſecus eâ eversâ, Diſs. 12 in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. Diſs. 12. in Liv. n. 6.

Romani etiam aurigas ſtatuis donabant, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.

Romani certantes in ludis ſubligaculis utebantur, Diſs. 6. in Anth. n. 12. Diſs. 15. in Thuc. n. 10.

Romani quibus exercitationibus ad bellum exercerentur, Diſs. 16. in Thucyd. n. 2.

Romani antiqui in convivijs celebrabant laudes fortium virorum; Diſs. 21. in Thucyd n. 9. Diſs. 3. in Liv. n. 10 poſtea obſcenis cantibus, & factis utebantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9 in Circenſi pompâ ferebant imagines inſignium virorum, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.

Romani poſt Syllæ tempora cadavera comburere ceperunt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.

Romani cum Sabinis fœdus fecerunt, ne feminæ ad aliud opus, quàm lanificium, compellerentur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.

Romani tria genera matrimoniorum habebant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 4. & ſeqq.

Romani pauciores urbes hoſtium exciderunt, quàm Philippus ſociorum, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.

Romani admiſerunt excuſationem Pruſiæ nolentis

tis dedere Hannibalem ob iura hoſpitij, Diſs. 56. in Liv. n. 1.

Romani inter ſigna Legionum lupos receperunt, Diſs. 18 in Liv. n. 9.

Romani Imperatores reprehendendi, qui Perſarum ſuperbiam ſunt imitati, Diſs. 21. in Liv. num. 11.

Romani magis honorabant vincentes vi, quàm conſilio; ſecus Lacedæmonij, Diſs. 24. in Liv. n. 10.

Romani omnes Græcis ſervientes a T. Quinctio Flaminio liberati ſunt, Diſs. 29. in Liv. n. 3.

Romani quare nuptijs, & ſacrificijs quinque faces adhiberent; quare nomen feminis octavo die ab ortu; maribus nono imponerent, Diſs. 30. in Liv. n. 7.

Romani male pugnarunt ad Cremeram, & Alliam poſtridie Idus, Diſs. 30. in Liv. n. 14.

Romani Cannenſem cladem acceperunt ante d. 4 quartum Non. Sext. Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Romani cum Latinis in Albano monte ſacrificabant, & dies huius ſacri Feriæ Latinæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Romani quomodo Gallos expulſos Româ, & petentes ut ſibi mitterent virgines, & matronas, ſi vellent excedere eos ex agro, internecione deleverint ope ancillarum, Diſs. 30. in Liv. n. 48.

Romani, & Aegyptij ſoli annum ad Solis curſum, non Lunæ ordinarunt, Diſs. 30. in Liv. n. 64.

Romani quare dicerentur deijcere ſexagenarios e Ponte in Tiberim, Diſs. 1. in Cic. n. 7.

Romani ſacris ſuis Græcorum ſabulas averterunt, Diſs. 34. in Virg. n. 5.

Romani trecentis annis farre victitarunt, Diſs. 41. in Virg. n. 16.

Romani quare candidâ veſte in ſpectaculis uterentur, Diſs. 42. in Virg n. 5.

Romani totius Orbis delicijs fruebantur, vitijs omnium gentium abundarunt, & quid e ſingulis gentibus acceperint; magnificentiam publicam adamarunt, Diſs. 2. in Liv. n. 1. 2. 5.

Romani quamdiu tenues res eorum fuerunt, omnes virtutes exercuerunt, Diſs. 4. in Liv. n. 1. 2.

Romani maluerunt contra leges uti ſervis, quàm civibus ab Hannibale captis, Diſs. 4. in Liv. n. 2. Diſs. 76. in Cic. n. 8.

Romani ab hoſtium duce lupi vocantur, Diſs. 7. in Liv. n. 2.

Romani omnibus gentibus humanitatis auctores fuerunt, Diſs. 7 in Liv. n. 9.

Romani viginti tria millia talentorum quotannis ex Aegypto capiebant, Diſs. 9. in Liv. n. 57.

Romani licet liberi trecentis annis oratoribus caruerunt, Diſs. 9. in Cic. n. 4.

Romani ludi quo die, & quot diebus celebrarentur, Diſs. 18. in Cic. n. 4. Diſs. 29. in Cic. n. 2. 3.

Romani Carneadem non perſuadere, ſed cogere dicebant, Diſs. 28. in Cic. n. 6.

Romani ex roſtris navium, quas ab Antiatibus ceperant, ſuggeſtum extruxerant; qui ideo appellatur Roſtra, Diſs. 29. in Cic. n. 1.

Romani magis in pretio habuerunt eloquentiam, quàm bellicam virtutem, Diſs. 36. in Cic. n. 57.

Romani Volſinios everterunt ob duo millia ſignorum, Diſs. 64. in Cic. n. 7.

Romani contra leges tot Conſolatus Mario continuarunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.

Romani quot annis medicis caruerunt, Diſs. 81. in Cic. n. 6.

Romani multis actionibus Hannibalem non timere oſtenderunt, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Romani plures triumphos, quàm annos numerabant, Diſs. 83. in Cic. n. 4.

Romani parricidas cum ſimiâ, viperâ, & gallo gallinaceo in mare proijciebant, Diſs. 12. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 7.

Romani uſu militiam condiſcebant, Diſs. 2. in Anthol. n. 10. Diſs. 86. in Cic. n. 5.

Romani tribuerunt populo poteſtatem creandorum magiſtratuum, ne principes civitatis inſoleſcerent in inferiores, Diſs. 88. in Cic. n. 2.

Romani quibus artibus magiſtratum peterent, Diſs. 88. 89. in Cic. per tot.

Romani nec ipſi Catoni non petenti honores conceſſerunt, Diſs. 88. in Cic. n. 5.

Romani omnes togâ candidâ utebantur; petentes verò magiſtratum cretâ illitâ togâ utebantur, & quare, Diſs 89. in Cic. n. 1.

Romani maximam Germanorum virtutis opinionem conceperunt, Diſs. 85. in Anthol. n. 2. *Vide. Populus Romanus.*

Romanis honeſtum erat Virgines convivijs intereſſe; ſecus apud Græcos, Diſs. 65. in Anthol. num. 22.

Romanis ſpem ſalutis adimere noluit Hannibal, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12.

Romanis Imperatoribus perniicioſum fuit ſperare, quæ cuperent, Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.

Romanis Italia quingentos annos reſtitit, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.

Romanis victis a Gallis, quare nullus ex finitimis opem tulerit, Diſs. 56. in Thucyd. n. 11.

Romanis terrorem intulit Pyrrhus, quia bellum geſſit in Italiâ, Diſs. 45. in Thucyd. n. 3.

Romanis bellum gerens Philippus plures urbes Sociorum excidit, quàm Romanorum hoſtium, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.

Romanis viſum eſt oſtentum, quum Sol in morte Romuli defeciſſet, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3.

Romanis veteribus ignotum erat Veneris nomen, Diſs. 30. in Liv. n. 42.

Romanis potitis Græciâ minimè floruerunt Græcorum ingenia, Diſs. 69. in Cic. n. 6.

Romanis bellum gerentes Tigranes, & Antiochus ſemper victi ſunt, licet innumeras gentes ſuperaſſent, Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Romano imperio par ingenium Ciceronis eſſe dicit Seneca, Diſs. 49. in Cic. n. 4.

Romanorum Auctor Aeneas, Diſs. 8. in Thucyd. n. 9.

Romanorum quatuor exercitus fuderat Hannibal triennio nondum exacto, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.

Romanorum propria erat toga; ſicut pallium Græcorum, Diſs. 84. in Anthol. n. 51.

Romanorum Imperium quare diutiùs ſtetit, Diſs. 56. in Thucyd. n. 10.

Romanorum ædificiorum altitudo, Diſs. 17. in Virg. n. 6. 7. luxus, Diſs. 2. in Liv. n. 10. & ſeqq.

Romanorum ſeptem duntaxat in univerſo bello

lo contra Arabes perierunt ferro; & duo tantùm, quum decem millia Arabum ceciderunt, Diſs. 21. in Virg. n. 10.

Romanorum legatus Regem Aſiæ virgâ circumſcripſit, & ſtatim deliberare iuſſit, Diſs. 22. in Virg. n. 2.

Romanorum amicitiam petierunt Indi, & Scythæ Augusto imperante, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Virg. n. 5.

Romanorum mores quandiu viguerint, Diſs. 10. in Liv. n. 4. devictâ Aſiâ corrumpi cœperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 1. 8. Diſs. 12. in Liv. n. 3. 5. Syracuſis captis nonnihil degenerarũt, Diſs. 2. in Liv. n. 3. Diſs. 12. in Liv. n. 4. Diſs. 24. in Liv. n. 14.

Romanorum fratres Aedui appellabantur, Diſs. 16. in Liv. n. 6.

Romanorum mores corrupit ferculorum cupiditas, & libido nonnullorum, Diſs. 3. in Liv. n. 3.

Romanorum luxus in epulis, Diſs. 3. in Liv. n. 6. & ſeqq. virtutes, Diſs. 4. in Liv. n. 1. 2. vitia, Diſs. 4. in Liv. n. 3. & ſeqq.

Romanorum ultimum Cremutius appellavit Caſſium, ideo accuſatus necem ſibi conſcivit, Diſs. 6. in Liv. n. 2.

Romanorum vallum firmius eſt, quàm Græcorum, Diſs. 9. in Liv. n. 5.

Romanorum Imperium longè alia imperia ſuperavit, Diſs. 9. in Liv. n. 12. quos fines habuerit ſub Auguſto, & Hadriano, Diſs. 1. in Liv. n. 11. Diſs. 9. in Liv. n. 13. & ſeqq. Diſs. 70. in Cic. n. 6.

Romanorum omnes leges eloquentiæ beneficio conſtitutæ ſunt, Diſs. 36. in Cic. n. 16.

Romanorum ingenia floruerunt in libertate, Diſs. 69. in Cic. n. 7.

Romanorum Imperium virtute partum eſt, fortunâ verò Macedonum, Diſs. 86. in Anth. n. 1.

Romanorum imperium Oceano terminaſſet Antoninus Philoſophus, niſi morte præventus fuiſſet Diſs. 85. in Anthol. n. 7.

Romanos duces pecuniâ corrupit Iugurtha, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.

Romanos afflixit ſociale bellum, quia in Italiâ geſtum eſt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 3.

Romanos eſſe inſuperabiles extra Italiam dicebat Hannibal, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5.

Romanos à Græcis originem ducere argumentum Dionyſii Halicarnaſſei infirmum eſt, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 15. in Thucyd. n. 20.

Romanos quòd libertate donaſſent Brutus, & Caſſius interfecto Cæſare, nummos cum pileo, & duobus pugionibus cudendos curarunt, Diſs. 29. in Liv. n. 4.

Romanos dominos ferè agnoverunt Parthi, Diſs. 24. in Virg. n. 5.

Romanos captos Hannibal contumelioſè tractavit, Latinos dimiſit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Romanos ludos Romulus an Tarquinius Priſcus inſtituerit, Diſs. 18. in Cic. n. 2. & ſeqq.

Romanos à pace cum Pyrrho Rege faciendâ, Appius Cæcus deterruit, Diſs. 31. in Cic. n. 4.

Romanos ad ſtudium philoſophiæ excitavit Carneades, Diſs. 58. in Cic. n. 4.

Romanum Commodus appellavit Novembrem, Diſs. 30. in Liv. n. 68.

Romanum forum vetuſtiſſimum fuit, Diſs. 29. in Cic. n. 3.

Romanus ritus ſacrificandi, in quo differret à ritu Græco, Diſs. 9. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.

Romanus populus Virgilij carminibus lectis aſſurrexit, Diſs. 10. in Cic. n. 3. *Vide. Populus Romanus.*

Romuli ætate conditæ fuerunt Syracuſæ, Diſs. 35. in Thucyd. num. 8. Diſs. 36. in Thucyd. num. 10.

Romuli duodecim aves portenderunt Romam mille, & ducentos annos duraturam, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.

Romuli in morte quum Sol defeciſſet, oſtentum Romanis viſum eſt, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3.

Romuli uſque ad ætatem Sicilia ceras urbes habuit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.

Romuli mater Ilia poſt mortem nupſit flumini Tiberino, Diſs. 23. in Eurip. n. 2.

Romuli augurium fulgura lævâ parte, an vultures fuerint, Diſs. 19. in Liv. n. 9.

Romulo quod ſe æquaſſet Camillus, in exilium eiectus eſt, Diſs. 12. in Liv. n. 9.

Romulum alterum appellarunt Camillum, quum triumpharet, Diſs. 29. in Liv. n. 1.

Romulum inter deos relatum affirmans Iulius Proculus ſeditionem Plebis contra ſenatores compreſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 10.

Romulum Romani in Cœlo collocarunt, Diſs. 24. in Virg. n. 1.

Romulus Martis filius dicitur, quòd omnie vi, & bello adeptus eſt, Diſs. 17. in Liv. n. 1. 11. Diſs. 32. in Virg. n. 2.

Romulus Iovi Statori templum vovit, ut fugam ſuorum ſiſteret, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.

Romulus occiſo Acrone Cæninenſium duce Feretrio Iovi templum ſtatuit, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.

Romulus an à Lupâ nutritus fuerit, Diſs. 18. in Liv. n. 9. Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Romulus, & Remus iuxta ficum expoſiti fuerunt, & quare ea ruminalis vocaretur, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Romulus Accam Laurentiam perpetuis ſacris coli inſtituit, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.

Romulus non reprehendendus, quòd lictores, & cetera inſignia ſumpſerit, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 10. 14.

Romulus primus in Europâ Regum maieſtatem auguſtiorem effecit, & multis annis ante Perdiccam Macedoniæ Regem regnavit, Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Romulus duodecim lictores Etruſcos imitatus ſumpſit, Diſs. 22. in Liv. n. 1. 16.

Romulus an togâ pictâ uſus fuerit, Diſs. 22. in Liv. n. 1. 2.

Romulus ſtipabatur à trecentis iuvenibus, qui Celeres dicebantur, & quare; eos autem Numa ſuſtulit, Diſs. 22. in Liv. n. 14.

Romulus natus eſt anno primo Olympiadis ſecundæ, Diſs. 23. in Liv. n. 1.

Romulus antequam deſederet, quadraginta ſex millia peditum, & mille equites cenſebantur, Diſs. 23. in Liv. n. 8.

Romulus paſtoralem caſam habitabat, Diſs. 23. in Liv. n. 9.

Romulus Cæninenſibus victis triumphavit, Diſs. 24.

24. in Liv. n. 1. 3. an fuerit ovatio, Diſſ. 24. in Liv. n. 9. Diſſ. 28. in Liv. n. 2.
Romolus, & Tatius fœdus ſanciverunt viâ ſacrâ; ideo hoc uomine dicta eſt, Diſſ. 29. in Liv. n. 5.
o mulus anno tribuit decem menſes; aliqui putant duodecim, & dies tercentum ſexaginta, Diſſ. 30. in Liv. n. 1. 2. 30. 54.
Romulus inſtituit Lemuria Manibus Remi, Diſſ. 30. in Liv. n. 44.
Romulus quare nulla ſacra peregrina, niſi Herculis, ſuſcepit, Diſſ. 30. in Liv. n. 55.
Romulus, an Numa Veſtales virgines inſtituerit, Diſſ. 31. in Liv. n. 2.
Romulus in ſingulis curijs aram, ubi Curiones Veſtæ ſacra facarent, conſecravit, Diſſ. 31. in Liv. num. 2. 23.
Romulus Martis filius habitus eſt, Diſſ. 17. in Liv. n. 1. 11. Diſſ. 32. in Virg. num. 2.
Romulus a ſacris ſuis Græcorum fabulas avertit, Diſſ. 34. in Virg. o. 1.
Romulus dum Aſylum aperuit, imitatus eſt Cadmum, Diſſ. 25. in Thucyd. n. 8 9. Diſſ. 9. in Liv. n. 6. plures populos in Urbam recepit imitans Theſeum, Diſſ. 9. in Liv. u. 6.
Rumulus, an Tarquinius Priſcus ludos, qui Rumani ſunt appellati, inſtituerit, Diſſ. 18. in Cic. n. 2. & ſeqq.
Romulus populum in tres tribus diviſit, & ſingulas in denas Curias, Diſſ. 29. in Cic. n. 13.
Romulus non fuit litterarum ignarus, Diſſ. 36. in Cic. n. 11.
Rumum Ulyſſis, & Circes filium, vel Aeneæ, vel Aſcanij, vel Itali, vel Aemarhionis Romam condidiſſe tradunt, Diſſ. 13. in Liv. n. 5.
Rorem m rinum eſſe Verbenam quidam putaverunt. Diſſ. 41. in Virg. u. 8.
Roſam ſe fieri optat poëta, ut geratur a puellâ, Diſſ. 40. in Anthol. n. 5. *Vide Roſis.*
Roſcij dictum de arte, Diſſ. 81. in Cic. n. 3. probitas, Diſſ. 90. in Cic. u. 5.
Ruſcio præſente geſtum agere ſtultum putabatur, Diſſ 74. in Cic. n. 2.
Roſcio Cicero familiariſſime utebatur, quare veriſimile eum a Roſcio geſtum didiciſſe, Diſſ. 87. in Cic. n. 5.
Roſcium Ciceru quum deſendit, quot annus natus eſſet, Diſſ. 2. in Cic. n. 8.
Roſcius, & Cicero certabant uter pluribus modis eandem ſententiam variaret, Diſſ. 17. in Anth. n 6. Diſſ. 90. in Cic. u. 3.
Roſcius Comœdus mercedem diurnam mille denarios de publico accipiebat, Diſſ. 55. in Thucyd. n. 6. Diſſ. 13. in Cic. u. 5. Diſſ. 90. in Cic. num. 4.
Roſcius adeo in hiſtrioniâ præſtitit, ut quilibet in ſuâ arte præſtans Roſcius appellaretur, Diſſ. 90 in Cic. n. 1. 2.
Roſcius eſt in Scena: proverbium eſt ſignificans, quod aliquid ſummâ gratiâ agitur, Diſſ. 90. in Cic. n. 3.
Roſcius librum compoſuit, quo hiſtrioniam cum eloquentiâ comparabat, Diſſ. 17. in Anthol. n. 6. Diſſ 90. in Cic. n. 3. quis ſit, quem Catulus dilexit, Diſſ. 90. in Cic. u. 5.
Roſis contextæ ut plurimum erant coronæ conâ vivarum, Diſſ. 35. in Anthol. n. 8.
in Roſis etiam epulabantur, Diſſ. 35. in Anthol. nom. 9.
Roſis convivas ſuffocabat Heliogabalus, Di 35. in Anthol. u. 9.
Roſis comparat Sappho verſus, Diſſ. 1. in Anthol. num. 1.
Roſis contextam coronam Partamidi Regi donavit Amaſis; hinc Regnum acquiſivit, Diſſ. 5. in Anthol. n. 9 *Vide Roſam.*
Roſis Venus ſe coronavit; quare alias Deas pulchritudine vicit, Diſſ. 19. in Anthol. n. 3.
Ruſtra appellatus eſt ſuggeſtus, quia e roſtris navium, quas Romani ceperant ab Antiatibus, fabricatus erat, Diſſ. 29. in Cic. n. 1.
Roſtra erant ante curiam hoſtiliam, Diſſ. 29. in Cic. n. 1. 14.
Roſtro laureum ramum tenentem gallinam aquila proiecit in gremium Liviæ, qui ſatus ſilvam produxit, ex qua Cæſares triumphantes lauream decerpebant, Diſſ. 28. in Liv. n. 11.
Rota ſignificat mutationes, Diſſ. 81. in Anthol. num. 4.
Rota conſecrata erat Fortunæ. & Nemeſi, Diſſ. 46. in Thucyd. n. 2. Diſſ. 18. in Eurip. n. 9.
Rotæ fortuna inſiſtere fingitur, & quid hoc ſignificet, Diſſ. 81. in Anthol. n. 4 quam quum ad Romanos pervenit, abieciſſe dicit Plutarchus, Diſſ. 86. in Anthol. n. 5.
Rutæ circumvolutione ſeſe defendebant aliqui in ſpectaculis, Diſſ. 10 in Anthol. n. 13.
Rotunda quare fierent templa Veſtæ, Diſſ. 31. in Liv. n. 29.
Rotundâ figurâ in nidis efficiendis quare aves utantur, Diſſ. 39. in Cic. n. 3.
Rotundo lapidi cur inſiſtat fortuna, Diſſ. 81. in Anthol. n. 3. 4 quem quum ad Romanos pervenit, abieciſſe dicit Plutarchus, Diſſ. 86. in Anthol. n. 5.
Roxolani ducti ſunt in triumpho ab Aureliano, Diſſ. 25. in Liv. n. 19.
Ruber color propter excellentiam nuncupatur, Diſſ. 25. in Eurip. n 15. 16.
Rubicone flumine terminabatur antiquitus Italia, Diſſ. 4. in Virg. n. 1.
Rudentem manu tenebat ſtatua Marſyæ, Diſſ. 61. in Anthol. u. 8.
Ruſi Virginij inſcriptio ſepulcralis, Diſſ. 30. in Anthol. u. 7.
Ruſi coloris vexillum in Arce poſitum trigin dies bellum decretum teſtabatur, Diſſ. 30. in Liv. n. 26.
Ruſos homines oderant Aegyptij, quia Typhon Oſiridis inimicus talis erat, Diſſ. 21. in Eurip. num. 17.
Ruſus color unius factionis aurigarum in ludis Romanis æſtatem exprimebat, Diſſ. 20. in Cic. num. 1.
Rugas veſtis in picturâ invenit Cimon Cleonæus, Diſſ. 51. in Cic. n. 2.
Ruinâ oppreſſus eſt Hymenæus quum nuptias celebraret, Diſſ. 29. in Thucyd n. 6.
Ruinâ oppreſſus eſt Polydamas ob virium fiduciam, Diſſ. 41 in Anthol. n. 7.
Ruinæ caſu mori magis horrebant Antiqui, quàm alia genera mortis, Diſſ. 43. in Anthol. num. 14.

Rui-

Ruinam domus præſentiunt mures, & effugiunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Ruinas tectorum non fugiebant Germani, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.

Rullus adoleſcens exercitum cum laude ductavit, Diſs. 20. in Eurip. n. 5.

Ruma antiquo ſermone mammam ſignificabat, Diſs. 18 in Liv. n. 9.

Rumia, vel Rumina dea, quæ infantibus præerat, & quare ita appellaretur, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Ruminalem quare appellabant Romani ficum, iuxta quam Romulus, & Remus expoſiti fuerant, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Rumpere vocem dicitur tam apud Græcos, quàm Latinos, Diſs. 51. in Anthol. n. 5.

e Rupe deijciebant in Mare ſenes Hyperborei, Diſs. 2. in Cic. n. 7.

Ruſtici Galli etiam poſt Chriſtianam religionem agros luſtrabant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 22.

Ruſtici Palilibus accenſos acervus palearum tranſiliebant, quod genus luſtrationis erat, Diſs. 53. in Thucyd. n. 25.

Ruſtici ſolabantur laborem muſicâ, Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.

Ruſtici in urbem commeabant nundinis exiſtentibus, & coëmebant ea, quibus indigerent, & vendebant ea, quibus abundarent, Diſs. 30. in Liv. n. 19. ut lites componere poſſent lege Hortenſiâ nundinæ pro faſtis haberi cœperunt, Diſs. 30. in Liv. n. 21.

Ruſtico donanti pomum ingens Rex Perſarum urbem dedit, & quid dixerit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8.

Ruta muſtellæ utuntur, quum ſerpentes comedérunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. num. 2.

Rutilius rerum Romanarum ſcriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 2. Diſs. 68. in Cic. n. 3.

Rutilius licet innocens damnatus eſt, Diſs. 25. in Cic. n. 5.

Rutilius innocentiæ exemplũ iniquo iudicio circumventus in exilium abijt, Diſs. 83. in Cic. num. 12.

S.

SAbæi cadavera in ſterquilinia proijciebant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.

Sabazia Baccho inſtituta, Diſs. 45. in Anthol. num. 6.

Sabazia Bacchi myſteria erant, in quibus concubitus Iovis cum Proſerpinâ referebatur, Diſs. 44. in Anthol. n. 10. Diſs. 33. in Virg. n. 4.

Sabazius Bacchus Iovis globo præeſt, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Sabinâ linguâ haſta Curis dicebatur; ideo Iuno Curitis appellata eſt, Diſs. 25. in Virg. n. 4.

Sabina uxor propter aſperitatem ferri non poterat ab Hadriano, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.

Sabinæ virgines a Romanis raptæ an dederint nomen Curijs, Diſs. 29. in Cic. n. 14.

Sabinarum in raptu vox *Talaſſio* erat teſſera, Diſs. 29. in Thucyd. n. 7. facibus ſpineis uſi ſunt, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.

a Sabinarum raptu deductum eſt, ut novæ nuptæ limen non contingerent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 9.

Sabinas quum rapuit Romulus, an ludos Romanos celebraverit, Diſs. 18. in Cic. n. 2.

Sabini Lacedæmoniorum coloni, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.

Sabini cum Romanis convenerunt, ne fœminæ ad aliud opus, quàm lanificium compellerentur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.

Sabinis in civitatem receptis Titus Tatius Capitolium, & forum Romanum urbi addidit, Diſs. 23. in Liv. n. 9. Legiones ex ſenis millibus peditum, & ſexcenis equitibus componi cœperunt, Diſs. 14. in Eurip. n. 7.

Sabinis raptis Romani bellum ſuſceperunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 5.

Sabinis Tarpeia Capitolium prodidit, quæ non eſt illa, quæ Veſtalis a Numâ capta eſt, Diſs. 31. in Liv. n. 15.

Sabinum de Tiberio queſtum deceperunt Delatores inter laquearia, & tectum latentes, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.

Sabinum, Italum, & Sicanum tres fuiſſe fratres tradit Iſidorus, Diſs. 35. in Thucyd. n. 3.

Sabinus, & ſervitia quum morte punita fuiſſent, canis domini cadver in Tiberim projectum ſuſtentabat, ne mergeretur, Diſs. 21. in Eurip. nom. 13.

Sacarum equitatus Cyrum ſequebatur, Diſs. 21. in Liv. n. 3.

Sacellum Aeneæ in Ambraciâ conditum eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 8.

ad Sacellum Larium a foro Roma pertingebat, quam a Romulo ædificata eſt, Diſs. 23. in Liv. num. 8.

Sacer ſignificat magnum, Diſs. 14. in Eurip. n. 5.

Sacer piſcis, qui Nautilus, & Pompilus appellatur, navium regendarum artem docuit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 5.

Sacer Marti, an Apollini ſit lupus, Diſs. 18. in Liv. num. 2.

Sacer ſuperis eſt primus dies menſis; ſecundus vero Inferis apud Græcos, Diſs. 30. in Liv. num. 14.

Sacer morbus dicitur Epilepſia, Diſs. 30. in Liv. num. 24. *Vide Sacra Sacras. Sacri. Sacris.*

Sacerdos Iovis Poliei a cæde boum buphonos appellabatur, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.

Sacerdos Cereris initiare noluit Apollonium, quòd eſſet præſtigiator, Diſs. 39. in Anthol. num. 22.

Sacerdos Cereris viros, & uxores copulabat, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.

Sacerdos Herculis Tyrij Sichæus, quæ dignitas maxima ſecundùm Regem erat, Diſs. 21. in Virg. n. 1.

Sacerdos dumtaxat inſpicere ſimulacrum Iunonis poterat apud Aegienſes, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Sacerdos Apollinis Clarij fuit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.

Sacerdotes fidei ſacrificabant dexterâ involutâ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. num. 4.

Sacerdotes Berecynthiæ, & Bacchi cornibus utebantur

rentur, Diſs. 61. in Anth. n. 7. Diſ. 63. in Anth. n. 4.

Sacerdotes Martis Salij etiam Herculi tribuebantur, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.

Sacerdotes duodecim Martis Salij appellabantur, & ſaltatione ſacra celebrabant, Diſs. 18. in Anthol. n. 2.

Sacerdotes viri, & feminæ Imperatoribus defunctis attribuebantur, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Sacerdotes Cereris Daduchi appellabantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 3.

Sacerdotes impudentiæ Baptæ appellabantur, Diſs. 39. in Anthol. n. 8.

Sacerdotes Bacchi cur punices peplo induerentur ſuperinductâ Nebride, & aureâ zonâ cingerentur, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.

Sacerdotes ne funeſto aſpectu funeſtarentur, cadavera extra urbem ſepeliebantur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 4.

Sacerdotes Cybeles Alcmone fluvio abluebant illius ſimulacrum, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.

Sacerdotes utebantur ad ſacra Iovis Hammonis fonte, qui in arce regiâ manabat, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.

Sacerdotes Ægyptij involucris tectam veritatem exponebant, Diſs. 1. in Eurip. n. 2.

ad Sacerdotes Ægyptios profectum Platonem ſequutus eſt Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 4.

Sacerdotes omnes Iunonis Argivi ſtatuis honorabant, Diſs. 40. in Virg. n. 2.

Sacerdotes Syrorum venerabantur piſces, quia Venus Typhœum fugiens piſce latuerat, Diſs. 32. in Virg. n. 3.

Sacerdotes Aegyptij lineâ veſte utebantur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Virg. n. 4.

Sacerdotes viâ ſacrâ proficiſcebantur; ideo hoc nomine appellata eſt, Diſs. 29. in Liv. n. 5.

Sacerdotes, vel magiſtratus quaſdam ferias indicebant, quæ conceptivæ vocabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 19.

Sacerdotes Deorum quibus locis eſſent Virgines; & Viduæ, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Sacerdotes Veneri alicubi virgines dedicatæ ſunt, & Apollini, Diſs. 31. in Liv. n. 26.

Sacerdotes Bellonæ ſibi cultris lacertos cædebant, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Sacerdoti, qui Flamen Dialis dicebatur, lictor, & ſella curulis dabatur, quia magiſtratum petere non poterat, Diſs. 22. in Liv. n. 5.

Sacerdotibus ſacrificantibus ſuccincti popæ miniſtrabant, Diſs. 45. in Virg. n. 1. *Vide. Sacerdotiū.*

Sacerdotium augurum maximè dignis conferebatur, Diſs. 19. in Liv. n. 14.

Sacerdotium Veſtæ an Albâ oriundum ſit, Diſs. 31. in Liv. n. 17. 18.

Sacerdotum Iunonis nominibus notabantur anni ab Argivis, Diſs. 40. in Virg. n. 2.

Sacerdotum propria fuerunt carpenta repertis lecticis, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Sacerdotum etiam curiæ erant, Diſs. 29. in Cic. n. 13. *Vide. Sacerdos.*

Sacoo, Simus, & Euclides Himeram condiderunt, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.

Sacra ſine tibicinibus fieri non poterant, qui canebant, ne verba mali ominis audirentur, Diſs. 60. in Anthol. n. 8. 9. cur id inſtitutum eſſet, Diſs. 63. in Anthol. n. 3.

Sacra Bacchi celebravit in Indiâ Alexander, nec ab hoſtibus oppreſſus fuit, Diſs. 46. in Anthol. n. 7.

Sacra Oſiridis ab Aegypto in Græciam tranſtulit Orpheus, Diſs. 75. in Anthol. n. 2. 3.

Sacra Iovi Milichio Athenienſes faciebant non animalibus, ſed frugibus, & ture, Diſs. 10. in Anthol. n. 16.

Sacra Herculi erat larus, quæ propter voracitatem buphagus dicitur, Diſs. 9. in Anthol. num. 3.

Sacra, quæ Dijpolia appellabantur, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.

Sacra buphonia unde ita appellata ſint, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.

Sacra Cereris intermiſſa ſunt poſt Cannenſem cladem, quia a mœrentibus domeſtico funere celebrari nefas eſſet, Diss. 31. in Anthol. n. 9. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.

Sacra mortuis qui fecerant lavabantur, Diſs. 31. in Anthol. n. 7.

Sacra quædam maiora appellantur Τελετὰς a ſumptibus, Diſs. 36. in Anthol. n. 2.

Sacra Cereris cur occulta eſſent, Diſs. 36. in Anthol. n. 5. & ſeqq. n. 8.

Sacra Vulcani apud Lemnios ſimilia Eleuſinijs, & quare occulta eſſent, Diſs. 37. in Anthol. n. 1. 2. 5. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 32. quæ ſolum Dijs terreſtribus, & infernis celebrabantur, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.

Sacra arcana fiebant etiam Dijs Samothracum, Diſs 38. in Anthol. n. 1.

Sacra Bonæ Deæ in occulto fiebant, nec a maribus ſpectari licebat; ideo operta appellabantur, Diſs. 38. in Anthol. n. 2. 3. Diſs. 2. in Cic. n. 11.

Sacra Veſtæ quare arcana, & in occulto fierent, Diſs. 37. in Anthol. n. 7. Diſs. 38. in Anthol. num. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 29.

Sacra Cereris quum imprudens Aeſchylus vulgaſſet, capite damnatus fuiſſet, niſi oſtendiſſet ſe initiatum non eſſe; quum interpretari vellet Numenius philoſophus, quod eam ſomnium paſſus ſit, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.

Sacra quædam Cereris non omnibus initiatis patebant, Diſs. 39. in Anthol. n. 4.

Sacra Aegyptia ſimillima erant Eleuſinijs, Diſs. 39. in Anthol. n. 5.

Sacra nocturna non probat Cicero, Cereris tamen laudat, Diſs. 39. in Anthol. n. 6. 8.

Sacra nocturna ſuſtulit Diagondas Thebanus, inſtituit autem Epimenides, ut Athenas expiaret, Diſs. 39. in Anthol. n. 7. Diſs. 14. in Thucyd. num. 3.

Sacra facientes Genio Veteres honorabant diem natalem, Diſs. 42. in Anthol. n. 1.

Sacra faciebant Dijs Veteres eo die, quo barbam, & comam deponebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 1. 11. 14.

Sacra orphica fiebant Baccho ex Iove, & Lunâ orto, Diſs. 45. in Anthol. n. 6.

Sacra Bacchi celebravit Alexander in Indiâ, nec oppreſſus eſt ab hoſtibus, Diſs. 46. in Anthol. num. 7.

Sacra occulta ciſtis aſſervabantur cum Baccho,

tum! Oſiridi, Diſs. 46. in Anthol. n. 5. 9.
Sacra Furinalia Eumenidum, Diſs. 18. in Thucyd n. 6.
Sacra erat Proſerpinæ Sicilia, quia pro anacalypterijs eam acceperant, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.
Sacra Cereri Sicilia iure a poëtis dicitur, & quare, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Sacra triremis appellatur a Demoſthene navis, quæ quotannis in Delum mittebatur, Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.
Sacra Inſula una ex his, quæ Æoli dicuntur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 28.
Sacra fidei fiebant dexterâ involutâ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.
Sacra facientes cinctu Gabino cingebantur, Diſs. 23. in Liv. n. 5.
Sacra erat Iunoni Carthago, Diſs. 23. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Sacra Cereris Eleuſiniæ Proſerpinæ raptum, & labores Cereris in eâ quaerendâ repræſentabant, Diſs 33. in Virg. n. 1.
Sacra tractantes puri eſſe debebant, Diſs. 42. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Sacra via appellata eſt, quia augures, & ſacerdotes eâ proficiſcerentur, vel quia in eâ fœdus ictum eſt inter Tatium, & Romulum; eâ triumphantes pergebant, Diſs. 29. in Liv. n. 5.
Sacra ſola Herculis ex peregrinis quare Romulus ſuſceperit, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Sacra Iano quare ante omnes Deos facerent, Diſs. 30. in Liv. n. 60.
Sacra faciebant Veſtæ Curiones ad aras, quas Romulus in ſingulis curijs conſtituit, Diſs. 31. in Liv. n. 2.
Sacræ Iunoni quare Calendæ, & menſes; quare Idus Iovi, & annus, & Nundinæ, Diſs. 30. in Liv. n. 10. 11. 21. *Vide Sacer Sacras. Sacri.*
Sacræ paginæ utuntur allegorijs, Diſs 29. in Virg. n. 4. Diſs. 30. in Virg. n. 1. *Vide. Sacris Litteris.*
Sacramento maximo tenebantur apud Scythas, qui carnes bovis degustarant, Diſs. 22. in Eurip. n. 8.
Sacramento milites adigere fas non erat in Ferijs Latinis, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Sacramentum dicebatur pecunia, quam uterque litigantium ad pontem deponebat, Diſs. 40. in Cic. n. 7. 8.
Sacrarium Iovis appellat Statius Cœlum, Diſs. 23. in Anthol. n. 9.
Sacras res Veteres nominare nolebant, Diſs. 18. in Thucyd. n. 2. 3.
Sacras occupationes quum quidam dixiſſet, Tiberius pro ſacris laborioſas reponi iuſſit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3. *Vide. Sacri.*
Sacratâ lege Graccbus de ætate militum ſtatuit, Diſs. 11 in Eurip. n. 16.
Sacres porci qui dicerentur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.
Sacri Imperatores appellantur, Diſs. 43. in Thucyd. nom. 3.
Sacri Herculi erant fontes calidi, quibus deliciarum causâ lavamus, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Sacri erant Iovi ſeiuges currus in Circenſibus, bigæ Lunæ, trigæ Inferis, quadrigæ Soli, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Sacri palatij Quæſtor dicebatur, qui orationes Principis recitabat, & Candidatus Auguſti appellabatur, Diſs. 89. in Cic. n. 8. *Vide. Sacris.*
Sacrificabant Perſæ equum fluvijs, & Soli, Diſs. 70. in Anthol. n. 6.
Sacrificabant Dianæ hoſtias humanas Tauri Scythiæ populi, Diſs. 11. in Anthol. n. 2. Diſs. 17. in Eurip. n. 5.
Sacrificabant Romani Imperatores centum Leones, aut alias feras, quum Hecatombeu faciebant, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Sacrificabant Dijs Veteres quotieſcumque carnes comedebant, aut vinum bibebant, Diſs. 35. in Anthol. n. 4.
Sacrificabant Cœlo, & Telluri nupturi ex lege Athenienſium, quod προτελῶν τὺς γάμους dicebatur, Diſs. 43. in Anthol. n. 4.
Sacrificabant Muſis duces Lacedæmonij, antequam prœlium inirent, Diſs. 28. in Thucyd. num. 2.
Sacrificabant porcum Iunoni, & alijs Dijs coniugalibus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Sacrificabant Baccho hircum, Diſs. 6. in Eurip. num. 4.
Sacrificabant Iunoni Heniochæ deſcenſuri in Antrum Trophonij, Diſs. 26. in Virg. n. 2.
Sacrificabant Galli ſimulacra viminea hominibus implentes, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Sacrificabant Veneri καλλιπύγῳ Syracuſani, Diſs. 75. in Cic. n. 3.
Sacrificabantur Veneri omnes animantes, præter ſues, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Sacrificabatur in Palilibus equus amputatâ caudâ, qui hoſtia Caviatis dicebatur, Diſs. 23. in Liv. n. 2.
Sacrificabatur Carneæ Deæ pulte fabariâ, & larido Cal. Iun. Diſs. 30. in Liv. n. 46.
Sacrificabatur Herculi Decima, Diſs. 9. in Anthol. n. 10.
Sacrificandas victimas in luſtris qui ducebant, fauſtiſſima nomina habebant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.
Sacrificante Aenea præterijt Diomedes, ideo Aeneas velavit faciem, Diſs. 9. in Anthol. n. 9.
Sacrificante Diomo Herculi canis albus rapuit hoſtiæ femora; inde locus Cynoſarges dictus eſt, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.
Sacrificantes coronari ſolebant, & quare, Diſs. 35. in Anthol. n. 3. Diſs. 44. in Virg. n. 1.
Sacrificantes ante omnes Veſtæ libabant, & ſacrificabant, & quare, Diſs. 25. in Thucyd. num. 7. Diſs 31. in Liv. n. 28.
Sacrificantes Iunoni nuptiali cum victimâ fel non conſecrabant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.
Sacrificantes Veſtales ſuffibulum geſtabant, Diſs. 31. in Liv. n. 13.
Sacrificantium Gabiorum urbem Campani opprimere tentarunt, Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Sacrificare Albano ritu, ſeu Romano quid ſit, & quid differat a Græco ritu, Diſs. 9. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Sacrificare Gratijs Plato admonebat Xenocratem, Diſs. 14. in Anthol. n. 3.

Sa-

Sacrificare nolebant quidam animalia, quorum ſpeciem Dij induiſſe dicerentur, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.

Sacrificare prætextatum Petreium permiſerunt foculo poſito ad tibicinem, quia per caſtra hoſtium circumſidentium eruperat, & legionem ſuam ſervaverat, Diſs. 50. in Eurip. n. 7.

Sacrificare arietem Iudæos in contemptum Hammonis putat Cornelius Tacitus, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.

Sacrificare debebant novæ nuptæ poſtridie eius diei, quo domum mariti veniſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 13.

Sacrificari nullum animal poterat in arâ Apollinis in Delo, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. Diſs. 40. in Thucyd. n. 3. Diſs. 48. in Virg. n. 16.

Sacrificari poſſe gallos gallinaceos, hædos, & lactantia animalia exiſtimavit Pythagoras, Diſs. 28. in Anthol. n. 5.

Sacrificari boves Iovi ſolebant, non tauri, & porci, non verres, nec Arietes, Diſs. 22. in Anthol. n. 7. 8.

Sacrificarunt ventis Græci, & ideo ipſis ſecundi, Perſis verò adverſi flarunt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.

Sacrificatas carnes ſemper edebant Veteres, ideo de impio proverbiũ eſt *carnes edit non ſacrificatas*, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.

Sacrificaturi aquâ purgabantur, Diſs. 48. in Virg. n. 8.

Sacrificaturi Perſæ quare in altiſſimos montes aſcenderent, Diſs. 31 in Liv. n. 31.

Sacrificavit boves primus Prometheus, nec laudatus eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 4.

Sacrificavit Oreſtes nigram ovem furijs, & Eumenidas appellavit, quòd ipſi benevolæ fuiſſent, quum ab Athenienſibus abſolutus fuiſſet, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.

Sacrificia ex hominibus apud Græcos, & alios populos, Diſs. 10. in Anthol. n. 23. Diſs. 11 in Anthol. n. 8. Diſs. 17. in Eurip. n. 4. & ſeqq. Diſs 31. in Virg. n. 4.

Sacrificia Herculi quum publicè fiebant, eijciebantur ex urbe canes, Diſs. 9 in Anthol. n. 10.

Sacrificia Deorũ ne cum funeribus miſcerentur, cavebatur, Diſs. 31. in Anthol. num. 9. Diſs. 69. in Anthol. num. 6. Diſs. 40. in Thucyd. num. 7.

Sacrificia faciebant Veneri Meretrici in Atticâ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.

Sacrificia facturos Cereri Ennam miſerunt Romani, quum inveniſſent in libris ſibyllinis placandam antiquiſſimam Cererem, Diſs. 55. in in Thucyd. n. 2.

ad Sacrificia convocabant Aegyptij tubâ, quam Oſiris invenerat, Diſs. 57. in Thucyd. n. 13.

Sacrificia diverſa diverſorum populorum, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Sacrificia dicuntur Deorum honores, Diſs. 41. in Virg. n. 2.

Sacrificij præludium, quod fiebat ſpargendo molam ſuper aram, πρόθυμα vocabatur, Diſs. 41. in Virg n. 15.

Sacrificijs placavit naturam Plato, quòd cælebs vixiſſet, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.

in Sacrificijs quòd carnes conſumerentur, & exta Dijs dedicentur auctor fuit Prometheus, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.

Sacrificijs peſtem avertere Diotima, & grandinẽ vates quidam dicuntur, Diſs. 14. in Thuc n. 7.

Sacrificijs Epimenides Perſarum bellum diſtulit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 5.

in Sacrificijs Athenienſes utebantur aquâ fontis Callirhoës, Aegyptij, ex qua Ibis avis bibiſſet; quorum fontium aquâ alij uterentur, Diſs. 28 in Thucyd. n. 3. 4.

Sacrificijs adhibitis exercitus recenſebantur, quæ Romani ſuovetaurilia vocabant, quia ſuem, ovem, taurum immolabant, Diſs. 53. in Thucyd n. 6. 7. 8. 9.

Sacrificijs adhibebatur muſica, Diſs. 57. in Thucyd. n. 6.

Sacrificijs idonea vaſa erant ſimpuvia, Diſs. 27. in Liv. n. 5.

Sacrificijs Veteres omnes actiones aggrediebantur, Diſs. 18. in Virg. n. 1.

Sacrificijs Getæ Zamolxim honorarunt, Diſs. 24. in Virg. n. 8.

in Sacrificijs femora adipe contegebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 6.

in Sacrificijs Perſæ nihil, aut ſolùm victimæ omentum comburebant, Diſs. 41. in Virg. n 14.

Sacrificijs quæ hoſtiæ idoneæ eſſent, Diſs. 43. in Virg. n. 8.

Sacrificijs omnibus albæ victimæ probabantur, Diſs. 43. in Virg. n. 3.

in Sacrificijs plurimus coronarum uſus, Diſs. 44. in Virg n. 1. & ſeqq.

Sacrificijs quare adhiberentur quinque faces, Diſs. 30 in Liv. n. 7.

Sacrificiorum Deorum infernorum, & cæleſtium diſcrimen quoad aquam, Diſs. 28. in Thuc. n. 5.

Sacrificiorum victimas Alcibiadi peregrinanti præbebant Cyziceni, Diſs. 37 in Thucyd. n. 5.

Sacrificium Veneri faciebant Viri veſte muliebri, & mulieres veſte virili, Diſs. 55. in Anth. n 5.

Sacrificium nullum Delij ſine ſaltatione faciebãt, Diſs. 18. in Anthol. n. 8.

Sacrificium, quod Græce Ἱερεῖον dicitur apud Græcos ſignificat carnes, & animalia, Diſs. 35. in Anthol. n. 5.

Sacrificium Xenophon non intermiſit nunciatâ filij morte, Diſs. 58 in Anthol. n. 3.

Sacrificium Polyxenæ Seneca nuptias vocat, Diſs. 23. in Eurip. n. 1.

Sacrificium, quòd Holocauſtum dicebatur, Diſs. 41. in Virg n. 14.

Sacrificium, in quo victima ab arâ ſeſe retraxiſſet, acceptum Deo non erat, Diſs. 43. in Virg. n. 6. *Vide Sacra Saturni.*

Sacrificuli ideſt ſacrificiorum miniſtri dicebantur popæ, & helluones putabantur, Diſs. 27. in Liv. n. 5. Diſs. 45. in Virg. n. 1.

Sacrilegos inter Ariſtophanes recenſet, rhetores, Diſs. 34. in Cic. n. 3.

Sacrilegus habebatur, qui quum poſſet habere imaginem Antonini Philoſophi, non haberet, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.

Sacris perpetuis Accam Laurentiam Romulus poſt mortem conſecravit, Diſs. 79. in Anth. n. 8.

Sacris quibuſdam Herculis arcebantur feminæ, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 9 in Anthol. num. 10.

in Sa-

in Sacris Herculis epulabantur ſedentes; nec velabant faciem, Diſs. 9. in Anthol. n. 9. 10.
in Sacris Bonæ Deæ Clodius uxorem Cæſaris corrupit, Diſs. 25. in Anthol. n. 21. Diſs. 2. in Cic. num. 11.
Sacris Martis celebrandis Numa ſaltationem Saliorum inſtituit, Diſs. 18. in Anthol. n. 2.
Sacris Deorum Samothracum quia initiati eſſent Iaſon, & Ulyſſes, pericula maris evaſerant, Diſs 38. in Anthol. n. 1.
Sacris Iſidis qui operabantur, abſtinebant venere, Diſs. 39. in Anthol. n. 5.
in Sacris Herculis nullum aliud Numen invocabant, quia mortalis fuiſſet, Diſs. 44. in Anthol. num. 2.
Sacris Eleuſinijs cum Cerere Bacchus colebatur, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.
in Sacris Hyacinthijs Apollinis Lacedæmones hederâ cingebantur, Diſs. 47. in Anthol. n. 6.
in Sacris liberalibus ſacerdotes cur peplo puniceo ſuper inductâ nebride induerentur, & aureâ zonâ cingerentur, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
in Sacris Bonæ Deæ ſtupro commiſſo Clodius non deſtitit perturbare Rempublicam, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Sacris factis robiginem avertebant, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.
Sacris ſuis Græcorum fabulas arcere Romani voluerunt, Diſs. 34. in Virg. n. 2.
Sacris litteris indicari Gigantes procreatos eſſe a mentibus illis, quæ ab auctore defecerunt, quidam exiſtimarunt, Diſs. 17. in Liv. n. 6.
Sacris litteris quid ſignificetur, quum dicitur Deus in Orbe terrarum ludere, Diſs. 80. in Anthol. n. 9 *Vide Sacræ pagina.*
Sacris, quæ expiandi causâ ſuſcipiebantur, quare cauis immolaretur, Diſs. 30. in Liv. n. 28.
Sacris myſterijs comparantur mathematicæ diſciplinæ, Diſs. 7 in Cic n. 7.
Sacris tantùm faciendis dedicata erat curia Calabra, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Sacrorum Cereris Eleuſiniæ religio ſumma erat apud Veteres, Diſs. 36. in Anthol. n. 1.
Sacrorum certaminum victores quantam gloriam conſequerentur, Diſs. 15 in Thuc. n. 1. & ſeqq.
Sacrorum diſciplinam Romani ab Etruſcis acceperunt, Diſs 2. in Liv. n. 2.
Sacrorum ritus monſtravit Ianus, Diſs. 30. in Liv n. 55.
Sacrorum tibicen, an Pontifex, &c. pater eſſe debebat, ut Veſtalis legi poſſet, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Sacrorum diſciplinam Veſtales decem annos diſcebant, & alios decem docebant, denique alios decem cuſtodiæ ignis præerant, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Sacrum novendiale inſtitutum eſt, quotieſcumque lapidibus pluiſſe renunciatum eſt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.
Sacrum bellum inter Phocenſes, & Thebanos ob raptam Theano decennale fuit, & a Philippo ſedatum, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
Sacrum Veteres exiſtimabant cerebrum, & ſternutamenta, Diſs. 18. in Thucyd. n. 2. 3.
Sacrum ambarvale quid eſſet, & quando fieret, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21. Diſs. 30. in Liv. n. 70.
Sacrum Luſtrale quinto quoque anno celebrabatur; in eo immolabatur Equus amputatâ caudâ, Diſs. 23. in Liv. n. 2.
Sacrum, in Albano monte quod fiebat, commune erat Romanis cum Latinis, & dies, quibus fiebat, Feriæ Latinæ dicebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Sacrum in montem quum ſeceſſiſſet plebs, & cum Patribus in gratiam redijſſet, duo dies Ferijs Latinis additi ſunt, Diſs. 30. in Liv. n. 25.
Sacrum ſibi fieri poſtulavit umbra Remi, Diſs. 30. in Liv. n. 44.
Sacrum ſub Caprifico ancillæ Non. Quinctilibus quare facerent, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Sacrum anniverſarium ut celebrarent, Carthaginienſes quotannis legatos Tyrum mittebant, Diſs. 20. in Virg. n. 5.
Sacrum in montem, vel Aventinum quum plebs ſeceſſiſſet, eam reconciliavit Menenius Agrippa, Diſs. 31. in Cic. n. 4. *Vide Sacer. Sacrificia.*
Saducæi philoſophorum genus fuerunt, Diſs. 14. in Cic. n. 6
Sæculis duobus ante Olympiadas floruit Homerus, Diſs. 8 in Cic. n. 3.
Sæculis eruditiſſimis indoctiores ætates ſuccedunt, Diſs. 69. in Cic. n. 7.
Sæculo aureo naves in uſu non erant, nec a Patriâ diſcedebatur, Diſs. 76. in Anthol. n. 11.
Sæculo nono floruit Leo Imperator Baſilij filius, Diſs. 10. in Anthol. n. 7
Sæculo Hernico paucis indigebant; ideo paucos ſervos habebant, & Reges ſibi menſas inſtruebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 2.
Sæculum vitia vocabantur, quaſi eſſent propia ſæculi, Diſs. 4. in Liv. n. 3.
Sæculum aureum ſaturnalibus repræſentabatur, & ideo ſervis libertas maxima dabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 52.
Sæculum pro anno an accipiat Heſiodus, Diſs. 30. in Liv. n. 77.
Sævitia Marij, & Syllæ, Diſs. 5. in Liv. n. 2. 3. Diſs. 2. in Cic. n. 5. 6.
Sævitiæ causâ Domitianus dictus eſt Calvus Nero, Diſs. 10. in Anthol. n. 26.
Sevitiæ causâ in ſecando, & urendo Archagathus primus medicus Romanorum carnifex eſt appellatus, Diſs. 81. in Cic n. 6.
Sagis utebantur Germani, Diſs. 85. in Anthol. num. 2. & tragœdi, Diſs. 6. in Eurip. n. 16.
Sagittæ Phœbo cur tribuantur, & Dianæ, Diſs. 10. in Anth. n. 13. 15. Diſs. 38. in Thuc. n. 8.
ad Sagittæ ictum Mithridates amplificavit ius Aſyli conceſſum templo Dianæ Epheſiæ, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10.
Sagittam, aratrum, murem, ranam, avem Idanthyrſus miſit Dario, & quid ſignificaret, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
Sagittarum cum luce ſimilitudo, Diſs. 10. in Anthol. n. 13. Diſs. 38. in Thucyd. n. 8.
Sagittas duas habet amor auream, & plumbeam, ſcilicet iucunditatis, & triſtitiæ, Diſs. 19. in Anthol. n. 7.
Sagittas ut evellant cervi, dyctamum adhibent, Diſs.

Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Sagittas lævâ quare Apollo gerat, dexterâ Gratias, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.
Sagittis venenatis Indorum medebatur Alexander herbâ, quam ipſi in ſomnia draco oſtenderat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
Sagulum Darius quum privatus accepiſſet ab Syloſone, eum dilexit, & quum Regnum obtineret, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.
Sal in cenâ novendiali apponebatur mortuis, Diſs. 31. in Anthol. n. 5.
Sal in luſtrationibus adhibebatur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Sal ſimilis eſt vi maſculæ, Diſs. 23. in Virg. n. 3. *Vide. Sale. Salis.*
Salamina in Cypro condidit Teucer, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5. Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Salamina recuperavit Solon, & tamen in exilio defunctus eſt, Diſs. 10. in Eurip. n. 16.
Salamina invadentes Athenienſes quum aliquot clades accepiſſent, ſanxerunt capite plecti, ſi quis id bellum ſuaderet; quomodo tamen illud ſuaſerit Solon, Diſs. 21. in Virg. num. 12. Diſs. 36. in Cic. n. 3.
Salamines duæ fuerunt, Diſs. 19. in Anthol. n. 8.
Salaminiam pugnam alijs anteponebant Græci, Diſs. 2. in Thucyd. n. 4. Diſs. 17. in Thucyd. num. 12. 13. Diſs. 2. in Eurip. num. 4. Orator dixit Græciam totondiſſe comam ad ſepulcrum eorum, qui in eâ ceciderant, Diſs. 27. in Anthol. n. 6.
Salaminiam victoriam aſſequutus Themiſtocles Oleaginâ coronâ donatus eſt, Diſs. 10. in Eurip. n. 21.
Salaminis pugna Græcorum cum Perſis quomodo evenerit, Diſs. 30. in Anthol. n. 4. 5.
Salaucis maximæ divitiæ, adeo ut cameras aureas, & argenteas trabes haberet, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.
Sale, & farre exta, & frons victimæ, culter, & foci ſpargebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 9. Diſs. 44. in Virg. n. 6.
Sale magis, quàm doctrinâ Lucilius redundavit, Diſs. 27. in Cic. n. 1.
Sale onuſtus mulus, quum in flumen decidiſſet poſtea ſponte ſe deijciebat, Diſs. 39. in Cic. num. 4. *Vide. Sal. Salis.*
Salentinos Lyctij condiderunt, Diſs 36. in Thucyd. n. 8.
Sales Cæſari Cicero propriè tribuit, Diſs. 16. in Cic. n. 5.
Sales an deſuerint Demoſtheni, Diſs. 23. in Cic. num. 5. Diſs. 27. in Cic. n. 1. 2.
Saliari carmini inſerebant nomen magnorum ducum, ut Germanico decretum eſt, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.
Saliari carmine Mamurius celebrabatur, quia multa ancilia fabricaverat ſimilia cœleſti, Diſs. 15. in Virg. n. 6.
Saliari in carmine Venus non reperitur, Diſs. 31. in Liv. 41.
Salice Amerina Ceres contexebant coronas, Diſs. 5. in Anthol. n. 7.
Salij, qui Martis ſacerdotes erant, etiam Herculi tribuebantur, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.
Salij capi dicuntur, quum eliguntur, Diſs. 31. in Liv. n. 3. *Vide. Saliorum. Salius.*
Salinator cautiſſimus dux cum Claudio Nerone coniunctus eſt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.
Salinator curru triumphavit; Claudius Nero uno equo, Diſs. 28. in Liv. n. 5. *Vide. Livius Salinator.*
Saliorum duodecim ſaltationem inſtituit Numa, Diſs. 18. in Anthol. n. 1 *Vide. Salij. Salius.*
Saliva pulvere mixta ſtringebantur labra, & frons puerorum, quum luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 30.
Salis pugillus, & phallus dabatur initiatis orgija Veneris, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Salis laudationes quidam conſcripſerunt, Diſs. 18. in Cic. n. 4. *Vide. Sal. Sale.*
Salius, aut Quindecem vir &c. opus erat, ne pater eſſet eius, quæ Veſtalis legebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 4 *Vide. Salij. Saliorum.*
Salmaſius immeritò reprehendit Solinum, Diſs. 3. in Eurip. n. 9.
Salmaſius vocem *Βρεττανίαν* interpretatur Bruttiam, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.
Salmaſius Hyginum illuſtravit, Diſs. 61. in Anthol. n. 4.
Saloë palus terræmotu extitit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.
Salſa mola *Vide. Mola ſalſa.*
Salpinx Minerva apud Argivos colebatur, quod tubam inveniſſet, Diſs. 57. in Thucyd. n. 13.
Saltandi verbo quomodo utantur Græci, & Latini, Diſs. 16. in Anthol. n. 3.
Saltaſſe bene duces dicebant Theſſali, quum ſignificare vellent bene rem geſſiſſe, Diſs. 18. in Anthol. n. 8.
Saltationem, qua Labyrinthi errores exprimebantur, Ariadna edocuit Theſeum, Diſs. 17. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
Saltationem Romani non prorſus approbabant, nec prorſus improbabant, Diſs. 22. in Anthol. num. 1. 3. & ſeqq.
Saltationem didicit Pythagoras, ut animum temperaret, Diſs. 17. in Anthol. n. 9.
Saltationem propter imperitiam Hippoclides nuptias filiæ Regis non obtinuit, Diſs. 17. in Anthol. n. 10.
Saltationem didicit ſenex Socrates, Diſs. 18. in Anthol. n. 8. Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Saltationem quis invenerit, & quomodo inventa fuerit, Diſs. 17. in Anthol. n. 1.
Saltationem Pyrrhichen ediderunt quidam elephanti, Diſs. 39. in Cic. n. 5.
Saltationis Pantomimorum auctores Pylades, & Bathyllus; quo tempore ea inventa fuerit, Diſs. 16. in Anthol. n. 8. 9.
Saltationis nomine quid contineatur, Diſs. 17. in Anthol. n. 3.
Saltationis ob peritiam laudatus eſt Epaminondas, & Meriones, Diſs. 18. in Anthol. n. 6.
Saltationis genus, quod *ὅρμος* vocabant, ex virginibus, pueriſque conſtabat, Diſs. 18. in Anthol. n. 7.
Saltationum tria genera ſcilicet tragica, comica, ſatyrica, & alia, Diſs. 16. in Anthol. n. 7. Diſs. 18. in Anthol. n. 7.

Sal-

Digitized by Google

Saltationum ſpecies, quæ ſine ſaltu fiebant, Diſs. 17. in Anthol. n. 3. 5. & ſeqq.
Saltator inſignis Teleſtes res geſtas 3 ſeptem Regibus ad Thebas referebat, Diſs. 17. in Anthol. num. 6.
Saltator Archelaus maximis honoribus affectus eſt apud Antiochum, Diſs. 25. in Thuc. n. 5.
Saltator Mars quare vocetur a Lycophrone, Diſs. 17. in Anthol. n. 4.
Saltatores antiquitus cynædi appellabantur, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Saltatores plerumque erant Etruſci, Diſs. 19. in Cic. n. 4.
Saltatorum veſtis palla, Diſs. 6. in Eurip. n. 7.
Saltatorum ludum frequentare virgines, pueroſque nobiles queritur Scipio, Diſs. 3. in Liv. n. 3.
Saltatriculæ obſcenis motibus convivarum libidinem irritabant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 9.
Saltu tranſcendere accenſos paleæ acervos Palilibus luſtrationis genus; quod & in condendâ Româ obſervatum eſt Diſs. 53. in Thucyd. n. 25. Diſs. 23. in Liv. n. 3.
Saltus pulicum metiri Socratem irriſit Ariſtophanes, Diſs. 44. in Cic. n. 7.
Saltus certamen tibiâ committebatur, Diſs. 60. in Anthol. n. 11.
Saluſtij ſententia, quod imperium iiſdem artibus retinetur, quibus partum eſt, Diſs. 33. in Cic. n. 1.
Salvianus improbat palæſtras, & theatra, Diſs. 17. in Thucyd. n. 6.
Salvius unus ex his, qui Pompeium interfecerunt, Diſs. 24. in Eurip. n. 3.
Salus Curionis exhauſti ſumptibus in diſcordiâ Principum erat, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Salus populi ſuprema lex eſſe debet, Diſs. 76. in Cic. n. 7. *Vide Saluti.*
Salubritatem corporum parit oleum, & unguentum, Diſs. 34 in Anthol. n. 3. 4.
Saluſtij brevitas immortalis in oratore non prorſus probatur, Diſs. 84. in Cic. n. 2.
Saluſtij brevitatem admiratur Quintilianus, Diſs. 2 in Virg. n. 1.
Saluſtij immortalem velocitatem appellat Quintilianus, quam aſſequutus eſt Livius, Diſs. 6. in Liv. n. 3.
Saluſtij gloriam æmulatus eſt Livius, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Saluſt. ius res divinas fabulis explicari contendit, Diſs. 2. in Eurip. n. 2.
Salutabant quotidie tibijs mane Deos, Diſs. 60. in Anthol. n. 10.
Salutandi ſpecie quum ad Ciceronem veniſſent Lentulus, & Cethegus, eum interficere decreverant, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Salutare ſi quos noluiſſet Marius, ij a ſatellitibus interficiebantur, Diſs. 2. in Cic. n. 5.
Salutavit Senatum, & plebem ſuis nominibus Cyneas poſtridie, quàm Romam venerat, Diſs. 87. in Cic. n. 7.
Salutavit omnes Cato ſine monitore, quum tribunatum militum peteret, Diſs. 88. in Cic. n. 2.
Saluti templa ædificari in locis ſalubribus quare Vitruvius iubeat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Saluti qui conſulunt, opus habent amicis, vel inimicis iuxta Antiſthenem, Diſs. 56. in Thucyd. n. 5.
Saluti Univerſi conſulit Deus partium damnis, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.
Salutis ſpem hoſtibus adimendam non eſſe docuit Themiſtocles, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12 Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Salutis deſperatio efficit, ut proditores fideles ſint, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8.
Salutis Patriæ cauſâ ſeſe Decij, Curtius, Scævola, legiones univerſæ devoverunt, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Salutis imperij cauſâ Veſtales Deos omnes precabantur, Diſs. 31. in Liv. n. 12. *Vide. Salus.*
Salutis cauſâ quæcunque reperta ſunt, in perniciem vertuntur, Diſs. 34. in Cic. n. 1. 2.
Samanæi Bactrianorum philoſophi fuerunt, Diſs. 14. in Cic. n. 6.
Sambucam Troglodytæ invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Sami in Inſulâ nata eſt Iuno; ideo Parthenia vocata eſt, Diſs. 23. in Virg. n. 2. & ſeqq.
Sami tabula ſine ullâ imagine pro Iunone colebatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Sami Tyrannus Polycrates Anacreontem coluit, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.
Sami conditor Alcæus, Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Samia vaſa quòd in munere expoſuiſſet Tubero, Præturæ repulſam tulit, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.
Samia vaſa menſæ quare apponeret Agathocles Rex, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.
Samij quare ſolerent Virgines, antequam nuberent, clandeſtino coitu cum ſponſo, vel alio copulare, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Samijs in fronte noctuam inuſſerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. n. 10.
Samnites clypeus invenerunt, Diſs. 9. in Thuc. n. 4.
Samnites imitati Romani clypeos argolicos in ſcuta commutarunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Samnitium legati invenerunt Curium rapum coquentem, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Samothraciâ devecti fuerant Dij Penates, Diſs. 15. in Virg. n. 4. 5. Diſs. 16. in Virg. n. 5.
Samothracibus Dijs tres aræ conſtitutæ erant, Diſs. 20. in Cic. n. 12.
Samothracum Dij colebantur arcanis ſacris, & qui eſſent, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Samothracum myſterijs Ἄδης vocabatur Axiocerſos, Diſs. 51. in Anthol. n. 6.
Samothracum orgia Eetion princeps celebravit, Diſs. 33. in Virg. n. 4.
Sanavit Aſclepiades quendam, qui tanquam defunctus efferebatur, Diſs. 66. in Cic. n. 3.
Sanctitatem Socratis agnoſcunt etiam Chriſtiani proceres, Diſs. 54. in Cic. n. 6.
Sanctos eſſe muros civitatis Iuriſconſulti voluerunt, Diſs. 23. in Liv. n. 6.
Sandalia improbat Clemens Alexandrinus, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Sandarachæ ruber eſt color, Diſs. 25. in Eurip. num. 15. 16.
Sangarij fluminis filia puniceum malum ſinu tenens Atyn concepit, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Sangarij fluminis an filia fuerit Hecuba, Diſs. 7. in Eurip. n. 9. Diſs. 27. in Virg. n. 4.
Sanguine fœdus amicitiæ ſanciebant Scythæ, &

Reges Orientis, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 5.
Sanguine Marſyæ ortum eſt flumen Marſyas, Diſs. 61. in Anthol. n. 5.
Sanguine Meduſæ natus eſt Pegaſus, Diſs. 10. in Anthol. n. 3.
Sanguine humano placabatur Iuppiter Latialis, Diſs. 10. in Anthol. n. 23.
Sanguine tauri hauſto periit Themiſtocles, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.
Sanguine infectus fons cropis ob violatam Iunonis aram a Sybaritâ, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11.
Sanguine genitalium Acdeſtis punicum malum; violam verò ex Atyos ſanguine natam eſſe tradunt, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Sanguine nullius victimæ cruentabatur ara Iovis Hypati, miſericordiæ, Apollinis Genitoris, & Veneris Paphiæ, Diſs. 41. in Virg. n. 55.
Sanguine effuſo vincentem, quàm conſilio, magis honorabat Romani; ſecus Lacedæmonij, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 24. in Liv. n. 10.
Sanguine humano hauſto Coniurati cum Catilinâ fœdus ſanciverunt, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Sanguinem gladij abſtergebant occidentes in capite interfecti, Diſs. 24. in Eurip. n. 1.
Sanguinem mittere non oportere ante decimum quartum annum antiqui medici cenſebant, Diſs. 7. in Anthol. n. 3.
Sanguinem abſterſit lanâ paſtor, quem canis habebat in ore, quum concham comediſſet, & inde purpuræ color inventus eſt, Diſs. 7. in Anthol. n. 21.
Sanguinem eſſe animam putaverunt Critias, & Empedocles, quum vitam ſuſtentet, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.
Sanguinem haurire cupidiſſimè animas facit Homerus, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.
Sanguinem mittere homines didicerunt ab Hippopotamo, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.
Sanguini, & carnibus Phyſica comparatur, Diſs. 60. in Cic. n. 4.
Sanguinis fons erupit in eo loco, in quo Sybaritæ interfecerunt confugientes ad aram Iunonis, Diſs. 23. in Anthol. n. 3. Diſs. 25. in Thucyd. num. 11.
Sanguis dono afferebatur Manibus ſepultorum, & quare, Diſs. 32. in Anthol. n. 2. 4.
Sanguis victimæ excipiebatur pateris, Diſs. 45. in Virg. n. 5.
Sani interdum obliviſcuntur eorum, quæ ipſis ægris acciderunt, Diſs. 83. in Anthol. n. 16.
Sanitas multis nocuit, Diſs. 41. in Anthol. n. 6.
Sanitas athletica, ſeu pugilica pro firmiſſimâ accipitur, Diſs. 12. in Anthol. n. 6.
Sanitatem Crotonienſium quomodo obtinuerit Miſcellus conditor, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.
Sanitati an conferret ratio victus athletarum, Diſs. 21. in Anthol. n. 10. Diſs. 12. in Anthol. num. 7.
Sanitatis primum, ſecundum amoris, tertium ſomni poculum bibere iubet Eubulus, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Sanitatis Deæ Hygiæ comam tondebat virgines ſicyoniæ, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.
Sanitatis Dea Hygia quare cum Æſculapio conſecrata ſit, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.
Sapere eſt principium rectè ſcribendi, & dicendi, Diſs. 41. in Cic. n. 1.
Sapiens in quo differat ab Indocto, Diſs. 12. in Thucyd. n. 1.
Sapiens a Stoicis Deo par, vel etiam quodammodo ſuperior efficitur, Diſs. 9. in Eurip. n. 12.
Sapiens an amaturus eſſet, interrogatus Panætius, quid reſpondit, Diſs. 65. in Cic. n. 4.
Sapientem dolore, & voluptate affici non negabat Pyrrho, Diſs. 58. in Cic. n. 2.
Sapientem eſſe liberum, ceteros verò ſervos Stoici dixerunt, Diſs. 1. in Eurip. n. 12.
Sapientem Stoici non reperiri fatentur, Diſs. 36. in Cic. n. 1. non inutiliter tamen illum effingunt, Diſs. 78. in Cic. n. 4. Diſs. 79. in Cic. num. 2.
Sapientem errare Stoici negant, ſecus Academici, Diſs. 57. in Cic. n. 7. Diſs. 65. in Cic. n. 5.
Sapientem Epicurus appellat Metrodorum Lampſacenum, Diſs. 64. in Cic. n. 5.
Sapientem eſſe oratorem Mneſarchus affirmabat, Diſs. 79. in Cic. n. 1.
Sapientes inter ſeptem non recenſent quidam Periandrum ut pote tyrannum, ſed alij alium enumerant, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Sapientes fuerunt Dactyli Idæi, ſed Curetes, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.
Sapientes manu appellavit Leſbonax Pantomimos, Diſs. 16. in Anthol. n. 6.
Sapientes fuerunt Thelchines, qui Rhodum tenuerunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.
Sapientes Indorum quare Gymnoſophiſtæ appellentur, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.
Sapientes poſt mortem collocatur a Stoicis in regione proximâ ſideribus, Diſs. 9. in Eurip. num. 3. 10 11.
Sapientes Indorum lineâ veſte utebantur, Diſs. 4. in Thucyd n. 4.
Sapientes, & poëtæ ijdem antiquitus erant, Diſs. 2. in Eurip n. 4. Diſs. 30. in Virg. n. 1. Diſs. 35. in Virg. n. 1. Diſs. 5. in Cic. n. 5. Diſs. 8. in Cic. n. 2.
Sapientes præcipuè veteres per ambages loquebantur, Diſs. 30. in Virg. n. 5.
Sapientes artes omnes invenerunt, Diſs. 5. in Cic. per tot.
Sapientes ad obſequium Regum moventur eorum virtute; impeſitantem faſtu, Diſs. 20. in Liv. n. 5. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 2. & ſeqq.
Sapientes ſeptem Græciæ facili viâ philoſophati ſunt, Diſs. 43. in Cic. n. 2.
Sapientes vocabantur antiquitus philoſophi, Diſs. 54. in Cic. n. 1. *Vide. Sapientis Sapientiam.*
Sapienti aliud alio probabilius occurrere fatebantur Academici, Diſs. 57. in Cic. n. 3.
Sapientia viribus coniuncta invicta eſt, Diſs. 17. in Thucyd. n. 5.
Sapientia Græcorum præfertur ſapientiæ Barbarorum propter Græcorum eloquentiam, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8.
Sapientia in bello an præſtet viribus, Diſs. 28. in Anthol. n. 1. & ſeqq. Diſs. 35. in Cic. n. 6.
Sapientia an moderetur res humanas, an fortuna, Diſs. 8. in Liv. n. 2. & ſeqq.
Sapientiæ etiam eſt nomen Herculis, Diſs. 8. in Anthol. n. 1. 6.

Sapientiæ, & potentiæ voluptates antepoſuit Paris in oratione; ideo dicitur pulchriorem Venerem Iunone, & Pallade iudicaſſe, Diſs. 19. in Anthol. n. 4. Diſs. 27. in Virg. n. 6.

Sapientiæ operam ut daret Cleanthes, hortis irrigandis operam locabat, Diſs. 17. in Thucyd. num. 4.

Sapientiæ præcepta Moſes ab Ægyptijs accepit, Diſs. 5. in Cic. n. 4.

Sapientiæ divinæ ſtudium ſuſcepit D. Auguſtinus lecto Ciceronis Hortenſio, Diſs. 49. in Cic. n. 8.

Sapientiam Veteres appellarunt Protagoram, Diſs. 11. in Thucyd. n. 2. Diſs. 6. in Cic. n. 7.

Sapientiam Herculis ſignificat eius imago ſenili ætate, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.

Sapientiam accepit Epimenides dormiendo quinquaginta annos, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.

Sapientiam poëtæ mutuantur a philoſophis, Diſs. 1. in Eurip. n. 3.

Sapientiam Philoſophi ab Homero hauſerunt, Diſs. 1. in Eurip. n. 3.

Sapientiam omnem Græci acceperunt a Barbaris, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 17. in Eurip. n. 1. Diſs. 13. in Cic. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 6. & ſeqq.

Sapientiam propter iure Athenienſes referunt ſuam originem ad Minervam, Diſs. 17. in Liv. num. 3.

Sapientiam ſuam notis arcanis Aegyptij occultabant, Diſs. 30. in Virg. n. 1.

Sapientis nomen Pythagoras repudiavit, quod Deo conveniret, Diſs. 41. in Thucyd. num. 4. Diſs. 54. in Cic. n. 1. *Vide. Sapiens. Sapientium.*

Sapientiſſima anima lux ſicca dictum eſt Heracliti, Diſs. 19 in Eurip. n. 17.

Sapientiſſimus omnium appellatus eſt Socrates ab oraculo, Diſs. 54. in Cic. n. 5. an ab Oraculo Delphico, Diſs. 75. in Anthol. n. 5. 6.

Sapientium animi erudiunt animos ſtultorum iuxta Stoicos, Diſs. 10. in Eurip. n. 1.

Sapientum convivia non abolenda, ſed memoriæ mandanda, & impoſterum etiam voluptatem afferunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 24. 25.

Sapientum familiaritate ſapientes efficiuntur Reges, Diſs. 72. in Cic. n. 6. *Vide Sapiens. Sapientis.*

Sapor Rex Perſarum ſe principem ſiderum, & fratrem ſolis, & Lunæ nuncupavit, Diſs 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 43. in Thucyd. n. 4. Diſs. 21. in Liv. n. 13.

Sapor Valerianum Imperatorem in carcere detinuit uſque ad mortem, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.

Saporis eximij lingua Phœnicopteri habebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 8.

Saraceni ducti ſunt in triumpho ab Aureliano, Diſs. 2(?). in Liv. n. 19.

Sarapi de ſomnia mitti putabantur, Diſs. 19. in Eurip. n. 16.

Sardanapali inſcriptio ſepulcralis, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.

Sardanapalus an condiderit Urbem Tarſon, & Anchialen uno die, Diſs. 10. in Anthol. n. 4 Diſs. 30. in Anthol. n. 9.

Sardianos in Lydiâ Tiberio imperante vexavit terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21.

Sardonychem Polycrates in mare proiecit de conſilio Amaſis, ut imminens infortunium ob nimiã felicitatem evitaret, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.

Sarisberienſis tradit artificem vitrum ductile cõfeciſſe, Diſs. 84. in Cic. n. 5.

Sarmatas Antoninus Philoſophus ingentibus cladibus afflixit, Diſs. 9. in Liv. n. 15. Diſs. 21. in Liv. n. 12.

Sarmentus ſcurra iocis, & facetijs affluebat, Diſs. 27. in Cic. n 6.

Sarpedon conditor Mileti, Diſs. 11. in Anth. n. 7.

Satellites Marij interficiebant eos, quos Marius non reſalutaſſet, aut ſi quibus manus oſculandas non præbuiſſet, Diſs. 2. in Cic. n. 5.

Satietas eſt omnium, Diſs. 21. in Anthol. n. 6. Diſs. 69. in Cic. n. 7.

Satietas vitæ quum cepiſſet Hyperboreos, ſeſe in mare præcipitabant, Diſs. 77. in Anthol. n. 16.

Satietas pugnandi nulla erat Troianis, Diſs. 21. in Virg. n. 12.

Satietate honorum Agrippa triumphum recuſavit, Diſs 25. in Liv. n. 9.

Satietate interdum litterarum ſtudia deſeruntur, Diſs. 69. in Cic. n. 7.

Satisfacere omnibus neminem, nec ipſum Iovem poſſe Theognis dixit, Diſs. 47. in Cic n. 1.

Saturnalia menſe Decembri agebantur, & antiquitus uno die, Diſs. 30. in Liv. n. 36. 49. 50.

Saturnalia feminarum Martialis quare appellet Calendas Martias, Diſs. 30. in Liv. n. 37.

Saturnalibus dona mittebantur viris, Diſs. 30. in Liv. n. 37.

Saturni ſtella retundit vim Iovis, alioquin homines eſſent immortales iuxta Iulium Firmicum, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.

Saturni globo præeſt Bacchus Amphietes, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Saturni lacrimam mare appellabant Pythagorici, Diſs. 11. in Thucyd. n 7. Diſs. 30. in Virg n. 2.

Saturni filias eſſe Deas Σεμνὰς nonnulli tradunt, Diſs. 18. in Thucyd n. 5.

Saturni feſto, quod XIV. Cal. Ianuar. celebrabatur, bellum inchoare nefas habebatur, Diſs. 30. in Liv. n 25.

Saturni ſimulacrum ſaturnalibus ſoluebatur laneo vinculo, quo toto anno pedes vinctos habebat, Diſs. 30. in Liv. n. 51.

Saturni mater altera Veſta fuit, quæ Terra eſt, altera filia, quæ Ignis, Diſs. 31. in Liv. n. 21. *Vide. Saturnus. Saturno.*

Saturnia Iuno quando dicatur, Diſs. 21. in Virg. num. 18.

Saturnia dicta eſt Italia a Saturno, Diſs. 36. in Thucyd. n. 7.

Saturnini furores quando extiterint, Diſs. 22. in Liv. n. 7.

Saturnini ſeditione non multum ſanguinis effuſum eſt, Diſs. 2. in Cic. n. 7.

Saturnini potentia, Diſs. 11. in Cic. n. 6.

Saturno Carthaginienſes nobiliſſimos pueros immolabant, Diſs. 17. in Eurip. n. 5. Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Saturno homines immolandi morem apud Latinos ſuſtulit Hercules, Diſs. 17. in Eurip. n. 5.

Saturno regnum abſtolerat Iuppiter; ideo timuit, ne ſibi etiam auferretur a filio Thetidis, quem pa-

patre elariorem futurum prædixarat Prometheus, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.

Saturno etiam fulmina tribuentur, Diſs. 40. in Virg. n. 5.

Saturno December conſecratus eſt, & ei attributus eſt Capricornus, Diſs. 30. in Liv. n. 36.

Saturnum in vincula eſſe coniectum a Iove ſignificat ſtellam Iovis malas qualitates illius temperare, Diſs. 68. in Anthol. n. 23. Diſs. 32. in Virg. n. 3.

Saturnum cum Rheâ concumbentem vidans Sol precator eſt, neque menſe, neque anno parere, Diſs. 53. in Virg. n. 5.

Saturnos abſciſſa genitalia Cœli patris in mare proiecit, & ex eorum ſpumâ Venus nata eſt, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc ſignificet, Diſs. 20. in Anthol. n. 1. 8.

Saturnus quare filius Cœli dicatur, Diſs. 43. in Anthol. n. 9.

Saturnus cur Cœlo delapſes dicatur, Diſs. 3. in Thucyd. n. 7.

Saturnus dicitur, quòd ſe ſaturet annis, Diſs. 31. in Thucyd. n. 6.

Saturnus falcem occultavit apud Meſſanam; ideo Zancle dicta eſt, Diſs. 54. in Thucyd. num. 3.

Saturnus e Cretâ in Latium navigavit poſt Ianum, Diſs. 12. in Eurip. n. 16. Diſs. 5. in Virg. n. 3. Diſs. 30. in Liv. n. 55.

Saturnus crudelis, & impius habebatur, Diſs. 21. in Virg. n. 19.

Saturnus quo tempore conficiat ſuum curſum, Diſs. 30. in Liv. n. 70.

Saturnus Italis terræ colendæ rationem oſtendit, Diſs. 30. in Cic. n. 4. *Vide. Saturni. Saturno.*

Satyra unum ex ſcortis Themiſtoclis, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.

Satyras Menippeas Varro appellavit ab imitatione ſatyrarum Menippi Servi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7. illis titulum appoſuit *Hercules alter*, Diſs. 8. in Anthol. n. 1.

Satyri dicebantur Tityri, Diſs. 60. in Anthol. num. 7.

Satyri Sicinniſtæ vocabantur, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.

Satyri quare adbiberentur triumphis, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Satyrica ſaltatio Sicinnis dicta, Diſs. 16. in Anthol. n. 7. a quibuſdam Cordax dicitur, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.

Satyrus digitum Cyclopis tyrſo metiebatur, Diſs. 8. in Eurip. n. 8

Satyrus obliquam fiſtulam trichordon invenit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Satyrus hiſtrio quomodo emendarit actionem Demoſthenis, Diſs. 87. in Cic. n. 4.

Sauromatæ ignem tanquam Deum colebant, Diſs. 69. in Anthol. n. 2.

Sauromatæ non permittebant feminis nubere, niſi hoſtem occidiſſent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.

Saurus, & Batrachus in columnis templi ranam, & lacertam pro nomine inſculpſerunt, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.

Saxeas turres, ubi dimicaverant, extructas tropheis ornarunt Domitius Aenobarbus, & Fabius Maximus, Diſs. 24. in Liv. n. 8.

Saxo quadrato inſiſtere Mercurius fingitur; fortuna autem rotundo, Diſs. 81. in Anthol. n. 3. Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.

Saxo præcipitem ſeruum Sulpicij dedit Sylla, qui dominum ſibi prodid erat, Diſs. 50. in Thucyd. num. 5.

Saxorum ruina obrutus eſt Polydamas ob fiduciam virium, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.

Saxum ignitum eſſe ſolem exiſtimavit Anaxagoras, Diſs. 11. in Anthol. n. 4. Diſs. 2. in Eurip. n. 6. Diſs. 3. in Eurip. n. 6.

Saxum, quod Milo Crotonienſis movere non poterat, Titormus paſtor iaculabatur, Diſs. 8. in Anthol. n. 1. *Vide. Petra.*

Scabellum Regis Perſarum dicebatur ſumma pecuniæ, quæ ſub pedibus eius recondebatur, Diſs. 21. in Liv. n. 4.

Scævola Iuris conſultus pilâ ludere ſolebat, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2.

Scævola, quò obſidione Patriam liberaret, mortis periculum adivit, Diſs. 4. in Liv. n. 8.

Scævola, & Craſſus legem tulerunt, ut quicumque Latini civitatem aſſequuti eſſent, in iura ſuæ civitatis redigerentur, Diſs. 16. in Cic. n. 4.

Scævola Iuriſconſultis omnibus anteponitur; eius iuſtitia ſumma, Diſs. 17. in Cic. n. 1. 2.

Scævola quomodo interſectus ſit; quum conſelebatur de iure prætorio, mittebat conſulentes ad Furium, & Aulum Caſellium, Diſs. 17. in Cic. n. 3. 4.

Scævolam præceptorem iuris civilis habuit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. n. 5.

Scævolam dimittebat Craſſus, quum populum eſſet prenſaturus, dicens ſe velle ineptire, Diſs. 65. in Anthol. n. 23. Diſs. 88. in Cic. num. 1. 6. 7. *Vide Mucius. Mutius Scævola.*

Scalarum lapſu interijt Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 3.

Scaliger reprobatur, Diſs. 39. in Anthol. n. 11. Diſs. 75. in Anthol. n. 6. Diſs. 21. in Liv. n. 5. Diſs. 30. in Liv. n. 42. Diſs. 12. in Virg. n. 6. Diſs. 70. in Cic. n. 6. Diſs. 71. in Cic. n. 8. 9.

Scaliger non approbat, quod tollantur primi verſus Æneidos Virgilij, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4. Diſs. 1. in Virg. n. 5.

Scaliger Manilium, & Iulium Firmicum Aſtrologiæ imperitos putavit, Diſs. 46. in Cic. n. 7. Diſs. 71. in Cic. n. 1.

Scaligeri Etymologia Eumenidum an vera ſit, Diſs. 18. in Thucyd. n. 6.

Scamander, & Oxynius Hectoris filij Aeneam ex Idâ eiecerunt, Diſs. 15. in Liv. n. 5.

Scamna tranſilivi, extra oleas ferer, Diſs. 20. in Cic. n. 14.

Scandix holeris genus, Diſs. 2. in Eurip. n. 3.

Scaphæ ſimilem ſolem arbitratus eſt Heraclitus, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3.

Scaphæ omnibus rebus refertæ Deæ, quæ Brizo dicebatur, offerebantur, Diſs. 19. in Eurip. num. 9.

Scapham Macedones nominare ſcapham dixit Philippus Laſtheni, quum quereretur, quòd ipſum appellarent proditorem, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.

Sca-

Digitized by Google

Scaros multos Octavius ſparſit inter Oſtiam, & Campaniæ litus, & cavit, ut quinquennio proximo, ſi quis ſcarum cepiſſet, mari redderet, Diſs. 3. in Liv. n. 6.
Scaros optimos fert Eoum mare, Diſs. 3. in Liv. num. 8.
Scauri exercitus intactam reliquit arborem pomiferam, quam caſtris complexus fuerat, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Scauri ſcenam tercentæ ſexaginta columnæ ſuſtinebant, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Scauri villâ ab iratis ſervis incenſâ millies ſeſtertiûm conflagravit, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Scauri atrium columnis fultum erat duodequadragenûm pedum e marmore Luculleo, Diſs. 2. in Liv. n. 12.
Scelera ſæpe causa fuerunt, ut multa bella concitarent, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Scelera hominum ita gravare terram dixit Plinios, ut terræmotus exiſtant, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Scelera omnia furijs tribuebant, & quare, Diſs. 18. in Thucyd. n. 7. Diſs. 19. in Thucyd n. 5.
Scelera non ſtatim punit Deus, Diſs. 10. in Anthol. n. 19.
Scelera impunita ſunt mali exempli, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.
Scelera hominum non ferentis terræ precibus excitavit bellum Troianum Iuppiter, Diſs. 15. in Eurip. n. 2.
Scelera quum ulciſcitur Deus non irâ, ſed iuſtitia utitur, Diſs. 19. in Virg. n. 11.
Scelerum expiationi quæ adhiberentur, & quomodo fierent expiationes, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10. Diſs. 53. in Thucyd. n. 20. 25. 26.
Scelerum conſcientia ſævius cruciat animum, quàm corpus flagra iuxta Pythagoream, Diſs. 19 in Thucyd. n. 7. *Vide. Scelus.*
Sceleſtis hominibus Cæſar familiariter utebatur, Diſs. 12. in Thucyd. n. 3.
Sceleſtis hominibus quod immineat, & quaſi eorum veſtigia inſequatur divina providentia Ichnæa dicitur, Diſs. 18. in Eurip. n. 13.
Sceleſtorum pœnæ conſtitutæ a Deo ſunt Furiæ, quas nemo effugit, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7. 8.
Scelus Sylonium ut expiaret Epimenides, nocturna ſacra inſtituit, Diſs. 39. in Anthol. n. 7. Diſs. 14. in Thucyd. n. 3. & ramum oleæ ſacræ tantùm accepit, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Scelus putabantur concubitu etiam honeſto, quæ Veſtales fuerant, Diſs. 31. in Liv. n. 5.
Scelus non putabant poetæ periuria amantium, Diſs. 83. in Anthol. n. 9. *Vide Scelera*,
Scena dedit nomen obſcenis, Diſs. 36 in Thuc. n. 4.
Scena eſt vita hominum, Diſs. 5. in Eurip. n. 2.
Scena Scauri tercentis ſexaginta columnis ſuſtinebatur, cuius ima pars e marmore erat, media è vitro, ſumma inaurata, Diſs. 2 in Liv. n. 8.
Scena Caij Antonij argĕtea erat, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
in *Scen. Roſcius eſt* proverbium, quo ſignificatur quidpiam agi cum ſummâ gratiâ, Diſs 90. in Cic. n. 3.
Scena Euripidis Athenienſes Pothino Neuroſpaſtæ tradiderunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5. Diſs. 5. in Eurip. n. 11.
Scenam deambulabat Athanatus quidam thorace plumbeo quingenario indutus, & cothurnos pondo quingentorũ geſtans, Diſs. 37. in Cic. n. 3.
Scenas penſiles excogitavit Theſpis, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.
Scenici ludi primùm Romæ celebrati ſunt ad finiendam peſtem, Diſs. 14. in Thucyd. n. 9.
Scenici ludi pars erant ludorum Romanorum, & plures dies occupabant, Diſs. 19. in Cic. n. 3.
Scenicis ludis adhibebantur tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 10.
Scenicus philoſophus appellatur Euripides a Clemente Alexandrino, Diſs. 1. in Eurip. n. 5.
Scepſis urbs Regia Aeneæ an fuerit, Diſs. 15. in Liv. num. 4. Diſs. 64. in Cic. n. 5.
Sceptici philoſophi appellabantur, quòd de omnibus dubitarent; exiſtimabant tamen verum poſſe inveniri inquirendo, Diſs. 57. in Cic. n. 7.
Sceptici liberales artes univerſas ſuſtulerunt, Diſs. 80. in Cic. n. 1.
Sceptra Cyrus donavit Pytharcho Cyziceno cum alijs ſex urbibus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Sceptri loco Reges antiquitus haſtâ utebantur, Diſs. 11. in Eurip. n. 15.
Sceptri nomine intelligebatur haſta, Diſs. 25. in Virg. n. 7.
Sceptri loco ſumpſit Antigonus Thyrſum, Diſs. 45. in Anthol n. 7.
Sceptrũ ſoli Reges, non etiam eorum filij geſtabant, Diſs. 6. in Eurip. n. 17.
Sceptrum ferentes trecenti Cyrum ſequebantur, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Sceptrum eburneum vocat Iuvenalis Scipionem eburneum, in cuius extremitate erat aquila, Diſs. 22. in Liv. n. 21.
Sceptrum triumphantes geſtabant, non ovantes, Diſs. 24. in Liv. n. 11. Diſs. 28. in Liv. n. 10.
Sceptrum eburneum geſtabat Prætor, qui Circenſibus præſidebat, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
e Scholâ Theophraſti prodije Demetrius Phalereus, Diſs. 10. in Cic. n. 6.
Scholæ ſucceſſorem Theophraſtum quomodo elegerit Ariſtoteles, Diſs. 4. in Eurip. n. 3. Diſs. 41. in Cic. n. 3.
Scholæ Carneadis ſucceſſor fuit Clitomachus, Diſs 63. in Cic. n. 8.
Scholas frequentans poſtquam ex ephebis exceſſiſſet, lege Solonis capite plectebatur, Diſs. 17. in Thucyd. n. 7.
Scholas reliquerunt rhetores, ut Carneadis auditores eſſent, Diſs. 63. in Cic. n. 6.
Scholaſtici dicebantur Declamatores, Diſs. 85. in Cic. n. 7.
Scientes eloquentes eſſe dicebat Socrates, Diſs. 4. in Cic. n. 1.
Scientia perfecta rerum eſt earum cauſas ſcire, Diſs. 12. in Thucyd. n. 1.
Scientia Reipublicæ adminiſtrandæ hiſtoriâ acquiritur, nec ſufficit ingenium, Diſs. 8. in Liv. n. 2. & ſeqq. Diſs. 9. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Scientiâ rei nauticæ Carthaginienſes omnes nationes ſuperabant, Diſs. 21. in Virg. n. 11.
Scientia ingens philoſophorum veterum, Diſs. 43. in Cic. per tot. Diſs. 44. in Cic. per tot.
Scientia Ciceronis, Diſs. 53. in Cic. n. 2. & ſeqq.
Scientia Arati, Diſs. 72. in Cic. n. 3. & ſeqq.
Scientia rerum multorum librorum lectione comparatur, Diſs. 86. in Cic. n. 5.

Scien-

Scientiæ comparandæ proſunt oculi, Diſs. 70. in Cic. n. 2.

Scientiæ omnes inventæ dicuntur a Græcis propter eorum eloqoentiam, Diſs. 9. in Thucyd. oum. 8.

Scientiæ nomine Veteres ſignificabant artem, Diſs. 79. in Cic. n. 2.

Scientiæ rerum nullum genus Auctorum eſt, qood non proſit, Diſs. 86. in Cic. n. 6.

Scientiam auguralem Iſauri, & Arabes invene- Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Scientiam divinarum, humanarumque rerum profitentur philoſophi, non Iuriſconſulti, Diſs. 5. in Cic. o. 7.

Scientiam iuris civilis maximè omnium oratorum Craſſus poſſidebat, Diſs. 16. in Cic. n. 5.

Scientiam agitandi currum nimiam in Annicеri reprehendit Plato, Diſs. 44. in Cic. n. 7.

Scientiam eſſe ſummum bonum Herillus putavit, Diſs. 45. in Cic. n. 7.

Scientiam Reipublicæ adminiſtrandæ non habere Alcibiadi oſtendit Socrates, quare illacrimatus eſt Alcibiades, Diſs. 56. in Cic. n. 6.

Scientiam rectè dicendi Stoici rhetoricen definiverunt, Diſs. 79. in Cic. n. 1. *Vide. Artes. Diſciplina. Doctrina.*

Scintillas aliquas doctrinæ in Poſteros tranſmiſiſſe primum hominem conſentaneum eſt, Diſs. 30. in Cic. n. 3.

Scion unum ex ſcortis Themiſtoclis, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.

Scipio Africanus non habebat ætatem conſularem, quum res geſſit, Diſs. 20. in Eurip. n. 4.

Scipio primus a natione, quam domuit, nomen accepit, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.

Scipio Antiocho devicto Aſiaticus appellatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 8 Diſs. 18. in Liv. n. 3.

Scipio Iunior, qoi Carthaginem, & Numantiam delevit, Africanus, & Numantinus appellatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 8.

Scipio Africanus ſenex nihil geſſit, fortaſſe quia materia defuit, Diſs. 64. in Anthol. n. 7.

Scipio Africanus primus radi barbam inſtituit, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.

Scipio Africanus accuſatus eſt, quòd pallio, crepidiſque uteretur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 4. Diſs. 24 in Cic. n. 4.

Scipio quatuor Punicos exercitus delevit; bis vicit Syphacem, Diſs. 3. in Virg. n. 4.

Sipio Africanus commemoratione rerum geſtarum Accuſatores eluſit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Scipio Africanus quum Rex ab Hiſpanis ſalutatus eſſet, regnū recuſavit, Diſs. 82. in Liv. n. 7.

Scipio Africanus Maſiniſſæ conſulatus inſignia tradidit, Diſs. 82. in Liv. n. 28. ornamenta triumphi, Diſs. 85. in Liv. n. 10.

Scipio Numantinus primus virtuti templum dicavit, Diſs. 80. in Anthol. n. 7.

Scipio ludos in honorem patris, & patrui exhibuit, in quibus Reges decertarunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 1.

Scipio Linterni, ubi exulavit, non in Patriâ ſepultus eſt, Diſs. 29. io Anthol. n. 1.

Scipio appellatus eſt Cornelius, quia patrem cæcum ſcipionis vice regeret, Diſs. 36. in Anthol. n. 2.

Scipio Naſica auctor ſemper fuit ſeruandæ Carthaginis, & in hoc longè prudentior Catone, Diſs. 12. in Thucyd. n. 7. Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. Diſs. 8. in Liv. n. 1.

Scipio Naſica optimi cognomen a deptus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.

Scipio Africanus Aſotus a malevolis dictus eſt, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.

Scipio quum proficiſceretur ad leges dandas Regibus, quinque ſervos habebat, Diſs. 81. in Thucyd. n. 4.

Scipio a Pergamenis in urbe ſepultus non eſt, Diſs. 24. in Thucyd n. 7.

Scipio a Fabio Maximo ineptè deterrabatur a bello in Africam trans ferendo exemplo Athenienſium, quibus male ceſſerat bellum ſiculum, Diſs. 44. in Thucyd. n. 8. Diſs. 45. in Thucyd. n. 2.

Scipio ſimilis Alcibiadi, Diſs. 45. in Thucyd. num. 1.

Scipio intra annum devicit Syphacem, Diſs. 45. in Thucyd n. 5.

Scipio meritò fulmen a Virgilio appellatur, Diſt. 52. in Thucyd. n. 7.

Scipio Carthaginem novam uno die expūgoavit, Diſs. 58. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Virg. num. 3.

Scipio legendis umbilicis, conchiſque repuerаſcere dicebatur, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2. Diſs. 1. in Cic. n. 6.

Scipio Aſiâ devictâ nihil ex tantis divitijs in privatum uſum convertit, Diſs. 2. in Liv. n. 4.

Scipio queritur virgines, pueroſque nobiles frequentare ſaltatorum ludum, Diſs. 3. in Liv. num. 1.

Scipio triumphare non potuit, quia non Conſul, nec Prætor bellum confecerat in Hiſpaniâ, Diſs. 24. in Liv. n. 13. Diſs. 25. in Liv. n. 4.

Scipio quum Coſul eſſet, miſſus eſt in Africam, ſed in apparatu belli anno coaſumpto Proconſul in Africam traiecit, & triumphavit, Diſs. 85. in Liv. n. 3. 4.

Scipio liberavit a ſervitute Pœnorum Quinctum Terentium Culeonem, Diſs. 89. in Liv. n. 3.

Scipio legatus miſſus eſt ad res Regum inſpiciendas, Diſs. 65. in Cic. n. 3.

Scipio vicit Hannibalem, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Scipio puellam captam eximiâ pulchritudine ſponſo reſtituit, Diſs. 84. in Cic. n. 6.

Scipione eburneo utebatur Conſul, in cuius extremitate erat aquila, Diſs. 22. in Liv. n. 8t.

Scipione ludos exbibente Reges decertarunt, Diſs. 4. in Anthul. n. 1.

Scipionem Africanum Iove natum quidam crediderunt, Diſs. 17. in Liv. n. 1. Diſs. 32. in Virg. n. 8. & ſerpentis concubitu, Diſs. 84. in Cic. n. 5.

Scipionem nunqoam vicit Hannibal, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Scipioni allatrare Cato dicebatur, quia eum obiurgaret, Diſs. 84. in Anthol. n. 6.

Scipionibus interfectis L. Martius Eques triumphare non potuit, Diſs. 84. in Liv. n. 13.

Scipionis Africani dictum, *malo unum civem, quàm mille hoſtes occidere* ab Antonino Pio uſurpatum, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.

Sci-

Scipionis celeritas in debellando Africam, & Hiſpaniam, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.
Scipionis Africani Panætius familiaris fuit, Diſs. 65. in Cic. n. 3. *Vide. Africani.*
Scirpeis facibus utebantur in funeribus, Diſs. 23. in Thucyd. n. 7.
Scommatis uxores ſibi quærebant ladeties Africæ populi, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Scopas unus ex ſculptoribus, qui cælarunt Mauſoleum, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Scopas Cranonius accerſivit Socratem, Diſs. 54. in Cic. n. 8.
Scopas victor ſacri certaminis epulum dabat, Simonide autem egreſſo conclave corruit; & cadavera Simonides locorum memoriâ cognovit, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Scopuli cavernoſi tempeſtates excitant, Diſs. 66. in Anthol. n. 5.
Scopulis Caphareis Nauplius ſuſpendit ignem, quibus alliſi Græci perierunt, Diſs. 39. in Virg. n. 8. 9.
Scorpius dicitur complicatio crinium in acutum deſinens in pueris, Diſs. 4. in Thucyd. n. 2.
Scorta quatuor ſecum curru Themiſtocles ducebat, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.
Scorta quot haberet Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Scorto nobili comparavit Athenas Iſocrates, Diſs. 27. in Thucyd. n. 5.
Scortum Cinyras Veneris nomine conſecravit, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Scortum nobile Lamia, & Gnathæna facetijs abundabant, Diſs. 27. in Cic. n. 7. *Vide. Meretricem.*
Scotinos appellatus eſt Heraclitus Epheſius, Diſs. 7. in Eurip. num. 6. Diſs. 30. in Virg. num. 2.
Scribendi materiam viribus æquam ſumere oportet ſcriptores, Diſs. 72. in Cic. n. 2.
Scribendum etiam eſt, non ſolùm legendum, Diſs. 86. in Cic. n. 8.
Scripſerunt Lacedæmonij Philippo: *Dionyſius Corinthi*, ut illi minarentur, Diſs. 30. in Virg. num. 4.
Scripta Livij tollere voluit Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 6.
Scripta aliorum plerumque improbantur propter morum diverſitatem, Diſs. 3. in Eurip. num. 1.
Scripta Pythagoræ de inſtitutione, & de adminiſtrandâ Republicâ, Diſs. 45. in Cic. n. 5.
Scriptis Carneadem retundere conatus eſt Antipater, quum eius vocem ferre non poſſet, Diſs. 63. in Cic. n. 7. *Vide. Scriptum.*
Scriptores Theſeidis, Heracleæ, Cypriorum carminum, & Iliadis parvæ reprehendit Ariſtoteles, Diſs. 37. in Virg. n. 3.
Scriptores Antiqui nomen operibus ſuis inſcribere ſolebant, Diſs. 1. in Thucyd. n. 3. Diſs. 1. in Virg. n. 2. 3.
Scriptores, qui ne rem turpem nominarent, uſi ſunt Periphraſi, Diſs. 7. in Virg. n. 2.
Scriptores afficiuntur ijs malis, quæ tractant, Diſs. 5. in Liv. n. 8.
Scriptores rerum Romanarum, Diſs. 11. in Liv. num. 1. 2.
Scriptores de arte dicendi multi philoſophi fuerunt, Diſs. 42. in Cic. n. 2.
Scriptores priſcos etiam terreſtres copias appellaſſe claſſes ignoravit Livius, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Scriptoribus Græcis vertendis exercere ſe iuvenes iubet Cicero, Diſs. 86. in Cic. n. 3.
Scriptorum omnium iudicem ſe ſuturum Virgilium præſagiſſe dicebat Rhemnius Palæmon, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Scriptorum Græcorum multa opera Cicero in latinum ſermonem vertit, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Scriptorum nullum genus eſt, quod eloquentiæ, & ſcientiæ rerum non proſit, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Scriptum nullum reliquerunt Carneades, Socrates, Pythagoras, Diſs. 63. in Cic. num. 8. *Vide. Scripta.*
Scrobem virginalem quam vocet Arnobius, Diſs. 18. in Thucyd. num. 10. Diſs. 29. in Thucyd. num. 11.
Sculptor Agoracritus iniquis Athenienſium ſententijs victus ab Alcamene ſignum ſuum nuncupavit Nemeſin, & eâ lege vendidit, ne Athenis eſſet, Diſs. 18. in Eurip. n. 11.
Sculptorem ſummum fuiſſe Phidiam oſtendit Iovis Olympici ſtatua, Diſs. 36. in Cic. n. 35.
Scolptores primi ſtatuis pedes effingere neſciebant, Diſs. 13. in Eurip. n. 1.
Sculptores, qui cælaverunt Mauſoleum, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Sculptores nullo in pretio habebantur apud Lacedæmonios, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Sculptores effingunt ſtatuas proceriores, quam homines ſint, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.
Scolptores ignobiles, & celebres, Diſs. 48. in Cic. n. 5.
Sculptura quando inceperit, & quando floruerit, Diſs. 13. in Eurip. n. 5.
Sculptura Athenienſibus plurimum debet, Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Sculpturam e ſuis finibus exterminarunt Iudæi, Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Scurra Sarmentus iocis, & facetijs affluebat, Diſs. 27. in Cic. n. 6.
Scurræ ſexaginta Athenis conveniebant, quorum facetias Philippus, ut ad ſe perſcriberentur, curavit, Diſs. 27. in Cic. n. 7.
Scurræ convivijs adhibebantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 11.
Scuta pro Clypeis argolicis Romani acceperunt Samnites imitati, Diſs. 2. in Liv. n. 2.
Scuta argentea geſtantes qui Alexandro aſtabant, Argyraſpides vocabantur, Diſs. 21. in Liv. n. 7.
Scutum abieciſſe turpiſſimum eſt, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.
Scutum Herculis luſit Heſiodus, Diſs. 3. in Virg. n. 6.
Scutum Æneæ fabricavit Vulcanus, Diſs. 3. in Virg. n. 6.
Scutum ſilijs tradentium ſpartanarum feminarum dictum, Diſs. 52. in Anthol. n. 2.

Scu-

Scutum habebat Iuno, Diſs. 25. in Virg. num. 7.
Scylace oppidum in Helleſponto, Diſs. 73. in Anthol. n. 3.
Scylla nata eſt ex Styge, & Pallante gigante, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Scylla, quia cavernoſa eſt, tempeſtates excitat, Diss. 66. in Anthol. n. 5.
Scyphius vocatus eſt Equus natus, quum Neptunus tridente Terram percuſſit, Diſs. 25. in Eurip. num. 4.
in Scyro Inſulâ ſepultus eſt Theſeus, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Scytha fuit Anacharſis, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Scythæ, & Thraces antiquitus ijdem, Diſs. 11. in Eurip. n. 5.
Scythæ meritò originem ducebant ab Hercule, Diſs. 7. in Anthol. n. 12. Diſs. 9. in Anthol. n. 8. Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 3.
Scythæ amicitiam ſanguine ſanciebant, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 5.
Scythæ mortem contemnebant, Diſs. 77. in Anthol. n. 56.
Scythæ ſe vetuſtiſſimos Mortalium prædicabant, Diſs. 4. in Thucyd. n. 8.
Scythæ quum ab Aſiaticâ expeditione reverterentur, ſervili bello excepti ſunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.
Scythæ nonnulli cadavera epulabantur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Scythæ, & Arabes indomabiles, quia nullas certas ſedes habent, Diſs 52. in Thucyd. n. 8. & nunquam mores mutarunt, nec libertatem amiſerunt, Diſs. 1. in Liv. n. 10
Scythæ Auguſto imperante pacem, & amicitiam a Romanis petierunt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.
Scythæ detrectando certamen Darium defatigarunt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.
Scythæ propter bellorum felicitatem in arrogantiam prolapſi ſunt, Diſs. 1. in Liv. n. 6.
Scythæ, qui terram colebant, Ἀροτῆρες vocabantur, hoc eſt *aratores*; nam reliqui Scythæ agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Scythæ plauſtris pro domibus utebantur, Diſs. 81. in Cic. n. 6.
Scytharum auctorem procreavit Mars ex muliere, cuius extrema in ſerpentem deſinebant, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.
Scytharum mos, ut qui pugnis, luctaque rivales viciſſet, ſponſâ abduceret, Diſs. 29. in Thuc. n. 12.
Scytharum Regis uxori ſi quis fucum feciſſet, mulctâ pecorum plectebatur, Diſs. 30. in Cic. n. 5.
Scytharum Rex Ateas Iſmeniæ tibicini equum hinnientem prætulit, Diſs 81. in Cic. n. 7.
Scythas Ninus, Semiramis, & Syrus profligare non potuerunt, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.
Scythas invictos aggredientes Cyrus, & Darius profligantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Scythas primus domuit Mithridates, Diſs. 2. in Cic. n. 3.
Scythia Incognita erat Veteribus, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Scythia an a Romanis domita fuerit, Diſs. 9. in Liv. n. 15.
Scythiæ populi hoſtias humanas Dianæ ſacrificabant, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.
Scythiæ longitudo, & latitudo; Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Scythici Oceani ſinum eſſe Caſpium Mare Veteres præter Ptolemæum crediderunt, Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Secandi ob ſævitiam Archagathus primus medicus a Romanis carnifex eſt appellatus, Diſs. 81. in Cic. n. 6.
Seceſpita a nonnullis dicitur culter, quo iugulabatur victima, Diſs. 45. in Virg. n. 3.
Seceſſionem quum plebs feciſſet, eam reconciliavit Agrippa Menenius, Diſs. 31. in Cic. n. 4.
Seceſſionem ad Anienem quum plebs feciſſet, eam reduxit Valerius; ideo Maximus eſt appellatus, Diſs. 36. in Cic. n. 17.
Seceſſum deſiderant, & otium poëtæ, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.
Secium quid eſſet, Diſs. 45. in Virg. n. 3.
Secreta divulgant mulieres, Diſs. 15. in Anthol. num. 12.
Secreta magis afficiunt mentes imperitorum, Diſs. 39. in Anthol. n. 1.
Secreta loca deſiderant poëtæ, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.
Secretam ſedem cur Virgilius appellet templum Veſtæ, Diſs. 38. in Anthol. n. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Secundæ res enervant animos; adverſæ confirmant, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1. Diſs. 14. in Thucyd. n. 1.
Secundus famulus Regis Nicomedis a Gallo Gallinaceo dilectus fuit, Diſs. 22. in Anthol. n. 2.
Secures dum ſumpſit Romulus, reprehendendus non eſt, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq.
Secures, & faſces Romulus ab Etruſcis ſumpſit, Diſs. 22. in Liv. n. 1.
Secures non omnes magiſtratus habebant, Diſs. 22. in Liv. n. 5. an Conſules haberent, Diſs. 22. in Liv. n. 6. 8.
Securi tantùm uti poterant Lacedæmonij ad faſtigia domos conficienda, Diſs. 54. in Anthol. num. 5.
Securi ferirentur victimæ, an cultro, Diſs. 45. in Virg. n. 3. 4.
Securim orationum ſuarum Demoſthenes appellabat Phocionem, Diſs. 35. in Cic. n. 7.
Sectæ quàm diverſæ, & contrariæ philoſophorum prodierint a Socrate, & quare, Diſs. 55. in Cic. n. 3. & ſeqq. Diſs. 56. in Cic. n. 5. 2.
Sectæ novæ conditor Aſclepiades medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Sectatores Carpocratis ducem habuerunt Epiphanem, Diſs. 78. in Cic. n. 3.
Sectatores mercede conducere non licebat ei, qui magiſtratum petiturus erat, Diſs. 89. in Cic. n. 4.
Sedebant in Capitolio mulieres comptæ, quia amari ſe a Iove credebant, Diſs. 32. in Virg. num. 7.
Sedem ſecretam cur Virgilius appellet templum Veſtæ, Diſs. 38. in Anthol. n. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Sedentarias artes prohibuit Lycurgus, liberales verò non admodum approbarunt Lacedæmonij, Diſs. 54. in Anthol. n. 2. 9. Diſs. 27. in Thucyd. n. 3.

Se-

Sedentes epulabantur in ſacris Herculis, Diſs. 9. In Anthol. n. 10.
Sedentes manibus haſtas tenebant Penates, Diſs. 15. in Virg. n. 4.
Sedentium ſpectatorum centum quinqoaginta millia capiebat circus maximus, Diſs. 2. in Liv. num. 7.
Sedere in Lare ſupplicandi genus religioſiſſimum apud Moloſſus, & alius, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. 4. 8. Diſs. 26. in Thucyd. n. 7.
Sedere in ſinu Dei Futini, ſeu Motuni nupturæ cogebantur, Diſs. 58. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Sedere duabus ſellis dicebatur Cicero, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.
Sedes motavis Commodus noctu excitatus, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10.
Sedes certas quum non habeant Scythæ, & Arabes, indomabiles ſunt, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.
Sedes Piorum ubi ſint, Diſs. 76. in Anthol. n. 54. & ſeqq.
Sedes marmoreæ erant in ambulationibus, Diſs. 24. in Cic. n. 5.
in Seditione Aleander Lycurgo oculom exeuſſis, Diſs. 54. in Anthol. n. 2.
Seditionem militarem portendit Auguſto calceus præpoſtere induetus, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.
Seditionem plebis contra Patres Iulius Proculus compreſſit affirmando ſe vidiſſe Romulum in Deorum numerum tranſlatū; eodem ferè pacto Piſiſtrati Orchomenij filius, quom eios pater a Senatu diſcerptus eſſet, Diſs. 9. in Liv. n. 10.
Seditionem Gracchi quum Livius Druſus concitaſſet, querebatur, ne quidem puero ſibi ferias contigiſſe, Diſs. 1. in Cic. o. 2.
Seditionem militum ſedavit Cæſar eos appellando Quirites, Diſs. 9. in Cic. n. 2.
Seditiones lices moltas fecerit plebs Romana, per annos pluſqoam ſexcentos manibus temperavis, Diſs. 4. in Liv. n. 2.
Seditionibus Saturnini, & Gracchorum non multum ſanguinis effuſom, Diſs. 2. in Cic. n. 7.
Seditionibus Gracchi, & Apoleij quum nobilitas cum plebe contenderet, Lucio Marcio Philippo Conſuli oppoſitus foit M. Livius Druſus, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Seditionis auctures ſoleus popolom impellere ad ea facinora, qourum veniam ſperare non poſſit, ut permaneat in defectione, Diſs. 51. in Thucyd. n. 9.
Seditioſi etiam cives qoietem maximè expeſiverunt, Diſs. 1. in Cic. n. 2.
Segeſtes qoomodo defectionem ſuam excoſet, Diſs. 50. in Thucyd. n. 3.
Segetes ceſſantibus Etesijs corrumpebantur; quare eos ventos evocavit Ariſtæus, Diſs. 14. in Thucyd. o. 7.
Seguregiorum mos erat, ot cui Virgo aquam dediſſet, eum ſibi virum delegiſſe videresur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.
Selanus Equos centum ſeſtertiûm millibos conſtitit, Diſs. 6. in Anthol. n. 9.
Seianus corrupit Liviam, ot Druſum Virum veneno interimeret, Diſs. 15. in Anthol. n. 25.
Saiuges currus, qoi in Circenſibus decurrebant, ſacri erant Iovi, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Selenitides mulieres nuo fetum, ſed ova pariunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 3.
Saleucidas ab auctore aliqua poeula appellabant, Diſs. 26. in Liv. n. 2.
Seeleucus Nicator dictus, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.
Seleucus exinanivit urbem Selænas, & eives Apameam tranſtulit, Diſs. 6. in Anthol. n. 5.
Seleucus interſectus eſt a Ptolemæu ad aram, quæ Argus dicebatur, Diſs. 10. in Virg. n. 3.
Selinus palmis abundabat, Diſs. 55. in Thucyd. num. 4.
Sella curulis Flamini Diali concedebatur, quia magiſtratum petere non poſſerat, Diſs. 22. in Liv. o. 5.
Sella curolis an eadem ſit ac ἐλεφάντινος θρόνος apud Plutarchom, Diſs. 22. in Liv. n. 16.
Sellâ coruli quicumque utebantur, in tribunali ſententiam ferebant, Diſs. 29. in Cic. num. 7. *Vide. Curule. Curulem ſellam. Curules.*
Sellas plicatiles pueri Athenienſibus geſtabant, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3.
Sellis duabus ſedere Cicero dicebatur, Diſs. 51. In Thucyd. n. 7.
Semeles filius natus eſt ſeptimo menſe, Diſs. 75. in Anthol. n. 3.
Semen ſpumuſom eſt; ideo Venus e ſpumâ nata fingitur, Diſs. 20. in Anthol. n. 1. Diſs. 56. in Anthol. n. 11.
Semen inſecundum efficitur nimio uſo veneris, Diſs. 52. in Anthol. n. 5. *Vide. Semina.*
Sementem faciens, & com latrone congrediens ſaltare dicebatur, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.
Semideos ſub Orbe lunæ Stoici collocarunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 7.
Semideos vocabans Veteres genitos a Genijs, Diſs. 57. in Liv. n. 7.
Semiliberum ſe eſſe dixit Cicero, quum aliqoantum otij nactus eſſet, Diſs. 1. in Cic. n. 4.
Semina, quibus Atticæ Incolæ procrearentur, Minerva a Vulcanu accepit, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Semina terræ mandanda aratores perâ continebant, quæ menſuræ genus eras, Diſs. 84. in Anthol. n. 55.
Semine nollo e terrâ homioes, & ceteras animantes extitiſſe exiſtimarunt Phœnice, Aegyptij, & Avicenna, Diſs. 43. in Anthol. n. 8.
Semine viri ſoſcepto uterum Apuleius, appellat Perulam, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
e Semine Iuvis in Acdo Petrâ effuſo natus eſt Acdeſtis, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
e Seminibus ex Aethere decidentibus editos eſſe homines Veteres crediderunt, Diſs. 30. in Cic. n. 2. *Vide. Semen.*
Semiramide, & Nino extinctis extincta eſt etiam virtus Aſſyriorum, Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.
Semiramidem columbæ infantem aloerunt, Diſs. 18. in Liv. n. 3. Diſs. 84. In Cic. n. 4.
Semiramidis res geſtas Græci litteris mandarunt, Diſs. 14. in Liv. n. 1.
Semiramis appoſitâ inſcriptione ſepulcru Darium decepit, Diſs. 32. in Anthol. n. 12.
Semiramis celeritate uſa Aſſyriorum regnom cōſtituit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 5.
Semiramis Ninū interfecit, Diſs. 15. in Anth. n. 20.

Semiramis Europam, Libyam, & Indiam fere non attigit, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.
Semiramis, & Ninus primi in Aſiâ magnum imperium conſtituerunt, Diſs. 11. in Eurip, num. 10.
Semnæ Deæ eædem, ac Furiæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3. 4. meritò ſic appellatæ ſunt, Diſs. 19 in Thucyd. n. 11. quot ſint, Diſs. 18, in Thucyd. n. 5.
Semnesertens Aegypti Rex alterum ex obeliſcis, qui in Circo erat, excidit, Diſs. 20. in Cic. n. 9.
Semnothei apud Celtas, & Gallos philoſophi fuerunt, Diſs. 14 in Cic. n. 6.
Sempiternum an poſſit eſſe, quod genitum eſt, Diſs. 29. in Thucyd. n. 1.
Sempronia reprehenditur propter nimiam ſaltandi peritiam, Diſs. 17. in Anthol. n. 10.
Sempronium, Flamininum, Varronem vicit Hannibal, non alios, Diſs. 83. in Cic n. 3.
Sempronius Tuditanus rerum Romanarum ſcriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Sempronius temerarius dux fuit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.
Senacherib Aſſyrijs imperabat, quum Romam Romulus ædificavit, Diſs. 23. in Liv. n. 2.
Senarius numerus appellatus eſt a Pythagora nuptiæ; ſolus ex his, qui intra decem ſunt, ex ſuis partibus conſtat, Diſs. 31. in Liv. n. 16.
Senator mediocriter dives Symmachus duo millia pondo auri impendit in præturâ filij, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Senator, orator, & imperator optimus eſt habitus Cato Cenſorius, qui res Romanas ſcripſit, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Senator Manilius nullo doctore uſus omnibus diſciplinis eruditus fuit, Diſs 68. in Cic. n. 3.
Senatores libertam uxorem ducere non poterant; ceteri Nobiles poterant, Diſs. 25. in Anthol. num. 2.
Senatores Caligula ſibi cenanti ad pedes ſtare paſſus eſt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 14.
Senatores non poterant Aegyptum provinciam obtinere, aut ad illam peregrinari, & quare, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.
Senatores Romani venales erant, Diſs. 7. in Thucyd n. 8 Diſs. 4 in Liv. o. 4.
Senatores quadraginta e medio ſuſtulit Sylla, Diſs. 5. in Liv. n. 4.
Senatores ſericeos calceos geſtabant, Diſs. 22. in Liv. n. 22.
Senatores currum inſequi permiſit Cæſar triumphans, quum præcedere ſolerent, Diſs. 25. in Liv. n. 16.
Senatores in theatris utebantur pulvinis, Diſs. 24. in Cic n. 7.
Senatores, & Equites anulo aureo a plebe diſtinguebantur, Diſs. 90 in Cic. n. 4.
Senatoribus, non e militibus conſtare videbatur exercitus Alexandri in terrâ ſociorum, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Senatoribus Romanis reſpondebant Pentacoſiomedimni apud Athenienſes, Diſs. 47. in Thucyd. n. 5.
Senatoribus convicia fieri in ludis vetuit Theodoricus, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Senatu movit virum quæſtorium Domitianus, quòd ſaltandi eſſet ſtudioſus, Diſs. 18. in Anthol. n. 4.
Senatu deducente domum revertebatur poſt convivium, qui triumphaverat, Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Senatui ut oſtenderet Cato prope eſſe Carthaginem, ficus recentes ex eâ advectas oſtendit, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.
Senatui auctor fuit Cicero, ut decerneret, ne quis prætoritorum meminiſſet, Diſs. 6. in Thucyd. n. 13. Diſs. 8. in Liv. n. 6.
Senatui per litteras ſignificavit Auguſtus privatam vitam cupere, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Senatui tribuit iudicia Sylla, quæ apud Equites erant, Diſs. 2. in Cic. n 7. lex Servilia, Diſs. 16. in Cic. n. 4. & Livius dum hoc idem molitur, interemptus eſt, Diſs. 17. in Cic n. 8.
Senatui ius creandorum magiſtratuum tribuit Tiberius, Diſs. 88. in Cic. n. 6.
Senatui Tiberius per litteras ſignificavit animi ſui cruciatus, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10.
Senatui Cicero multa exprobrat, Diſs. 56. in Thucyd. n. 4.
Senatui ſcriptis litteris Imperatores partâ victoriâ Laurum addebant, Diſs. 22. in Liv. num. 10.
Senatum Cumani rogarunt, uti liceret uti linguâ Romanâ, Diſs. 8. in Thucyd. n. 10.
Senatum apud Romanum Tiberius Germanicum accuſavit, quòd in Aegyptum profectus eſſet, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.
Senatum alloquens orator non adeo opus eſt, ut eius captet benevolentiam, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2.
Senatum qua formolâ dimitterent Magiſtratus, Diſs. 58. in Thucyd. n. 4.
Senatum commotum cæde novem millium hominum Sylla continuit dicendo paucos ſuo iuſſu interfici, Diſs. 5. in Liv. n. 4.
Senatum contra plebs quum conſpiraſſet, Iulius Proculus ſeditionem compreſſit affirmando Romulum ſibi viſum fuiſſe ſub ſpecie Dei, Diſs. 9. in Liv. n. 10.
Senatum interdum ſignificat curia, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Senatum oppugnavit Q. Cæpio, Diſs. 35. in Cic. num. 2.
Senatum inter, & equeſtrem ordinem concordiam pepetit Cicero, Diſs. 36. in Cic. num. 10.
Senatum, & plebem ſuis nominibus ſalutavit Cyneas poſtridie, quàm Romam venerat, Diſs. 87. in Cic. n. 7.
Senatus, & viginti hominum millia veſtem ſordidam ſumpſerunt, quum Cicero in exilium eiectus eſt, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.
Senatus, quum Nero filiam e Poppæa procreaſſet, fecunditati cenſuit templum, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
Senatus Romanus eiecit ex urbe Bacchanalium ritus, & in eos, qui hac ſuperſtitione tenerentur, animaduertit, Diſs. 39. in Anthol. num. 7.
Senatus noluit alia imperia committere Scipioni,

... ne eius potestas nimis augeretur, Diſs. 64. in Anthol. n. 7.
Senatus inuſitatos honores Neroni decrevit, quòd matrem interfeciſſet, Diſs. 20. in Eurip. n. 11.
Senatus milites Cannenſis prœlij ſuperſtites ignominiâ notavit, & extra Italiam amandavit, Diſs. 4. in Liv. n. 2.
Senatus cenſuit libros Cremutij Cordi concremandos, Diſs. 6. in Liv. n. 1.
Senatus Romani auctoritas, Diſs. 10. in Liv. n. 6.
Senatus amicis Regibus Conſularis inſignia mittebat, ut Ptolomæo, Diſs. 22. in Liv. n. 22.
Senatus pro magno beneficio conceſſit Craſſo, ut laureâ coronâ inſigniretur, Diſs. 24. in Liv. n. 12.
Senatus dabatur ad ædem Bellonæ his, qui a bello ad triumphum revertiſſent, Diſs. 24. in Liv. n. 12. Diſs. 25. in Liv. n. 14.
Senatus procedebat obviam triumphantibus uſque ad portam Capenam, Diſs. 25 in Liv. n. 13.
Senatus decernebat triumphum, Diſs. 24. in Liv. n. 11. 12. Diſs. 25. in Liv. n. 11.
Senatus univerſus convivio excipiebatur a triumphante, Diſs. 29 in Liv. n. 6.
Senatus libertate donavit, & dotem de publico conſtituit ancillis, quarum ope Gallos deleverat, & Feſtum Non. Quinct. Iunoni Caprotinæ inſtituit, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Senatus Agrippinæ, & Meſſalinæ honoris cauſâ conceſſit, ut carpento uterentur, Diſs. 31. in Liv. n. 10.
Senatus aureum clypeum Germanico inter oratores cenſuerat; ſed interceſſit Tiberius, Diſs. 13. in Cic. n. 3.
Senatus auctoritatem Philippum oppugnantem Craſſus accuſans dolore lateris correptus obiit, Diſs. 16. in Cic. n. 7.
Senatus ituris in provincias exemplum Scævolæ proponebat, Diſs. 17. in Cic. n. 1.
Senatus auctoritatem tuebatur M. Livius Druſus, deinde plebem conciliare ſibi ſtuduit, Diſs. 17. in Cic. n. 8.
Senatus in Capitolio epulabatur ludis Romanis, Diſs. 19. in Cic. n. 2.
Senatus quum ſimulacrum Bonæ Fortunæ non conceſſiſſet adoleſcenti, is ſeipſum interemit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Senatus iudicabat crimina maiora, quàm ut pœnâ ordinariâ plecti deberent, quia ipſe nullius legis præſcriptio tenebatur, Diſs. 26. in Cic. n. 5.
Senatus habendi locus curia dicitur; & quibus curijs haberetur, Diſs. 29. in Cic. n. 12. 13.
Senatus patefecit templa Deorum ob res a Cicerone geſtas, Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Senatus dum cogeretur, Cato lectione non abſtinebat, Diſs. 86. in Cic. n. 4.
Senatus rationem haberi candidatorum decerneret deberet, Diſs. 69. in Cic. n. 3.
Senatus conſultum unus modo Tribunus impediebat, Diſs. 50. in Liv. n. 8.
Senatusconſultum quare factum ſit, ut dies poſt Calendas, Nonas, Idus Rempublicam gesturis vitarentur, Diſs. 30. in Liv. n. 14.
Senatusconſultum quum fiebat, ut Cæſares conſecrarentur, ipſis Cœlum decerni dicebatur, Diſs. 23. in Anthol. n. 8.
Seneca vocat orationem ſpeculum animorum, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.
Seneca ait nonnunquã ad ebrietatem veniendum, Diſs. 14. in Anthol. n. 4.
Seneca dixit quotidie nos mori, Diſs. 32. in Anthol. n. 3.
Seneca reprehenditur, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7. Diſs. 4. in Cic. n. 5. Diſs. 5. in Cic. n. 1.
Seneca negat ullum motum ultra ducenta millia paſſuum pertingere, Diſs. 48. in Thucyd. n. 12.
Seneca, & Stoici exiſtimarunt attritu nubium fulmina gigni, Diſs. 49. in Thucyd. n. 5.
Seneca immerito reprehendit Poſidonium, quòd dixerit artes ignobiles a philoſophiâ profluxiſſe, Diſs. 4. in Cic. n. 5. Diſs. 5. in Cic. n. 1.
Seneca ter millies ſeſtertium ex liberalitate Neronis poſſedit, Diſs. 9. in Cic. n. 23.
Seneca lætatur ſibi otium ſpectaculi beneficio contigiſſe, Diſs. 25. in Cic. n. 1.
Seneca Ciceronis ingenium Imperio Romano par appellat, Diſs. 49. in Cic. n. 4. qua laude extulerit Ciceronem, Diſs. 50. in Cic. n. 4.
Seneca ſi alio modo animi ſenſa proferre potuiſſet, verbis abſtinuiſſet, Diſs. 59. in Cic. n. 4. eiuſdem de Chryſippo, Poſidonio, & Zenone iudicium, Diſs. 59. in Cic. n. 3.
Seneca grandior natu ſe philoſophiæ totum dedidit, Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Seneca nominum duo millia ſemel audita eodem, quo recitata fuerunt, ordine reddebat, Diſs. 87. in Cic. n. 6.
Senecæ Octavia dictat ob eius ſpiritus magnificentiã, Diſs. 1. in Thucyd. n. 6.
Senecæ opinio de terræmotus cauſâ, Diſs. 48. in Thucyd. n. 13.
Senecam immeritò reprehendit Brodæus, Diſs. 77. in Anthol. n. 3.
Senecam eſſe arenam ſine calce dicebat Caligula, Diſs. 6. in Liv. n. 7. Diſs. 48 in Cic. n. 2.
Senecam Ciceroni quidam præferunt, Diſs. 47 in Cic. n. 2.
Senecam ditavit Nero, deinde autem interfici iuſſit, Diſs. 64. in Cic. n. 6. Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Senectus hiemi comparatur, Diſs. 42. in Anthol. n. 3. Diſs. 30. in Liv. n. 34.
Senectus maturiùs ſupervenit ob Athleticum victum, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.
Senectus præpropera affertur viris ab uxoribus, Diſs. 15. in Anthol. n. 8. 16.
Senectus in nobilitate prodigio ſimilis eſt, Diſs. 41. in Anthol. n. 8.
Senectus ſumma in Fabio Maximo arguitur ex eo, quod annos duos, & quadraginta augur fuerit, Diſs. 19. in Liv. n. 14.
Senectus abſens deſideratur; præſens verò odio habetur, Diſs. 64. in Anthol. n. 5.
Senes multi, qui in extremâ ſenectute viguerunt, & qui relanguerunt, Diſs. 64. in Anthol. num. 5. 6. 7. 8.
Senes iracundi, Diſs. 64. in Anthol. n. 9. Diſs. 19. in Virg. n. 10.
Senes, qui cælibes vixerant, mulctarunt Camillus, & Poſtumus Cenſores, Diſs. 25. in Anth. n. 4.
Senes ſervos quaſi pecudes vendebat, aut expellebat Cato, ideo reprehenditur, Diſs. 20. in Thucyd. n. 5.

Sſſ 2 Se-

Senes parentes alere filij nun tenebantur: ſi eos diſcere artē non curaſſent, Diſs. 27. in Thuc n. 3.

Senes Troiani Halenæ cauſâ bellum geri non indignum putabant, ſed tamen eam reddendam arbitrabantur, Diſs. 55. in Eurip. n. 7. 8.

Senes πελίοι dicebantur Moloſſorum linguâ, Diſs. 18. in Liv. n. 11.

Senes quum nomen Maio dediſſent, inauſpicatum cenſebatur eo menſe nuptias contrahere, Diſs. 30. in Liv. n. 43.

Senes ſexagenarij quare depuntani dicerentur, Diſs. 5. in Cic. n. 6. 7.

Senes ætate confectos ex altiſſimâ rupe in Mare deijciebant Hyperborei, Diſs. 1. in Cic. n. 7.

Senes qui ſtudia ſuſceperint, Diſs. 64. in Cic. n. 2.

Senex Acheruntius, ſeu Acheruntieos dicitur morti proximus, Diſs. 64. in Anthol. n. 9. Diſs. 83. in Anthol. n. 11.

Senex exiſtens Plato naturam, quòd cælebs vixiſſet, ſacris quibuſdam placavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.

Senex Socrates ſaltationem didicit, Diſs. 18. in Anthol. n. 8. Diſs. 64. in Cic. n. 2.

Senex factus eſt Epimenides ſpatio dierum quinquaginta poſt ſoporem, Diſs. 14 in Thuc. n. 4.

Senex Metellus cum Pompeio adoleſcente electus eſt contra Sertorium, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.

Senex Cicero inter ardorem bellorum civilium declamabat, Diſs. 85. in Cic. n. 2.

Seni hero viginti minas ablaturus Servus apud Plautum quare dicat ſe eſſe eruturum e vetere illo ſepulcro, Diſs. 32 in Anth. n. 11. *Vide. Senior.*

Senili ætate imago Herculis in Galliâ eum fuiſſe ſapientem ſignificabat, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.

Senio confectis equis, qui in circenſibus viciſſent, alimenta publicè conſtituta ſunt ab Imperatoribus, Diſs. 6. in Anthol. n. 10.

Senior habens uxorem iuvenem apud Lacedæmonios tenebatur concedere iuniori, quod & apud Romanos uſurpatum eſt, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.

Senior exiſtens Plato exiſtimavit Terram moveri, & Solem in medio eſſe, Diſs. 31. in Liv. num. 20.

Seniores milites habebantur ex lege Servij Tullij, qui quadrageſimumſextum annum exegerant, Diſs. 51. in Eurip. n. 16.

Senis, & iuvenis formâ ſimulacrum Mercurij effinxerunt Aegyptij, & quid ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. n. 1. *Vide. Senes. Senium.*

Senſu carere Mundum facit Strato, licet Deum exiſtimet, Diſs. 71. in Anthol. n. 3.

Senſus omnes ſuperat auditus, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. & ſeqq.

Senſuum ſagacitas in aliquibus animalibus, Diſs. 37. in Cic. n. 5.

Sententia nulla eſt tam abſurda, quam aliquis philoſophus non defenderit iuxta Varronem, Diſs. 10. in Eurip. n. 1.

Sententia Theognidis, quòd optimum eſſet non naſci, aut natum quàm citiſſimè mori, Diſs. 8. in Eurip. n. 3.

Sententia Theognidis, quod nemo poſſit omnibus placere, nec ipſe Iuppiter, Diſs. 47. in Cic. n. 1.

Sententia Stoicorū de animis poſt mortem, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 10.

Sententia Stoicorum, quòd ſolus ſapiens ſit liber, ceteri verò ſervi, Diſs. 5. in Eurip. n. 12.

Sententia Aeſopi, qui interrogatus, quid agerent Dij, reſpondit alia ſtruere, alia deſtruere, Diſs. 18. in Eurip. n. 2.

Sententiâ iniquâ Athenienſium victus Agoracritus ab Alcamene ſignum vendidit eâ lege, ne Athenis eſſet, Diſs. 18. in Eurip. n. 11.

Sententia Phœnicum, Aegyptiorum, Avicennæ, quod omnes animantes e terra extiterint, Diſs. 43. in Anthol. n. 8.

Sententia Veterum de Deorum natura qualis fuerit, Diſs. 47. in Anthol. n. 1. Diſs. 31. in Virg. num. 2. & ſeqq. Diſs. 32. 35. in Virg. per tot.

Sententia Platonis, quòd Deus nullius mali ſit auctor, errorum cauſa in ignorantibus, Diſs. 19. Thucyd. n. 5.

Sententia Heracliti, quòd etiam in humili caſa ſint Dei, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1.

Sententia Platonis eiuſdem eſſe rem optimè emendare, & peſſimè depravare, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6.

Sententia Iſocratis quomodo ſolvendæ ſint amicitiæ, Diſs. 39. in Thucyd. n. 4.

Sententia Plinij, quòd nihil ſuperbius homine ſit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 1.

Sententia Thaletis, quòd vita ſit quædam mors, Diſs. 40. in Thucyd. n. 8.

Sententia Senecæ, quod quotidiè morimur, Diſs. 32. in Anthol. n. 1.

Sententia Catonis, quòd magnorum virorum non solùm negotij, ſed etiam otij extare rationem oporteat, Diſs. 1. in Cic. n. 8.

Sententia Symmachi, quòd orator ſit ex omnibus artibus, & diſciplinis collecta perfectio, Diſs. 4. in Cic. n. 2.

Sententia Socratis, quòd omnes ſint eloquentes in ijs, quæ ſciunt, Diſs. 4. in Cic. n. 5.

Sententiâ Philippi dormientis ad vigilantem appellavit anus, Diſs. 26. in Cic. n. 2.

Sententia Saluſtij, quòd imperium ijſdem artibus retinetur, quibus partum eſt, Diſs. 33. in Cic. n. 1.

Sententia, quòd omnia amicorum ſint communia, a Pythagora manavit, Diſs. 45. in Cic. n. 1.

Sententia Socratis: *quæ ſupra nos, nihil ad nos* quid ſignificet, Diſs. 45. in Cic. n. 3. 4.

Sententia Academicorum, & Stoicorum de ſapiente, Diſs. 63. in Cic. n. 5.

Sententia vetus eſt rerum naturam ſemper in deterius ferri, Diſs. 6. in Eurip. n. 10. 11. Diſs. 67. in Cic. n. 5.

Sententia Ciceronis, quòd honor alit artes, Diſs. 68. in Cic. n. 6.

Sententia Plutarchi, quòd Macedonum imperium virtute partum ſit, Romanorum verò fortunâ, & virtute reprobatur, Diſs. 86. in Anthol. num. 1. & ſeqq.

Sententiæ multæ philoſophorum, & poëtarum, ſimiles, Diſs. 45. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

Sententiæ variæ de eclipſibus Solis, & Lunæ, Diſs. 15. in Thucyd. n. 3. 4.

Sententiæ Regis Perſarum ſi adverſabatur bonum conſilium alicuius, verberabatur ille, ſed au-

aureo latere donabatur, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8. Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Sententiæ variæ philoſophorum de cauſa terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4. 8. 16. uſque ad n. 16.
Sententiæ multorum de Fato, Diſs. 9. in Virg. num. 2. & ſeqq. Diſs. 11. in Virg. per tot. Diſs. 12. in Virg. per tot.
Sententiæ variæ philoſophorum de ſummo bono, Diſs. 41. in Anthol. n. 2. Diſs. 5. in Eurip. n. 11. Diſs. 16. in Eurip. n. 8. Diſs. 45. in Cic. n. 2. 6. 7. Diſs. 55. In Cic. n. 4. Diſs. 65. in Cic. num. 5. 6.
Sententiæ præcipuæ philoſophorum ab Homero ſumptæ ſunt, Diſs. 54. in Cic. n. 1.
Sententiam iurati ferebant iudices, Diſs. 26. in Cic. num. 3. ſecus in cauſis, quæ divinationes dicebantur, Diſs. 26. In Cic. n. 5.
Sententiam eandem quis pluribus modis variaret, certavit Roſcius cum Cicerone, Diſs. 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic. n. 3.
Sententiam ferebant in tribunali quicumque ſellà curuli utebantur, Diſs. 29. in Cic. n. 7.
Sententiam utilem mali viri Lacedæmonij bonum virum dicere coëgerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 4.
Sententiam Stoicorum quum defendiſſet Diogenes Babylonius, dolore coactus faſſus eſt dolorem eſſe ſummum malum, Diſs. 83. in Cic. num. 8.
Sententias aliorum tantùm evertiſſe, & nihil affirmaſſe Platonem quidam putant, Diſs. 56. in Cic. n. 7. Diſs. 57. in Cic. n. 2.
Sententias Chryſippi, & Stoicorum confutaturus Carneades helleborum ſumpſiſſe fertur, Diſs. 59. in Cic. n. 1. Diſs. 63. in Cic. n. 7.
Sententias quidam nimis ſectantur, Diſs. 85. in Cic. n. 8. *Vide. Dicta.*
Senam in funere cenam, quæ dabatur, Nonius Marcellus dicit vocari ſilicernium, ſed fallitur, Diſs. 31. in Anthol. n. 5. *Vide Senes. Senior.*
Separatum ab alijs Dijs Plutonem cur dicat Euripides, Diſs. 7. in Eurip. n. 8. Diſs. 9. in Eurip. n. 1.
Sepeliebant Aegyptij mortuos in inſulâ, & inde manavit fabula manes per Stygem vehi, Diſs. 83. in Anthol. n. 5.
Sepeliebant Megarenſes mortuos, ut ad ortum ſpectarent; Athenienſes, ut ad occaſum ſpectarent, Diſs. 24. in Thucyd. n. 9.
Sepeliebantur antiquitus noctu pueri, Diſs. 11. in Eurip. n. 18.
Sepeliendi mortuos in templis mos repetitus eſt ab ultimâ vetuſtate, Diſs 19. in Liv. n. 5.
Sepelire Sophoclem Bacchus admonuit Lyſandrum, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.
Sepelire mortuos ſolebant cum uno nummo in ore, quem Græci δανάκην appellabant, Diſs. 32 in Anthol. n. 12. Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Sepeliri in Urbe qui poſſent, Diſs. 24. in Thucyd. n. 6.
Sepeliri in urbe permittebant Lacedæmonij, Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.
Sepeliri in urbe mortuos prohibuit Antoninus Pius, Diſs. 24. in Thucyd. n. 8.
Sepeliri mortui ob anginam poſt terræmotum non poterant, Diſs. 48. in Thucyd. n. 19.
Sepeliri mortuos qui concedebant, plerumque trophæum ſtatuebant, Diſs 24. in Liv. n. 7.
Sepeliverunt mortuos in pugnâ marathoniâ in eodem loco, quo ceciderant, non in ſepulturâ, qua condi ſolebant, Diſs. 22. in Thucyd. num. 4.
Sepiæ effuſo atramento ſe celant à piſcatoribus, Diſs. 38. in Cic. n. 7.
Seplaſia Campanorum, Diſs. 34. in Anthol. n. 4. 5.
Septa locus in Campo Martio dicebatur, in quem populus includebatur ad creandos magiſtratus, Diſs. 30. in Liv. n. 22. *Vide. Septis.*
Septem duntaxat Romanorum ferro perierunt in univerſo bello contra Arabes, Diſs. 21. in Virg. n. 10.
Septembrem appellari Germanicum iuſſit Domitianus, Diſs. 29. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Liv. n. 67.
Septembrem Commodus Auguſtum appellavit, Diſs. 30. in Liv. n. 68. Tacitum appellari iuſſit Tacitus Imperator, Diſs. 30. in Liv. n. 69.
Septembri menſe dabantur ludi Romani, Diſs. 18. in Cic. n. 4. Diſs. 19. in Cic. n. 1.
Septemvir Epulonum, aut Salius & e. pater debebat eſſe eius, quæ Veſtalis caperetur, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Septentrio læva pars erat orantibus, qui Orientem ſpectabant, Diſs. 19. in Liv. n. 11. alijs vero dextera, Diſs. 19. in Liv. n. 13. *Vide. Septentrionem.*
Septentrionales partes poſticas eſſe voluerunt augures, Diſs 19. in Liv. n. 8.
Septentrionali Oceano Imperium terminaſſet Antoninus Philoſophus, niſi morte præventus fuiſſet; Diſs. 85. in Anthol. n. 7.
Septentrionalibus plagis imperare bonum opinati ſunt Manichæi, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.
Septentrionalis Oceani ſinus eſſe paludem Mæoticam, & Mare Caſpium multi dixerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 17. Diſs. 2. in Thucyd. n. 9. Diſs. 71. in Cic. n. 5.
Septentrionem, & meridem, ortum, & occaſum illuſtrare ſolem ſignificabat Ianus quadriceps, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Septentrionem verſùs quibus umbræ aliquando iaciuntur, aliquando ad meridiem, Amphiſcij a Græcis vocantur, Diſs. 70. in Cic. n. 5. *Vide. Septentrio.*
Septimius unus ex his, qui Pompeium interfecerunt, Diſs. 24. in Eurip. n. 3.
Septimius Severus Arabiam in provinciæ formam redegit, Diſs. 9. in Liv. n. 14.
Septimius Severus quum oppreſſo Nigro Parthos, Adiabenos, Arabaſque ſubegiſſet, triumphum recuſavit, Diſs. 24. in Liv. n. 12.
Septis introducebantur centuriæ per vias, quæ Pontes dicebantur, Diſs. 2. in Cic. n. 7. *Vide. Septa.*
Sepulcra initio fuerunt templa, Diſs. 66. in Anthol. n. 8. Diſs. 21. in Eurip. n. 16. Diſs. 19. in Liv. n. 5.
Sepulcra Siculi apio coronabant, Diſs. 5. in Anthol. n. 5.
Sepulcra extructa ſunt equis victoribus, Diſs. 6. in Anthol. n. 10.

Se-

Digitized by Google

Sepulcra heroum Epigrammatis decoravit Ariſtoteles, ſeu quis alius, & librum inſcripſit Peplum, Diſs. 25. in Eurip. n. 8.
Sepulcra erant extra urbem, & plerumque in viis, & quare, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3. 4.
Sepulcra magnifica an ſint Reipublicæ utilia, Diſs. 22. in Thucyd. n. 1.
Sepulcra Aeneæ, & Anchiſæ multis locis reperiuntur, Diſs. 15. in Liv. n. 6. *Vide. Sepulcris.*
Sepulcrales dicebantur canes, quia illis Hircani cadavera voranda tradebant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Sepulcris Veterum extant tritones, & conchæ, & alia, quæ in mari procreantur, & quid ſignificent, Diſs. 76. in Anthol. n. 15.
Sepulcris mortuorum Veteres comam afferebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 6.
Sepulcris dapes, & quæ dona afferrantur, Diſs. 31. in Anth. n. 3. 4. Diſs. 32. in Anth. n. 2 & ſeqq.
Sepulcris ſimulacra varia apponebantur, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.
Sepulcris ſomnia captabant Naſamones, Diſs. 19. in Eurip. n. 8.
Sepulcro carere mortuos horrebant Antiqui, Diſs. 65. in Anthol. n. 13. Diſs. 12. in Eurip. n. 6. Diſs. 26. in Eurip. n. 5.
Sepulcro Sardanapali ſtatua in ſpeciem edentis digitis compreſſis crepitum impoſita erat, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.
Sepulcro Sardanapali quæ inſcriptio appoſita eſſet, Diſs. 10. in Anthol. n. 4.
Sepulcro filiorum effigiem ſuam e lapide impoſuit Niobe, ideo in lapidem converſa dicitur, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.
Sepulcro imponi ſphæram, & cylindrum juſſit Archimedes, Diſs. 38. in Anthol. n. 8.
e Sepulcro Davidis tria millia talentorum eruit Hircanus, Diſs. 38. in Anthol. n. 14.
Sepulcro proximi ſenes capulares, vel Acheruntici vocabantur, Diſs. 64. in Anthol. n. 9.
in Sepulcro Orphei luſciniæ quæ nidum conſtruxerant, ſuaviorem cantum edebant, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Sepulcro quam inſcriptionem appoſuerit Semiramis, qua Darium deluſit, Diſs. 32. in Anthol. num. 12.
Sepulcro calathus impoſitus, quum per eum acanthus perrepſiſſet, oſtendit rationem conficiendi capituli Corinthij, Diſs. 6. in Thucyd. n. 8.
Sepulcro carentium corporum animas errare credebant Veteres, Diſs. 24. in Thucyd. n. 2.
in Sepulcro Dionyſodori reperta eſt epiſtola, qua narrabatur diſtantia centri Terræ a ſuperficie, Diſs. 8. in Eurip. n. 8.
Sepulcrorum inſcriptiones Plato nolebat plus quatuor hexametris continere, Diſs. 30. in Anthol. n. 7.
Sepulcrorum variæ inſcriptiones apud Veteres, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Anthol. num. 7. & ſeqq.
Sepulcrorum luxus apud multas nationes, Diſs. 31. in Anthol. n. 1. 2.
Sepulcrum ſine cadavere dicitur Cenotaphium, Diſs. 66. in Anthol. n. 1. Diſs. 24. in Thuc. n. 2.
Sepulcrum mendax dicitur cenotaphium, Diſs. 66. in Anthol. n. 6.
Sepulcrum non indicat, quo loco quis mortuus ſit, Diſs. 66. in Anthol. n. 8.
Sepulcrum Iovis in Cretâ, Diſs. 67. in Anth. n. 5. Diſs. 68. in Anthol. n. 1. Diſs. 39. in Thuc. n. 1.
Sepulcrum Orphei ubi ſit, Diſs. 73. in Anth. n. 2.
Sepulcrum patris adeunti famulo Sybarita pepercit, qui non pepercerat confugienti ad aram, & ſic viſus eſt Deo hominem præpoſuiſſe iuxta oraculum, Diſs. 23. in Anthol. n. 4.
Sepulcrum animæ eſſe corpus dixit Plato, Diſs. 27. in Anthol. n. 3. Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 48. in Anthol. n. 1. Diſs. 8. in Eurip. n. 3.
Sepulcrum vetus ſervus Plauti per iocum vocat herum ſenem, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.
Sepulcrum ſignificatur in Lege duodecim tabularum voce *buſtum*; Diſs. 24. in Thucyd. n. 5.
Sepulcrum in Inſulâ Scyro habuit Theſeus, non Athenis, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Sepulcrum ſexaginta pedes propiùs ædificari lege duodecim tabularum prohibitum eſt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 5.
Sepulcrum Euripidis, & Lycurgi fulmine ictum eſt; quod divinitatis argumentum habebatur, Diſs. 3. in Eurip. n. 13.
Sepulcrum inane Euripidi conſtituerunt Athenienſes, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.
ad Sepulcrum Theſei inſtituta erant certamina tragicorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 2. *Vide, Monumentum. Sepulcra.*
Sepultis etiam, non ſolùm inſepultis cenotaphium conſtituebatur, Diſs. 66. in Anthol. n. 8.
Sepultura Miltiadis carcere filij Cimonis redempta eſt, Diſs. 29. in Anthol. n. 1. Diſs. 30. in Eurip. n. 16.
Sepulturâ prohibitus eſt Phocion, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.
Sepulturâ qui præclari cives privati ſint, Diſs. 29. in Anthol. n. 1. & qui vix eam obtinuerint, Diſs. 3. in Eurip. n. 15.
Sepultura defunctorum in bello erat in loco ſuburbano, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5. Diſs. 24. in Thucyd. n. 3.
Sepulturâ prohibebat mortuos Creon; ideo Athenienſes bellum Thebanis intulerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 27. in Thucyd. n. 10. Diſs. 12. in Eurip. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 1.
Sepulturæ data ſunt a ſuis cadavera oppreſſorum ruinâ, quia Simonides ea locorum memoriâ cognovit, Diſs. 87. in Cic. n. 5.
Sepulturâ datus eſt Hyperides curâ Alphini nepotis, aut filij Glaucippi, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Sepulturam denegare etiam hoſtibus eſt immanitas, Diſs. 12. in Eurip. n. 6.
Sepulturam Athenodorus dedit oſſibus quibuſdam, & domus a ſpectro liberata eſt, Diſs. 9. in Eurip. n. 8.
Sera urbs unde ſericæ regioni nomen, quot gradus longitudinis obtineat, Diſs. 77. in Anth. n. 14.
a Serapide quædam ſomnia mitti putabātur, Diſs. 19. in Eurip. n. 16.
Serenitatem quæ aves prædicant, Diſs. 37. in Cic. num. 5.
Serenitatem quum Iuppiter largitur, nunquam

om-

omnibus ſatisfacit, Diſa. 47. in Cic. n. 1.
Serentem Cupidinem facit poëta, Diſs. 84. in Anthol. num. 15.
Seres diotiſſimè vivunt. Diſs. 77. in Anthol. n. 14.
Seres mortem contemnebant, Diſs. 77. in Anthol. o. 16.
Seres auditi neqnidem erant a Veteribus, Diſs. 2. in Thucyd. n. 10.
Seres etiam timebant Auguſtum, Diſs. 6. in Liv. oum. 4.
Sericam Regionem veriſimile eſt eſſe Hyperboreorum, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.
Sericeos calceos geſtabant Senatores, Diſs. 22. in Liv. n. 22.
in Seriphum inſulam delatis Perſeo, & Danaë, illam Polydectes ſibi matrimonio iunxit, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Sermo dicitur a Senecâ ſpeculum animorum, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.
Sermo opicus, Diſs. 8. in Thucyd. n. 9.
Sermo Hyperboreorum, & Serum diſcrepat a ſermone omnium aliarum gentium, Diſs. 77. in Anthol. n. 16.
Sermo magnus magnum malum eſt, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
Sermone Romano uti licere Cumani a Senatu impetrarunt, Diſs. 8. in Thucyd. n. 10.
Sermone etruſco *Iduare* ſignificat *dividere*, Diſs. 30. in Liv. n. 9.
Sermone Græco eloquentiam doceri conſtituit Craſſus, Diſs. 16. in Cic. o. 3.
Sermone latino donavit Cicero multa opera Græcorum, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Sermonem, & rationem Græci eodem nomine appellant, Diſs. 16. in Cic. n. 1.
Sermonem habere animalia negat Galenus, dubitat verò, an habeant rationem, Diſs. 38. in Cic. o. 2.
Sermones veritatis expertes Plato comparavit Dædali ſtatuis, veros autem quadrangulæ figuræ compararent Veteres, Diſs. 46. in Thucyd. o. 5.
Sermones nullos eſſe contrarios aliqui conati ſunt oſtendere, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Sermones Socratem efficere, ut nihil firmi haberent, dicebat Euryphron, ſicut ſtatuæ Dædali, Diſs. 56. in Cic. n. 6.
Sermones capitoſi vocantur laqoei, Diſs. 59. in Cic. n. 2.
Sermonis ab obſcuritate Heraclitus Epheſius dictus eſt σκοτεινός, Diſs. 7. in Eurip. n 6. Diſs. 30. in Virg. n. 1.
Sermonum genera omnia callere debet orator, Diſs. 38. in Cic. n. 2. 3.
Sermonum paſtorem Timon appellat Democritum, Diſa. 41. in Cic. n. 6.
Sermonum varia genera a Chryſippo, & Stoicis inventa, Diſa. 60. in Cic. n. 2. 3.
Serpens non fuit Pytho, ſed Tyrannus, Diſs. 3. in Anthol. o. 2.
Serpens interfecit Ophelten, & inde Archemores dictos eſt, & Nemeæ inſtituta, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Serpens ſibi caudam mordens ſignificat annum apud Aegyptios, Diſs. 17. in Anthol. n. 7.
Serpens Python oraculum Delphicum obtinebat, & quare inſectatus fuerit Latonam parituram, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.
Serpens, & vulpis mutuò ſeſe ab aquilâ defendunt, Diſs. 18. in Liv. o. 6.
Serpentes contrectabant Bacchantes, quare & Olympias mater Alexandri Thyaſos celebrans, Diſs. 46. in Anthol. n. 5. 6.
Serpentes an nomen dederint Opicis populis, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2. eorum morſibus medebantur Pſylli, & Marſi, Diſs. 36. in Thucyd. num. 2.
Serpentes multi erant in Campaniâ, Diſs. 36. in Thucyd. n. 2.
Serpentes Rhodum Ophiuſam denominarunt, Diſs. 26. in Anthol n. 3.
Serpentes quum comederunt muſtellæ, rutâ utuntur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. oum. 2.
Serpentes quare habebant furiæ, Diſa. 19. in Thucyd. n. 6
Serpentis extrema habens mulier ex Marte procreavit auctorem Scytharum, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.
Serpentis ſibila referre ſyringas in hymno in laudem Apollinis tradit Strabo, Diſs. 3. in Anthol. num. 7.
Serpentis concubitu genitus Scipio dicitur, & Alexander Magnus, Diſs. 18. in Liv. n. 10 Diſa. 84. in Cic n. 5. *Vide. Draco.*
Serrâ tantùm uti poterant Lacedæmonij in foribus conficiendis, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Serranæ mulieres id peculiare habebant, quòd lineâ veſte non uterentur, Diſa. 4. in Thucyd. num. 4.
Serranæ tibiæ pares erant, Diſs. 60. in Anthol. n. 4.
Serranus a ſerendo dictus eſt, Diſs. 3. in Liv. num. 6.
Serranus a ſerendo ad adminiſtrandam Rempublicam evocatus eſt, Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Serta offerebantur Veneri Paphiæ non victimæ, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. Diſa. 41. in Virg. n. 16.
Sertis ornabantur victimæ, Diſa. 43. in Virg. n. 7. Diſs. 44. in Virg. n. 1.
Sertorius Pompeium puèrum, Metellum anum appellabat, Diſs. 37. in Thucyd. n. 2.
Sertorius in Hiſpaniâ bellum cum Romanis annos octo geſſit, Diſs. 5. in Liv. n. 5.
Sertorius cogitavit in inſulas Fortunatas traijcere, Diſa. 1. in Cic. n. 2.
Servi dolus in reducendis tibicinibus, qui Tibur ſeceſſerant, Diſa. 60. in Anthol. n. 9.
Servi publici magiſtratuum erant Brutiani, quòd ad Hannibalem primi defeciſſent, Diſa. 20. in Thucyd. o. 1.
Servi Theſſalorum erant Bœoti, & quare, Diſa. 20. in Thucyd. n. 2.
Servi aliorum aliqui populi fuerunt, Diſs. 20. in Thucyd. o. 1. 2. Diſa. 21. in Thucyd. n. 3.
Servi Cretenſium Periœci vocabantur, Diſs. 20. in Thucyd. o. 2.
Servi quot populis bellum intulerint, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.
Servi condiderunt Epheſum Aſiæ urbem, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.

Servi qui doctrinâ excelluerunt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7.

Servi omnia artificia faciebant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 6.

Servi libertate donari funus domini comitabantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 9

Servi malefici, & obærati ad Aſyla confugiebant, Diſs. 25. in Thucyd. n. 9.

Servi qui *ad pedes*, vel *circum pedes* appellabantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 13.

Servi irati villam Scauri incenderunt, quo incendio conſumptum eſt millies, vel bis millies ſeſtertiûm, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Servi ſaturnalibus æquabantur dominis, Diſs. 30. in Liv. n. 51.

Servi damnantur ad piſtrinum, Diſs. 63. in Cic. num. 2. 3. *Vide. Servis Servo.*

Servientium habitus abiectiſſimus erat aſtare Regi manibus inter ſe cõſertis, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Servij caput ardens iudicium futuræ claritatis fuit, Diſs. 18. in Liv. n. 8. *Vide Servio. Servius.*

Servile bellum contra Romanos geſtum Spartaco duce, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.

Servile ſupplicium habebatur flagris cædi, Diſs. 31 in Liv. n. 7.

Serviliam legem ſuaſit Craſſus triginta tres natus annus, qua iudicia ab Equitibus ad ſenatores transferebantur, Diſs. 16. in Cic. n. 4.

Servilius quum Cilicas, & Iſauros perdomuiſſet, licet Proconſul triumphavit, Diſs. 25. in Liv. num. 3.

Servio Sulpicio excepto Scævola Iuris conſultis omnibus præfertur a Cicerone, Diſs. 17. in Cic. num. 1. *Vide. Servij, Servius.*

Servire Lacedæmonijs Thebanos fortiores turpe eſſe dixit Epaminondas, Diſs. 2. in Thucyd. num. 7.

Servire cupiditatibus gravius eſt, quàm Tyrannis, Diſs. 9. in Anthol. n. 1.

Servire alicui inopi vivo optabilius eſt, quàm imperare omnibus mortuis, Diſs. 7. in Eurip. n. 1.

Servire Deo libertas eſt, Diſs. 8. in Virg. num. 8. Diſs. 9. in Virg. n. 1.

Servire ſolùm eloquentiæ volunt liberi, Diſs. 25. in Cic. n. 4. *Vide Servitus.*

Servis laborantibus chœnix menſura cibi dabatur, & demenſum vocabatur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 6.

Servis uti maluerunt Romani, quàm civibus captis ab Hannibale, Diſs. 4. in Liv. n. 2, licet eos leges militare prohiberent, Diſs. 76. in Cic. n. 8.

Servis octo lectica quæ portabatur, octophorus dicebatur, Diſs. 24. in Cic. n. 8.

Servis Solon prohibuit palæſtras, & amorem adoleſcentium, Diſs. 16. in Thuc. n. 4. *Vide. Servo.*

Servitus civium animos deprimit, & nocet ſtudijs litterarum, Diſs. 69. in Cic. n. 6.

Servitute liberati poſt milites triumphantem ſequebantur, Diſs. 29. in Liv. n 3.

Servitute Cypſeli preſſi Corinthij ludos Iſthmicos intermiſerunt, Diſs. 4. in Anthol. n. 5.

Servitutem Patriæ molientem Pauſaniam mater in Aede Minervæ incluſum fame necavit, Diſs. 52. in Anthol. n. 2.

Servitutem Athenienſium Demetrius ipſe reprobabat, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.

Servitutem maximè abhorrent homines, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3. Diſs. 15. in Eurip. n. 6. pulchritudini tamen libentiùs ſerviunt, quàm alijs imperent, Diſs. 15. in Eurip. n. 6.

Servitutem Græciæ ne inferrent Athenienſes, imperium Græciæ Xerxe offerente recuſarunt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 5. *Vide. Servire.*

Servitutem quarum parentes ſerviſſent, Veſtales capi non poterant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Servitutis omen habitum eſt, quòd Triumviris rerum potitis in Capitolio ſenatus epulatus non eſt ludis Romanis, Diſs. 19. in Cic. n. 1.

Servius reprehenditur, Diſs. 10. in Eurip. n. 10. Diſs. 16. in Eurip. n. 11. Diſs. 14. in Liv. n. 4. Diſs. 4. in Virg. n. 1. & ſeqq. Diſs. 5. in Virg. n. 1. ſeqq. Diſs. 14. in Virg. n. 3. Diſs. 20. in Cic. num. 4. 5.

Servius Tullius ſancivit, ut qui decimum ſeptimum annum attigiſſent, milites legerentur, & qui nondum quadrageſimum ſextum annum exegiſſent, iuniores haberentur, qui autem exegiſſent ſeniores, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.

Servius Rex filiæ machinis interemptus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.

Servius Fulvius, & M. Aemylius claſſem trecentarumquinquaginta navium pæne amiſit, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.

Servius Rex primus Romæ æs ſignavit, & nummus cudit, Diſs. 47 in Thucyd. n. 5.

Servius Rex quare cenſum inſtituerit, Diſs. 47. in Thucyd n. 7.

Servius quare templum Dianæ Latinis colendum conſtituerit, Diſs. 9. in Liv. n. 7.

Servius Tullius Romæ adiecit Viminalem, Quirinalem, & Exquilinum collem, Diſs. 23. in Liv. n. 11.

Servius Rex Romanorum natus eſt Nonis; plebem maximè fovit, Diſs. 30. in Liv. n. 11.

Servius ultimus Regum Romanorum, qui iuſtè imperarunt, Diſs. 31. in Liv. n. 16. *Vide. Servio.*

Servo filiorum tutelam commiſit Anaxilaus Rex, cui paruerunt Rhegini, Diſs. 5. in Thuc. n. 4.

Servo, quum plecteretur, dicenti fatum fuit, me peccare, Zeno reſpondit, fatum fuit etiam, ut plecteris, Diſs. 11. in Virg. n. 3.

Servorum quadraginta millia poſſidebant Corinthij, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.

Servorum Aſylum erat in templo Neptuni in Tænaro exiſtente, Diſs. 13. in Thucyd. n. 2.

Servorum multitudo apud multos, Diſs. 20. in Thucyd. n. 8. 9. Diſs. 21. in Thucyd. n. 5.

Servorum pretia ingentia, Diſs. 21. in Thuc. n. 7.

Servorum diverſa munera, Diſs. 25. in Thucyd. num. 15. 16.

Servorum decem, vel etiam viginti millia quidam habebant, Diſs. 2. in Liv. n. 10.

Servos Heracleotarum ſe eſſe Mariandyni voluerunt, quum ſe regere non poſſent, Diſs. 40. in Thucyd. n. 2.

Servos eſſe naturâ aliquos Ariſtoteles exiſtimavit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.

Servos quam crudeliter tractarent Lacedæmonij, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.

Ser-

Servos a liberis veſte diſtingui decretum fuit Rumæ, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.

Servos primi Chij emerunt, & Lacedæmonij primi habuerunt, & huius facti pœnas dederunt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 3.

Servos pauciſſimos multi habuerunt, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.

Servos omnes præter ſapientem dixerunt Stoici, Diſs. 1. in Eurip. n. 12.

Servos ad pileum vocare apud Macrobium eſt ad libertatem vocare, Diſs. 29. in Liv. n. 4.

Servum ab arâ Iunonia abſtractum Sybarita verberavit; ideo Sybaris everſa eſt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11.

Servum nullum habebat Diogenes, Diſs. 21. in Thucyd. n. 4.

Servum nequam Plautus vocat ulmorum Acherontem, Diſs. 83. in Anthol. n. 11.

Servus Andrndus a leone ſervatus eſt, cui ſpinam extraxerat, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 6.

Servus nequam dicitur ab Apuleio candidatus crucis, Diſs. 89. in Cic. n. 8.

Servus dominum ſervavit detracto anulo cum imagine Tiberii, quam dominus alioquin admoturus erat obſcenis partibus, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.

Servus apud Plautum dum dicit ſe eruturum ex illo utere ſepulcro viginti minas, quid ſignificet, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.

Servus quòd ſimilis eſſet Neroni, in ſpem imperij erectus eſt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Servus Telephos imperium in ſe transferre ab Auguſto conatus eſt, Diſs 42. in Thucyd. n. 4.

Servus Pythagoræ fuit Zamolxis, qui a Getis tanquam Deus colebatur, Diſs. 24. in Virg. n. 2.

Servus a tergo triumphantis coronam ſuſtinebat, & eum monebat, ut meminiſſet, ſe eſſe mortalem, Diſs. 28. in Liv. n. 8. *Vide. Dominum. Herum Mancipia. Servi. Servis.*

Seſoſtris Aegyptius plurimas nationes ſubegit, Diſs. 46. in Anthol. n. 4.

Seſquialteram proportionem in vocibus invenit Pythagoras, Diſs. 5. in Cic. n. 5.

Seſquitertiam proportionem in vocibus invenit Pythagoras, Diſs. 5. in Cic. n. 5.

Seſſiæ columnæ a ſementationibus, Diſs. 20. in Cic. n. 10.

Seſſorem neminem, præter Alexandrum, admittebat Bucephalus, quum ornatus eſſet, Diſs. 39. in Cic. n. 7.

Seſtertijs ſexcentis conſtitit Æſopi patina, Diſs. 6. in Eurip. n. 19. Diſs. 3. in Liv. n. 10. Diſs. 13. in Cic. n. 5.

Seſtertiûm millies, vel bis millies cõflagravit Scauri villâ a ſervis incensâ, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Seſtertiûm centies unâ cenâ profudit Caligula, Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Seſtertiûm vicies ſexies millies reliquit Tiberius, & Caligula profudit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.

Seſtertiûm quadringenties millies deſiderabat Veſpaſianus ad conſtituendam Rempublicam, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.

Seſtertiûm decies millies Vitellius paucis menſibus conſumpſit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.

Seſtertiûm ter millies Seneca ex liberalitate Neronis poſſedit, Diſs. 9. in Cic. n. 13. trecenties heredibus reliquit frater Stertinij medici, Diſs. 10. in Cic. n. 11.

Seſtertiûm centies poſſedit Virgilius ex liberalitate amicorum, Diſs. 20. in Cic. n. 3.

Seſtertiûm ter millies congeſſerunt Eprius Marcellus, & Vibius Criſpus; quater millies Cn. Lentulus, Diſs. 12. in Cic. n. 6.

Seſtertiûm ducenties filio Aeſopus hiſtrio reliquit, Diſs. 13. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 4.

Setæ e fronte victimæ carpebantur, & comburebantur, Diſs 41. in Virg. n. 12.

Severi verſus explicatur, Diſs. 19. in Cic. n. 2.

Severus Imperator quo genere funeris Pertinacem honoraverit, Diſs. 24. in Thucyd. n. 1.

Severus Imperator ludos edidit, in quibus ſeptingentæ feræ eodem tempore emiſſæ ſunt, Diſs. 50. in Anthol. n. 20.

Seuthi Thracum Regi ſe, & ſuos milites donare dixit Xenophon, Diſs. 32. in Thucyd. n. 3.

Sex numerus appellatus eſt a Pythagorâ nuptiæ, & ſolus ex his, qui intra decem ſunt, ex ſuis partibus conſtat, Diſs. 31. in Liv. n. 16.

Sexagenarij ſenes quare depontani dicerentur, Diſs 1 in Cic. n. 6. 7.

Sexagenario minor quinquagenariam uxorem ducere non poterat, & maior ſexagenario minorem quinquagenariâ, Diſs. 25. in Anthol. num. 2.

Sexangulas cellas quare apes efficiant, Diſs. 39. in Cic. n. 3.

Sexennibus minores Veſtales capi non poterant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Sextarius capiebat uncias viginti, & ſeptuaginta duo medimnum implebant, Diſs. 47. in Thucyd num. 6.

Sextilij poëtæ carmen de Cicerone audire noluit Aſinius Pollio, Diſs. 3. in Eurip. n. 1. Diſs. 15. in Cic. n. 6.

Sextilis Auguſtus vocabatur, quia ſextus erat menſis a menſe Martio, Diſs. 30. in Liv. n. 3.

Sextilis appellatus eſt Auguſtus in honorem Auguſti, Diſs. 30. in Liv. n. 66.

Sextilius Hæna in Ciceronis obitu carmen compoſuit, Diſs. 49. in Cic. n. 5.

Sexum omnem virilem tollere conſpiraverant Lemniæ mulieres, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.

Sibila ſerpentis referre ſyringas in hymno in laudem Apollinis tradit Strabo, Diſs. 3. in Anthol. num. 7.

Sibilis exploſus eſt a populo in primâ cauſâ Demoſthenes, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 87. in Cic. n. 4.

Sibyllâ Erythræâ monitus Aeneas quomodo Lavinium condiderit, Diſs 14. in Virg. n. 4.

Sibylla Erythrea vixit annos mille, Diſs. 9. in Liv. n. 1.

Sibylla an fuerit Muſæ filia, Diſs. 57. in Anthol. num. 11.

Sybyllæ utuntur Allegorijs, Diſs. 29. in Virg. num. 4.

Sibyllinis libris moniti Romani, quum tres Veſtales corruptæ fuiſſent, duos Gallos, & duas Græcas mulieres defoderunt, Diſs. 53. in Thucyd.

cyd. n. 20. & quum mnnerentur,ut antiquiſſimam Cererem placarent, Ennam ſacerdotes miſerunt, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2.

Sibyllinnrum carminum ignoratur auctor, Diſs. 2. in Thncyd. n. 5.

Sicani Autochthnnes haberl voluerunt, Diſs. 4. in Thucyd. n. 8. Diſs. 35. in Thucyd. n. 3.

Sicani Hiſpaniæ populi Siciliam tenuerunt, Diſs. 34. in Thncyd. n. 9. a Sicano Rege ita appellati ſunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 3.

Sicani Latij populi fuerunt, Diſs. 35. in Thucyd. num. 3.

Sicani a Siculis victi ſuut, Diſs. 35. iu Thucyd. num. 8.

Sicanum, Sabinum, & Italum tres fuiſſe fratres tradit Iſidorus, Diſs. 35. in Tbucyd. u. 3.

Sicciora ingenia præſtantia ſcut, Diſs. 19. in Eurip. n. 17.

Sicbæo ot promiſſam fidem ſervaret Dido, mori maluit, quàm ſecundas nuptias contrahere, Diſs. 15. in Liv. n. 10.

Sichæum avuncnlum, & ſororis Didonis virum interſecit Pygmalinu, Diſs. 21. iu Virg. num. 1.

e Siciliæ tonſores in Italiam venerunt anno quadringenteſimuquinquageſimoqusrto ab Vrbe cnndità, Diſs. 42. in Anthol. n. 6.

e Sicilia Alexandriam, & e columnis Herculis Oſtiam aliqui ſeptimo, vel ſexto die pervenerunr, Diſs. 76. in Anthol. n. 7.

Sicilia dicitur ſacra Proſerpinæ, quia eam pro'anacalypterijs acceperit, Diſs. 31. in Thucyd. num. 7.

Sicilia omninm feraciſſima etiam ingeniorum, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.

Sicilia quantum diſtet ab Italia, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9.

Siciliâ opus eſt populis Europæ, vel Africæ ad Imperium Orbis terrarum, Diſs. 55. in Thucyd. n. 7.

Sicilia appellata eſt a Siculis victoribus, Diſs. 17. in Virg. u. 1.

Siciliæ ſtatum ut componeret Timoleon, accitus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 22.

ad Siciliæ latus, quod nbverſum eſt Africæ, claſſis trecentarum quinquaginta uavium pœne amiſſa eſt, Diſa. 66. in Anthnl. n. 4.

Siciliæ Rex Agatbncles fictilibus utebatur, ot recordaretur ſe figulo patre natum, Diſs. 78. in Authol. n. 7.

Sic iliæ magnitudinem ignorabant Athenienſes, Diſs. 2. in Thucyd. n. 10. vires ignorabant, quum bellum Syracuſanis indixarunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 1.

Siciliæ deſcriptio, laudes, & ambitus, Diſs. 33. in Tbucyd. o. 2. & ſeqq. n. 6. 8.

Siciliæ varia nomina, Diſs. 35. iu Thucyd. n. 3. 4.

Siciliæ primæ urbes, quæ a Græcis conditæ ſint, fuerunt Syracuſæ, & Leontini, Diſs. 36. iu Thucyd. num. 10.

Siciliæ urbium qui fuerint conditores, Diſs. 54. in Thucyd. n. 1. & ſeqq. Diſs. 55. in Thucyd. num. 1. 2. 3.

Siciliæ umbilicus dicebatur lucus Ennenſium, quia in medio erat, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2.

Siciliæ plurimæ urbes recenſentur, Diſs. 55. in Thucyd. n. 4.

e Siciliæ promontorio Lilybeo quidam videbat Claſſem Carthaginienſium e portu exeuntem, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.

Siciliæ patroni erant Marcelli, Diſs. 16. in Liv. num. 6.

Siciliæ Quæſtor præfuit Cicero, Diſs. 82. in Cic. num. 4.

Siciliam obtinuit Ceres Iudice Aetnâ, Diſa. 33. in Thucyd. n. 2.

Siciliam fuiſſe olim Italiæ conjunctam creditum eſt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9. & ab eâ terræmotu diviſam, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22. Diſs. 30. in Cic. n. 3.

Siciliam tenuerunt Cyclopes, & Læſtrigones, Diſs. 34. in Thucyd. n. 3.

in Siciliam transfretavit Taurus, & nomen Italiæ dedit, Diſs. 36. in Thucyd. n. 5.

Siciliam invadentibus Carthaginienſibus Timoleon eorum regionem aggreſſus eſt; Diſs. 45 in Thucyd. n. 6.

in Siciliam colonias deduxit Theocles Athenienſis, Diſs. 54. in Thncyd. n. 1.

Siciliam quam diverſo modo, & exitu invaſerint Romani, & Athenienſes, Diſs. 55. iu Thucyd. n. 6.

in Siciliam delatus eſt Aeneas, Diſs. 15. in Liv. num. 1.

Siciliam ſubigere dum Pœni conantur, trecenta millia militum amiſarunt, Diſa. 21. in Virg. num. 11.

Siciliam colonias novas deduxit M. Livius Druſus, qui Philippo oppoſitus fuerat, Diſs. 17. in Cic. num. 8.

Sicinnis nuncupantur ſatyrica ſaltatio; & onde ſic dicta ſit, Diſs. 16. in Anthnl. n. 7.

Sicinniſtæ vocabantur ſatyri, Diſs. 16. in Anthol. num. 7.

Sicinnotyrbe dicitur a ſicinni ſaltatione tragica, Diſs. 16. in Authol. n. 7.

Sicinnus inventor ſaltationis ſatyricæ, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.

Sicoris fluvius Hiſpaniæ, Diſs. 35. in Thucyd. num. 3.

Siculi apio ſepulcra coronabant, Diſa. 5. in Anthol. n. 5.

Siculi quare Apollinem Libyſtinum colerent, Diſa. 10. in Anthnl. n. 14. Diſs. 38. iu Thucyd. num. 6.

Siculi in quo differant a Siceliotis juxta Grammaticos, Diſa. 8. in Thucyd. n. 4.

Siculi citharam, & crotola invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Siculi ſæpe Carthaginem vicerunt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 5.

Siculi ex Italiâ pulſi ab Opicis Siciliam tenuerunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9. Diſs. 35. in Tbucyd. u. 8. Diſs. 36. in Thucyd. n. 1. 2. 4. an fuerint Ligures, Diſs. 36. in Thucyd. n. 1.

Siculi pectidibus otebantur ad bellum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Siculi dicaces ſunt, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Siculi Marcellum Conſulem reum fecerunt im-

pel-

pellentibus inimicis, Diſs. 25. in Liv. num. 2.
Siculis terræ colendæ rationem Ceres oſtendit, Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Siculum bellum oracula, & Nicias diſſuadebant; ſuadebat Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3. 4.
Siculum bellum temerè ſuſceperunt Athenienſes, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. Diſs. 44. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Sicolum bellum malè ceſſit Athenſenſibus ob damnatum Alcibiadem, Diſs. 36. in Thucyd. num. 6. Diſs. 46. in Thucyd. n. 1. & ob alias cauſas, Diſs. 52. in Thucyd. n. 2. 9.
Siculum fretum optimas conchas, & murænas flutas fert, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Siculum bellum Alcibiades malo conſilio perſuaſit Athenienſibus, Diſs. 33. in Cic. n. 6. *Vide. Bellum Siculum.*
Sicolus ob intemperantiam putabatur Pharax, non ſpartanus, Diſs. 13. in Thucyd n. 8.
Sicyonium Imperium quo tempore fuerit; quod ad Myceuæos ab Agamemnone tranſlatum eſt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 2.
Sidera cadentia quid ſint, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Sidera humore nutiri Stoici crediderunt, Diſs. 37. in Anthol. n. 2. Diſs. 10. in Eurip. n. 3. & ſeqq.
Sidera ex Caucaſo obſervabat Prometheus; & ideo illi affixus fingitur, Diſs. 12. in Anthol n. 4.
Sidera eſſe oculos Cœli poëtæ, & philoſophi dixerunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 6. 7.
Sidera nulla præter Lunam, & Solem Manichæi bono tribuunt, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.
Sidera omnia quum in eundem locum reſtituentur, tunc annus magnus completus erit, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Liv. n. 79.
Sidera omnia quum in Cancro convenerint, Mundum conflagraturum tradit Beroſus, & demerſum iri, quum in Capricorno convenerint, Diſs. 30. in Liv. n. 80.
Sideribus proximam regionem incolere boni poſt mortem dicuntur a Stoicis, Diſs. 9. in Eurip. num. 3. 10. 11.
Siderum partem eſſe animos Stoici crediderunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 11. Diſs. 9. in Eurip. num. 12. Dſs. 10. in Eurip. n. 2.
Siderum occaſus, & ortus matutinus, & veſpertinus quis ſit, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Siderum motus eſt quædam ſaltatio, Diſs. 18. in Anthol. n. 8. 9.
Siderum motus in lateritiâ columnâ deſcripſerant Adami filij, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Siderum principem ſe nuncupavit Sapor Rex Perſarum, Diſs. 43. in Thucyd. n. 4.
Siderum inerrantium motum exprimebat chorus motu ex dexterâ in ſiniſtram; errantium verò motu ex ſiniſtrâ in dexteram, Diſs. 19. in Liv. num. 11.
Siderum omnium annus dicitur tempus, quo ſuum curſum peragunt, Diſs. 30. in Liv. n. 70. *Vide. Aſtra. Errantes ſtellæ. Inerrantibus ſtellis. Sidus. Signa. Stella.*
Sidonij triremem invenerunt, Diſs. 9. in Thuc. n. 4.
Sidonius Apollinaris Ciceronem laudat, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Sidonius Apollinaris reprehenditur, quod primam ſyllabam *Phonaſcus* corripuerit, Diſs. 87. in Cic. n. 1.
Sidus Perſei currenti ſimile eſt ob illius celeritatem pedum, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.
Sidus Lyra appellatur a lyrâ Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 1. Diſs. 74. in Anthol. n. 9. *Vide. Sidera.*
Sigillariorum duo dies continuabantur ſaturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 50.
Siginni Perſicæ gens feminis optionem virorum concedebant, ſi aurigandi arte excellerent, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.
Signa exercituum quot gentes aquilas habuerint, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.
Signa multa futuri terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Signa ter mille ſuperfuerunt Athenis iam direptis, Diſs. 27. in Thucyd n. 5.
Signa indicarunt, quales futuri eſſent multi Infantes, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Signa legionum Romanarum lupi etiam erant, Diſs. 18. in Liv. n. 9.
Signa cœleſtia cuius Planetæ domicilium ſint, Diſs. 30. in Liv. n. 36.
Signa Zodiaci exprimebant oſtia duodecim, quæ erant in carceribus Circi, Diſs. 20. in Cic. n. 7. *Vide. Sidera. Signorum.*
Significant Græci voce Γερᾶον ipſas carnes, Diſs. 35. in Anthol. n. 5.
Significant magiſtratum purpura, lictores, faſces, ſecures, Diſs. 22. in Liv. n. 12.
Significare poſſe per ſaltatorem, quæ vellet, non intelligentibus linguam ſuam putavit Barbarus, Diſs. 16. in Anthol. n. 5.
Significare geſtu ceperunt cives, quæ vellent, a Hierone loqui prohibiti, Diſs. 17. in Anthol. num. 2.
Significare volentes Theſſali duces bene rem geſſiſſe dicebant bene ſaltaſſe, Diſs. 18. in Anthol. num. 8.
Significare volentes rei obſcuritatem dicunt eſſe obſcuriorem numero Platonis, Diſs. 11. in Thucyd. n. 8.
Significare quid voluerit Idanthyrſus, quum Dario miſit murem, ranam, avem, ſagittam, & aratrum, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
Significare quid velit Iuvenalis, quum dixit Statium fregiſſe ſubſellia, Diſs. 29. in Cic. n. 8. & ſeqq.
Significat *cogitare Dibaphum* apud Ciceronem Conſulatus petitionem meditari, Diſs. 22. in Liv. n. 11.
Significatio verbi *vaſcum*, Diſs. 60. in Anthol. num. 5.
Significatio verbi *Pergræcari*, Diſs. 65. in Anthol n. 20.
Significatio verbi Γουνάζομαι, & Γουνοῦμαι, Diſs. 26. in Thucyd. numero 6. Diſs. 22. in Eurip. num. 7.
Significatio fabulæ, qua dicitur Hercules Iovi ſuppetias tuliſſe contra Titanas, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.
Significatio fabulæ, qua Curetes Iovem nutriſſe dicuntur, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.
Significatio nominis Herculis, Diſs. 9. in Anthol. num. 7.
Significatio dictionis κεκανισμένον apud Aratum, Diſs. 10. in Anthol. n. 5.

Significatio verbi Κρητίζειν, Diſs. 67. in Anthol. num. 1. 2.
Significatio Rotæ, Diſs. 81. In Anthol. n. 4.
Significatio omnium fluviorum infernorum, Diſs. 83. in Anthol. n. 6.
Significatio Anthologiæ, Diſs. 1. in Anthol. n. 2. 3.
Significatio dictionis *hebe*, Diſs. 7. in Anthol. num. 2.
Significatio trium malorum, quæ fingitur habete Hercules, Diſs. 8. in Anthol. n. 3.
Significatio imaginis Herculis ætate ſenili, cuius ex ore catenulæ aureæ prodirent, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.
Significatio fabulæ Niobes, Diſs. 10. In Anthol. num. 15.
Significatio ſimulacri Iovis tres oculos habentis, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.
Significatio τιτανῶδες βλέπειν, Diſs. 11. In Anthol. n. 7.
Significatio vocis *mater* apud Latinos, & τροφὸς apud Græcos, Diſs. 13. in Anthol. num. 2.
Significatio fabulæ Promethei, qui ignem cœleſtem rapuit, & Caucaſo illigatus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 6. Diſs. 68. in Anthol. n. 14. Diſs. 38. in Cic. n. 1.
Significatio fabulæ, quòd genitalia Cœli Saturnus abſciderit, & in mare proiecerit, Diſs. 20. in Anthol. n. 8.
Significatio fabulæ, qua fingitur in inſulâ Rhodo aurum pluiſſe, Diſs. 26. in Anthol. n. 9.
Significatio vocis *Durateus*, & *Durius*, Diſs. 29. in Anthol. n. 7.
Significatio vocis ſymbolæ, Diſs. 29. in Anthol. num. 8.
Significatio dictionis Δόρυ, Diſs. 29. in Anthol. n. 7. 8.
Significatio pugnæ Apollinis, & Neptuni; Volcani, & fluminis apud Homerum, Diſs. 37. in Anthol. n. 2.
Significatio vocis Θέρος, Diſs. 42. in Anthol. n. 2.
Significatio pepli punicei, pellis maculoſæ, & zonæ aureæ Bacchantium, Diſs. 47. in Anthol. num. 5.
Significatio fabulæ, qua fertur Bacchus ad Oceanum confugiſſe, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Significatio fabulæ, qua fingitur Typhon infeſtus Oſiridi, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.
Significatio pulveris pro labore unde originem habuerit, Diſs. 16. in Thucyd. n. 6.
Significatio ſimulacri Amoris in Gymnaſijs, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4.
Significatio ſimulacri Mercurij formâ Iuvenis, & ſenis apud Aegyptios, Diſs. 17. in Thucyd. num. 1.
Significatio vocis Γενεῖον, Diſs. 26. in Thucyd. num. 2. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.
Significatio vocis *Talaſſio*, Diſs. 29. in Thucyd. num. 7.
Significatio vocis *Tale* ideſt futura Nupta, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9.
Significatio vocis Θάλασσα, Diſs. 29. in Thuc. n. 9.
Significatio verbi *nubo*, Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.
Significatio Typhonis, Diſs. 48. in Anthol. n. 6. Diſs. 48. in Thucyd. n. 19.
Significatio nominis *Certus*, & verbi *circumfero*, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.
Significatio verbi Μέλπεσθαι apud Homerum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.
Significatio verbi Τραγῳδεῖν, Diſs. 5. in Eurip. num. 9. 10.
Significatio cothurni, Diſs 6. in Eurip. n. 9.
Significatio verbi *hiare*, Diſs. 6. in Eurip. n. 13. 15.
Significatio nominis Ἱερὸν, Diſs. 14. in Eurip. n. 5.
Significatio Carthaginis Phœnicum linguâ, Diſs. 21. in Virg. n. 4.
Significatio verbi *venire* interdum eadem, ac *fieri*, *evadere*, Diſs. 22. In Virg. n. 3.
Significatio fabularum Paridis, & Ganymedis, Diſs. 27. in Virg. n. 6. 7.
Significatio verborum *ante condendam* urbem &c. *ante domandum*, &c. Diſs. 11. in Liv. n. 7.
Significatio verborum *Proxeneta*, *Proxenetita*, *Proxenetria*, *Proxeni*, Diſs. 16. in Liv. n. 4.
Significatio, quales futuri eſſent multi pueri, ex portentis habita eſt, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Significatio eboris curulis apud poëtas, Diſs. 22. in Liv. n. 55.
Significatio vocis Περιττὸς apud Græcos, hoc eſt *excellens*, Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Significatio verbi *Iduare* eſt *dividere*, Diſs. 30. in Liv. n. 9.
Significatio vocis *Februa*, Diſs. 30. in Liv. n. 27.
Significatio vocis *ſpars*, ὢα, πελειάδες, πέλειαι, Diſs. 18. in Liv. n. 51.
Significatio vocum Τεμένη, & Α῎λση apud Græcos, Diſs. 19 in Liv. n. 4.
Significatio navis, quæ erat in nummis Iani, Diſs. 30. in Liv. n. 55.
Significatio duodecim ararum Iano dicatarum, Diſs. 30. in Liv. n. 58. Iani bifrontis, & quadricipitis, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Significatio vocis Ἑστία apud Græcos, Diſs. 31. in Liv. num. 23. 26.
Significatio vocis *Fretum*, Diſs. 27. in Cic. num. 4. 5. Diſs. 28. in Cic. n. 2.
Significatio curiæ, Diſs. 29. in Cic. n. 15.
Significatio tempeſtatis, & ſerenitatis habetur ab avibus, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Significatio fabulæ, quæ fert Melampodem avium linguam intellixiſſe, Diſs. 38. in Cic. n. 3.
Significatio verbi *praire*, Diſs. 40. in Cic. n. 3. 4. verbi *praeſſe*, Diſs. 40. in Cic. n. 5.
Significatio verbi *conſerere manum*, Diſs. 40. in Cic. num. 6.
Significatio Sacramenti, Diſs. 40. in Cic. n. 7.
Significatio dicti Socratis: *quæ ſupra nos*, *nihil ad nos*, Diſs. 45. in Cic. n. 3. 4.
Significatio pronominis *ille* excellentiam denotat, Diſs. 65. in Cic. n. 2.
Significatio vocis *præceps* contra Scaligerum, Diſs. 71. in Cic. n. 8.
Significatio vocis Καλλίγλουτος, & Καλλίπυγος, Diſs. 75. in Cic. n. 3.
Significatio Scientiæ apud Veteres denotabat artem, Diſs. 79. in Cic. n. 2.
Significatio verbi *ambitio*, Diſs. 53. in Thucyd. num. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 70. Diſs. 88. in Cic. num. 7. & dictionis *Am*, Diſs. 53. in Thucyd. num. 1. Diſs. 30. in Liv. n. 70. Diſs. 88. in Cic. num. 7.
Significatio proverbij *Roſcius eſt in ſcenâ*, Diſs. 90. in Cic. n. 3.

Significationem vocis Ἐντελεχέια apud Ariſtotelem malè interpretatus eſt Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 2.

Significationem ingenij quodcumque artificium contineat, nominis immortalitatem parere poteſt, Diſs. 90. in Cic. n. 1.

Significationes verbi Ἐξορχεῖσθαι, Diſs. 16. in Anthol. num. 3. verbi Ὀρχεῖσθαι, Diſs. 17. in Anthol. n. 3.

Significatur plenitudo coronis, Diſs. 35. in Anthol. n. 3. Diſs. 44. in Virg. n. 1.

Significatur *Cælum* a poëtis nomine *polus*, Diſs. 70. in Cic. n. 6.

Signinum vinum ſexto anno maturitatem conſequebatur, Diſs. 64. in Anthol. num. 3.

Signinum opus quid eſſet, Diſs. 21. in Cic. n. 5.

Signorum primum Arietem eſſe ſtatuerunt aſtrologi, Diſs. 30. in Liv. n. 35. *Vide. Signa. Sidera.*

Signorum ob duo millia Romani Vulſinios everterunt, Diſs. 64. in Cic. n. 7.

Signum aliquid eſſe, quo boni a malis dignoſcantur, deſiderabat Socrates, & Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.

Signum ſuum Agoracritus appellavit Nemeſin, & vendidit eâ lege, ne Athenis eſſet, quum iniquis Athenienſium ſuffragijs victus ab Alcamene fuiſſet, Diſs. 18. in Eurip. n. 11.

Signum antequam daretur, ſi curſores exiluiſſent, plectebantur, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8.

Signum, quod dederat Romulus Romanis in raptu Sabinarum, erat vox *Talaſſio*, Diſs. 29. in Thucyd. n. 7.

Signum peſtis aër caliginoſus, & ſol ſubobſcurus, Diſs. 38 in Thucyd. n. 9.

Signum Iunonis Theſpijs erat truncus exciſus, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. *Vide. Signa. Statua.*

Silanion fuit egregius ſtatuarius, licet nullum doctorem habuerit, Diſs. 80. in Cic. n. 3.

Silentij deam Angeronam eſſe numen tutelare Romæ aliqui crediderunt, Diſs. 24. in Virg. num. 6.

Silentium an imponeretur, quum in ſacrificijs iubebantur favere linguis, Diſs. 44. in Virg. num. 2. 3. 4.

Silentium indicebat Præco, qui Conſuli præſtò erat, Diſs. 22. in Liv. n. 13.

Silenus Bacchus præeſt Mercurij globo, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Silicernium cena novendialis dicebatur, quæ mortuis dabatur, Diſs. 31. in Anthol. n. 1.

Silicis ignem primus excuſſit Pyrodes Cilix, Diſs. 49. in Thucyd. n. 2.

Silicus Italicus ſuum poëma hiſtoricorum more exorditur, Diſs. 2. in Thucyd. n. 2.

Silius iuvenum Romanorum pulcherrimus perijt ob pulcritudinem, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.

Silius Italicus Conſul fuit, Diſs. 13. in Cic. n. 2.

Silli poema maledicentiſſimum erat contra omnes philoſophos, Diſs. 57. in Cic. n. 6.

Sillographus Timon, Diſs. 42. in Cic. n. 4. Sectator erat Pythonis, Diſs. 57. in Cic. n. 6.

Silva nata eſt ex laureo ramo, quem tenebat Gallina in gremium Liviæ ab aquilâ deiecta, Diſs. 28. in Liv. n. 11.

Silvæ ventorum vi ignem concipientes docuerunt homines elici poſſe ignem e durâ materiâ, Diſs. 6. in Thucyd. n. 6.

Silvæ interdum flammas concipiunt arboribus vi ventorum inter ſe colliſis, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. Diſs. 49. in Thucyd. n. 1. *Vide. Sylvarum.*

Silvæ viſebantur Romæ in domibus, Diſs. 2. in Liv. n. 10. Diſs 23. in Cic. n. 6.

Silvæ cum fontibus ſponte naſcebantur in ludis, Diſs. 10. in Anthol. n. 10. *Vide. Silvarum.*

Silvani victima cupreſſu coronabatur, Diſs. 44. in Virg. n. 2.

Silveſtris fortaſſe intelligitur a Statio fera oliva, Diſs. 2. in Anthol. n. 6.

Silvas amant poëtæ, Diſs. 4. in Eurip. n. 4. 5.

Silvarum fructibus qui veſcebantur, Hylophagi agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. num 5.

Silvis habitantes homines antiquitus eloquentium beneficio in urbes congregati ſunt, Diſs. 90. in Cic. n. 1. *Vide. Silva. Nemora. Lucos.*

Simiam, viperam, & gallum gallinaceum culeo inſutos cum parricidâ in mare proijciebant, Romani, Diſs. 12. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 7.

Similem eſſe filium patri conſentaneum eſt, Diſs. 19. in Virg. n. 9.

Similes eſſe Athenas ſcorto nobili dixit Iſocrates, Diſs. 27. in Thucyd. n. 5.

Similitudinem quandam cum Nerone quòd haberet ſeruus, in ſpem imperij venit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Similitudinem ludi teſſerarum, & vitæ hominum Terentius ſumpſit a Platone, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.

Similitudo vitæ hominis cum vino, Diſs. 64. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

Similitudo morum conciliat amicitias, Diſs. 79. in Anthol. n. 4.

Similitudo philoſophi cum cane, Diſs. 84. in Anthol. n. 4

Similitudo Romæ, & quercus, Diſs. 85. in Anthol. n. 1. Diſs. 86. in Anthol. n. 3.

Similitudo Romæ, & Hydræ, Diſs. 86. in Anthol.

Similitudo Solis, & Lunæ, Diſs. 10. in Anth. n. 2. num. 15.

Similitudo florum, & vitæ hominum, Diſs. 32. in Anthol. n. 5.

Similtudo hominum cum folijs, Dirs. 32. in Anthol. n. 5.

Similitudo terræ, & Lunæ, Diſs. 36. in Anthol. n. 7.

Similitudo Palladis, & Bacchi, Diſs. 44. in Anthol. n. 2.

Similitudo ſtudiorum æmulationem parit, Diſs. 49. in Anthol. n. 2.

Similitudo Fortunæ, & Maris, & etiam diſſimilitudo, Diſs. 78. in Anthol. n. 1. Diſs. 9. in Liv. n. 11.

Similitudo Peloponeſi cum ſolio platani, Diſs. 7. in Thucyd. n. 3.

Similitudo agitatorum conſcientiâ ſcelerum, & turbinis, ſeu trocbi, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7.

Similitudo Lucis cum ſagittis, Diſs. 38. in Thucyd. n. 8.

Similitudo Niciæ cum Fabio Maximo, & Alcibiadis cum Scipione, Diſs. 45. in Thucyd. n. 1.

Similitudo voluntatis fato ductæ, cum Cylindro, Diſs.

Digitized by Google

Diſs. 11. in Virg. num. 4.

Similitudo Odyſſeæ, & Aeneidos, Diſs. 38. in Virg. o. 1.

Similitudo poëmatis Virgilij cum rerum naturâ, Diſs. 52. in Cic. n. 1.

Similitudo Dædali, & Socratis, Diſs. 56. in Cic. num. 6. Socratis, & obſtetricis, Diſs. 57. in Cic. o. 1.

Similitudo philoſophiæ, & horti, qui omne genus fructuum ferat iuxta Stoicos; cum ovo; cum animali, Diſs. 60. io Cic. n. 4.

Similitudo Iſocratis cum athletâ, & Demoſthenis cum bellatore, Diſs. 78. in Cic. n. 6. *Vide, Comparatio.*

Simo artem ſutoriam exercebat, & Socratem ſimul audiebat, Diſs. 80. in Cic n. 2.

Simonideæ lacrymæ dicuntur Næniæ a Catullo, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.

Simonides Olympiade quinquageſima ſexta floruit; quare non poteſt eſſe æqualis Archilocho, Diſs. 9. in Cic. o. 5.

Simonides convivio exceſſit, & illud conclave corruit, & cadavera diſcumbentium memoriâ locorum cognovit, quo admonitus memoriæ artem excogitavit; evocatus dicitur a Caſtore, & Polluce, Diſs. 87. in Cic. n. 5.

Simonides repertor Næniarum, Diſs. 22. in Thucyd. n. 8.

Simonides florem poëtarum nuncupat Sophoclem, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.

Simonides colebatur a, Hierone Siciliæ Rege, Diſs. 3. in Eurip. n. 10. Diſs. 10. in Cic. n 3. Diſs. 72. in Cic. n. 6.

Simonidis dictum: *memento te eſſe hominem*, Diſs. 14. in Thucyd. n. 1.

Simplicibus medicamentis exponendis Dioſcorides Plinio anteponendus, Diſs. 46. in Cic. n. 8.

Simpuvia vaſa ſacrificiorum, Diſs. 27. in Liv. n. 5.

Simulacra vocantur a Latinis animæ defunctorũ, Diſs. 84. in Anthol. n. 2.

Simulacra Mercurij quare ſtatuebantur in Palæſtris, Diſs. 5. in Anthol. n. 3.

Simulacra Bacchi cum diademate conſpiciuntur, Diſs. 45. in Anthol. n. 5.

Simulacra varia pro ſtudijs varijs defunctorum ſepulcris apponebantur, Diſs. 32. in Anth. n. 9.

Simulacra Mundi ſunt ſpeluncæ; ideò Baccho conſecrabantur, Diſs. 48. in Anthol. n. 5.

Simulacra Ciceronis, Virgilij, Achillis habebat Alexander Severus in larario ſecundo; Alexandri Magni inter Divos collocavit, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.

Simulacra viminea hominibus plena ſuccendebant Galli ſacrificantes, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Simulacra Deorum coronabantur, Diſs. 44. in Virg. n. 1.

Simulacra Deorum ſtatui vetuit Zeno, Diſs. 19. in Liv. n. 7.

Simulacra montium, fluminum, urbium captarum ex ebore, aut argento ducebantur in triumphis, Diſs. 27. in Liv. n. 2.

Simulacra Deorum in ludis circenſibus portabantur vehiculis, quæ tenſæ dicebantur, Diſs. 20. in Cic. n. 11.

Simulacris ferarum nemora exornabantur, Diſs. 23. in Cic. n. 7.

Simulacris Deorum caput demere voluit Caligula, & ſuum imponere, Diſs. 6. in Liv. n. 6.

Simulacris etiam Deorum, & Cæſarum eandem reverentiam exhibebant, ac templis, Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.

Simulacris Deorum haſta addebatur, quæ ſi moveretur, prodigij loco habebatur, Diſs. 11. in Eurip. n. 15.

Simulacrorum effingendorum perita Iuno, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.

Simulacrum Helenæ a Iunone fictum attuliſſe Troiam Paridem tradit Steſichorus, & Euripides, quod ſignificat deditos voluptatibus umbram voluptatis conſequi, Diſs. 16. in Eurip. n. 8. Diſs. 34. in Virg. n. 3.

Simulacrum Iovis paterni, ſeu patrij tres oculos habebat, & quid hoc ſignificaret, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Simulacrum Iovis Olympici a Phidiâ ex auro, & ebore factum, Diſs. 10. io Anthol. n. 23.

Simulacrum Nemeſis effinxerunt Græci devictis Perſis e marmore, quod illi, ut trophæum ſtatuerent, attulerant, Diſs. 18. in Eurip. n. 12.

Simulacrum Iunonis avertit oculos, dum Sybaritæ conſugientes ad eius aram interfecerunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 3.

Simulacrum Cleonis cantoris conſtituerunt Thebani, non autem Pindari, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Simulacrum Archelai citharœdi fecerũt Meleſij, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Simulacrum Euriclidis præſtigiatoris Athenienſes iuxta ſtatuam Aeſchyli collocarunt, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Simulacrum Mercurij formâ iuvenis, & ſenis apud Aegyptios quid ſignificaret, Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.

Simulacrum Cupidinis etiam in palæſtris collocabatur, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.

Simulacrum Amoris erat in Academiâ, & inde lampadem accendebant ludentes lampadibus, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.

Simulacrum Antonini philoſophi qui poſt eius mortem habere potuiſſet, & non habebat, ſacrilegus putabatur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.

Simulacrum Auguſti apud Cretenſes habebat ius Aſylorum, Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.

Simulacrum Latonæ in Delo erat informe lignum, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.

Simulacrum cum belli, tum pacis ex auro ſolido ferebatur in luſtratione exercitus Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.

Simulacrum nullum, nec templum conſtituebant Syri Deo, quem in Carmelo colebant, Diſs. 19. in Liv. n. 6.

Simulacrum Dei aſt Sol, Diſs. 19. in Liv. n. 7.

Simulacrum Iunonis Citheroniæ truncus repræſentabat, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Simulacrum Iunonis ſoli ſacerdoti inſpicere permittebant Aegienſes, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Simulacrum Veneris barbatum cum veſte muliebri colebant Cyprij, Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Simulacrum Palladis avertit ſe Aiace ſtuprante Caſſandram, Diſs. 39. in Virg. n. 7.

Simulacrum ærei tauri in foro exiſtentis priaci-

pium

pium fuit murorum Romæ, Diſs. 23. in Liv. n. 8.
Simulacrum Iovis Capitolini diebus feſtis minio inducebatur, Diſs. 28. in Liv. n. 7.
Simulacrum Saturni ſaturnalibus ſolvebatur laneo vinculo, quo toto anno pedes vinctos habebat, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Simulacrum Iani quadricipitis apud Falerios ſignificabat ſolem illuſtrare Ortum, occaſumque, meridiem, & ſeptentrionem, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Simulacrum Palladis Cœlo demiſſum, quod in templo Veſtæ aſſervabatur, Veſtali maximæ ſoli ſpectare licebat, Diſs. 31. in Liv. n. 16. Diſs. 16. in Virg. n. 1. 2.
Simulacrum bonæ fortunæ amans adoleſcens quum impetrare non potuiſſet, ſe interemit, Diſs. 22. in Cic. n 6.
Simulacrum Dei tenentem Hyperidem comprehendit Archias, Diſs. 77. in Cic. n. 2. *Vide. Effigies. Imago. Signum. Statua.*
Simulavit inſaniam Solon, ut bellum pro Salamine recuperandâ ſuaderet, Diſs. 36. in Cic. n. 3.
Simus, Euclides, & Sacon Himeram condiderunt, Diſs. 55. in Thucyd. n. 3.
Sinarum Regionem ne quidem audiverant Veteteres, Diſs. 2. in Thucyd. n. 10.
Sinciput *Vide Synciput.*
Singulari numero Ira de Dijs an dicatur, Diſs. 19. in Virg. n. 12.
Singulari numero carcer differt a plurali iuxta grammaticos, Diſs. 20. in Cic. n. 7.
Siniſtrâ ex parte in dexteram quare movebatur chorus, quum antiſtrophas caneret, Diſs. 19. in Liv n 12.
Siniſtra pars quæ ſit, Diſs. 19. in Liv. n. 15.
Siniſtrâ pariter, ac dexterâ utentes milites laudâti ſunt, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.
Siniſtræ tibiæ in quo differrent a dextris, Diſs. 59. in Anthol. n. 8. Diſs. 60. in Anthol. n. 4.
Siniſtram partem ad Orientem eſſe voluerunt augures, Orantes ad ſeptentrionem, ad Occidentem Homerus, Diſs. 19. in Liv. n. 8. 11. 12.
Siniſtras umbras non ire miratos eſſe Arabes dum dixit Lucanus, defenditur, Diſs. 70. in Cic. num. 5.
Siniſtris cornibus cervorum a Dianâ cæſorum ara compacta ab Apolline, quum quartum ætatis annum ageret, Diſs. 40. in Thucyd. n. 4. 5.
Sinopem portabant Scythæ dona Hyperboreorum, Diſs. 77. in Anthol. n 11.
Sinu Dei Futini, ſeu Mutuni ſedere nupturæ cogebantur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Sinu malum punicum tenens filia fluminis Sangarij concepit Atyn, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Sinu pecuniam ne occultare poſſent Candidati, tunicâ non utebantur, Diſs. 89. in Cic. n. 2.
Sinum Oceani ſeptentrionalis eſſe Mæotin, & mare Caſpium multi dixerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 17. Diſs. 2. in Thucyd. n. 9.
Sinus veſtis expreſſit picturâ Cimon Cleonæus, Diſs. 51. in Cic. n 2.
Sipylum Magneſia Tiberio imperante vexata eſt terræmotu, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21.
Sirenes an fuerint filiæ Muſarum, Diſs. 57. in Anthol. n. 11.
Sirenis effigies appoſita eſt Iſocratis ſepulcro, Diſs. 32. in Anthol. n. 9.
Sirenis Atticæ nomine cohoneſtatus eſt Iſocrates, Diſs. 41. in Cic. n. 4.
Sirenum promontorio Leucoſiam abſtulit Mare, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.
Sirites Numida inventor Tibiarum, Diſs. 59. in Anthol. n. 3. Diſs. 62 in Anthol n. 3.
Siſenna rerum Romanarum ſcriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 2. Diſs 51. in Cic. n. 5 Diſs. 68 in Cic. n. 3.
Siſichthon appellatur Neptunus, quòd terram concutiat, Diſs. 48 in Thucyd. n 5.
Siſyphus Aeoli filius inſtituit ludos Iſthmicos, Diſs. 4. in Anthol. n. 6.
Sitalcis imperio ſubiecta Thracia quanto tempore circumnavigaretur, Diſs 33. in Thuc. n. 6.
Sitalcis in exercitu quinquaginta millia Equitum fuerunt, Diſs. 12. in Eurip. n. 14.
Siti laborantibus Argivis Hypſipyle fontem monſtravit, & a ſerpente occiſus eſt Opheltes eius alumnus, & in eius honorem Nemea inſtituta ſunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Siti etiam ægrotos exercebat Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic n. 5.
Situlam aquâ plenam ſortes ex albo lapide immiſerunt poſteri Herculis, & quomodo decepti ſint a Creſphonte, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.
Smaragdum proiecit in mare Polycrates de conſilio Amaſis, ut evitaret Infortunium imminens ob nimiam felicitatem, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Smerdis alius arreptâ occaſione, quòd Smerdis frater a Cambyſe interfectus fuerat, Perſis imperavit, Diſs. 10. in Virg. n 6.
Smindyrides uxorem ducturus ſecum mille ſervos adduxit, Diſs. 20. in Thucyd. n. 8.
Sobrius Æſchylus carmen nunquam condidit, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.
Sociale bellum Romanos afflixit, quia in Italiâ geſtum eſt, Diſs 45. in Thucyd. n. 5.
Sociale ad bellum proficiſcente Sylla hiatus terræ extitit, & ignis erupit ad Cœlum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17
Sociale bellum exarſit propter Legem Mutiam, Diſs. 16. in Cic. n. 4.
Sociam ſe laboris, non ſolùm voluptatis eſſe ut intelligeret nova Nupta, Græci ante thalamum piſtillum alligabant, & cribium In nuptijs præferebant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.
Societas inter eos, qui Remp: adminiſtrant, infida eſt, Diſs. 76. in Cic. n 6.
Societatem ſanguine inibant Reges Orientis, & Scythæ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. num. 5.
Societatem humanam quæ cauſa coniunxerit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 10.
Societatem totius vitæ ineunt nubentes, Diſs. 28. in Thucyd. n 8.
Societatem quum inierint cornices non diſſolvunt, nec cum alio miſcentur. & unâ extinctâ altera vidua degit, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1.
Societatem animalia quædam inter ſe ineunt, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Societatem cum piſcatoribus ineunt lupi ad paludem Mæoticam, Diſs 38. in Cic. n. 5.
Socij Catilinæ humano ſanguine hauſto fœdus inie-

Digitized by Google

inierunt, Diſs. 2. in Cic. num. 10.
Socijs ſe deſertos eſſe oſtendere debent ij, qui defecerunt, Diſs. 50. in Thucyd. n. 1. 2.
Socijs novis iucundi ſunt proditores, ſed ſoſpecti, Diſs. 50. in Thucyd. o. 2. 4.
Socijs novis multi fideles fuerunt, licet a veteribus deſciviſſent, Diſs. 51. in Thucyd. n. 1. 2.
Socijs graviores ſæpe ſunt milites, quàm hoſtibus, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Sociorum in terrâ exercitus Alexandri e ſenatoribus, non e militibus conſtare videbatur, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Sociorum plures urbes excidit Philippus, quàm hoſtium Romani, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Socios ad hoſtes fugientes Tullus Hoſtilius, & Sylla ſuo iuſſu feciſſe dixerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.
Socios abalienavit a Spartanis Epaminondas Spartanorum tyrannidem accuſans, Diſs. 36. in Cic. n. 9.
Socius Themiſtocli licet inimico fuit Ariſtides in conſilijs de liberandâ Græciâ, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.
Socratem interfeciſſe pœnituit Athenienſes, & eius accuſatores inſequuti ſunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 20.
Socratem quum audiſſet Plato, tragœdias, quas compoſuerat ad certamen poëtarum, combuſſit, Diſs 40. in Anthol. n. 3.
Socratem impium dixerunt obtrectatores, Diſs. 22. in Thucyd. o. 5.
Socratem innocentem veneno ſuſtulerunt Athenienſes, Diſs. 27. in Thucyd. o. 11. Diſs. 25. in Cic. n. 5. Diſs. 83. in Cic. o. 11.
Socratem vituperavit Polycrates, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Socratem irriſit Ariſtophanes, quòd pulicum ſaltus metiretur, & quæreret, unde vocem emitterent culices, Diſs. 44. in Cic. n. 7.
Socratem obſtetricis filium, & eius munere fungi ſe dicentem inducit Plato, & quare, Diſs. 57. in Cic. n. 1.
Socratem audiebat Simo, & ſimul artem ſutoriam exercebat, Diſs. 80. in Cic. n. 2.
Socrates delectabatur Euripidis tragœdijs, Diſs. 1. in Eurip. n. 6.
Socrates deſiderabat cognoſci bonos a malis, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.
Socrates exiſtimabat Deum nullius mali auctorem, Diſs. 2. in Eurip. n. 7.
Socrates maluit mori quàm videri legibus non paruiſſe, Diſs. 79. in Anthol. n. 4. Diſs. 9. in Eurip. n. 4. Diſs. 20. in Eurip. n. 20. Diſs. 54. in Cic. n. 8.
Socrates dicebat nunquam in tragœdiâ ſuem ſe vidiſſe mactari, ſed Regem, Diſs. 5. in Eurip. num. 4.
Socrates quum venenum eſſet hauſturus de animi immortalitate diſputabat, Diſs. 9. in Eurip. num. 4.
Socrates veneno hauſto ſe veſte texit, Diſs. 24. in Eurip. n. 6.
Socrates quid dixerit Antiſtheni laceram pallij partem oſtentanti, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.
Socrates quum plurimum biberet, nunquam ebrius conſpiciebatur, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.
Socrates ſaltationem, & muſicam ſenex didicit, Diſs. 18. in Anthol. n. 8. Diſs. 63. in Cic. n. 2.
Socrates fortunæ ſuæ tenuitati gratulabatur, Diſs. 41. in Anthol. n. 8. miſerabatur divitum ſortem, tanquam pauperum, quòd onera multa ſubire cogerentur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8.
Socrates an indicatus ſit ſapientiſſimus ab oraculo Delphico, Diſs. 75. in Anthol. n. 5. 6. Diſs. 1. in Eurip. n. 6. Diſs. 54. in Cic. n. 5.
Socrates licet neglexerit philoſophiam, quæ ſublimia contemplatur, eius tamen peritus fuit, Diſs 11. in Thucyd. n. 2.
Socrates dixit tranquillè vivere, qui nullius conſcij eſſent abſurditatis, Diſs. 19. in Thucyd. num. 11.
Socrates equitaſſe in arundine dicebatur, Diſs. 58. in Thucyd. n. 1. Diſs. 4 in Eurip. n. 8.
Socrates accuſatus eſt, quòd Deos habere cupiditates negabat, Diſs. 31. in Virg. n. 7.
Socrates dicebat omnes eloquentes eſſe in ijs, quæ ſciunt, Diſs. 4. in Cic. o. 1.
Socrates philoſophiæ pater an iure appelletur, Diſs. 55. in Cic. n. 5. Diſs. 45. in Cic. num. 5. Diſs. 54. in Cic. num. 5. & ſeqq. Diſs. 55. in Cic. per tot.
Socrates nudis pedibus incedebat, ideo duriſſimis pedibus dicitur apud Ciceronem, Diſs. 24. in Cic. n. 2.
Socrates Lyſiæ oratione quare ſe defendere noluerit, Diſs. 24 in Cic. n. 3.
Socrates dicebat facillimum eſſe laudare Athenienſes apud Athenienſes, Diſs. 25. in Cic. n. 2.
Socrates Sirenis Atticæ nomine cohoneſtatus eſt, Diſs. 41. in Cic. n. 4.
Socrates Rex philoſophorum appellatur a Lactantio, Diſs. 54. in Cic. n. 5.
Socrates ab aliquibus Chriſtianis proceribus inter inſignes ſanctitate viros recenſetur, Diſs. 54. in Cic. n. 6.
Socrates etiam in bello fortiſſimus fuit, Diſs. 54. in Cic. o. 9.
Socrates pro philoſopho accipitur, Diſs. 56. in Cic. n. 3. 4.
Socrates Alcibiadem inflatum ſcientiâ Reip. adminiſtrandæ lacrymari coëgit, Diſs. 56. in Cic. num. 6.
Socrates ab Eutyphrone comparabatur Dædalo, Diſs. 56. in Cic. n. 6.
Socrates nullum ſcriptum reliquit, Diſs. 63. in Cic. n. 8.
Socrates ab Archelao Rege accerſitus ire recuſavit, Diſs. 64. in Cic. n. 7.
Socrati cauſa mortis fuit Ariſtophanes, Diſs. 2. in Eurip. n. 10. Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Socrati accuſator obiecit, quòd exiſtimaret Lunam eſſe terram, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.
Socrati ſe donare dixit Aeſchines, quum nihil aliud poſſet, Diſs. 32. in Thucyd. n. 4.
Socrati Deus ſemper aderat, qui ipſum a fugiendis deterreret, Diſs. 17. in Liv. n. 10.
Socraticus pro philoſophico a poëtis accipitur, Diſs. 56. in Cic. n. 3. 4.

So-

Socratis bona quingentis Drachmis æſtimata ſunt, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.

Socratis familiaris fuit Euripides, Diſs. 1. in Eurip. n. 5. & eius Auditor, Diſs. 2. in Eurip. n. 5. Diſs. 3. in Eurip. n. 4. Diſs. 7. in Eurip. n. 5.

Socratis tempore Antiphon primus orationes edidit, & præcepta tradidit, Diſs. 31. in Cic. n. 2.

Socratis dictum: *quæ ſupra nos, nihil ad nos* quid ſignificet, Diſs. 45. in Cic. n. 3. 4.

Socratis laudes, & mores, Diſs. 54. in Cic. n. 5. & ſeqq. Diſs. 55. in Cic. n. 1. & ſeqq.

Socratis dictum, quum multas res venales videret, Diſs. 54. in Cic. n. 7. alia multa dicta eiuſdem, Diſs. 55. in Cic. n. 2. 3.

Socratis magiſter Archelaus, Diſs. 67. in Cic. n. 4.

Socrus in urbe Lepti ollam petenti ſponſæ denegabat, ut aſſueſceret eius aſperitatem ferre, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Sogdiani quingenti erant circa tabernaculum Alexandri, Diſs. 21. in Liv. n. 7.

Sogdianus Imperium Perſarum rexit, Diſs. 7. in Liv. n. 6.

Sol quare quum pervenerit ad puncta Cancri, & Capricorni retrocedat, iuxta aliquos Stoicos, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.

Sol cur madidus, & rorans appareat iuxta Diuum Ambroſium, Diſs. 10. in Eurip. n. 5.

Sol, & aſtra ex igne conſtant, Diſs. 10. in Eurip. n. 5.

Sol Leucothoen adamavit, Diſs. 57. in Anth. n. 1.

Sol, & Hercules ſunt idem Deus, Diſs. 9. in Anthol. n. 7. 9.

Sol, & Hercules per Oceanum poculo delati ſunt, Diſs. 9. in Anth. num. 7. Diſs. 26. in Virg. n. 6.

Sol, & Mars idem ſunt, Diſs. 9. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Sol, & Apollo, ſeu Phœbus idem ſunt, Diſs. 10. in Anthol. n. 13. Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.

Sol peſtis cauſa, Diſs. 10. in Anthol. n. 14.

Sol motu ſuo quodammodo ſaltare videtur, Diſs. 18. in Anthol. n. 8.

Sol obſcurus fuit ferè per annum interfecto Cæſare, Diſs. 10. in Thucyd. n. 6. Diſs. 38. in Thucyd. n. 9.

Sol ſubobſcurus ſignum peſtis, Diſs. 38. in Thuc. n. 9. ſignum terræmotus, Diſs. 48. in Thuc. n. 27.

Sol, & Luna quo ſpatio temporis in eundem locum ſimul reſtituantur; quod ſpatium dicitur annus magnus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 11.

Sol imprecatus eſt Rheæ, ut neque anno, neque menſe pareret, Diſs. 33. in Virg. n. 5.

Sol ter elabi viſus e manibus Cyri ſignificavit illius regnum triginta annorũ, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Sol eſt Dei ſimulacrum, Diſs. 19. in Liv. n. 7.

Sol quare Iunonius nuncupetur, Diſs. 30. in Liv. num. 59.

Sol pater omnium, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Sol oriens Mundũ aperire videtur; occidens verò claudere, ideo Ianus Patuleius, & Clauſius appellabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Sol an ſit Veſta, Diſs. 31. in Liv. n. 20.

Sol quare dicatur a Lucano umbras non iacere ad Syenen, Diſs. 70. in Cic. n. 4.

Sole occidente lotos in Euphrate mergitur, & eo oriente emergit, Diſs. 59. in Anthol. n. 5.

Sole abfuiſſe Venerem ſignorum ſex intervallo quidam tradunt, quum Roma condita eſt, quod fieri non poteſt, Diſs. 23. in Liv. n. 2.

Sole nihil pulchrius, & tamen magis delectat Cœlum noctu, quia ſtellarum varietate diſtinctum eſt, Diſs. 21. in Anth. n. 6. *Vide. Solem. Soles. Solis.*

Soleatus quòd fuerit Verres Prætor, reprehenditur a Cicerone, Diſs. 24. in Cic. n. 4.

Solem eſſe glebam ignitam exiſtimavit Anaxagoras, Diſs. 11. in Anthol. n. 4. Diſs. 2. in Eurip. n. 6. Diſs. 3. in Eurip n. 6.

Solem, & aſtra ali vaporibus exiſtimabant Stoici, Diſs. 37. in Anthol. n. 2. Diſs. 10. in Eurip. num. 3. & ſeqq.

Solem eſſe Iovem quidam exiſtimarunt, Diſs. 68. in Anthol. n. 6. Diſs. 30. in Liv. n. 11.

Solem, & Aſtra ſolùm Deos eſſe putabant Antiqui, Diſs. 72. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Eurip. num. 8. Perſæ, Diſs. 71. in Anthol. n. 7. 8 Diſs. 72. in Anthol. n. 8. Diſs. 31. in Liv. n. 31. Phœnices, Diſs. 72. in Anthol. n. 1.

Solem accedentem ad hiemales partes ſignificat fabula Adonis, Diſs. 10. in Eurip. n. 11.

Solem Perſæ Mithram appellabant, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71 in Anthol. n. 8.

Solem occidentem Antipodum inter, & noſtrum orientem eſſe Hyperboreos Solinus tradit, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.

Solem ne ſibi impediret, reſpondit Diogenes Alexandro offerenti ſe daturum, quod peteret, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.

Solem marem eſſe putaverunt Veteres, Diſs. 10. in Anthol. n. 15.

Solem nullo die nubes Cœlum obtegunt in inſula Rhodo, ut aliquâ horâ ſol non aſpiciatur, Diſs. 26. in Anthol. n. 8.

Solem eſſe Bacchum, & Oſirin Veteres putaverunt, Diſs. 47. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 48. in Anthol. n. 2.

Solem ſequitur heliotropium etiam nubilo Cœlo, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.

Solem Scaphæ ſimilem eſſe arbitratus eſt Heraclitus, & inverti quando deficit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3.

Solem ſtare in medio Mundi, terram autem moveri putavit Ariſtarchus Samius, Diſs. 11. in Thuc. n. 3. Pythagoras, & Plato, quum ſenior eſſet, Diſs. 31. in Liv. n. 20. 29. Diſs. 43. in Cic. n. 3.

Solem Manichæi Bono tribuunt, & deficere, quia vela ſibi obducat, ne a Malo opprimatur, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Solem quare accipitris formâ exprimerent Aegyptij, Diſs. 38. in Thucyd. n. 7.

Solem ut ſpectaret, Anaxagoras genitum ſe arbitrabatur, Diſs. 21. in Eurip. n. 2.

Solem equi vehunt, Diſs. 26. in Virg. n. 6.

Solem λύκον appellari Macrobius affirmat, & quare Diſs. 18. in Liv. n. 2.

Solem quidam tradunt fuiſſe Ianum, Diſs. 30. in Liv. n. 56. 57.

Solem illuſtrare ortum, & occaſum, meridiem, & ſeptentrionem ſignificabat Ianus quadriceps Diſs. 30. in Liv. n. 58.

Solem ſe eſſe mentiebatur Alexarchus, Diſs. 6. in Cic. n. 7.

Solem defeciſſe trecenties ſeptuagies ter aſſeverabant Aegyptij tempore inter Vulcanum, & Alexandrum, Diſs. 13. in Cic. n. 6.

Solem non admittebat plataaus in Lyciâ, nec imbres, Diſs. 23. in Cic. n. 2.
Solem calidum eſſe negavit Ariſtoteles, Diſs. 83. in Cic. n. 10.
Solem bipedalem eſſe dixit Epicurus, Diſs. 83. in Cic. n. 10. *Vide. Sol. Soles Solis.*
Solertia multorum animalium, Diſs. 38. in Cic. n. 4. & ſeqq. Diſs. 39. in Cic. per tot.
Soles duos Orbem terrarum ferre poſſe dicebant, duos autem Alcibiades Græciam non poſſe, Diſs. 20. in Eurip. n. 19.
Soli narrabant ſomnia Antiqui, Diſs. 19. in Eurip. n. 10.
Soli equum immolabant Perſæ, Diſs. 70. in Anthol. n. 6.
Soli quis ſimilis ſit, ignem adorabant Perſæ ex ſententiâ Maximi Tyrij, Diſs. 72. in Anth. n. 2.
Soli ſacra eſt Rhodus, & quomodo Dijs dividentibus Orbem terrarum ipſi contigerit, Diſs. 26. in Anthol. n. 8.
Soli dicatus Equos poſt currum Iovis ibat in luſtratione exercitus Perſarum, Diſs. 71. in Anth. num. 7. Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Soli equi candidi tribuebantur, Diſs. 28. in Liv. num. 1.
Soli dedicatus erat Circus, Diſs. 20. in Cic. n. 1. 7.
Soli templum in circo conſtitutum erat, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Soli dicatus erat alter obeliſcus, Diſs. 20. in Cic. num. 9. *Vide. Sol. Solem. Soles. Solis.*
Soli ſacræ erant quadrigæ in Circenſibus, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Solia, quibus lavantes inſidebant, argentea erant, Diſs. 2. in Liv. n. 14.
Solia aurea Cyrus in victoriâ adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.
Solia mille, & ſexcenta habuerunt Antonianæ thermæ; Diocletianæ verò duplicem eorum numerum, Diſs. 3. in Liv. n. 1. *Vide. Solia.*
Solido, ſeu craſſo auro ornabantur laquearia, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Solinus cur Archelaum tertium Macedoniæ Regem dicat, Diſs. 3. in Eurip. n. 9.
Solinus multa ex Plinio ſumpſit, nec eum unquam laudavit, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Solio aureo utebantur Reges Perſarum, quum iura dicebant, Diſs. 21 in Liv. n. 4.
in Solio ſulfureo ſedebat imago Platonis, Diſs. 7. in Eurip. n. 22.
Solio eodem in dexterâ parte conſidebat Sopater, quum Conſtantinus iura reddebat, Diſs. 64. in Cic. n. 6. *Vide. Solia.*
Solis genus omne inſequuta eſt Venus propter ipſius adulterium cum Marte a Sole detectum, Diſs. 57. in Anthol. n. 1. Diſs. 58. in Anth. num. 2.
Solis, Lunæque fratrem ſe iuſſit appellari Sapor Rex Perſarum, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 43. in Thucyd. n. 4. Diſs. 21. in Liv. n. 13.
Solis, & Lunæ ſimilitudo, Diſs. 50. in Anth. n. 15.
Solis poſt occaſum hoſpitem non recipiens lege Locanorum puniebatur, Diſs. 20. in Anthol. num. 17.
Solis defectus quum futurus eſſet, Hercules ſe comburi iuſſit, Diſs. 8. in Anthol. n. 4.
Solis maculæ deprehenſæ ſunt, Diſs. 50. in Anthol. n. 25.
Solis naturam, quòd Tantalus fuerit contemplatus, fingitur lapidem ei imminere, Diſs. 11. in Anthol. n. 4
Solis igne Prometheos hominem e cretâ efformatum animavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 4.
Solis dona ſunt divitiæ, qui gignit aurum, & ceteras opes, non Ditis, Diſs. 26 in Anthol. n. 9.
Solis numine Deos omnes contineri putaverunt Stoici, Diſs. 36. in Anthol. n. 6.
Solis filiæ Heliades dicuntur, Diſs. 36. in Anthol. num. 3.
Solis radios imitabatur peplum puniceum, & aurea zona Bacchantium, Diſs. 47. in Anthol. num. 5.
Solis ſymbolum eſt leo, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Solis globo præeſt Bacchus Trietericos, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
Solis defectus maximè timebant Veteres, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.
Solis, & Lunæ eclipſium variæ ſententiæ, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3. 4.
Solis radij ſimiles ſagittis, Diſs. 38. in Thucyd. num. 8.
Solis aſpectui obnoxio in loco parere Latonam vetuerat Iuno, Diſs. 39. in Thucyd. n. 5.
Solis imago cryſtallo incluſa ſupra tabernaculum locabatur, quum luſtrabatur exercitus Perſarū, Diſs. 71. in Anth. num. 7. Diſs. 72. in Anthol. num. 3. Diſs. 53. in Thuc. n. 8.
Solis currus ante Cyrum ducebatur, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Solis curriculo non congruebat annus Romuli, nec Lunæ, Diſs. 30 in Liv. n. 3.
Solis ortum, occaſumque ſignificat Ianus bifrons, Diſs. 30. in Liv. n. 58.
Solis, non Lunæ curſum in deſcriptione anni ſpectaverunt ſoli Aegyptij, & Romani, Diſs. 30. in Liv. n. 64.
Solis radijs an Veſtales ignem accenderent, Diſs. 31. in Liv. n. 8.
Solis ortum ſicut præcedit lucifer; ita equi præcurrebant currus emittendos, Diſs. 20. in Cic. n. 13.
Solis ictas radijs ſtellas conſiſtere putavit Plinius, & ſic effici ſtationes, Diſs. 71. in Cic. n. 5. *Vide. Sol. Solem. Soles.*
Solis in urbe Ciliciæ natus eſt Aratus, quæ Pompeiopolis poſtea eſt appellata, Diſs. 72. in Cic. num. 5.
Solitudines Aethiopum Cambyſes invadens exercitum perdidit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Solitudines amant poëtæ, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.
Solœciſmum fecit Porcius Latro in principio orationis, Diſs. 85. in Cic. n. 7.
Soloëntem in Siciliâ condiderunt Phœnices, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Solon mori ſe diſcentem optavit, Diſs. 9. in Eurip. n. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Solon Salamina Patriæ reſtituit, & Piſiſtrati Tyrannidem diſſolvit, & tamen in exilio mortuus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 16.
Solon ſancivit, ne liceret immolare bovem araturem, Diſs. 22. in Anthol. n. 6.
Solon compoſuit laſciviſſima poëmata, Diſs. 40. in Anth. n. 2. elegantiſſima, Diſs. 41. in Cic. n. 5.

Solon in Aegypto diu commoratus eſt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 7. Diſs. 14. in Cic. n. 4.
Solon centum annuas drachmas conſtituit vincentibus Iſthmia, Olympia verò quingentas, Diſs. 15. in Thucyd n. 4.
Solon reſecavit ſomptus athletarum, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Solon Prohibuit ſervis palæſtras, & amorem adoleſcentium, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.
Solon ſanxit, ut ſi quis, quum ex ephebis exceſſiſſet, in ſcholis repertus eſſet, capite plecteretur, Diſs. 17. in Thucyd. n. 7.
Solon an fuerit auctor laudationis defunctorum, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1.
Solon vidit antiquatas ſuas leges, & Reipublicæ, quam conſtituerat, ſuperſtes fuit, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.
Solon amicos mortem ſuam fletu honeſtare iuſſit, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Solon quomodo diviſerit populum Athenienſem, & quare cenſum inſtituerit, Diſs 47. in Thucyd. n. 2. 7.
Solon inſaniam ſimulavit, ut bellum pro Salamine recuperandâ ſuaderet, Diſs. 36. in Cic. n. 3.
Solonis lege ſoli, qui cenſum habebant, magiſtratus obtinebant, Diſs. 47. in Thucyd. n. 8.
Solonis lege Panathenæa ſpectantes veſte coloratâ uti non poterant, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Solſtitij æſtivi tempore celebrabantur Olympici ludi, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.
Solſtitij tempore umbræ meridianæ apud Arabes cadunt in meridiem, Diſs. 70. in Cic. n. 5.
Solſtitiorum prægreſſiones unde obſervarint aſtronomi, Diſs. 2. in Anthol. n. 7.
Solſtitium obſervavit Meto aſtronomus, Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Solvebatur ſaturnalibus laneo vinculo ſimulacrum Saturni, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Solvendo qui non erant, augures eſſe non poterant, Diſs. 19. in Liv. n. 14.
Solvizona Diana, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Solum, quod corio bovis occuparent, mercati Tyrij Byrſam arcem in eo condiderunt, Diſs. 21. in Virg. n. 2.
Solum crebris cuniculis cavatū prodeſt in terræmotibus, Diſs. 48. in Thucyd n. 37.
Solum crinibus vertere ſupplicationis genus, Diſs. 26. in Thuc. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Solum in dies magis inſecundum fieri quidam putarunt, Diſs. 67. in Cic. n. 1.
Solus urbs Cypri, ubi Veneris delubrum viſebatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.
Somni, Amoris, & ſanitatis tria pocula bibere tantùm iubet Eubulus, Diſs. 14. in Anthol. n. 6.
Somnia a quibus Dijs mitti putarentur, Diſs. 19. in Eurip. n. 8. 16.
Somnia captabant ægroti in Aeſculapij templo, Diſs. 38. in Thucyd n. 3.
Somnia falſa portâ eburneâ mittebantur; quare Virgilius, dum eadem portâ Æneam emittit, innuit fabuloſos eſſe Inferos, Diſs. 8. in Eurip. n. 2. *Vide Somnijs Somnium.*
Somniamus, quæ deſideramus, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.
Somnijs fidem habebant Stoici, Peripatetici, & veteris Academiæ philoſophi, Diſs. 19. in Eurip. n. 2.
Somnio credidit Cæſellius Baſſus ſe Didonis theſauros reperturum, idque Neroni perſuaſit, & eis non repertis mortem ſibi conſcivit, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.
Somnio viſam Odatin adamavit Zariadres, & Odatis Zariadren, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.
Somnio monitus Cambyſes Smerdim fratrem interſecit, & tamen ab alio Smerdi regno privatus eſt, Diſs. 10. in Virg n. 6.
Somniorum quinque genera, Diſs. 19. in Eurip. num. 4. 5. 6.
Somniorum interpretationis Dea Brizo, Diſs. 19. in Eurip. n. 9.
Somniorum procurationes quomodo fierent, Diſs. 19. in Eurip. n. 10. 13. & ſeqq.
Somniorum interpretationem Telmiſſenſes invenerunt, Diſs. 9 in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. Diſs. 19. in Eurip. n. 4. Diſs. 54. in Cic. n. 9.
Somniorum coniectores populus conſulebat in Circo ante tempus ludorum, Diſs. 20. in Cic. num. 8. 9.
in Somnis Draco oſtendit herbam, quæ medebatur vulneratis ab Indorum telis venenatis, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
in Somnis Bacchus admonuit Lyſandrum, ut Sophoclem ſepeliret, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.
Somnium, quo Mater Dinolochi vidit filium coronatum, quod præſagiebat victoriam Olympicam, Diſs. 19. in Eurip. n. 5.
Somnium, quo portendebatur Cæſarem Orbe terrarum potiturum; & quendam theſaurum inventurum, Diſs. 19 in Eurip. n. 6.
Somnium nullum tam abſurdum eſt, quod non aliquis philoſophus defenderit, Diſs. 10. in Eurip. n. 1.
Somnium, quod Hecubæ portendit cædem Polyxenæ, & Paridem cauſam futurum excidij Troiæ, Diſs. 19. in Eurip. n. 1. Diſs. 27. in Virg. n. 4.
Somnium Numenij philoſophi, dum interpretari vellet ſacra Eleuſinia, Diſs. 38. in Anth. n. 6.
Somnium Pauſaniæ, Diſs. 38. in Anthol. n. 6.
Somnium vigilantium ſpes eſt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.
Somnium matris Cyri, quod vitem pareret, ſignificavit illum Aſiâ potiturum, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Somnium Iuppiter Agamemnoni immiſit, apud Homerum, quo deceptus eſt, Diſs. 28. in Virg n. 2.
Somno, & voluptate venereâ admoneri ſe mortalitatis aiebat Alexander, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5. Diſs. 32. in Virg. n. 1.
e Somno excitat crocodilum trochilus ichneumone irruente, & viciſſim alitur a crocodilo, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Somnos ægrotis alliciebat Aſclepiades medicus lectulos ſuſpendendo, Diſs. 66 in Cic. n. 5.
Somnos abrumpebat Themiſtocli trophæum Miltiadis, Diſs. 30. in Anthol. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Somnum ut capere poſſent feſſi, erant cubicula in Ambulationibus, Diſs. 24. in Cic. n. 6.

Digitized by Google

Somnus capiendus eſt, quum neque cibo, neque potu gravati ſumus, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.
Somnus perpetuus Endymonis fingitur, quia Lunam obſervavit, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Somnus quum amaret Endymionem, illum ſopivit, oculos tamen non clauſit, Diſs. 41. in Eurip. n. 10.
Somnus annorum quinquaginta Epimenidi perfectam ſapientiam infudit, Diſs. 54. in Thucyd. n. 4.
Soni diverſi, quos edebant diverſi populi in prœlio, Diſs. 57. in Thucyd. n. 10. 11.
Sono nolæ occurrentes arcebantur, ne inſcij contactu damnatorum contaminarentur, Diſs. 48. in Liv. n. 14.
Sonos cur ederent Veteres in defectu Lunæ, Diſs. 10. in Thucyd. n. 7.
Sonus tardiùs pervenit ad aures, quàm acies oculorum rem attingat, Diſs. 10. in Anthol. n. 1.
Sonus eſt aëris percuſſio, Diſs. 9. in Eurip. n. 9.
Sonus aſſiduus hebetat auditum, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.
Sopater, quum Conſtantinus iura reddebat, in eodem ſolio ad dexteram partem conſidebat, deinde eius iuſſu trucidatus eſt, Diſs. 64. in Cic. n. 6.
Sophiſtæ appellati ſunt poëtæ antiquitus, Diſs. 5. in Cic. n. 5.
Sophiſtæ, non oratores fuerunt Gorgias, Thraſymachus, Protagoras, Prodicus, Hippias, Diſs. 9. in Cic. n. 8.
Sophiſtica mulier erat Hydra, Diſs. 8. in Anthol. n. 3.
Sophoclem ſepelire Bacchus iuſſit Lyſandrum, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.
Sophoclem oratori minùs utilem Euripide iudicat Quintilianus, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.
Sophoclem admiratur Virgilius; & quidam apem, & florem poëtarum appellarunt, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.
Sophocles octogenario maior a filijs in iudicium vocatus, quòd non eſſet idoneus ad rem familiarem adminiſtrandam, edidit Oedipum Coloneum, Diſs. 64. in Anthol. n. 6.
Sophocles reprehendit Aeſchylum; quòd nunquam ſobrius verſus pangeret, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.
Sophocles dicebat Euripidem in tragœdijs odio habere mulieres, ſed in lecto eas amare, Diſs. 3. in Eurip. n. 7.
Sophocles Rempublicam adminiſtravit, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.
Sophocles dolorem propter Euripidis mortem oſtendit, Diſs. 3. in Eurip. n. 12.
Sophocles chorum ex quindecim compoſuit, quum antea ex duodecim conſtaret, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.
Sophocles quare cerebrum vocet medullam albam, Diſs. 18. in Thucyd. n. 2.
Sophocles gaudio interijt, Diſs. 12. in Virg. n. 7.
Sophocles quare Apollinem vocet Deum λυκόκτονον, Diſs. 18. in Liv. n. 2.
Sophocles centum viginti tres tragœdias ſcripſit, & vicies quatuor vicit, Diſs. 29. in Cic. num. 10.
Sophoclis gravitas, & de illo iudicium, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.
Sophoclis aliquot verſus vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.
Sophonia adæſit Magneſiæ, Diſs. 33. in Thuc. n. 10.
Sophoniſba advolvitur genibus Maſiniſſæ victoris, Diſs. 26. in Thuc. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 7.
Sophoniſbæ morte mærenti Maſiniſſæ Scipio Conſulatus inſignia tradidit, Diſs. 21. in Liv. n. 22.
Sophronis mimos aſſiduè lectitabat Plato; ita ut cervicali ſupponeret, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Sophucidis Aegyptij doctrinâ Eudoxus eſt eruditus, Diſs. 14. in Cic. n. 5.
Soranus ſupplicio affectus eſt, quod Romæ nomen enunciarit, Diſs. 24. in Virg. n. 6.
Sordidam artem, ideſt opificum quarum parentes exercerent, Veſtales legi non poterant, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Sordidam veſtem ſumere lege prohibitum fuit, præterquam in coniunctiſſimorum periculo, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.
Sordidas preces Candidatorum appellat Cornelius Tacitus, Diſs. 88. in Cic. n. 6.
Sordidati erant rei, & eorum amici, & cognati, Diſs. 27. in Anthol. n. 4. 5.
Soror Apollinis quare Diana dicatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 55.
Soror Iovis, & coniux quare dicatur Iuno, Diſs. 23. in Anthol. n. 9.
Soror Auguſti Octavia perpetuò flevit amiſſum Marcellum filium, Diſs. 26. in Eurip. n. 2.
Soror Veſtalis, aut pater Salius &c. eſſe debebat eius, quæ Veſtalis legebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 4.
Sororem Niobes compreſſit Apis, Diſs. 68. in Anthol. num. 2.
Sororem noctis Virgilius ſexto Aeneidos intelligit terram, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Sororem Fonteiam Veſtalem inducit Cicero pro Fonteio fratre precantem, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Sorores Phaëtontis lugentes fratrem interemptum in arbores verſæ ſunt, quæ Electrum pro lacrimis profundunt, Diſs. 26. in Eurip. n. 5.
Sorori Commodi Lucillæ nuptæ privato ignis præferebatur, Diſs. 21. in Liv. n. 11.
Sorori Iunoni virgini fucum fecit Iuppiter, Diſs. 28. in Virg. n. 3. Diſs. 32. in Virg. n. 2.
Sororis virum Sichæum, & avunculum auri cupidine interfecit Pygmalion, Diſs. 21. in Virg. n. 1.
Sororis Clytemneſtræ in funere quòd Helena parciùs crines afferret, reprehenditur ab Electrâ, Diſs. 27. in Anthol. n. 7.
Sororis ſuæ Nepotes Domitianus Quinctiliani curæ commiſit, Diſs. 29. in Anthol. n. 6.
Sororis in ædibus quum verſaretur, quæ plebeio nupta erat, pulſante fores Lictore exterrita eſt, Diſs. 22. in Liv. n. 9.
Sorte eligebantur Veſtales, ſi nulla ſeſe ultro offerret, Diſs. 31. in Liv. n. 14.
Sortes, quibus Poſteri Herculis ſortiti ſunt inter ſe Peloponneſum ex albo lapide conſtabant, & quomodo decepti ſint a Creſphonte, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.
Sortibus vaticinia fiebant, Diſs. 42. in Thucyd. num. 6. 7.
Sortitio athletarum quomodo fieret in Olympicis

cis, Diſs. 15 in Thucyd. n. 7.
Soſiæ Thraci Nicias locabat ſervorum operam, Diſs. 20. in Thucyd n. 7.
Suſiphanes unus ex ſeptem tragicis poëtis, qui Pleiades dicti ſunt, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.
Soſitheus unus ex ſeptem tragicis poëtis, qui Pleiades dicti ſunt, Diſs, 65. in Anthol n. 10.
Soſpita Iuno cum ſcuto Lanuvij colebatur, Diſs. 25. in Virg. n. 6.
Spaco mulier Cyrum aluit, quæ vox *canem* ſignificat, Diſs. 18. in Liv. n. 10.
Sparta ſine muris multa ſæcula invicta permanſit, Diſs. 25. in Anthol. n. 7.
Sparta terræmotu concidit, quòd Spartani Minervæ templum violarunt, quum Pauſaniam fame perire coëgerunt, Diſs. 25. in Thuc. n. 11. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. num. 15.
Spartacus Dux belli ſervilis, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.
Spartana mulier filium e prœlio fugientem interfecit, Diſs. 58. in Anthol. n. 2. Diſs. 52. in Anthol. n. 2.
Spartanæ Virgines nudæ exercebantur in palæſtrâ, Diſs. 51. in Anthol. n. 7.
Spartanæ impedimēto fuerunt viris pugnantibus, quando Thebani invaſerunt Spartam, Diſs. 51. in Anthol. n. 8.
Spartanarum ſeminarum dicta, & fortitudo, Diſs. 52. in Anthol. n. 2.
Spartani rei militaris gloriâ clari erant; ſed mulieroſi, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Spartani eiecerunt confectores unguentorum, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.
Spartani trecenti ad Thermopylas innumerabilibus Perſarum copijs diu reſtiterunt, Diſs. 7. in Eurip. n. 6. Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Spartani luxu diffluebant, legibus verò a Lycurgo conditis omnes ferè gentes præſtiterunt, Diſs. 7. in Liv. n. 7.
Spartani Iovem Agamemnonem colebant, & unde ſic diceretur, Diſs. 10. in Anthol. n. 19.
Spartani plagas fortiter perſerebant, non verò ignominiam, Diſs. 15. in Virg n. 1.
Spartanorum civitas nihil aliud, quàm bona petebat a Dijs, Diſs. 41. in Anthol. n. 4.
Spartanorum Dux Agis, quum in Atticam exercitum traduceret, terræmotu deterritus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 1.
Spartanos ad certamen evocavit Chabrias occultando dimidium navium, Diſs. 9. in Liv. num. 9.
Spartanos pueros uti calceis vetuit Lycurgus, Diſs. 24. in Cic. n. 3.
Spartanus Leotychidas interrogavit, ân Corinthi ligna naſcerentur quadrata, Diſs. 54. in Anthol n. 5.
Spartanus non putabatur Pharax, ſed Siculus ob intemperantiam, Diſs. 13. in Thucyd. n. 8.
Vide. Lacedæmonij Lacones.
Spartembam Bacchus conſtituit Regem Indorum, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.
Spatium minus poteſt eſſe maioris ambitus, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Spatium trianguli cognoſcitur comitis tribus trianguli lateribus, Diſs. 33. in Thucyd. n. 8.
Spatium inter Italiam, & Siciliam quantum ſit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9.
Spatium, ad quod motum pertingere dicit Seneca, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Spatium inter metas Circi ſpina vocabatur, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Specie humanâ non repræſentabatur Venus Paphia, ſed orbe, aut quadrangulâ figurâ, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.
Specie ſalutandi Lentulus, & Cethegus Ciceronem interficere decreverant, Diſs. 2. in Cic. num. 10.
Species philoſophiæ a Boëthio Severino efformata, Diſs. 56. in Cic. n. 1.
Specillum invenit Aeſculapius, Diſs. 38 in Thucyd. n. 5.
Specillus Myrmillo locupletatus a Nerone, Diſs. 15. in Thucyd n. 6.
Spectacula ſunt inhumana, & flagitioſa, Diſs. 10. in Anthol. n. 9. 11. & ſeqq.
Spectacula Tiberius nec edidit, nec ab alijs editis, niſi rarò, interfuit, Diſs. 21. in Cic. n. 1.
Spectaculis intererant Romani candidâ veſte induti, Diſs. 42. in Virg. n. 5.
Spectaculis uxor ſi invito marito interfuiſſet, dimitti poterat, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Spectaculorum Romanorum magnificentia, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Spectaculum, in quo cicures, ſeu exarmatæ feræ tantùm certabant, μονημέριον vocabatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Spectatorum ſedentium centum quinquaginta millia capiebat circus maximus, Diſs. 2. in Liv. n. 7.
Spectrum viſum in quadam Domo, Diſs. 9. in Eurip num. 8.
Speculo futura pervidere quidam crediderunt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Speculo Archimedes naves Marcelli incendiſſe dicitur, Diſs. 84. in Cic. n. 4.
Speculum animorum dicitur a Senecâ oratio, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.
Speculum ſe fieri optat Anacreon, Diſs. 40. in Anthol. n. 5.
Specus imaginem præſeferebat platanus, quum nec ſolem, nec imbres admitteret, Diſs. 23. in Cic. num. 2.
Speluncæ, quæ creduntur ſpiracula Inferorum, Diſs. 8. in Eurip n. 9.
Speluncæ Baccho dicabantur, quia Mundi ſimulacra ſunt, Diſs. 48. in Anthol. n. 5.
Speluncæ in ſcopulis tempeſtates excitant, Diſs. 66. in Anthol. n. 5.
Speluncam petijt Euripides, ut tragœdias componeret, & Demoſthenes, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.
Speluncam ſubeunt in Orbe novo ingruentibus turbinibus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 26. Diſs. 49. in Thucyd. n. 6.
Speluncam interdum omnes catulos reportat Tigris, licet ſingulos recuperet, Diſs. 37. in Cic. num. 2.
Speluncis habitaſſe primos homines Veteres exiſtimarunt, Diſs. 31. in Liv. n. 26. Diſs. 30 in Cic. n. 2.

Spe-

Spelnncis habitabant Troglodytæ, Diſs. 30. in Cic. n. 5. 7. Diſs. 81. in Cic. n. 6.

Spem gignit cnpiditas, & viciſſim a ſpe oritur cupiditas, Diſs. 41. in Thucyd. n. 1. *Vide. Spes.*

Spendins, & Matho perſoaſcrunt militibus mercenarijs, ut Giſconem, & ſexcentos alios membratim laceratos trucidarent, Diſs. 51. in Thucyd. n. 9.

Sperantur deſiderata, Diſs. 41. in Thucyd. n. 16. Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.

Sperchio fluvio comam voverat Achilles, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.

Spes ſalntis hoſtibus adimenda non eſt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12. Diſs. 9. in Liv. n. 2.

Spes eſt ſomnium vigilantium, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.

Spes, & metns omnium malorum cauſa, Diſs. 42. in Thucyd. n. 1.

Spes veniæ amiſſa efficit, nt proditores fideles ſint, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8. *Vide. Spem.*

Speuſippum Philoſophum irrider Epicrstes comicos, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.

Sphacteriâ in inſulâ obſeſſis Lacedæmonijs, expeditionem adversùs eos detrectavit Nicias, & Cleoni conceſſit, quo nocuit Reipublicæ, Diſs. 37. in Thucyd. n. 3.

in Sphæra ſtellarum inerrantium Elyſinm Platonici collocant, Diſs. 76. in Anthol. n. 16.

Sphæræ inventor Atlas, Diſs. 11. in Anthul. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Sphæræ luſnm quis invenerit, Diſs. 17. in Anth. n. 1.

Sphæræ principium eſt centrum, Diſs. 31. in Liv. num. 28.

Spheram, & Cylindrum imponi columnæ ſepulcrali iuſſit Archimedes, Diſs. 32. in Anthl. n. 8.

Sphærus philoſophus de Regno ſcripſit, Diſs. 73. in Cic. n. 4.

Sphageum vas, quo victimæ ſanguis excipiebatur, Diſs. 45. in Virg. n. 5.

Spicas extantes detruncavit Thraſybulus, ut admoneret Periandrum tollendum eſſe eminentiſſimum quemque civitatis, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Virg. n. 5.

Spina vocabatur in Circo ſpatium inter metas, Diſs. 20. in Cic. n. 11.

Spinam leoni quum extraxiſſet Androdus, deinde ad beſtias datus a leone ſervatus eſt, Diſs. 22. in Anthol. n. 3. Diſs. 39. in Cic. n. 6.

Spinam albam quidam dicunt eſſe Rhamnum, Diſs. 59. in Anthol. n. 4.

Spinam urbem in oſtio Padi condiderunt Pelaſgi, Diſs. 5. in Virg. n. 2.

Spineæ erant faces nuptiales apud Romanos, & quare, Diſs. 28. in Thucyd. n. 7.

Spinteres donabant ſponſæ pro anacalypterijs, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.

Spiritu non inflabantur, ſed aquâ tibiæ, quæ Hydrauli dicebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.

Spiritum efficere terræmotum aliqui exiſtimarunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 11.

Spiritum fatidicum emittens hiatus extiterat, ubi adytum Delphicum erat, Diſs. 3. in Anth. n. 5.

Spiritum eſſe Iovem cenſebant Ægyptij, Diſs. 68. in Anthol. n. 9.

Spiritus eſt Neptunus, Diſs. 47. in Anthol. n. 2.

Spiritus quidam in ſepulcro Orphei efficiebat animantes voce ſuaviores, Diſs. 73. in Anth n. 1.

Spiritus animantibus mortiferos, loca exhalantia Charonea appellantur, Diſs. 82. in Anthol. n. 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 28. Diſs. 8. in Eurip. num. 9.

Spiritus aſper Græcorum in litteram V conſonam ſæpe mutatur, Diſs. 15. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 22.

Spithamæ menſuram non excedebant tibiæ Phœnicum, quæ gingrinæ dicebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.

Spolia Martis Muſis dicavit Quinctus Fulvius Nobilior, Diſs. 57. in Thucyd. n. 5.

Spolis hoſtium quare quercubus ſuſpenderent, Diſs. 24. in Liv. n. 1. 3.

Spondauli, ſeu ſpondiacæ tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.

Spongiæ inſtar terra eſt rara iuxta Anaxagoram, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14.

Spongijs oneratus eſt mulus, qui ſale onuſtus in flumen ſeſe deijciebat, Diſs. 39. in Cic. n. 4.

Sponſa gerebat coronam turritam, Diſs. 30. in Thucyd. n. 9.

Sponſa mariti fores adipe ſuillo ungebat, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.

Sponſa Caia, & ſponſus Caius quare vocaretur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 3.

Sponſa, quæ pedibus mariti domum petebat, Chamæpus dicebatur, Diſs. 31. in Thucyd. num. 8.

Sponſaliorum tempus biennio terminari ſancivit Auguſtus, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.

Sponſam Orpheus nuncupat Iovem, Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Sponſionem cum fortunâ fecit Aſclepiades Medicus ſe morbi expertem futurum, Diſs. 66. in Cic. n. 3.

cum Sponſo clandeſtino coitu quare Virgines Samij copularent, antequam nuberent, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

Sponſo reſtituit Scipio captam puellam eximiâ pulchritudine, Diſs. 84. in Cic. n. 6. *Vide. Maritus. Mulier. Nupta. Vir. Uxor.*

Sporus mathematicus, Diſs. 7. in Cic. n. 2.

Spuma genitalium Cœli in mare proiectorum procreavit Venerem, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. Diſs. 20. in Anthol. n. 1. & ſeqq. n. 8.

Spuma an dederit nomen Aprili, Diſs. 30. in Liv. n. 41. 42.

Spumam equi caſu Nealces expreſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 4.

Spurinæ ſtatua triumphalis a ſenatu decreta eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 13.

Spurius Melius largiendo frumento regnum affectavit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 5. Diſs. 12. in Liv. n. 8.

Spurius Fulviæ coniurationem Catilinæ patefecit, Diſs. 2. in Cic. n. 10.

Spurius Poſtumius Albus unus ex his, qui miſſi ſunt in Græciam ad leges deſcribendas, Diſs. 77. in Cic. n. 6.

Spurius Sulpicius unus ex his, qui in Græciam miſſi ſunt ad leges deſcribendas, Diſs. 77. in Cic. n. 6.

Spu-

Sparto lutum feminæ conficiebant, & eo luſtrabant pueros, Diſs, 53. in Thucyd. n. 30. 31.

Stabile nihil eſſe admonent urbium, & Regnorum frequentes mutationes, Diſs. 77. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Eurip. n. 1. Diſs. 1. in Liv. n. 1.

Stabilia eſſe bona, quæ artibus comparantur, ut ſignificarent, Mercurium quadrato lapidi inſiſtentem fecerunt, Diſs. 81. in Anthol. n. 3.

Stadia mille centum ſexaginta Philippides curſor biduo conficiebat, Diſs. 37. in Cic. n. 1.

Stadia quot diſtet Sicilia ab Italiâ, Diſs. 33. In Thucyd. n. 9. *Vide. Stadiorum.*

Stadia olim dicta eſt Rhodus, Diſs. 26. in Anthol. num. 3.

Stadii carceres quid eſſent, Diſs. 10. in Anthol. num. 6.

Stadiodromi cunis nomen dabant, non victores curru, quia antiquiores eſſent, Diſs. 6. in Anthol. num. 11.

Stadiodromi qui dicerentur, Diſs. 6. in Anthol. num. 16.

Stadiodromus egregius Arias, Diſs. 10. in Anthol. n. 1. 4.

Stadiorum trium erat longitudo Circi Maximi a Cæſare ædificati, & unius ſtadij latitudo, Diſs. 20. in Cic. n. 6.

Stadium eſt ſpatium centum vigintiquinque paſſuum, Diſs. 6. in Anthol. n. 16. *Vide. Stadia.*

in Stagnum verſa eſt Cyane propter luctum, Diſs. 26. in Eurip. n. 1.

Stalagmia donabantur ſponſæ pro anacalypterijs, Diſs. 31. in Thucyd. n. 7.

Stare ſponte victimam ad aram oportebat, Diſs. 43. in Virg n. 6.

Staterius quum faſſus eſſet crimen teſtibus interiecto pariete audientibus, damnatus eſt; inde *Staterij paries*, proverbium, quo admonemur, ne tacenda proloquamur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.

Stati dies erant, qui indicij cauſâ cum peregrino ſtatuebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Statij tumor originem duxit a declamationibus, Diſs. 85. In Cic. n. 9 *Vide. Satius.*

Stationes effici quum Stellæ ſolis radijs ictæ conſiſterent, putavit Plinius, Diſs. 71. in Cic. n. 5.

Stativæ feriæ quæ eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 19.

Statius more hiſtorici ſuum poëma incipit, Diſs. 2. in Thucyd. n. 2.

Statius explicatur, Diſs. 22. in Liv. n. 15. Diſs. 50. in Liv. n. 51. 52. 68.

Statius ter vicit, ſemel victus eſt, Diſs. 29. in Cic. n. 9. *Vide. Statij.*

Statori Iovi templum vovit Romulus, ut fugam ſuorum ſiſteret, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.

Statua Martyæ Romæ in foro poſita erat ad deterrendos litigantes a calumnijs, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.

Statua Sardanapali ſepulcro impoſita erat in ſpeciem edentis crepitum digitis compreſſis, Diſs. 10. in Anthol. n. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.

Statua Pronomo, & Epaminondæ in eodem loco poſita fuit, Diſs. 62. in Anthol. n. 5.

Statua Herculis quare præferretur triumphantibus, Diſs. 25. in Liv. n. 17.

Statua Iovis Olympici oſtendit Phidam ſummum ſculpturem fuiſſe, Diſs. 36. in Cic. n. 15.

Statuæ ex ære quinquaginta filiorum Aegypti Romæ credebantur mittere ſomnia, Diſs. 19. in Eurip. n 16.

Statuæ trecentæ poſitæ ſunt Demetrio Phalereo, Diſs. 20. in Eurip. n. 12. Diſs. 10. in Cic. n. 6.

Statuæ conſtituebantur Victoribus cuiuſcumque certaminis, Diſs. 2. in Anthol. n. 9.

Statuæ conſtitutæ ſunt equis victoribus, Diſs. 6. in Anthol. n. 10.

Statuæ Cæſaris. *Vide.* Palmæ ortæ ſunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 4.

Statuæ Mercurij carentes manibus, & pedibus dicebantur Hermæ, & ſepulcris imponebantur, Diſs. 32. in Anthol. n. 10. Diſs. 46. in Thucyd. num. 4. 5.

Statuæ Mercurij, & Minervæ Hermathenæ dicebantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1. Diſs. 46 in Thucyd. n. 8.

Statuæ Tiberij ius Aſylorum Aſpendi habebant Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.

Statuæ ter mille ſuperfuerunt Athenis iam direptis, Diſs. 27. in Thucyd n. 5.

Statuæ quadratæ quæ dicantur, Diſs 46. in Thucyd. n. 6. Diſs. 15. in Cic. n. 9.

Statuæ proceriores effinguntur, quàm homines ſint, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.

Statuæ multæ Romam tranſlatæ Corintho exciſâ, Diſs. 2. in Liv. n. 4.

Statuæ decernebantur triumphantibus, & his, qui triumphi ornamenta conſequebantur, Diſs. 25. in Liv. n. 12. 13.

Statuam Euripidis in Theatro Athenienſes poſuerunt, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.

Statuam vendidit Agoracritus eâ conditione, ne Athenis eſſet, quum iniquis Athenienſium ſententijs victus eſſet ab Alcamene, Diſs. 18. in Eurip. n. 11.

Statuam æream Phocionis conſtituerunt Athenienſes, Diſs. 23. in Eurip. n. 6.

Statuam inauratâ linguâ Beroſo poſuerunt Athenienſes ob prædictiones, Diſs. 20. in Eurip. num 14.

Statuam æream cum coronâ aureâ Zenoni Cyttico poſuerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Statuam ex auro trium cubitorum Crœſus donavit Apollini Delphico, Diſs. 33. in Anthol. num. 8.

Statuam ex auro ſolido Olympio Iovi dedicavit Cypſelus, Diſs. 2. in Thucy. n. 7.

Statuam Cleonis cantoris poſuerunt Thebani, non autem Pindari, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Statuam prope Aeſchyli Athenienſes collocarunt ſimolacrum Euriclidis, Diſs. 15. in Thucyd. num. 5.

Statuam Apollini Alexicaco ſculpſit Calamis, Diſs. 38. in Thucyd. n. 6

Statuam ex auro ſolido Delphos dono miſit Gorgias Leontinus, Diſs. 10. in Cic. n. 4.

Statuam aheneam in foro Lycurgo collocavit populus, Diſs. 36. in Cic. n. 7 *Vide Statuarum.*

Statuariam e ſuis finibus exterminarunt Iudæi, Diſs. 81. in Cic. n. 4.

Statuarij ignobiles, & celebres, Diſs. 48. in Cic. num. 5.

Sta-

Statuarius egregius fuit Silanion, licet nullum præceptorem habuerit, Diſs. 80. in Cic. n. 3.

Statuarum ex ære tria millia erant inter columnas ſcenæ Scauri, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Statuas Harmodij, & Ariſtogitonis ex optimo ære conflatas eſſe dixit Diogenes, Diſs. 84. in Anthol. n. 8.

Statuas Mercurij detruncaſſe Alcibiades quomodo damnatus ſit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.

Statuas ſibi præferri iuſſerunt Imperatores, Diſs. 22. in Liv. n. 25.

Statuas quum captis Syracuſis tranſtulit Marcellus, offecit moribus Romanorum, Diſs. 12. in Liv. num. 4. Diſs. 24. in Liv. n. 14.

Statuis, & templis aliqui Dij ob ſimilitudinem coniungebantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.

Statuis apud Romanos donabantur aurigæ, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6. Diſs. 20. in Cic. n. 3.

Statuis Dædali ſermones veritatis expertes Plato comparavit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.

Statuis manus, & pedes primus Dædalus addidit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7. Diſs. 13. in Eurip. num. 1. Diſs. 15. in Cic. n. 9.

Statuis Argivi ſacerdotes omnes Iunonis honorabant, Diſs. 40 in Virg. n. 2. *Vide. Statua.*

Statuis ornabantur balneæ, Diſs. 2. in Liv. n. 14.

Statuis Dædali ut ſimiles eſſent ſermones, efficere Socratem dicebat Eutyphron, Diſs. 56. in Cic. n. 6. *Vide. Effigies. Imago. Simulacrum.*

Statum Siciliæ ad componendum Timoleon accitus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 22.

Statum omnem Reipublicæ quòd amplecteretur Theramenes, cothurnus eſt appellatus, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7 Diſs. 6. in Eurip. n. 8.

Statura quadrata quæ ſit apud Cornelium Celſum, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.

Staturæ exiguæ uxorem quòd duxiſſet Archidamus Rex Spartanorum, mulctatus eſt, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.

Staturæ exiguæ Ageſilaum deriſit Tachos, ideo ab eo ſpoliatus eſt regno, Diſs. 21. in Liv. n. 9.

Stella Saturni, & Martis retundit vim Iovis, alioquin homines eſſent immortales iuxta Firmicum, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.

Stella vocabatur adoleſcens, de quo extat epigramma, quod Platoni tribuitur, & erat Aſtronomiæ ſtudioſus, Diſs. 40. in Anthol. n. 1.

Stella ludos edidit, quum Domitianus triumphavit de Rege Decebalo, a quo cladem acceperat, in quos ludos extat Martialis Epigramma, Diſs. 25. in Liv. num. 8. Diſs. 29. in Liv. num. 10.

Stellæ ſeptem Pleiades in Tauri caudâ, Diſs. 65. in Anthol. n. 2.

Stellæ incognitæ ſunt ſignum futuri terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Stellæ inerrantes triginta ſex annorum millibus curſum conficiunt, Diſs. 30. in Liv. n. 80.

Stellam Iovis omnes illius qualitates habere dicunt aſtrologi, Diſs. 68. in Anthol. n. 13.

Stellam ſimilem Lunæ eſſe Terram aliqui philoſophi voluerunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 3.

Stellam Veneris ſolem conſequi occidentem, orientem verò prægredi Pythagoras invenit, Diſs. 43. in Cic. n. 3.

Stellarum doctrinam tradidit Aratus aſtrologiæ imperitus, Diſs. 62. in Cic. n. 4. contrarium, Diſs 70. in Cic. n. 2. & ſeqq.

Stellarum inerrantium globo præeſt Bacchus Perichthonius, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.

Stellarum, quas ſol illuſtrat, quodammodo pater diei poteſt, Diſs. 30. in Liv. n. 59.

Stellarum ſtationes effici, quum ex ſolis radijs ictæ conſiſterent, putavit Plinius, Diſs. 71. in Cic. n. 5.

Stellas eſſe ſolos Deos putaverunt Veteres, Perſæ, & Phœnices, Diſs. 71. in Anthol. n 7. Diſs. 72. in Anthol. n. 1. Diſs. 7. in Eurip. n. 8. Diſs. 31. in Liv. n. 31.

Stellis diſtinctum Cœlum ſignificat pellis maculoſa Bacchantium, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.

Stellis diſtinctum Cœlum noctu magis delectat, licet luce diurnâ nihil pulchrius ſit, Diſs. 21. in Anthol. n. 6.

Stellis quia ſimilis ſit, ignem adorabant Perſæ, Diſs. 72. in Anthol. n. 2.

Stellis inerrantibus quæ ex Parcis præſit, & quæ errantibus, Diſs. 11. in Virg. n. 1.

Stellis vim maris, & feminæ tribuit Orpheus, Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Stellis aureis diſtincta erat toga picta, Diſs. 28. in Liv. n. 12. *Vide. Aſtra. Errantes ſtellæ. Inerrantibus ſtellis Sidera. Signa. Stellæ.*

Stephanitæ ludi qui dicebantur, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.

Stercorare frumentum Perſas quum audiſſet Aethiopum Rex irriſit eos, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Steriles Regiones fortes producunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 1. Diſs. 56. in Thucyd. n. 9.

Sterilitas Thraciæ, Athenarum, & Perſiæ, Diſs. 51. in Eurip. n. 4. 10.

Sterilius in dies fit ſolum, Diſs. 67. in Cic. n. 1.

Sternutamenta cur ſacra exiſtimabant Veteres, & ex his omina ſumebant, Diſs. 58. in Thucyd. n. 3. Diſs. 42 in Thucyd. n. 6. Diſs. 24. in Eurip n. 1. & quaſi Deos adorabant, Diſs. 24. in Eurip. n 5.

Sternutamentum a dextrâ parte datum Themiſtocli omen victoriæ fuit, Diſs. 58. in Thucyd. num. 3.

Sterope una ex Pleiadibus, Diſs. 65. in Anthol n. 9.

in Sterquilinia proijciebant Sabæi cadavera, Diſs. 24 in Thucyd. n. 10.

Stertinius Medicus quingenis talentis annuis a Claudio ditatus eſt, Diſs. 10. in Cic. n. 2.

Steſichori Patria Himera, Diſs. 55. in Thuc. n. 3.

Steſichori ſuavitatem in carminibus indicavit luſcinia in eius ore canens, Diſs. 18. in Liv. n. 8.

Steſichorus maximè timebat ſolis defectum, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3.

Steſichorus, quòd Helenæ maledixiſſet, excæcatus eſt, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.

Steſichorus dixit Paridem rapuiſſe Helenæ ſimulacrum, non ipſam Helenam, Diſs. 34. in Virg. n. 3

Stibadium, Diſs. 24. in Cic. n. 6.

Stipem qui colligebant in honorem matris Deûm, Μητραγύρται appellantur a Dionyſio Alicarnaſſeo, Diſs. 43. in Anthol. n. 2.

Sti-

Stipem colligebant Cal. Ian. ominis cauſâ, Diſs. 30. in Liv. n. 63.
Stipendii ſolvendi militibus pecuniam quot iumenta veherent in exercitu Perſarum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 8.
Stipulis frumenti involuta duos mittebant Hyperborei Apollini Delio, Diſs. 77. in Anthol. num. 11.
Stoici ab Hermia comico vocantur mercatores nugarum, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.
Stoici ſapientem Deo parem, & quodammodo ſuperiorem ſtatuunt, Diſs. 9. in Eurip. n. 12.
Stoici quid ſenſerint de animis poſt mortem; & ubi eos collocent, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 10. e ſtellis decerptos eſſe ſenſerunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 11. Diſs. 9. in Eurip. n. 12. Diſs. 10. in Eurip. n. 2.
Stoici dixerunt ſolùm ſapientem liberum eſſe, ceteros autem ſervos, Diſs. 1. in Eurip. n. 11.
Stoici dicebant animas ſapientium poſt mortem erudire animas ſtultorum, Diſs. 10. in Eurip. num. 1.
Stoici exiſtimarunt animas mortuorum ali vaporibus, Diſs. 10. in Eurip. n. 2.
Stoici aliqui arbitrati ſunt ſolem, & alios Planetas in Cancro, & Capricorno retrocedere, quia Oceanus latiùs non diffundatur, Diſs. 10. in Eurip. n. 4.
Stoici animos longævos faciunt, non immortales, Diſs. 10. in Eurip. n. 7.
Stoici ſomnijs fidem habebant, Diſs. 19. in Eurip. n. 2.
Stoici, & Hipparchus prodiderunt animam ex igne conſtare, Diſs. 21. in Eurip. n. 5.
Stoici arbitrati ſunt Iovem eſſe ignem, Diſs. 68. in Anthol. n. 5. & Mundum ab igne abſumptum iri, & deinde rurſus procreatum iri, Diſs. 37. in Anthol. n. 6. Diſs. 68. in Anthol. num. 5. Diſs. 72. in Anthol. n. 4 & eſſe animam mundi, Diſs. 37. in Anthol. n. 4. Diſs. 68. in in Anthol. n. 6.
Stoici Mundum eſſe animal, & Deum opinati ſunt, Diſs. 40. in Anthol. n. 8. Diſs. 71. in Anthol. num. 4.
Stoici in quo differrent a Cynicis, Diſs. 84. in Anthol. n. 11. Diſs. 55. in Cic. n. 4. 5. a Peripateticis, Diſs. 45. in Cic. n. 6. Diſs. 55. in Cic. n. 5.
Stoici verbis obſcenis abſtinendum non putabant, Diſs. 84. in Anthol. n. 11.
Stoici putaverunt Solis, & Lunæ nomine Deos omnes comprehendi, Diſs. 36. in Anthol. n. 6.
Stoici animas noſtras Cœlo inſerere verentur, & ſemideos ſub orbe lunæ collocarunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 7.
Stoici exiſtimarunt ſidera ali humore, Diſs. 37. in Anthol. n. 2. Diſs. 10. in Eurip. n. 3. & ſeqq.
Stoici felicitatem in vacuitate affectuum collocarunt, Diſs. 41 in Anthol. n. 2. & in virtute, Diſs. 45. in Cic. n. 6. 8 Diſs. 55. in Cic. n. 5. exiſtimabant ſummum bonum eſſe vivere ſecundum naturam, Diſs. 65. in Cic. n. 5.
Stoici tradiderunt terram eſſe omnium antiquiſſimam, Diſs. 43. in Anthol. n. 5.
Stoici Lunam a Sole illuminari, ſed non omnino expertem luminis crediderunt, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.
Stoici exiſtimabant attritu nubium fulmina gigni, Diſs. 49. in Thucyd. n. 5.
Stoici negant in Deum cadere iram, Diſs. 19. in Virg. n. 11.
Stoici ſapientem non reperiri fatentur, Diſs. 36. in Cic. n. 1.
Stoici negant animalia uti ratione, Diſs. 38. in Cic. n. 2.
Stoici in quo vincantur a Peripateticis, Diſs. 60. in Cic. n. 5.
Stoici errare ſapientem negant, Diſs. 63. in Cic. num. 5.
Stoici virtutes eſſe inter ſe connexas exiſtimant, ut qui unam habeat, habeat omnes, Diſs. 79 in Cic. num. 1.
Stoicorum etymologiæ duriuſculæ ſunt, Diſs. 31. in Thucyd. n. 6.
Stoicorum opinio de cauſâ terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 12.
Stoicorum ſententia de Fato, Diſs. 9. in Virg. num. 4 Diſs. 11. in Virg. n 3. & ſeqq Diſs. 12. in Virg. n. 2. 3.
Stoicorum auctor Zeno Cyttieus, Diſs. 55. in Cic. n. 4. Diſs. 58. in Cic. n. 4.
Stoicorum dialectica, & oratio quàm arida fuerit, & quare, & de eâ Ciceronis iudicium, Diſs. 59. in Cic. n. 3. 4. 5.
Stoicorum argumenta varia, Diſs. 60. in Cic. num. 2. 3.
Stoicorum conſectaria quæ appellet Cicero, Diſs. 60. in Cic n. 5.
Stoicorum pæne princeps iudicatur a Cicerone Panætius, Diſs. 65. in Cic. n. 2.
Stoicorum ſapiens non inutiliter effingitur, Diſs 78. in Cic n. 4.
Stoicorum definitio rhetorices, Diſs. 79. in Cic. num. 1.
Stoicorum ſententiam quum defendiſſet Diogenes Babylonius, coactus eſt a dolore fateri dolorem eſſe ſummum malum, Diſs. 83. in Cic. n. 8.
Stoicos confutaturos Carneades helleborum ſumpſiſſe fertur, Diſs. 59. in Cic. n. 1. Diſs. 63. in Cic. n. 2.
Stolidos Græci appellabant piſces, Diſs. 19. in Anthol. n. 5.
Stolidos Sidonius Apollinaris Hermas vocat, Diſs. 46 in Thucyd. n. 8.
Stolo dicebat Muſas loquuturas ore Plauti, Diſs. 3. in Eurip n. 2.
Strabo refellitur, dum Thucydidem redarguit, Diſs 8. in Thucyd. n. 2.
Strabo vocat Boëtum malum poëtam, & malum Civem, Diſs. 16. in Anthol. n. 1.
Stragula, & veſtes ut emeret Themiſtocles, Artaxerxes ei donavit duas urbes, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17.
Stragula pretioſa quando uſurpari cœperunt, Diſs. 3. in Liv. n. 4. Diſs. 12. in Liv. n. 4.
Straguli, & Culcitræ uſum Cynicis præbebat pallium, Diſs. 84. in Anthol. n. 12.
Strangulabatur apud Thurinos is, qui legem abrogare volens non perſuaderet, Diſs. 82. in Cic. num. 7.

Strategema Themiſtoclis, quo devicit Parſas, Diſs. 30 in Anthol. n. 5.
Strategema Paola ducis Bacchi, D ſs. 45. in Anthol. n. 5.
Strategema Thraſylli, & Chabriæ, Diſs. 9. In Liv. n. 9.
Strategema Alexandri, qui milites iuſſit tondere barbam, refert Polyænus, Diſs. 9. in Liv. n. 8. Diſs. 73. in Cie. n. 3.
Strategemata eadem plerumque retulerūt Frontinus, & Polyænus, Diſs. 3. in Cic. n. 3.
Strategemata pierique minùs admirantur, quàm vires in bello, Diſs. 28. io Anthol. n. 2.
Strategemata plura adhibuerunt Alexander, & Cæſar, quàm alij Duces, Diſs. 28. in Anthol. n. 8.
Strato Phyſicus appellatus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 13. exiſtimavit Mundum regi naturâ noo ſentiente, Diſs. 1. in Eurip. n. 10.
Strato, qui Phyſicus eſt appellatus, Mundum facit Deum, ſed privat ſenſu, Diſs. 71. in Anthol. num. 3.
Strato ſucceſſit Theophraſto; huic ſucceſſit Lycon, Diſs. 65. in Cic. n. 6.
Stratonici iocus in Alabaodenſem quendam, qui Alabandum Deum dicebat, Herculem verò Deum eſſe negabat, Diſs. 12. in Liv. n. 2.
Strenuiſſimos Servos ad duo millia Lacedæmooij libertate donarunt, & perdiderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 4.
Strongylion unus ex artificibus, qui novem Muſas fecerunt, Diſa. 57. in Anthol. n. 9. Diſs. 19. io Virg. n. 3.
Strophæum Mercurium quare appellet Ariſtophanes, Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.
Strophas quum caoeret chorus a dexterâ in finiſtram movebatur, Diſs. 19. in Liv. n. 12.
Structores in convivijs, quantâ arte ſeinderent aves, Diſa. 21. in Thucyd n. 14.
Structuram corporis humani igoraſſe quodammodo dici poſſet Plato, dum potiooem per aſperam arteriam ſerri in pulmonem exiſtimavit, Ariſtoteles, dum neruos non ex capite, ſed ex corde oriri affirmavit, Diſa. 71. in Cic. n. 4.
Strui douis altaria dicebantur, quum thure, cuſto, & femoribus cumulabantur, Diſa. 41. in Virg. n. 6.
Struthiones decertabant in ludis, Diſa. 10. in Aothol. n. 10.
Strymonem pro Hebro dixit Virgilius, Diſs. 22. in Anthol. o. 9.
Strymoni fluvio Xerxes albos equos ſacrificavie, Diſs. 70. in Anthol. n. 6.
Studia litterarum impedi Venus, Diſs. 57. in Aothol. n. 4.
Studia diſciplinarum ſunt remedium intemperantiæ, Diſa. 57. in Anthol. n. 6.
Srudia qui in ſenectute ſuſceperint, Diſs. 64. in Cie. num. 2.
Studia Arati, Diſs. 72. io Cie. n. 3. & ſeqq.
Studija belli dediti eraot Itali, Diſa. 27. in Liv. num. 2.
Studija filiorum præ nimiâ feſtinatione noceut parentes, Diſs. 9. in Cic. n. 10.
Studijs litterarum maximè oocet luxus, & ſervitas, & Satietas, libertas civium prodeſt, Diſs. 69. in Cie. n. 1. 5. 6. 7.
Studio multi aſſequuntur, ut quæ uſu oun cognoverint, doceant, Diſs. 73. io Cic. n. 3. & ſeqq. Diſs. 74. in Cic. n. 2. & ſeqq.
Studiorum ſimilitudo æmulationem parit, Diſs. 49. in Anthol. n. 2,
Studiorum progreſſum ut ſibi daret, orabaut Minervam pueri io Quinquatribus, Diſs. 30. in Liv. o. 38.
Studiorum causâ ut ſe domi contineret Demoſthenes, capitis partem radebat, Diſs. 85. in Cie. n. 1.
Studiom tibiarum an ſit improbandum, Diſs. 63. in Anthol. o. 3. & ſeqq n. 7.
Studium Navigationis ſuaſit Themiſtocles Athenienſibus, & reprehenditur, Diſs. 76. in Anthol. oum. 12. Diſs. 21. in Virg. n. 14.
Studium athletarum an Reipublicæ conduceret, Diſa. 2. in Anthol. n. 10.
Studium oullum ſine magno amore ſuſcipitur, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4. 5.
Studium verborum puerile eſt, Diſs. 1. in Anth. n. 5.
Studiom iuris prætorij profitebantur Furius, & Aulus Ceſellius, ideo Scævola quoties de eo conſulebatur, conſulentes ad illus remittebat, Diſs. 17. in Cic. n. 4.
Studium doctrinæ diſſimulavit Autonius, Diſa. 17. in Cic. n. 5.
Studium inſanum Hortenſij oratoris io colendâ platann, Diſa. 22. io Cic. n. 7.
Stodinm divinæ ſapientiæ ſuſcepit D. Auguſtinus lecto Ciceronis Hortenſio, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Studinm philoſophiæ ſuſceperunt Romani a Caeneade excitari, Diſa. 58. in Cie. n. 4.
Studinm omne aliqoid iucunditatis habet, Diſs. 60. io Cic. n. 1.
Studium intermiſit Hortenſius, quum æmulum non haberet, iden expectationi nun reſpondit, Diſs. 85. in Cic. n. 2.
Studium gymnicorum ludorum enervavit bellicam virtutem, Diſs. 85. in Cic. n. 6.
Studium non minùs, quàm ingenium prodeſt etiam poëtis, Diſs. 91. in Cic. n. 2.
Studiom eloquentiæ ad ſuſcipiendum qui impellendi, & qui deterrendi, Diſs. 91. in Cic. n. 3.
Studium vehemens alicuius rei diſcendæ in aliquibus, Diſs. 92. in Cie. n. 1. & ſeqq.
Stulti exiſtimantur caſti ab ijs, qui Veneri dediti ſunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 2. *Vide. Stultorum.*
Stultiores madici ſunt Grammaticis, Diſa. 3. in Virg. n. 7.
Stultitiæ mater habetur Venus, Diſs. 19. in Anthol. n. 6.
Stultitiæ arguuntur tibicines, Diſs. 63. in Anthol. num. 5.
Stultorum animi erudiuntur ab auimis ſapientium poſt mortem ex ſententiâ Stoicorum, Diſs. 10. io Eurip. n. 1. *Vide. Stulti.*
Stupris infames Oſei, Diſa. 36. in Thucyd. n. 4.
Stupro commiſſo in ſacris Bonæ Deæ Clodius nunquam deſtitit perturbare ſtatum civitatis, Diſs. 12. in Thueyd. n. 3. Diſs. 2 in Cic. n. 12.
Stuprum paſſæ Veſtales vivæ defodiebantur, Diſa. 31. in Liv. n. 6.

Stu-

Stuprum Europæ Iovem intuliſſe Græci ſabulantur ſub platano, quæ nunquam ſolia dimittebat, Diſs. 23. in Cic n. 2.

Stygem paludem Dij teſtem appellabant, quando iurabant, Diſs. 83. in Anthol. n. 8.

Stygia aqua omnia præter cornu perrumpit, etiam metalla, fuit venenum Alexandri Magni, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Stygiam paludem tranſportabat animas Charon, Diſs. 82. in Anthol. n. 3. *Vide. Styx*.

Stygiam paludem confundunt poetæ cum Acherunte, Diſs. 83. in Anthol. n. 3. 4.

Stygiam paludem, an Acherontem tranſirent adeuntes Inferos, Diſs. 83. in Anthol. n. 2. & ſeqq.

Styli naſum condidiſſe primus dicitur Lucilius, Diſs. 68. in Cic. n. 2.

Stylus eſt optimus dicendi Magiſter, Diſs. 86. in Cic. n. 8.

Styx ex Erebo, & Nocte procreata eſt, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

Styx ex Pallante Gigante peperit Scyllam, Vim, Invidiam, Poteſtatem, Victoriam, Fontes, & Lacus, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

Styx ubi terrarum re verâ ſit, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Styx unde ita appelletur, Diſs. 83. in Anthol. num. 6. *Vide. Stygem*.

Suadæ medullam Ennius appellavit Cethegum, Diſs. 31. in Cic. n. 4.

Suadam Herculis ſignificant catenulæ aureæ ex eius ore prodeuntes, Diſs. 8. in Anthol. n. 4. *Vide. Eloquentia*.

Suadela invocabatur in Nuptijs, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

Suavitatem vocis augebant luſciniæ nidificantes in ſepulcro Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.

Suavitatem carminū Steſichori indicavit luſcinia in eius ore canens, Diſs 18. in Liv. n. 8.

Suavium quantumlibet rerum omnium ſatietas eſt, Diſs. 21. in Anthol. n. 6.

Subligacula primi Lacedæmonij certantes in ludis abiecerunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 12. Diſs. 15. in Thucyd. n. 10. Diſs. 16. in Thucyd. num. 2.

Sublimitatem orationi affert oris hiatus, vocalium concurſus, Periphraſis, & copula *Eſt*, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2. Diſs. 6. in Eurip. n. 14. Diſs. 7. in Virg. n. 4. Diſs. 14. in Virg. n. 5.

Sublunarem orbem gubernat Lacheſis, Diſs. 11. in Virg. n. 1.

Subrumi agni lactentes quare appellarentur, Diſs. 18. in Liv. n. 9.

Subſellia ad iudicia pertinebant; unde ita appellata ſint; adhibebantur etiam in theatro, amphitheatro, & Circo, Diſs. 29 in Cic. n. 5. 7. 8.

Subſellia frangere quid ſignificet apud Iuvenalem, Diſs. 29. in Cic. n. 8. & ſeqq.

Subterranea ara in Comitio erat, ubi Attius Navius cotem novaculâ diſcidiſſe dicitur, quæ puteus vocabatur, & operculo tegebatur, quod Puteal eſt nominatum, Diſs. 30. in Liv. num. 23.

Subterranea erat cellula, in qua defodiebantur Veſtales, Diſs. 32. in Liv n. 6.

Subtilem diſputatorem non oratorem putat Ciceroro Demetrium Phalereum, Diſs. 53. in Cic. num. 2.

Subtilitati Lyſiæ, & Calui non cedit Cicero, Diſs. 52. in Cic. n. 4.

Subulis corpora finitimarum gentium feminæ Scytharum pungebant, Diſs. 1. in Liv. n. 6.

Suburbanam ob peregrinationem quidam cenſuerunt Tiberio triumphum, quem ille recuſavit, Diſs. 25. in Liv. n. 8.

Suburbano in loco erant ſepulcra mortuorum in bello, Diſs. 22. in Thucyd. n. 5. Diſs. 24. in Thucyd. n. 3.

Succeſſor Carneadis fuit Clitomachus, Diſs. 63. in Cic. n. 8. Diſs. 64. in Cic. n. 1.

Succeſſorem quomodo deſignavit Ariſtoteles, Diſs. 4. in Eurip. n. 3. Diſs. 41. in Cic. n. 3.

Succeſſorem Pauſaniæ mittere noluerunt Lacedæmonij, ne cives corrumperentur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 8.

Succeſſurem Imperatores qui relinquebant, dumtaxat conſecrabantur, Diſs. 24. in Anthol. n. 9.

Succeſſores Ariſtotelis uſque ad Critolaum, Diſs. 65. in Cic. n. 6.

Succincti popæ miniſtrabant ſacerdotibus ſacrificantibus, Diſs. 45. in Virg. n. 1.

Succino nodabantur retia, quibus arcebantur feræ in ludis, ne ſpectatores invaderent, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.

Succo, qui in faucibus Conchylij invenitur, conficitur purpura, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.

Succubos Dæmones admittunt etiam Chriſtiani Patres, Diſs. 17. in Liv. n. 6.

Succum erucæ in nuptijs ad irritandam venerem apponebant, Diſs. 29. in Thucyd. n 9.

Succuſſionem quam vocet Seneca, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.

Suculæ ab Antiquis dictæ ſunt Hyades ex errore, Diſs. 65. in Anthol. n. 3.

Sue fugâ locum monſtrante quomodo Aeneas Lavinium condiderit, Diſs. 14. in Virg. n. 4.

Sue ſacrificabatur Cereri, Diſs. 38. in Anthol. num. 7. Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.

Suem in tempeſtate, qui glande veſcebatur, oſtendit Pyrrho dicens, ſic periculis ſapientem commoveri non debere, Diſs. 57. in Cic. num. 3.

Suem, ovem, & taurum immolabant Romani in luſtratione exercitus, quod ſacrificium ſuovetaurilia vocabatur, & quid immolarent iuxta Dionyſium Halicarnaſſeum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.

Suem nunquam mactari vidiſſe, ſed Reges in tragœdijs dixit Socrates, Diſs. 5. in Eurip. n. 4.

Sues agreſtes vino, & thure irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.

Sues cancros marinos vorant, quum Hyoſcyamum comederunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4.

Sues non ſacrificabantur Veneri, ſed omnia alia animalia, nonullis tamen locis ſacrificabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 42.

Sues non iactantes ore manipulos ſerenitatem prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5 *Vide. Porcus. Sus*.

Suevi in triumpho ducti ſunt ab Aureliano, Diſs. 25. in Liv. n. 29.

Suffibulum geſtabant Veſtales; quid illud eſſet, Diſs. 32. in Liv. n. 13.

Suf-

Suffragia Populi Romani emebantur, Diſs. 4. in Liv. n. 4.

Suffragia in iudicijs ferebant Thetes apud Athenienſes, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.

Suffragia ferebantur in loco, qui Comitium dicebatur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Suffragis populi quibus blanditijs Romani captabant, Diſs. 88. 89. in Cic. per tot.

Suffraginis articulum niſi vitulus caudâ contingat, Sacrificio idoneus non eſt, Diſs. 43. in Virg. n. 1.

Suffragiorum ciſtæ menſis imponebantur, quæ Pontes vocabantur, Diſs. 1. in Cic. n. 7.

Suggeſtus, quia e roſtris navium extructus erat, Roſtra appellabatur, Diſs. 59. in Cic. n. 1.

Suidas in voce *Pylades* emendatur, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.

Suillo adipe ungebant ſponſæ fores mariti, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.

Sulco editum Tagen Etruſcorum litteræ tradunt haruſpicinam inveniſſe, Diſs. 45. in Thucyd. num. 5.

Sulco ferentem Cupidinem facit poëta, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.

Sulcus deſignabatur in condendis urbibus, qui intermittebatur eo loco, ubi portæ futuræ eſſent, & ne qua gleba extra caderet, cavebatur, Diſs. 53. in Liv. n. 6.

Sulphur luſtrationibus adhibebatur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 10.

Sulphureo in ſolio ſedebat imago Plutonis, Diſs. 7. in Eurip. n. 12.

Sulpicij ſervum Sylla, qui dominum ſibi prodiderat, libertate donavit, deinde ſaxo præcipitem dedit, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.

Sulpicio excepto Scævola Iuriſconſultis omnibus a Cicerone præfertur, Diſs. 17. in Cic. n. 1.

Sulpicius Gallus prædixit militibus defectum Lunæ futurum, & cauſas docuit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 10.

Sulpicius pulſis a foro Conſulibus, & Sylla Marium adverſus Mithridatem Imperatorem creat, Diſs. 5. in Cic. n. 4.

Sulpicius eloquentiâ floruiſſet, Diſs. 11. in Cic. num. 6.

Sulpicius Mario devicto interemptus eſt Diſs. 17. in Cic. n. 7.

Sulpicius eloquentia nocuit Reipublicæ, Diſs. 35. in Cic. n. 2.

Sulpicius audiendo Craſſum anni ſpatio ſummis oratoribus comparabatur, Diſs. 86. in Cic. n. 5. *Vide. Spurius Sulpicius.*

Summa pecuniarum quam reliquit Tiberius, & Caligula profudit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10. quam Veſpaſianus ad conſtituendam rempublicam deſiderabat, Diſs. 32. in Thucyd. 16.

Summano etiam tribuuntur fulmina, qui nocturna, & maxime dira iaculatur, Diſs. 40. in Virg. num. 5.

Summanus eſt idem, ac Pluto, Diſs. 8. in Eurip. num. 6.

Sumptibus privati modum excedere oderunt liberæ civitates etiam externis in Regibus, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Sumptibus ſuis triremem cōducere iuſſus eſt Iſocrates, Diſs. 47. in Thucyd. n. 7. Hyperides, Diſs. 76. in Cic. n. 5. qui duas conduxit, Diſs. 77. in Cic. n. 4.

Sumptibus ſuis ſe reſtituturam Thebas dirutas pollicita eſt Phryne, ſi id mœnibus inſcriberent, Diſs. 77. in Cic. n. 3.

Sumptus belli ex hoſtili regione Alexander, & alij collegerunt, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.

Sumptus in Athletas reſecavit Solon, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.

Sumptus qui fiebant in gerendis magiſtratibus, Diſs. 3. in Liv. n. 1.

Sumptus conviviorum legibus coërcebantur, Diſs. 3. in Liv. n. 5.

Sumptus cenarum Vitellij, & Caligulæ, Diſs. 3. in Liv. n. 9.

Sumptus immodici Aeſopi hiſtrionis, Diſs. 6. in Eurip. n. 19. Diſs. 3. in Liv. n. 10. Diſs. 13. in Cic. n. 5.

Sumptus facti in ludos Romanos, quum primùm editi ſunt, Diſs. 18. in Cic. n. 6.

Sumptus, quos in Scorta faciebat Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 3.

Sumptuum cauſa ſacra quædam Τελετὰς appellabant, Diſs. 36. in Anthol. n. 5.

Sonitæ ijs, quos optimus iudicabant, quam vellent uxorem ducere, permittebant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 5.

Suovetaurilia vocabantur ſacra, quæ luſtrando exercitui fiebant, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.

Supellectile publicâ utebatur Alcibiades ad inſtruendam ſuam domum, Diſs. 37. in Thucyd. num. 7.

Superba Diva iore vocatur Victoria, Diſs. 28. in Liv. n. 8.

Superbi ſunt Hiſpani, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Superbia eorum, quibus fortuna ſecunda affuit, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. 4.

Superbia Caligulæ, qui ſibi cenanti ad pedes ſtare ſenatores paſſus eſt, Diſs. 51. in Thuc. n. 54.

Superbiâ minimè elatus Romulus inſignia imperij ſumpſit, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 10.

Superbia Tigranis, Diſs. 20. in Liv. n. 4.

Superbia quorundum Grammaticorum, Diſs. 6. in Cic. n. 7.

Superbia Plinio exprobrata eſt, quòd Ciceronem æmularetur, Diſs. 50. in Cic. n. 5.

Superbiam externorum etiam Regum ægre ferunt liberæ civitates, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Superbiam hominum non fert Deus, Diſs. 18. in Eurip. n. 1. 2.

Superbiam mediocrem, vel potiùs ſuperbiæ ſpeciem ſuſpectam habebat populus Romanus, Diſs. 12. in Liv. n. 9.

Superbiam Perſarum imitati ſunt Romani Imperatores, Diſs. 21. in Liv. n. 11.

Superbiam amovere a triumphantibus voluerunt Romani, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Superbius nihil eſt homine, Diſs. 40. in Thucyd. n. 1. Diſs. 15. in Eurip. n. 6.

Superbos deprimit Deus; extollit autem humiles, Diſs. 18. in Eurip. n. 1. 2.

Superis imperia; paria verò Inferis tribuit Homerus, Diſs. 30. in Liv. n. 8.

Su-

Superis dicatus eſt prima dies menſis; ſecundus verò Inferis apud Græcos, Diſs. 30. in Liv. num 14.

Superſtes Reipublicæ, quam conſtituerat, Solon fuit, Diſs. 27. in Thucyd. n 8.

Superſtitio Veterum, qua mortem, & alia quæ ſibi accidere nolebant, nominare non ſuſtinebant, & ſacras res, ut cerebrum, Diſs. 18. in Thucyd. n. 1. 2.

Superſtitio veterum Chriſtianorum, quum nomen Infantibus imponerent, Diſs. 53. in Thuc. n. 32.

Superſtitio mulierum, Diſs. 15. in Anthol. n. 13.

Superſtitionem ſuſtulit philoſophia, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.

Superſtioſi Aegyptij, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Superſtitioſi luto ſeſe volutabant, ut labes animi deponerent, Diſs. 53. in Thucyd. n. 31.

Supinos ſe occultare glebâ docent Perdices pullos ſuos, Diſs. 38 in Cic. n. 6.

Supplex adoleſcens quum impetrare non potuiſſet ſimulacrum; ſe interemit, Diſs. 22. in Cic. num. 6. *Vide. Supplices.*

Supplicandi genus religioſiſſimum apud Moloſſos ſedere in Lare, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. 6. & apud alios, Diſs. 25. in Thucyd. n. 4. 8. Diſs. 26. in Thucyd. n. 7.

Supplicare ſignificat verbū Γουνοῦμαι, & Γουνάζομαι Diſs. 26. in Thuc. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 7.

Supplicatio ad omnia pulvinaria Deorum fiebat ante triumphum, cuius ſpatium erat triduum, Diſs. 25. in Liv. n. 6.

Supplicationes triumpho præludebant, & ſoli Ciceroni decretæ ſunt togato, Diſs. 20. in Eurip. n. 6.

Supplicationes Neptuno habebantur in Græciā, quoties terra tremuiſſet, Diſs. 48. Thuc. n. 3.

Supplicationibus Deorū Veteres omnes actiones inchoabant, Diſs. 29. in Liv n. 1. Diſs. 18. in Virg n. 1.

Supplicationum varia genera, Diſs. 23. in Anthol. n. 2. Diſs. 14. in Thucyd. n. 3. Diſs. 25. in Thucyd. num. 3. & ſeqq. Diſs. 26. in Thuc. n. 2. & ſeqq Diſs. 22. in Eurip. n. 3. 4. 6. & ſeqq.

Supplices reijciandi non ſunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Eurip. n. 1. & ſeqq.

Supplices tuetur Iuppiter Hiceſius, Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 23. in Anthol. n. 1. 2. Diſs. 25. in Thucyd. n 2. Diſs. 22. in Eurip. n. 2. 3.

Supplices mentum, & dexteram tangere ſolebant, Diſs. 11. in Anthol. n. 6. Diſs. 26. in Thucyd. n. 2. 3. Diſs. 22. in Eurip. num. 3. 4. feminis verò genua, Diſs. 26. in Thucyd. num. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.

Supplices tangebant pectus, & genua, Diſs. 26. in Thucyd. n. 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 6. 7.

Supplices apud Perſas facem manu tenebant, & puniebantur, licet nihil eis denegaretur, Diſs. 69. in Anthol. n. 6.

Supplices Ἐφεσίους appellatos tradit Plutarchus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8.

Supplices orabant per eas res, quæ cariſſimæ erant illi, cui ſupplicabant, Diſs. 25. in Thucyd. num. 4 & ſeqq.

Supplicas Neptuni Heliconij quòd abſtraxerant ab eius templo Achæi duæ urbes Achaiæ Helice, & Bura terræmotu conciderunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 4. Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3. 7. 28.

Supplicibus non parcens non impetrat veniam a Dijs, Diſs. 22. in Eurip. n 15. *Vide. Supplex.*

Supplicibus confugientibus ad templa, & ad aras parcendum, Diſs. 23. in Anthol. n. 2. 3.

Supplicio capitali ſe affici poſſe, ut intelligeret triumphans, nola e curru pendebat, Diſs. 28. in Liv. n. 14.

Supplicio ultimo afficiebātur damnati in locu, qui κόρακες, dicebatur, Diſs. 51. in Anthol. n. 5.

Supplicio capitali nemo affici poterat, quum profecta erat Navis in Delum, Diſs. 40. in Thucyd n. 6.

Supplicio ultimo affici Charidemum iuſſit Darius, quòd reſponſum minùs gratum, ſed verum dederat, Diſs. 53. in Thucyd. n. 2.

Supplicio capitali affecti ſunt Manlius, & Melius quum Regnum affectaſſent, licet plebem beneficijs affeciſſent, Diſs. 12. in Liv. n 8.

Supplicio affectus eſt Valerius Soranus, quòd Romæ nomen enunciarit, Diſs. 24. in Virg n 6.

Supplicio ultimo damnatum liberabat Veſtalis, ſi forte occurriſſet, Diſs. 40. In Thucyd. n. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 11. *Vide. Capitali ſupplicio.*

Sus erat victima Telluris, & Bonæ Deæ, Diſs. 38. in Anthol. n. 7. Maiæ, Diſs. 38. in Anthol n 8.

Sus Bœotia proverbium de tarditate ingenij Bœotorum, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Sus, vitulus, & agnus immolabatur in ſacro ambaruali, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21. *Vide. Porcus. Suem.*

Sus flumen Macedoniæ, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.

Suſpecta eſt Civitatibus finitimorum potentia, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10. 11.

Suſpecta eſt pleriſque fides Græcorum, Diſt. 3. in Anthol. n. 1. Diſs 7 in Liv. n. 4.

Suſpectam Philoſophiam habebat vulgus, quaſi Deos tolleret, Diſs 11. in Thucyd. n. 5.

Suſpecti maximè ſunt, qui in liberâ civitate privati modum in luxu excedunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Suſpecti ſunt novis ſocijs proditores, Diſs. 50. in Thucyd. n. 2. 4.

Suſpicio ſola criminis puniebatur in Veſtalibus, Diſs. 31. in Liv n. 7.

Suſpicio nulla criminum, quibus accuſabatur, aderat, & tamen Alcibiadem capite damnarunt, Diſs. 27 in Thucyd. n. 11.

Suſpiciones mulierum, Diſs. 15. in Anthol. n. 13.

Sutor, quì exiguis pedibus magnos calceos conficiat, improbatur; ſic & orator, qui parvis rebus magnam accōmodet orationem, Diſs. 2. in Virg. n. 1.

Sutoriam artem exercebat Simo, & Socratem ſimul audiebat. Diſs. 80. in Cic. n. 2.

Sybaris funditus exciſa eſt, quòd ſupplicibus Iunonis ſybaritæ non pepercisſent, Diſs. 23. in Anthol. n. 3. Diſs. 25. in Thucyd. n. 11.

Sybaritæ oraculum acceperunt, tandiu urbem felicem futuram, quandiu homines Deo non anteponerent, Diſs. 23. in Anthol. n. 4.

Sybaritæ cuiuſdam dictum de phiditijs Lacedæ-

mo-

moniurum, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Sybaritæ tibijs utebantur in prœlio, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.
Sycionij tragœdiam invenerunt, Diſs. 6. in Eurip. n. 3.
Sycionii calcei parum viriles habebantur, Diſs. 24. in Cic n. 3. *Vide. Sicyonium.*
Sycophantas inter Ariſtophanes recenſet rhetores, Diſs. 34. in Cic. n. 3.
Syene quo pacto dicatur a Lucano umbras nun iacere, Diſs. 70. in Cic. n. 4.
Sylæus legatus Regis Nabatæorum effecit, ne Aelius Gallus paucis menſibus univerſam Arabiam ſubigeret, Diſs. 21. in Virg. n. 10.
Sylla Felix, & forunæ filius dictus eſt, Diſa. 80. Authol. n. 1. Diſs. 20. in Eurip. n. 9.
Sylla ſocios ad hoſtes deficientes ſuo iuſſu feciſſe dixit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.
Sylla Pompeio dixit, caveret Cæſarem malè prætextatum, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Sylla pediculari murbo abſumptus eſt, quòd Ariſtiunem abſtractum a templo Minervæ occiderat, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 18. in Eurip. n. 13. Diſs. 22. in Eurip. n. 10.
Syllâ proficſcente ad bellum ſuciale hiatus terræ extitit, ex qoo ignis erupit uſque ad Cœlum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17.
Sylla ſervum Sulpicij, qui Dominum ſibi prodiderat, libertate donavit, & deinde e ſaxo præcipitem dedit, Diſs. 50. in Thucyd. n. 5.
Sylla diſciplinam militarem corrupit, ut militibus ad omne facinus uti poſſet, Diſs. 4. in Liv. n. 7.
Sylla quare Marium inſectatus fuerit, Diſa. 5. in Liv. n. 2.
Sylla ſex huminum millia uno die interſici iuſſit, Diſs. 5. in Liv. n. 4.
Sylla floruit annu ſexcenteſimo ſeptuageſimo ab orbe conditâ, Diſs. 10. in Liv. n. 4.
Sylla quindecim augures creavit, Diſs. 19. in Liv. num. 15.
Sylla auxit urbis amplitudinem, Diſs. 23. in Liv. num. 11.
Sylla de Mariu non triumphavit, Diſs. 24. in Liv. num. 12.
Sylla hortabatur Pumpeium, ot invidiæ plenum triumphum recuſaret, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Sylla ſe dictaturâ abdicavit, Diſs. 1. in Cic. n. 3. Diſs. 2. in Cic. n. 9.
Sylla Roſcium anulo aureo donavit, quo Senatores, & Equites a plebe diſtinguebantur, Diſs. 90. in Cic. n. 4. *Vide. Syllæ.*
Syllaba ſecunda Maleæ pruducitur, & corripitur, Diſs. 66. in Abthol. n. 5.
Syllaba prims Dianæ quare interdum producatur, Diſs. 30. in Liv. n. 57.
Syllabam primam vocis *Phonaſcus* non rite corripuit Sidunius, Diſs. 87. in Cic. n. 1.
Syllabam primsm rhetorices Demoſthenes pronunciare uon poterat, & quomodu id vitium emendarit, Diſs. 87. in Cic. n. 3.
Syllabam eandem Græci frequenter & longam, & brevem faciunt, Diſs. 56. in Anthol. n. 12.
Syllæ bello civili combuſtum Capitolium Catulus magnificentius inſtauravit, Diſa. 2. in Liv. n. 5.
Syllæ in funere ſex millia lectorum portabantur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 8.
Syllæ puſt tempora Romani cadavera comburere ceperunt, Diſs. 24 in Thucyd. n. 10.
Syllæ ſævitia, Diſs. 5. in Liv. n. 3.
Syllæ felicitatem portendit fulmen, quod ab Oriente profectum in Orientem conceſſit, Diſs 19. in Liv. n. 8.
Syllæ, & Marij bellum civile exarſit, antequam Cicero magiſtratus peteret, Diſs. 1. in Cic. n. 3.
Syllæ legem de reditu Pompeij Herennius impedivit, Diſs. 3. in Cic. n. 1.
Syllam dominantem Sertorius tribunus plebis laceſſivit, Diſs. 1. in Cic. n. 2.
Syllam offendiſſe veritus Cicero Atheuas, Rhudumque, & deinde in Aſiam ſe contulit, Diſs. 2. in Cic. n. 8. *Vide. Sylla.*
Syllogiſmorum varia genera a Chryſippo, & Stoicis inventa, Diſs. 60. in Cic. n. 2. 3.
Syluſonem Darius ſupra alios dilexit, quòd ab eo privatus duuum acceperat, Diſs. 79. in Anthol. n. 8.
Sylvarum fructibus qui veſcebâtur, Hylophagi dicebantur, & agriculturam aſpernabantur, Diſs. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Silva.*
Symbola quid ſit, Diſs. 29. in Antbol. n. 8.
Symbulon dicitur anulus, Diſs. 29. in Authol. num. 8.
Symbolum Solis aſt leo, Diſs. 47. io Anthol. n. 7.
Symbolum concordiæ Angelus Politianus cornicem dixit, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1.
Symmacho facultas imitandi Ciceronem defuit, non voluntas, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Symmachus Senator duo millia pondu auri impendit in Præturâ filij, Diſa. 3. in Liv. n. 1.
Symmachus, licet Chriſtiana religio invaluiſſet, ſpectaculis cruentis Romam oblectavit, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Symmachus ait oratorem eſſe ex omnibus artibus, & diſciplinis collectam perfectionem, Diſa. 4. in Cic. n. 2.
Symmetriam picturæ dedit Parrhaſius, Diſs. 51. in Cic. n. 2.
Symphoniacos uxoria pueros Milo doxit, quum Lanuvium peterer, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8.
in Sympoſio Platonis admiſſa non eſt Pſaltria, Diſs. 21. in Thucyd. n. 10.
Syncipur tundebant Abantes, ne ab hoſtibus apprehenderentur, Diſs. 73. io Cic. n. 3.
Syneſij opera & oratoris, & philuſophi aliquid habent, Diſs. 64. in Cic. n. 4.
Synodus Pylæa dicebatur, quæ ad Thermopylas habebatur, Diſs. 7. in Eurip. n. 6.
Syphacem ad violandum fœdus cum Romanis impulit Aſdrubalis filia, cum qua matrimonium contraxerat, Diſs. 15. in Anthol. n. 23.
Syphacem Scipio intra annum devicit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 5. Diſs. 52. in Thucyd. n. 7.
Syphax Maſſeſylorum Rex quum exercitum recenſuiſſet, fiduciâ elatus eſt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 4.
Syphax bis victus eſt a Scipione, Diſs. 3. in Virg. n. 4.
Syracuſæ quot celebres viros produxerint, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3. fluruerunt bello, Diſs. 33. in Thucyd. n. 5. earum magnitudo, Diſs. 33 in Thucyd. n. 6. quando conditæ ſint, Diſs. 35. in Thu-

Digitized by Google

Thucyd. n. 8. Diſſ. 36. in Thucyd. n. 10.
Syracuſæ, & Leontini fuerunt primæ urbes, quæ in Sicilia a Græcis conditæ ſint, Diſſ. 36. in Thucyd. n. 10. *Vide. Syracuſarum.*
Syracuſani ſacrificabant Veneri καλλιπύγῳ, Diſſ. 75. in Cic. num. 3.
Syracuſanum bellum ſuſcipientium Atheuienſium temeritas, Diſſ. 44. In Thucyd. n. 1. & imprudentia in eo inchoando, Diſſ. 52. in Thucyd. n. 2. 9
Syracuſarum divitias quomodo obtinuerit Archias illarum conditor, Diſſ. 36. in Thucyd. num. 10.
Syracuſas Dio liberavit a Dionyſii tyrannide, & a ſuis civibus trucidatus eſt, Diſſ. 20. in Eurip. n. 22.
Syracuſis captis ſigna, & tabulæ pictæ Romam tranſlata ſunt, ex quibus extitit luxus Romanorum, Diſſ. 2. in Liv. n. 3. Diſſ. 12. in Liv. n. 4. Diſſ. 24. in Liv. n. 14.
Syracuſis captis Marcellus non triumphavit, Diſſ. 24. in Liv. n. 14.
Syracuſis captis Archimedes formis deſcribendis intentus occiſus eſt, Diſſ. 17. in Thucyd. n. 4. Diſſ. 92. in Cic. n. 1. *Vide. Syracuſa.*
Syri eo umbas non occidunt, quia Semiramidem aluerunt, Diſſ. 58. in Liv. n. 3.
Syri piſcibus abſtinebant, quia Venus, quum Typhœum fugeret, piſce latuit, vel quia Phacetis Veneris filia in piſcem fuerit mutata, Diſſ. 23. in Anthol. n. 5. Diſſ. 32. in Virg. n. 3.
Syri in monte Carmelo Deum colebant ſine ullo templo, aut ſimulacro, Diſſ. 19. in Liv. n. 6.
Syriæ Deæ in honorem ſaltitavit Heliogabalus, & ut ſaltarent, primores coëgit, Diſſ. 18. in Anthol. n. 4.
Syringas in hymno in laudem Apollinis referre ſibila ſerpentis tradit Strabo, Diſſ. 3. in Anthol. n. 7.
Syrma veſtis hiſtrionum, Diſſ. 6. in Eurip. n. 7.

T

Tabellâ deſcribebantur verba fauſta, quæ ſata pueri luſtrati vocabantur, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 3 t.
Tabellis perſcribebantur nomina eorum, qui convaluerant, & quod medicamentum cuique morborum generi eſſet adhibendum, quæ in Aeſculapii templo ponebantur; ex illis medicinam didiciſſe dicitur Hippocrates, Diſſ. 38. in Thucyd. n. 3. *Vide. Tabula.*
Tabernaculo Solis imago Cryſtallo incluſa locabatur, quum Perſæ luſtrabant exercitum, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 8.
Tabernaculum Oreſtis appellatum eſt, ubi expiatus eſt Oreſtes, Diſſ. 53 in Thucyd. n. 24.
Tabula ſine ullâ imagine pro Iunone Sami colebatur, Diſſ. 46. in Thucyd. n. 4. Diſſ. 23. in Virg. num. 5.
Tabulæ multæ Romam tranſlatæ ſunt ex ciſa Corintho, Diſſ. 2. in Liv. n. 4.
Tabulæ, in quibus Metellus accuſabatur, quum proferrentur, iudices ora averterunt, Diſſ. 33. in Cic. n. 3.
Tabulam æream Olympiæ dedicaſſe Oenopidem ferunt, in qua annum Magnum quinquaginta novem annorum nuncupavit, Diſſ. 30. in Liv. num. 75. *Vide. Tabella.*
Tabularum duodecim lege manû conſerere quid ſignificaret, Diſſ. 46. in Cic. n. 4. 6.
Tabulas pictas quum Marcellus captis Syracuſis tranſtulit Romam obiecit moribus Romanorum, Diſſ. 52. in Liv. n. 4. Diſſ. 24. in Liv. num. 14.
Tabulata videns Leotychidas interrogavit, an Corinthi ligna naſcerentur quadrata, Diſſ. 54. in Anthol. n. 5.
Tacenda ne proloquamur, admonet proverbium: *Statere parles*, Diſſ. 13. in Thucyd. n. 3.
Tachos Aegyptiorũ Rex deriſit Ageſilaum claudum, & exiguâ ſtaturâ; ideo regno expulſus eſt ab eo, qui opem ipſi laturus advenerat, Diſſ. 21. in Liv. n. 9.
Taciti dictum, quòd mutationes crebræ Reipublicæ noceant, Diſſ. 82. in Cic. n. 8.
Tacito aliquid defuiſſe etiam illius amatores fatentur, Diſſ. 51. in Cic. n. 5.
Tacitum funus quid eſſet, Diſſ. 22. in Thucyd. num. 10.
Tacitus Livium veritatis causâ laudat, Diſſ. 39. in Thucyd. n. 3.
Tacitus mentionem facit de Apolline pulſo a Iove ob interfectos Cyclopas, Diſſ. 39. in Thucyd. n. 3.
Tacitus Traiano imperante ſcripſit, Diſſ. 6. in Liv. num. 2.
Tacitus, qui Rempublicam conſtantem ex imperio Regis, & populi poteſtate, & optimatum potentiâ exiſtere non poſſe affirmat, refellitur, Diſſ. 10. in Liv. n. 9.
Tacitus Imperator ſeptembrem, quo natus erat, & imperium conſequutus, Tacitum nominari iuſſit, Diſſ. 30. in Liv. n. 69.
Tacitus Conſul fuit, Diſſ. 13. in Cic. n. 2.
Tacitus Ciceroni a quibuſdam præfertur, Diſſ. 47. in Cic. n. 2.
Tactu homines an vincant beſtias univerſas, Diſſ. 37. in Cic. n. 6.
Tædæ. *Vide. Faces.*
Tænari templum Neptuno ſacrum erat, in quo Aſylum ſervorum, Diſſ. 13. in Thucyd. n. 2. Diſſ. 22. in Eurip. n. 15.
Tagen ſulco editum haruſpicinam oſtendiſſe ferunt Etruſcorum literæ, Diſſ. 42. in Thucyd. n. 5.
Tagum Regem iniuſtè interfecit Haſdrubal, Diſſ. 18. in Liv. n. 1 r.
Talaria tradidit Mercurius Perſeo, Diſſ. 10. in Anthol. n. 2.
Talaris veſtis mollitiem indicat, Diſſ. 4. in Thucyd n. 6.
Talaſſio quare inclamaretur in nuptijs, Diſſ. 29. in Thucyd. n. 7. 10.
Talaſſius ſignificat lanificium, & unde originam habuerit hæc vox, Diſſ. 29. in Thucyd. n. 7. 9.
Tale ſignificat futuram nuptam, Diſſ. 29. in Thucyd. n. 9.

Talenta mille indixit Athenienſibus Marcus Antonius pro dote Minervæ, Diſs. 45. in Anthol. num. 7.

Talenta quina ſinguli ſex crateres pendebant, quæ Gyges dono miſit Apollini Delphico, Diſs. 33. in Anthol. n. 8.

Talenta decem quotannis mittebat Ephoris Pericles, Diſs. 2. in Thucyd. n. 5.

Talenta quadringenta quotannis Rex Thracum dono accipiebat præter alias res pretioſas, Diſs. 32. in Thucyd. n. 2.

Talenta argenti, quæ Cyrus victorijs adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.

Talenta ſeptuaginta dumtaxat habebat Alexander, quum traiecit Helleſpontum, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.

Talenta centum ex decimâ parte prædæ collegit ex bello in Aſiâ Ageſilaus, & Delphos miſit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 3.

Talenta duo præmium interſectoribus a Syllâ conſtituta erant, Diſs. 5. in Liv. n. 3.

Talenta ter, & vicies mille ex Aegypto quotannis Romani capiebant, Diſs. 9. in Liv. n. 17.

Talenta viginti millia argenti, & auri tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.

Talenta quinquaginta per legatos miſit Alexander Xenocrati, Diſs. 9 in Cic. n. 13.

Talenta centum mercedem accepit Eraſiſtratus ſanato Antiocho, Diſs. 10. in Cic n. 3.

Talenta viginti pro oratione Iſocrates accepit a Nicocle, Diſs. 10. in Cic. n. 4.

Talenta centum ex hereditate patris obvenerant Democrito, quæ in peregrinationes conſumpſit, Diſs. 43. in Cic. n. 5.

Talentis ſexdecim conſtitit Alexandro Bucephalus, Diſs 6. in Anthol. n. 9.

Talentis quingenis annuis Stertinius medicus a Claudio ditatus eſt, Diſs. 10. in Cic. n. 2.

Talentorum tria millia e Davidis ſepulcro eruit Hircanus, Diſs. 32. in Anthol. n. 12.

Talentorum decem millia ex Delo Athenas convexit Pericles. Diſs. 77. in Anthol. n. 8, Diſs. 2. in Thucyd n. 5.

Talentorum decem millia impendit Alexander in funere Hephæſtionis, Diſs. 23. in Thucyd. num. 1.

Talentorum centum mulctam indixerunt Timotheo Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip n. 19.

Talentorum quinque millia recondebantur in cellâ ſupra caput Regis Perſarum, quæ cervical Regis vocabatur, & ſub pedibus tria millia, & ſcabellum eiuſdem dicebatur, Diſs. 22. in Liv. n. 4.

Talentorum decem pondus erat phialæ aureæ gemmis diſtinctæ, quam Aemylius duxit in triumpho Perſei, Diſs. 26. in Liv. n. 2.

Talentorum quingentorum mulctam ut ſibi remitterent Romani, tres legatos miſerunt Athenienſes, Diſs. 42. in Cic. n. 4.

Talentum propoſuit præmium Alexander ei, qui plurimum biberet, Diſs. 14. in Anthol. num. 9.

Tamyris invenit harmoniam mixolydiam, & Doricam, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 5.

Tanain eſſe partem Araxis Ariſtoteles falsò affirmat, Diſs. 3. in Thucyd. n. 4.

Tanaquil Regnum viri ex aquila coniectata eſt, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.

Tanaquil Faber in Epiſtolis rationem reddit æſtus in Euripo Euboico, Diſs. 4. in Eurip. num. 2.

Tangere fabam, aut nominare non licebat Flamini Diali, Diſs. 31. in Anthol n. 9. Diſs. 24. in Thucyd. n. 4. Diſs. 40. in Thucyd. n. 7.

Tantalus inſignis aſtrologus, Diſs. 3. in Eurip. n. 6.

Tantalus Phrygius Iuppiter dictus Ganymedem rapuit, Diſs. 68. in Anthol. n. 2.

Tantalus quia Solis naturam fuerit contemplatus, ideo fingitur ei Lapidem imminere, Diſs. 18. in Anthol. n. 4. Diſs. 2. in Eurip. n 6.

Tantalus quum raperet Ganymedem, & a ſuis ille defenderetur, diſcerptus eſt Ganymedes, Diſs. 41. in Anthol. num. 7. Diſs. 27. in Virg. num. 7.

Tarchetius Albanorum Rex immaniſſimus iuſſit, ut filia ſe iniri pateretur a membro virili, quod in foco viſum fuerat; ea verò miſit ancillam, quæ duos filios peperit, quos Tarchetius tradidit Teratio cuidam occidendos, qui ſervati eum occiderunt, Diſs. 83. in Liv. n. 5.

Tarentinis captis Deos iratos relinquendos eſſe dixit Fabius Maximus, Diſs. 2. Liv. n. 3.

Tarentum nunquam potuit expugnare Hannibal, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Tarpeia una ex Veſtalibus, quæ a Numâ captæ ſunt; non fuit eadem, ac illa, quæ Capitolium Sabinis prodidit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6. Diſs. 31. in Liv. n. 15.

Tarquinio Priſco imperante Galli in Italiam venerunt, Diſs. 4. in Virg. n. 2. Diſs. 5. in Virg. num. 5.

Tarquinio Regnum Romæ aquila portendit, Diſs. 26. in Anthol. n. 6.

Tarquinio ſella curulis, & faſces miſſi ſunt ab Etruſcis, quòd argumentum fuit animi ſubiecti, Diſs. 22. in Liv. n. 16. 21.

Tarquinium eiecit Brutus eloquentiæ vi, Diſs. 36. in Cic. n. 14. 15.

Tarquinium Servii Regis filia, quia ſocero necem moliri detrectabat, interemit, Diſs. 15. in Anthol. n. 20.

Tarquinius Superbus eminentiora papavera decutiens ſequutus eſt exemplum Thraſybuli, qui ſummas ſpicas detruncavit, Diſs. 41. in Anthol. n 8. Diſs. 6. in Thucyd. n. 21. Diſs. 30. in Virg. n 5.

Tarquinius Priſcus divitijs Regnum Romæ adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.

Tarquinius Superbus Capitolium extruxit, Cloacas Priſcus, vel Superbus, Diſs. 2. in Liv. num. 5. 6.

Tarquinius Priſcus Circum maximum ædificavit, Diſs. 2. in Liv. n. 7.

Tarquinius Priſcus indutus tunicâ totâ ex auro triumphavit, Diſs. 22. in Liv. n. 19. Diſs. 28. in Liv. n. 12.

Tarquinius an primus curru invectus triumphaverit, Diſs. 24. in Liv. n. 9.

Tarquinius, an Romulus inſtituerit ludos, qui propriè Romani ſunt appellati, Diſs. 18 in Cic. n. 2. & ſeqq.

Tarrutius ex aſtrorum poſitu collegit Romam V. Id. Apr. conditam fuiſſe, Diſs. 23. in Liv. n. 2.

Tarrhon urbem quis condiderit, & an a plantâ pedis appellata ſit, Diſs. 50. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.

in Tartarum deiecit Iuppiter Eurymedontem, quia cum eo concubuerat Iuno, antequam Iovi nuberet, Diſs. 25. in Virg. n. 3.

Tartarum bis patere in præceps cur dixerit Virgilius, Diſs. 10. in Eurip. n. 10.

Tartaros quid ſit, Diſs. 10. in Eurip. n. 9. 10.

Tarreſſiorum Regem Nabin nutrijt cerva, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Tarteſſos Inſula Iunonis eſt appellata, Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Tarteſſus eadem, ac Bætis eſt, Diſs. 3. in Thucyd. n. 3.

Tarteſſos Tyriorum colonia, Diſs. 7. in Anthol. num. 8.

Tatio arcem Tarpeia prodidit, Diſs. 55. in Thucyd. n. 6.

Tatius receptis in civitatem Sabinis forum Romanum, & Capitolium urbi addidit, Diſs. 23. in Liv. n. 9.

Tatius Rex cum Romulo fœdus fecerunt in viâ ſacrâ; ideo illa hoc nomine appellata eſt, Diſs. 29 in Liv. n. 5.

Tauream æmulum in munere publico Alcibiades colapho percuſſit, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.

Tauri populi Scythiæ humanis hoſtijs Dianæ ſacrabant, Diſs. 11. in Anthol. n. 1. Diſs. 17. in Eurip n. 5.

Tauri candidi immolabantur in triumphis, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.

Tauri in caudâ an ſint Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 2.

Tauri ſanguine hauſto perijt Themiſtocles, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3.

Tauri corio quantum ſoli occuparent mercati Tyrij, in eo Byrſam arcem condiderunt, Diſs. 21. in Virg. n. 2.

Tauri montis in anguſtijs imprudenter cum Alexandro conflixit Darius, Diſs. 9. in Liv. n. 3.

Tauri ærei ſimulacrum in foro principium fuit Romæ conditæ a Romulo, Diſs. 23. in Liv. n. 8.

Tauri carnivori Troglodytarum leonibus fortiores, Diſs. 37. in Cic. n. 4.

Tauri exercentur ad pugnam, Diſs. 39. in Cic. n. 3.

Tauris duobus immolatis Prometheus, utriuſque carnes in unum confudit, & corio operuit, & viſcera pariter, & oſſa operuit, & optionem Iovi conceſſit, qui eam portionem elegit, qua viſcera continebantur, & inde inſtitutum, ut viſcera Dijs adolerentur, Diſs. 55. in Anthol. n. 7. *Vide Tauro. Tauros.*

Tauriſcus Amorem ſine pedibus, & manibus effinxit, & Hermerota appellavit, Diſs. 46. in Thucyd. n. 8.

Tauro Bacchum comparant aliqui, & cornua ipſi aſſingunt, quia natus eſt ex Iove mutato in draconem, & ex Proſerpinâ ſpecie taurinâ, Diſs. 44. in Anthol. n. 9. 50.

Tauro ſubdidit Paſiphaën Venus, Diſs. 57. in Anthol. n. 5. Diſs. 37. in Cic. n. 7. *Vide. Tauros.*

Tauromenium unde dictum, Diſs. 54. in Thucyd. n. 3.

Tauropolos dicta eſt Diana a Tauris Scythiæ populis, qui humanis hoſtijs illi ſacrificabant, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.

Tauros duos poſterioribus pedibus apprehenſos detinebat Titormus paſtor, Diſs. 8. in Anth. n. 1.

Tauros ſignificat viri pudendum, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.

Taurum uter priùs ederet, & plus biberet, Hercules cum Lepreo contendit, Diſs. 9. in Anthol. n. 3.

Taurum, ſuem, ovem in luſtratione exercitus Romani immolabant, quod genus ſacrificij ſuove taurilia appellabant, & quid immolarent iuxta Dionyſium Halicarnaſſeum, Diſs. 53. in Thucyd. n. 9.

Taurum intra montem Romani Antiochum compulerunt, Diſs. 44. in Thucyd. n. 6.

Taurum immolabant triumphantes, ſecus ovantes, Diſs. 24. in Liv. n. 11. Diſs. 27. in Liv. n. 4.

Taurum humeris ferebat Milo Crotonienſis, Diſs. 37. in Cic. n. 3.

Taurum in ſublime iactavit Rhinoceros, Diſs. 37. in Cic. n. 4.

Taurus mons Aſiæ maximus, Diſs. 51. in Anthol. num. 2.

Taurus non ſacrificabatur Iovi, ſed bos, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.

Taurus pro bove accipitur, Diſs. 22. in Anthol. n. 9. 51.

Taurus, qui vexit Europam, fuit navis hoc nomine appellata, Diſs. 23. in Anthol. n. 5. 6. Diſs. 13. in Eurip. n. 16.

Taurus eſt animal iracundum, Diſs. 44. in Anthol. n. 10.

Taurus nigerrimus quare immolaretur Oſiridi, Diſs. 48. in Anthol. n. 7.

Taurus a Tyrrhenis vocabatur Italus, & ab eo, quem amiſit Hercules, & Rhegio in Siciliam tranſfretavit, Italia vocata eſt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 5.

Taurus erat victima maxima, Diſs. 43. in Virg. num. 5.

Taurus cum vaccâ iungebatur ad conficiendum ſulcum in condendis urbibus, Diſs. 23. in Liv. num. 6.

Taurus eſt Domicilium Veneris, Diſs. 30. in Liv. num. 36. *Vide. Tauri. Tauro.*

Tautologia vitium repetitionis a Græcis dicitur, Diſs. 22. in Virg. n. 3.

Taxilorum pauperes puellæ pectore, humeriſque retectis publicè viros inveniebant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.

Taygete una ex Pleiadibus, Diſſ. 65. in Anthol. num. 9.

Taygeti magna pars in formam puppis terræmotu abrupta eſt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 3.

Tecto prodire cogebantur iuraturi per Herculem, & quare, Diſs 9. in Anthol. n. 9.

Tecto non recipiens hoſpitem poſt occaſum lege Lacænorum puniebatur, Diſs. 10. in Anthol. num. 17.

Tecto recipere noluerunt Oreſtem Trœzenij, antequam expiarent a cæde matris, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24.

Tectorum ruinas non ſubterfugiebant Germani, Diſs. 85. in Anthol. n. 3.

Tectum inter, & laquearia latentes delatores Sabinum fefellerunt, Diſs. 13. in Thucyd. num. 3.

Tegeatas contra Lacedæmonios concitavit Alcibiades, Diſs. 36. in Cic. n. 5.

Tegere ſignificat verbum nubo, Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.

Tegulas Cyprij primi confecerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Tegulis Capitolij inaurandis termillies ſeſtertiûm conſumptum eſt, Diſs. 2. in Liv. n. 7.

Tegyra, & Lebadia oraculo inſignes, quum alia oracula defeciſſent, Diſs. 77. in Anthol. n. 6.

Tegyrei Apollinis, & Dianæ natalibus gloriabantur, Diſs. 77. in Anthol. n. 18.

Tela quum non ſuppeterent, Hercules imbrem lapidum impetravit contra Albionem, & Bargionem, Diſs 48. in Thucyd. n. 32.

Tela Apollinis cur dicantur a Poëtis cauſa peſtis, Diſs. 10. in Anthol. n. 14. *Vide. Telis. Telum.*

Telchines homines præſtigiatores, ſeu ſapientes Rhodum ante Cercaphum habitarunt, & ab ipſis Telchinis Rhodus eſt appellata, Diſs. 26. in Anthol. n. 3.

Teledamus Argiuus, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.

Telephânes Sicyonius pictor umbrâ lineis circumductâ hominem exprimebat, Diſs, 51. in Cic. n. 1.

Telephum nutrijt cerva, Diſs. 18. in Liv. n. 4. Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Telephum ſacrificijs colebant Pergameni, Diſs. 24. in Virg. n. 2.

Telephos ſeruus imperium ab Auguſto in ſe transferre conatus eſt, Diſs 41. in Thucyd. n. 4.

Teleſterium ædificavit Pericles, Diſs. 12. in Thucyd. n. 4.

Teleſtes res geſtas a ſeptem Regibus ad Thebas referebat, Diſs. 17. in Anthol. n. 6.

Teletas appellabant maiora quædam ſacra ſumptuum cauſâ, Diſs. 36. in Anthol. n. 2.

Telia tyranno ſublato Sybaritæ eius aſſeclas confugientes ad aram Iunonis interfecerunt, Diſs. 21. in Anthol. n. 3.

Telis venenatis Indorum medebatur Alexander herba, quam draco in ſomnis ipſi oſtenderat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3. *Vide. Tela. Telum.*

Tellumo dicitur Terra a vi maſculinâ, Diſs. 43. in Anthol. n. 7.

Telluri ſacrificabatur ſus prægnans, Diſs. 38. in Anthol. n. 7.

Telluris fuit oraculum Delphicum ante Themidem, Diſs. 3. in Anthol. n. 4.

Telluris pars ſuperior Venus; inferior, Proſerpina habebatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 6.

Telluris animam eſſe Veſtam tradit Plotinos, Diſs. 58. in Anthol. n. 4.

Tellus, & Cœlum nuptijs præeſt; ideo Athenienſium lege ſancitum eſt, ut nupturi illis ſacrificarent, quod προτελεῖν τοὺς γάμους dicebatur, Diſs. 43. in Anthol. n. 4.

Tellus, & Ceres eadem eſt, Diſs. 38. in Anthol. num. 7.

Tellus dicta eſt a vi femininâ, & Tellumo a vi maſculinâ, Diſs. 43. in Anthol. n. 7. *Vide. Humo, Terra.*

Telmiſſenſes interpretationem ſomniorum invenerunt, Diſs. 9. in Thuc. n. 4. Diſs. 42. in Thuc. n. 5. Diſs. 19. in Eurip. n. 4. Diſs. 14. in Cic. n. 9.

Telum quòd non totum corpore recepiſſet, accuſandum eſſe Scævolam reſpondit C. Fimbria, Diſs 17. in Cic. n. 3.

Telum Summani Angelus Politianus vocat Terræmotum, Diſs. 8. in Eurip. n. 6. *Vide. Tela. Telis.*

Temenus cum Creſphonte, & Ariſtodemi Liberis partitus eſt Peloponeſum, Diſs. 49. in Anthol. n. 1.

Temeritas ducis ſæpe alterius prudentiâ temperata eſt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1.

Temeritas Athenienſium dum bellum contra Syracuſanos ſuſceperunt, Diſs. 33. in Thucyd. num. 6. Diſs. 44. in Thucyd. n. 1. 7.

Temeritas Rerumpublicarum, Diſs. 44. in Thucyd. n. 2.

Temperandi ſunt mores motibus ordinatis, ſeu muſicis, Diſs. 17. in Anthol. n. 9.

Temperantia Alexandri Magni, & Scipionis Africani, Diſs. 84. in Cic. n. 6.

Temperantia Marſyæ, Diſs. 61. in Anthol. n. 7.

Temperaturam æris invenerunt Idæi Dactyli, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Tempeſtas impediebat comitia haberi eadem die, Diſs. 30. in Liv. n. 24.

Tempeſtate laborantem Piſonem inimicum ſuum Germanicus ſervavit, Diſs. 29. in Anthol. num. 2.

Tempeſtate abſciſſa eſt Sicilia ab Italiâ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9.

Tempeſtate ſeparata eſt Aſia, & Africa ab Europâ, Diſs. 34. in Thucyd. n. 2.

Tempeſtate iactatus Pyrrho ſuem oſtendit, qui glande veſcebatur, & dixit, ſic oportere in periculis intrepidum eſſe ſapientem, Diſs. 57. in Cic. n. 3.

Tempeſtate bis conflictatus eſt exercitus Germanici; ideo etiam tempeſtates ſuperaſſe dicitur Diſs. 85. in Anthol. n. 7. 8.

Tempeſtate Paris in Ægyptum delatus eſt, & coactus eſt abire, & Helenam relinquere, Diſs. 56. in Eurip. n. 7. Diſs. 34. in Virg. n. 3.

Tempeſtatem evaſerunt octoginta naves tantùm ex claſſe trecentarumquinquaginta navium, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.

Tempeſtatem Maris maximè horrebant Antiqui, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 12. & ſeqq.

Tempeſtatem excitant ſpeluncæ in ſcopulis exiſtentes, Diſs. 66. in Anthol. n. 5.

Tempeſtatem timere vetuit gubernatorem Cæſar propter ſuam fortunam, Diſs. 80. in Anthol. n. 2.

Tempeſtatem Herculi Iuno immiſit, ideo Iuppiter eam a Cœlo deiecit, Diſs. 15. in Anthol. n. 18.

Tem-

Tempeſtatem colebant Veteres, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.
Tempeſtatem qui effugerant, caput radebant, Diſs. 29. in Liv. n. 4.
Tempeſtatem multa animalia prædicunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Tempeſtati comparat vinum Eratoſthenes poëta, Diſs. 24. in Anthol. n. 7.
Templa Pallori, & Pavori conſecravit Tullus Hoſtilius, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9. Diſs. 58. in Eurip. n. 4. *Vide. Ædes.*
Templa adeuntes quare violare nefas, & qui eos violarunt, pœnas dederunt, Diſs. 23. in Anthol. n. 3. Diſs. 25. in Thucyd. n. 20. 25. Diſs. 22. in Eurip. n. 10. coronati plerunque erant, Diſs. 22. in Eurip. n. 51.
Templa initio fuerunt ſepulcra, Diſs. 66. in Anthol. n. 8. Diſs. 21. in Eurip. n. 16. Diſs. 19. in Liv. n. 5.
Templa Dijs non dedicabant Perſæ, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Templa Græcorum quare incendit Xerxes, Diſs. 69. in Anthol. n. 5. Diſs. 77. in Anthol. n. 7. Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Templa Fortunæ prius, quàm Virtuti, & a quibus conſecrata ſunt, Diſs. 80. in Anthol. n. 7.
Templa Acheruſia dicuntur Inferi ab Lucretio, Diſs. 83. in Anthol. n. 11.
Templa Pythia quot locis fuerunt, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.
Templa multa Auguſto dedicata ſunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.
Templa etiam Proconſulibus dicata ſunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 5.
Templa Cæſaribus etiam viventibus conſecrata ſunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 6. 7.
Templa ſupplicum refugium erant; ſed non omnia Aſyla erant, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8. 9.
Templa quædam non ſolùm ipſa, ſed etiam ſpatium circa ipſa ius Aſyli habebant; ut erat Hierocæſareæ templum Dianæ Perſicæ, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10.
Templa conſtituerunt Athenienſes adulatoribus Demetrij, Diſs. 27. in Thucyd. n. 14.
Templa in locis ſalubribus ædificari Aeſculapio, & Saluti quare Vitruvius iubeat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Templa ædificari, ut orantes ſpectent Orientem, præcipit Vitruvius, Diſs. 7. in Eurip. n. 11.
Templa ſupra quadringenta Romæ erant, Diſs. 2. in Liv. n. 7.
Templa Veneri quibus locis fabricaverit Aeneas, Diſs. 55. in Liv. n. 7. 8.
Templa Acherontia a poëtis dicuntur Inferi, Diſs. 48. in Anthol. n. 4. Diſs. 83. in Anthol. num. 11. Diſs. 19. in Liv. n. 2.
Templa a Græcis dicta ſunt Τεμένη, & Ἄλση, 19. in Liv. n. 4.
Templa primi Phoroneus, & Merops conſtituerunt, Diſs. 19. in Liv. n. 4.
Templa condi vetuit Zeno, Diſs. 19. in Liv. n. 7.
Templa Aegyptij quare meridie non ingrederentur, Diſs. 19. in Liv. n. 52.
Templa Martis, Veneris, Vulcani plerumque extra urbem ædificabantur, Diſs. 25. in Liv. num. 14.
Templa omnia claudebantur quum Lemuria celebrarentur, Diſs. 30. in Liv. n. 44.
Templa Dijs conſtituit Ianus, Diſs. 30. in Liv. num. 55.
Templa, in quibus Sacerdos erat Virgo, Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Templa Veſtæ quare rotunda conſtruerentur, Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Templa Deorum patefecit Senatus ob res geſtas a Cicerone, Diſs. 36. in Cic. n. 20.
Templi columnis ranam, & lacertam pro nomine inſculpſerunt Batrachus, & Saurus, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4.
Templi columnis alligavit portas urbis Pindarus, & ab obſidione Crœſi liberatus eſt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Templi Delphici adytum erat, ubi hiatus extiterat, Diſs. 3. in Anthol. 5.
Templis, & Statuis aliqui Dij ob ſimilitudinem coniungebantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.
in Templis adhibebantur tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 9.
in Templis omnibus ut colerentur famulæ, quæ muſicâ patrem leniverant, Megaclo imperavit, Diſs. 57. in Anthol. num. 10. Diſs. 59. in Virg. n. 5.
in Templis cum feminis concumbere Aegyptij lege vetuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Templis ademit ius Aſyli Tiberius, Diſs. 25. in Thucyd. n. 9.
in Templis vaſa poſita erant, quæ *Περιῤῥαντήρια* dicebantur, Diſs. 42. in Virg. n. 2.
Templis propinquæ erant ambulationes, Diſs. 22. in Cic. n. 3.
in Templo Concordiæ pictus erat Marſyas, ut litigantes admonerentur, quot mala lites afferant, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
in Templo Veneris Corinthi millæ puellæ operabantur ſacris impudentiæ, Diſs. 4. in Anthol. num. 3.
in Templo Horarum Athenienſes aram dicarunt, quæ Bacchi recti nominaretur, & quare, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.
in Templo Iovis ſacrificabant triumphantes, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.
in Templo Veneris Anetidis Armenij proſtituebant novas Nuptas, Diſs. 29. in Thucyd. n. 52.
in Templo Aeſculapij ſomnia captabant Aegroti, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
a Templo Neptuni Heliconij Achæi abſtraxerunt ſupplices; ideo Helice, & Bura Achaiæ urbes terræmotu conciderunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.
in Templo Apollinis Thymbræi Achillem de nuptijs cum Polyxena acturum interfecit Paris, Diſs. 17. in Eurip. n. 2.
in Templo Veneris Babylonij proſtituebant mulieres advenis, Diſs. 35. in Virg. n. 5.
in Templo Minervæ Aiax Caſſandram vitiavit, quare ea irritata Græcos perdidit, Diſs. 39. in Virg. n. 6. 7.
in Templo Pacis Veſpeſianus omnia miranda congeſſit, Diſs. 2. in Liv. n. 7.
in Templo Veſtæ aſſervabatur ſimulacrum Palladis Cœlo demiſſum, Diſs. 32. in Liv. n. 16.

Templo Martis Ultoris ornabatur forum Auguſti, Diſs. 29. in Cic. n. 3.
in Templo Neptuni comprehenſus eſt Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Templo Termini aves non addixerunt, ideo augures prædixerunt Romam æternam futuram, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.
Templorum laquearia ornabantur gemmis, & e cedro Libani efficiebantur, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Templum Honori dedicavit Marcellus, Diſs. 57. in Anthol. n. 7. Virtuti, & Honori, Diſs. 44. in Anthol. n. 1. Diſs. 80. in Anthol. n. 7. Paci Veſpaſianus, Diſs. 57. in Anthol. n. 8.
Templum Veneris Acrææ in Olympo Cypri feminæ adire, nec aſpicere poterant, Diſs. 55. in Anthol. n. 2. Diſs. 73. in Anthol. n. 3.
Teplum Cybeles ædificavit Juppiter, Diſs. 68. in Anthol. n. 1.
Templum Delphicum terræmotu corruit, Diſs. 77. in Anthol. n. 3. Galli violare conati ſunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 7.
Templum cranijs hoſpitum interemptorum Antæus operiebat, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.
Templum Iovi Statori, & Pheretrio quare ſtatuerit Romulus, Diſs. 10. in Anthol. n. 18.
Templum Dianæ Epheſiæ conflagravit eâ nocte, qua natus eſt Alexander, quare Hegeſias dixit Dianam occupatam in partu Olympiadis incendium reſtinguere non potuiſſe, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Templum Tiberio, eiuſque matri conſecrarunt Aſiæ Civitates, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.
Templum dicare volentibus Hiſpanis. Tiberius illud recuſavit, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.
Templum Fecunditati cenſuit Senatus, quum Nero filiam procreaſſet, Diſs. 24. in Anthol. num 8.
Templum ingredientes ut luſtrali aquâ aſpergerentur, duo vaſa Crœſus donavit Apollini Delphico, Diſs. 33. in Anthol. n. 8.
Templum Veſtæ quare ſecretam ſedem appellet Virgilius, & ædem arcanam Ovidius, Diſs. 38. in Anthol. n. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Templum ingredi illotus poſt coitum Aegyptij vetuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Templum Neptuni in Tænaro, in quo erat Aſylum ſervorum, Diſs. 17. in Thucyd. n. 2.
Templum Deabus Σεμναῖς conſtituit Epimenides, Diſs. 18. in Thucyd. n. 3.
Templum Podagræ, Contumeliæ, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.
Templum Æſculapij erat in Inſulâ Tiberinâ, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Templum Iovis Hammonis nec dives, nec magnificum erat, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4.
Templum ſibi conſtitui vetuit Tiberius, & a nonnullis reprehenditur, Diſs. 24. in Anthol. n. 6. Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.
Templum Neptuni quòd Spartani violarunt, Sparta terræmotu concidit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.
Templum Cyzici celeberrimum omnium, quæ ſunt in toto Orbe, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.
Templum Dianæ Epheſinæ Cteſiphon ædificavit in paluſtri loco, ne terræmotibus dirueretur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 37.
Templum magnificum Iovis Olympij in urbe Agrigenti, Diſs. 54. in Thucyd. n. 6.
Templum celeberrimum, & vetuſtiſſimum Cereris erat Ennæ; ideo Ceres, & Proſerpina Ennæa dicitur, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2. Ideo Romani quum in libris ſibyllinis inveniſſent, placandam Cererem antiquiſſimam, Ennam miſerunt ſacerdotes ad ſacra facienda Cereri, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2.
Templum Maſis a parte lævâ templi Minervæ, quæ Chalciœcos dicebatur, condiderunt Lacedæmonij, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.
Templum Dianæ Epheſinæ incendit Eroſtratus a ut famam ſibi quæreret, Diſs. 5. in Virg. n. 5.
Templum Deorum Penatum erat non procul a foro, Diſs. 15. in Virg. n. 4.
Templum Iunonis in inſula Samo Heræum appellatum, Diſs. 23. in Virg. n. 3.
Templum Theſeo condiderunt Athenienſes, Lycurgo Lacedæmonij, Diſs. 24. in Virg. n. 1. 2.
Templum Iunonis Argivæ negligentiâ Chryſidis, Sacerdotis conflagravit, & tamen ei ſtatua facta eſt, Diſs. 40. in Virg. n. 2.
Templum Dianæ Latinis colendum quare Servius Romæ conſtituerit, Diſs. 9. in Liv. n. 7.
Templum a tuendo dictum eſt, Diſs. 19. in Liv. num. 2.
Templum a poëtis Cœlum dicitur, Diſs. 19. in Liv. n. 2.
Templum dicebatur ſpatium, quod augures conſpectu finiviſſent, Diſs. 19. in Liv. n. 3.
Templum nullum, aut ſimulacrum conſtituebant Syri Deo, quem in Carmelo colebant, Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Templum Iani quum aperiebant Conſules bellum indicturi, cingebantur cinctu gabino, Diſs. 23. in Liv. n. 5.
Templum Herculis Victoris erat in foro boario, in quo convivium exhibebant triumphantes, Diſs. 29. in Liv. n. 6.
Templum Terræ quodammodo eſt Cœlum, Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Templum Veſtæ viris noctu ingredi non licebat, Diſs. 31. in Liv. n. 30.
Templum prope Veſtæ trucidatus eſt Scævola, Diſs. 17. in Cic. n. 3.
Templum ſolis in Circo conditum erat, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Tempora tria fuiſſe tradit Cenſorinus, obſcurum ſcilicet, fabuloſum, & hiſtoricum, Diſs. 8. in Cic. n. 4.
Tempora interdum mutant poëtæ, Diſs. 22. in Anthol. n. 10.
Tempore breviſſimo mari conficitur iter longiſſimum, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.
Tempore vindemiæ inventa eſt comœdia, & tragœdia, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.
Tempore Abrahami Ægyptijs imperavit Hercules, Diſs. 9. in Anthol. n. 6.
Tempore Iphiti vixit Lycurgus, Diſs. 50. in Anthol. n. 3.
Tempore Auguſti poëticæ ſtudium maximè colebatur, Diſs. 29. in Cic. n. 11.
Tempore ferè eodem quam plures philoſophi floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 3. 4.

Tempore turbido Reipublicæ interdum leges non obſervandæ, Diſs. 76. in Cic. o. 7.
Temporibus heroicis Reges convivia inſtruebant, Diſs. 21. in Thuc. n. 1. Diſs. 21. in Liv. oum. 1.
Temporis dimidium ut eſſet apud ſuperus Proſerpina, & dimidium apud Inferus, reddita eſt matri, & quid hoc ſignificet, Diſs. 36. in Anthol. n. 8.
Temporis ſpatium, quo Romani farre victitarunt, Diſs. 41. in Virg. n. 11.
Tempus nondum adveniſſe Thales reſpondit, quum primùm mater ei nuptias ſuaderet, præteriiſſe vero iam, quum deinde iterum urgeretur, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Tempus metendi, & arandi oſtendunt Pleiades ortu, & occaſu ſuo, Diſs. 65. in Anthol. num. 4.
Tempus maximas mutationes efficit, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9. 10.
Tempus, quo circumnavigaretur Sicilia, & Thracia ſubiecta Sitalci, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Tempus, quo Sol, & Luna ſimul in eundem locum reſtituuntur, vocatur annus magnus, & tempus, quo omnes ſeptem planetæ ſimul in eundem locum reſtituuntur, Diſs. 53. in Thucyd. num. 11.
Tempus, quo Chaldæi, & Aegyptij aſtrologiæ operam dederunt, Diſs. 42 in Thucyd. n. 8.
Tempus, quo durant Terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 36.
Tempus, quod vivere dicuntur Nymphæ, & Genij, Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Tempus ſupplicationis ad omnia pulvinaria Deorum erat triduum, Diſs. 25. in Liv. n. 6.
Tempus, quo ſinguli Planetæ curſum conficiunt, Diſs. 30. in Liv. n. 70. 71.
Tempus legitimum, quo ſenes publicis muneribus ſoluebantur, Diſs. 1. in Cic. n. 6.
Tempus ne tereret Carneades, ungues non amputabat, nec barbam, aut comam tondebat, Diſs. 63. in Cic. n. 6.
Tempus duorum annorum intercedere debebat inter duos Magiſtratus, Diſs 89. in Cic. n. 4.
Tempus quo Protogenes Ialyſum pingens abſolvit, Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Temulentos Iuvenes ad modeſtiam revocavit Pythagoras mutatis tibiæ modis, Diſs. 63. in Anthol. n. 7. *Vide. Ebrios.*
Tenebras Deus habitare dicitur, quia comprehendi non poteſt, & Iuppiter *σκοτίτης* colebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 21.
Tenebras quærunt pudore confeſi, Diſs. 56. in Anthol. n. 3.
Tenedij Tennum ſuum conditorem Deorum honoribus conſecrarunt, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Teneras vocat Anacreon tibias puerilas, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.
Tenij Calliſtagoram Genium quaſi patronum ſibi aſciverunt, Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Tennum ſuum auctorem Tenedij Deorum honoribus conſecrarunt, Diſs 12. in Liv. n. 2. Diſs. 24. in Virg. n. 1.
Tenſæ erant vehicula, quibus ſimulacra Deorum portabantur, Diſs. 20. in Cic. n. 11.
Tentorium Hieronis in Olympicis ludis Græci pæne deiecerunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Tentorium Perſicum erigebant Epheſij Alcibiadi peregrinanti, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Teraſia inſula emerſit e Mari, Diſs. 34. in Thucyd. num. 1 Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.
Teratius non interfecit filios ancillæ, quos Tarchetius ei occidendos tradiderat, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Terebrâ utebantur ad accendendum ignem lignis, Diſs. 49. in Thucyd. n. 3.
Terebræ modo lignum in alterum lignum immittebatur, & eorum attritu ignis Veſtæ accendebatur, Diſs. 49. in Thucyd. n. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 9.
Terentia Ciceronis uxor filium procreavit Tullium, quum Cicero quadrageſimum ſecundum ætatis annum ageret, Diſs. 3. in Cic n. 7.
Terentij comœdia, quæ Phormio inſcripta eſt, acta eſt ludis Romanis, Diſs. 19. in Cic. n. 5.
Terentius in ſummâ egeſtate vixit, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.
Terentius dixit. *faciunt na intelligendo, ut nihil intelligant*, quum poëtæ ſuas comœdias reprehenderent, Diſs. 16. in Eurip. n. 11. Diſs. 7. in Virg. n. 1. Diſs. 32. in Cic. n. 2.
Terentius ſimilitudinem ludi ſeſſeratum, & vitæ hominum ſumpſit a Platone, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Terentius dicitur comœdias ſcripſiſſe Lælio, & Africano adiutoribus, Diſs. 1. in Eurip. n. 6.
Terentius Culeo a ſervitute Pœnorũ liberatus eſt a Scipione, Diſs 29. in Liv. n. 3.
Tergo triumphantis ſeruus exiſtens coronam ſuſtinebat, & admonebat eſſe hominem, Diſs. 28. in Liv. n. 8.
Terminalia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.
Termini fano aves non addixerunt, ideo Auguſes æternum futurum Romanum imperium dixerunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.
Terminum ſignificat meta, Diſs. 10. in Anthol. num. 6.
Tereus in urbe Daulia, quæ eſt in Phocide regnavit, Diſs. 93. in Anthol. n. 4.
Terpandrum Lacedæmonij mulctarunt, quòd octavam citharæ chordam inveniſſet, Diſs. 27. in Thucyd. n. 7.
Terpandrum poëtam nonnulli æqualem Archilocho faciunt, Diſs. 9. in Cic. n. 5.
Terra percuſſa a Minerva produxit Oleam, & a Neptuno Equum, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Terra pendens in medio aëre picta erat in quodam peplo, Diſs. 25. in Eurip. n. 19.
Terra inculta dicitur *Χέρσος*, Diſs. 26. in Eurip. num. 4.
Terra eſt Ceres, Diſs. 36. in Anthol. n. 8. Diſs. 47. in Anthol. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 31.
Terra parens, & omniparens vocatur, quia omnium parens eſt, Diſs. 43. in Anthol. n. 1. 7. Diſs. 29. in Eurip. n. 6. Diſs. 31. in Liv. n. 27.
Terra eadem eſt, ac Rhea, ſeu Opis omnium Deorum parens, Diſs. 43. in Anthol. n. 2. Diſs. 36. in Thucyd. n. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 8.
Terra eſt coniux Aetheris, Diſs. 43. in Anth. n. 3.

Ter-

a Terrâ Deus incepit Univerſum, Diſs. 43. in Anthol. n. 6. Diſs. 31. in Liv. n. 28.
Terra eadem eſt, ac Venus, Diſs. 43. in Anthol. num. 7.
Terra etiam maximas patitur mutationes, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9. 10. Diſs. 34. in Thucyd. num. 1. & ſeqq.
Terrâ vaticinantes Geomantes dicebantur, Diſs. 42. in Thucyd. n. 8.
in Terrâ natos eſſe Deus quare affirmarint homines, Diſs. 40. in Thucyd. n. 1.
Terra eſt Pluto, Diſs. 8. in Eurip. n. 6.
a Terra prodeunt ſomnia, Diſs. 19. in Eurip. n. 8.
Terra an fuerit mater Muſarum, Diſs. 19. in Virg. num. 4.
a Terra natos eſſe homines Cadmo ideo proditum eſt, quia Aſylum aperuit, Diſs. 25. in Thucyd. num. 8. 9. Diſs. 9 in Liv. n. 6.
Terrâ editos Deos Mannum, & Tuiſtonem Germani ſuos auctores ferebant, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 13. in Liv. n. 1.
Terrâ editi quare dicerentur Athenienſes, Diſs. 13. in Liv. n. 1.
Terra eadem, ac Maia, Diſs. 30. in Liv. n. 43.
Terrâ ova condunt teſtudines marinæ, & diebus quadraginta poſt reviſunt, Diſs. 38. in Cic. num. 4.
Terræ fructus ſunt veræ divitiæ, Diſs. 8. in Eurip. n. 7.
Terræ centrum quantum diſtet a ſuperficie, Diſs. 8. in Eurip. n. 8.
Terræ, & Neptuni filius Antæus, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.
Terræ ineſt magna vis ignis, Diſs. 72. in Anthol. num. 7.
Terræ precibus, quæ ſcelera hominum ferre non poſſet, Iovem bellum Troianorum ſuſcitaſſe quidam tradunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 2.
Terræ referebatur Veſtæ Numen, Diſs. 38. in Anthol. n. 4. Diſs. 43. in Anthol. n. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 19. & ſeqq.
Terræ, & Aetheris filij multi, Diſs. 43. in Anthol. n. 4.
Terræ filij dicuntur omnes, quorum parentes ignorantur, Diſs. 43. in Anthol. n. 9. Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Terræ graves eſſe dicuntur ſcelerati; leves autem probi, Diſs 43. in Anthol. n. 12.
Terræ magna pars non bene cognita erat tempore Thucydidis, Diſs. 2. in Thucyd. num. 8. 10. Diſs. 3. in Thucyd. n. 3. 4. 5.
Terræ filias eſſe Deas Σεμνὰς omnes conſentiunt, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Terræ quæ inſulæ adhæſerint, & quæ abſciſſæ ſint, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10.
Terræ ſubſunt lacus, & flumina, Diſs. 48. in Thucyd. n. 8. 28.
Terræ hiatus Syllâ proficiſcente ad bellum ſociale extitit, ex quo erupit ignis uſque ad Cœlum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17.
Terræ hiatum duorum millium in Meſopotamiâ terræmotus aperuit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.
Terræ ſomnia narrabant Antiqui, Diſs. 19. in Eurip. n. 10
Terræ ſtabilitatem ſignificabat chorus, quum canens epodus conſiſtebat, Diſs. 19. in Liv. n. 12.
ex Terræ vaporibus conſtare lacteam viam credidit Ariſtoteles, Diſs. 31. in Liv. n. 24.
Terræ figuram, vel Cœli exprimebāt templa Veſtæ rotunda, Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Terræ quaſi templum eſt Cœlum, Diſs. 31. in Liv. num. 29.
Terræ colendæ rationem, Saturnus Italis, Ceres Siculis, & Athenienſibus oſtendit, Diſs. 30. in Cic. n. 4.
Terræ ambitum trecenties quindecies centena millia paſſuum comprehendere affirmavit Eratoſthenes, Diſs. 71. in Cic. n. 5. *Vide Terram.*
Terræmotibus an unquam Delus laborarit, Diſs. 77. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 39. in Thucyd. n. 6.
Terræmotibus contingentibus religio fuit Veteribus incepta exequi, Diſs. 48. in Thucyd. num. 2. & ſeqq.
Terræmotibus, & fluctibus Maris quæ urbes, & Inſulæ obrutæ ſint, Diſs. 48. in Thucyd. n. 2. 3. 7. 17. 18. 21. 24. 25. 29. 31. 36.
Terræmotu magna vis aquarum erupit, in qua piſces erant, Diſs. 72. in Anthol. n. 7.
Terræmotu deletum eſt templum Apollinis Delphici, Diſs. 77. in Anthol. n. 3.
Terræmotu rupto monte inventum eſt corpus quadraginta cubitorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Terræmotum nihil aliud eſſe, quàm animas in hanc vitam migrantes an Pythagoras exiſtimaverit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 8.
Terræmotum futurum prædixit Anaximander Lacedæmonijs, Diſs. 20. in Thucyd. n. 3. Pherecydes Syrius, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Terræmotus cauſa eſt mare, Diſs. 7. in Anthol. num. 3.
Terræmotus interdum contingere dixit Plinius, eo quod ſcelera hominum gravent terram, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Terræmotus Buram, Helycen, & Spartam evertit ob templa violata, Diſs. 77. in Anthol. n. 4. Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3. 7. 28. Diſs. 22. in Eurip. n. 15.
Terræmotus in Nuptijs infauſti erant, Diſs. 31. in Thucyd. n. 2.
Terræmotus quæ cauſa, ſit variæ philoſophorum ſententiæ, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4. 8. 10. uſque ad n. 16.
Terræmotus quot eodem anno contigerint bello Punico ſecundo, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.
Terræmotus, qui Italiam univerſam ruinis implevit, obſervatus non eſt a Romanis, Pœniſque pugnantibus ad Traſimenum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.
Terræmotus ſignificarunt ſemper calamitates, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.
Terræmotus, qui duodecim urbes Aſiæ unâ nocte proſtravit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17. 21.
Terræmotus, qui Macedoniam, Aſiam, Pontumque ruinis implevit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17. 21.
Terræmotus frequentes ſunt in ijs regionibus, quæ abundant ignibus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 18.
Terræmotus vim explicat pulvis bellicus, *Diſs.* 48. in Thucyd. n. 19.

Ter-

Terræmotus, qui Orbem terrarum univerſum concuſſerunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Terræmotus, qui naves ſupra muros urbis extulit, Diſt. 48. in Thucyd. n. 20.
Terræmotus futuri ſigna multa, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Terræmotus vocatur ab Angelo Politiano telum Summani, Diſs. 8. in Eurip. n. 6.
Terræmotuum quot genera ſint, Diſs. 48. in Thucyd. n. 23.
Terræmotuum multi effectus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 28. & ſeqq.
Terram eſſe Iunonem putavit Empedocles, Diſs. 68. in Anthol. n. 6.
Terram eſſe numen opinati ſunt Perſæ, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. n. 5.
Terram, & ignem eſſe principia rerum exiſtimavit Parmenides Eleates, Diſs. 71. in Anth. n. 1.
Terram ſubit Helicon, & deinde rurſus erumpit, Diſs. 73. in Anthol. n. 2.
Terram eſſe ſtellam Lunæ ſimilem aliqui philoſophi voluerunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 3. Diſs. 36. in Anthol. n. 7. Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.
Terram tangens Antæus vires reparabat, Diſs. 7. in Anthol. n. 1.
Terram circa verſantur Genij, Diſs. 23. in Anthol. n. 8.
Terram, & aquam feminæ loco eſſe; aërem, & ignem maris exiſtimarunt Ariſtoteles, & Cicero, Diſs. 43. in Anthol. n. 5.
Terram matrem Daphne Apollinem fugiens oravit, ut rurſus alvo ſe reciperet, Diſs. 24. in Anthol. n. 2.
Terram navibus tranſivit Xerxes, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Anthol. n. 2.
Terram deiectus a Iove quare fingatur Vulcanus, Diſs. 37. in Anthol. n. 3.
Terram inter Deos ſamothracas recenſet Macrobius, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.
Terram eſſe Bonam Deam, Cererem, Proſerpinam, & Magnam Matrem memoriæ proditum eſt, Diſs. 38. in Anthol. n. 2. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 31.
Terram, & omnia ſub Lunâ eſſe inanima exiſtimavit Ariſtoteles; Cœlum autem animatum, Diſs. 40. in Anthol. n. 9.
Terram, & aquam duo principia eſſe Univerſi exiſtimavit Xenophanes, Diſs 43. in Anth. n. 5.
Terram poſt amorem primùm procreatam eſſe dixit Parmenides, Diſs. 43. in Anthol. n. 5.
Terram eſſe omnium antiquiſſimam cenſuerunt Stoici, Diſs. 43. in Anth. n. 5. Diſs. 31 in Liv. n. 28.
Terram, & marem, & feminam eſſe dixerunt Veteres, Diſs. 43 in Anth. n. 7. Diſs. 25. in Virg. n. 2.
Terram ſine ſemine produxiſſe omnes homines, & animantes exiſtimarunt Phœnices, Aegyptij, & Avicenna, Diſs. 43. in Anthol. n. 5. 8. & multi alij philoſophi, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11. Diſs. 30. in Cic. n. 2.
Terram eſſe levem mortuis Antiqui precabantur, Diſs. 43. in Anthol. n. 23.
Terram gravare ſcelera hominum dixit Plinius, adeo ut terræmotus exiſtant, Diſs. 43. in Anthol. n. 12.
Terram quare mortuis inijcerent, Diſs. 43. in Anthol. n. 15.
Terram ſibi dehiſcere optant pudore confuſi, Diſs. 56. in Anthol. n. 3.
Terram moveri, ſolem verò ſtare putavit Ariſtarchus ſamius, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3. Pythagoras, & Plato ſenex, Diſs. 31. in Liv. n. 26. Diſs. 43. in Cic. n. 3.
Terram appellari Evonymen dicit Iſter, vel noctem; hanc Virgilius ſexto Aeneidos appellat matrem Eumenidum, & illius ſororem intelligit terram, Diſs. 18. in Thucyd. n. 5.
Terram quòd operiat dicitur Neptunus, Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.
Terram navigij inſtar per mare ferri exiſtimavit Thales, & eo fluctuante terram moveri, Diſs. 48. in Thucyd. n. 4.
Terram movere Neptunum exiſtimarunt Veteres, Diſs. 48. in Thcyd. n. 5.
Terram eſſe animal quidam putaverunt, & horrorem eius, qualis in febribus contingit, eſſe terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 11.
Terram eſſe raram ſpongiæ inſtar Anaxagoras dixit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 14.
Terram univerſam concuſſam eſſe tradit Cedrenus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Terram mens adminiſtrans dicitur Veſta, vel Rhea, Diſs. 17. in Liv. n. 8.
Terram, & aquam petebant Perſæ, quum vellent aliquem in ſuam poteſtatem venire, Diſs. 30. in Virg. n. 4.
Terram in dies ſteriliorem fieri quidam putaverunt, Diſs. 67. in Cic. n. 1.
Terram Scythæ, qui colebant, Aratores appellabantur, Diſt. 11. in Eurip. n. 5. Diſs. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Humo. Terra.*
Terreſtres, & maritimas copias Perſarum delevit eodem die Cimon, Diſs. 20. in Eurip. n. 18. Diſs. 36. in Cic. n. 8.
Terreſtres homines quanto minores ſint lunaribus, Diſs. 6. in Anthol. n. 3.
Terreſtres Ioves trecentos recenſet Varro, Diſs. 23. in Anthol. n. 9.
Terreſtres etiam exercitus ſcriptores priſcos appellaſſe Claſſes ignoravit Livius, Diſs. 71. in Cic. n. 4.
Terreſtribus Dijs, & infernis dumtaxat nocturna, & occulta ſacra fiebant, Diſs. 48. in Anthol. n. 2.
Terreſtris ignis eſt Vulcanus, Diſs. 37. in Anthol. num. 1. Diſs. 31. in Liv. n. 32.
Terror, quem conceperant Romani de Germanis, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
Terrorem maximè omnium incutit fulmen, Diſs. 65. in Anthol. n. 25.
Tertullianus Deum ipſum corpus eſſe exiſtimavit, Diſs. 17. in Liv. n. 6.
Tertulianus exiſtimavit ignes e montibus erumpentes eſſe Inferorum, Diſs. 8. in Eurip. n. 10
Tertullianus currum triumphantium vocat ſublimiſſimum, quia turris in modum erat, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Teſſellas pavimenti a ſe invicem terræmotu ſeparari tradunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.
Teſſera erat vox *Talaſſio* in raptu Sabinarum iuxta aliquos, Diſs. 29. in Thucyd. n. 7.
Teſſera quare Mercurio dedicata eſſet, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. 5.

Teſ-

Teſſerarum ludo ſimilis eſt vita hominum, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Teſſeras cum alveo luſorio e duabus gemmis duxit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. num. 4.
Teſtamenta totis caſtris obſignabantur, quum milites adversùs Germanos ducerentur, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
Teſtamento eorum, qui proximi non eſſent, capere non poterant cælibes; orbi verò non niſi dimidium, Diſs. 25. in Anthol. n. 1.
Teſtamento Caius Cæcilius Claudius Iſidorus reliquit quatuor millia centum ſexdecim ſervorum, Diſs. 20. in Thucyd. n. 8.
Teſtamento cavit Epicurus, ut ſui natalis memoria quotannis celebraretur, Diſs. 23. in Thucyd. n. 2.
Teſtamentum condere poterat Virgo, ſimul ac Veſtalis capta erat, Diſs. 31. in Liv. n. 11.
Teſtem appellabant Stygem paludem Dij iurantes, Diſs. 83. in Anthol. n. 8.
Teſtem invocabant Apollinem, Cererem, & Iovem iudices, ut ſe perderent, ſi peierarent, Diſs. 26. in Cic. n. 8. *Vide Teſtibus.*
Teſthij filias quinquaginta conſtupravit Hercules, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Teſtibus interiecto pariete audientibus Staterius crimen faſſus damnatus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 3.
Teſtibus falſis Athenas plenas dixit Theopompus, Diſs 27. in Thucyd. n. 15. *Vide. Teſtem.*
Teſtimonia ſingula ſingulos Euripidis verſus putat Cicero, Diſs. 4. in Eurip. n. 10. Homeri putarunt Antiqui, Diſs. 6. in Virg. n. 6.
Teſtimonium ſine iuramento dicere Xenocratem voluerunt iudices, Diſs. 20. in Eurip. n. 14. Diſs. 33. in Cic. n. 3.
Teſtimonium contra Clodium dixit Cicero, qui de ſtupro in ſacris Bonæ Deæ accuſabatur, Diſs. 2. in Cic. n. 11.
Teſtimonium quum Scævola dixiſſet, quid adiecerit, Diſs. 17. in Cic. n. 2.
Teſtudine ab Aquilâ deiectâ in caput Aeſchylus interijt, Diſs. 12. in Virg. n. 7.
Teſtudines origano ſibi medentur, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4. Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Teſtudines ova in terrâ occultant, & diebus quadraginta poſt reviſunt, quum pulli naſcuntur, Diſs. 38. in Cic. n. 4.
Teſtudo dicebatur cithara, quia prima ex teſtudine facta fuit, Diſs. 59. in Anthol. n. 3.
Tetragoni, ſeu quadratæ ſtatuæ Mercurij dicebantur, quia pedibus, & manibus carerent, Diſs. 46. in Thucyd. n. 6.
Tetricus chlamyde coccineâ, & tunicâ galbineâ ab Aureliano ductus eſt in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 17. 19.
Teucer Salamina condidit in Cypro, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5. Diſs 35. in Thucyd. n. 6.
Teucer Salamine pulſus eſt poſt bellum Troianum, Diſs. 16. in Eurip. n. 19.
Teutatæ humanas hoſtias Galli ſacrificabant, Diſs. 17. in Eurip. n. 5.
Teutones quum extrema minarentur, multos Mario conſulatus Romani continuarunt, Diſs. 76. in Cic. n. 8.
Teutonum, & Cimbrorum quingenta, & octoginta millia cæſa, captaque ſunt a Mario, Diſs. 85. in Anth. n. 5. Diſs. 26. in Liv. n. 1. *Vide. Teutones.*
Texere telas homo didicit ab araneis, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2.
Textili auro confecta erat veſtis Agrippinæ, & Tarquinii Priſci triumphantis, Diſs. 28. in Livnum. 19. Diſs. 28. in Liv. n. 11.
Thalamegus navis a Ptolemæo Philopatore ædificata, Diſs. 14. in Eurip. n. 2.
Thalami ante fores, in quo erat ſponſa, tumultuabantur mulieres, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.
Thalamo quare Græci alligarent piſtillum, & præferrent in nuptijs cribrum, Diſs. 29. in Thucyd n. 8.
Thalaſſio. *Vide. Talaſſio.*
Thales, quum mater ei ſuaderet, ut nuberet, non dum adveniſſe tempus; prætergiſſe verò iam, quum deinde iterum urgeretur, reſpondit, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Thales Mileſius dixit ſe non duxiſſe uxorem, quòd ſe futurum nimis amantem filiorum provideret, Diſs. 15. in Anthol. n. 14.
Thales Mileſius vetuſtiſſimus philoſophus ab Aegyptijs philoſophiam didicit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 6. Diſs. 14. in Cic. n. 3. 4.
Thales exiſtimavit aquam eſſe omnium rerum principium, Diſs. 71. in Anthol. n. 1. Diſs. 28. in Thucyd. n. 9. Diſs. 14 in Cic. n. 3.
Thales Mileſius Olympiade quadrageſima octavâ ſolis defectum prædixit, Diſs. 10. in Thucyd. num. 10.
Thales Mileſius carere proprio lumine Lunam putavit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 4.
Thales Mileſius dixit vitam quandam mortem eſſe, Diſs. 40. in Thucyd. n. 8.
Thales exiſtimavit terram tanquam navigium mari vehi, & mare fluctuante terræmotus exiſtere, Diſs. 48. in Thucyd n. 4.
Thales Mileſius primus quadrato circulum inſcripſit; obijt Olympiade quinquageſima nonâ, Diſs. 8. in Cic. n. 3. *Vide Thaletis.*
Thaleſtrin Amazonem veniſſe ad Alexandrum, ut ex eo Liberos procrearet, falſum eſt, Diſs. 57. in Thucyd. n 11. Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Thaletis Mileſij auditor fuit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 2. *Vide Thales.*
Thamyras Thrax dubitatur an poëta fuerit, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Thamyras vicit in pythijs certaminibus poëtarum, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Thamyris invenit Doricam proportionem, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4. Diſs. 5. in Cic. n. 5.
Theagenes Megarenſium tyrannus filiam nuptui tradidit Cyloni, Diſs. 14. in Thucyd. n. 2. Diſs. 15. in Thucyd. n. 1.
Theano femina cauſa belli inter Phocenſes, & Thebanos, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſs. 15. in Eurip. n. 5.
in Theatris Senatores, & fortaſſe etiam Equites pulvinis vehebantur, Diſs. 24. in Cic. n. 7.
in Theatro imaginem Theodori præſtigiatoris collocarunt Oritæ, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
in Theatro Euripidis effigiem Athenienſes poſue-

fuerunt, Diſs. 3. in Eurip. n. 14.
in Theatro Veſtalibus conceſſus erat locus contra Prætoris tribunal, Diſs. 31. in Liv. n. 11.
in Theatro lectis Virgilij carminibus populus univerſus aſſurrexit, Diſs. 10 in Cic. n. 3.
in Theatro Pompeij Pyrrichen ſaltitarunt quidam elephanti, Diſs. 29. in Cic. n. 5.
Theatrorum magnificus apparatus, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.
Theatrorum etiam ſubſellia fuerunt, Diſs. 29. in Cic. n. 7. 8.
Theatrum univerſum miſertum eſt Elephantorum, & execratum eſt Pompeium, Diſs. 50. in Anthol. n. 11.
Theatrum penſile Corionis, in quo ſpectator erat populus Romanus duobus cardinibus vertebatur, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Thebani eodem in loco Epaminondæ, & Pronomo ſtatuam poſuerunt, Diſs 62. in Anth. n. 5.
Thebani ſtudium tibiarum maximè probaverunt, Diſs. 63. in Anthol. n. 2.
Thebani cum Phocenſibus bellum decennale geſſerunt ob raptam Theano, Diſs. 15. in Anthol. n. 22. Diſs 15. in Eurip n. 5.
Thebani viribus antecellebant Lacedæmonios, Diſs. 2. in Thucyd n. 9.
Thebani Cleonis cantoris ſimulacrum conſtituerunt, non autem Pindari, Diſs. 15. in Thuc. n. 5.
Thebani ſunt hebetes ingenio, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Thebani in Leuctris trophæum ante prœlium ſtatuerunt, Diſs. 24. in Liv. n. 6.
Thebani fuerunt Pindarus, Corinna, Linus, Cebes, Crates, Diſs. 9. in Cic. n. 7.
Thebani Epaminondæ ductu Lacedæmonios bis devicerunt, Diſs. 36. in Cic n. 9.
Thebanis invadentibus Spartam feminæ viris pugnantibus impedimento fuerunt, Diſs. 51 in Anthol n 8.
Thebanis bellum intulerunt Athenienſes, quòd Creon ſepulturâ prohibebat mortuos in bello, Diſs 25 in Thucyd. n. 5 Diſs. 27 in Thucyd n 10. Diſs. 12. in Eurip. n. 6. Diſs. 22. in Eurip n. 1.
Thebanis Græciæ principatum comparavit Epaminondas, Diſs. 20. in Eurip n. 3. 21.
Thebanorum exercitum Philippus admiratus eſt, qui adversùs ipſum immortalia ſuæ virtutis facinora edidit, Diſs. 15 in Anthol. n 9.
Thebanum bellum repræſentabat Teleſtes ſaltator inſignis, Diſs. 17. in Anthol. n. 6. *Vide. Bellum Thebanum.*
Thebarum muros condidiſſe lyræ cantu quare Amphion dicatur, Diſs. 32. in Cic. n. 7.
Thebas excidit Alexander, antequam in Aſiam exercitum traijceret, Diſs. 44. in Thucyd n. 7.
Thebas ut conderet Cadmus, Aſylum aperuit, iden homines e dentibus ſerpentis natos proditum eſt, Diſs. 25 in Thucyd. n. 8. 9. Diſs. 9. in Liv. n. 6.
Thebas quum evertit Alexander, Pindari ædibus pepercit, Diſs 10. in Cic. n. 3.
Thebas ſe reſtituturã pollicita eſt Phryne, quum eas evertiſſet Alexander, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Themis tenuit oraculum delphicum ante Apollinem, & ante Themidem Tellus, & Neptunus, Diſs 3. in Anthol. n. 4. Diſs. 75 in Anthol. n. 5.
Themiſtij locum de Hermis male vertit Petavius, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7.
Themiſtii orationes, & rhetoris, & Philoſophi ſunt, Diſs. 64. in Cic n. 4.
Themiſtocle auctore Græci pæne deiecerunt tentorium Hieronis in Olympicis ludis, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Themiſtoclem ſupplicem recepit Admetus licet inimicus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 8. 9.
Themiſtoclem ob pugnam ſalaminiam oleaginâ coronâ donarunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.
Themiſtocles, quum oraculũ præcepiſſet, ut muro ligneo ſe tuerentur Athenienſes ſuaſit, ut naves conſcenderent, Diſs. 30. in Anthol n. 4. Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Themiſtocles quum citharam in convivio recuſaſſet, habitus eſt indoctior, Diſs. 63. in Anthol. n. 2. Diſs. 21. in Thucyd. n. 9.
Themiſtocles reprehenditur, quòd Athenienſes ad ſtudium rei navalis convertit, Diſs. 76. in Anthol. n. 12. Diſs. 21. in Virg. n. 14.
Themiſtocles Piræeum portum fecit, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Themiſtocles Xerxem vicit, quia eum in anguſtijs confligere coëgit, Diſs. 28 in Anthol n. 7.
Themiſtocles vix obtinuit ſepulcrum, Diſs. 59. in Anthol. n. 1. Diſs. 3. in Eurip. n. 15.
Themiſtocles adoleſcens diſſolutis moribus fuit, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.
Themiſtocles quo dolo Perſas devicerit, Diſs. 30. in Anthol. n. 5.
Themiſtocles pontem Helleſponti reſcindi vetuit, ut hoſtis fugere poſſet, Diſs. 6. in Thucyd. num. 12 Diſs. 9 in Liv. n. 2
Themiſtocles tauri ſanguine hauſto perijt, ne Patriam, quam ſe ſubacturum promiſerat, proderet, Diſs. 53. in Thucyd. n. 3. & Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Themiſtocles perſuaſit Athenienſes, ut pecuniâ publicâ ad parandam claſſem uterentur, Diſs. 47. in Thucyd. n. 4.
Themiſtocles proditor non fuit, quum contra Græcos arma ſumpſit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 7.
Themiſtocles Marathonio Miltiadis trophæo ad gloriam excitatus eſt, Diſs. 30. in Anthol. n 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 2.
Themiſtocles lapidibus incidi iuſſit, quod Iones iniuſtè agebant, quum adverſùs Græcos militarent, Diſs. 17. in Virg n. 5.
Themiſtocles non ineloquens fuit, Diſs. 11. in Cic. num. 5.
Themiſtocles dicebat iucundam eſſe unicuique ſuæ virtutis laudationem, Diſs. 25. in Cic. n. 2.
Themiſtocles, qui matre Thraciâ natus erat, nothus habebatur, & nobilitavit gymnaſium, quòd Cynoſarges appellabatur, Diſs. 58. in Cic. n. 7.
Themiſtocli Artaxerxes donavit tres urbes, ut panem, vinum, & opſonium haberet, & duas ad ſtragula, & veſtes, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17.
Themiſtocli omen victoriæ fuit ſternutamentum a dextrâ parte datum, Diſs. 18. in Thuc. n. 3.

Themiſtocli vitia multa affinxerunt malevoli, Diſs. 12. in Thucyd n. 5.
Themiſtoclis parentes, Diſs. 30. in Anthol. n. 2.
Themiſtoclis celebris reſponſio de curſoribus facta Euryhiadi, Diſs. 5. in Thucyd. n. 8.
Themiſtoclis conſilium incendendi navale licet utiliſſimum reiecerunt Athenienſes tanquam iniuſtiſſimum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 11.
Themiſtoclis virtute præcipuè bellum contra Xerxem confectum eſt, Diſs. 56. in Thucyd. num. 15.
Theocles Athenienſis in Siciliam colonias deduxit, & Naxum, & Megara condidit, Diſs. 54. in Thucyd n. 1.
Theocritus Chius Anaximenis amictum, ut ineruditi reprehendit, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Theodectes auditor Ariſtotelis de rhetoricâ ſcripſit, Diſs. 42. in Cic. n. 2.
Theodectes quotlibet verſus ſemel auditos memori referebat, Diſs. 87. in Cic. n. 8.
Theodoriâ præſtigiatoris imaginem in theatro collocarunt Oritæ, Diſs. 15. in Thucyd. n. 5.
Theodoricus punivit quendā, qui dum ſcrutaretur theſauros, oſſa mortuorum eruebat, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.
Theodoricus permiſit, ut theſauri e ſepulcris effoderentur, dummodò cineres non revellentur, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.
Theodoricus licet Arrianus non tamen illaudatus cruentos ludos edidit, Diſs. 50. in Anthol. 12.
Theodoricus vetuit in ludis convicia fieri Cæſaribus, & Senatoribus, Diſs. 20. in Cic. n. 3.
Theodoridas Siculus, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Theodorus atheus, a quo Secta Theodorea Socratis auditor fuit, Diſs. 56. in Cic. n. 3.
Theodorus egregiè ſcalpſerat gemmam Polycratis, quam de conſilio Amaſis in mare proiecerat, ut imminens infortunium ob nimiam felicitatem evitaret, Diſs. 18. in Eurip. n. 7.
Theodoſius Imperator barbam evellebat, Diſs. 42. in Anthol. n. 8.
Theodoſius lege prohibuit in convivijs adhiberi obſcenas voluptates, Diſs. 21. in Thucyd. n. 10.
Theodoſius, ne quis purpurâ præter Imperatores uteretur, ſtatuit, Diſs. 22. in Liv. n. 25.
Theogitonem Bœotum, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditorem fuiſſe putandū eſt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.
Theognis exiſtimavit optimum eſſe non naſci, aut natum quàm citiſſimè mori, Diſs. 8. in Eurip. n. 3.
Theognis neminem nec ipſum Iovem placere omnibus poſſe dixit, Diſs. 47. in Cic. n. 2.
Theognis Olympiade quinquageſima octava floruit, Diſs. 67. in Cic. n. 4.
Theologia triplex philoſophorum, poëtarum, & populi, Diſs. 31. in Virg. n. 2.
Theon ſmyrnæus tradit per quinque gradus myſtas initiari, Diſs. 39. in Anthol. n. 12.
Theon ocheuma dicitur iugum in Aethiopiâ ignibus ardens, Diſs. 32. in Liv. n. 25.
Theophraſti auditor fuit Demetrius Phalereus, Diſs. 10. in Cic. n. 6.
Theophraſtus ab eloquio nomen accepit, quum antea Tyrtamus appellaretur, Diſs. 41. in Cic. num. 3. Diſs. 53. in Cic. n. 3. Diſs. 61. in Cic. num. 3.
Theophraſtus in ſucceſſorem electus eſt ab Ariſtotele, & Menedemo prælatus, Diſs. 4. in Eurip. num. 3. Diſs. 41. in Cic. n. 3.
Theophraſtus reprehenditur a philoſophis, quod paulo maius momentum habere fortunam ad felicitatem putavit, Diſs. 1. in Eurip. n. 22.
Theophraſtus quæ conſcripſerit, Diſs. 44. in Cic. n. 2. 3.
Theophraſtus de arte rhetoricâ libros ſeptemdecim ſcripſit, & duos de poëticâ, Diſs. 60. in Cic. n. 6.
Theopompum freno indigere dicebat Iſocrates, calcaribus verò Ephorum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 3.
Theopompus primus mentionem de Româ fecit, Diſs. 3. in Thucyd. n. 6.
Theopompus dixit Athenas plenas eſſe adulatoribus, furibus, falſis teſtibus, Diſs. 27. in Thucyd. n. 25.
Theopompus Rex Lacedæmoniorū cum trecentis alijs mactatus fuit ab Ariſtomane, Diſs. 17. in Eurip. n. 4.
Theori appellabantur viri, qui quotannis in Delum ſacra facturi mittebantur, & legati, qui ad Antigonum, vel Demetrium mittebantur ab Athenienſibus; qui propriè dicerentur, Diſs. 77. in Anthol. n. 20. Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.
Thera inſula emerſit e mari, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 22. 30.
Therâ profecti Cyclopes Siciliam occuparunt, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.
Theramenes venenum bibiturus inſultavit Critiæ, Diſs. 9. in Eurip. n. 5.
Theramenes cothurnus appellabatur, quia ad omnem Reipublicæ ſtatum ſe accommodaret, Diſs. 52. in Thucyd. n. 7 Diſs. 6. in Eurip. n. 8.
Theramenes licet innocens damnatus eſt, Diſs. 25. in Cic. n. 5.
Theramenes rhetor, Diſs. 53. in Cic. n. 2.
Theramenis potentia apud Athenienſes, Diſs. 10. in Cic. n. 6.
Therapnæus vocatur Canopus, quia conditus eſt a Menelao, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Theraſia emerſit terræmotu, Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 22. 30.
Theriaca conſcripſit Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Thericleas aliqua pocula ab auctore appellabant, Diſs. 26. in Liv. n. 2.
Thermæ Antonianæ ſolia mille ſexcenta habuerunt; Diocletianæ duplicem eorum numerum, Diſs. 3. in Liv. n. 1.
Thermarum magnificentia, Diſs. 2. in Liv. n. 24.
Thermodoontem fluvium quæ accolebant Amazones, ſuppetias Troianis tulerunt, Diſs. 22. in Eurip n. 12.
Thermopylæ unde dictæ, Diſs. 7. in Eurip. n. 6.
Thermopylas maximè celebrant Græci ob pugnā ibi commiſſam, Diſs. 2. in Thucyd. n. 4.
ad Thermopylas Athenienſes Gallos ſuperarunt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 15.

Ther-

Thermos ſinus eſt, in quo Aeneas patrem amiſit, Diſs. 15. in Liv. n. 5.

Therſitem Homerus inducit, temere ad dicendum aggredientem, Diſs. 91. in Cic. n. 5.

Therſites Agamemnonem iurgijs inpunè laceſſebat, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.

Theſauros in ſepulcris ſcrutans, & oſſa mortuorum eruens caſtigatus fuit a Theodorico, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.

Theſauros effodi permiſit Theodoricus, dummodo mortuorum cineres non revellerentur, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.

Theſauros ſuos quos eſſe dixerit Crœſo Cyrus, Diſs. 32. in Thucyd. n. 5.

Theſauros Didonis ſe reperiſſe credidit, perſuaſitque Neroni, atque deloſus ſibi mortem conſcivit Cæſellius Baſſus, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.

Theſauros Sichæi ut haberet Pygmalion, illum interfecit, Diſs. 21. in Virg. n. 1.

Theſaurus portendebatur ex ovo viſo in ſomnis, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.

Theſei ad ſepulcrum tragicorum poëtarum certamina inſtituta erant, Diſs. 6. in Eurip. n. 2. *Vide. Theſeum.*

Theſeidis ſcriptorem reprehendit Ariſtoteles, Diſs. 37. in Virg. n. 3.

Theſes quas appellent rhetores, Diſs. 84. in Cic. n. 7. Diſs. 85. in Cic. n. 6. Diſs. 92. in Cic. num. 5.

Theſeum Hercules exemit a vinculis, quibus apud Inferos detinebatur, & quid hoc ſignificet, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.

Theſeum Athenienſes tanquam Deum coluerunt, Diſs. 24. in Virg. n. 1.

Theſeum mortuum Athenienſes nullo honore proſequuti ſunt, Diſs. 3. in Eurip. n. 15.

Theſeus rapuit Helenam nondum nubilem; ideo Caſtor, & Pollux cum Athenienſibus bellum geſſerunt, Diſs. 36. in Anthol. n. 1. Diſs. 16. in Eurip. n. 6. 13.

Theſeus Athenis in Cretam navigavit, Diſs. 12. in Eurip. n. 16.

Theſeus poſt multa beneficia collata in Athenienſes in exilium eiectus, Diſs. 20. in Eurip. num. 16.

Theſeus an inſtituerit ludos Iſthmios, Diſs. 4. in Anthol. n. 6.

Theſeus bellum Thebanis indixit, quòd Creon mortuos in bello ſepulturâ prohibebat, Diſs. 22. in Eurip. n. 1. Diſs. 15. in Thucyd. n. 1.

Theſeus ab Ariadnâ edoctus fuit ſaltationem, qua Labyrinthi errores exprimebantur, Diſs. 17. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Anthol. n. 7.

Theſeus impetravit a Neptuno, ut quidquid optaret, conſequeretur, unde mortem filij optavit, & amiſſum deſideravit, Diſs. 41. in Anthol. num. 5.

Theſeus inſtituit, ut adoleſcentes Delphos profecti Apollini comam dedicarent, Diſs. 42. in Anthol. n. 12.

Theſeus amicus Pirithoi, Diſs. 68. in Anthol. num. 3.

Theſeus Athenienſes diſperſos in unam urbem primus congregavit non vi, ſed perſuadendo, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3. Diſs. 20. in Eurip. num. 16. Diſs. 9. in Liv. n. 6. Diſs. 36. in Cic. num. 2. *Vide. Theſei.*

Theſeus quum Minotaurum interfecit, inſtituit, ut quotannnis viri ſacra facturi in Delum mitterentur, Diſs. 40. in Thucyd. n. 6.

Theſeus partem capitis, quæ fronti imminet, milites tondere iuſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Theſin Græci appellant, quam Cicero propoſitum, Diſs. 92. in Cic. n. 5.

Theſpijs Bœotiæ urbe Herculis ſacerdos erat Virgo tota vitâ, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Theſpijs ſignum Iunonis fuit truncus exciſus; Diſs. 46. in Thuc. n. 4. Diſs. 23. in Virg. n. 5.

Theſpis non fuit inventor tragœdiæ, Diſs. 6. in Eurip. n. 2.

Theſpis ſcenas penſiles excogitavit, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.

ex Theſprotide in Theſprotium ſinum influit Acheron fluvius Epiri, Diſs. 83. in Anthol. n. 14.

in Theſprotium ſinum influit Acheron fluvius Epiri, Diſs 83. in Anthol. n. 14.

Theſſali fraudulenti habiti ſunt ob Iaſonis in Medeam perfidiam, Diſs. 67. in Anthol. n. 4.

Theſſali ſignificare volentes duces bene rem geſſiſſe, bene ſaltaſſe dicebant, Diſs. 58. in Anthol. n. 8.

Theſſali formicas venerabantur, quia Iuppiter in eam ſpeciem ſe convertit, ut Eurymeduſam comprimeret, ex qua Myrmidonem procreavit, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.

Theſſali Servis utebantur Bœotis, & quare, Diſs. Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.

Theſſali equeſtres erant, Diſs. 52. in Eurip. n. 14.

Theſſalœcetæ vocati ſunt Bœoti, & quare, Diſs. 20. in Thucyd. n. 1.

Theſſalorum artibus Lunæ eclipſim contingere creditum fuit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 7.

Theſſalos Cenſorinus Autochthonas vocat, Diſs. 4. in Thucyd. n. 10.

Theſſalus omnia veterum placita evertit; ideo ſe Iatronicen appellavit, Diſs. 83. in Cic. n. 9.

Thetes qui dicerentur apud Athenienſes, Diſs. 47. in Thucyd. n. 2. 5.

Thetidis filium clariorem patre futurum Prometheus prædixit, ideo ab Hercule conſilio Iovis liberatus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.

Thetidis, & Pelei nuptijs miſſum eſt a Mercurio, vel Lite pomum aureum, & lis orta inter Deas, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.

Thetidis, & Pelei nuptijs Diſcordia non invitata pomum aureum proiecit, Diſs. 27. in Virg. num. 5.

Thetidis oraculo iuſſum eſt, ut Virgo ſe iniri pateretur a membro virili, quod apparuerat in foco, Diſs. 51. in Liv. n. 5.

Thetis ab Homero quare appelletur primordium rerum, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.

Thetis cum Medeâ de formâ contendens iudice Idomeneo victrix fuit, Diſs. 67. in Anth. n 4.

Thetis prædixit Achilli fore, ut moreretur in bello, Diſs. 12. in Virg. n. 2.

Theutones, & Cimbri vincebantur non ſolùm a Romanis, ſed etiam ab alijs, quià nimiâ ferociâ efferebantur, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4. *Vide. Teutones.*

Thoantem patrem Hypſipyle a cæde ſervavit, & in exilium acta eſt, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.

Thoantem draco liberavit a latronibus, quia puer eum nutriverat, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.

Thorace plumbeo quingenario incedebat quidam Athanatus, Diſs. 37. in Cic. n. 3.

Thoracis loco limum ſibi circumdat ichneumon cum crocodilo dimicaturus, Diſs. 38. in Cic. num. 7.

Thori plures parabantur in funeribus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 8 *Vide. Lecti. Toro.*

Thracas res novas molientes compreſſit Alexander, antequam in Aſiam traijceret, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.

Thracem quendam nutrijt Cycnus, quare Cycnum appellarunt, Diſs. 18. in Liv. n. 5.

Thracem fuiſſe Orpheum conſtat, Diſs. 9. in Cic. num. 7.

Thraces, & Scythæ antiquitus ijdem, Diſs. 11. in Eurip. n. 5.

Thraces, qui Aratores dicebantur, Diſs. 11. in Eurip. n. 5.

Thraces mortem contemnebant, & eam læti celebrabant; natalem verò diem fletu, Diſs. 11. in Eurip. n. 13.

Thraces pugnare ſolent poculis, Diſs. 44. in Anthol. n. 11.

Thraces bellicoſi, ideo Mars in Thraciâ domicilium collocaſſe dicitur, & eorum ductor, Diſs. 58 in Anthol. n. 3. Diſs. 17. in Liv. n. 3.

Thraces gladium, qui harpe vocabatur, invenerunt, Diſs. 9 in Thucyd. n. 4.

Thraces initio Regni Philippi Pauſaniam in regnum reducere volebant, Diſs. 44. in Thucyd. num 6

Thraces coronâ adhibebant in bello, Diſs. 57. in Thucyd. n. 12.

Thraces dies lætos albis calculis notabant, nigris verò triſtes, Diſs. 5. in Eurip. n. 3.

Thraces, qui Galactophagi dicebantur, agriculturam aſpernabantur, & iuſtiſſimos appellat Homerus, Diſs. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Thracum.*

Thracia ſterilis, & inamœna regio, Diſs. 11. in Eurip. n. 4.

Thracia frigidiſſima, & nõnulli eius populi panico victitabant, qui Melinophagi dicti ſunt, Diſs. 11. in Eurip. n. 6.

Thraciâ matre natus eſt Themiſtocles, Diſs. 30. in Anthol. n. 1. ideo nothus habebatur, Diſs. 58. in Cic. n. 7.

Thracia virorum feraciſſima, Diſs. 11. in Eurip. num. 9. 12.

Thracia antiquitus latiùs patebat, Diſs. 73. in Anthol. n. 4.

in Thraciâ nullus eſt mons, qui Olympus dicatur, Diſs. 73. in Anthol. n. 3

Thracia Eumolpo duce potita eſt etiam Atticâ, & Macedoniâ. Diſs. 73. in Anthol. n. 4.

Thracia quot diebus circumnavigetur, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.

Thraciâ Grues advehebantur, Diſs. 3. in Liv. num. 8.

Thracia nunquam tota, niſi a Romanis, perdomari potuit, Diſs. 9. in Liv. n. 16.

Thraciâ in inſulâ ſedem poſuerunt Arcades relictâ Peloponeſo ob imbrium magnitudinem, Diſs. 15. in Virg. n. 5.

Thraciæ vina laudata, Diſs. 11. in Eurip. n. 7.

Thraciæ Regem Lycurgum interfecit Bacchus, & Oſiris, Diſs. 45. in Anthol. n. 4. Diſs. 46. in Anthol. n 9.

Thraciam quare Virgilius appellet Troiæ hoſpitium, Diſs. 16 in Liv. n. 5.

Thracum uxores cum maritis defunctis cremabantur, Diſs. 23 in Thucyd. n. 5. Diſs. 11. in Eurip. n. 13. Diſs. 17. in Eurip. n. 6.

Thracum feminæ formoſæ a Viris emebantur; deformes viros emebant, Diſs. 29. in Thucyd. num. 12

Thracum Reges dona accipiebant, non dabant, & quot dona quotannis acciperent, Diſs. 32. in Thucyd. n. 2. 3. *Vide. Thracas.*

Thraſybulus Mileti Tyrannus, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3.

Thraſybulus, ut admoneret Periandrum eminentiſſimum quemque civem tollendũ, ut regnum conſtabiliret, ſummas ſpicas detruncavit, Diſs. 41. in Anthol. n. 8. Diſs. 6. in Thucyd. num 11. Diſs. 30. in Virg. n. 5.

Thraſyllus dimidiæ parti navium malos, & vela detraxit, & alijs navibus alligavit, ut hoſtes falleret, Diſs. 9. in Liv. n. 9.

Thraſylochus Meſſenius, licet defecerit ad Philippum, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.

Thraſymachus Chalcedonius ſophiſta, non orator fuit, Diſs. 9 in Cic. n. 8.

Thraſymachus Chalcedonius, quum eſſet eloquentiſſimus, de arte rhetoricâ ſcripſit, Diſs. 79 in Cic. n. 5.

Threijcia dicitur lyra, quia Orphei propria eſt, Diſs. 74. in Anthol. n. 7

in Throno ſedens fingebatur Iuno, Diſs. 25. in Virg. n. 7.

Thronus anaclitus Plutarchi an ſit idem, ac ſella curulis, Diſs. 25. in Liv. n. 16.

Thucydidem defendit Auctor a Strabone, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2. 3.

Thucydidem imitari qui malebant, quam alios oratores, irridet Cicero, Diſs. 47. in Cic. num. 2.

Thucydidem Demoſthenes octies tranſcripſit, Diſs. 47. in Cic n. 3. Diſs 86. in Cic. n. 5.

Thucydides non dicit Delum nunquam terræmotu laboraſſe; ſed ſolùm ante Peloponeſiacum bellum, Diſs. 77. in Anthol. n. 3.

Thucydides anteponit bellum Peloponeſiacum Troiano, Diſs. 15. in Eurip. n. 14.

Thucydides nomen ſuum hiſtoriæ appoſuit, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2.

Thucydides emendatur, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4.

Thucydides quot natus eſſet annos, quãdo exarſit bellum Peloponeſiacum, & quando mortuus ſit, Diſs. 11. in Thucyd. n. 1.

Thucydides eclipſium rationem non ignorabat, Diſs. 11. in Thucyd. n. 9.

Thucydides fuit ducentis triginta annis ante Hannibalem, Diſs. 55. in Thucyd. n. 5.

Thu-

Thucydides, ſeu Thimotheus melicus poëta, Diſs. 3. io Eurip. n. 13.

Thucydides audiens Herodotum hiſtoriam recitantem illacrimavit, Diſs. 54. in Cic. n. 4. Diſs. 92. in Cic. n. 2.

Thucydidis dictum, quòd Ingenia tardiora meliùs gubernent, quàm acutiſſima, Diſs 82. in Cic. n. 8.

Thucydidis tempore magna terrarum pars non ſatis cognita erat, Diſs. 2. in Thucyd n. 8.

Thure, & frugibus ſaciebant Iovi Milichio, Diſs. 10. in Anthol. n. 16.

Thure, & floribus ſolùm colebatur, non victimis Venus Paphia, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. Diſs. 41. in Virg. n. 16.

Thure non colebatur Athenis ara Miſericordiæ, Diſs. 26. in Thucyd n. 1.

e Thure, & Myrrhâ confectum bovem Empedocles populo diſtribuit, quum in Olympijs viciſſet, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.

Thure irritabantur ſues agreſtes, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.

Thure lances cumulabātur in ſplendidioribus ſacrificijs, Diſs. 41. in Virg. n. 4. *Vide. Thuris Thus. Ture.*

Thurij legem habebant, ut qui legem abrogare vellet, ſi non perſuaderet, ſtrangularetur, Diſs. 82. in Cic. n. 7.

Thuriorum Rempublicam legibus temperavit Protagoras, Diſs. 9 in Cic. n. 13.

Thuris, & Coſti dumtaxat odorem acceptum Dijs putabant Veteres, Diſs. 41. in Virg. n. 5. 6. *Vide. Thure. Thus. Ture.*

Thurius Euthydemus Dialecticam maximè excoluit, Diſs. 60. in Cic. n. 5.

Thurus Mars antea appellabatur, Diſs. 9. in Anthol. n. 8.

Thyaſos celebrans Olympias ſerpentes contrectabat, Diſs. 46. in Anthol. n. 6.

Thymbræi Apollinis in templo Paris interfecit Achillem de nuptijs cum Polyxenâ acturum, Diſs. 17. io Eurip. n. 2.

Thynni fruſta niſi prius deguſtaſſent Carthaginienſes, matrimonio non iungebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n 52.

Thydes dicuntur Bacchantes, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.

ex Thyone, & Niſo natus Bacchus Trieterides inſtituit, Diſs. 45. in Anthol. n. 6

Thyphon Oſiridem diſcerpſit, & eius pudendum in flumen abiecit, Diſs. 75. in Anthol. n. 2.

Thyphon quare fingatur adverſarius Oſiridi, Diſs. 48. in Anthol. n. 6.

Thyræus Apollo appellabatur, Diſs. 30. in Liv. num. 60.

Thyrſo digitum Cyclopis metiebatur Satyrus, Diſs. 5. in Eurip n. 8.

Thyrſum pro ſceptro ſumpſit Antigonus, Diſs. 45. in Anthol. n. 7. Diſs 78. in Anthol. n. 4.

Tiarâ utebantur tragœdi, Diſs. 6. in Eurip. n. 16.

Tiarâ utebatur Cyrus, Diſs. 22. in Liv. n. 3.

Tiberi nupſit poſt mortem Ilia mater Romuli, Diſs. 23. in Eurip. n. 2.

Tiberi exundante nivium copiam decidiſſe non immerito dolet Horatius contra Scaligerum, Diſs. 75. in Cic. n. 9. *Vide. Tiberim. Tiberis.*

Tiberij imaginem admoturo obſcenis domino ſervus illum ſervavit detracto anulo, Diſs. 65. in Anthol. n. 18. Diſs. 25. in Thucyd. n. 13.

Tiberij verba obſcura indicant illius reconditam naturam, Diſs. 2. io Eurip n. 1.

Tiberij invidiâ Germanicus miſſus fuit ad componendum ſtatum Orientis, Diſs. 29. in Anth. n. 2.

Tiberij ſtatuæ pro Aſylis Aſpendi fuerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 12.

Tiberij Cæſaris dolo dicitur interemptus Germanicus, Diſs. 85. in Anthol. n. 7. *Vide Tiberio.*

in Tiberim proiectum cadavar domini canis ſuſtētabat, ne mergeretur, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.

in Tiberim proiectus eſt Heliogabalus, Diſs. 23. in Eurip n. 4. *Vide. Tiberi. Tiberis.*

in Tiberim proijcere ſexagenarios quare dicerentur Romani, Diſs. 5. in Cic. n. 7.

Tiberinâ in Inſulâ templum Aeſculapij erat, in quo inſcriptiones oſtendebant oraculū docuiſſe medicamenta, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.

Tiberio maledicens Sabinus deceptus eſt a delatoribus tectum inter, & laquearia latentibus, Diſs. 13 in Thucyd. n. 3.

Tiberio, & eius matri civitates Aſiæ templum conſtituerunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.

Tiberio Auguſti reconciliationem portendit Aquila, quæ ſupra eius domum inſedit, Diſs. 26. in Anthol n. 2.

Tiberio imperante duodecim urbes Aſiæ terræmotu unâ nocte conciderunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21. *Vide. Tiberiu Tiberium.*

Tiberio, quum Pannoniam contudiſſet, Auguſtus triumphum denegavit, Diſs. 15. in Liv. n. 10.

Tiberis in alluvie expoſiti ſunt Romulus, & Remus, Diſs. 18. in Liv. n. 1. *Vide. Tiberi. Tiberim.*

Tiberium quidam adulator obiurgabat, quod amore Reipublicæ curis ſe maceraret, Diſs. 3. io Cic. n. 5.

Tiberius non permiſit Hiſpanos ſibi templum dedicare, Diſs. 24. in Anthol. n. 6. Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.

Tiberius prohibuit aram adoptioni dedicari, quum Livia in Iuliam familiam tranſiviſſet, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Tiberius quum Germanici mortem vendicaſſet, Cæcina Severus aram ultioni cenſuit, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Tiberius adoptatus eſt ab Auguſto, Diſs. 26. in Anthol. n. 5.

Tiberius uxoris impudicitiâ offenſus Rhodum conceſſit, Diſs. 15. in Anthol. n. 21. Diſs. 26. in Anthol. n. 1.

Tiberius iuſſu Auguſti Germanicum adoptavit, Diſs 29. in Anthol. n. 2.

Tiberius Germanicum reprehendit, quod militibus ſuprema ſolviſſet, Diſs. 31. in Anthol. n. 8. & quod in Aegyptum eſſet profectus, Diſs. 43. in Thucyd. n 7.

Tiberius ne mortuorum aſpectu contaminaretur, de eorum laudibus velo interpoſito verba fecit, Diſs. 31. in Anthol n 9.

Tiberius Germanos potiùs ſubmovit, quam debellavit, Diſs. 85. in Anthol. n. 4. 7.

Tiberius alebat in civitate liberâ liberam etiam eſſe oportere linguam, Diſs. 12. in Thuc. n. 5.

Ti-

Tiberius litteris ad ſenatum miſſis teſtatus eſt ſuos animi cruciatus, Diſs. 19. in Thucyd. n 10.

Tiberius ademit ius Aſyli multis templis, Diſs. 25. in Thucyd. n. 9.

Tiberius concidit, quum Haterius eius genua ſupplex amplecteretur, Diſs. 26. in Thucyd. num 6. Diſs. 22. in Eurip. n 7.

Tiberius vicies ſexies millies ſeſtertiûm reliquit, & Caligula profudit, Diſs 32. in Thucyd. n. 10.

Tiberius quum quidam Sacras eius occupationes dixiſſet, pro Sacris laborioſas reponi iuſſit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 3.

Tiberius qui continentiæ exemplum fuerat, omni flagitio ſe deturpavit, Diſs. 1. in Liv n. 5.

Tiberius quum ægrè tuliſſet defenſionem Cremutij Cordi hiſtorici, is necem ſibi conſcivit, Diſs. 6. in Liv. n. 1.

Tiberius Reges amicos imperij inſignibus ornavit. Diſs. 22. in Liv. n. 28.

Tiberius non eſt paſſus Liviæ matri lictorem decerni, licet eius munere ad principatum perveniſſet, Diſs. 22. in Liv. n. 4.

Tiberius recuſavit triumphum, quem ei quidam cenſuerant ob peregrinationem ſuburbanam, Diſs. 25. in Liv. n. 8.

Tiberius otij cupidine ſeceſſit in inſulam Capreas, Diſs. 1. in Cic. n. 3.

Tiberius interceſſit Senatus conſulto, quod cenſuerat Germanico Clypeum aureum inter oratores, Diſs. 13. in Cic. n. 3.

Tiberius nec edidit Spectacula, nec ab alijs editis, niſi rarò interfuit, Diſs. 21. in Cic. n. 1.

Tiberius querebatur, quòd multitudo Villarum cauſa eſſet, quòd Italia externis alimentis indigeret, Diſs 23. in Cic. n. 4.

Tiberius interceſſit, quominus in acta ſua iuraretur, Diſs. 26. in Cic. n. 4.

Tiberius Gracchus licet nimis pervicax, boni civis officio non defuit, Diſs. 35. in Cic. n. 2. 3. 4. *Vide. Gracchus.*

Tiberius comitia a populo ad ſenatum tranſtulit, Diſs 38. in Cic. n. 6.

Tiberius e medio ſuſtulit eum, qui vitrum ductile confecit, ne aurum, & gemmæ vileſcerent, Diſs 84. in Cic. n. 5. *Vide Tiberii. Tiberia.*

Tibia eadem tribus modis, Dorio, Lydio, Phrygio accommodata eſt a Pronomo, Diſs. 62. in Anthol. n. 4.

Tibia cur Berecynthia dicatur ab Horatio, & Virgilio, Diſs. 61. in Anthol. n. 7.

Tibia inferior Cithara, Diſs. 63. in Anthol. n. 1.

Tibia Antæi ſexaginta cubitorum, Diſs. 7. in Anthol. n. 5.

Tibia in nuptiis adhibebatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.

Tibiâ, non tuba quare utebantur Lacedæmonij in bello, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 28. in Thucyd. n. 2. Diſs. 57. in Thucyd. n. 1. & ſeqq & n. 10.

Tibiâ utebantur in bello Sybaritæ, Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.

Tibia accinebatur Pentathlis Diſs. 60. in Anthol. num. 11. Diſs. 57. in Thucyd n. 6.

Tibiæ præſtantiſſimæ, quibus in nuptijs canebatur, e loto erant, ſeu potiùs primæ ex ea arbore conficiebantur, Diſs. 59. in Anthol. n. 2. 3. 6.

Tibiæ quot foramina antiquitus haberent, Diſs. 59. in Anthol. n. 7. & ſeqq.

Tibiæ dextræ, & ſiniſtræ in quo differrent, Diſs. 59. in Anthol. n. 8 Diſs. 60. in Anthol. n. 4.

Tibiæ geminæ Marſyas, an Hyagnis inventor fuerit, Diſs 62. in Anthol. n. 1. 2. 7.

Tibiæ modis mutatis Pythagoras iuvenes a violentiâ ad modeſtiam revocavit, Diſs. 63. in Anthol. n. 7.

Tibiæ ut præcinerent Duillio a cena redeunti, conceſſum eſt poſt navalem triumphum Pœnorum, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 20. in Eurip. n. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Tibiam Phryges invenerunt, Diſs. 9. in Thuc. n. 4.

Tibiarum inventrix Minerva, & quare eas abiecerit, Diſs. 61. in Anthol. n. 2. Diſs. 63. in Anthol. n. 4. 10. Diſs. 30. in Liv. n. 47. Euterpe, & alij, Diſs. 59. in Anthol. n. 3. Diſs. 62. in Anthol. n. 3. & ſeqq.

Tibiarum varia genera, Diſs. 59. in Anthol. n. 8. Diſs. 60. in Anthol. n. 3. & ſeqq.

Tibiarum materia quæ fuerit, Diſs. 60. in Anthol. num. 1. 2.

Tibiarum ſtudium Thebani maximè probarunt; non autem Athenienſes, Diſs 63. in Anthol. num. 2. an illud ſit improbandum, Diſs. 63. in Anthol. n. 3 & ſeqq. n. 7.

Tibias aſpernatus eſt Alcibiades, eo quòd os deformarent, & idem perſuaſit nobilibus, Diſs. 61. in Anthol. n 3.

Tibias amputavit ſibi Lycurgus, quum vitea ſuccideret, Diſs. 13. in Anthol. n. 1.

Tibias puerilis Anacreon vocat teneras, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.

Tibias funebres Flamini Diali audire non licebat Diſs 31 in Anthol. n. 9. *Vide. Tibijs.*

Tibicen præcedebat Sponſam canens Hymenæum, dum ea domum viri peteret, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.

Tibicen ſacrorum, aut Pontifex &c. debebat eſſe pater eius, quæ legebatur Vaſtalis, Diſs. 31. in Liv. n. 4.

Tibicine domum noctu deducebatur Duillius, Diſs. 60. in Anthol n. 15. Diſs. 20. in Eurip. num. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.

Tibicine Iſmeniâ audito dixit Rex Scytharum libentiùs equum hinnientem ſe auditurum, Diſs. 81. in Cic. n. 7.

Tibicinem Amazon quum accepiſſet ab Alexandro, quare mirum in modum lætata ſit, Diſs. 57. in Thucyd. n 11.

Tibicines quùm Tibur seceſſiſſent, coacti ſunt Romani dolo eos reducere, Diſs. 60. in Anth. n. 9.

Tibicines canebant in ſacris, ne verba mali ominis exaudirentur, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.

Tibicines comitabantur ovantes, non tubicines, Diſs. 24. in Liv. n. 11.

Tibicines Idibus Iunij agebant Quinquatrus minores, Diſs. 30. in Liv. n. 47.

Tibicines Etruſci erant, Diſs. 19. in Cic. n. 4.

Tibicini Pronomo, & Epaminondæ eodem in loco ſtatua poſita eſt, Diſs. 62. in Anthol. n. 5.

Tibicinibus Apollinem reconciliaſſe dicitur Pronomus, Diſs. 61. in Anthol. n. 1.

Ti-

Tibijs, fiſtuliſque præcinentibus domum poſt convivium deducebatur, qui triumphaverat, Diſs. 29. in Liv. n. 11. *Vide. Tibia.*

Tibiſco, Danubio, & Tyrâ fluminibus comprehenſum terrarum ſpatium Imperiu adiecit Traianus, Diſs. 9. in Liv. n. 14.

Tibulli locus explicatur, Diſs. 3. in Thucyd. n. 7. Diſs. 18. in Liv. n. 3.

Tigrane, & Mithridate debellatis, conceſſum eſt Pompeio, ut in ludis omnibus coronam lauream geſtaret, & prætextâ uteretur, ludos verò equeſtres in triumphali veſte ſpectaret, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.

Tigranem, & Mithridatem antequam perdomuiſſet, Lucullus Aſiâ deceſſit, & tamen triumphavit, Diſs. 25. in Liv. n. t.

Tigranem Socium aſſumpſit Mithridates belli adversùs Romanos, Diſs. 2. in Cic. n. 3.

Tigranem, & Tigranocerta debellavit Lucullus, licet experientiâ rei militari deſtitueretur, Diſs. 74. in Cic. n. 3.

Tigranes profligatus eſt a Lucullo, Diſs. 8. in Liv. n. 5.

Tigranes Regibus adminiſtris utebatur, & quatuor ex eis pedites equitantem ſequebantur, Diſs. 78. in Anthol. n. 3. Diſs. 20. in Liv. n. 4. Diſs. 83. in Cic. n. 5.

Tigranes innumeras gentes quum devicisset, victus a Pompeio diadema ad illius pedes abiecit, a quo dono accepit, Diſs. 83. in Cic n. 5.

Tigranis imperium non erat minus imperio Mithridatis, Diſs. 9. in Liv. n. 13.

Tigres abſtinentiam a cibis docuerunt, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.

Tigres interdum ducebant currum Heliogabali, Diſs. 28 in Liv. n. 4.

Tigres Bacchum vehebant, Diſs. 26. in Virg. n. 6.

Tigris a venatoribus captos catulos interdum omnes recuperat, ſingulos auferens, & ad ſpeluncam reportat, Diſs. 37. in Cic. n. 2.

Tigris Indica viribus præſtat elephantis, Diſs. 37. in Cic. n. 3.

Timæi hiſtorici pater Andromachus Tauromenium condidit, Diſs. 54. in Thuc. n. 3.

Timæi Platonis verſio eſt liber Ciceronis de univerſitate, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Timæus hiſtoricus Tauromenij natus eſt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.

Timæus Lyſiam Syracuſanum facit, Diſs 9. in Cic. num 8.

Timanthes Cyclopis magnitudinem ex digito expreſſit, Diſs. 1. in Eurip. n. 8.

Timanthes pictor inſignis, Diſs. 48. in Cic. n. 5.

Timiditas Niciæ, Diſs 37. in Thucyd. n. 3.

Timolaus Thebanus ebrietate, & libidine inſignis, Diſs 65. in Anthol. n 28.

Timolaus Bœotus, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 3.

Timoleon fratri non pepercit, ut cives a tyrannide liberaret; & poſtea ad Siciliæ ſtatum componendum vocatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 22

Timoleon regionem Carthaginienſium invaſit, qui Siciliam aggreſſi fuerant, Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.

Timoleon, quum educturu in aciem copias obviam factus eſſet mulus apio onuſtus, pro buno omine id accepit, Diſs. 5. in Anthol. n. 5.

Timon appellat Democritum ſermonum paſtorem, Diſs. 41. in Cic. n. 6.

Timon Sillographus, Diſs. 42. in Cic. n. 4. ſectator erat Pyrrhonis, ſecus Timon miſanthropos, Diſs. 57. in Cic n. 6.

Timon præceptor Arati in philoſophiâ, Diſs. 72. in Cic. n. 3.

Timor panicus unde ita dictus, Diſs. 45. in Anthol n. 5. Diſs. 33. in Virg. n. 6.

Timor, qui Græcis a Perſis imminebat, ſublatus cauſa fuit belli Peloponeſiaci, Diſs. 12. in Thucyd. n 7. 8.

Timor Germanorum maximus fuit in Romanis, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.

Timore initio dicendi detinentur oratores magni, Diſs. 91. in Cic. n. 5. & ſeqq

Timorem malum magiſtrum officij vocat Cicero, Diſs. 12. in Thucyd n. 8. *Vide. Metus.*

Timothei, & Philoxeni leges addiſcebant omnes Arcades, Diſs. 63. in Anthol. n. 5.

Timotheo mulctam centum talentorum indixe Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip n. 18.

Timotheus ultimus fuit Athenienſium, qui res præclaras geſſerit, & inter illum, & Milciadem pauciſſimæ ætates interceſſerunt, Diſs. 20. in Eurip n. 24.

Thimotheus eximius cantor, Diſs. 27. in Thucyd num 7. tibiâ ita commovit Alexandrum, ut quaſi pugnaturus exiliret, Diſs 60. in Anth. n. 15.

Timotheus dixit Platonis convivium etiam impoſterum voluptatem ſibi attuliſſe, Diſs. 65. in Anthol. n. 25.

Thimotheus unus ex ſculptoribus, qui celarunt Mauſoleum, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.

Timotheus melicus poëta, Diſs. 3. in Eurip. n. 13.

Timotheus apud Arnobium tradit Iovem, quum comprimere vellet Matrem Deorum, ſemen effudiſſe in Petram Acdum, & ex eâ natum Acdeſtin, Diſs. 32. in Virg. n. 5.

Tingere capillos Medea docuit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Tingere lanas Pœni docuerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Tiphata Curia, Diſs. 29. in Cic. n. 14.

Tiraquellus falsò affirmat Gordianum elephantis triumphaſſe, Diſs. 24. in Anthol. n. 4.

Tireſias amiciebatur reticulo, Diſs. 6. in Eurip. num. 16.

Tiridates, & Corbulo congreſſi dextras miſcuerunt, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4. *Vide. Tyridates.*

Tiro Tullius Libertus Ciceronis, Diſs 22. in Liv. num. 3.

Tiſias, & Corax Siculi primi præcepta dicendi tradiderunt, Diſs. 31. in Thucyd. n. 3. Diſs. 79 in Cic. n. 5. nec eloquentes fuerunt, Diſs. 79. in Cic. n. 5.

Tiſias an primus præcepta dicendi tradiderit, Diſs. 32. in Cic. n. 2.

Titan Eurymedon concubuit cum Iunone, antequam Iovi nuberet, ideo deiectus eſt a Iove in Tartarum, Diſs. 23. in Virg. n. 3.

Titanas contra bellum gerenti Iovi quis Hercu-
les

Digitized by Google

les auxilium tulerit, & quid hoc ſignificet, Diſs. 8. in Anthol. n. 6.

Titanas ſemper horruit Iuppiter; quare τιτανῶδες βλέπειν ſignificat trucibus oculis intueri, Diſs 55. in Anthol. n. 7.

Titanes an ſint ijdem, ac Gigantes, Diſs. 25. in Eurip. n. 7.

Titanes Bacchum diſcerpſerunt, Diſs. 46. in Anthol n. 9. Diſs. 33. in Virg. n. 4.

Titanibus bellãtibus obſtitit Minerva, Diſs. 25. in Eurip. n. 6. ſtyx auxilium tulit Iovi, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

Titanibus bellum gerenti Iovi aquila fauſtum augurium fuit, inde ea ſumpta eſt pro ſigno legionum, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.

Titanibus diſcerptus fuit Bacchus, Diſs. 46. in Anthol. n 9 Diſs. 33. in Virg. n. 4.

Titanum genus fuit Prometheus, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.

Tithonus immortalitate donatus eſt, Diſs. 9. in Liv. n. 1.

Titi a Curia, Diſs. 29. in Cic. n. 14.

Titius orationẽ habuit, qua legem Fanniam ſuaſit, Diſs. 3. in Liv. n. 4.

Titormus paſtor ſaxum iaculabatur, quod Milo movere non poterat, & duos tauros poſterioribus pedibus apprehenſos detinebat, Diſs. 8. in Anthol. n. 1.

Tituli varij fortibus ducibus conceſſi, Diſs. 20. in Eurip. n. 8. 9. 10.

Tituli librorum ſæpe non reſpondent rebus, Diſs. 1. in Anthol. n. 2,

Titulum ſatyræ Menippeæ fecit Varro: *Hercules alter*, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.

Titus Pontificatum accipere ſe profeſſus eſt, ut manus nullius cæde contaminaret, Diſs. 10. in Anthol. n. 25,

Titus ſpectaculum edidit, in quo uno die decem millia ferarum dedit, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.

Titus benefaciendi voluntatẽ egregiam habuit, Diſs. 23. in Eurip. n. 3.

Titus Lartius primus Dictator fuit, Diſs. 22. in Liv. n. 6.

Titus Tatius forum Romanum, & Capitolium Urbi addidit, Diſs. 23. in Liv. n. 9.

Tityri dicebantur Satyri, Diſs. 60. in Anthol. num. 7.

Tityrinæ tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 7.

Tium cum ſex alijs orbibus Cyrus Pytharcho Cizyceno donavit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.

Togâ brachium cohibebant per annum iuvenes Romani, poſtquam exceſſerant ex ephebis; Diſs. 54. in Anthol. n. 6.

Toga propria erat Romanorum; ſicut Græcorum pallium, Diſs. 84. in Anthol. n. 11.

Togâ ſumptâ iuvenes ſummam libertatem habebant; ideo dicitur ea liberior, Diſs. 54. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Liv. n. 38.

Togâ purpureâ utebantur antiquitus triumphantes, Diſs. 22. in Liv. n. 2.

Toga pro pace ſumitur, Diſs. 3. in Virg. n. 7.

Toga picta triumphantium veſtis, Diſs. 22. in Liv. n. 1. 2. 17. 19. 21. Diſs. 28. in Liv. n. 12. an eâ uſus fuerit Romulus, Diſs. 22. in Liv. n. 1. 2. *Vide. Picta toga.*

Toga in tergus reiectâ, & imâ Laciniâ revocatâ dicitur cinctus Gabinus, Diſs. 23. in Liv. n. 4.

Togâ Candidatos caruiſſe malè exiſtimat Alexander ab Alexandro, Diſs. 89. in Cic. n. 2.

Toga libera, ſeu pura dabatur pueris, qui ex ephebis exceſſerant, tertio die poſt Id. Mart. Diſs. 30. in Liv. n. 38. 39.

Togam ſumentes Veteres honorabant diem illum, Diſs. 42. in Anthol. n. 1.

Togam quo tempore ſumerent Veteres, & prætextam deponerent, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.

Togam puram quando indueret ſponſa, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.

Togam virilem quum ſumeret Auguſtus, tunica lati clavi ad pedes decidens imperium ei portendit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.

Togam ab Etruſcis Romani acceperunt, Diſs. 2. in Liv. n. 2.

Togam purpurâ prætextam quòd induerit Romulus reprehendendus non eſt, ſed laudandus, Diſs. 20. in Liv. n. 3. Diſs. 21. in Liv. n. 10. Diſs. 22. in Liv. n. 2.

Togam pictam primus Gordianus privatus habuit, Diſs. 22. in Liv. n. 20.

Togam quòd Græco veſtitu mutaſſet Rabirius defenditur a Cicerone quia cogente Rege id fecerit, Diſs. 8. in Virg. n. 1.

Togam candidam Quinctius Flaccus quum Præturam peteret, quare non habuit, Diſs. 89. in Cic. n. 3. *Vide. Togis.*

ex Togatis Ciceroni dumtaxat ſupplicationes decretæ, Diſs. 20. in Eurip. n. 6.

Togis candidis Romani omnes utebantur; magiſtratum verò petentes cretâ candidâ illitis, & quare, Diſs. 89. in Cic. n. 1.

Togulæ puellarum deferebantur fortunæ Virginali, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11. *Vide. Toga.*

Tolerantia laborum, & dolorum in pueris ſpartanis, Diſs. 50. in Anthol. n. 6. & ſeqq.

Tolerantia Socratis, Diſs. 55. in Cic. n 2.

Tomyris Maſſagetarum regina optionem Cyro dedit, utrum in ſuo, an in alieno regno pugnare vellet, Diſs. 44. in Thucyd. n. 9.

Tonans quare dicatur Iuppiter, Diſs. 40. in Virg. num. 4.

Tonare dicebatur Pericles, Diſs. 35. in Cic. n. 7.

Tondebant ſynciput Abantes apud Homerum; ex quo admonitus Alexander iuſſit milites tondere barbam, Diſs. 73. in Cic. n. 3.

Tondentes primum Antiqui barbam, & comam diem illum honorabant, & quare, Diſs. 42. in Anthol. n. 1. 6.

Tondere comam ſolebant Veteres ad ſepulcra mortuorum, Diſs. 27. in Anthol. n. 6.

Tondere non ſolebant Romani barbam, ſed radebant, & quando radere ceperint, Diſs. 42. in Anthol. n. 6. 7.

Tondere partem capitis, quæ fronti imminet, Theſeus milites iuſſit, Diſs. 9. in Liv. n. 8.

Tondere barbam, & comam nolebat Carneades, ne in hoc tempus tereret, Diſs. 63. in Cic. n. 6. *Vide. Totondit.*

Toni dimidium eſſe hemitonium perperam Ariſtoxenus prodidit, Diſs. 75. in Cic. n. 4.

Tonitru omnium terribiliſſimum, Diſs. 65. in Anthol. n. 15.

To-

Tonitru e lævis auſpicatiſſimum habebatur, Diſs. 19. in Liv. n. 8.
Tonitru pluviam conſequuturam ſe ſcire dixit Socrates, quum ab uxore aquâ perfuſus fuiſſet, Diſs. 55. in Cic. n. 2.
Tonitrua etiam minima timebat Caligula, Diſs. 19. in Thucyd. n. 10. Diſs. 6. in Liv. n. 6.
Tonitrua impediebant comitia eodem die haberi, Diſs. 30. in Liv. n. 24.
Tonitrua ſæpe contingunt, quum ningit, quare in hoc Scaliger immerito reprehendit Homerum, Diſs. 71. in Cic. n. 8.
Tonſor, cui leviſſima manus erat apud Martialem, Diſs. 43. in Anthol. n. 13.
Tonſor Alexandrinus nomine Cteſibius tibias Hydraulos invenit, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.
Tonſores e Siciliâ in Italiam venerunt anno quadringenteſimo quinquageſimo quarto ab urbe condita, Diſs. 42. in Anthol. n. 6.
Tonſoribus Byzantij non licebat habere novaculam, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
Topiario opere ornatæ erant ambulationes, Diſs. 21. in Cic. n. 4.
Topiarium opus quid eſſet, Diſs. 13. in Cic. n. 7.
Topica Ariſtotelis quæ ſint, Diſs. 60. in Cic. n. 5.
a Torculari Bacchus dicitur Lenæus, Diſs. 16. in Anthol. n. 2.
Tormentis ne Patriæ arcana prodere cogeretur Hyperides linguam deglutivit, Diſs. 77. in Cic. n. 2.
Toro magni Regis imminebat vitis aurea, cuius racemi e pretioſiſſimis lapillis conſtabant, Diſs. 21. in Liv. n. 4. *Vide. Lecti Thori.*
Torques aurei præmia militum, Diſs. 20. in Eurip. n. 6. Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Torrens eſt Acheron, Diſs. 81. in Anthol. n. 7.
Toſtum erat Far, ex quo mola ſalſa conficiebatur, Diſs. 41. in Virg. n. 10. Diſs. 44. in Virg. num. 6.
Toti regioni imperare dicitur, qui magnæ parti imperat, Diſs. 17. in Virg. n. 4. 5.
Totondit filium, & Regiam clauſit Archelaus, quum ſol defeciſſet, Diſs. 10. in Thucyd. n. 4. *Vide. Tondentes.*
Toxaris celebratus, quòd in Græciam venerit ad Græcorum mores perdiſcendos, Diſs. 3. in Thucyd. n. 8.
Trabeam mittebant Regibus amicis Romani, Diſs. 22. in Liv. n. 23.
Trabem etiam ſignificat δόρυ, Diſs. 29. in Anth. num. 7.
Trabem pro Navi accipiunt poëtæ, Diſs. 29 in Anthol. n. 8.
Trabes inter ſe colligatæ ſunt rates, Diſs. 76. in Anthol. n. 4. Diſs. 13. in Eurip. n. 6.
Trabes argenteæ Salaucis, Diſs. 7. in Thucyd. num. 5.
Trabes a parietibus diduxiſſe terræmotum ferunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 31.
Trabes auro inducebantur, Diſs. 2. in Liv. n. 13.
Trabi alligatur aſſer funibus, qui oſcilla dicebantur, huic inſidens huc illuc impellitur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 26.
Tractatores corporis erant quidam ſervi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.
Tragica ſaltatio appellatur Ἐμμέλεια, Diſs. 16. in Anthol. n. 7.
Tragici poëtæ quare hirco donentur, Diſs. 6. in Eurip. n. 4.
Tragici poëtæ Bacchi artifices dicuntur, Diſs. 13. in Anthol. n. 4.
Tragici poëtæ ſeptem tempore Ptolemæi Philadelphi Pleiades vocati, Diſs. 65. in Anthol. num. 10.
Tragici inter imprecationes habent exilium, Diſs. 7. in Virg. n. 7.
de Tragœdiâ agitur, Diſs. 5. & 6. in Eurip. per tot.
Tragœdia prorſus mirificâ, & magnâ ſumitur, Diſs. 5. in Eurip. n. 10.
Tragœdia, quæ Octavia inſcribitur, diſtat a Senecæ magnificentia ſpiritus, Diſs. 8. in Thucyd. n. 6.
Tragœdia inventa, & perfecta eſt Athenis, Diſs. 23. in Anthol. n. 4. Diſs. 6. in Eurip. n. 1. & ſeqq. Diſs. 27. in Thucyd. n. 5. Diſs. 15. in Cic. n. 9.
Tragœdia, in qua Ixion impiè loquebatur in Deos, concitavit Athenienſes in Euripidem, & quomodo illos ſedaverit Euripides, Diſs. 4. in Eurip. n. 9.
in Tragœdia nunquam ſe vidiſſe mactari ſuem, ſed Reges dicebat Socrates, Diſs. 5. in Eurip. n. 4.
Tragœdiæ, & Comœdiæ ſimilis eſt vita hominum, Diſs. 5. in Eurip. n. 2. 3.
Tragœdiæ non primas partes agebat Aeſchines, & orator evaſit, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 1.
Tragœdiam inſcriptam Oedipus Coloneus edidit Sophocles, quum diceretur a filijs deſipere, Diſs. 64 in Anthol. n. 6.
Tragœdias quot ſcripſerit Euripides quibus decies quinquies vicit, Diſs. 2. in Eurip. n. 2. 8. Diſs. 29. in Cic. n. 10.
Tragœdias Euripidis frequenter audiebat Socrates, Diſs. 1. in Eurip. n. 6.
Tragœdias ſcribere Euripides aggreſſus eſt duodeviginti natus annos, Diſs. 4. in Eurip. n. 4.
Tragœdias conſcribere aggreſſus eſt Plato, ſed quum Socratem audiſſet, eas combuſſit, Diſs. 40. in Anthol. n. 3. Diſs. 1. in Eurip. n. 5.
Tragœdias non ſpectabant Lacedæmonij, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Tragœdias quot ſcripſerit Sophocles, & Aeſchylus, Diſs. 29. in Cic. n. 10.
Tragœdias compoſuit Heraclides Ponticus, Diſs. 42. in Cic. n. 3.
in Tragœdijs oſorem feminarum eſſe Euripidem dixit Sophocles; ſed in lecto eſſe amatorem, Diſs. 15. in Anthol. n. 2. Diſs. 3. in Eurip. n. 7.
Tragœdorum apparatus, & veſtes, Diſs. 6. in Eurip. n. 6 & ſeqq. & n. 12. 16. & ſeqq.
Tragœdus Aeſopus moriens ducenties filio reliquit, Diſs. 90. in Cic. n. 4.
Traiani temporibus litteræ floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 2.
Traianus ſolito maturius incanuit, & quid de hoc dixerit Plinius, Diſs. 24. in Anthol. n. 1.
Traianus per centumviginti tres dies ludos edidit, Diſs. 10. in Anthol. num. 10. Diſs. 3. in Liv. num. 2.

Traianus provincias aliquas imperio adiecit, quas Hadrianus Barbaris conceſſit, Diſs. 24. in Anthol. n. 5. Diſs. 1. in Liv. n. 13. Diſs. 9. in Liv. num. 14 Diſs. 27. in Liv. n. 3.

Traianus ius trium liberorum parciſſimè concedebat, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.

Traianus multis puerorum millibus alimenta cōſtituit, Diſs. 25. in Anthol. n. 3.

Traianus ſolus ex Imperatoribus in Urbe ſepultus eſt, Diſs. 24. in Thucyd. n. 6.

Traianus Optimi cognomen adeptus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 10.

Traianus ſancivit, ædificia non excedere ſexaginta pedes, Diſs. 17, in Virg. n. 7.

Traianus ſæpe per urbem Dionem Chryſoſtomum ſuo curru ducebat, Diſs. 10. in Cic. n. 4.

Traianus magnificentiſſimum forum extruxit; in quo columna centumviginti trium pedum, Diſs. 29. in Cic. n. 4.

Tranquillitas animi cōparatur rectâ conſcientiâ, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.

Tranquillitas aëris terræmotus futuri ſignum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.

Tranquillitas animi parit veram voluptatem, Diſs. 16. in Anthol. n. 8.

Tranquillitatem animi ſummum bonum eſſe conſtituit Democritus, quam Eveſto nuncupavit, Diſs. 45. in Cic. n. 2.

Tranſiliebant flammas paſtores in Palilibus, quod & in condendâ Româ obſervatum eſt, Diſs. 23. in Liv. n. 1. 3.

Tranſitorium forum appellavit Nerua forum, quod a Domitiano inchoatum abſolvit, Diſs. 29. in Cic. n. 3.

Translatis nimium aliqui utuntur, Diſs. 85. in Cic. n. 8.

ad Traſimenum decertantes Romani, Pœnique ingentem terræmotum non ſenſerunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 35.

Trecenti Spartani ad Thermopylas innumerabilibus Perſarum copijs dio reſtiterunt, Diſs. 7. in Eurip. n. 6.

Triangula eſt forma Siciliæ, Diſs. 33. in Thucyd. num. 8. Diſs. 35. in Thucyd. n. 4. forma Italiæ. Diſs. 4. in Virg. n. 5.

Trianguli tribus lateribus cognitis & trianguli area deprehenditur, Diſs. 33. in Thucyd. num. 8.

de Triario trophæa Mithridatis non deiecit Cæſar, Diſs. 24. in Liv. n. 6.

Triballos perdomuit Alexander, antequam in Aſiam traijceret exercitum, Diſs. 44. in Thucyd. n. 7.

Tribunal quare accipiatur nomine *Puteal*, Diſs. 30. in Liv. n. 23.

Tribunal ſignificat *Ἡλιαία*, Diſs. 36. in Anthol. num. 3.

Tribunal Alexandri ex auro ſolido erat, Diſs. 21. in Liv. n. 7.

Tribunal contra Prætoris locus in theatro conceſſus erat Veſtalibus, Diſs. 31. in Liv. n. 11. Diſs. 29. in Cic. n. 8.

Tribunal in caſtris e ceſpite extruebant Imperatores, Diſs. 29. in Cic. n. 7.

in Tribunali ſedebat Quæſitor, & qui alij magiſtratus in eo ſederent, Diſs. 29. in Cic. n. 7.

Tribunatum gerente Scævolâ ſerviliam legem ſuaſit Craſſus triginta tres natus annos, Diſs. 16. in Cic. n. 4.

Tribunatum militum ſine nomenclatore petijt Cato, Diſs. 88. in Cic. n. 2.

Tribuni ſoli ex magiſtratibus Romanis Conſulibus non obtemperabant, Diſs. 10. in Liv. n. 5.

Tribuni militum conſtituebantur a Conſulibus, Diſs. 10. in Liv. n. 5.

Tribuni plebis non lictores, ſed viatores habebant, niſi in provincijs, Diſs. 22. in Liv. n. 3. 12.

Tribuni in ſubſellijs iudicabant, Diſs. 29. in Cic. num. 5. *Vide. Tribunorum.*

Tribunitia poteſtas pæne ſublata eſt a Sylla, Diſs. 2. in Cic. n. 7.

Tribunorum plebis leges quum Patres accipere recuſarent, leges duodecim tabularum conditæ ſunt, Diſs. 77. in Cic. n. 6.

Tribunum cuſtodum ſui corporis Romulus creavit Celerem, qui Remum interfecit, Diſs. 22. in Liv. n. 14.

Tribunus plebis Caius Orchius legem Orchiam tulit, qua convivarum numerus finiebatur, Diſs. 3. in Liv. n. 5.

Tribunus unus ſi auctoritati ſenatus intercedebat, confici non poterat Senatuſconſultum, Diſs. 10. in Liv. n. 8.

Tribunus plebis Sulpicius pulſis a foro Conſulibus, & Syllâ Marium adversùs Mithridatem imperatorem creat, Diſs. 2. in Cic. n. 4.

Tribunus plebis factus Clodius Ciceronem inſequutus eſt, ut in exilium ire cogeretur, Diſs. 2. in Cic. n. 11. *Vide. Plebis Tribuni.*

Tribunus ſuperveniens M. Antonium interfecit militibus a cæde abſtinentibus, Diſs. 17. in Cic. n. 6. *Vide. Tribuni.*

Tribus quatuor ex plebe fecit Fabius; ideo Maximus eſt appellatus, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.

Tribus tres initio ſingulos augures habuerunt, Diſs. 19. in Liv. n. 15.

Tribus legem agrariam ſuadente Cicerone abdicarunt, Diſs. 12. in Cic. n. 3.

Tribus tres ex omni populo Romulus effecit, Diſs. 29. in Liv. n. 13. *Vide. Tribuum.*

Tribus cum ſuis candidatis circumire Auguſtus indignum non putavit, Diſs. 88. in Cic. n. 3.

Tributis quatuor civitatum Marcus Antonius locupletavit Anaxenorem citharœdum, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6.

Tributum annuum Græcis Athenienſes imperarunt, & eo uſi ſunt ad bellum Peloponeſiacum, Diſs. 77. in Anthol. n. 8.

Tributum non pendebat pars plebis, qui homines proletarij dicebantur, Diſs. 25. in Anthol. num. 4.

Tribuum numero, quæ triginta quinque erant, par erat numerus viarum, quæ Pontes dicabantur, Diſs. 1. in Cic. n. 7. *Vide. Tribus.*

Tricca urbs, in qua natus eſt Æſculapius, Diſs. 83. in Anthol. n. 18.

Trichordon fiſtulam invenit Satyrus, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.

Triclinijs quot ſervos adhiberent, Diſs. 21. in Thucyd. n. 11. & ſeqq.

Tri-

Digitized by Google

Triclinijs duobus, & viginti millibus epulum populo dedit Cæſar acto triumpho, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Tridentem Neptuno tribui dicit Euſtathius, quia tria genera terræmotuum ſint, Diſs. 48. in Thucyd n. 23.
Triduum erat ſpatium ſupplicationis ad omnia pulvinaria Deorum, Diſs. 25. in Liv. n. 6.
Triennio nondum exacto Hannibal quatuor exercitus Romanorum ſuderat, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.
Trientem Romani in ore defunctorum includebant Charonti perſolvendum, Diſs. 32. in Anthol. n. 12.
Trietericus Bacchus præeſt ſolis globo, Diſs. 47. in Anthol n. 8.
Trieterides a Baccho nato ex Niſo, & Thyone conſtitutæ ſunt, Diſs. 45. in Anthol. n. 6.
Trigæ decertabant in Circenſibus, & Inferis ſacræ erant, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Trigoni quadrata ex lateribus rectum angulum continentibus æqualia eſſe quadrato ex latere ſubtendente Pythagoras demonſtravit, Diſs. 8. in Cic n. 3.
Trinacria unde dicta ſit Sicilia, Diſs. 35. in Thucyd. n. 3. 4.
Trinacria dicta eſt Rhodus, Diſs. 26. in Anth. n. 3.
Trinundino leges, antequam ſancirentur, in publico proponebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 21.
Trinundinum habebant Candidati ad petendum, Diſs. 30. in Liv. n. 20.
Tripodem ſuſtulit Hercules, & reſponſa reddebat, quum oraculum conſulens nullum reſponſum accepiſſet, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Tripodum quoddam genus appellatur lebes, Diſs. 7. in Anthol. n. 4.
Tripus quare in templo Delphico appoſitus fuerit, Diſs 3. in Anthol n. 5.
Triquetra dicta eſt Sicilia, Diſs. 35. in Thuc. n. 4.
Triremem ſuo ſumptu conducere Hyperides coactus eſt e populo, Diſs. 76. in Cic. num. 5. duas conduxit, Diſs. 77. in Cic. n. 4.
Triremes primi Græcorum invenerunt Corinthij, non verò Aminocles Corinthius, Diſs. 4. in Anthol. n. 3. Diſs. 13. in Eurip. n. 8. Sidonij, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Triremes ſexaginta conſumpſit Hiero ad ædificandam navem, quam frumento onuſtam Ægyptiorum Regi dono miſit, Diſs. 14. in Eurip. n. 3.
Triremes, & quadriremes decertarunt in naumachiâ Claudij, Diſs 3. in Liv. n. 1.
Triremes ne Alexandro concederent Athenienſes, auctor fuit Hyperides, Diſs. 76. in Cic n. 5.
Triremes quadraginta cõparavit, & duas alias ſuis ſumptibus conduxit Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 4. *Vide. Naves.*
Triſtes quum exhilarantur, uſurpatur proverbium: *riſit Charon*, Diſs. 82. in Anthol. n. 5.
Triſtes dies Thraces nigris calculis numerabant, Diſs. 5. in Eurip. n. 3.
Triſtitia propter malum eſt miſericordia, Diſs. 23. in Eurip. n. 3.
Triſtitia depellitur e vino, Diſs. 14. in Anth n. 1. 2.
Triſtitiæ magis naturalis eſt homini, quàm lætitia, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Diſs. 26. in Eurip. num. 1. Ideo in nuptijs lætitiæ quædam triſtia miſcebant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 9.
Triſtitiâ quomodo liberatus ſit Parmeniſcus, quam conceperat, quum in Antrum Trophonij deſcendiſſet, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.
Triſtitiâ contabeſcebant, ſi nubebant, quæ Veſtales fuerant, Diſs. 31 in Liv. n. 5.
Triſtitia maxima erat Romæ, quum Veſtalis defodiebatur, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
Tritici granis, & Gallinâ quomodo Iamblichus futurum Imperatorem ſcire tentaverit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 7.
Tritonem vehebant belluæ marinæ, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
Tritones in ſepulcris Veterum extant, & quid ſignificent, Diſs. 76. in Anthol n. 15.
Tritor colorum Erigonus pictoris Nealcæ nobilis pictor evaſit, Diſs. 81. in Cic. n. 2.
Trivij tertiam viam canis odore non captato ingreſſus eſt, quum duas exploraſſet, Diſs. 39. in Cic. n. 4.
Triumphales viri pari dignitate erant, ac in Græciâ victores in ſacris certaminibus, Diſs. 2. in Anthol. n. 4. Diſs. 6. in Anthol. n. 15. Diſs. 15. in Thucyd. n. 3.
Triumphales viri in Urbe ſepeliri poterant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 6.
Triumphali veſte uti in ludis equeſtribus conceſſum eſt Pompeio, Diſs. 20. in Eurip n. 7.
Triumphali veſte uti in ludis Conſules in pace quando ceperint, incertum eſt Diſs. 22. in Liv. num. 17. 19. 20.
Triumphali veſte uti in ludis Paulo Æmylio conceſſum eſt, Diſs 29. in Liv. n. 1.
Triumphalis porta dicebatur Capena, quia ea triumphantes Urbem ingrederentur, Diſs. 28. in Liv. n. 3. Diſs. 29 in Liv. n. 5.
Triumphantes æquabantur Dijs, & veſtes pictas geſtabant, Diſs. 25. in Eurip n. 20. Diſs. 29. in Liv. n. 1.
Triumphantes utebantur tubâ; tibiâ verò ovantes, Diſs. 60. in Anthol. n. 15.
Triumphantes tauros candidos immolabant, Diſs. 22. in Anthol n. 7.
Triumphantes Iovis in templo ſacrificabant, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.
Triumphantes qui elephantis uſi ſunt, Diſs. 24. in Anthol. n. 4.
Triumphantes antiquitus utebantur togâ purpureâ, Diſs. 22. in Liv. n. 2.
Triumphantes nè ſuperbirent, quomodo caverent, & inconſtantiæ rerum humanarum admonerentur, Diſs. 28. in Liv. n. 8. 14.
Triumphantes quare invitarent Conſules ad convivium, & deinceps, ne venirent, rogarent, Diſs. 29. in Liv. n. 6.
Triumphantium currus deſcribitur, Diſs. 28. in Liv. per tot.
Triumphantium veſtis toga picta, & tunica palmata, Diſs. 22. in Liv. n. 1. 2. 17. 19. 21. Diſs. 28. in Liv. n. 22.
Triumphare albis equis quòd voluerit Camillus, in exilium eiectus eſt, Diſs. 12. in Liv. n. 9.
Triumphare ter eundem invidioſum videbatur, Diſs. 24. in Liv. n. 14.

Triumphare non poterant qui magiſtratum non gerebant, Diſs. 24. in Liv. n. 13. Diſs. 25. in Liv. n. 1.
Triumphavit Tarquinius Priſcus indutus tunicâ totam ex auro, Diſs. 22. in Liv. n. 19. Diſs. 28. in Liv. n. 12.
Triumphavit Romulus Cæninenſium Rege obtruncato; an fuerit ovatio, Diſs. 24. in Liv. num. 1. 3. 9. Diſs. 28. in Liv. n. 2.
Triumphavit Nero muſico certamine victor, & Domitianus cladibus acceptis a Decebalo Rege Dacorum, Diſs. 25. in Liv. n 8.
Triumphavit de Cattis Domitianus, Diſs. 85. in Anthol. n. 7.
Triumphi omnes Pompeij aliquid inuſitatum habuerunt, Diſs. 25. in Liv. n. 5.
Triumphi ornamentis inſignibantur duces, qui Cæſares non eſſent, Diſs. 25. in Liv. n. 8.
Triumphi pompa, Diſs. 25. in Liv. n. 14. & ſeqq. Diſs. 26. 27. 28. 29. in Liv. per tot.
Triumphi tercentum viginti acti ſunt uſque ad Veſpaſianum, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
in Triumphis Faliſci boves mactabantur, quia candidi erant, Diſs. 43. in Virg. n. 2.
in Triumphis, & feſtis dumtaxat diebus an Conſules ſcipionem eburneum geſtarent, Diſs. 22. in Liv. n. 21.
in Triumphis quare quidam geſtibus riſum concitaret, Diſs. 28. in Liv. n. 14.
Triumpho præludebant ſupplicationes Templis decretæ, Diſs. 20. in Eurip. n. 6.
Triumpho ſuo currum paraverat Zenobia, qui ductus eſt in triumpho ab Aureliano, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Triumphos tres de tribus Orbis partibus duxit Pompeius admodum adoleſcens, Diſs. 20. in Eurip. n. 4. Diſs. 4. in Liv. n. 6. Diſs. 22. in Liv. num. 1.
Triumphos Conſulibus decernebat, vel denegabat Senatus, Diſs. 10. in Liv. n. 7.
Triumphos tres Auguſtus duxit Sextili menſe, Diſs. 30. in Liv. n. 66.
Triumphos plures numerabant Romani, quàm annos, Diſs. 83. in Cic. n 4.
Triumphum navalem primus Duillius egit, Diſs. 60. in Anthol. n. 25. Diſs. 20. in Eurip. num. 7. Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Triumphum acturus Gordianus interfectus eſt a Philippo, Diſs. 24. in Anthol. n. 4. Diſs. 28. in Liv. n. 3.
Triumphum ſignificat laurea, Diſs. 28. in Liv. num. 9. Diſs. 3 in Virg. n. 7.
Triumphum oppreſſo Nigro recuſavit Septimius Severus, licet etiam Parthos, Adiabenos, & Arabas oppreſſiſſet, Diſs. 24. in Liv. n. 12.
Triumphum adornabat Caligula, quum milites conchas legere iuſſiſſet, Diſs. 25. in Liv. num. 8.
Triumphum qui egerant, quibus honoribus afficerentur, Diſs. 29. in Liv. n. 21.
Triumphus Bacchi an ſimilis eſſet Romanis, Diſs. 24. in Liv. n. 1. Diſs. 28. in Liv. n. 14.
Triumphus pedeſtris, vel minor a Græcis dicitur ovatio, Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Triumphus ubicumque concederetur, quæ requirebantur, Diſs. 24. in Liv. n. 10. & ſeqq.
Triumphus quibus denegatus ſit, licet ſtrenuè rem geſſiſſent, Diſs. 24 in Liv. n. 13. 14.
Triumphus Pompeij duos integros dies celebratus eſt, & tres Æmylij de Perſeo, Diſs. 27. in Liv. n. 1.
Triumviri in ſubſellijs iudicabant, Diſs. 29. in Cic. num. 5.
Triumviris rerum potitis Senatus in Capitolio epulatus non eſt, quod futuræ ſervitutis omen habitum eſt, Diſs. 19. in Cic. n. 1.
Troas feraciſſima regio, Diſs. 16. in Eurip. num. 16.
Trochilus avicula ſervat a morte crocodilum, dum dormientem excitat irruente ichneumone, & alitur cibi reliquijs, quæ dentibus crocodili inhærent, Diſs. 18. Liv. n. 6.
Trocho ſimiles ſunt agitati conſcientiâ ſcelerum, Diſs. 19. in Thucyd. o. 7.
Trœzeniæ Virgines conſecrabant comam Hippolyto, Diſs. 42. in Anthol. n. 11.
Trœzenij Oreſtem, antequam expiarent, tecto recipere noluerunt, Diſs. 53. in Thucyd. n. 24.
Trœzenij Hippocrenis aquâ utebantur ad ſacrificia, Diſs. 28. in Thucyd. n. 3.
Troglodytæ Sambucam iuvenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Troglodytæ ſpeluncas pro domibus habitabant, Diſs. 30. in Cic. n. 5. 7.
Troglodytæ aſpernabantur agriculturam, & architecturam, Diſs. 81. in Cic. n. 5. 6.
Troglodytarum tauri carnivori leonibus fortiores. Diſs. 37. in Cic. n. 4.
Troia proditione, dolo, an vi capta ſit, Diſs. 16. in Eurip. n. 11. 12.
Troia everſa non fuit iuxta Dionem Chryſoſtomum, Diſs. 16. in Eurip. n. 12. & ſeqq. Diſs. 14. in Liv. n. 2. Diſs. 5. in Virg. n. 5. Diſs. 6. in Virg. n. 3. 6. & ſeqq. Diſs. 7. in Virg. n. 1.
Troiâ annis ſexaginta poſt Herculem exciſa fuit, Diſs. 4. in Virg. n. 2.
Troiâ captâ Aeneas cum Græcis bellum diu geſſit, Diſs. 14. in Liv. n. 6. Diſs. 6. in Virg. n. 8.
Troiâ captâ Aeneas an urbem Scepſim tenuerit, Diſs. 15. in Liv. n. 4.
Troiæ excidio ad Platonem vix octingenti anni numerantur, Diſs. 15. in Eurip. n. 1.
Troiæ ante excidium ſeptingentis annis Ogyges regnavit, Diſs. 36. in Anthol. n. 4 annis centum ſeptuaginta duos floruit Bacchus, Diſs. 46. in Anthol. o. 2. annis trecentis quadraginta duobus floruit Deucalion, Diſs. 46. in Anthol. num. 2. annis ducentis fuit Iuppiter Aſterius, Diſs. 68. in Anthol. o. 1.
Troiæ poſt excidium quot annos Lycurgus leges condiderit, Diſs. 50. in Anthol. n. 3.
Troiæ conditor Dardanus, Diſs. 65. in Anthol. num. 9.
Troiæ excidium ſpectare non ſuſtinuit Electra; ideo latet, Diſs. 65. in Anthol. n. 9.
Troiæ excidium quotannos ante Romam conditam fuerit, Diſs. 35. in Thucyd, n. 8.
Troiæ hoſpitium quare Virgilius Thraciam appellet, Diſs. 16. in Liv. n. 5.
Troiæ ad excidium a Zoroaſtre annorum quinque

que millia defluxiſſe tradit Hermodorus, Diſs. 14. in Cic. n. 2.
Troiæ urbs Scepſis, Diſs. 64. in Cic. n. 5.
Troiam obſidentibus Græcis Palamedes eclipſim ſolis prædixit, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3. & Pyrrhus ſaltationem pyrrhicam invenit, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.
Troiam Paris an advexerit Helenam, Diſs. 16. in Eurip. n. 7. 8.
Troiam captum iri, ſi Græci Palladio potirentur, ipſis indicavit Helenus, Diſs. 14. in Liv. n. 5.
Troiam facilè ſe everſurum confidebat Agamemnon, ſi decem Neſtori ſimiles habuiſſet, Diſs. 35. in Cic. n. 6.
Troiani aquilam ſuis legionibus prætulerunt, Diſs. 26. in Anthol. n. 7.
Troiani poſt exeidium Troiæ ubique regnarunt; ipſi, & Græci multas urbes condiderunt, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6. Diſs. 16. in Eurip. n. 19.
Troiani non indignum putabant bellum geri Helenæ cauſâ; ſed tamen eam reddendam cenſebant, Diſs. 15. in Eurip. n. 7. 8.
Troiani navibus incenſis perſuaſione mulieris Romæ urbem Romam condiderunt, Diſs. 13. in Liv. num. 3.
Troiani quum comediſſent apium, vel panis cruſtula ſubiecta cibis, oraculum impleverunt, Diſs. 15. in Liv. n. 9. Diſs. 14. in Virg. n. 4.
Troiani belli tempore Homerum vixiſſe quidam tradunt, Diſs. 9. in Cic. n. 5.
Troianis Græci permiſerunt, quod unam rem tollerent, Aeneas patrem ſuſtulit, Diſs. 25. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14 in Liv. n. 3.
Troianis temporibus unguentum in uſu non erat, Diſs. 34. in Anthol. n. 1.
Troianis temporibus pictura nondum reperta erat, Diſs. 13. in Eurip. n. 5. nondum Italiæ pars Gallia Ciſalpina vocabatur, Diſs. 4. in Virg. n. 2.
Troianis temporibus vetuſtior fuit Muſæus philoſophus, & poëta, Diſs. 15. in Cic. n. 7.
Troiano in bello Reges Græci populis obnoxij erant, Diſs. 5. in Thucyd. n. 7.
Troianorum Imperium quàm latè pateret, Diſs. 12. in Eurip. n. 10.
Troianos Homerus nunquam vocat Barbaros, Diſs. 8. in Thucyd. n. 1.
Troianos cum ſtrepitu euntes ad bellum Homerus inducit, Diſs. 57. in Thucyd. n. 15.
Troianos victores fuiſſe, non Græcos quidam tradiderunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 1. Diſs. 16 in Eurip. n. 12. 16. & ſeqq Diſs. 5 in Virg. n. 5. Diſs. 6. in Virg n. 3. 6. & ſeqq. Diſs. 7. in Virg. n. 1.
Troianos quoties vult Virgilius oſtendere impios, & periuros, Laomedonteos quare vocet, Diſs. 21. in Virg. n. 19.
Troianos pugnando ſatiari non poſſe dicit Homerus, Diſs. 21. in Virg. n. 12.
Troianos, ne trucidarent legatos Græcorum, impedivit Antenor, Diſs. 16. in Liv. n. 3.
Troianum bellum quantum fuerit, Diſs. 12. in Eurip. n. 11. & ſeqq.
Troianum bellum poſt expeditionem Argonautarum fuit ſexaginta novem annis, Diſs. 12. in Eurip. n. 16. 19. eius cauſa, Diſs. 15. in Eurip. n. 9. Diſs. 16. in Eurip. n. 15. cur decem annos duraverit, Diſs. 16. in Eurip. n. 9. 10.
Troianum bellum Helena conflavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 22.
Troianum bellum Iuppiter ſuſcitavit motus Terræ precibus, quæ ſcelera hominum ferre non poſſet, Diſs. 15. in Eurip. n. 1.
Troianum bellum ſcripſit Helena poëtria, & alij ante Homerum, Diſs. 13. in Eurip. n. 1. Diſs. 11. in Liv. n. 4. Diſs. 33. in Virg. num. 3. *Vide. Bellum Troianum.*
Troianus porcus nuncupabatur, quòd plenus alijs animalibus menſis apponeretur, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Troilus ob pulchritudinem ab Achille interſectus eſt, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.
Tropæa Iuno dicebatur, quod ipſi trophæa dicarentur, Diſs. 26. in Virg. n. 1.
Tropæus Iuppiter eſt appellatus, quia trophæa plerumque ipſi dicabantur, Diſs. 24. in Liv. n. 6.
Trophæa devictis hoſtibus a Græcis conſtituebantur, Diſs. 24. in Liv. n. 1.
Trophæa tollere nefas erat, quum ea adorarent, Diſs. 24. in Liv. n. 2.
Trophæa Macedones non conſtituebant, Diſs. 24. in Liv. n. 5.
Trophæa dicabantur Iunoni, ideo ipſa Tropæa dicebatur, Diſs. 26. in Virg. n. 1.
Trophæo Marathonio Miltiadis Themiſtocles ad gloriam excitatus eſt, Diſs. 30. in Anthol. num. 1. Diſs. 56. in Thucyd. n. 5. Diſs. 92. in Cic. n. 1.
Trophæum unde dictum ſit, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Trophæum ut ſtatuerent Perſæ, marmor attulerant; ex eo autem Græci devictis Perſis Nemeſin effinxerunt, Diſs. 18 in Eurip. n. 12.
Trophæum a Carano conſtitutum leo diſiecit, Diſs. 24. in Liv. n 5.
Trophæum ante prœlium ſtatuerunt Thebani, Diſs. 24. in Liv. n. 6.
Trophæum interdum uterque exercitus ſtatuebat, Diſs. 24. in Liv. n. 7.
Trophonij in Antrum deſcenſuri ſacrificabant Iunoni Heniochæ, Diſs. 26. in Virg. n. 1.
Trophonij in antrum quum Parmeniſcus deſcendiſſet, triſtitiâ affectus eſt, & riſum recuperavit, quum vidit informe lignum in Delo pro Latonâ coli, Diſs. 46. in Thucyd. n. 3.
Trophonij ſpecus, Diſs. 4. in Eurip. n. 7.
Tropici unde ita appellati ſint, Diſs. 51. in Anthol. n. 4.
Trunci, & rami arborum hederâ veſtiebantur, Diſs. 23. in Cic. n. 7.
Truncis nati Aborigines ob vitæ duritiam dicebantur, Diſs. 17. in Liv. n. 1.
Truncus pro Iunone Theſpijs colebatur, Diſs. 46. in Thucyd. n. 4. Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Trutina rationes ponderantem Pyrrhonem induxit Lucianus, Diſs. 57. in Cic. n. 6.
Trygodia primitus eſt appellata comœdia, vel potiùs tragœdia a vindemia, Diſs. 13. in Anthol. n. 4. Diſs. 6. in Eurip n. 3.
Tubâ, non tibiâ canebatur in gymnicis ludis, ſicut in funeribus adultorum, Diſs. 60. in Anthol. n. 10. 12.

Tu-

Tubâ triumphus agebatur; tibiâ vero ovatio, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Tubâ quare non utebantur Lacedæmonij, ſed tibiâ in bello, Diſs. 60. in Anthol. n. 14. Diſs. 18. in Thucyd. n. 1. Diſs. 57. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Tubâ uſos eſſe heroas nuſquam Homerus memorat, Diſs. 57. in Thucyd. n. 14.
Tubæ codon quid ſit, Diſs. 59 in Anthol. n. 9.
Tubæ quare adhibeantur in bello, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4. earum ſex genera, Diſs. 57. in Thucyd. n. 13.
Tubæ Gallorum horribiliorem ſonum edebant, quàm ceteræ, Diſs. 57. in Thucyd. n. 12. 13.
Tubam Etruſci invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. num. 4. Diſs. 57. in Thucyd. n. 11.
Tubera Libyca optima, Diſs. 3. in Liv. n. 8.
Tuberoni, quòd ſordidè munus in honorem Africani edidit, populus Romanus Præturæ repulſam dedit, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. num. 6.
Tubiluſtria dicebatur dies, quo celebrabatur feſtum Vulcani, Diſs. 30. in Liv. n. 49.
Tuccia Veſtalis capitis arceſſita eſt, quòd mundiore cultu uteretur. Diſs. 31. in Liv. n. 7.
Tuditanus rerum Romanarum ſcriptor, Diſs. 11. Liv. n. 1.
Tuiſtonem Deum terrâ editum Germani auctorem ſuum prædicabant, Diſs. 12. in Liv. n. 2. Diſs. 11. in Liv. n. 1.
Tulli Volſcorum Principis opem Coriolanus in Lare ſedens imploravit, Diſs. 25. in Thucyd. num. 8.
Tullianum mel, aut aurum Symmachus eloquentiam Ciceronis vocat, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Tullii liberti Epigramma in Ciceronem, Diſs. 49. in Cic. n. 4.
Tullium filium Cicero anno quadrageſimo ſecundo procreavit, Diſs. 3. in Cic. n. 7.
Tullius libertus Ciceronis, Diſs. 22. in Liv. n. 3. libros tres de eius facetijs conſcripſit, Diſs. 27. in Cic. n. 1.
Tullus Hoſtilius Socios deficientes ad hoſtes ſuo iuſſu feciſſe dixit, Diſs. 6. in Thucyd. n. 11.
Tullus Metium duabus quadrigis diſtractum interfecit, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Tullus Hoſtilius templa Pallori, & Pavori conſtituit, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9. Diſs. 18. in Eurip. n. 5.
Tullus Hoſtilius inſtituit, ut triumphantes togâ pictâ uterentur, Diſs. 22. in Liv. n. 19.
Tullus Cœlium montem Romæ adiecit, Diſs. 23. in Liv. n. 11.
Tumidum Ciceronem dixerunt malevoli, Diſs. 11. in Thucyd. n. 5.
Tumor Statij originem duxit a declamationibus, Diſs. 85. in Cic. n. 9.
a Tumore pedum dictus eſt Oedipus, Diſs. 12. in Virg. n. 1.
Tumultum faciebant ante fores thalami ſponſæ quædam mulieres, Diſs. 30. in Thucyd. n. 13.
Tunica tantum diſtare Stoicos a Cynicis quare dixerit Iuvenalis, Diſs. 84. in Anthol. n. 11.
Tunica lati clavi ad pedes decidens Auguſto Imperium portendit, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.
Tunicâ purpureâ induebatur Cyrus, quam nemini licebat uſurpare, Diſs. 21. in Liv. n. 3.
Tunica Palmata veſtis triumphantium quare ita dicta ſit, Diſs. 22. in Liv. n. 2. 17. 18. 19. 21. Diſs 18. in Liv. n. 12.
Tunica Iovis quare appelletur a Iuvenale tunica palmata, Diſs. 12. in Liv. n. 20.
Tunicâ Galbinea Tetricus ductus eſt in triumpho, Diſs 25. in Liv. n. 17.
Tunicâ palmatâ indutus erat Prætor, qui Circenſibus præſidebat, Diſs. 20. in Cic. n. 14.
Tunicam rectam quando indueret Sponſa, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Tunicam purpuream quòd induerit Romulus, reprehendendus non eſt, ſed laudandus, Diſs. 20. in Liv. n. 3. Diſs. 21. in Liv. n. 10. Diſs. 22. in Liv. n. 1.
Tunicam totam ex aero indutus Tarquinius Priſcus triumphavit, Diſs. 22. in Liv. n. 19. Diſs. 28. in Liv. n. 18.
Tunicam, in qua intextus erat Conſtantius, miſit Auſonio Gratianus, Diſs. 28. in Liv. n. 12.
Tunicam quare candidati non geſtarent, Diſs. 89. in Cic. n. 2.
Tunicas verſicolores geſtabant Athenienſes, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3.
Turariæ tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 7.
Turbas excitat vinum immodicè hauſtum, Diſs. 44 in Anthol. n. 11. 12.
Turbines in Orbe novo proſternunt ædificia, Diſs. 48. in Thucyd. n. 16. Diſs. 49 in Thucyd. n. 6.
Turbini ſimiles ſunt agitati conſcientiâ ſcelerum, Diſs. 19. in Thucyd. n. 7.
Turcæ priuſquam prælium ineant, potionem ſumunt, ut obliviſcantur periculorum, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.
Turcæ nefas putant imagines hominum habere, Diſs. 81. in Cic. n. 4.
Ture vaporabant Indi iter omne Regis, Diſs. 20. in Liv. n. 5. *Vide. Thure. Tus.*
a Turno interfectus Pallas altitudinis mœnia Romæ excedebat, Diſs. 6. in Eurip. n. 11.
Turnus Rutulorum Rex bellum intulit Troianis, & victus fuit, Diſs. 15. in Liv. n. 1. 11.
Turnus vini mercede ad ferendam ſibi opem allexit Mezentium, Diſs. 15. in Liv. n. 11.
Turpilionis geſtus, Diſs. 90. in Cic. n. 6.
Turpiſſimum eſt militem abieciſſe ſcutum, Diſs. 51. in Anthol. n. 3.
Turpitudinem etiam verborum vitare oportebat Veſtales, Diſs 31. in Liv. n. 7.
Turpitudo nominis quum occurrit, ſolent ſcriptores uti Periphraſi, Diſs. 7. in Virg. n. 2.
Turres conſtruxiſſe Cyclopes primi dicuntur, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7.
Turres cernuntur in Erno lacu Hiberniæ; ideo terræmotum aliquando extitiſſe coniectura ducitur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Turres primi Tyrrheni fabricarunt, & ab ipſis ita appellati ſunt, Diſs. 4. in Virg. n. 3.
Turres ſaxeas extructas trophæis ornarunt Domitius Aenobarbus, & Fabius Maximus, Diſs. 24. in Liv. n. 8.
Turres ligneæ erant Phalæ in Circo, Diſs. 20 in Cic. n. 9.

Tur-

Turres ligneas cum militibus armatis ferebant elephanti, Diſs. 37. in Cic. n. 3.
Turri aheneæ incluſerat Acriſius Danaen, Diſs 10. in Anthol. n. 2.
Turris in modum efformatus erat currus triumphantium, Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Turrita erat corona novæ Nuptæ, Diſs. 30. in Thucyd. n. 9.
Turrita quare Berecynthia fingatur, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Turrita quare Opis, ſeu Rhea fingatur, Diſs. 43. in Anthol n. 2.
Tus, & ſerta dumtaxat offerebantur Veneri Paphiæ, Diſs. 41. in Virg. n. 16 *Vide. Thus. Ture.*
Tuſcis exitum ademit Manlius opponendo milites omnibus portis caſtrorum, quod ipſi exitio fuit, Diſs. 9. in Liv. n. 3 *Vide. Etruſci. Tyrrheni.*
Tuſculani Iovem propter maieſtatem Maium Deum vocabant, Diſs. 30. in Liv. n. 43.
a Tutelâ quot Liberi excuſarent, Diſs. 52. in Anthol. n. 8.
Tutelâ, ſive Philotide ancillâ ſuadente Romani virginum, & matronarum habitu ancillas Gallis miſerunt, & earum ope illos internecione deleverunt, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Tutelam Regis Aegypti gerens Pompeius ad illum confugit, & ab eo trucidatus eſt, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.
Tutelam filiorum Anaxilaus Rex commiſit Micytho ſervo, cui paruerunt Rhegini, Diſs. 5. in Thucyd n 4.
Tutelam Plotini gerebat quidam Deus, Diſs 12. in Liv. n. 10.
Tutelare Numen Romæ, Diſs. 24 in Virg. n 6.
Tutelares Deos non ſolùm hominibus attributos eſſe Veteres crediderunt, ſed etiam urbibus, regionibus, & alijs omnibus rebus, Diſs 23. in Virg. n. 2. Diſs. 35. in Virg. n. 3. Diſs. 36. in Virg. n. 2.
Tutelinæ columnæ a tutelâ fructuum, Diſs. 20. in Cic. n. 10.
Tylen, qua baiuli ad onera ferenda utuntur, Protagoras invenit, Diſs 5. in Cic. n. 3.
Tympana quare adhibeantur in bello, Diſs. 57. in Thucyd. n. 4.
Tyndarus exprobrat Menelao Barbarum eſſe factum, quòd apud Barbaros diu verſatus ſit, Diſs 9. in Thucyd n. 6.
Tyndarus iureiurando obſtrinxit Græcos Proceres bellum geſturos adversùs eum, qui Helenam rapuiſſet, Diſs. 15. in Eurip. n. 3.
Tyndarus ex Ledâ genuit Caſtorem, & Clytemneſtram, Diſs. 16. in Eurip n. 2.
Tyndarus volens conceſſit Helenam Paridi, Diſs. 14 in Liv. n. 2.
Typhœum fugiens Juppiter in arietem converſus eſt, & hac ſpecie colebatur, Diſs. 11. in Anth. n. 7.
Typhœum fugiens Venus piſce latuit; ideo Syri piſcibus abſtinebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 5. Diſs. 32. in Virg. n. 3.
Typhœus fuit Gigas, Diſs. 25. in Eurip. n. 7.
Typhon rufus erat, & hac de cauſâ rufos oderant Aegyptij, Diſs. 21. in Eurip. n. 17.
Typhon Oſiridem diſcerpſit, Diſs. 46. in Anthol. num. 9. Diſs. 75. in Anthol. n. 2.
Typhon quare fingatur adverſarius Oſiridi, Diſs. 48. in Anthol n. 6.
Typhon ſignificat ardorem, Diſs. 48. in Anthol. num. 6. Diſs. 48 in Thucyd. n. 19.
Typhon quomodo Oſirin demerſerit in mare, Diſs. 33. in Virg. n. 6.
Typhonem Aegyptij omnium malorum auctorem eſſe putabant, Diſs. 19. in Thucyd. n. 4.
Typhonem ſepultum eſſe in Siciliâ poëtæ tradiderunt, Diſs 48 in Thucyd n. 19
Tyhphonem quomodo pepererit Thea, Diſs. 33. in Virg n. 5.
Tyrâ Danubio, & Tibiſco fluminibus comprehenſum terrarum ſpatium Traianus Imperio adiecit, Diſs. 9. in Liv. n. 14.
Tyranni delinquentes in convivijs præcipuè deprehendebant, Diſs. 65. in Anth n. 17 & ſeqq.
Tyranni filiam nō obtinuit Hippoclides, eo quod imperitè ſaltaſſet, Diſs: 17. in Anthol. n. 10.
Tyranni multos occidebant propter opes, Diſs. 41. in Anthol. n. 8.
Tyranni amicos non inveniunt, Diſs. 79. in Anthol. n. 3.
Tyranni quomodo facti ſint, Diſs. 5. in Thuc. n 1
Tyranni multi recenſentur, Diſs. 5. in Thucyd. num 3.
Tyranni facti ſunt Decemviri, Diſs. 22. in Liv. num. 5.
Tyranni animam a Genijs excruciari facit Plato, Diſs. 35. in Virg. n. 6.
Tyranni Hippiæ fratrem Hipparchum interfecerunt Harmodius, & Ariſtogiton, Diſs. 20. in Eurip n 13. Diſs 70. in Cic. n. 1.
Tyranni fiunt ſapientes ſapientum familiaritate, Diſs. 72 in Cic. n. 6 *Vide. Tyrannis.*
Tyrannide Piſiſtrati diſſolutâ Solon Patriæ libertatem reſtituit, & tamen in exilio mortuus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n 16.
a Tyrannide Antonij Romam Cicero liberavit, Diſs 36. in Cic. n 20.
Tyrannidem Dionyſij ut everteret, Dionem impulit Plato, Diſsi 9. in Cic. n. 12
Tyrannidem Spartanorum accuſans Epaminondas in Spartanâ curiâ eorum Socios abalienavit, Diſs. 36. in Cic. o 9.
Tyrrannidis affectatæ Pauſanias reus abſolutus eſt, Diſs. 13. in Thucyd. n. 1.
Tyrannis triginta ſævientibus Athenis Socrates ſuæ fortunæ gratulabatur, Diſs. 41. in Anthol. num. 8.
Tyrannis triginta impoſitis Athenis Lacedæmonij degenerarunt, Diſs. 56. in Thucyd n 8.
Tyrannis Magis ſublatis Darius imperium Perſarum occupavit, cui ſucceſſit Xerxes, Diſs. 56. in Thucyd n. 9.
Tyrannis cogentibus qui facit, culpâ vacat, Diſs. 8. in Virg n. 1.
Tyrannis rerum potitis nullos fere eloquentes habuerunt Athenienſes, Diſs. 36. in Cic. n. 2.
Tyranno inſultavit Theramenes venenum bibiturus, Diſs. 9. in Eurip. n. 5.
Tyranno interfecto Romani ad miſericordiam ſeſe converterunt ob formam filij, Diſs, 26. in Eurip. n. 9.

Ty-

Tyranno Teliâ interſecto Sybaritæ eius aſſeclas confugientes ad aram Iunonis interſecerunt; ideo Sybaris funditus exciſa eſt, Diſs. 23. in Anthol. n. 3.

Tyranno interroganti, quodnā æs optimum eſſet, Diogenes reſpondit illud, ex quo conflatæ ſunt Statuæ Harmodij, & Ariſtogitonis, Diſs. 84. in Anthol. n. 8.

Tyrannorum interſectoribus Græci plurimos honores tribuerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Tyrrannorum ſervitus tolerabilior, quàm cupiditatum, Diſs 9. in Anthol. n. 1.

Tyrrannorum mentes ſi recludantur, fore, ut aſpiciantur laniatus, dixit Plato, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.

Tyrannos triginta Antipho Patriæ impoſuit, Diſs. 33. in Cic. n. 6.

Tyrannos triginta non timuit Socrates, Diſs. 54. in Cic. n. 8.

Tyrannum Nabidem quomodo Romani ſuperarint, Diſs. 44. in Thucyd. n. 5.

Tyrannum interſecerunt Dio, & Timoleon, & mulctati ſunt a ſuis civibus, Diſs. 20. in Eurip. n. 22.

Tyrannum Buſiridem laudavit Polycrates, Diſs. 28. in Cic. n. 4.

Tyrannus quare habebatur Minos, Diſs. 6. in Eurip. n. 2. Diſs. 6. in Virg. n. 4. Diſs. 34. in Virg. n. 5.

Tyrannus fuit Pytho, non ſerpens, Diſs. 3. in Anthol. n. 2.

Tyrannus immaniſſimus Hiero loqui cives inter ſe vetuit, illi verò geſtu ſignificare ceperunt, quæ vellent, Diſs. 17. in Anthol. n. 2.

Tyrannus quis dicatur, Diſs. 5. in Thucyd. n. 3. 4.

Tyrannus Anaxilaus adeo clemens fuit, ut quum filiorum tutelam Micytho ſervo reliquiſſet, ipſi Rhegini paruerant, Diſs. 5. in Thucyd. num. 4.

Tyrannus quum eſſet Periander, excluditur a numero ſeptem ſapientum, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.

Tyrannus Samiorum Polycrates coluit Anacreontem, Diſs. 3. in Eurip. n. 10. *Vide. Tyranni.*

Tyridates a Parthis Regnum accepturus Euphrati equum ſacrificavit, Diſs. 70. in Anthol. n. 6. *Vide. Tiridates.*

Tyrij Nolam condiderunt, Diſs 36. in Thucyd. num. 8.

Tyrij Servorum conſpiratione deleti ſunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.

Tyrij Tarteſſum coloniam deduxerunt, Diſs. 7. in Anthol. n. 8.

Tyrij navium ſibi vindicant inventionem, Diſs. 12. in Eurip. n. 16. Diſs. 14. in Cic. n. 8.

Tyrij liberarunt Carthaginem a Cambyſe, Diſs. 20. in Virg. n. 4.

Tyrij Herculis Sacerdos habebat dignitatem maximam ſecundùm Regem, Diſs. 22. in Virg. n. 1.

Tyrinthem oppidum fabricarunt Cyclopes, Diſs. 34. in Thucyd. n. 8.

Tyrrheni ad ſonum tibiæ famulos verberabant, & farinam ſubigebant, Diſs. 60. in Anthol. num. 14.

Tyrrheni appellantur Pelaſgi a Sophocle, quia Etruriam occuparunt, Diſs. 36. in Thucyd. n. 7.

Tyrrheni taurum vocabant Italum, & ex eo dicta eſt Italia, Diſs. 36. in Thucyd. n. 5.

Tyrrheni Galliam Ciſalpinam tenuerunt, & quàm potentes fuerint, Diſs. 4. in Virg. n. 2.

Tyrrheni a turribus dicti; indigenes exiſtimabantur; primi turres fabricarunt, Diſs. 4. in Virg. num. 3.

Tyrrheni barbari erant, Diſs. 14. in Cic. n. 3.

Tyrrheni a Lydis originem habuerunt; & quare illis uterentur Romani ad ludos, Diſs. 19. in Cic. num. 4.

Tyrrhenos ſubegit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 4. in leonem converſus, Diſs. 44. in Anthol. n. 9.

Tyrrhenos luxuriæ arguit Athenæus, quòd ad tibiam pugilatu contenderent, Diſs. 60. in Anthol. n. 11.

Tyrrhenum fuiſſe Pythagoram quidam tradunt, Diſs. 14. in Cic. n. 3.

Tyrrhenus Atyos filius duodecim in Etruriâ urbes condidit, Diſs. 4. in Virg. n. 2. *Vide. Etruſcis. Tuſci.*

Tyrſo digitum Cyclopis Satyrus metiebatur, Diſs. 1. in Eurip. n. 8.

Tyrtæi verſibus excitati Lacedæmonij Meſſenios vicerunt, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.

Tyrtæus dixit hominem nihili eſſe, ſi bellicâ virtute deſtituatur, etiamſi ceteris præſtet, Diſs. 50. in Anthol. n. 2.

Tyrtæus poëta a Spartanis civitate donatus eſt, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.

Tyrtamus appellabatur, qui ab eloquio Theophraſtus eſt dictus, Diſs. 41. in Cic. n. 3.

Tyrus cur antiqua dicatur a Virgilio, Diſs. 22. in Virg. n. 5.

Tzetzes tradit Archimedem naves Marcelli ſpeculo combuſſiſſe, Diſs. 84. in Cic. n. 4.

V

VAcca, in quam Io mutata dicitur in Aegyptum traieciſſe, fuit navis hoc nomine appellata, quæ ipſam vexit, Diſs. 23. in Anthol. n. 6.

Vacca aluit Aeolum, Boëthum, & Harpalicen, Diſs. 18. in Liv. n. 4.

Vacca tauro iunctâ ſulcum condendæ urbis Romæ confecit Romulus, Diſs. 23. in Liv. n. 6.

Vacuitas perturbationum iuxta Pyrrhonem in quo conſiſteret, Diſs. 58. in Cic. n. 1. & ſeqq.

Vacuitatem doloris eſſe ſummum bonum voluit Hieronymus Rhodius, & Diodorus, Diſs. 45. in Cic. n. 7. Epicurus, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.

Vacuitatem affectuum non amplectabantur Cynici, nec Stoici, Diſs. 57. in Cic. n. 5.

Vacuum eſſe in rerum naturâ aliqui philoſophi exiſtimant; ideo in hoc immerito Scaliger poëtam reprehendit, Diſs. 72. in Cic. n. 9.

Vadimonium, quibus licebat dicere, dica comperendini appellabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 25.

Va-

Digitized by Google

Valentiniano imperante concuſſam eſſe terram univerſam tradit Cedrenus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.

Valerianus captus eſt a Perſarum Rege, nec eius filius illius redimendi ullam curam habuit, Diſs. 26. in Eurip. n. 6.

Valerij galeæ corvus conſediſſe dicitur, Diſs. 84. in Cic. n. 4.

Valerius Flaccus hiſtoricorum more ſuum poëma exorditur, Diſs. 2. in Thucyd. n. 2.

Valerius Publicola an fuerit auctor laudationum funebrium, Diſs. 22. in Thucyd. n. 1.

Valerius Publicola coactus eſt ædificium in eminenti loco poſitum demoliri, Diſs. 12. in Liv. num. 9.

Valerius appellatus eſt Publicola ob reconciliatam Patribus plebem, Diſs. 20. in Eurip. n. 9.

Valerius Soranus ſupplicio affectus eſt, quòd nomen Romæ enunciarit, Diſs. 24 in Virg. n. 6.

Valerius Antias rerum Romanarum ſcriptor, Diſs. 11. in Liv. n. 2. Diſs. 51 in Cic. n. 5.

Valerius Maximus refellitur, qui viginti quatuor faſces duobus Conſulibus tradit, Diſs. 22. in Liv n. 8.

Valerius, quum plebem, quæ ad Anienem ſeceſſerat, reduxiſſet, Maximus eſt appellatus, Diſs. 36 in Cic. n. 17.

Valerius Maximus libro ſeptimo capite ſeptimo, & octavo explicator, Diſs. 40. in Cic. n. 8.

Valerius Maximus Ciceronem caput Romanæ eloquentiæ vocat, Diſs. 49. in Cic. n. 7.

Valetudinis, amoris, & ſomni hæc tria tantùm pocula miſcere iubet Eubulus, Diſs. 54. in Anthol. n. 6.

Valetudinis causâ geſtationes a Medicis probantur, Diſs. 22. in Cic. n. 3.

Valetudo conſervator oleo, & melle iuxta Democritum, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.

Valetudo athletica, ſeu pugilica pro robuſtiſſimâ accipitur, Diſs. 12. in Anthol. n. 6.

Valetudo multis nocuit, Diſs. 45. in Anthol. n. 6.

Valgius Rufus citatur a Gellio, Diſs. 22. in Liv, num. 3.

Valles Lunæ cerni a montibus Hyperboreis tradit Diodorus Siculus, Diſs. 77. in Anthol. n. 13.

Vallum Romanorum firmius erat, quàm Græcorum, Diſs. 9 in Liv. n. 5.

Vandali in triumpho ducti ſunt ab Aureliano, Diſs. 25. in Liv. n. 19.

Vanitatem Græcorum ſæpiſſimè arguit Plinius, Diſs. 5. in Anthol. n. 1.

Vapores quòd gignat, Iovem Ἰχμάδα colebant, Diſs. 10. in Anthol. n. 20.

Vaporibus terræ conſtare viam lacteam exiſtimavit Ariſtoteles, Diſs 31. in Liv. n. 24.

Vaporibus fluminum ali animas mortuorum dicebant Stoici, & ſtellas, Diſs. 37. in Anthol. num. 2. Diſs. 10. in Eurip. n. 2. 3. & ſeqq.

Varianâ clade adeo perturbatus eſt Auguſtus, ut caput foribus illideret, Diſs. 22. in Thucyd. num. 8.

Variata dicebantur picta a Latinis, Diſs. 25. in Eurip. n. 18

Varietas maximè delectat, Diſs. 21. in Anthol. num. 6.

Varietate maiore quis eandem ſententiam exprimeret, certavit Roſcius cum Cicerone, Diſs 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic. n. 3.

Varro dicebat, quòd nullum eſt abſurdum, quod non aliquis philoſophus defenderit, Diſs. 10. in Eurip. n. 1.

Varro ſatyras Menippeas appellavit ab imitatione ſatyrarum Menippi ſervi, Diſs. 21. in Thucyd. n. 7. qui earum titulum fecit: *Hercules alter*. Diſs. 8. in Anthol. n. 1.

Varro inſidiatus eſt Auguſto, Diſs. 42. in Thucyd. n. 4.

Varro, licet remotus ab Agro, de re ruſticâ optimè ſcripſit, Diſs. 73. in Cic. n. 2.

Varronem temerarium cum Paulo Aemylio prudentiſſimo conſulem crearunt, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. Diſs. 52. in Thucyd. n. 8.

Varronem, Sempronium, Flaminium devicit Hannibal, non alios, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Varroni ſoli in bibliothecâ publicâ viventi imago poſita eſt, Diſs. 44. in Cic. n. 5.

Varus poëta inſignis, Diſs. 1. in Virg. n. 6.

Vas, quod labrum appellabant, cui uſui inſerviret, Diſs. 31. in Anthol. n 7.

Vas aquâ plenum cum igne in limine novæ Nuptæ quare collocabatur, Diſs. 28. in Thucyd. n. 5. 8. 10. Diſs. 29. in Thucyd. n. 1.

Vas, quod iugulo victimæ ſupponebatur, a Græcis Σφαγεῖον nuncupatur, a Latinis patera dicebatur, Diſs. 45. in Virg. n. 5.

Vasa lacrymis excipiendis ſepulcris imponebantur, Diſs 32. in Anthol. n. 10.

Vaſa duo, quibus aquâ luſtrali ingredientes templum aſpergebantur, donavit Crœſus Apollini Delphico, Diſs. 33. in Anthol. n. 8. Diſs. 42. in Virg. n. 2.

Vaſa publica in privatos uſus convertebat Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 7.

Vaſa ſamia apponebat menſis Agathocles Rex, ut recordaretur ſe figulo patre natum, Diſs. 78. in Anthol. n. 7.

Vaſa in templis poſita erant, ut ſacrificaturi lavarentur, quæ Περιῤῥαντήρια dicebantur, Diſs. 42. in Virg. n. 2.

Vaſa Samia quòd expoſuiſſet Tubero in munere, Præturæ repulſam tulit, Diſs. 2. in Liv. n. 5. Diſs. 89. in Cic. n. 6.

Vaſa ſacrificijs idonea ſimpuvia, Diſs. 27. in Liv. num. 5. *Vide. Vaſe.*

Vaſcæ tibiæ, quæ a Græcis πλαγίαυλοι dicebantur, Diſs. 60. in Anthol. n. 5.

Vaſcum *leve* ſignificat, Diſs. 60. in Anthol. n. 5.

Vaſe concavo ad ſolis radios expoſito ignis Veſtæ accendebatur, ſi quando extinctus eſſet, Diſs. 31. in Liv. n. 8.

Vaſe aperto Pandoræ omnia mala eruperunt, Diſs. 15. in Anthol. n. 4.

Vaſis argenteis utebantur in balneis, Diſs. 2. in Liv. n. 14. *Vide. Vas.*

Vatem Melampodem quare linguam avium intellexiſſe fabulæ ferant, Diſs. 38. in Cic. n. 3.

Vates quidam grandinem avertere feruntur, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.

Vates amiciebantur reticulo, Diſs. 6. in Eurip. num. 16.

Vates etiam ſomnia interpretabantur, Diſs. 19. in Eurip. n. 12.

Vates cecinerant Aſtyagem regno ſpoliatum iri a filio Mandanes, Diſs. 10. in Virg. n.4.

Vates cecinerant Meſſenam captum iri, niſi Virgo immolaretur, ideo Ariſtodemus filiam immolandam obtulit, Diſs. 10. in Virg. n. 7.

Vates cecinerunt Romanum Imperium æternum fore; quòd Termini fano aves non addixerunt, Diſs. 86. in Anthol. n. 7.

Vaticano in monte erat Circus Neronis, Diſs. 20. in Cic. n. 4.

Vaticinari cœpit paſtor accedens ad hiatum, & hoc pacto inventum eſt oraculum Delphicum, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.

Vaticinari ſolebant Clarij Sacerdotes aquâ potâ, vino verò Sacerdotes Bacchi apud Veteres Ligurios, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.

Vaticinationem quot modis fieri poſſe crediderint Veteres, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6. 7. 8.

Vaticinia per ambages proferuntur, Diſs. 29. in Virg. n. 4.

Vaticinio clarus erat Anius, Diſs. 15. in Liv. n. 7.

Vaticinium Epimenidis de Muniehiâ, Diſs. 54. in Thucyd. n. 5.

Vaticinium tribuitur etiam Baecho, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.

Vatinianum odium in proverbium abijt, Diſs. 47. in Cic. n. 7.

Vatinium Calvus adoleſcens accuſavit, Diſs. 86, in Cic. n. 1.

Vectigalem Romæ Aſiam Romani fecerunt devictâ Carthagine, Diſs. 22 in Virg. n. 2.

Vectigalia cenſoribus luebāt Redemptores quincto quoque anno exacto, Diſs. 53. in Thucyd. n. 16.

Vectilianas in ædes migravit e Palatio Commodus, quum noctu exeitaretur, Diſs. 59. in Thucyd. n. 10.

Vehementiâ orationis contra Philippum interijt Craſſus, Diſs. 16. in Cic n. 7.

Vehementibus figuris referta eſſe non debent orationum exordia, Diſs. 39. in Virg. n. 3. Diſs. 91. in Cic. n. 6.

Vehicula, quibos portabantur ſimulacra Deorum, tenſæ dicebantur, Diſs. 20. in Cic. n. 11.

Vehiculum idem an eſſet Pilentum, & Carpentum, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Vehiculum animæ quoddam tenue corpus eſſe tradunt Platonici, Diſs. 17. in Liv. n. 6. Diſs. 26. in Virg. n. 7.

Veijs captis a Camillo quatriduum ſupplicatio decreta eſt, Diſs. 25, in Liv. n. 6.

Vela ſibi obducere Manichæi dicunt ſolem, & Lunam, ne a malo opprimantur, & hoc eſſe eorum defectionem, Diſs. 19. in Thucyd. n. 3.

Vela Carbaſina, aut ſerica, aut purpurea adhibebant in ludis, Diſs. 10. in Anthol. n. 10.

Vela dimidiæ parti navium detraxit Thraſyllus, & reliquis navibus alligavit, Diſs. 9. in Liv. n. 9. *Vide. Velo. Velum.*

Velabatur facies in ſacrificijs facientis ritu Albano, ſeu Romano; ſecus vero in ſacris Herculis, & ritu Græcorum, Diſs. 9. in Anthol. n. 9. Diſs. 24. in Eurip. n. 1.

Velia unde ita dicta ſit, Diſs. 15. in Liv. n. 2.

Velitia una ex curijs erat, Diſs. 29. in Cic. n. 14.

Velle quidquid imperatur, ſpecies libertatis eſt, Diſs. 51. in Thucyd. n. 4.

Velledam Virginem Germani tanquam divinam coluerunt, Diſs. 35. in Liv. n. 1.

Velleius Paterculus laudat Ciceronem, Diſs. 50. in Cic. n. 4.

Velleuſis curia, Diſs. 29. in Cic. n. 14.

Vellera cur novis nuptis ſubſternerentur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.

Velleris aurei cauſa primam navem in Colchorum terrâm navigaſſe ferunt, quia avaritia fuit cauſa navigationis, Diſs. 76. in Anthol. num. 8.

Velo interiecto Pontifex Maximus Veſtalem flagellabat, ne virginem nudam intueretur, Diſs. 31. in Liv. n. 6.

Velo interpoſito laudes mortuorum habuerunt Auguſtus, & Tiberius, ne defunctorum aſpectu contaminarentur, Diſs. 31. in Anthol. n. 9. *Vide. Vela. Velum.*

Velocitas quorundam hominum, & animalium, Diſs. 37. in Cic. n. 1. 2.

Velocitas pedum laudatur in Achille, & Alexandro Magno, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.

Velocitas viſus, Diſs. 10 in Anthol. n. 1.

Velocitatem immortalem Saluſtij Quintilianus appellat, quam Livius aſſequutus eſt, Diſs. 6. in Liv. n. 3.

Velum, quo ſponſa caput contegebat, flammeum dicebatur, & erat luteum, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4. Diſs. 54. in Eurip. n. 1.

Velum navis Panathenaicæ erat Peplum, quod Minervæ in Panathenæis dicabatur, Diſs. 25. in Eurip. n. 6. 11. *Vide Vela. Velo.*

Velum foco, in quo favilla nulla erat, impoſuit Aemylia, & emicuit divinitus ignis, Diſs. 31. in Liv. n. 8.

Venales erant Senatores Romani, & populus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 8. Diſs. 4. in Liv. n. 4.

Venales res multas in mercatu quum videret Socrates, quid dixerit, Diſs. 54. in Cic. n. 7.

Venam ſecare homines didicerunt ab Hippopotamo, & quomodo ille eam ſecet, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.

Venantem Regem Perſæ ſequebantur, quum decimum ſeptimum annum compleverant, Diſs. 11. in Eurip. n. 16.

Venatio multa contemplatione digna exhibet, & ideo immerito tanquam philoſophis indignam traducit Seneca, Diſs. 5. in Cic. n. 2. 3.

Venatione elephantorum victitabant Elephantophagi, & boum Indicorum Cynamyni, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Venatione exercebantur virgines ſpartanæ, Diſs. 51. in Anthol. n. 7.

Venatione occupabatur Diana; ideo Virgo fingebatur a Poëtis, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.

Venatione delectabantur Pleiades, Diſs. 65. in Anthol. n. 8.

Venationis Numina quare Diana, & Apollo habebantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 16.

Venatores raptis captis catulis tigris eâ ſuperveniente unum relinquunt, quem in ſpeluncam re-

repottat, & rurſus alium recuperat, Diſs. 37. in Cic. n. 2.
Venatores cothurnis otebantur, Diſs. 6. in Eurip. n. 8.
Vendebat ſervos ſenes Cato, ideo reprehenditur, Diſs. 20. in Thucyd. n. 5.
Veudere merces quomodo ſolerent Seres, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.
Vendi ſe extra fines Heracleotarum noluerunt Mariandyni, quum ſe tanquam ſervos ipſis dediderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 2.
Vendidit Ageſilaus nuda mancipia Aſiatica, ut appareret, quanto molliora eſſent Græcis, Diſs. 17. in Thocyd. n. 8.
Vendidit ſignum ſuum Agoracritus eâ lege, ne Athenis eſſet, quum iniquis Athenienſium ſententijs victus fuiſſet ab Alcamene, Diſs. 18. in Eurip. n. 11.
Veuditas res, emptores, & pretia Hortenſius memoriâ dixit, quum totum diem in auctione perſediſſet, Diſs. 87. in Cic. o. 8.
Venefici exiſtimati ſunt Dactyli Idæi, Diſs. 8. io Anthol. n. 5.
Veneficijs Lunam deficere credebant Veteres; iden in eius eclipſibus æra pulſabant, ne illa carminum vim exaudiret; immo etiam e Cœlo duci credebant, Diſs. 10 in Thucyd. n. 7.
Veneficijs ne læderetur ſponſa iuxta aliquos, limen contingere vetabatur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 9.
Venena quædam ſunt animi cupiditates, Diſs. 19. in Thucyd. n. 6.
Venenatis telis Indorum medebatur Alexander Magnus herbâ, quam ipſi draco in ſomnis oſtenderat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
Veneno Alexandrum, ſcilicet aquâ ſtygiâ interijſſe tradunt, Diſs. 83. in Anthol. o. 12. Diſs. 1. in Liv. n. 4. vino autem Ephippus, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.
Veneno ſublatus eſt Germanicus miniſterio Piſonis, quem tempeſtate laborantem ſervaverat, Diſs. 29. in Anthol. n. 2.
Veneno ſublatus eſt Druſus ab uxore Liviâ a Seiano corruptâ, Diſs. 15. in Anthol. n. 21.
Veneno, ſcilicet tauri ſanguine hauſto perijt Themiſtocles, Diſs. 13 in Thucyd. o. 3. Diſs. 42. in Thucyd. n. 2.
Veneno ſe Pyrrhum ſublaturum promittentem medicum Fabricius indicavit Pyrrho, Diſs. 50. in Thucyd. o. 6.
Veneno potiùs ſe ſuſtulerunt Campani, quā deficerent ab Hannibale, quia veniam deſperabant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8.
Veneno Socratem Athenienſes ſuſtulerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 20.
Veneno hauſto Socrates veſte ſe texit, Diſs. 24. in Eurip. n. 6.
Venenorum remedia tradidit Aratus, Diſs. 72. in Cic. n. 3. Nicander Colophonius, Diſs. 75. in Cic. n. 2.
Venenum bibiturus Theramenes inſultavit Critiæ, Diſs. 9. in Eurip. n. 5.
Venenum hauſturus Socrates de immortalitate animæ diſputabat, Diſs. 9. in Eurip. n. 4.
Venenum ſumpſit Demoſthenes, & caput ſibi aperuit, Diſs. 24. in Eurip. n. 4.
Venenum Sophonisbæ Maſiniſſa coactus miſerat Diſs. 22. in Liv. n. 22.
Venere utendum cenſebat Pythagoras, quom quis deterior vellet fieri, Diſs. 15. in Anth. n. 16.
Venere præpoſterâ utebantur Celtæ, Diſs. 58. io Anthol. n. 3. *Vide. Venerem Veneres.*
Venere in aquilam converſâ inſequente Iuppiter in cycnum mutatus in ſinum Nemeſeos volavit, & eam viriavit, Diſs. 16. in Eurip. n. 3.
Venere abſtinebant, qui ſacris Iſidis operabantur & qui Cereri, Diſs. 39. in Anthol. n. 5. Diſs. 42. in Virg. n. 3.
Venereâ voluptate, & ſomno admoneri ſe mortalitatis aiebat Alexander, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5. Diſs. 32. in Virg. n. 1.
Venereâ voluptate abſtinendū præcipiebant Pythagorici, dum fabas edere vetabant, Diſs. 19. in Eurip. n. 3.
Venereis voluptatibus perfundi Genios quidam crediderunt, Diſs. 17. in Liv. n. 5. 7. 8.
Venereis voluptatibus abſtinuit Marſyas, Diſs. 61. in Anthol. n. 7.
Venereis voluptatibus Hyperides deditus fuit, Diſs. 77. in Cic. n. 3. *Vide Venerea.*
Venerem Architidem colebant Aſſyrij, & Phœnices, Diſs. 10. in Eurip. n. 11.
Venerem eſſe Mithram Herodotus tradit, Diſs. 71. in Anthol. n. 9.
Venerem pulchriorem iudicavit Paris, & unde hæc fabula originem habuerit, Diſs. 29. in Anthol. n. 3. 4.
Venerem onguento uti; Palladem oleo facit Sophocles, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.
Venerem inter Deos ſamothracas recenſet Plinius, Diſs. 38. in Anthol n. 5.
Venerem invocabant in nuptijs, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Venerem ad irritandam apponebant in nuptiis bulbos cum nucleis pineis, & erucæ ſuccu, & pipere; canebant carmina obſcena, quæ Feſcennina dicebantur, & verba turpiuſcula dicebant, quæ nupta appellabantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 9. 10.
Venerem Alcamenis, quæ ἐν κήποις, hoc eſt in *hortis* vocabatur, quare Pauſanias quadratam appellet, Diſs. 46. in Thucyd. o. 6.
Venerem Cycni vehebant, Diſs. 26. in Virg. n. 6.
Venerem a ſole ſignorum ſex intervallo ab fuiſſe quidam tradunt, quum Roma condita eſt, quod fieri non poteſt, Diſs. 23. in Liv. n. 2.
Venerem Gnidiam Praxitelis quum quis deperiret, inceſtavit, Diſs. 22. in Cic. n. 6.
Venerem in occaſu ſolem conſequi, in ortu prægredi obſervavit Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. num. 3.
Venerem ab Apelle inchoatam nemo auſus eſt abſolvere, Diſs. 65. in Cic o. 4.
Venerem infra Mercurium collocavit Nicomachus memoriâ lapſus; Diſs. 71. in Cic. n. 6.
Venerem καλλιγλουτον appellat Nicander, hoc eſt pulchris natibus preditam, & idem ſignificat, quòd καλλίπυγος, cui rem divinam faciebant Syracuſani, Diſs. 75. in Cic. n. 3. *Vide. veneres. venus. Venuſtatem.*

Venereo in congreſſu Aegyptias mulieres excellere quum audiſſet Cambyſes, petiit ab Amaſi filiam, Diſs.15.in Anth.n.23.*Vide.Venerem.*
Veneres quot fuerint, & ex quibus natæ, Diſs. 19. in Anthol. n. 4.
Veneri ſacrificabatur a Viris veſte muliebri; a mulieribus veſte virili, Diſs. 55. in Anthol. num. 5.
Veneri deditos exiſtimant ſtultos eos, qui abſtinent venereis voluptatibus, Diſs. 57. in Anthol. n. 2.
Veneri etiam nocet vini nimius uſus, Diſs. 65. in Anthol. n. 30.
Veneri, & Baccho ſecundam potionem tribuit Panyaſis, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.
Veneri Meretrici ſacrificabant in Attica, Diſs. 18. in Thucyd. n. 9.
Veneri templa quibus locis ædificaverit Aeneas, Diſs. 15. in Liv. n. 7. 8.
Veneri Aprilis tribuitur, & quare, licet contrarium tradant Cincius, & Varro, & taurus Domicilium, Diſs. 30. in Liv. n. 36. 40. 41. 42. 43.
Veneri omnia animalia præter ſues ſacrificabantur, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Veneri Sacerdotes alicubi virgines dedicatæ ſunt, Diſs 31. in Liv. n 26.
Veneris, & Libitinæ idem numen eſſe aliqui dixerunt, & quid ſignificare voluerint, Diſs. 8. in Eurip. n. 5. Diſs. 30. in Thucyd. n. 2.
Veneris potentia eſſe dicitur Cupido, Diſs. 57. in in Anthol. n. 3.
Veneris numine conſecravit ſcortum Cinyras, Diſs. 55. in Anthol. n. 4.
Veneris in templo Corinthi mille puellæ operabantur ſacris impudentiæ, Diſs. 4. in Anthol. num. 3.
Veneris uſu frequenti ſemen infecundum redditur, Diſs 52. in Anthol. n. 5.
Veneris iocus dicitur ab Horatio, Diſs. 80. in Anthol. n. 3.
Veneris ceſtu omnes illecebræ continebantur, Diſs. 19. in Anthol. n. 3.
Veneris precibus Neptunus Palæmonem immortalitate donavit, Diſs. 2. in Anthol n. 3.
Veneris filia Phaetis in piſcem mutata eſt, Diſs. 23. in Anthol. n. 5.
Veneris globo præeſt Bacchus Lyſius, Diſs. 47. in Anthol n. 8.
Veneris, & Liberi filius Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 3.
Veneris Anetidis in templo apud Armenios proſtituebantur novæ Nuptæ, Diſs. 29. in Thucyd. num. 12.
Veneris Orbem moderatur Erato, Diſs. 18. in Virg. n. 6.
Veneris ſimulacrum barbatum cum veſte muliebri Cyprij colebant, Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Veneris mater eſt Iuno; ideo nuptijs præeſt, Diſs. 26. in Virg. n. 1.
Veneris in templo Babylonij mulieres adveni proſtituebant, Diſs. 31. in Virg. n. 5.
Veneris initia prodidit Cinyras, quibus initiatis Phallus oſtendebatur, Diſs. 33. in Virg. n. 4.
Veneris præcepto Aeneas urbem Aeneam condidit audito mugitu bovis, quæ ipſum ſequebatur, Diſs. 15. in Liv. n. 5.
Veneris portus antiquitus Athenæum promontorium dicebatur, Diſs. 15. in Liv. n. 8.
Veneris filius quare diceretur Aeneas, Diſs. 17. in Liv. n. 11.
Veneris templa plerunque extra Vrbem erant, Diſs. 25. in Liv. n. 14.
Veneris nomen non extat in carmine ſaliari, Diſs. 30. in Liv n 42.
Veneris odium maximum concipiebant Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 5. *Vide. Venerem Venere. Venus.*
Veneta factio aurigarum in ludis Romanis colore cæruleo autumnum exprimebat, Diſs. 20. in Cic n 1.
Veneti an originem habuerint ab Enetis, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6. Diſs. 15. in Liv. n. 1. 2. Diſs. 17. in Liv. n. 1.
Veniæ deſperatio cauſa eſt, quòd proditores non deficiant, Diſs. 51. in Thucyd. n. 8.
Veniam non merentur a Dijs, qui non pepercerunt ſupplicibus, Diſs. 22. in Eurip. n. 15.
Venire interdum ſignificat *fieri, evadere*, Diſs. 22. in Virg. n. 3.
Venter ab oracolo appellatur uter, Diſs. 52. in Anthol n. 6. *Vide. Ventre.*
Venti in Orbe novo ædificia proſternunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 26. Diſs. 49. in Thucyd. n. 6.
Venti immanes ſignum futuri terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 27.
Ventis ne raperetur, pedes plumbo firmabat Philetas poeta, Diſs 43. in Anthol. n. 12.
Ventis quum Græci ſacrificaſſent, ipſis ſecundi, Perſis adverſi perflarunt, Diſs. 14. in Thucyd. num. 7.
Ventis nullis ſpirantibus ſi mare intumeſcat, ſignum eſt terræmotus, Diſs. 48. in Thucyd. num. 27.
Ventis inter ſe colliſæ nubes fulmina gignunt iuxta Stoicos, Diſs. 49. in Thucyd. n. 5.
Ventis obſiſtunt grues volantes cuneo facto, Diſs. 38. in Cic. n. 8.
Ventorum vi incenſæ ſilvæ docuerunt homines ignem elici poſſe e durâ materiâ, Diſs. 6. in Thucyd. n. 6. Diſs. 49. in Thucyd. n. 5. & ſeqq. & hæc fuit cauſa, quòd urbes conderentur, Diſs 30. in Cic. n. 7.
Ventorum impetus efficit æſtum maris in Euripo Euboico, Diſs. 4. in Eurip. n. 2.
Ventorum mutationes ſentiunt nautæ circa promontoria, Diſs. 66. in Anthol. n. 4.
Ventos Eteſias evocavit Ariſtæus, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.
Ventos colebant Perſæ, Diſs. 70. in Anthol. n. 1. Diſs. 71. in Anthol. 6.
Ventos ut impetraret Menelaus, duos pueros immolavit, Diſs. 17. in Eurip. n. 4. *Vide. Ventum.*
Ventre carere exercitum Philopœmenis dicebat Q Flaminius, quia pecuniâ deſtituebatur, Diſs. 21. in Virg. n. 8.
Ventrem *papam* appellavit Perſius, quòd popæ helluones haberentur, Diſs. 45. in Virg. n. 1.
Ventrem purgare homines docuerunt Ibes, Diſs. 6. in Thucyd. n. 3.
Ventrem futura prædicere quidam putaverunt Ἐγγαστρίμυθοι appellati, Diſs. 42. in Thucyd. num. 7.

Ven-

Ventri Demadis non ſatis fuerunt Atticæ opes, ſed appetivit Macedonum aurum, Diſs. 33. in Cic. n. 6.
Ventris morbos Lotophagi non ſentiunt, Diſs. 59. in Anthol. n. 5. *Vide. Venter.*
Ventum aërem marem putabant Aegyptij, Diſs. 75. in Anthol. n. 6. Diſs. 25 in Virg. num. 3.
Ventum Eurum pro quolibet vento accipit Virgilius, Diſs. 22. in Anthol. n. 9.
Ventum fieri ſe optat Poëta, ut puellæ pectore excipiatur, Diſs. 40. in Anthol n. 5.
Ventum peſtilentem ceſſare fecit Empedocles, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.
Ventus dicitur Iuppiter, Diſs. 68. in Anthol. n 9.
Ventus quid ſit iuxta Stoicos, Diſs. 68. in Anthol. num. 9. Diſs. 71. in Anthol. n. 6. *Vide. Venti.*
Venus cur Cypris dicta fuerit, Diſs. 55. In Anthol. n. 1. 2.
Venus dedit nomen civitati Aphrodiſio, & multa templa in Cypro habebat, Diſs. 55. in Anthol. n. 2.
Venus Acræa colebatur in Cypro, Diſs. 55. in Anthol. n. 2. Diſs. 73. in Anthol. n. 3.
Venus Paphia victimis non colebatur, ſed ſolùm floribus, & thure, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. Diſs. 41. in Virg. n. 16.
Venus cœleſtis colebatur e Cyprijs iuxta Pauſaniam, quæ eſt eadem, ac Luna, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.
Venus haſtâ armata a Cyprijs, & Lacedæmonijs colebatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 6. Diſs. 25. in Virg. n. 5.
Venus cur Ἀφροδίτη appelletur a Græcis, Diſs. 55. in Anthol. n. 11.
Venus omne genus ſolis inſequuta eſt propter ipſius adulterium cum Marte detectum, Diſs. 57. in Anthol. n. 2. Diſs. 58. in Anthol. n. 2. Diſs. 28. in Virg. n. 2. Diſs. 32. Virg. n. 2.
Venus Hippolytum perdidit, quia eam aſpernaretur, Diſs. 57. in Anthol. n. 1.
Venus eſt vis illa, qua animus ad generandum incitatur, Diſs. 20. in Anthol. n. 6. Diſs. 55. in Anthol. n. 6. Diſs. 71. in Anthol. n. 9.
Venus non eſt apta ſtudijs litterarum, Diſs. 57. in Anthol. n. 4.
Venus cum Marte a Vulcano quomodo deprehenſa fuerit, Diſs. 58. in Anthol. n. 2.
Venus, & Iuno Minervam irriſerunt, quum tibias inflaret, Diſs. 61. in Anthol. n. 2.
Venus vires abſumit, & iuvenilem vigorem, Diſs. 15. in Anthol. n. 16.
Venus nata eſt e ſpumâ pudendorum Cœli in Mare decidentium, Diſs. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc ſignificet, Diſs. 19. in Anthol. n. 5. & ſeqq. Diſs. 20. in Anthol. n. 1. & ſeqq. & num. 8.
Venus quare e Mari nata fingatur, Diſs. 19. in Anthol. n. 5. & ſeqq. Diſs. 20. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
Venus e Mari emergens picta ab Apelle omnes alias ipſius picturas ſuperavit, Diſs. 19. in Anthol. n. 8.
Venus, quum Typhœum fugeret, piſce latuit, ideo Syri piſcibus abſtinebant, Diſs. 23. in Anthol. n. 5. Diſs. 32. in Virg. n. 3.
Venus, & Veſta, & Tellus eædem ſunt, Diſs. 43. in Anthol. n. 7.
Venus ſine vino friget, Diſs. 44. in Anthol. n. 7.
Venus dicitur, quia veniat ad omnia, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Venus Paphia repræſentabatur orbe, aut quadrangulâ figurâ, non humanâ ſpecie, Diſs. 46. in Thucyd. n. 2.
Venus quo tempore conficiat ſuum curſum, Diſs. 30. in Liv. n. 70. *Vide. Venere. Venerem. Veneres.*
Venuſtate Apelles pictorũ omnium prærogativas ſuperavit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 8.
Venuſtate neminem ſibi parem eſſe dicebat Apelles, Diſs. 18. in Virg. n. 6.
Venuſtatem Atticorum conſequutus eſt Afranius, Diſs. 68. in Cic. n. 2.
Venuſtatem Lyſiæ ſurripuit Hyperides, Diſs. 75. in Cic. n. 7. *Vide. Venerem.*
Ver inchoant diverſimodè Græci, & Latini, apud Græcos eſt quinquaginta dierum, & ideo breve dicitur ab Ovidio, Diſs. 65. in Anthol. n. 5.
Ver dicitur anni iuventus; & viciſſim iuventus dicitur Ver ætatis, Diſs. 42. in Anthol n. 2. Diſs. 56. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Liv. n. 34.
ad Ver ab Autumno perpatuam noctem habent Hyperborei, Diſs. 77. in Anthol. n. 52.
Ver, & autumnus maximè obnoxium eſt terræmotibus, Diſs. 48 in Thucyd. n. 34.
Ver non ſolùm, ſed etiam autumnum pulchrorum eſſe pulchrum dixit Euripides, Diſs. 3. in Eurip. n. 9.
Ver exprimebatur viridi colore Praſinæ factionis aurigarum in ludis Romanis, Diſs. 20. in Cic. num. 1. *Vide. Vere.*
Verba turpiuscula dicebantur in nuptijs, quæ nupta appellabantur, Diſs. 29. in Thucyd. num. 10.
Verba non magis exprimunt res, quàm geſtus, Diſs. 17. in Anthol. n. 6.
Verba mali ominis ne exaudirentur, in ſacris tibicines canebant, Diſs. 60. in Anthol. n. 8.
Verba hæc: *magnus deus eſt Pſaphon*, docebat aves Pſaphon, & eas dimittebat, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.
Verba fauſta deſcripta in tabellâ vocabantur fata pueri luſtrati, Diſs. 53. in Thucyd. n. 35.
Verba cuiuſque indicant eius naturam, Diſs. 2. in Eurip. n. 1.
Verba Livij: *ante condendam urbem*, & Virgilij: *ante domandum* &c. explicantur, Diſs. 51. in Liv. n. 7.
Verba Augurum in conſtituendis templis, Diſs. 19. in Liv. n. 3.
Verba bona dicere iubebantur; quum favere linguis iubebantur, Diſs. 44. in Virg. n. 4.
Verba tria ſolemnia *do*, *dico*, *addico* nefaſtis diebus proferri non poterant a Prætore, Diſs. 30. in Liv. n. 16.
Verba aptè diſponere debet orator, Diſs. 13. in Cic. n. 4.
Verba facere apud populum ſine magiſtratuum conceſſu privatis non licebat, Diſs. 89. in Cic. num 3. *Vide. Verbi.*
Verbenâ, & alijs herbis, & floribus conſtabat co-
ro-

rona ſponſæ, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Verbena, qua aræ coronabantur, cuius generis herba eſſet, Diſs. 45. in Virg. n. 8.
Verbera patienter ferentes, quum plurimos caſeos furati eſſent, coronabautur, Diſs. 50. in Anthol. n. 6. 7.
Verberabantur curſores, qui, antequam ſignum daretur, exilniſſent, Diſs 55. in Thucyd. n. 8.
Verberabantur famuli a Tyrrbenis ad ſonum tibiæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 14.
Verberabatur qui contra ſententiam Regis Perſarum conſilium attuliſſet, licet, ſi conſilium bonum erat, aureo latere donabatur, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8. Diſs. 21. in Liv. n. 5.
Verbi Ἐξαρχᾶσθαι ſignificationes, Diſs. 56. in Anthol. n. 3.
Verbis ne quidem utebantur Seres in commutandis mercibus, Diſs. 77. in Anthol. n. 15.
Verbis non opus eſt in prœlio, ſed factis, Diſs. 56. in Anrhol n. 12.
Verbis iocari dicitur, Diſs. 80. in Anrhol n. 3.
Verbis obſcenis abſtinendum non putabant Stoici, Diſs. 84. in Anrbol. n. 15.
Verbis obſcenis quare feſta quædam abundarent, Diſs. 35. in Virg. n. 4.
Verbis conceptis iuramentum quomodo fieret, Diſs. 40 in Cic. n. 3.
Verbis abſtinuiſſet Seneca, ſi aliter animi ſenſa proferre potuiſſet, Diſs. 59. in Cic. n 4.
Verbis exprimeret eandem ſententiam Cicero varietate maiore contendit, ac Roſcius geſtu, Diſs. 17. in Anthol. n. 6. Diſs. 90. in Cic. n. 3.
Verbo *ſaltare* quomodo utantur Græci, & Latini, Diſs. 16. in Anthol. n. 3.
Verborum etiam turpitudine abſtinere debebant Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 7.
Verborum etiam omina obſervabant Veteres, Diſs. 42. in Thucyd. n. 6.
Verborum ſtudium puerile eſt, Diſs. 1. in Anthol: num. 5.
Verborum litteræ exprimunt res, Diſs. 38. in Virg. n. 3.
Verborum inopiam in Cn. Lentulo dicto arguto Seneca notavit, & ſimul avaritiam, Diſs. 52. in Cic. n. 6.
Verborum ſuorum ſecurim Demoſthenes appellabat Phocionem, Diſs. 35. in Cic. n 7.
Verborum paſtorem Timon appellat Democritum, Diſs. 41. in Cic. n. 6.
Verborum architectos Cicero appellat Stoicos, Diſs. 59. in Cic. n. 5.
Verborum proprietatem quidam nimis faſtidiunt Diſs. 85. in Cic. n. 8.
Verbum *Vaſcum leve* ſignificat, Diſs. 60. in Anthol. n. 5.
Verbum *verſare citharam* quid ſignificet apud Hyginum, Diſs. 61. in Anthol. n. 4.
Verbum *Pergræcari* ſignificat *largius bibere*, Diſs. 65. in Anthol. n. 20.
Verbum Κρητίζειν ſignificat *mentiri*, Diſs. 67. in Anthol n. 1. 2.
Verbum Προτίθεσθαι hoc eſt *prœpono*, & verbum *produco*, & *pono* proprium funeris, Diſs. 22. in Thucyd. n. 6.
Verb um *nubo* ſignificat *tegere*, Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.
Verbum Μελπέσθαι Homerus accepit pro eo, quod eſt *prœliari*, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7.
Verbum Τραγῳδεῖν ſignificat *magnificè, & elate loqui*, Diſs. 5. in Eurip. n. 9. 10.
Verbum *biare* ſignificat elato genere orationis uti, Diſs. 6. in Eurip. n. 13. & num. 15.
Verbum Γουνοῦμαι, & Γουνάζομαι ſupplicare ſignificat, Diſs. 26. in Thuc n 6. Diſs. 22. in Eurip. n. 7.
Verbum turpe ſi occurrat, ſcriptores Periphraſi utuntur, Diſs. 7. in Virg. n. 2.
Verbum *venire* interdum ſignificat *fieri, evadere*, Diſs. 22. in Virg. n. 3.
Verbum *Coire* deducitur a verbo *Camire*, Diſs. 30. in Liv. n. 22.
Verbum Πεφρίδε quare apud Græcos *excellentem* ſignificet, Diſs. 30. in Liv. n. 7
Verbum *Iduare* etruſco ſermone ſignificat *dividere*, Diſs. 30. in Liv. n. 9.
Verbum, *praire*, & *praeſſe* quid ſignificet, Diſs. 40. in Cic. n. 3. 4. 5 *Vide Verba.*
Vere celebrabatur ſacrum ambaruale, Diſs. 53. in Thucyd. o. 25.
Vere creatum eſſe Mundum multi tradiderunt, & Romam ædificatam, Diſs. 23. in Liv. n. 2. Diſs. 30. in Liv. n. 33. *Vide, Ver.*
Verecundiâ initio dicendi oratores magni detinentur, Diſs. 91. in Cic. n. 5. & ſeqq.
Veretra ficulnea e collo propendentia erant Phalli, Diſs. 48. in Anthol. n. 8.
Vergiliæ. *Vide, Virgiliæ*, Diſs. 65. in Anthol. n. 8.
Veritas eſt quiddam ſtabiliſſimum, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.
Veritas admixta eſt falſitati iuxta Academicos, Diſs. 57. in Cic. n. 2.
Veritate plebs nō movetur, Diſs. 44. in Thuc. n. 2.
Veritate maximè præſtat Ammianus Marcellinus, Diſs. 48. in Thucyd. n. 21.
Veritatem quare poëtæ, & philoſophi fabulis occultarint, Diſs. 39. in Anth n. 1. Diſs. 5. in Eurip. n. 1. & ſeqq.
Veritatem quadrangulæ figuræ compararunt Veteres, Diſs. 46. in Thucyd. n. 5.
Veritatem ſe dicturos hiſtorici profitentur, Diſs. 6. in Liv. n. 3.
Veritatem Fannio tribuit Salluſtius, Diſs. 11. in Liv. n. 2.
Veritatem reperiri poſſe affirmabant Sceptici; ſecus Academici, Diſs. 57. in Cic. n. 7. Diſs. 63. in Cic. n. 5.
Veritati, & menti Anaxagoras aram dedicavit, Diſs. 57. in Anthol. n. 7.
Veritatis ergo laudatur Livius a Tacito, Diſs. 39. in Thucyd. n. 3. quod verum eſſe probatur, Diſs. 6. in Liv. n. 4. & ſeqq.
Veritatis ad cognitionem non exitus plerumque ducit, Diſs. 52. in Thucyd. n. 1.
Veritatis lumen aliquid in Poſteros tranſmiſit primus homo, Diſs. 30. in Cic. n. 3.
Vermio in monte fodinas auri feraciſſimas habebat Midas, Diſs. 7. in Thucyd. n. 6.
Vernum æquinoctium quo tempore obſervaverit Hipparchus, Diſs. 68. in Cic. o. 3.
Verrem ſolum accuſavit Cicero, Diſs. 82. in Cic. num. 5 *Vide Verres.*
Verrere ſolum crinibus ſupplicationis genus, Diſs. 26. in Thuc. n. 8, Diſs. 22. in Eurip. n. 12.

Ver-

Verres reprehenditur a Cicerone, quòd ſoleatus fuerit, Diſs. 24. in Cic. o. 4. *Vide Verrem.*

Verres Iovi non ſacrificabatur, ſed porcus, Diſs. 22. in Anthol n 8.

Verrius Flaccus aſſeverat, veſtem triumphantium fuiſſe togam purpuream, Diſs, 28. iu Liv. num. 12.

Verſare Citharam quid ſit apod Hyginum, Diſs. 61. in Anthol. u. 4.

Verſibus hexametris quatuor plus cspere lapides ſepulcrales uolebar Plato, Diſs. 30. iu Anthol. num. 7.

Verſibus Tyrtei Lacedæmonij excitati Meſſenios vicerunt, Diſs. 57. in Thucyd n. 7.

Verſibus pro ſingulis ſingulos Philippeos Alexander Chœrilo donavit, Diſs 10. in Cio. n. 3.

Verſibus Callimahcus inſectatus eſt Diodorum dialecticum, Diſs. 66. in Cic. n. 2. *Vide Verſum.*

Verſio Timæi Platonis eſt Ciceronis liber de Univerſitate, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Verſionem Græcorum oratorum ſe exercēdi causâ præcipit Cicero, Diſs. 86. in Cic. n. 3.

Verſum Epimenidis citat divus Paulus, Diſs. 67. in Anthol. n. 1. Diſs. 14 in Thucyd. n. 5.

Verſum Arati citat D. Paulus, Diſs. 72. iu Cic. num. 4.

Verſus paſſim a poëtis comparantur floribus, Diſs. 1. iu Anthol. u. 1.

Verſus nunquam niſi poti condebaut Ennius, & Aeſchylus, Diſs. 13. iu Authol. u. 5. Diſs. 4. in Eurip. n. 6.

Verſus condere aliquos coëgit ira, vel amor, Diſs. 13. in Anthol. n. 6. 7.

Verſus præſtautiores ſunt picturs, Diſs. 19. in Anthol. n. 1.

Verſus extempore varijs modis fundebat Antipater, Diſs. 19. in Anthol n. 2.

Verſus laſcivos qui philoſophi factitarint, Diſs. 40. in Authol. n. 2.

Verſus, quibus Socrates ſapientiſſimus dicitur, an ſint oraculi Delphici, Diſs. 75. iu Authol. num. 5. 6.

Verſus quomodo inventi ſint iuxta Ariſtotelem, Diſs. 6. in Thucyd. u. 7.

Verſus malos quum faceret Dionyſius, tamen credebat laudantibus illos, Diſs. 41. iu Thucyd. n. 5.

Verſus ſingulos Euripidis ſingula teſtimonia putat Cicero, Diſs 4. in Eurip. n. 10. Homeri putarunt Antiqui, Diſs. 6. in Virg. n. 6.

Verſus, quibus Mæcenatis nimia vivendi cupiditas oſtenditur, Diſs 9. in Eurip. n. 6.

Verſus quatuor Aeneidos Virgilij an rectè ſublati ſint, Diſs. 5. in Virg. n. 4. & ſeqq.

Verſus nothus Homeri a legitimis ſecrevit Ariſtarchus, Diſs. 6. in Cic. n. 6.

Verſus ſi qui Ariſtarcho non placuiſſent, Homeri non eſſe cenſebantur, Diſs. 6. in Cic n. 6.

Verſus antiquus, quo habetur Conſules fieri quotannis, non verò poëtas, Diſs. 8. in Cic. n. 1.

Verſus Agathonis in eos, qui parergon tanquam opus, & opus tanquam parergon elaborant, Diſs. 24. in Cic. n. 5.

Verſus Solonis elegantiſſimi, Diſs 41. in Cic. n. 5.

Verſus quos ſcripſerit Epimenides philoſophus, Diſs. 41. in Cic. n. 5.

Verſus aliquot Homeri, Sophoclis, & Euripidis vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Verſus, quo recenſentur urbes, quæ Homerum civem ſibi vindicant, Diſs. 75. in Cic. n. 1.

Verſus caſu effuderunt quidam, inde nata eſt Poëtica, Diſs. 6. in Thucyd. n. 7. Diſs. 13. iu Eurip. u. 2. Diſs 80. in Cic. o 6.

Verſus aliquot Euripidis Demoſthenem recitare iuſſit Satyrus, eoſdem poſtea ipſe recitavit, ut differentiam cognoſceret, Diſs. 87. in Cic. n. 4.

Verſus poëtæ quidam memoriâ recitavit, & ſuos eſſe dixit Diſs. 87. in Cic. u. 7.

Verſus quotlibet ſemel auditos Theodectes memoriâ referebat, Diſs. 87. in Cic. n. 8 *Vide Carmen. Poëma.*

Verſuum decem lectionem perdidiſſe propter interpellationem cuiuſdam queſtus eſt Plinius, Diſs. 86. iu Cic. n. 4. *Vide. Verſibus.*

Vertunns dicitur a Verto, Diſs. 31. iu Thucyd. num. 6.

Verum eſſe id, quod cuique videtur, affirmavit Protagoras, Diſs. 28. in Cic. n 4.

Veſci iu publico quòd Agis Rex Spartæ uollet, mulctatus eſt ab Ephoris, Diſs. 5. in Thucyd. uum. 5.

Veſci carnibus humanis indicium eſt ſummæ vetuſtatis, Diſs. 34. in Thucyd. u. 5.

Veſpaſiaui tempore trecenti, & viginti triumphi acti fuerant a Romanis, Diſs. 28. in Liv. n. 7.

Veſpaſiani ducem Antonium Vitellius per Veſtales precatus eſt, ut parceret, Diſs. 31. in Liv. num. 12.

Veſpaſianus, quum Demetrios in exilium pulſus non paruiſſet, quid ei dixerit, Diſs. 84. in Anthol. n. 7.

Veſpſiaous dixit ſe malle adoleſcentem allium redolere, quàm unguenta, Diſs. 34. in Anthol. num. 5.

Veſpaſianus Imperator ad priſcam parſimoniam Romanos revocavit, Diſs. 54. iu Anthol. n. 1.

Veſpaſianus quadringenties millies ſeſtertiûm ad couſtituendam rempublicam deſiderabat, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10.

Veſpaſiauns imperium ſoſcipiens quare Aegyptum occupaverit, Diſs. 43. in Thucyd. n. 7.

Veſpaſiauus in templo Pacis omnia miranda collocavit, Diſs. 2. in Liv. n. 7.

Veſper ab Heſpero appellatus eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 22.

Veſper in occaſu, lucifer in ortu appellata eſt ſtella Veneris a Pythagora, Diſs. 43. iu Cic. n. 3.

Veſpere Hurtenſius, quum totum diem in auctione perſediſſet, res venditas, emptores, & pretia memoriâ dixit, Diſs. 87. in Cic. n. 8.

Veſpertinus ortus, & occaſus ſiderum quis ſit, Diſs. 65. in Anthol. n. 10.

Veſta in ſomnis Tarchetium prohibuit, ne interficeret filiam, quæ ſe membro virili iuiri paſſa non fuerat, Diſs. 13. in Liv. n. 5.

Veſta ab Ἑςία dicta eſt, Diſs 15. in Liv. n. 2. Diſs. 31. in Liv. n. 20. 22.

Veſta eſt mens, qua Deus Terram adminiſtrat, Diſs. 17. in Liv. n. 8.

Veſta an ſit ignis, ſeu ſol, Diſs. 31. in Liv. o. 20. & ſeqq.

Ve-

Veſta alia mater, alia filia Saturni, Diſs. 31. in Liv. n. 22.

Veſta Magna Mater dicitur, Diſs. 31. in Liv. num. 20. 27.

Veſta prima domos conſtruxit, Diſs. 31. in Liv. num. 26.

Veſta an eſſet inter Penates, Diſs. 26. in Virg. num. 4.

Veſtæ numen ad terram referebatur, & ei arcana ſacra fiebant, Diſs. 37. in Anthol. n. 7. Diſs. 38. in Anthol. n. 4. Diſs. 43. in Anthol. n. 6. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 19. & ſeqq.

Veſtæ templum cur Virgilius appellet ſedem ſecretam, & Ovidius ædem arcanam, Diſs. 38. in Anthol. n. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 29.

Veſtæ in Sacrificijs ante omnes libabant, Diſs. 25. Thucyd n. 7.

Veſtæ in Aede novus ignis menſe Martio accendebatur, Diſs. 30. in Liv. n. 31.

Veſtæ feſtum poſtquam fuerat celebratum, nuptiæ contrahebantur, Diſs. 30. in Liv. n. 45.

Veſtæ in honorem menſe Iunio coronabantur aſini, & eorum collo appendebatur monile ex panibus confectum, Diſs. 30. in Liv. n. 47.

Veſtæ aram in ſingolis curijs conſtituit Romulus, ubi Curiones Veſtæ Sacra facerent, Diſs. 31. in Liv. n. 2. 23.

Veſtæ contubernium vocat Petronius Arbiter Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 7.

Veſtæ in templo aſſervabatur Palladis ſimulacrum Cœlo demiſſum, Diſs. 31. in Liv. n. 16.

Veſtæ Sacerdotium unde originem habuerit, Diſs. 31. in Liv. n. 17.

Veſtæ Sacerdotes cur legerentur Virgines, Diſs. 31. in Liv. n. 22. 26.

Veſtæ nomen Græcam ſignificat focum, & domum, Diſs. 31. in Liv. n. 23. 26.

Veſtæ ſacerdotem filiam fratris legit Amulius, ne Liberos procrearet, Diſs. 10. in Virg. n. 4.

Veſtæ ad templum trucidatus fuit Scævola, Diſs. 27. in Cic. n. 3. *Vide. Veſtam.*

Veſtales Numa inſtituit, Diſs. 31. in Liv. n. 2. ut legi poſſent, quæ requirerentur, Diſs. 31. in Liv. num. 4.

Veſtales ad accendendum ignem terebrâ ferreâ utebantur, Diſs. 49. in Thucyd. n. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 9.

Veſtales quibus honoribus afficerentur, Diſs. 31. in Liv. n. 10. & ſeqq. Diſs. 29. in Cic. n. 8. quot eſſent, Diſs. 30. in Liv. n. 15.

Veſtales omnes Amatæ dicebantur, quia quæ princeps capta eſt apud Albanos, hoc nomine vocabatur; unde originem habuerint, Diſs. 31. in Liv. n. 16. 17. *Vide Veſtalibus.*

Veſtalia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.

Veſtalibus in Urbe ſepeliri conceſſum erat, Diſs. 24. in Thucyd. n. 6.

Veſtalibus tribus corruptis Romani duos Gallos, & duas Græcas mulieres vivas ſub terrâ defoderunt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 20.

Veſtalibus lictor dabatur, Diſs. 22. in Liv. n. 4. Diſs. 31. in Liv. n. 20.

Veſtalibus attributus erat locus contra Prætoris tribunal, Diſs. 29. in Cic. n. 8.

Veſtalis ſi in damnatum morte incidiſſet, ille liberabatur, Diſs. 40. in Thucyd. n. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 11. *Vide. Veſtales.*

Veſtalis maxima dicebatur ea, quæ ætate ceteras præſtabat, ſola Palladium ſpectare poterat, Diſs. 31. in Liv. n. 16. Diſs. 16 in Virg. n. 1. 2.

Veſtalium Virginum capillus ad loton arborem deferebatur, Diſs 42. in Anthol. n. 13.

Veſtam eſſe animam Telluris tradit Plotinus, Diſs. 38. in Anthol. n. 4.

Veſtam eſſe eandem, ac Bona Dea, Ceres, & Venus cenſendum eſt, Diſs. 38. in Anthol. n. 4. Diſs. 43. in Anthol. n. 7.

Veſtam tanquam vetuſtiſſimam omnium Deorum coluerunt Antiqui, & quare, Diſs. 43. in Anthol. n. 6. Diſs. 25. in Thucyd. n. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 18.

Veſtam eſſe Univerſi larem, & quaſi focum cenſebant Veteres, Diſs 25. in Thucyd. n. 7.

Veſtam canam quare dixerit Virgilius, Diſs. 43. in Anthol. n. 6. 7.

Veſtam, & Deos Penates Aeneas Troiâ advexit, Diſs. 15. in Virg. n. 4.

Veſtam Athenienſes in ſingulis Prytaneis conſecrarunt, Diſs. 31. in Liv. n. 23. *Vide. Veſta.*

Veſte caput involvebant, quum aliquid triſte occurreret, Diſs. 24. in Eurip. n. 2.

Veſte muliebri a viris; & virili a mulieribus ſacrificabatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.

Veſte muliebri viri die nuptiarum apud Chios induebantur; apud Lacedæmonios Sponſæ veſte virili, Diſs. 30. in Thucyd n. 3.

Veſte muliebri Venerem barbatam cur Cyprij colerent, Diſs. 25. in Virg. n. 1.

Veſte Græcâ togam quòd mutaſſet Rabirius Poſtumus defenditur a Cicerone, quia cogente Rege id fecerit, Diſs 8. in Virg. n. 2.

Veſte purpureâ victores in ſacris certaminibus induebantur, quam Xyſtida appellabant, Diſs. 6. in Anthol. n. 26. Diſs. 25. in Thucyd. n. 3.

Veſte ſordidâ utebantur & amici, & cognati reorum; ideo quum Cicero in exilium eiectus eſt, ſenatus, & viginti hominum millia veſtem mutaverunt, Diſs. 27. in Anthol. n. 4. 5.

Veſte eadem hieme, & æſtate utebantur pueri Spartani, Diſs. 50 in Anthol. n. 6.

Veſte manum continebant iuvenes Lacedæmonij; Romani verò per annum tantùm, Diſs. 54. in in Anthol. n. 6.

Veſte lineâ utebantur Mulieres, ſacerdotes Aegyptij, Indorum ſapientes, Apollonius Tyaneus, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Virg. n. 4.

Veſte uti eleganter compoſitâ laudi ducebatur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.

Veſte ſervos a liberis diſtingui Romæ decretum eſt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 9.

Veſte obſoletâ uti ſupplicationis genus, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 21. in Eurip. n. 12.

Veſte Deorum ſequi ſe liberatos a morbis volebat Menecrates, & ſeipſum Iovem Appellari, Diſs. 41. in Thucyd. n. 5.

Veſte candidâ induebantur Ruſtici in ſacro ambarvali, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21.

Veſte lugubri indutus eſt Sophocles in morte Eu-

Eu-

ripidis, Diſs. 3. in Eurip. n. 12.
Veſte coloratâ in Panathenæis ſpectantes uti non poterant ex lege Solonis, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Veſte candidâ utebantur Romani in ſpectaculis, Diſs. 42. in Virg. n. 5.
Veſte Attalicâ abundabat ſcena Seauri, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Veſte Virginum, & Matronarum ancillas miſerunt Gallis, quarum ope poſtea eos internecione deleverunt, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Veſte candidâ utebatur populus Cal. Ian. Diſs. 30. in Liv. n. 62.
Veſte triomphali quando ceperint uti Conſules in pace, incertū eſt, Diſs. 22. in Liv. n. 17. 19. 20.
Veſte triumphali ludos ſpectare conceſſum eſt Paulo Æmylio poſt triumphum Macedonicum, Diſs. 29. in Liv. n. 11.
Veſte purpureâ indutus quidam geſtus aliquos agebat ad concitandū riſum in triumphis, Diſs. 28. in Liv. n. 14.
Veſte pullâ indutus Perſeus in triumpho ductus eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 17.
Veſte triumphali equeſtres ludos ſpectare conceſſum eſt Pompeio, Diſs. 20. in Eurip. n. 7.
Veſte nullâ corpus tegebant quidam populi, Diſs. 30. in Cic. n. 5.
Veſte lacerâ quare philoſophia fingatur, Diſs. 56. in Cic. n. 1.
Veſte candidâ tam magiſtratum potentes, quàm cæteri Romani utebantur, & quæ differentia eſſet, Diſs. 89. in Cic. n. 1.
Veſtem ſordidam ſumere lege prohibitum eſt, præter quam in periculo coniunctiſſimorum, Diſs. 27. in Anthol. n. 5.
Veſtem aureā geſtare ſignificat Χρυσοφορεῖν, Diſs. 25. in Eurip. n. 20.
Veſtem, qua Iudæi induerunt Dominum noſtrum quare alij coccineam, alij purpuream dixerint, Diſs. 25. in Eurip. n. 13.
Veſtem molliorem magnopere reprehendebant Veteres, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Veſtem, quam induerat Hippias Eleus, ſuis manibus confecerat, Diſs. 28. in Cic. n. 7.
Veſtes mirabili artificio pictæ, Diſs. 25. in Eurip. n. 19. 20.
Veſtes pictæ conveniunt Dijs; Romani tamen tribuebant etiam hominibus tempore triumphi, Diſs. 25. in Eurip. n. 20.
Veſtes Regum quare ex purpurâ fierent, Diſs. 7. in Anthol. n. 11.
Veſtes purpureas quando Athenienſes adhibere cœperint, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3.
Veſtes byſſinas Aegyptij invenerunt, Diſs. 9. in Thucyd. n. 4.
Veſtes quæ plicabant ancillæ, veſtiplicæ vocabantur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.
Veſtes erant inter dona, quæ defunctis afferebantur, Diſs. 22. in Thucyd. n. 4.
Veſtes ut compararet, Themiſtocli Artaxerxes duas urbes dono dedit, Diſs. 32. in Thucyd. num. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17.
Veſtes molliſſimas Siculas laudat Philemon, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.
Veſtes lavabat apud Homerum Nauſicaa Alcinoi Regis filia, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Veſtes pretioſas ex platano, quam adamabat, Xerxes ſuſpendi iuſſit, Diſs. 22. in Cic. n. 5.
Veſtes Germanorum erant ſaga, aut e libris arborum confectæ, Diſs. 85. in Anthol. num. 2. *Vide. Veſtibus. Veſtis.*
Veſtibula unde dicta ſint, Diſs. 31. in Liv. n. 23.
Veſtibulis collocabantur Hermæ, vel ut fures averterent, vel ut lucrum in ædes inveherent Diſs. 46. in Thucyd. n. 9.
Veſtibus lineis addi purpuram non probabat Alexander Severus, & dementiam putabat intexere auro, Diſs. 4. in Thucyd. n. 5.
Veſtibus pretioſis induti captivi ducebantur in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 17. *Vide Veſte. Veſtis.*
Veſtigia Urbis cernuntur in Elno lacu Hiberniæ; ideo terræmotum extitiſſe conijcitur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Veſtigia facinoroſorum quod inſequatur divina providentia dicitur Iecas, Diſs. 18. in Eurip. num. 13.
Veſtigia pedum arenæ non imprimebat curſor Ladas, Diſs. 37. in Cic. n. 2.
Veſtiplicæ vocabantur Ancillæ, quæ veſtes plicabant, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.
Veſtis Citharœdorum, ſaltatorum, & Tragœdorum, Diſs. 6. in Eurip. n. 6. 7. 12. 16. 17.
Veſtis, in qua quiſque initiaretur, dedicabatur in templo Cereris, Diſs. 38. in Anthol. n. 8.
Veſtis lacera quare diceretur veſtis initiatorum, Diſs. 38. in Anthol. n. 8.
Veſtis punicea Bacchantium ſignificat ſolis radios, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
Veſtis linea an eſſet argumentum luxus, Diſs. 4. in Thucyd. n. 4.
Veſtis talaris molitiem indicat, Diſs. 4. in Thucyd. n. 6.
Veſtis patriæ mutatio cum externâ veſte odio habebatur, Diſs. 13. in Thucyd. n. 4.
Veſtis muliebris erat Peplum, Diſs. 25. in Eurip. num. 5.
Veſtis obſtita, fulgurita, maculam habens in ſacrificijs adhiberi non poterat, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Veſtis pura, quæ diceretur, qua utebantur in ſacrificijs, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Veſtis pura dicebatur toga, quæ ex ephebis excedentibus dabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 38.
Veſtis Sacerdotum Aegyptiorum ex lino ſcandidiſſimo, quod Xylinon vocetur, conficiebatur, Diſs. 42 in Virg. n. 4.
Veſtis tot nova nomina reprehendit Petronius, Diſs. 4. in Liv. n. 3.
Veſtis triumphantium toga picta, & tunica palmata, Diſs. 22. in Liv. n. 1. 2. 17. 19. 21. Diſs. 28. in Liv. n. 12.
Veſtis ne ſibi præliaturis impedimento eſſet, Gabij eo cincto ſe cinxerunt, qui Gabinus dicitur Diſs. 23. in Liv. n. 4.
Veſtis Imperatorum ante Diocletianum purpurâ ſolùm a privatorum veſtibus differebat, Diſs. 22. in Liv. n. 25.
Veſtis triumphantium peculiaris erat etiam Invia, Diſs. 28 in Liv. n. 22.
Veſtis Agrippinæ, & Tarquinij Priſci, quum triumpharit, erat ex auro textili, Diſs. 22. in Liv. n. 19. Diſs. 28. in Liv. n. 12.

Veſtis ab Ἐσθὴς dicta eſt, Diſs. 31. in Liv. n. 22.

Veſtis rugas, & ſinus in pictura invenit Cimon Cleonæus, Diſs. 51 in Cic. n. 2. *Vide Habitus. Veſte Veſtibus.*

Veſtiti ſpecies ſervorum, Diſs. 21. in Thuc n 15.

Veſtitu nimiùm ſplendidos eſſe Hiſpanos tradit Athenæus, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Veſtricio Spurinæ ſtatua triumphalis a Senatu decreta eſt, Diſs. 25. in Liv. n. 13.

Veſulo ex monte oritur Padus, Diſs. 3. in Thucyd. num. 3.

Veſuvij ardore Plinius Senior abſumptus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 18.

Veteranionem interfecit Conſtantius, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6.

Veteres ſolum Deos eſſe ſolem, & Aſtra putabant, Diſs. 7. in Eurip. n. 8.

Veteres maximè timebant ſolis defectus, Diſs. 10. in Thucyd. n. 3. & ſeqq.

Vetuſtatis ſummæ indicium eſt veſci carnibus humanis, Diſs. 34. in Thucyd. n. 5.

Vetuſtiſſimam omnium Deorum Veſtam coluerunt Antiqui, Diſs. 43. in Anthol. n. 6.

Vetuſtiſſimi omnium populi qui dicerentur, Diſs. 4. in Thucyd. n 8. 9.

Vexilla cærulea, vel pura militibus donabantur, Diſs. 20. in Eurip. n. 6.

Vexillum ruſſi coloris in Arce bellum decretum eſſe teſtabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 26.

Vi magnà cogente quod perpetratum eſt, culpâ vacat, Diſs. 8. in Virg. n. 1. 8. *Vide. Vim. Violentiam. Vires. Viribus. Vis*

Viâ decedebant Veſtalibus Conſules, & Prætores, Diſs. 31. in Liv. n. 10.

Via Latinâ plerumque ſepeliebantur cadavera, Diſs. 24. in Thucyd. n. 4.

Viâ ſacrâ fœdus ictum eſt inter Tatium, & Romulum; ideo hoc nomine appellata eſt, vel quia augures, & ſacerdotes eâ proficiſcerentur, eâ triumphantes pergebant, Diſs. 29. in Liv. n. 5.

in Viâ currus concitatos non declinabat Pyrrho, Diſs. 57 in Cic. n. 3.

Viæ Romanorum inter opera miranda recenſentur, Diſs. 2. in Liv. n. 6.

Viæ patentes, & populo vacuæ præbebantur Cyro, quum veheretur, Diſs. 21. in Liv. n. 3.

Viæ anguſtæ, quibus centuriæ in ſepta, & Ovile introducebantur, Pontes dicebantur, Diſs. 1. in Cic. n. 7.

Viam ad Inferos ſi oſtenderet, pollicitus eſt Bacchus Proſumno corporis copiam facturum, Diſs. 44. in Anthol. n. 7. Diſs. 32. in Virg. n. 4.

Viam Virtutis elegit Hercules, quum ex Ephebis exceſſiſſet, relictâ viâ Voluptatis, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.

Viam ſpectantibus pedibus cadavera ante oſtium proponebant, Diſs. 22. in Thucyd. n. 6.

Viam Appiam auro an futurum eſſet, ut conſternere poſſet, conſultavit Druſus Libo, Diſs. 41. in Thucyd. n. 8.

Viam lacteam ex terræ halitibus conſtare putavit Ariſtoteles, Diſs. 31. in Liv. n. 24.

Viam tertiâ canis ingreſſus eſt odore feræ non captato, quum duas exploraſſet, Diſs. 39. in Cic. n. 4.

Vias prope fetus edunt cervæ, ne catuli a feris devorentur, Diſs. 38. in Cic. n. 6. *Vide. Vijs.*

Viatores erant miniſtri Tribunorum plebis, & quare ita appellarentur, an etiam Aedilium curulium, Diſs. 22. in Liv. n. 12. 13.

Viatores ut mortalitatis admonerentur cadavera in vijs ſepeliebant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 4.

Vibidiam Veſtalem Meſſalina in adulterio deprehenſa miſit ad virum, ut pœnam deprecaretur, Diſs. 31. in Liv. n. 12.

Vibius Virrius Romanos beſtijs comparat, Diſs. 7. in Liv. n. 2.

Vibius Criſpus ſeſtertiûm ter millies congeſſit, Diſs 12. in Cic. n. 6.

Vices fortunæ Horatius ludum appellat, poëta in Anthologiâ, delectationem, Iuvenalis, & Claudianus iocum appellant, Diſs. 80. in Anthol. num. 2. 3.

Vices otij, & laboris proſunt, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2.

Vicinali compito tradebat nupta per coëmptionem aſſem, Diſs. 30. in Thucyd. n. 6.

Vicinis tradebant, Hyperborei dona Apollini Delio deferenda, qui alijs tradebant, Diſs. 77. in Anthol. n. 11. Diſs. 39. in Thucyd. n. 9. Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Vicinitas loci æmulationem parit, Diſs. 49. in Anthol. n. 2. Diſs. 7. in Thucyd. n. 10.

Vicinorum potentia ſuſpecta; ideo finitimæ civitates inter ſe bella gerunt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 10. 11. Diſs. 56. in Thucyd. n. 12. 13.

Victi porrigebant herbam, Diſs. 5. in Anth. n. 6. *Vide Victos.*

Victima Cereris Eleuſiniæ, Telluris, Bonæ Deæ, & Maiæ erat ſus, Diſs. 38. in Anthol. n. 7. 8. Diſs 53. in Thucyd. n. 27.

Victima fluviorum, & ſolis apud Perſas erat Equus, Diſs. 70. in Anthol. n. 6.

Victima, qua inſani luſtrabantur erat Porcus, Diſs. 53. in Thucyd n. 27.

Victima maxima taurus erat, Diſs 43. in Virg. n. 5.

Victimâ ſe ſe ab arâ retrahente ſacrificium Deo acceptum non erat, Diſs. 43. in Virg. n. 6.

Victima quibus armis cæderetur, Diſs 45. in Virg. num. 3. 4.

Victima Hecates eſt canis, Mænides, & Mulli, Diſs. 30. in Liv. n. 28.

Victimâ nullâ expiabatur factum, ſi quis prudens ferijs opus feciſſet, Diſs. 30. in Liv. n. 18.

Victimæ mites Dijs gratiores ſunt, quàm feroces Diſs. 22. in Anthol. n. 8.

Victimæ offerebantur Dijs, quum barba primùm deponebatur, Diſs. 42. in Anthol. n. 14.

Victimæ fel non conſecrabant ſacrificantes Iunoni nuptiali, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.

Victimæ exta ſale, & farre ſpargebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 9.

Victimæ e fronte ſetæ carpebantur, & comburebantur, Diſs. 41. in Virg. n. 12.

Victimæ nihil, aut omentum dumtaxat comburebant Perſæ, Diſs. 41. in Virg. n. 14.

Victimæ albæ in omnibus ſacrificijs probabantur, Diſs. 43. in Virg. n 3.

Victimæ, & hoſtiæ differentia, Diſs. 43. in Virg. n 4.

Victimæ coronabantur, Diſs. 44. in Virg. n. 1.

Victimæ partem omnes populi Latini accipiebant

eius ſacri, quod in Albano monte Conſules, quum magiſtratum inijſſent, faciebant, Diſs. 30. in Liv. n. 25. *Vide. Victimarum.*

Victimarius qui eſſet, Diſs 45. in Virg. n. 1. 5.

Victimarum nullam partem Dijs relinquebant Perſæ, Diſs. 60. in Anthol. n. 1.

Victimarum quare carnes conſumantur; viſcera verò Dijs dedicentur, Diſs. 15. in Anthol. n. 7.

Victimarum ſanguinem cupidiſſimè haurire animas facit Homerus, Diſs. 32. in Anthol. n. 4.

Victimarum plura genera, Diſs. 42. in Virg. n. 6. & ſeqq.

Victimas ad ſacrificia Alcibiadi peregrinanti dabant Cyziceni, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Victimas integras, nec mutilas eſſe oportebat, Diſs. 43. in Virg. n. 1.

Victimis non colebatur Venus Paphia, Diſs. 55. in Anthol. n. 3. ara Miſericordiæ, Diſs. 26. in Thucyd. n. 2. Diſs. 41. in Virg. n. 15. Apollo Genitor; ideo eum veneratus eſt Pythagoras, Diſs. 22. in Anthol. n. 5. Diſs. 40. in Thucyd. num. 3. Diſs. 41. in Virg. n. 16. Iuppiter Hypatus, Diſs 41. in Virg. n. 15.

Victimis grandinem avertere vates quidam feruntur, Diſs. 14. in Thuc. n. 7. *Vide Hoſtia Victima.*

Victor muſico certamine Nero triumphavit, Diſs. 55. in Liv. n. 8.

Victor Hercules dicebatur, cuius templum in foro boario erat, in quo convivium exhibebant triumphantes, Diſs. 29. in Liv. n. 6.

Victor ſacri certaminis epulum dabat, & Simonide egreſſo conclave corruit; cadavera autem Simonides locorum memoriâ cognovit, Diſs. 87. in Cic. n. 5.

Victores in Olympijs qui populo convivium exhibuerunt, Diſs. 2. in Anthol. n. 8.

Victores in Olympijs annis nomen dabant apud Græcos, Diſs. 2. in Anthol. n. 1.

Victores cuiuſcumque certaminis ſtatuis donabantur, Diſs 2. in Anthol. n. 9.

Victores in ſacris certaminibus non coronabantur, ſed ipſorum Patriæ, Diſs. 6. in Anthol. nom. 15. pari dignitate cenſebantur, ac triumphantes, Diſs 2. in Anthol. n. 4 Diſs 6 in Anthol. n. 15. Diſs. 15 in Thucyd. n. 2. 3.

Victores multarum gentium qui fuerint, Diſs 46. in Anthol. n. 4.

Victores Græcos non extitiſſe, ſed Troianos quidam tradunt, Diſs. 15. in Eurip. n. 1. Diſs. 16. in Eurip. n. 12. 16. & ſeqq. & Diſs. 14. in Liv. num. 2.

Victores, qui devictos non prorſus deleverant, nomen regioni non dabant, Diſs. 17. in Virg. num. 2. *Vide. Victoribus. Victoris. Victorum.*

Victoria nata eſt ex Styge, & Pallante Gigante, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.

Victoria alata fingi ſolet, ſed Athenienſes ſine alis effinxerunt, ut oſtenderent apud ſe manſuram, Diſs. 58. in Anthol. n. 5.

Victoria athletarum animo, vel corpore, Diſs. 15. in Thucyd. n. 11.

Victoria Athenienſium contra Amazonas, Scythas, & Thraces, Diſs. 27. in Thucyd n. 12.

Victoria ſatis erat Lacedæmonijs, & nihil ulterius ſæviebant, Diſs. 28. in Thucyd. n. 2.

Victoria Miltiadis excitabat a ſomno Themiſtoclem, Diſs. 56 in Thucyd. n. 5.

Victoria meritò appellatur Diva ſuperba, Diſs. 28. in Liv. n. 8.

Victoriâ navali Græcorum contra Xerxem ad Salamina nulla maior fuit, & eo die, quo contigit, natus eſt Euripides, Diſs. 2. in Eurip. n. 4.

Victoriæ Alcibiadis in Olympijs, Diſs. 6. in Anthol n. 8. Diſs. 37. in Thucyd. n. 8.

Victoriæ præmia dicuntur Niceteria, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.

Victoriæ omen Themiſtocli ſternutamentum a dextrâ parte datum, Diſs. 18. in Thucyd. n 3.

Victoriæ ergo ſupplicationes decernebantur, Diſs. 20. in Eurip. n. 6.

Victoriæ omen fuit Thebanis, quòd ante prœlium trophæum ſtatuerunt oraculi monitu, Diſs. 24. in Liv. n 6.

Victoriam Olympicam præſagiebat ſomnium matris, Diſs. 19. in Eurip n. 5.

Victoriam Marathoniam aſſequutus Miltiades in præmium pictus eſt in Porticu Pœcile, Diſs. 20. in Eurip n. 12.

Victoriam ſalaminiam aſſequutus Themiſtocles oleaginâ coronâ donatus eſt, Diſs. 20. in Eurip. n. 12.

Victoriam ſecum ferre viſus eſt Alcibiades, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.

Victoriam plenam qui conſequuti non erant, tibijs canentibus Urbem ingrediebantur, Diſs. 60. in Anthol n. 15.

Victoriam athletæ ſi trigeſimo quinto anno conſequuti non fuerant, deſiſtebant, Diſs. 15. in Anthol. n. 17.

Victoriam quibus portenderint aquilæ, Diſs. 26. in Anthol. n. 6 7.

Victoriam contra Xerxem Græci debuerunt ventis, quibus ſacrificaverant, Diſs. 54. in Thucyd. n. 7.

Victoriam contra Athenienſes ad Aegoſpotamon Lacedæmonij conſequuti ſunt corrupto Adimanto Duce, Diſs. 49. in Anthol. n. 9. poſt eam Lacedæmonij degenerarunt, Diſs. 56. in Thucyd n. 8. Diſs. 10. in Liv. n. 3.

Victoriam ſignificat lauros, & laurea, Diſs. 28. in Liv. n. 9.

Victoriam conſequuti Imperatores laurum addebant faſcibus, & litteris ad Senatum miſſis, Diſs. 22. in Liv. n. 10.

Victoriam quoties non conſequutus eſt Hannibal, Diſs. 83. in Cic. n. 3.

Victorias, quas Bocchus in Capitolio dedicarat, quum Marius deijcere voluiſſet, factus eſt inimicus Syllæ, Diſs. 5 in Liv. n. 2.

Victorias, & palmas quòd intextas haberet, tunica palmata dicebatur, Diſs. 22. in Liv. nom. 18.

Victorias hoc eſt trophæa adorabant Veteres, Diſs. 24 in Liv. n. 2.

Victorias Iovi acceptas ferebant Veteres, Diſs. 24. in Liv. n. 3.

Victorias quot retulerint Euripides, Sophocles, Aeſchylus, Diſs. 29. in Cic. n. 10. *Vide. Victoris.*

Victoribus ſi corona ſola dabatur, ludus ſtephani-

nites dicebatur; Chrematites verò ſi aliquod aliud præmium, Diſs. 3. in Anthol. n. 8.

Victoribus Olympiorum Solon quingentas annuas drachmas conſtituit, Iſthmiorum verò victoribus centum, Diſs. 15. in Thucyd. n. 4.

Victoribus Olympicis obviam ibant albis equis; hinc Agrigentini Exæneto trecentis bigis occurrerunt, Diſs. 28. in Liv. n. 1. *Vide. Victor. Victoris. Victorum.*

Victorijs quantum auri, & argenti adeptus fuerit Cyrus, Diſs. 7. in Thucyd. n. 7.

Victorijs equorum gloriabantur etiam Reges, Diſs. 6. in Anthol. n. 9. *Vide. Victoria.*

Victorinus de rhetoricâ ſcripſit, Diſs. 46. in Cic. num. 6,

Victoris gloria eſt virtus hoſtis victi, Diſs. 21. in Virg. n. 15. *Vide. Victor. Victoribus. Victorum.*

Victorius refellitur, Diſs. 27. in Anthol. n. 7.

Victorum præmium in Ludis Olympicis an fuerit corona ex oleaſtro, Diſs. 2. in Anthol. n. 6. in Pythijs fuit ex malo, Diſs. 3. in Anthol n. 9. in Iſthmijs ex Pinu, vel Apio arido, Diſs. 5. in Anthol. n. 5. in Nemeæis ex apio viridi, & interdum ex oleâ, Diſs. 6. in Anthol. n. 1. 5.

Victorum præmium dicebatur Ἆθλον, certamen verò Ἆθλος, Diſs. 2 in Anthol. n. 4.

Victorum præmia lebetes, Diſs. 7. in Anthol. num. 4. *Vide, Victor. Victoribus. Victoris.*

Victos ſe fateri cives ſuos Lacdæmonij nolebant; ideo cæſtu, & Pancratio decertare vetuerant, Diſs. 15. in Thucyd. n. 12. *Vide. Victi.*

in Victu ſordidè parcos eſſe Hiſpanos tradit Athenæus, Diſs. 7. in Liv. n. 4.

Victum quærebat hortis irrigandis Cleanthes, & philoſophiæ operam dabat, Diſs. 17. in Thucyd. n. 4. Diſs. 80. in Cic. n. 2.

Victum Perſarum, qui frumentum ſtercorabant, irriſit Rex Aethiopium, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Victum ſibi quærebat Epicurus hortuli fructibus, Diſs. 79. in Anthol. n. 5. Diſs. 32. in Thucyd. num. 10

Victum quòd ſibi manu quærerent, Cyclopes Strabo Gaſterochiras appellat, Diſs. 34. in Thucyd. n. 9.

Victum Alcibiadi peregrinanti ſuppeditabant Laſbij, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Victus ratio athletarum an ad ſanitatem conferret, Diſs. 2. in Anthol. n. 10. Diſs. 12. in Anthol. n. 7.

Victus athletarum quis eſſet, Diſs. 12. in Anthol. num. 5.

Victus causâ Veteres quotidie dimicabant, Diſs. 49. in Anthol. n. 8.

Victus parſimonia apud Veteres, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1.

Victus inopia maximè exaſperat populum, Diſs. 43. in Thucyd. n. 1.

Victus Protogenis, dum Ialyſum pingeret, quem ſeptem annis abſoluit, erant lupini madidi, Diſs. 92. in Cic n. 2.

Victus diverſorum populorum quis fuerit, Diſs. 81. in Cic. n. 5.

Vidas defenditur a Scaligero, Diſs. 75. in Anthol. n. 6.

Videre apud Græcos ſignificat *vivere*, Diſs. 21. in Eurip. n. 1. 3. 5.

Vidua degit cornix alterâ extinctâ, Diſs. 31. in Thucyd. n. 1.

Viduæ Delphis, & Athenis ignem inextinctum ſervabant, Diſs. 31. in Liv. n. 1.

Viduæ putabantur ſponſæ congredi cũ viro; ideo ſetijs nubere poterant, Diſs. 30. in Liv. n. 13.

Viduam Marciam recepit Cato, quam Hortenſio dederat, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.

Viduis poſt mariti mortem biennio maiorem vacationem non conceſſit Auguſtus, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.

ad Vigilantem Philippum provocare ſe dixit anus, Diſs. 26. in Cic. n. 2.

Vigilantes quæ geſſimus, dormientibus excidant, Diſs. 83 in Anthol. n. 16.

Vigilantium ſomnium eſt ſpes, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.

Vigilias nocturnas exprobranti furi quid reſponderit Demoſthenes, Diſs. 27. in Cic. n. 2.

in Vijs præcipuè cadavera ſepeliebantur, & quare, Diſs. 24. in Thucyd. n. 4. *Vide. Via.*

Villâ Scauri a ſervis incensâ millies, vel bis millies ſeſtertiûm conflagravit, Diſs. 2. in Liv. n. 8.

Villâ in ſuâ Neronem Piſo opprimere noluit, ne iura hoſpitij violaret, Diſs. 16. in Liv. n. 1.

in Villâ Cæſarum nata eſt ſilva ex laureo ramo, quem tenebat gallina in gremium Liviæ ab Aquilâ deiecta, Diſs. 28. in Liv. n. 10. 11,

Villæ appellantur Regna, Diſs. 40. in Cic. n. 2.

Villas eſſe cauſam, quòd Italia externis alimentis indigeret, querebatur Tiberius, Diſs. 3. in Liv. num. 1. Diſs. 23. in Cic. n. 4.

in Villis Veterum erant ambulationes, Diſs. 21. in Cic. n. 4.

Vim inferre cuiquam ferijs nefas erat, ideo Virgines non nubebant, Diſs. 30. in Liv. n. 13.

Vim ab Ἴς deducit Terentianus Maurus, Diſs. 31. in Liv. n. 22. *Vide Vi. Vires. Viribus. Vis.*

Vim maris, & feminæ Dija, & Elementis ineſſe quidam crediderunt, Diſs. 25. in Virg. n. 1. 2.

Viminalem collem Servius Tullius Romæ adiecit, Diſs. 23. in Liv. n. 11.

Viminea ſimulacra hominibus plena Galli ſuccẽdebant ſacrificantes, Diſs. 31. in Virg. n. 4.

Vimineæ erant coronæ convivarum apud Cares, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.

Vina Thraciæ laudata, Diſs. 11. in Eurip. n. 7.

Vina varia quando potui apta eſſent, & quantum durarent, Diſs. 64. in Anthol. n. 3.

Vinâ Mamertina in Siciliâ laudatiſſima, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2. *Vide. Vini.*

Vinalia feſtum, Diſs. 30. in Liv. n. 53.

Vincentem in acie meliùs eſſe, quàm vivere vincentem Olympiæ dixit Spartana, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.

Vincentes conſilio Lacedæmonij magis honorabant, quàm vi; ſecus Romani, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 24. in Liv. n. 10.

Vincula quædam capiti illigabant ad minuendum dolorẽ; inde adhiberi cœperunt coronæ in convivijs, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.

Vincula quibus Saturnus a Iove devinctus dicitur, quid ſignificent, Diſs. 68. in Anthol. n. 13: Diſs. 32 in Virg. n. 3.

Vincolis aſtringitur apod Homerum Mars, Diſs. 28. in Virg. n. 3. & pæne ipſe Iuppitet, Diſs. 28. in Virg. n. 4.
Vinculo lsoeo ſimulacrum Saturni ſolvebatur ſaturnalibus, quo toto anoo obligabatur, Diſs. 30. in Liv. n. 51.
Vinculum animæ corpus qoidam oominarunt, Diſs. 27. in Anthol. n. 2.
Vinculum Promethei eſt annlus, Diſs. 15. io Anthol. n. 7.
Vinculum animæ, & corporis eſſe qooddam æthereum corpos Platonici tradiderunt, Diſs. 26 in Virg. n. 7.
Vindemiæ tẽpore in Icariâ reperta eſt comœdia, Diſs. 13. in Anthol n. 4.
Viodemiæ tempore repcrta eſt tragœdia, Diſs. 6. in Eurip. n. 5.
Vindicationis gensex legc duodceim tabularum, qood msoom conſerere dicebatur, Diſs. 40. in Cic. n. 4. 6.
Vini ob nimium uſum Alexander minùs idoneus ad procreandum foit, Diſs. 65. in Anth. n. 30.
Vini repertor ao fuerit Bacchus, Diſs. 75 io Anthol. o. 3.
Vini laudatores Homerus, Anacreon, Alcæus, Diſs. 13. in Anthol. n. 5.
Vini nihil in calice relinqnebant libantes Herculi, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Vini laudes, Diſs. 14 io Anthol. o. 1. 5.
Vini conficiendi ratio indicatur, dnm fingitur Bacchus ad Oceanum conſugiſſe, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Vini plus bibere ſervos, qoàm poſſent, cogebaot Lacedæmonij, Diſs. 26. in Thocyd. o. 4.
Vini propter excellentiam Servius Italiam dictam eſſe putat Ocootriam, Diſs. 36. in Thucyd. num. 6.
Vini mercede Mezentium allexit Turnus ad opem ſibi ferendam, Diſs. 15. in Liv. n. 11.
Vini Faleṙni, & Chij quantum fuerit in convivio, qood Cæſar acto triumpho populo exhibuit, Diſs. 29. in Liv. n. 7.
Vini abſtioentiam probavit Aſclepiades Medicus, Diſs. 66. in Cic. n. 4.
Vino ſimilis homo, Diſs. 64. io Anthol. n. 1. & ſeqq.
Vino quot interierint, Diſs. 65. io Anthol. n. 18. 19. 29. 50.
Vino interijſſe Alexandrum tradit Ephippus, Diſs. 65. in Anthol. n. 29.
Vino, & Thure ſues agreſtes irritabantur, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Vino qui poëtæ indulgebant, Diſs. 15. in Anthol. n. 5.
Vino lcoior fiebat Zcoo, & Cato, Diſs. 14. in Anthol. o. 3.
Vino qoi protſus abſtinuerint, Diſs. 14. in Anthol. n. 8. Diſs. 27. in Cic. o. 5.
Vino permixta ungoenta bibebaot Veteres, Diſs. 34. in Aothol. n. 6.
Vino intemperaotiùs quum uterentur ad arcendos dolores capitis, illi viocula quædam illigabant, indc coroos in coovivijs originem habnerunt, Diſs. 35. in Anthol. n. 1.
ſine Vino friget, Venus, Diſs. 44. in Anthol. n. 7.
Vino epoto vaticinabantur Sacerdotes Bacchi apud Ligurios, Diſs. 47. in Anthol. n. 7.
Vino Acdeſti conſopito Bacchus genitalia abſcidit, & ex eorum cruore natam eſſe com pomis ponicam malum tradunt, Diſs. 32. io Virg. num. 5.
Vino ſpargebatur culter, quo victima immolabator, Diſs. 41. io Virg. n 9.
Vino, epoliſqoe deditos eſſe Germanos Cornelins Tacitus tradit, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Vioo, & lacte faciebant Deæ Rumiæ, vel Rominæ, quæ Infantibos præerat, Diſs. 18. in Liv. num. 9.
Vino platani apud Veteres irrigabantur, Diſs. 22. in Cic. o. 7. 8.
Vino plenis Euripis Navales Circenſes exhibuit Heliogabalus, Diſs. 10. io Cic. o. 11.
Vinum ot compararet Themiſtocles, ei Artaxerxes donavit Lampſacom urbem, Diſs. 20. in Eurip. n. 17. Diſs. 32. in Thocyd. n. 7.
Vinom Opimianum oſque ad docentos annos duravit, Diſs. 64. Antohol. n. 4.
Vinum e fructu Loti ſimile mulſo conficitur, Diſs. 59. in Anthol. o. 4.
Vinum largiùs epotum effecit, ut multa fiant, & dicantur, quæ pateficri noo debent, Diſs. 65. in Anthol. n. 16 & ſeqq.
Vioum moltis perniciem attulit, Diſs. 65. io Anthol. n. 17. & ſeqq
Vinum excitat poëticum furorem, Diſs. 13. in Aothol. n. 3. & quare, Diſs. 13. io Anthol. n. 7. erigit animum, & ad lætitiam revocat, Diſs. 14. In Aothol. o. 1. 2.
Vinum Græce Οἶνος unde ita dicatur, Diſs. 13. in Anthol. n. 2.
Vinum omphacinum qoid ſit apnd Plininm, Diſs. 13. in Anthol. o. 5.
Vinum a qnodam poëta dicitur Equus poëtarum, Diſs. 13. in Aothol. n 4.
Vinum aquâ diloit Amphictyon primos Atheniensium, Diſs. 14. io Anth. n. 8. Diſs. 46. in Aothol. n. 5.
Vinom dicitur luctator doloſus, Diſs. 14. in Anthol. o 9. Diſs. 44. in Anthol. n. 12.
Vinum dono afferebatur ſepultorum Manibus, Diſs. 32. in Anthol. n. 2.
Vinom non bibebaot Veteres, niſi illud libaſſent Dijs, Diſs. 35. in Anthol. n. 4.
Vinom largiùs potum iracundos efficit, Diſs. 44. in Anthol. o. 10.
Vinum initio lætitiam affert; intemperanter aotem oteotibus animum perturbat, Diſs. 44. in Anthol. n. 15. 12.
Vinum ab Oeneo appellatum eſt, Diſs. 13. in Anthol. o. 2. Diſs. 46. in Anthol. n. 3.
Vinom, vel qoid ſimile habere univerſum Orbem ſigoificare volunt poëtæ, dum Bacchum peragraſſe Orbem oniverſum fingunt, Diſs. 45. in Anthol. n 4. Diſs. 46. in Anthol. n. 7.
Vinom repertum in Atticâ, Diſs. 46. in Anthol. oum. 1. 2. Diſs. 4. io Thucyd. n 1. Contrarium traditur, Diſs. 9. in Thocyd. o. 5.
Vinum invenit Noëmos, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Vinom Alcibiadi peregrinanti ſuppeditabaot Leſbij, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.

Vi-

Vinum ex Lemno aduehebant Græci in bello Troiano, Diſs. 16. in Eurip. n. 16.
Vinum libabatur in Arâ, Diſs. 41. in Virg. n. 9.
Vinum non offerebatur Iovi Hypato, Diſs. 41. in Virg. n. 15.
Vinum invergebatur fronti victimæ, Diſs. 44. in Virg. n. 5.
Vinum Græcum in pretio habitum, Diſs. 3. in Liv. n. 4.
Vinum Rhodium, & Leſbium popoſcit Ariſtoteles, & Leſbium prætulit, quo antepoſuit Theophraſtum, Diſs. 4. in Eurip. n. 3. Diſs. 41. in Cic. n. 3. *Vide. Vina.*
Viola nata eſt e ſanguine genitalium Atyos, Diſs. 32. in Virg. n. 5.
Violantes templa puniti ſunt a Dijs, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. 11.
Violare iuramentum per Stygem Dij non ſolebant, Diſs. 83. in Anthol. n. 8.
Violatæ religionis pœna fuit diuturna ſeditio, quum Athenienſes Cylonis ſatellites ad aram Minervæ confugientes interfecerunt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 3.
Violentiam iuvenum ad modeſtiam revocavit Pythagoras mutatis tibiæ modis, Diſs. 63. in Anthol. n. 7. *Vide. Vi Vim. Vires.*
Viperam, ſimiam, gallum gallinaceum Romani includebant cum parricidâ, & in mare proijciebant, Diſs. 12. in Eurip. n. 8. Diſs. 84. in Cic. n. 7.
Vir ſexagenario minor non poterat ducere uxorem quinquagenariam, nec maior ſexagenario minorem quinquagenariâ, Diſs. 25. in Anthol. num. 2.
Vir proficiens exhibetur a Virgilio prioribus libris; poſterioribus verò perfectus, Diſs. 2. in Virg. n. 2. & ſeqq. Diſs. 3. in Virg. per tot.
Vir dicitur a virtute bellicâ, Diſs. 3. in Virg. n. 4 *Vide. Viri Viris. Virum.*
Vires abſumit Venus, Diſs. 15. in Anthol. n. 16.
Vires reparabat Antæus, quum terram tangebat, Diſs. 7 in Anthol. n. 1.
Vires perficiuntur trigeſimoquinto ætatis anno, Diſs. 15 in Anthol. n. 17.
Vires, an ingenium magis conferant in bello, Diſs. 28. in Anthol. n. 5. & ſeqq.
Vires multis nocuerunt, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.
Vires non ſolùm, ſed etiam ingenium adhibendum eſt in palæſtris, Diſs. 16. in Thucyd. n. 7. Diſs. 17. in Thucyd. n. 1.
Vires quorundam hominum, & elephantorum, & aliorum animalium, Diſs. 37. in Cic. n. 3. 4. *Vide. Vi Vim. Viribus. Vit.*
Virgâ Regem Aſiæ circumſcripſit legatus Romanorum, & ibi deliberare iuſſit, Diſs. 22. in Virg n. 2.
Virgarum faſces. *Vide. Faſces.*
Virgiliæ, aut Vergiliæ dicuntur a Latinis Pleiades, & quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 8.
Virgilij primos verſus Aeneidos anrectè ſuſtulerint Tucca, & Varius, Diſs. 1. in Thucyd. n. 4. Diſs. 1. in Virg. n 4 & ſeqq.
Virgilij, & aliorum ſimulacrum Alexander Severus habebat in larario ſecundo, Diſs. 22. in Thucyd. n. 3.
Virgilij dictum: *poſſunt, quia poſſe videntur*, veriſſimum eſt in bello, Diſs 53. in Thucyd. n. 5.
Virgilij conſilio uſus eſt Auguſtus, Diſs. 3. in Eurip. n. 10.
Virgilij carminibus nihil perfectius, Diſs. 13. in Eurip. n. 4.
Virgilij imaginem e bibliothecis tollere cogitavit Caligula, Diſs. 6 in Liv. n. 7. Diſs. 68. in Cic. n. 7.
Virgilij brevitas mirabilis, Diſs. 2. in Virg. n. 1. & ſeqq.
Virgilij ſententia de fortunâ defenditur a reprehenſione Macrobij, Diſs. 13. in Virg. n. 3. 4.
Virgilij propria Muſa erat Erato, immo Calliope, Diſs. 18. in Virg. n. 6. Diſs. 19. in Virg. n. 1.
Virgilij duo loca de hoſtijs quomodo accipienda ſint, Diſs. 42. in Virg. n. 6. 7.
Virgilij verba; *namque ante domandum ingentes tollent animos* &c. explicãtur, Diſs. 11. in Liv n. 7.
Virgilij poëma Macrobius comparat rerum Naturæ, Diſs. 52. in Cic. n. 1.
Virgilij carmen de Aetnâ immerito aliqui reprehendunt, Diſs. 71. in Cic. n. 9.
Virgilium miratur Auctor, quod Tartarum dixerit duplo maiorem, Diſs. 10. in Eurip. n. 10.
Virgilium floruiſſe vix duo ſæcula poſt punicum bellum ſecundũ conſtat, Diſs. 13. in Eurip n. 4.
Virgilium præſagiſſe ſe futurum ſcriptorum omnium iudicem dicebat Rhemnius Palæmon, Diſs. 6. in Cic. n. 7.
Virgilius defenditur contra Lactantium, Diſs. 17. in Eurip. n. 7. contra Scaligerum, Diſs. 12. in Virg. n. 6. contra Macrobium, Diſs. 28. in Virg. per tot.
Virgilius defenditur, dum facit Æneam mortem in mari timentem, Diſs. 65. in Anthol. n. 14.
Virgilius poëta præſtantiſſimus, & philoſophus doctiſſimus, & platonicus erat, Diſs. 1. in Eurip. n. 3.
Virgilius dum Æneam portâ eburneâ ab Inferis emittit, innuit fabulas eſſe Inferos, Diſs. 8. in Eurip. n. 2.
Virgilius immerito reprehenditur ab Evangelo, quòd inducat Aeneam ſacrificantem taurum Iovi, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.
Virgilius nomen ſuis carminibus inſcripſit, Diſs. 1. in Thucyd. n. 3. Diſs 1. in Virg. n. 2.
Virgilius quomodo intelligendus, quum dicit ſolem interfecto Cæſare obſcuratum fuiſſe, Diſs. 10. in Thucyd. n. 6.
Virgilius cur Entelli, & Daretis pugnam ceſſione Daretis dirimat, aliorum eventu dumtaxat, Diſs. 15. in Thucyd. n. 12.
Virgilius matrem Eumenidum intelligit noctem, & illius ſororem terram, Diſs. 18. in Thuc. n. 5.
Virgilius in ſuis carminibus ad magnificentiam ſui ſæculi reſpicit, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1.
Virgilius ad Apollinem Genitorem alludens in tertio Aeneid. Apollinem patrẽ vocavit, Diſs. 40. in Thucyd. n. 3.
Virgilius Sophoclem admiratur, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.
Virgilius cavit, ne terrore Inferorum deterrerentur homines a ſubeundis pro Patriâ periculis, & in deſcribẽdis Elyſijs campis Platonem ſequutus eſt, Diſs. 7. in Eurip. n. 1. & ſeqq.

Vir-

Virgilius coturnatus dicitur a Martiali, Diſs. 6. in Eurip. n. 9.
Virgilius in Bucolicis rarò utitur hiatu; frequentiùs in Geuigicis;in Aeneide verò frequentiſſimè, Diſs. 6. in Eurip. n. 14.
Virgilius verbis, & eorum litteris mirificè exprimit res, quas narrat, Diſs. 38. in Virg n. 3. & ſeqq.
Virgilius quare Thraciam appellet Troiæ hoſpitium, Diſs. 16. in Liv. n. 5. quare Albanos patres, Diſs. 16. in Liv. n. 6.
Virgilius quæ læva Numina intelligat, Diſs. 19. in Liv. n. 8.
Virgilius quum dixit animas poſt mille annos redire in vitam, intellexit hoc ſpatio annum magnum contineri, Diſs. 30. in Liv. n. 77.
Virgilius Augusto ſcripſit ſe ſe ad opus Aeneidos potiora ſtudia, quàm poetices impertiri, Diſs. 8. in Cic. n. 6.
Virgilius ex liberalitate amicorum centies ſeſtertium poſſedit, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Virgilius dum facetus dicitur ab Horatio elegans, & ſcitus intelligendus eſt, Diſs. 27. in Cic. n. 6.
Virgilius conſilia belli, & pacis optimè docuit, Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Virgilius imitatus eſt in Georgicis Nicandrum. Colophonium, Diſs. 75. in Cic. n. 3.
Virginalem ſcrobem quam vocet Arnobius, Diſs. 18. in Thuc. n. 10. Diſs. 29. in Thuc. n. 11.
Virginales tibiæ quæ fuerint, Diſs 60. in Anth. n. 6.
Virginali Fortunæ togulæ puellarum deferebantur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 11.
Virginalis fortuna colebatur, Diſs. 57. in Anth. n. 8.
Virginem filiam immolandam obtulit Ariſtodemus, ne Meſſena caperetur, Diſs. 10. in Virg. num. 7.
Virginem nudam neintueretur Pontifex Maximus velo interiecto Veſtalem puniebat, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
Virginem filiam conſtupravit Catilina, Diſs. 2. in Cic. n. 10.
Virgines, quæ texendo Peplo præerant, non erant, iuniores ſeptem annis, neque grandiores undecim, & Arrephori dicebantur, Diſs. 25. in Eurip. n. 10.
Virgines primò cuſtodiæ oraculi Delphici præerant, deinde feminæ annorum quinquaginta, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.
Virgines Cyprij proſtituebant in litore, ut dotem ſibi quærerent, Diſs. 55. in Anthol. n. 4. Diſs. 21. in Liv. n. 2.
Virgines cur fingantur Muſæ a poëtis, Diſs. 57. in Anthol. n. 4.
Virgines omnes Deæ, quæ aliquâ arte ſunt occupatæ, finguntur a poëtis, Diſs. 57. in Anthol. n. 5.
Virgines intereſſe convivijs honeſtum erat apud Romanos; non apud Græcos,& quare, Diſs. 65. in Anthol. n. 22.
Virgines initio ferebant munera, quæ Hyperborei mittebant ad Apollinem Delium, Diſs. 77. in Anthol. n. 55. Diſs. 39. in Thucyd. n. 9. Diſs. 70. in Cic. n. 1.
Virgines etiam in ludum ſaltatorium apud Romanos commeabant, Diſs. 58. in Anthol. n. 3.
Virgines Trœzeniæ conſecrabant comam Hippolyto, Diſs. 42. in Anthol n. 52.
Virgines Sicyoniæ comam Hygiæ tondebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 52.
Virgines Spartanæ nudæ exercebantur in palæſtris, Diſs. 51. in Anthol. n. 7. Diſs. 15. in Thucyd. n. 10.
Virgines nupturæ inequitabant pudendis Mutuni, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 19. in Thucyd. num. 11.
Virgines nupturæ violenter a matris complexu rapiebantur ad Virum, Diſs. 28. in Thucyd. num. 1.
Virgines in furū congregabant Babylonij, & Aſſyrij, & pulchras pretio emebant viri, quæ pecunia dabatur ducentibus turpes, & apud Thraces, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12. Diſs. 30. in Thucyd. n. 5.
Virgines, antequam nuberent, clandeſtino coitu Samij copulabant cum ſponſo, vel cum alio quopiam, & quare, Diſs. 23. in Virg. n. 2.
Virgines nudas inſpexit Zeuxis pingens Iunonem Agrigenti, Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Virgines nobiles ſaltatorum ludum frequentare queritur Scipio, Diſs. 3. in Liv. n. 3.
Virgines, & matronas ſibi mitti Gallos petentes, ut excederent ex agro, quomodo Rumani ope ancillarum internecione deleverint, Diſs. 30. in Liv. n. 48.
Virgines quibus Dijs eſſent ſacerdotes, Diſs. 35. in Liv. n. 1.
Virgines non nubebant ferijs, quia vim culquam inferri tunc nefas erat, Diſs. 30. in Liv. n. 13.
Virgines eſſe cogebantur Veſtales poſt quam captæ eſſent quinquaginta annos apud Albanos; apud Romanos triginta, Diſs. 31. in Liv. n. 18.
Virgines cur legerentur ſacerdotes Veſtæ, Diſs. 31. in Liv. n. 22. 26.
Virgines alicubi Veneri ſacerdotes dicatæ ſunt, Apollini interdum, Diſs. 31. in Liv. n. 26.
Virgines Sabinæ an dederint nomen Curijs, Diſs. 29. in Cic. n. 14.
Virgini Iunoni Iuppiter apud Homerum fucum fecit, Diſs. 28 in Virg. n. 3. Diſs. 32. in Virg. num. 2. *Vide Virginum.*
Virginiæ exitium attulit pulchritudo, Diſs. 41. in Anthol. n. 7.
Virginij Rufi inſcriptio ſepulcralis, Diſs. 30. in Anthol. n. 7.
Virginum, puerorumque ſaltatio, quam Ὁρμον vocabant, Diſs. 58. in Anthol. n. 7.
Virginum, puerorumque certamina ſpectare non poterant cælibes apud Lacedæmonios, Diſs. 25. in Anthol n. 5.
Virginum modeſtiam ſuperabant pueri ſpartani, Diſs. 50. in Anthol. n. 5.
Virgo dicitur interdum etiam ea, quæ virum paſſa eſt, Diſs. 56. in Anthol. n. 9.
Virgo apud Segoregios eum Virum delegiſſe videbatur, cui aquam dediſſet, Diſs. 28. in Thucyd. n. 9.
Virgo Rhamnuſia dicebatur Nemeſis, quia Rhamnunte colebatur, Diſs. 18. in Eurip. n. 10.
Virgo Veſtalis Aemylia quomodo accenderit ignem

ignem Veſtæ exſtinctum, Diſs. 31. in Liv. n. 8. *Vide. Veſtalis.*
Virgo ut ſe iniri pateretur a membro virili, quod in foco viſum fuerat, oraculum Thetidis iuſſit, Diſs. 13. in Liv. n. 5. *Vide Virginem.*
Viri veſta muliebri ſacrificabant Veneri, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.
Viri ſemen uterum puellæ excipientem perulam vocat Apuleius, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Viri pudendum appellatur Τάυρος, Diſs. 11. in Anthol. n. 2.
Viri abſque operâ Martem a Iunone procreatum poëtæ finxerunt, quaſi ſolæ mulieres bellorum cauſa ſint, Diſs. 55. in Anthol. n. 24.
Viri antiquitus barbam, & comam nutriebant, Diſs. 42. in Anthol. n. 17.
Viri ſummi Athenis liberè carpebantur a poëtis, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Viri poſt pueros in Olympicis ludis congrediebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 9.
Viri in Pythijs cum pueris committebantur, Diſs. 15. in Thucyd. n. 9.
Viri, & feminæ tunc perfecti videntur, quum coniugio iunguntur, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.
Viri emebant uxores formoſas apud Thraces, Babylonios, & Aſſyrios, ipſi verò emebantur a deformibus, Diſs 29. in Thucyd. n. 12. Diſs. 30. in Thucyd. n. 1.
Viri adoptabant Genios, Diſs. 30. in Thuc. n. 13.
Viri ſummi maximis Reipublicæ muneribus perfuncti ludo oblectati ſunt, Diſs. 58. in Thucyd. num. 1. 2.
Viri etiam, qui Gymnoſophiſtæ dicebantur, caſtitatem ſervabant, Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Viri eloquentes Res publicas conſervant, Diſs. 33. in Cic. per tot.
Viri mali conſilium utile Lacedæmonij bonum virum dicere coëgerunt, Diſs 33. in Cic. n. 4.
Viri celebres, qui eodem ferè tempore floruerunt, Diſs. 67. in Cic. n. 3. 4. Diſs. 68. in Cic. num. 2 3.
Viri aliqui gloriam, quam meruerunt, aſſequuti non ſunt, Diſs. 76. in Cic. n. 1. *Vide. Vir. Viris. Virum.*
Viribus bellum conficientes imperatores Lacedæmonij gallum immolabant, Diſs. 18. in Anthol. n. 3.
Viribus ut certarent, non arte Lacedæmonij magiſtros palæſtris non præficiebant, Diſs. 49. in Anthol. n 9. Diſs. 16. in Thucyd. n. 6.
Viribus Thebani ſuperabant Lacedæmonios, Diſs. 2. in Thucyd. n. 7.
Viribus coniuncta ſapientia invicta eſt, Diſs. 17. in Thucyd. n. 1. *Vide. Vi. Vim. Vires. Vis.*
Virribus Italiæ adverſus Italiam uti ſuadebat Antiochum Hannibal, Diſs. 45. in Thucyd. n. 8.
Viridis color Praſinæ factionis aurigarum in ludis Romanis ver exprimebat, Diſs. 20. in Cic. n. 1.
Virile membrum quomodo in ſacris Cereris repræſentaretur, Diſs. 39. in Anthol. n. 4.
Virile membrum in foco viſum fuit, a quo ut virgo ſe iniri pateretur, Thetidis oraculum iuſſit, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Virilem togam quum ſumeret Auguſtus, tunica lati clavi ad pedes decidens imperium Orbis terrarum portendit, Diſs. 45. in Thucyd. n. 6.
Viriles tibiæ quæ fuerint, Diſs. 60. in Anthol. n. 6.
Virilia pudenda in honorem Bacchi circumferebantur, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Virilia ſibi abſcindebant, qui Matri Magnæ ſerviebant, Diſs. 31. in Virg. n. 4.
Virilibus calceis quòd uterentur feminæ Romanæ, laudantur ab Aeliano, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Virilis ætas autumno comparatur, Diſs. 42. in Anthol. n. 3.
Virilis Fortuna colebatur, Diſs. 57. in Anth. n. 8.
Viris triumphalibus in Urbe ſepeliri conceſſum erat, Diſs. 14. in Thucyd. n. 6.
Viris magnis ſub Imperio Tyrannorum non abondarunt Athenæ, poſtea verò brevi floruerunt, Diſs. 20. in Eurip. n. 24.
Viris dona mittebantur in Saturnalibus, Diſs. 30. in Liv. n. 37.
Viris nudos pedes convenire putat Clemens Alexandrinus, vel blautas, & phæcaſia, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Viro permittente licebat cuilibet filios ſuſcipere ex muliere virtute præſtante apud Lacedæmonios, Diſs. 52. in Anthol. n 4.
Virorum virtus præſtantes efficit regiones, Diſs. 31. in Eurip. n. 9. & ſeqq. Diſs. 20. in Eurip. num. 1.
Virorum feraciſſima Thracia, Diſs. 11. in Eurip. num. 9. 13.
Virorum mores diſcrepant a moribus mulierum, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Virorum ferax eſt paupertas, Diſs. 11. in Eurip. num. 10.
Virorum rogis ſeſe inijciebant feminæ Thracum, & Indorum, Diſs. 11. in Eurip. n. 13. Diſs. 17. in Eurip. n. 6
Virorum virtus, & feminarum an ſit eadem, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.
Virorum inſignium imagines Romani ferebant in Circenſi pompâ, Diſs. 22. in Thucyd. n. 2.
Virorum fortium facta canebant in convivijs Romani veteres, & Achilles, Diſs. 3. in Liv. num. 10. 11.
Virorum congreſſu ſuperiores eſſe Gallorum primos impetus; poſtremos verò inferiores feminarum dixit Florus, Diſs. 7. in Liv. n. 3.
Virorum excellentium quare maior copia exiſtat in liberâ civitate, Diſs. 25. in Liv. n. 9.
Virorum virtute deſtitutæ divitiæ inutiles ſunt bello, Diſs. 21. in Virg. n. 8. 9. 10.
Virorum magnorum non ſolùm negotij, ſed etiam otij extare rationem oportet, Diſs. 1. in Cic. num. 8.
Viros omnes tollere decreverunt Lemniæ mulieres, & Reginam Hypſipylen, quæ patri Thoanti pepercit, in exilium eiecerunt, Diſs. 6. in Anthol. n. 4.
Viros exurit femina, Diſs. 15. in Anthol. n. 8. 16.
Viros, & uxores Cereris Sacerdos copulabat, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.
Viros celebres quot produxerit Sicilia, Diſs. 33. in Thucyd. n. 3.
Viros illuſtrare forum dicit Homerus, Diſs. 11. in Cic. n. 1. *Vide. Vir. Viri. Virum.*
Virrius. *Vide. Vibius.*

Vi-

Virtus virorum præſtantes efficit regiones, Diſs. 51. in Eurip. n. 9. & ſeqq. Diſs. 20. in Eurip. num. 1.
Virtus, & honor ex ſe invicem oriuntur, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.
Virtus tollitur ſublatis præmijs, Diſs. 20. in Eurip. n. 2.
Virtus conciliat amicitiam, Diſs. 79. in Anthol. num. 4.
Virtus ſaltem ex aliquâ parte a nobis proficiſcitur, Diſs. 80. in Anthol. n. 7.
Virtus feminarum, & virorum an ſit eadem, Diſs. 51. in Anthol. n. 1.
Virtus populorum incitamento eſt alijs, ut eos perdeant, Diſs. 56. in Thucyd. n. 11. 12.
Virtus populorum extinguitur, quum æmulam non habent, Diſs. 56. in Thucyd. n. 6. & ſeqq.
Virtus una rarò in eodem homine tota reperitur, Diſs. 15. in Virg. n. 1.
Virtus hoſtis victi vertit in gloriam Victoris, Diſs. 21. in Virg. n. 15.
Virtus nunquam nimia eſt, Diſs. 44. in Cic. n. 1.
Virtus Roſcij quo ad mores, Diſs. 90. in Cic. n. 5.
a Virtute bellicâ denominatur Vir, Diſs. 3. in Virg. n. 4.
Virtute deſtitutæ divitiæ inutiles ſunt bello, Diſs. 21. in Virg. n. 8. 9. 10.
Virtute partum eſt Romanorum imperium; Macedonum verò fortunâ, Diſs. 86. in Anthol. num. 1.
Virtute præſtantibus feminis cuiliber congredi licebat apud Lacedæmonios ad filios ſuſcipiendos permittentibus earum viris, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Virtute Regum ad obſequium moventur ſapientes, ſed imperiti faſtu, Diſs. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Diſs. 21. in Liv. n. 2. & ſeqq.
Virtutem bellicam Lacedæmonij omnibus virtutibus præferebant, Diſs. 49. in Anthol. n. 3. & ſeqq. Diſs. 50. in Anthol. n. 1. Antiqui, Diſs. 50. in Anthol. n. 1.
Virtutem voluptati non anteponebât etiam antiquæ Reſpublicæ, Diſs. 62. in Anthol. n. 6.
Virtutem Germanorum admirabantur Romani, Diſs. 85. in Anthol. n. 2.
Virtutem deberi diſciplinæ ut oſtenderet Lycurgus, quid fecerit, Diſs. 53. in Anthol. n. 6.
Virtutem præſeferentes, dum patiuntur, maximè miſeremur, Diſs. 23. in Eurip. n. 5. 6. Diſs. 26. in Eurip. n. 3.
Virtutem ſolam eſſe ſummum bonum Stoici putabant, Diſs. 45. in Cic. n. 6. 8. Diſs. 55. in Cic. num. 4. 5. voluptatem illi adiunxit Callipho, Diſs. 45. in Cic. n. 8. vacuitatem doloris Diodorus, Diſs. 45. in Cic. n. 8. corporis, & fortunæ bona Peripatetici, Diſs. 55. in Cic. n. 5.
Virtutem omnia alia bona præponderare exiſtimavit Critolaus, Diſs. 65. in Cic. n. 6.
Virtutem eſſe facultatem oratoriam affirmabat Mneſarchus ſtoicus, Diſs. 79. in Cic. n. 1.
Virtutem maximè admirati ſunt Athenienſes, Diſs. 88. in Cic. n. 5.
Virtutes Lycurgi, Diſs. 54. in Anthol. n. 2.
Virtutes omnes tollit providentiam divinam tollens, Diſs. 1. in Eurip. n. 9.
Virtutes tres animi ſignificant tria mala, quæ fingitur habere Hercules, Diſs. 8. in Anthol. n. 3.
Virtutes perimunt honores, Diſs. 78. in Anthol. num. 2.
Virtutes ingentes cum vitijs non mediocribus miſcuit Alcibiades, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.
Virtutes in animo ſitæ ſunt, & nobis cum Dijs cõmunes ſunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 5.
Virtutes Athenienſium, Diſs. 27. in Thucyd. num. 10. & ſeqq.
Virtutes diverſæ coniungendæ in adminiſtratoribus Reipublicæ, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1. 2.
Virtutes quatuor ſunt, Diſs. 49. in Anthol. n. 5. Diſs. 2. in Virg n. 6. Diſs. 3. in Virg. n. 1.
Virtutes omnes exercebant Romani quandiu res eorum tenues fuerunt, Diſs. 4. in Liv. n. 1. 2.
Virtutes etiam a ſtellis proveniunt iuxta Aſtrologos; ſecus ex ſententiâ Iulij Firmici, Diſs. 9. in Virg. n. 2. 3.
Virtutes omnium oratorum continet Hyperides, Diſs. 75. in Cic. n. 7.
Virtutes omnes inter ſe connexæ ſunt, ut qui unam habeat, habeat etiam univerſas, Diſs. 79. in Cic. n. 2.
Virtutes ſingulorum Auctorem Græcorum, Diſs. 86. in Cic. n. 3.
Virtuti præmia tribuenda ſunt in bene conſtitutâ civitate, Diſs. 20. in Eurip. n. 1. & ſeqq. & num. 23. 24.
Virtuti maiora præmia tributa a Romanis, quàm a Græcis, Diſs. 20. in Eurip. n. 11.
Virtuti poſteriùs templa, quàm Fortunæ, & a quibus conſecrata ſunt, Diſs. 80. in Anthol. num. 7.
Virtuti, & Honori idem templum dedicavit Marcellus, Diſs. 44. in Anthol. n. 1.
Virtuti nocet tibia, Diſs. 63. in Anthol. n. 5.
Virtutibus omnibus præſtare debet perfectus orator, Diſs. 33. in Cic. n. 2.
Virtutibus deſtituti fuerunt nonnulli oratores Græci, Diſs. 34. in Cic. n. 3.
Virtutis arduam viam Herculem iuvenem anteposuiſſe viæ facili voluptatis ferunt, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
Virtutis ergo coronabatur, qui plurimos caſeos furatus eſſet, & plurimas plagas patienter accepiſſet, Diſs. 50. in Anthol. n. 7.
Virtutis militaris causâ Mutines inviſus erat Hannoni, Diſs. 51. in Thucyd. n. 2.
Virtutis magnitudinem Græci imparis appellatione ſignificant, Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Virtutis ſuæ unicuique laudationem iucundiſſimam eſſe dixit Themiſtocles, Diſs. 25. in Cic. num. 2.
Virtutis igniculos quoſdam Deus primo homini indidit, Diſs. 30. in Cic. n. 3.
Virtutum omnium fundamentum eſt pietas, Diſs. 19. in Virg. n. 10.
Virum quòd fecerit, non feminam Naturam accuſare dixit Diogenes iuvenem deraſâ barbâ, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.
ad Virum nuptura violenter rapiebatur a complexu matris, Diſs. 28. in Thucyd. n. 1.
Virum eum elegiſſe videbatur Virgo apud Segoregios, cui aquã dediſſet, Diſs. 28. in Thuc. n. 9.

Virum, & lumen ſignificat Φῶς, Diſs. 17. in Eurip. n. 5.
Virum Didonis ſororis, & avunculum interfecit Pygmalion auri cupidine, Diſs. 21. in Virg. num. 1.
Virum paſſa dicitur interdum puella, & etiam virgo, Diſs. 56. in Anthol. n. 8. 9.
Virum magnum quare Græci πεπρτὸν vocent, Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Virum ut deprecaretur pœnam, Vibidiam Veſtalem miſit Meſſalina in adulterio deprehenſa, Diſs. 31. in Liv. n. 55. *Vide Vir. Viri Viris. Mares. Maritus. Mulier. Nupta. Sponſa. Uxor.*
Vis minùs tenet homines, quàm voluntas iuxta Platonem, Diſs. 7. in Eurip. n. 7.
Vis nata eſt ex ſtyge, & Pallante gigante, Diſs. 83. in Anthol. n. 10.
Vis generandi eſt Venus, Diſs. 20. in Anthol. n. 6. Diſs. 55. in Anthol. n. 6. Diſs. 71. in Anthol. num. 9. & in humore conſiſtit, Diss. 20. in Anthol. n. 6.
Vis oratoriæ facultatis, Diſs. 25. in Cic. n. 4. & ſeqq.
Vis oratoria Ciceronis, Diſs. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. in Cic. per tot. *Vide. Vi. Vim. Vires. Viribus.*
Viſcata Fortuna colebatur, Diſs. 57. in Anthol. num. 8.
Viſceribus ahenis quaſi preditus eſſet Didymos Chalcenterus eſt appellatus, Diſs. 6. in Cic. num. 8. *Vide Exta.*
Viſco implicabantur urſi in ludis, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Viſio quomodo fiat, Diſs. 10. in Anthol. n. 13.
Viſus homini iucundiſſimum; itaut pro vitâ accipiatur, Diſs. 21. in Eurip. n. 2. 3. 5.
Viſus præſtantior eſt auditu, & ceteris ſenſibus, Diſs. 21. in Eurip. n. 6. & ſeqq.
Viſus velocitas, Diſs. 10. in Anthol. n. 1.
Viſus amorem excitat, Diſs. 58. in Anthol. n. 8.
Vita Euripidis, Diſs. 2. 3. 4. in Eurip. per tot.
Vita cuiuſque dignoſcitur ex ſermone, Diſs. 2. in Eurip. n. 2.
Vita hominum non minùs triſtibus, quàm lætis referta eſt, Diſs. 5. in Eurip. n. 1. & ſeqq.
Vita hominum ſcena eſt, Diſs. 5. in Eurip. n. 2.
Vitæ plerumque ſignificatur dictione *lux*, Diſs. 21. in Eurip. n. 4. 5.
Vita hominis ſimilis vino, Diſs. 64. in Anthol. num. 1. & ſeqq.
Vita hominum ludo ſimilis eſt, Diſs. 3. in Anthol. num. 1. Diſs. 80. in Anthol. n. 3. 4.
Vita athletarum an laudanda eſſet, Diſs. 2. in Anthol. n. 10.
Vita ſi ſibi ſuppeteret, milites neceſſarios non futuros dicebat Probus, Diſs. 24. In Anthol. n. 5.
Vita hominum magis dolori, quàm voluptati obnoxia eſt, Diſs. 30 in Thucyd n. 7. 8. Diſs. 5. in Eurip. n. 1. & ſeqq Diſs. 26. in Eurip. n. 1. 2.
Vita ſanguine continetur, Diſs. 32. in Anthol. num. 4.
Vita hominum floribus ſimilis, Diſs. 32. in Anthol. n. 5.
Vita in quatuor partes dividitur, Diſs. 42. in Anthol. n. 2.
Vita diſcincta ſæpe uſurpatur a Senecâ pro ſolutâ luxu, Diſs. 13. in Thucyd. n. 5.
Vita aquâ, & igni continetur; ideo leges his interdicebant, Diſs. 18. in Thucyd. n. 8.
Vita hominis oſcillorum ludo ſimilis, Diſs. 53. in Thucyd. n. 26.
Vita Phœnicis quot annorum ſit, Diſs. 30. in Liv. num. 76. 77. 78.
Vita, quam agebant priſci homines, Diſs. 30. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Vita Arati, Diſs. 72. in Cic. n. 3. & ſeqq.
Vita Nicandri Colophonij, Diſs. 75. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Vita Hyperidis, Diſs. 76. in Cic n. 2. & ſeqq. & Diſs. 77. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Vitæ brevitas ad lætitiam nos excitare debet, Diſs. 32. in Anthol. n. 1. Diſs. 33. in Anthol. num. 4
Vitæ totius ſocietas nuptijs initur, Diſs. 18. in Thucyd. n. 8.
Vitæ diuturnæ omen putabant Chriſtiani veteres, qui nomen Infantibus imponebant ex eo cereo, qui tardius extingueretur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 32.
Vitæ humanæ an prudentia conferat, Diſs. 8. in Liv. n. 2 & ſeqq.
Vitæ ſatietas quum cepiſſet, Hyperborei ſeſe in mare proijciebant, Diſs. 77. in Anthol. num. 16.
Vitæ diſſimilitudo efficit, ut aliorum facta, & ſcripta improbentur, Diſs. 3. in Eurip. n. 1.
Vitæ ob duritiam Aborigines e truncis nati dicebantur, Diſs. 17. in Liv. n. 2.
Vitæ toto tempore viro abſtinebat femina, quæ Theſpijs Herculis ſacerdos erat, Diſs. 31. in Liv. n. 1.
Vitæ neceſſarias artes nullo præceptore didicit primus homo, Diſs. 30. in Cic. n. 3.
Vitæ integritas Roſcij, Diſs. 90. in Cic. n. 5.
Vitam hominum eſſe Inferos aliqui crediderunt, Diſs. 8. in Eurip. n. 3.
Vitam eſſe mortem qui dixerunt, Diſs. 27. in Anthol. n. 2. Diſs. 35. in Anthol. n. 1. Diſs. 40. in Thucyd. n. 8. Diſs. 8. in Eurip. n. 3.
Vitam nimis optavit Mæcenas, & Nero, Diſs. 9. in Eurip. n. 6.
Vitam quodammodo in ſenſu cernendi conſiſtere Græcis videbatur, Diſs. 21. in Eurip. n. 1. & ſeqq.
Vitam inediâ finivit canis interfecto domino, Diſs. 21. in Eurip. n. 13.
Vitam longiſſimam Hyperborei, & Seres habent, Diſs. 77. in Anthol. n. 12. 14.
Vitam Hercules Alceſtæ, & Theſeo reſtituit, Diſs. 8. in Anthol. n. 5.
Vitam etiam Deorum non expetendam putant ſine venere dediti voluptatibus, Diſs. 57. in Anthol. n. 2.
Vitam Epicurus ſuſtentabat hortuli fructibus, Diss. 79. in Anthol. n. 5. Diſs. 32. in Thucyd. num. 10.
Vitam ingredientes animas facere terræmotum an Pythagoras exiſtimavit, Diſs. 11. in Thucyd. num. 8.

Vitam profundere in bello minùs laodabile, quàm Clypeum abijcere dixit Archilochus; ideo ex urbe eiectus eſt a Lacedæmonijs, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Vitam coniectorum in carcerem agere Pythagoricos dixit Alexis Comicus, Diſs. 3. in Eurip. o. 5.
Vitam hominum riſu dignam exiſtimavit Democritus, luctu autē Heraclitus, Diſs. 5. in Eurip. n. 1.
Vitam inediâ finivit Apicius, quom centies ſupereſſe ſibi cognoviſſet, Diſs. 3. in Liv. n. 10.
Vitam longiſſimam qui habuerint, Diſs. 9. in Liv. n. 5.
Vitam luxo diffluentem in Italis reprehendunt Græci, Diſs. 17. in Liv. n. 3.
Vitam non abhorrentem a vulgo Reges antiquitus colebant, Diſs. 21. in Liv. n. 1.
Vitam privatā multi Imperatores, & ſeditioſi cives potētiæ prætulerūt, Diſs. 5. in Cic. n. 1. & ſeqq.
Vitam mendicorum quidam laudarunt, Diſs. 28. in Cic. n. 4.
Vitam agreſtem deſeruerunt homines eloquentiæ beneficio, Diſs. 30. in Cic. n. 2. Diſs. 35. 32. in Cic. per. tot.
Vitam ſine morbis acturum ſe cum fortunâ ſponſionem fecit Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. n. 3.
Vitam produxiſſe uſque Darium dicitur Xenophanes, quum Olympiade quadrageſin â natus eſſet, Diſs. 67. in Cic. n. 3.
Vitam longiſſimam habebant Aethiopes Macrobij, & inde nomen acceperūt, Diſs. 81. in Cic. n. 5.
Vitam ſuſtentabat Chryſippus, quia amici in os eius alimentum ingerebant, Diſs. 32. in Cic. n. 3.
Vitellij milites Italiam licet Patriam populabantur, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Vitellij cenæ non minùs decem millibus coronatorum conſtabant, Diſs. 3. in Liv. o. 9.
Vitellio, & Othone de Imperio certantibus ſervus in ſpem imperij erectus eſt, quòd ſimilitudinem quandam haberet cum Nerone, Diſs. 43. in Thucyd. n. 4.
Vitellius decies millies ſeſtertium paucis menſibus profudit, & egeſtate interijt, Diſs. 32. in Thucyd. n. 10. Diſs. 3. in Liv. n. 9.
Vitellius ad Antonium miſit Veſtales, ut earum precibus ſibi parceret, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Vitello ovi aurum argento circumdatum aſſimilavit Interpres ſomnij, Diſs. 19. in Eurip. n. 6.
Vitello ovi comparatur philoſophiæ pàrs, quæ ſpectat ad mores, Diſs. 60. in Cic. o. 4.
Vitem auream Cyrus in Victoriis adeptus eſt, Diſs. 7. in Thucyd. n. 5.
Vites Lycurgus ſuccidit, & ſibi tibias amputavit, Diſs. 13. in Anthol. n. 1. Diſs. 65. in Anthol. num. 31. de hoc reprehenditur a Platone, Diſs. 13. in Anthol. n. 8.
Vites Centurionum Κλήματα dicebantur, Diſs. 13. in Anthol. o. 2.
Vites rarò producit Thracia, aut ſaltem ea ad maturitatem non perducunt fructum, Diſs. 14. in Eurip. n. 4. *Vide. Vitis.*
Vitia omnia ingenerat ebriatas, Diſs. 14. in Anthol. n. 7. Diſs. 65. in Anthol. o. 26.
Vitia ſingulorum ebriorum, Diſs. 65. in Anthol. num. 27. 28.
Vitia Cretenſium non tacuit Epimenides Cretenſis, Diſs. 67. in Anthol. n. 1.
Vitia multa affinxerunt Themiſtocli obtrectatores, Diſs. 12. in Thucyd. n. 5.
Vitia Athenienſium, Diſs. 27. in Thuc. o. 10. & ſeqq.
Vitia unius ducis temperanda ſunt virtutibus alterius, Diſs. 37. in Thucyd. n. 1, 2.
Vitia non mediocria cum ingentibus virtutibus miſcuit Alcibiades, Diſs. 20. in Eurip. n. 18.
Vitia amicorum quomodo reprehendenda ſint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 2.
Vitia parit fortuna, Diſs. 4. in Liv. n. 1.
Vitia Romanorum, Diſs. 4. in Liv. n. 3. & ſeqq.
Vitia ſæculum vocabantur, quaſi eſſent propria ſæculi, non hominum, Diſs. 4. in Liv. 3.
Vitia nationum ſingularum, Diſs. 7. in Liv. n. 4.
Vitia Barbarorum quòd exuiſſet, Vononem Parthi regno privarunt, Diſs. 20. in Liv. n. 4.
Vitia etiam iuxta aſtrologos proveniunt a ſtellis; ſecus ex ſententiâ Iulij Firmici, Diſs. 9. in Virg. n. 2. 3.
Vitia reipublicæ tollere diffidebat Plato, ideo ad illam nonquam acceſſit, Diſs. 34. in Cic. o. 7.
Vitijs caruerunt Dij, qui nunquam homines fuerunt, Diſs. 57. in Anthol. n. 7.
Vitija etiam Veteres Deorum honores tribuerunt, Diſs. 18. in Thucyd. n. 10. Diſs. 31. in Virg. n. 3.
Vitijs faciliùs peſſumdantur aſſueti vitæ laborioſæ, Diſs. 13. in Thuc. n. 7. Diſs. 27. in Thuc. n. 6.
Vitijs omnium gentium Roma ſcatebat, Diſs. 2. in Liv. n. 2. 3. *Vide. Vitium.*
Vitioſi memoriam ſui propagare non deberent; ſic enim infamiam ſibi quærunt, Diſs. 30. in Liv. n. 60.
Vitis ubi inventa fuerit, Diſs. 46. in Anthol. n 1. 2.
Vitis conſita eſt a Noëmo poſt Diluvium, Diſs 9. in Thucyd. n. 5.
Vitis, quam parere ſibi viſa eſt mater Cyri, ſignificavit illum Aſiâ potiturum, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Vitis aurea ſuper torum magni Regis erat, cuius racemi e pretioſiſſimis lapillis conſtabant, Diſs. 21. in Liv. n. 4. *Vide. Vitem.*
Vitis aurea erat in monte aureo, quem tulit in triumpho Pompeius, Diſs. 26. in Liv. n. 4.
Vitium pronunciationis, & actionis, propter quod exploſus fuit Demoſthenes, quomodo emendarit, Diſs. 79. in Cic. o. 4. Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Vitium vetus Rempublicarum fuit æqualia præmia tribuere ludicris artibus, & graviſſimis, Diſs. 62. in Anthol. n. 6. *Vide. Vitia.*
Vitium repetitionis ab Græcis dicitur tautologia Diſs. 22. in Virg. n. 3.
Vitro conſtabat media pars ſcenæ Scauri, Diſs. 2. in Liv. n. 8.
Vitro circumdata cadavera Indi recondebant, Diſs. 24. in Thucyd. n. 10.
Vitro cameram balnei conditam fuiſſe Seneca tradit, Diſs. 2. in Liv. n. 14.
Vitrum ductile qui confecit, e medio ſublatus eſt a Tiberio, ne aurum, & gemmæ vileſcerent, Diſs. 84. in Cic. n. 5.
Vitruvius quare templa Aeſculapio, & ſaluti in locis ſalubribus ædificari iubeat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 4.
Vitruvius Architecturam fuiſſe cauſam, quòd homines manſueſierent, tradit, Diſs. 30. in Cic. n. 7.

Digitized by Google

Vittas geſtabant Veſtales; unde vittatæ dicebantur, Diſs. 31. in Liv. n. 13. *Vide. Vittis.*

Vittatæ quare dicerentur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 13.

Vittarum navem Platoni obviam miſit Siciliæ Tyrannus, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.

Vittis, auro, & ſertis ornabantur victimæ, Diſs. 43. in Virg. n. 7. *Vide. Vittas.*

Vittis utebantur tragœdi, Diſs. 6. in Eurip. n. 16.

Vitulo, qui humeris hominis ad aras adductus eſſet, non litabatur, Diſs. 43. in Virg. n. 6.

Vitulus idoneus non erat ſacrificijs, niſi caudâ contingeret articulum ſuffraginis, Diſs. 43. in Virg. n. 1.

Vitulus, ſus, & Agnus immolabatur in ſacro ambarusli, Diſs. 53. in Thucyd. n. 21.

Viva defodiebatur Veſtalis; quæ ſtuprum paſſa fuerat, Diſs. 35. in Liv. n. 6.

Vivas duas Græcas mulieres, & duos Gallos Romani defoderunt tribus Veſtalibus corruptis, Diſs. 53. in Thucyd. n. 20. *Vide. Vivi.*

Viventem ſe in Cœlum tranſlatum iri credidit Iuſtinianus, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6.

Viventi Varroni imago poſita eſt in bibliothecâ publicâ, Diſs. 44. in Cic. n. 5.

Vivere vincentem Olympiæ minùs deſiderabile, quàm mori in acie vincentem dixit Spartana, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.

Vivere omnes Iovis munere credebant Veteres; ideo Iuppiter Ζεὺς eſt appellatus, Diſs. 2. in Anthol. n. 3. Diſs. 7. in Anthol. n. 5.

Vivere virum coniectorum in carcerem Pythagoricos dixit Alexis, Diſs. 3. in Eurip. n. 5.

Vivere ſignificat apud Græcos *videre*, Diſs. 21. in Eurip. n. 1. 3. 5.

Vivere parce, ut Lacedæmonij, peius morte putavit Sybarita, Diſs. 64. in Anthol. n. 3.

Vivere mille annos Pindarus dicit Hyperboreos, Diſs. 77. in Anthol. n. 12.

Vivere tranquillè dixit Socrates eos, qui nullius abſurditatis ſibi conſcij ſunt, Diſs. 19. in Thucyd. n. 11.

Vivere quot annos dicantur Nymphæ, & Genij, Diſs. 36. in Virg. n. 1.

Vivere ſecundùm naturam Panætius, & Stoici ſummum bonum cenſebant, Diſs. 65. in Cic. num. 5.

Vivere exiguum tempus Perſas dixit Æthiopum Rex, quia ſtercore victitarent, Diſs. 81. in Cic. num. 5.

Vivi non ſufficiebant ad ſepeliendos mortuos ob anginam poſt terræmotum, Diſs. 48. in Thucyd. n. 29.

Vivi Cæſares aras conſequebantur, Diſs. 24. in Anthol. n. 6.

Vivis minus honoris tribuitur, quàm mortuis, Diſs. 23. in Thucyd. n. 1.

Vivo quamuis inopi ſervire deſiderabilius eſt, quam omnibus mortuis imperare, Diſs. 7. in Eurip. n. 1.

Vivos ſtygiam paludem tranſportare non poterat Charon, Diſs. 82. in Anthol. n. 7.

Vivos colere Amicos, mortuos verò negligere turpe eſt, Diſs. 21. in Eurip. n. 2. 13. 18.

Vivum flumen quare dicatur, Diſs. 75. in Anthol. num. 5.

Vivus Euthymus pugil oraculi iuſſu tanquam Deus cultus eſt, quòd Olympia ſemper viciſſet, præterquam ſemel, Diſs. 25. in Thucyd. n. 3. Diſs. 24. in Virg. n. 2. *Vide. Viva.*

Vixiſſe quot annos dicatur Epimenides, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.

Ulmorum Acheruntem Plautus vocat Servum nequam, Diſs. 83. in Anthol. n. 11.

Ulpianus unus ex Dipnoſophiſtis apud Athenæum appellatur *κατακεῖτος*, Diſs. 7. in Anthol. n. 4.

Ulpianus *in L. Quæſitum 12 ff. de Fund Inſtr.* explicatur, Diſs. 21. in Thucyd. n. 13.

Ultio divina dicitur Adraſtea, Diſs. 10. in Eurip. n. 8. Diſs. 18. in Eurip. n. 13.

Ultionem concupiſcunt animi imbelles, Diſs. 19. in Virg. n. 10.

Ultioni aram cenſuit Cæcina Severus, quum Tiberius vindicaſſet mortem Germanici, Diſs. 24. in Anthol. n. 8.

Ultionis avidus non eſt Deus, Diſs. 10. in Anthol. num. 19.

Ultori Iovi ſacrificabant Cyprij, Diſs. 10. in Anthol. n. 19.

Ultoris Martis templo ornabatur forum Auguſti, Diſs. 59. in Cic. n. 3.

Ulyſſiponem condidit Ulyſſes, Diſs. 35 in Thucyd. n. 6.

Ulyſſem cunctanter loqui incipientem faciunt Homerus, & Ovidius, Diſs. 91. in Cic. n. 5. 6.

Ulyſſem mortem in mari timentem facit Homerus, Diſs. 65. in Anthol. n. 12.

Ulyſſem ſolum urbium populatorem vocat Homerus, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 35. in Cic. n. 6.

Ulyſſes Maris pericula evaſit, quia initiatus erat ſacris Deorum Samothracum, Diſs. 38. in Anthol. n. 1.

Ulyſſes Alcinoo ſupplicans foco inſedit, & in cineribus, Diſs. 25. in Thucyd. n. 4.

Ulyſſes condidit Ulyſſiponem, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.

Ulyſſes ſapientiſſimus obtinuit arma Achillis, non Aiax fortiſſimus, Diſs. 27. in Anthol. n. 1. Diſs. 28 in Anthol n. 1.

Ulyſſes perſuaſit Græcis, ut Polyxenam immolarent, Diſs. 23. in Eurip. n. 1.

Ulyſſes Inferos aditurus apud Homerum quare foveam fodiat, Diſs. 19. in Liv. n. 6.

Ulyſſes apud Homerum gloriatur, ſe ſcire ligna ſecare, ignem accendere, Diſs. 21. in Thucyd. n. 1. Diſs. 21. in Liv. n. 1.

Ulyſſes multa præclara geſſit, & an Palamedem circumvenerit, Diſs. 5. in Virg. n. 6.

Ulyſſes, & Diomedes verum Palladium non abſtulerunt, Diſs. 15. in Liv. n. 6.

Ulyſſis doli contra Troianos non ſunt vituperandi, Diſs. 5. in Virg. n. 6.

Ulyſſis, & Circes filios Romum, Antiam, & Ardeam nomen dediſſe Romæ, Antio, & Ardeæ tradit Xenogoras, Diſs. 13. in Liv. n. 5.

Ulyſſis orationi comparatur oratio Carneadis, Diſs. 42. in Cic. n. 4.

Ulyſſis orationem hibernis imbribus, & nivibus comparat Homerus, quum eloquens, & facundus eſſet, Diſs. 9. in Cic. n. 2. Diſs. 31. in Cic. n. 3. Diſs. 51. in Cic. n. 7.

Um-

Umbelliferæ ancillæ, Diſs. 21. in Thucyd. n. 16.

Umbilicis, conchiſque legendis repueraſcere ſolebant Lælius, & Scipio, Diſs. 58. in Thucyd. num. 2. Diſs. 1. in Cic. n. 6.

Umbilicus pleriſque infantibus ſeptimo die ſolvitur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 29.

Umbilicus Siciliæ dicebatur lucus Ennenſium, Diſs. 55. in Thucyd. n. 2.

Umbilicus quare vocentur Delphi, Diſs. 3. in Anthol. n. 3.

Umbo candidus vocatur a Perſio toga, quæ excedentibus ex ephebis dabatur, Diſs. 30. in Liv. num. 38.

Umbrâ ſua ne ſibi officeret, reſpondit Diogenes Alexandro offerenti ſe daturum, quod peteret, Diſs. 82. in Anthol. n. 2.

Umbra Herculis ad Inferos deſcendit; ipſe verò in Cœlum aſcendit, Diſs. 84. in Anthol. n. 4.

Umbra Remi apparuit Fauſtulo, & Accæ, & poſtulavit, ut ſacrum ſibi fieret, Diſs. 30. in Liv. num. 44.

Umbrâ hominis lineis circumductâ ſimilitudinem eius expreſſerunt Ardices Corinthius, & Telephanes ſicyonius, Diſs. 51. in Cic. n. 1.

Umbræ vocantur a Latinis animæ defunctorum, Diſs. 84. in Anthol. n. 2.

Umbræ pro Inferis accipiuntur, Diſs. 84 in Anthol. n. 3.

Umbræ mortuorum dicuntur Lemures, Diſs. 30. in Liv. n. 44.

Umbræ comparavit invidiam Ariſtonymus, Diſs. 28. in Liv. n. 13.

Umbram quàm latè præberent convivis platani celebres, Diſs. 23. in Cic. n. 2.

Umbram voluptatis conſequuntur dediti voluptatibus, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.

Umbras mortuorum cupidiſſimè haurire ſanguinem inducit Homerus, Diſs. 32. in Anthol. num. 4.

Umbras mortuorum apparere in ſepulcris tradit Xenophon, & hoc argumento probat immortalitatem animæ, Diſs. 9. in Eurip. n. 7.

Umbras Syeben non iacere, & non ire ſiniſtras, quū dixit Lucanus, reprehendendus non eſt, Diſs. 19. in Liv. n. 13. Diſs. 70. in Cic. n. 4. 5.

Umbris mortuorū immolabant homines, Diſs. 17. in Eurip. n. 6.

Umbrorum trecenta oppida exciderunt Etruſci, Diſs. 15. in Liv. n. 11.

Unciis quot caperet medimnus, modius, amphora, ſextarius, chœnix, Diſs. 47. in Thucyd. num. 6.

Uncias novem pendit cotyla, Diſs. 33. in Anthol. num. 3.

Uncias auri quot acceperit Oppianus in præmium poëmatis ab Antonino Pio, Diſs. 10. in Cic. num. 3.

Unctos Græcos vocat Horatius, hoc eſt utentes palæſtris, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.

Undæ Phlegethontis ſunt flammæ, Diſs. 83. in Anthol. n. 6.

Undis maris abſciſſa eſt Sicilia ab Italiâ, Diſs. 33. in Thucyd. n. 9. Diſs. 48. in Thucyd. n. 22.

Ungebant ſponſæ mariti fores adipe ſuillo, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.

Ungebatur frequentiſſimè Diogenes, Diſs. 84. in Anthol. n. 17.

Ungere ſe Iovem quidam ſimulabant, Diſs. 31. in Virg. n. 5.

Ungi in palæſtris differt ab unctione in balneis, Diſs. 16. in Thucyd. n. 4.

Unguenta exotica prohibuerunt, & eorum confectores eiecerunt Romani, & Spartani, Diſs. 34. in Anthol. n. 3.

Unguentis ſepulcra perfundebantur, Diſs. 32. in Anthol. n. 11.

Unguentis delibutum Iuvenem, & equo inſidentem Diogenes dixit eſſe Hippopornum, Diſs. 42. in Anthol. n. 7.

Unguentis uti Indos docuit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.

Unguento niſi ſe perfudiſſent Indi, nuptias infelices, & ingratas Veneri exiſtimabant, Diſs. 30. in Thucyd. n. 3.

Unguento Deæ unguntur apud Homerum; Homines autem oleo, Diſs. 34. in Anthol. n. 2.

Unguentum quando ceperit adhiberi, & quis invenerit, Diſs. 34. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

Unguentum primus Archilochus appellavit Μύρον Diſs. 34. in Anthol. n. 1.

Unguentum Homerus appellat oleum, Diſs. 34. in Anthol. n. 1.

Unguentum mixtum vino bibebant Veteres, Diſs. 34. in Anthol n. 6.

Unguentum menſis ſecundis adhibebatur, Diſs. 34. in Anthol. n. 6.

Ungues non amputabat Carneades, ne in hoc tempus tereret, Diſs. 63. in Cic. n. 6.

Unguibus contractis quare leones ingrediantur, Diſs. 5. in Cic. n. 3.

Ungula equi, muli, vel Aſini reſiſtit aquæ Stygiæ, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.

Uniones duo Cleopatræ pluris quàm ſexcenties ſeſtertium æſtimati ſunt, Diſs. 26. in Liv. n. 3.

Unitas fabulæ requiritur in poëmatis, Diſs. 37. in Virg. n. 2. Diſs. 38. in Virg. n. 1.

Univerſæ regioni imperare dicitur, qui magnæ parti imperat, Diſs. 17. in Virg. n. 4. 5.

Univerſi ſaluti damnis partium Deus conſulit, Diſs. 35. in Thucyd. n. 7.

de Univerſitate liber Ciceronis eſt verſio Timæi Platonis, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Unum eſſe ſummum bonum arbitratus eſt Euclides Megarenſis, Diſs. 56. in Cic. n. 2.

Unxia Dea colebatur in nuptijs, Diſs. 29. in Thucyd. n. 10.

Vocabulum Φῶς apud Græcos ſignificat tam *virum*, quàm *lumen*, Diſs. 17. in Eurip. n. 5.

Vocabulum Γένειον ſignificat mentum, & barbam, Diſs. 26. in Thucyd. n. 3. Diſs. 22. in Eurip. n. 4.

Vocabulum *præceps* non ſemper ſignificat, quòd ex loco ſuperiore volvitur contra Scaligerum, Diſs. 71. in Cic. n. 8. *Vide Vocem. Vox.*

Vocalium concurſus efficit ſublimitatem orationis, Diſs. 1. in Thucyd. n. 2. Diſs. 6. in Eurip. num. 14.

Vonare manu conſertum adverſarium quid eſſet, Diſs. 40. in Cic. n. 6.

Vo-

Vocem *Perthmeus* latinam fecit Iuvenalis, Diſs. 82. in Anthol. n. 3.
Vocem modulari didicerunt homines a luſcinijs, Diſs. 6. in Thucyd. n. 2.
Vocem diverſam emittebant capræ accedentes ad hiatum, in quo erat oraculi Delphici, adytum; & ſic inventum eſt oraculum, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.
Vocem amiſiſſe cantando in nuptijs Ariadnæ. & Liberi dicitur Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 6.
Vocem diſtinctam quòd haberent homines, meropes a poëtis Græcis appellantur, Diſs. 44. in Anthol. n. 6. Diſs. 38. in Cic. n. 2.
Vocem rumpere dicitur tam apud Græcos, quam apud Latinos, Diſs. 51. in Anthol. n. 5.
Vocem audivit Aemylianus, qua nunciabatur Pana mortuum eſſe, Diſs. 17. in Liv. n. 5. Diſs. 36. in Virg n. 1.
Vocem Apollo quum Citharæ ſono addidiſſet, ſuperavit Marſyam, quum antea ſolâ cithara canens vinceretur, Diſs. 61. in Anthol. n. 3.
Vocem ſuaviorem animantum efficiebat ſpiritus quidam ad ſepulcrum Orphei, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Vocem non emittunt piſces, Diſs. 39. in Cic. num. 7.
Vocem unde culices emitterent, quærentem Socratem irriſit Ariſtuphanes, Diſs. 44. in Cic. n. 7.
Vocem, qua inepto reſpondeat, Græcos non habere exiſtimavit Cicero, Diſs. 71. in Cic. num. 2.
Voces Iovis Homerus appellat ſomnia, Diſs. 29. in Eurip. n. 8.
Voces in proportione ſeſquialterâ, ſeſquitertiâ, & duplâ invenit Pythagoras, Diſs. 5. in Cic. num. 5.
Voces omnium quòd audiat Iuppiter Panomphæus dicebatur, Diſs. 10. in Anthol. n. 17.
Vocis *facetus* ſignificatio, Diſs. 27. in Cic. n. 4. 5. Diſs. 28. in Cic. n. 1.
Vocis magnitudo in Carneade, Diſs. 63. in Cic. num. 6.
Vocis maximam curam habebant oratores; & eam moderantes Phonaſcos appellabant, Diſs. 87. in Cic. n. 1. *Vide Vocabulum. Vox.*
Volatu augurium facientes aves Alites dicantur, Diſs. 19. in Liv. n. 10.
Volatus avium Phryges primi obſervarunt, Diſs. 9 in Thucyd. n. 4. Diſs. 42. in Thucyd. n. 5. Diſs. 14. in Cic. n. 9.
Volſinios urbē Etruriæ nobilem Romani everterunt ob duo millia ſignorum, Diſs. 64. in Cic. num. 7.
Volucrem currum dum dixit Horatius, Platonem ſequutus eſt, Diſs. 68. in Anthol. n. 7. Diſs. 31. in Liv. n. 19. Diſs. 26. in Virg. n. 3.
Volucres Muſarum apes, Diſs. 58 in Anthol. n. 1.
Volucres, & feræ ad veſcendum Metello Pio ex Africâ advehebantur, Diſs. 3. in Liv. num. 9.
Volucres alimenta pueris miniſtrarunt, quos Tarchetius occidi iuſſerat, Diſs. 13. in Liv. num. 5.
Voluntarium non eſt crimen, quod vi magnâ impellente perpetratum eſt, Diſs. 8. in Virg. num. 1. 8.
Voluntas validius, quàm vis tenet homines, Diſs. 7. in Eurip. n. 7.
Voluntas Dei cuncta moderantis eſt & providentia, & fatum, Diſs. 10. in Anthol. n. 11. Diſs. 55. in Anthol. n. 7. Diſs. 18. in Eurip. n. 8. Diſs. 13. in Virg. n. 1. Diſs. 40. in Virg. n. 1. & Fortuna, Diſs. 13. in Virg. n. 3.
Voluntas imitandi Ciceronem Symmacho non defuit, ſed facultas, Diſs. 49. in Cic. n. 8.
Voluntate civium Athenas quadraginta annos rexit Pericles, Diſs. 30. in Cic. n. 5.
Voluntati multitudinis qui obſequuntur, voluptatis cupidi ſunt, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Voluntatis noſtræ libertatem cum fato quomodo coniunxerit Chryſippus, & Stoici, Diſs. 11. in Virg. n. 4.
Voluptas ſincera non contingit niſi eius contemptoribus, Diſs. 27. in Virg. n. 6.
Voluptate venereâ, & ſomno ſe mortalitatis admoneri aiebat Alexander, Diſs. 41. in Thucyd. num. 4. Diſs. 32. in Virg. n. 10.
in Voluptate ſummum bonum collocavit Epicurus, Diſs. 1 in Eurip. n. 11. & in vacuitate doloris, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.
Voluptate affici ſapientem non negabat Pyrrho, Diſs. 58. in Cic. n. 5.
Voluptatem etiam impoſterum afferunt convivia ſapientum, ut de convivio Platonis dixit Timotheus, Diſs. 65. in Anthol. n. 24. 25.
Voluptatem ſapientiæ, & potentiæ antepoſuit in oratione Paris; ideo dicitur Venerem pulchriorem Iunone, & Pallade iudicaſſe, Diſs. 19. in Anthol. n. 4 Diſs. 27. in Virg. n. 6.
Voluptatem veram parit tranquillitas animi, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.
Voluptatem eſſe felicitatem tam Ariſtippus, quàm Epicurus iudicavit; in aliquibus tamen differebant, Diſs. 45 in Cic. n. 7. Diſs. 55. in Cic. n. 4. & Peripatetici, Diſs. 45. in Cic. n. 8. Diſs. 55. in Cic. n. 5. Callipho, Diſs. 45. in Cic. num. 8.
Voluptates oculorum laudabiles, Diſs. 21. in Eurip. n. 11.
Voluptates Dij in ſeipſis habent, non extrinſecùs petitas, Diſs. 47. in Anthol. n. 8.
Voluptates inſulſæ magis animum labefactant, Diſs. 13. in Thucyd. n. 7. Diſs. 27. in Thucyd. num. 6.
Voluptates obſcenas quæ perficit Perſica dicitur, Diſs. 18 in Thucyd. n. 10.
Voluptates animos corpori affigunt, Diſs. 9. in Eurip. n. 3. 4.
Voluptates nocent ſtudijs, Diſs. 69. in Cic. n. 5.
Voluptatibus dediti umbram voluptatis conſequuntur, Diſs. 56. in Eurip. n. 8.
Voluptatibus ſervire gravius eſt, quàm Tyrannis, Diſs. 9. in Anthol. n. 1.
Voluptatibus non anteponere virtutem verus eſt malum Rerumpublicarum, Diſs. 62. in Anthol. n. 6.
Voluptatibus contrariæ ſunt occupationes, Diſs. 57. in Anthol. n. 6.

Vo-

Voluptatibus diuturnior eſt dolor, Diſs. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Diſs. 26. in Eurip. n. 1. 2.
Voluptatibus venereis dediti exiſtimant ſtultos eos, qui illis abſtinent, Diſs. 57. in Anthol. num. 2.
Voluptatibus dediti magis mortem exhorreſcunt, Diſs. 82. in Anthol. n. 1.
Voluptatibus deditus aliquis Hercules fuit, Diſs. 9. in Anthol. n. 2.
Voluptatibus indulgere nos incitare debet vitæ brevitas, Diſs. 32. in Anthol. n. 1.
Voluptatibus dolorem coniunxit Deus, Diſs. 41. in Anthol. n. 5.
Voluptatibus ſe dedidit populus Romanus devictâ Aſiâ, Diſs. 2. in Liv. n. 4. Diſs. 12. in Liv. num. 3. 5.
Voluptatibus quòd dediti eſſent Cyrenenſes, illis leges condere recuſavit Plato, Diſs. 9. in Cic. n. 12.
Voluptatibus dediti erant Etruſci, Diſs. 59. in Cic. n. 4.
Voluptatibus deditus erat Hyperides, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Voluptatibus deditos eſſe dicit Plutarchus eos, qui ad voluntatem multitudinis loquuntur, Diſs. 77. in Cic. n. 3.
Voluptatis facili viâ repudiatâ Hercules etiam iuvenis elegit arduam virtutis, Diſs. 8. in Anthol. n. 7.
Voluptatis adminiſtras artes eiecit ex urbe Lycurgus, Diſs. 54. in Anthol. n. 2.
Voluptatis umbram conſequuntur, qui illi dediti ſunt, Diſs. 16. in Eurip. n. 8.
Voluptatis non ſolùm, ſed etiam laboris ſociam eſſe, ut intelligeret nova Nupta, cribrum præferebant in nuptijs, & ante thalamum piſtillum alligabant, Diſs. 29. in Thucyd. n. 8.
Voluptatis causâ audiuntur poëtæ, ideo mediocres non tolerantur, Diſs. 91. in Cic. n. 4.
Voluptatum non omninò expertes eſſe præcipit Plato, Diſs. 13. in Thucyd. n. 7.
Voluptatum illecebras Theodoſius lege prohibuit in convivijs, Diſs. 21. in Thucyd. n. 10.
Voluptatum inventoribus præmia conſtituta erant apud Perſas, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8.
Voluptatum laſcivarum imagines ex auro pedibus geſtabant feminæ, Diſs. 24. in Cic. n. 4.
Vomere ſe melle dulciora credebat adulatoribus Dionyſius iunior, Diſs. 41. in Thucyd. n. 7.
Vomere æreo uſus eſt Romulus in condendâ Româ, Diſs. 23. in Liv. n. 6.
Vomitiones, quibus frequentibus utebantur in morbis, ſuſtulit Aſclepiades, Diſs. 66. in Cic. num. 4.
Vononem regno Parthi privarunt, quòd Romæ educatus faſtu non uteretur, Diſs. 20. in Liv. n. 4.
Vopiſcus explicatur, Diſs. 30. in Liv. n. 20.
Voracitas Herculis a multis reprehenditur, Diſs. 9. in Anthol. n. 3.
Voragini ſe ſe immiſit Curtius pro Patriâ, Diſs. 4. in Liv. n. 5.
Vorago ſpiritum fatidicum emittens erat in eo loco ubi Adytum templi Delphici erat, Diſs. 3. in Anthol. n. 5.
Voſſii etymologia de menſe Aprili reijcitur, Diſs. 30. in Liv. n. 42.
Voſſius in Ciceronem de naturâ Deorum non approbatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 5.
Vota Dijs quomodo facienda, Diſs. 41. in Anthol. n. 3. & ſeqq. & n. 9.
Vota hominum ſæpe ipſis noxia ſunt, Diſs. 41. in Anthol. n. 4. 5. & ſeqq.
Vota Principum humanum modum excedunt, Diſs. 43. in Thucyd. n. 5.
Vota, quæ pro pueris luſtratis fiebant, deſcribebantur in tabellis, & eorum fata vocabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 38.
Vota facientes ſpectabant Orientem, Diſs. 7. in Eurip. n. 11.
Vota quum fiebant, aliquis verba de ſcripto recitabat, Diſs. 40. in Cic. n. 3.
Votivi ludi quindecim dies celebrabantur, Diſs. 19. in Cic. n. 1. 2.
Vovebatur Herculi decima, Diſs. 9. in Anth. n. 10.
Vovere barbæ, & comæ primitias ſolebant Veteres alicui Deo, Diſs. 42. in Anthol. n. 1. 10.
Vox ad flebilem ſonum, humileſque preces mirè inflectitur, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Vox eſt aëris percuſſio, Diſs. 9. in Eurip. n. 9.
Vox *ſpaca* ſignificat canem, Diſs. 18. in Liv. n. 10. ὦα ſuperiores ædium partes, Diſs. 16. in Eurip. n. 5. Diſs. 18. in Liv. num. 11. Πελείαι, moloſſorum linguâ anus, Diſs. 18. in Liv. n. 11. Πέλιοι ſenes, Diſs. 18. in Liv. n. 11.
Vox *Barbarus* unde originem habuerit, Diſs. 8. in Thucyd. n. 2.
Vox *Θάλασσα* ſignificat *Mare*, Diſs. 29. in Thucyd. n 9.
Vox Io lætitiæ eſt, Diſs. 29. in Liv n. 2.
Vox περιττὸς quare apud Græcos ſignificet *excellentem*, Diſs. 30. in Liv. n. 7.
Vox Ἑςία apud Græcos ſignificat *focum*, & *domum*, Diſs. 31. in Liv. n. 23. 26.
Vox hominum ſuavis, ſed non vincit cantum Luſciniæ, Diſs. 37. in Cic. n. 7. *Vide. Vocem, Vocabulum.*
Urania dicebatur Venus cœleſtis, quæ Paphi colebatur, Diſs. 55. in Anthol. n. 5.
Uraniæ filius Hymenæus, Diſs. 29. in Thucyd. num. 3.
Urbe eijciebantur canes, quum ſacrificia publicè Herculi fiebant, Diſs. 9. in Anthol. n. 10.
in Urbe ſepeliebantur Lacedæmonij, Diſs. 24. in Thucyd. n. 7.
in Urbe ſepeliri prohibuit Antoninus Pius, Diſs. 2. in Thucyd. n. 8.
in Urbe Lepti ſponſa a ſocru ollam petebat, quam ei denegabat aſperiùs, Diſs. 30. in Thucyd. num 3.
Urbe oratores eijciebant Barbari, Lacedæmonij, & Cretenſes, Diſs. 79. in Cic. n. 6. 8. Diſs. 81. in Cic. n. 4. 7.
Urbe eiectus eſt Archilochus a Lacedæmonijs, quòd dixerat ſatiùs eſſe in bello clypeum abijcere, quàm vitam profundere, Diſs. 27. in Thucyd. n. 4.
Urbe eiecerunt Carthaginienſes Hannonem, quia leonibus manſuefactis uteretur, Diſs. 22. in Anthol. n. 1.

Urbem prope Nonacrin, vel Pheneum eſt fons Stygis, Diſs. 83. in Anthol. n. 12.
Urbem Nyſam condidit Bacchus, Diſs. 45. in Anthol. n. 1.
Urbem diſcurrebat Themiſtocles cum quatuor ſcortis, Diſs. 30. in Anthol. n. 1.
ante Urbem conditam viginti tribus annis floruit Lycurgus, Diſs 50. in Anthol. n. 3.
Urbem tibijs canentibus ingrediebantur, qui plenam victoriam non eſſent conſequuti, Diſs. 60. in Anthol. n. 15. Diſs. 24. in Liv. n. 11.
Urbem Aſiæ Epheſum ſervi condiderunt, Diſs. 20. in Thucyd. n. 7.
Urbem extra cadavera ſepeliebantur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3. 4. qui in urbe ſepeliri poſſent, Diſs. 24. in Thucyd. n. 6.
Urbem Athenarum Iſocrates ſcorto nobili comparabat; quia multi ad illam confluebant; nemo autem Patriam ſuam eſſe voluiſſet, Diſs. 27. in Thucyd. n. 8.
Urbem dedit Rex Perſarum Ruſtico pomum ingens donanti, & quid dixerit, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8.
Urbem Crotonem condidit Myſcellus, Diſs. 36. in Thucyd. n. 10.
Urbem ex parvâ magnam facere poſſe, qui pomum produxerat ingens, dixit Rex Perſarum, Diſs. 32. in Thucyd. n. 8.
Urbem Eubœæ Orobias fluctus obruit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 1.
Urbem prodidit filia Regis Æthiopum Moſis amore capta, Diſs. 51. in Thucyd. n. 6.
Urbem Eetionis quum expugnaſſet Achilles, præmium accepit Citharam, Diſs. 57. in Thucyd. n. 7. 8.
Urbem fame vexarunt bellum civile gerentes, Diſs. 5. in Liv. n. 7.
Urbem Spinam in oſtio Padi condiderunt Pelaſgi Diſs. 9. in Virg. n. 2.
Urbem novam ſignificat Carthago Phœnicum linguâ, Diſs. 21. in Virg. n. 4
Urbem obſidentes Deos tutelares evocabant, Diſs. 24. in Virg. n. 6.
Urbem Aſcanius pretium capitis dedit; quæ ideo Antandros eſt appellata, Diſs. 15. in Liv. n. 4.
Urbem extra quare Senatus daretur triumphaturis, Diſs. 25. in Liv. n. 14.
Urbem extra quare ædificarentur templa Veneris, Vulcani, & Martis, Diſs. 25. in Liv. n. 14.
Urbem ingredi quare non licebat ducibus, antequam triumphum agerent, Diſs. 25. in Liv. num. 14.
Urbem Cœlo æmulam Romam dixit Conſtantius, & mirum ejus cives mori, Diſs. 26 in Liv. n. 1.
ad Urbem accedebant Ruſtici in nundinis, Diſs. 30. in Liv. n. 19.
Urbem in tres tribus Romulus diviſit, & ſingulas in denas curias, Diſs. 29. in Cic. n. 15.
Urbem unam Athenienſes habitare Theſeus effecit perſuadendo, non imperando, Diſs. 4. in Thucyd. n. 3. Diſs. 20. in Eurip. n. 16. Diſs. 9. in Liv. n. 6. Diſs. 36. in Cic. n. 2.
Urbem relinquere, & Naves conſcendere Themiſtocles utiliter ſuaſit Athenienſibus, Diſs. 36. in Cic. n. 4.
Urbem quum obſideret Hannibal, Romani Capuam oppugnabant, & exercitum in Hiſpaniam miſerunt, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Urbem Tarſon a planta pedis dixerunt, & quis eam condiderit, Diſs. 10. in Anthol. n. 3. 4. Diſs. 30. in Anthol. n. 9.
Urbem Sybarin tandiu felicem futuram reſpondit oraculum, quandiu homines Deo non præponerentur, Diſs. 23. in Anthol. n. 4.
Urbes viginti tres Priami evertit Achilles, Diſs. 12. in Eurip. n. 10. *Vide. Civitates.*
Urbes artificioſiùs extructæ dicentur a Cyclopibus fabricatæ, Diſs. 34. in Thucyd. n. 7. & ſeqq.
Urbes tres donavit Themiſtocli Artaxerxes, ex quibus panem, vinum, & opſonium haberet, Diſs. 20 in Eurip. n. 17. Quinque, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7. Diſs. 20. in Eurip. n. 17.
Urbes Cypri Veneri gratæ, Diſs. 55 in Anth. n. 2.
Urbes tres ſibi cognomines in Rhodo condiderunt tres filij Cercaphi, Diſs. 26. in Anth n. 3.
Urbes ſeptem donavit Cyrus Pytarcho Cyziceno, Diſs. 32. in Thucyd. n. 7.
Urbes, quæ conciderunt ob templa violata, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.
Urbes, quas condiderunt Troiani, & Græci poſt excidium Troiæ, Diſs. 35. in Thucyd. n. 6.
Urbes Syracuſæ, & Leontini ſunt primæ, quas Græci condiderunt in Siciliâ, Diſs. 36. in Thucyd. n 10.
Urbes ipſas multitudine curruum in ludis Olympicis ſuperavit Alcibiades, Diſs. 37. in Thucyd. n. 8.
Urbes plures Sociorum excidit Philippus, quàm hoſtium Romani, Diſs. 45. in Thucyd. n. 9.
Urbes, quæ terræmotibus conciderunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 1. 3. 7. 17. 18. 21. 24. 25. 29. 31. 36.
Urbes Achaiæ Helice, & Bura terræmotu conciderunt, quòd Achæi ſupplices a templo Neptuni Heliconij abſtraxerunt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 11. Diſs. 34. in Thucyd. n. 1. Diſs. 48. in Thucyd. n. 3.
Urbes duodecim terræmotus unâ nocte proſtravit, Diſs. 48. in Thucyd. n. 17. 21. 25.
Urbes e montibus in planitiem cum muris, & ædificijs terræmotu delatæ ſunt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 25.
Urbes nullas obſidere voluit Hannibal in principio belli, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.
Urbes luſtrabantur, Diſs. 53. in Thucyd. n. 19.
Urbes raras habuit Sicilia uſque ad ætatem Romuli, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Urbes plurimæ, quæ fuerunt in Siciliâ, Diſs. 55. in Thucyd. n. 4.
Urbes duas Carthaginem, & Corinthum dubitaſſi quare Romani everterint, Diſs. 56. in Thucyd. n. 12.
Urbes duodecim in Etruriâ condidit Tyrrhenus, Diſs. 4. in Virg. n. 2.
Urbes multas condidit Æneas, Diſs. 7. in Virg. num. 3.
Urbes, quæ diverſis locis Neapolis nomine appellatæ ſunt, Diſs. 21. in Virg. n. 5.
Urbes mille, & centum in Italiâ antiquitus erant,

nunc

nunc trecente tantùm, Diſs. 9. in Liv. num. 16.
Urbes tres Roma, Antium, & Ardea nomen acceperunt a Romo, Antia, & Ardea, Diſs. 13. in Liv. n. 5.
Urbes trecentas Umbrorum exciderunt Etruſci Diſs. 15. in Liv. n. 11.
Urbes quum evertebantur, arabatur pomœrium, Diſs. 23. in Liv. n. 10.
Urbes octingentas cepit in Hiſpaniâ Pompeius noogentas in Punto, Diſs. 25. in Liv. n. 5. Diſs. 27. in Liv. n. 2.
Urbes igne excitato attritu arborum conditæ ſunt iuxta Vitruvium, Diſs. 30. in Cic. num. 7.
Urbes, quæ Homerum civem ſibi vindicant, Diſs. 75. in Cic. n. 1.
Urbes quot expugnare non potuit Hannibal, Diſs. 83. in Cic. n. 3.
Urbibus omnibus adversùs omnes iuxta aliquos perpetuum bellum eſt, Diſs. 49. in Anthol. n. 4. 6.
Urbibus quatuor tanquam famulis abutebatur Alcibiades, quum peregrinaretur, Diſs. 37. in Thucyd. n. 5.
Urbibus Continens citiùs frequentari cepit, quam Inſulæ, Diſs. 55. in Thucyd. n. 1.
Urbibus quadringentis potitos Piratas Pompeius quadrsginta dierum ſpatio delevit, Diſs. 14. in Eurip. n. 9.
Urbibus trecentis imperabat Carthago, quum exciſa fuit, Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Urbibus tutelares Deos attributos eſſe Veteres crediderunt, Diſs. 23. in Virg. n. 1. Diſs. 35. in Virg. n. 3. Diſs. 36. in Virg. n. 1.
Urbibus mediocribus pares erant domus Romæ, Diſs. 2. in Liv. n. 10.
Urbis Romæ quo die fundamenta iacta ſint, Diſs. 23. in Liv. n. 1. 2.
Urbis portas ad templi columnas alligavit Pindarus, & ab obſidione Crœſi liberata eſt, Diſs. 25. in Thucyd. num. 10. Diſs. 40. in Thucyd. num. 6.
Urbis ſupra muros coniecta ſunt terræmotu navigia, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Urbis condendæ ritus quis eſſet, Diſs. 23. in Liv. num. 3. 4.
Urbis muros ſanctos eſſe voluerunt, iuriſconſulti, Diſs. 23. in Liv. n. 6.
Urbis veſtigia cernuntur in Eno laco Hiberniæ; ideo terræmotum aliquando extitiſſe conijcitur, Diſs. 48. in Thucyd. n. 32.
Urbis terminos ijs proferre licebat, qui imperij fines protuliſſent, Diſs. 23. in Liv. n. 11.
Urbis expiatio erant Lupercalia, Diſs. 30. in Liv. num. 27.
Urbium multarum in Siciliâ conditores recenſentur, Diſs. 54. in Thucyd. n. 1. & ſeqq. & Diſs. 55. in Thucyd. n. 1. & ſeqq.
Urbium frequentes mutationes admonent Mortales nihil ſtabile eſſe, Diſs. 77. in Anthol. n. 1. Diſs. 18. in Eurip. num. 1. Diſs. 2. in Liv. num. 1.
Urbium tria millia erant in Peninſulâ, quæ nunc Oriens nuncupatur, Diſs. 9. in Liv num. 17.
Urbium captarum imagines ex ebore in triumpho ducebantur, Diſs. 27. in Liv. n. 8.
Urbium in medio quare templa Veſtæ conſtruerentur, Diſs. 31. in Liv. n. 29.
Urbium populatorem Ulyſſem ſolùm vocat Homerus, Diſs. 28. in Anthol. n. 3. Diſs. 35. in Cic. n. 6.
Urbium muros deijciebant Græci victoribus in ſacris certaminibus redeuntibus in Patriam, quaſi Civitas, quæ talem haberet civem, muris non indigeret, Diſs. 2. in Anthol. n. 11.
Urbium felicitas in virtute conſiſtit, Diſs. 49. in Anthol. n. 5.
Urbium omnium mater quare appelletur Roma Diſs. 55. in Cic. n. 7. *Vide. Civitas. Urbs.*
ab Urbo aratri curvaturâ dicuntur Urbes, Diſs. 23. in Liv. n. 6.
Urbs Cydonia Cretæ a Cydone dicta antea Apollonis vocabatur, Diſs. 66. in Anthol. num. 1.
Urbs Calæne exinanita eſt a Seleuco, & cives Apameam tranſlati ſunt, Diſs. 61. in Anthol. num. 5.
Urbs Cnoſſus ædificata a Iove, Diſs. 68. in Anthol. n. 1.
Urbs Phocidis Daulia, Diſs. 73. in Anthol. n. 4.
Urbs Sera quot gradus longitudinis obtineat, Diſs. 77. in Anthol. n. 14.
Urbs Pytho in medio Orbis eſſe credebatur, & quomodo id deprehenſum fuerit, Diſs. 3. in Anthol. n. 3.
Urbs Iconium appellatur ab imagine Meduſæ, Diſs. 10. in Anthol. n. 4.
Urbs Nicasuria, Diſs. 21. in Anthol. n. 2.
Urbs Miletus Cariæ, & Cretæ, Diſs. 22. in Anthol. n. 7.
Urbs prima condita Athenæ fuerunt, Diſs. 4. in Thucyd. n. 7. Diſs. 24 in Cic. n. 1. contrarium traditur, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Urbs Græca dicitur Roma, Diſs 8. in Thucyd. num. 5. Neapolis, & aliæ, Diſs. 8. in Thucyd. n. 5.
Urbs Babylon quando condita fuerit, Diſs. 9. in Thucyd. n. 5.
Urbs nulla in universâ Græciâ cum Syracuſis magnitudine poterat comparari, Diſs. 33. in Thucyd. n. 6.
Urbs Ἀθῆναι dicta eſt, Minerva autem Ἀθήνη Diſs. 25. in Eurip. n. 1.
Urbs Sceptis an fuerit Regia Aeneæ, Diſs. 15. in Liv. n. 4. Diſs. 64. in Cic. n. 3.
Urbs Aenea deinde Aenus appellata ab Aenea conditore, Diſs. 15. in Liv. n. 5.
Urbs unde dicta ſit, Diſs. 23. in Liv. n. 6. in quo differat ab Oppido, Diſs. 33. in Liv. n. 7. *Vide Civitas. Urbs.*
Urendi ob ſævitiam Arebsgaabus primus Medicus Romanorum carnifex eſt appellatus, Diſs. 81. in Cic. n. 6.
Uri decertabant in ludis, Diſs. 10. in Anthol. num. 10.
Urſa Paridem aluit quinque diebus, Diſs. 18 in Liv.

Liv. num. 4. Diſs. 27. in Virg. num. 4.
Urſi mappâ albo colore irritabantur in ſpectaculis, Diſs. 10. in Anthol. n. 8.
Urſi implicabantur viſco in ludis, Diſs. 10. in Anthol. n. 12.
Urſi an generentur in Libya, Diſs. 22. in Anthol. num. 10. Diſs. 26. in Anthol. n. 5.
Urſi dicuntur aluum ſolvere aro ſilveſtri, Diſs. 6. in Thucyd. n. 4.
Urſum tanquam pilam rhinoceros in altum iactavit, Diſs. 37. in Cic. n. 4.
Uſu quomodo nuptiæ contraherentur, Diſs. 30. in Thucyd. n. 4.
Uſu nimio Veneris ſemen infecundum fit, Diſs. 52. in Anthol. n. 5.
Uſu qui artes non cognoverunt, interdum eas optimè docent, Diſs. 73. in Cic. n. 3. & ſeqq. Diſs. 74. in Cic. n. 2. & ſeqq.
Uſu tantùm ſtatuarius egregius evaſit Silanion, Diſs. 80. in Cic. n. 3.
Uſu rei militaris peritus evaſit Marius, Diſs. 80. in Cic. n. 5.
Uſu militiam in caſtris Romani diſcebant, Diſs. 2. in Anthol. n. 10. Diſs. 86. in Cic. n. 1.
Uſum anulorum, & coronarum reperit Prometheus, Diss. 15. in Anthol. n. 7. *Vide. Vſus.*
Uſuraria uxor quæ ſit, Diſs. 30. in Thucyd. n. 4.
Uſus palæſtrarum quàm ſit laudandus, Diſs. 16. in Thucyd. n. 1. & ſeqq. *Vide. Vſus.*
Uſus vini moderatus laudabilis, immoderatus autem reprehendendus, Diſs. 14. in Anthol. num. 5.
Uter appellatur ab oraculo venter, Diſs. 52. in Anthol. n. 6. *Vide. Vtrem.*
Utero matris concubuerunt Iſis, & Oſiris, & natus eſt Horus, Diſs. 33. in Virg. n. 5.
Utero vitem producere ſibi viſa eſt mater Cyri, quod ſignificavit illum Aſiâ potiturum, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Utero partum quot menſes geſtent mulieres, Diſs. 30. in Liv. n. 1. 2. quædam mulier geſtavit tredecim menſes Diſs. 30. in Liv. n. 2.
Uteros½e terrâ natos Epicurus exiſtimat, ex quibus homines fuerint propagati, Diſs. 4. in Thucyd. n. 12.
Uterum puellæ, quæ ſemen viri exepit, perulam vocat Apuleius, Diſs. 84. in Anthol. n. 15.
Utile conſilium viri mali Lacedæmonij bonum virum dicere coëgerunt, Diſs. 33. in Cic. n. 4.
Utilia omnia in damnoſa vertuntur, Diſs. 34. in Cic. n. 1. 2.
Utilia ſuadentem homines amicum non putant, ſed eum, qui grata, Diſs. 6. in Virg. n. 7.
Utilia, & inutilia conſectabantur Stoici, Diſs. 60. in Cic. n. 3.
Utilitas navigationis, Diſs. 76. in Anthol. n. 6. 7.
Utilitas maior ex Euripide, quàm ex Sophocle percipitur ab oratore iuxta Quintilianum, Diſs. 2. in Eurip. n. 9.
Utilitas hiſtoriæ, Diſs. 6. in Thucyd. n. 1. 9. 14. 15. Diſs. 52. in Thucyd. n. 2. Diſs. 8. 9. in Liv. per tot.
Utilitas ſacrorum certaminum, Diſs. 2. in Anthol. num. 10. Diſs. 6. in Anthol. n. 18.
Utilitas periphraſis maximè eſt, quando occurrit nomen turpe, Diſs. 7. in Virg. n. 2.
Utilitas Reipublicæ Platonis, & Xenophōtis, Diſs. 78. in Cic. n. 4.
Utilitas ſapientis, quem informant Stoici, Diſs. 78. in Cic. n. 4.
Utilitas aliqua ex omni libro percipitur, Diſs. 86. in Cic. n. 6.
Utilitati conſilij Themiſtoclis Athenienſes præpoſuerunt iuſtitiam, Diſs. 27. in Thucyd. num. 11.
Utrem oraculum accipit pro ventre, Diſs. 52. in Anthol. n. 6. *Vide. Vter.*
Uvæ paſſæ acino ſuffocatus interijt Anacreon, Diſs. 12. in Virg. n. 7.
Vulcanalia quando celebrarentur, Diſs. 30. in Liv. n. 25. 49.
Vulcani filius Ardalus invenit tibias, Diſs. 62. in Anthol. n. 5.
Vulcani templa quare plerumque extra Urbem ædificarentur, Diſs. 25. in Liv. n. 24.
Vulcani uxor Maia, vel Maieſta, Diſs. 30. in Liv. num. 43. *Vide. Vouleano.*
Uulcanius malè interpretatur Arrianum, dum agit de Lampadum ludo, Diſs. 27. in Thucyd. num. 3.
Vulcano, & Minervæ obtigit Attica in diviſione, Diſs. 25. in Eurip. n. 2.
Vulcano, & Minerva ſuſtulit ignem Prometheus, & hominem ab Epimetheo efformatum mente inſtruxit, Diſs. 25. in Anthol. n. 6.
Vulcano in Lemno ſacra quædam fiebant non multum ab Eleuſinijs diſcrepantia, Diſs. 37. in Anthol. n. 1. & quare, Diſs. 37. in Anthol. num. 2. & ſeqq. & n. 5. 7.
Vulcano celebrabatur ludus lampadum, Diſs. 27. in Thucyd. n. 2.
Vulcanum, & Martem Iuno genuit ſine opera viri, Diſs. 25. in Virg. n. 1.
Vulcanum Nili filium primum philoſophiam oſtendiſſe aſſeverabant Aegyptij, & inter ipſum & Alexandrum annorum quadraginta octo millia interceſſiſſe, Diſs. 13. in Cic. num. 6.
Vulcanus tradidit Minervæ ſemina, quibus incolæ Atticæ procrearentur, Diſs. 25. in Eurip. num. 2.
Vulcanus quomodo deprehenderit adulterium Veneris cum Marte, Diſs. 58. in Anthol. n. 2. Diſs. 28. in Virg. num. 2. Diſs. 32. in Virg. num. 2.
Vulcanus Pandoram effinxit, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.
Vulcanus quum ſuppetias ferret Iunoni, a Iove e Cœlo deiectus eſt, Diſs. 15. in Anthol. n. 18. Diſs. 37. in Anthol. n. 3. Diſs. 28. in Virg. n. 2.
Vulcanus eſt ignis terreſtris, non cœleſtis, Diſs. 37. in Anthol. n. 1. Diſs. 31. in Liv. n. 32.
Vulcanus cur pugnans cum flumine fiat ab Homero, Diſs. 37. in Anthol. n. 2.
Vulcanus cur fingatur claudus, Diſs. 37. in Anthol. n. 3.
Vulcanus diſceptans cum Cerere de Siciliâ iudice Aetnè victus eſt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 2.

Vul-

Vulcanus etiam fulmina iaculatur, Diſs. 40. in Virg. n. 5.
Vulcanus fabricavit Aeneæ ſcutum, Diſs. 3. in Virg. n. 6. *Vide Vulcani.*
Vulgato corpore ſibi dotem quærebant mulieres apud Cyprios, & Pœnos, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Vulgi opiniones quales fuerint de Dijs, Diſs. 31. in Virg. num. 3. & ſeqq. Diſs. 32. in Virg. n. 2. & ſeqq. præceſſerunt fabulas poëtarum, Diſs. 33. in Virg. n. 1. & per tot.
Vulgus ignavum vocat Claudianus Iuſetos, Diſs. 76. in Anthol. n. 17.
Vulnera primus obligavit Aeſculapius, Diſs. 38. in Thucyd. n. 5.
Vulnera ut oſtenderent magiſtratum petentes, tunicam non habebant, Diſs. 89. in Cic. n. 2. *Vide. Vulneribus.*
Vulneratis Indorum telis venenatis Alexander medebatur herbâ, quem ipſi in ſomnis draco oſtenderat, Diſs. 38. in Thucyd. n. 3.
Vulneratum Scævulam accuſandum eſſe reſpondit Fimbria, quòd non totum telum recipiſſet Diſs. 17. in Cic. n. 3.
Vulneribus medentur palumbes origano, Diſs. 39. in Cic. n. 2.
Vulnus nullum unquam accepit Hannibal, Diſs. 28. in Anthol. n. 8.
Vulnus quatuor pedum habebat in pectore cadaver Pallantis, Diſs. 6. in Eurip. num. 11. *Vide. Vulnera.*
Vulpes antequam flumen glacie concretum tranſeant, quare aures admoveāt, Diſs. 5. in Cic. n. 7.
Vulpis, & ſerpens invicem ſeſe defendunt ab aquila, Diſs. 18. in Liv. n. 6.
Vltur optimum augurium eſt, Diſs. 19. in Liv. n. 9.
Vultur tundit iecur Promethei, quia providentia animum macerat, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Vultures an fuerint augurium Romuli, Diſs. 19. in Liv. n. 9.
Vultures odorem cadaverum ex intervallo multorum milliam ſentiunt, Diſs. 37. in Cic. n. 5.
Vultus dolorem indicat etiam tacentium, Diſs. 26. in Thucyd. n. 8. Diſs. 22. in Eurip. n. 12.
Uxor cauſa multarum moleſtiarum, Diſs. 15. in Anthol. n. 1. 25.
Uxor Iovis Idæa, Diſs. 67. in Anthol. n. 5.
Uxor uſuraria quare dicatur a Plauto, Diſs. 30. in Thucyd. n. 4.
Uxor Flaminis divortium facere non poterat, Diſs. 31. in Thucyd. n. 4.
Uxor, quæ pedibus mariti domum petebat, Chamæpus dicebatur, Diſs. 31. in Thucyd. n. 8.
Uxor Cæſonia potionem amatoriam Caligulæ dedit, quæ ipſum inſanū effecit, Diſs. 6. in Liv. n. 5.
Uxor Regis panem conficiebat, Diſs. 21. in Liv. num. 5.
Uxor Vulcani Maia, vel Maieſta, Diſs. 30. in Liv. n. 43.
Uxor quæ ante decem menſes peperiſſet, Ariſto filiū ſuum eſſe negavit, Diſs. 30. in Liv. n. 1.
Uxor Flaminis in Regiâ Iovis Nundinis arietem immolabat, Diſs. 30. in Liv. n. 41.
Uxor Claudij Meſſalina in adulterio deprehenſa Vibidiam Veſtalem ad virum miſit, ut pœnam deprecaretur, Diſs. 31. in Liv. n. 12.
Uxor Ciceronis Tullium filium procreavit, quū ipſe quadrageſimum ſecundum annum ageret, Diſs. 3. in Cic. n. 7.
Uxor Metrodori Carthaginienſis erat, Diſs. 64. in Cic. n. 5.
Uxorem repudiare Marito licebat, quæ illo invito ſpectaculis interfuiſſet, Diſs. 10. in Anthol. num. 11.
Uxorem Danaën duxit Polydectes, Diſs. 10. in Anthol. n. 2.
Uxorem ducere quum Thales perſuaderetur a matre, dixit non advenisse tempus; quum verò iterum urgeretur, prætcriſſe iam dixit, Diſs. 15. in Anthol. n. 2.
Uxorem duxit Pandoram Epimetheus, ex quâ Pyrrham procreavit, Diſs. 15. in Anthol. n. 6.
Uxorem recepit ab Inferis Orpheus, ſed non ſervatâ lege, qua reddita fuerat, eam amiſit, Diſs. 73. in Anthol. n. 1.
Uxorem quum repudiaſſet Livius Druſus, oſtendit calceos aptos, & ubi premerent, non apparere dixit, Diſs. 15. in Anthol. n. 12.
Uxorem non duxiſſe Thales dixit, quia nimis amaturum ſe filios videbat, Diſs. 15. in Anthol. n. 14.
Uxorem ducentibus multa privilegia conceſſa ſunt, Diſs. 25. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
Uxorem libertam ducere poterant nobiles exceptis ſenatoribus, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Uxorem quinquagenariam ducere non poterat vir ſexagenario minor, & maior ſexagenario non poterat ducere minorem quinquagenariâ, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Uxorem ducere Liberi inviti prohiberi non poterant, Diſs. 25. in Anthol. n. 2.
Uxorem non ducentes, quum poſſent, mulctabant Cenſores, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.
Uxorem Minervæ Marcus Antonius ſe ducturum reſpondit Athenienſibus, ſed mille talenta dotis nomine indixit illis, Diſs. 45. in Anthol. n. 7.
Uxorem ducere Lacedæmonij cogebantur in iuventute, Diſs. 52. in Anthol. n. 4.
Uxorem Marciam Cato Hortenſio dedit, & eo defuncto viduam recepit, Diſs. 52. in Anthol. num. 5.
Uxorem quum aſperiùs tractaret Macar, mitior factus eſt muſica, Diſs. 57. in Anthol. n. 10. Diſs. 10. in Virg. n. 5.
Uxorem exiguam quòd duxiſſet Archidamus Rex Spartæ, punitus eſt ab Ephoris, Diſs. 5. in Thucyd. n. 5.
Uxorem ducere menſe Maio quare non ſatis auſpicatum duceretur, Diſs. 30. in Liv. n. 43. 44.
Uxorem Xantippen qua patientiâ tulerit Socrates Diſs. 55. in Cic. n. 2.
Uxorem Darij pulcherrimam Alexander non modò non violavit, ſed ne videre quidem appetivit, Diſs. 84. in Cic. n. 6.
Uxores Thracum, Indorum, & Getarum cum maritis defunctis cremabantur, Diſs. 21. in Eurip. num. 23. Diſs. 17. in Eurip. n. 6. Diſs. 23. in Thucyd. n. 5.

Uxores, quas Reges perdiderunt, Diſs. 15. in Anthol. n. 10. quæ apud Romanos maritos vexarunt Diſs. 15. in Anthol. n. 21.

Uxores, & viros Cereris Sacerdos copulabat, Diſs. 30. in Thucyd n. 12.

Uxores duas, quas habuit Euripides, ambas in adulterio deprehendit, Diſs. 3. in Eurip. n. 8.

Uxores plures mortuorum, Diſs. 17. in Eurip. num. 3. Diſs. 23. in Eurip. n. 2.

Uxori coniungebatur coram populo Crates, Diſs. 84. in Anthol. n. 10.

Uxori Regum Scytharum ſi quis fucum feciſſet, paucorum pecorum mulctâ puniebatur, Diſs. 30. in Cic. n. 5.

Uxoribus finitimorum corpora ſubulis compungebant feminæ Scytharum, Diſs. 1. in Liv. n. 6.

Uxoribus alienis non abſtinere Cæſar ferebatur, Diſs. 29. in Liv. n. 2.

Uxoris impudicitiâ offenſus Tiberius Rhodum conceſſit, Diſs. 26. in Anthol. n. 1.

Uxoris pueros ſymphoniacos duxit Milo, quum Lanuvium peteret, Diſs. 21. in Thucyd. n. 8.

Uxorium pendere dicebantur, qui quod uxorem non haberent, æs populo dabant, Diſs. 25. in Anthol. n. 4.

Uxorum ducendarum diverſi modi apud diverſas gentes, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12. Diſs. 30. in Thucyd. n. 1. & ſeqq. *Vide, Maritus. Mulier. Nupta. Sponſa. Vir.*

X.

XAnthius Menecrates tradit Aeneam prodidiſſe Patriam, Diſs. 6. in Virg. n. 3.

Xanthus Iuppiter dictus, Diſs. 68. in Anth. num. 1.

Xanthus cum Vulcano confligens apud Homerum quid ſignificet, Diſs. 37. in Anthol. n. 2.

Xantippen uxorem qua patientiâ tulerit Socrates, Diſs. 55. in Cic. n. 2.

in Xantippen verſus compoſuit Plato, Diſs. 40. in Anthol. n. 3.

Xantippus Lacedæmonius ſolartiâ ſuâ Regulum victorem cepit, & erexit Carthaginienſes, Diſs. 28. in Anthol. n. 7.

Xenagoras hiſtoricus tradit ex Ulyſſe, & Circe Romum, Antiam, & Ardeam procreatos a quibus Ruma, Antium, & Ardea urbes appellatæ ſunt, Diſs. 13. in Liv. n. 5.

Xeniadis domini ſui filios ſine calceis ambulare aſſuefecit Diogenes, Diſs. 24. in Cic. n. 3.

Xenius Iuppiter an ſit idem, ac Hicaſius, Diſs. 23. in Eurip. n. 13. 14. quare ita ſit dictus, Diſs. 10. in Anthol. n. 17. Diſs. 12. in Eurip. n. 4. Diſs. 22. in Eurip. n. 13.

Xenocratem Plato admonebat, ut Gratijs ſacrificaret, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.

Xenocratem, quum teſtimonium dixiſſet, Athenienſes iurare noluerunt, Diſs. 20. in Eurip. num. 14. Diſs. 33. in Cic. n. 9.

Xenocrates philoſophus in certamine bibendi victor extitit, Diſs. 14. in Anthol. n. 9.

Xenocrates adoleſcentem liberalium diſciplinarum expertem reiecit a philoſophiâ dicens non habere anſas philoſophiæ, Diſs. 44. in Cic. n. 6.

Xenocrati Alexander legatos miſit cum quinquaginta talentis, Diſs. 9. in Cic. n. 13.

Xenophanes duo principia fecit Univerſi, Terram, & Aquam, Diſs. 43. in Anthol. n. 5.

Xenophanes Olympiade quadrageſimâ natus fertur vixiſſe uſque ad Dariũ, Diſs. 67. in Cic. num. 3.

Xenophanes an pater fuerit Nicandri Colophonij, Diſs. 75. in Cic. n. 1.

Xenophsnis opinio de eclipſi ſolis, Diſs. 11. in Thucyd. n. 3. de eclipſi Lunæ, Diſs. 12. in Thucyd. n. 4.

Xenophon auditâ morte filij ſacrificium non intermiſit, ſed coronam depoſuit, quum autem accepiſſet fortiſſimè dimicantem occubuiſſe, rurſus eam capiti impoſuit, Diſs. 52. in Anthol. n. 3.

Xenophon ſeipſum, & milites dono dare dixit Seuthi Thracum Regi, Diſs. 31. in Thuc. n. 3.

Xenophon docet, nihil moleſtiùs homines ferre, quàm ſervitutem, Diſs. 42. in Thucyd. n. 3.

Xenophon immortalitatis animæ argumentum ſumit ex eo, quia in ſepulcris appareant umbræ mortuorum, Diſs. 9. in Eurip. n. 7.

Xenophon milites ruentes ad excindendum Byzantium compreſſit, Diſs. 9. in Cic. n. 2.

Xenophon puer a cane adamatus eſt, Diſs. 22. in Cic. n. 6.

Xenophon Attica muſa, & apis appellatus eſt, eius ore Muſas loqui quidam affirmarunt, Diſs. 41. in Cic. n. 4.

Xenophon Græcorum decem millia in Græciam reduxit, Diſs. 74. in Cic. n. 4.

Xenophonte ſervato civicam meruit Socrates, Diſs. 54. in Cic. n. 9.

Xenophontis dictum reprehenſum a Longino defenditur, Diſs. 56. in Anthol. n. 2. 3.

Xenophontis amabiles mores demonſtrat ſuavitas orationis illius, Diſs. 3. in Eurip. n. 2.

Xenophontis Oeconomicum vertit Cicero, Diſs. 71. in Cic. n. 3.

Xenophontis libri de Inſtitutione Cyri non inutiles ſunt, Diſs. 78. in Cic. n. 4.

Xerxe Græciam invadente Græci ventis ſacrificarunt, & victoriam conſequuti ſunt, Diſs. 14. in Thucyd. n. 7.

Xerxe promittente Athenienſibus Græciæ imperium ipſi maluerunt ſummum adire diſcrimen, quàm Græciam prodere, Diſs. 51. in Thucyd. num. 5.

Xerxe devicto Græci Athenienſes ſibi præfecerunt, Diſs. 77. in Anthol. n. 8.

Xerxem Athenienſes præcipuè profligarunt, Diſs. 56. in Thucyd. n. 15.

Xerxem quo die Græci ad Salamina profligarunt, natus eſt Euripides Olympiade ſeptuageſima quintâ, Diſs. 2. in Eurip. n. 4.

Xerxem hoſpitio excepit Democriti pater, Diſs. 67. in Cic. n. 4.

Xer-

Xerxes quare templa Græcorum incendit, Diſs. 69. in Anthol. n. 1. Diſs. 77. in Anthol. n. 7. Diſs. 19. in Liv. n. 6.
Xerxes mari compedes iniecit, Diſs. 78. in Anthol. n. 3.
Xerxes maria pedibus peragravit, & navibus terram tranſivit, Diſs. 30. in Anthol. n. 2.
Xerxes quomodo victus ſit a Themiſtocle, Diſs. 28. in Anthol. n. 7. Diſs. 30. in Anthol. n. 5.
Xerxes quomodo exercitum recenſuerit, Diſs. 30. in Anthol. num. 3. Diſs. 53. in Thucyd. num. 2.
Xerxes iuſſit filium Pythij, qui ipſius exercitum multos dies aluerat, in duas partes diſſecari, per quas tranſiret exercitus, Diſs. 53. in Thucyd. n. 7.
Xerxes ſucceſſit Dario, Diss. 56. in Thucyd. n. 9.
Xerxes quot annos regnavit, Diſs. 7. in Liv. n. 6.
Xerxes Platanum adamavit, Diſs. 22 in Cic. n. 5.
Xerxis exercitus quot militibus conſtaret, Diſs. 30. in Anthol. n. 3.
Xerxis pontem ſupra Helleſpontum Themiſtocles reſcindi vetuit, ne locum fugæ hoſtibus adimeret, Diſs. 6. in Thucyd. n. 12. Diſs. 9. in Liv. n. 2.
Xerxis naves ducentos triginta bellatores vehebant, Diſs. 13. in Eurip. n. 10.
Xerxis exemplo deterreri potuerat Darius, ne in anguſtijs pugnaret, Diſs. 9. in Liv. n. 3.
Xiphius filium Creuſæ uxoris oraculi monitu adoptavit, quem Ianiculum condidiſſe aliqui ferunt, unde origo Romæ, Diſs. 13. in Liv. num. 4.
Xylinon genus lini candidiſſimum, ex quo veſtis ſacerdotum Aegyptiorum conficiebatur, Diſs. 42. in Virg. n. 4.
Xyſta appellabantur ambulationes, Diſs. 21. in Cic. n. 5.
Xyſti ornamenta erant Hermæ, Diſs. 46. in Thucyd. n. 7
Xyſtici athletæ dicebantur, quia in Xyſtis exercerentur, Diſs. 21. in Cic. n. 5.
Xyſtici, qui indocti ſunt, Diſs. 21. in Cic. n. 5.
Xyſtida appellabant veſtem, qua victores in ſacris certaminibus induebantur, Diſs. 6. in Anthol. n. 16. Diſs. 15. in Thucyd. n. 3.

Z

ZAmolxis ſervos fuit Pythagoræ, licet a Getis tanquam Deus coleretur, Diſs. 24. in Virg. n. 2.
Zamolxis a nonnullis Pythagoræ auditor dicitur, Diſs. 5. in Cic. n. 4.
Zamolxis ſapientiâ præſtitit, Diſs. 13. in Cic. n. 6.
Zancle a falce, quam Saturnus ibi occultaverat, dicebatur Meſſana, vel a curvaturâ litoris, Diſs. 54. in Thucyd. n. 3.
Zaretis diſciplinâ inſtitutus eſt Pythagoras, Diſs. 43. in Cic. n. 2.
Zariadres, & Odatis in ſomnis ſe invicem adamarunt, Diſs. 42. in Thucyd. n. 9.
Zelotypia uxorum, Diſs. 15. in Anthol. n. 13.
Zeno vino lenior fiebat, & ideo lupinis ſe comparabat, Diſs. 24. in Anthol. n. 3.
Zeno animum nihil aliud eſſe, quàm ignem putavit, Diſs. 72. in Anthol. n. 4.
Zeno quare diverſam ſectam a Cynicis inſtituerit, Diſs. 84. in Anthol. n. 10.
Zeno a laſcivis luſibus non abſtinuit, Diſs. 40. in Anthol. n. 2.
Zeno Eleates exiſtimavit ſingula membra ex terrâ procreata in hominis corpus coaluiſſe, Diſs. 4. in Thucyd. n. 11.
Zeno duos ſervos habuit, Diſs. 21. in Thucyd. num. 4.
Zeno Imperator Armatium ſuſtulit, qui prodito Baſiliſco ſe illi adiunxerat, Diſs. 50. in Thucyd. n. 6.
Zeno famulo, quum plecteretur, dicenti fatum fuiſſe, ut peccaret, reſpondit fatum fuiſſe etiam, ut plecteretur, Diſs. 21. in Virg. n. 3.
Zeno templa condi vetuit, & ſimulacra Deorum effingi, Diſs. 19 in Liv. n. 7.
Zeno ab Athenienſibus aureâ coronâ donatus eſt addito magnifico elogio, Diſs. 20. in Eurip. n. 14. Diſs. 9. in Cic. n. 13.
Zeno Eleates dialecticæ inventor, Diſs. 45. in Cic. n. 5. Diſs. 80. in Cic. n. 4.
Zeno Citticus auctor Stoicorum, Diſs. 55. in Cic. num. 4. Diſs. 58. in Cic. n. 4.
Zeno de ebrietate ieiunè, & aridè diſſerit iuxta Senecam, Diſs. 59. in Cic. n. 3.
Zeno dialecticen pugno, rhetoricam verò manui expanſæ comparabat, Diſs. 62. in Cic. n. 7.
Zeno triginta annos natus philoſophiæ operam dedit, Diſs. 64. in Cic. n. 2.
Zeno de Republicâ ſcripſit, Diſs. 73. in Cic. n. 4.
Zeno Eleates id peculiare habuit, quod raró Athenas commigrabat, Diſs. 65. in Cic. n. 1. motumque rerum naturâ ſuſtulit, Diſs. 83. in Cic. num. 10. *Vide. Zenonem,*
Zenobiam auro, & gemmis onuſtam Aurelianus duxit in triumpho, Diſs. 25. in Liv. n. 17. 18. 19. Diſs. 28. in Liv. n. 6.
Zenodorus tradit Amiſum Enetum olim appellatam, Dirs. 15. in Liv. n. 2.
Zenonem Antigonus ut audiret, Athenas commeabat, nec impetrare potuit, ut ad ſe veniret, Diſs. 9. in Cic. n. 13. Diſs. 64. in Cic. n. 7. Diſs. 72. in Cic. n. 6.
Zenoni tantam fidem habuerunt Athenienſes, ut apud eum portarum claves deponerent, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Zenonis ſervus erat Perſeus, Diſs. 21. in Thucyd. num. 7. *Vide. Zeno.*
Zephyrium Halicarnaſſo adhæſiſſe ferunt, Diſs. 33. in Thucyd. n. 10. Diſs. 48. in Thucyd. num. 30.
Zetetici quare appellarentur philoſophi Pyrrhonei, Diſs. 57. in Cic. n. 7.
Zethus, & Amphion fratres quomodo Thebas condiderint, Diſs. 32. in Cic. n. 7.
Zeugitæ apud Athenienſes qui dicerentur, Diſs. 6. in Anthol. n. 7. Diſs. 47. in Thucyd. n. 2.
Zeuxidis manu pictus erat Marſyas in tēplo Concor-

cordiæ, Diſs. 61. in Anthol. n. 8.
Zeuxis pictur Iunonem pingens nudas Virgines inſpexit, Diſs. 23. in Virg. n. 5.
Zeuxis deluſus eſt picturâ Parrhaſij, & eius picturâ deceptæ ſunt aves, Diſs. 47. in Cic. n. 9.
Zodiaci ſigna exprimebant duodecim oſtia, quæ erant in carceribus Circi, Diſs. 20. in Cic. num. 7.
Zona locus appellatus quercubus in verſum diſtributis, Diſs. 74. in Anthol. n. 2.
Zona aurea Bacchantium ſignificat radios Solis, Diſs. 47. in Anthol. n. 5.
Zonam ſponſæ ſolvebat ſponſus, Diſs. 30. in Thucyd. n. 12.
Zoophyta quæ a Græcis appellentur, Diſs. 35. in Virg. n. 3.
Zopyri fuiſſe Cratetem quidam dubitant, Diſs. 8. in Cic. n. 1.
Zoroaſter ſtatim, ac natus fuit, riſit, Diſs. 24. in Eurip. n. 1. Diſs. 30. in Thucyd. n. 8.
Zoroaſter centena millia verſuum compoſuit, Diſs. 1. in Eurip. n. 4.
Zoroaſter viginti annos latuit, Diſs. 14. in Thucyd. n. 4.
Zoroaſter legiſlator fuit ſapiens, Diſs. 5. in Cic. n. 4.
Zoroaſter Bactrianis leges condidit, & Magorum Princeps fuit, Diſs. 14. in Cic. n. 2.
Zoroaſtri riſus, quum naſceretur, indicium fuit felicitatis, quam ſapientia ei peperit, Diſs. 18. in Liv. n. 8.
Zygia, hoc eſt iugalis quare Iuno dicta ſit, Diſs. 29. in Thucyd. n. 2.

FINIS.

A01 1468038

Digitized by Google

Digitized by Google

[illegible] by Google

Digitized by Google